

ალექსანდრე ნეიშანი

ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი

მესამე გამოცემა

ლექსიკონში მოცემულია სინონიმური სიტყვები ქართული კლასიკური და თანამედროვე მწერლობის ნიმუშებიდან.

წიგნი დიდ დახმარებას გაუწევს ქართული ენის სპეციალისტებს, მოსწავლე ახალგაზრდობას, მკითხველთა ფართო საზოგადოებას.

შ ე მ ო კ ლ ე ბ ა ნ ი

ა. აბაშ. — ალექსანდრე აბაშელი.
 გ. აბაშ. — გრიგოლ აბაშიძე.
 ი. აბაშ. — ირაკლი აბაშიძე.
 აკაკი — აკაკი წერეთელი.
 ანდ. — ანდაზა.
 არაგვ. — შ. არაგვისპირელი.
 ლ. არდაზ. — ლაერენტი არდაზიანი.
 ლ. ასათ. — ლადო ასათიანი.
 ლ. ასათ. — ლევან ასათიანი.
 ა. ახნაზ. — არტემ ახნაზაროვი.
 ბარ. — ნიკოლოზ ბარათაშვილი.
 ა. ბელ. — აკაკი ბელიაშვილი.
 ხ. ბერ. — ზურაბ ბერულავა.
 ბაჩ. — ბაჩანა.
 ბეს. — ბესარიონ გაბაშვილი.
 ე. გაბაშ. — ეკატერინე გაბაშვილი.
 გადატ. — გადატანითი მნიშვნელობა.
 კ. გამს. — კონსტანტინე გამსახურდია.
 ი. გედევ. — იოსებ გედევანიშვილი.
 რ. გვეტ. — რაჟდენ გვეტაძე.
 გოგებ. — იაკობ-გოგებაშვილი.
 ლ. გოთ. — ლევან გოთუა.
 ა. გომ. — ალექსანდრე გომიაშვილი.
 გრიშ. — იოსებ გრიშაშვილი.
 დ. გურამ. — დავით გურამიშვილი.
 მ. გურ. — მამია გურიელი.
 დაბ. — დაბადება.
 შ. დად. — შალვა დადიანი.
 ი. დავით. — იოსებ დავითაშვილი
 ეედ. — იროდიონ ეედოშვილი.
 ა. ერისთ. — ანასტასია ერისთავ-ხოშტარასი.
 დ. ერისთ. — დავით ერისთავი.
 ვაჟა — ვაჟა-ფშაველა.
 ვახტ. — ვახტანგ VI.
 ი. ზურაბ. — ილია ზურაბიშვილი.
 ირონ. — ირონიული გამოთქმა.
 ისტ. — ისტორიული.
 დ. კლდ. — დავით კლდიაშვილი.
 ს. კლდ. — სერგო კლდიაშვილი.

კუთხ. — კუთხური.
 გ. ლეონ. — გიორგი ლეონიძე.
 ნ. ლომ. — ნიკო ლომოური.
 კ. ლომთ. — კოლა ლომთათიძე.
 კ. ლორთქ. — კონსტანტინე ლორთქიფანიძე.
 ნ. ლორთქ. — ნიკო ლორთქიფანიძე.
 მათ. — მათემატიკური.
 მარ. — მარიჯან.
 ი. მაჩ. — ივანე მაჩაბელი.
 დ. მაჩხ. — დავით მაჩხანელი.
 ს. მგალ. — სოფრომ მგალობლიშვილი.
 დ. მეგრ. — დუტუ მეგრელი.
 მედიც. — მედიცინური.
 მელან. — მელანია.
 მემც. — მემცენარეობა.
 მით. — მითოლოგიური.
 ა. მირცხ. — ალიო მირცხულავა.
 მოძე. — მოძველებული.
 მ. მრევე. — მინიელ მრეველიშვილი.
 მუს. — მუსიკალური.
 მღვმ. — შიო მღვიმელი.
 ი. მჭედ. — იოსებ მჭედლიშვილი.
 ნ. — ნახე.
 ნ. აგრეთვე — ნახე აგრეთვე.
 ნ. ნაქ. — ნინო ნაქაშიძე.
 ე. ნინ. — ეგნატე ნინოშვილი.
 ნონ. — იოსებ ნონეშვილი.
 ოთხ. — ოთხთავი.
 გ. ორბ. — გრიგოლ ორბელიანი.
 ვ. ორბ. — ვახტანგ ორბელიანი.
 საბა — სულხან-საბა ორბელიანი.
 პოლიგ. — პოლიგრაფიული.
 თ. რაზ. — თედო რაზიკაშვილი.
 რელ. — რელიგიური.
 საბავშ. — საბავშვო ენა.
 სას. — სასაუბრო.
 თ. სახ. — თედო სახოკია.
 დ. სულ. — დავით სულიაშვილი.
 გ. ტაბ. — გალაქტიონ ტაბიძე.
 ტექ. — ტექნიკური.

უიარ. — უიარაღო.
ს. ფაშ. — სიყო ფაშალიშვილი.
ფიზ. — ფიზიკური.
ქვარ. — სიმონ ქვარიანი.
ლ. ქიაჩ. — ლეო ქიაჩელი.
გ. ქიქ. — გერონტი ქიქოძე.
რ. კორკ. — როდიონ კორკია.
ა. ქუთათ. — ალექსანდრე ქუთათელი.
ა. ყაზბ. — ალექსანდრე ყაზბეგი.
გ. ყიფ. — გრიგოლ ყიფშიძე.
შავთ. — შავთელი.
ა. შან. — აკაკი შანიძე.
შდრ. — შეადარე.
დ. შენგ. — დემნა შენგელია.

შოთა — შოთა რუსთაველი.
ს. ჩიქოვ. — სიმონ ჩიქოვანი.
დ. ჩუბ. — დავით ჩუბინაშვილი.
ბ. ჩხ. — ბორის ჩხეიძე.
პ. ჩხიყ. — პანტელეიმონ ჩხიკვაძე.
ცახ. — პარშენ ცახელი.
გ. წერეთ. — გიორგი წერეთელი.
ა. ქავ. — ალექსანდრე ქავჭავაძე.
ილია — ილია ქავჭავაძე.
კალ. — გიორგი კალადიდელი.
ს. კილ. — სერგი კილაია.
კონქ. — დანიელ კონქაძე.
ხალხ. — ხალხური.
ი. ჭავახ. — ივანე ჭავახიშვილი.
მ. ჭავახ. — მიხეილ ჭავახიშვილი.

...ა ნ. არის.

ააღებული, აღმოღებული, ანთებული, ცეცხლოღებული, ცეცხლოკიდებული, აბრიაღებული, აგზნებული, მგზნებარე მზურვალე, აგზნებებული, მღივანი, მნთებარე, გაღვივებული, მოკიდებული, გაფიცებული. ნ. აგრეთვე ნთება.

ზედ დამაფრქვეთ ცეცხლი მნთებარე.

ი. გ რ ი შ.

აბა ნ. წამოსასხამი.

აბაღია წ. აქეს.

აბაჯანა ნ. 1. აუზი.

აბაი ნ. ყაჯარი.

აბალახება ნ. ამწიანება.

აბანაკება. ბანაკის აშლა, ბანაკის აყრა.

ნ. აგრეთვე წასვლა.

აბარგება ნ. წასვლა.

აბანოს კია, ფურნის კია.

აბა შენ იცის ვინძლო

ვინძლო ვცადო სულელი მეფის ძე და- გვექვიანო! ვ ა ე ა.

აბგა, ხურჯინი, იასტანი, მანდოკი, მა- ხალი.

მწყერებს აბგაში ჩაიწყობენ და შინ წა- მოვლენ. ი ლ ი ა.

აბგერება, ავღერება. ავღრიალება, აჩხარუნება, ახმუარება.

აბღალი ნ. 2. შტერი.

აბღაუბდა, უაზრობა, შეუსაბამობა, ჩმახი, მიკობ-მოკობული, მიეთ-მოეთობა, ლაყაფი, მიქარვა, ლათაია, მიდმოება, მი- ედ-მოედება, როტეა, როშეა, აღთა-ბაღ- თა, აკია-ბაკია; აჩა-ბაჩა, ტარტარი (ენი- სა), დომხალი, ეთავბოლობა, დაულა- გებლობა, თავგამოუბმელი.

ჰმიეთ-მოეთობ,

ურცხვო, რას იტყვი?

ვ ა ე ა.

გადასცემ-გადმოსცემ და აბღაუბდა ჭა- დასკუპდას მომითხრობ. შ. ა რ ა გ ე.

აბებრებული ნ. აბურცებული.

აბელივით ნ. უგემური.

აბეზარი, აბეზარს მომყვანი, მახეზარა (ვით აჩრდლი მახეზარი), მახეზარა, მო- მახეზრებელი, მოსახეზრებელი, თავმოსა- ბეზრებელი, თავშემაწყენელი, მოთმინე- ბიდან გამომყვანი, გულის გამწერი- ლებელი, გულის გამწყალებელი, გუ- ლის გადამლევი, გულის გამწერილე- ბელი, გულგადასალევი, შემაწყენი, თა- ვის წამლები, მოსაწყენი, აკვიტებული, ამკვიტებული, ილაჯის წამლები, ილაჯის გამწყვეტი, აუტანელი, ერთფეროვნანი, ღიჯინა, ჰიჯინა, გადამკიდე, ჩამცილებელი, ჩამოუცილებელი, მოუშორებელი, ხელ- აუღებელი, მოუშვებელი, ნაღველის გა- მსივებელი, მოთმინებიდან გამოწყვანი, ჰლეტის გამენი, მოქჩინციელი, ქანკის გამომლევი, ქანკის გამწყვეტი, მომალა- ვი, ჩამოკიდებული, ჩაჩანაკი, შემწიხუ- ბელი, კბილის მატლი, ბაბაჯანას ჰოშე- ბივით თავიდან ველარ მოვიცილე, თავ- პირის მოკმა.

კბილის მატლად გაუფხნდები ისტორი- კოსებს, სანამ ამომწურავ მასალას არ შეკრებენ. ნ. ლ ო რ თ ქ.

თავ-პირი მოაქამეს მაქანკლებმა.

ნ. ლ ო მ.

აბეზარს მომყვანი ნ. აბეზარი.

აბეზარს მოხვლა ნ. გაშმაგება.

აბეთქება ნ. ლივილი.

აბეჩხარი ნ. ვენახი.

1. აბეჯა ნ. პრუწეა.

- 2. აზრეკა ნ. 14. წეკა.
- აზრეკილი ნ. აფრეკილი.
- აზრინდა, ბალთა.
- აზი, ქაშთაჯი.
- აზიბინება ნ. 10. პლა.
- აზლაჟი ნ. ცხენა.
- აზლიმო ნ. თლითაქეა.
- 1. აზნევა ნ. 4. აგება.
- 2. აზნევა ნ. შუთქირანება.
- 1. აზნეული ნ. აყრილ-დაყრილი.
- 2. აზნეული ნ. დახლართული.
- 3. აზნეული, არეული. გზააბნეული.

- გზა-კვალაყარგული.
- 1. აზობოქრება ნ. 1. აღლეება.
- 2. აზობოქრება ნ. გაშმაგება.
- 1. აზოლება, აკვამლება. ახრლოება.
- 2. აზოლება ნ. 7. წეკა.
- აზორგება ნ. გაშმაგება.
- 1. აზრა, თრანაში.
- 2. აზრა, ცოთი.
- 1. აზრაგი ნ. ავანაჯი.
- 2. აზრაგი ნ. მეომარი.
- 3. აზრაგი ნ. ხელსაბანი.
- აზრაგანი ამოიკრა ნ. წასვლა.
- აზრაგანის კვრა (კვრა) ნ. 1. გავდება.
- აზრაკი ნ. ხელსაბანი.
- აზრანძული ნ. გაცეითილი.
- აზრაში ნ. ცხენი.
- აზრეშუმი, კუქნაური, ყალამქარი, შე-
რიდში, ყანაოზი, შოვი, დარაია, ზარბაბი,
მერდინი, ქალაღია, თათოა. (ჩინური აბ-
რეშუმი) ხატაური, ხათაია. (დახვეწილი
აბრეშუმი) ხასი. (დახვეწილი ნაქსოვი)
ჩიჩა-გლუხარა.

დედამ. კაბა შემოიკრა,
დარაია შრიალოთ.

ხ ა ლ ხ .

ფერხთა ქვეშე ხატაურსა
უფენენ და მიწოდ უქმან.

შ ო თ ა .

- 1. აბრეშუმის პარკი, ყაქი, ბოვი, ჩიგურ-
გალო. ხამი აბრეშუმი.
- აბრეშუმის ქია, იობის მატლი, მურა
(ახლად გამოსული აბრეშუმის ქია).
- აბრიალტა ნ. 3. ანთება.

- აბრიალტული ნ. აალეპული.
- აბრუ ნ. 1. სახელი.
- აბრუგატხილი ნ. სახელგატხილი.
- აბრუნდი ნ. მზაკერობა.
- აბრუყვიალება ნ. ნთება.
- აბსკა ნ. ფურჩი.
- 1. აბუება ნ. დაციწვა.
- 2. აბუება ნ. 2. სიძულელი.
- 1. აბუეტი ნ. ბრმა.
- 2. აბუეტი ნ. შტერი.
- აბუზული ნ. კუშტი.
- აბულბულება ნ. 3. თქმა.
- აბურღული ნ. დახლართული.

აბურცებული, ამობურცული, ამობერი-
ლი, ამონხეილი, ნაბურცი (ფოთლებზე,
ნაყოფზე და სხვ.). დარუმბებული, დასი-
ებული, ამობურთული, შუშუბებული. და-
ზღმურღული, დაჯირკვებული, ათქვირე-
ბული, აკანთებელი. გაფიციენებული, ვა-
სიეებული, დაბუხული, დახაოტებული,
წამოყვერებული. გამობერილია დაჯო-
რებული, დაჯორებული. ნ. აგრეთვე სი-
სიენე.

აფგალ-ადგილ გამზდარი პირისაბის
შუშუება ამბობდა. რომ ის საყმოდ ეტა-
ნებოდა ბახუსს. შ. ა რ ა გ ე .

დაოსებული. დარუმბებული შეგავდეს
ერთს პატარა ოთახში. ა. ყ ა ზ ბ .
ლოყები წითლად წამოუყვერდა.
ა. ყ ა ზ ბ .

(ჩემი საცოლე) მაჯლაქუნა ყოფილა.
დაჯორჯილი, ერთი რაღაც კმუხი, სამო-
ცი წლისა. ა. ც ა გ .

აბურძგნა, აწეწა (თმა და წვერ-ულვა-
ში ასწეწოდა), აჩეჩა, აფხორვა, აშლა,
ყალყზე დადგომა (თმები ყალყზე დამიდ-
ვა).

- აბურძგნული (თმა), აწეწილი, აჩეჩილი.
- 1. აბუჩად აგდება, არად ჩაგდება,
უღირსად ჩარიცხვა, სათაქილოდ მიჩნევა
(მასთან ლაპარაკიც სათაქილოდ მიჩნედა),
უჯულველყოფა, უყურადღებობა, ჩვარში
გახვევა. ნ. აგრეთვე თაქილი.
- 2. აბუჩად აგდება ნ. დაციწვა.
- აბუჩად აგდება ნ. შეურაცხყოფილი.

აბუჯალაი ნ. დაუპატივებელი.
 აბუჯი ნ. დაუპატივებელი.
 1. აბლაღლება ნ. აყვირება.
 2. აბლაღლება ნ. ტირილი.
 აბლვრიაღლება ნ. ტირილი.
 აბლოტება ნ. 2. აცოცება.
 აბჭარასხმული ნ. შეიარაღებული.
 აბჭარი, იარაღი, თოფ-იარაღი, საჭურ-
 ველი, აღჭურვილობა, სილაღი, აკაზმე-
 ლობა.

უბრძანა: „ხელთა აიღეთ
 აბჭარი თქვენ სამარე“. შოთა.

მონანი მიღგეს, მივიღეს,
 გახდა აბჭრისა ჩხარია. შოთა.

ქებას შეიყვანა ტაიჯი,
 მოხადა აკაზმულობა. შოთა.

აგაფა ნ. გუთანი.
 აგარა ნ. ნაყვეთი.

აგღება, ასროლა, ატყორცნა.
 აგღებულად ნ. უპატივცემულოდ.

აგებ ნ. იქნება.

1. აგება ნ. 1. აგებულება.
 2. აგება ნ. ასხმა.

3. აგება, აშენება, აღმართვა, ამოტანა,
 ამოყვანა (კედლებისა, საძირკვლისა და
 სხვ.).

ბებერი ლატაი გლეხი კიდევ უფრო
 გააღატაკა ამ ეკლესიის აგებამ ე. ნინ.

4. აგება ნ. 1. აგებულება.

5. აგება ნ. ნაყუწი.

6. აგება (ხანჯალზე), აცმა, წამოგება,
 ზანგმირვა (ხანჯლით, ისრით).

7. აგება ნ. 1. აგებულება.

1. აგებულება, აგება, აღნაგობა, წყობა,
 წყობილება, დალაგება, (წინადადების და-
 ლაგება), შეკერა, გამართვა.

2. აგებულება, აღნაგობა.

ჩვენ. კომუნისტები, განსაკუთრებული
 აგებულების ხალხი ვართ.

ს ტ ა ლ ი ნ ი.

8. აგებულება ნ. ტანაღობა.

აგერ-აგერ ნ. სწრაფად.

აგვისტო, მარიამობის თვე.

1. აგზნება ნ. ამხედრება.

2. აგზნება ნ. აღტაცება.

3. აგზნება ნ. 1. აღფრთოვანება.

4. აგზნება ნ. ღვივება.

1. აგზნებული ნ. აალებული.

2. აგზნებული (აღგზნებული), აღტყი-
 ნებული, აღფრთოვანებული, ცეცხლმო-
 კიდებული, ფრთებშესხმული, ავულიანე-
 ბული, წაქეზებული.

აგიზგიზება ნ. 3. ანთება.

აგიზგიზებული ნ. აალებული.

1. აგღეჭა, ატება, აწყვეტა, ახლეჩა,
 ახევა, აძრობა, ატყდომბა.

2. აგღეჭა ნ. წართმევა.

აგორებული ნ. ზარმაცი.

აგრე ნ. ასე.

აგრე მოუხდება ნ. იშის გება.

აგრემც, ასემც (ასემც უქნია, თავი
 ქვისთვის უხლია).

აგრილება (აგრილდა), სიომ დაჰბერა,
 სიცხის გატება.

მეურმეებმა მორეკეს საქონელი, რო-
 მელიც სიცხის გატებაზედ გამოსულიყო.
 ი ლ ი ა.

აგრძობიანებს ნ. 2. მოგერა.

1. აგულიანება ნ. შეგულიანება.

2. აგულიანება ნ. 1. წახალისება.

აგულიანებული ნ. 2. აგზნებული.

1. აგური, ალიზი (გამოუწვევი აგუ-
 რი), ცეცხლისმძლე კობი.

აგურები შაგა და შიგ ამოცვივნულან.
 ი ლ ი ა.

2. აგური, წყენტი, მთაყანა (ბანჯო).

აგურხანა ნ. ქურახანა

...ად ნ. იმისთვის.

ადათი, ჩვეულება, ზნე, ზნე-ჩვეულება,
 წესი, ადათ-წესი, თემის პირი.

თქმას პირი დიდი ხანი ვატყდა.

ს ტ ა ლ ი ნ ი.

აღათა და წესია -- ფეტვი ალაგზე
სტესია. ან ღ.

სოფლის მსაჯულები ააათითა და ჩვე-
ულებებით სელმძღვანელობდნენ საქმის
გადაწყვეტის დროს. ილია.

ჩვეულება რგულზე ემტკიცესიაო.
ან ღ.

აღათ-წესი ნ. აღათი
აღამიანები, ხალხი (ხალხნო! აღამიანე-
ბი არა ხართ, მიეშველეთ!).

აღამიანი, ადამი: შეილი, კაცის შეილი
(აღამიანის შეილი), კაცხორკელი, ბუნე-
ბის მეფე, მიწის იელი, მოკვდავი, კაცი,
ძეხორციელი, მომკვდავი.

ვერ სცნობენ გლახ მოკვდავნი განე-
ვას ციურს. ნ. ბარათ.

ქე ხორციელი ვერ იპოვნეს იმისი მნა-
სკელი. ა. ყაზბ.

ვასსოვდეს, რომ ხარ აღამიანი!
მ. გუ რ.

აღამიანის ფერი არ ადევს ნ. ფერწა-
სელი. აღამიანობა, კაცობა.

ჩემის კაცობას გულის დუღილის.
სიტყვანი გულში მებადებთან.
მაგრამ გულშივე უხმოდ ჰყვდებიან.
ილია.

- აღამისდროინდელი ნ. ძველი.
- აღამის დროისა (ეპოქისა) ნ. ძველი.
- აღამანტი ნ. ანღამანტი.
- აღასტურებს ნ. ეტყობა.
- აღგილ-აღგილ ნ. აქა-იქ.
- ...აღგილას ნ. ნაცვლად.
- 1. აღგილი ნ. ამონაწერი.
- 2. აღგილი ნ. მიღამო.
- 3. აღგილი ნ. ალაგი.
- აღგილიდან დაძვრა ნ. 3. აწევა.
- აღგილის გადანაცვლება ნ. გადასვლა.
- აღგილის დატოვება ნ. წასვლა.
- აღგილის მიჩენა. 1. მოთავსება.
- 1. აღგილ-მამული ნ. 1. მამული.

- 2. აღგილ-მამული ნ. 4. მიწა.
- აღგილობრივ ნ. ალაგობრივ.
- აღგილს მოსწყდა. ნ. გაქცევა.
- 1. აღგმა ნ. 1. დაწყება.

- 2. აღგმა, შედგა, შედგა, დადგა.
- აღგომა ნ. 1. დაწყება.
- 1. ადევნება ნ. 2. აყოლა.
- 2. ადევნება ნ. აყოლება.
- 3. ადევნება ნ. 2. ჩაიკება.

ადვილად შესასრულებელი ნ. ადვილი.
ადვილგასაგები ნ. გასაგები.

ადვილი, საადვილო. ადვილად შესას-
რულებელი, იოლი, შელავათიანი (შელა-
ვათიანი ჰირობები), სახელდახელო, მარ-
ჯვე, მომარჯვებული, უბრალო, ხელად-
სახმარი, დასახმარი, ალა-ალა (ალა-ალად
შეძენილი) მოსახერხებელი, მსუბუქი
(მსუბუქი სამუშაო).

- ადვილმისახედობი ნ. გასაგები.
- ადილაში გამოსული ნ. მატარაბაზი.
- ადიდება ნ. გადიდება.

ადიდებული წყლის წანალექი ნ. 2.
თავნი:

- აღლაბიჯა ნ. მოუსვენარი.
- აღლი, აღიბი, არშინი, მხარი (სამი
აღლი).

ნეთე ნახეარი საუკუნე იმისთვის
იცხოვრეს, რომ ოთხი ფიქვის ფიცარი
ეშოვათ და სამ-სამი აღლი მიწა?

ილია.

- აღრაგუნენ ახმახი.
- 1. აღრე ნ. გათენებისას.
- 2. აღრე ნ. სწრაფად.
- 3. აღრე ნ. 4. უწინ.
- აღრე და მღრე ნ. სწრაფად.
- აღრეულა (ეპული, მსხალი, ჯიში), ად-
რეული (ხენა-თესვა), საადრიო. შ დ რ. ნა-
ადრევი.

ეშაწვილის გული... ადრეული ყვავილს
ჰგავს. ილია.

- 1. ადრინად ნ. გათენებისას.
- ადრეული ნ. ადრეულა.
- ადრევე ნ. წინასწარი.
- 2. ადრინად ნ. წინასწარი.

ადრიდგან (ადრითგან) ნ. 2. თავიდან.

ადრიდგანვე ნ. 2. თავიდან.

ადრითვე ნ. წინასწარ.

ადრინდელი ნ. წინანდელი.

ადღეება, მედღეება, ათქვეფა.

აედონი ნ. ბულბული.

აელვარება ნ. ნთება.

აემანი ნ. ლხინი.

აეშაგი ნ. ჭაშუში.

ავად გახდომა. ნ. ავადმყოფობა.

ავად თუ კარგად ნ. ასე თუ ისე.

ავად მახსენებელი ნ. მაგინებელი.

ავადმყოფი, მტკივანი, დაავადმყოფებული, დახაშული. დაავადებული, დასნეულებული, მოვადე, სნეული, სენით შეპყრობილი, სნებოვანი, კირიანი, სალმობიერი, უძლური, დასაპყარებული, ლოგინად ჩაყარნილი, მღებიარე ავადმყოფი, დაკუთრებული, დაუძლურებული, კირიანი, სხვისი ხელოთ შესახახი, სინდილიანი, მწოლიარე ავადმყოფი, მძიმე ავადმყოფი, ხიზმუზიანი, ზერეკვერე ავადმყოფი, მიზეზიანი, უქეთოდ მყოფი, უგუნებოდ მყოფი, შეუძლოდაა. სას. კირკოდილა (რა კირკოდილა ხარ!)

ახველდებიან ხევები,

ვით ავადმყოფნი ქლექითა. ვაქა.

ავადმყოფი უკვე ადგა ნ. განკურნება.

ავადმყოფი ფეხზეა ნ. განკურნება.

ავადმყოფობა (ავადმყოფობს, ავადმყოფობად დაიგდო), დასნებოვნება, ავადობა, სავადე, დაავადება, ავად ვადლობა, ლოგინად ჩაყარდა, სახადი, სენა, სნება, კირი, მოარული, სატკივარი, სატკივრის შეყრა, გასატკივრება, ტკივალი (სტკივა, იტკივებს, ტკივილს უჩივის). უგუნებოდ ყოფნა, უქეთოდ ყოფნა, შეუძლოდ ყოფნა, ხიზმუზი, ხიზმუზიანობა, მიზეზიანობა, სალმობა, სინდილი, ზერეკვერე ავადმყოფობა, უემური (რა უემური დაგაწვა?), კირვა, კირვება (სურლო სპირს), სას. ბატონები, წითელა, ანჯელოზები. საბავშვ. ფუფუა. ნ. აგრეთვე 3. კირი.

მეფესა ესმა, აიკრა,
მართ მისგან გასატკივრდა. შოთა.

ავადმყოფობამ დამიგდო. ილია.

ვილას ახსოვს თავისი სატკივარი.

აკაკი.

ავადმყოფობის გამომწვევი ნ. ამგზნებო.

ავადობა ნ. ავადმყოფობა.

ავად სახსენებელი ნ. უეცლმართად მონახსენებელი.

ავად ხსენება ნ. გინება.

ავაზა ნ. ვეფხე.

ავაზაკი, აბრაგი, ყაჩალი, ყაჩალად ვავარდნილი, ყაჩალად ვაპრილი, აპკლავი, მრბეველი, ამაწიოკებელი, ამომვდებელი, ამოხრებელი, ნაყაჩალარი, თული, მეკობრე, მეკობარი, მკრეხელი, ფირალი, კაისმკლელი, სულის მტრა. მძარცველი, მტაცებელი, მოძალე. მოძალადე, მძარცვე-მტაცებელი, დამრბევი, მოთარეშე. ძვირის მოქმედი, ბოროტმოქმედი, ბოროტგანმზარსველი, თავზე ხელადებული, საციმბირე, სათოკე, თოკედან გაქცეული.

გამონდა ნავი მეკობრე
დროშითა მეტად გრძელითა. შოთა.

ეგ ჩვენი ამომგდებელი,
ჩვენი მრბეველი ძალითა! ვაქა.

მოთარეშენი არამც თუ არ გაუწყვეტია, თვალითაც არ უნახავს არაინი მთაგანი მთავრობას. აკაკი.

თქვენ სობრძისა მონები ხართ
და მკრეხელნი სიმართლისა.

ი. გრიშ.

1. ავაზანი ნ. 1. აუზი.

2. ავაზანი ნ. ქვაბი.

ავაიმე ნ. 1. ვაი!

ავალა ნ. გზა.

1. ავანგი ნ. ავან(გ)ლასტა.

2. ავანგი ნ. თოკი.

4. ავანგი ნ. ნაკრავი.

ავან(გ)დასტა, როდინი, ფილი, ავანკო, სანაყავი.

1. ავან-ჩავანი ნ. საქმის სულის ჩამდგმელი.

2. ავან-ჩავანი ნ. მესაიდუმლე.

1. ავარა ნ. უბინაო.

2. ავარა ნ. ცულლუტი.

ავარა ხალხი ნ. 2. ბრობო.

1. ავარდნა ნ. ახურება.

2. ავარდნა ნ. დაწყება.

3. ავარდნა ნ. შეტყეები.

4. ავარდნა ნ. ასკლა.

5. ავარდნა ნ. გამაგება.

ავარდნილ-დვარდნილი ნ. 1. ურიგო.

ავარდნილი გული ნ. ფეჭქვა.

ავარები ნ. 2. ბრობო.

ავარი ნ. 2. ალაფი.

ავარობა ნ. უსაქეელობა.

ავარტანი ნ. პალო.

ავაჯა ნ. გალობა.

ავბედი ნ. უიბლო.

ავგარდანი ნ. ტოჩა.

ავგაროზი, ბაზმანდი, თილისმა, ჯაღო, შანა.

ეხლა ის ჯაღო საშინო აღარ არის, მე ხელში მყავს. ილია.

უბეში ეღვა ეს ტყილი წერილი... და თილისმად მიანდა მას იგი, მთარეულ რამ ავგაროზად. გ. ბარნ.

1. ავგული ნ. ავი.

2. ავგული ნ. ანხლი.

ავღარი, ცული ამინდი, ცული დარი, ყიამეთი (სიცხე), უღარობა, უამინდობა, წიმიანი ტაროსი, წვიმა-წუნწები (ისეთი წვიმა-წუნწებია, რომ კაცი თავს ვარტ ვერ გამოპყოფს), ძანჯაყი, ძენძებო.

ნ. აგრეთვე წერილი წვიმა.

იენი ნ. 1. ავი.

იეჩეული ნ. ავეჯი.

იეჩეულობა ნ. ავეჯი.

იეჯი, იეჩეული, ვეჯი, იეჩეულობა, ღვაძი, მოწყობილობა. ნ. აგრეთვე ბარჯი.

იეზენ ნ. ავი.

იეთვალადი ნ. ულაშხო.

იეთვალი, თვალბედი, ავი თვალის

შქონე, ნავსი, დამანაველი, თარსი, დამ-თარსკელი. ნ. აგრეთვე გათვალვა.

უკან მომხზავის თვალბედითი შავი ყორანი. ნ. ბარათ.

ავთრათი ნ. 2. წერილი.

1. ავი, ავზენ, ავენა, ავჯია, ავი ენის პატრონი, ენოვანი, ბოროტი, ბოროტეული, უკეთური, თვალბედითი, გულბილწი, როკაი, გულანჩხი, გულხენეში, ავგული. გულდვარდლიანი, გულმწყალი, გულმანეიერი, გულდრო, გულის მომწყველი. ღეთის რისხვა, ღეთის გარეგანი, ღეთის წყალობა ღეთის რისხვად ესმის, ენაწყალი, მყრალი ენა, ენამკვებე, ენაკვიმატი, ენაწარე, ყიამყალი, ყბალია, ღვარძლიანი, შხამიანი, გესლიანი, ბიყუში, ცარიელი კეჭია, ბაბაყული, ხენეში, ნავსი, თარსი, ყარყუმი, უსათნო, ძვირი (ძვირს ვერ იტყვი ჩემზე), ღრძო, უქულმართი (დრო). ნ. აგრეთვე ყიამთა სიავე; გულქვა და ანხლი.

ავსა კაცსა ავი სიტყვა ურჩენია სულსა, გულსა. შოთა.

ავენანო, ოდეს დაცხრეთ, მოასვენოთ ესდენ სული. ნ. ბარათ.

ეპეი, რანირად დაუტია!.. ცარიელი კეჭი იქნება ე დაწყველილი პატარა დედაკაცი. ა. ცაგ.

რა ბაბაყული დამე იყო-და! ს. მგალ.

ეს ბავშვი ჩვენ ბიყუშათ მიგვანთა და, აბა, ახლა შეხედე, რა დიდი კაცი გამხთარაო. ე. ნინ.

რევაზს ეწყინა მისი ღრძო ხარხარი. შ. იარაგე.

სწორედ ბაბაყულია! ა. ყაზბ.

უნდა გენახათ ეს როგამი დედაკაცი! შ. იარაგე.

2. ავი ნ. ცული.

ავი ღრო ნ. ყიამთა სიავე.

ავი ენები, ბორატი ენები, ბორატი სმები.

ავი ენის პატრონი ნ. 1. ავი.

ავი ზენ ნ. ბნელა.

ავ თვალს არ (და)ენახვება ნ. სასიამოვნო.

ავი თვალის მქონე ნ. ავთვალა.

ავილი ნ. სტვირი.

ავისმქნელი ნ. 2. მკენე.

1. ავი სული ნ. გველი.

2. ავი სული (ავსული) ნ. ეშმაკი.

ავკარგიანობა ნ. ხარისხი.

ავკაცობა ნ. სიკაცკაცე.

ავლაბარი, ისანი.

1. ავლა ნ. ასელა.

2. ავლა ნ. 1. აცილება.

3. ავლა ნ. უკმარი.

ავლაღიდება ნ. სიმღიდრე.

1. ავლი ნ. ნაცარი.

2. ავლი ნ. ფერფლი.

3. ავლი ნ. სტვირი.

ავმუცელა ნ. ღორმუცელა.

ავჟანდი ნ. უზანგი.

ავრაზი ნ. ბერწი.

1. ავრეზი ნ. საწურავი.

2. ავრეზი ნ. ბერწი.

ავრეზი ნ. 4. უნაყოფო.

ავრიტი ნ. თოკი.

1. ავსება ნ. გაესება.

2. ავსება ნ. გამღიდრება.

ავსებული ნ. 2. საესე.

ავსიტყვიანობა ნ. ქიშპობა.

ავქაში ნ. საწინწყარი.

ავქაშის გატება ნ. დანძლეება.

ავჟია ნ. 1. ავი.

ავლანი ნ. ავი.

ავშარა, ქორაკი, სილა.

ავშარაჟი ნ. შართი.

ავხელი ნ. ქურღი.

ავხმოვანი ნ. შემწეუხებელი.

ავხორცი ნ. მრუში.

აზალი ნ. ბერწი.

აზავერი ნ. მამალი ცხოველი.

1. აზავთება ნ. ამხედრება.

2. აზავთება ნ. აღფროვანება.

3. აზავთება ნ. 1. შეგულიანება.

1. აზავთება ნ. გაშმაგება.

აზამბარი ნ. გაბრა.

აზამბარში გამოსვლა ნ. გაბრა.

აზამბარში გამოყვანა ნ. გაბრა.

აზარამცი ნ. ბერკეტი.

აზარფეშა ნ. თასი.

აზატება ნ. 1. განთავისუფლება.

აზატი ნ. თავისუფალი.

1. აზვირთება ნ. 1. აღვლება.

2. აზვირთება ნ. მოვარდნა.

3. აზვირთება ნ. გაშმაგება.

აზიდვა ნ. 1. ატანა.

აზიღული ნ. ამართული.

აზიზად გაზრდილი ნ. აზიზი.

აზიზი, აზიზმაზიზი, ნაზი, ნარნარი, სა-
თუთი, ნებიერი, განებვირებელი, აზი-
ზად გაზრდილი, ნებირად გაზრდილი,
ხელის გულზე გაზრდილი, განაზებული,
გააზიზებული, გასათუთებული, ნინანატ-
რი, ღელის ნებიერი, (ცხენი, ხარი და
მისთ.) ნაპატეგები.

აზიშმაზიზი ნ. აზიზი.

აზმა ნ. ქება.

აზმანი ნ. ცხვარი.

აზმუღლება ნ. აყვირება.

აზნი ნ. დიდგვარი.

აზორზოხება ნ. ახხორვა.

აზრად აქვს ნ. 2. ფიქრი.

აზრად მოსდის ნ. 2. ფიქრი.

აზომვა, გაზომვა, აწყვა, მიწყვა.

აზრთა ქილილი ნ. 1. დავა.

აზრი ნ. ფიქრი.

აზრზე მოსვლა ნ. 2. გაგება.

აზრთა სხვადასხვაობა ნ. 1. დავა.

აზრთა სხვაობა ნ. 1. დავა.

აზრთა უთანხმოება ნ. 1. დავა.

აზრთა წინააღმდეგობა ნ. 1. დავა.

1. აზრი ნ. 2. არსი.

2. აზრი ნ. 2. გონება.

3. აზრი, გონება, ზრახვა, გულის
ზრახვა, განზრახვა, გულის პასუხი, გუ-
ლის სიტყვა.

4. აზრი ნ. 1. რწმენა.

5. აზრი ნ. 3. სკა.

6. აზრი ნ. 2. ფიქრი

1. აზრიანი ნ. გონიერი.

2. აზრიანი, წყობილი, დალაგებული, გამართული (მეტყველება).

აზრის აღება ნ. ეკვი.

აზრის გადაუწყვეტილობა ნ. ყოყმანი.

აზრის გამოთქმა ნ. 3. სჯა.

აზრის გახსნა ნ. 1. ახსნა.

აზრის უქონელი ნ. უნიკო.

აზრის შეცვლევინება ნ. გადაჯერება.

აზრანაკლები ნ. 1. მოუაზრებელი.

აზროვნება, მსჯელობა, აზრის გამოთქმა, მოსაზრების გამოთქმა, განსჯა, მოძქ. ქერტა.

აზროვნების უნარი ნ. გონება.

აზრსმოკლებული ნ. უაზრო.

1. აზღვაება ნ. 1. აღლეება.

2. აზღვაება ნ. გადიდება.

აზღული, ხიშტაკი, ბარტყი.

ათადან-ბაბადან ნ. ძველთაგან.

1. ათაება ნ. ასვლა.

2. ათაება ნ. დამთავრება.

3. ათაება ნ. 3. გამოლევა.

ათამაშება, ატოკება, ფეხების აყოლება, აყუნეტლება.

გუგელოც კი აყუნეტულა. შ. მღვ.

ათასნაირი, ათასრიგი, ათასფერი, ნ.

აგრეთვე მრავალგვარი.

ათასრიგი ნ. ათასნაირი.

ათასში ერთხელ ნ. იშვიათად.

ათასფეხა ნ. ნამის ჭია.

ათენაგანი ნ. კვირაცხოვლობა.

ათეშქაში ნ. გელა.

ათვალღერ-ჩათვალღერება ნ. ცქერა.

1. ათვალწუნება ნ. 2. სიძულელი.

2. ათვალწუნება ნ. 14. გადაყიდება.

ათვალწუნებელი, მოძულებელი, საძაგელი. საზიზღარი, აჩემებელი, ყბადალებელი.

1. ათვისება ნ. აღქმა.

2. ათვისება ნ. 2. გაგება.

3. ათვისება (მუშაობისა), მუშაობაში გაჩეკვა. მუშაობაში ვაწაფვა, სამუშაოს დაძლევა, დაუფლება (საქმეს დაუფლა).

ათი ათასი, მოძქ. ბევრი.

ათი მანეთი ნ. თუმანი.

ათინათი ნ. ანარეკლი.

ათეცივი, ათმაგი, ერთა თად.

ოპანეზამ უკანასკნელი ქვაბი კოლმ ჩასწურა თუ არა, შაშინვე ათეცივი ჯალაბა მოხსნა კოლს. შ. არავც.

ათლა ნ. 1. გაქრა.

ათროთლება ნ. აკანკალება.

ათმაგი ნ. ათეცივი.

ათროთლებული ნ. შეშინებული.

ათრევა ნ. 1. ატანა.

ათრევიანება ნ. 1. დაქერა.

ათუბთუბება ნ. აჩუნჩუნება.

ათქვეფა ნ. აღლეება.

ათქვირებული ნ. აბურცებული.

აიაშმა ნ. 2. წყალი.

აიზი ნ. წუნი.

აივანი, პარმალი, ღერეფანი.

აივარი ნ. გმირი.

აილენა ნ. გაწითლდა.

აინუნში არ აგდებს ნ. არაფრად აგდებს.

აინუნში არ მოსდის ნ. არაფრად აგდებს.

აინუნში ნუ ჩააგდებთ ნ. შეწუნება აირადი ნ. აქროლადი.

1. აირია მონასტერი ნ. აურზაური.

2. აირია მონასტერი ნ. აფორიკაქება.

აისი ნ. განთიადი.

აკაშმული ნ. შეიარაღებული.

1. აკაშმულობა ნ. აბჯარი.

2. აკაშმულობა ნ. მორთულობა.

აკაკანება ნ. აკრუნუნება.

აკალთავეებული ნ. აეცილი.

აკანთული ნ. აბურცებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

აკანკალება, კანკალი, თროთლო, შეთროთლება, ათროთლება, თახთახი, აცხცხცხება, ცხცხი, ხანხალი, რხევა, ბაბანი ძრწოლა, კბილი კბილს ცემინება, კროთობა, კროთობა, ძაგძაგი, ძიგძიგი, ჟრჟოლა, შეეიენება, შეეკოლებმა, ჟრუანტელი, აეროლება, აერუნება, ერუანტელის დაეკა, კეკევი, სიცივისაგან გაკეკევა, კანკალმა აიტანა, (ყბებისა) კაპუნი ნ. აგრეთვე შეშინებული.

იგი მით აკრობს ელვასა, მზისადა უთამაშოსა...

დღისით და ღამით ეხედვიდე
მზისა ეღვისა კართომასა. შოთა.

მოკყავთ ცახცახით, ხანხალით
ჩაჩანაკი და ბებერი. ილია.

სილიადე თქვენი მგერიდა
კანკალს, ქუკოლასა. ილია.

მავრეოლებს და ტანში მზარავს.
დ. გურ.

ნუ შეხვალ, ნუ იბანებ,
ნუ გამოხვალ, ნუ იბანებო.
ანდაზა.

თავი გაგორდა მიწაზე,
ტუჩებმ დაუწყო კაპუნი. ვაჟა.

აკანკალბეული. ნ. შეშინებელი.

აკანო ნ. საყდარი.

აკაიწებელი ნ. აყეცილი.

აკარწახებელი ნ. აყეცილი.

ამინკვა ნ. კენკვა.

აყეცილი (მაგ., სახელოები, შარვლას
ტირები და სხვ.), აწეული, აკარწახებუ-
ლი, აკაიწებელი, აკალთავებელი, დამ-
კლავებული (სახელოები, ყურთმაჯები),
აკოტავებელი, დაკოტავებელი.

აკვამლება ნ. აბოლება.

აკვანი, სარწებელი, ხოკიკი, კაკანა.

გიგლა ჩააკრა „აკანაშია“. რ. ერისთ

აკვირება ნ. მიტმასნება.

აკვირებელი ნ. აბეზარი.

აკვლანქული ნ. ახმახი.

1. აკრა ნ. სარის შედგმა.

2. აკრა ნ. ქურდობა.

აკვირება ნ. ჩაიება.

აკი ნ. ხომ.

აკიდება ნ. 2. კიდება.

აკიდო ნ. ნაკრავი.

აკინაკი ნ. შუბი.

აკინძვი ნ. დაბლანდვა.

აკლდამა ნ. საფლავი.

1. აკლება ნ. გაოხრება.

2. აკლება ნ. გაძარცვა.

3. აკლება ნ. ეშმაკობა.

აკლებული ნ. დარბეული.

აკლია ნ. 2. შტერი.

აკლობა ნ. კოკლი.

აკოკოდავება ნ. ახორება.

აკონწილება ნ. ახორება.

აკოტავებული ნ. აყეცილი.

1. აკრეფა ნ. 1. აღება.

2. აკრეფა ნ. 6. აღება.

აკრახება ნ. აკრუხუნება.

აკრული ნ. აყუღებული.

აკრძალვა ნ. 3. შლა.

აკრძალული ნ. 3. ხელმეუხებელი,

1. აკუმი ნ. ქალბიკა

2. აკუმი ნ. ზინი.

აკუნწვლა, ახუნწვლა (მტყენებივით
ახუნწვლანი).

აკუტკუტება ნ. აკაკანება.

აკუნვა ნ. 1. დაქრა.

1. ალა ნ. 3. ჩანახი.

2. ალა ნ. ჩაჯდობა.

3. ალა ნ. ლაქა.

4. ალა ნ. საფქვილი.

ალა-ალა ნ. აღვილი.

ალაბალა ნ. 1. დავა.

ალაბი ნ. აღვი.

ალაბულა ნ. ბურდო.

ალაბაბული ნ. ზურგიელი.

1. ალაგ-ალაგ ნ. აქა-იქ.

2. ალაგ-ალაგ ნ. ზოგან.

ალაგება (სუფრისა), ამატება (სუფრას
აუმატე).

1. ალაგი ნ. თანამდებობა.

2. ალაგი, აღვილი.

ალაგმა, ლაგამის ამოდება, აღვირამ
ამოდება. მოთვინიერება, დამორჩილება,
ხელის მავრად ჩაქიდება, ქეწოში ჩაფ-
რენა, მორაშიება (მაგას კაცი ვერ მო-
იარაშებს), მორაქლები, მოთოკვა, მო-
წურვა, მოღრეკა, ჰუაზე მოყვანა, ღო-
კება ნ. აგრეთვე შეკავება.

ალაგობრივ, აღვილობრივ.

ალავერდა ნ. აოხრა.

ალავი ნ. საჩუქარი.

ალაზე დაჯდომა ნ. ჩაჯდობა.

ალალებედალ ნ. აღალბეღზე.

ალალებღზე, აღალბეღადალ, საგებგიოღ,
ვინიცობაზე, ანღებზე.

ალალბებზე მოქმედება ნ. სიცოცხლის საფრთხეში ჩავდება.

ალათი ნ. ცხენი.

1. ალალი, მართალი, ალალმართალი, უდანაშაულო, უბრალო.

2. ალალი ნ. 4. ნამდვილი.

3. ალალი ნ. ქორი.

ალალი იყოს (ჩემი ამაგი შენზე), შეგეჯიკოს. ღმერთმა შევარგოს, კეთილად მოკვმარდეს, მშვილობაში მოგხმარდეს, უყვედრებელი იყოს.

ალალ ლუქმას კამს ნ. პატიოსანი.

1. ალალ-მართალი ნ. 1. ალალი.

2. ალალ-მართალი ნ. გულბრწყვილი.

ალალმართლობა ნ. სიმართლე.

ალამდარი ნ. მებარიადე.

ალამი, ღრომა, ბიარალი.

ავმართე დროშა მეფისა, ალმითა წითელ-შავითა. შოთა.

წითელი დროშა ხომ პერანგია, მებრძოლის სისხლით გახამებული. წითელი დროშით მალე აღგვიან, ვინც სისხლით არის გახარებული. მარ.

ალანძვა, შელანძვა, ატრევა. გახანხვლა, გახუხვა, გარუჯვა, არუჯვა, რუჯვა, შერუჯვა. ტუსვა, მოტუსვა, ტრუსვა, შეტუსვა, შეტრუსვა, წვა. ხრუჯვა.

რწყვილი მეტას სიხარულით შავად აირუჯვა. შ. მ. დ.

ალანბული ნ. წატრუსელი.

1. ალაო ნ. პური

2. ალაო ნ. ნესტიანი.

ალაპარაყება ნ. 3. თქმა.

1. აღარდენი ნ. ბროწეულის ქერქი.

2. აღარდენი ნ. გარეკანი.

ალარვა ნ. დაბლანდვა.

ალათა ნ. საფქვილე.

1. ალატი ნ. 3. ჩანახი.

2. ალატი ნ. საფქვილე.

ალაფალა ნ. ყურთავლევა.

1. ალაფი, გეჭქილე, ფქვილით მოკაქრე.

2. ალაფი, ნალაფეკი. ნაძარკვი, ნადავლი, დავლა, ანაყლები, ნაყრები, ავარი, ნაძარკე-ნაყლევკი.

მინდორს წავალ, ვიმეკობრებ, ალაფითა აკიესები. შოთა.

გმირს არ აჯერებს ნადაკლი, შეკრული არის წარბშია.

სახელს ვერ ვაცელოს დავლასე, მით არ ერევა ხალხშია. ვაჟა.

ალაჟ-მალაჟზე გადასვლა ნ. გორვა. აღარუხი, ხარვა, ხულა (ქონად მავალ ხალხთა კარავი).

ბინად ავამუნებ... ოქროს აღარუხებს. ა. გრიშ.

ალაწოდა ნ. ახმახი.

ალახ-მალახად სიარული ნ. ხეტიალი.

ალაქა ნ. კრელი.

ალაჰმა უწყის ნ. ვინ იცის.

ალბათ, შესაძლებელია, ბეჭათად, სავიქრებელია. ნ. აგრეთვე იქნება.

ბეჭითად, მხალის დასაკრეფად ყანაში წავიდოდა. ა. ყაზბ.

ალბათობა, ეგებისობა, ვარაუდი.

ალგა ნ. წყალმცენარე.

ალღერდანი ნ. ბროწეულის ქერქი, გარეკანი.

1. აღერდი ნ. ბალახი.

2. აღერდი ნ. თოკი.

1. აღერსი, მიალერსება. ლამუნი, დავუავება, მისაყვარლება, მიფერება, სიტრეუ, ფერება (ფერება), მოფერება, თავს ელება, ლაციო, ლაციება, გააზიზება, (ცხენის დავუავება) პოპონება, ფოფინი (ფოფინება), (უხეირო აღერსი) ღლაბეცი.

მივე მარტო, ქმარსა ჩემსა ვეღალბე, ვეღაციე. შოთა.

დაჩაგრულს დამიყვავე... იმედდაკარგულს ნუგეში მეცი... ა. ყაზბ.

(მოხუცებულმა) მინდკი არაფერი არა თქვა რა შეილის მიალერსებაზე.

ნ. ლოშ.

ყურს სხვანაირად ელაშენება. **ა. გ რ ი შ.**

2. აღერსი ნ. პერანგის ამხანაგი.

აღერსიანი (აღამიანი, სიტყვა: ქცევა), სააღერსო, ტკბილი, მოაღერსე, გულდა, გულითადი, გულთბილი, მოსიყვარულე, მოსიყვარულე გულის პატრონი, მოყვარული (სამშობლოს მოყვარული), სასიყვარულო, ტკბილად მომპყრობი, საღამიანი, მოტრფიალე (ღვინო-არაყის მოტრფიალე), ნ. აგრეთვე ეალერსება.

მოსიყვარულე ცოლ-ქმარი ცულის ტარზე დაეტევო. **ა ნ დ.**

ცოლ-შვილის მოყვარული და მოაღერსე. ანდრიესკი, როგორც ყველგან, ოღესაშიაც ხელგაშლილი ცხოვრობდა.

ი კ ა კ ი.

აღესილი ნ. ბასრი.

აღესილი, ატყრეცილი, აყირმინებულო, აფაკლებული, აქარხლებული.

აღესი, ილა, მანჭო (ურმისა).

1. აღვა, აღვის ხე, კვიპაროზის ხე, სარო, ედემის ხე, (თეთრი აღვა) ხვალ, (შავი აღვა) ოფი.

მეფეთა შიგან სიუხვე, ვით ედემს აღვა რგულია. **შ ო თ ა.**

2. აღვა ნ. ნთება.

3. აღვა, აღვახაზი, პალვა, პენგია.

აქ აღვახაზსა ზელდენენ. იქ ნუშსა და ნიგოზს არჩედენენ გოზინაყისთვის.

ი ლ ი ა.

აღვახაზი ნ. 3. აღვა.

აღვის ხე ნ. 1. აღვა.

აღთა-ბაღთა ნ. აბდაუბდა.

აღთა-ბაღთაჲ სვლა ნ. ხეტიალი.

აღთაფა ნ. ხელსაბანი.

აღი (ცეცხლისა), ცეცხლის ვენები, აღმური.

ვერ შევნიშნე ლაშპარი აწეული, ვერ შევნიშნე ჩემს გარშემო აღმური.

ა. გ რ ი შ.

აღიარება ნ. აჩხორვა.

1. აღიაკოთი ნ. აურზაური.

2. აღიაკოთი ნ. ჩხუბი.

აღიბუხარი ნ. ქლივი.

აღიზი ნ. იგური.

აღიკაპი ნ. აღვირი.

აღილაგება ნ. ცემა.

აღიონწე ნ. გათენებისას.

აღიონი ნ. განთიადი.

აღის მოღება ნ. ნთება.

აღისფერი ნ. წითელი.

აღიქაში ნ. თოკი.

აღიყული ნ. 2. სილა.

აღიყური ნ. 2. სილა.

აღიშ-ველიში ნ. ვაქრობა.

აღკაპი ნ. 4. ბუდე.

აღკიდება ნ. ნთება.

აღმაგი ნ. ჭავჭავი.

აღმანი ნ. შუბი.

აღმახი ნ. ა(ნ)დანამანტი.

აღმაცერი, ცერა, ირიბი, მრუდი (მრუდე), რალი, მრადიმრუდი, მოღერცილი, გვერდლა, გვერდმრუდი, ფერდლა, უსწორო, უსწომასწორო, წამოღებული, (ფიცარი) აფრაკი, (გახმობისას გამრუდებული ფიცარი) დააფრაკებული, დაბრეცილი, ოკრობოკრო.

...მოჩინდა ძველი ჩალური, დროთა ბრუნვისაგან... წამოღებული და წამოხრილი. **ი ლ ი ა.**

პატარძალმა ძრობა ვერ მოწველა და ჯო მრუდეთა. **ა ნ დ.**

აღმაცერად ნ. გეზად.

1. აღმაცერად ყურება ნ. ბღვერა.

2. აღმაცერად ყურება ნ. შეძულება.

აღმაცერად ცქერა ნ. ბღვერა.

აღმოღებულო ნ. აღღებულო.

1. აღმური ნ. ალი.

2. აღმური ნ. სიცხე.

აღმური ასღის ნ. გაშვავება.

აღმური აუვიდა ნ. გაწითლდა.

აღო ნ. დღიური.

აღოკვა ნ. ლოკვა.

აღუბალი, ქვიში.

აღურსვა ნ. 1. მტრობა.

ალფხული ნ. აყრილ-დაყრილი.

ალფაბეტი ნ. ანბანი.

1. ალქატი ნ. ფაშარი.

2. ალქატი ნ. ღარიბი.

აღლო, გრძნობიერება, გრძნება, მგრძნობიარობა, მჩმუნაობა, ჩმუნვა, გულხმიერება, ანდე, გეში..

არც არა უნახავს რა, არც არა გაუგონი. მაგრამ ჭარისკაცის ნაცადმა გეშმა მიანც იქით მიახედა. კ. ლორთქ.

აღლოს ართმევა ნ. 2. გაგება.

1. აღლოს ადება ნ. 2. გაგება.

2. აღლოს ადება ნ. გრძნობა.

1. ალუა, ალყის შემორტყმა, გარშემორტყმა, გარშემოდგომა, გარემოცვა, შემოდგომა (მტერი ციხეს შემოადგა).

ალყას გარე შემოაკვირიდეს. შოთა ბ.

2. ალყა ნ. სიმი.

3. ალყა ნ. 1. წრე.

ალყა-ალყად ნ. ზოლ-ზოლად.

ალყის შემორტყმა ნ. 1. ალყა.

ალყაშემორტყმული ნ. გარშემორტყმული.

ალყურანი ნ. ყურანი.

ალჩრუვა გაკეთებული ნ. მოწესრიგება.

ალხანახ ჩალხანა არ დაეღევა ნ. თანაბარი.

1. ალხი ნ. ინთილა.

2. ალხი ნ. გამხდარი.

3. ალხი ნ. 1. სიციხე.

ალხიანი ნ. ცხელი.

1. ამაგი ნ. ზრუნვა.

2. ამაგი ნ. 1. შრომა.

1. ამაგდარი ნ. ბეჯითი.

2. ამაგდარი ნ. მოლენე.

ამაგის დაუფასებლობა ნ. უმადლობა.

ამად ნ. ამიტომ.

ამაზრუნენი ნ. უსიამოვნო.

ამლა, მხლებელნი. ხასაგიანი, ქულფათი, ასაბია.

სილამო ეამს... თბილისიდან გაჰყავდათ დააუდებელი ოქსი ბატონიშვილი გიორგი ღაღიდი ასაბია ცხენოსანთა და ქვეითთა. შ. დად.

1. ამალი ნ. მშეირი.

2. ამალი ნ. ულონო.

1. ამანათი ნ. ანაბარი.

2. ამანათი ნ. საწინდარი.

ამაო, ფუქი, უქმი, უნაყოფო, უმედგო, წარუმატებელი, ტყუილ-უბრალო, ტყუილი, უმიზნო, ბედითი, ცუდა, ცუდაკაცი. ნ. აგრეთვე ურგები.

ამა, მაქვსმა უმისოსა ლხინი უქმად, თავი ფლიდალ. შოთა ბ.

ამაოება, ურგებობა, დაუდგრომელობა, უხანობა.

ამაოება ამათა და ყოველივე ამათა. დაბად.

1. ამაოხრებელი ნ. ავაზაკი. 1

2. ამაოხრებელი ნ. დამუშუველი.

ამარა ნ. სინაბარა.

ამართული, ატყორცნილი, აწვდილი, აზიდული, აწოწილი, ანაყრდენი, ცადასული, ცადაზიდული, ტანანატყორცი, ამოლტილი, ტანასვეტილი, ტანაშოლტილი, აყაყული, სიმივით აქიშული, ტანასარი. ნ. აგრეთვე ტანადი.

ხე დიდრონი, თვალუწვდომი, მდლა კლდემდის ანაყრდენი. შოთა ბ.

მისი რამ მითხარ, ვინ არის ტანასარო, პირბაკმიანი. შოთა ბ.

ლერწამი იყავ, ლერწამი იყავ, ტანანატყორცნი, ტანანატყვეტი.

ი. გრიშ.

ამარტა ნ. იაშმი.

ამასთანავე ნ. თანაც.

ამას ვერ შესწვდება ნ. 2. ძვირი.

ამას იქით ნ. დღეიდან.

ამას მტკიცება არ ესაქიროება ნ. რასაკვირველია.

ამასობაში, ამ ხნის განმავლობაში.

ამას რა ტარტრეელი კოვზები უნდა ნ. რასაკვირველია.

ამას წინათ, დიდი ხანი არაა, ანლახან, ამ ცოტა ხნის წინ, ამ დღეებში.

1. ამატება ნ. ალაგება.

2. ამიტება ნ. გაღიღება.

ამა ქვეყნისა ნ. მიწიერი.

ამაღლება ნ. სახელის გათქმა.

ამაღლებულება ნ. 1. სიმაღლე.

ამაღლებული. აღმაშფოთებელი, შემამაშფოთებელი, მიძიმე, სამძიმო, საგანგაშო, საშიშარი.

ამაყი, ზეაყი, ზვიადი, გულზეავი, მზევაობარი, ამპარტაენი, თავაღებული, გოროზი, ყიფი, აღვინიზებული. გადაღებული, ქედმაღალი, მედიდური, ყოყონა, ყოყლოჩინა, დიდგული, ცვირბაზევილი, ამპიწი, კუდაბზიკა (კუდაბზიკა აზნაური), მაძლაყინწა, გული ყელში სჩრია, უყადრისი, თავს არაყის უყადრებს, თავი ამაყად უქირავს, თავს დიდკინმედ შინწევა, თავი ძალა უქირავს, ცაქუდად არ შიანჩია და დედამიწა — ქალამნად. ნ. აგრეთვე ბლინძეა და გაყოყონება.

თავი უქირავს ამაყად, ბუზს აღარ ისვაშს თავზედა. შ. მღვ.

ზევიადი იყო თავადი, (სხეებს) თავს არ გაუყადრებდა.

აკაკი.

სადაც გაქრა ყარამანის... გოროზი გამოხედვა. დ. შენგ.

დამიხედეთ ამ მაძლაყინწა რაინდს! შ. დაღ.

ამაწიოკებელი ნ. აეაზაკი.

1. ამბავი ნ. თქმულება.

2. ამბავი ნ. შემთხვევა.

3. ამბავი ნ. 3. უწყება.

1. ამბარი ნ. ბედელი.

2. ამბარი ნ. 1. ამბრი.

3. ამბარი ნ. სიმყარლე.

ამბარჩა ნ. გულქანდა.

ამბიონი (რელ.), საფსალმუნე, სამქადაგებლო.

აღსავლის გაღებულ კარებიდან მღვდელი ამბიონზე გამოვიდა.

ი. ეკალ.

ამბის გაგება ნ. 1. გაგება.

2. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

ამბის მომტანი ნ. შემტყობინებელი.

ამბის შეტუბა ნ. 1. გაგება.

ამბოყარი, ბოგანო, ეული, ტაბარუკი, უმიწაწელი, უადგილამულო, უსახლკარო. ნ. აგრეთვე უმამული.

ამბოყარს ვეტყვით უსახლკაროსა და ბოგანოს. ს. შანშ.

ამბორი, ამბორის ყოფა (ამბორი უყო), კონა, ბუსეა, პროშტა, ჩაპროშტა, ლოშნა, ტლოშნა, მტლაშამტლუში, მთხვევა (ხელზე ემთხვია, ხატს ემთხვია). საბავშ. პაჩი.

მძაგს უგულოდ სიყვარული, ხვეენა, კონა, მტლაშამტლუში. შოთა.

ამბორის ყოფა ნ. ამბორი.

1. ამბოხება, ამბოხი, აჯანყება, ჩანყი, აღელვება, ლელვა, მღელვარება, შფოთი, არეულობა, დრტეინვა, შეთქმულება, გამოსვლა. ნ. აგრეთვე 1. ამხედრება.

გოგია უმიწილის ჩივილი და დრტეინვა არ იყო უმიზებო. ე. ნინ.

2. ამბოხება ნ. ამხედრება.

1. ამბოხი ნ. ამბოხება.

2. ამბოხი ნ. ბადაგი.

1. ამბრი ნ. სიმყარლე.

2. ამბრი, ამბარი, მუშკამბრი, მუშკამბარი, სურნელება, მურო, კესი, ნელსაცხებელი („სუნელი ზეთი“ — საბა), ვალსაბონი (ვალსამო), ბალსინი („ხეპიტყვან ეროსა, რომლისა მონაყუთოვან ჩამოწეუებებს“ — საბა), შტახნი, სამურავი, ბალზამი, ბალზამინი.

იკმეოდა მური, კესი, მუშკამბარი. ს. შანშ.

1. ამგვარად ნ. ამრიგად.

2. ამგვარად ნ. ასე.

ამგვარი ნ. ასეთი.

ამღავარი ნ. 2. მსგავსი.

ამღენად ნ. ესოდენ.

ამ დღეებში ნ. შანშ.

ამ დღეიდან ნ. დღეიდან.

1. აშება (აამებს), თნევა (ათნევის). გუ-
ლის მოგება (გულს უგებს), გულის მი-
ზიდვა, სიამოვნება (ასიამოვნებს). სია-
მოვნება მომგვარა, სიამოვნება მაგრძნო-
ბინა, დატებობა (დაატებო), გულის გაჯ-
რილება (გულს აგრილებს), ფიანდაზად
გაშლა, გაგება (ეგება), მოლხენა (მოალ-
ხინა), გულს დაედება, გახარება, სინა-
რტლის მოკვრა, განცდა.

მერწმუნეთ, მე აქ ვიღწვი მხოლოდ
თქვენი გაბარებისათვის. ი ლ ი ა.

კბილბასრო და ბრკყალმხვილო,
გარულო კატუნია!..
წენ არავის მიიკარებ
არც რისხვით და არცა თნევით.

ი კ ა ე ი.

თუცა ქალია ხელმწიფედ
მართ ღმრთისა დანაბადია,
არ გათნეოთ, იცის მეფობა,
უთქვეროდ გვითქვამს კვლა დია.

შ ო თ ა.

უბრძანა: „თქვეით მართალი,
ჩვენ თქვენგან არ გვეთნებოდეს“.

შ ო თ ა.

2. აშება ნ. მხიარულება.
აშებული ნ. ნასიამოვნები.
აშებებს ნ. ცრუობს.
აშეტყულება ნ. თქმა.
აშთიხებელი ნ. ნიჭიერი.
აშინად ნ. ჩათვლით.

აშიერ ნ. პირაქეთ.
1. ამიერიდან ნ. 3. შემდგეში.
2. ამიერიდან ნ. დღეიდან.

ამილახორი, ამირახორი, ვხინდართუხუ-
ცისი, მეკინიბეთუხუცისი.
ამინდი, დარი, ტაროსი.

საწუთრო კაცსა ყოველსა
ვითა ტაროსი უხვდების. შ ო თ ა.

კაქეჩი წევს და იცონის,
თავის ამინდი ჰგონია. ხ ე ლ ხ.

ამირახორი ნ. ამილახორი.
ამირბარი ნ. სარდალი.
ამირა ნ. სარდალი.
ამირეჯიზი ნ. სარდალი.
ამირსპასალარი ნ. სარდალი.
ამის გამო ნ. ამიტომ.
ამისდა კვალად ნ. სათანადო.
ამისთანა ნ. ასეთი.
ამისთანად ნ. ასე
ამისთვის ნ. ამიტომ.

1. ამის შემდეგ ნ. დღეიდან.
2. ამის შემდეგ ნ. 3. შემდგეში.
ამის შემდეგ არა აქვს ნ. ძვირფასი.
ამიცხადდა ნ. 2. ასრულება.
ამიტომ, ამისთვის, ამის გამო, ამაღ,
მიტომ.

გრძელი სიტყვა მოკლედ ითქმის,
შაირია ამაღ კარგი. შ ო თ ა.

ეს მიტომ. რომ გმოსავ სხივით,
ეს მიტომ, რომ მე მიყვარხარ!
ი. გ რ ი შ.

მეც ამაღ ვებმი უღელში,
ამაღ ვწევ ძალი-ძალზედა. ა. ყ ა ზ ბ.

ამკვიატებელი ნ. აბეზარი.
ამკლები ნ. ავაზაკი.

1. ამლაყი ნ. ცხენი.
2. ამლაყი ნ. ჭრელი.
1. ამნაირად ნ. ამრიგად.
2. ამნაირად ნ. ასე.
ამნაირი ნ. ასეთი.

1. ამო ნ. სასიამოვნო.
2. ამო ნ. 3. ტყბილი.
ამობა ნ. მოწონება.
ამობერილი ნ. აბურცებულო.
ამობერილობა ნ. სიმსიენე.

1. ამობრვა, გადაწვა, ცეცხლით გა-
ნადგურება.

2. ამობრვა ნ. 2. დატყევა.
ამობურთული ნ. აბურცებულო.
ამობურცული ნ. აბურცებულო.

ამოგანგვლა, ამოსვრა, ამოთხუპენი
ამოთხუნვა, ამოტარტვლა, ამოთართვლა.
ნ. აგრეთვე გატყუებანი.

მოიჭრა ერთი ამოთართლელი, ერთი ამოტარტლული, ისე რომ სირცხვილით დაეიწვი. ა. ყ ა ზ ბ.

ამოგანგლეული ნ. მოსერილი.

1. ამოგდება: ნ. 2. აღმოფხვრა.

2. ამოგდება ნ. ამოხოცვა.

3. ამოგდება ნ. გამოტოვება.

4. ამოგდება ნ. ღრძობა.

5. ამოგდება ნ. რ. ამოღება.

1. ამოგება, თენის ამოგება, ამონაგები, ნაუპირი. ანალები, დახლი.

2. ამოგება ნ. ამოშენება.

6. ამოგება ნ. გაძლიერება.

4. ამოგება ნ. 2. გაყრა.

ამოგლესა ნ. ამოლესვა.

ამოგშხამდეს ნ. არამი იყოს.

ამოღება, ამოჩრა (ილლიაში).

ამოგლეჯა ნ. ამოხევა.

ამოლინგვა. ნ. აღმოფხვრა.

1. ამოვარდნა ნ. ამოწყდომბა.

2. ამოვარდნა, გადმოვარდნა, გადმოყრა (გადმოიყარა), გადმოციენვა, ამოციენვა, გადმოკა(რ)კვლა.

8. ამოვარდნა ნ. 1. დაწყება.

4. ამოვარდნა ნ. ღრძობა.

ამოვლება ნ. ჩასვლება.

ამოზელა, ამოლესა (ლობიოსი).

ამოზნეჭილი ნ. აბზნეჭული.

ამოთართლა ნ. ამოგანგვლა.

ამოთართლული ნ. მოსერილი.

ამოთაქვა ნ. ამოხოცვა.

1. ამოთხრა ნ. აღფხვრა.

2. ამოთხრა ნ. ამოძრობა.

ამოთხუნვა ნ. ამოგანგვლა.

ამოთხუნა ნ. ამოგანგვლა.

ამოთხუნული ნ. მოსერილი.

ამოიღლიავება; ილლიაში ამოღება, ილლიაში ამოჩრა.

ამოიჭამა წუთისოფელი, ნ. მოკედა.

1. ამოკეთა ნ. 6. ამოღება.

2. ამოკეთა. ნ. გაოხრება.

3. ამოკეთა ნ. ამოქრა.

ამოკენესა ნ. ამოჩხვრა.

ამოკეთება ნ. ამოშენება.

1. ამოლესვა, ამოგლესა.

2. ამოლესვა ნ. ამოხვლა.

ამომგდებელი ნ. ავაზაი.

ამომკვეთი ნ. მეჩუქურთმე.

ამომქრელი ნ. მეჩუქურთმე.

ამონაგები ნ. 1. ამოგება.

ამონაზარდი ნ. ყლორტი.

ამონაყრფი ნ. ამონაწერი.

ამონახველი ნ. ნახველი.

ამონაყარი ნ. აღმონაყენი.

ამონაწერი (წიგნიდან), ამონაყრფი, ნაწყვეტი, ნარკვეთი.

ამოხვრა, ოხვრა, ახი, ამოხვენვა, ხენენვა, უში, სულთქმა, ვიში, ვიშივი, კენესა, ამოკენესა, კენესას აღმოხდენა (კენესა აღმოხდა), კონესა (ლომის კენესა), კრუსენი, ვაება, კრუხენი, კრუქური, ვაგლახი, ვახვახი, გმინვა ნ. აგრეთვე 2. კენესა-გმინვა.

მას ეუქურიტეტ დიდი ხანი, წამოვედით სულთქმით, ახით, შეყრა გვიჩნდის სიხარულად, გაყრა დიდად ეთვალახით. შოთა.

ოხრავს და გმინავს ხამუშად, გაშეუბნა ბეღია. რ. ერისთ.

ზოგი ჩუმად ეთვიშებს, ზოგიცა ჩუმად სტირისა. ვაჟა.

მიწა დაოსდა, ჰგმინავს და ოხრავს. შარ.

იმ დღეს ერთი გამაცხელა და... შევექენ კენესა და ვახვახი. ნ. ლომ.

ამოვლება ნ. ამოხოცვა.

ამორაგვა ნ. დამთავრება.

ამორაქვა ნ. დამთავრება.

1. ამორთმევა (სული ამომართვა). ამოძრობა, ამოხდა, ამოხდომბა, გულის ვაწყალება, თავის წალება, გულის გაწვრთლება, გულის გადაღევა (გული გადაქელია, გული გადამილია), ილაჯის წალება, ილაჯის წართმევა.

2. ამორთმევა ნ. ქერლობა.

ამორიღება ნ. ქერლობა.

ამორჩევა, შეგულება (შეიფულა), აჩენა (აჩინა).

1. ამოსავალი წერტილი ნ. დასაწყისი.

2. ამონავალი წიგნილი ნ. 4. კერა.
 ამონავარდნი კხილივით ფაშალებს ნ.
 მოხვედრები
 ამონაფრება, ამონარეა, სფხრად კა-
 ნიკელები.
 ამონველება ნ. ჩაწება.
 ამონვლა ნ. ღრვლა.
 ამონვრა ნ. ამონავრულა.
 ამონვრალი ნ. მოსერალა.
 ამონვდომა ნ. ჩქეფა.
 ამონვრა ნ. ამონიღეა.
 ამონრუტვა ნ. სრტუტა.
 ამონუნოქვა ნ. ამოქაქანება.
 ამონხარტული ნ. ღამანი.
 ამონხმა ნ. ქსილა.
 ამონტანა ნ. 3. ავება.
 ამონტარტულა ნ. ამოგანგელა.
 ამონტენა ნ. ამონუნება.
 1. ამონტება ნ. ამონარვა.
 2. ამონტება ნ. ხვრეტა.
 ამონუნხელი ნ. გადვებარი.
 ამონფარება ნ. დამალვა.
 ამონფურთხება, ნახველს ამონდება.
 ამონფუნა ნ. ამოქაქანება.
 ამონფხრეწა ნ. ამონჭეა.
 ამოქაქანება, სელის მოქმი. სელს
 ღაღება, სელს მოზრუნება (ღამაცა, სე-
 ლი მოვებრუნო). ამონტნოქვა (ღარ ამო-
 ნახტნოქვაწებ?). ამონფუნა.
 ამოქმედება ნ. 2. ამონძრევა.
 ამოქილვა ნ. ამონჭება.
 ამოქხელილი ნ. ნაცტრი.
 ამონარვა. გამოჯდურვა, გამოკვეთა,
 გამოჭრეტა, ამონღრევა, ხეწეა, გამო-
 ზეწეა, ამონტება.
 გხეწედი თაბახებს, ხონჭებს, ხის ჯა-
 მებს, თეფშებს, ბაქებს. თ. რ ა ზ.
 1. ამონღება ნ. 3. ამოდრომა.
 2. ამონღება, ამონზეა.
 ისრის პირნი ამონუხენა,
 დავიჯიღანი არ ატვივა. მოთა.
 8. ამონღება ნ. გამოტოვება.
 4. ამონღება (მადნისა, თქროსი და სხვ.),
 ზაპოვება.

5. ამონღება ნ. აღფხვრა.
 6. ამონღება (საბუთებისა საქმიდან),
 ამოკვეთა, ჩამორთმევა, განდევნა ხმარე-
 ბიდან (ძველი ფულისა, ძვირფასეულანა
 სეიფიდან) ამონხმა. საეკლესიო ქონებისა
 (ჩამორთმევა).
 7. ამონღება ნ. გამოყვანა.
 8. ამონღება, ამოყაქვს (ფულისა ჭიბი-
 დან).
 ამონღებული ნ. ამონწელილი.
 ამონღერებული ნ. ამონწელილი.
 ამოყაქვა ნ. 8. ამონღება.
 1. ამოყვანა ნ. 3. აგება.
 2. ამოყვანა ნ. გამოყვანა.
 3. ამოყვანა ნ. გამოყვანა.
 ამოყვანალი ნ. ქანდაკებელი.
 ამოყვინჩვა ნ. ტირილი.
 ამოყორვა ნ. გაძლომა.
 ამოყორვა (ბალახმა თავი ამოყყო), ამო-
 შერვა.
 ამონუნება, ამოქოლვა, აქოლვა, ქვე-
 ბით ამონუნება, ამოგება, ამოკეთება.
 კომუის კარები ხალხს ამონუნებინა.
 ა. ყ ა ზ ბ
 ამონუნება ნ. ამოყორვა.
 ამონხანება ნ. დაყვედრება.
 ამონხრა ნ. ამონღება.
 1. ამონხრება ნ. 14. ვადაკიდება.
 2. ამონხრება. ნ. სიძულელილი.
 ამონცივანა ნ. 2. ამონარდნა.
 1. ამონცილა ნ. დამთავრება.
 2. ამონცილა ნ. ქერდობი.
 ამონცნობა ნ. ვადაწყვეტა.
 ამონძხილი ნ. ყვირილი.
 ამონძხება ნ. თქმა.
 ამონძირვა ნ. 2. აღმოფხვრა.
 1. ამონძრევა ნ. ამხედრება.
 2. ამონძრევა, ამოქმედება, სამუშაოდ
 გაშვება (მანქანისა, საღებურისა და მისთ).
 1. ამოდრომა ნ. 1. ამორთმევა.
 2. ამოდრომა ნ. ამონღება.
 8. ამოდრომა, ამონღება, ამონღა, ამო-
 ხლომა, ამონწელა, ამონწლომა, (ცბილისა)
 ამონხრა, გაძრომა (იარაღისა), იმიშელა
 ხმალი, იძრო ხანჯალი.

სწრაფად გაიძრო ხანჯალი. ა. ყ ა ზ ბ.

4. ამოდრობა, ამოგლეჯა, ამოთხრა (ცბი-
ლისა).

ამოწვედნა ნ. 3. ამოდრობა.

ამოწება ნ. ჩასველება.

ამოწვდილი (ხმალი), ამოწვეული, ამო-
ლებული, ამოღერებული, გაშიშვლებუ-
ლი, ამოგლეჯებული.

აქაური მუშები ისე ვართ, თითქოს
ქარქაშიდან ამოწვდილი ხმლები გვექა-
როს, მხოლოდ არ ვიცით, ვის შოვეუქ-
ნიითა. შ. დ ა ლ.

ამოწდომა ნ. 3. ამოდრობა.

ამოწეული ნ. ამოწვდილი.

ამოწოვა ნ. სრუტვა.

ამოწურვა ნ. დამთავრება.

1. ამოწულმა, ამოწარდნა, გადაგება.
ვადაშენება, ამოხოცვა (ამოხოცნენ).

2. ამოწულმა ნ. 2. დაქცევა.

3. ამოწულმა ნ. 1. ამოხოცვა.

ამოწვება ნ. ამოხოცვა.

ამოკვარტლული ნ. გაბოლილი.

ამოკვრება ნ. ბერება.

ამოკმა (ამოკამეს) ნ. გაობრება.

ამოკრა, ამოკვეთა, დაკუთხვა, კუთხვა
(ქეის კუთხვა), წახნაკება, თრაშვა (ძვირ-
ფასი ქვების თრაშვა), ჭერეთა.

ამოხაბვა ნ. დამთავრება.

1. ამოხდა ნ. 3. ამოდრობა.

2. ამოხდა ნ. 1. ამორთმევა.

1. ამოხდამა ნ. 3. ამოდრობა.

2. ამოხდომა ნ. 1. ამორთმევა.

ამოხგვა, ამოდრობა, ამოგლეჯა, ამო-
ფხრწვა, ამოხლეჩა.

ამოხეიქვა ნ. ჩქეფა.

ამოხეიჩვა ნ. ტირილი.

ამოხენემა ნ. ამოხოხრა.

1. ამოხმა ნ. 2. ამოღება.

2. ამოხმა ნ. 3. ამოღება.

ამოხლენა ნ. ამოხევა.

1. ამოხოცვა, ხოცვა, ამოვლტვა, დახო-
ცვა, სახსლის ღერა, ვაწყობა (იქაფრო-
ბა ვაწყობ), სინსილის ვაწყობა, ვაწყვე-
ტა, ამოსვრა, შეშუსვრა, მუსრის ვაგლე-
ბა, მოსრვა. მუსურა (მტრის ჯარის მუს-

ერა), განადგურება, გაეუფვა, ამოწყვეტა,
ამოწყდომა, დაწყვეტა, ელტვა, გაელე-
ტა, აღმოთხზრა, ამოთაქვა, ბოლოს მო-
ლება, მოსაპობა, ცეცხლში ამოთხვევა, ამო-
გლება (მთელი სოფელი ამოაგდეს), და-
ლევა, ერთმანეთის დალევა, ადგვა (პირი-
საგან მიწისა), განაიება, თაქების გაყრე-
ვინება, ლეწვა (საბჭოთა* ამრია ფრონტ-
ზე მტრის დივიზიებს ლეწავდა და ანად-
გურებდა), ვალეწვა. რბევა, იავარყოფა
(იავარკყო), იავარქმნა.

ყველაფი მოიშალა,
სადაცა ვინ მხეტოა სრვია. შ. მ. დ. ა.

თქვენ ხომ მაინც აცილდებოდ?
ხოცვა, ელტვა, სრვა და რბევა.

ი. ლ. ი. ა.

თუ თავიანთი გაეუფვა არ უნდა დათ,
გუნდმრევლად უნდა დარჩენილიყვენ.

ა. ყ ა ზ ბ.

მტრებად ნუ გადაგვიცდებთ, თორქმ
ერთმანეთს დავლეეთ. ა. ყ ა ზ ბ.

ბიჭები... ჩხუბს აგეტეხენ, მტრების
გასახარელი საქმე მოგვივა, ერთი მეო-
რეს დავწყვეტთ. ე. ნ. ი. ნ.

სადაც ამხანაგები დამიღეს, მეც იქ
უნდა ჩავეყფინო. ა. ყ ა ზ ბ.

2. ამოხოცვა ე. ამოწყდომა.

1. ამოხსნა ნ. გამოცნობა.

2. ამოხსნა ნ. ახსნა.

ამოქდომა (გულისა), ნ. ტირილი.

ამპარტავანი ნ. ამაყი.

ამპინი ნ. ამაყი.

ამჟამად ნ. ეხლა.

1. ამრეზა ნ. ახურება.

2. ამრეზა ნ. ვაბურტება.

3. ამრეზა ნ. პრეწვა.

ამრეზილი ნ. კუშტი

ამრევი ნ. აღმართი.

ამრიგად, ამგვარად, ამნაირად, მამ ასე,
პაშასადამე.

ამრიგად ნ. ასე.

ამ საათში ნ. ეხლა.

ამ საქმეს არაფერი ეშველება ნ. ჩაი-
ლურის წყალი დალია.

ამ სახით ნ. ასე.

ამსუბუქება ნ. ატროკება.

ამსუფება ნ. გაძლომა.

1. ამტანი ნ. მორჩილი.

2. ამტანი ნ. ცხოველმოსილი.

ამტანობა (ცნობილია აქლემის არაჩვე-
ულტბრივი ამტანობა უღაბნოში), ვამ-
ძლომა, მომთმენობა (დუბჭირ ცხოვერ-
ბის ამტანობა, მომთმენობა). ნ. აგრეთვე
სიმწრის გამოვლა.

ამტერება ნ. შუღლის დათესვა.

ამტები ნ. მოთავე.

ამტვერება, კორიანტელის დაყენება.

ამტყიცებს ნ. ეტყობა.

ამტუტება ნ. აფორიაქება.

ამფერა ნ. ბარაქალა.

ამფიონი ნ. ბანგი.

ამფსონი ნ. შეგობარი.

ამქარი, ასნათი,

ამქვეყნიური ნ. მიწიერი.

ამქმელი ნ. ბეზიქალი.

ამღვრევა ნ. 7. აქრა.

1. ამღვრეული (ფერი), ნ. ბენდოვანი.

2. ამღვრეული ნ. კუშტი.

ამყაუბული ნ. დამპალი.

ამყრალება ნ. აყროლება.

ამშვენებს ნ. ჰშენის.

ამჩატება ნ. ატროკება.

ამ ცოტა ხნის წინ ნ. ამას წინათ.

ამძუნება ნ. ახურება.

ამწანავი ნ. ქერდი.

ამ წამში ნ. ესლა.

1. ამწვანება, აჭევილება (ნათესი აჭე-
ვილსა), აბობინება, აბლახება, ბალახით
შემოსვა. ნ. აგრეთვე ღვილი.

2. ამწვანება ნ. 10. შლა.

ამწვანებული ბალახი ნ. ბ.ლახი.

ამწვარი ნ. არაქელი.

ამწონ-დამწონი ნ. ფრთხილი.

ამ წუთში ნ. ესლა.

1. ამხანავი ნ. შეგობარი.

2. ამხანავი ნ. მოყვასი.

3. ამხანავი ნ. 1. ძოსაქრე.

ამხედ-დამხედი ნ. ფრთხილი.

1. ამხედრება, აზავთება, აღლეება,
ავზნება (აღვზნება), ამოძრავება, აღ-
ძვრა, ანთება, აჯანყება, ამბოხება, ბალ-
ნის აშეება (ბალანს აუძკებს). ნ. აგრეთ-
ვე 1. ამბოხება.

2. ამხედრება, ცხენზე შეჯდომა, შე-
ხტომა; შეფრენა, ცხენს მოაჯდა, ცხენს
მოახტა, ზურგზე მოექცა.

ხან ცხენიდან ხტებოდა,

ხან ზედვე შეფრინდებოდა. ილია.

ვაეები ცხენებზე ამხედრდნენ. ვაჟა.

ელეასავით მოახტა უბელო ჯორს ყა-
რამანი და ტყეში შევიდა. ა. ბელ.

ამხელად ნ. ესლა.

ამჭერად ნ. ესლა.

ამ ხნის ვანმელომაში ნ. ამასობაში.

ანაბარა ნ. სინაბარა.

ანაბარი (მომგებიანი ანაბარი), ამანათი
(ამანათი მგელმაც იცასო), შენატარი,
შესატანი.

ანაბეჭდი ნ. 1. ნიშანი.

ანაბზინი ნ. ანარეკლი.

1. ანაგები ნ. ტანადობა.

2. ანაგები ნ. შენობა.

ანაგული ნ. ძენძი.

ანაზღად, ანაზღეულად, უცბად, უეც-
რად, ნაუცბადეულად, ხელად, იჩქითად,
მყის, მეყსეულად, წამსვე, წამზე, ერთ
წმს. სულმოთქმელად. ესუნაქებლად,
თვალის დახამხამებაზე. ოვალსვერ შეას-
წრებდა აღამიანი. ერთბაშად. მავინვე, მო-
სსლეტო. ...თანავე (მაგ., მოსვლისთანა-
ვე; დანახვისთანავე და სხვ.), როგორც კი
(მაგ., როგორც კი წამოიწია), ის-ის იყო
(ის-ის იყო უნდა ეთქვა...), ...თუ არა
(გაათავა თუ არა...), მოულოდნელად,
რა წამსაც (რა წამსაც მომთხოვ საქმის
საგმიროს. თუნდ მტრის ლახვარმა გაჰ-
კრას, გამგმიროს), რაკი. ნ. აგრეთვე
სწრაფად.

ანაზღად მოყვე გამოჩნდა

კუშტი; პირგამქეშავია. შოთა

რაკი ბატონი კნინა თვალს გააჰყუტ-
ლა, შავარდენივით გადმოფრინდებოლა
ტანტიდამ. ილია.

ანახლად მქმენ მე გლახ შენი მშობა-
რე. ა. კ ა ვ ქ.

ჩემი სულისა სანთლად
ჯალღო მყის გამოვჩმანხო. ე ა ე ა.

- ანახლედულად ნ. ანახლად.
- 1. ანახლაურება ნ. განაღდება.
- 2. ანახლაურება ნ. ზღვევა.
- ანათემა ნ. წყეელა.
- ანათრთოლი ნ. შეშინებული.
- ანაკლები ნ. 2. აღაფი.
- ანაკრეფი, მონაკრეფი, მონაგროფი,
დახლი.

პატარა ქალს შემოჰქონდა ხანდახან...
ხეებს შუა ანაკრეფი პეწეები. ე. ნ ი ნ.

ანამტყიცო ნ. ქატო.
ანარეკლი, ანაბზინი, ათინათი, თინათი-
ნი, გამონაშუქი, ანასახი, უკუფენილი.

ეს წიგნი უნდა იყოს ჩემი ცხოვრებას
სწორი ანასახი. ე. ბ ა ქ რ.

- 1. ანარჩევი ნ. ნაკმაზი.
- 2. ანარჩევი, შერჩეული, რჩეული, სა-
უკეთესო.
- ანახსლეთი ნ. ნატეხი.
- ანატყეჩი ნ. ნატეხი.
- ანაღები ნ. 1. ამოგება.
- ანაყარი ნ. ნაშოსახლარი.
- ანაყრდენი ნ. ამართული.
- ანაშენი ნ. შენობა.
- ანაჩეჩი ნ. ძენძი.
- ანაცერი ნ. ქატო.
- ანაქენძი ნ. ძენძი.
- ანაწეწი ნ. ძენძი.
- ანახეთქი ნ. ნატეხი.
- ანბანი, აღფაბეტი.
- ანგალა ნ. ბეჭი.
- ანგალი ნ. უბინაო.
- ანგარების მოყვარე ნ. ანგარი.
- ანგარი. ვერცხლმოყვარე, ანგარების

მოყვარე, ფულის მოყვარე, ფულის
ხარბი.

1. ანგარიში, ვარაუდი, მოსაზრება. მო-
ფიქრება, აწონ-დაწონა, ახედ-დახედვა
(საქმეს ახედ-დახედა), მოზომვა-მოფიქ-
რება, წინასწარ გათვალსწინება, წინა-
წარ მოფიქრება.

მანდაურთა მეომართა
ანგარიში წვერილად გვინა. შოთა.
მოქნევს მოზომვა ხუობია წინასწარ.
ე. გ ა მ ს.

- 2. ანგარიში, სათელავი, თვლა, რიცხ-
ვი, რაოდენობა.
- ანგარიშის გასწორება ნ. განაღდება.
- ანგარიშიანი ნ. ყაირათიანი.
- ანგარიში არა აქვს ნ. უამრავი.
- ანგარიშის გაწევა; მხედველობაში მი-
ღება, მნიშვნელოვნად მიჩნევა.

ერის ცხოვრების ღალადებასაც ანგა-
რიში უნდა გაეწოს. ილია.

- ანგარიშის დამკერი ნ. ყაირათიანი.
- ანგარიშიუცემელი ნ. უნებური.
- ანგარიში ჩაგდება ნ. გაბრა.
- ანგარიში ჩათვლა (ანგარიშში ჩაეო-
ვალა). სათელავში ჩაგდება, მითვლა,
წაეცვა (ეგვეც მე წამაეცევს), გადახლო-
მა (მე გადამხდება), მოთხოვნა (მომე-
თხოვება). მოკითხვა (მოშეკითხება).
- ანგელოზები ნ. ავადმყოფობა.
- ანღაზი ნ. ნაყუბი.
- ანღამანტი, ადამანტი, ალმასი, ბრილი-
ანტი.

გახეთქა ლალო ვათლილი
ანღამანტისა კვერითა. შოთა.

მზის მარცვლები თესლად დაიფანტება,
ზოგან თესლად დაეცევა, ზოგან —
ანღამანტებად. ა. ა ბ ა შ.

- ანდე ნ. ალღო.
- ანდეზე ნ. ალაღბედზე.
- 1. ანდერძი, ანდერძის წყარო, ან-
დერძნამაკი.
- 2. ანდერძი ნ. მქმენ.

აწ მიხვდა ქართლი შენსა ქველსა ან-
დერძ-ნამაგსა. ნ. ბ ა რ.

ანდერძის აგება, წესის აგება. პანაშვი-
ლი, პანაშვილის გადახდა, სატირალი,
მოძვე. სულის ახსნა. ნ. აგრეთვე და-
მარხვა.

სხვის სატირალში რა მინდა, ჩემოც
ბევრი მაქვს. დ. კ ლ დ.

ანდერძის წერილი ნ. ანდერძი.

ანდერძნამაგი ნ. ანდერძი.

ანეული ნ. ნახნავი.

ანეშვა ნ. 7. ასხმა.

1. ანთება ნ. ამხედრება.

2. ანთება ნ. გაშმაგება.

3. ანთება, დანთება (ღუშელისა და
სხე), გაყერა (ასანთისა), მოკიდება, წაქი-
დება, გაჩენა (ცეცხლისა), ნ. აგრეთვე 4.
მოკიდება.

ანთებული ნ. აალებული.

ანიავება ნ. 3. განიავება.

ანიდან ჰემდღე ნ. მთლად.

ანისული, ცერეტო.

ანკანაკობა ნ. ლხინი.

1. ანკარა ნ. ზღარბი.

2. ანკარა ნ. 3. ნამდილი.

3. ანკარა ნ. სუფთა.

4. ანკარა, ძლოკი.

ანკესზე წამოგება ნ. მოტყუება.

ანესი, ნემსკაევი, წილკაევი.

შარშან ზაფხულს დაიქორა (მიხომ)
ბირველად ნემსკაევით კალმახი.

თ. რ ა ზ.

ანკვირა ნ. ღუზა.

ანკინაეი ნ. შუბი.

ანტიკა ნ. კობტა.

ანტლია ნ. ტოლჩა.

ანდლი, კორძი (ენაზე), ძირძიდა;

ანუ, ესე იგი.

თუთის ხეს, ანუ ბეოლას (ე. ი. ბეო-
ლას) კახეთში ფურცელს ეძახიან.

ანჩახი ნ. კეხი.

ანჩხლი, აშარი, არჯალი, გულარჯალი,
ავგული, გულბილწი, ცარიელი კუპია
(მეტად ბრაზიანია), კაპასი, კაპარჩხინა,
არკაუქა, ბრაზიანი, ბრაზით აღსავსე,
ღვთის რისხვა, ღვთის გარეგანი, ხუსტუ-
რიანი, აფთარი, ასპიტი, კირვეული,
კინძყულანი, აშაქარი. ნ. აგრეთვე 2. უ-
ნინი და ავი.

მარტო ვღაეარ მთაში, ტყის პირას,
სოფელზე კარგა მოშორებით და, თუ
კაპასი, აფთარი ძაღლები არ ვიყოლოვ,
ნადირისა და ქურდის შიშით მე იქ არ
მეღგომება. ი ლ ი ა.

მანამღი მიყურა, სანამ კუქი არ მოჰ-
ყვანია აკაკი.

რად მინდოდა... რომ ეს ვიღაც აშაქარი
სახლში შემომიგდო?... ა. ყ ა ზ ბ.

დაჩუმიდი, შე ასპიტო! ა. ც ა გ.

რას ელაპარაკები ამ აშაქარ ღედაკაცს?
წამოდი, ამტენი იღრინოს, სანამ მოგ-
წყინება. ა. ც ა გ.

ანცი ნ. მოსვენარი.

ანცობა ნ. ეშმაკობა.

ანწალა ნ. კალი.

ანწლა, ინკირი (შავი ანწლი), დიდგუ-
ლა.

ვიდრე მაქვს ნაძვი ნაყოფიანი, არ ვე-
ძებ ანწლსა მყარლსა. ვ ი ს რ.

ანძა, დირაგი. ხალე, საყე, ნაქესი.

ანჯამა ნ. 3. რაზა.

აოშვილი მიწა ნ. 2. ნახნავი.

1. აოხრება ნ. გაოხრება.

2. აოხრება ნ. გაძარცვა.

აოხრია ნ. აქეს.

აპაპაპა ნ. არაფრის გულისთვის.

1. აპარპალება ნ. ხუჭკა.

2. აპარპალება ნ. დაწყება.

აპური ნ. თოკი.

აპილილება ნ. გაშმაგება.

აპირთაევა ნ. გავსება.

აპი ნ. გარსი.

აპლაკვა ნ. 13. წიგა.

ანისი ნ. იანვარი.
 აპოხტი ნ. შაშხი.
 აპრიალება ნ. ნთება.
 აპრუწვა ნ. გაბუტება.
 აპრუწული ნ. კუშტი.
 აპუხტი ნ. შაშხი.
 აპურობა ნ. აღპრობა.
 აურუოლება ნ. აკანკალება.
 აურუენება ნ. აკანკალება.
 აულერება ნ. აბგერება.
 აულრიალება ნ. აბგერება.
 აულრიალება ნ. აბგერება.
 არ (არ წაივლეს), ნუ (ნუ წახვალ).
 1. არა ნ. არაფერი.
 2. არა ნ. არაფრის გულისთვის.
 არ აბოგინეს ნ. გაგღება.
 არა ამა სოფლისაგანი ნ. განდევილი.
 არა ამქვეყნიური ნ. 2. ზეციერი.
 1. არაბუნებრივი, ნაძალადევი, ნაიძუ-
 ლები, თითიდან გამოწოვილი, ხელოვნუ-
 რი, ყურით მოთრეული, მოჩვენებით, მო-
 საჩვენებელი, ფარისევლური, ყალბი, ვა-
 რგნული, ვითომითი, ვითომური, ვითარ-
 სი, უქვეშაირი, უნამდვილო, ნაცოდ-
 ვილარი, ნაწვალები, ნაჯახირვეი.
 ამ მოჩვენებითი თავაზიანობის საფარ-
 ველქვეშ საშინელი წყრომა და მუქარა
 ბობოქრობდა. კ. გა მ ს.
 2. არაბუნებრივი ნ. წარმოდგენილი.
 არაგვიცა ნ. ლავში.
 არა და არა ნ. არაფრის გულისთვის.
 არადმაქნისი ნ. უმაქნისი.
 არადმისაჩნევი ნ. 1. უმნიშვნელო.
 არადღირებული, ფასუქონელი.
 არად ჩაგდება ნ. 1. აბუჩად აგდება.
 არაერთგზისი ნ. ბევრჯერ.
 არაერთხელ ნ. ბევრჯერ.
 არავითარ შემთხვევაში ნ. არაფრის
 გულისთვის.
 არავინ იცის ნ. ვინ იცის.
 არავინ ჭაჭანებს ნ. უკაცური.
 არაკალი ნ. შემოჭრა.
 არაკანონიერი ნ. უკანონო.
 არაკაცი ნ. კაცუნა.
 არაკეთილსამედო ნ. არასამედო.

არაკეთილსინდისიერი, უპატროსო. ნ.
 აგრეთვე უსირცხვილო.
 არაკეთილშოვანი ნ. უსიამოვნო.
 1. არაკი ნ. ზღაპარი.
 2. არაკი ნ. იცავი.
 არამართებული ნ. 2. უმართებლო.
 არამედ ნ. მაგამ.
 არამზადი ნ. მატარაბაზი.
 1. არამი ნ. უკანონო.
 2. არამი ნ. ცუდი.
 3. არამი, ნაარმი, ნაარმალი, ნაარმები,
 ნაარმევი, უპატროსო გზით შექმნილი.
 ნაარმევი ვის შერჩენია; ქარის მოჩა-
 ნილს ისევე ქარი წაიღებს. ს. მ გა ლ.
 არამი იყოს (შენზე ჩემი ამავე, სიკეთე,
 პურმარილი და სხვ.), არ შეგვარგოს,
 ამოგშამდეს, შხამად შეგვარგოს, ცეცხ-
 ლად გედინოს.
 არამიწიერი ნ. ზეციერი.
 1. არამითხე მოამხე ნ. ლაქლაქა.
 2. არამითხე მოამხე ნ. მეტიჩარა.
 არა. მცალია, დრო არა მაქვს, მოუ-
 ლელად ვარ.
 არამც და არამც ნ. არაფრის გულისთვის.
 არაოდეს ნ. არასოდეს.
 არანაყოფიერი ნ. უბარაქო.
 არანებნისმიერი ნ. უნებური.
 არაონი ნ. ბე.
 არაუანი ნ. ნაღები.
 არარა ნ. არაფერი.
 არარად ქცევა ნ. გაფუჭება.
 არასაგულისხმეოერი ნ. უმნიშვნელო.
 არას დაგიდებს ნ. არაფრად აგდება.
 არასაბოანლო ნ. არაჯეროვანი.
 არასაკადრისი, უღირსი, შეუფერებელი,
 მიუღებელი, დაუშვებელი (საქციელი, პა-
 სუხი და მისთ.).
 არასაკმარი ნ. უქმარი.
 არასაკმარისი ნ. უქმარი.
 არასანატრელი ნ. უსიამოვნო.
 არასაომარი მდგომარეობა ნ. მშვიდო-
 ბიანობა.
 არასასურველი ნ. უსიამოვნო.
 არახაფუჭელიანი ნ. უსაფუძელო.
 არასაშურველი, შეუშურვებელი, არასა-
 ხარბიელო, თვალი არავის დარჩება მას-

ზე. ნ. აგრეთვე ულაშაშო.

არასახარბიულო ნ. არასაშურველი.

არასგზით ნ. არაფრის გულისთვის.

არას დაგიღვეს ნ. არაფრად ავღებ.

1. არასაიშედო, არაქეთილსაიშედო.
არასანდო. საეკუო.

2. არასაიშედო ნ. გაუტანელი.

არასაკადრისი ნ. 1. ურიგო.

არასაკმაო ნ. უქმარი.

არასაპატიო ნ. მოუტევებელი.

არასასამოგვო ნ. უსიამოვნო.

არასდროს ნ. არასოდეს.

არასოდეს, არაოდეს, არასდროს, თავის
დღეში, მის დღეში, თავის სიცოცხლეში,
ვერასდროს, ვერაოდეს, ჩემს სიცოცხლე-
ში (ამას არ მოესწრებოდა). სანამ ცო-
ცხალი ვარ, თავის (ჩემს) გაჩენაში, არე-
როდის.

არას დროს არა მუყარებბზარ ისე,
როგორც დღეს, შენ. დედა ჩემო!..

ილია.

არასრული ნ. უქმარი.

არასრულწლოვანი, უწლოვანი, ასაკუს-
რული.

არასწორი ნ. 2. უმართებლო.

არა უშავს რა ნ. 4. კარგი.

არა უქიბის რა ნ. 4. კარგი.

არაფერ თაბაუთს შეადგენს ნ. დიდი
არაფერია.

არაფერია, არარა, არა (არაფერი მინდა,
არა მინდა რა).

არაფერი გაუგება ნ. უცეცი.

არაფერია თაბაუთია ნ. დიდი არაფერია.

არაფერია მისთვის ნ. არაფრად ავღებ.

არაფერს ზოგავს ნ. 2. ჭიჭი.

არაფერს დაგვირდება ნ. უცნაურო.

არაფერს დაგიღვეს ნ. უცნაურო.

არაფერს ნიშნავს ნ. დიდი არაფერია.

არაფერში ვარგა ნ. უნიჭო.

არაფრად ავღებ, ბაიბუად არ
ავღებ (არ იცლებს, არ მიჩნია),
არაფრად მიჩნია, არას (დაგიღვეს,
ანუქმია არ ავღებ, აინუქმია არ მოსდის,

არაფრად უღირს. ანგარიშს არ უწევს,
იოლია მისთვის, არაფერია მისთვის, არად
ავღებ, თეებზე ჰყოლია, სოციალად
არ ჰყოფნის, ჩვარში ხვევს, რა ენაღვ-
ლება, რა ეღარდება, წარბსაც არ იხრის.
ყურსაც არ იბერტყავს, წმინდარ არაფერი
მიჩნია. თავს არაფრისათვის იცხლებს,
არ ეპოება. თავს არ იტყვევებს, თავს არ
იწუხებს.

გოგა ბაიბუადაც არ ივღებდა მშობ-
ლების ღარიგებას და მუქარას. ვაეეა.

არაფრად ვარგა ნ. ცუდი.

არაფრად მიჩნია ნ. არაფრად ავღება.

არაფრად უღირს ნ. არაფრად ავღებ.

არაფრის გულისთვის, არასგზით, არამც
და არამც. არავითარ შემთხვევაში, გე-
რასგზით, ვერავითარი საშუალებით, არა,
არა და არა, ამაჰაჰა! (ამაჰაჰა! არაფრის
გულისთვის არ გაბატობა) ს.ს.ს. არაფ-
რის დიდებით, აჰაჰა, ჰაჰაჰა.

არაფრის დიდებით ნ. არაფრის გუ-
ლისთვის.

არაფრის მანქანა ნ. უმანქანო.

არაფრის ნიჭი არა აქვს ნ. უნიჭო.

არაქათი ნ. 1. ძალი.

არაქათგამოცლილი ნ. დაღლილი.

არაქათგაწყვეტილი ნ. დაღლილი.

არაყი, რახი, ნათავად არაყი, წინ-
წინაქარი, თავარაყი, წინაწეჭი, ორნახა-
დი, (ხილის არაყი) ხილური, ს.ს.ს. ზახ-
რუმალა (დილა ადრინად ზახრუმალა
ჩაცეცხლა), სადა (ბოლოს გამობდილი
არაყი) კვენ-კვენა, შამანი. ო რ ნ. პილა-
ტეს ცრემლები, ჩასაცეცხლებელი. ს.ს.ს.
თ(ბ)ლაში (დილა ადრინად თლაში
გადაჰყარა).

„თხლამოის“ სალახები უძებნან შაუ-
რიან არყის ჰიჭის, წრუტოს — სამკაპეი-
კიანს. შ. ა რ ა გ.

1 არაჩვეულებრივი ნ. საკვირველი.

2. არაჩვეულებრივი ნ. წარმოუდგენე-
ლი.

3. არაჩვეულებრივი ნ. უბადლო.

4. არაჩვეულებრივი ნ. საგანგებო.

არაჩემნო ნ. უსიარტყლო.

არახლოვნური ნ. 2. ბუნებრივი.
 არახელსაყრელი ნ. უსარდო.
 არახინი, იარახინი, თალფაქი, ქალ-
 ფაქი, სარსიტი.

შხითვის სია: თალფაქი, თხთმეტი
 ათასის ხოშორის მარგალიტით.
 ი. გ რ ი შ.

1. არაჭეროვანი, არასათანადო. შეუ-
 ფერებელი. შეუსაბამო. შეუხამებელი.
 უვარგისი, უადგილო. უჭერი.

2. არაჭეროვანი ნ. 2. უმართებლო.
 არაჭული (არაჭული ხეები), ატრუსუ-
 ლი, ამწეარი.

- 1. არბობა ნ. ბაზარი.
- 2. არბობა ნ. ეკრობა.
- არ გააქაქანეს ნ. გაგდება.
- არგამტანი ნ. გამცემი.
- არგაგონილი ნ. წარმოუდგენელი.
- არ გაიმეტა ნ. შეცოდება.
- არგანი ნ. ევრობი.
- არ დააყენეს ნ. გავდება.
- არგაშეება ნ. დაკეება.
- არდაგი ნ. ფეშტამალი.
- არდადეგები ნ. შესვენება.
- არდასაცალებელი ნ. ცუდლუტი.
- არ დასცალდა ნ. მოკედა.
- არღვმული ნ. საცხველი.
- არლიგარდა ნ. განიე.
- 1. არე ნ. ასპარეზი.
- 2. არე, დარგი.

შაირობა პირველადვე
 სიბრძნისა ერთი დარგი. შოთა

- 3. არე ნ. მიღამო.
- 4. არე ნ. 2. მხარე.
- 5. არე ნ. 1. წრე.
- 6. არე, სივრცე.
- 7. არე ნ. 2. სარტყელი.
- არეა ნ. მარსი.
- 1. არევა ნ. აფორიაქება.
- 2. არევა ნ. შეზავება.
- 3. არევა ნ. შეკრთობა.
- 4. არევა ნ. ქულაზე შესლა.
- 6. არევა ნ. 2. წეწვა.
- 6. არევა ნ. 7. აქრა.
- 7. არევა ნ. 2. აღრევა.

8. არევა, აწეწ-დაწეწვა, აწეწვა, აწ-
 ლა, წყობის დარღვევა.

პირველმა სროლამ რაზმი სრულიად
 არაა. ა. ყ ა ზ ბ.

არევ-დარევა ნ. აფორიაქება.
 არევ-დარევის შეტანა ნ. აფორიაქება.
 არეკლილი, უკეპეუელი, უკეუფნილი
 (სხივი, ბეგრა).

- 1. არემარე ნ. მიღამო.
- 2. არემარე ნ. მხარე.

არ ეპიტანება ნ. გულის აყრა.
 არ ეპუება ნ. არაფრად ავადებს.
 არ ესიაშოვდება ნ. გულის აყრა.

- 1. არეული ნ. დახლართული.
- 2. არეული ნ. უგუნური.

არეულად, აქეთ-იქით, აცაბაცად,
 უწესროგოდ.

არეულ-დარეული ნ. აყრილ-დაყრილი.
 არეული ნ. 3. აბნეული.
 არეულობა ნ. ამბობება.
 არ ექაშნიკება ნ. გულის აყრა.
 არე ნ. ფარა.

1. არზა (არზა შიართვა), თხოვნა (წე-
 რილობითი თხოვნა გაუგზავნა).
 2. არზა ნ. ხეწნა.

- 1. ართმევა ნ. 1. აცლა.
- 2. ართმევა ნ. 5. ცლა.

არია ნ. მარსი.
 არილება ნ. 1. აცილება.

არის, ... (ნიკო ფრადოსანია, ჩეკი
 მბა სტუდენტია), არსებობს, გახლავს
 (მზად გახლავს). ბრძანდება. გულდება
 (მეკუღლავს), სიფეკს, იცის (ჩვენს ტყვეში
 დათვი იცის). შემოღებულა (ჩვენში ჩვე-
 ულებად შემოღებულა), მოღის (ჩვენში
 მოღის), მოჰყავთ (ჩვენში ხორბლეული
 მოჰყავთ). შემოსულა (ჩვენში შემოსუ-
 ლია), წარმოადგენს, შეადგენს, მოიპოვე-
 ბა (ჩემს მეტი სოფელში ბებორცოელი არ
 მოიპოვება). მისდევნ (ჩვენში ხენა-თეს-
 ვს მისდევნი), სას. გღია (ყამათელდ მა-
 გადის ქვეშ გღია), უპ ა ტ ი ე ე ე მ. გღია.

ლევან ჯან გღია? იმას რას დაედევ?
 აქაქაქა.

სადაც ემობილვარ, ვეზრდილვარ
და მისროლია ისარი,
სად მამა-პაპა მეგულის.
ჩემი სამშობლო ის არის. რ. ე რ ი ს თ.

ამიხსენი, სად არ გხედავ?
ამიხსენი, სად არ სუფევ? ი. გ რ ი შ.

არისა ნ. პარისა.
არითანა ნ. ლზინი.

1. არიფი ნ. გულუბრევილო.
2. არიფი ნ. მეკობარი.

არკაუკა ნ. ანჩხლი.
არმაღანი ნ. საჩუქარი.
არმენაქი ნ. ტილო.

არ მეპიტანევა ნ. არ მომწონს.
არ მესიამოვნება ნ. არ მომწონს.
არ მექაშნიკება ნ. არ მომწონს.
არმისანდო ნ. არასაიმედო.

არ მომწონს, ქუთაში არ მომდის.
ქუთაში არ დამიქდა, არ მექაშნიკება, არ
მესიამოვნება, არ მეპიტანევა.

არმური ნ. ქარიშხალი.
არმუჯი ნ. ლეინო.

1. არნახული ნ. უბადლო.
2. არნახული ნ. წარმოუდგენელი.

არონა ნ. გუთანი.
არსაიდან. არსით. აღარსით.

არსაიდან ხმა. არსით ძახილი. ი ლ ი ა.
არსება, არსი, ქმნილება, სულეერი.
სულდგმული, ცხოველი.

რომელმან შექმნა სამყარო
ძალითა მით ძლიერთა.
ზეჯარჯმო არსნი სულთა
ყენა ზეცით მონაბერითა.

შოთო.

არსებობა (არსებობს), ყოფნა (არის).
მყოფობა. ყოფიერება (ყოფიერება გან-
საზღვრავს ცნობიერებას), ბრძანდება, სი-
ცოცხლე. ცხოვრება. ბოგინი (ბოგინობს).
სულდგმა (ოჯახის სიკეთით სულდგმე-
ლობს), თავის გატანა (თავს როგორმე
გატანს. იარსებებს).

არსებობს ნ. არის,

არსებული (არსებული წყობილება,
კანონმდებლობა და სხვ.). მყოფი (დარ-
ბაზში მყოფი საზოგადოება).

1. არსი ნ. არსება.

2. არსი, ღედაარსი, რაობა, ბუნება,
აზრი, ღედააზრი, შინააზრი, შეწყველობა,
საქმე ისაა, რომ... ვითარება, თავი და
ბოლო (მაგ. საქმეს თავი და ბოლო ვერ
გაუგო).

არსით ნ. არსაიდან.
არტაშანი ნ. არტახი.

არტახებით შეკრული (ბავშვი), ჩერებ-
ში გახვეული, შეშარტული.

არტახი, სახვეველი (ავგანში ჩაყრული
ბავშვისა); არტაში, არტაშანი, ხერკალი.
არუჩვა ნ. აღანძვა.

არქიული ნ. წინანდელი;
არქიელი, მთავარეპისკოპოსი, მღვდელ-
მთავარი.

არყის ბოლოლო ნ. ლოთი.

არყნარი ნ. ტყე

არყოფილი ნ. წარმოუდგენელი.
არ შეარჩინა ნ. ჭაერის ამოყრა.
არ შეგვიგოს ნ. არამი იყოს.

1. არშია, ქობა, ნაწიბური.
2. არშია, კიდე (წიგნისა, რვეულისა და
სხვ.).

3. არშია ნ. მაქმანი.

1. არშივი ნ. ულუფა.

2. არშივი ნ. ურჩი.

არშინი ნ. ადლი.

არშიყი, მოარშიყე, მოტრფილდე. აშიყი,
აშიყ-მაშიყი, მუსუსი, ქალების მუსუსი,
ქალების მოყვარული, ქალების მოტრფე-
ალე. ქალებზე გადამყვდარი, წუწყი. ქა-
ლების მიმღევი. დრანჯი (ურკევი არ-
შიყი), მექალთანე.

არშიუობა, აშიუობა, გაარშიყება,
ტრფილი (ეტრფის), ტრფობა, ტრფობთ
შესცქერის, ტრფობის ალი, გამიჯნურება,
მიჯნურობა, შეტრფობა, შეეუფუნებდა,
თავს დასტრიალებს, თავს ევლება, ტრე-
ლება (ეტრლება), ეტრყარი (ეეტრყე-
რება), საყვარლობა (ესაყვარლება), ყვა-
რობა (ჰყვარობს), ეფოფინება, წმანა
(ეწმანება), ტმანა (ეტმანება), ეხვევა,

ეგრებიცა. სას. ხრუევა (იხრუეცა). ჩამ-
წვარია.

ერთი უჩნდეს საშიჯნუროდ,
ერთსა ეინმეს აშიკობდეს. შოთა.

შეჭფოფინებდნენ ვაეკაცსა,
რაცი მოსწონდათ გმირია. ვაჟა.

ხავერდის მსგავსის შაეის თვალებით
შეეუფუნებდა. ა. ყ ა ზ ბ.

არ შეუძლია, არ ძალუძს, თავი არა
აქვს.

მე იმის რჩენის თავი აღარა მაქვსო.
თ. რ ა ზ.

არჩვენები, კენჭის ყრა, ხმის მიცემა,
არჩვი, ფსიტი, ჭეირანი, ჭიხვი, (მამა-
ლი ჭიხვი) ხარჯიხვი, (დედალი ჭიხვი)
შენი, ნიამორი, ქურციკი, გარეული თბა,
შველი.

მოვიდა ჯოგი ნადირთა
ანგარიშ-მიუწვდომელი:
ირემი, თბა და კანჯარი,
ქურციკი მაღლა მბტომელი. შოთა.

ვაპუეჩებია ნიაჯსა.
ჯიხვი ყელ-ყურით ლამაზი. ვაჟა.

არც, არცარა, არცადა, აღარც.
არც ავი, არც კარგი. ნ. საშუალო.

არც არა ნ. არც.
არცადა ნ. არც.

არც თუ ავად, არც თუ კარგად ნ. ასე
თუ ისე.

არც მეტი, არც ნაკლები ნ. სწორედ.
არც მკვდარი, არც ცოცხალი ნ. საშუ-

ალო.

არც ფლავი, არც ჩლავი ნ. საშუალო.
არც ღვინო, არც წყალი ნ. საშუალო.

არ ძალუძს ნ. არ შეუძლია.

არწივაკი ნ. კერის კოჭი.

არწივი, ფრინველთა შეფე.

თავი მოსწონდა ურინველთა მეფეს —
არწივის...

თ. რ ა ზ.

არბაჯი ნ. ფარეხი.
არხეინად ცხოვრება ნ. კეთილდღეობა.

არხეინი ნ. დინჯი.
1. არხი, მილი (ანატ.).

2. არხი ნ. ლარი.
არხლი ნ. თოვლი.

1. არჩალი ნ. ანჩხლი.
2. არჩალი ნ. სასირცხვილი.
არჩასი ნ. შაბიამანი.

ასავალ-დასავალი ნ. 1. გზა.
1. ასაბია ნ. მოსაგრე.

2. ასაბია ნ. 3. მხლებელი.
3. ასაბია ნ. ამაღა.

1. ასაგები ნ. ასაშენებელი.
2. ასაგები ნ. გასაყარი.

1. ასავალ-დასავალი ნ. 1. გზა.
2. ასავალ-დასავალი ნ. 3. უწყება.

ასაკი ნ. წლოვანება.
ასაკმოსული ნ. მოწიფული.

ასაკოვანი ნ. მოწიფული.
ასაკსრული ნ. მოწიფული.

ასაკუსრული ნ. არასრულწლოვანი.
ასალი ნ. ყაჯარი.

ასანაზღაურებელი ნ. გასანაღებელი.
ასანთი, წუმწემა.

ასარვა ნ. სარის შედგმა.
ასასი ნ. ყარაული.

ასატანი ნ. გასაძლასი.
ასაქცევი ნ. შემოსავლელი.

ასაშენეშელი, ასაგები.
ასაცმელი ნ. გასაყარი.

ასახდელი ნ. ხუფი.
ასახვა ნ. გამოხატვა.

ასახვევი ნ. შემოსავალი.
1. ასე, აგრე, ამნაირად, ამგვარად, ამ-

რიგად, ამისთაოდ, ასეთნაირად, ამ სახით,
ესდენ, ასერიგად.

ან რად არის მისი ტალღა
ესდენ თბილი, ესდენ რბილი?

ა. გ რ ი შ.

2. ასე ნ. ესოდენ.

ასეთი: ამგვარი, ამისთანა, ამნაირი.
ამისთანა ბელნიერი განა არის საღე
ერი? ილია.

ასეთნაირად ნ. 1. ასე.

ასე თუ ისე, ავად თუ კარგად, არც
თუ ავად, არცთუ კარგად.

ასე შემდეგ ნ. და სხვა.

ასემც ნ. აგრემც.

ასერივად ნ. ასე.

ასვლა, ავლა (კიბის საფეხურები აი-
არა. კიბეზე ავირდა), ავიარდა (კიბეზე
მოსსლეტით ავიარდა), ავილა (კიბეს
აკეცა), ათავება (კიბე აათავეა), არბენა,
აპრა.

ბოდის დაცემა და მთელი ჩვენი რაზმის
ზედ აპრა, ერთი იყო. ი. მ ა კ ა ე.

ასთაკვი ნ. კიბორჩხალა

ასი, ხუთოცი.

ასი თვალის გამოსხმა ნ. ფრთხილად
ყოფნა.

ასისთავი, ოზბაში, უზბაში.

ასის ნახევარი ნ. ორმოცდა ათი.

ასი უურის გამომხმა ნ. ფრთხილად
ყოფნა.

ასკატი ნ. იხინჯა.

ასკინკილაობა ნ. ხტომა.

ასლი ნ. 5. ნამღვილი.

ასმენაკი ნ. 2. ბაღე.

ასნაფი ნ. ამქარი.

ასპარეზი, არე. მოედანი, ბურთი და
მოედანი, სარბილი. გასაქანი, უტევანი,
საბურთალი, ფლორცი. ფორე, სადოლე.
მოდე. ურაქარაკი.

არცაღა ჰკრა ასპარეზსა,
ვამი ვამსა მოურთვიდა. შოთა.

ერთსა წაწვიდი უტევანსა,
წავგრძელდი და წავე გრძელად.
შოთა.

შეთანაზარს რომ გასცდება თათრის
ფლორცი,
ტრიოლეტივით დავყილობ გულმა-გა-
მოდმა. ი. გ რ ი შ.

ასპილი ნ. ქვა.

ასპიროზი, ენუსი, ვენერა.

მოდი ასპიროზ, მარგე რა,
მან დამწვა ცეცხლთა დაგიოთ. შოთა.

1. ასპიტი ნ. ანჩხლი.

2. ასპიტი ნ. გველი.

ასრესა ნ. ზელა.

ასროლა ნ. აგდება.

1. ასრულება ნ. 1. დაცვა.

2. ასრულება, შესრულება, სისრულე-
ში მოყვანა (განაჩენი სისრულეში იქნა
მოყვანილი), განხორციელება, ახლომა
(წინაგრძობა ამიხდა), გულის შურაზს
(საწადელს) ვეწიე, აცხადება (ნატერა
ამიცხადდა).

უფრთხილდეს საბედო; თორემ დაიდუ-
კება, ოთარი დაიხლოვებს, მურაზს ეწე-
ვა. მეერ ხელსა ჰკრავს და განშორდება.
ე. ბ ა რ ნ.

ასტამი, საფხეკი (ცომისა).

სახლში არ უჩანს არც ქვაბი.
არც საფხეკელი ასტამი. ე ა ჟ ა.

ასული, ქალი, ქალიშვილი.

სხვა ძე არ ესევა მეფესა,
მართ ოდენ მარტო ასული. შოთა.

ასუნება ნ. აყროლება.

ასურეთი ნ. სირია.

ასფურცელა, მრავალფურცელა. წიგნა-
რა, მრავალწიგნა. წიგნაწიგნა, ბეერაწიგნა,
ცხრაპატარძალა (მცონხავე საქონლის მე-
სამე კეკი).

ასწილ ნ. ერთი ასად.

1. ასხმა, აცმა (წაბლისა. ლედვის ჩი-
რისა და სხე.), აჯავენა (ყურძნისა, მსხლი-
სა, ხახვისა და სხვათა). წამოგება, დამა-
დება (მწვადისა), დართვა, აგება (მწვადი
ააგო ცკრიანი), ანემსვა (თამბაქოს ფურ-
ცლების ასხმა).

დაურთე მწვადებე. ა. ყ ა ზ ბ.

2. ასხმა ნ. 7. აგება.

ასხმულა ნ. ნაკრავი.

ატალახება ნ. ქურდობა.

1. ატანა, აზიდვა, ათრევა, აჩოჩება.

2. ატანა ნ. განცდა.

3. ატანა ნ. თმენა.

4. ატანა ნ. ბედმა აიტანა.

1. ატაცება ნ. ატროკება.

2. ატაცება ნ. 13. წევა.

3. ატაცება ნ. ბედმა აიტანა.

4. ატაცება ნ. 1. მოხიბვლა.

ატაცებული ნ. 2. შტერი.

1. ატება ნ. აგლეჯი.

2. ატება ნ. ახურება.

3. ატება ნ. დაწყება.

4. ატაცება ნ. 1. მოხიბვლა.

5. ატება (ნუ ავტებია). ნ. ჯიუტობა.

1. ატებილი ნ. ბალახმოღებულის.

2. ატებილი ნ. ჟრჩი.

3. ატებილი, ამტყდარი, აგლეჯილი.

4. ატებილი (დავა) აღძრული, ნ. აგ-

რეთვე დაწყებული.

ატიალია ნ. აქეს.

ატირება ნ. ტირილი.

ატკრევა ნ. აღანძვა.

ატკრევილი ნ. აღეწილი.

1. ატოკება ნ. თამაშება.

2. ატოკება ნ. აცმუკება.

ატლასი, სტაგრა, ყუთნი, ლარი.

მუნ იღვის გორი ლარისა,

სტაგრისა და ატლასისა. შოთა.

ატორღიალება ნ. ჩაცეობა.

ატოტინება ნ. აღბურება.

ატოცის გლახახავით თავზე რას დამა-

ღეძე? ნ. 1. გლახა.

ატროკება, ატება, ატყდობა, აყუნცუ-

ლება, აცუნცურება (ბერიკაცის აცუნ-

ცრუება), ცუნცურეკი, ამჩატება, ატა-

ცება, ამსუბუქება (ზოგ კაცს ცოტა ღვი-

ნოც კი ამსუბუქებს).

ატროკდა ერთხელ ბეკვა

გაფარდა ტყეში, გაიჭრა.

• • • • •

ყვილიყოს დასაძახებლად

გაწაღი კი აუყუნცურდა. შ. მღვინძე.

ატრუსული ნ. არაჯული.

ატრუსული ნ. აყუდებული.

ატყაქუნა ნ. ქორიკანა.

ატყვია ნ. ეტყობა.

1. ატყლომა ნ. ახურება.

2. ატყლომა ნ. ატროკება.

3. ატყლომა ნ. დაწყება.

ატყორცნა ნ. აგდება.

ატყორცნილი ნ. ამართული.

აუარებელი ნ. უამრავი.

აუგთ აუგი ნ. ცული.

1. აუგი ნ. სირცხელი.

2. აუგი ნ. უწმაწური.

3. აუგი ნ. ცული.

აუგოანი ნ. უწმაწური.

1. აუზი, აბაზანა, ისარები, ავაზანი.

2. აუზი, წყალსაცავი, წყალსათავისი,

წყალსატევი.

აუთვისებელი ნ. აღუქმელი.

აულაგებელი ნ. აყრილ-დაყრილი.

აულაგმავი, აღვირახსნილი, უაღვირო,

ლაგამაწყვეტილი, თავდაუპერელი, შე-

უკაგებელი, თავშეუკაგებელი, თავაწყვე-

ტილი, იალქნებაშვებელი, თავაშვებელი,

თავდაუოკებელი, თავშეუნახავი, უზომი-

ერო. ზომიერებას მოკლებული, წონას-

წორობას მოკლებული, ნ. აგრეთვე 1.

თავშეუკაგებელი და თავხელი.

აურაცხელი ნ. უამრავი.

აურსაური, ხათბალა, ყალმაყალი,

ყალ-მაყალი, ალიაქოთი, ორომტრიალი,

კორიანტელის აყენება, ჩოჩქოლი, ოღი-

გარი (ომი და ოღიგარი აქეთ), ზეღაბოც-

ვა, განგაში, ვაივაგლახი, ვაი უშველე-

ბელი, გაწამაწია (გაწამაწიაში არიან), და-

ვიდარაბა, მეორედ მოსვლა, განგაში და-

პკრეს, ატებეს, ჯოჯოხეთი, სოლომ-გომო-

რი, მითქმა-მოთქმა, შერბენ-გარბენი,

წრიალი, ღორღალი, ქოთქოთი, ჯიჯილი,

ხოჯის აბანო, დავლავა, აირია მონასტერი,

ხორხორი, ერთი ჰი, ერთი ჰი, ერთი

აზბავი შექმნა (ატყნა). ნ. აგრეთვე ყფ-

რალი, სრუბა, აფორიაქება, ზარის რევე.

ერთი პაი, ერთი ჰუი და შემოვლენ თუ არა, მაშინვე მოპყვებიან ჩხაილის.

ა. ყ ა ზ ბ.

აურზაურის აბტები ნ. მოჩხუბარი.

აური, კიპლარი.

აურიდებელი ნ. აუცილებელი.

1. აუტანელი ნ. აბუზარი.

2. აუტანელი ნ. უსიამოვნო.

3. აუტანელი, გაუსაძლისი, შეუწყნარებელი.

აუტკივარი ნ. უმტკინეულო.

აულეგბელი ნ. მიუვალი.

აულელეგბელი ნ. დინჯი.

აუჩქარებელი ნ. დინჯი.

აუჩქარებლად ნ. მღოვრედ.

აუცილებელი, მიუცილებელი, უთუო, უსათუო, გარდაუვალი, უცვალებელი, თანაწარუდომელი, უეჭველი, აურიდებელი, განურიდებელი, განურიდებელი, მოუგერიბელი, გვერდი არ (ვერ) აეპცევა, ყოველი პირობის გარეშე, მოუშლელი, საკირო.

აუცილებლად ნ. მართლა.

1. აუწერელი, ვნით აუწერელი, ვნით უოქმელი, გამოუთქმელი, გამოუხატავი, უსიტყველი, აუხსნელი.

2. აუწერელი ნ. წარმოუდგენელი.

აუხსნელი ნ. 1. აუწერელი.

აფაური ნ. სალესავი.

აფაკლებული ნ. ალეწილი.

აფაჩუნება, აჩუჩუნება (ბავშვი აკვანში აჩუჩუნდა).

აფერადება ნ. აქიყყნა.

აფერადებული, შეფერადებული, შექცულა, გამშვენიერებული, აქრელებული. მორთული, ახატულ-ჩამოხატული.

აფარფატება ნ. აქნევა.

აფერუსი ნ. ბარაქალა

1. აფთარი, ანჩხლი.

2. აფთარი, უზაბარი, უზამბარი, ჰიენა.

მგელკაცი.

აფთი ნ. მახვილი.

აფთიონი ნ. საქე.

აფორიკება (რამ აფაფორიკათ?), აქოყება, აქოთქოთება, ზიმიზიმი (ხალხს ზიმიზიმი გაუღდა), აწრიალება, შეჩირჩოლება,

ჩოჩქოლი (ჩოჩქოლი შეუღვათ), აწიოყება, ამტუტება, ამღვრევა, წყლის ამღვრევა, არევა (იქაურობა აურიან), დარევა, არევა-დარევა, არევა-დარევის შეტანა, ერთი უოფის დაწევა, ვაი-უბედურების ატეხა, ვაი-ვაგაბის დატრიალება (ვაი-ვაგაბის დატრიალა), ზურგზე ბოლის, მტერის, ნაყარტუტის აყენება (აღენა), შეშფოთება (შეაშფოთა), დაფეფება (დააფეფა), მიჩრევა-მორევა (იქაურობა მიჩრევა), აირია მონასტერი. ნ. აგრეთვე აურზაური.

ვითომ შუაყაცობენ, საქმით კი წყალს ამღვრევენ. ა. ყ ა ზ ბ.

გული ისევ აუფორიაქდა შ. ა რ ა გ ვ.

1. აფორიკებაული ნ. აღელვებული. 2. აფორიკებაული ნ. აყრილ-დაყრილი.

აფოფება ნ. 2. აცოცება.

აფრა, იალქანი.

აფრაზი ნ. ბერწი.

1. აფრაკი ნ. აღმაცერა.

2. აფრაკი ნ. შტერი.

აფრიალება ნ. 9. შლა.

აფსკა ნ. ვარსი.

აფსუსი პაი გიდი (პაი გიდი, რა დრო ჰქონდა, რა დორანში იყო), სანანურსა სამწუხაროა რას იხამ! რა გაეწყობა შესაბრალისია გასამეტი არ იყო (სიკვდილისათვის და სხვ.), დასანანია, მახლას!

მეთხველს იმის მეტი არა რჩება რა, რომ გულამოსკენით თქვას: „მახლას!“ ი ლ ი ა.

მაინც ლამაზი სანახავი იყო განწირული ქაბუკი: დასანანი და მიმზიდველი. შ. დაღ.

აფუვება ნ. 1. ღვივება.

აფუსფუსება, ფუსფუსი, ფაცაფუცი (ფაცაფუტის შეუღვენენ), ფაციფუცი, გაფოთება, მოუსვენრობა, ცოდვილობა (ცოდვილობს), ჭახირი, ფუთფუთი, ფათური, ვაფაცივება. ნ. აურზაური.

აფუტკენა ნ. 2. მოყრა.

აფუტკნული ნ. აყრილ-დაყრილი.
 აფუხფუხება ნ. აჩუხჩუხება.
 აფშეილი, აფხორილი, გაშფეილი,
 აბზეკილი, აშვერილი, აწეული.
 აფშრუყვა ნ. ზელა.
 აფხორილი ნ. აფშეილი.
 აქა-იქ, ზოგან, კანტიკუნტად, შიგადა-
 შიგა, აღვილ-აღვილ, ალაგ-ალაგ.
 აქამდე ნ. დღემდე.
 აქამომდე ნ. დღემდე.
 აქანდაზი, ფითხი.
 აქატი ნ. გიშერი.
 1. აქაფება ნ. ვასავენა.
 2. აქაფება ნ. ქურდობა.
 1. აქაფვა ნ. ვასავენა.
 2. აქაფვა ნ. ქურდობა.
 აქაქი ნ. მჩრქურთმე.
 1. აქეთ-იქით, აღმა-დაღმა, ზევით-ქვე-
 ვით. აცაბაცა (თვალეტი აცაბაცა გაურ-
 ბის).
 2. აქეთ-იქით ნ. გაფანტვით.
 აქეთ-იქით წახვლა ნ. 4. შლა.
 აქვაფია ნ. აქვს.
 აქტივი ნ. წამონაზარდი.
 აქვს, ფული აქვს, გააჩნია (არაფერი
 გააჩნია), აბადია, ჰყავს (შვილები ჰყავს),
 უდგას (ვენახში მსხალი უდგას), იტევს,
 შეიცავს, ჰვლობს, მფლობელობს, უჭი-
 რავს, უყავია, მის ხელშია, ხელში უჭი-
 რავს, ხელზე აქვს, მოეპოვება (გადანახუ-
 ლი ფული ბლომად მოეპოვება), მოეჭე-
 ნება. მის განკარგულებაშია, მის გამგე-
 ლობაშია. მის განკარგვაშია, ეკუთვნის,
 მინიჭებული აქვს, მიკუთვნილი აქვს,
 სიტყვ აქვს, სიტყვს აძლევს, უფლება-
 მოსილია. მოსილია უფლებით. უჭყავის
 (ჭიბეში ფული უჭყავის). ზურგზე აყე-
 რია, აოხრია, აშავია, ატილია, აქვაფია.
 მოძვ. უეის.

მათ უეის ერთი ასული,
 მზე ხმელთა მანათობელი. შოთა.

ზედ ზურგზე (ქალს) ორასი თუმანი
 ნაღდად აყერია. ილია.

ფული არა მაქვს, ვინ მომაქვავა?
 რ. ერისთ.

ამ ერთი ჩოხის მეტი არა მბადია რა
 ნ. ლომი.

ქვათი აქვს და კვალიცა,
 თავში შემოსაკრავიცა. ხალხ.

აქლემი, (ტახტრევანდიანი აქლემი)
 ჯაბაზი, (მაშალი აქლემი) ლიონი, (დღე-
 ლი აქლემი) ჯამა, (მომცრო და მალი)
 დუკატი, (ცალკუზიანი) ნარაქლემი.

ქველად... თბილისის მეთავლეები მარ-
 თავდენენ ნარაქლემთა კიდაობას.
 ი. გრიშ.

აქნა ნ. 2. ღპრა.
 აქნევა (ფრთებისა), აფარფატება.
 1. აქოთება ნ. აფორიაქება.
 2. აქოთება ნ. 2. მოყრა.
 აქოთებული ნ. აყრილ-დაყრილი.
 აქოთქოთება ნ. აფორიაქება.
 აქოლვა ნ. ამოშენება.
 აქოქვლა ნ. დალაშვება.
 აქროლადი, აირადი.
 „აქშა“ ნ. გაქშევა.
 აქშევა ნ. გაქშევა.
 აქციზი ნ. გადასახდელი.
 ალა ნ. ბატონი.
 ალაღარი ნ. შემამულე.
 1. ალაღი ნ. ბაკი.
 2. ალაღი, ქარაფანი.

მუნ ქარაფანი ურცხვი
 იღვა მის ზღვისა კიდესა. შოთა.

ალაღა ნ. ქანდაკება.
 აღანტაღება ნ. ლასლასით ადგომა.
 1. აღაღი, სულთაობა, მიცვალებულთა
 მოხსენება, მიცვალებულების დღე.
 2. აღაღი ნ. 2. ხსოვნა.
 3. აღაღი ნ. ქელეხი.
 აღარ მეხსენება ნ. 2. ჩაცეება.
 აღარ მომეშვა ნ. 2. ჩაცეება.
 აღარსით ნ. არსაიდან.
 აღარც ნ. არც.
 აღარ უყვარს ნ. გულის აყრა.
 აღბეჭდვა, ჩაქრა, ჩაქედვა.
 აღგვა ნ. ამოხოცვა.

- 1. აღგზნება ნ. ამხედრება.
- 2. აღგზნება ნ. ალტაცება.
- 3. აღგზნება ნ. 1. აღფრთოვანება.
- 4. აღგზნება ნ. ღვივება.
- 5. აღგზნება ნ. გამშაგება.

- 1. აღგზნებული ნ. აგზნებული.
 - 2. აღგზნებული ნ. ზესთაგონებული.
 - 3. აღგზნებული ნ. ფიცხი.
- აღღაპი ნ. 2. მიწა.

აღღგენა, განახლება, შეახლება, შეკეთება, კვალად გება, კვალად აშენება, ხელახლა შექმნა.

აღღგომა (რე ლ.) პასეკი

1. აღება, აყრეფა, მოკრეფა, კრეფა, მორთულიანება, რთველი (ყურძნის მოსავლის მოკრეფა), მუჩირობა (ღვინის მოგროვება ეკლესიის სასარგებლოდ), კალმასობა (პურას მოკრეფა ეკლესიის სასარგებლოდ, როკიკი.

მტვენებს ჰკრეფენ, ჰკლეფენ, სკრიან. გაჰკრეს, გაჰკრეს ევნახს ხელი, კალათები იყრითება და შეიქნა ხშირი რთველი. რ. ე რ ი ს თ.

კალმასობით მოგროვილი ღვინო, ხორლი და ყოველგვარა ნუზლი ხუთი ურბით ჩაუტანა გარეჯის უდაბნოში.

ი. ჭ ა ე ა ხ.

2. აღება, აღების ღამე, დაურწყება (დაურწყობა).

საწყალსა გლეხსა ვინ მისცემს აღების ღამეს ღვინოსა, — პური კამოს და წყალი სვას, დაწვეს და დიძინოსა. ხ ა ლ ხ.

- 3. აღება ნ. 1. აწევა.
- 4. აღება ნ. 13. წევა.
- 5. აღება ნ. 6. წევა.
- 6. აღება (ხელში იარაღის აღება), აყრეფა, აყრება.

„იამშიკიმა“ აყრიბი სადავეები.

ი ლ ი ა.

7. აღება, მიღება. ვამორთმევა (ფული-სი, ხელფასისა, იჭარისა და სხვა).

- 8. აღება ნ. დაუფლება.
- აღების ღამე ნ. 2. აღება.
- აღებ-მიცემობა ნ. ვაჰრობა.
- 1. აღელვება, აბობოქრება, აზვირთება, ფოფინი.

- 2. აღელვება ნ. ამბობება.
- 3. აღელვება ნ. ამხედრება.
- 4. აღელვება ნ. აღშფოთება.
- აღელვებული, აფორიაქებული, ძარღვებული, ნერვებული, გავუღლისებული, გაღზინებული.

აღმატება ნ. უპირატესობა.
აღესრულა ნ. მოკვდა.

- 1. აღვირახსნილი ნ. აულავამეი.
- 2. აღვირახსნილი ნ. მრეში.
- 3. აღვირახსნილი ნ. უსირცხვილო.
- აღვირი, ლაგამი, ლობტა, სადავე, კიმი, დანდალი, ხრისტუკი, (ხისა) აყაფი, ალიყაპი.

(დიდეუქარმა) ხმა არ გაცა: პირთა აყაფი ედვა. ს ა ბ ა.

მამსახლისო! პირში ალიყაპი ამოსდე, რომ აღარ ილაპარაკოს. ზ. ა ნ ტ ო ნ.

აღვირის ამოღება ნ. ალაგება.

- 1. აღვხილი ნ. გამსქვალული.
- 2. აღვხილი ნ. 3. სასვე.

აღთვალვა ნ. აღრიცხვა.

აღთქმა ნ. დაპირება.

აღთქმის დადება ნ. 2. აღკვეთა.

აღთქმის მიცემა ნ. დაპირება.

აღვლენა (აღვლენა). მიაღვლენს, მიმართავს (ზევითკენ), ააგზავნის (ვედრებას).

1. აღიარება ნ. გა(მო)ტყუდომა.

2. აღიარება, ჩათვლა, შერაცხვა, ჭერჩინება, ჩენა, მიჩნევა (ჭეროვნად, სათანადოდ მიჩნევა), ჰგონია.

რა ყვაი ვარდსა იშოვნის, თავი ბულბული ჰგონია. შ ო თ ა.

მისთვის კირი ლხინად უჩნდეს.

შ ო თ ა.

ერის წყლული მაჩნდეს წყლულად.

ი ლ ი ა.

3. აღიარება ნ. მრწამსა.
 აღიარებული ნ. 1. ნამოცილი.
 აღიარებს ნ. 3. გააჩნია.
 აღივება ნ. ღივილი.
 აღილო პირი თვისი ნ. თქმა.
 1. აღიკვეთა ნ. 3. შლა.
 2. აღიკვეთა (აღიკვეთა). ხელის აღება (ხელი აღო), ფრცის დაღება (ფრცი და-ლო). აღოქმის დაღება. უარის თქმა.
 აღიკვეცა (აღიკვეცა), ბერად შეღ-გომა.
 აღიკვეცა ნ. 1. კმევა.
 აღიღება ნ. წართმევა.
 აღმა, პირაღმა, პირაღმართ, ზევით, ზეუ-ზევით, აყოღებით (მღანარის აყოლე-ბით), შეღმა, აღმართ-აღმართ.
 აღმართ-აღმართ მივიდიოდი მე ნელა. აკაკი.
 აღმა-დაღმა ნ. 1. აქეთ-იქით.
 აღმავალი ნ. განვითარებადი.
 აღმართ-აღმართ ნ. აღმა.
 აღმართვა ნ. აღპრობა.
 აღმართი, პირაღმართი, ამრეცი, შეღ-მართი, ფრიალო, ყაფარი, უდალი, ცი-ცაბო, ღირღალი.
 ძალა აღმართს ხნავსო. ან დ.
 აღმგზნები ნ. ამგზნები.
 აღმატება ნ. უპირატესობა.
 აღმაფრენა ნ. აღფრთოვანება.
 აღმაშფოთებელი ნ. ამაღელვებელი.
 1. აღმწარდელი ნ. ლაღა.
 2. აღმწარდელი ნ. მასწავლებელი.
 აღმონაცენი, ამონაყარი, ღივი, ღოღი, (ახლად ამოსული პური, ქერი) ჭეჭილი, ნ. აგრეთვე ყლორტი.
 თავს ძლივს იმაღავს ჭეჭილში, კიაღლების მტერია. შ. მღვ.
 1. აღმოფხვრა ნ. ამოხოცვა.
 2. აღმოფხვრა, ამოვდება, ძირიან-ფეს-ვიანად ამოვდება, ძირიან-ფესვიანად აღ-მოფხვრა, ამოღინგვა. ამოძირკვა, მოსპო-ბა, მოშორება (მოიშორა), აღხოცვა. ნ. აგრეთვე გადაჩეკვა.

აღხოცე უსჯულობანი ჩემნი
 დ ა კ ი თ ნ ი.
 აღმოსავლეთი, მაშრიცი.
 1. აღმოჩენა ნ. 3. გამოვდგომა.
 2. აღმოჩენა ნ. 4. მივდება.
 1. აღმოცენება ნ. ღივილი.
 2. აღმოცენება ნ. წარმოქმნა.
 აღმქმელი ნ. ნათლია.
 აღმძვრელი ნ. ამგზნები.
 აღნაგი ნ. შენობა.
 აღნაგობა ნ. 1. აგებულება.
 აღნათქვაში ნ. დანაპირი.
 აღნიშვნა ნ. 3. დანიშვნა.
 აღნიშნული ნ. ზემოხსენებული.
 აღონიღება ნ. 2. აცოცება.
 1. აღორძინება (აღორძინების ხანა), განახლება.
 2. აღორძინება ნ. ღივილი.
 1. აღოღება ნ. 2. აცოცება.
 2. აღოღება ნ. ღივილი.
 აღპრობა (ხელებისა), აპრობა, ატო-ტინება, აწევა, აღმართვა, აშვერა.
 აღაპყრნა კელნი თვისნი და აკურთხო ივინი. ო თ ხ.
 1. აღრევა (მამალ-ღედლისა), მიდგომა, შერთვა, შერთება, ტოლის შერჩევა, შე-უღლება, დაუღლება, შეჭვარება, დაწყვი-ლება, დაგრილება (ცხენთა, აქლემთა, სპილოთა, ჭოროთა, სახედართა), ხურაობა, ქუქუნი (ძროხათა, კამეჩათა), მყვირალობა (ირემთა), მაკინტლობა (კურდღელთა), ბოტნა, დანებვა, ნერბვა („ცხოვართ მაკინტლობა“ — ს ა ბ ა), მძულე-ობა, მძუნაობა (ძალღობა), კვრსპილობა, კვრშვა (ლორთა), თულაობა (თევზთა), პეპელა (ფრინველთა). ნ. აგრეთვე ახუ-რება.
 2. აღრევა (ცნებათა აღრევა). არევა (ერთიმეორეში ურევს).
 აღრენილი ნ. კუშტი.
 1. აღრიაღება ნ. აყვირება.
 2. აღრიაღება ნ. ტირილი.
 1. აღსავსე ნ. გამსჭვალული.
 2. აღსავსე ნ. 3. სავესე.
 1. აღსარება ნ. განდობა.

2. აღსარება ნ. 3. რწმენა.

აღსასრული ნ. სიკვდილი.

აღსრულება ნ. სიკვდილი.

1. აღტაცება, აღფრთოვანება, მოხიბვლა, მოჭადროება, გრძნობის მორთევა, თვალს წარტაცება, აგზნება, აღზნება, შეფრთხინება. ნ. აგრეთვე 1. აღფრთოვანება.

აღტაცებით შესტყერის ნ. შეფოფინება.

1. აღტაცებული ნ. ზეშთაგონებული.

2. აღტაცება. ნ. 1. მოხიბვლა.

აღტყინება ნ. 1. აღფრთოვანება.

1. აღტყინებული ნ. აგზნებული.

2. აღტყინებული ნ. ზეშთაგონებული.

1. აღუშფოთველი ნ. გულგრილი.

2. აღუშფოთველი ნ. დინჯი.

აღუქმელი; აუთვისებელი, შეთვისების უნარმოკლებული.

აღუხოციელი ნ. მოუსობელი.

1. აღფრთოვანება, აღმაფრენა, აგზნება, აღზნება, ზეშთაგონება, გატაცება, აღტყინება, ცეცხლის მოკიდება, ცეცხლის მოღება, აზავება, გაღვივება, ვნება, ცეცხლი, წვა. ნ. აგრეთვე აღტაცება.

იგია საქმე საზეო, მომცემი აღმაფრენათა. შოთა.

2 აღფრთოვანება ნ. აღტაცება.

1 აღფრთოვანებული ნ. აგზნებული.

2. აღფრთოვანებული ნ. ზეშთაგონებული.

აღფხვრა, გათხრა, ამოხხრა, ამოღება (თხრილის ამოღება).

სადაურსა სად წაიყუან.

სად აღუღებვი სადით ძირსა, შოთა

1. აღქმა, ათვისება.

2. აღქმა ნ. 3. ათვისება.

აღშფოთება, გულისწყრომა, გულძვრობა, აღელვება.

1. აღძვრა ნ. ამხედრება.

2. აღძვრა ნ. შეგულიანება.

3. აღძვრა ნ. წარმოქმნა.

4. აღძვრა ნ. დაწყება.

5. აღძვრა (აღუძრავს) ნ. 2. მოგვრა.

აღჭურვა ნ. აღკაზმვა.

1. აღჭურვილობა ნ. აბჯარი.

2. აღჭურვილობა, მოკაზმულობა, გამართულობა, (ცხენის მოკაზმულობა) რახტი.

აღჯანაბადი ნ. გარგარი.

აუალ-შაყალი ნ. აურხაური.

აუალო ნ. 1. მიწა.

1. აუაული ნ. ახმახი.

2. აუაული ნ. ამართული.

აუაფი ნ. აღვირი.

აუენება ნ. 14. წევა.

აუვაევა ნ. 10. შლა.

აუვაევეული ნ. ყუაეილოვანი.

აუვაეილება ნ. 10. შლა.

აუვანა ნ. 13. შლა.

აუვინიზებული ნ. ამაყი.

აუვინიჩილება ნ. გაშმაგება.

აუვირება, აღრიალება, აბლაელება, ახმეველება, დაკეცილება.

აუირაგება ნ. 3. აშვერა.

აუირმიზდა ნ. გაწითლდა.

აუირო ნ. გოგრა.

აულაუულა ნ. ახმახი.

აუირმიზებული ნ. აღეწილი.

1. აუოლა ნ. მიბაძვა.

2. აუოლა (ყველა ვივირდარას ნუ აქუევი), გადაკიდება (ვის არ გინდა გადაეკიდები და გაუამხანავდები), აღდეგება, ატორილალება.

3. აუოლა (კიბეს აქუევა). ნ. ასელა.

აუოლება (ააუოლა საყრაევი, ხმა, თვალი), აღევენება (ააღევენა).

აუოლებით ნ. აღმა.

1. აურა ნ. 1. აცლა.

2. აურა, აცლა, შემოცლა, აძრობა, გაძრობა, გაშვლება, გაუვლევა. ნ. აგრეთვე გაჭურჩენა.

3. აურა ნ. 1. გადასელა.

4. აურა ნ. წასელა.

აურა-დაურა ნ. 2. მოყრა.

1. აუუღებული, ატუზული (ყარებთან აყუღებული, ატუზული), მიყრდნობილი (ყველზე მიყრდნობილი).

2. აუუღებული ნ. ახმახი.

აყრილ-დაყრილი, მიყრილ-მოყრილი, აქოთებული, აფუტყინილი, აფორიაქებული, აბნეული, არეულ-დარეული, გადა-

ქეჭილი, დაუღაგებელი, აულაგებელი, აწეწილ-დაწეწილი, ალუფხული, უწესრიგო, მოუწესრიგებელი, მოუგვარეელი, მიმოფანტული, მიმოხინეული, მიხერგილი, ერთიმეორეზე მიყრილი, დომხალი, გაშანაშული, მიშანაშულ-მოშანაშულა.

აყრილი ნ. ბალახმოადებული.

აყროლება (აყროლდა), ყროლა (ყარს), ამყროლება, სუნის დაქერა (სუნი დაიქირა), სუნით გაუღენთა, აშმორება, ასუნება, (კვერცხისა) გალაყება.

აყროლებული, მყრალი, მჭისე, სუნოვანი, სუნოანი, მძიმე სუნი აქვს (ასლია), გაფუჭებული, (აყროლებული კვერცხი) ლაყე ნ. აგრეთვე სიმყრალე.

ხორცი მოუტანეს; ხორცი ლურთი იყო, მჭისე სუნი მოსდიოდა. ვ ა ე ა.

გამიშვით ერთი დავაყრო და, თუ ლაყე საზამთროსავეით არ გასკდეს, ჩემი სიყმე მოკედეს. ა. ც ა გ.

აყულება ნ. მიყულება.

1. აყუნცულება ნ. ათამაშება.

2. აყუნცულება ნ. ატროკება.

აშაბაშება ნ. დამთავრება.

აშავია ნ. აქვს.

აშარი ნ. ანხლი.

აშაქარი ნ. ანხლი.

აშაღლარი ნ. მრუში.

1. აშენება ნ. 3. აგება.

2. აშენება ნ. გამდიდრება.

აშენებული ნ. შენობა.

1. აშეება ნ. 3. ახსნა.

2. აშეება ნ. განთავისუფლება.

1. აშვერა ნ. აღპყრობა.

2. აშვერა ნ. 13. წვეა.

ა. აშვერა, აყირაყება, ყირაზე დაყენება.

აშვერილი ნ. აფშეკილი.

აშიკ-მაშიკი ნ. არშივი.

აშიკობა ნ. არშიკობა.

აშიფი ნ. გუმფისი.

1. აშკარა ნ. გასაგები.

2. აშკარა ნ. ნამდვილი.

ა. აშკარა ნ. 4. ცრცხალი.

4. აშკარა ნ. 4. ცხადი.

1. აშკარა ნ. ეტყობა.

2. აშკარა ნ. 2. უდაყო.

აშკარად ნ. ცხადად.

1. აშლა ნ. 11. შლა.

2. აშლა ნ. 2. წეწა.

3. აშლა ნ. აბურძგნა.

4. აშლა ნ. 8. არევა.

აშლილობა ნ. მოშლა.

აშმორება ნ. აყროლება.

აშმორებული ნ. დამძალი.

აშმუშენა ნ. 15. წვეა.

აშოლტილი ნ. ამართული.

აშორება ნ. აცილება.

აშააშხანა ნ. სასადილო.

აშრატება ნ. 1. აჭრა.

აშრიალა ნ. 1. მახე.

აშურმა ნ. სამხარლიე.

აჩაბაჩა ნ. აბდაუბდა.

აჩაჩა ნ. გუთანი.

1. აჩემება ნ. სიძულვილი.

2. აჩემება ნ. ჭიუტობა.

აჩემებული ნ. ათვალწუნებული.

1. აჩენა ნ. 2. შეძენა.

2. აჩენა ნ. ამორჩევა.

1. აჩეჩა ნ. აბურძგნა.

2. აჩეჩა ნ. 2. თხრა.

ა. აჩეჩა ნ. 15. წვეა.

აჩეხა ნ. 1. გაკრა.

აჩეჩილი ნ. აბურძგნილი.

1. აჩვილება ნ. ტირილი.

2. აჩვილება ნ. 3. შეცოდება.

აჩნევი ა ნ. ეტყობა.

აჩოჩება ნ. 1. ატანა.

აჩრდილი ნ. ლანდი.

აჩუა ნ. ცხენი.

აჩუყება ნ. ტირილი.

აჩუჩუნება ნ. აფუჩუნება.

აჩუბება (ვენახისა): ნ. ვაობრება

აჩუხჩუხება, ათუბთუხება, აფუბუფუბება ნ. აგრეთვე დულილი.

აჩქარება, დაჩქარება, მოადრება. და

აჩქარება, სისწრაფის მიცემა

აჩქეფება, აშხეფება, აწინწყლება, წინ-

წყლების სროლა.

1. აჩქარებული ნ. სასწრაფო.

2. აჩქარებული ნ. სწრაფი.

აქროლებული გული ნ. ფეთქვა.

ახსაბახხა ნაწერი ნ. ნაჭლაბნი.

ახორვა. აკოკლავება, ალიარვება.

ახეხულავება, აზორზოხება. დაზორავება. ზედახოცვა. დაზერნვა, დაყრა, აკონწია-ლებმა.

1. აცააცა ნ. სწრაფად.

2. აცაბაცა ნ. აქეთ-იქით.

3. აცახცახება ნ. აკანჯალება.

აცდენა ნ. 1. აცილება.

1. აცილება, თავიდან აცილება, მოცი-ლება, თავიდან მოცილება. მოშორება. თავიდან მოშორება, თავის არიდება. არი-ლება, განრიდება, აცდენა, თავის დაღწე-ვა. თავის დამკრენა, სიტყვის ბანზე აგ-ლება, ხელის დაბანა (პილატესაიით), პა-სუხს გაურბის, წასვლა (პასუხიანკვებლო-ბას ვერ წაუხვალ).

2. აცილება ნ. დათესვა.

1. აცლა, აყრა, ართმევა.

2. აცლა ნ. 2. აყრა.

3. აცლა ნ. დამთავრება.

4. აცლა ნ. ქურდობა.

1. აცმა ნ. ასხმა.

2. აცმა ნ. ნაკრავი.

3. აცმა ნ. აგება.

აქმუკება, აქმუნება, ატოკება, აწრი-ლებმა.

აქმუტება, ნ. აქმუკება.

1. აცოცება ნ. ქურდობა.

2. აცოცება, ახოხება. აბლოტება, აძ-რომა, აღონილება. აღოღება, აფოფხება.

ძლივს, როგორც იყო, აბლოტდენ ნ. ანათურამღე. შ. არ აგვ.

მამალი დათანხმდა, აფოფხდა.

ვაჟა.

აცრა (ყვაილისა); მოძვ. აკრა.

...ქეთის მადლით (აღმასხანმა) ყვაი-ლი რხადა და მორჩა... ასევე ვინც ამას-თან ყვაილი აუჭრეს, ისინიც მშვიდობით მორჩნენ. ერეკლე II.

აცრემლება ნ. ტირილი.

აცრემლებული ნ. თვალცრემლიანი.

აცუნცრუკება ნ. ატროკება.

აცხა ჰაფსა!

1. აძრობა ნ. ავლეჯა.

2. აძრობა ნ. 2. აყრა.

3. აძრობა ნ. 2. ტუაის გაძრობა.

აძრობა ნ. 2. აცოცება.

აწ ნ. ეხლა.

აწამანა ნ. ქურდობა.

1. აწვეა, ალება, ავკლიდან დაძვრა.

2. აწვეა ნ. გადიდება.

3. აწვეა ნ. ქება.

4. აწვეა ნ. 2. წვეა.

5. აწვეა ნ. 13 წვეა.

6. აწვეა ნ. 15. წვეა.

7. აწვეა ნ. 16. წვეა.

8. აწვეა ნ. აღპყრობა.

9. აწვეა ნ. 11. მოქცევა.

10. ეწვეა ნ. შემართვა.

1. აწეული ნ. აფშეკილი.

2. აწეული ნ. აქეცილი.

აწუვა ნ. აზომვა.

1. აწუვება ნ. ავლეჯა.

2. აწუვება ნ. 3. ახსნა.

1. აწეწვა ნ. 8. არევა.

2. აწეწვა ნ. აბურძგნა.

აწეწ-დაწეწვა ნ. 8. არევა.

აწი ნ. შემდეგში.

1. აწეწილ-დაწეწილი ნ. აყრილ-დაყ-რილი.

2. აწეწილ-დაწეწილი ნ. დახლართული.

1. აწეწილი ნ. აბურძგნილი.

2. აწეწილი ნ. აყრილ-დაყრილი.

3. აწეწილი ნ. დახლართული.

აწვდილი ნ. ამართული.

აწითლდა ნ. გაწითლდა.

აწინდებურად ნ. ახლებურად.

აწი ნ. დღედან.

აწინწკანი ნ. ბოშა.

აწინწკლება ნ. აჩქეფება.

აწინდელი ნ. ეხლანდელი.

1. აწიოკება ნ. აფორიქება.

2. აწიოკება ნ. გაოკრება.

აწკრიალება ნ. 1. რეკვა.

აწმუო ნ. ეხლანდელი.

აწონ-დაწონა ნ. ანგარიში.

1. აწიწილი ნ. ამართული.

2. აწოწილი ნ. გამხდარი.

1. აწრიალება ნ. აფორიაქება.

2. აწრიალება ნ. აცუეება.

აწურვა ნ. 15. წევა.

აწუბა ნ. 1. მომართვა.

აწყვია ნ. ალაგია.

აქალბუჭული ნ. წერილფება.

აქალბუჭულიანად ნ. ყველანი.

აქარბებს ნ. ცრუობს.

აქარპანა ნ. სტივრი.

აქარხლებული ნ. ალწილი.

აქიბაპია ნ. აბდაუბდა.

აქიკიება ნ. 3. თქმა.

აქიკუნა, აქრელება, აფერადება.

1. აქრა, ამრატება, დაყვეთა (დაყვეთა რძისა ყველის ამოსაყენად).

2. აქრა ნ. 1. გავრა.

3. აქრა (ყვავილისა) ნ. აცრა.

4. აქრა ნ. დაწყება.

5. აქრა ნ. ასვლა.

6. აქრა (რძის აქრა), წახდენა, გაფუჭება.

7. აქრა (ღვინისა), ამღვრევა, არევა (დანაღვინისა ღვინოში).

1. აქრელება ნ. ცემა.

2. აქრელება ნ. აქიკუნა.

1. აქრელებული ნ. აფერადებული.

2. აქრელებული ნ. კრელი.

ახალ გალანძღვს ნ. დატუქსება.

ახალბედა ნ. 1. ხამი.

ახალბინადრობა ნ. ახალმოსახლეობა.

ახალ-ახალი ნ. ახალი.

ახალგაზრდა ნ. კაბუკი.

ახალგაზრდა ბატონი ნ. ბატონიშვილი.

1. ახალგაზრდობა, მოზარდი თაობა, ახალი თაობა, ყმაწვილკაცობა, ნორჩი თაობა, ყმაწვილობა.

2. ახალგაზრდობა, სიკაბუკე, სიყმაწვილე, სიყმე.

მიჯნურსა თვალად სიტურფე მართებს, მართ ვითა მზეობა, სიბრძნე, სიმდიდრე, სიფხვე, სიყმე და მოცალეობა. შოთა.

ახალი, ახალ-ახალი. ახლად-ახალი, ცინცხალი, ახალთახალი (ახალთახალი პერან-

გი ფარა-ფარად აქცია), უხმარი, ხედლი, ჭყინტი: (ლობიო, ყველი), ნორჩი, ქორფა (ქორფა კიტრი, ქორფა მწვანელი), კეწკეწი (ჩიბიდან კეწკეწი თუმნაინები ამოალაგა), დოედოცი (მწვანელი). ცხელ-ცხელი (ამბები), ცოცხალი (თევზი). ნუგბარი, ნარუქი, პტული (ხილი), თახახინი (ჩითი, მრტკალი და მისთ), საბავშ. ზიზი.

ახალი ამბავია ნ. პირველად მესმის.

ახალ-ახალი ნ. ახალი.

ახალი რამ ნ. ახლობა.

ახალი თაობა ნ. 1. ახალგაზრდობა.

1. ახალთახალი ნ. ახალი.

2. ახალთახალი ნ. ახლობა.

ახალი შიმდინარეობა ნ. ახლობა.

ახალი ქარი ნ. ახლობა.

ახალჭირა ნ. კვირაცხოვლობა.

ახალი წელი, კალანდა, (შამპალანთა ახალი წელი) ნაეროზი, ნაეროზობა, ნაერუზბიარამი.

ამა ქალაქსა წესია
ღღესა მას ნაეროზობასა. შოთა.

კალანდა თენდებოდა. ე. ნი ნ.

ახალმობინადრე ნ. ახალმოსახლე.

ახალმოსახლე, ახალმოშენე, ახალმობინადრე, ხიზანი.

ახალმოშენე ნ. ახალმოსახლე.

ახალნაქორწილევნი ნ. ახალდაქორწინებულნი.

ახალქორწინებულნი, ახალნაქორწილევნი, ახალჯვარდაწერილნი, ნეფე-ღედოფალი, ნეფე-პატარხალი.

ახალ ყაიდაზე ნ. ახლებურად.

1. ახალშენი, დასახლება.

2. ახალშენი ნ. ვენახი.

ახალშობილი ნ. 3. ჩვილი.

ახალჯვარდაწერილნი ნ. ახალდაქორწინებულნი.

ახატვა ნ. გამოხატვა.

ახატულ-ჩამოხატული ნ. აფერადებულნი.

ახაწიწება ნ. მიწვა.

1. ახდა ნ. ვალება.

2. ახდა ნ. 11. წევა.

ახდილი ნ. ღია.

ახლომა ნ. 2. ასრულება.

1. ახედ-დახედვა ნ. ანგარიში.

2. ახედ-დახედვა ნ. ცქერა.

ახედვა, თვალების აღპყრობა.

ახედვა არ არის ნ. უამრავი.

ახევა ნ. აგლეჯა.

ახევეა, შეყვლევა (ვაზისა).

ახი ნ. ამოხვნრა.

ახია ნ. იშის გება.

ახია იმაჴსი ნ. იშის გება.

1. ახირება ნ. ეინი.

2. ახირება ნ. შეპასუსება.

3. ახირება ნ. ჳიტობა.

1. ახირებული ნ. ეინიანი.

2. ახირებული ნ. უცნაულნი.

ახირებით ნ. დაეინებოთ.

ახლა (და არა ესლა), ამის შერე, ამის შემდეგ. შდრ. ესლა

ერთ ავ ფიქრს რომ აიცილებდა (ოთა-რანთ ქერივი), ახლა უფრო უარესს წააწყლებოდა. ილია.

ახლად-ახალი ნ. ახალი.

ახლად დაბადებული ნ. 3. ჩვილი.

ახლანდებურად ნ. ახლებურად.

ახლანდელი. აწინდელი, აწმყო, დღე-ვანდელი, თანამედროვე, თანადროული, საამდღეო.

აწმყო თუ არა გეწყალობს, მომავალი ჩვენია. ილია.

ახლახან ნ. ამას წინათ.

ახლებურად, ახალ ყაიდაზე, ახლანდებურად, აწინდებურად.

ახლეჩა ნ. აგლეჯა.

ახლო, ახლოს, მახლობლად, შორიახლო (შორიახლოს). ახლომახლო, ...თან (მაგ., სახლთან, ბაღთან და სხვ.), გვერდით, გვერდზე, კარწინ, ცხვირწინ, მეზობლად, ორიოდ ნაბიჯზე, ერთი ნაბიჯის მანძილზე. მარჯვედ, ერთი ნაბიჯის გადადგმა, ერთი ფეხის გადადგმა, შვირე მანძილი.

დაპერებრადან ერთი ფეხის გადადგმა-ღა სიკვდილამდე. ილია.

ახლომახლო, სირად, მიჯრით, მხარდა-მხარ, გვერდით, გვერდზე, გვერდი გვერდზე, გვერდ-გვერდ, გვერდის-გვერდ.

შართალს ამბობენ, რომ ფილოლოგია და ისტორია მხარდამხარ დადიანო.

ილია.

ახლობა, ახალი-რამ, სიახლე, ახალთ-ახალი, ახალი მიმდინარეობა, ახალი ქარი, დროის მონაბერი.

მანთაშევის ქარხანაში ახალმა ქარმა დაპბერა. რ. ქო რ ქ.

1. ახლობელი (ქალაქი, სოფელი, პუნქტი და სხვ.), მახლობელი, ახლომდებარე, ახლომყოფი, ახლოური.

2. ახლობელი ნ. შინაური.

ახლომახლო ნ. ახლო.

ახლომდებარე ნ. 1. ახლობელი.

ახლომყოფი ნ. 1. ახლობელი.

ახლოს ნ. ახლო.

ახლოს მისვლა ნ. 2. მიდგომა.

ახლოური ნ. 1. ახლობელი.

ახმაურება ნ. აბგერება.

ახმაზი, აყლაყული, აყაყული, აკვლანქული, აღრაგუნე, ოშთაყვირი, ხროზი, აყუ-დებული, აღაწრდა, ქანი, ჴორზოზი, ძონ-ძროზი, ოტროველა, ლოზი, ოყლაყი, ჩაგოდრებული, ჩასორსოლებული, ს ა ს. ვირგლა.

1. ახო ნ: ტყე.

2. ახო ნ. 2. ნახნავი.

ახოვანი ნ. ჴორბა.

1. ახორი ნ. 1. ბაგა.

2. ახორი ნ. თავლა.

ახოხება ნ. 2. აყოცება.

ახრჩოლება ნ. ამოლება

1. ახსნა, განმარტება, ახსნა-განმარტება, ახრის გახსნა, გაშუქება (საყითხისა), გაგებინება, გაგება, ესმის (თავისებურად ესმის), ს ა ს. ჩაყენქვა, დალექვა, მოძქ. თარგმნა, თარგმანება.

რა იგავია არ ვიცი, მიყავ თარგმნისა წყალობა. დ. გუ რ.

2. ახსნა, ამოხსნა, გადაკრა, გადაწყვეტა.

3. ახსნა (დაბმელისა), აშვება (ძროხა აშვებულა, ძროხას თავი აუშვია), აწყვეტა, დაზეზება, გათავისუფლება.

ზენაით იწერებიან, ვეფხვი დაზეზდა მთისაო. ხ ა ლ ხ.

4. ახსნა ნ. გაღება.

5. ახსნა (უღლისა), მოშორება.

6. ახსნა (ყადალისა), მოხსნა.

ახსნა-განმარტება ნ. 1. ახსნა.

ახტა ნ. მამალი.

ახტა და დახტა ნ. გაშმაგება.

ახტაშირა ნ. ღვინო.

ახტაჩინა ნ. 3. თამაში.

ახუნძვლა ნ. აკუნწვლა.

ახურება (ძროხა ატეხილა), ატყლომა, ავარდნა, ატეხა, ამძუნება, (თევზთა ახურების პერიოდი) ამრეზა. ნ. აგრეთვე აღრევა.

ახური ნ. 1. ბაგა.

ახუფხუფება ნ. აჩუჩხუჩება.

ახუხულავეება ნ. აჩხორვა.

აჯა ნ. ხვეწნა.

აჯაბაჯა ნ. 2. მაიმინი.

აჯაბაჯა სიარული ნ. სიარული.

აჯაგენა ნ. ასხმა.

1. აჯამი ნ. მოუსვენარი.

2. აჯამი ნ. ურჩი.

აჯამობა ნ. ჯიუტობა.

1. აჯანუება ნ. ამბობება.

2. აჯანუება ნ. ასხედრება.

აჯანუებული, მემამბოსე, მემუფოთარი, მმუფოთარე, მმუფოთვარე. ნ. აგრეთვე აჯანუებული.

მშფოთარე ცხოვრების მიუხედავად საბა-სულხან ორბელიანის ლიტერატურული მუშაობა მეტად მრავალმხრივი და ნაყოფიერი იყო. გ. ქ ი ქ.

1. აჯეჭილება ნ. ამწვანება.

2. აჯეჭილება ნ. ღვილი.

1. აჯილდა ნ. ჩვილი ცხოველი.

2. აჯილდა ნ. მამალი ცხოველი.

3. აჯილდა ნ. მაკინტალი.

4. აჯილდა ნ. მოჩხუბარი.

აჯილა ნ. ჩადრი.

აჯოჭვა ნ. სარის შედგმა.

ბ

1. ბაასი ნ. დავა.

2. ბაასი ნ. ლაპარაკი.

ბაბა ნ. პური.

ბაბამი ნ. ღონიერი.

ბაბანი ნ. აკანკალებდა.

ბაბაყული ნ. 1. ავი.

ბაბაქუა ნ. ობობა.

ბაბაჯანას ქოშებივით თავიდან ველარ მოვიცილე ნ. აბეზარი.

1. ბაბილო ნ. უსურვაში.

2. ბაბილო ნ. ყლორტი.

ბ.ბრი ნ. დათვი.

ბაბუა ნ. პაპა.

1. ბაგა, ბოგა, ახორი, ახორი. საბმური, ხინდახორი, ხილახორი, სანაყრე, საპირე.

იმ ხანში ელბერდმა დაიჭირა თავისი „ლურჯა“, გაუფშენიდა ქორეპრივი თვა-

ლები, გადაუსვა გავაზე ხელი და მიიბა ბაგაზე. ა. ყ ა ზ ბ.

2. ბაგა. ნ. ვენახი.

3. ბაგა ნ. საბავშვო ბაგა.

ბაგაბუგი, ბრაგაბრუგი, ბრაგუნი, ბრაგვანი, ბრახენი, ბრახაბრუხი, ჯახენი, ჯახაქხი.

ბაგაბაგი ნ. აკანკალება.

ბაგე ნ. ტუჩი.

ბაგენი მისნი განიხნენ ნ. გაღება.

ბაგირი ნ. თოკი.

ბაგინა ნ. სამსხვერპლო.

ბაგუნი ნ. ბრაგაბრუგი.

ბაგის გახსნა ნ. ლაპარაკი.

ბადავი, ტუბილი, ბაქმაზი, ამბოხა, ყურძნის წვენი.

საწნახლიდან მოწანწკარობს
ტუბილი წყარო. რ. ერისთ.

ბაღალი ნ. თანაბარი.

ბაღახშანი ნ. ლალი.

ბაღახში ნ. ლალი.

1. ბაღე (თევზის დასაქკრად), სათხვეუ-
ლი. ხოლხი, ჩოგანი, ჩიჩქინური, ზელმა,
ხელბაღე, დიდბაღე, საჩხრეკი ბაღე, საშ-
რობი, ხოჭი, ქვილითი, სასმელი ბაღე.
კოში, სასროლი ბაღე. ბარჯი, ხეჩაქალი,
საფიხხელე, ფაყარი, მახე. დგელამური,
კოკოზა, კუდმოხვერა.

2. ბაღე, ქსელი.

ბაღექონი, ფარი. ფარის ქონი.

ბაღია ნ. თასი.

ბაღიში ნ. ხუფი.

ბაღისპირი ნ. ზონარი.

ბაღიში ნ. შვილიშვილი.

ბაღიშიშვილი ნ. შვილის შვილიშვილი.

ბაღრაგა ნ. გზის მარევენბელი.

ბაღრი მთვარე, საესე მთვარე, პირბაღ-
რი მთვარე, მონაენი, შუქმონაენი,
სხრომა (გავსებული მთვარის მოკლება),
მთვარის მოვანება, ცამეტორი, ცამეტური.

გამონხდა მთვარე ნათითა
გარე შუქ მონაენითა. შოთა.

უკავს პირისა სინათლე
მთვარისა მოვანებასა. შოთა.

მკრთალი ნათელი საესე მთვარისა
მშობელ ქვეყანას ზედ მოჰფენოდა.

ოლია.

ბავშვთა ბაგა ნ. საბავშვო ბაგა.

ბავშვი, ბალლი, ყრმა, ყმაწვილი, ბა-
ღანა, ლაპი, ნინველი (ყრმა ვაჟი), ნინ-
ველა (ყრმა ქალი), მწივანი (კვერცხში
მწივანი — პატარა ბავშვი). საბავ. ბაია.
ნ. აგრეთვე 3. ჩვილი.

იქნებ აკვანში ის ყრმა წევს,
ვისაც არ თქმის სახელი... ილია.

კვერცხე მწივანბაე კი იცის...
ე. ერ.-ბ. ო. შ. ტ.

ბავშვივით უმანკო ნ. პატროსანი.
ბავშვეური ნ. საუმაწვილო.
ბავაზი ნ. ვაქარი.
ბავარი, ბავრობა, ჩასრუბავარი, ჩორო-
სო, ჩარჩო-ბავარი, ყაფანი.

1. ბავი ნ. მწიფე.

2. ბავი ნ. შვეარდენი.

3. ბავი ნ. ჩარჩო.

ბავიერი, ბავიერთუხუეუსი.

ბავილიკა ნ. საყდარი.

ბავში. ბავშავი, სანათი, სანათური,
მაშუქი, ლამპარი, კანდელი, მამხალა,
ლივლიფა, ქრაქი.

ტარიელს პირსა ციმციმი
ათქს უნათლესი ბავშვისა. შოთა.

ჯარისკაცებმა გიბის ლივლიფები იშომ-
კლეს და გააშუქეს გარემო. კ. გამს.

ბავშავი ნ. ბავში.

ბავშანდი ნ. ავგაროზი.

ბავრობა ნ. ბავარი.

ბათილი ნ. გაუქმება.

ბათანი ნ. 1. ჩანახი.

ბათაბუთქი ნ. დაშენა.

ბათაში, ფარდახტი.

ბათქი ნ. დაშენა.

1. ბაია ნ. ბავშვი.

2. ბაია ნ. თვალის გუგა.

ბაიათი ნ. ლექსთწყობის ფორმა.

ბაიბულად არ აგდებს ნ. არაფრად აგ-
დებს.

ბაიბური ნ. სიჩუმი.

ბაითალშანი ნ. უპატრონო.

ბაიობის კვირა ნ. ბუობა.

1. ბაიუუში ნ. 1. ავი.

2. ბაიუუში ნ. მარტო.

ბაკაბუკი, ბაკიბუკი, ბაკუნი.

ბაკაქა ნ. ბატკანი.

ბაირამი ნ. ახალი წელი.

ბაირალი ნ. ალაში.

1. ბაკანი ნ. გარეკანი.

2. ბაკანი ნ. თასი.

3. ბაკანი ნ. ჭავშანი.

ბაკი, საჩხი, ქართა, ალალი.

უფრო გამაღებით წავიდა პეტრე ბაკე-
ბისაკენ: ილია.

ბავლა ნ. მუხუდო.

1. ბაკო ნ. 2. კიდე.

2. ბაკო ნ. 15. პირი.

ბავლა ნ. ტერციო.

ბაკში ნ. სხივი.

ბაკმული ნ. ბრწყინვალე.

1. ბაკუნი ნ. მოსელა.

2. ბაკუნი ნ. ბაკაბუეი.

ბალა ნ. უბედურება.

ბალავარი ნ. ქვა.

ბალაზინი ნ. 1. მური.

ბალამწარა ნ. ბალი.

ბალანი (მსხვილი ბალანი), ბერძენი (ბერძენივით წვერი ასხია), (კრავისა) კრაველი, ბოქვო, ბოქვა. აქლემის ბალანი (სტევის). (ცხენისა) ფაფარი (კისერზე), ძუა (უდზე), (პირუტყვთა გაზაფხულზე განაცვენი ბალანი) განჯური. (ცხრონისა) მატყლი, საწმისი, კანძი, (მსხვილი მატყლი) ფაცახი, (თხის ბალანი) თხისური, თიეთიკი, (ძალისა, ნადირისა) ბანჯველი, (ლორისა) ჯაგარი.

ბალარჯი ნ. პური.

ბალახბალუხი ნ. სარეველა მცენარეება.

ბალახბულახი ნ. სარეველა.

ბალახი, მოლი, მდელი. მწვანე, (ახლად მოთიბული ბალახი) ალერდი, დიყი (მაღალი ბალახი მთაში), ჯოყარი (ევას განმარტებით: „მსხვილეროიანი ბალახი: ჯოყარი აწლისა, ბორხვენისა, ლემხერასი, დიყისა და სხვ.“), შალდაყი, შამბა (ა. ყაზბეგის განმარტებით: „მაღალი დანოყიერი ბალახი“), (ახლად ამოსული ბალახი) ვიეთ, (ღეროიანი ქორთვა ბალახი) ღრინქოლა, (სწორი და ბალახიანი ადვილი) შინდორი.

ნუ მოსპრით ხესა, დაევირდეთ
ჯოყრებს, ხმელ წიწყრებს ცოტასა.

ვაჟა.

დამკენარი დიყა, შუჟყა, შამბა, არყი, ცაცხვი და ურძანი — ყველანი ერთად შფოთავდნენ.

ცხენებს ცოტა იქით გადავრეკ... აქ უფრო შალდაყი ბალახია. ა. ყაზბ.

მწყემსო იქვე წყეს, მოლი აქვა ნობად, სუფრად... რ. ერისთ.

ბალახით შემოსვა ნ. ამწკანეია.

ბალახისფერი ნ. მწვანე.

ბალახმოღებული, ბალახმოვლილი, ბალახმორეული, გაბარღ(ნ)ელი, მოაარღ(ნ)ელი, მოშამბელი, კაქალტამქბული, ატეხილი, აყრილი, ხშირი.

...და შეეპოვრად მოეთამაშებს გარემო თვისსა ატეხელ ქალებს.

ნ. ბარაო.

ბალახმოვლილი ნ. ბალახმოღებული.

ბალახმორეული ნ. ბალახმოღებული.

ბალახნარი ნ. შამბი.

ბალახში ნ. ლალი.

ბალბა, კორკოტინა, მოლოქი.

ბალზამი ნ. 1. მური.

ბალზამირება ნ. 2. მურვა.

ბალთა ნ. აბზინდა.

1. ბალთვა ნ. დაქუცმაცება.

2. ბალთვა ნ. ქველა.

3. ბალთვა ნ. 2. ქრა.

ბალთის ენა, წყირა.

1. ბალი, კახბალი, (ვეღური) ბალღოჯი, ბალამწარა.

2. ბალი ნ. ტომარა.

3. ბალი ნ. პო!

ბალიში, სასთუმალი, დორი (მრგვალი ბალიში). ყურთბალიში (მცირე ზომის).

შეეხვედე, ენახე სასთუმალს მესაფი გაშლით მდებარე. შოთა.

ბალიშის გარსაკრი ნ. ქარშიკი.

ბალიშის პირი, საური, მითელი (ბალიშისა, აგრეთვე საბნისა, ნაალია).

ბალნიანი ნ. თიანი.

ბალნის აშვერა ნ. ამხედრება.

ბალნის აშლა (შიშით, სიბრაზით) ნ. 2. ხარი.

ბალნით მოხილი ნ. თიანი.

ბალნურა ნ. ყაჯარი.

1. ბალღამი ნ. ჩირქი.

2. ბალღამი ნ. 2. შამბი.

1. ბალღი ნ. ბაქმე.

2. ბალდი ნ. ძე.

ბალღივით უსუსური ნ. უღონო.

ბალღოჯი ნ. 1. ბალი.

ბალღური ნ. საყმაწვილო.

1. ბაში ნ. სიმი.

2. ბაში ნ. ბოხი ხმა.

ბანაკად დაღჯომა ნ. ჩარიგება.

ბანაკად დგომა ნ. 2. დასახლება.

ბანაკის აყრა ნ. აბანაკება.

ბანაკის აშლა ნ. აბანაკება.

1. ბანაკის დაცემა ნ. დასახლება.

2. ბანაკის დაცემა ნ. ჩარიგება.

ბანაობა, ჭყუმბალობა, ფორთხვა, ჩხაპი, (უხვიროდ ტანის დაბანა) გაწყუმპვლა, საბაეშ. ჭეპაქეპა.

ბანგი, თრიაქი, თერიაქი, თრიაქ-ფარუხი. ამფიონი, ხაშიში.

ბანგურა ნ. ბანჯგვლიანი.

ბანღვა ნ. ქსოვა.

1. ბანდი ნ. კვანძი.

2. ბანდი ნ. ჩეპარი.

ბანდიბუსტობა ნ. პეიტრობა.

ბანდული ნ. ქალამანი.

1. ბანი ნ. ბოხი ხმა.

2. ბანი ნ. საჩეხი.

3. ბანი, ბანის ბანი, სახურავი, ერდო, ბერული.

ჩემთა მკერეტელთა მოეცვა ქალქი, შეუა და ბანი. შოთა.

მასვე წამსვე ღაცკრავა, გადაღრიდა ბანის-ბანსა. შოთა.

სიმძიმელთა ერდო ღახაშ, სიხარულის კარი აღი. შოთა.

ყველა შეინძრა და შემწრუნლა: დაბლა დღემიწა, გარშემო კედლები, მაღლა ქერი, კეიოს ბანი, ბანის ბუეით ტირიფები. ქაეა.

ბანის ბანი ნ. 3. ბანი.

ბანოვანი ნ. ქალი.

ბანხანგარი ნ. სანგარი.

ბანს აძღვეს ნ. თანხმობა.

ბანჯგვლი ნ. ბალანა.

ბანჯგვლიანი, მატყეირი, ბანგურა, ფაჩენიერი, ბეწვიანი.

1. ბაუი ნ. გადასახდელი.

2. ბაუი ნ. 4. მისაგებელი.

ბარათი ნ. წერილი.

ბარაქა (ბარაქა შენს კალოს! ბარაქა შენს ცხვარს!), დოვლათი, სიუხვე, საესება, ხვარეილობა, მადლი, მატემა, მოწყალემა.

ღეთის მოწყალემა რაცა გეაქეს, ყველას მოვამზადებ, ქათამს ახლა მოვხარშავ, გოზინაყსაც გეაქეთებ. შ. დ. ა. დ.

სიფთა შენი და ბარაქა ღეთისა!

(ხა ლ ხ უ რ ი გ ა მ ო თ ქ მ ა).

ბარაქალა! შაბაშ! ეაშა! ეაშას ძახილი, ყოჩაღ! ჯან! აფერტშე! ამფერ! ბაშხადუნ!

შაბაშ სიტყვა, შაბაშ კაცი, შაბაშ საქმე მისგან ქმნილი. შოთა.

ამფერ, ჩემო დათუნაო! აკაკი.

ბარაქალაზე დაღის ნ. უფასო.

ბარაქალაზე მუშაობს ნ. უფასო.

ბარაქიანად ნ. უხეად.

ბარაქიანი ნ. დალოცვილი.

ბარბაროსობა ნ. ეელტრობა.

ბარბაცა (ტექ.), ცხემლა.

აიხსენ გველისპირული, ღიათ ვაღუგვე ცხემლადა. ვაეა.

ბარბაცი ნ. ტორტმანი.

ბარბითი ნ. ქნარი.

ბარგი, ბარხანა, ბარვი-ბარხანა, გულდნაბადი (თავისი გულდნაბადი წამოვიდა და წავიდა), ხაბაი, ხაბაკუბაი, ხელბარგი, ტვირთი, საცალო, საპალნე, სადები, ხარასურა. ნ. აგრეთვე ავეჯი.

ბარგი-ბარხანა ნ. ბარგი.

ბარღა ნ. მუხედო.

ბარღაბარ ვართ. ნ. გაბრა.

ბარღანა ნ. ტომარა.

ბარღანი ნ. თოვლი.

ბარღი ნ. შამბი.

ბარღნა ნ. თოვა.

ბარღლალა ნ. ნაშის ქია.

ბარული, ვაეელი.

ბართი ნ. განავალი.

1. ბარი ნ. ეაკე.

2. ბარი ნ. ძერა.

ბარი-ბარ ნ. თანაბარი.

ბარი ბარხა ვართ ნ. გაბრა.

ბარი ბარში ნ. გაბრა.

ბარიშანი ნ. შერიგება.

1. ბარიშანის აშლა ნ. 1. ჩხუბი.

2. ბარიშანის აშლა ნ. დაწყება.

ბარკალი, ბარაკაყი.

1. ბარნელა ნ. სარეველა.

2. ბარნელა ნ. საღვებელი.

ბარობით ნ. 2. გამო.

1. ბარტყი ნ. მართეე.

2. ბარტყი ნ. ყლორტი.

3. ბარტყი ნ. აზღული.

ბარტყობა ნ. მოშობიარება.

ბარტყულა, კუნკულა.

1. ბარტყუნი ნ. მოსვლა.

2. ბარტყუნი ნ. ცემა.

3. ბარტყუნი ნ. კაკუნი.

ბარძაყი ნ. ბარკალი.

ბარძიმი ნ. თასი.

ბარხანა ნ. ბარგი.

ბარჯი ნ. 1. ბადე.

ბასრი, მკრელი, მახვილი, მოპირული, აღესილი, გაღესილი, მკვეთი, მკვეთელი, პირალმასი, პირბასრი, გამახვილებული, გამოწვეპილი (ბარ-საკვეთი), გამოპირული (გამოპირული ცელი) წაწვეტებული, წაწვეტილი. მოძე. მკრინხალი (მახვილ-ბრქყალიანი).

ჩემი გაკვეთს ზორცხა შათსა ხრმალი ბასრი, შუბი ახე. შოთა.

რად მიწდა ხმალი, თუნდ იყოს მკრელა. თუ სიმართლისთვის დამიჩლუნგდება.

ილია.

ბასილა ნ. 1. პური.

ბასტი ნ. ცეკვა.

ბასტი-ბუბუ ნ. ყვირილი.

ბასტურმა ნ. სამწუადე.

ბატასინი ნ. ზღვის იხვი.

ბატი, (მაშალი ბატი) ლერდები.

ბატისტინა ნ. გონებაჩლუნგი.

ბატისფეხურად ნაწერი ნ. ნაჯღაბნი.

ბატკანი, კრავი, (ქორჯა მსუქანი ბატკანი) ამლიკი, ნაბიქვეი. საბავშვ. ბაკაკა, ბეკეკა, მოძე. ტარიგი.

მღინარეს მწყემსისთვის ბატკანი მოეცნა. ვაჟა.

ბატონები ნ. ავადმყოფობა.

1. ბატონი ნ. მეფე.

2. ბატონი, უფალი, მფლობელი, მთავარი, მბრძანებელი, ბატონ-პატრონი, პატრონი, ხელისუფალი, მემპატრონე, ალა, მირზა ბეგი (მაგ., ასლან-ბეგი), ბეგი (მაგ., ქიჩირ-ბეგი).

შენი ალა თავად დაღის ცხორში?

ა. ყაზბ.

ბატონი ბრძანდები ნ. 5. კარგი!

ბატონისწული ნ. ბატონიშვილი.

ბატონიშვილი, ბატონისწული, მეფის ძე, მეფის წული, უფლისწული, ახალგაზრდა ბატონი, სეფეწული.

ბატონი ხარი ნ. 5. კარგი!

ბატონსაცურად ცხოვრება ნ. კეთილდღეობა.

ბატონობა, უფლისა, მბრძანებლობა, მეუფება, ძალუფლება, გამგებლობა.

1. ბატონ-პატრონი ნ. 2. ბატონი.

2. ბატონ-პატრონი ნ. 3. პატრონი.

ბატონ-პატრონობა ნ. დაუფლება.

ბატქათამა ნ. ზღვის იხვი.

ბათონი ნ. მაქანა.

ბაქაბუქი ნ. კვეხნა.

ბაქანი, ფიცარნავი, (ბოსელში იატაკად დაგებული ფიცრები) ზღვე.

ბაქების გაშლა ნ. კვეხნა.

ბაქი ნ. მუქარა.

1. ბაქიაობა ნ. ბლინძეა.

2. ბაქიაობა ნ. კვეხნა.

1. ბაქიბუქი ნ. ბლინძეა.

2. ბაქიბუქი ნ. კვეხნა.

ბაქშიში ნ. საჩუქარი.

1. ბალანა ნ. ბაქში.

2. ბალანა ნ. ტყე.

ბალთარი ნ. ვშირი.

ბალდაღური, კინტოღური (ცეკა).

ბალი. ხილნირი, წალკოტი, მტილი, სა-
ბალნარო.

იგი წავა და სხვა მოვა
ტურფასა საბალნაროსა. შოთა.

წალკოტის შუაგულშია
ის აკვანი ასვენია. ილია.

ერთ განშორებულ მშვენიერ მტელსა
ვარდი აკვიაოდა ნახად, ნარნარად.
ვ. ი. ბ.

ბაღლინჯო, მწერი-პარაპიტი.

ბაღონობა ნ. მებაღეობა.

ბაღია, ბოსტანი.

ბაუაბუი ნ. 1. ცემა.

ბაუათარი ნ. გვირი.

ბაუალხანა ნ. დეკანი.

ბაუაუი, მუვარი, (მწევანე ბაუაუი მისისა)
ესაუა; (დიდი ბაუაუი) გომბიო, გომბე-
შო.

მისი ცოლი, გატყარებული, გასუნებ-
ლი გომბიო... იქვე "იღო" სეარძელში.
ა. ყ ა ზ ბ.

1. ბაუბაუი ნ. ბონი ხმა.

2. ბაუბაუი ნ. ლაპარაკი.

ბაუილა ნ. ხე.

ბაუილო ნ. ხე.

ბაუილი ნ. ხირქი.

ბაშლაუი ნ. ბაშლული.

ბაშლული, ყაბალახი, ჩაბალახი, ბაშ-
ლაყი.

მთლად ტყეში, ნაბალსა და ყაბალახში
გახვეული პატარა ბიჭვ ცხენს შიერევე-
ბოღა. ა. ყ ა ზ ბ.

ბაშმალი ნ. გადასახდელი.

ბაშტი ნ. ჭუჭა.

ბაშუსტა! ნ. ცარგი.

ბაშხალენ! ნ. ბარაქალა!

ბაჩანა ნ. ტანდაბალი.

ბაჩაჩებო ნ. ღესხაკმელი.

ბაცანკალი ნ. 2. სასთუმალი.

ბაცაყი ნ. ჩვილი ცხოველი.

ბაცბაყი ნ. ტორტმანი.

ბაცბი ნ. თეშები.

ბაცი ფერი ნ. ღია ფერი.

ბაცი უვითელი ნ. ჩალისფერი.

ბაწარაღებით ნ. ზედიზედ.

ბაწარი; იეზი, სას. კახაფი.

ეოთა გავები გაფრინდა,
არ გაშვებული ხეზითა. შოთა.

ბაწრულად ნ. ზედიზედ.

ბაქია ნ. ჩვალი ცხოველი.

ბახალა ნ. მართვე.

ბახი ნ. ცხენი.

ბახტაყი ნ. გელაქნური.

ბახჩეული, ხმილუელი მცენარე.

ბაქალლო ნ. 3. ნამდვილი.

ბაქალლო ოქრო, იალღეზი.

თერთმეტი დღის უკან გამოგზავნი
ერთ საპალნე ბაქალლო ოქროს.

გ. ყ ი ფ შ.

ბაქაჭგუნა ნ. ჭუჭა.

ბაქაქლანა ნ. გონჯი.

ბაქბაჯი ნ. სიარული.

ბაქბაჯით ნ. მღოერედ.

ბაპარი, ინგლისური (სურნელოვანი)
პილიპი.

1. ბგერა (ბგერს), ეღერა, ხმის გამო-
ღება, ხმის გამოცემა, წყრიალი (ტორო-
ლა ცაში წყრიალებს).

2. ბგერა ნ. ფრიალი.

ბგერათშეწყობა ნ. თანაბგერადობა.

ბგეროვნება ნ. 3. ეღერა.

ბღვინვა ნ. 1. ბუტტა.

ბღვინვარება ნ. 1. ბუტტა.

ბღვინვა ნ. ყვირილი.

ბღვინვი აღინა ნ. დატუქსვა.

1. ბღღვა, გაბღღვა. პუტუა, გაპუტ-
უა. გაუუწყენა, წიწყენა.

ჩიტი ბღღვენად არ ღირდაო.
ან დ.

2. ბღღვა ნ. მივარდნა.

ბუ, არაონი, არამონი, რამონი.

1. ბებერა ნ. ობობა.

2. ბებერა ნ. სიმსიენე.

3. ბებერა ნ. სოკო.

ბებერი ნ. მოხუცი.

1. ბებია, ბებო, დიდდა, ბერდდა.

2. ბებია ნ. ბებიქალი.

ბებიაქალი, ბებია, მენი, დედათ მოუ-
რავი, აშქმელი.

1. ბეზი ნ. კონი.

2. ბეზი ნ. ჩანდგამი.

ბებო ნ. ბებია.

ბებრის ყვავილობა ნ. დაგვიანებული.

ბებრუცანა ნ. მოხუცი.

ბებრუხანა ნ. მოხუცი.

ბებუთი ნ. დანა.

ბეგარა ნ. გადასახდელი.

1. ბეგვა ნ. ნაყუა.

2. ბეგვა ნ. 1. ცემა.

1. ბეგთარხ ნ. 4. ბუღე.

2. ბეგთარი ნ. სამაჭრი.

ბეგთაროსანი ნ. 2. მხედარი.

1. ბეგი ნ. ბატონი.

2. ბეგი ნ. ბორცვი.

3. ბეგი ნ. დიდგვარი.

ბეგობი ნ. ბორცვი.

ბედალ, ბედზე, საბედნიეროდ, ილბალ-
ზე, სასიკეთოდ (მისდა სასიკეთოდ).

1. ბედასლი ნ. ბინძური.

2. ბედასლი ნ. სასირცხვილო.

3. ბედასლი ნ. ულამაზო.

4. ბედასლი ნ. უსირცხვილო.

5. ბედასლი ნ. ცუდი.

ბედაური ნ. ცხენი.

ბედგაცუდებულო ნ. უიღბლო.

ბედდამწვარი ნ. უიღბლო.

ბედდანავსულობა ნ. უბედურება.

ბედდანავსული ნ. უიღბლო.

ბედდაწყევლილი ნ. უიღბლო.

ბედენა ნ. განსხვავება.

ბედზე ნ. ბედალ.

ბელი, სეე, სეე-ბედი, ილბალი, ბედ-ილ-
ბალი, ყისმათი, ხეღარი, წილი, წერა
(წერას ხომ არ აუტანისხარ?), ბედისწერა,
განგება, ნასიბი, ეტლი, ვარსკვლავი (უბე-
დურ ვარსკვლავზეა დაბადებული), ქულ-
ბელიანი (ქულბედდაყოლილი).

ჰე, მეფეთ რად ემღერო
ანუ ლმერთსა, ანუ ბელსა? შოთა.

რა ქნას ბეჩავემა, საბრალომ?
ჰხედავს არა აქვს ნასიბი. ვაჟა.

სამშობლოსაგან ეტლით ვიყავ მოშო-
რებელი. ვ. ორბ.

ბელი აქვს ნ. 2. ბედნიერი.

ბელი კარზე აქვს მიმდგარი ნ. 2. ბედ-
ნიერი.

1. ბელითი ნ. აშაო.

2. ბელითი ნ. უწმარე.

3. ბელითი ნ. ცული.

ბელის აშარა (ანაშარა) ნ. ობოლი.

ბელის ნებიერი ნ. ბედნიერი.

ბედისგან დაჩაგრული ნ. უბედური.

ბელი სწუალობს ნ. 2. ბედნიერი.

ბელის ტრიალი ნ. ბელის ცელა.

ბელის უკულმართობა ნ. ბელის ცელა.

ბელის ცელა, ბელის ტრიალი, ბელის

უკულმართობა, ბელის წაღმა-უკულმა
ტრიალი.

ბელისწერა ნ. ბელი.

ბედ-იღბალი ნ. ბელი.

ბედკეთილი ნ. ბედნიერი.

ბედკრული ნ. უიღბლო.

ბედმა (ბედისწერამ) აიტანა, აიტაცა.

ბედმლაშე ნ. უიღბლო.

ბედნავსობა ნ. 2. უბედურება.

ბედნიერად ცხოვრება ნ. კეთილდღე-
ობა.

ბედნიერ ვარსკვლავზე (ეტლზე) დაბა-
დებული ნ. ბედნიერი.

1. ბედნიერი ნ. მუწუცი.

2. ბედნიერი, სუბედნიერი ბედკეთი-
ლი, ბედქმნილი, სვიანი, ბედსვიანი, ბედ-
ნიერ ფეხზე ამდგარი, ბედნიერ ვარსკვლავ-
ზე (ეტლზე) დაბადებული, ქულბედლიანი,

ქულბედდაყოლილი, ბელი სწუალობს, ბე-
ლი კარზე აქვს მიმდგარი, ბელის ნებ-
იერი, ილბლიანი, ყისმათიანი, ნეტარი, ნა-

ნეტარი, ბელი აქვს, ნეტარებაში მყოფი.

მორაქმული, მუდამ აღჩუზე ჯდება ძალ-
ლის ბელი აქვს, მის ბელს ძალი არ

დაჰყვას.

იყო არაბეთს როსტევან,
მეფე ღვთისაგან სვიანი...

...მორაქმული, განგებიათ. შოთა.

ჩვენსათანა ბედნიერი
განა არის სადმე ერთი? ილია.

- ბედნიერი დლე ნ. უქმე.
- ბედოვლათი ნ. მფლანგველი.
- ბედსვიანი ნ. ბედნიერი.
- ბედუეუთური ნ. უიღბლო.
- ბედუეუღმართი ნ. უიღბლო.
- ბედუეუღმართობა ნ. უბედურება.
- ბედულური ნ. უიღბლო.
- ბედქმილი ნ. ბედნიერი.
- 1. ბედშავი ნ. ბეჩაივი.
- 2. ბედშავი ნ. უიღბლო.
- ბედშავობა ნ. უბედურება.
- ბედშეკრული ნ. უიღბლო.
- ბედწასული ნ. უიღბლო.
- ბევრად-ბევრი ნ. უამრავი.
- 1. ბევრი ნ. ათი ათასი.
- 2. ბევრი ნ. უამრავი.
- ბევრი არაფერია ნ. დიდი არაფერია.
- ბევრი-ბევრი... დიდი-დიდი... სულ დიდი რომ ვთქვათ... ძალიან რომ გავაზვიადოთ (გაეკვიმოთ)...
- ბევრის მოქმელი ნ. 3. მნიშვნელოვანი.
- ბევრის მომასწავებელი ნ. 3. მნიშვნელოვანი.
- ბევრნაირი ნ. მრავალგვარი.
- ბევრის ჭამის მოყვარული ნ. 2. მაღიანი.
- ბევრნი ნ. მრავალნი.
- ბევრის მნახველი ნ. გამოცდილი.
- ბევრწივანა ნ. ასფურცელა.
- ბევრწილად ნ. მრავალგვარი.
- ბევრჭერ, მრავალჭერ, მრავალგზის, არა ერთხელ, არა ერთგზის.
- ბევრჭერ შიმშილს და სიცხეს ძალღვივით ივუღრენივარ. * კ ი ა.
- ბეგურვათი ნ. გულჭეა.
- ბეზარს (აბეზარს) მოყვანა ნ. 3. გაჭაერება.
- ბეზირგანი ნ. ვაქარი.
- ბეზლი ნ. მზაკვრობა.
- ბეი ნ. ბატონი.
- ბეითალი ნ. ეჭიმი.
- ბეითალმანი ნ. უპატრონო.
- ბეცეა ნ. ბატყანი

- 1. ბეცანა ნ. 1. ტეკნა.
- 2. ბეცანა ნ. ხტომა.
- ბელადი, წინამძღოლი, თავი, მოთავე, თავაკი, მეთაური, წინამძღვარი, მესვეური, ხელმძღვანელი, გვარის უფროსი, სათავეში მდგომი, მერდროშე.
- ბელგა ნ. 3. ნიშანი.
- ბელგის მიტანა ნ. 2. დანიშვნა.
- ბელგის მიცემა ნ. 2. დანიშვნა.
- ბელზებელი ნ. ეშპაკი.
- 1. ბელეშა ნ. 2. ხარი.
- 2. ბელეშა ნ. ულაშაზო.
- 3. ბელეშა ნ. ცული.
- 1. ბელი ნ. კუნძი.
- 2. ბელი ნ. ჩეილი ცხოველი.
- ბელიარი ნ. 1. ეშპაკი.
- ბელტი, ბუსნო, ბუსნარი, ნაფთი, ნაფთრალი, გორახი, გორახი, კოლბოხი.
- ბელტი ბელტზედა გადმოვაწვიროთ და შრომის ოფლი მიწას ეაწვიროთ.
- ილია
- ერთ-ერთ გორახს დაეწვიდი და ვერბოლე (ძალს), გორახმა თავზე ვადაუარა.
- თ. რ ა ზ ი კ.
- ბელდარი ნ. ხიდი.
- ბემურაზი ნ. უიღბლო.
- 1. ბენტერა ნ. დოყლაპია.
- 2. ბენტერა ნ. უგონო.
- 3. ბენტერა ნ. შტერი.
- 1. ბენძლი ნ. ძველი.
- 2. ბენძლი ნ. ზოდი.
- 1. ბეფვა ნ. 1. ცემა.
- 2. ბეფვა ნ. 3. ქულები.
- ბეფმელი ნ. ზაბარეადი.
- ბერად შედგომა ნ. 2. აღკვეცა.
- 1. ბერა ნ. მოხუცი.
- 2. ბერა ნ. 2. მახვილი.
- ბერა თითი ნ. ცერი.
- 1. ბერვა ნ. ბლინძვა.
- 2. ბერვა, დაბერვა (სიომ დაბერა), ქროლა (ქარი ქრის), ხუვილი, დაკერა (განთიადის სიომ დაკერა), ზუზუნი, შხუილი (ქარი მოშხუოდა), ქშუტუნე, ქირაქილი (გრილი ნიავის ქირაქილი) ქიაქი.
- (მოხუცს) გრძლად გომეველ თმებს ნიავეარი უქიაქებდა. ლ. გოთ.

დამტკრეულა ფანჯრებიდან ქარი შემოქშუტუნებდა. ა. ყ ა ზ ბ.

შემოპოზუნუნა შემოღვომის ქარმა. შ. ა რ ა ვ კ.

- 1. ბერი ნ. მოხუცი.
- 2. ბერი ნ. განდევილი.
- ბერიკაცი ნ. მოხუცი.
- ბერკეტი, აზარმაცა, ოწინარი.
- ბერძენი, ელინი.

ელანად მიცნო და გაუყვორდა, უცხო მხარეში მეც რომ მიხილა. ა კ ა კ ი.

- ბერ-მონაზონი ნ. მოწესე.
- ბერტყვა ნ. 1. დაყრევილება.
- ბერწი, უზვი, უსხი, უში, ურწანი, ახალი, ახატი, უავი, უნაყოფო.

ამ დროს შთათ წვეროვებულა მეცხვარე აზადს აბრუნებს. ბ ა ჩ.

- ბექთარი ნ. ჩაქშანი.
- ბექთაროსანი ნ. 2. მხედარი.
- ბექი ნ. ჩახრამული ადგილი.
- ბექმეზი ნ. ბადაგი.
- ბექობი ნ. ბორცვი.
- ბელაური ნ. სამერხული.

ბედელი, ამბარი, ხელამბარი, ხალამბარი, ჩიროლა, ჩინი, ჩინა, ძარი, ზარი, ჩიხერი, სასიმიხნდე, ნალია.

ტარობს ჰყრიან ძარში, რომელსაც გურულად ნალია ჰქვია. ი. გ ო გ ე ბ.

ბელურა, კივკავი.

აფუსუსუნდა კოლო-ბუზი, კივკავი და ლობემძვარა. შ. მ ღ ვ.

ბეჩავი, ბელშავი, დაბეჩავებული, საბარალო, შესაბარალისი, საყოდავი, უბადრუი, გლახგული, გულსაკლავი, სათანგრო, საწყალი, საწყალობელი, უმწუროკუთხ. უხამური, ნ. აგრეთვე ულონი, მოუძღურებული და უიღბლო.

4. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

ქვრივ-ობერს ბეჩავ თინიას ჰყავს ერთად-ერთი შვილია.

რ. ე რ ი ს. თ.

- ბეჩა! ნ. ვა!
- ბეჩარა ნ. ულონი.
- ბეცება ნ. სიარული.
- ბეწვა ხერხი ნ. 3. ხერხი.
- ბეწვზე ჰკილია მისი სიცოცხლე ნ. 3. მო-შაკვდავი.

- 1. ბეწვი ნ. ბუსუსი.
- 2. ბეწვი ნ. თმა.
- ბეწვიანი ნ. ბანჯგვლიანი.
- ბეწვი გაწულა ნ. თითქმის.
- ბეწვისოდნა ნ. 1. უმნიშვნელო.
- ბეწო ნ. პატარა.
- ბექღვითი ნ. ბექღური.
- ბექღის დასმან ნ. დადასტურება.
- ბექღის შეცვლა (ვისთანვე) ნ. დაქორწინება.

ბექღური, ბექღვითი, ნაბექდი, დაბექდილი, დასტამბული.

- 1. ბეჭი, ანგალა.
- 2. ბეჭი ნ. ლაფათინი.
- ბეჭიანი ნ. ზორბა.
- ბეზრეკი ნ. მოხუცი.
- ბეზრთად ნ. ალბათ.

ბეჭითი, გულმოდგინე, მუყაითი, მოხალისე, მშრომელი (მშრომელი აღაშინა), მშრომისმოყვარე, მოცადი, მკაცრინე, მეცადი, მცდელო, ცდილობს, თავგამოდებული, საქმეზე თავდადებული, მონდომებული, მოწადინებული, ამგდარი, მოქირანახულე, მომჭირნე, საქმიანი, მოშურნე (დიდ გულმოდგინებასა და მოშურნეობას იჩენს საქმეში), საქმეში ერთგული, საქმის ერთგული, საქმეზე გადამკვდარი, თავს მაღლა არ იღებს, გამრჩე (გაპრჩე ცოლი ჰყავს), გამრჩელი, დაუზარებელი, გულდასმით მომუშავე, თავაუღებლად მომუშავე, ფეხჩაუკრეფლად მომუშავე, ფეხჩაუღრეკლად მომუშავე, ფეხჩაუკეცავად მომუშავე, უკირკიტებს (საქმეს), მუშაობას თავს აკლავს, მუშაობას თავს ატებს, მუშაობით განს იგდებინებს, დაკვდამა (საქმეს ზედ აკვდება), დღე და დამეს ასწორებს. ს ა ს. მუშა კაცია.

გამდელი, როგორც ოქახის ერთგული, ნამსახური და მოქირანახულე, დიდ პატივში იყო. აკაკი.

მოცადი ბიკი არ იცდის, ისევ გაპყვება კვალზედა. ვაჟა.

ბზაკენი ნ. სიარული.

ბზარვა ნ. ხეთქა.

1. ბზარი ნ. თოვლი.

2. ბზარი, ნაბზარი, გაბზარული, ნაპრალი, ნასკდომი, ნახეთქი, დარანი.

ბზე, ჩელხო, ნახორი („ნაცეხვის ანაბერტყი“ — ს ა ბ ა).

ბზეა ნ. მ. წევა.

ბზესავით ნ. უხედა.

ბზეწვია, მზეწვია, მებზაკუნა, წკანწკარა; ცხრამუცელა, წყალ-წყალა, ბოლოქანქარა, თონისტარა, კიორა, ქიორა

...სწორედ ბერძნული თხილის ოდენაა და კული გრძელი აქვს, პატარა გრძელტარიანი თონის მიმსგავსებით. ხალხს მისთვის თონისტარა დაურქმევია.

აკაკი

ტყის ჩიტუნია გახლავარ, სახელად მქვია მზეწვია. შ. მ დ ვ.

ბზიკი ნ. კრახანა.

ბზინვა ნ. ბრწყინვა.

ბზინვადაკარგული ნ. მიმქრალი.

ბზული ნ. ყვირილი.

ბზობა, ბიობის კვირა.

ბზიალა, ჩიკორა.

ქვე არის ბესოს ჯოჩი, ჩიკორი და ბზრიალიც. შ. მ დ ვ.

1. ბზრიალი ნ. ბრუნვა.

2. ბზრიალი ნ. ეუვილი.

ბზრიალ-ტრიალი ნ. ბრუნვა.

ბზული ნ. ეუვილი.

ბზული-ბზული ნ. ბზული.

ბზუკენი, ეუვილი.

ბია ნ. კომში.

ბიაბრუა ნ. შეურაცხყოფა.

ბიამანი ნ. უკაცური.

ბიბილო, ჩაქლიბო, ბიმბილი.

კობტა ჩიქლიბო მამლისა. ვაჟა.

ბიბინი ნ. ფაჩუნა.

ბიბლია ნ. დაბადება.

ბითუმად, ნარდად, ერთად, ერთიანად, ერთიმეორეზე მიყოლებით.

ბიკონი ნ. მკვარი.

1. ბილანი ნ. გულუბრყვილო.

2. ბილანი ნ. 2. მორჩილი.

ბილიკი, კვალი, საცალფეხო გზა, ქვეჯი, (თოვლზე ან შამბზე გაქელილი ბილიკი) ქაშანი.

1. ბილწი ნ. საზიზღარი.

2. ბილწი ნ. სასირცხვილო.

მ. ბილწი ნ. უსირცხვილო.

1. ბიმბილი ნ. ბიბილო.

2. ბიმბილი ნ. ყურძნის მარცვალი.

1. ბინა, ბინადრობის ადგილი, საცხოვრებელი ადგილი, საცხოვრებელი, სადგომი, საბინადრო, სამყო, სამყოფელი, სამყოფი, კერა, მშობლიური კერა, საყანე, ვანი, სადგური, დასასადგურებელი, საფარველი, საფარი, თავშესაფარი, ბუდე, მისაქცეველი, განსასვენებელი, სამკვიდრებელი, ადგილსამყოფელი.

ვინ აშენა სიბრძნით ვანი...

ის არს ჩემი სათაყვანი,

არვინ მიხსნის მე მის მეტი. დ. გ უ რ.

მიწყდა სულიერ არსებათა მოძრაობა...

მწუნრმა ყველას ბუდე მოაძენინა.

ს. მ გ ა ლ ბ.

2. ბინა ნ. ფარეხი.

ბინადარი ნ. მღვმერი.

ბინადრობის ადგილი ნ. ბინა.

ბინდბუნდი ნ. ბინდი.

ბინდღება ნ. მზის ჩასვლა.

ბინდი, ბინდბუნდი, ბინდბანდი, ძილპირი, შებინდება, შეღამება, ძილის პირი, მრომი (მრომე).

რა ქაჩეთს შეჰხდა, ქმნილ იყო

ოდენ ბინდბანდი ბნელისა. შოთა.

ბინდიანი ნ. ღრუბლიანი.

ბინდის მოახლოება ნ. შიის ჩასვლა.

ბინის დაღება ნ. დასახლება.

ბინული ნ. 2. წყარო.

1. ბინძური, უსუფთაო, წუნკალი, წუნკო, წუნკელა, უფაქიზო, უწმინდური, პირუბანელი, მერტალი, ქუქუიანი, ტურტლიანი, ვასკრილი, გათხუნული, თხუნია, თხუნია, ბედასლი, თრიფინა, წუწიანი, წუწები გასდის, ლაფში ამოვლებული.

ეო, შენ, თხუნიაე, იქით ჩამოშეცალე, ტანისამოსი არ გამისუარო! ი. გოგებ.

2. ბინძური ნ. ჩვილი ცხოველი.

ბიენი ნ. ჩვილი ცხოველი.

ბირდაბირი ნ. 3. ხერხი.

ბირთვი, გული, შუაგული, (კაკლისა)

კურტუქანა.

1. ბისონი ნ. ძაფი.

2. ბისონი ნ. 2. ძოწული.

ბისტი ნ. ლიბრი.

ბიცოლა ნ. ძალუა.

ბილი ნ. ულვაში.

ბიძაშვილი ნ. სახლიკაცი.

ბიძგვა ნ. ბელისკრა.

ბიძგი ნ. ბლიკვი.

ბიძკინტი, საყრდენი, საბრჯენი (ხშიან საკრავებში).

ბიძგის კვრა ნ. ხელის კვრა.

ბიძის ცოლი ნ. ძალუა.

ბიწი ნ. წენი.

ბიწიერი ნ. უსირცხვილო.

ბიჭბუჭური ნ. ლაწირაქული.

ბიჭოსი ნ. ვა:

1. ბიჭი ნ. ბიჭუნა.

2. ბიჭი (ბიჭები) ნ. მოსამსახურე.

ბიჭუელა ნ. ბიჭუნა.

ბიჭუნა, ბიჭუელა, ბიჭუნია, ბიჭი.

ბიჭური ნ. 1. საყმაწვილო.

ბიჭვი ნ. ბოძკინტი.

ბიჭება ნ. სიარული.

ბიჭი, ნაბიჭი, ერთი (ცალი) ფეხის გადაღმა, (დადი ნაბიჭი) ლაჭი.

მხეცი, მთგან დაკოდილი,

წალმა ბიჭსა ვერ წასდგმიდეს. შოთა.

(ამირანი) კვლავ თელავს დედამიწასა თვალწვიღებელის ლაჭითა. ვაჟა.

ბიჭის გადაღმა ნ. წასვლა.

ბლაგვი ნ. ჩლუნგი.

ბლაგვყვრიანი ნ. წვეროცვეთილი.

1. ბლანდვა, გაბლანდვა, ლარეა, დალამბვა, ლამბვა, ქოქვლა.

2. ბლანდვა ნ. ცრუობა.

3. ბლანდვა ნ. წამოროშვა.

ბლანდი, ლამბი.

კერე და კერე შეუსვენებლივ, მოლლილს ვიდრე თვალთ

დაგიბნელდება,

ბლანდი, გვირისტი, გვირისტი,

ბლანდი...

ძილშიაც კი ეს სულ გელანდება.

ო. ევდ.

1. ბლანტი ნ. სქელი.

2. ბლანტი ნ. ქაობი.

3. ბლანტი, წებოუანი.

4. ბლანტი ნ. ნელი.

ბლარდნა ნ. ჰვევა.

ბლარჯი ნ. უფოვარი.

ბლატუნი ნ. მოსვლა.

ბლაცუნი ნ. ხუქვა.

ბლარჩუნი ნ. ლონი.

ბლიკვი, მჭილი, ქისტო, მუშტუქუნი, მუჭლუგუნი, ბიძგი, ვაკერა, წაკერა, ჭლიჭვი.

ქისტო კიდევ საოხუნჯო აღერსია. აღმონისტრაციიაში მავას კიდევ სხვა მნიშვნელობა აქვს: იქ ქისტო შემცნებელი საბუთია. ილია.

ზოგი თუ მუჭლუგუნს სცემდა.

სხვა მუშტუკს თაფში ჩაქვარავდა. ვაჟა.

ბლოკნა ნ. ხელის კვრა.

ბლოუინი ნ. წამოროშვა.

ბლომად ნ. უხვად.

ბლო, ბლუქუნა, ბრგვილი, ენაბრგვილი, ენაჩლუნგი, ენაშამე, ენაბოროქი,

ენადაბმული. ენაჩლეკია, ენამოჩლეკილი. ლიყიანი, ჩლე ენას ძლივს აგებს.

თქვენი ქების მდომელს, მებრგვილვის ენა. ა. კ ა ე კ.

ბლუკუნა ნ. ბლე.

1. ბმი ნ. მუწუკო.

2. ბმი ნ. ჟიბლიბო.

1. ბნლე ნ. ბუნდოვანი.

2. ბნლე ნ. გულმაიეწყო.

3. ბნლე ნ. დოყლაპია.

ბნელა, აენზე.

1. ბნელეთი ნ. სატესლო.

2. ბნელეთი ნ. ჟოჯოხეთი.

ბნელეთის მოციქული. ბნელეთის ქურუმი, შავრაზმელი, უყუდმართობის მატრფიალე, ძველი, შავი წარსელის მოსარჩლე, სიავისა და უყუდმართობის მქადაგებელი.

ბნელეთის ქურუმო, განველ! ე ა ე ა.

ბნელეთის ქურუმი ნ. მოციქული.

ბნელი, დაბნელბულა, ბნელითმოტული, უშუქარი, უყენი (ლაძე), წყვლიადი, განუპერბებული წყვლიადი. მოქურუბებული (ცა), მორღებლელი, უსინათლო, ბნელი ღამე, ღესკუმი ღამე, (მეტაღ ბნელი) კუნაპეტი (კუნაპეტ ღამესავით ქალის შავი თვალები).

ბნელით მოცული ნ. ბნელი.

ბნელით მოსილი ცხოვრება ნ. უსისხარელი.

ბნელ-უყუნეთი ნ. ჟოჯოხეთი.

ბნელქმნილი ნ. უღაბლო.

ბობოლა ნ. 4. პირი.

ბობოლა გლეხი სოფლის წყრბელის სოფლის მქამელი, კულაკი.

ბობოქრობა, მქვენარება, ბორკეა. ღელვა, მღელვარება, მრისხანება.

ბობოხი ნ. ფაფახი.

ბობრი ნ. ქერა.

ბობლანი ნ. დაფა.

1. ბობლვა ნ. მოსელა.

2. ბობლვა ნ. ცოცვა.

1. ბოვა ნ. 1. ბავა.

2. ბოვა ნ. ბოვირი.

ბოჯანო ნ. ამბოჯარი.

ბოჯინი (ბოჯინობს), ძლიეძლიეობით არსებობს, გაქირვებაში ყოფნა, გაქირვებით სძლებს, კაქანებს.

მისი თესლი, მისი ვესლი გარეთ არსად არსებობდეს. შ. მ ღ ე.

ბოჯირი, საცალფებო, წანწალა, ფიჩხენილი, წნელბოჯირი, ბოჯა, ნ. აგრეთვე ხილი.

1. ბოდვა ნ. აბდაუბდა.

2. ბოდვა (ბოდვას), მხოლოდ ეს აგონღება ცხდად და სიზმრად. ესღა აყერიო პირზე.

ბოდიალი ნ. ხეტალი.

ბოდიში, ბოდიშის მოხდა, მობოდიშება (მოაბოდიშა), პატეების თხოვნა.

ბოდიში მამატიეთ! უკაცრავად! ნურას უკაცრავად! შემინდეთ!

ბოდოშალი ნ. დაუღევიარი.

ბოტიე ნ. კრაზანა.

ბოთე ნ. 2. შტერი.

ბოთვერა ნ. ჩვილი ცხოველი.

ბოიკი ნ. მამული ცხოველი.

ბოინი ნ. 3. გროვა.

ბოკელი ნ. შულო.

ბოკვერი ნ. ჩვილი ცხოველი.

1. ბოკო ნ. კენძი.

2. ბოკო ნ. ჩლუნგი.

ბოკო-ბოკო ნ. ტლანქი.

ბოკოლა ნ. ტლანქი.

ბოკოწვერიანი ნ. წვეტმოცეითილი.

1 ბოდვა ნ. ჰვარტვლა.

2. ბოდვა, ხრჩოლვა, მოკმევა.

ბოდთის კვრა ნ. სიარული.

ბოდთის ცემა ნ. სიარული.

ბოლი, კვამლი, მხეთრი, ხვამლი, ზრაწი.

ბოდის დაყენება ნ. დაბოდება.

1. ბოლო, დასასრული, დაბოდობა, მიწურული (მეცხრაპეტე საუკუნის მიწურულში), დასკენითი ნაწილი, ობჭანი, დასავალი (მზე დასავალზე იყო).

2. ბოლო ნ. კალთა.

3. ბოლო ნ. 3. კული.

4. ბოლო ნ. წვერი.

ბოლო არ უჩანს ნ. დაუსრულებელი.
 ბოლოდან მეორე ნ. წინაუქანასკნელი.
 ბოლოდაშვებული ნ. დაუდევარი.
 ბოლომდე ნ. მთლად.
 1. ბოლო მოედო ნ. დამთავრდა.
 2. ბოლო მოედო ნ. მოკვდა.
 ბოლომოუღებელი ნ. დაუსრულებელი.
 1. ბოლომოღებული ნ. დაღუპული.
 2. ბოლომოღებული ნ. უმაქნისი.
 ბოლო მოუღეს ნ. გაოხრება.
 ბოლონდელი ნ. უქანასკნელი.
 ბოლოს ნ. დასასრულ.
 ბოლოს და ბოლოს ნ. დასასრულ.
 ბოლოს მოღება ნ. გაოხრება.
 ბოლოში (ბოლომდე) გასვლა ნ. დამთავრება.
 ბოლოში მოგდებული ნ. 2. ჩამორჩენილი.
 ბოლოქანქარა ნ. ბზეწვია.
 ბოლოში მოქცეული ნ. 2. ჩამორჩენილი.
 ბოლუქი ნ. 3. გროვა.
 1. ბოლქვი ნ. ტუბერი.
 2. ბოლქვი, კვამლის ფანტელები.
 ქარხნის მილიდან კვამლი ბოლქვებად (ბოლქვა-ბოლქვად) ამოდიოდა.
 ბოლქვებად, ბოლქ-ბოლქვად.
 ბომონი ნ. სამსხვერპლო.
 ბონდი ნ. ხიდი.
 ბონბიტა ნ. ქილა.
 ბოყი ნ. აბრეშუმის პარკი.
 ბოყირი ნ. ყვირილი.
 ბორა ნ. ძერა.
 ბორბალი, გოგორა, თვალი, კოქონაქი, ჩარხი, (მცირე ზომისა) გორგოლაქი.
 რისხვით მობრუნდა ბორბალი ჩვენზედა ცისა შეიღისა. შ ი თ ა.
 გამოიცვალა ქვეყანა, ჩარხი უქულმა ტრიალებს. ა კ ა კ ი.
 1. ბორგვა ნ. ბობოქრობა.
 2. ბორგვა, გაშმაგება.
 3. ბორგვა ნ. ხეტქება.
 ბორგნეული ნ. სასტიკი.

ბორღვა ნ. ცოცვა.
 ბორიღება ნ. 9. შლა.
 1. ბორილი ნ. 9. შლა.
 2. ბორილი ნ. ხეტიალი.
 ბორიო ნ. სიო.
 ბორიღებული ნ. პატიმარი.
 ბორკილი, ხელბორკილი, ხელბანდი, ხუნდი, ზალვანა („კაცთ შესაყრობლად ფერხის ხუნდი“ — ს ა ბ ა), კატარაქატი, სინოხი, სახივი, თაბლა, უსახიბი.
 „ესრედ თქუა უფალმან ჩემდამო, უქნენ თაყა მენსა შესაყრაენი და საკიენი და მოიხსენ გარემო ქედსა შენსა.“
 დ ა ბ ა დ.
 ბოროტგანმზრახველი ნ. ავაზაკი.
 ბოროტება ნ. სიაცაკე.
 ბოროტეული ნ. 1. ავი,
 ბოროტეულობა ნ. სიაცაკე.
 1. ბოროტი ნ. 1. ავი,
 2. ბოროტი ნ. გველი.
 ბოროტი ენები ნ. ავი ენები.
 ბოროტი სული ნ. ეშქაქი.
 ბოროტი ხმები ნ. ავი ენები.
 ბოროტმოქმედი ნ. ავაზაკი.
 ბოროტსვიანი ნ. უიღბლო.
 ბორცვი, ბეჭი, ბეჭობი, ბეჭი, ბეჭობი, გორა, გორაკი, მალღობი, სერი, დაღირი, ბოლცომი, კორტოხი.
 ამ სიტყვებით ვამობრუნდა... და ჩქარა მახლობელ ბეგს ჩაეფარა. ა. ყ ა ზ ბ.
 (ქალი) მივარდა იმ ადგილს, სადაც კაცი ბეგობს გადაეფარა. ა. ყ ა ზ ბ.
 სერს იქით ხშირი ბუჩქები ერთმანეთში გაბმულიყო. ი. ე ვ დ.
 ...ეს ახალი სახლი კორტოხზე... ვიღაცა...
 ნ. ლ ო რ თ ჯ.
 1. ბორძიკი, წაბორძიკება, ფეხის წაბოღება (ფეხი წამოსდო), ფეხის წამოკრა (ფეხი წამოქრა). ფეხის აცდენა, წაფორხილება, ფეხის დასხლტომა.
 2. ბორძიკი ნ. ბლუ.
 ბორჩხულა ნ. ლიტრა.

ბორჯელი ნ. ორჯანი.

1. ბორჯი ნ. 1. ვაღა.

2. ბორჯი ნ. ვალი.

ბორჯღლა ნ. ბორჯღლიანი.

ბორჯღლიანი, ბორჯღლა, ტოტებგაშლილი, დატოტული.

ბევრჯერ ხარირემს ჩამოუტანია აქ თავისი ბორჯღლიანი რქები. ვა ე ა.

ბოსელი, ვომე. გომერი.

გომერის მაგერად ხელამი დაგამწყვდევი. ი ლ ი ა.

1. ბოსტანა, მკრელი, მახრა (მახარა).

2. ბოსტანა ნ. ხელივი.

ბოსტანი ნ. ბაღნი.

ბოტება ნ. სიარული.

1. ბოტი ნ. თხა.

2. ბოტი ნ. გულადი.

ბოტნა ნ. აღრევა.

ბოტოტი ნ. წვინტილი.

ბოქაული ნ. იასაული.

ბოქლომი ნ. კლიტე.

ბოქლომის დაღება ნ. 4. დახერვა.

ბოღვერა ნ. ძაღლი.

ბოღლამა ნ. ყაურმა.

ბოღლიწო ნ. ღვინო.

1. ბოღმა ნ. დარდი.

2. ბოღმა ნ. ბრაზი.

ბოღმა ახარობს ნ. გაშმაგება.

ბოღმა გულზე მოეშვა ნ. დამშვიდება

ბოღმა უელში ებჭინება ნ. გაშმაგება

ბოღმით ავსება ნ. დაღარდიანება.

ბოღმა ნ. ბოხია.

ბოუვი ნ. კოლოვი.

ბოშა, ცოგანი, აწინიანი.

ბოშად, ღუნედ, ფომულად. ფონედ, მოშვებულად, ლაღა, თავსუფლად.

თოფი ბოშად (არ უნდა) გეკეროს, რომ ჩახმახის დასხლეტის დროს არ დაგეძრას. ვა ე ა.

ბოში ნ. მოუძღერებელი.

1. ბოშილი ნ. ფიტელი.

2. ბოშილი ნ. ჩვილი ცხოველი.

ბოცომქალი ნ. კალია.

ბოცორი ნ. ჩვილი ცხოველი.

ბოძალი ნ. ისარი.

1. ბოძება ნ. მიცემა.

2. ბოძება (უბოძა), წყალობა (უწყალობა), წყალობით ავსება. დაჭილდობა, დასაჩუქრება. საჩუქრებით ავსება, ჩუქება, გაჩუქება. საჩუქრად დარიგება, მანიჭება, მიმადლება. გადალოცვა (ქრნების გადალოცვა), ღირსყოფა (ღირსპყო). 5. აგრეთვე მიცემა.

ბოძებული ნ. ნაჩუქარი.

ბოძი ნ. სუეტო.

ბოძინტი, ბიჭკო, ხაშარი, საყავი, საღარი, დასაყრდენი, (ურმისა) კონვილი. 6. აგრეთვე დასაყრდენი.

მეურშეები გულამა გამოტილიყვენ კონვილანზე აყენებულ ურმებ ქვეშ. ი ლ ი ა.

ბოწვერა ნ. ხავსი.

1. ბოჭკო, ხაო. ბუსუსი, ტაო.

2. ბოჭკო ნ. ბალახი.

ბოჭკოიანი ნ. ხაოიანი.

ბოხვერა ნ. ჩვილი ცხოველი.

ბოხი ხმა, მსხვილი ხმა, ბანი, ბაყბაყი (ბოხი უშნო ხმა), ბამი (ბოხი საკრავის ხმა), ღუმბო (ბოხი ხმა სიმღერაში), დვრინი (დაბალი მეორე ბანი).

ახალგაზრდა მხლებელმა დაიწყო. ჯაფარამ მაღალი ბანი მიაყოლა და როსტომ ქრისტავმა ზედ დვრინი დააქრა აკაკი

ხალი და ღუმბო. ი. გ რ ი შ.

ბოხოხი ნ. ფაფახი.

ბოხია, ბოღია, ნაქრაველი, ფუთა.

ზურგზე რაღაც ბოხია ეკიდა. ა. ყ ა ზ ბ.

1. ბეირი ნ. ფეტვი.

2. ბეირი ნ. 2. ბეიტო.

1. ბეიტო ნ. 1. ცარიელი.

2. ბეიტო, ბეირი, ფშუტი (უგულო ხორბალი და მისი.).

მ. ბეტი ნ. მართვე.
 ბუტუბი ნ. 2. უახრო.
 ბუოლა ნ. თუთა,
 ბუუვილი ნ. ეუვილი.

1. ბუტუბა (ეცელი ბუტუბას), ფერ-
 ფულა (ნაღვერდალი იფერფლება), ეუე-
 ღვა (იუეუღება), ბღვინვა (ბღვინავს),
 ბღვინვარება; უგემურად ანთია, უგემუ-
 რად იწვის. ხრჩის, უალოდ ხრჩის, ხრჩო-
 ლავს, ლევილი.

2. ბუტუბა ნ. ციმციმი.
 ბრაგა ნ. შეჩეჩი.
 ბრაგაბრუვი ნ. ბაგაბუვი.
 ბრაგვანი გააღინა ნ. დავარდნა.
 ბრაგვანი გასცივიდა ნ. დავარდნა.
 ბრაგვანი ნ. ბაგაბუვი.
 ბრაგვანი მოხდვრა ნ. დავარდნა:

1. ბრაჟი, ბოღმა.
 2. ბრაჟი, ცოფი (ძაღლის ავადმყოფო-
 ბა).
 ბრაგუნი ნ. ჭახაჭუხი.
 ბრაჟიანი ნ. ანჩხლი.
 ბრაჟით აღხავხე ნ. ანჩხლი.
 ბრაჟის მორევა ნ. გაშმაგება.
 ბრალად შერაცხვა ნ. ბრალის დაღება.
 ბრალდებული ნ. დამნაშავე.
 ბრალეული ნ. დამნაშავე.

1. ბრალი, დანაშაული, ცოდვა, შეცო-
 ღება („ეს არის ჩემი შეცოდების თავი
 და ბოლო — მაჩაბ.), უფლების დარ-
 ღვევა, კანონის დარღვევა, გარდახლომი-
 ლობა, ხათა

2. ბრალი ნ. მიზეზი.
 ბრალი მიუძღვის ნ. 1. დაშაება.
 ბრალიანი ნ. დამნაშავე.

1. ბრალის დაღება ნ. დაბრალება.
 2. ბრალის დაღება ნ. დასმენა.
 ბრანგვი ნ. დედალი ცხოველი.
 ბრანძი ნ. კონკი.
 ბრაწი ნ. იშის მოგება.
 ბრახაბრუხი ნ. ბაგაბუვი.
 ბრახუნი ნ. ბაგაბუვი.

1. ბრაო (ადამიანთა), შეკრებულება,
 ხალხი, ჯარი, ჯამათი (ხალხი და ჯარო-
 ჯამათი) თაბუნი, გროვა, ხროვა. ურდო,
 ულესი, (ქალთა შეკრებულება სამუხა-
 ილო ან ლხენად) მარაქა (ესეც ზამ

მარაქაში ერევა?), ჯარ-ჯამათი. ს. ს. ს.
 ქაქანახირო.

და ქვეტიკირის გალავანზე
 გამოიჭრა ვაჟი ვინმე
 და სთქვა: „ხალხო! ჯამათო!
 ხომ მიცანით თუ ეარ ვინ მე?“

ი. გ რ ი შ.

ტანტატანა გოგონებსა
 შემოესმათ სკოლის ზარი...
 და მოედენენ ქეფენილებს
 თაბუნებად დაყოფილი. ი. გ რ ი შ.

ქალებსაც ჰყავდათ... აშული... რომე-
 ლიც თავის სიმღერით აართობდა... ქალ-
 თა მარაქას. ი. გ რ ი შ.

2. ბრბო, ჯოლომოლოხო ნალხი, ხარა-
 ხურა ხალხი, ნაყარნუყარი ხალხი, ცო-
 ცხით მოხვეტილები, ავარა ხალხი, ავ-
 რები, ნაძირალები (საზოგადოების ნაძი-
 რალები), ვიგინდარები, ყარტაყურტა
 (ხალხი), მოთრეული, დუნდგო (უწესრი-
 გოდ თავმოყრილი ხალხი).

ბათოს და ულუს დუნდგოებს ეკვასი-
 ონის მთლა ჰყოფდა. ვ. ბ ა რ ნ.

როგორ? მე ჩაეცვა, მე დავახტრო,
 და ის კი ღღე და ღღე ვიგინდარებში
 ქეფობდეს? გ. წ ი რ ე თ.

1. ბრგე ნ. ზორბა.
 2. ბრგე ნ. ტანადი.
 ბრგვილი ნ. ბლუ.

1. ბღვინვა ნ. ღმელი.
 2. ბღვინვა ნ. ყვირილი.
 1. ბგე ნ. ვ. მიწა.

2. ბგე ნ. ნაგავი.
 1. ბრელო ნ. მიწა.
 2. ბრელო ნ. ნაგავი.

ბრეს აადენს ნ. დატუქსეა.
 ბრექა ნ. მ. წევა.

1. ბრეცა ნ. ელმად ცქერა.
 2. ბრეცა ნ. კვკლუცობა.
 ბრიღვა ნ. თოვა.
 ბრიალი ნ. ნოება.
 ბრილიანტი ნ. ანდამანტი.

ბრინჯი, ჩალტუცი, ჩალთუცი, ორიზა, (გაუტრეცხავი ბრინჯი) წკა.

1. ბრიყვი, უზრდელი, გაუთლელი, ხეპრე, უხეში, ტლანქი, თავაგდებული, უწერთნელი, გა და ტ. ბრანგვი, უქმები, ტეტია, გაგროა, ოტროველა, პოტროველა, ოღროველა, სიტყვაშეკვამე, შეტრუეი, ეგბილი, თავხედი.

უზრდელს, უწერთნელს... ჩვენ შინაურობაშიაღ ვთავილობთ. ი ლ ი ა.

2. ბრიყვი ნ. უეციი.

1. ბრკე ნ. ობი.

2. ბრკე ნ. ფერჩი.

ბრკემოკიდებული, ბრკემოგდებული. ობიანი, ობმოდებული.

ბრკემოგდებული ნ. ბრკემოდებული.

ბრკიალი ნ. ბრწყინვა.

ბრმა, უსინათლო, უსტარი, თვალდამრეტილი, თვალში სინათლეგამოლეული, დაბრმავებული, თვალდამდგარი, თვალდავსებელი, თვალდაყრილი, თვალისჩინდაარგული, ხედვადაკარგული, გაუსინათლებელი, ბრმობილი, აბუეტი (რა აბუეტივით დადიხარ?).

ბუნებით გამობილს, გონება ბრმობილს.

ა. კ ა ვ კ.

მაშ მე რაღა ვქნა უსხივომ,

უსტარმა, უსინათლომა? ვ ა ე ა.

— ეს ბავშვი რად დადის ასე? ბრმა ხომ არ არის?

— დიახ! უსინათლო გახლავთ.

ნ. ლ ო მ.

ბრმად ნ. წინაღუხეჯავედ.

ბრმობილი ნ. ბრმა.

ბროლი, დამანი, (მთის ბროლი) ქარწბი.

ვარდმან ფერი განანათლა, ბროლი ბროლდა, სათი სათდა. შ ო თ ა.

ბროლბადახში ნ. წითელი.

ბროლბადახშეული ნ. წითელი.

ბროლბადახშოსანი ნ. წითელი.

ბროლბაკიანი ნ. ბრწყინვალე.

ბროწეულის ქერკი, აღარდენი, ტიტობი.

ბრპენი ნ. 1. ტყეია.

ბრუ ნ. თავბრუ.

ბრუნება ნ. ბრუნვა.

ბრტყელ-ბრტყელი (ლაპარაკი), გატყლარკული, რიხიანი, მაღალფარდოვანი. ბრუფი ნ. სიმთვრალე.

ბრუნვა, ბრუნება (ეაბრუნებ), ტრიალი (ეატრიალებ), ბზრიალ-ტრიალი, ქტევა (თივისა, აგრეთვე კალოზე პურის ლეწვის დროს), მოქტევა, ბზრიალი, გორვება.

ბრუფვა ნ. დათრობა.

ბრუტიანი ნ. ცალთვალა.

ბრტყელი ნ. გლუ.

1. ბრყვილი ნ. გონებაჩლუნგი.

2. ბრყვილი ნ. 2. ლაქა.

1. ბრძანდება ნ. არსებობა.

2. ბრძანდება ნ. არის.

1. ბრძანება, განკარგულება, ფირმანი, სიტყვა, სიგელი, გუჯარი, გუჯარ-სიგელი.

2. ბრძანება ნ. თქმა.

3. ბრძანება ნ. 2. სიტყვა.

1. ბრძენი ნ. გონიერი.

2. ბრძენი, ბრძენთა უბრძნესი, ფილოსოფოსი, მოაზროვნე. (ი რ ო ნ.) ბრძენთა ბრძენი.

ამ ბრძენთა უბრძნესმა ორატორმა ასე ადვილად ამოაჩინა ჩვენში ეს უცნაური ამერიკა. ი ლ ი ა.

ბრძენთა ბრძენი ნ. 2. ბრძენი.

ბრძენთა უბრძნესი ნ. 2. ბრძენი.

1. ბრძვილი ნ. წუნი.

2. ბრძვილი ნ. ჭრილობა.

ბრძმედა, წრთობა.

ბრძმედი ნ. 1. ქურა.

ბრძნობა ნ. პეიტრობა.

ბრძოლა ნ. ომი.

ბრძოლაში გაწვევა ნ. ხმალი გაწვევა.

ბრძოლაში ჩართვა ნ. 3. შებმა.

ბრძოლის ასპარეზი, ბრძოლის ველი.

ბრძოლის ველი ნ. ბრძოლის ასპარეზი.

ბრწყინვა, ნათება, ელვარება, კიაფი, კაშკაში, ციავი, ციალი, ჰეწი, ბზინვა, ბრჭყვიალი, ბრჭყვიინვა, მცხინვარება

(თვლები მცხინვარებით ანთებოდა), ბრკალი, გიზგიზი, ციკლოგი, კრიალი, პრიალი, ლაპლაპი, დელირი, დადადი, ლუღღღღ, ვარვარი (გახულებული რკინის ვარვარი ცეცხლის ქურაში), კრთობა, გამოკრთობა, ზიზიზი, ზიზიზი გაუღის, ციმციმი, განსხივება, სხივება, წინწყლების სროლა. ქათქათი (მთვარისაგან შექდაფენილი მინდორი თეთრად ქათქათებდა), თეთრად ქათქათი (თეთრად გააქვს ქათქათი), ნაპერწყლების ყრა (ნაპერწყლებს ისვრის), გამოსხივება, გამოკვირვა, გამოკიატება, გამოკიალება, გამოკიაფება, გაელვება, (მდინარის ციმციმი) ჭავლი, (ცაში ალაგ-ალაგ ღრუბელი, ალაგ მოწმენდილი) იალ-კიალი, იალ-ციალი.

მისი ციმციმი მზისებრ
ეფინებოდა არესა. შოთა.

რა წყალი ნახის, გარდახდის,
უქვერტდის ჭავლსა წულასასი.

შოთა.

ბაგეთაგან კბილნი თეთრნი გამოსქვირდეს. შოთა.

ცისა ლაქვარდი, ვით ნაქვერჩხალი,
წითლად და ყვითლად მზისგან ღუოდა.
ილია.

შენმა შორით ნათებამ
დამწვა და დამანელა. *კაკი.

მზე იკბინება, ლაქვარდ ცას
არ უჩანს იალ-კიალი. რ. ერისთ.

მაყვალა ჰგრძნობდა კაცის თვლებს
ძალას, რომლებიც მოუსვენრად უციგ-
ლიგებდა. ა. ყაზბ.

(მზის) სხივებზე მთაწმინდა მწვანელ
ღაღღადებდა. შარაგე.

ბიკო, პური შემოსულა,
ღელავს, ბზინავს ოქროსფერად.

ხალხ.

ბრწყინვალე, კრიალი, პრიალი, ელვა-

რე, მოღღვარე, პეწიანი, ბრკუვილა, მოლაპლაპე, გავარვარებელი, მოგვიზვიე (მოგვიზვიე ბუხარი), კაშკაშა (მზე, მთვარე), ცხრათულა მზე, მცხინვარე (მზის მცხინვარე სინათლე), თვლისმომპრელი, მოთინათინე, მოკიაფე, ცისკროვანი, მოციმციმე, მოკამკამე, ხასხასა (ხასხასა მწვანე ბალახი), მოძვ. ბაქმული, ბროლ-ბაქმული, ჯავარიანი (ძვირფას ქვისებრი ბრწყინვალე), გაკრიალელებული გაპრიალელებული, ლაქწასმული, გაცისკროვებელი. აგრეთვე გამონათება.

ეგონა, თუ დაბრუნდაო,
პირი ვარდი, ბროლ-ბაქმული.

შოთა.

მოთინათინე მნათობო,
ჩაგრავ მთვარეს და მზესაო! აკაკი.

ბრკენა ნ. ჩქმეტა.

ბრკე ნ. მოსამართლე.

ბრკული, ბჯალი, კლანჭი, ქანგი.

ეკლამეს ბრაზი მოუვიდოდა ხოლმე...
და გადამისვამდა ბჯალს ქოჩორზე,
თითქოს ქორმა ქათამს გაჰკრა ბჯალიო.
ვაჟა.

ბრკუვილა ნ. ბრწყინვალე.

ბრკუვიალი ნ. ბრწყინვა.

ბრკუვიწა ნ. ბრწყინვა.

ბრკა ნ. ზინი.

ბრკე ნ. გონეზაჩლუნგი.

ბრკე ნ. 2. ჩამორჩენილი.

ბრკენი ნ. 2. დასაყრდენი.

ბუ, ბუქნაქო, ბუქნაწო, ბუკიოტი.

ბუბკო ნ. შრეში.

ბუბნა ნ. 1. ცემა.

1. ბუბუნი ნ. გუგუნი.

2. ბუბუნი ნ. ყვირილი.

3. ბუბუნი ნ. 3. შხუილი.

ბუგვა ნ. 4. წვა.

1. ბუგრი ნ. მწუწკი.

2. ბუგრი ნ. ნასიცი.

ბუგრიანი ნ. ტილიანი.

ბუღარა ნ. ბუღე.

ბუღალა ნ. პირმრგვალი.

1. ბუღე, საბუღარი.

ბუღეს ავაგებ ლამაზად,
დაეჩეკავ. დაჯზრდი შვილებსა.

შ. მღვ.

2. ბუღე, ქარქაში (ხმლისა, ხანჭლასა),
ნაკაპარნი. კაპარქი (ისარათა), ხილიფი
(მშვილდოსა).

ხმლ-კაპარქი მოიმაგრა,
მკლავნი გაიმამატურანა. შოთა.

3. ბუღე, მომყოლი, ქედბედი, საშვი-
ლო (ბევვისა), ბუღარა (ლორისა), სახ-
ბორე (ძროხისა).

4. ბუღე, ჩალითა, ჩალითა-ბუღე, (მას-
რების ბუღე) სასწრაფო, შალითა, ტალი-
კი. ბეგთარი, (სამუსიკო საკრავთა ბუღე)
აღკაპი.

მარცხნივ მკერდს სასწრაფო უჩანს
თითბრისა მასრებიანი. ვაჟა.

5. ბუღე ნ. კერა.

6. ბუღე ნ. 2. ბუნავი.

7. ბუღე (თხალის, წაბლის, რკოს
ბუღე), ქუჩუბო, წენგო, ბუჭვი.

8. ბუღე (ქურდების, ავაზაკების, გარ-
ყენილების ბუღე), კერა, თავმესაფარო,
ბუნავი.

გავიქცეთ, წავიდეთ, მივატოვოთ ეს
გარყენილების ბუღე. ნ. ლორთქ.

9. ბუღე ნ. 1. ბინა.

10. ბუღე ნ. ჩარჩო.

ბუღიდან გულის ამოვარდნა ნ. გულის
ფრიალი.

1. ბუღრუგანა ნ. საღარაჯო.

2. ბუღრუგანა ნ. ქობი.

ბუერი ნ. ნისლი.

ბუზებს თვლის ნ. ზარმაცი.

ბუზებს ულაპავს ნ. ზარმაცი.

ბუზივით ირეოდა (ხალხი) ნ. უამრავი.

1. ბუზიულაპია ნ. დოულაპია.

2. ბუზიულაპია ნ. ზარმაცი

ბუზმენტი ნ. სირბა.

ბუზუკი ნ. გუწუკი.

ბუზუნა ნ. მოდუდუნე.

1. ბუზუნე, ბუტბუტო, დუდუნე,
მომდურავობა, ღრენა, ბურტყუნე, ჭუჭ-
ლუნე, კუჭყუნე, ფოქვენა.

ენი იყოს. მტკვარო, რას ბუტბუტებ.
ენითვის რას იტყვი! ნ. ბარათ.

2. ბუზუნე ნ. წუწუნე.

ბუთა ნ. კოკორი.

ბუთი ნ. კერპი.

ბუთია ნ. დალილი.

ბუთქვი ნ. განფენილი.

ბუთხუზა, ფუნჩულა, ფუნთუშა, თო-
თოშა, ბუნჩულა.

ფუნჩულა ლოყები ჩამომდნარიყენენ
ა. ყაზბ.

(ქალის) მიხერა-მოხვრითაც კი გამო-
იხატება უმწვერვალესი... ყურადღება
პაწია, ბუნჩულა არსებობადმი, რომე-
ლიც... ქუძესა სწოვს. ნ. ლორთქ.

1. ბუკი ნ. სკა.

2. ბუკი, ნესტვი, ნალარა, საყვირი,
ლოროტოტო, ტაბლაკი, დუმბული (მცირ-
რე ნალარა — ს ა ბ ა).

ბუკსა ჰკრეს და წინწილანი

დაატკობდეს მათთა ხმათა. შოთა.

ველარ გაჰკივის თამამად ჩემი დაფი და
ნალარა. აკაკი.

ეს საკმარისი იყო, რომ გულს გამარ-
ჯების ბუკისათვის ეკრა და ღონე გო-
ათებული ეგრძნო. ა. ყაზბ.

ბუკიოტი ნ. ბუ.

ბუკნაპო ნ. ბუ.

ბულული ნ. ზენი.

ბულბული, იაღონი, აეღონი.

1. ბუმბერაზი ნ. გმირი.

2. ბუმბერაზი, გოლიათი, დევგმირი,
ფალავანი.

მათ სამთავე გოლიათთა

მზისა ფერად დაწვნი ღებნეს. შოთა.

3. ბუმბერაზი ნ. დიდი.

ბუმბული, ბურტყლი, ნაკრტენი, გერ-
მა.

ბუმბულით შემოსვა ნ. შებუმბელა

1. ბუნაგი (გარყენილების, ავაზაკთა და სხვ.). თავშესაფარი.

2. ბუნაგი, სორო, ჩაბე, ხვრელი, ბუღე, ომხო.

1. ბუნდოვანი. მქრქალი, გრემა, გვიმსი, ამღერული (ფერი). ბნდე (ბგერა) ნ. აგრეთვე მუქი.

2. ბუნდოვანი ნ. გაუკვებარი.

3. ბუნდოვანი, ჰონისლული, მიმქრალეზღლა.

4. ბუნდოვანი ნ. 2. ვანუსაზღვრელი.

1. ბუნება ნ. 2. არსი.

2. ბუნება ნ. 2. ზნე.

ბუნებას ვალი მისცა ნ. მოკვდა.

ბუნების მეფე ნ. აღამიანი.

1. ბუნებრივი ნ. 3. ნამღვრილი.

2. ბუნებრივი, სადა, არახელოვნური, ძალდაეტანებელი.

1. ბუნი, ყუნწი.

2. ბუნი ნ. 1. წვერი.

ბუნიკი ნ. ბურნუცი.

ბუნიობა, ნაბუნიობა. მარიოტა (დღეს-ღამის გასწორება მარტსა და სექტემბერში). მზის მოქიყვა.

ბუნჩი ნ. კუნძი.

1. ბუნჩულა ნ. 1. მწვიდი.

2. ბუნჩულა ნ. 2. სრული.

3. ბუნჩულა ნ. ბუთხუზა.

ბუთმენდი ნ. ზაბარეადი.

1. ბურანი ნ. თელმა.

2. ბურანი ნ. სიზმარი.

3. ბურანი ნ. ძილი.

ბურაული ნ. ქორი.

ბურბუმულა. ნათალი.

1. ბურდო, ლეკი, თხლე, ნაძირალა, ალაბულა, დანალეკი, ნალეკი, ნაწდოპი, ნაწური, ნაეური, დურდო, ხარჯი (ამ ეროს ბეერი ხარჯი, დურდო ჰქონდა), ნაძირალა (ღერინის ნაძირალა).

ქვევრში რალაც წუმბე. ნაძირალა და მრჩა. ილია.

2. ბურდო ნ. ღერი.

ბურება ნ. 1. კმევა

ბურეწი ნ. თარი.

ბურეცი ნ. ვარცილი.

ბურვა, ხურვა, ფარვა.

ებურენს მოშლით რიდენი უასისა თქმად საჭირონი.

შოთა.

ბურ(ვ)აჟი ნ. გოკი.

ბურვა ნ. თავდაპურული.

ბურთი და მოედანი ნ. ასპარეზი.

ბურთის (ლელოს) გატანა ნ. დაქთაერება.

ბურთულა ნ. მარცვალი.

ბური ნ. ნისლი.

ბურკვი ნ. გუნდა.

ბურნუთი ნ. გლარჯი.

ბურნუცი, ბუნიკი, სათითური, სათიხარი.

ბურნული მიწა ნ. მოყინული.

ბურტული ნ. ბუმბული.

ბურტუნი ნ. 1. ბუზღენი.

ბურული ნ. ბანი.

ბურუსი ნ. ნისლი.

ბურღვა ნ. ხვრეტი.

ბურღი, სახვრეტი, სახვრეტელა. ვაბრეტი. მათხაბი. შალაფი, მაჩხიბი.

ჯოხის წვერები ციბრუტივით წავიდა მწამი. ა. ყაზბ.

ბურღული ნ. მანანა.

1. ბურცი ნ. სიმკვინე.

2. ბურცი ნ. ხორკლი.

ბურჭი ნ. ბალანი.

ბურძგვა ნ. 2. წეწა.

ბურძღვენი ნ. ფიჩხი.

ბურძღვენი ნ. ღერი.

ბურჭი ნ. ფუჭე.

ბურჭღული ნ. ნაპერწყალხ.

ბუსვა ნ. ამპორი.

1. ბუსკნა ნ. რქენა.

2. ბუსკნა ნ. კამა.

ბუსნარი ნ. ბელტი.

ბუსნო ნ. ბელტი.

ბუსუნი ნ. სანჯარი.

ბუსურმანი ნ. ურწმენო.

1. ბუსუსი ნ. ბოკეთი.

2. ბუსუსი, გინგლი, ღინღლი, ბეწვი.

გინგლიან ბარტყებს სასაცილოდ და-
ეპყრათ თვალეზი. ნ. ლ. ო. მ.

- 1. ბუტბუტი ნ. 1. ბუზლენი.
- 2. ბუტბუტი ნ. ბუყბუყი.
- 3. ბუტბუტი ნ. გაურკვეველად ლაპა-
რაკი.

- ბუტვა ნ. გაბუტვა.
- ბუტია ნ. კუშტი.
- ბუტკო ნ. კოკორი.
- ბუტუსურა ნ. კუშტი.
- ბუქი ნ. ქარიშხალი.
- ბუქის დაყენება ნ. კეცხნა.
- ბუქნა ნ. ცეკვა.
- ბუქნით ცეკვა ნ. ცეკვა.

- 1. ბულა ნ. მამალი ცხოველი.
- 2. ბულა ნ. მაკინტალი.
- 1. ბული ნ. სიცხე.
- 2. ბული ნ. შეხუთული ჰაერი.
- მ. ბული ნ. ორთქლი.
- ბულღამა ნ. ყაურმა.
- ბულღაობა ნ. ჭიდაობა.

1. ბუზბუყი (მაგ., მაკრისა), ბუტბუტი,
ღურღუტი, თუხთუხი (ფაფის თუხთუხი
გაქვს), ხაფხაფი, ხუფხუფი, ფუხფუხი,
ლულული, კუქყური, კუყკუყი.

- 2. ბუზბუყი ნ. 3. გრიალი.
- ბუში ნ. ნაბიჭვარი.
- ბუშტუკი ნ. საზარდული.
- ბუშტულა, ბუშტულაკი, კიქლა.
- ბუშტულაკი ნ. ბუშტულა.
- ბუჩა ნ. ხურდა-მურდა.

- 1. ბუჩო ნ. ზინი.
- 2. ბუჩო ნ. ნაგავი.
- მ. ბუჩო ნ. ქუქვი.
- 1. ბუჩული ნ. ვალი.
- 2. ბუჩული ნ. უმნიშვნელი.
- ბუჩქი, ჩირგვი, ჭავი, ძეძვი, ლაბა,
ელნარი.

ელნარშია მწარ სიციოცხლეს
ვარდნარშია სჯობს სიყვდილი.

ბ. კ. ა. კ.

მოდღვარსაც... მოსწყურებოდა მათ-
თვის ვხე ვაქვლა. ვაუწმინდა ძეძვის
და ეკლისაგან. ო. უ. ა. ბ.

ბუჩქნარი, ჭავნარი, ჩირგვნარი, ეწერი,
ქოქი (მაყელის ქოქი, ბუჩქი).

ელიზბარმა მთელი კახეთისა და არაგ-
ვის სანადირო ადგილები ჭავის ძირი-
თურთ იცოდა. ვ. ა. უ. ა.

ძველად ეწერი ნორჩი ტყით მოფენილი
ადგილ-ნიჰადგის აღმნიშვნელი ყოფილა...
ეწერი არსებითად იმდენად ნიჰადგის
ფიზიკური დამახასიათებელი არ არის,
რამდენადაც ნატყევარი ადგილისა.

ი. ვ. ჯ. ა. ვ. ა. ხ.

- 1. ბუძგი ნ. ზღარბი.
- 2. ბუძგი ნ. ხურდა-მურდა.
- 3. ბუძგი ნ. 7. ბუღე.
- 1. ბუწი ნ. ლალა.
- 2. ბუწი ნ. ცხვარი.
- ბუწუწები ნ. ბლუჭა
- 1. ბუწუწებით თრევა ნ. 1. ჩხუბი.
- 2. ბუწუწებით თრევა ნ. ცემა.
- ბუწუწი ნ. თმა.
- ბუჭბუჭა ნ. ყაყაჩო.
- ბუხბუხი ნ. ბღავილი.
- ბუხრის ქული ნ. ფაფახი.
- ბუხუნი ნ. ღრუტუნი.
- ბუჭერი ნ. თარო.

- 1. ბღავილი ნ. ტირილი.
- 2. ბღავილი ნ. ყვირილი.
- ბღარტი ნ. 1. მართვე.
- ბღარტობა ნ. მომშობიარება.
- ბღაუკი ნ. 4. ვლება.
- ბღაჯნა, ჩხაპნა, ფხაპნა, ჭღაპნა, ოკრო-
ბოკროდ ნაწერი. ნ. აგრეთვე ნაჭღაპნი.
- ბღენძა ნ. 1. ბლინძე.
- ბღერი ნ. ქეცი.
- ბღერა, აღმაცერად ყურება, ცუდი
თვალით ურება, ცუდი თვალით ცქერა.
- ბღვრილი ნ. ტირილი.

1. ბლინძე (იბლინძება), ბღენძა, დიდ-
კაცობა (დიდკაცობს), ბერვა (იბერება),
ყოყოჩობა, ყოყლოჩინობა, ფაფხური,
ფახიფუხი, ფართიფურთი, ბაქიაობა, ბა-
ქიბუქი, კიშვა, კინთვა. კაქვა (იქაქება),
ფხაყური, კიფხვა, ფხორვა, თავის აგღე-
ბა, თავის გაშოდება, თავის მოტანა (თავი
მოაქვს), ცხვირის იბზუეა, ცხვირის აწე-

ვა. კუღაბზიკობა, გათხლეშა, ტყლარქვა
იტყლარქვება, გატყლარქვა. ს ა ს. ქაჩვა
(იქაჩება). ნ. აგრეთვე ამაყი.

2. ბლინძვა ნ. კეენზა.

ბლა(რ)ძუნი ნ. კილაობა.

ბლუნძვა ნ. კრუნჩხვა.

ბლუძვა ნ. 1. ქმუქნა.

ბლუჯა-ბლუჯა ნ. ზედრხედ.

1. ბლუჯა ნ. მუქა.

2. ბლუჯა, ჩენჩი, ვარჯი, კვირტი.

ბლუჯვა, დაბლუჯვა, ხელის ტაცება, ხე-
ლის ჩაქება, ხელის ჩაქირება, ხელის
ჩაელება, ხელის ჩაქიდება, მობლაუქება.
მობლუჯვა, დაბოქვა, ჩაბლაუქება. ნ. აგ-
რეთვე ვლება.

სალომეძე... (გოგა) თავის აბჯრიანად
მობლუჯა. ვ ა ე ა.

ბწკარელი ნ. სიტყვა-სიტყვით.

ბწკარული ნ. სიტყვა-სიტყვით.

1. ბქე ნ. კარი.

2. ბქე ნ. მოსამართლე.

ბქე კარისა ნ. ზღურბლი.

1. ბქობა ნ. თათბირი.

2. ბქობა ნ. ვ. სჯა.

ბქენი ნ. ზიკიპინტრი.

ბჯა ნ. ზეინი.

გ

გადვილება ნ. შექსუბუქება.

გაეება ნ. გაშმაგება.

გაეკაცება ნ. გაშმაგება.

გაეზატება ნ. გა(ნ)თავისუფლება.

1. გაეზიება ნ. აღერსი.

2. გაეზიება ნ. განეზიერება.

გაეზიებელი ნ. აზიზი.

გაეზიანებული ნ. გონიერი.

გათება ნ. გადიდება.

გათყეცება ნ. გადიდება.

გაალმასება ნ. გაშმაგება.

გაალმასებული ნ. გამწყრალი.

გამინება ნ. განეზიერება.

გაანჩხლება ნ. გაშმაგება.

გაარარაგება ნ. გაუქმება.

გაარშივება ნ. ჭიუტობა.

გაარშივება ნ. არშივობა.

გაარჯღება, გალიზიანება, გამიზებება,
ჯანსნა (იარისა, კრილობისა).

გაასკეცება ნ. გადიდება.

გაასპიტება ნ. გაშმაგება.

გაასპიტებული ნ. გამწყრალი.

გააფორება ნ. გაშმაგება.

გააფორებით ნ. დაუზოგავად.

1. გააფორებული ნ. სასტიკი.

2. გააფორებული ნ. 7. მწვევეი.

1. გაანჩია ნ. აქეს.

2. გაანჩია (ამინდს გაანჩია), დამოკი-
ლებულია.

3. გაანჩია, შიანჩია, სთვლის, სცნობს;
აღიარებს.

გაახლგაზრდაეება, გაჯეღება, გაქა-
ბუქება, გაყმწვიღება.

გაახლება ნ. გადახალისება.

1. გაბაასება ნ. გამოლაპარაკება.

2. გაბაასება ნ. 2. კამათი.

გაბაბაჯინება ნ. 2. გაჩჩხვა.

1. გაბათილება ნ. გაუქმება.

2. გაბათილება ნ. 1. დარღვევა.

გაბანა, გაღვრევა (ძალან კარგად და-
ბანა), გაბრწყინება.

(თეო) დაბანესკ გაღვრიქეს, შეამშრა-
ლეს. ვ. ბ ა რ ნ.

გაბარგება ნ. 1. გადასვლა.

გაბარდ(ს)ული ნ. ბალახმოღებელი.

გაბარძღვა ნ. 2. გაჩჩხვა.

1. გაბასვრა ნ. ვალესვა.

2. გაბასვრა ნ. დაცინვა.

1. გაბატონებული (კლასი), გამეფებუ-
ლი, მბრძანებელი, სათავეში მდგომი,
განმკარგულებელი.

2. გაბატონებული, ჩამოჭარდნილი.

სიჩუმე იყო სრული... გაბატონებული.
შ. დ ა დ.

1. გაბარჯღვა ნ. 1. გაშხლართვა.

2. გაბარჯღვა ნ. 2. გაჩჩხვა.

- 1. გაბაწრა ნ. 2. შეყვრა.
- 2. გაბაწრა ნ. წასელა.
- გაბახება ნ. შერცხენა.
- გაბალახება ნ. ძოვება.
- გაბდღვა ნ. ბღღენა.
- გაბეგვა ნ. 1. ცემა.
- 1. გაბედვა ნ. 2. გადაწვეტა.
- 2. გაბედვა ნ. 1. შებედვა.
- გაბედვინება ნ. წახალისება.
- გაბელითებული ნ. უბედური.
- გაბედრანგება ნ. გახუნება.
- გაბედული ნ. გულადი.
- გაბევრება ნ. 1. გადიდება.
- გაბეზრებული ნ. 2. ილაჭგაწვეტილი.
- 1. გაბერვა ნ. გაბუტება.
- 2. გაბერვა ნ. გაზვიადება.
- 3. გაბერვა ნ. 1. გაფხორვა.
- გაბერილი ნ. მტრი.
- 1. გაბერთუვა, გაბღრტა, მტერის გაყრევიანება.
- 2. გაბერთუვა ნ. ცემა.
- გაბზარვა ნ. გახეთქვა.
- გაბზარული ნ. ბზარი.
- გაბზევა ნ. 8. წევა.
- გაბუჩავებული, დაბუჩავებული, დავაგლახებული, გასაცოდავებული, გასაწყვლებული, დაგლახავებული.
- გაბუჩავებული არწივი მიფრინავდა მაღალი კლდისაყენ. ვ ა ჟ ი.
- გაბეჩება ნ. შეფიქრიანება.
- გაბიაბრუება ნ. შერცხენა.
- გაბიაბრუებული ნ. სახელკატეხილი.
- გაბინძურება ნ. გატუქყიანება.
- 1. გაბიჭება ნ. სიარული.
- 2. გაბიჭება ნ. წასელა.
- გაბლანდვა ნ. ბლანდვა.
- 1. გაბმა (თოკისა, ხამაისი და სხვ.). გაქიშვა, გაწევა, გაძაფვა (ძაფივით გაბმა).

- გლეხის თვლებიდან ზიზღის, სიძულეილის, სისხლისძიების ისრები იყო გაძაფული. ვ ა ჟ ა.
- 2. გაბმა ნ. დაწყება.
- 3. გაბმა ნ. შულო.
- 4. გაბმა ნ. 2. ჩარევა.
- 5. გაბმა (ქსელისა), ნ. ქსოვა.
- 6. გაბმა ნ. 4. შებმა.
- 7. გაბმა (ერთი გაბმა აბრეშუმში), აგება (ერთი აგება ძაფი), ამოხვევა (ერთი ამოხვევა აბრეშუმში).
- გაბმით ნ. ზედინზე.
- 1. გაბმული ნ. ერთიანი.
- 2. გაბმული ნ. მონაწილე.
- 1. გაბნევა ნ. 1. გაფანტვა.
- 2. გაბნევა ნ. გაფლანგვა.
- 3. გაბნევა ნ. გაქიპება.
- გაბოღება ნ. 7. წევა.
- გაბოლილი, შებოლილი, გაქვარტლული, ამოქვარტლული, შექვარტლული, გაკვამლული, მურიანი, გამურული.
- კედელზე მოხანდა... გამოქვარტლული გარედამ და შიგნიდან... მწუხარე და დაღრეჩილი ბუხარი. ი ლ ი ი.
- გაბოროტება ნ. გაშმაგება.
- გაბოტება ნ. სიარული.
- გაბოძება ნ. 2. გაცემა.
- 1. გაბრა ნ. გაცელა.
- 2. გაბრა, ჩათვლა, ჩარიცხვა, ანგარიშში ჩაგდება, გაქვითვა, კვითსა ვართ, ბარდაბარი ვართ, აზამბარი (აზამბარი დაალევიანეს), ბარი-ბარში, ბარი-ბარსა (ვართ), აზამბარში გამოსვლა (გამოვიდა), აზამბარში გამოყვანა (გამოიყვანეს), სმაში გათანასწოლება.
- 1. გაბრაზება ნ. გაშმაგება.
- 2. გაბრაზება (აბრაზებს), ნ. 3. ვაჩერება.
- გაბრაზებული ნ. გამწყრალი.
- გაბრიყვება ნ. მოტყუება.
- გაბრტყელება ნ. 2. გაჩაჩხვა.
- 1. გაბრუება ნ. თავზარის დაცემა.
- 2. გაბრუება ნ. დაბანგვა.
- გაბრუებული ნ. დარეტიანებული.
- გაბრუნული ნ. კუშტი.

1. გაბრუება ნ. 1. გაყუჩება.

2. გაბრუება ნ. ღათობა.

1. გაბრწყინება ნ. გაბანა.

2. გაბრწყინება ნ. განათება.

გაბრწყინებული ნ. გასხვიონებული.

გაბრჭნილი ნ. დამკვარდებული.

გაბრუაყუებული ნ. ნასუქი.

გაბრუძგნა ნ. წეწვა.

გაბრუება ნ. წეწვა.

გაბრუტება (გაბრუტეა), ბრუტეა (იბრუტე-
ბა), წყრომა (რალაცხე შემოგვწყრა),
ცხვირ-პირის ჩამოშვება, ამრეზა, გა-
ბერვა (რას იბერები?), გაფხორვა (შამა-
ლი ინდაურივით გაფხორილია), აბრუწვა,
გამჩვირვა, ტუჩების გაღმობერვა, ტუჩი-
ბის აბრუწვა, ღმდღერება, უძძრახად,
მომღერავად ყოფნა (ვისთანმე).

შვილი, მომღერე ღელისა,
ურჩია თავის თავისა. ხ ა ლ ს.

აბრუწვით არის მახარა,
ჯალოზე ბარგი გაყარა. ა ნ დ.

1. გაბრუტული ნ. კუშტი.

2. გაბრუტული ნ. გამწყალი.

გაბრუცება ნ. გაკვირება.

გაბრღენძვა ნ. 1. გაფხორვა.

გაბრღერტა ნ. გაბერტყვა.

გაგანგვლა ნ. გაქუჭყიანება.

გაგანი ნ. ყვირილი.

1. გაგანიერება ნ. გადიდება.

2. გაგანიერება, გაფართოება, გაერცო-
ბა, ფეხის გაშლა, ფეხის გაღვმა.

გაგარება ნ. 1. გაგდება.

გაგარეულება ნ. გაქსუება.

1. გაგდება (გაგდეს), გამოგდება, გა-
ძახება (ქუჩაში გაუძახეს), იფრინა (ყე-
ტით იფრინა), გაგარეება, განდგენა, გა-
ძეება, გამოძეება, გარიცხვა, გარეკვა,
გაპანწურება, გაპანღურება, პანღური
უჭირეს, პანღური ამოჰკრეს, კუკუ ამო-
ჰკრეს, გამოაპანტრიშეს, არ დააყენეს,
არ აბოგინეს, არ გააქაქანეს, გაუძახეს
(ქუჩაში გაუძახეს), კიტლაყის კერა
(ამოკვრა), გაფრთხობა (მგელი) ცეცხლით
გაფრთხეს), თავიდან შოიშორეს, გამო-

ობრძანეს, გაყრა, ყრა, გამოყრა. ი რ ო ნ.
ქოშების დალაგება (რძალმა ღედამთილს
ქოშები დაულაგა), ფრენა (სახლიდან
იფრინეს), შოძვ. ექსორია (ექსორია
ჰყვეს), განტყეება, მოკეთა. ნ. აგრეთ-
ვე დათხოვნა.

2. გაგდება ნ. წყავანა.

3. გაგდება, გარტობა (დამბახისა ქა-
მარში), გაყრა, გატარება.

ამ სიტყვებით მოაშორა დამბახა და
წელში გაიგდო. ა. ყ ა ზ ბ.

იროლიონმა გააყარა თითები კრძელ
თმაში. ს. მ გ ა ლ.

1. გაგება, გამორკეება, გამოძიება, გა-
მოკითხვა, მიკითხვ-მოკითხვა (მიკითხ-
მოკითხა), შეტყობა, ამბის შეტყობა,
გარკვევა, ამბის გაგება, გამოწვლილვა,
ცნობების შეკრება, შემოწმება, შეჭერე-
ბა, კითხვა-კითხვით მივიდა.

2. გაგება, გაგნება, გარკვევა (გაერ-
კვევა, გარკვევს), გარჩევა, სმენა (მას
კარგად ესმის საქმის ვითარება), შესმენ-
ა, მიგნება, მიხვედრა, მიხედომა, გუ-
ლისხმის ყოფა, გულისხმიერება (გულის-
ხმობს), შეგნება, შეცნობა, გონებით
ჩაწვდომა, გონებით მიწვდომა, გრძნობა,
(თავის დანაშაულს გრძნობს), გათვით-
ცნობიერება, კეულით მიწვდომა, ათვისე-
ბა, გულისხმას მოსწლა, აზრზე მოსვლა,
აღლოს აღება, აღლოს ართმევა, თავის
გართმევა (თავს გაართმევს), თვალმის
ახელა (თვალეები ახილა).

3. გაგება ნ. 1. ახსნა.

4. გაგება, ფეხქვეშ გდება, ხობვა. ნ.
აგრეთვე მლიქვნელი.

5. გაგება ნ. გამოცნობა.

გაგებება ნ. 1. შეხვედრა.

გაგებიწება ნ. 1. ახსნა.

გაგემრიელება, გაგემოვნება, გატკობ-
ბა, დათაფვლა.

არა ერთგზის საეკლესიო შრავალყამი-
ერი ღაირხა და ღაითფლა. ლ. ვ. ო. თ.

გაგეშვა ნ. გაწერონა.

გავალვა ნ. გაოსრება.

გავარიანება ნ. გაუმჯობესება.

გავეცალე ნ. გასწი აქედან!

გავზავნა ნ. 1. გასტუმრება.

გავიმარჯოს, გამარჯვება, გამარჯვებოთ იყავ, ლმერთმა გამარჯვებული გატაროს, ლმერთმა ხელი მოგიმართოს, მშვიდობა მოგცეს.

ღმერთმან ჰქმნას და გავიმარჯვდეს.

შოთა.

დაპირებული მიბოძე და ლმერთმა მშვიდობა მოგცეს, რაც გინდა, ილაპარაკე ჩემზედ. ილია.

ხელ მოგმართოსო, მხედარნო, მაული ხატ-ღმერთის თქვენზედა.

ვაჟა.

გამარჯვება შენსა საქმესა. ა. ყაზბ.

გავიყება ნ. ჰქუთაზე შეშლა.

გავიხარია, იცოცხლე, მოგვეცე ლხენა.

გავლესა ნ. 2. წასმა.

გავლუჭა ნ. დახევა.

გავლუყება ნ. გასწორება.

გავოგება ნ. სიარული.

გავოზვა ნ. წასმა.

გავნება ნ. 2. გავება.

1. გავონება ნ. 2. ყურადღება.

2. გავონება. ყურის მოკერა (ყური მოკერი). სენა (ამის მსგავსი არაფერი მსმენია).

3. გავონება, ხმის მიწედენა (ხმა გაიგონა, მიაწედიანა), გადაძახება (მეზობელს გადასძახა).

4. გავონება ნ. თხრობა.

5. გავონება ნ. სმენა.

გავონილი ნ. ნასმენი.

გავონჭება ნ. დასახიჩრება.

გავრაგვნა ნ. 22. შლა.

გავრია, ტეტია, ხევრია, გაუთლელი.

გავუღვა ნ. დახრობა.

გავრეხა ნ. დარტყმა.

გავრილდა ნ. მოკვდა.

გავრილება ნ. განელება.

1 გავრძელება მეცადინეობის საღამო-

მდე გავრძელდა), განგრძობა (მუშაობას განაგრძობს), გატანა (ავღარი ახალ მთიარემდე გასტანს).

2. გავრძელება ნ. 14. შლა.

3. გავრძელება ნ. 8. წევა.

1. გავუღვა ნ. მოკვლა.

2. გავუღვა ნ. დახრობა

1. გავულისება ნ. აღეღება.

2. გავულისება ნ. 2. წყრომა.

3. გავულისება ნ. 3. გაჯავრება.

გავულისებულნი ნ. აღეღებულნი.

გავულოვნება ნ. წახლისება.

1. გადაადგილება ნ. 1. გადასვლა.

2. გადაადგილება ნ. 3. გადაწევა.

გადააწნა ნ. ცემა.

გადაბარება ნ. 1. გადასვლა.

გადაბინავება ნ. 1. გადასვლა.

გადაბირება ნ. 1. მიმხრობა.

გადაბიჭება, გადასვლა, გადალაჭება, გადაბოტება, თეხის გადაღვმა, გადალახება.

1. გადაბრუნება (გადაბრუნდა). გადატრიალება (გადატრიალდა), პირის ბრუნება (პირი კედლისკენ იბრუნა), გადაკოტრიალება.

ლუარსაბი გადატრიალდა და პატარა ხანს უკან ერთი მადლიანი ხეჩინვა ამოუშვა. ილია.

2. გადაბრუნება ნ. 3. დამხობა.

3. გადაბრუნება ნ. 1. ჩამოგდება.

4. გადაბრუნება ნ. 13. შლა.

5. გადაბრუნება ნ. 5. ძებნა.

6. გადაბრუნება, პირის გადაბრუნება, პირის ცვლა (მარჯალს პირი უცვალა).

გადაბუგვა ნ. 1. დაწევა.

გადაბუგული ნ. გადაწევა.

1. გადაგდება ნ. 1. გადაყრა.

2. გადაგდება ნ. თავის მინებება.

3. გადაგდება ნ. 1. ჩამოგდება.

4. გადაგდება, გადასროლა, გადატყორცნა.

5. გადაგდება, გადაკიდება (მხარზე ხეჩინი გადაიკიდა).

გადაგვარება ნ. 1. გამოლევა.

გადაგვარებულნი, გადაჭიმებულნი.

გადაგება ნ. გადაკვდობა.

გალაგრება, გაღახრა, შებრუნება, განსკევა

1. გაღაღგმა ნ. 3. გაღაწევა.

1. გაღაღგომა (მინისტრთა კაბინეტ-გაღაღგა). (სამსახურისა) მიტოვება. მიტოვება.

2. გაღაღგომა ნ. 4. გაცემა.

3. გაღაღგომა ნ. მიტოვება.

1. გაღაღება ნ. გაღაწეობა.

2. გაღაღება ნ. დაზოგვა.

3. გაღაღება ნ. დახანება.

4. გაღაღება ნ. 1. დაძგერება.

5. გაღაღება (სურდო გადაედო), შეუ-
რა, დამთავრება, გადაცემა.

გაღაღებული ავადმყოფი ნ. მომაკე-
დავი.

გაღადინება, გარდაინება, ნაპირებო-
დან გამომოარდნა, კლაპოტიდან ამო-
სვლა (ამოვარდნა).

გაღაეგო ნ. მოკვდა.

გაღაეადება ნ. დახანება.

გაღაეაღება ნ. გაღაღობა.

1. გაღაეარდნა (წყალში გაღაეარდნა).

გაღახტომა (გაღახტა), გაღაშეება (გა-
ღაღაშეა), თავი წყალს მისცა. შეერა (ფე-
ხი იშვირა). ისყუა, გაღარევა (იშვირა
ფეხი და წყალში გადაერა).

2. გაღაეარდნა ნ. დაქარგვა.

გაღაეარდნილი ნ. გაქცეული.

გაღაეა ნ. დაქმყოფილება.

1. გაღაეაღება ნ. 1. დაქცევა.

2. გაღაეაღება ნ. გაღახტომა.

გაღაეაიღვა ნ. 1. გაღატანა.

გაღაეაწევა ნ. მოღუნვა.

გაღაეაღღღვა ნ. გაღატახება.

გაღაეაფსება ნ. გაღასვლა.

გაღაეათარგმნა, (სხვა ენაზე) გაღაღება,
გაღატანა.

გაღათვალიერება ნ. გაღასინჯვა.

1. გაღათქმა ნ. უარის თქმა.

2. გაღათქმა, გაღათქრება.

გაღათქმეფინება ნ. 5. შლა.

გაღათხრა ნ. თხრა.

1. გაღაქარგვა ნ. დაქარგვა.

2. გაღაქარგვა (გაღაქარგეს), თავი
უქრეს (ციმბირში თავი უქრეს), თავი

5. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

ამოყოფინეს (ციმბირში თავი ამოყო-
ფინეს), გააციმბირეს.

3. გაღაქარგვა ნ. 2. გაქცევა.

1. გაღაქარგული ნ. გაქცეული.

2. გაღაქარგული ნ. უქაცური.

გაღაქარგულში ნ. შორს.

გაღაქაღვლა ნ. გაღატახება.

1. გაღაქეება ნ. გარდაქმნა.

2. გაღაქეება ნ. გაღასხაყერება.

გაღაქეცვა ნ. 3. გაღახრა.

გაღაქეღობა, გაღაგება, გაღაღევა
(საქმეზე).

1. გაღაქევა ნ. შესმა.

2. გაღაქევა ნ. შემოხვევა.

3. გაღაქევა ნ. დარტყმა.

გაღაქერი თქმა ნ. სიტყვის გაღაქერა,

1. გაღაქიღება ნ. 2. აუკლა.

2. გაღაქიღება ნ. დამართვა.

3. გაღაქიღება ნ. დასაქმება.

4. გაღაქიღება ნ. დაძგერება.

5. გაღაქიღება ნ. ჩაცემა.

6. გაღაქიღება ნ. 2. ჩარევა.

7. გაღაქიღება ნ. 1. ჩხუბი.

8. გაღაქიღება ნ. 2. ჩაცემა.

9. გაღაქიღება ნ. 2. შეხველა.

10. გაღაქიღება ნ. 5. გაღაგღება.

11. გაღაქიღება, გაღაფნა.

12. გაღაქიღება ნ. 3. ენება.

13. გაღაქიღება ნ. 1. ჩხუბი.

14. გაღაქიღება, მტრად გაღაქიღება,
ჩაცემა, ამოჩემა, ათვალწუნება, გა-
ღამტრება, მტრად დასახვა, შექულეა,
კბილის დასმა.

ყველაზე მტრად არ ზოგავდა ისე იმ
მოხუცს, რომელსაც თავიდანვე კბილი
დაასო.

ს. კ. ლ.

გაღაქიღებული არიან ერთმანეთზე
ნ. 1 მტრობა.

გაღაქოტრიაღება ნ. 1. გაღატრიაღება.

1. გაღაქრული ნ. მთვრალი.

2. გაღაქრული, გაღაშლილი, გაღაქი-
მული, ვრცლად გაწვდენილი.

3. გაღაქრული, გაღაფარებული.

გაღაქრული სიტყვა, მოიარებით თქმა,
ჩაქრული, ნართაული, მართახის გაღა-
ქერა. ნ. აგრეთვე სიტყვის გაღაქერა.

გადაკრული შიშა ნ. მთვრალი.
 გადალაგება ნ. გადაწყობა.
 1. გადალაგება ნ. 2. ატანა.
 2. გადალაგება ნ. გადაბიჯება.
 3. გადალაგება ნ. 1. დაძლევა.
 გადალაგება ნ. გადაბიჯება.
 1. გადალევა, დასუსტება (გულისა).
 იმას მეტრამეტად მოსწყინდა ამგვარი
 სურათი, მეტად გული გადაელა.

ა. ყ ა ზ ბ.

2. გადალევა ნ. გადაკვდომა.
 გადალევული ნ. დაბანდებული.
 გადალიცილიცება ნ. გაესება.
 გადამახინჯება ნ. გადასხეფებება.
 გადამდგარი ნ. დაბანდებული.
 გადამეტება ნ. გაზვიადება.
 გადამეტებული ნ. მეტი.
 1. გადამკიდნა ნ. აბეზარი.
 2. გადამკიდნა ნ. ... გამო.
 გადამოიელი ნ. 2. უცხო.
 გადამოაშება ნ. გაზვიადება.
 გადამოაშებული ნ. მეტი.
 1. გადამტერება ნ. 1. ჩხუბი.
 2. გადამტერება ნ. 14. გადაკიდება.
 გადამყიდავი ნ. ჩარჩი.
 გადამღობი ნ. შეხვედრი.
 1. გადამღრძავალი ნ. გამზღარი.
 2. გადამღრძავალი ნ. მოხუცი.
 გამაწყვარი, დამწყვარი, დადაგული, გა-
 დაბეგული, გახუხული.
 გამაწყვეტი ნ. საბოლოო.
 გამაშობა ნ. დაკლება.
 გამანაბმელი ნ. 14. პირი.
 გამანამეტი ნ. მეტი.
 გამანარჩუნება ნ. 1. დაზოგვა.
 გამანასკეული ნ. დახლართული.
 გამანაშთი ნ. შენარჩენი.
 1. გამანაცვლება ნ. გადასვლა.
 2. გამანაცვლება ნ. 3. გადაწყვეა.
 გამანაჟერი ნ. ნმორი.
 1. გამანახვა ნ. მომარაგება.
 2. გამანახვა ნ. დაზოგვა.
 გამანდობა, გადავადება, გადაპირება.
 გამანერგვა, გადარგვა, გადაწიღნა,
 გადაწენა (ვაზის ნასხლევისა).

გადაპირება ნ. გადანდობა.
 გადარაზვა ნ. 4. დახურვა.
 გადარდაღინება ნ. გაღება.
 1. გადარევა ნ. გადავარდნა.
 2. გადარევა ნ. კეუხურ შეშლა.
 გადარეული ნ. უკუნეული.
 გადარეცხვა ნ. წალეკვა.
 გადარუჯვა ნ. გადაწვა.
 გადარჩევა დახარისხება.
 1. გადარჩენა ნ. 1. გა(ნ)თავისუფლება.
 2. გადარჩენა ნ. 2. გა(ნ)თავისუფლება.
 3. გადარჩენა ნ. 1. სხნა.
 გადარწმუნება ნ. გადაჯერება.
 გადასაგდები ნ. უმაქნისი.
 1. გადასავალი ნ. უღელტეხილი.
 2. გადასავალი ნ. გადასასვლელი.
 გადასაკილი ნ. კერის კოჭი.
 1. გადასაკრავი ნ. საჩუქარი.
 2. გადასაკრავი ნ. გასამრჩელი.
 გადასანსვლა ნ. 1. ყლაპვა.
 გადასარევი ნ. საკვირველი.
 გადასასვლელი, გადასაველი.
 გადასაფარი ნ. საბურველი.
 გადასაყარი ნ. იაფი.
 1. გადასაყრელი ნ. უმაქნისი.
 2. გადასაყრელი ნ. უკული.
 გადასახალი ნ. გადასახდელი.
 გადასახდელას ამკრეფი ნ. მეზვერა.
 გადასახდელი, (სავალდებულო გადა-
 სახდლები): გადასახალი, გამოსადეგი,
 ხარკი, ყალარი, ბეგარა, მოსაკრებელი,
 საური, ბაგი, აქციზი. (ნებაყოფლობითი
 გადასახდლები): საფასური (მაგ., აბონე-
 მენტისა). წყლისა, ელექტრონისა და
 სხვ.), მიწის (წისკელიში მარცვლის და-
 ქვის მოსაკრებელი მარცვლის ან ფქვი-
 ლის სახით). ქირა (მაგ., ბინისა, სარდა-
 ფისა, ღუქნისა და სხვ.), მისაგებელი
 (მაგ., საღებო, სანოტარო, სასამართ-
 ლო), ისტორი., ღალა, საღალი, საბა-
 ტონო, საბალახო, კულუხი, კოდის პუ-
 რი, დრამა (დრამის პური, სურსათი, ნა-
 ბალი, საემაშო, მახტო, სახუცი, საქე-
 რიგო, ბაშმალი), (სულობრივი გადასა-
 ხალი): საჩექმე, ნიშანი, თავგადასამტენ-
 ლო, საკანონო, თოჯი, მალი, საიდგო-

მო, საშობაო, სამასპინძლო, შევარდნი, სამოურაო, სამესამედო, გასამყრელო.

აბა, რა მიეცე მხატვაში.
რა მაქვს, რა მატალია? ე ა ე ა.

- 1. გადასახელი, სახელი, ხელი.
- 2. გადასახელი. ნ. ულელტეხილი.

- 1. გადასახლება ნ. გადასვლა.
- 2. გადასახლება ნ. 2. გაქცევა.
- გადასხეპილი ნ. ტოტებდაქრილი.

- 1. გადასხმა ნ. 1. დაქცევა.
- 2. გადასხმა ნ. 4. გადატვირთვა.

1. გადასვლა (გადავიდა), გადაბარგება, გაბარგება, გადაბინავება, გადასახლება, გადანაცვლება, ადგილის გადანაცვლება, გადაადგილება, გადათავსება, აყრა (მთელი ოჯახით ადგილიდან აიყარა), განიზუნა. ნ. აგრეთვე წასვლა და სიარული.

რამდენიმე ხანი განიზუნება კი მოგიხდებათ ამ სოფლიდან. ა. ყ ა ზ ბ.

- 2. გადასვლა ნ. გადაბიჭება.
- გადასინჯვა, გადათვლიერება, ხელახლად განხილვა, გადაჩხრეკვა.
- გადასკუპება ნ. გადახტომა.
- გადასმა ნ. 2. მოსმა.

- 1. გადასროლა ნ. 4. გადაგდება.
- 2. გადასროლა ნ. გადაყრა.
- გადასხვაგება ნ. გადასხვაფერება.
- გადასხვაფერება (სხვისი ნათქვამისა, ამბისა და სხვ.), გადასხვაგება, გადამხინჯება, გაუკუღმართება, გალაკეთება, ნ. გარდაქმნა.

- გადასხმა ნ. 3. გადაღება.
- 1. გადატანა, გადაზიდვა. მიმოზიდვა, გადაყვანა.

- 2. გადატანა ნ. განცდა.
- 3. გადატანა ნ. 5. მოხდა.
- 4. გადატანა ნ. გადათარგმნა.
- გადატვირთვა (ვაგონისა), გადაცლა (ქვევრისა), გადასხმა (ღვინისა).

გადატიხვრა, გატიხვრა, გადალობვა, გადაკედლა, გადაზღუდვა, გადახიზრვა.

- 1. გადატრიალება ნ. გადაბრუნება.
- 2. გადატრიალება ნ. 1. ჩამოგდება.
- გადატრუსვა ნ. გადახრეკვა.

გადატყავებული ნ. გადაყვლეფალი.

- 1. გადატყორცნა ნ. გადასროლა.
- 2. გადატყორცნა ნ. გადაყრა.
- გადატყუება ნ. მიმხრობა.
- გადაუღებელი ნ. სასწრაფო.

- 1. გადაულახავი ნ. 1. შეუძლებელი.
- 2. გადაულახავი ნ. გამოუვალი.
- გადაუღებელი ნ. 2. შეუწყვეტელი.
- გადაფარებული ნ. 3. გადაკრული.

- გადაფენა ნ. 10. გადაკიდება.
- გადაფიქრება ნ. 2. გადათქმა.
- გადაფიცვა ნ. უარის თქმა.
- გადაფურცვლა ნ. 12. შლა.

- გადაფუტნა ნ. გადაქოთება.
- 1. გადაქექვა ნ. გადაქოთება.

- 2. გადაქექვა ნ. გაქიკება.
- გადაქედილი ნ. აყრილ-დაყრილი.

- 1. გადაქოთება, გადაფუტნა, გადაქექვა, ნ. აგრეთვე აყრილ-დაყრილი.
- 2. გადაქოთება ნ. ძებნა.
- 3. გადაქოთება ნ. 2. გასინჯვა.

- 1. გადაქცევა. გახდომა, შექმნა (ცულად შეიქნა, გახდა), იქნება.

- 2. გადაქცევა ნ. 1. დაქცევა.

- 3. გადაქცევა ნ. გარდაქმნა.
- 4. გადაქცევა ნ. 1. დავარდნა.

- 1. გადაღება ნ. შეწყვეტა.

- 2. გადაღება ნ. გადაღვა.
- 3. გადაღება, გადასხმა (ღვინისა).
- 4. გადაღება, გადახატვა.

- 5. გადაღება ნ. დამთავრება.

- 6. გადაღება ნ. მიბაძვა.

- 7. გადაღება ნ. გადათარგმნა.

- გადაღება ნ. გლეჯა.

- გადაღედილი ნ. შიშველი.

- გადაღლებილი ნ. გადაყვლეფილი.
- გადაღობება ნ. 8. შლა.

- 1. გადაღობვა ნ. გადატიხვრა.

- 2. გადაღობვა (გზისა) ნ. გზის შეკერა.
- გადაღობილი ნ. მოხუცა.

- გადაღუნვა ნ. 3. გადახრა.

- გადაღუებული ნ. მოხუცი.

- გადაუნება ნ. დათხოვნა.

გადაყვლეფილი, გადაღლებილი, გადატყავებული, გადაქლესილი, გადაცილი,

გადაძრობილი, მოშვლებილი, მოყვლე-
ფილი. დიალ. გადატყაული.

სულ ერთიანად გადატყაულია ამ
უპატრონოს ზურგი... აჩუ! დ. კლდ.

გადაყდავება ნ. დაკაზმვა.

- 1. გადაყირავეება ნ. გორვა.
- 2. გადაყირავეება ნ. 3. დამხობა.

გადაულაპვა ნ. 1. ულაპვა.

გადაულურკვე ნ. შესმა.

გადაულურჭული ნ. მთერალი.

- 1. გადაუოლილი ნ. გატაცებელი.
- 2. გადაუოლილი ნ. დაბანდებელი.
- 1. გადაურა, გადაგდება, გადასროლა,
გადატყორცნა, გადაძახება (წყალში გა-
დაქაბხა), გადაშეება (გადაუშვა), სრევა.

ლაშქართა შიკან შეიქმნა
ხმა ტირილისა დიდისა,
ზოგთაგან ხოჯა პირისა,
ზოგთაგან სრევა რიდისა. შოთა.

- 2. გადაურა ნ. დამართება.
- 3. გადაურა ნ. 1. დამგერება.
- 4. გადაურა ნ. ვაფანტვა.
- 5. გადაურა ნ. დამთაერება.
- 6. გადაურა ნ. შეხედრა.

- 1. გადაშენება ნ. 1. ამოწყდომა.
- 2. გადაშენება ნ. გამოლევა.

- 1. გადაშეება ნ. 1. გადაყრა.
- 2. გადაშეება ნ. გადაყარდნა.
- 3. გადაშეება ნ. გადატრომა.

- 1. გადაშლა ნ. გაღება.
- 2. გადაშლა ნ. 1. შლა.
- 3. გადაშლა ნ. 9. შლა.

- 4. გადაშლა ნ. 13. შლა.
- 5. გადაშლა ნ. 14. შლა.
- 1. გადაშლილი ნ. 2. ღია.
- 2. გადაშლილი ნ. 2. გადაყრული.

- 1. გადაჩება ნ. დავარდნა.
- 2. გადაჩება ნ. 2. ჩამოგდება.

გადაჩვევა (გადაჩეია, გადაჩეია). ხე-
ლის აღება (ხელი აიღო). ხელის აღები-
ნება (ხელი ააღებინა), მოშლა (მოიშა-
ლა თავისი ცული ზნე), მოშლეინება
(მოაშლეინა), ჩვეულების მოშლა, ჩვეუ-
ლების გადაგდება, ხელის ამართვა, მო-

ტეხინება. ნ. აგრეთვე 1. თავის შინებება
და 2. აღმოფხვრა.

ახალგაზრდაა, მოიტეხინებს...
შ. ა რ ა გ ე.

გადაჩიქნა ნ. თხრა.

გადაჩოჩება ნ. 3. გადაწევა.

- 1. გადაჩხრევა ნ. გადასიჩყვა.
- 2. გადაჩხრევა ნ. ძებნა.

1. გადაცდენა ნ. 2. დაშეება.

2. გადაცდენა ნ. 2. გადახრა.

3. გადაცდენა ნ. 2. მოტყუება.

გადაცემა ნ. თხრობა.

- 1. გადაცლა ნ. გადაყვლეფა.
- 2. გადაცლა ნ. 8. გადახდა.
- 3. გადაცლა ნ. 4. გადატვირთვა.
- 4. გადაცლა ნ. შესმა.

- 1. გადაცმა ნ. 2. მოსხმა.
- 2. გადაცმა, ტანისმოსის გამოცემა,
გადაძალვა ნ. ჭობნა.

- 1. გადაძახება ნ. 1. გადაყრა.
- 2. გადაძახება ნ. 3. გაგონება.
- 3. გადაძახება ნ. დამახება.
- 4. გადაძახება ნ. შესმა.

- 1. გადაძლევა ნ. წონამეტი.
- 2. გადაძლევა ნ. ჭობნა.

- გადაძვრა ნ. 3. გადაწევა.
- 1. გადაძრობილი ნ. გაღებელი.
- 2. გადაძრობილი ნ. გადაყვლეფილი.
- 3. გადაძრობილი ნ. 8. გადახდა.

- 1. გადაწევა ნ. 3. გადახრა.
- 2. გადაწევა ნ. 4. გადახრა.
- 3. გადაწევა, გადაანაცლება, გადადგმა.

გადაჩოჩება, გადაადგილება, გადაძვრა
(ჭარბის ვაჟაძვრა).

გადაღება (ციცხლიდან ქვების გადა-
ღება), გადადგმა.

- გადაწევა ნ. დამახება.
- 1. გადაწვა ნ. 1. ამოტყვევა.
- 2. გადაწვა ნ. გადახრევა.

- 1. გადაწვენა ნ. გადანერგვა.
- 2. გადაწვენა ნ. გაშენება.

- 1. გადაწვერვა ნ. 4. გადახრა.
- 2. გადაწვერვა ნ. გაწმენდა.

- გადაწიღვნა ნ. გადანერგვა.
- გადაწონა ნ. წონამეტი.

- 1. გაღწევება ნ. 2. ახსნა.
- 2. გაღწევება, გაბედვა.
- 3. გაღწევება, წვევება, გაღატკრა (საკიხისა).
- გაღწევებილება ნ. განაჩენი.
- გაღწეობა, გაღალაება, გაღადება.
- გაღაქარბებით ნ. ფრიად.
- გაღაქარბება ნ. ვახუილება.
- გაღაქარბებული ნ. მეთრ.
- გაღაქდობა ნ. ჩახუტება.
- 1. გაღაქერა ნ. 1. შემოხვევა.
- 2. გაღაქერა ნ. დარტყმა.
- გაღაქიშვა ნ. 14. შლა.
- გაღაქიშული ნ. 2. გადაყრული.
- გაღაქინჯილებული ნ. მთვრალი.
- 1. გაღაქრა ნ. 2. ახსნა.
- 2. გაღაქრა ნ. 2. ვაქრა.
- 3. გაღაქრა ნ. 3. გაღაწვევება.
- გაღაქრილი ნ. საბოლოო.
- გაღახაზვა ნ. 12. შლა.
- 1. გაღახალისება ნ. ვახსლება.
- 2. გაღახალისება ნ. გარდაქმნა.
- გაღახატვა ნ. გაღაღება.
- 1. გაღახდა ნ. განადღება.
- 2. გაღახდა ნ. ზღვევა.
- 3. გაღახდა ნ. ანგარიშში ჩათვლა.
- 4. გაღახდა ნ. გამართვა.
- 5. გაღახდა ნ. ფულის გადახდა.
- 6. გაღახდა ნ. გაღება.
- 7. გაღახდა ნ. 2. მიღება.
- 8. გაღახდა (საბნისა), გაღაძრობა. მოხსნა (თავშალისა). გაღაცლა (სახურაიის გაღაცლა).
- გაღახღვევინება, ზღვევინება, დაურქვება.
- გაღახდილი ნ. ნახარჯი.
- გაღახდობა ნ. ანგარიშის ჩათვლა.
- 1. გაღახვევა ნ. 2. გაღახბრა.
- 2. გაღახვევა ნ. ჩახუტება.
- გაღახვეწა ნ. 2. გაქცევა.
- გაღახვეწილი ნ. გაქცეული.
- გაღახიზვნა ნ. გაქცევა.
- გაღახიზნული ნ. გაქცეული.
- გაღახირვა ნ. გაღატახება.
- 1. გაღახრა ნ. გაღაგრება.
- 2. გაღახრა, გაღახვევა (სწორ ეზას. გა-

ღაღხვია), გაღაღენა (ვაღასცლა), გამრუდება.

3. გაღახრა (გაღახარა, გაღახარა), გაღაწევა (გაღაწია), გაღალენა, გაღახნეწა, გაღავეცვა, ჩავეცვა.

4. გაღახრა (მოსისა), გაღაწევა (გაღაწია), ჩახვენება (ჩახვენა), ჩახუება (ჩახუეა), მიწურვა (მიწურა), გაღაწვევება.

მზემ გაღახრა, დაბებრა სიომ.
რ. ე რ ი ს თ.

მზემ გაღაწვევა და მწყემსებმა ღამას საღგურებს მიმართეს. ა. ყ ა ზ ა.

გაღახსნა ნ. გაღება.
გაღახტობა, გაღაშეება, გაღაველება, გაღაახუება.

დაქრა ფეხი ჰიკოკონას წინ და მარდად გაღაველო გაძლიერებულ ცეცხლს. ნ. ღ ო მ.

გაღახხვა ნ. შესმა.
გაღახრუვა, გაღაწვა, გაღატრუსვა, გაღარუვა, გახზობა, მოშუშვა (მზისვან, გეალვისვან და სხვ.).

მკათათვის ცხელმა... ამინდმა მთლად მოშუშა და გააფუქა ყანები.
ი. გ ო გ ე ბ.

გაღაჭერება, გაღარწმუნება, რწმენის შეცვლეინება, აზრის შეცვლეინება (რწმენა, აზრი შეაცვლეინა).

გაღაჯიშებული ნ. გაღაგვარებული.
გაღადგმული ნ. 1. ფართო.
გაღადგობა ნ. წასვლა.
გაღეზვა ნ. დეზების კვა.
გაღენა ნ. 1. დაქცევა.
გაღია ნ. ძიძა.
გაღიღგულება ნ. გაუყოჩება.

1. გაღიღება, ადიღება (წყალი ადიღდა), გამრულება, გაბებრება, გაზრდა, ზრდა, ზრდა-განვითარება, მოჩრტება (ბაკუნი მოჩრტა), მომატება. ტანის აყრა (ტანი აიყრა), წონაში მომატება, ცხოებაში მომატება (მოემატა), მოღიღება (ხა-

ში, საფუარი მოადიდა), სართის მიცემა, დასართვა, მისართვა, დამატება, მიმატება, დაძენა (თანაც დასძინა), დატანება (თანაც დაატანა, რომ...), დართვა, ჩართვა, ჩაყერება (იმისი არაფერი მინდა, რასაც არ ჩამახევს, არაფერს ჩამაყერებს), გამძაფრება, გაძლიერება, დაგრძელება, სიგრძის მომატება, ჩაგდება (სიგრძეში, სიგანეში ჩაუგდო), გაგანიერება, გაორკეცება, გასამკეცება, გაათება, გათიკება, გასკეცება, ერთი ათად ქცევა, გაწევა, აწევა, ამატება, შემატება (ამით შენ რა შეგემატება?), შეძენა, გამდიდრება (გეამდიდრებ).

...სიბერესთან იმ უბედურსა ერთი სხვა ქირი უბედ გამოება.

ილია.

2. გადიდება, იზღვეება, გახალვათეზა, გაფართოება, გაგანიერება (გაგანიერება), გაკალაპოტება, მოქელჯე (ფეხსაკმლის მოქელჯე).

გადიდებული ნ. მეტი.

გაღმოგდება ნ. ჩამოგდება.

1. გაღმოვარდნა ნ. 2. ამოვარდნა.

2. გაღმოვარდნა ნ. გაღმოჩქეფა.

გაღმოსჭირალება ნ. მოვარდნა.

გაღმოკა(რ)კვლა ნ. ამოვარდნა

გაღმოყუყუება ნ. გაღმოშლა.

გაღმონაბეჭდი ნ. 14. პირი.

გაღმონაღები ნ. 14. პირი.

გაღმოსკლამა ნ. გაღმოჩქეფა.

გაღმოტვირთვა, დაცლა, მოხდა (ცხენს ტვირთი მოხადეს), ჩამოხდა.

გაღმოდვრა ნ. გაღმოჩქეფა

გაღმოყაქვა ნ. წამოროშვა.

გაღმოყრა ნ. 2. ამოვარდნა.

გაღმოშლა, გაღმოყუყუება (ხორბალი მოხადა და გაღმოყუყუდა).

გაღმოჩქეფა (წყლისა, ნაკადულისა და მისთ.). გაღმოდვრა, ღვარად ღვინა, გაღმორჩანჩქარება, გაღმორჩხუხუხება, გაღმოჩქრალება, გაღმობუთქვა, გაღმოსკლამა გაღმოვარდნა ნ. აგრეთვე 2. მოვარდნა.

1. გაღმოცემა ნ. თხრობა.

2. გაღმოცემა ნ. თქმულება.

გაღმოცეინა ნ. 2. გამოვარდნა.

გაღმობეწილი ნ. 2. უცხო.

გაღნობა, გაღსობა, გაღლობა.

თითქოს ყინულის სურდა გაღლობა.

გრ. ა ბ ა მ.

გაღლლუცება ნ. გათხვეალება.

გეთორიე ნ. გასწი აქედან!

გაელვება ნ. ბრწყინება.

გავა ნ. 2. საჯღომი.

1. გაერთიანება ნ. კავშირი.

2. გაერთიანება, შესისხლხორცება, შეხორცდალება, გაერთსულება.

გავაზი ნ. შევარდნი.

1. გავაკებული ნ. 6. სწორი.

2. გავაკებული ნ. 1. ვაქე.

გავალბება ნ. ვალბება.

1. გავარდნა ნ. გაქცევა.

2. გავარდნა ნ. 1. ცლა.

გავარდნილი ნ. გაქცეული.

გავარდნილი ნ. 3. ნამდვილი.

გავარვარება ნ. გახურება.

1. გავარვარებული ნ. ბრწყინვალე.

2. გავარვარებული ნ. ცხელი.

1. გავარჯიშება ნ. გაწვრთნა.

2. გავარჯიშება ნ. დახელოვნება.

გავარჯიშებული ნ. ოსტატი.

გაველურება ნ. გაქსუება.

გავერანება ნ. გაობრება.

1. გავლა ნ. განკურნება.

2. გავლა ნ. დამშვიდება.

3. გავლა ნ. სეირნობა.

4. გავლა ნ. 2. გაცილება.

გავლა-გამოვლა ნ. სეირნობა.

გავლება ნ. 1. ელება.

გავლენა, ზეგავლენა, ზემოქმედება.

გავლით ნ. განაღ.

გავლითი ნ. გამქოლი.

გავრცელება ნ. 14. შლა.

გავრცობილი ნ. ვრცელი.

გავსება, ვსება, ავსება, თავამდე ავსება, გაიპინება, გატენა, აპირთავება, გაქედვა, პირამდე მოყრა, გალიცილიცება (კურკლისა სითხით), მოფენა (ხალხი ქუჩას მოფენა).

გავსებული ნ. 2. საესე.

გავსებული მთვარე ნ. ბადრი მთვარე.

- 1. გავსილი ნ. 2. ბასეც.
- 2. გავსილი ნ. ბადრი.
- 3. გავსილი ნ. გამსჭვალელი.

- 1. გაზაფხუბა ნ. შერიგება.
- გაზა ნ. წივივი.
- 2. გაზაფხუბა ნ. 2. შლა.
- გაზანტება, ვაზარმაცება, დაზარება.

ფიცხლად წავეუღეთ ქალაქი, არ თავნი გავაზანტენით. შოთა.

- გაზარმაცება ნ. გაზანტება.
- გაზეზვა ნ. გაძლომა.
- გაზეთილი ნ. 1. ქონიანი.
- გაზეპირება ნ. დასწავლა.
- გაზევიადება, გადამეტება, გადაქარბება, გადამლაშება, დაუკრეფთაში გადასვლა, წრეს გადასვლა, საზღვარს გადასვლა, თავისი გასდის, თავს გასდის, თავს გაუვიდა.

- გაზევიადებული ნ. შეტრი.
- 1. გაზი ნ. მარწუხი.
- 2. გაზი ნ. მაშა.
- 1. გაზიარება ნ. განაწილება.
- 2. გაზიარება ნ. გა(მო)ტყდომა.
- 3. გაზიარება (აზრისა), გაცვლა-გამოცვლა.
- 4. გაზიარება ნ. თანხმობა.
- გაზიდვა ნ. 1. გიტანა.
- გაზმორება (გაიზმორა და დაამტენა-რა), ზმორება, გაკვიბვა.

- 1. გაზომვა ნ. აზომვა.
- 2. გაზომვა ნ. 3. ზმანება.
- გაზომიერება ნ. შეკავება.
- 1. გაზრდა ნ. გადიდება.
- 2. გაზრდა ნ. ღვივილი.
- 1. გაზრდილი ნ. 2. მაღალი.
- 2. გაზრდილი ნ. მოწაფე.
- გაზუზვა ნ. 1. დასველება.
- 1. გაზუნვება ნ. 1. დასველება.

- 1. გათავდაი ნ. კმარაი
- 2. გათავდაი ნ. მოკვდა.
- 1. გათავება ნ. დამთავრება.
- 2. გათავება ნ. მოკვლა.
- გათავებული ნ. მკვდარი.
- 1. გათათხვა ნ. დატუქსება.

- 2. გათათხვა ნ. ლანძღვა.
- 1. გათამამება ნ. ხელის შეშეება.
- 2. გათამამება ნ. 1. შებედა.
- გათამამებული ნ. ლიზლი.

გათანაბრება, გათანაწორობა, შეთანასწორობა, მხარის გასწორობა (შრომში, ბრძოლაში და სხე.), გატოლება, დამხარ-დამხარება, ერთ ბარაში გამოყვანა, ერთ მარიქაში გარევა, თანაშეზომვა, შეფარდება (შემოსავალ-გასავლის შეფარდება), თავის გაყადრება.

არწივი ყორნებს თავს არ უყადრებდა. ვაჟა.

ჩემო ნინია! ბრძოლაში ნაცადი მყევხარ და მიხარია, რომ მხარს მისწორებ... მტრის ჩხუბში. ვ. ბარნ.

დავეიშხარადამხარდა ვიო ჰატარა ბუქობზე თავისი რაშით შ. არა გვ.

- გათანჯვა ნ. მოკუნტევი.
- 1. გათანჯული ნ. დაღლილი.
- 2. გათანჯული ნ. შეკრული.
- გათანასწორობა ნ. გათანაბრება.
- 2. გათარეშება ნ. განაწარდება.
- გათარხნება ნ. განთავისუფლება.
- 1. გათახსირება ნ. თინება.
- 2. გათახსირება ნ. დაპატიმრება.
- 1. გათახსირებული ნ. მრუში.
- 2. გათახსირებული ნ. უსირცხვილი.
- გათბობა ნ. გახურება.
- გათელვა ნ. ჩაგვრა.
- 1. გათელილი ნ. დაქმუქნილი.
- 2. გათელილი ნ. 2. ნავალი.
- 3. გათელილი ნ. გაქმლედი.

გათენდა, ინათ(ლა), მზემ კარგად მოიარა, კარგა ხანია მზე ამოვიდა.

გათენებისას, გათენებულზე, ალიონზე, დილაადრიანად, უთენებლივ, გაუთენებლივ, დილით აღრე, აღრე, სისხამ დილაზე, ცისკარზე, რიქარაზე, გარიქარაზე, ჭერ არ გათენებულყო, დაფიონზე, როგორც კი მტრედისფრად ინათ(ლა) საღუთენია, ნ. განთიადი.

გათედვა, თვალის კერა (თვალი

კერეს), თვალის ცემა (თვალი ეცა), დანავსვა, დათარსვა, ყბის დაღვმა (ყბა დააღვა), დაცდა (ცუდად აქვს დაცდილი), ცუდი ყვების მოტანა. ნ. აგრეთვე ავთვალი.

გათვალისწინება, წინასწარხედვა, წინასწარხილვა, წინასწარკერეტა, შორსმკერეტელობა (შორსმკერეტელობა გამოიჩინა), წინასწარ თბრობა, წინასწარ გამოცხადება, წინასწარმტყუველება.

- გათვითცნობიერება ნ. 2. გავება.
- გათიბვა, გაეკლვა.
- გათიხნა ნ. გაქუქყიანება.
- 1. გათიშვა ნ. 2. გაყრა.
- 2. გათიშვა ნ. განყერძობა.
- გათიშული ნ. მშრალზე დარჩენილი.
- 1. გათლა ნ. გაქურჩნა.
- 2. გათლა, გამოკობიტება, დაკობიტება.
- გათლილი ნ. ნათალი.
- გათოყვა ნ. 4. შეყვრა.

- გათოშილი ნ. გაყინული.
- გათვალისწინებულნი ნ. განზრახული.
- გათრიაქება ნ. დათრობა.
- 1. გათრევა ნ. წევა.
- 2. გათრევა ნ. გინება.
- გათუთქვა ნ. გაფუფქვა.
- გათუთხნა ნ. გაქუქყიანება.
- გათქვეფა ნ. 4. გაქნა.

- გათქვირებული ნ. 2. სრული.
- გათქვირებული სახე ნ. პირმრგვალი.
- გათქვირებულობა ნ. 1. სოსქენე.
- 1. გათქმა ნ. გამტყუანება.
- 2. გათქმა ნ. 3. გატემა.
- გათხანა ნ. გაქუქყიანება.
- გათხევადება. გათხელება, გაწყალება, გაფლლღეება, ვახინტება.

- გათხელება ნ. გათხევეალება.
- გათხვირული ნ. 2. სრული.
- გათხვრა ნ. გაქუქყიანება.
- გათხლმვა ნ. ბღინმვა.

გათხოვება (გახოვდა, გაათხოვა), ცოლად გაყოლა (ცოლად გაპყვა, ცოლად გაყოლა), ცოლად გატანება (ვაატანა), მისთხოვდა, მიათხოვა, ქალი გაატანა, დაქორწინება (დააქორწინა).
გათხრა ნ. აღმოფხვრა.

გათხუანა ნ. გაქუქყიანება.
გათხუანილი ნ. ბინძური.
გაიგულა ნ. მოკვდა.
გაიხსად, გაის, მერმის, მოშავალ წელს. გაიშვიათება ნ. შეთხელება.

- 1. გაიძვერა ნ. შატრბაზი.
- 2. გაიძვერა ნ. მზაკერობა.
- 3. გაიძვერა ნ. მრუში.
- გაიხანხლე აქედანს ნ. გასწი აქედანს
- გაკადნიერება ნ. 1. შებედვა.
- გაკალაპოტება ნ. 2. გადიდება.
- გაკანჭული ნ. გამხდარი.
- გაკაპახება ნ. გამშაგება.
- გაკაუება ნ. 1. გამაგრება.

- 1. გაკაფვა ნ. გაკვალვა.
- 2. გაკაფვა, მოკრა, გაჩება, კუწუა, ყეპა, გაკენწულა, გაკაქვა.

- 1. გაკაფული ნ. ტოტებდაჭირილი.
- 2. გაკაფული ნ. 1. ნავლარ.
- გაკაწვრა, გაფხანა.
- გაკაშკაშება ნ. განათება.
- გაკაქვა ნ. 2. გაკაფვა.

- 1. გაკეთება ნ. გამდიდრება.
- 2. გაკეთება ნ. კეთება.
- 3. გაკეთება ნ. გამოყვანა.
- 4. გაკეთება, გაცხრილება, გაცხაეება, დარკვევა (მარცვლეულისა), საწისქვილედ მომზადება.

- 5. გაკეთება ნ. 1. კრეკა.
- 1. გაკეთებელი ნ. მდიდარი.
- 2. გაკეთებელი ნ. შესრულებული.
- გაკეთილშობილება, გამატიონება, ზნეობრივად ამაღლება (ლიტერატურა ადამიანს ზნეობრივად ამაღლებს).

- გაკენკრებული ნ. ფუტურო.
- 1. გაკენწვლა ნ. დაქრა.
- 2. გაკენწვლა ნ. კენა.
- 3. გაკენწვლა ნ. დაწუნება.
- 4. გაკენწვლა ნ. გაკაფვა.
- 5. გაკენწვლა ნ. დაცინვა.
- გაკერპება ნ. ჭიუტობა.

გაკვალვა გზის გაკვალვა, გაკაფვა, გზის გაკაფვა, გაწოლვა, გზის გაწოლვა, გზის გაწალდა, გატყუანა, გაკვერვა, შრომით თავის გატანა, კვალის გავლება.

გაკვალული ნ. 2. ნავალი.
 გაკვამლული ნ. გაბოლილი.
 გაკვანძვა ნ. გადაგრება.
 1. გაკვეთა ნ. გაკვალვა.
 2. გაკვეთა ნ. 2. გაჭრა.
 1. გაკვეთილი ნ. გასაგები.
 2. გაკვეთილი ნ. 2. ნავალი.
 3. გაკვეთილი ნ. 3. განაკვეთი.
 გაკვირვა ნ. გაკვალვა.
 გაკვირვება, გარცხება, გაცეცება, გაბუ-
 ცება, თვალების გაცეცება, გაოგნება,
 განცვიფრება, გაშტერება, სახტად დარ-
 ჩენა, გაცუბუნება, შეცუბუნება, განლიგე-
 ბა, მხრების აჩეჩა, ს ა ს. შემშიშოვით
 გახლომა (გახლა), პირს კატა მეცა, გამ-
 რობა (გაშრა), ველარაფერი აწამა.

ზღვა-ზღვა ცურვით წამოუფე,
 ჩემი შქერეტი გავაცუბუნე. შოთა.
 გომნაზიაში რომ შემოყვანეს, გაეცეც-
 დი: იმდენი ბავშვი თავმოყრილი ჩემს
 დღეში არ მენახა. აკაკი.

თქვენი მტერი გაშრეს. როგორც მე-
 ურმეები გაშრნენ და პირი დააღეს.
 შ. არაკვი.

გაკვინიუება ნ. განებივრება.
 გაკნეცა ნ. მოკნეცა.
 1. გაკვრა ნ. 3. ანთება.
 2. გაკვრა, მიკვრა, მიწებება.
 3. გაკვრა ნ. ბლიკვი.
 4. გაკვრა, შეკვრა, შეხევეა, შეფუთვა
 (შეფუთნა).
 5. გაკვრა ნ. გამოდება.

გაკვრით ნ. სახელდახელოდ.
 გაკიდება, გამოკიდება, დადევნება,
 უკან დადევნება, დევნა, გამოდგომა, და-
 ტანება (ქორი წიწილებს დაეტანა), და-
 რევა.

იგი ეელი გაირბინა,
 ლაშქართაგან გაეკიდა. შოთა.

გაკიდევანება ნ. გაქცევა.
 1. გაკიფხვა ნ. გასაშართლება.
 2. გაკითხვა ნ. მოწყალეების გალება
 1. გაკილვა ნ. გაკორევა.

2. გაკილვა ნ. დაწუნება.
 3. გაკილვა ნ. დაკინება.
 1. გაკიცხვა ნ. ძრახვა.
 2. გაკიცხვა ნ. დატუქსევა.
 3. გაკიცხვა ნ. დაწუნება.
 გაკლდევება ნ. თავის დაქერა.
 გაკნაპვა ნ. 2. ღრღნა.
 გაკნასვა ნ. კამა.
 გაკნატუნება ნ. 2. ღრღნა.
 გაკნაპვა ნ. 1. კრეკვა.
 გაკნაპული ნ. გამხდარი.
 გაკოპიტება ნ. 2. გაჭრა.
 1. გაკორძება ნ. გამაგრება.
 გაკოჭვა ნ. 4. შეკვრა.
 გაკოხტავება ნ. გამშვენება.
 გაკრეფა ნ. 1. გატანა.
 1. გაკრეკვა ნ. კრეკვა.
 2. გაკრეკვა ნ. სიცილი.
 გაკრეკილი ნ. ნახუცარი.
 გაკრება ნ. გაძარცვა.
 გაკრთობა ნ. გაფრთხობა.
 1. გაკრიალებული ნ. გლუ.
 2. გაკრიალებული ნ. გაპრიალებული.
 გაკრიტიკება ნ. შეპასუხება.
 გაკურსცხლა ნ. გაქცევა.
 გალა ნ. ნაკრავი.
 გალაგება ნ. 1. გატანა.
 გალაგანი ნ. ღობე.
 გალაღვა ნ. წაყვანა.
 გალაშაზება ნ. გამშვენება.
 1. გალანძღვა ნ. გინება.
 2. გალანძღვა ნ. შერტყვენა.
 გალართხვა ნ. დასველება.
 გალასტვა ნ. 2. გაჩაჩხვა.
 გალაფვა ნ. გაქუქუიანება.
 გალაქული ნ. გაპრიალებული.
 გალაღება ნ. განებერება.
 გალაღალღება ნ. 1. ვლება.
 გალაფება ნ. აყროლება.
 1. გალაშქრება ნ. ომი.
 2. გალაშქრება ნ. შეპასუხება.
 გალახვა ნ. 1. ცემა.
 გალახული ნ. ნაცემი.
 გალაჩება ნ. წასვლა.
 გალაჩვა ნ. გაჩაჩხვა.
 გალაჩუნება ნ. წასვლა.

1. გალევა ნ. დამთავრება.

2. გალევა ნ. 2. დაკლება.

გალესვა, მოლესვა, ლესვა, გამახვა, მომახვა, წამახვა, წამწვეტება. მოპირვა, პირვა, გამოპირვა, გამართვა, გაბასვრა. პირის გამოწყობა, გაჩარხვა, პირის აწყობა, გამწვეტება, კოღვა, გაფხავება.

გაკაჟლი, გულო, გაფხავლი, ენავ!
ვაჟა.

გალელეჩებული ნ. 2. ცივი.

გალესილი ნ. ბასრი.

გალეული ნ. გამხდარი.

გალექებული ნ. მთვრალი.

გალექსვა, ლექსად გამოთქმა, ლექსად გადალება, გარითმვა, სიტყვაშეწყობა.

გალეშვა ნ. გალოთება.

გალეშილი ნ. მთვრალი.

გალია, ყაფახა, ყაუშანა, საფრინველე.

ასლან გირეი, როგორც დათვა ყაფახაში, ისე იყო მთებზე იქით მოშწყველული. ა. ყახბ.

გალიბანდი ნ. ქუდი.

გალიოლივება ნ. სველება.

გალიფვა ნ. გაფისვა.

გალიციცივებული ნ. 2. საესე.

1. გალობა, მღერა, ღიღინი, მოძევაჟა. ძნობა, მუსიკობა.

ერთსა ვისმე აშიკობდეს...

მისთვის ენა მუსიკობდეს. შოთა.

და ნაღელიანად მასზე მეურმე მწუხარს სიმღერას დაძლულუნებდა.

ილია.

ქირიც და ლხინიც სულ მღერით და გალობით იცოდა. ილია.

სიტყვანი მეთხზნეს მე ვისა ძნობას. შავთ.

2. გალობა ნ. ყვირილი.

გალოთება (გალოთდა, გაალოთა), ლოთობა, სმას მიჩვევა (სმას მიეჩვიდა, სმას მიაჩვიეს), სმაში ჩათრევა (ჩაითრია), გალევვა (გალევვა), სმას მიპყო ხელი.

გალოხვრა ნ. გაქურჩნა.

გალოშვა ნ. დასველება.

გალოზობა ნ. გადნობა.

გალოზობილი ნ. გამდნარი.

გალოზობა ნ. გადნობა.

გალოზობილი ნ. გამდნარი.

1. გამაგრება, გამტყიცება, ვაფშეკა, გამკერივება, გაკორძება, გამყარება, წრთობა, გამოწრთობა, დაკოშტება, გასალება, გასიპება, გასალკლდევება, გაკაეება, გაფხავება, გაქვაება, გაჭირჩვება, (ნაქსოვის გამაგრება ბეჭკით) ჩაბეჭკვა.

შენგან ჩემი სიყვარული ამით უფრო გამყარე. შოთა.

გასაღდეს და გაამრავლეს საუბარი სიტყვა-სშირი. შოთა.

...ჩერ ისევა ვარ ფხიანად. ვაჟა.

2. გამაგრება (გაუმაგრდა), გაძლება (გაუძლო), გამკლაება (გაუმკლავდა). ნ. აგრეთვე თმენა.

3. გამაგრება ნ. 1. წინააღმდეგობა.

გამაგრებული ნ. 1. მაგარი.

1. გამათრახება ნ. დატუქსვა.

2. გამათრახება ნ. 1. ცემა.

გამათხოვრება ნ. გადატაკება.

გამალებით ნ. სწრაფად.

გამართულობა ნ. 2. იარალი.

გამამტყუვებელი ნ. შამნილებელი.

გამანადგურებელი ნ. დამლუპველი.

გამარადისება, უკვდავყოფა, გაუკვდავება.

1. გამართვა ნ. აგებულება.

2. გამართვა ნ. გალესვა.

3. გამართვა ნ. დაწყება.

4. გამართვა ნ. მოწესრიგება.

5. გამართვა, მოწყობა, გაწყობა, ვადახდა, გაჩაღება (ქორწილისა, ნათლობისა, ლხინისა და სხვ.), მოწყობა (ყროლობისა და სხვ.), ჩატარება (ექსკურსიონისა, ლექციისა და სხვ.).

6. გამართვა ნ. წასვლა.

7. გამართვა ნ. 18. შლა.

8. გამართვა ნ. 3. გამორკვიბი.

9. გამართვა (წელში გამართა). გასწორება (გასწორდა).

10. გამართვა ნ. დაარსება.

11. გამართვა (გლუბებმა გუთნები და ფარცხები გამართეს), მართვა (მართავენ), გამზადება, მზადება, გაკეთება.

12. გამართვა ნ. დახლოვნება.

13. გამართვა ნ. 2. გახსნა.

გამართულად ნ. მწყობრად.

გამართული ნ. აზრიანი.

1. გამართულობა ნ. 2. აღკურვილობა.

2. გამართულობა, დანადგარი, დაღმეულობა.

როგორ არის საფეიქრო დაზგების დადგმულობათა პროექტის საქმე?

3. ჩ ხ ი ე ე.

1. გამარჯვება ნ. 1. დაწინაურება.

2. გამარჯვება ნ. მიღწევა.

3. გამარჯვება ნ. ჯობნა.

გამარჯვებით იყავი ნ. გაგიმარჯოს!

გამარჯვების მოპოვება ნ. ჯობნა.

გამარჯვებული, ძლევაშოსილი, მრე, მომრევი, მძლე, მძლეველი, მჯობნი (მჯობნის მჯობნი არ დაიღვევაო — ან დ.).

ძალა და ღონე მიბოძე,

მტერთა ვეყო მრეო.. დ. გ უ რ ა მ.

გამარჯობის თქმა ნ. მისალმება.

გამასპინძლება ნ. მასპინძლობა.

გამასწორებელი სახლი ნ. სატუსალო.

გამასხარავება ნ. დაციწვა.

გამაყრუებელი ნ. მკივანა.

გამაცბუნებელი ნ. საკვირველი.

გამაცოცხლებელი ნ. 4. ცხოველი.

გამაძლარი ნ. მაძლარი.

გამაწბილებელი ნ. სასირცხვილო.

გამახვა ნ. გალესვა.

გამახვილებული ნ. ბასრი.

გამხედავი ნ. გულადი.

გამხედაობა ნ. სიმამაცე.

გამგებელი ნ. საზრიანი.

1. გამგები ნ. საზრიანი.

2. გამგები ნ. 2. მორჩილი.

1. გამგებლობა ნ. ბატონობა.

2. გამგებლობა. ნ. გამგეობა.

გამგელება ნ. გაამგეა.

გამგელებით ქამა ნ. მძღობის დ.

გამგელებული ნ. მშერი.

გამგეობა, გამგებლობა. მართვა, ჰართვა-გამგებლობა, მმართველობა. გასკარგვა, წარმოებ, გაძლოა, წაყყანა (საქმარსა).

გამგზავრება ნ. წასელა.

გამგმირავი ნ. მკივანა.

გამგონი ნ. 2. მორჩილი.

გამგონობა ნ. მორჩილება.

გამდგარი ნ. დამკვიდრებელი.

გამდელი ნ. ძიძა.

1. გამდიდრება, ავსება (ფულით. სიყითთ ყელამდე ავსო), ამოვება, ჩაქცევა (ჩაოქცა), აშენება (აწენდა), გაკეთება (გაკეთდა), ჯიბის გატენა (ავსება) ფულით. გატყენა. ყელში ამოსტის (ქონება, სიმდიდრე), დოკლათით ავსება.

მას დღე გასცემს ყველაქსა

სიყაყისა მოგებულსა.

რომე სრულად ამოავებს

მკირესა და დიდებულსა. შოთა.

სხვადასხვა საჩუქრებითა იგი აავსო ყელამდე. ვაჟა.

აგრეა წუთისოფელი: ერთის დატყევაზეა აშენებული მეორის აშენება.

ვ. ბარნ.

ისაკა ისე გაიტყენა, რომ ახლო-მანლო სოფლებში სიმდიდრით არაეინ სჯობდა.

შ. არაგვ.

2. გამდიდრება ნ. 1. გადიდება.

გამდნარი, გაღობილი, გაღობილი, ნაზოვარი, ნაზავებო.

ნაზოვრის წყალმა (დარეჯანი) მორევეში მიიტანა და კლდეზე მიიწვიტა.

ვაჟა.

გამელოტება ნ. ქუცვა.

გამეტება ნ. დამობა.

გამეტებული ნ. განწირული.

გამეფება, მეფედ დაქდობა, გახელ-

მწიფება, მეფედ კურთხევა (ეკურთხა), გვირკეინის კურთხევა (გვირგვინი იკურთხა). ტახტზე ასკლა.

გამეფებული ნ. გაბატონებული.

გამეცალე ნ. გასწი აქედან!

გამეჩხებება ნ. შეთხელება.

1. გამეღელ-გამომღელი ნ. გამეღელი.

2. გამეღელ-გამომღელი ნ. ვიგინდარა.

გამეღელი, გამეღელ-გამომღელი, მგზავრი, ამეღელ-ჩამეღელი, მიმავალი, გზად მიმავალი, მოძვ. მომლოცველი.

იმ გზაზედ ხალხის ფეხი არ მისწვდება, ამეღელ-ჩამეღელი არ დაიღევა.

ილია.

გამზადება ნ. 11. გამართვა.

1. გამზურება (ოთახისა), განიავეება, ჭერის გაწმენდა.

2. გამზურება ნ. გამოფენა.

გამზრდელი ნ. ლალა.

გამთელება ნ. 1. შეხორცება.

გამიზნება ნ. დამიზნება.

გამირი ნ. რკალი.

1. გამიჩვნა. ნ. განსაზღვრა.

2. გამიჩვნა ნ. 2. გაყრა.

გამიჩხურება ნ. არშეიყობა.

გამკვდარებული ნ. 2. გაშეშებული.

გამკვრივება ნ. გამაგრება.

1. გამკითხავი ნ. 2. მოსამართლე.

3. გამკითხავი ნ. მოწყალე.

გამკივანი ნ. მკივანა.

1. გამკლაეება ნ. 2. გამაგრება.

2. გამკლაეება ნ. შეტყეის მოგერიება.

გამკრაფი, ორპირი, ორქოლი (ქარი), გამქოლი.

1. ...გამო ნ. ...თვის.

2. გამო (ავადმყოფობის გამო), მიზეზით, საბაბით, წყალობით, სას. გამოისობით, გადამკიდე (შენი გადამკიდე ფეხი ვეღარსად გამოდგამს), ბარობით (ავადმყოფობის ბარობით), შენი შეპყრე.

გამოანგარიშება ნ. გამოთვლა.

გამოაბრძანეს ნ. 1. გაგდება.

გამოაინტრიშეს ნ. 1. გაგდება.

გამოაშკარავება ნ. გამოვლინება.

გამოაშკარავებული ნ. 4. ცხადი.

გამოაბერილი ნ. აბურცებული.

1. გამობმა ნ. 1. გადიდება.

2. გამობმა ნ. 1. მოსხმა.

3. გამობმა (საქმეს თავი ვერ გამოაბა), გართმევა (საქმეს თავი ვერ გაართვა), გაძლოლა (უძღვება).

1. გამობრუნება ნ. განკურნება.

2. გამობრუნება ნ. გონს მოსვლა.

3. გამობრუნება ნ. დაბრუნება.

გამობრუებული ნ. მთვრალი.

1. გამობრძმედილი ნ. გამოცდილი.

2. გამობრძმედილი ნ. ოსტატი.

გამოგლება ნ. 1. გაგლება.

გამოგლეჯა ნ. 2. წართმევა.

გამოგლოვება ნ. 2. ტირილი.

1. გამოგონება, გამონაგონი, ნაცოდვილარი.

2. გამოგონება ნ. ტრუობა.

3. გამოგონება ნ. თხზვა.

გამოდაეება ნ. შეპასუხება.

გამოდარება, დარის გამოსვლა, ცა მოიწმინდა, ცამ ღრუბლები გადაიფარა, ცამ მოიკამარა, კარგი დარი დაიჭირა. ნ. აგრეთვე დარია.

შუა დღის ხანიც მოვიდა

და ცამაც მოიკამარა. ვ ა ჟ ა.

1. გამოდგმა ნ. 1. გამოფენა.

2. გამოდგმა, გამოწევა.

1. გამოდგომა ნ. გაყიდება.

2. გამოდგომა (გამოდგა), ვარგისობა, ივარგა, გამოსადევობა, მაქნისობა.

3. გამოდგომა (დამპალი გამოდგა, თურმე დამპალი ყოფილა), აღმოჩენა (აღმოჩნდა).

გამოდება, წამოდება, წა(მო)კვრა, გაკვრა.

გამოღინება ნ. 1. დაქცევა.

გამოღნობა ნ. 2. გამოსვლა.

1. გამოვარდნა, გამოხტომა, გამოქრა.

მუნით ქალი გამოიჭრა

ბულ-მდულარე, ცრემლ-დასხმული.

შოთა.

გამოვარდა შველს ნუკრი,
გამოვარდა და გაშუშდა. ი. გ რ ი შ.

2. გამოვარდა ნ. გარევა.

გამოვლა ნ. განცდა.

გამოვლება ნ. 5. ვლება.

გამოვლენა ნ. გამოვლინება.

გამოვლინება, გამოვლენა, გამოჩენა,
გამოაშკარავება, მზის სინათლეზე ა-
მოტანა, ნიღაბის ჩამოგლეჯა (ჩამო-
გლეჯს), ნიღაბის ჩამოხდა (ჩამო-
ხდის), სააშკარაოზე გამოტანა, გამოშუ-
ვრება, გამოშვლანება, გაშუქება, გა-
კვევა, ნათელის მოფენა, შუქის მოფენა,
ნათელყოფა, ცხადყოფა, აღდგენა, გან-
ხილვა. ნ. აგრეთვე მხილება.

გამოვსება ნ. დატენა.

გამოზიდვა ნ. 1. გამოტანა.

გამოზოგვა ნ. დაზოგვა.

გამოზოგვით ნ. 1. ცოტცოტარბით.

გამოზოგვა ნ. დაზოგვა.

გამოზრდა ნ. გაწურთნა.

გამოზრდილი ნ. მოწაფე.

1. გამოთაყვანებული ნ. 3. შტერი.

2. გამოთაყვანებული ნ. უნიკო.

გამოთვლა, გამოანგარიშება, შეჯამება,
შეჯამლება.

გამოთიშვა ნ. გამოტოვება.

გამოთლა ნ. გამოჩარხვა.

1. გამოთქმა ნ. გამოხატვა.

2. გამოთქმა ნ. გამონათქვამი.

3. გამოთქმა ნ. 1. ეილო.

4. გამოთქმა ნ. თხზვა.

გამოთქმული ნ. ნათქვამი.

გამოთხოვნა, ხეყწნა-მუდართი გამოტ-
ომევა.

გამოთხოვება ნ. გამოსალმება.

გამოისობით ნ. ...თვის.

გამოკამათება ნ. შეპასუხება.

გამოკანკლა ნ. 2. მორთვა.

გამოკება ნ. თავის რჩენა.

1. გამოკეთება ნ. განკურნება.

2. გამოკეთება ნ. დანაშაულის გა-
მოსწორება.

გამოკვარახვინება ნ. მოწესრიგება.

1. გამოკვეთა ნ. ამოღარვა.

2. გამოკვეთა, გამოქანდაკება. გამოკ-
რა, გამოძიწვა.

გამოკვეთილი ნ. გასაგება.

1. გამოკვლევა ნ. კვლევა.

2. გამოკვლევა ნ. ნაშრომი.

3. გამოკვლევა ნ. შესწავლა.

გამოკვრა ნ. 5. შეკვრა.

გამოკიაფება ნ. ბრწყინვა.

1. გამოკილება ნ. გადაკილება.

2. გამოკილება ნ. გაკიდება.

გამოკიხვა ნ. 1. გაკება.

გამოკიკნა ნ. ღრღნა.

გამოკოპიტება ნ. 2. გათლა.

გამოკოპწიანება ნ. მორთვა.

გამოკოპწიანებული ნ. მორთული.

გამოკუსვა (თვლების გამოკუსკა),

5. ამოვარდა.

გამოკობტაევა ნ. მორთვა.

გამოკობტაეებული ნ. მორთული.

1. გამოკორომა ნ. ბრწყინვა.

2. გამოკორომა ნ. გამონათება.

გამოლაგება ნ. 1. გამოტანა.

გამოლაპაზებული ნ. 2. მორთული.

გამოლაპარაკება, გამოხმაურება, სო-
ტყეის გადაღება, გამოსაუბრება. ჯაბა-
ასება, ხმის გაცემა.

გამოლასტული ნ. შმიერი.

გამოლაყებული ნ. 2. შტერი.

1. გამოლევა, მოსპობა, გადაგვარება,
გაქრობა, გადაშენება, გაწყდობა.

2. გამოლევა ნ. დამთავრება.

2. გამოლევა, ათაევა (ელოდა, სანამ
კიბზე ხალხი ათაულებოდა).

გამომყრუებელი ნ. მკვიანა.

1. გამომეტყველება ნ. 1. გამოხედვა.

2. გამომეტყველება ნ. იერი.

გამომღგარი ნ. ვარგისი.

გამომწვეურება ნ. გამოვლინება.

1. გამომწვანება ნ. გამოვლინება:

2. გამომწვანება ნ. გამეღვანება.

გამომწვიდობება ნ. გამოსალმება.

გამომწვევი ამგზნები, აღმძვრელი
(ავადმყოფობისა, მაგ., ბაქტერიი).

გამომხატველი ნ. მეტყველი.

1. გამონაგონი ნ. 2. გამოგონები.

- 2. გამონაგონი, შეთხზული, სიჩქერი.
- 6. აგრეთვე ქორი, ცრუობა, ცილი.
- 7. გამონაგონი ნ. უსაბუთო.
- გამონავალი ნ. ნარჩენი.
- გამონათება, გამოქობება, გამოკრთო-
- მა. ნ. აგრეთვე ბრწყინვა.
- გამონადენი ნ. ნახალი.
- 1. გამონათქვამი, გამოთქმა, სიტყვის
- საქევი.
- 2. გამონათქვამი ნ. ნათქვამი.
- გამონაური ნ. ნახალი.
- გამონარიცხი, 2. გამონაქვითი.
- გამონახახი ნ. ნახატი.
- გამონაქვითი ნ. გამონარიცხი.
- გამონაყარი ნ. ნასიცხი.
- გამონაშვერი ნ. გამონაწვერი.
- გამონაშუქი ნ. ანარეკლი.
- გამონაცადი ნ. გამოცდილი.
- გამონაცვალი ნ. ნაცვამი.
- გამონახულემა ნ. ნახატი.
- გამონაწური, განაწური, გამონახალი,
- ჩენხო, ქენჭი, კობტონი (თხილისა და
- სხე), წეწონი (ყავისა), ქვა (ყურძნი-
- სა).
- 1. გამონახალი ნ. გამონაწური.
- 2. გამონახალი ნ. ნახალი,
- გამონაწვერი, წამონაშვერი, წანაშვერი,
- შვერილი, წვერი, (გამონაშვერი კლდი-
- სა წყალში) კონცხი.
- გამონაწური ნ. ნახალი.
- 1. გამონახვა ნ. 1. მონახვა.
- 2. გამონახვა ნ. 1. მოხელემა.
- 3. გამონახვა ნ. 2. ძებნა.
- გამონელემა ნ. დაკლება.
- 1. გამოპარება (გამოუპარა), გამოტო-
- ვება (გამოსტოვა), გამოჩრენა (გამორჩა),
- ხელში გასხლეტა (გაუსხლტა ხელიდან),
- გაშვება (შემოხვევა ხელიდან გაუშვა),
- თვალსა და ხელს შუა დაკარგვა, თვა-
- ლას აცდენა, ვერ შეამჩნია, ვერ დაინახა.
- ნ. აგრეთვე 2. შეცდომა.
- 3. გამოპარება ნ. 2. მოტყუება
- გამოპასუხება ნ. შეპასუხება.
- გამოპეწინეიებული ნ. მორთული.
- გამოპირვა ნ. ვალესვა.
- გამოპირული ნ. ბასრი.

- გამოპარანქვა ნ. 2. მორთვა.
- გამოპარანქული ნ. 2. მორთული.
- გამოუურვა ნ. შესმა.
- გამორბენა ნ. 1. გამოუარდნა.
- 1. გამორევა ნ. 2. გამოჩენა.
- 2. გამორევა ნ. 3. ჩართვა.
- გამორეცხვა ნ. 5. ელება.
- გამორთევა ნ. 7. აღება.
- გამორიფვა, ნაპირზე გამოყრა, ნაპირ-
- ზე გამოკლება.
- 1. გამორიცხვა ნ. 6. ამოღება.
- 2. გამორიცხვა ნ. გამოტოვება.
- 3. გამორიცხვა ნ. გამოქვითვა.
- 1. გამორკვევა ნ. გამოვლინება.
- 2. გამორკვევა ნ. 1. გაგება.
- 3. გამორკვევა ნ. 2. მოსულიერება.
- 4. გამორკვევა ნ. 1. გონს მოსვლა.
- 1. გამოჩრევა ნ. 1. დაწინაურება.
- 2. გამოჩრევა (გამოარჩევს), გამოყო-
- ფვა, განსხვავება (განახსნავებს), უპირა-
- ტესობის მიცემა (უპირატესობას ამ-
- ღევს).
- 3. გამოჩრევა ნ. 1. მონახვა.
- გამორჩევით ნ. განსაკუთრებით.
- 1. გამოჩრენა ნ. გამოპარება.
- 2. გამოჩრენა ნ. 2. მოტყუება.
- 3. გამოჩრენა ნ. სართვა.
- 1. გამოჩრეული ნ. დაჩემებული.
- 2. გამოჩრეული ნ. 4. საყვარელი.
- 3. გამოჩრეული, რჩეული, კონტა,
- დახვეწილი (ენა, გემოვნება და სხე),
- ნატიფი.
- 4. გამოჩრეული ნ. საგანგებო.
- გამოსადეგი ნ. ვარგისი.
- გამოსადეგობა ნ. 2. გამოდგომა.
- გამოსადეგოანი ნ. დალოცვილი.
- გამოსავლიანობა, ხვერიელობა (მო-
- საულისა).
- გამოსალმება, გამოთხოვება, გამოშვი-
- ლობება, დამშვილობება.
- გამოსარჩლება, გამოქომაგება, მხარის
- დაქერა, დაცვა, თავის გამოღება (ყვე-
- ლასათვის თავს გამოიდებს ხოლმე). ს ა ს.
- წაეფაფრა, ეფაფრება. ნ. აგრეთვე ხელის
- შეშვება.
- გამოსახველი ღღე ნ. ექმე.

- გამოსაუბრება ნ. გამოლაპარაკება.
- გამოსაუენებელი ნ. ვარგისი.
- გამოსაღები ნ. გადასახდელი.
- გამოსახვა ნ. გამოხატვა.
- გამოსვენება ნ. 1. გამოტანა.
- 1. გამოსვლა ნ. ვამოლწევა.
- 2. გამოსვლა (აქედან არაფერი გამო-
ვა); გამოდნობა (ვერაფერი გამოდნა რა).
- 3. გამოსვლა, დამკრა (მატარებლისა
სადგურებიდან).
- 4. გამოსვლა, გამოჩენა (სცენაზე, ეს-
ტრადლაზე და სხვ.).
- 5. გამოსვლა, გამოყვანა (აქედან ერთი
საკაბე არ გამოვა, ერთ საკაბეს ვერ გა-
მოვიყვან).
- 6. გამოსვლა, გამოქვეყნება, დაბეჭდვა.
- 7. გამოსვლა ნ. 2. განთავისუფლება.
- 8. გამოსვლა ნ. მიტოვება.
- 9. გამოსვლა ნ. 1. მიღწევა.
- 10. გამოსვლა ნ. დამთავრება.
- 11. გამოსვლა ნ. ამბობება.
- 12. გამოსვლა, გამოფენა (ხალხი გა-
მოეთინა).
- გამოსულელებული ნ. 2. შტერი.
- 1. გამოსული ნ. ვარგისი.
- 2. გამოსული ნ. ჩამომავლობა.
- გამოსულიდა, გამოსნა.
- გამოსწორება ნ. დანაშაულის გამოს-
ვიღვა.
- გამოსხივება ნ. ბრწყინება.
- გამოსხლობა ნ. 2. განთავისუფლება.
- გამოსხმა ნ. 1. დაქცევა.
- 1. გამოტანა, გამოზიდვა, გამოლაგება,
წადება, (მიცვალებულისა) გამოსვენება,
წასვენება.
- 2. გამოტანა ნ. მოსხმა.
- გამოტაცება ნ. ქურდობა.
- გამოტენა ნ. დატენა.
- გამოტენილი ნ. გატენილი.
- გამოტება ნ. გამოტყდომბა.
- გამოტეხილად თქმა ნ. გამოტყდომბა.
- 1. გამოტვივებული ნ. უგონო.
- 2. გამოტვივებული ნ. შტერი.
- გამოტირება ნ. 2. ტირილი.
- 1. გამოტოვება ნ. გამოპარება.

- 2. გამოტოვება ნ. გატდენა.
- 3. გამოტოვება, გამოთიშვა, გამოჩრ-
ცხება, ამოგდება, ამოღება, გამართვა
(პწკარისა, სტრიქონისა კორექტურაში).
- გამოტოვება ნ. სიარული.
- 1. გამოტრიალება ნ. დაბრუნება.
- 2. გამოტრიალება ნ. განკურნება.
- გამოტყვრენა ნ. 1. მონახვა.
- გამოტყვრომა ნ. 2. გამოჩრქნა.
- გამოტყდომბა, გამოტება, აღიარება,
განდობა, გამოტეხილად თქმა, გაზიარება,
გამხელა.

არვის გავენდე სულგმულსა,
დაეშალე, ვითა ჳირია. შოთა.

ის, რაც თქვენ დაგეპართათ, არის
უბედურება. უბედურების გამხელა კი
სრულებითაც არაა სირცხვილი.

რ. გვეტ.

გამოტყუება ნ. დაცინცვა.
გამოტყვლი, თავდაუღწეველი, გზამოქ-
რილი, ორ წყალშუა დარჩენილი, გამო-
უსვლეელი, გადაულახავი, დოუძლეველი
ერთკენ გამოუსვლეელი კლდეები ქონ-
დათ და თავს ვერ მოვლიდნენ.

ა. ყაზბ.

- 1. გამოუთქმელი ნ. აუწერელი..
- 2. გამოუთქმელი ნ. გულდახშული.
- 3. გამოუთქმელი ნ. წარმოუდგენელი.
- 4. გამოუთქმელი ნ. უსიტყვო.
- გამოუღვეელი ნ. დოუშტეტელი.
- გამოუნელებლივ ნ. მუღამ.
- გამოურკვეველი ნ. 2. განუსაზღვრელი.
- გამოურჩიომი ნ. უსარფო.
- გამოუსადგვარი ნ. უმაქნისი.
- გამოუსვლეელი ნ. უსწავლეელი.
- გამოუსწორებელი, მოუტყულებელი
(არ გათვთრდება ყორანის, რაც უნდა
ხეხო ქვიშითა — ხალხ.).
- 1. გამოუსვლეელი ნ. 1. ხაში.
- 2. გამოუსვლეელი ნ. გულუბრყვილო.
- გამოფარცვა ნ. შიგენა.
- გამოფაშვა ნ. შიგენა.
- გამოუყვანელი ნ. დოუმუშავებელი.
- გამოუცნობი ნ. გაუგებარა.

გამოუხატავი ნ. აუწერელი.

გამოუჭაგავი ნ. 3. ტლანქი.

1. გამოფენა, გამოდგომა, გამოწყობა.
2. გამოფენა, გაუნა, გამოცილება (სა-
რეცისა და სხვ.), გამოზეურება, მზეზე
გაუნა.

8. გამოფენა ნ. 12. გამოსკლა.

1. გამოფიტილი ნ. უსიცოცხლო.

2. გამოფიტილი ნ. გამხდარი.

გამოფუტურობული ნ. 1. ცარიელი.

გამოფულრული ნ. 1. ცარიელი.

1. გამოფულვრა ნ. ამოღარვა.

2. გამოფულვრა ნ. ღრღნა.

გამოფხიზლება ნ. ამოღვიძება.

გამოქანდაცება ნ. 2. გამოკეთა.

გამოქაჭვა ნ. გამოწურვა.

გამოქექვა ნ. 1. მონახვა.

1. გამოქექილი ნ. გამოცდილი.

2. გამოქექილი ნ. მატრახაზი.

გამოქვაბული ნ. მღვიმე.

1. გამოქვეუნება ნ. გამელაენება.

2. გამოქვეუნება ნ. 6. გამოსკლა.

8. გამოქვეუნება ნ. 3. მოთავსება.

გამოქვითვა ნ. გამორიცხვა

გამოქნა ნ. გამოყვანა.

გამოქნილი ნ. მატრახაზი.

გამოქომაგება ნ. გამოსარჩლება.

გამოლადვრა ნ. 5. გამოქრა.

გამოლანდალება ნ. 5. ელება.

1. გამოლება ნ. 1. მოსხმა.

2. გამოლება ნ. მიცემა.

8. გამოლება, გამოწვევა (ყუთისა, უჭ-
რისა).

გამოღვიძება, გამოფხიზლება, გაღვი-
ძება.

გამოღინდილება ნ. გამოღწევა.

გამოღმა ნ. პირაქეთ.

გამოღმა მხარე ნ. პირაქეთ.

გამოღრუება ნ. ამოღარვა.

გამოღწევა (ტრამევიში გამოვლწიე),
თავის დაღწევა გამოსკლა (ძლივს გამო-
ვედა), ძლივს გამოვეტიე, ტყიდან ძლივს
გამოვატანე, გამოღინდილება.

გამოყენება, ხმარება, მოხმარება, სარ-
ეებლობა, მომარჩევა, გასაქმრება, მი-
მარჯვა (სხვა საშუალებას მიმართა).

გამოყევეჩებული ნ. 2. შტერი.

1. გამოყვანა ნ. გამოჩევა.

2. გამოყვანა ნ. გამოცნობა.

8. გამოყვანა, გაკეთება. დამზადება
(ტყევისა) გამოქნა, აგურისა (მოქრა),
(გვირაბისა) ამოყვანა, (სანთლისა) ჩა-
მოქნა, ჩამოსხმა, (ყველისა) ამოღება,
ამოყვანა.

4. გამოყვანა ნ. წყევანა.

5. გამოყვანა ნ. 5. გამოსკლა.

გამოყვანილი ნ. ქანდაცებული.

გამოყვანილობა ნ. გამოჭრილობა.

1. გამოყოფა ნ. 2. გამოჩრევა.

2. გამოყოფა ნ. განყერძობა.

8. გამოყოფა ნ. რტუნება.

4. გამოყოფა (ხელისა, ენისა), გამო-
შვერა, გამოჩრა.

1. გამოყრა ნ. 1. მოსხმა.

2. გამოყრა ნ. 1. გაგდება.

გამოყრევიანება ნ. 1. დაქრა.

გამოყრუება ნ. ყურთა სმენის წაღება.

1. გამოყრუებული ნ. ყრუ.

2. გამოყრუებული ნ. 2. შტერი.

1. გამოშვება, გართმევა (სისხლისა).

2. გამოშვება (ციხიდან გამოშვებს),
გა(ნ)თავისუფლება (გა(ნ)თავისუფლეს).

8. გამოშვება ნ. გამოცემა.

4. გამოშვება ნ. გამოპარება.

5. გამოშვება ნ. 4. გამოსხნა.

1. გამოშვერილი ნ. წვეტი.

2. გამოშვერილი, გამოჩრილი, გამოწე-
ული.

გამოშვერა ნ. 4. გამოყოფა.

გამოშვივნა ნ. შიგენა.

გამოშლა ნ. 4. გამოსხნა.

გამოშრობილი ნ. 3. გამხმარი.

1. გამოშტერებული ნ. დარტყიანებუ-
ლი.

2. გამოშტერებული ნ. 2. შტერი.

გამოჩევა (წიწილებისა), გამოყვანა.

1. გამოჩენა ნ. გამოვლინება.

2. გამოჩენა (გამოჩნდა), გაჩენა, გა-
ქაქანება. გამოცხადება (გამოცხადდა),
ტყერობა, გამოტყერობა (საიდანღაც გა-

მოტყევა, გამოკევა (დღეს რაღაც განსაკუთრებული დღე გამოერია).

მ. გამოჩენა ნ. 4. გამოსვლა.

გამოჩენილი ნ. ცნობილი.

გამოჩერჩებულნი ნ. 2. სტერი.

გამოჩიქვანა. გამოჩიქვანა, გამოჩიქვანა.

მიმინოს იმას გამოაწიწინებენ, რაც კაცის საქმელად არ ვარგა. ილია.

გამორჩა ნ. 4. გამოყოფა.

გამორჩელთა ნ. გამოჩიქვანა.

გამორჩილი ნ. გამოშვერალი.

გამორჩრევა ნ. მონახვა.

გამოცარიელდება ნ. 7. ცლა.

1. გამოცლა ნ. 2. ცლა.

2. გამოცლა ნ. განცლა.

გამოცდილება, კირნახელობა, ჩეკვა. გაწაფულობა (საქმეში, მუშაობაში, წერა-კითხვაში და სხვ.).

იმ მოცდნე კაცების კირნახელობა, გამოცდილება, ცოდნა რომ შენსას ზედ დაემატოს... ილია.

გამოცდილი, გამოცდადი, ნავალი, ბეერისმნახელი, მრავალკირგამოცდილი. მრავალკირგადახდილი, ნამყოფი, ნაწენევი (რაც იწენიეს, სცადეს), ნაცადი, ნაცად-ნაცნობი, გამობრძმედილი, გამოქეპილი, გამოქაქული, გაქლესილი, ძველი კაცი, მის თავზე მხოლოდ წისქვილი არ დატრიალებულა, დაცდილი (დაცდილი მაქვს), მოსატყუებელი კბილი დიდი ხანია მოვიცვალე, ნასიარულევი.

ძნელია: ბრიყვი. მის მოკვლა, მრავალ კირს არის ნახადი. ე. ა. ე.

(ბახვამ) იცოდა, რომ მის მერანს გზა არ დაეზნეოდა... ამ ხეობაში ხშირად იყო ნასიარულევი. გ. წერეთ.

გამოცემა, გამოშვება, დაბეჭდვა.

1. გამოცვლა ნ. გარდაქმნა.

2. გამოცვლა ნ. 1. შეცვლა.

გამოცინცვლა ნ. დაცინცვლა.

1. გამოცლა ნ. შესმა.

2. გამოცლა ნ. დამთავრება.

6. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

გამოცნობა, შეტყობა, გაკევა, მიხეულრა, ახსნა, გამოკევა (ამოცინის გამოყენება, ამოხსნა).

გამოცოცხლება ნ. მოსულიერება.

გამოცხადება ნ. 2. გამოჩენა.

გამოძალვა ნ. 2. წართმევა.

გამოძახება ნ. გამოწვევა.

გამოძახილი, ნახმევი, გამოხმევი, უკუ. ექო.

1. გამოძება ნ. 1. მონახვა.

2. გამოძება ნ. 2. ძება.

3. გამოძება ნ. 1. მოხელება.

გამოძეება ნ. გაგლება.

გამოძერწვა ნ. 2. გამოკვეთა.

1. გამოძიება ნ. 1. გაგება.

2. გამოძიება ნ. კვლევა.

გამოძინება, ძილით გულის მოკვება, ძილით გადღობა, დიდხანს ძილი, ძილით თვლების დასივება, ძილით თვლების დადუღდუღება, ძილის გამოცხობა (ყარვალ გამოძინება).

ძილით გული იჭერა. პ. ცხ.

გამოძრომა ნ. 1. განთავისუფლება.

1. გამოწვევა ნ. გამოდგმა.

2. გამოწვევა ნ. 2. გამოღება.

გამოწეული ნ. გამოწეული.

1. გამოწვევა, გაწვევა. ვახხება, გამოძახება, გამოხმობა, დაბარება.

2. გამოწვევა ნ. წარმოქმნა.

გამოწვეტილი ნ. წვეტი.

გამოწვეული, წარმოქმნილი, წარმომდგარი, წარმოშობილი, შეპირობებული, პირობადებული, დამოკიდებული, დამოკიდებული, გაპირობებული.

1. გამოწვლილვა ნ. გაგება.

2. გამოწვლილვა ნ. დაწვრილებით გამოკვლევა.

1. გამოწვლილვით ნ. დაწვრილებით.

2. გამოწვლილვით ნ. საფუძვლიანად.

1. გამოწვეპილი ნ. 2. ბასრი.

2. გამოწვეპილი ნ. 1. მორთული.

გამოწვლა ნ. შიგვანა.

გამოწრობა ნ. 1. გამაგრება.

გამოწრთვა ნ. შესმა.

1. გამოწურვა, გამოკვეთვა, გამოქაქვა.

2. გამოწურვა, გამოხდა.

1. გამოწყობა ნ. მორთვა.

2. გამოწყობა ნ. ჩაცმა.

8. გამოწყობა ნ. 1. გამოფენა.

გამოწყობილი ნ. მორთული.

გამოკახრაკება ნ. მოწესრიგება.

1. გამოკიატება ნ. ბრწყინვა.

2. გამოკიატება ნ. გამონათება.

გამოკვირვა ნ. ბრწყინვა.

გამოკვირება ნ. ამოღარვა.

გამოკიშვა ნ. 1. დაჯღმვა.

1. გამოკრა ნ. გამოვარდნა.

2. გამოკრა ნ. ღრღნა.

8. გამოკრა ნ. 2. ჳრა.

4. გამოკრა ნ. გამოკვეთა.

წ. გამოკრა (ყელისა), გამოღადერა.

გამოკრილობა, გამოყვანილობა, თარ-
გი.

1. გამოკულებტა ნ. 4. გამოწურვა.

2. გამოკულებტა ნ. გასრესა.

გამოხარშვა ნ. ხარშვა.

გამოხატვა, ახატვა (სახეზე განცეფ-
რება ახატა), გამოთქმა, გამოსახვა,
სახვა.

მუნა განხო, მადვე გასხო.

განმინათლო გული ჩრდილი. შოთა.

გამოხატულება ნ. ნახატი.

გამოხედვა ნ. იერი.

გამოხარატება ნ. გაჩარხვა.

1. გამოხდა ნ. გამოწურვა.

2. გამოხდა ნ. ხარშვა.

1. გამოხედვა ნ. გამომეტყველება.

2. გამოხედვა ნ. ეჭერა.

გამოხვეტა ნ. 1. დავვა.

გამოხვეწა ა. ამოღარვა.

გამოხერება ნ. ამოღარვა.

გამოხილვა ნ. შეხებულება.

1. გამოხმარება ნ. გამოლაპარაკება.

2. გამოხმარება ნ. შებასუხება.

გამოხმარო ნ. გამოძახილი.

გამოხმობა ნ. გამოწვევა.

1. გამოხსნა ნ. 1. განთავისუფლება.

2. გამოხსნა ნ. 1. ხსნა.

8. გამოხსნა, გამოსყიდვა (ბრალისა,
დანაშაულისა).

4. გამოხსნა (კვანძისა, ზონრისა), გა-
მოშლა (შეკენძელისა). გამოშვება (შეკ-
რელისა).

გამოხედვა ნ. ეჭერა.

1. გამოხტომა ნ. გამოვარდნა.

2. გამოხტომა ნ. გარევა.

გამოჯავა ნ. გაწვრთნა.

1. გამოჯავული ნ. გამოცდილი.

2. გამოჯავული ნ. მატრაბაზი.

გამოჯავრება ნ. მიბაძევა.

გამოჯანდრული ნ. მატრაბაზი.

გამოჯანსაღება ნ. განკურნება.

გამულავნება, გამოქლავნება, განხმა-
რება, საქვეყნოდ გამოტანა, გამოქვეყ-
ნება, საჯაროდ გამოცხადება, სააშკარაო-
ზე გამოტანა, გამოშვებება, გათქმა,
გამხელა.

რაცა იცი მანდაური,

მოგვიწერე, გამელავნე. შოთა.

ფაქტების გამოშვებება ცილისწამება
არაა. პ. ჩხიკვი.

გამომლავნებული ნ. 4. ცხადი.

გამრავლება ნ. გაღიდება.

გამრჩობლება ნ. 2. გაორკეცება.

გამრიგებელი, განმკარგულბელი, რი-
გის მიმცემი. განმგებელი.

1. გამრუდება ნ. 2. გადახრა.

2. გამრუდება ნ. დაფარაკება.

3. გამრუდება ნ. მოხრა.

გამრჩე ნ. ბეჭითი.

გამრჩელი ნ. ბეჭითი.

გამსახლი (გამასწორებელი სახლი),
ნ. სატუსალო.

გამსახხებელი ნ. მევაღე.

გამსჯვალული (სიყვარულით, სიძულე-
ვით და სხვ.), აღესილი, აღსავსე (ენერ-
გიით), შეპყრობილი (სენით), მოცული,
გავსილი.

გამტანისი ნ. გამქველავი.

გამტიერება ნ. ქუცვა.

გამტიცება ნ. გამჯგრება.

გამტიცვა ნ. გატრა.

გამტიცული ნ. გაწმენდილი.

გამტყუნება ნ. მხილება.

გაშუღებულთ ნ. ნუღამ.
 გაშუღებული ნ. 2. ნიაღავი.
 გაშურული ნ. გაბოლილი.
 გაშუნიანება, გამლოერება, გაქეცინანება.
 გაშფუქებული ნ. 4. მკამელი.
 გაშქისება ნ. დაქსუება.
 გაშქრალი ნ. ჩაშქრალი.
 გაშლაერება ნ. გაშუნინანება
 გაშყარება ნ. გამაგრება.
 გაშყიდველი ნ. დახლიღარი.
 გაშყინავი ნ. ცივი.
 გაშყოლი ნ. გზის მაჩვენებელი.
 გაშშვენება, გაშშვენიერება, გაყოსტაყე-
 ბა, გალაპაზება, გაწყობა, მყობა. მოყაზ.
 მვა, მოპირკეთება. მორთვა, შემყოზა.
 მოლაპაზება. ფერიანება (აფერიანებას).
 მოკილიტება (კილიტიანი თავსაყრავი).

ბაღაზსა შვენის მყოზა,
 მარგალიტთ მიჯრით წყობა. ა. კ ა ვ კ

გაშშვენიერება ნ. გამშვენება.
 გაშშვენიერებული ნ. აფერადებული.
 გაშშრალება ნ. გაშრობა.
 1. გამჩენი (მადლი შენს გამჩენს),
 შემქმნელი. შემოქმედი. დაშბადებელი.
 2. გამჩენი ნ. ღმერთი.
 გამჩვირვა ნ. გაბტუება.
 გამჩვირული ნ. კუშტი.

გამცემი, მოლაღატე, ფიცის გამტები,
 განდგომილი, ორგული, ვერაგი, ეშმაკის
 მუშა. იუდა. იუდის ყერძი. იუდას წი-
 ლი, უკუღმართი, შეჩვენებული, ეშმაკის
 ერთი, მტეხი (ფიცის მტეხი). არგამტანი.
 კენი, მუხანათი, პირის გამტები.

სიკედილი კენს, სიკედილი მოლაღა-
 ტეს ა. ყ ა ზ ბ.

ეშმაკის მუშა გამხარხარ და მეზო-
 ბელს დასაყერად დასდეე. ა. ყ ა ზ ბ.

არა, შე ოყახდაქცეულო და შე იუდას
 ყერძო... ი ბაღლები როგორ გარეყე?

შ. არ ა გ ვ.

გამცილებელი ნ. გზის მაჩვენებელი.
 1. გამჭაფრება ნ. 1. გადიდება.

2. გამჭაფრება ნ. განწყვეტა.
 გამჭვივარება ნ. გამშაგება.
 გამშველი ნ. ცხოველმოსილი.
 გამშლეობა ნ. ამტრობა.
 გამშლეარება ნ. 1. გასტუმრება.
 გამშლოლი ნ. გზის მაჩვენებელი.
 გამშლე ნ. შკეიდრი.
 გამშწარება ნ. გამშაგება.
 გამშწევი საქონელი ნ. შესაბძელი სა-
 ქონელი.

გამშწევი ძალა ნ. შესაბძელი საქონელი.
 1. გამშწესება ნ. 5. მოწყობა.
 2. გამშწესება ნ. დანიშვნა.
 გამშწევება. ვართულება, გამჭაფრება,
 გაღრმავება.

გამშწვებება ნ. გაღესვა.
 გამშწკრივება ნ. ჩარიგება.
 გამშწკრალი, გაბრაზებული, გაყავრებული,
 გულმოსული, გაღმასებული, ვაფო-
 თებული, გაწიწმადებული, გაბუტული.
 გაასპიტებული. განრისხებული.

რა დაგემართა. აღამიანო? ... აქ ქო.
 ჩემთან ახლო, — უთხრა ახლა კი კო-
 ტად გაყავრებულმა კესომ. ილია.

უსომს ეელს გაუოთებული. ე ა ე ა.

გამქვაღავი (სიცივე. შეხედვა), გამ-
 ქოლ-განწესვლი, განწმარავი, ძველ-
 რბილში შემღწევი. ჩამწუღომი. გამტა-
 ნისი. შემტანებული.

გამქვირვალი ნ. მქვიარი.
 გამქვირი ნ. მქვიარი.
 გამქვირეთი ნ. გამქოლი.

გამქოლ-განწესვლი ნ. გამქვაღავი.
 გამქოლი (ქარი, მიმოსვლა, ბრიგადა
 და სხვ.), გამქვირეთი, ორქოლი. (მიმო-
 სვლა) გაუღიითი. (ოთახი, ქოხი და სხვ.)
 ფარღალაღა.

სახლს მარჯენიე წალმათ დაბურული
 მარანი ეღვა, ოთხკუთხიე ღია და ფარ-
 ღალაღა. ილია.

1. გამქრიახი ნ. გონიერი.
 2. გამქრიახი ნ. ფრთხილი.
 გამხარებელი ნ. შემეტყობანებული.

გამხდარი, გამხდარ-გამხდარი, მკლე, ღამქლევებული, კანი, კნავი, გალეული, გაძკალტყავებული, გაწლობილი, დაწლობილი. ჩხირივით ხმელი. ხორცდაცვინელი, ხორცდაყრილი, დაწვრილებული, კაკარობი, კნაპა, გაენაქული, გამხეკვეალი, მლივი, ნაღევი, მღევანა, დაღევი, კაფანდარა, კანტი, ლუძი, ჭანდაგი, ჭანგაცილი, ჩამომკენარი, ჩამომხმარი, ჩამომდნარი, წელაღეერა, ჩაწანაი, ძაბუნი, გადამღრძვალი, გაენაქულა, თხელ-თხელი, ცხვირში სინათლე ვასდის, გამხმარი, გამდნარი, კატასავით მიენავებული, ყბა ყბაში გაყრილი, ფერდი ფერდზე გაყრული, ლაკარტანა, ლართხა, გამოფრადილი, გვერდებჩაცვინული. ხმელ-ხმელი, ჩამოფხავებული, პირბმელი (ნიადაგი) მწორი, წუფხა, გამოფიტული, (ხორცი) ლაპრი (ამ ლაპრი ხორცისაგან წვენი ვერ გაკეთდება), აწოწილი (მალალი და გამხდარი ადამიანი), გაწოკული (უმწოდ გამხდარი მალალი ადამიანი), ილხი (განხამთრი მკლე სიქონელი — ს ა ბ ა). ი რ ო ნ. სპანის წაღევი, მიღულ მთვარესა ჰგავს.

კალმად გიკვეთ გაწლობილსა ტანსა ჩემსა ვითა თმასა. შ ო თ ა.

ტრანტასიდან გადმოხტა მალალი, უწნოდ აწოწილი და ძალზედ გამხდარი კაცი. ა. ყ ა ზ ბ.

განიერი კაბა მთლად გაპკოდა ვამხდარს და გაენაქულს ტანს. ა. ყ ა ზ ბ.

აიოი ჩი ნახა იმ გაწოკულ ქალში? ა. ყ ა ზ ბ

პატარა, ტანად გამხვრევეალი, თავს ქუდათ ჩაჩი ხურია. ა. ყ ა ზ ბ.

გამხდარ-გამხდარი ნ. გამხდარი.

1. გამხელა, გათქმა, ვაცემა, ხელის დაღება.

ქალიფანას არ გაუმხელია, რომ ზვარა-მზე მის სინახავად იყო. ე. ნ ი ნ.

ჩემი ლეკსები არაფერს ამხელს.

მ ა რ.

2. გამხელა ნ. გამეღავენება.

3. გამხელა ნ. გამოტყდობა.

გამხელილი ნ. ცხადი.

გამხეცება ნ. გაშმაგება.

გამხიარულება ნ. მხიარულება.

გამხვრევეალი ნ. გამხდარი.

1. გამხმარი ნ. გამხდარი.

2. გამხმარი ნ. ხმელი.

3. გამხმარი, დამკენარი, მკენარი.

ერთხელ ვიხილე ბაღში ყვავილი. მკენარი, უსულო, ვასერილი სილით.

ი ლ ი ა.

გამხეცებული ნ. სასტიკი.

1. გამხიარულება ნ. მხიარულება.

2. გამხიარულება ნ. გართობა.

გამხნეება ნ. წახალისება.

გამქდარი ნ. დამკვიდრებული.

...გან (სიხარულისაგან), ...ით (სიხარულით).

1. განა? ნ. ნუთუ?

2. განა ნ. ხომ.

3. განა ნ. ჰო!

განახული, გაყუჩებული, სულგამენდილი, კრიკაშეკრული, გაცქნავებული, გატრუნული, გაცვრენილი, სულგანახული, გარინდებული, სუნთქვაშეკრული.

რამდენივე ხანს გაწამებულ, სულგაქმენდილი და კრიკაშეკრული უყურებდა. ა. ყ ა ზ ბ.

განაღვეჯი ნ. ნაქუწი.

1. განაღვურება ნ. ამოხოცვა.

2. განაღვურება ნ. გაოხრება.

3. განაღვურება ნ. 1. ნვრევი.

განაღვურებული ნ. 1. დაღუპული.

განადენი, განადენის დანაკარგი.

განავალი, სკორე, კელი, (ცხვრისა)

ღრემლა, ღენგრა, ბართი, ქურთა, კურკლი, გემრა, (ლორისა) ჩხრინკელი, (ცხენისა და თხისა) ჩონჩოროიკი, ფეინა, (ხვასტაგისა) ნეხვი, ზოლო, ფუნა, (ფრინვლისა) სკანტლი, (მტრედისა) ნაელონი, (თაგვისა) ცურკლი, (თევზისა) ტურტ

ლი, (ნიდაგის გასაპოხიერებელი) ნეხვი, ნაელო, პატევი, სასუქი, (საწვავ ქასალად გახმობილი) წივა, (დამპალი ნაკელი, ჩალა, ფოთლები და სხვ.) მულჩი. ნ. აგრეთვე გამოხიერება.

(ფარების) გვერდებიც კეთდება ორპირი წნულით და შუა ადგილები იქედება მიწითა და ღრემლით. ა. ყ ა ზ ბ.

(მინდია) ...ანთებს თივასა ან ჩალას, გამშხარა ჯოყრებსა, თან მიაყოლებს წივასა. ვ ა ე ა.

განავარდება, გათარეშება, გაქრა.

გათარეშებას მოწადინებულნი, მთლად აერეოლდა. ა. ყ ა ზ ბ.

- 1. განაზება ნ. განებიერება.
- 2. განაზება (ინაზება), პრანჯა (იპრანჯება), გაპრანჯვა, გრეხვა, თავს იპრტიეებს, თავს იხევენინებს.
- 3. განაზება ნ. კეკლუცობა.
- განაზებულნი ნ. აზიზი.

განათება, გაღვარება, გაღვება, გაბრწყინება, გაბრწყინვალება, გაჩირაღდება, გაკაშკაშება, გაჩახჩახება, ვაშუქება, გაცისკროვნება, გასხივოსნება, გაჩახჩახება, ნათელის მოფენა, სხივის მოფენა, გაპკრიალება. ნ. აგრეთვე ბრწყინვა.

ცაზღდ ელვამ გააპკრიალა და გაანათა მდინარე ზევში. ი ღ ი ა.

ივანე მოგიკვდეთ, თუ ახლავ არ გაგიჩირაღდნოთ. შ. ა რ ა გ ე.

ლაშე გაკაშკაშდა და ეხლა ისე აღარ ბნელოდა. ე. ნ ი ნ ო შ ე.

განათლება, სწავლა-განათლება, განსწავლულობა.

განათლებული, ნასწავლი, განსწავლული. ნ. აგრეთვე მწიგნობარი და სწავლული.

- განაკაწრი ნ. ნაკაწრი.
- 1. განაკვეთი ნ. ნატეხი.
- 2. განაკვეთი (ქამავირისა, ხელფასის,

ფულადი გადასახადის რაოდენობა), სარგო.

მ. განაკვეთი, გაკვეთილი, მონაკვეთი (სტუდენტებმა ქართული ენის განაკვეთი მიიღეს).

- განაკილა ნ. 2. კილე.
- განაკილე ნ. 2. კილე.
- განაკილი ნ. 2. კილე.
- განაკილება ნ. განეკროება.
- განამირა (ქუჩა, რაიონი და სხვ.), გაკუებანი.

განამირება ნ. განეკროება. განამირებული, განცალკევებული, ვათიშული, კილეგანი.

არ ვარგვარ თქვენდა დედოფლად, ჩემი გზა კილეგანია. შ ო თ ა.

- განამოზი ნ. ნატეხი.
- განარუჯი ნ. წატრუსული.
- განასკვა ნ. გადაგრება.
- განაფხრეწი ნ. ნაეწი.
- განალა? ნუთუ?

განალდება, გადახდა, ვალის ვადახდა, ვალის გასტუმრება, დაფარვა, ვალის დაფარვა, ვალის აყენება, სესხის დაბრუნება, ანახლაულება, ანგარიშის გასწორება.

(სარქის ბეგაშვილს) გაუყოფდეს აბრეშუმი და ძლივს ააყენეს სიში ათას ასო თუმანი. ლ. ა რ დ ა ზ.

- განაყარი ნ. ნარჩენი.
- 1. განაყოფი ნ. ბიძაშვილი.
- 2. განაყოფი ნ. 2. ხეღარი.
- განაჩენი, ვანჩინება, გადაწყვეტილება, განაწესი, დასკვნა.

ქურდი რომ გამოტყდა, გამოძიებას თავი დაანებებს და ვანჩინების წერა დაიწყებს. ი კ ა ე ი.

- განაჩენის გამოტანა ნ. 2. დადგენა
- განაცარმტვერება ნ. 1. გაობრება.
- განაცდევინებს ნ. 2. მოგვრა.
- განაცემი ნ. ხარჯი.
- განაცერი ნ. ქატო.
- განაცვენი ნ. ზიანი
- განაცვენის დანაკარგი ნ. ზიანი.
- განაცრისფერება ნ. ვარუხება.

1. განაცხადი (განაცხადი საშენი მასა-
ლის შესახებ), თხოვნა, მოთხოვნა.

2. განაცხადი ნ. 4. ცხადი.

განაწამები ნ. ტანჯული.

1. განაწესი ნ. განაწენი.

2. განაწესი ნ. 3. განრივი.

განაწევენებული ნ. ნაწყენი.

განაწევერება ნ. დაქუცმაცება.

1. განაწილება, განწილვა. გაზიარება,
შუაზე გაყოფა, განახევრება.

არ გაიყარეს მას ღამეს.

კვლა ცეცხლი გაიზიარეს. შოთა

2. განაწილება ნ. 2. წესი.

3. განაწილება ნ. 2. განრიგება.

განაწილვადება ნ. დახანება.

განაწირი ნ. განწირული.

განაწური ნ. გამოწაწური.

განაწყენი ნ. კუშტი.

განაწყენებული ნ. კუშტი.

განაპერი ნ. ნატენი.

განახევი ნ. ნაყური.

განახევრება ნ. 1. განაწილება.

1. განახლება ნ. აღდგენა.

2. განახლება ნ. 1. აღორძინება.

3. განახლება ნ. განახლებნა.

განახშირება ნ. დანახშირება.

განახან ნ. 3. ვაპატროსნება.

გან-გან ნ. 4. გვერდზე.

გან-განზე ნ. 4. გვერდზე.

განგაში ნ. აურზაური.

განგაშის ატება ნ. ზარის რეკვა.

განგებ, ყასიღად, ვითომდაც, ვითომ,
თითქოს. მოსაჩვენებლად, განზრახ.

განგება ნ. ბელი.

1. განგვირვა ნ. დაქრა

2. განგვირვა ნ. 6. აგება.

განგვირვლი ნ. დაქრილი.

განგური ნ. ბლაზი.

1. განგულეება ნ. განზრახვა.

2. განგულეება ნ. 2. სურვილი.

განდაგან ნ. განივ.

1. განდგომილი ნ. გამცემი.

2. განდგომილი ნ. ერთეკოსი.

3. განდგომილი ნ. უღვთო.

განდგილი, მეუღაბნოე, დაყუღებუ-

ლა, შესუეტე, მღვიმელი, მეპარხულე,
პანდუხტი, ბერი, სალოსი, სქიმოსანი,
თვითგანდგომილი, არა ამა სოფლისაგა-
ნი, ბერი, მორჩილი, ბერად აღკვეცილი,
მონაზონი, მწირი, (მუსლიმანთა ბერი)
დავრიში (ათ დავრიშს შეუძლია ეთ
წამოსასხამზე დაწვეს).

ოდესღაც ტაძარს, იმ გაუქმებულს,
მეუღაბნოე შეჰკედლებია. ილია.

1. განდევნა ნ. გადღება.

2. განდევნა, გაძევება, გარისხვა, გან-
რინება, განყენება, ექსორია, განკეკოა
(ეკლესიიდან).

მაშ, ეს ექსორიაა, ექსორია... გააძვეს
კაცი მეფედ გამოცხადებული.

შ. ღაღ.

3. განდევნა ნ. 6. ამოღება.

განდევნილი ნ. განკეცხული.

1. განდიღება ნ. სახელის გათქმა.

2. განდიღება ნ. ქება.

განდიღების მოყვარული ნ. დიდების
მოყვარული.

განდიღების სენით შეპყრობილი ნ.
დიდების მოყვარული.

1. განდობა ნ. 1. აღსარება.

2. განდობა ნ. ვა(მო)ტყულობა.

განველი ნ. გასწი აქედან!

განებიერება (განანებიერა), ნებიერობა
(ანებიერება), განაზება (ანაზება), გაამი-
ნება, გააზიზება, ლოლიაობა (ელოლია-
ება), ლოლიობა (ულოლიება), სათუ-
თება, გასათუთება, ნებაზე მიშვება, გა-
ლაღება, ლალაობა, ხელით ტარება, ხე-
ლის გულზე ტარება, სულში იძვრენს,
გაკეინიება. ნ. აგრეთვე წახალისება.

(ჩემი პატრონი) ერთგულად მივლის,
მლალობს. ვაჟა.

განებიერებული ნ. აზიზი.

განელება, გაციება, გაგრილება, ნაც-
რის გადაგრილება.

განვითარება ნ. 16. შლა.

განვითარებადი ნ. მზარდი.

განვლტობა ნ. გაყრა.

განვლილი, გასული, გადასული, წარსული, ყოფილი, გარდასრული (დრო, წლები, დღეები და სხვ.), ნამყო დრო, ნამყო წინარე წარსული (გრამატიკა).

განვლო ცხოვრება თავისი ნ. მოკვდა.

განვლო წელნი თვისნი ნ. მოკვდა.

1. განვრცობა ნ. 14. შლა.

2. განვრცობა ნ. გაგანიერება.

განზანაყი ნ. თეფში.

განზავება ნ. 2. შლა.

განზე ნ. 4. გვერდზე.

განზე გადგომა ნ. 2. მორიდება.

განზე ღგომა ნ. 4. გვერდზე.

განზე მიღგომა ნ. 6. წევა.

განზე მიწევა ნ. 6. წევა.

1. განზრახ ნ. განაება.

2. განზრახ, განზრახვით, განზრახულად, წინასწარი განზრახვით, წინასწარი შეცნობით, წინასწარ აკეთებულ აზრით. წინასწარ განზრახულად.

განზრახვით ნ. 2. განზრახ.

1. განზრახვა, განგულეება, გულება, გულეება, გულში გავლება, გულში ჩაიქება, დაპირება (აპირება), დაპირება (ეპირება), მოწადინება (მოწადინებულა, მოიწადინა). ნ. აგრეთვე 2. სურვილი.

სად მამა-პაპა მგულეის,

იმათი კუბოს ფიცარი...

ჩემი სამშობლო ის არის.

რ. ერისთ.

2. განზრახვა ნ. 2. მიზანი.

3. განზრახვა ნ. 3. აზრი.

განზრახულად ნ. 2. განზრახ.

განზრახული, საგულეებელი, სავარაუდლო, კათვალისწინებელი, ნაეარაუღეზი, საეგებიო:

განზრახულობა ნ. 2. მიზანი.

1. განთავისუფლება (განათავისუფლა), ხსნა, დახსნა, (კირისაგან, უძღურებისაგან და სხვ.), გამოხსნა (ტყვეობიდან), გამოშვება, გაშვება (ციხიდან გამოუშვეს), გადარჩენა (გადარჩინა), შველა, ახატება, ვაზატება, აშვება, გათარხნება.

ტყვე მქმენ, არუ მიაზატე. შოთა.

2. განთავისუფლება (განათავისუფლდა), თავის დაღწევა, თავის დაჭრენა, თავიდან მოშორება. გადარჩენა (გადარჩა), დახსლტომა (დაუხსლტა), ხელიდან გახსლტომა, თავის დახსლტა, გამოსვლა (ქმიმე მდგომარეობიდან), უღლის გადაგდება, ხელ-ფეხი გაეხსნა, გამოსხლტომა, გამობზობა, მორჩობა (როდის მოვრჩები ამ ბაიყუშ ადამიანს?), გარჩილება (განერიდა).

ჩანს, ძნელი ყოფილა განერიდო სიკვდილს. ს. კლდ.

3. განთავისუფლება ნ. დათხოვნა.

4. განთავისუფლება ნ. 2. ცლა.

განთავისება ნ. გაქცობოება.

განთიადი, ცისკარი, გარბერაეი, რიერაეი, ნარიერაეეი (იხტრად ნაროერაეევი), აისი, ალიონი, შეცოსკრება, ღლე და ღამის გაყრა, მამლოს ყივილი, ღაფიონი, თენება.

დედაჩემი დილით მამლოს ყივილზე რომ წამოდგებოდა, დაღამებამდე ფეხზე იღვა. აკაკი.

ანთებულ სანთელს გამსგავსე, დილით ცისკარზე გნახეო. ხალხ.

განთიადისას ნ. გათენებისას.

განთქმული ნ. ცნობილი.

1. განი, სიფართოვე, სივრცე.

2. განი, კეცი (ნაქსიოია).

3. განი ნ. ზაბარდა!

1. განიავება ნ. 1. ამოხოცვა.

2. განიავება ნ. გამზეურება.

3. განიავება ნ. 2. გაფანტვა.

4. განიავება, ანიავება (აუნიავე), გაფიწვლა (ჩალსა კალოზე).

5. განიავება ნ. გაფლანგვა.

6. განიავება ნ. ჭობნა.

განიარაღება, იარაღის აყრა, იარაღის ჩამორთმევა.

განიერი ნ. ფართო.

განიც, გარდიგარდმო, იგურდიც, სიგანეზე, არღეფარდა, განღაგან, ჭვარდი, ჭვარდიანი.

- 1. განიორწყლება ნ. გაფლანგვა.
- 2. განიორწყლება ნ. 4. გაფუქება.
- 3. განიორწყლება ნ. გაობრება.

განისვენა ნ. მოკვდა.

განისვენა წიაღსა შინა აბრაამისასა ნ. მოკვდა.

განიცადა ნ. იწენია.

განიხვენნ საქანელნი ცისანი ნ. გალება.

განკარგვა ნ. გამკეობა.

1. განკარგულება ნ. ბრძანება.

2. განკარგულება (განკარგულება ვასცა). სარისტა (სარისტა ვასწია), თადარიგი (თადარიგი დაიჭირა, თადარიგს შეუღდა).

განკერძობა, განცალკეება, განთვიანება, განაპირება, განაყიდება, გამოყოფა, ჩამოღობრება, მოცილება, ჩამოცილება, განმარტობა, განმხოლოება, დაშორება, დაშორიშორება, გათიშვა, განრთვა, მოწყდობა (მოსწყდა).

...არა! ჭერ ფეხზე ვდგავარ და შეუძლებელია ჩემი განაპირება (სტქვა ნუგზარმა). ვ. ბ. ა. რ.

განკერძობით ნ. ცალკე.

განკვეთა ნ. 2. განღვენა.

1. განკითხვა ნ. 1. ვარჩევა.

2. განკითხვა ნ. ვასამართლება.

განკიცხული ნ. განღვენილი.

განკურნება, განკურნვა, მორჩენა, ვამოსაღება, გამოჯანსაღება, მოკეთება, ვაპოკოცხლება, თვალში გამოხედვა (ვაპოხედეს), გამოკეთება, მოხედვა (ავადმყოფმა მოიხედა), მომავრება, ჭანზე მოსვლა, მოჯანყებება, მოლონიერება, მოჯობინება (ეგებ ცოტა მოეჯობინდე). მოშუშება (ტკივილები მოუშუშლა), ფეხზე ვადგომა, ფეხზე დაყენება (ორიოდღეში ექიმმა ფეხზე დააყენა), სიკვდილს გადაარჩა, სიკვდილს გადაარჩინა, ვამობრუნება, ივადმყოფი უკვე ადგა, ავადმყოფი ფეხზე, უკეთესობა (უკეთესობა ეტყობა), დაამება (თავის ტივილი დაუშადა). გაულა (ტკივილებმა გაულარა), ვამოტრიალება (ავადმყოფი ვამოტრიალდა), მოკეთება (მოკეთებელი).

ძალის შემატება. მომძლავრება. წელში გამართვა, დაცხრომა, დაამება (ტკივილებისა).

ჩანს, სამშობლოს სატკივარი მოუშუშლა, გაუმთელდა. ი. გ. რ. ი. შ.

თვალში გამოიხედა ვოგირდშეფრქვეულმა ისრებმა. მიხ. მ. რ. ე. ლ.

რაც დრო ვადის, ...მოშუშების ნაცვლად, გულში ვაჩენილი იარა მეც ტკივილს მგვრის. რ. გ. ე. ტ.

1. განლაგება ნ. 1. მოთავსება.

2. განლაგება ნ. ჩარიგება.

განლაგებით ნ. ზედხედ.

განლაგებული ნ. 2. ვაშლილი.

1. განლიგება ნ. ვაკეირკება.

2. განლიგება ნ. შეკრთობა.

განმარტება ნ. 1. ახსნა.

განმარტობა ნ. განკერძობა.

განმარტობით ნ. ცალკე.

განმარტობებული ნ. უკაცური.

განმგებელი ნ. ვამრიგებელი.

განმგმირავი ნ. ვამქვეალავი.

განმეორებით ნ. კვლავ.

განმკარგებელი ნ. ვამრიგებელი.

განმსჯელი ნ. ვონიერი.

განმტიციებული ნ. დამკვიდრებული.

განმშხტვა ნ. 1. ცლა.

განმშვერტი ნ. საზრიანი.

განმხოლოება ნ. განკერძობა.

განოუიერება ნ. ვაპოხიერება.

განრთვა ნ. ვანკერძობა.

1. ვანრიგება ნ. დაყოფა.

2. ვანრიგება, ვანესრიგება, ვანაწილება:

3. ვანრიგება (მატარებლების მიმოსვლის ვანრიგება), ცხრილი, ვანაწესი.

ვანრიგი, ვანაწესი.

1. ვანრიღება ნ. 1. აცილება.

2. ვანრიღება ნ. 2. ვანთავისუფლება.

ვანრიგება ნ. ვანღვენა.

ვანრისხება ნ. ვამშავება.

ვანრისხებული ნ. ვამწყრალი.

ვანსაკებელი ნ. 3. საჯრაი.

1. განსაზღვრა, გამიყენა, მიჯნის დაღება.

2. განსაზღვრა ნ. შეზღუდვა.

განსაკუთრებით, განსაკუთრებულად, საკუთრად, საკუთრად, მეტადრე. ცალკე, საგულდაგულოდ, ნამეტანად. საგანგებოდ, საგულისგულოდ. გამორჩევით.

1. განსაკუთრებულად ნ. განსაკუთრებით.

2. განსაკუთრებულად ნ. 2. საგულდაგულოდ.

1. განსაკუთრებული ნ. წარმოდგენელი.

2. განსაკუთრებული ნ. საგანგებო.

განსაკუთრებული უფლებები ნ. უპირატესობა.

განსახელებელი ნ. ბანა.

განსაცდელი ნ. საშორება.

განსაცვიფრებელი ნ. საკვირველი.

განსაცხრომელი ნ. 2. მხიარული.

განსახიერება, განხორციელება, ხოც-შესმა, განსხეულება, შესრულება.

განსახიერებული ნ. 2. ნამდილი.

1. განსვენებული ნ. მკვდარი.

2. განსვენებული (მოძე). ცხონებული, გარდაცვლილი, ნეტარხსენებელი, სულმნათი, ღმერთმა საციხოს სულით ვანათლოს, ღმერთმა აცხონოს, ღმერთმა სასუფეველი დაუმკვიდროს.

განსწავლული ნ. განათლებული.

განსწავლულობა ნ. განათლება.

განსხეულება ნ. განსახიერება.

1. განსხვავება ნ. გამორჩევა.

2. განსხვავება (განსხვავება). ვანარჩევა. სხვაობა, ბედნა (რა ბედნაა?), თაფაუთი (ეგ სხვა თაფაუთია). სულ სხვაა, სულ სხვა საქმეა, თაბაუთი, სას. მანძილი: სად შენ და სად ის — თქვენ შორის დიდი მანძილია, შენთან ფეხი ვერ მოუწვდება.

იგი სხვაა, სიძეა სხვაა, შუა უზის დიდი მზღვარი. შოთა.

მე სულ სხვა ვარ, სულ სხვა მუშა და სხვაგვარი მოღვაწეო. აკაკი.

განსხივება ნ. ბრწყინვა.

განსჯა ნ. გასამართლება.

განტყვება ნ. 1. გაგდება.

განტირთვა ნ. 2. ცლა.

განტოტებული ნ. განფენილი.

განუზომელი ნ. უამრავი.

განუვითარებელი ნ. უეიცი.

განუკვეთელი ნ. განუყოფელი.

განუციობავად ნ. გაუსამართლებლად.

განუყურანვი ნ. სასიკვდილო.

განუმოვრებელი ნ. უბადლო.

განუბტევი, უეკენი, შეუღწეველი, შეუღწევადი, შეუტრებელი.

განურიღებელი ნ. აუცილებელი.

განურიხებელი ნ. აუცლებელი.

განურჩეველი ნ. გულგრილი.

1. განუსაზღვრელი ნ. უსაზღვრო.

2. განუსაზღვრელი, გამოურკვეველი, ბუნდოვანი.

განუსხვისადებელი ნ. საკუთარი.

1. განუსჯელად ნ. გაუსამართლებლად.

2. განუსჯელად ნ. წინაღუბტავად.

განუსჯელი ნ. ნადრევი.

განუღო გული ნ. გაღება.

განუყოფადი, განუყოფელი, დაუყოფელი, მთლიანი, დაუნაწილებადი, დაუნაწილებელი, განუკვეთელი, განუყრელი. ნ. აგრეთვე ერთიანი.

1. განუყრელი ნ. განუყოფელი.

2. განუყრელი ნ. განუშორებელი.

განუშორებელი, განუწყვეტელი, განუყრელი, ფეხმოუცვლელი, მოუძრებელი.

ერთიანობალება და მასთან შეკავშირებული სხვადასხვა უფლებანი... განუყრელ და განუშორებელ საკუთრებად მაინდა რისტომს. დ. კლდ.

განუწყვეტლივ ნ. მუდამ.

1. განუწყვეტელი ნ. განუშორებელი.

2. განუწყვეტელი ნ. ნიადაგი.

განუპკრებელი წყვდიადი ნ. ბნელი.

განუხვანა კარნი ნ. გაღება.

განუხორციელებელი ნ. შეუხრულებელი.

განუხრელი ნ. 2. უდავო.

განფენა ნ. 14. შლა.

განფენილი, გაშლილი, განშტოებული, განტოტებული, ტოტებგაშლილი, შტო-განფენილი, ტოტებიანი, შტოებიანი, შტოსშირი. ხშირტოტებიანი, ბუთქვი. ნ. აგრეთვე ტოტებიანი.

გეზბარულ ფოკალზე ბეთქვი ამოსულყო. ლ. გ. ო. თ.

განფენილობა ნ. სიგარძე.

1. განქიქება ნ. ძრახვა.

2. განქიქება ნ. შერცხვენა.

1. განქორწინებული ნ. ქმარგაშე-ბული.

2. განქორწინებული ნ. ცოლგაშეებ-ლი.

განლება ნ. გალება.

განუენება ნ. 2. განდღენა.

განყოფილება ნ. 7. თავი.

განშორება ნ. 1. გაყრა.

განშრევა ნ. 7. შლა.

განშტოებული ნ. განფენილი.

1. განჩინება ნ. დადგენა.

2. განჩინება ნ. განაჩენი.

განცალკეობა ნ. განკერძოება.

განცლა (განიცლის). გადატანა (გადა-უტანია). იტანა, გაძლება, მოთმენა, გა-მოცლა, გამოვლა (ბევრი სიმწარე გამო-იარა), ნახვა (რამდენი შავი ღლე უნა-ხავს).

განცლიფრება ნ. გაკვირება.

განცხრომა, ნებიერობა, ნებიერად გა-სუნება, ფუფუნება, პარაში. ნ. აგრეთ-ვე ლხენა და კეთილდღეობა.

გვერდზე მოუჭდა ქმარსა და შეილსა, მათი ყურებით განცხრომაშია.

რ. ე რ ი ს. თ.

განცხრომით ცხოვრება ნ. კეთილდღე-ობა.

განძი, განძელი. საგანძერი, საუნჯე, უნჯი, ლარი. ნ. აგრეთვე სიმდიდრე.

ლარსა ჰხეცტრან ლაშქარნი.

მართ ვითა მეკობარნია. შ. ო. თ. ა.

კერხო ავესო უნჯითა, როგორც საღარო ხანისა. ე ა ე ა.

განძრახება ნ. შეგულიანება.

განძრევა რ. რხევა.

განწილება ნ. განაწილება.

განწირვა ნ. მიტოვება.

1. განწირული, გაწირული, განაწირი, გამეტებული (მაგ., სასიკვდილოდ გაწე-ტებული), მოძულეებული.

მაგრამ ღმერთი არ გასწირავს კაცსა შენგან. განაწირსა. შ. ო. თ. ა.

ცულად ხომ შინც არ ჩაივლის ეს განწირულის სულსიკვთება.

ნ. ბ ა რ ა თ.

2. განწირული ნ. იმედდაკარგული, განწირულობა ნ. სასოწარკვეთილება.

1. განწყობა ნ. ჩარიგება.

2. განწყობა ნ. გუნება.

3. განწყობა ნ. ურთიერთობა.

1. განწყობილება ნ. გუნება.

2. განწყობილება ნ. ჩარიგება.

1. განხეთქილება ნ. 1. დაეა.

2. განხეთქილება ნ. შტრობა.

3. განხეთქილება ნ. ჩხუბი.

განხიზვლა ნ. ხალისის დეკარგვა.

1. განხილვა ნ. გარჩევა.

2. განხილვა ნ. გამოვლინება.

1. განხორციელება ნ. 2. ასრულება.

2. განხორციელება ნ. განსახიერება.

3. განხორციელება ნ. 1: წევა.

1. განხორციელებული ნ. 2. ნამდვილი.

2. განხორციელებული ნ. შესრულე-ბული.

განხრა, ხასიათი, მიმართულება.

განჩინა ნ. კარადა.

1. გაოგნება ნ. გაკვირება.

2. გაოგნება ნ. შეკრთობა.

გაოგნებული ნ. შეშინებული.

გაორგულეებული ნ. 1. მიმხრობა.

გაორება ნ. 2. გაორკეცება.

1. გაორკეცება ნ. გადილება.

2. გაორკეცება, გაორება, გაორშაგება, შეტყუება, განმრჩობლება.

გაორშაგება ნ. 2. გაორკეცება.

გაოსტატება ნ. დახელოვნება.

გაოცება ნ. გაკვირვება.

გაოხრება, აოხრება, გააწყო (იქაუ-რობა გააწყო), მოოხრება, გაგვალვა, გატიალეზა, გაჩანაგება, აკლება, განიორწყლება, აწიოკება, მტკრად ქცევა, ამოკვეთა, შემუსვრა, მუსრის გავლება, ნაცარტუტად ქცევა, განაცარმტვერება, ბოლო მთლება, გაქელვა, გაწყობა, ხერხეშაღმი გატება, მოსარესა, ძირიანად აღმოფხვრა, მონარიკლება (თხებში ბალი მონინარიკლეს), ამოჰმა (ამოჰამეს), ბოლო მოუღეს, გავერანება, გაპარტახება, გაუღაბურება, განადგურება, მოსპობა, დაქცევა, რბევა, დარბევა, მიწის პირისგან აღგვა, მორბევა, მიწასთან გასწორება, ქვა ქვაზე არ დატოვეს, ქვა ქვაზე აღარ დარჩა, (ვენახისა) აჩეხა, ნ. აგრეთვე გაფუჭება.

არიქა! სათიბი გაატიალეს. ა. ყ ა ზ ა.

თვალცრემლიანმა შეხედა თავის გაეგრანებულ ყანებს. ნ. ლ ო მ.

ამოწყვეტეს, ამოკვეთის შიშმა... გაურობინა თავში მიქელას. დ. კ ლ დ.

გაპამულეზა ნ. დაცინვა.

გაპანდურება ნ. გაგდება.

გაპანჩურება ნ. გაგდება.

გაპარვა, ფარულად გაქცევა.

გაპარული ნ. გაქცეული.

1. გაპარტახება ნ. გაოხრება.

2. გაპარტახება ნ. 1. ნგრევა.

გაპარტყევა ნ. 2. გაჩახვა.

გაპატივება ნ. გაპოხიერება.

1. გაპატიოსნება ნ. გაკეთილშობილება.

2. გაპატიოსნება ნ. 2. პატივი.

3. გაპატიოსნება, წესის შესრულება (მიცვალებულის მიმართ), განნანა, გასუთთავება.

გლესკაცობამ მოუწონა დაძმას ამისთანა თავმდაბლობა და „გაპატიოსნება“ მიცვალებულისა. ი ლ ი ა.

1. გაენტვა ნ. ცემა.

2. გაენტვა ნ. წეწვა.

გაენტილი ნ. ცემა.

გაპიპინება ნ. ვაცება.

გაპიპინებული ნ. 2. საესე.

გაპობა ნ. ვაპრა.

გაპოხიერებული ნ. პოხიერი.

გაპოხიერება, გაპატევიზა, დანებვა, დანაკელება, განთყიერება, სასუქის შეტანა, გამულჩირება (მულჩით დაფარვა), მულჩირება.

გაპოხვა ნ. წასმა.

გაპარანქვა ნ. 2. განაზება.

1. გაპრიალებული, გაკრიალებული, გოლაქული, გასანდალოზებული.

2. გაპრიალებული ნ. გლუ.

გაპკრიალება ნ. განათება.

გაპურტყევა ნ. ფურთხება.

გაპუტვა ნ. ბღღვა.

გაპუწვა ნ. ბღღვა.

გაუღტამებული ნ. ბალანშოღებული.

გაუფიინება ნ. გაჩირჩვები.

გაუღტა ნ. ამხოცვა.

გაურუება ნ. გაყურება.

გაყრუებული ნ. გარინდებული.

გაუუუვა ნ. ამხოცვა.

გაუღღნთა ნ. ეონვა.

გაუღღნთილი, გაჭერებული, ნაჯერი.

გარანდული, გაშალაშინებული, გაქროსონებული.

გარბენა ნ. გაქცევა.

გარგარი, აღჯანაბადი, ყანისი.

მეწვიროღმანე... უგზავნიდა... ხმელ ხილსა: ინდის ხუჩმასა, ნუშსა, ქიშმიშსა, აღჯანაბადსა და სხვ. ლ. ა რ დ ა ზ.

გარდა, გარუე, კიდე, კიდეგან, კიდეკ სხვა რამ, ... იქით (შენს იქით გზა არა მაქვს), უ... (უწვიგროდ, ულუკმაპუროდ და სხვ.), მეტმა (შენს მეტმა ყველამ იცის), მ ო ძ გ. თვინიერ.

მისგან კიდეკ ნურა უნდა, მისთვის. ენა მუსიკობდეს, შ ო თ ა.

მჩქეფრად სისხლისა ნაკადი მოსდის აღვისა ხისაგან, მას ხორციელი ვით გასწლებს. სხვა, კიდეგანი ქვისაგან. შ ო თ ა.

სხვა ჰირს, თვინიერ მამულების გა-
მიჯენის ჰირისა, ...როგორმე მოეულება.

ი ლ ი ა.

1. გარდაგება ნ. 1. ამოწყდომა.

2. გარდაგება ნ. თავდადება.

გარდაღენა ნ. გადაღინება.

გარდაიცვალა ნ. მოკვდა.

გარდაკვეთა. ნ. 2. დანიშენა.

გარდაშავალი ნ. მიწიერი.

გარდანქეშანი ნ. გმირი.

გარდასული ნ. განვლილი.

გარდასახვა ნ. გარდაქმნა.

1. გარდაუვალი ნ. აუცილებელი.

2. გარდაუვალი ნ. შეუძლებელი.

გარდაქმნა, გადაკეთება, გადაქცევა
(ნეტავი რადმე მაქცია, ბუღბულად
გადამაქცია — ხ ა ლ ხ.), გარდაქცევა,
ქცევა, გარდასახვა, გარდახორციელება.
გადახლისება, განახლება, გამოცვლა.
შეცვლა, გადასხვაფერება.

საიდან მოუვიდა ფიქრად ბატონ აე-
ტორს ასეთი გადათქმა სიტყვისა, ეგრე
გადაეთება? ი ლ ი ა.

გარდაქცევა ნ. გარდაქმნა.

გარდაცვლილი ნ. განსვენებული.

გარდაწვევითა ნ. 2 დანიშვნა.

გარდაქრა ნ. 1. დანიშვნა.

გარდახლომილობა ნ. ბრაღი.

გარდახვეწა ნ. 2. გაქცევა.

გარდახორციელება ნ. გარდაქმნა.

გარდიგარდმე ნ. განიე.

გარე. გარეშე. გარეთ (მაგ, ქალაქგა-
რეთ).

გარეგანი ნ. უცხო.

გარე-გარე ნ. 4. გვერდზე.

გარეგნობა ნ. 3. თერი.

გარეგნული ნ. არაბუნებრივი.

გარევა (სხვის საქმეში ერევა). მე-
ტიჩრობა, შეჩრა. ჩაჩრა (ეჩრება), წაჩ-
რა, შეჩხირვა (ეჩხირება), ტენა (ყველა-
ფერში ნუ ეტენები), ჩარევა (ჩაფრია),
ჩაყოფა ცხვირისა (ცხვირს ყველგან
ჰყოფს), შეძრომა, შეტენა, შეკვებება,
მეტმანა, გამოხტომა, გამოუარდნი (მე-
ცამეტე გოჭივით გამოუარდა). ნ. აგრეთ-
ვე პეიტრობა და მეტიჩარა.

მანას გაიტაცებენ ვიგინდარები, რომ-
ლებიც აჯანყებულთ მიეტმანენ. როცა
მათი საქმე კარგად მიდიოდა.

გ. ქ ი ქ.

გარეთ ნ. გარე.

1. გარეცვა ნ. გავლება.

2. გარეცვა ნ. წაყვანა.

3. გარეცვა ნ. 1. გაფანტვა.

გარეჯანი (ქიისა) კანსაფარეელი,
(ადამიანისა და ფრინველთა) კანი, (ცხო-
ველთა) ტყავი, (ცხვირის ცული ხარი-
სხის ტყავი) მეში (წინდა მეცვა ხეში-
საო, ქალამანი — მუშისაო — ხ ა ლ ხ.),
(თევზთა და გველთა) ქეცელი, ქერცლი,
ქიცივი, ქერქლი, (ყუთა, კიბოთა, ლო-
კოკინათა) ბაკანი (ყუს ბაკანი გა-
უტუდა — პირადაც ყუო და ლხინდა-
ცო, — ა ნ დ ა ზ ა). კუტოვანი, კეცტყა-
ვი, (ვერცხისა) ნაქუჭი. (ბოსტნეული-
სა, ხილეულისა) ნაფტქენი; (კაკლისა,
თხილისა) ნაქუჭი, (კაკლისა) ლეჭა, ლენ-
ჭო, (წაბლისა) ხეჭი (ნიერისა, ხახვისა)
ნაქურჩალი. ნაქურჩალა, (სიმიინდია)
ფუჩიჩი, ნაქურჩალი, (პურეულისა,
ბრინჯისა) კილი, ქუჩეჩო, (ცურცვისა)
კურჩხი, (ლობოსი) პარკი, ჩენჩო, კო-
ტი, (ხეთა) ქერქი, (ფიციისა) ქერქვანი,
(თელისა, ცაქხვისა) ლაფანი, ხრალი,
(„ბროწეულის ნარჩევი ქერქი“ — ს ა-
ბ ა) ალარდენი, ტიტები, („ხმელი ხის
ქერქი“ — ს ა ბ ა) კეფა.

ძროხა, ცხვარი. ხარი, ღორი ხარბად
ეტანებოდა სურნელოვან ნაქურჩალს და
მათ შორის ჩატოვებულ ჰყინტს.

ნ. ლ ო რ თ.

ფეტვის მარცვლის საერთო წონაში
საქმაოდ ღიდი ნაწილი მოდის კილებზე.

ნ. ლ ო მ.

გარემამის შობილი ნ. ნაბიჭვარი.

1. გარემო, წრე, გარემო წრე, გარე-
მოცვა, გარემომორტყმა, გარემოცულობა
(კაპიტალისტური გარემოცვა).

2. გარემო ნ. მიღამო.

გარემოლება, გარემომორტყმა.

გარემოება (საქმისა), ვითარება, საქმის ვითარება, მდგომარეობა, საქმის მდგომარეობა, მსვლელობა, მიმდინარეობა.

გარემოზღუდვა. გარშემოვლება (ზღუდლისა), გარემოშენება.

გარემომდგარი ნ. გარშემორტყმული.

გარემომდებარე ნ. გარშემორტყმული.

გარემოუცველი ნ. უსაზღვრო.

გარემოშენება ნ. გარემოზღუდვა.

1. გარემოცვა ნ. 1. გარემო.

2. გარემოცვა ნ. მოცვა.

3. გარემოცვა ნ. 1. ალყა.

გარემოცული ნ. გარშემორტყმული.

გარემოცულობა ნ. 1. გარემო.

გარემოწრე ნ. 1. გარემო.

გარესაფარველი ნ. ნიღაბი.

გარეტიანებული ნ. დარეტიანებული.

გარეუბანი ნ. განაპირა.

1. გარეული ნ. შონაწილე.

2. გარეული ნ. უცხო.

3. გარეული, ველური, ტყიდან გამოსული.

გარეული ვაჭი ნ. უსურვაჭი.

გარეული თხა ნ. არჩვი.

გარეული პიტნა ნ. ომბალო.

გარეული ღორი ნ. ტახი.

გარეული ცხოველი ნ. მხეცი.

1. გარეშე ნ. გარდა.

2. გარეშე ნ. გარე.

3. გარეშე ნ. 2. უცხო.

გარშემოვლება ნ. გარემოზღუდვა.

გარშემორტყმა ნ. გარემოდება.

გარეწარი ნ. დაუდევარი.

გარვა ნ. ფარცხვა.

1. გართმევა ნ. გამოშუება.

2. გართმევა ნ. 3. გამობბა.

გართობა, სერი, შექცევა. თამაში (ნარდის. ბანქოს, ქადრაკისა და სხვ.), თავის შექცევა, ხარება (ვხარობ, ვახარებ). გამხიარულება, გულის გადაყოლება, დარდის გაქარება. ქიფი ეწევა, თავის ქიფიზე ცხოვრობს, თავის ჭიას ახარებს, გულს გაღებს, უებლს გახსნის, თვალს წყალი დააღვინა. თავს (გულს) იყოლიებს. მოძვ. მღერა.

ასმით და ორნი შონანი ჰყვიან, იმღერდის ნარდითა. შოთა.

წარვედ წყლის პირსა, სევდიანი, ფიქრთ გასართველად. ნ. ბარათ.

გართულება ნ. გამწვევება.

გართული ნ. დაბანდებული.

გართობა ნ. დაეარდნა.

1. გარიგება ნ. დანიშნება.

2. გარიგება ნ. მაქანკლობა.

3. გარიგება, პირობის შეყვრა, პირობის დადება, შეთანხმება, ხელშეკრულება, ხელშეკრულების დადება, შორიგება, საქმის გათავება (ერთმანეთში ეს საქმე გათავებს), სიტყვის მიცემა.

გარიღება ნ. მიტოვება.

გარიელი ნ. ზღვის იხვი

გართმევა ნ. გაღეკვა.

1. გარინდება, გაჩუშება, გაყუჩება. დადუმება, გაშუმება, განაბვა, გაშტერება.

ეს იყო გარინდება, გაყუჩება და არა სიჩუმე. ი. ზურ.

2. გარინდება ნ. დამშვიდება.

1. გარინდებული ნ. განაბული.

2. გარინდებული, გახვეებული, გაშეშებული, გაფრუებული, მიმკვდარებული, ცოცხალ-მკვდარი.

მარიაშის გახვეებულ, უძრავ სახეს უშხერდა. შ. არა გვ.

გარიყრაუი ნ. განთიადი.

გარისხვა ნ. 2. განდევნა.

გარიყული ნ. შმრალზე დარჩენილი.

გარიცხვა ნ. 1. გაგდება.

1. გარკვევა ნ. გამოვლინება.

2. გარკვევა ნ. 1. გაგება.

3. გარკვევა ნ. 2. გაგება.

გარკვევით ნ. ცხადად.

გარკვეულად ნ. ცხადად.

გარკვეული ნ. გასაგები.

გარმინელი ნ. უცხო.

გარკოსავლელი ნ. შემოსავლელი.

გარნა ნ. 1. მაგრამ

გაროზგვა ნ. 1. ცემა.

გარსაკრავი ნ. 2. ქარშივი.

გარსი. აპი. აფსა, თხელი კანი.
(ვერცხისა) ქარსლი, ხასილა, (უურისა)
დაფის აპი ნ. აგრეთვე გარეკანი.

გარსის შემოცლა ნ. გაქურჩნა.

გარტუმა ნ. 1. ცემა.

გარუხება, გაყომრლება, განაცრის-
ფერება.

(მანას) ერთ ღროს მშვენიერი ეუფუ-
ნა ცისფერი თვლები ჩაკვიუნული-
ყენენ, განაცრისფერებულებიყენენ.

ე. ნ ი ნ შ.

1. გარ-უჯვა ნ. აღანძვა.

2. გარუჯვა ნ. 1. გაშავება.

გარუჭული ნ. წატრუსული.

1. გარღვევა ნ. დახევა.

2. გარღვევა (მცირე ფრონტისა), გა-
დალაგება.

3. გარღვევა (გეგმისა); შეუსრულებ-
ლობა, ჩამორჩენა.

4. გარღვევა (ლობისა), შემტრევა,
დაშლა.

1. გარუენა. (გაირყენა, გარყენა), გა-
ხრწნა (გაიხრწნა, გახრწნა), წახლენა
(წახლენა), წახლნა (წახლნა), გაფუჭება
(ხნობრივად გაფუჭება).

2. გარყენა ნ. ნამუსის ახდა.

გარყენილება ნ. სიძევა.

1. გარყენილი ნ. მრეში.

2. გარყენილი ნ. უსირცხვილი.

გარშემო ნ. ირგვლივ.

გარშემოდგომა ნ. ალყა.

გარშემორაგვა ნ. ალყა.

გარშემოდგომა ნ. მოცევა.

გარშემორტუმა ნ. 1. გარემო.

გარშემორტუმი, ალყაშემორტუ-
მული, გარემომდებარე, გარემომდგარი,
გარემოცული, მოგარებული, შემოხე-
ვული.

1. გარჩევა, განხილვა (საქმისა), გან-
კითხვა.

2. გარჩევა, შეფასება, კითხვა-განხილ-
ვა (ნაწარმოების კითხვა-განხილვა).

3. გარჩევა ნ. 2. გაგება.

გარცმულა ნ. დღეკო.

გარჭობა ნ. 3. გაგდება.

1. გარჯა ნ. 1. შრომა,

2. გარჯა ნ. შეწუხება.

გარჯილობა. ნ. 1. შრომა.

გასაბელი ნ. საგმირო.

გასაბარაზებლად ნ. 3. პირიქით.

გასაგები, გასაგონი, მისახვედრი, გა-
კეთილი, გამოკეთილი, მისახვედრი,
ნათელი, ცხადი, აშკარა, მკაფიო, გარ-
კვეული, საინარო, ადვილგასაგები, ად-
ვილმისახვედრი, თვალსაინო.

გასაგებია ნ. რასაკვირვლია.

გასაგეფებელი ნ. საკვირველი.

1. გასაგისი ნ. შთამომავლობა.

2. გასაგისი ნ. ხსოვნა.

გასაგონად ნ. ხმაშალა.

გასაგონი ნ. გასაგები.

გასადაგება ნ. ვახშირება.

გასადათებული ნ. უღონო.

1. გასავალი, მავლობა, მსვლელობა.

2. გასავალი, მოთხოვნილება, ფასი,
დაფასება.

პატარობაში რა გასავალი ექნებოდა
ჩემს სიტყვებს. აკაკი.

3. გასავალი ნ. ხარჯი.

გასავსება ნ. 17. შლა.

გასათულება ნ. განებიერება.

გასათუთებული ნ. აზიზი.

გასათხოვარი ნ. 2. ქალიშვილი.

გასათხოვრად მოსწრებული ნ. 2. ქა-
ლიშვილი.

1. გასაკითხი. სამოწყალო, მოწყალე-
ბა, სამწყალობლო, ნასუფრალი, ნახორ-
ხალი.

მეხუთე ქისაში ჰქონდა საშინაოდ სა-
ხარჯო და ღარიბთა გასაკითხი ფული.
ილია.

2. გასაკითხი ნ. ღარიბი.

1. გასაკიცხავი ნ. საგინებელი.

2. გასაკიცხავი ნ. სასაცილო.

გასაკიცხი ნ. სასაცილო.

1. გასაკლდევება ნ. გამაგრება.

2. გასაკლდევება ნ. თავის დაქვრა.

გასამართლება, განსჯა, განკითხვა, პა-
სუხის მოთხოვნა.

თუ მადირსებ განკითხვასა,
აცი არა არ მიქნია. შოთა.

გასამგზავრებლად გამზადებული 5 წამსელი:

გასამეტი არ იყო ნ. აფსუსი

გასამეცება ნ. გადიღბა.

გასამრქელი ქირა, საფასური, საზღაური, სარგო, ფეხის ქირა, სასიციფელი, საშუაპელი, ხელფასი, მიზლი, შეგირდანი, გადასარივი, მიშლაგი, რელ. საწირავი ნ. აგრეთვე ხელფასი.

გასამსაღება ნ. მოწამლა

გასამურელი ნ. გადასახადი.

გასამცლელი ნ. სართი.

გასანაღლებელი, გასასტუმრებელი, დასათარავი, ასანაზღაურებელი.

გასანდალოზებული ნ. გაპრილებული.

გასანთვლა ნ. გაფისვა.

1. გასაოცარი ნ. საყვირველი.

2. გასაოცარი ნ. წარმოუდგენელი.

3. გასაოცარი ნ. უბადლო.

გასაპენა, საპნის წასმა, აქაფება, აქაფვა.

გასაპყარება ნ. დაპატიმრება.

გასართობი, თამაში, სათამაშო, სიირი, შესაქევი, თავშესაქევი, გულისგადასაყოლებელი, სანახაობა, შექცევა, საგოგმანები, ლაღობა. ნ. აგრეთვე მხიარულება და ლზინი.

ხელი-ხელ საგოგმანები. შოთა.

მახსოვს და თანაც წამყვება ჩემი ლაღობა, ნეარდი. ი. ევდ.

გასარიღებელი ნ. გასაცლელი.

გასასტუმრებელი ნ. გასანაღლებელი.

გასაქანი ნ. ასპარეზი.

გასაქანი არ მომცა ნ. 2. ჩაციება.

1. გასაქანს არ აძლევს ნ. ჩაგვრა.

2. გასაქანს არ აძლევს ნ. გაძნელება.

გასაქმისება ნ. გამოყენება.

1. გასაღება ნ. გაყიდვა.

2. გასაღება ნ. განუქრნება.

1. გასაყარი, ასაგები, ასაცმელი.

2. გასაყარი ნ. ქერის კოჭი.

8. გასაყარი ნ. გზაყვარდინი.

გასამტერებელი ნ. საყვირველი.

გასამტერებელი მსგავსება ნ. 2. ნამდელი.

გასაჩუქრება ნ. 2. გაცემა.

გასაცლელი, მოსაცილებელი, მოსაშორებელი, გასარიღებელი.

გასაცლარი ნ. უმაქნისი.

გასაცოდავებული ნ. დაბეჩაებული.

გასაძაგლება ნ. გაქსევა.

გასაძლისი, ზომიერი, მოსათმენი, ასატანი (პირობები და სხვ.). ნ. აგრეთვე შესაწყნარებელი.

გასაწყლებული ნ. გაბეჩაებული.

1. გასაქირი ნ. ვაქირება.

2. გასაქირი ნ. უბედურება.

გასახარელი ნ. მხიარული.

გასახვრა ნ. 1. ცემა.

გასეირნება ნ. სეირნობა.

გასესხება ნ. ვალება.

გასვრა ნ. გაქუქუიანება.

გასვრილი ნ. ბინძური.

გასივება ნ. გაჭირკვება.

1. გასივებული ნ. აბურცებული.

2. გასივებული ნ. მსუქანი.

1. გასინჯვა ნ. ცქერა.

2. გასინჯვა, დათვლიერება, მოსინჯვა, მოთვლიერება, მინახ-მონახვა, მოჩხრეკა, ჩხრეკა, გაჩხრეკა, ძირი აღმა უყო, დაქოთება (იქაურობა გადაქოთა), ნახვა, (ზღვის სიღრმის გასინჯვა) დასეინარება.

(მახარეს) მოუნდა ეთერის სადღოფლოს მოჩხრეკა. შ. არაგვ.

3. გასინჯვა ნ. 2. ცლა.

4. გასინჯვა ნ. დახედვა.

გასიება ნ. 1. გამაგრება.

გასისინება ნ. გაძღობა.

1. გასკლომა ნ. გახეთქა.

2. გასკლომა ნ. გაძღობა.

8. გასკლომა ნ. 1. ტეხა.

1. გასრება, გაქყლები, გამოქყლები (კოზაივით შუაში გამოიქყლები), გაქვეყვა, გატანა (მანქანამ გაიტანა), გაფშენება.

9. გასრება ნ. ჩაგვრა.

გასროლა ნ. 1. ცლა.

გასრულება ნ გაუმჯობესება.

1. გასტუმრება, გაგზავნა (ბავშვები სოფელში გაისტუმრე, გაეგზავნე), წარვლენა, გამსღერება.

2. გასტუმრება ნ. განაღდება.

გასულელება ნ. მოტყუება.

გასული ნ. განვილილი.

გასულ წელს ნ. შარშან.

1. გასუფთავება ნ. გაწმენდა.

2. გასუფთავება ნ. 3. გაპატოსნება.

1. გასუქებული ნ. ნასუქი.

2. გასუქებული ნ. სრული.

გასუქებულობა ნ. 1. სიმსუქნე.

1. გასწვრივ ნ. ზედიზედ.

2. გასწვრივ, სიგრძივ, სიგრძეზე, მასწორ. გაყოლებით (მდინარის გაყოლებით).

უდაბნოს გასწვრივ, მთის წვერზე, მზე სხივთაფენით ამოვიდოდა. ილია.

გასწი ნ. გასწი აქედან!

გასწი აქედან! გასწი გაგვეცალქე, გაეთრიე! დაიკარგე! თვალით არ დამენახო! მომშორდი მომწყდი თავიდან! დამებსენი აიბარგე შენი გულა-ნაბადით! გამეცალე, ჰაიდა! მოძე, განვედ! სას. დაიძარ აქედამ! მოუსვი აქედან! გაისანხლე აქედან! შეაყოლე!

განვედ... შენ აქ იდგილი არა გაქვს. ა. ყ ა ზ ბ.

შენ, ძმობილო, მოუსვი აქედან რ. ქ ო რ ქ.

1. გასწორება ნ. 9. გამართვა.

2. გასწორება ნ. გამაწინააღმდეგება.

3. გასწორება ნ. 18. შლა.

1. გასწრება ნ. უბირატესობა.

2. გასწრება ნ. დაწინაურება.

გასწრებაზე ნ. სწრაფად.

გასწრებაზე გაქცევა, გასწრებაზე სირბილი, სირბილში შეჭებრება, სირბილში გაჭუფთება.

გასწრებაზე სირბილი ნ. გასწრებაზე გაქცევა

გასხივოსნება ნ. განათება.

გასხივოსნებულო, სხივოსანი, სხივადი, სხივიერი, სხივმოსილი, სხივებრი, გასხივოსნებულო, შარავანდელით მოსილი, შარავანდოსანი, გაქათქათებულო, გაბრწყინვალეულო, გაბრწყინებულო, შუქმფინარი, სხივსიკროვანი, სხივნათლიერი, ნათელმოსილი (ნათელმოსილი წინაპრები). ნ. აგრეთვე ბრწყინვალე.

(მარიამი) გაბრწყინებული სახით გამოვლელ-გამოვლელს სალამს აძლევდა. შ. ა რ ა გ ე.

გაქათქათებულ მნათობს შუქს ცის ლაქვარდი გარეკროთ და გაქათქათებინა. ი. ზ უ რ ა ბ.

გასხირპვა ნ. გაქურჩნა

გასხვლა ნ. შემოქრა.

გატალახიანება ნ. გაქუცყყიანება.

- 1. გატანა, გაზიდვა, გაკრეფა, გალაგება (რაც რამ იყო, გაალაგეს).
- 2. გატანა ნ. გასრესა.
- 3. გატანა ნ. ხელის შეწყობა.
- 4. გატანა ნ. 3. შეცოდება.

1. გატანება ნ. მიცემა.

2. გატანება (ავადმყოფი ორ დღეს ვერ გაატანს), მიტანება, გაძლება (უძილოდ შუა ღამემდე ვერ გავძლებ).

1. გატარება ნ. 2. გაყრა.

2. გატარება ნ. 3. გაგდება.

1. გატაცება ნ. აღფრთოვანება.

2. გატაცება ნ. მოხიბვლა.

3. გატაცება ნ. ძარცვა.

გატაცებით ნ. დაუზოგავად.

გატაცებულო, გადაყოლილი (ნადირობას, ბანქოს და სხვ. გადაყოლილი), მოხიბლულო (საქმით, წიგნით, სანახაობით, გრძნობით, ოცნებით), თავდავიწყებამდე მისული, შეპყრობილი, მოჭადლოებულო, ალტაცებულო, გატაცებულო, დატყვევებული, მოხიბლულ-მოჭადლოებულო.

გატაცებულო მგოსნის ჰანგებს... ისმენს ქალი. გ. ტ ა ბ.

მოხიბლულ-მოჭადლოებულნი, სულგანაბულნი ეუსმენდი. კ. ლ ო მ თ.

- 1. გატენა ნ. გავსება.
- 2. გატენა ნ. დამუხტვა.

ლატენით ნ. მკიდროდ.

1. გატენილი, გატისნული, გატიყნილი, გატიყნული, დაჩურთული, გამოტენილი (დარბაზი ხალხით იყო გამოტენილი), გათქვირებული (გათქვირებული გულ-მკერდი), მკერდსავესე, გაჩურჩული, გაქვეილი, სავსე, ნ. აგრეთვე სავსე.

2. გატენილი (ტყვია-წამლით), ლატენილი, დამუხტული.

გატრუნვილი ნ. განაბული.

გატეხა ნ. ტეხა.

გატიალეხა ნ. გაოსრება.

1. გატიყნილი ნ. გატენილი.

2. გატიყნული ნ. 2. სრული.

გატიყვნა ნ. ტენა.

გატიყსნული ნ. გატენილი.

გატიტვლება ნ. ტანთ გახდა.

გატიხვრა ნ. გადატიხვრა.

გატკობა ნ. მოწონება.

1. გატკეპნა ნ. გაქვალვა.

2. გატკეპნა ნ. 3. გაჩაჩხვა.

გატიტკნული ნ. დაქმუნილი.

გატკეპნილი ნ. 2. ნავალი.

გატლანქება ნ. გაუხეშება.

გატლეკილი ნ. უბარგო.

გატლიკვა ნ. გაქურჩნა.

გატოღება ნ. გათანაბრება.

გატირწავება ნ. დაცინვა.

გატრუნული ნ. განაბული.

გატურტილიანება ნ. გაქუქუიანება.

გატუსტუსება ნ. სიარული.

1. გატყავება ნ. გაქურჩნა.

2. გატყავება ნ. 3. ტყავის გაძრობა.

გატყდომა ნ. 1. ტეხა.

გატყვევა ნ. გაქსევა.

გატყეა ნ. ცემა.

გატყვრომა ნ. გაძლომა.

გატყიურება ნ. გაქსევა.

1. გატყლარკვა ნ. ბლინძეა.

2. გატყლარკვა ნ. წოლა.

გატყლარკული (ლაპარაკი) ნ.

ბრტყელ-ბრტყელი სიტყვებით ლაპარაკი.

გატყოცნა ნ. 1. ცლა.

გაუბათილებელი ნ. უდავო.

7. ა. ნემანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

- 1. გაუბედავი ნ. მორცხვი.
- 2. გაუბედავი ნ. უმღვრადი.
- გაუბედაობა ნ. რიდი.
- გაუბედაობა ნ. ყოყმანი.
- გაუბედურებული ნ. უიღბლო.
- გაუბარლოება ნ. გაუხეშება.
- გაუბეკობლად ნ. გაუციხხავად.
- გაუგებარი, გაურკვეველი, ბუნდოვანი, მიუწვდომელი, ამოუხსნელი, გამოუცნობი, მიუხვდომელი.

გაუგებელი ნ. მოუარებელი.

გაუგებინებლად ნ. დაუციხხავად.

1. გაუგონარი ნ. უბადლო.

2. გაუგონარი ნ. ურჩი.

3. გაუგონარი ნ. წარმოუდგენელი.

გაუგონრობა ნ. ჭიუტობა.

გაუგრილებელი ნ. მოუხელებელი.

გაუდაბურება ნ. გაოსრება.

გაუდაბნოება ნ. გაუკაცურება.

1. გაუვალი ნ. უგზო.

2. გაუვალი ნ. უღრანი.

3. გაუვალი ნ. ტყე.

4. გაუვალი ნ. გამოუვალი.

გაუვარგისება ნ. 3. გაფუჭება.

გაუზრდელი ნ. ბრიყვი.

1. გაუთავებელი ნ. 1. დაუსრულე-

ბელი.

2. გაუთავებელი ნ. 3. დაუსრულე-

ბელი.

გაუთენებელი ნ. გათენებისას.

1. გაუთლელი ნ. ბრიყვი.

2. გაუთლელი ნ. 3. ტლანქი.

3. გაუთლელი ნ. გაგრი.

გაუთლლობა ნ. ველურობა.

გაუკაცრილება ნ. გაუკაცურება.

გაუკაცურება, გაუკაცრილება, გაუ-

დაბურება, გაუდაბნოება.

მგსავრი, რომელსაც ენახა შარშან და

შარშანწინ გაუდაბურებული ტყე, ...გა-

ბრწყინებული თვალებით... ამბობდა:

„ერთი უუურეთ ტყესა-და!“

გაუკეთისება ნ. 2. გაუმკობესება.

გაუკვდავება ნ. გაუკვდავყოფა.

გაუკიხხავად ნ. გაუსამართლებლად.

გაუკილავი ნ. წუნდაუდებელი.

გაუკიცხავი ნ. წუნდაუდებელი.

კ ა უ ა

1. გაუქმდებარება ნ. გადასხვაფერება.

2. გაუქმდებარება ნ. 2. დამახინჯება. გაულამაზება ნ. დასახიზრება.

გაულღებავი ნ. ჩლუნგი.

გაუმართავი ნ. შეუწყობელი.

გაუმადლარი ნ. ღორმუცელი.

გაუმეტებლობა ნ. 1. დაზოგვა.

გაუმტკივნეულება ნ. გაყურება.

1. გაუმჯობესება ნ. გამოჯანსაღება.

2. გაუმჯობესება, სრულქმნა, გასრულდება, სრულყოფა, გაუკეთესება, გაგვარიანება.

მე მკვს სურვილი და შეძლება გაუკეთესებისა, გაუმჯობესებისა.

ი. გოგება.

გაუნადგურებელი ნ. მოუსპობელი.

გაუნათლებელი ნ. უციცი.

გაუმატიურება ნ. ნამუსის ახდა.

გაუპოხავი (ურემი), საპონწაუსმელი.

გაუპოხავი ურემი კრიკინით მიგორავდა გიწრო და უსწორმასწორო გზაზედ

ა. ყაზბ.

გაურანდავი ნ. ტლანქი.

გაურბის ნ. რცხენია.

გაურკვეველი ნ. გაუგებარი.

გაურკვეველად ღაპარაკი, ლღღლული.

ბებუბუტი, ჭუჭლუნი, ჭლყუნი.

გაურჩება ნ. გაქსება.

გაუსამართლებლად, განუსყვლად,

გაუითხავად, განუითხავად, უბრალოდ,

უდანაშაულოდ, გაუბეობლად.

1. გაუსაძლისი ნ. 3. პეტანელი.

2. გაუსაძლისი ნ. უსიამოვნო.

გაუსინათლოებულნი ნ. ბრმა.

გაუსწორებელი, მოურჯლებელი, დაუყოლიებელი, ჭიურტი, გამოუსწორებელი, მოუთინიერებელი, მოუშკვიაენებელი, დაუმორჩილებელი.

გაუტანელი, უპირო, მზაკვარი, უპირისწყლო, პირშავი, ღალატინი, ნამარდი, არისიმედო, ვერავი, მუხთალი უქუდმართი, დაუდგრომელი, უხანო, ცვალებადი, უმდგარადი, უდგარი, მერყე-

ვი. ღადარი (თვალმა ღადარი მიყო, მიმუხთლა).

კრე და მუხთალი სოფელი მიწყვი ავისა მქნელია. შოთა.

ვაი, სიციცხლო, უქუდმართო, დანაცარებო. ბეს.

თუ უნებლიეთ გადმოგტყორცნა მუხთალმა ბემა. ილია.

სიტყვა მზაკვრისა ირწმუნა. ა. კავკ.

გაუტებავი მიწა, უხნავი, კორდი, ყამირი, უშალი, ხამი მიწა, უყი.

ყამირის ბელტო, ნუ ნაზობ, გადადი ზედი-ზედაო. რ. ერისთ.

1. გაუტებელი ნ. 1. მკვიდრი.

2. გაუტებელი ნ. 1. მტკიცე.

გაუტებელი ბეკელი ნ. კეთილსამედო.

გაუტებელი ნ. ჭიუტობა.

გაუფასურება, ფასის დაცემა, ფასის დაკარგვა, დაფოლება.

გაუფრთხილებელი, თაფმუნახავი, წინდაუხედავი, ნაჩქარავი, ნაუცბათევი, მოუფიქრებელი (ნაბიჯი, სიტყვა, საქმე, პასუხი და მისთ.).

1. გაუქარვებელი ნ. სასიკვდილო.

2. გაუქარვებელი ნ. მოუნელებელი.

გაუქმება. მოსპობა, მოკვითა, აღკვეთა, გაბათილება, ბათილი, გაარარავება, გაქარწყლება, შეწყვეტა, შლა, დაშლა, წყალში ჩაყრა (მთელი, ნამუშევარი წყალში ჩამიყარა).

მკარამ, ჰე, ღმერთო, გმადლობ, ამ დღეს რომ შემასწარი და აქამომდე არ მოკვეთე ჩემი ცხოვრება. ილია.

1. გაუქრობელი ნ. დაუშრეტელი.

2. გაუქრობელი ნ. უნელებელი.

გაუქშერებლობა ნ. დაზოგვა.

გაულღნავი ნ. 2. შეურყვეველი.

გაუშლამინებელი ნ. 3. ტლანქი.

გაუშლელი, გაუფურჩქენელი, გაუფრკენელი (ვარდი).

- 1. გაუჩერებელი ნ. 1. შვეიდრი.
- 2. გაუჩერებელი ნ. 3. დაუსრულებელი.

გაუჩვეველი ნ. 1. ხამი.
 გაუჩინარება ნ. 3. გაქრობა.
 გაუჩორკნავი ნ. 3. ტლანქი.
 გაუცინარი ნ. მოღუშული.
 გაუძახეს ნ. 2. გავდება.
 გაუწაფავი ნ. 1. ხამი.
 გაუწმინდურება ნ. წაბილწვა.
 გაუწვრთნელი ნ. 1. ხამი.
 გაუწყვეტელი ნ. მოუსპობელი.
 გაუხარელი ნ. უსიხარულო.
 გაუხედნავი ნ. 1. ხამი.
 გაუხეშება, გაუბრალოება, გატლანქება.

1. გაფანტვა-ფანტვა, ვაზნევა, მიმობნევა, მიმოფანტვა, გადაყრა (ქარმა ღრუბლები გადაყრა, მიმოფანტა), გარეკვა, (პოლიციამ დემონსტრანტები გარეკა).

2. გაფანტვა, განიავება, გაქარვება (მაგ., დარღისა), გაქარება. ქარად ქცევა, გაქრობა, გაქარწყლება, მოსპობა, გადაყრა (გულიდან ჯავრის გადაყრა).

ვიქარეებდი კეფნისა ზემგან ზრდასა. შოთა.

მწარის ლახვრით ვერ იქარეებს, გულს რომ ცეცხლი ევიღება.

აკაკი.

- 3. გაფანტვა ნ. 2. გაქაიქება.
- 1. გაფართოება ნ. გაგანიერება.
- 2. გაფართოება ნ. 2. გადიდება.
- 3. გაფართოება ნ. 16. შლა.
- გაფარფარებული ნ. ფართო.
- გაფარფაშებული ნ. ფართო.
- გაფარღიალებული ნ. შიშველი.
- გაფარჩხვა ნ. 2. გაჩაჩხვა.
- 1. გაფაქიზებული ნ. 2. სათუთი.
- 2. გაფაქიზებული ნ. 2. დაყურსული.
- გაფულარათება, მუცელში გახსნა, ტანში გახსნა, ტანიდან საქმება (ტანიდან ასაქმა), კუჭის აშლა (კუჭი აშალა) ნ. აგრეთვე ინთილა.
- გაფაციცება ნ. აფუსფუსება.

- 1. გაფაციცებით ნ. სწრაფად.
- 2. გაფაციცებით ნ. ყურადღებით.
- 1. გაფენა ნ. 1. შლა.
- 2. გაფენა ნ. 2. გამოფენა.
- გაფი ნ. ლექსთაწყობის ზომა.
- გაფითრებული ნ. ფერწასული.
- 1. გაფიფინებული ნ. აბურცებული.
- 2. გაფიფინებული ნ. 3. სრული.
- გაფისვა, გასანთვლა, ცვილვა, გაცვილვა, ლიფვა, გალიფვა.
- გაფიტული ნ. ხეილი.
- გაფიქრება ნ. 2. ფიქრი.
- 1. გაფიჩხებული ნ. ვაყინელი.
- 2. გაფიჩხებული ნ. 2. გაშეშებული.
- 1. გაფიცება ნ. გამზავება.
- 2. გაფიცება ნ. 2. ხეზევა.
- 3. გაფიცება ნ. 1. გახურება.
- გაფიცებული ნ. აალებული.
- გაფიწვლა ნ. 4. განიავება.

გაფლანგვა, გაბნევა, განიავება, ფანტვა. მიფანტ-მოფანტვა, ჩაღის ფასად გადაგდება, ჩაღის ფასად გადაყრა, ქეიფში შექება. მიფშენება (რაც რამ ფული შექონდა, მიფშენა), ქეიფში დახარჯა, ქონება ქეიფს გადააყოლა, ფული მიქამ-მოქამა, წყალში გადაყარა (ამდენი შრომა წყალში გადაყარა), გადაგება (საცხოვრებელი ჭამა-სმაზე გადაგება), თავისი ქონება ქარს გაატანა, შემოხარჯვა (შემოეხარჯა). ნ. აგრეთვე მფლანგველი.

- გაფოთება ნ. აფუსფუსება.
- გაფოთებული ნ. გამოწყარალი.
- გაფოთვლა ნ. 10. შლა.
- გაფრთხილება ნ. გაჩურჩუნება.
- 1. გაფრთხილება ნ. დარიდება.
- 2. გაფრთხილება ნ. 1. დაზოგვა.
- 1. გაფრთხობა, გაკრთობა, დაკარგვა (ძილისა).
- 2. გაფრთხობა ნ. 1. გავდება.
- 3. გაფრთხობა ნ. გაქშევა.
- გაფუება ნ. 1. ღვივება.
- გაფურჩქენა ნ. 9. შლა.
- გაფუფქვა, ფუფქვა, გაფუფქვა, თუფქვა, მღულარე, გამღულღვრა, მღულარე წყლი. გადასხმა, მოწალვა. (მაგ., კომ-

ბოტოს მოწილად მწილად ჩადებაშუ).

გაფუქსავატება ნ. 4. გაფუქება.

1. გაფუქება (გაფუქვა), დაზიანება (დაზიანება), ვნების მიყენება, დაშავება, წახდენა, მტერად ქცევა, განაოარ-მტკერება, შლ. მოშლა, დაღუპვა, ქა-ვის ართმევა (ზერგმა ქავა ართვა) ნ. აგრეთუ 4. მოშლა.

ხომ წახდა ცხენი: ან ზერგმა ქავა ართვა ან ფესში დაიხეთა-მეთქი.

ილია.

ამ სიტყვებმა ქმნეს შვილის და მამის უღმრთოდ წახდენა. ილია.

2. გაფუქება ნ. 2. დამახინჩება.

3. გაფუქება (გაფუქდა), დაზიანება (დაზიანდა), წახდენა, დაგლახება, გაუ-ვარცხება, დაშავება (ძველი ნაწერების ასოების, ტექსტის).

წერილობითი ძეგლების დაზიანება ზოგჯერ მხოლოდ ნაწიერ დატყობოდა ხოლმე... (ასეთი) ხასიათის ზიანს „დაშა-ვება“ და „დაშავებელი“ კრძმევი.

ი. ჭაუ.

4. გაფუქება, გაუღება, უქმად ქცევა (იქცა), უუქმად ჩაეღა (ამაგმა უუქმად ჩამიარა), არარად ქცევა, განიორწყლე-ბა, წყალში გადაყრა (მაგამი მიცემული ფული წყალში გადაყრილია).

რატომ გაუღდა ძალი შენი მომჭა-ღობი? ნ. ბარათ.

5. გაფუქება ნ. გარყენა.

1. გაფუქებული ნ. 2. მოშლილი.

2. გაფუქებული ნ. უსიარცხილი.

გაფუქვა ნ. გამაგრება.

გაფუქილი ნ. აფუქილი.

გაფუქნება ნ. გსარესა.

გაფუქუნა ნ. გაქურჩნა.

1. გაფხავება ნ. გაღვსვა.

2. გაფხავება ნ. გამაგრება.

გაფხაჟნა ნ. გაქაწვრა.

გაფხიკა ნ. გაწმენდა.

1. გაფხეკილი ნ. 1. ცარიელი.

2. გაფხეკილი ნ. ლარიბი.

გაფხვიერებული ნ. დანაყილი.

1. გაფხორვა. გაბერვა, ფრთების აბუ-რძენა. გაბღენა.

მამალმა მედიდურად ჩაახველა, გასიე-ღა. გაიფხორა. ვაჟა.

2. გაფხორვა ნ. გაბუტვა.

გაფხორილი ნ. კუსტი.

გაფხირწა ნ. დახევა.

გაფხუკიანება ნ. გაშმაგება.

1. გაქათათბული ნ. გასხვიოსნებუ-ლი.

2. გაქათათბული ნ. თეთრი.

1. გაქანება ნ. გაქცევა.

2. გაქანება ნ. წასვლა.

3. გაქანება ნ. 2. რხევა.

4. გაქანება (დღი) გაქანების ადამი-ანია) ნ. 2. შეძლება.

გაქანებული ნ. სწრაფად.

გაქარება ნ. გაფანტვა.

1. გაქარება ნ. გაფანტვა.

2. გაქარება ნ. დამშვიდება.

1. გაქარწყლება ნ. გაუქმება.

2. გაქარწყლება ნ. გაფანტვა.

3. გაქარწყლება ნ. დამშვიდება.

4. გაქარწყლება ნ. დარღვივა.

1. გაქელვა ნ. ტუქუნა.

2. გაქელვა ნ. ჩაგვრა.

3. გაქელვა ნ. გაოხრება.

გაქელილი ნ. დაქმუნილი.

გაქერქვა ნ. გაქურჩნა.

გაქეჟვა ნ. 2. გაჩხრევა.

გაქეილი ნ. მატრებაზი.

გაქეციალება ნ. გამოწინაება.

გაქევაება ნ. გამაგრება.

1. გაქევაებული ნ. 1. მაგარი.

2. გაქევაებული ნ. გაშუშებული.

გაქვითება ნ. გაბრა.

1. გაქიქება ნ. გახმარება.

2. გაქიქება, გაფანტვა, მიყრა-მოყრა, ვაბნევა, გალაქეჟვა (ნაცრისა, ნაგვისა და სხე).

3. გაქიქება ნ. დაცივნა.

გაქილვა ნ. გაქურჩნა.

გაქირდვა ნ. დაცინვა.

გაქირი ნ. ცხენი.

გაქირობა ნ. ჭიუტობა.

გაქირცვა ნ. გაქურჩნა.

გაქლასუნება ნ. ვახახუნება.

1. გაქლესილი ნ. გამოცდილი.

2. გაქლესილი ნ. მატრებაზი.

1. გაქნა ნ. ლესვა.

2. გაქნა ნ. შუბაეება.

3. გაქნა ნ. 2. შლა.

4. გაქნა ნ. 1. ნჯღრევა.

1. გაქნილი ნ. მლიქნელი.

2. გაქნილი ნ. ცბიერი.

3. გაქნილი ნ. მატრებაზი.

4. გაქნილი ნ. 2. ქვეშ-ქვეშა.

გაქონილი ნ. 1. ქონიანი.

1. გაქრობა ნ. გაფანტვა.

2. გაქრობა ნ. ქრობა.

3. გაქრობა (გაქრა, ვითა ოცნება),

გაუჩინარება (გაუჩინარდა). ნ. აგრეთვე დამალვა.

4. გაქრობა ნ. 1. გამოლევა.

5. გაქრობა ნ. 7. მოსპობა.

გაქროლა ნ. გაქცევა.

გაქსუება, გაგარეულება, გამქისება. გაჯიქება, გაველურება, ხელიდან წასვლა, გაურჩება. (გაურჩდა), გასაძაგლება, გატყეება (გატყვედა), გატყიერება.

ონისე, სრულიად გაგარეულბული მთებში დადიოდა და ძე-ხორციელს აღარ ეკარებოდა. ა. ყ ა ზ ბ.

ხალხი მაინც ვერ შესჩვეოდა ახალ მდგომარეობას და ექსუებოდა. ა. ყ ა ზ ბ

რარიგ გაქიქდა, რარიგ გავერბდა დაწყველილი ჩემი გონება. ი. მ ა ჩ ა ბ. თ ა რ გ მ.

გაქურჩნა, გაქურცნა, გასხირება, გაქერქვა, გახრევა (კანის, ქერქის, გარსის, ნაკუქის, ლებნის, კილის), შემოცლა (გაძრობა), შემოქერცვლა. გატლიყვა, გაფტყენა, შემოფტყენა, გათლა, გაყვლეფა, ტყეის გაძრობა, გატყაყება (საქონლისა), ოთხში ამოღება (გაუქრე-

ლად ტყეის გაძრობა), გალოძვრა, გაქირცვნა, (თევზის ქერქლის გაცლა) გაქილვა, (ლობოსი) ვაცხება. ნ. აგრეთვე 5. ცლა და 2. აყრა.

შალვამ (საქე) გამოსქრა ტყეში. გაქერქვა, გაათეთრა და დაურქო ქოსის წინ. ვ ა ყ ა.

გაქუსვლა ნ. გაქცევა.

გაქუსვრა ნ. გაშაეება.

გაქუსვა ნ. ქუსვა.

გაქუსული ნ. მელოტი.

გაქშევა (ქათმისა და მისთ). აქშევა, „აქშა!“, გაფრთხობა.

„აქშა, აქშას“ უძახოდნენ ყანებზე მიღსულ ფრინველების ბრბოებს.

ნ. ლ ო მ.

1. გაქცევა, ქცევა, გაყურცხვლა. მოკურცხვლა, მოძურწვა, ოტება, გახეწვა, ლტოლვა, გაფარდნა, მოძუძგვა (მოძუძვა), ადგილს მოსწყდა. გაყიდგანება, გაქრა, ქანება, გაქანება, ქროლა, გაქროლება. გაქენება, გარბენა (გაარბენინა), დატიშვა (დაიტიშა). გაქუსვლა, მიიღტეის. ნ. აგრეთვე ღეზისყვრა.

გული მინდორს არ გაიქრას, არ იხმოს და არცა ითხოს. შ ო თ ა.

ისმენდით ამაყად გრიგალთ ქროლას. ი ლ ი ა.

დაეკარი ფეხი და გავეარდი ყაჩაღად. ი ლ ი ა.

2. გაქცევა, გარდახეწვა, გადასახლება, ფეხის ამოყვეთა, გადახეწვა, გადაქარგვა, გადახიზენა.

აქედან გადახეწვა არეისგან იქნებოდა. ე ი ს რ.

გაქცეული, გაბარული, მიმალული, გავარდნილი, გადავარდნილი, გადაქარგული, ველად გაქრილი, გადახიზნული (გადახიზნული ოჯახი).

გადალდაღება ნ. 2. ღვივება.

გაღულაღუება ნ. გაწითლდა.

გალარიბება ნ. გაღატაკება.

გალატაკება, გამათხოვრება, გალარიბე-
ბა, დაგლახაკება, სიღარიბეში ჩაყარდნა.

1. გაღება, უკრამლე გაღება, დაღება
(კარ-ფანჯარა დააღო). გაღალინება, და-
ღალინა გაღება, გახსნა, გადახსნა, (თვა-
ლები) გახვლა, გაჭყურება, (პირისა) და-
ღება, (ბავისა) ახსნა, (ქვაბისა, ქვევრი-
სა, ხუფისა და მისთ.) მოხდა, ახდა. (პე-
რანგისა) გადაღედა. (წიგნისა) გადაშლა.
პირის გახსნა (ჭრილობამ პირი გახსნა),
(საბნისა) გადახდა, გადაძრობა. მოძვ-
ვანობა, განხემა. განიხვენეს საქანელნი
ცისანი. ბავენი მისნი განიხვენეს. განუხვენ-
კარნი, განულო პირი.

ციხისა კარნი განხმულნი
კარო ნალეწი სრეული,
ცნეს ნაჰმრად ტარიელისად,
თქვეს: „საქმე არს მისეული“. შოთა
კარი ყუნწამდის ღია დამხვდა.
მ. არა გვ.

- 2. გაღება, გახსნა, გამართვა. (ღუქნი-
სა, სახელოსნოსი და მისთ.).
- 3. გაღება ნ. ხარჯვა.
- 4. გაღება ნ. მიცემა.
- გაღებული ნ. ღია.
- გაღელილი ნ. შიშველი.
- 1. გაღვივება ნ. აღფრთოვანება.
- 2. გაღვივება ნ. 1. მოკიდება.
- 3. გაღვივება ნ. 1. ღვივება.
- 4. გაღვივება ნ. 2. ღვივება.
- 5. გაღვივება ნ. შეგულიანება.
- გაღვივებული ნ. ააღებელი.
- გაღვივება ნ. გამოღვივება.
- გაღვრება ნ. გაბანა.
- გაღვივება ნ. ღვივლი.
- 1. გაღვივანება ნ. გაშმაგება.
- 2. გაღვივანება ნ. 3. გაჭყურება.
- გაღვივანებული ნ. აუღვებელი.
- გაღვივება ნ. სიცლი.
- 1. გაღვტილი ნ. მატრატაზი
- 2. გაღვტილი ნ. ღარიბი.
- გაღმა მსარე ნ. პირიქით.
- გაღმა ნ. პირიქით.
- გაღმერთება ნ. თაყვანისცემა.
- გაღობვა ნ. ეღება.

გაღრმავება ნ. გამწვავება.
გაუღლებია ნ. დამახინჯება.

- 1. გაუღლეფა ნ. აყრა.
 - 2. გაუღლეფა ნ. გაქურჩნა.
 - 3. გაუღლეფა ნ. 3. ტყავის გაძრობა.
- გაუიღვა (საქონლისა), გასაღება, და-
ტაკება (ბაზარზე საქონელი უცბად
დაიტაკეს).
- გაუიწული, გათოშილი, დაქარული,
მზრალი, დამზრალი, დაზრული, გაფიჩ-
ხებული, სიცივისაგან გაფშეკილი, სი-
ცივისაგან გაშეშებული, დაბუხული, ყინ-
ვისგან მომწვარი, დადურადებული, (გა-
ყუნული მოწა) კოპიჭი, ლიჭყი. ნ. აგრე-
ფე ცივი და მოყინული.

ტარიელის ვარდი იყო
დათროფილული, არ-დაზრული.
შოთა.

ვარღო შლილო, არამზრალი.
ა. კ ა ვ კ

ყინვა რომ დაადურადებს,
დახაშმაეს სიცხე შვევლია. ა. ყ ა ზ ბ.

- გაუმაწვილებია ნ. გაახალგაზრდავება.
- 1. გაყოლა ნ. გაცილება.
- 2. გაყოლა ნ. 2. კმარება.
- 3. გაყოლა ნ. მიღვენება.
- 1. გაყოლებით ნ. ერთიანი.
- 2. გაყოლებით ნ. გასწვრივ.
- გაყოლებამზე მანძილზე.
- გაყოშრალება ნ. გახსურება.
- 1. გაყოფა ნ. განაწილება.
- 2. გაყოფა ნ. დაყოფა.
- გაყოფა-განრიგება ნ. დაყოფა.
- გაყოფრება. გადიღველება, გაყოფ-
ლოჩინება, თავში აყარდნა (ქება თავში
აუქარდა), ნ. აგრეთვე ამაყი.
- გაყოფლოჩინება ნ. გაყოფილება.
- 1. გაყოჩაღება ნ. წახალისება.
- 2. გაყოჩაღება. გამამაცება, გამხსნიე-
ბა. გაეჯავებება.
- 1. გაყრა, ყრა (ერთმანეთს ეყრებიან),
გაშორება, განშორება, თავის მინებება,
დაშორება, დაშორიშორება, დაცილება,
გამოქვანა, გათიშვა, განელტობა, (ცოლ-

ქმრისა) განქორწინება, ხელის აღება (ცოლზე ხელი აიღო), გასცილდა (ცოლ-ქმარი ერთმანეთს გასცილდა).

2. გაურა ყრა, აგება, ამოგება, გაძვრენა, გაცმა, გატარება (ძაფისა ნემსში).

3. გაურა ნ. 1. გაგდება.

4. გაურა ნ. 3. გაგდება

1. გაუურება, გაბრუება, გაირუება, გაუმტკიუნეულობა.

2. გაუურება ნ. დუმილი.

3. გაუურება ნ. დამშვიდება.

1. გაუურებული ნ. განაბული.

2. გაუურებული ნ. უსიტყვო.

1. გაშავება, გაქუფრება, გაშავტრუება, გარუჭვა.

2. გაშავება ნ. 1. შერცხენა.

გაშალაშინებული ნ. გარანდული.

გაშანდაკება ნ. 2. გასწორება.

გაშანდაკებული ნ. გლუ.

გაშანშლული ნ. მიყრილი-მოყრილი.

1. გაშეთება ნ. გაშმაგება.

2. გაშეთება ნ. თავზარის დაცემა.

გაშეთებული ნ. 1. დარეტიანებული.

1. გაშენება (მცენარეულობისა), მოშენება, ვახარება, დარგვა, მოყვანა, მომრავლება, (ვაზისა) გადაწვენა, ჩაყრა.

2. გაშენება (ვაშენდა ქალაქი), გაწყობა (გლეხებმა სახლები გაიწყეს, გაიშენეს).

1. გაშენებული ნ. გარინდებული.

2. გაშენებული, დაბუყებული, მოდუნებული, გახევებული, გამკვდარებული, გაქვავებული, გაფიჩხებული.

სიცოცხლეს მოკლებული, გახევებული იღგა. ა. ყ ა ზ ბ.

3. გაშენებული ნ. შეშინებული.

4. გაშენებული ნ. ჩამორჩენილი.

1. გაშვება ნ. 1. განთავისუფლება.

2. გაშვება, დამლა, დახოვნა.

3. გაშვება ნ. 3. დაყენება.

4. გაშვება, გაშვებინება (ჭუჭუ გააშვებინა), მოსხლეტა.

სულ იშვიგა ვარ, რაც კია, ძუძუს მამსხლიტა დეღამა. ვ ა ე ა.

გაშველება ნ. შერიგება.

1. გაშვერა ნ. გაწვდენა.

2. გაშვერა ნ. გაწოდება.

3. გაშვერა ნ. 8. წევა.

1. გაშველება ნ. აყრა.

2. გაშველება ნ. ქუცვა.

გაშველილი ნ. მელოტი.

გაშინაურებული ნ. შინაური.

გაშიშვლება ნ. ტანთ გახდა.

1. გაშიშვლებული ნ. შიშველი.

2. გაშიშვლებული ნ. ამოწვდილი.

1. გაშლა ნ. 1. შლა.

2. გაშლა ნ. 9. შლა.

3. გაშლა ნ. 16 შლა.

4. გაშლა ნ. 17. შლა.

5. გაშლა ნ. 18. შლა.

6. გაშლა ნ. 22. შლა.

7. გაშლა ნ. 24. შლა.

8. გაშლა ნ. 25. შლა.

9. გაშლა ნ. 26. შლა.

1. გაშლილი ნ. ვანფენილი.

2. გაშლილი ნ. თართო.

3. გაშლილი, შეფენილი, განლაგებული.

4. გაშლილი ნ. 2. ღია.

1. გაშმაგება, შმაგობა, გაბრაზება, ბრაზის შორევა, გაცოფება, ცოფების ყრა, ცოფების შორევა (ცოფები შორია), დეღვა, გამძვინვარება, აზვირთება, აზვირება, აღგზნება, გამგელება, ბორგვა, გაფთრება, გაცეცხლება, გაასპიტება, გაშეთება, გულზე ცეცხლის მოდება, გულზე ცეცხლის მოკიდება, გულზე მოსვლა, გულის მოსვლა, განრისხება, შერისხება, გამწარება, აბოძოქრება, გაცხარება, გაფიცება, გაკაპასება, გამხეცება, გაალმასება, ჯავრზე გასკდომა, ჯავრზე გახეთქა, ჯავრზე მოსვლა, გაჯავრება, ალმური ასდის, თვალების ბრიალი, კიპზე გახეთქა, კიპზე გასკდომა, კიპინაზე გასკდომა (სკდება), გაგულისება, გაფთოება, გაავკაცება, გააყება, შფოთვა, ფოთვა, დატრიალება (თვალეზი დაუტრიალა), შეტევა (სივ შეუტია, რომ ანგელოზები დაუფრთხო), შეუბღირა, თვალეზი დაუბრიალა, გაბოროტება, გაწყყრამა, ბოღმა ახრჩობა, ბოღმა

ყელში ებჯინება, სისხლი ყელში აწვე-
ბა. სისხლი ყელში ებჯინება, კბილების
დაღესვა, გულზე გასკდომა, კიკინაზე
მოსვლა, აბეზარს მოსვლა. მოთმინების
დაკარგვა. მოთმინებიდან გამოსვლა,
მოთმინების ძატი უწყდება. თავდავი-
წყებამდე მისვლა, გაფხუკიანება, წო-
ნ-სწროობის დაკარგვა, წონასწორობიდან
გამოსვლა, აპილილება, განიწმამება,
აუენიჩილება, ყალუხე შედგომა, ტვინის
ამღვრევა, გულის ამღვრევა, სისხლის
ამღვრევა. ავარდნა (ავარდა და დავარ-
და). ახტა და დახტა, მოაშრება, თავის
მოაშრება.

ამან უფრო გვევაშმაგნა,
თავი სრულად გვევაშეთეთ. შოთა.

ვაი, შენ ჩემო თერგო!.. ცოდვა არ
არის შენი შფოთვა და ფოთვა? ილია.

ვისთვის ხელობ, ვისთვის შმაგობ?..
ბეს.

ბიქი აენტო შმაგივით,
თვლები დააბრიალა. რ. ერისთ.

იღვა გაასპიტებული, გაფთრებული
და ისე მიყურებდა, თითქოს თვალბით
ჩაყლაპვას მიპირებდა. ა. ყაზბ.

(ზღვა) ღელავს. გრილებს,
სქექს და ღრიალებს, განრისხებული.
აღშფოთებული, აღჭაფებული. ი. გრიშ.

2. გაშმაგება (აშმაგებს) ნ. 3. გაჭაუ-
რება.

გაშმაგებული ნ. 7. მწვავე.

გაშოლტვა ნ. 1. ცემა.

1. გაშორება ნ. 1. გაყრა.

2. გაშორება ნ. მიტოვება.

გაშორიშორება ნ. განქვრივება.

გაშოტვა ნ. გაშხლართვა.

1. გაშრობა ნ. გაკვირება.

2. გაშრობა, შეშრობა, გამშრალება,
გახშობა.

3. გაშრობა ნ. ზიანი.

გაშრობის დანაყარგო ნ. ზიანი.

1. გაშტერება ნ. გაკვირება.

2. გაშტერება (თვალისა), გარინდება.

1. გაშუქება ნ. 1. ახსნა.

2. გაშუქება ნ. გამოვლინება.

3. გაშუქება ნ. განათება.

გაშფოთება ნ. გაშმაგება.

1. გაშხლართვა, გაქიშვა, ფეხებგაშვე-
რით წოლა, ფეხებგაშვერით ჯდომა, გა-
შოტვა. (რას გაშოტილხარ?), გაჩახხვა,
გაბარჯლე (ფეხებრისა), გაწოლა.

2. გაშხლართვა ნ. დავარდნა.

3. გაშხლართვა ნ. წოლა.

1. გაჩანაგება ნ. გაობხრება.

2. გაჩანაგება ნ. დაქცევა.

3. გაჩანაგება ნ. 1. ნგრევა.

1. გაჩარხვა ნ. გაღსვლა.

2. გაჩარხვა, გამოთლა, გამოხარატება.

3. გაჩარხვა ნ. მოწესრიგება.

1. გაჩაღება ნ. მოკიდება.

2. გაჩაღება ნ. 2. ლეივება.

3. გაჩაღება ნ. 14: შლა.

4. გაჩაღება ნ. დაწყება.

5. გაჩაღება ნ. 5. გამართვა.

6. გაჩაღება ნ. განათება.

1. გაჩახხვა ნ. 1. გაშხლართვა.

2. გაჩახხვა, გაბარჯლევა, გაბარძლევა,
გაბაბაჯგინება, (თითებისა) გაფარჩხვა,
გაპარკყვა, (ფეხებისა) გალაჯვა.

საბრალო წიფელი! ერთი ღრო იყო,
ესეც ამაყად გაბარჯლული იღვა.

ვაჟა

8. გაჩახხვა, გალასტვა, გაბრტყელება
(გაბრტყელება), გატყენა.

გაჩახხხება ნ. განათება.

1. გაჩენა ნ. 2. დაბადება.

2. გაჩენა ნ. 2. გამოჩენა.

3. გაჩენა ნ. წასვლა.

4. გაჩენა ნ. მოშობიარება.

5. გაჩენა (გაიჩენს), ყოლა (იყოლი-
ებს).

6. გაჩენა (გაუჩენს). ნ. 2. მოგვრა.

გაჩენილი ნ. დაბადებული.

1. გაჩერება, დაყენება, შეჩერება,
შელგომა.

2. გაჩერება ნ. შეკავება.

3. გაჩერება ნ. ჩამოხლოება.

4. გაჩერება ნ. 3. დაკავება.

გაჩერვა ნ. გაძენვა.

გაჩეჩვა ნ. ცემა.

1. გაჩეხა ნ. 3. გაკაფვა.

2. გაჩეხა ნ. გახეთქა,

მ. გაჩეხა ნ. გაკრა.

გაჩევეა ნ. გაწვრთნა.

გაჩვილება ნ. დარბილება.

გაჩირაღდნება ნ. განათება.

გაჩოჩება ნ. 5. წევა.

გაჩრა ნ. დახერგვა.

გაჩუმდი! ჩუმად იყავ! ჩუმად ეგდე!
ენა დაიმოკლე! ხმა ჩაიწყვიტე! ხმა გა-
იკმიდე! კრინტი არ დასძრა! სუ! ჩუ!

ჩუ!.. სალამური... შწყემსია სწორედ.
ა კ ა კ ი.

1. გაჩუმებული ნ. უსიტყვო.

2. გაჩუმებული ნ. 3. დაყურსებული.

გაჩურჩული ნ. გატენილი.

გაჩუქება ნ. ბოძება.

გაჩუჩუნება, გაფართხალება, გაფაჩუ-
ნება, ოდნავ განძრევა.

ისინი ველარკ კი გაჩუჩუნდებიან.
ა. ყ ა ზ ბ.

გაჩქლეთა ნ. დაქუცმაცება.

გაჩქურებული ნ. უსიტყვო.

გაჩხაკუნება ნ. ელარუნი.

გაჩხანა ნ. 12. შლა.

გაჩხაკუნება ნ. ელარუნი.

გაჩხიბული ნ. დახლართული.

გაჩხინტება ნ. გათავხედება.

გაჩხირვა ნ. დახერგვა.

1. გაჩხრევა ნ. 2. გასინჯვა.

2. გაჩხრევა, გაქევა.

ქალმა საჩქაროდ გაჩხრევა ცეცხლი და
გაანათა ფაცხა. ა. ფ უ რ.

გაჩხრიალება ნ. ელარუნი.

გაცლქვეებული ნ. შშრალზე დარჩე-
ნილი.

გაცამტვერება ნ. გაობრება.

1. გაცბუნება ნ. გაკვირება.

2. გაცბუნება ნ. შეფიქრიალება.

3. გაცბუნება ნ. შეკრთობა.

გაცბუნებული ნ. შეპინებული.

გაცდენა, გამოტოვება, დაკლება
(აკლება მეცადინეობას, მუშაობას და
სხვ.) დაუსწრებლობა (ლექციებს არ ეს-
წრება).

გაცელვა ნ. გათიბვა.

1. გაცემა ნ. გამხელა.

2. გაცემა, დარიგება, შიარცი-მორი-
გა, გაბოძება (რისთვის გაუბოძე?), გასა-
ჩუქრება.

რასაცა გასცემ შენია,
რაც არა დაკარგულია. შ ო თ ა.

3. გაცემა ნ. ელება.

4. გაცემა, ლაღტი, მუხლობა, ძმო-
ბის, ერთობის გატეხა, გადადგომა (გა-
დაუდგენენ), მტრის მხარეზე დადგომა,
მტრის მხარეზე გადასვლა.

5. გაცემა ნ. 2. მიცემა.

6. გაცემა ნ. დასმენა.

გაცეცხება ნ. გაკვირება.

გაცეცხლება ნ. გაშმაგება.

გაცეხვა ნ. გაქურჩნა.

1. გაცვეთილი, ნახშირი, ნათრევი,
დაძველებული, დაძონძილი, გახეხილი
(გახეხილი იდაყვები), გაკრეცილი.

2. გაცვეთილი, გახუნებული (სიტყვე-
ბი, ფრაზები), ნაღევი (აზრი), უფერუ-
ლი, ერთფეროვანი.

3. გაცვეთილი ნ. მატრახაზი.

გაცილება ნ. დარბილება.

გაცილევა ნ. გაფისვა.

გაცვლა, გაცვლა-გამოცვლა, გაბრა,
გაცვილობა.

გაცვლა-გამოცვლა ნ. გაცვლა.

გაცვილობა ნ. გაცვლა.

გაცვრენილი ნ. განაბული.

1. გაცივება ნ. განელება.

2. გაცივება (გავციოდი), დურადის
კერა (ცხენმა დურადი იყრა).

1. გაცილება (გააცილა), გაყოლა
(გაყევა). ხლება (ეახლა), გზის გათავა-
ზება (გზა გაუთავაზა), გაძლოლა (გაუ-
ძლეა). მიძლოლა (წინ მიუძღვის).

2. გაცილება (სოფელს გაცცილდით),
გავლა (10 კილომეტრი გავიარეთ), უკან
მიტოვება (სადგური უკან მოვიტოვეთ).

ნ.ე. მოსახვედს გასცილდა. დ კ ლ.
 გაცილებით ნ. უფრო.
 გაცინება ნ. სიცილო.
 გაცისკროვნება ნ. განათება.
 გაცისკროვნებული ნ. გასხოვოსნებუ-

ლი.

1. გაცლა ნ. 2. მორიდება.
2. გაცლა ნ. 6. ცლა
3. გაცლა ნ. 7. ცლა.
- გაცმა ნ. 2. გაყრა.
- გაცნობა ნ. შესწავლა.
- გაცოფება ნ. გაშინება.
- გაცოფებით ნ. დაეზოგავიდ.
- გაცოცხვა ნ. დატეხვა.
- გაცრა. ცრა. გამტკიცება, გატბრილება,
- გაცხაება (ქვიზისა და სხვ.).

ხუთი-ექვსი წლისამ ძალიან კარგად
 ვიცილდი... გატრა-გამტკიცება, გამოცხო-

- ბა... ა კ ა კ ი.
- გაცრცილი ნ. ფერწასელი.
 გაყულება ნ. 4. გაფუქება.
 გაყუნსულება ნ. 1. რბენა.
 გაყურება ნ. მოტყუება.
 გაცქნავებული ნ. განაბული.
 1. გაცხაება ნ. 4. გაყეთება.
 2. გაცხაება ნ. გაცრა.
 გაცხარება ნ. გაშმაგება.
 გაცხარებული ნ. 2. ცხოველი.
 გაცხება ნ. ცემა.
 გაცხელება ნ. გახურება.
 გაცხელებული ნ. ცხელი.
 გაცხვირული ნ. კუჭტი.
 გაცხოველება ნ. 2. ღვივება.
 გაცხოველებული ნ. 2. ცხოველი.
 1. გატბრილება ნ. გაცრა.
 2. გატბრილება ნ. 4. გაყეთება.
 1. გაძაბვა ნ. 14. შლა.
 2. გაძაბვა ნ. 8. წევა.
 გაძაგერა ნ. 2. შევერა.
 გაძალიანება ნ. 1. წინააღმდეგობა.
 1. გაძარცვა, აკლება, რბევა; დარბევა,
 გაძრება. აოხრება, იავარქმნა, იავარ-

- ყოფა.
 2. გაძარცვა ნ. 3. ტყავის გაძრობა.
 გაძარცული ნ. დარბეული.

- გაძაფვა ნ. გაბზა
 1. გაძახება ნ. 1. გავცდება.
 2. გაძახება ნ. 1. გამოწვევა.
 გაძეება ნ. გავდება.
 გაძენება, გაწუნვა, გაჩეჩა.
 გაძვალტუავება ნ. 3. ტყავის გაძრობა.
 გაძვალტუავებული ნ. გამბდარი.
 გაძვირება (გაძვირდა), ფასის მომატე-
 ბა (ფასმა მოიმატა).
 გაძვრენა ნ. 2. ვაყრა.
 1. გაძლება ნ. თმენა.
 2. გაძლება ნ. გამაგრება.
 3. გაძლება ნ. ვანცდა.
 4. გაძლება ნ. შეგუება.
 5. გაძლება ნ. 2. გამაგრება.
 1. გაძლიერება ნ. გადიდება.
 2. გაძლიერება ნ. 14. შლა.

გაძნელება. დაბრკოლება, შეზღუდვა,
 შეზღუვა, ფრთხილ შეკვეცა, გასაჭანს არ
 აძლევენ, გზების დაქსაქსვა (გზები და-

- ქსაქსეს). გზების დახლართვა.
 გაძრახება ნ. 1. შეგულიანება.
 1. გაძრობა ნ. 2. ყრა.
 2. გაძრობა ნ. 3. ამოძრობა.
 გაძრომ-გამოძრომა ნ. ცბიერი.
 1. გაძლოლა ნ. გამგეობა.
 2. გაძლოლა ნ. გაცილება.
 3. გაძლოლა ნ. 2. ხლება.
 4. გაძლოლა ნ. 2. გამოძბა.

გაძლომა (გაძლა), ამსუყება (გული
 ამიძსუდა), გატყურომა (გატყუჯრა), გას-
 კლომა (გასკლა), მისკლომა (მოსკდა),
 ამოყორვა, ამოჩხორვა (მუცელი ამოჩი-
 ხორა), გაზუნვა (გაიზუნა), ამორეხვა,
 გასიტნება, ფერდის ამოღება, კუჭის
 გაღმობრუნება. ნ. აგრეთვე კაბა.

გაძლები, გასიძინდები,
 ჩიქნებს გაივსებ რძითაო. ა კ ა კ ი.

- გაწაღვა ნ. გაველება.
 გაწაწაწა ნ. აურზაური.
 გაწაწება ნ. 1. წვალება.
 გაწაწებული ნ. ტანჯული.
 გაწარი ნ. 1. მახე.
 1. გაწაფვა ნ. გაწვრთნა.
 2. გაწაფვა ნ. დახვლოვნება.

3. გაწაფვა ნ. ვარჯიშობა.
 გაწაფული ნ. ოსტატი.
 გაწაფულობა ნ. გამოცდილება.
 1. გაწბილება ნ. ნამუსის ახდა.
 2. გაწბილება ნ. შერცხევა.
 3. გაწბილება, იმედის გატრევა, იმედის გამტყუნება, ცივი წყლის გადასხმა.
 გაწბილებული ნ. სახელგატეხილი.
 1. გაწვევა ნ. 1. გაბმა.
 2. გაწვევა ნ. 8. წევა.
 3. გაწვევა ნ. წასვლა.
 4. გაწვევა ნ. 24. შლა.
 გაწვევ-გამოწვევა ნ. გზის დათმობა.
 გაწვლივა ნ. 8. წევა.
 გაწვნივა ნ. გაძენძვა.
 გაწვალება ნ. 1. წვალება.
 გაწვალეხული ნ. ტანჯული.
 გაწვდენა (ხელებსა), გაშვერა, პოტიონი (ეპოტიონება).
 გაწვდომა ნ. 2. კმარება.
 გაწვიმდა ნ. წვიმა.
 გაწვრონა, წვრონა, გაწაფევა, წაფევა, გეარჯიშება, ჯაგვა, გამოჯაგვა, გაგეშევა, დაგეშევა, მოთრევა, (ცხენისა) ხედნა. გახედნა, (ქორ-მეძებრებსა) გერშევა.
 ამბობენ, თუ არ ეგრე, მიმინო არ გაიგეშება თურმე. ი ლ ბ ა.
 იმთავითვე კარგად ვერ დაგოწყიათ... (შეარდნის) გერშევა. ე ა ე ა.
 გაწვსრიგება ნ. 2. განრიგება.
 გაწვევა ნ. გამოწვევა.
 გაწვითლება ნ. შერცხევა.
 გაწვითლდა, აწვითლდა, შეკარხლდა, კარხალიგით გაწვითლდა. სიწვითლემ გადაპკრა, სიწვითლემ სახეზე გადაუარა (გადაურბინა), აღმუკო აუვიდა, სახე აეწვა, სახე აელწვა, სახე აუხაშხაშდა, სახე აეტკრიცა. სახე აენთო, აყირმიზდა, გალაუდაყება (ლოყები გაულაუდაყდა).
 ორივე აენთო და ორივემ თავი დახარა. შ. ა რ ა გ ვ.
 გაწვირული ნ. განწვირული.
 გაწვრმატება ნ. გაშმაგება.
 გაწვრმატებული ნ. გაშწვრალი.

გაწვარუნება ნ. 2. გაწვრილება.
 გაწვებულა ნ. 1. ცემა.
 1. გაწვრილება ნ. გაწმენდა. !
 2. გაწვრილება, გაწვარუნება.
 გაწლიყული ნ. გამხდარი.
 გაწლობილი ნ. გამხდარი.
 1. გაწმენდა, წმენდა, გაწვრილება, გახეხვა. გასეფთავება, გაფხეკა, გახეხვა, (ოქრო-ეურცხლისა) დაყურსვა, დახალისება, (ცხენისა) დაურევა, (ხორბლისა, ბრინჯისა) დარკვევა, გადაწვერა, დარჩევა.
 2. გაწმენდა ნ. 3. მოწმენდა.
 გაწმენდილი, დარკვეული, დარკვევი, გამტკიული (მარცვლული, პური).
 1. გაწოდება (ხელი გაწოდდა), გაწყერა. შვერა (ხელს უშვერა).
 2. გაწოდება ნ. მიცემა.
 გაწოლა ნ. გაშხლართვა. !
 გაწუმევა ნ. დასეველება.
 გაწუნვა ნ. 1. დასეველება.
 გაწუნობა ნ. 1. გამოლევა.
 გაწუნება ნ. 1. გათხევაღება.
 გაწუნება ნ. 1. ამოხოცვა.
 1. გაწუნობა ნ. 3. გამართვა.
 2. გაწუნობა ნ. გამშვენება.
 3. გაწუნობა ნ. 1. შლა.
 4. გაწუნობა ნ. 1. ამოხოცვა.
 5. გაწუნობა ნ. 23. შლა.
 6. გაწუნობა ნ. გაოხრება.
 გაწუნობილობა ნ. 2. იარალი.
 გაწუნობა ნ. გაშმაგება.
 გაკაბულება ნ. გაახალგაზრდაყება.
 გაკარვა ნ. დაღობა.
 გაკარმაგებული ნ. მხნე.
 გაკარხლებული ნ. წითელი.
 გაკაქანება ნ. 2. გამოჩენა.
 გაკაქვა ნ. ქიშვი.
 გაკედლა ნ. გასება.
 გაკედვით ნ. მკიდროლ.
 1. გაკედილი ნ. გატენილი.
 2. გაკედილი ნ. სასე.
 1. გაკენება ნ. გატყევა.
 2. გაკენება ნ. კენება.
 გაკეპება ნ. 1. გასრება.
 გაკეპრტული ნ. ვებოლდის.
 გაკიანურება ნ. დახანება.

გაქიყნა ნ. ტენა.

გაქიყნული ნ. გატენილი.

1. გაქიშვა ნ. 1. გაბმა.
 2. გაქიშვა ნ. გაზმორება.
 3. გაქიშვა ნ. 2. გაშხლართვა.
 4. გაქიშვა ნ. დავარდნა.
 5. გაქიშვა ნ. 6. წევა.
 6. გაქიშვა ნ. 14. შლა.
 7. გაქიშვა ნ. 8. წევა.
- გაქიშვა ნ. 2. კიშვა.
გაქირვება, გასაქირი, დაქირვება,
ხელმოკლეობა, ნაკლებობა, დამძიმე-
ბა.

გაქირვებაში ყოფნა ნ. ბოგინი.

გაქირვებით სძლებს ნ. ბოგინი.

გაქირვებიდან დახსნა ნ. ხელის შე-
წყობა

გაქირვებული ნ. ღარიბი.

გაქირვეულები, გაყინიანება

გაქოპოსნებული ნ. გარანდელი.

გაქორვა, ქორიკანობა, გაკილეა, ჩუ-
ქროსმეში ამოღება, კუდის გამობმა
(ჩემს ნათქვამს კუდი გამოაბეს).

1. გაქრა ნ. გაკალა.

2. გაქრა, ქრა, აქრა, გადაქრა, ჩა-
მოქრა, ყვეთა, გაყვეთა, მოყვეთა, თლა,
ათლა, მოთლა, ჩამოთლა. გაყვეთა, აჩეხა.
ჩეხა, პობა, ვაპობა, ჩამოყაფვა, გახეტქა.
ჩამობლევა. გასხება, მოსხება, გადასხება,
კაფვა, კორტნა, სერვა, დასერვა, ჩორ-
კნა, გაკოპიტება. ნ. აგრეთვე 2. ქრა.

წყულესა დანა ვერა ჰკერნებს.

გაპკვეთს, ანუ ვაამსიენებს შოთთა.

არ შეუღრვების ქაბეკო

კარგი მახვილთა ყვეთასა. შოთთა.

გაპკვეთე ქარი, გააბ წყალი,

გარდაიარე კლდენი და ღრენი.

ნ. ბ ა რ ა თ.

განა კაცი ეჩო არის,

სულ თავისკენ მიითლიდეს. ხალხ.

3. გაქრა ნ. გაქცევა.

4. გაქრა (სიტყვამ გაქრა, წამალმა
გაქრა), მოქმედება (იმოქმედა), გველ-
ვის მოხლენა (გაველენა მოახლენა), რგე-
ბა (არგო).

5. გაქრა ნ. შია.

გაქრილი ნ. 2. ნავალი.

გაქყვება ნ. ვალება.

გაქყიშვა ნ. შესმა.

გაქყლუტა ნ. ვაოხრება.

გაქუყიანება, გათითხნა, გაბინძურე-
ბა, გატალახიანება, გათუთხნა, გასვრა,
გათხანა, გატურტილიანება, გათხუპნა,
წაბილწია. გალაფვა, ლაფში ამოვლუბა.
ლაფში ამოსვრა, გათხვრა, გაგანგვლა,
მოგანგვლა. ნ. აგრეთვე ამოგანგვლა.

გახალვითება ნ. 2. ვადიდება.

გახალისება ნ. მხიარულება.

გახალისებული ნ. ნასუქი.

გახანგრძლივება. ნ. დახანება.

გახანგრძობა ნ. დახანება.

1. გახანხვლა ნ. ალანება.

2. გახანხვლა ნ. გასვლა.

1. გახარება ნ. შეჩვევა.

2. გახარება ნ. ამება.

გახაფება, ხმის ამადლება, ხმამალა
ძახილი, განხამყივარება.

მან გაახაფოს ხმა ხაფი,

ველა უფრო გასახაფავი. შოთთა.

შენ დაგიხაზა. მიხმეო,

ხმა მალა განხამყივარდა. შოთთა.

გახახუნება, გაქალასუნება, წასმა.

მოღუნებულად გამოწვდილ ხელს მო-
ღუნებულადვე გაექალასუნა.

შ. ა რ ა გ ე.

გახდა ნ. ტანთ გახდა.

გახდილი ნ. შიშველი.

1. გახდომა ნ. ვალაქცევა.

2. გახდომა. დამკლევება. ხორცის
დაყრა. სიმსუქნის მოკლები, ჩამოღვრა
(უტებდ ჩამოიღვარა).

გახდენა ნ. ვაწვრთნა.

გახევა ნ. დახევა.

1. გახევიებული ნ. ვარინდებული.

2. გახევიებული ნ. 2. გაშეშებული.

3. გახევიებული ნ. 1. შაგარი.

4. გახევიებული ნ. შეშინებული.

5. გახევიებული ნ. 2. ჩამორჩენილი.

გახეთქა (გახეთქს), დახეთქა, გასკდო-
მა. (გასკდება), დასკდომა, დაღება (სი-
ცხისგან მიწამ პირი დაალო), პირის
დაღება (პირს დააღებს), გაპობა (გაპაო-

ბა, გააპობს), გაბზარვა (გაიბზარება),
დაბზარვა, გახლერა (გახლიჩება, გახ-
ლერს), გაჩეხა (გაიჩეხება, გაჩესს), გა-
ჩეხა, დაშაშხვა.

გახეობრება ნ. დასახიჩრება.

გახელა ნ. გაღება.

1. გახელება ნ. გაშმაგება.

2. გახელება ნ. 3. გაჩავრება.

გახელმწიფება ნ. გამეფება.

გახერგვა ნ. გზის შეკერა.

გახერხიანება ნ. დახელოვნება.

გახეშება ნ. დაკოტრება.

გახეჩა ნ. გახეთქა.

1. გახეხვა ნ. გაწმენდა.

2. გახეხვა ნ. 2. ლესვა.

გახეხილი ნ. 1. გაცვეთილი.

1. გახვევა ნ. შეკერა.

2. გახვევა ნ. ჩაცმა.

3. გახვევა ნ. 1. ხვევა.

4. გახვევა ნ. შეგდება.

1. გახვეტა ნ. წასვლა.

2. გახვეტა ნ. 1. დაგვა.

1. გახვეწა ნ. გაქცევა.

2. გახვეწა ნ. გაწმენდა.

1. გახიახება ნ. 2. განმაურება.

2. გახიახება ნ. 2. გაქიაქება.

გახიღვა ნ. დახერგვა.

გახიზვნა ნ. გადასვლა.

გახირვა ნ. გადატიხვრა.

გახლავს ნ. არის.

გახლართული ნ. დახლართული.

გახლერა ნ. გახეთქა.

გახმაჟიფარება ნ. გახაფება.

1. გახმაურება ნ. გამჟღავნება.

2. გახმაურება, განხიანება, ხმის გაე-
რცელება, ხმის დავარდნა, ხმის გაგდ-
ება, ხმის დაგდება, ხმის დარხევა, ხმის
მოღება, ხმის მოფენა, ხმების დაყრა,
გახიახება, გაქიაქება, ქვეყნად მოღება
(ეს ამბავი ქვეყანას მოედო).

სოფელში ხმა დავარდა, რომ... ტყეში
ერთი გარეული ცხენი გაჩნდა.

ე ა ე ა.

ერთ დროს განხიანებული ამბავი...
ახლა ისე მწვავედ აღარაღის აღელვებს.

შ. დაღ.

გახმიანება ნ. 2. გახმაურება.

1. გახმოზა ნ. გაშრობა.

2. გახმოზა ნ. დაჩახება.

3. გახმოზა ნ. გადახრეკვა.

გახმოზილი ნ. ხმელი.

გახოლოდშობილება ნ. ტანთ გახდა.

გახრა ნ. მოხრა.

გახრეცა ნ. გაქერჩნა.

გახრეცილი ნ. ღარიბი.

გახრიოკებული ნ. 4. მწირი.

გახრინწიანება ნ. ხმის წასვლა.

1. გახრწნა ნ. გარყვნა.

2. გახრწნა ნ. დაღობა.

3. გახრწნა ნ. ნამუსის ახდა.

1. გახრწნილი ნ. მრუში.

2. გახრწნილი ნ. უსიროცხილო.

გახხეება ნ. მოგონება.

1. გახხნა ნ. გაღება.

2. გახხნა ნ. 2. შლა.

3. გახხნა ნ. 22. შლა.

4. გახხნა ნ. სისხლის გამოშვება.

5. გახხნა ნ. გააჩაღება.

6. გახხნა ნ. 2. გაღება.

გახხნილება ნ. პირის გახხნა.

1. გახხნილი ნ. 1. ღია.

2. გახხნილი ნ. შიშველი.

1. გახუზვა ნ. კრეკვა.

2. გახუზვა ნ. ქუცვა.

გახუზული ნ. მელოტი.

გახუნება, (გა)ხუნება (ხუნდება), გა-
ბედრანგება, ფერის დაყარგვა (ფერსა
ჰყარგავს), ფერის წასვლა (ფერი მიუ-
ღის), ფერის წახდენა, შუემ აყრიდა,
ფერნაქცივი.

გახუნებული ნ. 2. გაცვეთილი.

გახუნძლული ნ. მსხმოიარი.

1. გახურება, გაცხელება, გათბობა,
გავარვარება, გაფიცება. (თონე გაფი-
ცხდა).

2. გახურება ნ. მოციდება.

გახურებული ნ. ცხელი.

გახურვა ნ. 4. დახურვა.

გახუხვა ნ. აღანძვა.

გახუზული ნ. გადამწვარი.

გახშირება, გასადაგება.

1. გაჩავრება ნ. გაშმაგება.

- 2. გაჭავრება ნ. დატყვევა.
- 3. გაჭავრება (აჭავრებს), გაშვავება (აწიავებს), ბეზარს! აბეზარს მოუყანა (მოჰყავს), გაგულისება (აგულისებს), მოთმინებიდან გამოყუნა (გამოჰყავს), კიპზე გახეთქა (ხეთქავს), გაბრაზება.
- გაჭავრებული ნ. გამწყვდილი.
- გაჭახუნება ნ. 4. დახურვა.
- გაჭანჭლება ნ. დახანჭება.
- გაჭდომა ნ. გაეღუნა.
- გაჭელება ნ. გაახალგაზრდალება.
- გაჭერება ნ. ეონვა.
- გაჭეტილება ნ. ამწყენება.
- გაჭიბრება. შეჭიბრება (სოცშეჭიბრი), შეკრლება, მოცილება, მტოქობა.

ენმცა გადრა შეცილება.
 ეშმაგომცა ეთ მოგმდურდა.
 შოთა.

გაჭირჭვება. (თესლი წყალში გაჭირჭვდა). გაუყინება (ვირტისა, ბეტკოსი). გასივება.

- გაჭიუტება ნ. ჩიუტობა.
- 1. გაჭიქება ნ. გაქსეება.
- 2. გაჭიქება ნ. ჩიუტობა.
- გაჭოჩვა ნ. დატყვევა.
- 1. გაჭოხვა ნ. დატყვევა.
- 2. გაჭოხვა ნ. 1. ეშმა.
- გაჭოხილი ნ. ნაეში.
- გაჭურჭილი ნ. დაჭმეჭნილი.
- გბობა ნ. ხარშვა.
- გბობილი ნ. მოხარშული.
- 1. გდება, გორვა, გორაობა (ლოგინში, თოვლში და სხვ.).
- 2. გდება ნ. 1. წოლა.
- 1. გდია ნ. არის.
- 2. გდია ნ. 1. წოლა.
- 1. გეგერი ნ. ზარშავი.
- 2. გეგერი ნ. ზარზობი.
- გენია (გეპენია), ნ. ჯოჯოხეთი.
- გეზად. მრუდედ. ცერად, აღმატერად, ქეშად. ირიბად.
- გეზელი ნ. ქორი.
- 1. გეზი ნ. მიმართულება.
- 2. გეზი ნ. მიზანდასახულობა.
- გეზაყვა ნ. გენაცვალე.

- გელა (ჯოხი), ჩევი, ხაჯალი, ქარცანი, ათეშაშვი.
- გელაქნური ნ. კალმასი.
- გელეება ნ. ქენება.
- გემბანი ნ. 2. საჩხი.
- გემება (იგემა), გემოს ნახვა (გემო ნახა). გემოს გასიჩქვა (გემო გაუსიჩქვა), გემოს გაღება, დაქაშნიკება (ღვინისა), ხეშება, წახეშება (საქმლისა).
- გემი, ხომალდი, ნავქურტელი. ნ. აგრეთვე ნავი.
- გემოთმოყვარე ნ. 3. მსუნავი.
- გემოიანი ნ. გემრიელი.
- გემონები ნ. უმად დაგიდებები.
- გემოს გასიჩქვა ნ. გემება.
- გემოს გაგება ნ. გემება.
- გემოს ნახვა ნ. გემება.
- გემოს ჩატანება ნ. პირის ჩატებარუნება.
- გემრა ნ. განავალი.
- გემრიელი, გემოიანი.
- გემსი ნ. თებო.
- გენაცვაი ნ. გენაცვალე!
- გენაცვალე! გენაცვა! დაგენაცვლე! გეთაყვენ! შენი კენსაშე! გეთაყვა! შენი პირიშე! შენი სულის პირიშე! შენი სატოყარი მე! თავს შემოგველე! შენ შემოგველე! შენი კუქისა! მიტირე, მტლად დაგედე, პირი მოგვამე, პირი მოგპარე, დედაშვილობამ.
- ცხენი სადა გყავს, მიტირე? ვაჟა.
- აი შენ დაგედოს მტლად შენი უბედური დედა. ილია.
- აქი არ დამითვლიათ შე, ეშმაკო, შენა! — მიატანა ღიმილითვე კენინამ. — ხომ გაგიტყდი, შენი კუქისა, სხვა რა გინდა? ილია.
- ათასი პირის მოქმა და მუდარა იყო საქირო, რომ რამეს მიხვდომოდა (ჭაბა). ა. ბელ.
- 1. გენია ნ. ცეცხლი.
- 2. გენია ნ. ჯოჯოხეთი.
- გერგილი ნ. საჩისტა.
- 1. გერგელიანი ნ. 4. მარკვე.

2. გერგლიანი ნ. ისტატი.

3. გერგლიანი ნ. საზრიანი.

გერმა ნ. ბუმბული.

გერშა ნ. გაწვრთნა.

გერში ნ. კრილობა.

1. გესვლა ნ. კენა.

2. გესვლა ნ. ქიშპი.

1. გესლი ნ. შხამი.

2. გესლი ნ. 2. შხამი.

გესლიანი ნ. ავი.

გესლიანობა ნ. ქიშპი.

გეუოფა! ნ. კმარა!

1. გეში ნ. სამხილი.

2. გეში ნ. ალღო.

გეშის აღება ნ. 2. მოკვლევა.

1. გეჭა, გობი, გორდა, რობა, როფი, ორე, ვაგონი, ხელობა, თაბახი, თარფი, ვარცლი, ბურეჯი, ქვაფორი, მაზმართო.

ჩემი თამრო მისჯდომოდა გეჭას და ბაღჩის წყლის პირას სარეცხს რეცხდა. ილია.

თბილისელი კინტო ვარ, თარფით ვყიდი წიგნებსა.

ა გ რ ი შ.

2. გეჭა ნ. სკა.

გემენა ცეცხლია ნ. ჭოჯონეთი.

გუა ნ. ღაფა.

გვადრაკი ნ. 2. ქვაბი.

გვადრუტი ნ. ყულაბა.

გვალაგი ნ. მაფრაშა.

1. გვამი, გულ-მუცელი, მუცელი.

2. გვამი ნ. მკვდარი.

3. გვამი ნ. 4. პირი.

4. გვამი ნ. სხეული.

გვანება (პეავს), მსგავსება.

...გვარად ნ. თითქოს.

გვარეული, საგვარეულო, საგვარო, მოღვემითი, ჩამომავლობითი.

გვარეულობა ნ. ჩამომავლობა.

1. გვარი ნ. ჩამომავლობა.

2. გვარი ნ. 3. სახე.

1. გვარიანად ნ. საკმაოდ.

2. გვარიანად ნ. რიგიანად.

გვარიანი ნ. კარგი.

გვარის უფროსი ნ. ბელადი.

გვარიშვილი ნ. დიდგვარი.

გვარლი ნ. თოკი.

გვარობა ნ. ვინაობა.

გვაროვანი ნ. დიდგვარი.

გვაროვნობა ნ. ჩამომავლობა.

გვარტომი ნ. ჩამომავლობა.

გვაცა ნ. ხორბალი.

გველაქუა ნ. ცბიერი.

გველემუაპი, გველვეშაპი, ვეშაპი, ურ-ხსული, დრაკონი.

ხევებში ზეაფი შეთხელდა

ვეშაპის მინაგვარები. ვაჟა.

გველვეშაპი ნ. გველვეშაპი.

გველი, ასპიტი, ჭარბი, ქოღქოლა, სავარცხელა, ვასილისკო, იქედნე, სას. უხსენებელი, ბორბოტი, ავი სული, ურ-წმუნო, წყეული, შეფხოხიანც, მცურაუი.

ვითა ასპიტი მჭვრეტელთა

მისთა თვალითა მლაღვი. შოთა.

ასპიტსა და ვასილისკოსა ზედა ხვი-ლოდე და დასთრგუნო ლომი და გველი. დაბ.

ნაშობნო იქედნეთანო. ოთხ.

გველნაკებნივით ნ. სწრაფად.

გველისპირული ნ. 2. მახვილი

გველხოკერა ნ. ზღარბი.

1. გვემა ნ. ტანჯვა.

2. გვემა ნ. 1. ცემა.

გვერგვი, ყაპყატი (ყასრისა), თარანგი, სალტე (თოფისა, ხმლისა). ნ. რკალი.

გვერდა ნ. ფლატე.

გვერდების ჩამტვრევა ნ. ცემა.

გვერდელა ნ. აღმაცერა.

1. გვერდზე ნ. ახლო.

2. გვერდზე ნ. ახლომახლო.

3. გვერდზე, მხართემოზე (წოლა).

4. გვერდზე, განზე, გან-გან (რა გან-გან დიარები?), გან-განზე, გარე-გარე, შორს (შორს უპირავს თავი), შორი-შორს.

გვერდზე მოქცეული ნ. მობრეცილი.

1. გვერდი, კაბადონი, (ორი გვერდი) აეფი.

2. გვერდი ნ. ფერდი.
3. გვერდი ნ. კიდე.
4. გვერდი ნ. ფლატე.
- გვერდი-გვერდი ნ. ახლომახლო.
1. გვერდითი ნ. ახლო.
2. გვერდითი ნ. ახლომახლო.
- გვერდი გვერდზე ნ. ახლო-ახლო.
- გვერდი გვერდს ნ. ახლო-ახლო.
- გვერდის ავლა, გვერდის აქცევა,

გვერდის ახვევა.

- გვერდის აქცევა ნ. გვერდის ავლა.
 გვერდის ახვევა ნ. გვერდის ავლა.
 გვერდის ცვლა ნ. მხარის ცვლა.
 გვერდმდებარე ნ. მოსაზღვრე.
 გვერდო ნ. ფლატე.
 გვერდმრული ნ. აღმაცერა.
 გვერდობი ნ. ფლატე.
 გვერდს ვერ აუქცევ ნ. სივიწროვე.
 გვერდში ამოდგომა ნ. ხელის შეწყობა.

გვერდითელი ნ. წითელი.

გვიანი ნ. ნელი.

გვიმრა, ჩადენა, ჩადა.

გვიმსი ნ. ბუნდოვანი.

გვინი ნ. ზაფრა.

გვირაბი, ხერელი.

მას კლდეა შიგან გვირაბი
 ასაძრომელი ხერელია შოთა.

1. გვირგვინი, დიადემა.

2. გვირგვინი ნ. 2. იალქანი.

გვირგვინის დადგმა ნ. 1. დაქორწინება.

1. გვირგვინის კურთხევა ნ. 3. დაგვირგვინება.

2. გვირგვინის კურთხევა ნ. 1. დაქორწინება.

გვირგვინის ფსკენა ნ. 1. დაქორწინება.

გვირგვინოსანი ნ. მეფე.

გვირგვინი, თავალი, ლინდაგი.

გვირგვინის გავლება ნ. დაგვირგვინება.

გვირგვინით კერვა ნ. დაგვირგვინება.

გვიცა ნ. ლავაში.

გვიძინი ნ. მტრედი.

გვირგვინი (მუცლისა), ილაო, უჩუხი, ჩხუბა, ბუჭბუჭი, ჭრა.

გვირგვინი ნ. 2. ტირილი.

გვირგვინი ნ. მტრედი.

1. გზა, კვალი, გზა და კვალი, ასავალ-დასავალი (მისი ასავალ-დასავალი, გზა და კვალი არაეინ იცის), ავლა, მიმართულება.

დიდ ღირსებად ვუთვლით რუსთაველს, რომ... ასეთი განიერი გზა და ავლა მისცა. ილია.

2. გზა ნ. 1. მანძილი.

3. გზა ნ. მიმართულება.

4. გზა ნ. ხაბარდა.

5. გზა ნ. ხელი.

6. გზა ნ. 1. ხერხი.

7. გზა, ყამრგზა, შარა, შარაგზა, გზატყეცილი, თემშარა, ორლობე, რკინიგზა, მიწისქვეშა გზა, თელილი გზა.

8. გზა, გასავალი, გასავლელი.

გზააბნეული ნ. 3. აბნეული.

გზად, გზადაგზა, გავლით.

გზად და ხიდად გადაბა (გავედებით)

ნ. 1. ხელის შეწყობა.

1. გზაზე დაუენება ნ. დარიგება.

2. გზაზე დაუენება ნ. 4. ჩვენება.

გზა-კვალის არევა ნ. 1. თავგზის აბნევა.

გზა-კვალაბნეული ნ. 3. აბნეული.

გზა მიტევი ნ. ხაბარდა.

გზა მოლიპულია ნ. სრიალი.

გზამოჭრილი ნ. გამოუვალი.

გზას გადამცდარი ნ. 3. აბნეული.

გზატყეცილი ნ. 7. გზა.

გზა უყელია ნ. გზის გადაჭრა.

გზაში გადაჭრა ნ. 2. შეხვედრა.

გზაში გადაწეულია ნ. 2. შეხვედრა.

გზა ხსნილია ნ. გზის დათმობა.

გზაჭვარდინი, მეზობირი, გასაყარი (გასაყართან დაემშვიდობნენ ერთმანეთს).

გზების დაქსაქსვა ნ. გაძნელება.

გზების დახლართვა ნ. გაძნელება.

გზიანი ნ. გონიერი.

გზიდან გადაგდება ნ. მოტყუება.

გზოდან ჩამოდგომა ნ. გზის დათმობა.
გზოდან ჩამოცლა ნ. გზის დათმობა.
გზირი ნ. შიკრიკი.
...გზის ნ. ...ხელ.

გზის აქცევა ნ. გზის დათმობა.
გზის ახვევა ნ. გზის დათმობა.

1. გზის გადაჭრა, თავდავლა, თავის დაღვა, თავმოყლა, გზა უყელა (ჯარმა მტერს გზა უყელა, გზა გადაუჭრა).

2. გზის გადაჭრა, გზის გადაღობვა, გზის შეყერა.

გზის გათავაზება ნ. გაცილება.
გზის დაგდება ნ. გზის დათმობა.
გზის გაჯაფვა ნ. გაკვალვა.
გზის გაწალღვა ნ. გაჯაფვა.

გზის დათმობა, გზის მიცემა, გზის დაგდება (გზა დაუგდო), ჩამოდგომა, გზოდან ჩამოდგომა, გზოდან ჩამოცლა, მიწვე-მოწვევა (მიიწ-მოიწიეს), გაწვე-გამოწვევა (გაიწ-გამოიწიეს), გზის ახვევა, გზის აქცევა, გზა ხსნილია.

ხარაბუზა ფუტკარს შეხვდა,
მიაძახა: „გზა მომეო!“ ა კ ა ე.

გზის მაჩვენებელი, მეგზური, მზღებელი, გამყოლი, გამძლოლი, გამცილებელი, ბადრაგი, ეტრიკი, ყოლაოზი, კოლაოზი.

მათი ბადრაგი ავთანდილ უძღვის გულითა ქველითა. შ ო თ ა.
ავთანდილ კმა ყლაოზად, სხვამცა ვინცა წაიტანა! შ ო თ ა.

გზის მიცემა ნ. გზის დათმობა.
გზის მოჭრა, გზის შემოკლება, სათაურის წამოვლა, სათაეის წამოვლა, თავდავლა, თავმოვლა.

მოხვევ წამოდგა, მიეფარა მთას და მალვით... სათაური წამოუარა.
ა. ყ ა ზ ბ.

გზის ფული ნ. ფეხის ქირა.
გზის შეყერა ნ. 2. გზის გადაჭრა.
გზის შემოკლება ნ. გზის მოჭრა.
გზიურ წახვლა ნ. წახვლა.
გიაური ნ. 3. ურწმუნო.
გიღელი ნ. კალათა.

1. გივგივი ნ. ბრწყინვა.
2. გივგივი ნ. ნთება.
გივივობა ნ. კეკლეუცობა.
გინგლი ნ. ბურუსი.

გინგლით შემოსვა ნ. შებუშვლა.
გინდ, გინდა(ც), თუნდ, თუნდა(ც), თუ გინდა(ა) ...რომ. მოძვ. დადა(ც) ათუ.

გინდ მეძინოს, მაინც სულში მიზიხარ! თვალთ ავახელ, ზედ წამწაშზე მიზიხარ. გ. ო რ ბ.

ბევრიც რომ მომცე სიმდიდრე...
რ. ე რ ი ს თ.

რაი არს სიკვდილ, მოვკვდე დაღათუ.
გრ. ა ბ ა შ.

გინება, შეგინება, ლანძღვა, ლანძღვა-გინება, ლანძღვა-თრევა, ლანძღვა-გინებით ამოგდება, ლანძღვა-გინებით გამასპინძლება, გალანძღვა, უპატიოდ ხსენება, გაიციხვა, თახვავა, ყბადაღება, ავად-ხსენება, ძაგება, ძვირის თქმა, შეკურთხება (ერთი ლაზთთანად შეუკურთხა), თრევა, ძაღლთან დაბმა, საფლავიდან ამოღება, საფლავიდან ამოგდება.

მაწყინე და გამარისხე.
ვერ დავიღე დიდხანს სული, აზომ რომე გაუათრივე შენ, ეაზირი, გულის-გული. შ ო თ ა.

გიორგობისთვე ნ. ნოემბერი.
1. გიფი ნ. მოუსვენარი.
2. გიფი ნ. უგონო.

გიფლარა ნ. ტაკიმასხარა.
გიფაფი ნ. მოუსვენარი.
გიფობა ნ. ეშმაკობა.

გირაფი ნ. ჭაზრაკი.
გირაო, საწინდარი, წინდი, მზევალი, მძევალი.

გიჩქევინა ნ. მისამარ.
გიშერი, სათი, აქატი, ალატი.
კარდმან ფერი განანათლა,
ბროლი ბროლდა, სათი სათდა.
შ ო თ ა.

გიშრაფეთი ნ. ჰარისა.
გიშრისთვალეზა ნ. შავთვალა.

გიგობს ნ მისამარ.
გლარჯა ნ თამბაქო.
გლარჯი ნ ბურნუთი.
გლახი ნ ვაი!

1. გლახა, გლახაყი, მათხოვარი, მათხოვარა, კარდაყარ ხელგაშვებრილი მოსიარულე, უბაჟარი, (ატოცის გლახასავით თავზე რას დამადექი?) ნ. აგრეთვე ღარობი.

- 2. გლახა ნ. ცუდი.
- 3. გლახა ნ. 1. ლობი.
- 4. გლახა ნ. ლაჩარი.
- 1. გლახაყი ნ. გლახა.
- 2. გლახაყი 1. ლობი.
- 3. გლახაყი ნ. ლაჩარი.
- 4. გლახაყი ნ. ცუდი.

გლახაკობა ნ. გლახაკობა, მათხოვრობა ხელგაშვებრილი კარდაყარ სიარული.

გლახგული ნ. ბეჩაყი.
გლემურძი ნ. ღორის ქონი.
გლესული ნ. მურგი.

გლგზი, გლგზაყი, სოფლელი, სოფლის კაცი, მიწის მუშა, მხენელ-მთესველი, მიწათმოქმედი, კოლმურნე, სოფლის მეურნე.

- 1. გლგჯა ნ. ხევა.
 - 2. გლგჯა ნ. ჭიჭენა.
- გლისბი ნ. უსირცხვილი.
- 1. გლოვა ნ. 1. ტირილი.
 - 2. გლოვა ნ. 2. ტირილი.

გლოვა-გოდება ნ. 2. ტირილი.

გლუ. გლუვი, სწორა, თანასწორი, სადა, შანდაყი, გაშანდაყებული, უროკო, ბრტყელი. წყლტუ. უბორკლო, უმქისო, დაჟანდრული, გაჟრიალებული, გაბრიალებული ნ. აგრეთვე 6. სწორი.

გლუვი ნ. გლუ.
გლუსუნი ნ. ხახენი.
გმინვა ნ. ამოხვრა.

გმირი, რაირი, ვეჟაკი, ბუმბერაზი, ბეჟარი, ბაჟათარი, ბაღათარი, გოლიათი, გარდანქეშანი, ჟონდა, ნ. აგრეთვე გულადი.

მეფე ყელსა ეხვეოდა
მას ლომსა და ვითა გმირსა შოთა.

ღმერთმა შეარცხვინოს შენს მხარბეჭთან ყარამანის მხარ-ბეჭი და სიტურფე ტარიელისა, გონიერება გარდანქეშანისა.

ი ლ ი ა.

„აფსუს, რა ჟონგა წაიქცა!“ —
ყველა ამას ჩივისა. ვ ა უ ა

მოვა დრო და თავს აიშვებს,
იმ ჯაჭვს გასწყვეტს გმირთა გმირი.
ა კ ა კ ი.

გმირობა ნ. სიმამაცე.
გმირული ნ. საგმირო.
1. გმობა ნ. უარის თქმა.

2. გმობა ნ. ძრახვა.
გნაცი ნ. 1. ძალა.
1. გნდე ნ. 2. კიდე.

2. გნდე ნ. ყუა.
გნიასი ნ. ყუირილი.
გნოლი ნ. კაკაბი.

გობანი ნ. ნაალი.
გობი ნ. გეჟა.
გოგი ნ. იოჯა.

გოგვა ნ. სიარული.
1. გოგმანი ნ. სიარული.
2. გოგმანი ნ. ტეკვა.

1. გოგო, გოგონა, გოგუცანა.
ენტავი, გოგოვ, გე და შენ
ყანები მოგეტა ზიარა. ხ ა ლ ხ.

2. გოგო ნ. მოსამსახურე.
3. გოგო, გომბიო, კუპაქია.
გოგობიკა ნ. ქალბიკა.

გოგორა ნ. ბორბალი.
გოგოჭუა ნ. ქალისებრ ნახი.
გოგროხა ნ. კალათი.

გოგროხი ნ. კალათი.
გოგრა, ხაბი, კვანბი, აყირო, კოკოშა,
(ღვინის ამოსაღები დიდი გოგრა) ოშმე.

გოგრიანი ნ. ქვეიანი.
გოგუთი ნ. თოფუზი.
გოგუცანა ნ. გოგო.

გოდება ნ. ტირილი.
გოდოლი ნ. კოშკი.
გოდორი ნ. კალათი.

გოდორ-ყორე ნ. საგუბარი.

გოზა ნ. საღვინე.

1. გოზაური ნ. ლიტრა.

2. გოზაური ნ. საღვინე.

გოზი ნ. კლდე.

გოლეული ნ. ფიჭა.

გოლი ნ. ფიჭა.

გოლიათი ნ. 1. ბუმბერაზი.

გომბეშო ნ. ბაყაყი.

1. გომბიო ნ. ბაყაყი.

2. გომბიო ნ. მოსამსახურე.

3. გომბიო ნ. 3. გოგო.

4. გომბიო ნ. უღამაზო.

გომი ნ. ბოსელი.

გომური ნ. ბოსელი.

1. გონება ნ. 1. ცნობა.

2. გონება, გონი, კეუა, კეუა-გონება, აზრი, აზროვნება, აზროვნების უნარი.

...სიყვარული.

ეს ცხოვრების აზრი, გონი,

ხომ პირველად თქვენგან არის მონათესი-მონაგონი. ი. გრიშ.

3. გონება ნ. სინიძისი.

4. გონება ნ. 3. აზრი.

გონებაბრჯგუ ნ. გონებაჩლუნგი.

გონებაგახსნილი ნ. გონიერი.

გონებადაბნელებული. თავდაქარგული, თავგზააბნეული:

გონებადაბნეული ნ. გულმაფიწყი.

გონებადაქარგული ნ. 1. უგონო.

გონებადამჯდარი ნ. დიწყი.

გონებადაფანტული, ნ. გულმაფიწყი.

გონებამახვილი ნ. მახვილგონიერი.

1. გონებამიხილი ნ. 1. უგონო.

2. გონებამიხილი ნ. უგუნური.

გონებამოქნილი ნ. გონიერი.

გონებაშიშე ნ. გონებაჩლუნგი.

გონებას მოეგო ნ. კეუაში ჩავარდნა.

გონებაში ჩავარდნა ნ. კეუაში ჩავარ-

დნა.

გონებაჩლუნგი, გონებაშიშე, გონებაბრჯგუ, ბრჯგუ, ბრყვილი, ყეყეჩი, შტყრი, შტბლმაგარი, ვიწროშტბლიანი,

ბატი-ტიკინა. ნ. აგრეთვე 1. უნიკო, მოუ-აზრებელი, შტყრი.

გონებიანი ნ. გონიერი.

გონებიდან განუშორებელი ნ. დაუ-ვიწყარი.

გონებით მიწვედომა ნ. გაგება.

გონების დაქარგვა ნ. გულის წასვლა.

გონების მიხდა ნ. გულის წასვლა.

1. გონი ნ. ცნობა.

2. გონი ნ. გონება.

გონის მიხნდა ნ. გულის წასვლა.

გონის მიხდა ნ. გულის წასვლა.

გონიერი. გონიერული. კეთილგონი-ერი, გონებაგახსნილი, გონებიანი. გონე-ბამოქნილი, გამსჯელი, მსჯელი, პარჯვე, გზიანი. გამჭირახი, საღად მოაზროვნე, აზრიანი, გააზრებული, გოგრიანი, შორს-მჭერეტელი, თავიზიანი, კეუით სავსე, კევიანი, კეუთიშყოფელი, კეუსი კოლო-ფი, თავი მხრებზე აქეს, ბრძენი, მბჭო-ბელი. ნ. აგრეთვე საზრიანი.

„შასვი, მინდიაჲ“, — ეტყვიან.

კაი ლუდია, სვიანი,

გეითხარი რამე, ღეთის მადლსა.

ერთი ქართული გზიანი. ვაჟა.

გონიერული ნ. გონიერი.

გონნაკლული ნ. 2. შტყრი.

1. გონს მოსვლა. გრძნობას მოსვლა, გამობრუნება, მოხედვა. მოსულეურება, გამორკვევა (გამორკევა), (გულწასული-სა) გულის პონა.

დალიე (წყალი), გულს გიპოვის.

ა. ყაზბ.

2. გონს მოსვლა ნ. დამშვიდება.

3. გონს მოსვლა ნ. 1. მოღმობიერე-ბა.

4. გონს მოსვლა ნ. კეუაში ჩავარდნა გონჯარბა, ლაზარობა.

გონჯი, მახინჯი, უმსგავსი. დახამრე-ლი, უსახო, უსახური, დუბჭირი, უგე-ნი, უშნო, მაიშენი. სახინჯარი, ჭინჯური,

ბაჭყალანა, ჭოჯიხეთის მამხალა, ჭოჯო-
ხეთის შეგუნალი, პირნასი, ურჩხელი,
მაჭლაქუნა, საფრთხელი, საფრთხობელა,
სართვანელი, ჭოჯო, მაიმახი, სას. სი-
ფათი, სახადის ანგელოზი. ნ. აგრეთვე
ულამაზო.

ქალმან უთხრა საუბარი
აკალეს სიტყვად, არ დეხპირად.
შოთა.

შე ეშმაყო, საძაგელო, უშნო, ექვეო,
დამხეველო, მაიმენო, მაიმახო!
ი. მქედ.

გორა ნ. ბორცი.
გორაკი ნ. ბორცი.
გორახი ნ. ბელტი.
გორანგო ნ. ეშვი.
გორაობა ნ. 1. გდება.
გორგალი, (ძაფისა) თხორი, მორგვი,
(მატყლისა) ფარტენა, ფთილა, (ბამბისა,
აბრეშუმისა) ქელა.

გორგოლაქი ნ. ბორბალი.
1. გორგომიქელა ნ. ჩურჩხელა.
2. გორგომიქელა ნ. კოკინა.
1. გორდა ნ. გეჭა.
2. გორდა ნ. 2. მახვილი.
გორდახმალი ნ. 2. მახვილი.
1. გორვა ნ. 1. გდება.

2. გორვა, ტრიალი, კოტრიალი, გა-
დაყირაება, თავდაყირა დადგომა, ყი-
რაზე დადგომა, ყირამალა გადასვლა, მა-
ლაყზე გადასვლა, ყირაზე გადასვლა,
ალაყ-მალაყზე გადასვლა, მალაყი. მიქყა-
მალაყი, კირწიკორწა.

გორვება ნ. ბრუნვა.
გორლი ნ. თოკი.
გორმახი ნ. ქეიანი მრწა.
გოროზი ნ. ამაყი.
გოროხი ნ. ბელტი.
გოსპანი ნ. ქსოვილი.
გოშია ნ. ლეკვი.
გოჩგოჩანა ნ. 3. მორევი.
გოჩუნა ნ. ქუჭა.
გოქა თევზი, კობრი, კარჩანა.
1. გოქი ნ. ჩვილი ცხოველი.
2. გოქი, ბურჯავი, თელი.

გოხი ნ. კლდე.
გოხი მარილი ნ. ქვეპარილი
1. გოხინი ნ. ღრეტენი.
2. გოხინი ნ. ყვირილი.
1. გოჯი ნ. ცერი.
2. გოჯი (სიგრძის საზომი), გრე
გრავანა ნ. შეეკრა.
გრავანილი ეტრატი.
1. გრავინვა ნ. რახრახი.
2. გრავინვა ნ. ქუხილი.
გრე ნ. 2. გოჯი.
გრდემლი, ზინდანი, საქელი.

გასტებს ქეასაცა მაგარსა
გრდემლი ტყვიისა ლბილისა. შოთა.
იყურთხოს თქვენი მარჯვენა,
ვინც კერსა სცემდეთ ზინდანსა.
ი. დავით.

გრემა ნ. ფერწასული.
1. გრემა ნ. კეკლუცობა.
2. გრემა ნ. კრუნჩხვა.
3. გრემა ნ. ძახვა.
გრეხია ნ. კოპწია.
გრეხილი ნ. დაკლავილი.
გრეხილ-ხვეული ნ. ჩუქურთმა.
1. გრიალი ნ. რახრახი.
2. გრიალი ნ. ქუხილი.
3. გრიალი (მეტლისა), ბუყბუყი,
ყურყური, ღურღური.

4. გრიალი ნ. 2. მივარდნა.
გრეგალი ნ. ქარიშხალი.
გრეკი ნ. ეოლი.
1. გრილი ნ. ცივი.
2. გრილი ნ. ჩრდილო.
გრელო ნ. ჩრდილო.
გრო ნ. 3. გროვა.
1. გროვა ნ. ბრბო.
2. გროვა ნ. ზვინი.
3. გროვა, ჭგუფი, (ნადირთა გროვა)
გრო, ხრო, ხროვა, ხროთბა, ჭგრო, ბო-
დუქი. (ფრინველთა, ფუტკართა) გუნ-
დი, ბონინი, (ხეების ჭგუფი) კორუმბი,
კურუმბი, (ვარსკვლავთ ჭგუფი) მრავალი,
ხომლი, ხომბი.

ამა ზანგთა სით მოპყვანლი
შენ, პატრიონი ცისა ხომთა. შოთა.

1. გროვა, ხვავი, ზეავი, ჯღრდე.
გროში, ნახევარი კაპიკი, ცალი ფული
(გროშ-კაპიკად, ცალ ფულად არა
ღირს).

გროში არა აქვს, რომ თვალზე მი-
იკრას ნ. უფულო.

გროში არ დააკლდება ნ. სწორედ.
გროშ-კაპიკად არა ღირს ნ. უმაქნისი.
გრუზა ნ. ხუქუქი

1. გრუხუნი ნ. გუგუნი.
2. გრუხუნი ნ. 4. ხრილი.
გრძელუამიანი ნ. მრავალწლიანი.
გრძელცხვირა ნ. ცხვირა.
გრძელცხვირიანი ნ. ცხვირა

1. გრძნება ნ. 2. შელოცვა
2. გრძნება ნ. ალღო.
1. გრძნებით შეყვრა ნ. 3. ცდუნება.
2. გრძნებით შეყვრა ნ. 2. შელოცვა
გრძელუურა, დიდუერა.

1. გრძნეული ნ. შემლოცველი.
2. გრძნეული ნ. ჯადოქარი.
1. გრძნობა (გრძნობს), ალღოს აღე-
ბა (ალღო აუღო), სუნის კერა (სენი
იკრა).

2. გრძნობა. ნ. გაგება.
გრძნობადაკარგული ნ. 1. უგონო.
გრძნობაზე მოსვლა ნ. გონს მოსვლა
1. გრძნობამიხილი ნ. შეშინებული
2. გრძნობამიხილი ნ. 1. უგონო.
გრძნობაჩლუნგი ნ. გელქვა
გრძნობიერება ნ. ალღო.
გრძნობიერი ნ. ალერსიანი.
გრძნობით შეერთული ნ. 2. მოქაღო-
ებული.

გრძნობის აზლა ნ. გულის აჩუყება.
გრძნობის დაკარგვა ნ. გულის წასვლა.
გრძნობის შორევა ნ. ალტაცება.
გრქო (გრჯო) ნ. ქანდარა.
გრჯღა ნ. 1. ხოკი.

გუარდუი ნ. ყულაბა.
გუბე, გუბურა, ტბორი, კოკი, წუმბე.
შინა შევიდა, მის წინა
იდგეს ტრემლისა გუბენი. შოთა.

გუბურა ნ. გუბე.
გუგა ნ. თვალის გუგა.

გუგუმი ნ. ელარუნი.
გუგუნი, ზრიალი, ბუბუნი, ზიმზიმი,
ზანზარი, გრუხუნი, რაზრაზი, ნ. აგრე-
თვე ქუხილი.

ხალხი ორ ბანაკად იყო გაყოფილი, ღე-
ლაღა, ზიმზიმებდა. ი. გრიშ.

გუგუს ძახილი ნ. ყვირილი.
1. გულა ნ. ტიკი.
2. გულა ნ. ჩანთა.

1. გულა-ნაბადი ნ. ბარგი.
2. გულა-ნაბადი ნ. ჩანთა.
გულა-ნაბადის აქვრა ნ. წასვლა.
გულა-ნაბადის აქრევა ნ. წასვლა.

გულანური ნ. ტყაპუკი.
გულანტირი, კიბონი, კიბონი, თე-
ლუმი.
გულურა ნ. ნაკრავი.
გუზგუზი ნ. ნთუბა.

გუთანი, ერქვანი, ჩუთი, კავი, აჩაჩა,
აგავა, ოგავა, ორხელი, ჭიღლა, არონა,
ოქოქა, სახუნელი, წყეწეა.
გულაღი ნ. მათრამა.
გუთონს გატანა ნ. 1. დაწყება.

გუთონის ღელა, მხუნელი.
გულა ნ. ტყეია
გულადი, მამაცი, ვაჟაკი, გაბედუ-
ლი. გამბედავი, თამამი. გულმაგარი,
გულოვანი, ლომგული, ლომგმირი (არ-
სენა: ან არის დევი, ლომგმირი, ან არის
რკინის მკენეტელა — ხალხ.), შემპარ-
თებელი, ყოჩალი, მხნე, ჯომარდი, თავ-
გამოდებული, ხასი, ჯანგულოვანი, და-
ურიდალი, გადატ. ბოტი, ნ. აგრეთვე
უშიშარი.

მუშა მიწვივ მუშაკობდეს,
გეომარი გულოვნობდეს შოთა.
ხამს, მამაცი გაგულოვნდეს.
კირსა შიგან არ დაღონდეს. შოთა.

ძმანი შესტრფიან ღედებსა,
ღედები—ლომგულ შეილებსა. ვაჟა.
ვაჟაკი ჯანგულოვანი
სოფელს მუდამაც სჯირდება. ვაჟა.

ეს მხედა, როგორც ლომს... არ ვიღებ
მალვით, ...ესეც შე შემხედა, როგორც
ძლიერ ბოტს. რ. გრიშ.

ღნიშობს სოფელი და სიბუჯრამი ხა-
სლებს. შ. მღვ.

გულადობა ნ. სიბამაცე.
გულაზიზი. ხიზლიანი, მიზიზღარი,
გულახილანი, წუნა, ვინიანი, უხიაკი,
მიხუხიანი.

1. გულამბარი ნ. საგულე.
 2. გულამბარი ნ. ღუმტამალი.
- გულამიხყენით ტირილი ნ ტირილი.
გულანი ნ. (თ)იქენი
გულანხლი ნ. ავი.
გულარდო ნ. ცხენი.
გულარჯალი ნ. ანხლი
გულაღმა. პირაღმა.
გულაყრილი ნ. დაუქყარი.
გულაყრუებული ნ. დაუქყარი.
გულაყრუებული, ნ. გულაყრუებული.
გულაყრუებული, გულაყრუებული, გუ-
ლ-აყრუებული.

- გულახილად თქმა ნ. 3. პირდაპირ.
გულახილი ნ. გულტყვიელი
გულაგულ მისვლა ნ. 2. მივარდნა.
გულგადასაღვეი ნ. აბეხარი.
გულგატეხილი ნ. იმედაჯარგული.
გულგადაღვილი ნ. შიშველი.
გულგაშლილი ნ. გულსხვი.
გულგრილად ნ. უგუნებოდ.

1. გულგრილი. გულცივი. განურჩე-
ველი. უხალისო, ხალისს მოყვებული.
უგნებო, ვნებათუქონელი. აღუფიქრე-
ლი. უგრანობელი. უგუნებო. უსიცო-
ცხლო. უნდობი. მოპოლდითაებელი.
უნდოლი (მეტად უნდოლი ადამიანი),
უწადილო. უსიყვარულო, უგელო.

იციქებენ რძლებიც უწადილოდ.
თვლების ფშვნეით, მოქნარებით.
თ. რაზ.

2. გულგრილი ნ. დაუდევარი.
- გულაგულ ნ. თავდათვ.
გულადინჩებული ნ. დინჯი.
გულდათუთქული, გულდამწვარი, შე-
წებებული, გულნატყენი, გულდაკლუ-
ლი, გულმოკლული.
გულდაკლებული ნ. ნაწყენი.

გულდაკოდილი ნ. გულდათუთქული.
გულდამწვიდებული ნ. დინჯი.
გულდასმით მომუშავე ნ. ბეკითი.
გულდაუდებელი ნ. ცულსუტი.
გულდარაგრული ნ. ნაწყენი.

1. გულდაწყვეტილი ნ. იმედდაკარ-

- გული.
2. გულდაწყვეტილი ნ. უსიხარულო.
გულდასმული, გულჩინებობილი,
გულჩახვეული. გამოუთქმელი.
გულდაჭერება ნ. რწმენა.
გულდაჭერებული, თავდაჭერებული.
გულდედალი ნ. ლანარი.
გულდინჯად ნ. მდორედ.
გულდინჯი ნ. დინჯი.
გულგება ნ. 1. განზრახვა.
გულგვა ნ. 2. სურვილი.

1. გულგვა ნ. 1. განზრახვა.
 2. გულგვა ნ. არის.
- გულზე გასკდომა ნ. 1. გაშმაგება.
გულზე მოფენა ნ. დამწვიდება.
გულზე (შიშივე) ლოდი აწევს ნ. დარ-
ღი.

გულზე ხელების დაკრეფა ნ. ზარმაცი.
გულზე ცეცხლის მოღება ნ. 1. გაშმა-
გება.

გულზევაი ნ. ამაყი.
გულზე ცეცხლის მოკიდება ნ. 1. გაშ-
მაგება.

გულზიზიანი ნ. გულაზიზი.
გულთამხილავი ნ. გულთმისანი.
გულთბილი ნ. 2. ალერსიანი.
გულთმისანი. გულთამხილავი.

1. გული ნ. ბირთვი.
2. გული (ჭადისა, ღვეზელისა, კუპა-
ტისა და სხვ.), საჩურთი, სატენი, გუ-
ჯაბი.

3. გული ნ. 5. შუა.
- გულიანად ნ. ხალისიანად.
გულიანად მიამლა ნ. მაძღრისად.
გული არ უდგება (მაგ., უცხო პირებ-
თან, სოფელში და სხვ.), ვერ ჩერდება,
ვერ იხევენებს, ვერ სძლებს, ვერ გაისა-
ძლისა.
გულიდან ამოგლეჯა ნ. გულის აყრა.
გულიდან ამოღება ნ. გულის აყრა.

გულიდან გადავარდნა ნ. მივიწყება.
გულიდან გადაყრა ნ. მივიწყება.
გულიდან ჩაერის გადაყრა ნ. დამშვიდება.

გული დასწყდა ნ. უსიამოვნება.
გული მეთანადრება ნ. ექვი.
გული ერჩის ნ. 2. სურვილი.
1. გულითადი ნ. 2. აღერსიანი.
2. გულითადი ნ. გულუბრყვილო.
3. გულითადი ნ. კეთილსამიერო.
4. გულითადი ნ. საყვარელი.
გული მეწრიტება ნ. შიშნობილი.
გული მისწევს ნ. მოწონება.
გული მიუწევს ნ. სურვილი.
გული საგულეს აღარ მაქვს ნ. 2. ზარი.

გულის ამაჩვილებელი ნ. მგრძნობიარე.

გულის ამაჩუებელი ნ. მგრძნობიარე

გულის ამღვრევა ნ. გაშმაგება.
გულის აყრა, გულის გამოცლა, გულიდან ამოღება, გულიდან ამოგლეჯა, მობეზრება (მობეზრდა). გულის ატრუება, აღარ ჟეყარს, თვალში აღარ მოსდის. მოყირკება, არ ეპიტნაეება, არ ექაშნიკება, არ ესიამოვნება. სას. მომწვანია. ნ. აგრეფე 2. სიძლევილი.

ნუ ამაყრევენებ შენზედ გულსა.
ილია.

ქონიანი სუქმელი მოყირკდა — ეს ხმა... არასოდეს არ მოყირკლება.
აკაკი.

გულის აჩვილება ნ. გულის აჩუყება.
გულის აცრუება ნ. გულის აყრა.
გულის აჩუყება, გულის აჩვილება, გულის მოლობა, გრძნობის აშლა.
გულის აჩუროლება ნ. გულის ფრიალი.

გულის აჩერება ნ. გულის ფრიალი.
გულის გადაბრუნება ნ. 2. ზარი.
გულის გადატრიალება ნ. 2. ზარი.
გულის გადაქანება ნ. 2. ზარი.
1. გულის გადაღება ნ. 1. ამორთმევა.

2. გულის გადაღება ნ. გულის წასვლა.

გულის გადაღება ნ. მოწყენილობა.
გულის გადამღვი ნ. აბეზარი.
გულის გადასაყოლებელი ნ. გასართობი.

გულის გადახსნა. გულის ნადების (საიდუმლოების) გამჟღავნება.

გულის გადაყოლება ნ. ვართობა.
1. გულის გაკეთება ნ. დამშვიდება.
2. გულის გაკეთება ნ. 2. დაპირება.
გულის გამაგრება ნ. წახალისება.
გულის გამაწულებელი ნ. აბეზარი.
გულის გამოცლა ნ. გულის აყრა.
გულის გამაწვრილებელი ნ. აბეზარი.
1. გულის გატეხა ნ. სასოწარკვეთილება.

2. გულის გატეხა ნ. ხალისის დაკარგვა.

გულის გაფუჭება ნ. ხალისის დაკარგვა.

გულის გაღება ნ. შიარულება.

გულის გაწვრილება ნ. 1. ამორთმევა.

გულის გაწულება ნ. 1. ამორთმევა.

გულის-გული ნ. 1. საყვარელი.

გულის დაკლება ნ. დაკლება.

გულის დამაამებელი ნ. ნუგეშისმცემელი.

გულის დამღები ნ. ნუგეშისმცემელი.

გულის ზალი ნ. 2. უსიამოვნება.

გულის ზიდვა ნ. გულისრევა.

გულის ზრახვა ნ. 3. ზარი.

გულის თანადრება ნ. ყოყმანი.

...გულისთვის ნ. ...თვის.

გულისთქმა ნ. ნატვრა.

გულის კოვზთან მწიწნის ნ. შიშნობილი.

1. გულის ლევა. გულის ლღვა, გულის ფანქალი.

იგო გულის ლევით მოელოდა კობას მოსვლას. ა. ყაზბ.

2. გულის ლევა ნ. გულის შელონება.
გულის მიხილვა ნ. 1. აშება.
გულის მიცემა ნ. წახალისება
1. გულის მობრუნება ნ. დამშვიდება.

2. გულის მოზრუნება ნ. მოღმობი-
ერება.

- 1. გულის მოგონება ნ. 1. აგება.
- 2. გულის მოგება ნ. მომადლიერება.
- 3. გულის მოგება ნ. მწყალობლობა.
- 4. გულის მოგება ნ. თავის მოქონვა.
- 1. გულის მოღობა ნ. აჩუყება.
- 2. გულის მოღობა ნ. დამშვიდება.
- 3. გულის მოღობა ნ. 2. შეცოდება.
- 4. გულის მოღობა ნ. მოღმობი-
ერება.

გულისმომწყველი ნ. ავი.

1. გულის მონადირება ნ. მომადლი-
ერება.

2. გულის მონადირება ნ. თავის მო-
ქონვა .

1. გულის მოოხება ნ. 1. დაკმაყოფი-
ლება.

2. გულის მოოხება ნ. ჭაერის ამო-
ყრა.

გულის მოოხებით ნ. მაძრისად.

გულის მოსვლა ნ. გაშშაგება.

1. გულის მოფხანა ნ. 1. დაკმაყოფი-
ლება.

2. გულის მოფხანა ნ. ჭაერის ამოყრა.

გულის მოჭერება ნ. ჭაერის ამოყრა.

1. გულის მოჭერებით ნ. მაძრისად.

2. გულის მოჭერებით ნ. ფრიალ.

გულის მურაზი ნ. მიჯნური.

გულის მურაზს (საწადელს) ვეწიე ნ.
ასრულება.

გულისწადები ნ. სურვილი.

გულის წადების გამუდვანება ნ. გუ-
ლის გადახსნა.

1. გულის პასუხი ნ. აზრი.

2. გულის პასუხი ნ. საიდუმლო.

გულისძირი ნ. საგულე.

გულის პოვნა ნ. 1. გონს მოსვლა.

გულის რვეა, ლებინება, პირღებინება,
საქმება (ასაქმა), წამონთხევა, პირსაქმე-
ბა, რწყევა (არწყია), ზფრა (გულზე
ზფრა მოსდის), ზიდება, ზიდილი, გუ-
ლის ზიდვა, პირწყალი, (პირწყალი მო-
სდის), გულისქიდილი, გული უმძიმს.

გულის სიტუვა ნ. 3. აზრი.

1. გულის ფანცქალი ნ. გულის ფრი-
ალი.

2. გულის ფანცქალი ნ. 1. გულის
ლევა.

გულის ფართხალი ნ. გულის ფრი-
ალი.

გულის ფრიალი, გულის ფართხალი,
გულის აჩქროლება, გულის აძგერება,
გულის ფანცქალი, ბუდიდან გულის
ამოვარდნა (გადმოვარდნა).

ხანდახან გული ისე დამიწყებდა ხოლ-
მე ცემას, რომ ასე მეგონა, ბუდიდან
ამოვარდნას აპირებს-მეთქი.

ეკ. გაბაშ.

გულის ფიცარი ნ. მეკრდი.

გულისყრა ნ. გულის წასვლა.

გულისყური ნ. ყურადღება.

1. გულისყურიანი ნ. გულხმეირი.

2. გულისყურიანი ნ. დაკვირვებულ.

გულისყურის ადევნება ნ. ყურის დაგ-
ღება.

გულისყურის მიპყრობა ნ. ყურის
დაკვება.

გულის დღევა ნ. 1. გულის ლევა.

გულის შევარდნა ნ. მოწონება.

გულის შემტკივარი ნ. 4. პატრონი.

გულის შემოყრა ნ. გულის წასვლა.

გულის შესრულება ნ. 1. დაკმაყოფი-
ლება.

გულის შეღონება ნ. გულის წასვლა.

გულის შეჭერება ნ. 1. დაკმაყოფი-
ლება.

გულის ძილი ნ. 2. ტყბილი ძილი.

გულის წადილი ნ. ნატერა.

გულის წადილის შესრულება ნ. 1.
დაკმაყოფილება.

გულის წამღები. ნ. მომხიბლაევი.

გულის წასვლა, გულის შეღონება,
გულის ყრა, გულის შემოყრა, გულის
გადალევა, გრძნობის დაკარგვა, გონე-
ბის დაკარგვა, გონების მიხდა, გონების
მიხნდა, მიმკვდარება, მისიკვილიება,
უგრძნობლად დაცემა, დაბნედა.

კაცსა ურჩავად დაბნედლის
ხმა ტარეღის ხაფისა. შოთა.

შეკამე რამე. თორემ ეგრე გული გა-
დაგელევა. ა. ყ ა ზ ბ.

გულის წაღება ნ. მოხიბვლა.

- 1. გულისწყრომა ნ. წყრომა.
- 2. გულისწყრომა ნ. აღშფოთება.
- გულისქიდილი ნ. გულისრევა.
- გულის ხეთქვა ნ. 2. ზარი.

- გულისხმას მოსვლა ნ. 2. გაგება.
- გულისხმაში ჩაგდება ნ. ჩაგონება.
- 1. გულისხმიერი ნ. საზრახინი.
- 2. გულისხმიერი ნ. დაკვირვებელი.
- გულისხმის უოფა ნ. გაგება.
- გულისხმობა (გულისხმობს) ნ. 2. გა-
გება.

- გულის ჭავრი ნ. უსიამოვნება.
- გულის ჭერებით ნ. საკმარად.
- გული უძიმის ნ. გულის რევა.
- გული ყელში სჩრია ნ. ამაყი
- გული შესტკივა ნ. 3. შეცოდება.
- გული სწყდება ნ. 3. შეცოდება.
- 1. გულკეთილი ნ. მოწყალე.
- 2. გულკეთილი ნ. 1. მშვიდი.
- 3. გულკეთილი ნ. 2. სათნო.

- 1. გულმაგარი ნ. გულადი.
- 2. გულმაგარი ნ. უშიშო.

გულმაგვიწყი, უმეხსიერო, უმახსოვრო,
უგულისყურო, დაბნეული, გონებადაბ-
ნეული, გონებადაფანტული, ქუადაბნე-
ული, ქუადაფანტული. მოძვ. ბნდუ
("სადა დადვას, ვერ პოოს" — საბა).

- გულმა მიგრძნო ნ. წინასწარგრძნობა.
- გულმა შითხრა ნ. წინასწარგრძნობა.
- გულმანკიერი ნ. ავი.
- გულმარდი ნ. ცქვიტი.

- გულმართალი ნ. გულუბრყვილო.
- გულმარხიანი ნ. 1. მხიარული.
- გულმისავალი ნ. სანდომიანი.
- 1. გულმიუსავალი ნ. უღამაზო.
- 2. გულმიუსავალი ნ. უსიამოვნო.
- გულ-მკერდი, მკერდი, ყელ-გული.

სულ ჩინებით სავსე ჰქონია ყელ-გუ-
ლი. ა. ყ ა ზ ბ.

თვითონ ტანს აგრეთვე რამდენიმე ნა-
წილი აქვს: მკერდი, მუცელი და ზურგი.
ო. გოგებ.

- გულმკვდარი ნ. მოწყენილი.
- გულმოღვინე ნ. ბეკითი.
- გულმოსული ნ. გამწყრალი.
- გულმოკლული ნ. მოწყენილი.
- გულმტკივნეული ნ. გულხშიერი.
- გულ-მუცელი ნ. 1. კვამი.
- გულმტკივნეული ნ. მოწყალე.
- გულმტკივნეულობა ნ. თანაგრძნობა.
- გულმწყრალი ნ. ავი.
- გულმკმუნვარე ნ. მოწყენილი.
- გულნაკლული ნ. ნაწყენი.
- გულნაკლებულობა ნ. უკმაყოფილება.
- გულნაკლულად უოფნა ნ. უკმაყოფი-
ლება.

- გულნამცეცა ადამიანი ნ. კაცუნა.
- 1. გულნატკენი ნ. ნაწყენი.
- 2. გულნატკენი ნ. გულდაფუთქული.
- გულნატკენი დარჩა ნ. უსიამოვნება.
- გულნატკენობა ნ. უსიამოვნება.
- გულოვანი ნ. გულადი.
- გულოვნობა ნ. სიმაძაყე.
- გულპილწი ნ. ავი.
- გულბილი ნ. 2. სათნო.
- გულს გაადებს ნ. გამხიარულება
- გულსადაგი ნ. გულუბრყვილო.
- გულსავსე ნ. კმაყოფილი.
- გულსაკაფი ნ. ბეჩაფი.
- გულსაფარი ნ. ფეშტამალი.
- გულს დაელება ნ. ამება.
- გულს დაკლება ნ. უსიამოვნება.
- გულსდამკლება ნ. საწყენი.
- გულს ვერაფრით მოუგებ ნ. უმად-
ლობა.

- გულს იულოიებს ნ. გართობა.
- გულს მოეფინა ნ. დამშვიდება.
- გულს მოეშვა ნ. დამშვიდება.
- გულსწრაფი ნ. ფიცხი.
- გულუბრყვილო, გულმართალი, გულ-
მხურვალე, გულახდილი, გულღია, გულ-
წრფელი, გულსადაგი, გულითადი, ალალ-
მართალი, უზაკველი, უეშმაყო, გამოუც-
დელი, უთვალთმაქთო, უთვალღებო, პირ-
დაპირი, პირუთენელი, პირში მთქმელი,
წრფელი, მინდობილი, მიმდობი, არიფი,
მიამბიტი, ბილანი.

ყოველმე შენი მინდობილი
ნიადაგმცა ჩემებრ სტირისა. შოთა.

ბილანი ხალხი ყოფილა და მინდობილის გელისა. ვ ა ე ა.

გულშემზარავი ნ. შემზარავი.
გულშემოურილი ნ. გულწასული.
გულშეღონებული ნ. გულწასული.
გულშეწუხებული ნ. გულწასული.
გულუბვი, გულგამოლი, გულქარ-

თლი, დარდმანილი, ხელგამოლი, უმურველი, სტუმართმოყვარე, სტუმართმოყვარული, პურალი, მებურმარლი, პურმარლიანი, პურადუბვი, კარლია, კარლია სახლი აქვს, მო ძე. სულადიანი.

გულქანდა, ყელსაბამი, ყელსაკიდი, ფარღული, შირი, მინიაცი, ამბარჩა, ზაპი. დუნბარჩა.

წვეილი ოქროს დუნბარჩა. ი. გ რ ი შ.

გულქაროლი ნ. გულუბვი.
გულქვა, გულღრძე, გულღრძო, ლეში, უგლო, უსულგულო, უგელისხმო, უგელისხმიერო, უკიგრო, უადამიანო, გულცივი, უწყალო, ბეურკათი, შგებრალუბელი, უწყალო, უმოწყალო, შგუწყალებელი, გრძნობაჩღუნგა, უთანაგრძნობო. ნ. აგრეთვე სასტიკი, ავი.

მოდი, მარხო, უწყალოდ დამქერ ლახვითა შენითა. შ ო თ ა.

ეტყობა, სული არა აქვს, მარტო უგულო ლეშია. ა კ ა კ ი.

მონადირემ ასე უწყალოდ და შეუენებლად მოუსპო სიცოცხლე ამ პატიო-სან პირუტყვებს. ა. ყ ა ზ ბ.

გულფიცხი ნ. ფიცხი.
გულღვარძლიანი ნ. ავი
გულღვილი ნ. ჭიგარი.

- 1. გულღია ნ. გულღვრევილი.
- 2. გულღია ნ. ალერსიანი.
- 1. გულღრძო ნ. ავი.
- 2. გულღრძო ნ. გულქვა.
- გულყო ნ. 1. მახე.

- 1. გულშემატივარი ნ. მოწყალე.
- 2. გულშემატივარი ნ. ქომაგი.
- 3. გულშემატივარი ნ. გულისხმიერი.
- 4. გულშემატივარი ნ. 3. მზრუნველი.
- 1. გულშემატივარობა ნ. 1. ზრუნვა.
- 2. გულშემატივარობა ნ. თანაგრძნობა.

გულშეშუსერილი ნ. მოწყენილი.
გულშეწუხებული ნ. 1. უგონო.
გულწასული ნ. 1. უგონო.
გულშეჭრებული ნ. ეპაყოფილი.
1. გულში გავლება ნ. განზრახვა.
2. გულში გავლება ნ. 2. ფიქრი.
გულში ეკლად მაქვს ნ. დარდი.
გულში ჩამწვდომი ნ. შთაბეჭდილები-

ანი.

გულში ჩათქმა ნ. განზრახვა.
გულში ჩაცკრა ნ. ჩახუტება.
გულში ჩაყოლება ნ. დახსომება.
გულჩათხრობილი ნ. გულდანშული.
გულჩათუთქული ნ. ნაწყენი.
გულჩახეუული ნ. გულდანშული.

- გულჩვილი ნ. მოწყალე.
- 1. გულცივი ნ. გულგრილი.
- 2. გულცივი ნ. გულქვა.
- 1. გულძვირობა ნ. აღფოთობა.
- 2. გულძვირობა ნ. უმპაყოფილება.

გულწასული, გულშემოყრილი, გულშეწუხებული, გულშეღონებული.
გულწრფელი ნ. გულღვრევილი.
გულხალვათი ნ. უდარღელი.

- 1. გულხელდაკრფით ზის ნ. ზარმაცი.
- 2. გულხელდაკრფით ზის ნ. ცუდაობა.

გულხენეში ნ. ავი.
გულხშიერება ნ. ალღო.
გულხშიერი, თანამგრძნობელი, გულშემატივარი, გულშემატივარი.

კუშანი. ნ. ევეი.
გუმანიო მიკვლევა ნ. დაგულვება.
გუმფისი, ხის წებო, აშიფი (ფისოვანი გუმფისი), (არაბული გუმფისი) სამყე, (ყვითელი გუმფისი) ოდაღამბა.
გუნდა, კოშტი, მურკლი, ბურკვი.
გუნდების ამოქნა ნ. დაგუნდავება.
გუნდების ამოღება ნ. დაგუნდავება.

- 1. გუნდი ნ. 3. გროვა.
- 2. გუნდი ნ. რაზმი.
- 3. გუნდი (მომღერალთა), ხორო.
- 4. გუნდი ნ. 4. დასი.

გუნდრუჟი ნ. საკელი.
 გუნდრუჟის კმევა ნ. ქება.
 გუნდრუჟს უკმევს ნ. მლიქვნელი.
 გუნება, განწყობილება, განწყობა, სულიერი განწყობილება, სულისკვეთება, ქეიფი, მიღრეკილება; თავის ქეიფა, ხასიათი (ცულ ხასიათზე გამეღვიძა), სასხუსტური (ხუსტური მოუვლის ხოლმე), კაცია დ გუნება!

ყველას ნება აქვს მოიწონოს თუ დიწუნოს რამ, რადგანაც კაცია და გუნება
 ილია.

ცუდად ხომ მინც არ ჩაივლის
 ეს განწირულის სულისკვეთება.
 ნ. ბარათ.

განწყობა სასიმღერო
 გულს ეკარება აღარა აკაკი.

გუნების შეცვლა ნ. ხალისის დაკირვა.

გუნებნაქცევი ნ. ორსული.
 გუნჭუთი ნ. შირბახტი.
 გურგანის ზღვა ნ. კასპიის ზღვა.

გურზი ნ. თოფუზი.
 გურიანი ნ. 2. ტირილი.
 გურჩი ნ. ფილთაქვა.

გუშაგი ნ. ყარაული.
 გუშაგობა ნ. 2. დაცვა.

გუშინ, გუშინდამ, წუხელ, წუხელის, წინა დღეს.

გუშინდამ ნ. გუშინ.
 1. გუჭაბი ნ. ჭიგარი.
 2. გუჭაბი ნ. ჩამომავლობა.
 3. გუჭაბი ნ. 2. გული.
 გუჭარი ნ. სიველი.
 გუჭასტა ნ. მარყუჟი.

დ

დააბედება ნ. დაკოერება
 დააბედებული ნ. ნუჟრიანი.
 დაავადება ნ. ავადმყოფობა.

დაავადებული ნ. ავადმყოფი.
 დაავადყოფებული ნ. ავადმყოფი.

- 1. დაამება ნ. განკურნება.
 - 2. დაამება ნ. დამძვიდება.
- დაავლება, დაფერფვლა.

სული და გული მისი დაავლეთ.
 ვისრ.

დაამინება ნ. დამზვიდება.
 დაარსება, დაფიქნება, საფუძვლის ჩაყრა, დამყარება, შექმნა, ჩამოყალიბება, მოწყობა, გამართვა, დაწესება.

მე რად მინდა, შვილოსან, სკოლა, ვისაც შეილები გყავთ, იმათ გამართეთ.
 ვაჟა.

დაასამარა ნ. მოკვლა.
 დაასრულა ცხოვრება თვისი ნ. მოკვდა.

დააფრაკება, დამრუდება, დახრეკვა, მოღრეცა, დარღვევა, მოფხუწვა.
 დააფრაკებული ნ. აღმაცერი.
 დააფრინა ნ. უცნაური.

დააფრინა ოფოფები ნ. უცნაური.
 დააფრინდა ნ. მიყარდა.
 დააშამათა დმერთმა ნ. დასწყევლოს ღმერთმა.

დაახლოება ნ. ურთიერთობის გაბმა.
 დაბა ნ. სოფელი

- 1. დაბადება, ბიბლია, სამღვთო სჯული.
- 2. დაბადება, შობა, გაჩენა.

მამ რაღად გაეჩნდი,
 რად დავიბადე? ი. გრიშ.

იამა გუშობა შობითა,
 ყარდმა გაგზარდა ქებითა. ხალხ.
 დაბადებული, შობილი, ნაშობი, გაჩენილი.

ლომის და ვეფხვის ნაშობი
 განე მგლად გადაშენდება? ვაჟა.

დაბაზება ნ. დამწიფება.
 დაბაზებული ნ. მწიფე
 დაბალთვა ნ. დაქრა.

დაბალ-დაბალი ნ. ტანდაბალი.

დაბალწამირება ნ. 1. შურვა.

1. დაბალი (დაბალი ხარისხისა), მდა-
რე (მღარე ლენო).

იმ დროის პედაგოგია დაბალ ხარისხზე
იღვა. აკაკი.

2. დაბალი (ფასი, ტემპერატურა, წნე-
ვა და სხვ.). შიკრე.

3. დაბალი ნ. პატარა.

4. დაბალი ნ. პირველდაწყებითი.

5. დაბალი ნ. ტანდაბალი.

დაბალი გვარისა ნ. მდაბიო.

1. დაბალიობა ნ. დამშვიდება.

2. დაბალიობა ნ. 2. მოტყუება.

დაბალი ლობე ნ. ჩაგვრა.

დაბალი წარმოშობისა ნ. მდაბიო.

დაბალი წრიდან გამოსული ნ. მდა-
ბიო.

დაბალდამება ნ. დაჩირქება.

1. დაბანაკება ნ. დასახლება.

2. დაბანაკება ნ. ჩარჩევა.

დაბანგება ნ. დაბანგვა.

დაბანგვა. აბანგვა, დარეტიანება, გაბ-
რება. დათრობა, თავში ავარდნა, თავში
შევა.

ჭრელი პეპელა დაათრო

და გააბრე იამა. აკაკი.

1. დაბანდება ნ. დაბანება.

2. დაბანდება (აკაბიტალისა), თანხის
ჩადება, თანხის მოთავსება (რაიმე საქ-
მეში. წამოწყებაში).

3. დაბანდება, დაკაება (ჭურჭლისა
რითიმე). დახაფურა.

დაბანდებული, გართული, ჩაბმული,
ჩართული, გადამდგარი (ამ საქმეზე
გადამდგარი), გადამკედარი (საქმეზე გა-
დამკედარი), გადაყოლილი; გადაღული.
მოუცლელი, დაკაებული, თავი ხელთ
არა მაქვს.

დაბარდნილი ნ. დათოვლილი.

1. დაბარება ნ. გამოწვევა.

2. დაბარება ნ. დაძახება.

3. დაბარება ნ. დასაქმება.

4. დაბარება ნ. 2. უწყება.

დაბარკვებული ნ. ჩლუნგი.

დაბასმვა ნ. დაჩითვა.

დაბალი ნ. მეპრატაკი.

დაბაულება ნ. დაჩირქება.

დაბდაბი ნ. დაფი.

1. დაბდური ნ. ლობი.

2. დაბდური ნ. უმაქნისი.

დაბეზება ნ. 1. დაკერება.

დაბებრება ნ. დაჩირქება.

1. დაბეგვა ნ. დაცეხვა.

2. დაბეგვა ნ. დაძეწვა.

დაბეგვილი ნ. დაეევილი.

დაბეგვრა, ხარკის შეწერა.

დაბედება ნ. დაკეებება.

დაბეზლება ნ. დასმენა.

დაბეკა ნ. ტყენა.

დაბეღვვა ნ. დანიშენა.

დაბელილი ნ. ტოტებდაჭირილი.

დაბეილი, დაეევილი, დაბეგვილი,

დაჩეჩვილი, დანაყილი, მოგლილი

მათ წინ იღვა... ონისე... გალახული,
მოგლილი, დაოსებული, რომელსაც
მზის სხივებიც კი შეზარებოდა.

ა. ყ ა ზ ბ.

გატეხის დაეევილი სჯობიაო. ა ნ დ.
დაბერება, მოხუცება, ხანში შესვლა,
დაჩაჩანაკება, მიხარწნა.

დაბერდი, დაეჩაჩანაკდი,
წერი შეშქენა ქაღარა. აკაკი.

დაბერვა ნ. 2. ბერვა.

დაბერტყვა ნ. 1. დაყრევილება.

დაბეჩაება ნ. ჩაგვრა.

დაბეჩაებაული ნ. ბეჩავი.

1. დაბეძღვა ნ. დასტამბვა.

2. დაბეძღვა ნ. გამოსვლა.

3. დაბეძღვა ნ. 3. მოთავსება.

დაბებრკებული ნ. მოხუცი.

1. დაბეჯითებით ნ. დაეინებით.

2. დაბეჯითებით, დანამდვილებით,

მტკიცედ.

საიდან და როგორ გაჩნდა მეგლი...
დაბეჯითებით არაეინ იცოდა.

ო. ზ რ ა ბ.

დაბეჭილებით მოთხოვნა ნ. ჯიქობია.
 დაბეჭილება ნ. 2. დასკვნა.
 დაბეჭილებული ნ. დაბეჭილება:
 1. დაბეჭილება ნ. დასახლება.
 2. დაბეჭილება ნ. 1. მოთხოვნა.
 3. დაბეჭილება ნ. ცოლის შეერთება.
 4. დაბეჭილება, (ჭირნახელისა) შე-
 ნახვა.

1. დაბეჭილება ნ. დაბეჭილება.
 2. დაბეჭილება ნ. დაბეჭილება.
 3. დაბეჭილება ნ. შხის ჩასვლა.
 დაბეჭილებამდე. დღე-ღამის გაყარამდე.
 დღისეულ, შხის ჩასვლამდე. შხის გა-
 დაწვერამდე.
 დაბეჭილებული ნ. შუქი.
 დაბეჭილება ნ. სამსახურკოლო
 დაბეჭილება ნ. 3. დაბეჭილება.
 დაბეჭილება, ქვეყნით, ქვეყნით, დაბეჭი-
 ჩამოღება, ძირს.

დაბეჭილება, დაბეჭილება, აქოქელა. ალა-
 რეა. აქინება, შენება.
 დაბეჭილება ნ. ვაჟი.
 დაბეჭილება ნ. გულის წასვლა.
 1. დაბეჭილება. აბეჭილება, დაბეჭილება, დაყრა,
 მოყრა. მიბეჭილება. მიფანტება.
 2. დაბეჭილება ნ. 1. თავგზის აბეჭილება.
 3. დაბეჭილება ნ. შეერთება
 4. დაბეჭილება, გაფანტება. დაქსაქსება. და-
 შორება. დაცალკეობა.
 1. დაბეჭილება ნ. დაბეჭილება.
 2. დაბეჭილება, ჩამოხრება, დაბეჭი-
 ლება. დაჩრდილება. მოღუშება. მოქურ-
 ხება. დაღვრება. მიბეჭილება.

დაღვრემილა ზამთრის დღია,
 მოღუშულა, მიბეჭილება. ი. გ რ ი შ.

დაბეჭილებული ნ. ბნელი
 დაბეჭილებული ნ. გულმკერდი.
 დაბეჭილება ნ. სიარული.
 დაბეჭილება, დახრჩობა, დაკვამლება,
 ბოლის დაყენება.
 1. დაბეჭილება ნ. ბოლო.
 2. დაბეჭილება ნ. დამთავრება.
 დაბეჭილება ნ. 2. მიანტი.
 1. დაბეჭილება ნ. თავზარის დაცე-
 მა.

2. დაბეჭილება ნ. თავბრუს;
 დაბეჭილება, დაბეჭილება, დაღუშაყე-
 ბა, დაფანტება, თავების ჩაყრა (ქხე-
 ნისა, საქონლისა).

გიორგიმ ცხენები... წაიყვანა, ჩაუყრა
 თავები. ა. ყ ა ზ ბ.

დაბეჭილება ნ. დაბეჭილება.
 დაბეჭილება ნ. ბლუქვა.
 დაბეჭილება, ბრალის დადება, ბრალად
 შერაცხვა, ხელის დადება, ხელის შე-
 ხოცვა (ხელეი მას შეახოცეს), დაწა-
 მება, შეწამება, მხილება, მტუუნება (ამ-
 ტუუნებს), ხელზე დახვევა, ჯობის გაა-
 ტყდობა (ჯობი მასზე გატყდა).

ბეჭილებული ჩამად უტირია მას ამ საი-
 დემლო საშინელი დაწამების გამო.
 ე. ნ ი ნ.

სისხლი დაწამეს; მეფემან
 ბრძანა ვახსნევა ხელისა, შოთა.

დაბეჭილებული ნ. შექმნა.
 დაბეჭილებული ნ. აღმართი.
 1. დაბეჭილება. ზურგზე შექმნა,
 თავზე წაჭობა.

2. დაბეჭილება ნ. ჩაგვრა.
 1. დაბეჭილება ნ. გაძნელება.
 2. დაბეჭილება ნ. 8. შლა.
 დაბეჭილებული ნ. ბრძა.
 დაბეჭილება, გამობრუნება, გამოტრი-
 ალება (გზიდან). მოძვ. მოქცევა
 (იმავე ვით მოიქცა).

დაბეჭილება ნ. დაჭობა.
 დაბეჭილება ნ. 1. დაყრდნობა.
 დაბეჭილებული ნ. დაჭობილი.
 დაბეჭილება ნ. 1. დაწვა.
 დაბეჭილებული ნ. დამკვიდრებული.
 დაბეჭილება ნ. შეკრება.
 დაბეჭილება ნ. 2. დასველება.
 დაბეჭილებული ნ. 2. გაშეშებული.
 დაბეჭილება ნ. სიმსივნე.
 დაბეჭილება ნ. დამკვიდრებული.
 დაბეჭილება ნ. დაფარვა.
 დაბეჭილებული ნ. უღრანი.
 1. დაბეჭილება ნ. აბურცებული.

2. დაბუხული ნ. გაყინული
 დაბღვერილი ნ. კეშტი.
 დაბღუჭვა ნ. ბღუჭვა.
 დაბჭენა ნ. დაქერა.
 1. დაგდება ნ. დანარცხება.
 2. დაგდება ნ. დაჭდობა.
 3. დაგდება ნ. მიტოვება.
 დაგდებიანება ნ. წარბეჭვა.
 1. დაგება ნ. 1. შლა.
 2. დაგება ნ. მოკირწყვლა.
 დაგენაცვერ ნ. გენაცვა.
 დაგევსლა ნ. 2. დასუნთქვა.
 დაგეშვა ნ. გაწვრთნა.
 1. დაგვა, გვა (გვის), დაწმენდა, დასუფთავება, დაწვრილება, დაკრიალება. დაარკარება (იქაურობა დაარკარაქა). (ბოსლისა) დახეცვა. გახვეცვა.
 კარმიადმო მოასუფთავა და ახლა სისლის დაგვა დაიწყო. შ. არაგვი.
 2. დაგვა ნ. ნთება.
 3. დაგვა ნ. 4. წვა.
 4. დაგვა ნ. 2. ტანჭვა.
 დაგვალული ნ. ტანდაბალი.
 1. დაგვერდება ნ. მოხრა.
 2. დაგვერდება ნ. დახარობა.
 დაგვერდელავება, დაყირავება, დაყანთერა.
 დაგვიანება ნ. დახანება.
 დაგვიანებული, დარბადასული, დაყოვნებული.
 1. დაგვირგვინება ნ. დამთავრება.
 2. დაგვირგვინება ნ. დაქორწინება.
 3. დაგვირგვინება (მეფისა), ნ. გაშეფება.
 დაგირავება (დაიგირავეა), გირაოდ ალება, დახეთვა, დაწინდვა.
 დაგვირისტება. გვირისტიტ კერვა, გვირისტიტის გავლება, დანაწიბურება, ნაწიბურის ამოხვევა, სტრიქონის გავლება, დალიანდაგება.
 1. დაგლაზაქება ნ. 3. გაფუჭება.
 2. დაგლაზაქება ნ. ვალტაქება.
 დაგლაზაქებული ნ. გაბეჩავებული.
 დაგლეჭა ნ. დახევა.
 დაგლეჭილ-დაფლეთილი ნ. დახეული.
 დაგლეჭილი ნ. დახეული.

1. დაგლილი ნ. დანაყილი.
 2. დაგლილი ნ. დასხლეტილი.
 1. დაგმანვა ნ. დატენა.
 2. დაგმანვა ნ. 4. დახურვა.
 1. დაგმობა ნ. დაწუნება.
 2. დაგმობა ნ. 2. უარის თქმა.
 1. დაგორგალება ნ. დახვევა.
 2. დაგორგალება ნ. დაგუნდავება.
 დაგორგალებული ნ. 3. დახვეული.
 1. დაგორება, ჩაგორება, დაქანება, ჩაშეება, დასრიალება.
 2. დაგორება ნ. დაწვევა.
 დაგრაგნა ნ. დახვევა.
 დაგრაგნილი ნ. 3. დახვეული.
 1. დაგრება ნ. დაძახვა.
 2. დაგრება ნ. 1. მოკუნტვა.
 დაგრებისი ნ. ხეკუკი.
 დაგრილება ნ. აღრევა.
 დაგროვება ნ. შეერება.
 დაგრძელება ნ. გადიდება.
 დაგუბება, ტბორვა, დატბორება.
 დაგუფუნება ნ. 1. სიმღერა.
 1. დაგულება ნ. 1. მისწრება.
 2. დაგულება ნ. მოხელება.
 3. დაგულება ნ. 2. შეხვედრა.
 დაგულვა ნ. 4. დახურვა.
 დაგულვება, ვარაუდით მიჩნევა, გულმანით მიკვლევა, გულისხმობა.
 დაგულოვნება ნ. სურვილი.
 დაგუნდავება, გუნდების ამოღება, გუნდების ამოქნა, დასორსალება, დაგორგალება.
 დაგუფთული ნ. დაკებილი.
 1. დადაბლება ნ. ჩამოქვეითება.
 2. დადაბლება ნ. დაკლება.
 დადაგვა ნ. 1. დაწვა.
 დადაგული ნ. გადამწვარი.
 დადარაქება, ნ. თვალის დაქერა.
 1. დადარბაისლება ნ. კქუაში ჩაეარდნა.
 2. დადარბაისლება ნ. დამშვიდება.
 დადარღიანება, დარღებისი. გულზე შემოწოლა, დარღებისი აშლა, დარღში ჩაეარდნა, დანადღიანება, ბოღმით ავსება, შეღონება, შეწუნება.

დადარდანიებულო ნ. მოწყენილი.
 დადარება ნ. მიგვანება.
 დადამბლავება, დამბლად ჩავარდნა.
 დამბლის დაცემა, დამბლა, წვეთის და-
 ცემა, დაკუტება.

დადამბლავებულო ნ. უღონო.
 დადასტურება, დამტკიცება, დამოწმე-
 ბა, კვერის დაკვრა, ბუქდის დასმა, დამ-
 ქაშის დაკვრა, დაყრდნობა, მითითება,
 ჩვენება, დასახელება, დასტური.

და, დამართო, წინაშე ვარ,
 ესე ჩემგან დადასტურდა. შოთა.
 დადაღვა, დაღვა, დამანთვა, შანთით
 ამოწვა. შდრ. ამოწვა. დაღის დასმა

მივივრის, თუ გული აღმასი
 შევმა წამწამან ჰდალა რად. შოთა.

დადაღული ნ. დაღდასმული.
 1. დაღვენა ნ. გამოვლინება
 2. დაღვენა, დაწესება, წესად დაღე-
 ბა, წესად შემოღება. განჩინება, განაჩე-
 ნის გამოტანა, შემოღება, დამყარება,
 დამკვიდრება.

კაცი მაშინ ხარ საქები,
 თუ ეს წესი წესად დასდევ... ილია.

1. დაღვმა ნ. დაშენება.
 2. დაღვმა (ფეხისა), დაბიჯება.
 3. დაღვმა ნ. ჩარიგება.
 დაღვმულობა ნ. 2. გამართულობა.

1. დაღვომა (დაღვა ზამთარი), მო-
 წევა (ზამთარმა მოაწია), მოსვლა, მო-
 ტანება (ვაზაფხულმა მოატანა).

2. დაღვომა ნ. ჩამოდგომა.
 3. დაღვომა (სათისა) გაჩერება.
 4. დაღვომა, ჩადგომა (რიგში).

1. დაღება ნ. 2. ხევეა.
 2. დაღება ნ. აღება.
 დაღებითად შეფასება ნ. 2. მოწო-
 ნება.

დაღებითი ნ. ვარჯისი.
 დაღვენება ნ. გაკიდება.
 1. დაღინჯება ნ. დაშედიება.
 2. დაღინჯება ნ. კუთაში ჩავარდნა,

დაღინჯებულო ნ. დინჯი.
 დაღნობა ნ. გაღნობა.
 დაღრევა ნ. 2. დაზრა.
 1. დაღუმება ნ. 1. დუმბილი.
 2. დაღუმება ნ. სიჩუმე.

დაღუმებულო ნ. 3. დაყურსებულო.
 დაღურადებულო ნ. გაყინული.
 1. დაღულება ნ. დაღუქვა.
 2. დაღულება ნ. კუთაში ჩავარდნა.
 დაღულმებულო ნ. დინჯი.
 დაღულშაყება ნ. დაბორკვა.
 დაღუმება ნ. ექთ.

1. დავა, დავი (დავი არ მაქვს), ალა-
 ბალა. შედაცება, დავიდარება, კამათი,
 განხეთქილება, ცილობა, შელაპარაკება,
 პაექრობა, უთანხმოება, შეცილება, სი-
 ტყვიერი შებმა, შებმა, მეგობა, აზრთა
 სხვაობა, აზრთა სხვადასხვაობა, აზრთა
 წინააღმდეგობა, ლაღდასი, ბაღდასი, აზრთა
 კიღილი.

ჩვენ სამთა ძმათა ჩვენთანა
 მესროლნი დაეაწბილენით;
 მით ერთმანეთსა სამნივე
 ჩვენ კიღე დავეცილენით. შოთა.
 დავა არავესთან ჰქონდათ და დარაბა.
 ილია.

ერთმანეთს შელაღებულნი შიბით
 ბაღდას გამართადენენ. ა. ყაზბ.

დავაგანებულო ნ. დაბეჩავებულო.
 2. დავა ნ. ჩხუბი.
 დავაკება ნ. მოსწორება.
 1. დავალღებულება ნ. მინდობილობა.
 2. დავალღებულება ნ. თაოსნობა.
 3. დავალღებულება, იძულება.

დავაღებულო ნ. მაღლიერი.
 1. დავალღება ნ. მინდობილობა.
 2. დავალღება ნ. დასაქმება.
 დავანება ნ. დასახლება.

დავაჟაკებულო ნ. მოწიფული.
 1. დავარგება ნ. დამწიფება.
 2. დავარგება ნ. 2. დამაკება.
 3. დავარგება ნ. დამაკება.
 დავარგებულო ნ. ვარჯისი.
 დავარგინებულო ნ. ვარჯისი,

1. დავარდნა, ვარდნა, ჩამოვარდნა, ჩაქცევა, ცემა (ეცემა), დაცემა, გადაქცევა. დამხოზა, ვართხმა, დასკრომა, დასეთქება (დაეხეთქა). დახლა (დაეხალა), გაქმრეა (გაიქმრა). გამოტვა (გაიშოტა), გაშხლართვა. დანარსება (დაენარსება), ზღართანი მოადინა, ზღართანი გასძვრა, ზღართანი მოილო, ზაპანი მოადინა, ბრაგვანი გაადინა, თხლამანი გაადინა. ზღართანი გასცევედა, ბრაგვანი გასცევედა, ტყლამანი გაადინა, რეხვა (რეხვა მოადინა), ტყაპანი მოილო, ბრაგვანი მოადინა, გადინება (უფსკრულში გადინება), ზათქით დაეხეთქა, გრიალით დაევედო, მოწყდობა (ფარდა მოსწყდა).

ერთი ისტენა (ლუარსაბმა), მითამ საფლავიდან ამოხტომა უნდა და ტახტიდან ძირს კი ბრაგვანი მოილო.

ილია

იგრიალა თოფმა და დათვმა მიწაზე ზღართანი მოილო. **ი. ზურაბ.**

ამ სტავაზე ალექსანდრეს თავბრუ დაეხსა, მუხლები მოეკეცა, გადაქცევის ლაშობდა. **რ. ერისთ.**

2. დავარდნა ნ. 2. დაკლება.

1. დავარდნილი, დავარდომილი, დაკლებული, ლოგინად ჩავარდნილი, მუშაობის უნარდაკარგული, მოძრაობის უნარდაკარგული, დაუძღვრებული, დასუსტებული, დაკნინებული, დაბეჩავებული, დაქვეითებული.

შეძრება კი... დავარდომილი აღვადგინო? **ილია.**

2. დავარდნილი ნ. მოხუცი. დაჯაქარი ნ. 1. ყალთაბანი. დაჯაქრობა ნ. მხაკრობა.

დაჯაქრება ნ. შევაქრება.

1. დავთრების აბნევა ნ. 1. თავგზის აბნევა.

2. დავთრების აბნევა ნ. შეერთობა.

1. დავიდარაბა ნ. 1. დავა.

2. დავიდარაბა ნ. აურზაური.

3. დავიდარაბა ნ. 1. უბედურება.

დავითფერული ნ. მახვილი. დავიწყება ნ. მივიწყება. დავიწყებას მიეცა იგი ნ. ეხტიბარი წაუსდა.

დავიწყებას მიცემა ნ. მივიწყება.

1. დავლა ნ. 2. ალაფი.

2. დავლა ნ. სიმდიდრე.

4. დავლა ნ. სიარული.

4. დავლა ნ. ცეცება.

დავლი ნ. დაფი.

1. დავრდომილი ნ. დავარდნილი.

2. დავრდომილი ნ. ულონო.

დავროში ნ. განდევნილი.

დავსება ნ. ქრობა.

დავსებული ნ. ჩამქრალი.

დაზავება ნ. შერიგება.

დაზანტება ნ. ზარება.

დაზარება ნ. ზარება.

დაზარამაცება ნ. ზარება.

1. დაზგა. დახლი.

2. დაზგა (დურგლის, მექედის, ხაჩარხის და სხვ. მაგიდა), ჩარხი (სახარატო ჩარხი), დგიმი (საქსოვი დაზგა), ლაფათინი, დაზგა-დანადგარი.

დაზგეზება ნ. 3. ახსნა.

დაზელა ნ. ხელა.

დაზელილი ნ. დაქმუქნული.

დაზეირება ნ. დასწავლა.

1. დაზეერვა ნ. მოყარაულება.

2. დაზეერვა ნ. თვალის დაქერა

1. დაზეინვა ნ. შეკრება.

2. დაზეინვა ნ. აჩხორვა.

1. დაზიანება ნ. 1. გაფუქება.

2. დაზიანება ნ. 2. გაფუქება.

1. დაზიღვა ნ. 12. წევა.

2. დაზიღვა ნ. 14. წევა.

დაზიანება ნ. 3. ზმანება.

დაზიქა ნ. მოხრა.

1. დაზოგვა, ზოგვა (ზოგავს, იზოგებს), გამოზოგვა, მომჭირნობა, ხელის მოჭერა, ყსავათი, ყიარათი (ყიარათს ეწევა), ყიარათიანობა, გადადება, შენახვა, შემონახვა (შავი ღღისათვის შემონახვა), გაღანახვა (საქმლის გაღანახვა), გაღარჩენა (გამაგირიდან 100 მან. გაღანარჩუნა), მოტოვება (მოიტოვა),

გაფრთხილება (ეფრთხილება), გაუმეტებლობა (არ ემეტება), გაუქმებლობა, ვერ იმეტებს, ვერ გაუმეტებია, დანება (ენანება თავისთვის ან სხვისთვის), შური (შურს, იშურებს).

2. დაჯოგვა ნ. შეკოლება.

დაჯომება ნ. 3. ზნანება.

დაჯრული ნ. გაყინული.

დაჯუჯვა ნ. 1. დასველება.

დაჯღვევა ნ. შეკრება.

დაჯღმურღული ნ. აბურცებული.

1. დათაბირება ნ. თანხმობა.

2. დათაბირება ნ. 2. მოტყუება.

3. დათაბირება ნ. 2. რწმუნება.

დათახული ნ. სამგლოვიარო ტანსაცმელი.

დათანხმება ნ. თანხმობა.

დათარსვა ნ. გათვალვა.

დათაფლა ნ. გაგებრილება.

დათეთქვა ნ. 1. ცემა.

დათენთილი ნ. დაღლილი.

1. დათესვა ნ. აცილება.

2. დათესვა ნ. დარგვა.

3. დათესვა ნ. დაკარგვა.

დათვალვა ნ. 2. ტირილი.

1. დათვალვიერება ნ. 1. თვალის გადავლება.

2. დათვალვიერება ნ. დახედვა.

3. დათვალვიერება ნ. 2. გასინჯვა.

დათვი, ბაბრი.

დათვის სოკო ნ. სოკო.

დათვისფება ნ. ხარის ნაწალი.

დათლა ნ. დაქრა.

დათმობა (დათმობს), დათმობაზე წასვლა, შელევა (შეელევა), დანებება (დანებებს), ხათრის გაწევა (ხათრი გაუწია), ხათრობა (უხათრა), ხათრის შენახვა, გამეტება.

დათმობაზე წასვლა ნ. დათმობა.

დათოვლილი, თოვლდადებული, თოვლით დაფენილი, თოვლით შელესილი, (ახლად თოვლდადებული) დაბარდნილი.

იალბუხი ზამთარ-ზაფხულ მთლად თოვლით არის შელესილი. ა. ე ა ზ ბ.

თოვლით დაფენილ ტრიალ მინდორსა თითქო ღრმა ძილით ჩასძინებოდა.

ნ. ლ მ.

დათოვნა ნ. თოვა.

დათრგუნვა ნ. ჩაგვრა.

დათრთვილება ნ. დაქირხვლა.

1. დათრობა ნ. დაბანჯვა.

2. დათრობა, შეზარხოშება. ბრუევა.

გალეშვა, გალექება (გაილექება), გათრიაქება, ღვინო თავში აუვარდა, გაბრეყება, მოყიდება (სასმელი მოყიდა, ღვინო მოყიდა). ნ. აგრეთვე მთვრალი და ლოთი.

ქაქის არაყი თავში აუვარდა და ორივეს ენა ამოადგმევინა. ვა ე ა.

დათხევა ნ. 1. დაქცევა.

დათხოვნა (სამსახურიდან), განთავისუფლება, გადაყენება. მოხსნა. ნ. აგრეთვე ნ. გაგდება.

დაითითოეს ნ. 2. რგება.

დაიკარგო ნ. გასწი აქედან

დაიმედება ნ. დაპირება.

დაიმსახურა ნ. იშის ვება.

დაისი ნ. მზის ჩასვლა.

დაიყოლია ნ. თანხმობა.

დაიძარ აქედან ნ. გასწი აქედან!

დაკა-დაკა ნ. 1. ჩხუბი.

1. დაკაება ნ. 1. მიღწევა.

2. დაკაება ნ. დაპატიმრება.

3. დაკაება, გაჩერება, შეჩერება, არგაშვება.

4. დაკაება ნ. შეკაება.

დაკაებული ნ. დაბანჯებული.

1. დაკაეშირება ნ. კაეშირი.

2. დაკაეშირება ნ. ურთიერთობის გაბმა.

3. დაკაეშირება ნ. რჩილება.

დაკაეშირებული ნ. გამოწვეული.

1. დაკაწმვა (წიგნისა), ყდაში ჩასმა, გადაყდაება.

2. დაკაწმვ ნ. 1. შეკაწმვა.

დაკანტურება ნ. თავის კანტური.

დაკაიწმებული ნ. აყცილი.

1. დაკარგვა (უგზო-უჯვლოდ დაიკარ-

9. ა. ნეიამანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

ვა), გადაკარგვა, დაღუპვა, დახვერა, მჩქმლვა, გადავარდნა, თელთავან მიმარება, მიმალვა (ნადირი ტყეში მიიშალა). სულთ ხორცამდე ღაკარგვა, გაჭრობა (სად გაჭრა?), თითქოს მიწამ უკო პირი, თითქოს მიწამ ჩაყლაპა, იმ-სი არაფერი ისმის, იმისი ბაიბუიყ არ ისმის, იმისი კუპანებაც არ ისმის, ირონ. დათევა, ნ. აგრეთვე გაფრთხობა.

ყველანი მოელოდნენ, რომ... კაცი სულთ ხორცამდე დაიღუპებოდა.

ა. ყ ა ზ ბ.

მარტია საღლა დაიხატრა. ა. ყ ა ზ ბ.

2. ღაკარგვა (გონებისა, ძალღონისა, ფერისა), მიხდა, წართმევა (წაერთვა).

ეტანდარი შემოვიდა... მისმა... ფერი ანობა?... ფერი მიხადა სეფე ქალებს.

შ. და დ.

ღაკარჩახებული ნ. ავეცილი.
ღაკაყებული ნ. მოწაფული.
ღაკარული, დახოკილი, ნახოკი, დადარული, დაპოტნილი, დახოკილი.

პირსა იხოკდეს, გაჭყრიდეს
ნახოსა ვით ნაფოტასა. შოთა.

ღაბიღული, კბილოვანი, ყეწუბიანი, ქონგერაიანი (ყედელი), კბილანა (კბილა თვალ).

ნეთე ყეწუბიანი ციხის ნახვა
არ გინდა? ი. გ რ იშ.

1. ღაკემსვა ნ. 1. ღაკერება.
2. ღაკემსვა ნ. 2. ღაკჭრა.
ღაკეცილი ნ. პირნაყევიღარი.

1. ღაკექნა ნ. 1. ღანიშენა.
2. ღაკექნა ნ. 2. ღაკჭრა.
ღაკეპილი, ღაგუფთული (ხორცი). ნ.

აგრეთვე დანაყილი.
1. ღაკერება, საყერებლის დაღება, დაიონება, დაკობრება, დანემსვა, ნემსვა, მიკონყ-მოკონყება (მიკონყ-მოკონყილი), დარუფიყება, რუფიას მიტემა,

კემსვა, ღაკემსვა, ღაბებკება (ბველი რისიმე). ღაკინკება, ჩაკერება, ჩადგმა (საკერებლისა). ჭღანვა, დაჭღანვა, შეჭღანვა, (უხეიროდ ღაკერება, შეყერვა).

(ონისეს) ღავლეცილი და ხის ქერკით მიკონკილ-მოკონკილი ტანისამოსი ხორცს ძლოესა ფარავდა. ა. ყ ა ზ ბ.

2. ღაკერება ნ. ცემა.
ღაკეტვა ნ. 4. დახურვა.

ღაკეტილი, კარჩაკეტილი, დახშული, კარდახშული, კარებგადარაზული, კარებგამოყეტილი, კარებგამოხურული, კარებგამოჭრილი, კლიტედაღებული, შენაიაზი, ცხრაკლიტულში დამალული, ჩაკეტილი, ჩაგმანული, დაგმანული, ცხრაკლიტულში გამოყეტილი, საყუთარ ქერქში გამოხვეული, კარებგამოყეტილი.

ღაკვალული, დაღარული, დანაოქებული. დასერილი.

ღაკვამლება ნ. დაბოლება.
ღაკვანძული ნ. დახლართული.

1. ღაკვდომა ნ. თაედაღება.
2. ღაკვდომა ნ. ბეჭითი.
ღაკვებება (დაეყვებება), დაბედება (დაებედება).

1. ღაკვეთა ნ. 1. აჭრა.
2. ღაკვეთა, შეყვეთა, შეყვეთის მიცემა.

ღაკვესება, ტალ-კვესის გაკვრა.
ღაკვირვება ნ. თვალის ღაკჭრა.
ღაკვირვებით გაცნობა ნ. 1. შემოწმება.

1. ღაკვირვებული, დაფიქრებული, გელისყურიანი, ყურადმღები, ყურადღებიანი, თვალხმიერი, გელისხმიერი, ფრთხილი, ფხიზელი თვალის მქონე.

თვალხმიერი უნდა იყოს თამადა, სუფრაზე არაფერი გამოეპაროს.

ვ. ბარნ.

2. ღაკვირვებული ნ. 3. ფრთხილი.
ღაკვირტვა ნ. უსქესო გამრავლება.
ღაკვლა (საქონლისა), ყელის გამოჭრა, ყელის გამოღადრა, საბავშ. ხიჩი-სიჩი.

დაკლაქილი ნ. დახლართული.

1. დაკვრა ნ. 2. ბერვა.

2. დაკვრა ნ. დარტყმა.

3. დაკვრა ნ. დაღამება.

4. დაკვრა ნ. დაწებება.

5. დაკვრა ნ. ნესტვა.

დაკიდება, ჩამოკიდება, ჩამობმა, ჩამოკატრება, ჩამოკონწიალება.

დაკითხვა, ჩვენების ჩამორთმევა.

1. დაკისრება ნ. დასაქმება.

2. დაკისრება ნ. თაოსნობა.

დაკლავნა ნ. 1. მოკუნტვა.

დაკლავნილი, კლავნილი, მიკლავნილი-მოკლავნილი, მიკლავნილი (გახა მიკლავნილი ხევით მიდიოდა), მიხვეულ-მიხვეული, მიხრილ-მოხრილი, ხვეული, გრეხილი, ტეხილი, იკლიანტური, იკანკლული, იკანკელი, იკლიბაკლი.

ხარ-კამეჩები ძლივს მოათრევენ ფხებს შავი ზოლივით მიკლავნილ-მოკლავნილ გზაზე. შ. არა გვ.

1. დაკლება ნ. გაცდენა.

2. დაკლება, კლება, ჩამოკლება, მოკლება, შემოკლება, შემორჩილება, შემცირება, შეცოტაება, შეკრა (კაბს კალთები შეკოპრა), დანაკლულება, გადამხობა (თავი გადაუმზე), წევა, დაწევა, დადაბლება, დაცხრომა (სიმსივნისა), დაპატარაება, დაწერილობანება, დაკინება, დაცოტაება. დაჭვეითება, მოკვეცა, შეკვეცა. შენელება (ტემპისა), დალევა (საპონით დალია), დაცოტაება, გამოწელება (სიცხისა), დავარდნა, ვარდნა (წყლისა), შედგომა, შექდომა, დაქდომა (დანამეის შემდეგ ქსოვილი დაქდა, შექდა, შედგა), დამცხრალი, დალეული (მთვარე), დანაყიშდა, დანაყიშება. ნ. აგრეთვე 2. შემოქრა.

3. დაკლება. დაპატარაება, დაჩიაუება, დალევა (დალია).

დაკლებული, ნაკლი, ნაყიში, დანაყიშებული.

დაკმაზვა ნ. შეკაზმვა.

1. დაკმაყოფილება, გულის შეჭვრება (გული იჭვრა), თავის გულისა შეის-

რულა (გულისას შეისრულებს). გულის წადილის შესრულება, გულის მოხება (გული მოიხსა), გულის მოფხანა, მოჭვრება (გული მოიჭვრა).

როდისაც გული იჭვრა ტირილით, ის წამოდგა დასუსტებული. ა. ყ ა ზ ბ.

(გიორგი) ბუნებაში განმარტობელი ეტებდა მოხებას გულისას. კ. გამსს.

შენ ის სიტყვა მითხარი, რომელიც გულს მომფხანს. ა. ც ა გ არ.

2. დაკმაყოფილება (დაკმაყოფილება), კმაყოფილება, ჭვრება (სჭვრდება), დაჭვრება (დასჭვრდება), კმარება (იქმარა), ყაბულება. ყაბულია, იოლად წასვლა (როგორმე წავალ იოლად), გადავლა (ცარიელ პურზე გადავივლი), კმევა, (იქმევს).

დაკმაყოფილებული ნ. კმაყოფილი.

დაკნინება ნ. 2. დაკლება.

1. დაკოდვა ნ. დასაქურისება.

2. დაკოდვა ნ. 1. დაქრა.

1. დაკოდლი, დაწმენდილი. წველი-გამოსხმული, (დაკოდლი მამალი) ყვერული, (ცხენი) იაბო, (ცხვარი) ქედილა.

მეგრე ქედილა ძალიან არი დაგლევილი? ა. ყ ა ზ ბ.

2. დაკოდლი ნ. დაქრილი.

დაკოდლობა ნ. ქრილობა.

დაკოვება ნ. დაკვრება.

დაკოვრება, განხეშება. დააბელება, დაკორძება.

დაკონკილი ნ. ჩამოფლეთილი.

დაკონიკება ნ. 2. გათლა.

დაკორძებული ნ. აბურცებული.

დაკოსება ნ. 2. დახურვა.

დაკოტაებული ნ. აკეცილი.

დაკოტიტება ნ. დაკერება.

დაკოშტება ნ. 1. გამაგრება.

დაკოწიწება ნ. დაწებება.

დაკრილება ნ. დაგვა.

დაკროლეა ნ. გაქურჩნა.

დაკრულვა ნ. წყევლა.
 დაკრუნხვა ნ. 1. მოკუნტვა.
 დაკრძალვა ნ. დამარხვა.
 დაკუზვა, დახრა.
 დაკუთხვა ნ. ამოკრა.
 დაკულულებული ნ. ხუპეკი.
 დაკუტება ნ. 5. დახუთვა.
 1. დაკუტებული ნ. ავადმყოფი.
 2. დაკუტებული ნ. 1. დაეარდნილი.
 3. დაკუტებული ნ. უღონო.
 დაკუნვა ნ. 1. დაქრა.
 დაკუქვა ნ. შიგვნა.
 დაკუხვა ნ. 1. ტეხა.
 დალაბანდი ნ. დაფი,
 დალაბრა ნ. ჩლუნგი.
 1. დალაგება ნ. 1. აღნაგობა.
 2. დალაგება ნ. 1. მოთავსება.
 3. დალაგება ნ. 2. წესი.
 დალაგებულად ნ. მწყობრად.
 დალაგებული ნ. აზრიანი.
 დალაღა ნ. 1. დალაღი.
 1. დალაღი, დალაღა, (თმისა) ნაწნავი, ჭავლი. ნ. აგრეთვე კულული.
 ვარემო მოეკეცნეს უკანამო დალაღანი. შოთა.
 2. დალაღი, შეამავალი, შეაკაცი, მოკუქელი.
 3. დალაღი ნ. კულული.
 დალაშხვა ნ. ბლანდვა.
 დალაშვა ნ. მორწყვა.
 დალაქი, ვარსიმი.
 დალაქხანა სადალაქო.
 დალაჩრება ნ. დაძაბუნება.
 1. დალახერა ნ. 1. დაქრა.
 2. დალახერა ნ. წყევლა.
 დალახერა ღმერთმა ნ. დასწყევლოს ღმერთმა.
 1. დალახერული ნ. დაქრილი.
 2. დალახერული ნ. დაწყევლილი.
 დალბობა ნ. დასველება.
 1. დალევა ნ. ამოხოცვა.
 2. დალევა ნ. 2. დაკლება.
 3. დალევა ნ. დამთავრება.
 4. დალევა ნ. შესმა.
 5. დალევა ნ. 7. წყევა.

ნ. დალევა ნ. 3. დაკლება.
 დალევარტება, შედედება (სისხლისა).
 დალევვა ნ. დალექვა.
 1. დალუული ნ. მოვარალი.
 2. დალუული ნ. გამხდარი.
 დალექვა, დალევვა, დაწმენდა, დაწმინდაეება, დადელება, დაწნდობა, ძირევა.
 დალენვა ნ. 1. ტეხა.
 დალიანდაგება ნ. დაგვირისტება.
 დალიბრული ნ. დალურჯებული.
 დალიქი ნ. ტახტი.
 დალოდება ნ. ლოდინი.
 დალოცვა, კურობევა, ლოცვა, ლოცვა-კურობევა, დამწყალობნება, მადლიერის ამწყალობნება. ალუდავ. ამა კურატით შეითა? ვაჟა.
 გოჩამ დამწყალობნა ისინი ვინც მტრის განსაღვენად მღევარში პირველად გასულიყო. ა. ყაზბ.
 დალოცვილი, კურობეული, ნაკურობი. მიმადლებული, მადლიანი, ბარაქიანი, ხელსეავიანი, ხევერიელი, გამოსავლიანი.
 შენი კირიმე, გუთანო, ნაკურობო მადლა ლეთისაო.
 რ. ერისთ.
 დალპობა, ჩაღპობა, ლპობა, დაშლა, ხრწნა. გახრწნა, ჩათუთქვა, დამყაყება, ჩახურება, გაქპრება, დაფეტურება.
 დალტობა ნ. 2. დასველება.
 დალტობილი ნ. სველი.
 დალულვა ნ. თვლება.
 დალურსვა ნ. 2. დახრა.
 დალურსმვა ნ. მიქედება.
 დალურჯებული, დაღბრული, დასალებელი (ცემისაგან).
 დალხენა ნ. მხიარულება.
 დალხენილი ნ. 2. მხიარული.
 დალხინებული ნ. ნასიამოვნები.
 დამაავადებელი ნ. ამგზნები.
 დამამებელი, დამაყურებელი, დამაშუშებელი, დამამშვიდებელი, საღბუნებელი, დამაყრებელი, დამაშოშინე-

ბელი, დასაცხრომელი, დამაცხრომელი, დასაამებელი.

დამარსებელი ნ. ფუქემდებელი.
დამაგრება ნ. მიქედვა.

- 1. დამადლება ნ. დაყვედრება.
- 2. დამადლება ნ. მადლობის გადახდა.
- დამათრობელი ნ. მომხიბლავი.
- 1. დამაყება ნ. დაორსულება.
- 2. დამაყება (ძროხისა, ღორისა...), დავარება.

დამაყმაყოფილებელი ნ. საკმაო.

1. დამალვა (დიძალა, დამალა), მიმალვა, მიკუნქვა, ჩქმალვა, მიჩქმალვა, შეფარება (თავი შეაფარა), დაფარვა, დასაფრება, ამოფარება, ხელის დაფარება, მიფარება, მიჭფარა (თვალთაგან მიეფარა). შენიღბვა, შენელება (შთაბეჭდილება შეანელა), მიფუჩეჩება, მიჩუმათება, ჩაფარცხვა (საქმე ჩაფარცხეს), ნ. აგრეთვე 3. გაქრობა.

- 2. დამალვა ნ. ჩაფვლა.
- დამამტკიცებელი ნ. მეტყველი.
- დამამშვიდებელი ნ. დამამებელი.
- დამამცირებელი ნ. საწყენი.
- დამანი ნ. ბროლი.
- დამანქვა, დაღმეკვა, მოღრეჯა, შეშლა, დაჯღანვა (სახისა).

დამარაგებული ნ. ღრუბლიანი.

1. დამართება (დაემართა), გადაყრა (გადაყვარა), შემთხვევა (შემთხვავა), გადაკიდება (ჭირს გადაკიდა), წვევა (უბედურება ეწია). მოწვევა (ეს უბედურება მე მოვიწიე ჩემს თავზე), დატყდომა, მოსვლა (მოუვიდა), რა აზრია მის თავს? რა მოსდის? რა სჭირს? შემთხვევა (ეს რა შემთხვევა?).

რისხვით არ დაგვტყდეს ცანია.
შოთა.

ფეხის სიღამბლე მოსდიოდა.
შ. ა რ ა გ ვ.

სიმონამ (დავით ღროიძეს) საცხოვრებელი ცეცხლით გადაუბუგა და კიდევ ვინ იცის, რას დამართებდა.
ე. ნ ი ნ შ ე.

რაც მოგვია დავითაო, ყველა შენი თავითაო ა ნ დ.

- 2. დამართება ნ. 5. გადადება.
- დამარილებული, დამეაყებელი, და(მ)წინილებული.
- დამარცხება ნ. ჭონა.
- დამარხვა. დაქრძალვა, დასაფლავება, დასამარება, მიწაში ჩაფვლა, მიწას მიბარება (მიწას მიიბარეს), მიწის მიყრა (გულზე მიწას მიიყრის). ნ. აგრეთვე ანდერძის აგება.

ზარით, ღრილით მიწას მომყარის.
ნ. ბ ა რ ა თ.

- დამასუსტებელი ნ. დამქანცველი.
- დამასხი ნ. ქლიავი.
- 1. დამატება ნ. გადიდება.
- 2. დამატება ნ. მომატება.
- 3. დამატება ნ. შეკრება.
- 4. დამატება ნ. თხრობა.
- 1. დამატკობელი ნ. მომხიბლავი.
- 2. დამატკობელი ნ. ტკბილი.
- დამატყვევებელი ნ. მომხიბლავი.
- დამაყრუებელი ნ. დამამებელი.
- დამაუკლურებელი ნ. დამქანცველი.
- დამაქცევარი ნ. დამღუპველი.

- 1. დამალი, ტაბახი (ცხენის დასივებული მავარი სასა).
- 2. დამალი ნ. სურვილი.
- დამალის ჩამოსვლა ნ. სურვილი.
- დამაუჩრებელი ნ. დამამებელი.
- დამაშვარალი ნ. დაღლილი.
- დამაშუშებელი ნ. დამამებელი.
- დამაცა, მაჯალე, მაცა, მადროვე, მომითმინე.

დამაცხრომელი ნ. დამამებელი.

დამახასიათებელი, ნიშანდობლივი, თანდაყოლილი, მისთვის ჩვეული (თვისება, ნიშან-თვისება და სხვა).

დამახასიათებელი ნიშანი ნ. თვისება.

- 1. დამახინჯება ნ. დასახინჯება.
- 2. დამახინჯება (ტექსტისა, აზრისა და სხვა), შერყვნა, გაფუჭება, გაუქუღმართება, გაყალბება.
- დამზადებელი ნ. გამჩენი.
- დამზარა, ფიშტო, ფისტოლი.

- დამბეზღებელი ნ. მამბეზღარი.
1. დამბლა ნ. დადამბლაევა.
 2. დამბლა ნ. ლობი.
- დამბლად ჩაყარდა ნ. დადამბლაევა.
 დამბლის დაცემა ნ. დადამბლაევა.
 დამბურა ნ. დფი.
 დამგვანება ნ. დამგვანება.
 დამგუნება ნ. დაწუნება.
1. დამდაბლება, დამცირება (თავისა. გისიმე ღირსებისა და სხე).
 2. დამდაბლება ნ. შერცხვენა.
 3. დამდაბლება ნ. დაწუნება.
- დამდეგი ნ. დასაწყისი.
1. დამღურება ნ. უმპყოფილება.
 2. დამღურება ნ. გაბუტება.
- დამღურება ნ. გაფუფქვა.
 დამეგობრება ნ. ძმად ნაფიცობა.
 დამეღო ნ. მართება.
- დამეხსენს ნ. გასწი აქედან!
 დამწადება ნ. გამოყვანა.
 დამწადებული ნ. მწა.
 დამწახლება ნ. დამოყვება.
- დამწოველი ნ. ყაირათიანი.
 დამწრალი ნ. გაყინული.
 დამწვლევა ნ. 15. შლა.

დამთავრება, მორჩომა (გათავდა და მორჩა), გათავება, მოთავება, შესრულება, მისრულება, დასრულება, ყეთების დასრულება, დაბოლოება, დაგვირგვინება. წირვის გამოყვანა, გამოსვლა (მორჩირვა) გამოსვლია, გაქვითილი მალე გამოვა. სვის გატანა (გეპში), ლელის გატანა (ბოლოში, ბოლომდე). გასვლა, გავლევა (ნახევარი ცხოვრების გზა გავლევი), თავის გამობმა (საქმეს თავი ვერ გამობა), თავი თავს მოიყვანა, ათაევა (უნებერსიტეტის კურსს ათაეხს), ამოწურვა (დრო ამოწურა), ლევა (ილევია). დალევა (დალია), გამოლევა (გამოილია), მოლევა (უურძენი მოილია). ამოცლა (ქვევრში ლეინა ამოცილა). გამოცილა, ამორავა, ამოხავეა, ამბაბაშება (მღმებმა ამბაბაშეს), საქმის დაბოლოება, ბოლო მოეღო, გადაღება (წვიმა გადაიღო), გადაყრა (წვიმის გადაყრა), ჩამოლოცვა (ლოცვის დამთავრება,

მღვდელმა ჩამოილოცა), ზარი დაერეკება (ბოლო მოედება), მიყოლა (საქმისა ბოლომდე მედგრად მიყოლა), კირი მოგკამა, ჩვენი კირი წაიღო, ნატანალიც აღარ დარჩა, ლარის გატანა, წერტილის დასმა, საქმის ბოლომდე მიყვანა, მიწურვა (დრო მიიწურა), საქმე გაჩარხულია, საქმე საქმეზეა მისული, საქმე დამშია მისული, სრულქმნა, სებაეშ. ფაფუ.

მობვიდე, სრულქმნა მაშინდა
 შენი წადილი გულისა შოთა.
 საქმეს დამში მოეყვანთ. ილია.
 კენტრუში ვერაფერი ლარი და ხაზია სერს გატანისათვის. ილია.
 ეხლა რაღა დროსია. საქმე დამიწყია, თავი თავს უნდა მოვიყვანო. ა. ცაგ.
 წირვა გამოეყვანათ მაგ ბოთლს და წაეიდეთ. რ. ქორქ.

1. დამთარსველი ნ. ავთალი.
 2. დამთარსველი ნ. მძლევაირი.
1. დამთმობი ნ. მორჩილი.
 2. დამთმობი ნ. უწყინარი.
- დამთხვევა ნ. 2. მთხვევა.
 დამთხვეული ნ. უგუნური.
 დამი ნ. ორქლი.
- დამიზნება, გამიზნება, ნიშანში ამოღება, მიზანში ამოღება, ნიშენა (უნიშნავს), ნიშანზე დაყენება, მომარჯვება (თოფი მოიმარჯვა). ნიშნის დაქერა (ნიშანს დაქერს).
- დამიწება ნ. 6. მიწა.
 დამიჭრეთ ნ. მართლა.
 დამკვიდრება ნ. 2. დადგენა.
 დამკვიდრებული, განმტკიცებული; ფეხგამდგარი, ფესვმოკიდებული. შესისხლზორცებული, ძირგადგმული. მოკალათებული, ჩაბუღებული. დაბუღებული, ძვალ-რბილში გამჭდარი, ღრმად ჩანერგილი, ჩათესილი, გაბრჯნილი, ჩამჭდარი, გამჭდარი, დაბუნაგებული, საძირკველგადგმული, ფესვგადგმული.

დამალობა ნ. თვალსუქინა.
 დამამუარებელი ნ. ფუქემდებელი.
 დამართება ნ. დატყლომა.
 დამეგობრება ნ. დამმობილება.
 დამინდება ნ. დამშვიდება.
 და მისთანანი ნ. და სხვა.
 დამკვირვებელი ნ. ფრთხილი.
 დამკვრელი ნ. მემუსიკე.
 დამკითხველი, ჩვენების ჩამომრთმევი,
 გამოძიებელი.

დამკლავებული ნ. აკეცილი.
 დამკლის უფლება ნ. შერისხიება.
 დამლევს ნ. დასასრულს.
 დამლტვარი ნ. სველი.

1. დამნავსველი ნ. ავთვალი.
 2. დამნავსველი ნ. მძღვეარი.
 დამნაშავე, ბრალდებული, ბრალიანი
 (ბრალიანი და უბრალო), ბრალეული,
 შემცოდე, პირშავი, პირზნელი.

დამნაშავეა ნ. 2. დაშავება.
 დამნჯრევი ნ. დამღუპველი.
 დამოკიდებულება ნ. ურთიერთობა.

1. დამოკიდებული ნ. გამოწვეული.
 2. დამოკიდებული ნ. დაქვემდებარე-
 ბული.

დამოკიდებულება ნ. 2. ჰკილია.
 1. დამოკლება ნ. დაკლება.
 2. დამოკლება ნ. შეკაება.
 3. დამოკლება ნ. 1. კრეკა.

1. დამონება ნ. დაპყრობა.
 2. დამონება ნ. ჩაგვრა.
 3. დამონება ნ. დამორჩილება.
 1. დამორჩილება ნ. ალაგვია.

2. დამორჩილება, დანებება, ქედის
 მოხრა, იარაღის დაყრა, ფარ-ხმლის დაყ-
 რა, თითის მოკაკვა, თავის მოდრეკა, და-
 მონება (ემონება), სხვის ნება-სურვილ-
 ზე დაყდლა.

ხუმარამ თქვა: „გიჯონხია.
 თითს მოკაკავე მორჩილადო“.

• კ ა ე •

მე თავს არ მოუდრეკე ყინვასა.
 მ მ ლ ზ

3. დამორჩილება ნ. დაპყრობა.
 4. დამორჩილება ნ. 1. მოდრეკა.
 1. დამოუკიდებელი, თავისთავადი,
 თვითმყოფადი.
 2. დამოუკიდებელი ნ. თავისუფალი.
 დამოუკიდებლად ნ. თავისთვის.
 დამოუკიდებლობა ნ. 1. თავისუფლე-
 ბა.

დამოყვრება, დანათესაება, დამძახ-
 ლება, დამზახლება.
 1. დამოწმება ნ. 3. მოყვანა.
 2. დამოწმება ნ. დადასტურება.
 დამპალი, ჩამპალი, ფეტურთ, აშმო-
 რბული, დაფუტურბული, დამყაყბუ-
 ლი, ამყაყბული, გახრწნილი.

ბაყაყი მყაყე ჰაობში
 ბაყბაყებს ბაყბაყ დევიით.
 ი. გოგეზი.

დამპატიყ ნ. მუქთანობა.
 დამჟავება, დამწნილება, მწნილად ჩა-
 დება, დამუქუქება, დავარგება.

1. დამჟავებული, დამძარბული, დაქ-
 მახებული, დაქანებული.
 2. დამჟავებული ნ. დამარილებული.
 დამრბევი ნ. ავაზაკი.
 დამრგვალბებული ნ. 3. დახეული.

1. დამრეცი ნ. დაქანებული.
 2. დამრეცი ნ. თავქვე.
 დამრიგებელი ნ. მასწავლებელი.
 დამრიხო ნ. ჩამომავლობა.
 დამრიხომი ნ. ჩამომავლობა.
 დამრღვევი ნ. დამღუპველი.
 1. დამსახურებული ნ. სათანადო.
 2. დამსახურებული, ღირსეული, სა-
 მართლიანი.

დამსგავსება, დამგვანება.
 დამსვერბელი, მოაგარაკე.
 დამსკდარი ნ. 2. დასერილი.
 დამსმენი ნ. მამზღარი.

1. დამსწრე ნ. მყურებელი.
 2. დამსწრე ნ. მოწმე.
 დამსხვრევა ნ. 1. ტეხა.
 დამტვენელი ნ. დიდი.
 დამტვრევა ნ. 1. ტეხა.
 დამტკბარი ნ. ნასამოვნები,

დამტკიცება ნ. დადასტურება.
 დამუნათება ნ. დაყვედრება.
 დამუნჯება ნ. 1. ღებობა.
 დამუნჯება ნ. დამკვება.
 დამუნჯება ნ. 1. ტება.
 დამუქება ნ. მქება.
 დამუშავება ნ. კემშება.
 დამუნჯება ნ. კემშება.
 დამუნჯება ნ. დამირება.
 დამუქება ნ. კემშება.
 დამუნათება ნ. 1. მოტყუება.
 დამუნჯება ნ. 1. დანიშება.
 1. დამუნჯისთაება ნ. მუნჯებზე და-
 დგომა.

2. დამუნჯისთაება ნ. 1. ჩაქდობა.
 დამუნჯება, გატება (თოფისა და სხვ.).
 დამუნჯება ნ. 2. გატენილი.
 დამუნჯება ნ. შეშინებული.
 დამუნჯებული ნ. ფუქმდებული.
 დამუნჯება, მოქანცა, მომალა-
 ვი, ქანცის დამუნჯება, დამუნჯებული.
 დამუნჯებული.

(გულბობა) მაშინვე დანჯა... დაღმ-
 ძილს მისცა თაჲ, რომ... მეორე დღეს
 შეუდგეს კალზე ისევ იმ მოქანცაჲ
 და თაჲზრდამსმელ ტრიალს.

შ. ა რ ა გ ე.

დამქაში ნ. მომხრა.
 დამქაშის დაქრა ნ. დადასტურება.
 დამქცევი ნ. დამღებელი.
 დამდა ნ. ნიშანი.
 დამღება ნ. სიმღერა.
 დამღიანი ნ. დადასტურება.
 დამღება ნ. დამღებელი.
 დამღებელი. დამღებელი. დასაღება-
 ვი. შემმუსტრელი, დამღებელი, დამქცე-
 ვი, დამქცევი, დამღებელი, ამოხრე-
 ბელი, გამანადგურებელი.

1. დამყარება ნ. დაარსება.
2. დამყარება ნ. 2. დადგენა.
3. დამყარება ნ. დაყარება.
1. დამყარება ნ. დაღობა.
2. დამყარება ნ. ჩაფლობა.
1. დამყარებული ნ. დაობებული.
2. დამყარებული ნ. დაძვლებული.

3. დამყარებული ნ. ჩამორჩენილი.
 4. დამყარებული ნ. დამალი.
 1. დამყოლი ნ. მშვიდი.
 2. დამყოლი ნ. მორჩილი.
 დამყოლობა ნ. დამშვიდება.
 დამყოლი ნ. მშვიდი.

დამშვიდება, მშვიდება (მშვიდის), მოხ-
 დენა (უნდება), მაზა, შნოსა და ლაზა-
 თის მიმდემი.

მშვიდნიერი გოჭი გახლავთ, თქვენებუ-
 რად მემწვარი. სუფრის მაზა იქნება.

ვ. ბ ა რ ნ.

შენ საქართველოს დედოფლობა
 დაგშენდებოდა,
 დაგშენდებოდა და ჩარიგად დაგ-
 შენდებოდა.

ი. ნ ო ნ.

1. დამშვიდება (დამშვიდდა, დამშვი-
 და.) დამყოლობა, დაყოფნება, დაწყნა-
 რება (დაწყნარდა, დაწყნარა), დაღინჯე-
 ბა, დაცხრომა, დაბალითება, დაშოშო-
 ნება, დაამება, დაყურება (დაიყურა სული
 მშფოთარე). დამინდება, მიმდოვრება.
 დაამინება, მოტეხინება, ფათური (ხე-
 ლებს ნუ აფათურება), მიყურება (მი-
 ყურდებდა), დაყოფნება (დაყოფნება).
 გულს მოუფონებს. მოფონება, გულის
 მოღობობა (გული მოუღობა), გულის გა-
 კეთება (გული გაუკეთა), გულის მობ-
 რუნება (გული მოუბრუნდა), გულიდან
 გადაყრა, გარინდება, ბოღმა გულზე მო-
 ეშება, გულზე მოუფონა, გულს მოეშება.
 გულის აყოლება (გულს აყოლებს).
 გულს მოუფონა, შვება იგარძო, შენე-
 ლება, გონს მოსვლა. (დარდისა) გაქარვე-
 ბა, გაქარწყლება, (ტკივილებისა) დაამე-
 ბა, გაყურება. გაელა (ტკივილებმა გაუ-
 რა), (ქარისა, ქარიშხლისა) ჩადგომა, ჩა-
 ვარდნა.

რომ მოვედე, მაშინ ვიქნები.

დარდების მოფონებითა. ვ ა ე ა,

მაღე გადაყარეს გულიდან ფიქრები.
 ვ. ბ ა რ ნ.

ამოხენემამ თითქო წყლულ-მეწყო
გამორწყო, ისე მოუფონა გული (ცე-
ცოს). ს. მგალ.

როდის-ღა მოიტეხინებს. შ. არა გვ
განა რომ ვმცერი, ლაღი ვარ, —
ღარღებს ვიქარებ. აძითი. ხალხ.

2. დამშვიდება ნ. 2. მიწყდობა.
დამშვიდობება ნ. გამოსაღება.
დამშხალული ნ. ფაშარი.

დამცველი ნ. ვეკილი.
1. დამცირება ნ. დამდაბლება.
2. დამცირება ნ. შერცხვენა.

3. დამცირება ნ. ჩამოქვეითება.
დამცნევა ნ. დარიგება.
დამცრევა ნ. ჩამოქვეითება.

დამცრობა ნ. ჩამოქვეითება.
დამცხრალი ნ. დაკლება.
დამძახლება ნ. დამოყვება.

დამძიმება ნ. გაქირვება.
დამძლავრება ნ. ჩაგვრა.
1. დამწვარი ნ. გადამწვარი.

2. დამწვარი ნ. ძუნწი.
დამწიფება, მომწიფება, მოწევა, და-
ვარგება, დაბაზება, შემოსვლა (პურისა,
ხილისა, ბოსტნეულისა და სხვ.), თვა-
ლის შესვლა, შეთვალება, (ჭიჭილისა)
დაპურება.

ჩვენს მახლობელ მეზობელს კარზე
აღრეული პანტა ედგა, როდესაც დავარ-
გდებოდა, ხალხი მიდიოდა მოსაკრეფად.

თ. რაზიკ.

დამწინდება ნ. დამეაგება.
დამწინდებული ნ. დამარილებული.
დამწუხრება ნ. 1. წვალება.

1. დამწუხრებული ნ. მოწყენილი.
2. დამწუხრებული ნ. კირისუფალი.
დამწყალობნება ნ. დალოცვა.

1. დამწყები ნ. მოთავე.
2. დამწყები ნ. ფუქემდებელი.
დამწყვდევა ნ. დაპატიმრება.

დამწყრალება ნ. მოტყუება.
დამჰკნარი ნ. 3. გამხმარი.
დამჰლევება ნ. 2. გახდობა.

დამჰლევებული ნ. გახმდარი.
1. დამხარდამხარება ნ. გახმდარება.
2. დამხარდამხარება ნ. მიღგობა.

1. დამხმარი, მოხმდარი, მეშველი
(მეშველი ზმნა), მიმშველებელი, მშვე-
ლელი, მწე, ხელშემწყობი, ხელმძღვრ-
ელი.

ჩემებრ უძღვრეს, გაქირვებულს წყევ-
ლვარ მიეშველები. ილია.

2. დამხმარი ნ. 2. ქომაგი.
1. დამხოვა ნ. დავარდნა.
2. დამხოვა, პირქვე დამხოვა, გადა-
ბრუნება, მოპირქვეაება, დაპირქვეაება,
წამოპირქვეაება, გადაყირაება, მოსარ-
ქლება.

3. დამხოვა ნ. ჩამოგდება.
დამხრჩვლი ნ. მკვდარი.
დამქდარი ნ. ღინჯი

დამქერი ნ. 2. მორჩილი.
დამქერობა ნ. მორჩილება.
1. დანა, ბებუთი, (პატარა დანა, კალ-
მის საკრელი) კალმის დანა, ჭიბის და-
ნა, ჭაყყა, ღინწი, ხანჭლის შვილა, (ძელის
დანა ქსლის საბეჭავი) დანა, (საქეცა
დანა) ცილი.

2. დანა ნ. 3. ცალი.
1. დანადგარი ნ. 2. იარაღი.
2. დანადგარი ნ. 2. გამართულობა.

დანავსვა ნ. გათვალვა.
დანათესაება ნ. დამოყვება.
დანათვერი ნ. მთვრალი.

დანათლიაება ნ. დაკვინაება.
დანაკარგი ნ. ზიანი.
დანაკლება ნ. გაპოხიერება.

დანაკვერცხლება ნ. დანახშირება.
დანაკისკული ნ. ინდის ხურმა.
დანაკისარი ნ. მოვალეობა.

დანაკლისი ნ. ზიანი.
დანაკლულება ნ. დაკლება.
1. დანაკლუწება ნ. დახევა.

2. დანაკლუწება ნ. დაქუცმაცება.
დანაღვი ნ. ბურღი.
დანამატი ნ. მომატება.

დანამასტიკი ნ. საემელი.
1. დანამდვილებით ნ. მართლა,

2. დანამდვილები ნ. 2. დაბეჯით-
ბი.

1. დანამა ნ. 2. დასველება.

2. დანამა ნ. მორწყვა.

3. დანამა ნ. კურება.

4. დანამა ნ. 2. მცურეა.

დანამული ნ. ცვიანი.

დანამუსება ნ. დარცხვენა.

დანამცეცება ნ. დაქუცმაცება.

1. დანანება ნ. 1. დაზოგვა.

2. დანანება ნ. სინანელი.

3. დანანება ნ. 2. შეტოდება.

1. დანაოქებული (სახე), დაღმეპილი,
შეკრუხნილი.

2. დანაოქებული ნ. დაკვალული.

დანაპირი, დანაპირები, დაპირებული,
აღნათქვამი, აღთქმული.

დანა პირს (კბილს, კრიქას) ვერ უხს-
ნის ნ. მოწყენილი.

1. დანარცხება ნ. 1. დაეარდნა.

2. დანარცხება (დანარცხა), დახლა,
დახეთქება, მიწაზე გაგორება, დაგდება,
დაცემა (დასცა), წაქცევა (წაქცია),
წვევტა (დაწვევტა).

დანას პირი გაუცვდა ნ. ჩლუნგი.

დანა რომ დაკრა, ცვარი სისხლი არ
გამოუვა ნ. მოწყენილი.

დანახისხლად არიან გადაკიდებული
ნ. 1. ჩხუბი.

დანასკვი ნ. 2. დასკვნა.

დანაფანტი ნ. ზიანი.

დანაფიქრი ნ. ჩაფიქრებული.

დანაღვლიანებული ნ. მოწყენილი.

დანაყუბელი ნ. კორი.

დანაყოლი, დაფქვილი, დაგლილი, და-
ფხენილი, დაფშენილი, გაფხვიერებული,
ნაგალი.

დანაყიშება ნ. დაკლება.

დანაყიშებული ნ. დაკლებული.

დანაურება ნ. წასაუზმება.

1. დანაღვლიანება ნ. უსიამოვნება.

2. დანაღვლიანება ნ. დადარღვიანება.

დანაშაული ნ. ბრალი.

დანაშაულის გამოსყიდვა, ცოდვების
გამოსხნა, თავის გამომართლება, გამო-
კეთება, გამოწორება.

რამის ვარკვი: „შემაგნია
საქმე შენი სამუხთალი,
აწ ეგრეთა შეპყრობილმან
თავი გამოიმართალე“.

შოთა.

დანაშაულის ჩადენა ნ. 1. დაშაება.

დანაშენი ნ. ზედნაშენი.

დანაცენი ნ. ზიანი.

დანაძლევება, სანაძლეოს დადება.

დანაწვერება ნ. დაყოფა.

1. დანაწიბურება ნ. დაჯვირისტება.

2. დანაწიბურება. შეკოტება.

3. დანაწიბურება ნ. შეხორცება.

დანაწიბურებული ნ. ქღებვიანი.

დანაწილადება ნ. დაქუცმაცება.

დანაწილაება ნ. დაქუცმაცება.

დანაწილება ნ. დაყოფა.

დანაქუცება ნ. 1. ტება.

1. დანახარჯი ნ. ხარჯი.

2. დანახარჯი ნ. ნახარჯი.

დანახვა ნ. შენიშვნა.

დანახვის ხატი ნ. მიბაძვა.

დანახშირება, განახშირება, დანაკვერ-
ცხლება (რცხილამ კარგი დანაკვერცხ-
ლება იცის).

1. დანგრევა ნ. 1. ნგრევა.

2. დანგრევა ნ. 15. შლა.

3. დანგრევა ნ. 17 შლა.

დანგრეული ნ. 2. მოშლილი.

1. დანდალი ნ. საფეხური.

2. დანდალი ნ. აღვირი.

3. დანდალი ნ. სახიდარი.

1. დანდალუკი ნ. ზაფრა.

2. დანდალუკი ნ. საფეხური.

1. დანდობა ნ. 1. დაყრდნობა.

2. დანდობა ნ. შინდობა.

3. დანდობა ნ. პატიება.

4. დანდობა ნ. 3. შეცოდება.

დანდრაზა ნ. 2. სრული.

1. დანებება ნ. დათმობა.

2. დანებება ნ. 1. დამორჩილება.

დანების ტრაილი ნ. 2. ჩხუბი.

1. დანელება ნ. 3. დაქცევა.

2. დანელება ნ. ქრობა.

დანემსვა ნ. დაკრება.

დანერბვა ნ. აღრევა.

დანერგვა ნ. დარგვა.

დანეცვა ნ. დაქუცმაცება.

დანსება ნ. გაპორებრა.

1. დანთება ნ. 3. ანთება.

2. დანთება ნ. 4. მოკილება.

დანთქმა, ჩაძირვა.

ზღვასა დავანთქო, დაცხოცე,
ომიმცა რალა აგესა შოთა.

დანთხევა ნ. 1. დაქტევა.

დანის დაგდება ნ. 2. კრა.

1. დანიშვნა, აღნიშვნა, დაქდევა, და-
მუხვლა, დაქვენა.

2. დანიშვნა (დაუნიშნა) მიხნევა (მი-
უხინა), მიკუთენება (მიაკუთენა), კვეთა,
გარდაკვეთა, გარდაწვეთა, გარდაქრა.
ნ. აგრეთვე მიტემა.

წვალ, ეძებნი, ანუ ვპოვებ,
ან სიკვდილი მოვიადრო,
თვარა ბედი აზომ თურმე
მიკვეთს, ლმერთსა რალა ვქაღრო.
შოთა.

3. დანიშვნა (სამსახურში), გამწესება,
მიღება, ჩაყენება, დაყენება (მამასახ-
ლისად დააყენეს).

4. დანიშვნა (ქალისა საცოლედ), ნიშ-
ნობა, გარიგება, დაბეღვა, ბელგის მი-
ცემა, ბელგის მიტანა, დაწინდვა, წინდვა.

ქვე დაუწინდავს საცოლედ
როსან ცოტასა ყმისადა. შოთა.

1. დანიშნული ნ. საქმრო.

2. დანიშნული ნ. საცოლე.

დანიხვრა ნ. შეფასება.

დანობია ნ. 1. ჩხუბი.

დაომებული, ობმოკიდებული, ობიანი,
დამყაყებელი, დახვსებული, ხავსმოკი-
ლებული, დაბიბკებული.

დაოთხება ნ. ქენება.

დაოთხებით ნ. სწრაფად.

1. დაოკება ნ. კვება.

2. დაოკება ნ. შეკავება.

3. დაოკება ნ. ალაგმვა.

დაორსულება, მიდგომილება, მუც-
ლად ღება, მუცელქმნულება, ჩასახვა,

(ცხოველთა) დამაყება, (ფრინველთა,
ქერლლისა) ბარტყობა.

აჰა, მიუდგე და შეეძე. ოთხთ.

დაოსებული ნ. დაღლილი.
დაოსტატება ნ. დახელოვნება.
დაოდროოდროება ნ. ხრამებს გა-
ჩენა.

დაოხება ნ. ჯიუტობა.

დაოჯახება ნ. ცოლის შერთვა.

1. დამატარება ნ. დაკლება.

2. დამატარება ნ. დაკლება.

დამატარება, ქვრა, დაქვრა. დატ-
სალება, შეპყრობა, დაკავება, გაკავება,
თავისუფლების აღკვეთა, ციხეში თავი
ამოყოფინეს, ციხეში ჩასმა (ჩაგდება),
საპყრობილეში მოთავსება, დამწყვედვა,
გაციმბირება, ციმბირი აქეთ დარჩა,
მოძე. გასაყარება, გათახსირება,
თახსირი, ირონ. ვირის აბანოში გაკ-
ზუნა, ვირის აბანოში წააბრძანეს.

შენი ლეჩაქი დამხურე თეზუნდ, ...თუ
ესლავ გომურში არ დაგამწყვედო.

ილია.

დამატარებული ნ. პატეპარი.

დამატარება ნ. მიპატარება.

დამატარონება ნ. 2. დაუფლება.

დამირდაირება ნ. დამირსპირება.

1. დამირება ნ. განზრახვა.

2. დამირება, შეპირება, აღთქმა (აღუ-
თქვა), აღთქმის მიცემა, დომედება, გუ-
ლის გაკეთება, იმედის მიცემა, სიტყვის
მიცემა, პირობის მიცემა.

რომე აქათ არ წახვიდე,
შენ თუ ამას შეშეპირო,
მეცა ფიცით შეგიჭერო,
არასათვის არ გაგწირო. შოთა.

დამირებული ნ. დანაპირი.

დამირსპირება, შეპირსპირება, შე-
ტოლება, შედარება, დამირდაირება.

დამირქვაება ნ. 3. დამხობა.

დამყურება ნ. პყურება.

დამობა ნ. დაქრა.

დამოტინილი ნ. დაკარული.

1. დაპურება ნ. დამწიფება.

2. დაპურება ნ. კვება.

დაპურებული ნ. მწიფე.

1. დაპრობა, დამორჩილება, დამონება, დამონავება, დაქვემდებარება, დაძლევა, მოთოკვა.

2. დაპრობა ნ. დეფლება.

დაუანგებული ნ. ეანგინი.

დაუანგული ნ. ეანგინი.

დაუარული ნ. გაყინული.

დაუეუილი ნ. დაბეილი.

დაუინება ნ. ჭიუტობა.

1. დაუინებით, დაუინებულად, აკვირტებით, აჩემებით, ჩაძიებით (ჩაძიებით აკვირდებოდა), ახირებით, ჭიუტად, დაბეჭითებით, ჩაძიებით, დოგა-დოგა (თუხე რა დოგა-დოგა მადგახარ?), თუხე კაკალი დამამტკრია.

თუ საქმით ვერას გახდა (დეიდა), სიტყვით ზურაბს თუხე კაკალს ამტკრევდა. ს. შანშ.

(უცნობი) აშტურდებოდა ერთ წერტილს და წინ გაწოლილ ცარიელ გზას დაბეჭითებით გაჰყურებდა.

2. მრევლ.

2. დაუინებით ნ. ყურადღებით.

დაუინებით მოთხოვნა ნ. ჭიუტობა.

დაუინებულად მ. დეინებით.

დაუეულვა ნ. ჩაფერფულა.

დაუურვა, დაწრება, დაწურვა, შრობა, დაშრობა, კლება, დაწვეება (წყლისა)

1. დარაბა ნ. 1. დავა.

2. დარაბა. ფრთა, საგდული, მინაშენი.

1. დარაზშვა, საომრად გაწყობა, საომრად დაწყობა, რაზმებად დაწყობა (ჩამწყობება).

2. დარაზშვა, ძალთა გაერთიანება, შეპქიდროება, მქიდროდ გაერთიანება, მოწყობა, ჩამოყალიბება, ერთიანი სულისკვეთებით გამსჭვალვა.

დარაია ნ. აბრეშუმი.

დარაკი ნ. ფარი.

დარაკრეკება ნ. 1. დავა.

1. დარანი ნ. 2. ბზარი.

2. დარანი ნ. მღვიმე.

3. დარანი ნ. სამალავი.

დარაჯავი ნ. სადარაჯო.

დარაჯი ნ. ყარაული.

1. დარაჯობა ნ. დაცვა.

2. დარაჯობა ნ. თვალყურის დევნება.

დარაზი ნ. სასახლე.

1. დარაზობა ნ. ლხინი.

2. დარაზობა ნ. სტუმრობა.

1. დარბაისელი ნ. დიდგვარი.

2. დარბაისელი ნ. დინჯი.

3. დარბაისელი ნ. 2. საპატიო.

დარბაისლად ნ. რიგიანად.

1. დარბევა ნ. აფორიაქება.

2. დარბევა ნ. გაოხრება.

3. დარბევა ნ. გაძარცვა.

დარბეული, აკლებული, გაძარცული, იავარქმნილი, იავარყოფილი.

გარინდებული ზის ფარსმან სპარსი... და გასტქერის... განაპირა უბანს, მიწისძვრებისაგან იარავარქმნილს.

3. გამსახ.

დარბილება, გაჩვილება, დაჩვილება, მოლობა, გაცვილება, მოქნა (საქალაქმნე ტყავის მოქნა).

დარგვა, დანერგვა, დაწინდვა, დათესვა, ჩაყრა (გასახარებლად), ჩანერგვა. დარგი ნ. 2. არე.

დარდგაუჭარებელი ნ. უსინხარული.

დარდაკი ნ. 2. შტერი.

დარდალა ნ. მარწყვი.

დარდალინა ნ. შიშველი.

დარდალინა გაღება ნ. გაღება.

დარდების აშლა ნ. დადარდიანება

დარდების გულზე შემოწოლა ნ. დადარდიანება.

დარდ-ვარამი ნ. დარდი.

დარდი, ჯავრი, ბოღმა, ვარამი, ვაება, სევედა (სევედა შემომავა), ნალველი (ნალველა), გულისნადები, გულისთქმა, ფიქრი (შავი ფიქრებით ვარ მოცული), შევირეება, ჭირი, ჭირ-ვარამი, ვაგლახი, ვაი-ვაგლახი, დარდ-ვარამი, დარდუბალა,

უბედურება, კმენვა, მკნფარება, წუბი-
ლი, მწუხარება, ნაღველი, დაზი, ურვა,
დამძარბელობა, დაღრეჯილობა, ზრუნ-
ვა, საწუხარი (რა გაქვს საწუხარი?),
დარღსაგან დანა პირს არ მიხსნის;
გულში ეკლად მაქვს. ნ. აგრეთვე კეშა-
ნი. გულზე (მძიმე) ლოდი აწვეს.

მოდო, კმენვა გამოქარვე. შოთა.

მეფემან თავი დაჰკიდა
და ჰქონდა დაღრეჯილობა. შოთა.

და ხორციელი გულისთქმა ყველა და-
მარხულა და განსვენებულა. ილია.

გაერისაგან იმ კალმას ლახათიანად
მიადლა. ილია.

ურვით მოკლული შემომტირის მე
მწუხარედ სული. ილია.

ტკბილი სიტყვა ნუგეშია: კაცს გულს
მოჰფხანს. გულის ფხანა რალა დარღუ-
ბალაა?!. ილია.

დავსხედით პურის საქმელად, მაგრამ
ვინ იმ პურის ჰამას ყელში და პირში
თითქოს წაღველა მქონდა გამოვლებუ-
ლი. ა. ყაზბ.

დარღიანი ნ. მოწყენილი.

1. დარღიმანდი ნ. გულუხვი.

2. დარღიმანდი ნ. მოქეიფე.

დარღისაგან დანა პირს არ უხსნის

ნ. მოწყენილი.

დარღის გაქარვება ნ. გართობა.

1. დარღუბალა ნ. უბედურება.

2. დარღუბალა ნ. დარღი.

დარღში ჩავარდნა ნ. დადარღიანება.

დარღწაღებული ნ. მოწყენილი.

1. დარევა ნ. აფორიაქება.

2. დარევა ნ. გაკიდება.

დარეტიანება ნ. თავზარის დაცემა.

დარეტიანებული, გარეტიანებული,
რეტანი, რეტდასმული, გაბრუებული,
გაშეთებელი, თავში დაკრული.
დარეცხვა (ქურკლისა). დაწმენდა, და-
რეცხ-დაწმენდა, დასუფთავება, დაქათქა-
თება.

დარეცხ-დაწმენდა ნ. დარეცხვა.

1. დართვა ნ. ასხმა.

2. დართვა ნ. გაღიდება.

3. დართვა ნ. თხრობა.

4. დართვა, რთვა, სთვა.

1. დარი ნ. ამინდი.

2. დარი ნ. თანაბარი.

3. დარი ნ. 1. მსგავსი.

დარია, დარობს, კარგი დარი დგას
(კარგი დარი გამოვიდა), კარგი ამინდი
(ღლები) დაჰიარა.

დარი არ დარობს დარულად. შოთა.

1. დარიგება ნ. 2. გაცემა.

2. დარიგება, კეკის სწავლება, რევეა,
კეკის დარიგება, რევეა-დარიგება, ჩი-
ჩინი (ღღე და ღამე ეჩიჩინება). ფან-
დი, ცნევა, დამცნევა. ნ. აგრეთვე ჩა-
გონება.

3. დარიგება ნ. რგუნება.

დარიღება, მორიღება (ერიღეთ ქერ-
ღებს!) გაფრთხილება (გფრთხილდით
აეტომობილს!)

დარილი ნ. 3. ცლა.

დარის გამოხსვლა ნ. გამოღარება.

დარიჩა ნ. ფანჯარა.

დარიჩინი, ქანდი, კინაპო.

დარიჩაგი, ყაიდა.

დარიჩინობს ნ. სიარული.

1. დარკვევა ნ. 4. გაკეთება.

2. დარკვევა ნ. გაწმენდა.

დარკვეული ნ. გაწმენდილი.

დარკილული ნ. კინაქაში.

დარობს ნ. დარია.

1. დაროშილი ნ. აბდაუბლა.

2. დაროშილი, ღერღილი, ნაღერღი.

დარტყმა, დაკვრა, შემოკვრა, დრუზ-
ვა, ხეთქა, თხლესა, ზაპაზუპი (მათრა-
ხის ზაპაზუპი), ჩაცხება (თავში ჩას-
ცხო), გადაკვრა, გადაქვრა (მათრაზა
გადაქვრა), გაკრება (სახსრის გაკრე-
ხა. ნ. აგრეთვე 1. ცემა.

გლებს შეეძლო მოესწრო (მგლისა-
თვის) ქურდობაზე, ერთი ეღრუზა და
ფეხები ეღშეიყბინა. ი. გოგებ.

დარუმბებელი ნ. აბურცებელი.
 დარუმბული ნ. 2. სრული.
 დარუმილი ნ. წიწკა.
 დარქმა ნ. დახურვა.

1. დარქმევა (დარქვა), დასახელება (დასახელა), სახელწოდების შერჩევა (სახელწოდება შეუჩრია), სახელის მიკეთვნება (სახელი მიაკეთვნა), წოდება (ეწოდა), სახელდება (სახელსა სდება), ჰქვია, ეძახიან. ეძახიან, შესახელება.

სტერის თავად ნათლია ნუგზარ არაგვის ერისთავი შეასახელა მეფე-ნათლიამ.
 ლ. გ. ო.

2. დარქმევა ნ. 2. სახელი.
 დარუფიავება ნ. დაკერება.
 დარღალა ნ. მღვიმე.

1. დარღვევა. (ბრალდებისა), უკუგდება, გაბათილება, გაქარწყლება.

2. დარღვევა (კანონისა), კანონის შემოღლა, კანონის გადახვევა (კანონს გადაუხვია).

3. დარღვევა ნ. 11. შლა.
 დარჩევა ნ. 1. გაწმენდა.

დარჩენა (დარჩება), დარჩომა, იქნება, იარსებებს, გადარჩება, მოძვ. დამოთობა (დაეშობები), (დაეშობები თქვენი ერთგული მონა-მორჩილი).

დარჩილვა ნ. კავშირი.
 დარჩომა ნ. დარჩენა.

1. დარცხვენა ნ. შეკრთომა.

2. დარცხვენა (ირცხვენს, არცხვენს), ნამუსში ჩადება, ნამუსში ჩავარდნა, დანამუსება, სინიღისობა (სინიღისობს, ისინიღისა, სინღისზე მოყვანა, სინიღისზე მოსვლა, შესინიღისება (ასინიღისებს). ნ. აგრეთვე რცხვენი.

3. დარცხვენა ნ. 2. სირცხვილი.
 დარწმუნდა ნ. აწვნა.

1. დარწმუნება ნ. რწმუნება.
 2. დარწმუნება ნ. ჩაგონება.
 დარჭომა ნ. ჩასმა.

დარჭაკი ნ. კალაოტი.
 დასაამებელი ნ. დამამებელი.
 დასაბაზი ნ. დასაწყისი.
 დასაბამიდან ნ. 2. თავიდან.

1. დასაბამითი ნ. პირველდაწყებითი.
 2. დასაბამითი ნ. ძველი.
 დასაბ(რ)ჩენი ნ. 2. დასაყრდენი.
 დასაგომო ნ. სასირცხვილო.
 დასადარი ნ. 1. თანაბარი.
 დასადგომი, გასაჩერებელი, დასარწმუნე.

დასადგურება ნ. დასახლება.
 1. დასადგურებული ნ. დასაყუდარი.
 2. დასადგურებული ნ. ბინა.
 1. დასავალი ნ. ბოლო.
 2. დასავალი ნ. დასავლეთი.
 დასავანებული ნ. დასაყუდარი.
 დასავლეთი, დასავალი (მზე დასავალზე იყო), მზის დასაბული.

მზე ერთ შუბის ტარზე იდგა დასავლეთ.
 გ. წერ.

დასაკლავად არ დაინდობს ნ. 1. ბტრობა.

დასაკლიხი ნ. ზიანი.
 დასალეხული ნ. დალურჯებული.
 დასალევი ნ. სასმელი.

1. დასამარება ნ. დამარხვა.
 2. დასამარება ნ. 2. დაქცევა.
 დასალამოხანდა ნ. დაღამება.
 დასამხარი ნ. ადვილი.

დასანანი ნ. საწყენი
 დასანანია ნ. აფსუს!
 დასანიშნავი ნ. უცოლო
 დასანაყრებელი ნ. სანოვაგე.
 დასაპალნება ნ. 2. კიდება.

დასაპალნებული ნ. დატვირთული.
 დასაპატიმრებელი ნ. დასაქერი.
 დასაპყარება ნ. დასახიჩრება.
 1. დასაპყარებული ნ. ავადმყოფი.
 2. დასაპყარებული ნ. უღონო.
 დასაპყრობი ნ. დასაქერი.

დასართვა ნ. გადიდება.
 დასარჩენი ნ. დასადგომი.
 1. დასასრული ნ. ბოლო.
 2. დასასრული ნ. სიკვდილი.

დასასრულს, ბოლოს, ბოლოში, მიწურულში, მიწურულს, დამლეკს, უკანასკნელ (უკანასკნელ არცხებში).

დასაფარავი ნ. გასანადგებელი.
დასაფლავება ნ. დამარხვა.
დასაფრება ნ. დამალვა.

1. დასაქმება, მინდობა, დაკისრება, კისრად დადება, მიცემულობა, დავალე-ბა, რწმენება. თავს მოხვევა (თავს მო-მახვიეს ეს საქმე), გადაკიდება (ეუღ საქმეს გადამიღეს), დაბარება (დავაბა-რე).

2. დასაქმება ნ. მინდობილობა.
დასაქცევი ნ. სატილო.
დასაღონარი ნ. საწყენი.

1. დასაღუპავი ნ. დამღუპველი.

2. დასაღუპავი ნ. სატილო.

1. დასაყრდენი ნ. ფუძე.

2. დასაყრდენი, დასაყრდნობი, მისაბ-(რ)ჩენი, დასაბ(რ)ჩენი, საბჭენი, სამაგ-რი, ბ(რ)ჩენი, საბ(რ)ჩენი, დასანდობი, სადგომი. ნ. აგრეთვე ბოძიკიტი.

3. დასაყრდენი ნ. ბოძიკიტი.

დასაყრდნობი ნ. 2. დასაყრდენი.

დასაყუდარი, დასაყანებელი, თავშესა-ფარი, დასასადგურებელი. ნ. აგრეთვე ბინა.

დასაშვები, შესაძლებლად მიჩნეული, მიღებული, მისაღებად მიჩნეული (აღი-არებული).

დასაშოშინებელი ნ. დამამებელი.

დასაშვები ნ. იქნება.

დასაჩუქრება ნ. 2. ბოძება.

დასაცხრომებელი ნ. დამამებელი.

დასაძრახისი ნ. სასირცხვილო.

დასაძრახავი ნ. საგინებელი.

დასაწოლი ნ. ორსული.

1. დასაწუნი ნ. სასირცხვილო.

2. დასაწუნი ნ. უმაქნისი.

დასაწყისი, დასაბამი, ძირი, ფესვი, წყარო, საფუძველი, ამოსავალი წერტი-ლი, ჩანასახი, საწყისი, სათავე, თავი, პირი (ზამთრის პირი), სიტთა (დილის სიფთა), დამდეგი (თებერვლის დამდეგს), ლებანი (კაკლის ჩანასახი).

დასაწყისიდან დასასრულამდე ნ. მთლად.

დასაქერი, დასაყრობი, დასაპატიმრე-ბელი.

დასაქურისება, დახოჯაება, წყვილის გამოსხმა, დაყოფა, კოფა, დაწმენდა, დაყვერა.

1. დასახლება ნ. დადასტურება.

2. დასახლება ნ. დარქმევა.

3. დასახლება ნ. სახელი.

1. დასახლება (ასახლებს), აღნიშნა (აღნიშნა), ხსენება (ახსენებს), მოხსენე-ბა (იხსენებს).

დასახლებული ნ. ზემოხსენებუ-ლი.

დასახირება, დამახინჩება, გახიბრე-ბა, დაშვება (დაშუდა), ხიბრად ქცევა, ხელ-ფეხის დაშვება, დაგონება (აგონ-ჩებს), დასაყარება, დაუშნობა, დღლა-რქნა, გაულანათობა, ტყენა. ნ. აგრეთვე 2. წახდენა.

ამისთანა რაშს თავის თავის დაზიანე-ბაც შეუძლია და მხედრისაც.

შ. არა გვ.

დასახირებული ნ. კუტი.

1. დასახლება ნ. ახალშენი.

2. დასახლება, დასადგურება. ბინის დადება (ბინა დაიღო), დაბინავება, და-ვანება, დახიზვნა, დაბანაყება, ბანაკის დადება. ბანაკის დაცემა, ბანაკად დგო-მა, ჩამოთესლება.

დასახლარება ნ. ცოლის შერთვა.

1. დასახურავი ნ. წამოსასხამი.

2. დასახურავი ნ. ხუფი.

დასაქლომი ნ. შერბი.

დასაქრებელი. სიპართლის მსგავსი.

დას-დასად ნ. მწყობრად.

1. დასევა ნ. იერიში.

2. დასევა ნ. 2. ხევეა.

1. დასერვა ნ. 2. ვაქრა.

2. დასერვა ნ. ხრამების გაჩენა.

1. დასერილი, ნ. დაკვალული.

2. დასერილი, დახუთილი, ნ. შაშრა, დაშაშრული (მზისგან დაშაშრული ხელ-პირი), დამსკლარი, მიწამწვარა.

(გლეხი) ფეხების წულულს, მიწამწვა-რას დაშაშერას, ეკალ-უკალში კენჭების ხეწყას... არ უტყდება, შეურყეველად აშურებს სამუშაოს. ს. მ გალ.

დახეული ნ. 2. დახეული.

1. დასველება (დასველდა), გალუმპვა (გაილუმპა), გაწუნვა, გახუზვა, დაზუნ-
ჯელა, გარაოხვა, გაწუმპვა, დაქანჯა-
ხება.

მეცხვარეს ნამწვიმისაგან დაზუნჯელი
(ცხვარი მთის კალთაზე გაეშალა).

ა. ყ ა ზ ბ.

მთლად დასველებული და დაქანჯახე-
ბული შიდად თაეის სახლის კარებს.

შ. ა რ ა გ ე.

2. დასველება (დასველა), დანამვა,
დაღტობა, ღტობა, დაღობობა, ღობობა,
დაპუებულება.

იკითხავს, სულტყვამს, უსტარსა
ალტობს ცრემლითა ცხელითა.

შ ო თ ა

3. დასველება, დაქოქება, მოწუნვა
(იატაის მოწუნვა).

დასვენება ნ. შესვენება.

დასვენების დრო ნ. მოკალება.

დასვენების დღე ნ. უქვე.

დასვენებული შიწა ნ. ნაჩხატო.

დასვიწაება, დანათლიაება.

დასვიწარება ნ. 2. გასინჯვა.

დასვრა ნ. თხუნა.

1. დასი ნ. დასტა.

2. დასი ნ. ნახირო.

3. დასი ნ. რაზმი.

4. დასი, გუნდი, ჯგუფი, წყება, კრე-
ბული.

5. დასი ნ. 2. კრებული.

დასიებული ნ. აბურცებული

დასიწმრება ნ. 2. ლანდი.

დასისტიკინება ნ. დატუქსება.

დასიცხული, მზედაკრული, სიცხისგან
შეწუხებული.

ბიქები... ასხამდნენ წყალს პირდაღე-
ბულს, დასიცხულ კამჩებსა. ილია.

1. დახკლომა ნ. დაეარდნა.

2. დახკლომა ნ. გახეთქა.

1. დახკვნა ნ. განაჩენი.

2. დახკვნა, დანასკვი.

დასკვნიოი ნაწილი ნ. ბოლო.

დასკუპება ნ. დაჭლომა.

დასმა (დასვა), დასხმა, მოსხმა (ბავ-
შეები გვერდზე მოისხა), წამოსკუპება
(წამოასკუპა), წამოატყვირინა, შესხმა (ქა
თმები ქანდარაზე შესხა).

დასმენა, დაბეზლება, ბრალის დადება,
დაწამება, უკრში ჩაწეთება, ჩასმენა,
ჩაწურჩლება, ჩაფურჩლება, ჩურჩვნა,
ჩაეკვნა (ჩაუეკნა), სიტყვის შიტანა,
გაცემა.

დასნებოვნება ნ. ავადმყოფობა.

დასნეულება ნ. ავადმყოფობა.

დასო ნ. ფიჩხი.

დასობა ნ. ჩასმა.

1. დასორსლება ნ. დაგუნდაეება.

2. დასორსლება ნ. დახვევა.

დასორსალებული ნ. 3. დახვეული.

დასრესა ნ. ზელა

დასრესილი ნ. დაქმუქნილი.

დასრიალება ნ. დაგორება.

დასრულება ნ. დამთავრება.

1. დასტა ნ. ნაყრავი.

2. დასტა ნ. რაზმი.

3. დასტა (მეზურნეებისა, მესაზან-
ღრეებისა), დასი, თაბუნი, საზანდარი.

ქართული თეატრის დასი. ილია

მედოლითა და მებუეტთა დასტა გამო-
ჩნდა ს. კლდ.

საგულსხმოა, რომ დასი ქართული
მუსიკის ტერმინად კი არ იქცა, არა-
მედ თეატრის ტერმინოლოგიისათვის
იქცა. ი. ჯ ა ვ.

ძველად თაბუნი ერთი პროფესიის
ხალხს ეწოდებოდა. ი. გ რ ი შ.

4. დასტა ნ. საღვინე.

5. დასტა, კონა, შეყვრა.

აბოლონმა ილიაში ამოიწარა პორტ-
ფელი და დასტებად შეკრული ფული
გარედან მოსინჯა ხელით. ა. ბ გ ლ.

დახტამალი ნ. ჩვარი.

დასტამბვა ნ. დაბეჭდვა.

დასტამბული ნ. ნაბეჭდი.

დასტამბო ნ. ნესვი.

დასტანაგი ნ. სამაჯური.

დასტანგი ნ. სამაჯური.

დასტაქარი ნ. ექიმი.

1. დასტურ ნ. მართლა.

2. დასტურ ნ. რასაკვირველია.

1. დასტური ნ. თანხმობა.

2. დასტური ნ. დადასტურება.

3. დასტური ნ. ნებართვა.

დასტურის დაცემა ნ. თანხმობა.

დასტურის მიცემა ნ. თანხმობა.

დასტურის მიუღებლად ნ. დაუკითხა-ვად.

1. დასუნთქვა, დაყნოსვა.

2. დასუნთქვა, დაშხამვა, დაგესვლა.

დასუსტება ნ. გაძალევა.

1. დასუსტებული ნ. მოუძღვრებულნი.

2. დასუსტებული ნ. უღონო.

დასუფთავება ნ. დაგვა.

დასწავლა, დახეპირება, გახეპირება, დახსოვება, სას ჩაქბილვა, (უზაროდ დახეპირება) ზუთხვა.

დასწრება (დასწრება საეაღღებულთა), ყოფნა.

დასწუველოს ღმერთმა, დაღახერა ღმერთმა, დააშამათა ღმერთმა.

დაღახერა ღმერთმა, ეგ ვეღარ მოვიფიქრე. ილია.

დასხდომა ნ. დაჯდომა.

დასხება ნ. გაქრა.

და სხვა, ასე შემდეგ (ა. შ.), და მისთანანი.

1. დასხლტა (საქონლისა ნახირისაგან), ჩამორჩენა, ჩამოცილება, მხარს ვერ უსწორებს, ფეხდაფეხ ვერ მისდევს.

კარგა ყური უგდეთ, ცხორი არ დასხლტეთ. ა. ყაზბ.

2. დასხლტა ნ. სრიალი.

დასხლტომა ნ. განთავისუფლება.

1. დახხმა ნ. დასმა.

2. დახხმა ნ. 1. დაქცევა.

დახჯა, მოხვდომა (დაუღვერობისათვის მოხვდა), მოხვედრება (დაგვიანებისათ-

ვის მოახვედრეს), სასჯელის დადება (სასჯელი დაადეს), მისჯა (მუესაჯა, მიქსაჯეს), ალაიში გატარება, ალაიში გაძვრენა.

„ახლა, ძებო, ზომ გეძღვეო წასკლას ნებას?“ — „გაძღვეო, გაძღვეო ალაიში... გაგაძვრინეთ და მეტი რაღა!“
ე. ნინოშვი.

1. დატაყება ნ. მივარდნა.
2. დატაყება (დანისა, ხანჯლისა და სხე), ტაყება, დაძვრება, დაცემა (გულში დანა დასცა).

3. დატაყება ნ. 1. დაძვრება.

4. დატაყება ნ. დაჯახება.

5. დატაყება ნ. 1. ჩხუბი.

1. დატანება ნ. 1. გადიდება.

2. დატანება ნ. გაკიდება.

3. დატანება ნ. თხრობა.

4. დატანება ნ. ჩასმა.

დატანებული ნ. 2. მოყოლილი.

დატანჯვა ნ. 1. წვალება.

დატანჯული ნ. ტანჯული.

დატატანება ნ. დატუქსვა.

1. დატაცება ნ. გაყიდვა.

2. დატაცება ნ. ქურდობა.

დატბორება ნ. დაგულება.

დატევა ნ. დატუქსვა.

დატენა, გამოტენა, დაჩურთვა, გამოცემა, დაგმანვა, დაქმანვა.

დატენილი ნ. 2. გატენილი.

დატვირთვა ნ. 2. კიდება.

დატვირთული, დასაპალნებული, ფეხმძიმე, დაყათრული.

ერთი ბიჭი და ლუარსაბი ნელ-ნელა აედევნენ უკან ფეხმძიმე ურემსა.
ილია.

დატირება ნ. 2. ტირილი.

დატიტკნული ნ. დატმუქნილი.

დატიტული ნ. მლაშე.

დატიშვა ნ. გაქცევა.

დატიშობა ნ. 1. აშება.

დატიჰანა ნ. ტყენა.

დატიშცა ნ. ტყენა.

1. დატოვება ნ. 6. ცლა.

- 2. დატოვება ნ. მიტოვება.
- დატოვება ნ. 3. ზმანება.
- დატორვა ნ. 4. ელება.
- დატოტვილი ნ. ტოტებიანი.
- დატოტიანებული ნ. ტოტებიანი.
- დატუსალება ნ. დაპატიმრება.
- დატუსალებული ნ. პატიმარი.
- დატუსკვა, გაჯაწრება, გათათხვა, შეჯახვა, შეჯვინება (შეჯვინება). გაჯორვა, შეტევა, შერისხვა, შენიშვნის მიცემა, შეხუტება, ერთი ამბავი დაწიეს, ბაღის აშლა (ბაღანს აუშლის), ერთი ყოფა დაწია, დაცახანება, დატევა (დატეა), დატატანება, მოცხება, (მოსცხო), ზორბად მოხდა, კარგად მოახევედრეს. გაეცხება, საყვედურის თქმა, საყვედურით ავსება, დასისტიკინება, გადოსცხება, ჭანდარაში გატარება. შავი დღის დაყენება, ზურგზე ბოლი (ბღღვირო) აღინა, სეირის ჩვენება, სეირს აუტრებიანებს, ქარცეცხლში გატარება (გაატარეს), შეშობა (ღაზათთანაღ შეამკეს), თვლების გადბრიალება (თვლები გადუბრიალეს). საყვედურით ცხვირის გახურება, ცხვირიდან ძმარი აღინა, სას. კვლად აუწავს, შეფუცხუნება, შეჩუჩხუნება, კვლით ქვა ასროლინეს, გამათრახება, ახად გაღანძღეს, ძაღლთან დაბმა (დააბეს), ვირზე შესმა (შესვა).
- 1. დატყლომა ნ. დამართება.
- 2. დატყლომა ნ. 1. მივარდნა.
- დატყვევება ნ. მოხიბვლა.
- დატყვევებული ნ. გატყვებული.
- დატყუება ნ. 2. მოტყუება
- დატყუილება ნ. 2. მოტყუება.
- დაუამებელი, მოურჩენელი.
- დაუბერებელი, დაუქველებელი, სას. უკვლავ-უბერებელი (ეს კაცი უკვლავ-უბერებელია).
- დაუბოლოებელი ნ. დაუსრულებელი.
- დაუბრკოლებელი, შეუფერხებელი.
- დაუბურველი, დაუბურავი, თავლია, თავშიშველი.
- 1. დაუდგრომელი ნ. გაუტანელი.
- 2. დაუდგრომელი ნ. მოუსვენარი.
- 3. დაუდგრომელი ნ. მბორკავი.

- დაუდგრომლობა ნ. ამაოება.
- 1. დაუდგარი ნ. მოუსვენარი.
- 2. დაუდგარი ნ. ცუდღუტი.
- დაუდგარი, ეთაერი, ეთავებოლო, ყურწაგდებული, ყურადღებო, უგულისყურო, გარეწარი, გულგრილი, გულაყრილი (საქმეზე გულაყრილი), გულატრეებული, უგულო, უხალისო, ბოლოდაშეებული, პოდომალი, თავშიცხუნელი, თავდაუდებელი, უზრუნველი, დაფალი, არას დაგიღეს. ნ. აგრეთვე უღარღელი.
- ყრმა გარდასვა მასპინძელმან, არ ლაფალმან, აემან, უქმან. შოთა.
- დაუდევრობა ნ. 1. შეცდომა.
- დაუდუმარი ნ. დაუჩუმარი.
- დაუდუმებელი ნ. დაუჩუმარი.
- დაუფიწყარი, მარადსახსოვარი, გონებიდან განუშორებელი. წარუშლელი, წარუხოციელი (კვალი, შთაბეჭდილება, ხსოვნა და სხვ.), ნეტარხსენებელი, მარადმოსაგონებელი, სულმნათი.
- დაუფხებელი ნ. 2. დაუშრეტელი.
- დაუზავებელი ნ. მოსისხლე.
- დაუზარებელი ნ. ბეჭითი.
- დაუზოგავად, თავზე ხელალებით, თავგანწირვით, თავგამეტებით, გაცოფებით, გატაცებით, გააფთრებით (მაჯ, ბრძოლა).
- ბრანშორეული ივანე და ბესია თავგამეტებით მიიწყედნენ ერთმანეთისაკენ. ე. ნი ნო შუ.
- 1. დაუზოგველი ნ. სასტიკი.
- 2. დაუზოგველი ნ. უყაირო.
- დაუკავებელი ნ. თავისუფალი.
- დაუკითხავად, უკითხავად, კითხვა (არც მოსვლა უკითხავს და არც წასვლას ვინმეს კითხება), ნებადაურთველად, უნებართვად, შეუტყობინებლად, გაუგებინებლად, მოუხსენებლად, დასტურის მიუღებლად, ნებართვის გარეშე, უდასტუროდ.
- დაუკოდავი ნ. 1. კორი.

1. დაუკრფავში გადასვლა ნ. ვაზი-
აღება.

2. დაუკრფავში გადასვლა ნ. შე-
ღედა.

დაულაგებელი ნ. აყრილ-დაყრილი.

დაულაგებლობა ნ. აბდაუბდა.

დაულეველი ნ. 1. დაუმრეტელი.

დაული ნ. დაფი.

დაულტობელი ნ. დაუსველებელი.

დაუმალავი ნ. ღია.

1. დაუმთავრებელი ნ. დაუსრულე-
ბელი.

2. დაუმთავრებელი ნ. უკმარი.

3. დაუმთავრებელი ნ. შეუსრულებე-
ლი.

1. დაუმორჩილებელი ნ. ურჩი.

2. დაუმორჩილებელი ნ. 2. შეურყე-
ველი.

დაუმოწმებელი ნ. უსაბუთო.

დაუმტკიცებელი ნ. უსაბუთო.

1. დაუმუშავებელი, გამოუყვანელი,
მოუქნელი, გამოუქნელი, მოუთლავი,
ხამი (ტყავი).

2. დაუმუშავებელი ნ. 3. ტლანკი.

3. დაუმუშავებელი ნ. შეუსწაველი.

4. დაუმუშავებელი ნ. უპატრონო.

დაუმუშვიდებელი ნ. მოუსვენარი.

დაუმუშვიდობებლად ნ. უსალმოდ.

დაუნაწილებადი ნ. განუყოფადი.

დაუნაწილებელი ნ. განუყოფადი.

დაუნახავი, უმადური.

1. დაუნდობელი ნ. გაუტანელი.

2. დაუნდობელი ნ. 2. ვერავი.

3. დაუნდობელი ნ. სასტიკი.

დაუნჯება ნ. შეკრება.

დაუოკებელი ნ. ურჩი.

დაუპატივებელი, მიუწვეველი, უწვე-
ვი, (დაუპატივებელი სტუმარი) აბუჩი,
აბუჩალავი.

1. დაურვება ნ. გადახდევინება.

2. დაურვება ნ. გაწმენდა.

3. დაურვება ნ. მოწყობა.

4. დაურვება ნ. 2. დამორჩილება.

1. დაურიდალი ნ. გაბედული.

2. დაურიდალი ნ. 4. თამაში.

1. დაურღვეველი ნ. მკვიდრი.

2. დაურღვეველი ნ. უდავო.

დაურწყება ნ. 2. აღება.

1. დაუსაბამო ნ. მრავალწლოვანი.

2. დაუსაბამო, უსაწყისო, მარადის-

მყოფი, მარადი, უსასრულო, უსაზღვრო.

დაუსაბუთებელი ნ. უსაბუთო.

დაუსაკლისი ნ. წუნდაუღებელი.

დაუსაქმებელი ნ. მოცლილი.

დაუსახლებელი ნ. უსაქური.

დაუსველებელი, დაულტობელი, შპრა-

ლი.

დაუსვენებელი ნ. მედამ.

1. დაუსრულებელი, უსასრულო, და-
უმთავრებელი, გაუთავებელი (გაუთავე-
ბელი დაფა აქვთ), ბოლომოუღებელი,
ბოლო არ უჩანს.

2. დაუსრულებელი } ნ. შეუსრულე-
ბელი.

3. დაუსრულებელი, უსასრულო,
გაუთავებელი (გაუთავებელი ვაი-ვაგლა-
ხი), შეუჩერებელი (გაუჩერებელი ვი-
ვილი-ხივილი), შეუჩერებელი, შეუწყვე-
ტელი, განუწყვეტელი.

სიტყვა იყო გრძელი, დაუსრულებე-
ლი.

დ. კლდ.

დაუსრულებლად ნ. მედამ.

დაუსრულებლივ ნ. მედამ.

დაუსტვინე ნ. ქარაფშურტა

დაუსუსურება ნ. დაძახუნება.

დაუსწრებლობა ნ. გაცდენა.

დაუფარავად ნ. ცხადად.

1. დაუფარავი ნ. ღია.

2. დაუფარავი ნ. დაუცველი.

დაუფასებელი, ფასდაუღებელი

დაუფიქრებლად ლაპარაკი ნ. წამო-
როშვა.

1. დაუფლება ნ. 3 ათვისება.

2. დაუფლება, დაპატრონება, ბატონ-
პატრონობა, პატრონობა, დაპყრობა, ხე-
ლის დაღება, ხელში ჩაგდება, ჩაბოქვა,
აღება (ძალაუფლების ხელში აღება),
კლანჭებში ჩაგდება.

დაუქრთამავი ნ. უანგარო.

დაუღალავი, მოუქანსავი, დაუღლეო,
მოუღალავი, დაუმროშელი, დაუსხრო-

მელი, დაცვადებელი, შეფარებული, შეტყუებატახელი, მოეწვევებელი, შეუწყობელი, მხნე, გამაჩვი, გამაჩვლი, ხ. აგრეთვე ბეჭითი.

აქ. მწიფი და ისარი და მკლავი დაუმრობელი. შოთა მე გამა მყავდა მხნე კაცი, შარტყე, დაუღლელი და ბეჭითი... ილია.

დაუღლება ნ. აღრევა დაუღლელი ნ. დაეღლაღვი. დაუყვადრებელი ნ. პატროსანი. დაუყოვნებელი ნ. სსწრაფი.

1. დაუყოლიებელი ნ. გაესწორებელი.

2. დაუყოლიებელი ნ. ურჩი. დაუყოფელი ნ. განუყოფელი.

1. დაუშვებელი ნ. უწმაწერი.

2. დაუშვებელი ნ. წარმოდგენელი.

3. დაუშვებელი ნ. მიუტყვებელი.

დაუშნობა ნ. დასახიჩრება.

1. დაუმრებელი (დაეწრეტელი ენუჩიის პატრონი), დაუმრტობელი, ეწრეტი, ეღვეი, ეღვეილი, გამოუღვეილი, უღვეიელი, დაუღვენელი, მოუღვენელი (საუჩქე, სიმდიდრე და სხვ.), დაეცდომელი.

2. დაუმრებელი, ეუმრეტი, ექრობელი, გაქრობელი, დაეცვებელი.

მეცხეობითა დამწეპრვარ. ცესელი ეუმრეტი მეზნებია. შოთა.

1. დაუმრობელი ნ. დამდაღვი.

2. დაუმრობელი ნ. 2. ნიადავი.

დაუმრომლად ნ. მეღამ.

დაუმრტობელი ნ. 1. დაუმრეტელი.

დაუჩუშებელი, დაუღემარი, დაუღუ-მბელი, ხმაგაუკმაჯელი, ხმააუწყევბელი, დაუწყნარებელი, პირმოუკრავი. ნ. აგრეთვე ლაქლაქა.

დაუცადებელი ნ. დაეღლაღვი.

დაუცადი ნ. ჩუბინი.

დაუცავი ნ. დაუცველი.

დაუცდომელი ნ. 1. დაუმრეტელი.

დაუცველი, დაუცავი, დაუჯარავი.

1. დაუცხრომელი ნ. დაუღლაღვი.

2. დაუცხრომელი ნ. მოუცვენარი.

დაუძელებელი ნ. დაუებრებელი.

დაუძინებელი ნ. მოსისხლე.

1. დაუძლიოებული ნ. აუღმყოფი.

2. დაუძლირებული ნ. უღმონო.

დაუძრახავი ნ. წუნდაუღებელი.

დაუწმინდავი ნ. მღვრი.

დაუწოღელად ნ. ხუხე.

1. დაუწყნარებელი ნ. დაეჩუშებელი.

2. დაუწყნარებელი ნ. მოუცვენარი.

დაუებრელი ნ. თავისუფალი.

დაუხანებლად ნ. სწოდად.

დაუედაობა ნ. შეცდომა.

1. დაუხლოვნებელი ნ. 1. ლობი.

2. დაუხლოვნებელი ნ. 1. ხამი.

დაუხვეწიელი ნ. ტლანქი.

1. დაუსურავი ნ. დაებურავი.

2. დაუსურავი ნ. 2. ღია.

1. დაუჯერებელი ნ. 1. ეკვანი.

2. დაუჯერებელი ნ. წარმოდგენელი.

დაფაღმანდება ნ. დაბორცვა.

1. დაფანტვა ნ. 1. დაბნევა.

2. დაფანტვა ნ. 4. შლა.

დაფანტულად ნ. გაფანტვით.

დაფანტული ნ. გულმავიწყი.

დაფარება ნ. დახურვა.

1. დაფარვა ნ. განადღება.

2. დაფარვა ნ. დამალვა.

3. დაფარვა ნ. 3. დაცვა.

დაფარება, წაფარება, დახურვა, წაფენა.

დაფასება ნ. შეფასება.

დაფატრა ნ. 1. დახევა.

დაფაფხვა ნ. დეზის კვრა.

დაფაზრული ნ. ხმელი.

დაფაცურება ნ. აფუსფუსება.

დაფაფი ნ. დაფი.

დაფევა ნ. დაცობა.

1. დაფეთება ნ. აფორიქება.

2. დაფეთება ნ. 2. ზარი.

დაფეთებული ნ. შეშინებული.

დაფეთთანებული ნ. შეშინებულნი.

დაფენა ნ. 1. შლა.

დაფენადებული ნ. ფენად-ფენადი.

დაფერდება ნ. მოხრა.

დაფერდებულო ნ. დაქანებული.

დაფერფულა ნ. დააგლება.

1. დაფერხება ნ. დაჯდომა.

2. დაფერხება ნ. შესვენება.

დაფეშხობა ნ. დაქრა.

დაფი, დავლი, დოლი, დაული, დაბ-
დაბი, დავდაფი, ამბურა, დამბურა, ება-
ნი, ბობლანი, ქოსი, ზაბილური, დალა-
ბანდი.

იკრეს ნობსა და დაბდაბსა,
შეიქმნა ბუყთა ტურკიალი. შოთა.

ათ დღემდის ისმის ყოველგან
ხმა წინწილისა, ებნისა. შოთა.

დაფიონზე ნ. გათენებისას.

დაფის აკი ნ. გარსი.

1. დაფიქრებული ნ. დაფიქრებული.

2. დაფიქრებული ნ. ჩაფიქრებული.

დაფიცება ნ. ფიცი.

დაფლეთა ნ. დახევა.

დაფლეთილი ნ. დახეული.

დაფნარი ნ. ტყე.

1. დაფოღება ნ. გაუფასურება.

2. დაფოღება ნ. ჩამოქვეითება.

დაფრთიანება ნ. შებუშბულა.

1. დაფრთხოება ნ. დაშინება.

2. დაფრთხოება ნ. 2. ზარი.

დაფუკვა ნ. კუმშვა.

დაფურცვლა ნ. 2. გაქურჩნა.

დაფუტუროება ნ. დალბობა.

დაფუშვილი ნ. 2. მოშლილი.

დაფუძნება ნ. დაარსება.

დაფქვა ნ. წამოროშვა.

დაფშვნა ნ. დაფხვნა.

დაფშვნილი ნ. დანაყილი.

დაფხვნა, დაფშვნა.

დაფხვნილი ნ. დანაყილი.

დაფხრეწილი ნ. დახეული.

დაქაღნება ნ. კვებნა.

დაქათქათობა ნ. დარეცხვა.

დაქაღებული ნ. მოწიფული.

1. დაქანება ნ. დაგორება.

2. დაქანება ნ. დაგვერდღელება.

დაქანებული, დაფერდებულო, დამრე-
ცი, დაღმართი, ჩაღმართი, ნ. აგრეთვე
ფლატე.

დაქაქანება ნ. სიარული.

დაქანცული ნ. დალილი.

1. დაქვეითება ნ. 2. დაკლება.

2. დაქვეითება ნ. ჩამოქვეითება.

3. დაქვეითება ნ. ცხენიდან ჩამოსვლა.

დაქვემდებარება ნ. 1. დაპყრობა.
დაქვემდებარებული, ხელქვეითი, ხელ-
ქვეშეთი, ქვეშევრდომი, დამოკიდებული,
საქვეუწყებო.

დაქვიღება ნ. დასხმა.

დაქიმიობით ნ. მაძრისად

დაქიმიობული ნ. მშიერი.

დაქირავებული ნ. მოჯამაგირე.

დაქოლვა ნ. წყევლა.

დაქოჩქილი ნ. 2. დაქველებული

1. დაქორწინება, ქორწინება (იდიღე-
ბეში, იქორწინეს), ქორწილის გადახდა,
ჭვირისწერა, გვირგვინის დადგმა, გვირ-
გვინის კურთხევა, ბექლის შეცვლა (ვის-
თანმე), შეუღლება, დაწყვილება, სას.
გვირგვინის ფსკენა (გვირგვინი იფსკენა).
2. დაქორწინება ნ. ცოლის შერთვა.
3. დაქორწინება (დაქორწინა) ნ. გა-
თხოვება.

დაქოქვა ნ. მომართვა.

დაქოქილი ნ. მართაბაზი

დაქრთამვა ნ. მოსყიდვა.

დაქრის ნ. ფრენა.

დაქსაქსვა ნ. 4. დაბნევა.

დაქსევა ნ. შეგულიანება

დაქსაქსული ნ. დახლართული.

დაქუცმაცობა, ლუკმა-ლუკმად ქცევა,
დანაკუნება, დანაწევრება, კუნვა, ნა-
კუნწ-ნაკუნწად ქცევა, დაწვრილება, ხლე-
ჩა, მკესვა, დანაწილაკება, დანაწილება,
ნაგლეჯ-ნაგლეჯად, ნაწყვეტ-ნაწყვეტად,
ნაგლეჯ-ნაფლეთად, ნაკვეცი-ნაკვეციად,
დანახერება, განაწერება, ფშხვნა,
ფხვნა, ფშვნეტა, დანეცვა, ნეცვა, დანამ-
ციცება, ციცქნა (ციცქნის), ბალთვა,
ჭრა, დაღერღვა, ჩქლეთა, გაჩქლეთა.

„თუ კამოღში ჩაგვეპარნენ როდისმე
(თავგებში), თქვენს ფარჩის კაბებს ნა-
ვეცი-ნაკვეციად აქცივენო“ — უპასუხა გა-
დიამ,
ბაკაკი.

(ქარმა) დარეული (ბერტის) ნაკლეჲ-
ნაკლეჲად მალა ასწია. ა. ყ ა ზ ბ.

1. დაქვევა (სოხისა), მიქცევა: ქვევა
(აქვევს, იქვევა), თხვევა (ათხვეს, ითხვე-
ვა), დანთხვევა (სასხლი დანთხვა), და-
ღვრა (ღვრის, იღვრება). ვამოღვრა, სხმა
(ასხამს, ასხმება), მოსსმა, ვადასსმა,
გამოღინება, დაფრქვევა (აფრქვეს,
იფრქვევა), მოფრქვევა, დენა (ადენს.
დის), გადაქცევა, დაქვილება (ღვინოს
წყალი ბლომად დაქვილეს), მოქცევა
(უბოში წყლის მოქცევა), წვეთა (აწყე-
თებს, წვეთს), ჟონვა (ჟონავს), გაღენა
(ტიკჳორას გასღის), გადაღება (წყლო-
სა), თავის წაქცევა, თავის მოქცევა, და-
სხმა.

ხელში აიღებს პირსავსე ჳიქას,
წაქცევს თავს და წარმოსთქვამს
ხელად. ი. გ რ ი შ.

2. დაქცევა ნ. გაობრება.

3. დაქცევა, დაღებვა, დანელება, გა-
ჩანაგება, ამობუგება, ამოწყდომა, დასა-
მარება, ყელის გამოჭრა.

აი დაქნელება და დანელება უენი
ხმისა ვ ა ე ა.

ნუ... აგრე ნუ, თორემ დაგღუბავენ.
დაგანელებენ. ა. ყ ა ზ ბ.

4. დაქცევა ნ. 1. ნგრევა.

დაქცეული ნ. 1. დაღუბული.

დალაღება ნ. 2. მოტყუება.

დაღათუ ნ. გინდ.

დაღადრული ნ. დაქარული.

დაღამება (დაღამდა), დაბინდება (და-
ბინდდა), დაბნელება (დაბნელდა), სიბ-
ნელე ჩამოწყვა, ღამე ჩამოწყვა, დაქრა
(ბინდმა დაქრა), დასაღამოხანდა, მოსა-
ლაღოვდა, მწყებრი დაწყვა, ყრა (ღლე და
ღამე იყრება), გა და ტ. ღლეღ დაიხე-
რა პირბადე. ნ. აგრეთვე შხის ჩასვლა.

სად დამიღამდეს, იქ გამითენდეს...

ნ. ბ ა რ ა თ.

დაღარვა ნ. ხრამების გაჩენა.

1. დაღარული ნ. დარებოიანი.

2. დაღარული ნ. დაყვალული.

დაღდასმული, დაღდაქრული, დაღ-
ღელი, დაშინებული, ნიშანდადებული,
დაქლიანი.

1. დაღება ნ. 2. დახრა.

2. დაღება ნ. გაღება.

3. დაღება ნ. გახეაქვა.

დაღერღვა ნ. დაქვემაცება.

დაღვევა ნ. 1. ასსნა.

დაღვენთება, დაწვეთება.

დაღვრა ნ. დაქცევა.

დაღვრვა ნ. 2. დაბნელება.

1. დაღვრემილი ნ. კუშტი.

2. დაღვრემილი ნ. მოწყენილი.

დაღი ნ. ნიშანი.

1. დაღირება ნ. შეფასება.

2. დაღირება დაპირება, დააპირა.

გმირთა საფლაუებს, როგორც ხატს,
სამთხვევლად დავეღირებთ. ვ ა ე ა.

დაღის დასნა ნ. დადაღვა.

1. დაღლარა ნ. მოხეტიალე.

2. დაღლარა ნ. უბინაო.

დაღლილ-დაქანცული ნ. დაღლილი.

დაღლილი, დაღლილ-დაქანცული, და-
ღლილ-დაწყვეტილი, მოღლილ-მოქანცუ-
ლი, დაქანცული, მოქანცული, ნამგზავ-
რი, გამგზავალი, დამაშვრალი, არაქათ-
ვაწყვეტილი, არაქათგამოღუული, არა-
ქათგამოცილი, ფეხებდაწყვეტილი (ფე-
ხები დააწყდა ამდენი სიარულით), ქანც-
გამოღუელი, ქანცგაწყვეტილი, ილაჭვა-
წყვეტილი, ღენემხდილი, დაოსებელი
(დაღლილი ტირილით, სიცილით), მო-
ღანტული, მოსაგებელი, მოშვებულბ,
პოვსილაგაწყვეტილი, დაწყდომა (დაწყ-
და ხალხი მუშაობით), დაწყვეტილი,
დაწყვეტილ-დაქანცული, მისუსტებუ-
ლი, სისუსტეშერეული, მუხლდაწყვე-
ტილი; მუხლმოკვეთილი, მიღუშვილი,
გათანგული (უძილობისაგან გათანგული),
ბუთია, წელში გაწყვეტილი, წელში გა-
დამწყდარი, დაავებული, დათენთილი
(მზისგან დათენთილი), ნაწვალები, ნა-
ტანჯი, ხელები აწყდება, თვალები გადა-
ელაა, დააწყდა (ლოდინში), მუხლები
დააწყდა (სიარულისაგან), კინწმომწყვე-
ტილი, მისაავთებული.

სიცხისგან დაოსებულს სელს ძღვის
ითქვამღა. ი ლ ი ა.

არაქათგაწყვეტილი მოხვევები ცემას
ისე დაესტებინა, რომ ძღვის იძრო-
ღენე. ა. ყ ა ზ ბ.

ნახევრად დაბნელებულ ოთახში მი-
ღუმვილი საბრლო ქალი ქმინავღა.
ა. ყ ა ზ ბ.

1. დაღმა ნ. დაღა.
2. დაღმა, დაყოღებით (მღინარის
დაღმა, დაყოღებით).

დაღმართ-დაღმართ ნ. თაქქე.

1. დაღმართი ნ. თაქქე.

2. დაღმართი ნ. დაქანებული.

3. დაღმართი ნ. ფღატე.

დაღმეჭა ნ. დამანჭე.

დაღმეჭილი ნ. დანაოქებელი.

დაღონებული ნ. მოწყენილი.

დაღრანტვა ნ. ხრამების გაჩენა.

დაღრევა ნ. 1. მოკუნტე.

დაღრენილი, პირდაღრენილი, საღრე-
ნად დაღებული პირი.

(მღეღს) დაღრენილი პირიდან თეთ-
რი კბიღები თოხებიღით გამოეღვათ.
ნ. ლ ო მ.

დაღრეცა ნ. დააფრაქე.

დაღრიაღება ნ. ყვირილი.

დაღრეჭა ნ. ღმეჭა.

დაღრეჭიღობა ნ. დარღი.

დაღრღნიღი ნ. ქინაქამღი.

დაღუღუღებული ნ. ნასიცი.

დაღუნე ნ. 2. დახრა.

1. დაღუნე ნ. 2. დაქცევა.

2. დაღუნე ნ. დაქარჭე.

1. დაღუღული, მოსპობიღი, განადგუ-
რებღი, დაქცეული

2. დაღუღული, მკეღარი (რაიმე უბე-
ღურების გამო), ჩაძირღი, მოკლული,
წყაღში დამხრჩეღი.

მოხუტემა გაიხსენა ბრძოღაში დაღუ-
ღული ვაყეღი. ს. კ ლ ღ.

3. დაღუღული, ხეღიდან წასღი, ბო-

ლომოღებული, წამხდარი (აღღინი,
საქმე და სხე).

ვაიმე, ჩემო ექესასო თემანო და სა-
მაქანლოვ დაღუღული ზ. ა ნ ტ.

დაუბუღება ნ. თანხმოღა.

დაუბუღება ნ. 3. შღა.

დაუბორღი ნ. დატვირთული.

დაუბორღა ნ. დაგვერღეღაღება.

დაუბორღება ნ. თეღისღაქეღა.

დაუბუღე ნ. წამორღე.

1. დაუენეზა ნ. 1. გაჩერღება.

2. დაუენეზა ნ. 3. დანიშენა.

3. დაუენეზა (თმისა, წვეღისა), მოშე-
ბა, გაშეღება, მოზრღა.

4. დაუენეზა ნ. შეკავეღება.

5. დაუენეზა ნ. ჩარიღება.

1. დაუევეღება ნ. აღღრსი.

2. დაუევეღება ნ. განებიერღება.

დაუევეღება, ყვეღრება, საყვეღღრღ
(უსაყვეღღრღა), საყვეღღრღით აესება,
ყვეღღრღებით აესება, საყვეღღრღით ცხვი-
ღის გახერღება, წამოყვეღღრღება, მუნათი,
დამუნათება, სამღღრღაღი, დამადღება,
ცხვიღიდან ძმარს ადენს, მოხვეღრღება,
წამოღება (წაუბოღა), წამწარღება (წამ-
წარღა), წამახება (წასძახა); წამოძახება,
ჭეღამღი, ამოშხამეღება, ჩაშხამეღება, ჩამწარღ-
ბა, პირში ლუქმას უთეღის.

მაგრამ შრომასა და შემწეობას
გაქირევებულეღს არ ამადღიღა.
ა კ ა კ ი.

გაქარევებული მეზობელი მაშინეე წა-
მოსძახებღა. ე. ნ ი ნ.

დაუვირღება ნ. ყვირიღი.

დაუვირღება ნ. დაგვერღეღაღება.

დაუმივე ნ. შიმშიღი.

დაუნოსვა ნ. დასუნეღა.

დაუონენეზა ნ. დახანება.

დაუონენეზული ნ. დაგვიანებღი.

დაუონინება ნ. დამშვიღება.

დაუოღა ნ. თანხმოღა.

დაუოღება ნ. შესმა.

დაუოღებით ნ. 2. დაღმა.

- 1. დაყოლიება ნ. 2. რწმენება.
- 2. დაყოლიება ნ. შეგუღიანება.
- 3. დაყოლიება ნ. თანხმობა.

დაყოფა, დანწილება, გაზიარება, დანაწევრება, განრიგება, გაყოფა-განრიგება.

- 1. დაყრა ნ. ახსორება.
- 2. დაყრა ნ. 1. დაბნევა
- 3. დაყრა ნ მომშობიარება.

- დაყრდენა ნ. დაყრდნობა.
- 1. დაყრდნობა, დაყრდენა, დაბჯენა, დაყუღება, დანდობა (მოაჯირს დენდო).
- 2. დაყრდნობა ნ. დადასტურება.
- 3. დაყრდნობა ნ. მინდობა.
- 4. დაყრდნობა, დაყუარება, დაყუძნება.

მარტო ძალაზე დაყრდნობა არა კმა-ბ. ჩხ.

- 1. დაყრევიანება, ჩამოყრევიანება, დაბერტყვა, ბერტყვა, ჩამორტყვა, ჩამობერტყვა, ჩამოყრა (ხილისა ხიდან).

- 2. დაყრევიანება ნ. წართმევა.
- 1. დაყრუებული, ჩახშობილი.
- 2. დაყრუებული ნ. 2. ყრუ.
- დაყუღება ნ. დაყრდნობა.
- დაყუღებული ნ. განდევნილი.
- დაყუღება ნ. დამშვიდება.
- დაყუნთვა ნ. ჩაჭდობა.

- დაყუნცვა ნ. ჩაჭდობა.
- დაყურადება ნ. ყურის დავდება.
- დაყურსვა ნ. გაწმენდა.

- 1. დაყურსული ნ. მსხმოიარე.
- 2. დაყურსული, დახალისებული, დაწმინდაებული, გაფიქრებული, დაწმენდილი (ოქრო, ვერცხლი).

დაყურსებული, გაიუმებული, დადუმებული, მდუმარე, ხმაგაქმენდილი, ხმაჩაწყვეტილი, ხმაჩაფარდნილი, უენო, პირზე კლიტადებული. ნ. აგრეთვე მშვიდი.

ტასო სულგანაბელი, დაყურსებული შესტყერიდა ავადმყოფს. დ. სულ.

- 1. დაყუჩება ნ. დამშვიდება.
- 2. დაყუჩება ნ. 1. დუმილი.

დაშადება ნ. ასხმა.

- 1. დაშავება ნ. გაფუქება.
- 2. დაშავება (დაშავა), დანაშაულის ჩადენა, დამნაშავეა, შეცოდება (შესცოდა), ბრალი მიუძღვის, ცოდვილია (ძის წინაშე), ცოდვა მიუძღვის, ცოდვაში ჩაეარდნა, ცოდვაში ფუხის ჩადგმა, გადაცდენა (გადაცედი), ეშვამკა მაცდინა, სასირცხვილო საქმის ჩადენა.

- 3. დაშავება ნ. დასახინრება.
- 4. დაშავება ნ. 3. გაფუქება.
- დაშავებული ნ. კუტი.
- დაშალტვა ნ. შემოხვევა.
- დაშამათება ნ. წყევლა.
- დაშამათა ღმერთმა ნ. დასწყველოს ღმერთმა.

- დაშამათული ნ. წყეული.
- 1. დაშანთვა ნ. დადაღვა.
- 2. დაშანთვა ნ. დაწვა.

- დაშანთული ნ. დაღდასმელი.
- დაშაშვრა ნ. 7. შლა.
- დაშაშრული ნ. 2. დასერილი.
- დაშენა, ბათქი, ბათქაბუთქი.
- დაშენება, დადგმა (მეორე სართულს ადგამს).

- 1. დაშეება ნ. 2. დახრა.
- 2. დაშეება ნ. დაეარდნა.
- დაშვრომა ნ. შრომა.

- დაშთიმა ნ. დარჩომა.
- დაშინება ნ. მუქარა.
- დაშინებული ნ. შეშინებული.

- 1. დაშლა ნ. 3. შლა.
- 2. დაშლა ნ. 4. შლა.
- 3. დაშლა ნ. 7. შლა.
- 4. დაშლა ნ. 11. შლა.
- 5. დაშლა ნ. გაუქება.
- 6. დაშლა ნ. 2. გაშეება.
- 7. დაშლა ნ. დალობა.
- 8. დაშლა ნ. 19. შლა.
- დაშლვეინება ნ. 5. შლა

- 1. დაშნა ნ. 1. დანა.
- 2. დაშნა ნ. 2. მახვილი.
- 1. დაშორება ნ. განცალკევება
- 2. დაშორება ნ. 2. გაყრა.
- 3. დაშორება ნ. 4. დაბნევა.
- დაშორიშორება ნ. 2. გაყრა.

დასორებული ნ. შორი.

- 1. დასოშმინება ნ. დამშვიდება.
- 2. დასოშმინება ნ. 1. მოდრეკა.
- 3. დასოშმინება ნ. 2. მოლმობიერება.

დასრევებული ნ. ფენად-ფენადი.

- 1. დასრეტა ნ. ქრობა.
- 2. დასრეტა ნ. დაქნობა.
- დასრეტილი ნ. ჩამქრალი.
- დასტრიალება ნ. გაშმაგება.

დასუშხვა ნ. 2. დაწვა.

დასრობა ნ. დაუტრვა.

დაშტანი ნ. თუიური.

- 1. დაშურება ნ. აჩქარება.
- 2. დაშურება ნ. 2. დაჩქარება.

დაშხამვა ნ. 2. დასუნთქვა.

დაჩაგვრა ნ. ჩაგვრა.

დაჩაგრული ნ. ტანჯული.

დაჩაჩანაქება ნ. დაბერება.

1. -დაჩანაქლება ნ. სიარული.

2. დაჩანაქლება ნ. ძლიეს.

1. დაჩაჩანაქებული ნ. მოუძღვრებული.

- 2. დაჩაჩანაქებული ნ. მოხუცი
- დაჩემებული გამორჩეული, შეთვი-
- სებული, საყვარელი.

პატრონი მისდევდა და სიყვარულიანად უყურებდა „დაჩემებულს“ ყოჩებს და ქეჩებს. ა. ყ ა ზ ბ.

დაჩენილი ნ. დაძენილი.

დაჩერჩეტობს ნ. სიარული.

დაჩეჩქვილი ნ. დაბეგვილი.

დაჩება ნ. დაქრა.

დაჩეხილი ნ. კოქლი.

1. დაჩვრეტილი, ფუტურო, ხახუტი

2. დაჩვრეტილი ნ. ფოროვანი.

დაჩი ნ. ქსი

დაჩიავება ნ. 3. დაკლება.

დაჩითვა, წინწყვლა, დაწინწყვლა, (ღეჩაქისა) დაბასმვა.

დაჩინება ნ. შევპვრება.

დაჩირქება, დაჩირქიანება, დაბებრება, დაწყულება, დაბალდამება, დაიარაუება, დაბაყლება, დამწიფება, მომწიფება (მუწუკისა), დამუწუკება.

დაჩირქიანება ნ. დაჩირქება.

დაჩლუნგება ნ. ჩლუნგი.

1. დაჩოქება ნ. მუხლებზე დადგომა.

2. დაჩოქება ნ. ქობნა.

დაჩრდილვა ნ. დაბნელება.

დაჩრდილული ნ. ჩრდილიანი.

დაჩრიხვა ნ. წამოზრდა.

დაჩრილული ნ. ქიანაკამი.

დაჩუმება ნ. დუმილი.

დაჩურთვა ნ. დატენა.

დაჩურთული ნ. გატეხილი.

დაჩუტვა ნ. კუმშვა.

1. დაჩქარება აჩქარება.

2. დაჩქარება, დაშურება, საქმის წინ წაგდება.

დაჩქერი ნ. კორომი.

დაცალკევება ნ. 4. დაბნევა.

დაცანცალებს ნ. სიარული.

დაცარვა ნ. 22. შლა.

დაცაცანება ნ. დატუქსვა.

1. დაცდა ნ. გათვალვა.

2. დაცდა ნ. ლოდინი.

3. დაცდა (პერკმა დაცდა იცის), დახაშმვა.

დაცდენა, დაცილება (ჭობი მოუქნია, ან თოფი ესროლა, მაგრამ დააცილა).

დაცდილი ნ. გამოცდილი.

1. დაცემა ნ. დანარცება.

2. დაცემა ნ. დავარდნა.

3. დაცემა ნ. დაკლება.

4. დაცემა ნ. იერიში.

5. დაცემა ნ. 2. დატაკება.

6. დაცემა ნ. 1. ჩამოგდება.

დაცემული ნ. დიდი.

დაცემული ადგილი ნ. ვაკე.

დაცეხვა, დაბეგვა, დაძძგვა.

1. დაცვა, ასრულება, შესრულება (ვანონისა და სხვ.).

2. დაცვა, დარაქობა, ყარაულობა, გუშაგობა (საზღვრებისა, საწყობებისა და სხვ.).

3. დაცვა (სამშობლოსი), თავდაცვა, ფარვა, დაფარვა.

4. დაცვა, შენახვა, დაცვა-შენახვა, მოვლა-პატრონობა (საქონლისა, ჩაბარებული ქონებისა და სხვ.).

1. დაცვარვა ნ. პეურება.

2. დაცვარვა ნ. 2. მცურება.

დაცვა-შენახვა ნ. 4. დაცვა.

- 1. დაცილება ნ. 2. გაყრა.
- 2. დაცილება ნ. 3. დაძვინა.

დაცინვა, თავსაცილი (თავსაცილის კაცი არ მოუკლავს), სასაცილოდ აგდება, სიცილის დაყრა, მასხარად აგდება, აბუჩად აგდება, გაბასყრა, გამასხარავება, გაქაქება, გაქირდავა, გაკილევა. კბილქვეშ მოტანა, აბუება, გატრიზავება (სიტყვა გაუტრიზავა), გაპაპულება. ნ. აგრეთვე კენა.

ამხანაგებმა აიგდეს საცილად, აიბუეს და მოსვენებას არ აძლევდნენ.

ა კ ა კ ი.

დაცინცლა, გამოცინცლა, დატყუება.

- 1. დაცლა ნ. 1. ცლა.
- 2. დაცლა ნ. 2. ცლა.
- 3. დაცლა ნ. 3. ცლა.
- 4. დაცლა ნ. 4. გაღმორტირთვა.
- 5. დაცლა, დატოვება, დანებება (ციხისა, ქალაქისა და სხვ.).
- 6. დაცლა ნ. შესმა.

დაცობა (ქერქელის პირისა), თავის დაცობა, დაფევა. დახშვა. ნ. აგრეთვე 2. დახურვა.

დაცოლშვილიანდა ნ. ცოლის შერთვა. დაცოტავება ნ. დაკლება.

- დაცუსტება ნ. დაჭლომა.
- დაცქერება ნ. ცქერა.
- დაცხავება, დაცხრილვა, დახვრეტა (ტყვიით, შუბით).

- დაცხება ნ. 1. ცემა.
- 1. დაცხრომა ნ. დაკლება.
- 2. დაცხრომა ნ. დამშვიდება.
- 3. დაცხრომა ნ. იერიში.
- 4. დაცხრომა ნ. შეკავება.
- დაძაბვა ნ. კიმა.

- 1. დაძაბუნება ნ. 3. გაფუჭება.
- 2. დაძაბუნება, დალარება, მონურად ქედის მოხრა, გაუსუსურება.

ქალი ომსა რაგვარ მაწვევს, აგრე ვითა დაეძაბუნდა. შოთა

ქირმა, სეველამ დამცა, დამაძაბუნა. ზ, ჯ რ ე ს თ.

- 3. დაძაბუნება ნ. ჩაგვრა.
- დაძაბუნებული ნ. მოუძღვრებელი.
- დაძაგვრა ნ. 8. წვევა.
- დაძალა ნ. იძულება.
- დაძალვა ნ. ჯობნა.

დაძახება, მოხმობა. ხმობა (თითით, ხელით, სტეენით). მოწვევა, წვევა, მოპატრება. პატრევი, გადაწვევა, მოწოდება (მოუწოდა), შეხმაუტრება (შეეხმაუტრა), გადაძახება (გადასძახა), დაძარება, გადაძახ-გადმოძახება, ურთიერთშეხმაუტრება, განმობა (განწე გაიხმო).

დაძახვა, შეძახვა, დაგრება (ძათისა).

- 1. დაძგერება, დატაკება, თავსდატყდომა, შეყრა, შეხვდომა, გადადება, გადაყრა, გადაყიდება, დაძგერება. (სენისა, ავადმყოფობისა, კირისა, უბედურებისა და სხვ.).

- 2. დაძგერება ნ. 2. დატაკება.
- 3. დაძგერება ნ. დაჯახება.
- 4. დაძგერება ნ. 2. მიყარდა.

- 1. დაძენა ნ. გადიდება.
- 2. დაძენა ნ. თხრობა.

დაძენძილი, დაჩეჩილი, დაწეწილი, დახრალეხული, ძათებად (ბოჭკოებად) დაშლილი.

ამოილო დაძენძილი კანაფი ჩანთიღვან. ა. ყ ა ზ ბ.

დაძენჯვა ნ. დაცხევა.

დაძენჯვა (კარში თითი დაიძენჯვა), დაწეწვა, დაბეგვა (დაიბეგვა), მოყოლა (მოაყოლა), მოქლეშა (მოიქლიშა), მოტანება (თითი კარს მოატანა).

- 1. დაძველებული ნ. 1. გაცვეთილი.
- 2. დაძველებული, მოძველებული, ხანდაზმული, დახვესებელი, დროგადასული, ხმარებიდან გადავარდნილი, დრომოქმული, დროგამოვლილი, ეამგადასული, დაკონკილი (დაკონკილი ტანსაკმელო, მეტისმეტად სიძველისაგან დაგლეჯილი), დამყაყებული, ხანიერი.

1. დაძვრა (ადგილიდან), გადადგმა (ნაბაფისა), მიწვევა

ჩემკენ მაგრად მოვწევი, მაგრამ ადგილიდან ჩუჩუნი ვერ ვუყავ. შ. ა რ ა გ ე.

2. დაძვერა ნ. 3. გამოსვლა.
დაძინება ნ. ძილი.

დაძინებულნი ნ. მიძინარე.

1. დაძლევა, გაძლოლა (საქმეს გაუძლეა), მორევა, გადალახვა (დაბრკოლებისა, გასაქირისა და სხვ.). თავის გართმევა (თავს ვერ გაართმევს), თავის გამობმა (თავს ვერ გამოაბამს), მოვლა (ძნელთა იმის თავის მოვლა), აუვა (იმას ვინ აუვა, ვინ მოერევა?). ნ. აგრეთვე ჯობნა.

2. დაძლევა ნ. მოწესრიგება.

3. დაძლევა ნ. კამა.

4. დაძლევა ნ. ჯობნა.

5. დაძლევა ნ. 1 დაპყრობა.

1. დაძმარებული ნ. დაძმავებული.

2. დაძმარებული ნ. მოწყვნილი.

დაძმარებულობა ნ. დარდი.

დაძმობილება, დამეგობრება, ძმად გაფიცვა.

1. დაძმონძილი ნ. ჩამოფლეთილი.

2. დაძმონძილი ნ. გაცეითილი.

დაძრახვა ნ. ძრახვა.

დაძრის ნ. ხეტიალი.

1. დაწამება ნ. დაბრალება.

2. დაწამება ნ. დასმება.

დაწაფება ნ. შესმა.

დაწებება, მიწებება, დაკვრა, მიჯრობა, მიკოსება, დაკოწიწება, შეკოწიწება.

1. დაწევა ნ. დაკლება.

2. დაწევა ნ. 4. წევა.

დაწერაქება ნ. 1. ტება.

დაწერტვა ნ. 1. ჩხვლტვა.

დაწესება ნ. დადგენა.

დაწიწილი ნ. დაძინძილი.

1. დაწვა, დაბუკვა, გადაბუკვა, დადაკვა, დაწვა-დადაკვა, ცეცხლის წაქიდება, ცეცხლის მიცემა (ცეცხლს მისცა). ხანხვლა.

ცეცხლში ჩაპყარეს, დასწევს, დასდაგეს. ი. გ რ ი მ.

2. დაწვა, შუშხვა, დაშუშხვა, დაშანთვა.

დაწვეთება ნ. დაღვეთება.

დაწვენა, დაგორება (ბავშვი მიხლზე, კალთაში დაიგორა).

დაწვრილება ნ. დაქუცმაკება.

1. დაწვრილებით, გამოწვდილებით, ყოველმხრივ, ზუსტად, ზედმიწევნით, დაწვრილებით გამოკვლევა, გამოწვლილება, წვრილმანების გამოკიდება, სას. მისხით მისხით გაგება.

2. დაწვრილებით ნ. საფუძელიანად.

დაწვრილებითი ნ. ვრცელი.

დაწვრილმანება ნ. დაკლება.

დაწვრილშვილება, წვრილშვილის დახვევა (წვრილშვილი დაეხვია).

დაწიდვან ნ. დარგვა.

დაწილაკებით ნ. ზედიზედ.

1. დაწინაურება, წარმატება, წარჩინება, გამოარჩევა. გამარჯვება, აღსევება.

2. დაწინაურება, გასწრება, წასწრება. უკან მოგდება, უკან მოტოვება (უკან მოტოვია), თავის დაგლა (თავს დაუეღლის).

1. დაწინდვა ნ. დაგირავება.

2. დაწინდვა ნ. 3. დანიშნვა.

1. დაწინწკლა ნ. დაჩითვა.

2. დაწინწკლა ნ. პყრება.

დაწინწკლული ნ. ქრელი.

დაწიხვლა ნ. უმაღლობა.

დაწეკა ნ. დეზის კვრა.

დაწკრიალება ნ. დავვა.

დაწმახება, დაწანგება.

1. დაწმენდა ნ. დავვა.

2. დაწმენდა ნ. დასაქურისება.

3. დაწმენდა ნ. დარეცხვა.

1. დაწმენდა ნ. დაღმეკვა.

დაწმენდავება ნ. დაღმეკვა.

1. დაწმენდილი ნ. დაყოდილი.

2. დაწმენდილი ნ. 2. დაყურისებული.

დაწმინდავებული ნ. 2. დაყურისებული.

დაწნდობა ნ. დაღმეკვა.

დაწნება, დაწურვა, გამოხდა.

დაწნილებული ნ. დამარხებული.

1. დაწილა ნ. ქირება.

2. დაწილა ნ. წილა.

3. დაწილა ნ. მომშობიარება.

1. დაწრება ნ. 8. ცლა.

2. დაწერტა ნ. დაეურვა.

დაწარნის ნ. ხეტიალი.

დაწუნება, წუნისდადება, წუნდება, დაგპობა, ძაგება, შემგუნება, დამდბლევბა, გაიკლვა, გაიკწწვლა, გაიციცვა, ძრახვა.

ისე არავის გაუვლიდა გვერდით, რომ არ გაეკენწლა, თუ რამ თვალში არ მოუვიდოდა ოლია

თვით წუნი წუნს ვერ დასდებდა მათს სიკეთეს, სიტურფეს. ოლია

1. დაწურვა ნ. დაეურვა.

2. დაწურვა ნ. დაწინხა.

დაწუხებული ნ ნახვის მონატრა.

დაწუხვა ნ დახუკვა

დაწუღომა ნ ამოხოცვა.

1. დაწუხება (დაიწყო), შედგომა (შეუღვა მზადებას), შექმნა (შეიქნა დავა), ხელის მოკიდება (სწავლას ხელი მოპკიდა), ხელის მიყოფა (ვაჭრობას მიჰყო ხელი), წამოწყება (წამოიწყო), ადგომა (ადგილ და წერილი დაწერა), მოყოლა (მოპყევა ბეტბუტს), ჩამოგდება (ლაპარაკი ჩამოავდო), შემოძახება (სიმღერა შემოსძახა). შორთვა (შორთო ტირილი, ყვირილი, წუწუნი და მისთ.), დაქვრება (მზიანი დღეები დაიქვრა, ყინვები დაიქვრა), გუთნის გატანა (პირველი ხენის დაწყება), გამართვა (მუშტი-კრევი გამართეს), ატება (ჩხუბი ატება), ბარიშანის აშლა (ჩხუბის ატება), მოხსნა (მოხსნა პირი და ყველაფერი წამოაყარა ნტალა), ატყლომა (ქარიშხალი ატყდა), გაჩაღება (გაჩაღდა ომი), ენის ადგმა, ფეხის ადგმა (სიარულის დაწყება), აპარბალება (რხევის დაწყება), მოკიდება (ოქაბს მოეკიდა), ლაპარაკი. ჩამოვარდა, ლაპარაკი ჩამოავდეს, მიყოლა (მოხსნა პირი და მიჰყო ლანძღვა-გინებას), პირს მიჰყოფს (მადიანად მიჰყო პირი ბურის ქამას), ნაბიჯის გადადგმა, აღძვრა (სასამართლო დენვის აღძვრა), მოწევა (მოაწია ყამმა), ამოვარდნა (ქარი ამოვარდა), ავრა (ქარი აიქრა), გაბმა (გააბა ტირილი, სიმ-

ღერა), ავარდნა (ტირილი აუვარდა), დაცება (დაიწყე! დასცე) დადგომა (გაზაფხულისა), ჩადგომა (სამსახურში), მას. სიფთა (დოლის სიფთა).

ხელი რად მიჰყავ ძველსა ვალებსა ბეს.

შუალამე გადავიდა, ატყდა, ატყდა ზარის რეკა. აკაკიო.

2. დაწუხება ნ. 2. თაოსნობა.

დაწუხებითი ნ. პირველდაწუხებითი.

დაწუხებული, მოყოლებული, მოკიდებული.

შვილი წლიდან მოკიდებული ოც წლამდე ჩემი განთიადის დღენი ბატონის სახლში დამიღამებია. ოლია

1. დაწუხება ნ. დაეურვა.

2. დაწუხება ნ. 1. ამოხოცვა.

დაწუხებითი ნ. დაღლილი.

1. დაწუხილება ნ. 1. დაქორწინება.

2. დაწუხილება ნ. აღრევა.

დაწუხულება ნ. დაჩირქება.

1. დაწუხარება ნ. დამშვიდება.

2. დაწუხარება ნ. 1. მოღმობიერება.

1. დაწუხობა, დარაზმვა.

2. დაწუხობა ნ. 1. მოთავსება.

3. დაწუხობა ნ. ჩარიგება.

დაწუხობილად ნ. მწუხობრად.

დაჭადრაკებულთა ნ. უჭარღებიანი.

დაქანგება ნ. დაწმახება.

დაქანგახება ნ. 1. დასველება.

დაქაშნიკება ნ. გემება.

დაქდევა ნ. 3. დანიშვნა.

1. დაქედვა ნ. მიქედვა.

2. დაქედვა (ხარისა, ცხენისა), მოხომვრა (ხელახალი დაქედვა).

1. დაქერა ნ. დაპატრირება.

2. დაქერა ნ. 3. ქერა.

3. დაქერა ნ. შეკავება.

4. დაქერა ნ. 5. წვა.

5. დაქერა, დაბჭენა.

6. დაქერა ნ. დაწყება.

დაქოდება ნ. ქიდაობა.

1. დაქიმვა ნ. 2. ქიმვა.

2. დაქიმვა ნ. 8. წევა.

1. დაქირვება ნ. გაპირვება

2. დაკირვება ნ. 2. ტანკვა.
 დაკირხვლა, დაართვილა.
 დაკვიანება ნ. ჭკუაში ჩავარდნა.
 დაკნობა, დაშრეტა, ჩახმობა.
 დაკმანვა ნ. დატენა.
 დაკმახებული ნ. დაშეაყებელი.
 დაკმული ნ. კიანჭაში.
 დაკმუქნილი, დასრესილი, დაკმეკნილი-დასრესილი, დატიტუნელი. დაბეზნული, დაზელილი. დაკვლტეტილი, გათელილი, მოთელილი. გაჭურჭილი, ნაგალი, დაგლილი.

ლამ-ლამ ხედავენ სურათსა ზევისგან ნაგალს გორაში. ვაჟა.

დაკრა, სასიკედილოდ დაკრა. დაკოდვა, კრილობის მიყენება, განგმირვა, დაბალთვა, აყუწვა (ასო-ასოდ აყუწა), დაკუწვა. გამოყრევიანება (წელების, ნაწლავების გამოყრევიანება), ათრევიანება (წელები, ნაწლავები ათრევიანა), დაკეკნა. დალახვრა, მოწყველა, (გული მომიწყლა), (ოდნავ დაკრა) გაკენწველა. დაკეცხვა ნ. აგრეთვე მოკვლა.

ხმალსა ხრმლითა დავეკოდე, წყულულად მაინდა არ ნაღებად. შოთა.

დალახვრავს და შიშოდ დაკოდს. ველს განაბნევს ღია ხელთო. ბეს.

ქედს ვერ მოვეხრით მოსისხლეს. პირველ მე დავიბალთები. ა. ყაზბ.

დაკოქება ნ. დასველება.
 2. დაკრა დასერვა, აქნა (ასო-ასოდ აქნა, დაკრა), აჩეხვა (საქონლის ხორცისა). დათლა, დაპობა, დაჩეხვა, დაფეშხოება (საქლავის ფეშხო-ფეშხოდ დაკრა), ამოღება, დაჩეხვა (შეშისა), დაკრუთა.

დაკრილი, დაკოდილი, დალახვრული, თოფნაკრავი, ტყვიანაკრავი, ნაკრილობევი, ნაკდევი, კდე, ნაჩეხი, ნაკეკნი, ნაკრევიანი (ნაკრევიანი სახე, თავი), დაკრილ-დავაადებული. დაკრილ-დაკოდილი, დაკრილ-დასახინრებული, დაკ-

რილ-დახოცილი, დაკრილ-დაზიანებული, დახანკლელი, აკუნელი, განგმირელი, მოწყულელი.

მოთქმება გზადაგზა ღრმად მოწყულელი ვით.

- დაკუანვა ნ. ღმეკა.
- დაკუივლება ნ. აყვირება.
- დაკულტა ნ. ზელა.
- დაკულტეტილი ნ. დაკმუქნილი.
- დახავრებული ნ. აბურცებული.
- 1. დახავრებული ნ. დაობებული.
- 2. დახავრებული ნ. ჩამორჩენილი.
- 3. დახავრებული ნ. 2. დაძველებული.
- დახალახებული ნ. სათუთი.
- დახალისება ნ. გაწმენდა.
- დახალისებული ნ. 2. დაყურსული.
- დახაშმული. ნ. აუადმყოფი.

დახანება, ხანს გამოიყვანს, დაყოვნება, დაგვიანება, შეგვიანება, გადავადება, გადადება, ვადის გადადება (გადაწვევა), გაქიანერება, გაჭანკლება, შენელება, დაბანდება, განაწილდება, გასანიერება, გახანგრძლივება, შეფერხება, ფეხის ათრევა (ფეხი ათრია). ნ. აგრეთვე ხანდაზმელობა.

ვერ ვასმინე საუბარი, მით დავეყოფნე ხანი მუნ. და. შოთა.

- დახარბება ნ. სიხარბე.
- დახარისხება, გადარჩევა.
- დახარჭული ნ. ნახარჭი.
- 1. დახაფვრა ნ. 3. დაბანდება.
- 2. დახაფვრა ნ. დააარება

დახედვა, შემოწმება. თვალის გადაკლება, დათვლიერება, გასინჯვა.

1. დახევა, შემოხევა (ტანსაცმელი შემოხევა), დაფხრევა. გახევა, დაფლთა, გაგლეკა, შემოგლეკა, დანაკუწება, ფარატინად ქცევა, ფარა-ფარად ქცევა, გარღვევა, დამაშვრა, დაფატვრა (მგელმა ბატკანი დაფატრა).

მოშვებნელებული ცა დამოშვრა და ნაშვრევიდან მზემ გამოაკყიტა. შ. არაბი.

გახვევა და გათხრეწა ერთიანი.

ა ნ დ ა ზ ა .

2. დახვევა (დაიხა). დაწვევა, უკან დაწვევა. მოცილება (მოსივრდა). მოცლა (მოცივდა), უკუქვევა (უკუ იქცა). ნ. აგრეთვე უკუცლა.

3. დახვევა ნ. უკუცლა.

დახეთქა ნ. 2. გახეთქა.

1. დახეთქება ნ. 2. დაეარდნა.

2. დახეთქება ნ. დანარცხება.

3. დახეთქება ნ. 1. ჩამოგდება.

დახეთქილი ნ. დასერილი.

დახეობრება ნ. დასახიბრება.

1. დახელება ნ. 2. მისწრება.

2. დახელება ნ. 2. შეხვედრა.

დახელთება ნ. 2. მისწრება.

დახელოვნება, გაოსტატება, დაოსტატება, გაწაფვა (ხელის გაწაფვა წერაში), გაფარჩიშება. გახერხიანება, წაყრა ხელისა, ხელის გარჩევა, გამართვა (წერა-კითხვაში გაიმართა).

დახელოვნებული ნ. ოსტატი.

დახეშება ნ. წასაუბშება.

დახურვა, დახროება, გაჩხირვა, გახილვა, გაჩრა.

დაინახა... სიმარტისათვის გარდი-გარდმო გახილული რკინები. ა. ყ ა ზ ბ.

დახეული, დაფხრეწილი, დაფლეთილი, დაგლეჯილი, დაგლეჯილ-დაფლეთილი.

დახეჩვა ნ. 2. დაქრა.

დახეალება ნ. შეკრება.

დახეანჯული ნ. დახლართული.

დახედომა ნ. 1. გზის გადაქრა.

დახვედრა ნ. 2. შეხვედრა.

დახვევა, დასორსლება, დაგრაგნა, დაგორგალება, (უხეიროდ დახვევა) დაჭორჭვა.

1. დახვეული ნ. ხუჭუქი.

2. დახვეული. დასეული, შემოსეული.

ხანდიხან თავს ახირებულად გააქნევდა. თითქოს დახვეულ ფიქრებს იგერიებდნო. გ. წ ე რ.

3. დახვეული. დაგრაგნილი. შემოსეული. შემოვლებული, დაგორგოლავებული. დასორსალებული. დამრვეალებილი.

როგორ გამოვიდ... (აბრეშუმის) პეპელა თავის საპატრობილიდან?.. მკიდროდ დახვეულ ძაფს ვერ გაწყვეტდა. ი. გ ო გ ე ბ.

დახვეტა ნ. დაგვა.

1. დახვეწილი ნ. გამორჩეული.

2. დახვეწილი .ნ. 2. სათუთი.

დახიზვნა ნ. დასახლება.

1. დახლა ნ. 1. დაეარდნა.

2. დახლა ნ. დანარცხება.

3. დახლა ნ. 1. ცლა.

დახლართული, გახლართული, დახლანილი, გაჩხირული, დახეანჯული, აწეწილი, აწეწილ-დაწეწილი, დაქსახსული, არეული, აბურღული, დაკვანძული, აბნეული. დაკვლანძილი. გადანასკვეული.

დაკვლანძილი თოკი (მტრედს) როგორღაც მოედო კისერზე და წაუქირა უელში. ა. ყ ა ზ ბ.

1. დახლი ნ. 2. დაზვა.

2. დახლი ნ. შემოსავალი.

3. დახლი ნ. ანაკრფეი.

4. დახლი ნ. 1. ამოგება.

დახლიდარი. ნოქარი, გამყიდველი.

შე გახლავართ ერთი სომხის სოფლის დახლიდარი. ი ლ ი ა.

დახმარება ნ. ხელის შეწყობა.

დახოკილი ნ. დაქაწრული.

დახოკავება ნ. ახხორვა.

დახოცვა ნ. ამოხოცვა.

დახოკილი ნ. დაქაწრული.

დახოკავება ნ. დასაქურისება.

1. დახრა ნ. დაქუზვა.

2. დახრა, (თავისა) ჩაქიდება, დაღუნვა, ჩაღუნვა, ჩაქინდვრა, დაღრეკა, დაღება (თვალეში დაიღო), დაშეება, დაღურსვა.

უნევეშო მწუხარებით თავი ჩაჰკიდა ძირსა. 6. ლომ.

დახრალებული 6. დაძენილი. დახრამვა 6. ხრამების გაჩენა.

დახრცა 6. დაფრცხვა.

დახრილობა, დაგვერდება (გემისა, საკაერო აპარატისა).

1. დახროვება 6. დახერგვა.

2. დახროვება 6. შეკრება.

1. დახრუცვა (მცენარისა მზისგან), დანწევა, გახმობა.

2. დახრუცვა (ტყავისა), მობღღევა.

დახრუკული 6. წატრუსული.

დახრული 6. კიანაქამი.

დახრჩობა, ხრჩობა, შობა, მოშობა, გაგუღვა.

დახრჩოლება 6. დაბოლება.

1. დახხნა 6. 1. განთავისუფლება.

2. დახხნა 6. 11. შლა.

1. დახსომება, ხსოვნა (ახსოვნა), გულში ჩაყოლება (გულში ჩაიყოლა, ჩაჰყვა). მესხიება, გულზე დაქდევნა, ხელზე დახვევა.

2. დახსომება 6. დასწავლა.

დახტომა 6. დაჯახება.

1. დახუთვა 6. დაგირაება.

2. დახუთვა 6. 1. მოკუნტვა.

3. დახუთვა 6. 3. შლა.

4. დახუთვა (პაერისა), დახშობა.

5. დახუთვა, დაკუტება.

დახუთული 6. შეხუთული.

1. დახურვა 6. განადღება.

2. დახურვა, შებურვა (იბურავს), დახუფვა, დაფარება, დარქმა, (უშნოდ დახურვა) დაკოსება. 6. აგრეთვე დაცობა.

შუბი ვსთხოვე, ხელი ჩაჰყავ მუხარადის დასარქმელად. შოთა.

3. დახურვა (ქუდისა), ჩამოფხატება, წამოდება, ჩამოჩაჩვა, ჩამოფხუწევა, ჩამოწევა.

4. დახურვა (ყარისა), მიხურვა, გახურვა (ყარი გაიხურე), მიღდება (ყარს კეტი მიუღდე), ბოჭლომის დაღება, დახშვა, დაგლევა, დაკეტვა. დაგმინვა, წაგდება (ურდულისა), გადარახვა, შეკვრა

(გზა შეკრულია), გახენით დახერცა, მიჯახუნება, გაჯახუნება.

კარები ურდულწაგდებული დახვდა. შ. არაგე.

მაშინ შინ ყოფნა გაძნელდა მეტად, რადგან დარაბებს მაგრად ვგმანავდით. გ. აბაშ.

5. დახურვა, შემოხვევა, შემობურვა. დახუფვა 6. 2. დახერცა.

დახუფული 6. 2. თავდახურული. დახუფვა, დაწუხვა, მოკუტვა (თვალუბისა).

სჯობს თვალი დაწუხდეს, გული კი არ წაუხდეს. დ. გურამ.

დახუჭუჭებული 6. ხუჭუჭი.

დახშვა 6. 4. დახურვა

დახშობა 6. 4. დახუთვა.

1. დახშული 6. დაკეტილი.

2. დახშული 6. შეხუთული.

დაჯახება 6. ჩაგვრა.

დაჯანდრული 6. გლუ.

დაჯანდაკებული 6. უღონო.

დაჯარება 6. შეკრება.

1. დაჯახება, გახანი გაადინა, დატაკება, კვეთება, ხლა, მიხლა, დაძგერება, დახტომა, წაწყდომა, შეჩეხება, მხეთქება, მისკდომა.

2. დაჯახება 6. მიეარდნა.

1. დაჯდომა (დაჯდა), ჯდომა, დაბრძანება, დაგდება (დაეგდო), დასკუპება (დასკუპდა), წამოსკუპდა, დაფერხება, წამოკიშვა, გამოკიშვა (დაუპატიებელი სტუმარივით სუფრის თავში გამოკიშვა), დატუტება, შეჯდომა (ცხენზე შეჯდა), ცხენს მოახტა, მოჯდომა (გვერდზე მოჯდომა), მოჯდომა (ზურგზე მოჯდომა). 6. აგრეთვე ჩაჯდომა და წამოჯდომა.

„გენაცვა, ხომ კარგადა ხარი? — ქაქანიო დაეკითხა დათია (თიკოს) და გვერდზე მოჯდომით ხელები გადახვია. შ. არაგე.

2. დაჯდომა (ძვირად დაუჯდა ეს სიამოვნება), ღირება (უღირს).

- 8. დაჯღომა ნ. 2. დაკლება.
- 1. დაჭერება ნ. დაკმაყოფილება.
- 2. დაჭერება ნ. 1. რწმენა.
- 3. დაჭერება ნ. 2. რწმენება.
- 4. დაჭერება ნ. ჩავონება.
- დაქოლდოება ნ. 2. ბოძება.
- დაქორჩებულნი ნ. აბურცებულნი.
- დაქორჩებულნი ნ. აბურცებულნი.
- დაქორჩება ნ. დახვევა.
- დაქოლანვა ნ. დამანქვა.
- დგამი ნ. ავეჯი.
- დგანდგარი ნ. ყვირილი.
- 1. დგარი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
- 2. დგარი ნ. ქალი.
- 1. დგაფუნი ნ. ხეტება.
- 2. დგაფუნი ნ. შხაბუნი.
- დგარი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
- დგელამური ნ. 1. ბუდე.
- დვიფი ნ. ღვინო.
- დგიმი ნ. დაზვა.
- დგომელა ნ. ზეზე.
- დგომიად ნ. ზეზე.
- დგრიალი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
- დგრიალით დაეგდო ნ. დაეარდნა.
- დგუში, ზუბბა.
- დებულება, წესდება.
- 1. დება ნ. წოლა.
- 2. დება (წიგნი იდო), წყობა (წიგნები ეწყო).
- 1. დედა, მშობელი.
- 2. დედა (მაწენის დედა), საფუარი, ჭაში, საღუარი (ცომისა), დვრიტა, კვეთი, სამკვეთი, მაქიკი, შილდანი (ყველისა).
- დედაზრი ნ. 2. არსი.
- დედაარსი ნ. 2. არსი.
- დედაბერი ნ. მოხუცი.
- 1. დედაბოძი ნ. სუცტი.
- 2. დედაბოძი ნ. ფუტე.
- დედაბუდიანად ნ. საფუტელიანად.
- დედაზარდლი ნ. ობობა.
- დედათა მონასტრის წინამძღვარი ქალი ნ. 1. იღუმენი.
- დედათ დიაკონი ნ. 1. იღუმენი.
- დედათმოურავი ნ. ბებიაქალი.
- დედათწესი ნ. თეიური.
- დედაკაცი ნ. ქალი.

- დედაკაცი ნ. ქალისებური ნაზი.
- 1. დედალი ნ. ლანარი.
- 2. დედალი ნ. ქათამი.
- დედალი ცხოველი (კატა, გგელი) ძუ, (ძაღლი) ძუნა, (ცხვარი) ნერბი, (ცხენი, სახედარი) ფაშატი, ჭაკი, ხრდალი, ჭკვი. (ლორი, თხა) ნეზევი, ქუბი, (აქლემი) ჭამა, (მსხვილფეხა საქონელი) ფური, (წლისაზე მეტი) დეკუელი, (ორი წლის ფური) წიქარი, (ბერწფური) ურწანი, უზევი, ფურბერწი, (დედალი ჭიხვი) შუნი, ბრანგვი (დედალი დათვი წლინახვერისა).
- (თხა) დედალი რომ ყოფილიყო, დედის მაგიერ ნეზეად დავტოვებდი, ვაცია და რად გვინდა? ლ. ქიიარ.
- დედამოვრა ნ. თეზიყლაპია.
- 1. დედამიწა ნ. 7 მიწა.
- 2. დედამიწა ნ. 2. მიწა.
- 3. დედამიწა ნ. სამყარო.
- დედამიწას არ ასცილებია ნ. პატარა.
- 1. დედამიწის ზურგი ნ. სამყარო.
- 2. დედამიწის ზურგი ნ. 7. მიწა.
- დედამძუტე ნ. ძიძა.
- 1. დედანი ნ. 3. ბუდე.
- 2. დედანი ნ. 5. ნამდვილი.
- 3. დედანი, ორიგინალი, ძირითადი ტექსტი.
- იმ ძეგლს, რომლიდანაც გადამწერელი თავის გადანაწერს გადმოიღებდა, ეწოდებოდა დედანი. ივ. ჯავ.
- დედაქალაქი, სატახტო ქალაქი, პირველსატახტო ქალაქი.
- 1. დედიან-ბუდიანად ნ. ბოლად.
- 2. დედიან-ბუდიანად ნ. საფუტელიანად.
- 3. დედიან-ბუდიანად ნ. ყველანი.
- დედის ერთა, მხოლოდშობილი, ერთადერთი შვილი.
- დედის ნებერი ნ. აზიზი.
- დედიშობილა ნ. შიშველი.
- დედ-მამა, მშობლები.
- 1. დედოფალა ნ. ტიკინა.
- 2. დედოფალა ნ. ციყვი.
- 1. დედოფალი ნ. ლაზიერი.

2. დედოფალი ნ. პატარძალი.
 დედოფლის წყარო ნ. წითელწყარო.
 დედული ნ. 1. მამული.
 დევგირი ნ. 1. ბუმბერაზი
 დევგირული ნ. დიდი
 1. დევნა ნ. გავილება.
 2. დევნა ნ. ჩაგვრა.
 3. დევნა, ძებნა, ძიება (პოლიტიკუ-
 რი ძიება).

დევნილი ნ. ტანჯული.
 დეზის კვრა, გაღებვა, მოქუსლა,
 ქვექვი, დაფაფხვა, ფაფხვა, დაწეპა,
 ჭლებსა.

ესე უთხრა და წავიდა,
 ცხენი გაქუსლა დეზითა. შოთა.

დეკემბერი, ქრისტეს შობის თვე,
 მოძვ. ტირისდენი.

1. დეკეული ნ. დედალი ცხოველი.
 2. დეკეული, უშობელი, უზვი, დეკნა,
 უყოლი (უყოლი ცხვარი).

3. დეკეული ნ. ჩვილი ცხოველი.
 დეკნა ნ. 2. დეკეული.

დეკლამა ნ. ხაქო.
 დელამოტი ნ. ხაქო.

დეღამა ნ. წვიმა.
 დემირი ნ. ღება.

1. დენა ნ. მიმდინარეობა
 2. დენა ნ. 1. დაქცევა.

დენგრა ნ. განავალი
 დენთი ნ. თოფის წამალი.

1. დერგი ნ. ლიტრა.
 2. დერგი ნ. ქოთანნი.

დერეფანი ნ. ტალანი.
 დერცოკი ნ. მკერავი.

დესპანი, ელჩი, მოციქული, რწმუნე-
 ბული.

დები ნ. ყარაული.
 დევი ნ. ყლორტი.

დვრილი ნ. ძუძუსთავი.
 დვრინვა ნ. ყვირილი.

დვრიტა ნ. 2 დედა.
 1. დია ნ. დიდი.

2. დია ნ. მართლა.
 3. დია ნ. 2. ქალი.
 4. დია ნ. ზევსი.

ნ. დია ნ. ფრიაღ.
 დიადი ნ. დიდი.
 დიადემა ნ. გეორგიანი.
 დიაკანი, მედავითნე, მეფსალმუნე.

საზიარებელნი ჩქარა შეგროვდნენ
 საყდარში... და ყური დაუდგეს მეფსალ-
 მუნეს. შ. ირაგვი.

დიამბევი ნ. მოსამართლე.
 1. დიად ნ. მართლა.

2. დიად ნ. რასაკვირველია.
 1. დიადაც ნ. მართლა.

2. დიადაც ნ. რასაკვირველია.
 1. დიაცი ნ. ლაჩარი.

2. დიაცი ნ. ქალი.
 დიახს ნ. პო.

დიბა ნ. ოქრომკედი.
 დიგლიგი ნ. კონდახი.

დიდად ნ. ფრიაღ.
 დიდად შეტყველი ნ. 3. მნიშვნელო-
 ვანი.

დიდად სახელოყანი ნ. ცნობილი.
 დიდადღე ნ. 1. ბადე.

დიდგარი, მოძვ. გვაროვანი, გვა-
 რიანი, გვარიშვილი, დიდი გვარისა,
 დარბაისელი, აზნი, თავადი, ბეგი, კე-
 თილშობილი, წარჩინებულნი. დიდებუ-
 ლი, დიდი კაცი, დიდკაცი, მაღალი ხა-
 რისხის მოხელე.

აგერ დიდკაცი, დარბაისელი,
 კმაყოფილების განცხრომაშია.

ოლია.

1. დიდგულა ნ. ამაყი.
 2. დიდგულა ნ. აწლი.

1. დიდება ნ. სახელი.
 2. დიდება ნ. ქება.

3. დიდება ნ. ცნობილი.
 დიდების მაძიებელი ნ. დიდების მო-
 ყვარული.

დიდების მოყვარული, დიდების მაძი-
 ებელი, სახელის მაძიებელი, სახელის
 მოყვარული, მედიდური, განდიდების
 მოყვარული, განდიდების სენით შე-
 პყრობილი. ნ. აგრეთვე ამაყი.

11. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

დიდების მოყვარე კაცის არსება ჩრდილია სიზმრისა. ი. შაჩაბ.

დიდებულად ნ. ჩინებულად.

1. დიდებული ნ. დიდგვარი.

2. დიდებული ნ. დიდი.

დიდებით შემოსვა ნ. სახელის გათქმა.

დიდების აღვლენა ნ. ქება.

დიდებულნი ნ. 2. დიდკაცობა.

დიდედა ნ. ბებია.

დიდი, დიდრონი. დია. დიდროვანი, დიაჯი, უდიდესი, დიდებელი. კე-ემა, ვეებერთელა, დიდი ყაფაზის დამპყერი, დამტყენელი. დიდი მოცულობის, ვაი-უშველბებელი, უშველბელი, უხარმაზარი. ზორბა, მნიშვნელოვანო, შესამჩნევი, მომსხო, მსხვილი (მსხვილი შემამულე, კაპიტალისტი), გოლიათური, ბუმბუტაზი, დევგირელი, გოგანტერი, უზომო (უზომო მადლობას გიძღვნით), ყაბა (საყელო ყაბად ადგას). საგრძნობი (ნაწილი, დანაკარგი), შრომატევადი (შრომატევადი კულტურები), ლაზათიანი (ლაზათიანი სილა სოხლიშა, სტყიყა), მოზრდილი (მოზრდილი შვილები ჰყავს), მოსწრებელი (მოსწრებელი შვილები ჰყავს), მოყრილი, (მინდორი) ტრიალი, დაცემული, (წიგნი) დიდტანიანი, სქელტანიანი, (დიდი ყვირილი, ხმაური) ვაი-უშველბელი, (დარბაზი) შიგ ცხენი გაქენდება, დიღზე დიდი.

გველევით იკლავებოდა ორი მომსხო ნაწინეი, მხრებზე გადადებული.

ი. ზურაბ.

დიდი არაფერია. არაფერს ნიშნავს, არაფერი თაბუთია, არაფერ თაბუთს შეადგენს. მაგდენი არაფერია. ბევრი არაფერია. იმდენი არაფერია.

„ვაი დიდავ, რა შვილი გვიკვდობს!“ და — „მაგდენიც არაფერიო!“. ხალხ.

დიდი ბატონი ნ. მეფე.

დიდი ბრიტანეთი ნ. ინგლისი.

დიდი გვარისა ნ. დიდგვარი.

დიდიან-პატარაიანად ნ. ყველანი.

1. დიდი-დიდი ნ. მოკლე ხანი.

2. დიდი-დიდი ნ. პატარა.

3. დიდი-დიდი ნ. ბევრი-ბევრი.

დიდიკაცი ნ. დიდგვარი.

დიდი მოცულობის ნ. დიდი.

დიდის ამბით ნ. ზეიმით.

დიდის ყოფით ნ. ზეიმით.

დიდი უაფაზის დამპყერი ნ. დიდი.

დიდი წვალებით ნ. ძლიერ.

დიდი ხათაბალის შემდეგ ნ. ძლიერ.

დიდი ხანი არაა ნ. ამას წინათ.

დიდი ხნიდან ნ. ძველთაგან.

დიდი ხნით ნ. დიდხანს.

დიდი ხნით აღზე ნ. წინასწარ.

დიდი ხნის ნ. დღეგრძელი.

დიდი ხნისა ნ. ძველი.

დიდი ხნის მანძილზე ნ. დიდხანს.

დიდიკაცი ნ. დიდგვარი.

1. დიდკაცობა ნ. ბღინძვა.

2. დიდკაცობა. დიდებულნი, ჩინებულნი, უმაღლესი საზოგადოება, საზოგადოების რჩეული ნაწილი.

დიდ მანძილზე ნ. შორს.

დიდმნიშვნელოვანი ნ. 3. მნიშვნელოვანი.

დიდმუცელა ნ. მუცლიანი.

დიდმუცლიანი ნ. მუცლიანი.

დიდროა ნ. წყალიდობა.

დიდროვანი ნ. დიდი.

დიდსული ნ. სულგრძელი.

დიდსულოვანი ნ. სულგრძელი.

დიდტანიანი ნ. დიდი.

1. დიდყურა ნ. გრძელყურა.

2. დიდყურა ნ. ვირი.

დიდძალი ნ. უამრავი.

დიდხანს, დიდი ხნით, დიდი ხნის მანძილზე. კაი ხანს, კაი ხნით, დროის დიდ მანძილზე, დროის დიდ მონაკვეთზე, ხანგრძლივ, ხანგრძლივად, მოძვეხანიერ, მყოფარ, მყოფარ ეამს.

და მიზნით მყოფარ. ეამ ილოკუენ. ოთხ.

დიდხანს ძილი ნ. გამომინება.

დიკა ნ. ხორბალი.

დილა აღრიანად ნ. გათენებისას.

დილა კარგა ყოფილსა ნ. დილა მშვიდობისა

დილა მშვიდობისა დღლა კარგა ყოფ-
ნისა, დილა სიხარულისა!

დილა სიხარულისა! ნ. დილა მშვიდო-
ბისა!

დილით ადრე ნ. გათენებისას.

დილის ლუქმა ნ. წასაუზმება.

დიღევი ნ. სატუსალო.

დინგი. დრუნჩი, ნიკველი („ლორის
ცხვირი“ — საბა), ნიღირი.

დინდგელი ნ. სანთელი.

დინება ნ. 1. მიმდინარეობა.

დინჯად ნ. მდოვრედ.

დინჯი, დადინჯებული, გულდადინჯე-
ბული, გულდამშვიდებული. გულდინჯი,
გულდაარხენინებული, არხენი, მშვიდი.
დამშვიდებული, წყნარი, დაწყნარებუ-
ლი, აუჩქარებელი, დარბაისელი, დამ-
ჯდარი, ქუა დამჯდარი. უშფოთველი,
აღუშფოთველი, აუღლევებელი, მოსვე-
ნებული, სულდაღებული, მამა აბრამის
ბატკანი ნ. აგრეთვე ნელი და 1. მშვი-
დი.

დილისთ და ღამით ვევაბდი,
ვერვისგან სულ-დაღებული. შოთა.

არხენად და გულაუმღვრველად აყო-
ლებდა თავის ახოვან ტანს. ილია.

აივნის თავში ტახტზე იჯდა... დარბაი-
სელი მოხუცი, ზაალ ერისთავი.

აკაკი.

„დარბაისელი“ თავდაპირველად დარ-
ბაზის წევრის აღმნიშვნელი ტერმინი
იყო, ხოლო შემდეგ მას დინჯი აღამიანის
მნიშვნელობაც მიენიჭა. ი. ჯავახ.

დიპლომატი ნ. 2. ნაღარა.

დირაგი ნ. ანძა.

1. დირე ნ. ძელი.

2. დირე ნ. ზღურბლი.

დისკოსი ნ. ფეშხუმი.

დიუი ნ. ბალახი.

დნგრა ნ. ზორბა.

დნობა, ლნობა, ლხობა.

1. დოგა-დოგა ნ. დაუინებით.

2. დოგა-დოგა ნ. მკიდროდ.

დოდოჩი ნ. ფიტული.

1. დოვლათი ნ. ბარაქა.

2. დოვლათი ნ. სიმდიდრე.

დოვლათიანად ნ. უხეად.

დოვლათიანი ნ. მდიდარი.

დოვლათით ავსება ნ. 1. გამდიდრება.

დო(ვ)რანშია ჩავარდნილი ნ. ეთილ-
დღეობა.

დოზანა ნ. ჯოჯოხეთი.

დოლა ნ. ტრქო.

1. დოლაბი განჯინა, კრილი, მიხრე-
ლი (ეღღღღი).

2. დოლაბი ნ. თანჯარა.

3. დოლაბი, წისკერლის ქეა.

დოლბანდი. ჩალმა, ყაუხრა, ყაელი.

1. დოლი ნ. დაფი.

2. დოლი ნ. დოლის კვრა.

3. დოლი ნ. ხორბალი.

დოლის გამოსვლა ნ. დოლის ძვრა.

დოლის ძვრა, დოლა დაძვრა, (ბატკან-
ს მოგების დრო) დოლის გამოსვლა, დო-
ლი, ქეშება.

1. დომხალი ნ. აბდაუბდა.

2. დომხალი, ნარეობა, ნარევი, ხარა-
ხურა.

3. დომხალი ნ. აყრილ-დაყრილი.

1. დონდლო ნ. ლობი.

2. დონდლო ნ. მოუძღვრებელი.

3. დონდლო ნ. უმაქნისი.

დონდროხა ნ. ზონზროხი.

დონედ ნ. მდოვრედ.

დონეში ჩავარდნა, დონეზე დადგომა.

იმას ეგონა... ავარდნილი გული თა-
ვისავე დონეში ჩავარდებოდა. ა. ყ ა ზ ბ.

დორა ნ. ქვევრი.

დორბლი ნ. ნერწყვი.

დორი ნ. ბალიში.

დოსტაქანი ნ. კათხა.

დოსტაქარი ნ. ექიმი.

დოსტაქრობა ნ. ექიმობა.

დოსტი ნ. მეგობარი.

დოსტოდრიე ნ. 1. პირდაპირ.

1. დოქი ნ. ლიტრა.

2. დოქი ნ. საღვინე.

დოლი ნ. ჭირითი.

დოუდოუი ნ. ახალი.

დოკლამია, ბუხიყლამია, პირლია, პირდაღებული, პირღრენია, ღრეკია, ჩერჩეტა, ყუყუჩა, შტერი, გამოთაყვანებული, ლოქო, ზნდუ, ლაყაბლია, სია, ყურყურა, ლობიო კაცი, ფურფუტი, ჩალფაჩუნა, ბენტერა.

„ქუჩო, ბენტერაჲ, მავასა ჰქვიან სიყვილილი.“ — წამჩურჩულა ლოდმა.

ვ ა ე ა.

...მე მინც ვერ ვინძყოლი, სანამ არ მომძახხა ზიზლით: „არ გესმის, შე ლოქო, შენაო?!“

ა კ ა კ ი.

დოკლამიობა ნ. შეტდომა.
დოშაკი ნ. ნაალი.
დოში, კია, ჩანი.

ეთქვათ, ერთი რამ, დიდი თევზი. იქიდან ამოდის: დოში, ზურგიელი, სათალი, კია, წელა, ხიზილალა და წებო.

ა უ ა მ.

დოშლუდი ნ. ფეშტამალი.
დოხოკონი ნ. მეჩუქურთმე.
დრაკონი ნ. გველშაპი.
დრაბა ნ. გადასახდელი.
დრანჭი ნ. არშიყი.
დრაში (დოლის ანუ ტაბლაკის ჯოხი), საცემელი.

დრასტი ნ. მოქნილი.
დრასტიკი ნ. მოქნილი.
დრეკა ნ. ზნეჲა.
დრეკადი ნ. მოქნილი.
დრუმლა ნ. განავალი.
დრესა ნ. ლესეა.
1. დრო ნ. 2. ვადა.
2. დრო, დროება. ეამი, ხანი, მანძილი (დროის მონაკვეთი).

და შუადღისა გოლვისა ეამსა, ჩამოერეკავდით ძროხასა დაბლა.

ი ლ ი ა.

ადამიანის ცხოვრებაში წელიწადიც დიდი მანძილია. შ. დ ა დ.

არსებობს დრო და ეამი. არსებობს მხოლოდ საუკუნოება. გ. უ ი ფ შ.

დრო არა მაქვს ნ. არა მცალია.
დრო-დრო ნ. ზოგჯერ.
1. დროგადასული ნ. დაძველებული.
2. დროგადასული ნ. დაგვიანებული.
დროგადასულობა ნ. ხანდაზმულობა.
დროგამოვლილი ნ. დაძველებული.
დროგამოშვებით ნ. ზოგჯერ.
დროდადრო ნ. ზოგჯერ.
დროება ნ. 2. დრო.
დროებითი, ეამიერი. ეამეული. ნ. აგრეთვე წარმაველი.

დროება ნ. 3. ცლა.
დროის გამოძებნა ნ. 2. მოცლა.
დროის დიდ მანძილზე ნ. დიდხანს.
დროის დიდ მონაკვეთზე ნ. დიდხანს.
დროის მონაბერი ნ. ახლობა.
დროის მოხვლთება ნ. 2. მოცლა.
დრო მაქვს ნ. 4. ცლა.

1. დრომოქმული ნ. 2. დაძველებული.
2. დრომოქმული ნ. 2. ჩამორჩენილი.
დროს გამოვნახვ ნ. 4. ცლა.
დროს ვიპოვი ნ. 4. ცლა.
დროს (დროების) ტარება ნ. ლხინი
დროს შერჩევა ნ. 1. ჩაიება.
1. დროული, თავისდროისი, მარჯვე დროის შესაფერი.

2. დროული ნ. მოხუცი.
1. დრტვინვა ნ. ამბობება.
2. დრტვინვა ნ. წუწუნი.
დროშა ნ. ალაში.
დრუზვა ნ. დარტემა.
დრუნვილი ნ. მარმარილო.
დრუნჩი ნ. დინგი.
1. დრუხუნი ნ. ორუტუნი.
2. დრუხუნი ნ. ყვირილი.

დუბე ნ. ეაჲ.
დუბელა ნ. ნეტობილი.
დუგლუფი ნ. კონდახი.
დუგმა, ხრიაჲ.

დუგმები აკლდა. ისიც დილითვე დაეკრა დედამ. თ. რ ა ზ.

დუდყო, გარემული, საწერელი. დუდუკი ნ. სტირი.

ლუღნი ნ. ბუღნი.
ლუღნი, ჭუღნი. ჭღნი, ნიღნი,
ცხვირში მოლაპარაკე.

ლუგბო ნ. ბოხი ხმა.

ლუკატი ნ. აქლემი.

ლუმა ნ. ცხიმი.

ლუმბული ნ. 2. ბუკი.

1. ღუმლი (ღუმს), დაღმება (დაღმლა), მღუმარება, გაღმება, დაღმება, გაუღება, დაუღება, პირში წყლის ჩაგებება, ხმის გაქმნა, ხმის გაწვევა, დამუწება, ხმის ჩაწვევა, ხმის ამოღებლობა, ენაზე კბილის დაჭრა პირის აკრა, კრინტის გაწვევა, კრინტი არ დაუძრავს, სიტყვა არ დასცდენია, ხმა არ ამოუღია, პირში წყლის ჩაყენება, პირდაცულობა, ენადაცულობა, მიჩუმაობა.

ბრმა მეფანდურე იჭდა ცალკე და მღუმარებდა. ილია.

2. ღუმლი ნ. სიჩუმე.

ღუმლით ნ. სიჩუმით.

ღუნბარჩა ნ. გულქანდა.

ღუნდგო ნ. 1. ბრბო.

ღუნდღულები ნ. საჯღობი.

1. ღუნე ნ. ლობი.

2. ღუნე ნ. მოუძღვრებელი.

3. ღუნე ნ. მოშეებელი.

1. ღუნედ ნ. მღოვრედ.

2. ღუნედ, სუსტად.

3. ღუნედ ნ. ბოშად.

ღუნია ნ. სამყარო.

ღუფი ნ. ნერწყვი.

ღურა ნ. ტყაპუკი.

ღურალის კერა ნ. 2. ვაციება.

ღურაჯი ნ. კაჯიბი.

ღურბინდი, კოგრიტი. კოგრი.

ღურდაბა ნ. სოკო.

1. ღურდო ნ. ბურდო.

2. ღურდო ნ. 2. წყალი.

ღურკი ნ. 2. ქილა.

ღურო ნ. სათოფრი.

ღუქანი, სევაჭრო, საწერილმანო, საალებიციეო, ხულა, (ბაზრის ღუქნები) ქულა, ქულბაქი, (ხორცის ღუქნი) სე-

ვაბო, ვასაბ-ხანა, (ხელის დუქანი) ბაყალხანა, საბაყო, (ღვინისა) სამიკიტრო, მიკიტხანა. ნ. აგრეთვე სამიკიტრო.

ღუქანდარი ნ. მეღუქნე.

ღუქარდი ნ. მაკარტელი.

1. ღულაბი ნ. კირი.

2. ღულაბი ნ. ხსნარი.

1. ღულილი, ქაფქაფი, ხაფხაფი, ჩუხჩუხი, თუხთუხი, ფუხფუხი, ფოფონი, თუხთუხი. ნ. აგრეთვე აჩუხჩუხება.

ღულილი ჩქარა ჩუხჩუხად გადაიქცა. ი. გოგებ.

ყუმბარებით ღულღებულმა ტბამ აღუღებელი ქვაბით იწყო თუხთუხი.

ღ. ბაქ.

2. ღულილი ნ. ჩქეფა.

ღულს და გაღმოდულს ნ. უხვად.

ღუყი ნ. ყლორტი.

ღუშალიკი ნ. საჩუქარი.

ღუშაყი, ფალმანი, ჰალმანი (ცხენისა).

ღუშანი ნ. მტერი.

ღუხკირი ნ. გონჯი.

ღუხკირი დრო ნ. ეამთა სიაყე.

ღღე გაუყო ნ. მოკვდა.

ღღე გაუქრო ნ. მოკვდა.

ღღე გაუშავდა ნ. მოკვდა.

ღღეგრძელი, მზეგრძელი, გრძელქამიერი, წელმრავალი, ცას შეაბეოდა, ხანგრძლივი (სიცოცხლე), დიდი ხნის (ასაკის), ნ. აგრეთვე მრავალწლოვანი.

ხმალი იშიშლა სამივე სარდალმა... შებღაღეს ჭარს: „მზეგრძელი იყოს შეფე გიორგი!“
ღ. გამს.

ღღეები დათულილი აქვს ნ. მომაკედავი.

ღღევენდელი ნ. ახლანდელი.

ღღედან. აქ ღღედან, ამას იქით, ამის შემდეგ, მიერდან. ამიერიდგან, ამიერიდგან. ღღედს იქით, ყვლავ, მომავალში. აწი, შემდეგში, შემდგომში.

ღღეკითილობა ნ. ეეთილდღეობა
ღღემდე. ღღემდის, აქამდის, აქამომდე.

თუ აქამოდღე არ ვმონა მას,
არც აწ ემონოს შენი მხედარი.
ნ. ბარ.

დღემოცლე (დღემოცლე სიცოცხლე
ჰქონდა), უხანო.

დღენაკლი ნ. უდღეური.
დღენიადაგ ნ. ყოველდღე.
დღეობა ნ. ობა.
დღესავით ნათელია ნ. რასაცვირე
ლია.

1. დღესასწაული ნ. ზეიმი.
 2. დღესასწაული ნ. მხიარულება.
 3. დღესასწაული ნ. უქმე.
- დღეს ველარ გაათენებს ნ. მომაკედავი.
დღეს უმწარებს ნ. ჩაგერა.
დღე-ღამეს ასწორებს ნ. ბეჭითი.
დღე-ღამის გაურა ნ. განთიადი.
დღე ღამეს ეურება ნ. ღამდება.
დღე-ღამის გაერთებით ნ. მუდამ.
დღე-ღამის გაურამდე ნ. დაბინდუ-
ბამეუ.

დღვილი ნ. თისი.
დღის დახასრული ნ. საღამო.
დღისით ნ. თვალნათლივ.
დღისით-მზისით ნ. თვალნათლივ.
დღისით-მზისით ნ. ცხადად.
დღისეულ ნ. დაბინდებამდე.
დღიური, ქცევა, ილო.

ბევრჯერ უნახავსთ, ხუმარას
მარტოს მოემყოს დღიური. ვ ა ჟ ა.

დღიური ლუკმა ნ. თავის რჩენა.
დღიური მუშა ნ. მოჯამაგირე.

დღიურ ლუკმაზე ძლივს გამოდის
ნ. ლარიბი.
დღლაბა ნ. ნაზუქი.

0

ელერსება, ელამუნება, ეფერება,
უყვავებს, ტკბილად ექცევა, ნ. აგრეთვე
ალერსიანი.

1. ებანი ნ. დაფი.
 2. ებანი ნ. ქნარა.
- ებგური ნ. ყარაული.

... ებრ ნ. თითქოს.
ებრაელი ნ. იუდეველი.
ეგ ხხვა ხაქმეა ნ. განსხვავება.
ეგდენ ნ. ესოდენ.
ეგებ ნ. იქნება.
ეგება ნ. იქნება.
ეგების ნ. იქნება.
ეგებისობა ნ. აღმათობა.
ეგეც შენ ნ. იშის მოგება.
ეგეპტე, მისრი, მისრეთი.
ეგეპტური (ეგეპტური დამწარლო-
ბა), მისრული.
ეგჷომ ნ. ესოდენ.
ეგოისტო ნ. თავკერძა.
ეგრე იყოს ნ. კარგი!
ეგრიხება ნ. არშიყობა.
ეგუტერი ნ. საყდარი.
ელემი ნ. სამოთხე.
ელემის ხე ნ. 1. ალვა.
ევალება ნ. ჰმართებს.
ევანი ნ. თოკი.
ევთია ნ. ლანდი.
ევლოგია ნ. მოხარშული.
ეზარება ნ. ზარმაცი.
ეზო-ეზო ნ. კარდაკარ.
ეზოს ძაღლი ნ. ძაღლი.
ეკადრება ნ. ჰმართებს.

1. ეკალი, ქაცვი, ნარი, ნარ-ეკალი,
ხარა, წიწვი, ღიჭი.

ვარდნი უეკლოდ არავის მოუტყობიან.
შოთა.

ვარდსა ქაცვი მოაპოვებს,
ეკალთამეა რად ვეფხვანე! შოთა.

ნეტამე არ დაგძინებოდა,
ჩიტო, ნიბლიავ, ნარზედა. ხალხ.

2. ეკალი, ხიწვი, ხიჭი.
ეკილოკავება ნ. სათანადო.
ეკლესია ნ. საყდარი.
ეკლნარი ნ. ბუჩქი.
ეკრძალება ნ. რცხენიანი.
ეკუდერი ნ. საყდარი.
ეკუთვნის ნ. აქვს.
ეკლუკუკება ნ. მლიქვნელი.
ეკლამი, მარდი, მარდიანი, თვალმარდი,

თვალმარლიანი, ქუში, კვრირი, თვალებს ბრეცს.

- ელდა ნ. 2. ზარი.
- ელდანაკრავი ნ. შუშინებული.
- ელდანაციმი ნ. შუშინებელი.
- 1. ელევანდი ნ. უცოლო.
- 2. ელევანდი ნ. 4. ენაყოფი.
- ელეთმელეთი ნ. 2. შირი.
- ელენთა, ტყირბი.
- ელვანა ნ. ციციანთელი.
- ელვარე ნ. ბრწყინვალე.
- ელვარება ნ. ბრწყინვა
- ელვარებას მოკლებული ნ. მიმქალი.
- ელვისებურად ნ. სწრაფად.
- 1. ელი ნ. იელი.
- 2. ელი ნ. მომთაბარე.
- ელინი ნ. ბერძენი.
- ელმად ცქერა, ცერად ყურება,
- ბრეცა, თვალების ბრეცა.

(გაგიელამ) მხიარულმა გადახედა... ცოლს, რომელსაც თვალები ოდნავ გაულო და ელმად შეჰყურებდა.
ნ. ლორთქ.

- ელფერი ნ. იერი.
- ელფეროვანი ნ. კაზმელი.
- ელქაჩი ნ. თხა.
- ელჩი ნ. დესპანი.
- ემკვლელება ნ. ზარება.
- ემჩნევა ნ. ეტყობა.
- ენა, მეტყველება.

(თედოსია) თავისი მოქარგული ენით ემუსიათებოდა მოხუცებულებს.
დ. კლდ.

- ენა აიდგა ნ. დაწყება.
- ენაობა ნ. 1. კორი.
- ენაბორძიკი ნ. ბლუ.
- ენაბრგვნილი ნ. ბლუ.
- ენად გადაიქცევა ნ. ლაქლაქა.
- ენად გაიკრიფება ნ. ლაქლაქა.
- ენაგატლელი ნ. ლაქლაქა.
- ენაგესლიანი ნ. ავი.
- ენადაბმული ნ. ბლუ.
- ენა დაიმოყდნე ნ. დაჩუმდი.
- ენადაუბმელი ნ. ლაქლაქა.

- 1. ენადაცული ნ. უსიტყვო.
- 2. ენადაცული ნ. 1. დუმლი.
- ენაზე არ დაადგება (ენაზე არა დაადგება რა) ნ. ლაქლაქა.
- ენაზე კბენა ნ. თავის დაქერა.
- ენაზე კბილის დაქერა ნ. დუმლი.
- ენათმეცნიერება, ენათმეცოდნეობა.
- ენათმეცოდნეობა ნ. ენათმეცნიერება.
- ენაკავი ნ. 1. კლო.
- ენაკაქალი ნ. ლაქლაქა.
- 1. ენაკვიმატი ნ. ხუმარა.
- 2. ენაკვიმატი ნ. ავი.
- ენამაკვილაკი ნ. ხუმარა.
- 1. ენამარჯვე ნ. მკვერმეტყველი.
- 2. ენამარჯვე ნ. ხუმარა.
- ენამასწარა ნ. ლაქლაქა.
- ენამახვილი ნ. ხუმარა.
- ენამახვილობა ნ. ხუმარობა.
- ენამეტყველი ნ. მკვერმეტყველი.
- ენამზე ნ. მკვერმეტყველი.
- ენამზიანი ნ. მკვერმეტყველი.
- ენამკვახე ნ. ავი.
- ენამოთაფლული ნ. მლიქვნელი.
- ენამოსწრებული ნ. ხუმარა.
- 1. ენამოქარგული ნ. მლიქვნელი.
- 2. ენამოქარგული ნ. მკვერმეტყველი.
- ენამოქინილი ნ. ლაქლაქა.
- ენამოჩლექილი ნ. ბლუ.
- ენა მუცელში ჩაიგდო ნ. მუნჯი.
- 1. ენა მუცელში ჩაუვარდა ნ. მუნჯი.
- 2. ენა მუცელში ჩაუვარდა ნ. შეკრთომა.
- ენამყრალი ნ. ავი.
- ენამძიმე ნ. ბლუ.
- ენამწარე ნ. ავი.
- ენამჭივირი ნ. მკვერმეტყველი.
- ენას აკვიებს ნ. მკვერმეტყველი.
- ენას არ (აღარ) დააყენებს ნ. ლაქლაქა.
- 1. ენას არ დაუგვალავს ნ. მკვერმეტყველი.
- 2. ენას არ დაუგვალავს ნ. 2. საზრიანი.
- ენას ქავლი არ მოედება ნ. 2. საზრიანი.
- ენას იფხანს ნ. ლაქლაქა.

ენას იქავლებს ნ. ლაქლაქა.
 1. ენას ძლივს ავლებს ნ. ლაპარაკი.
 2. ენას ძლივს ავლებს ნ. ბლუ.
 3. ენას ძლივს ავლებს ნ. მთვრალი.
 ენას ქავლი არ წამოედება ნ. მკვერ-
 მტყველი.
 ენასხარტი ნ. ხუმარა.
 1. ენატანია ნ. მახეზლარი.
 2. ენატანია ნ. კორიკანა.
 ენაფხიანი ნ. ხუმარა.
 ენაუნახული ნ. უსიტყვო.
 ენაშუენახავი ნ. ლაქლაქა.
 ენა ჩააგდებინა ნ. ჩაჩემება.
 1. ენაჩავარდნილი ნ. მენჯი.
 2. ენაჩავარდნილი ნ. უსიტყვო.
 ენაჩლუნგი ნ. ბლუ.
 1. ენაქართალა ნ. ლაქლაქა.
 2. ენაქართალა ნ. კორიკანა.
 ენაწულიანი ნ. მკვერმტყველი.
 ენგიდუნია ნ. სამყარო.
 ენთელი ნ. ყინელი.
 ენით აუწერელი ნ. 1. აუწერელი.
 1. ენით უთქმელი ნ. 2. აუწერელი.
 2. ენით უთქმელი ნ. წარმოუდგენე-
 ლი.
 ენიოტი ნ. მწერონელი.
 ენის ამოგება ნ. თქმა.
 ენის ამოღება ნ. 3. თქმა.
 ენის ამოძრავება ნ. 3. თქმა.
 ენის გაგნება ნ. 3. თქმა.
 ენის დაბმა ნ. შეკრომა.
 ენის კიდება ნ. 1. ენის ჩლექა.
 ენის მატარებელი ნ. კორიკანა.
 ენის მიტანა ნ. შედლის დათესვა.
 ენის მოქცევა ნ. 1. ენის ჩლექა.
 1. ენის ჩლექა, ენის მოქცევა, ჩიფ-
 ჩიფი. ენის კიდება (ენას უკიდებს),
 ფლაფნა. ნ. აგრეთვე გაურკვეველად ლა-
 პარაკი.
 2. ენის ჩლექა ნ. ტიტინი.
 ენის ქართალი ნ. წამოროშვა.
 ენკენისთვე. სეტემბერი.
 1. ენოვანი ნ. ავი.
 2. ენოვანი ნ. მკვერმტყველი.
 ენკრასტი ნ. 1. ილუმენი.
 ენქელი, სლეკუზა.

ეპისკოპოზი, მღვდელმთავარი.
 ეპისტოლე ნ. წერილი.
 ეპიტანეობა ნ. მოწონება.
 ეპრიანება ნ. მოწონება.
 ეფვანი ნ. ელარუნა.
 ერბო ნ. ცხიმი.
 ერბოვერცხი, ტრამუნჯარი, შანტრა-
 ჟი. ყიულოყო, ყაზანდობი.
 ერგასი ნ. ორმოცდაათი.
 1. ერდო ნ. ბანი.
 2. ერდო ნ. 2. საჩეხი.
 ერეუანი ნ. ზაფრა.
 ერთ ამბავშია (ერთ ამბავში არიან)
 ნ. ყვირილი.
 ერთადერთი შეილი ნ. დედისერთა.
 ერთეტიკოსი, მწვალებელი, განდგოჟი-
 ლი.
 1. ერთად ნ. ბითუმად.
 2. ერთად ნ. ...თან.
 3. ერთად, ჭუფთად.
 ერთადერთი, მართლ ერთი, მხოლოდ
 ერთი, მხოლოდობითი.
 ნ-წა შეიქნა ცილების საჯნად, რ-დ-
 კან:ც იგი იყო პირველი და მხოლო-
 დობითი წყარო ქონებისა. ილია.
 ერთბაშად ნ. ერთხმად.
 ერთ ბარაში გამოყვანა ნ. გათანაბრება.
 1. ერთბაშად ნ. ანაზღად.
 2. ერთბაშად ნ. უცაბედად.
 ერთ გაღწევეტილებას ვერ დაადგა
 ნ. ყოყვანი.
 1. ერთგვარი ნ. თანაბარი.
 2. ერთგვარი ნ. 1. ერთნაირი.
 3. ერთგვარი ნ. 3. ერთნაირი.
 ერთგვაროვანი ნ. 1. ერთნაირი.
 ერთგვის ნ. 1. ერთხელ.
 ერთგულება ნ. თავდადება.
 1. ერთგული ნ. ბეჯითი.
 2. ერთგული ნ. კეთილსამიერო.
 1. ერთ ღროხ ნ. ოდესღაც.
 2. ერთ ღროხ ნ. უწინ.
 ერთთავად ნ. მულამ.
 ერთი ამბავი აქვთ ნ. ყვირილი.
 ერთი ათად ნ. ათკეცი.
 ერთი ათად ქცევა ნ. გადიდება.
 ერთი ამბავი დააწია ნ. დატუქსვა.

ერთი ამბავი შექმნა (ატეხა) ნ. აურ-
ზაური.

ერთი აგება (ძაფი) ნ. ვ. ცალი.

1. ერთი ამოხვევა (აბრეშუმი) ნ. ვ.
ცალი.

2. ერთი ამოხვევა ნ. შულო.

ერთიანი ხულისკვეთებით გამსჭვალვა
ნ. 2. დარაზნვა.

1. ერთიანად ნ. ბითუმად.

2. ერთიანად ნ. მთლად.

ერთიანა, მთლიანი, მთელი, სრული,
გამბული, გაყოლებული, მიყოლებული,
მთელ-მთელი, ერთობილი. ნ. აგრეთვე
განუყოფელი.

დაადგეს თავსა გვირგვინი
ერთობილისა ლალისა. შოთა.

ხიბლავდნენ მნახეღს... კვადრატების
კიდევში მიყოლებული წრეები.

ა. გამს.

ერთიანობა ნ. მთლიანობა.

ერთიანად, ასწილ.

1. ერთი ბეწვა (ბეწო) ნ. პატარა.

2. ერთი ბეწვა (ბეწო) ნ. უმნიშვნე-
ლო.

3. ერთი ბეწვა (ბეწო) ნ. ოდნავ.

ერთი გზა ნ. 1. ერთხელ.

ერთი გროშიც არ დააკლდება ნ. სწო-
რედ.

ერთი და იმავე ხანისა ნ. ერთნაირი.

ერთი ერთმანეთში ნ. ზედზედ.

ერთი თალია ნ. 1. ერთხელ.

ერთი თვალის გადავლებით ნ. სახელ-
დახელოდ.

ერთი კაღის მოსმით ნ. უყოყმანოდ.

ერთი კბილისა ნ. ერთი ხნისა.

ერთიმეორეზე შიმდევარი ნ. ზედი-
ზედ.

ერთიმეორეზე მიყოლებით ნ. ბითუ-
მად.

ერთიმეორეზე მიურილი ნ. აყრილ-
დაყრილი.

ერთიმეორეს შორის, ერთმანეთში,
ურთიერთ შორის.

ერთიმეორის მიყოლებით ნ. ზედი-
ზედ.

ერთიმეორის უკან ნ. ხედიზედ.

ერთი მხრიდან მეორემდე ნ. მთლად.
ერთი მხრით, ერთრიგად (ერთრიგად
რომ ითქვას, არც გასამტყენარია).

ერთი ნაბიჯის მანძილზე ნ. ახლო.

ერთი ნაბიჯის გადადგმა ნ. ბიჯი.

ერთიორად, ორმაგად, ორწილადა. ორ-
ჯერ, ორკეცად, ორწევრად, ორჯის.

ერთი პირი ნ. 1. ერთხელ.

ერთი პირი აქვთ ნ. ერთსულენობა.

ერთპირი ნ. ცალკეული.

ერთი ფეხი აღმა აქვს, მეორე — და-
ღმა ნ. სიარული.

ერთი (ცალი) ფეხი სამარეში უდგას
ნ. მოშაკვდავი.

ერთი ფეხის გადადგმა ნ. ბიჯი.

ერთი უოფა აქვთ ნ. ყვირილი.

ერთ უოფაში არიან ნ. ყვირილი.

ერთილა დარჩენია ნ. რა გაეწყობა.

1. ერთი უოფის დაწევა ნ. აფორი-
აქება.

2. ერთი უოფის დაწევა ნ. დატეკვა.

ერთი ციციქნა ნ. პატარა.

ერთი შვიდად ნ. შვიდჯერ.

ერთი წუობ. ნ. 1. ერთხელ.

ერთი ხელი ნ. 1. ერთხელ.

ერთი ხნისა, კბილა, ერთი კბილისა
(მე. და ის ერთი ხნისა, ერთი კბილისა
ვართ), მოასაკე, თანამოასაკე, ტოლი
(ჩემი ტოლია), კბილა (ის ჩემი კბილაა),
მეწლე.

ჩემი ძიძიშვილი... ჩემი ჭეჭეშენაწო-
ვარი და ჩემი კბილა იყო. აკაკი.

ერთი ჭაბი, ერთი ჭუი ნ. აურზაური.

ერთი ჭერი ნ. 1. ერთხელ.

ერთმანეთზე ნ. ზედზედ.

ერთმანეთზე კბილებს იღესავენ ნ. 1.
მტრობა.

ერთმანეთზე მიწყობით ნ. მკიდროდ.

ერთმანეთის დაღევა ნ. ამოხოცვა.

ერთმანეთის სისხლს ხვამენ ნ. 1.
მტრობა.

ერთმანეთში ნ. ერთიმეორეს შორის.

ერთმანეთში დარევა ნ. .. ჩხუბი.
ერთმანეთში მიმოწერის წარმოება ნ.
უძლიერობის გაბმა.

ერთ შარაქაში გარევა ნ. გათანაბრება.
ერთ მშვენიერ დღეს ნ. ოდესღაც.
ერთმხარე ნ. ცალპირი.
ერთ მხარეს, ცალ მხარეს, ე. წ. ღვინო,
ც. ლქობი.

1. ერთნაირი, ერთგვარი, ერთსახე,
ერთი და იმავე სახისა. ერთგვაროვანი,
ერთსახოვანი, ერთფეროვანი.

ხმას სცემდეს კლდენი ქალისა.
ზახილსა მუნ ერთსახესა. შოთ.

- 2. ერთნაირი ნ. თანაბარი.
- 3. ერთნაირი ნ. 2. მსგავსი.
- 4. ერთნაირი, ერთგვარი, რომელიღაც,
რალაცა.

ჭეჭილებში იცოდა ფამფარა, ერთნაი-
რი რძიანი ბალახი. ი. გოგეზ.

უფროსი დაეყრდნო ჭოხს და აქვი-
თინდა. ე. წ. ერთგვარი შთაბეჭდილების
მოსახლენად ნახპარ. ფახლი იყო.

დ. კ. ლ.

- 1. ერთობა ნ. ერთსულოვნობა.
- 2. ერთობა ნ. მთლიანობა.
ერთობილი ნ. ერთიანი.
ერთობლივობა ნ. მთლიანობა.
ერთპირად ნ. ერთხმად.
ერთპირი ნ. ცალპირი.
ერთობის გატეხა ნ. 4. გაყემა.
ერთ პირზე დგანან ნ. ერთსულოვნო-
ბა.

ერთრიგად ნ. ერთი მხრივ.
ერთსახე ნ. 1. ერთნაირი.
ერთსახოვანი ნ. 1. ერთნაირი.
ერთსისხლი ნ. ერთსისხლიერი.
ერთსისხლიერი, ერთსისხლი, მამით
ერთი.

ერთი ხროლა ნ. მუხტი.
ერთსულოვნად ნ. ერთხმად.

1. ერთსულოვნობა, ერთობა. ერთი
პირი აქვთ, პირის მაცემა (პირი პირსა
აქვთ მიცემული), პირის შეერთება, ერთ

პირზე დგანან, შეთანხმება, შეხმატკბა-
ლება (ერთმანეთში შეხმატკბილებული
არიან).

2. ერთსულოვნობა ნ. 2. მშველლობა.

- 1. ერთფეროვანი ნ. აბეზარი.
 - 2. ერთფეროვანი ნ. 1. ერთნაირი.
 - 3. ერთფეროვანი ნ. გაყეული.
- ერთ წამს ნ. ანახლად.

1. ერთხელ, ერთი ხელი, ერთჯერ,
ერთი ჭერი, ერთგზის, ერთი გზა, ერთი
თალია. ერთი პირი (ერთი პირი გამო-
იძინა), ერთი წყობა.

2. ერთხელ ნ. ოდესღაც.

- ერთხელ კიდევ ნ. კვლავ.
- ერთხელაც არის ნ. ოდესმე.
- ერთხელაც არის ნ. ოდესმე.
- ერთხელაც იქნება ნ. ოდესმე.

ერთხმად, ერთხმივ. ერთხმად, მჭილ-
თი იიგები, ერთსულოვნად, ერთპირად,
პირის პირმიცემით, შეთანხმებით, მე-
კობრულად, ტკიბლად, შეწყობით. ნ.
აგრეთვე მორიგებით, შეხმატკბილებით.

როდესაც ასე დარწმუნებულნი.

რამეზე არის ერთპირად ერთი,
მამინ ის არის სულით და გულით
ამაღლებული გმირი — ძლიერი.

ო. ლ. ი.

ერთხმივ ნ. ერთხმად

ერთჯერ ნ. 1. ერთხელ.

ერი, ეროვნება, ხალხი.

1. ერილება ნ. ენოთირება.

2. ერილება ნ. რცხვენი.

ერისაგანი ნ. ერისკაცი.

ერისთავი ნ. თავადი.

ერისკაცი, ერისაგანი.

ერკემალი ნ. ვერძი.

ეროვნება ნ. ერი.

ერქვანი ნ. გუთანი.

ერცხვინება ნ. რცხვენი.

ესალბუნება ნ. მოწონება.

ესა და ეს პირი ნ. ვინმე.

ეს აღვილი საქმე არაა ნ. ძნელი.

ეს აღა-ღა როდია ნ. ძნელი.

ესარჩლება ნ. ხელის შეშვება.

ესაღენ ნ. ასე.

ესე იგი ნ. ანუ.
 ესეც იმასი ნ. იშის გება.
 ეს-ეს არის ნ. ეხლა.
 ეს-ეს არიხ ეხლა ნ. ეხლა.
 ესმის ნ. 1. ახსნა.
 ესოდენ, ეგზომ, ამდენად, ეგდენ, ასე.

ვარდას ჰკითხეს: „ეკგზომ ტურფა რამან შეგქმნა ტანად, პირად?“
 შოთა.

ეს საქმე წასულია ნ. ჩაილურის წყა-
 ლი დალია.

ეს სახუმრო საქმე არ გეგონოს ნ.
 ძნელი.

ესლა აკერია პირზე ნ. ბოდვა.
 ეს ჩემს ძალ-ღონეს აღემატება ნ. ძნე-
 ლი.

ეს ხელს მაძლევს ნ. სარფა.

ეტო ნ. 1. ხაზი.

ეტოი ნ. გზის მაჩვენებელი.

1. ეტლი ნ. ბუდი.

2. ეტლი ნ. ცთომილი.

3. ეტლი, ოთხთვალა, ორთვალა.

ეტრავი, გრაგნილი.

ეტყობა, ატყვია, ჩანს, ემჩნევა, აშკა-
 რაა, ირკვევა, ცხადია; ამტკიცებს; აღას-
 ტურებს.

სახარე ხბოს სასკორეში ეტყობაო.
 ანდ.

ეული ნ. ამბოჯარი.

ეუცხოება ნ. რცხენია.

ეუხერხულება ნ. ეჩოთირება.

1. ეფაფრება ნ. გამოსარჩლება.

2. ეფაფრება ნ. ხელის შეშვება.

ეფერება ნ. მლიქვნელი.

ეფოფინება ნ. არშოვობა.

ეჭათები ნ. ზღაპარი.

ეჭიშპაში ნ. ეჭიში.

ეჭიში, მკურნალი, დასტაქარი, დოს-
 ტაქარი, ჭარა-ეჭიში, ჭანაოზი, ეჭიშპაში,
 (საქონლის ეჭიში) ბეთთალი.

ერთი მონა დასტაქარი
 მყვა და წყლულნი შეუხეიენა.
 შოთა.

მანდილოსნები დაგვადგნენ
 ჯანოზებად სნეულთა. კ ა უ ა.

ეკიმები დახვიეს ნ. წამლობა.

ეკიმი თავს ადგა ნ. წამლობა.

ეკიმობა ნ. წამლობა.

ეკინი ნ. ზღარბი.

ეკო ნ. გამოძახილი.

1. ექსორია ნ. გავდება.

2. ექსორია ნ. განდევნა.

ეშვება ნ. ჩავარდნა.

1. ეშვი, ლოჯი, შუანი, ქილი. გო-
 რანგო.

2. ეშვი ნ. 2. ტახი.

ეშვია ნ. მამალი ცხოველი.

ეშმა ნ. ეშმაკი.

ეშმაკად ნ. სამწუხაროდ.

1. ეშმაკი, ეშმა, ქაჯი, ბელიარი, მკე-
 ნე, ავი სული, (ავსული), ბოროტი სუ-
 ლი, სატანა, სათაელი, ტარტაროზი, შა-
 ითანი, მაცდური, ბელზებელი (ეშმაკ-
 მთავარი), ეშმაკის მოციქული (პირში
 მაქებელი ეშმაკის მოციქულიაო), მი-
 წრიელი, ეშმაკის ფეხი, ეშმაკის წილი,
 კ უ თ ხ. მაძახურა.

ვითა ეშმა დაძეკარგა,
 არ კაცურად გარდამკონა. შოთა.

შენ მიწრიელს, გარედ მავნეს დავე-
 ლაგმანდით. ილია.

2. ეშმაკი ნ. ცბიერი.

3. ეშმაკი ნ. მატრახაზი.

ეშმაკის ერთი ნ. გამცემი.

ეშმაკის მუშა ნ. გამცემი.

ეშმაკის ხოკო ნ. სოკო.

ეშმაკის ფეხი, კინკა.

ეშმაკის ცხენზე შექდომა ნ. ჭიეტობა.

ეშმაკმა დასწყუფლოს ნ. ეშმაკმა წაი-
 ლოს.

ეშმაკმა იცის მისი თავი და ტანის
 ნ. ეინ იცის

ეშმაკმა მაცდინა ნ. 2. დაშაგება.

ეშმაკმა წაიღოს, ეშმაკმა დასწყუ-
 ფლოს.

ეშმაკობა (იეშმაკა), წაეშმაკება (წა-
 ეშმაკა). ოინბაზობა (ოინბაზა), წა-
 ინბაზება, ინცობა, ცუქობა, ხელმარ-

ცხოდა (რალაც იხელმარცხა), გივობა (გივობს), აკლება (იქაურობა აიკლო), ოინი (ოინი უყო). გაქნილობა, მზაკე-რობა, ორყაბაზობა, თვალთმაქცობა.

ეშმი ნ. იაშმი.

1. ეშმის ქვა ნ. იაშმი.

2. ეშმის ქვა ნ. იასპი.

1. ეშხი ნ. 1. მიშვიდველობა.

2. ეშხი ნ. 2. მიშვიდველობა.

1. ეშხიანი ნ. კობტა.

2. ეშხიანი ნ. სანდომიანი.

ეშხის ალი ნ. არშიყობა.

ეშხმოდებული ნ. შეუყარებული.

1. ეხოთირება ნ. რცხვენია.

2. ეხოთირება, ეხამუშება, ეხამუხება.

ეუხერხელება, ერაილება.

ეხო ნ. ცელი.

ეჩარება, ჩქარობს. იჩქარის, ეშურება, მიეშურება, კისრის ტეხით მირბის, სწრაფვა, მისწრაფვის, მიილტვის, მიპქრის, მიაქვენებს, მიქანება. ნ. აგრეთვე სწრაფად.

მთისყენ მიილტვის შეელი. გ. ტაბ.

ეჩხირება ნ. 2. ცემა.

ეცი ნ. ქსი!

ეძახიან ნ. დარქმევა.

ეწერი ნ. ბუნქნარი.

ეჭაშნიკება ნ. მოწონება.

ეჭვი, ეჭვის შიტანა (მასზე ეჭვია შიტანილი), ეჭვის ქვეშ დაყენება, გუშანი (ვისზე გაქვთ გუშანი?), ეჭვის შეტანა, ეჭვის შეპარება, (ეჭვი შემეპარა), აზრას აღება. მოძვ. ღაზო.

მომორება საყვარლისა

მას შექქმნოდა მისად ღაზოდ.

შოთა.

ეჭვგარეშე ნ. რასაკვირველია.

ეჭვიანობა ნ. ყოყმანი.

ეჭვის შიტანა ნ. ეჭვი.

1. ეჭვიანი, ეჭვენელი. ფრთხილი, მიუნდობელი, უნდობელი, უნდო, ურწმენო, დაუჭარებელი.

2. ეჭვიანი ნ. ბუნეული.

ეჭვის შეპარება ნ. ეჭვი.

ეჭვიშუტანელი ნ. 2. უღაფო.

ეჭვწული ნ. ეჭვიანი.

ეჭვს გარეშე ნ. მართლა.

ეჭვს გარეშეა ნ. რასაკვირველია.

ეხამუშება ნ. ეხოთირება.

ეხამუხება ნ. ეხოთირება.

ეხევა ნ. არშიყობა.

ეხი ნ. მღვიმე.

ეხლა (და არა ახლა), ეხლახან, ეს-ეს არის, ეს-ეს არის ეხლა, ამჟამად, ამ წუთში, ამ წამში, ამხელად. სადღეისოდ, ამჟერად, მოძვ. აწ. შეადრ. ახლა.

ეით მეტი იყო წელან ძაგება.

ესე მეტია ეხლა ეგ ქება. ილია.

ეხლახან ნ. ეხლა.

ეხტობარი წაუხდა, ლილა გაუხუნდა, ლილახანა წაუხდა, ლილახანა გაუხუნდა, დავიწყებას მიეცა იგი, მისი სახელი დაიბინდა, მისი დიდების მზე ჩაესვენა.

1. ეჭიბი, მაყარი, მეჭვარე.

უჯანა მოსდევს ეჭიბი

გვირგვინთ ტოტების ქვითა.

კაქა.

2. ეჭიბი, მეყარი.

3

ვაი ბიკოს, ბეჩა!

ვაგანი ნ. გეჭა.

ვაგლახი ნ. ვაი!

ვაგლახად ნ. სამუშეაროდ.

1. ვაგლახი ნ. ამოოხვრა.

2. ვაგლახი ნ. დარდი.

3. ვაგლახი ნ. ტირილი.

4. ვაგლახი ნ. უბედურება.

ვაგლახიანი ნ. უიბლო.

ვაგლახმე! ნ. 1. ვაი!

1. ვადა ნ. სახელური.

2. ვადა, ყელი, ბორჯი, დრო, (შეპირებულნი დრო) პაემანი.

მას პაემანმდის მოვეცი, რაზომცა გამდის რუბი. შოთა.

ვალამდე ნ. ნაადრევედ.

ვალაზე აღრე ნ. ნაადრევედ.

ვადის გაგრძელება ნ დახანება.

- 1. ვაება ნ. ამოხეზრა.
- 2. ვაება ნ. ტანჯვა.
- 3. ვაება ნ. ტირილი.
- 4. ვაება ნ. უბედურება.
- 5. ვაება ნ. დარდი.
- ვაზა ნ. ლარნაკი.
- ვაზი, შო ძე. ვენახი.

მე ვარ ვენახი ქეშმარიტი. ოთხ.

ნინოს ხელთ ეპყრა ჯვარი ვაზისა. აკაკი.

ვაზის ქირიმე, ვაზისა. რ. ერისთ.

- ვაზირი ნ. ეეზირი.
- ვაზირობა ნ. თათბირი.
- ვაზნა ნ. მასრა.
- ვაზრი ნ. 2. მახვილი.

1. ვაი ვაიმე! ვამე! ვაგლახმე! ვაგლახ! ვაი ჩემ თავს! ვაი შენ, ჩემო თავო! ავაი მე! უი უიმე! ვიშ-მე! ვა! ჰოიმე! ვაი ჩემი სიკვდილი ვაი ჩემს დღეს.

აწ უმისოდ ვით ცოცხალ ვარ! ჰაი ჩემთვის, ვაგლახ მე, ვა! შოთა.

თქვა: ჩემგან მისი ხსენება, ვამე, რა დიდი ზარია! შოთა. ვაი, შენ ჩემო თერგო!.. ილია. ვაით გშობე, უით გზარდე. ხალხ.

2. ვაი ნ. უბედურება. ვაი დედის დაუვირება ნ. შეუვირება.

- 1. ვაი-ვაგლახი ნ. აურზაური.
- 2. ვაი-ვაგლახი ნ. დარდი.
- 3. ვაი-ვაგლახი ნ. 11. ტანჯვა.
- 4. ვაი-ვაგლახი ნ. უბედურება.
- 5. ვაი-ვაგლახი ნ. ჩხები.
- ვაი-ვაგლახით ნ. ძლივს.
- ვაი-ვაგლახის დატრიალება ნ. აფორიქება.
- ვაი-ვაგლახს დაყრის ნ. ჩაგვრა.
- ვაი-ვაგლახს დაწვევს ნ. ჩაგვრა.
- ვაი-ვიში ნ. უბედურება.
- ვაი თუ ნ. იქნება.

- ვაიმე ნ. 1. ვაი
- ვაი-მწერალი ნ. მწერლუკა.
- ვანაჩრობა ნ. 2. უბედურება.
- ვანაჩრობით ცხოვრობს ნ. ღარიბი.
- ვანაჩრობით ნ. ძლივს.
- ვაი რომ... ნ. სამწუხაროდ.
- ვას დაუვირება ნ. შეუვირება.
- ვაი-უბედურების ატეხა ნ. აფორიქება.

ვაი-უბედურების ნახვა ნ. სიმწრის გამოვლა.

- 1. ვაი-უშველებელი ნ. აურზაური.
- 2. ვაი-უშველებელი ნ. დიდი.
- ვაი შენ, ჩემო თავო! ნ. 1. ვაი!
- ვაი ჩემს თავს! ნ. 1. ვაი!
- 1. ვაჟე, ვაკობი, გავაკებელი.
- ვაჟე-მინდორი, ვაჟე-ხეობა, ბარი, დაბლობი, ქველი, ჩოლი, ღუბე, დაკემული ადგილი, ტაფაქალოვანი ადგილი, ტაფობი.

ამ ტაფობზედ ოცი-ოცდაათაოდ კაცი მოთავსდებოდა. ა. ყაზბ.

- 2. ვაჟე ნ. გლე.
- 3. ვაჟე ნ. 6. სწორი.
- ვაჟელი ნ. ბარელი.
- ვაჟე-მინდორი ნ. 1. ვაჟე.
- ვაჟე-ხეობა ნ. 1. ვაჟე.
- ვაკობა ნ. 1. ვაჟე.
- ვალად გაემა ნ. ვალება.
- ვალალი ნ. ტირილი.
- ვალალის დაყრა ნ. წყევლა.
- ვალანი ნ. ღობე.
- ვალანოსი ნ. ინდისხურმა.
- ვალაუვალი (ვალაუვალი მოვალე), ვალდატაჩლი, კოტრი.
- ვალდატაჩლი ნ. ვალაუვალი.
- ვალდებულება ნ. 1. მოვალეობა.
- ვალდებული ვარ ნ. მართება.
- ვალება. ვაეალება. ვასება, სესება, მისება, გასება, სესხად მიცემა, სესხად გაცემა, ხელის ვამართვა (ხელი გაემართა), ხელის მონაცვლება (ხელი მოუნაცვლა), ხანული (მეზობლების შიერ მორიგეობით ურთიერთ შორის რა-ს სესხად მიცემა), ვაცემა. შდრ. თხოვეა;

ვალებიდან ამოსვლა, ვალებიდან თავის დაღწევა, ვალების გასტუმრება, ვალების დაფარვა ნ. აგრეთვე განაღდება. ვალებიდან თავის დაღწევა ნ. ვალებიდან ამოსვლა.

ვალების გასტუმრება ნ. ვალებიდან ამოსვლა.

ვალების დაფარვა ნ. ვალებიდან ამოსვლა.

ვალ-ვახში ნ. 2. ვალი.

1. ვალი, ნაიბი.

ან რაღად უნდა ირაკლესა თეი ცოცხალი.

თუ ქარაუელთ მეფეს დაერქმევა ყენის ვალი!
ვ. ო რ ბ.

2. ვალი, ვალ-ვახში, სესხი, ნასესხი, ბორჯი, ვახში (ვახჩი), ნისია, ბუნული (შენზე პატარა ბუნულია დარჩენილი).

ვალი ამათ არ ემართათ და ვახში.
ი ლ ი ა.

ხარჭი მიგორავდა და გარს ვალ-ვახში იხვევდა. ვ. ბ ა რ ნ.

მამ. გავყიდიოთ, შვილო, შენი ჩურები... გავისტუმროთ ხარჭი, ბორჯი.
ი. ე ე დ.

3. ვალი ნ. 1. მოვალეობა.

ვალი არ შეარჩინა ნ განაღდება.

ვალითა და ვახშით ცხოვრობს ნ. ლაიბი.

ვალის აუენება ნ. განაღდება.

ვალის აღება, ვალის დაღება (ვალს დაიდებს), სესხება (ისესხებს), სესხის აღება.

ვალის გადახდა ნ. განაღდება.

ვალის გასტუმრება ნ. განაღდება.

ვალის დაფარვა ნ. განაღდება.

ვალმობილი, ვალმონახალი.

ვალსამონი ნ. 1. მური.

ვალში არ დარჩება ნ. ზღვევა.

ვაში ნ. 1. ვაი!

ვაში ნ. უბედურება.

ვანი ნ. ბინა.

ვათა ნ. ვაქცაიცი.

ვათი ნ. ძე.

ვათინა ნ. შართი.

ვათიშვილი ნ. ძე.

1. ვაუკაცი ნ. გმირი.

2. ვაუკაცი ნ. გულადი.

3. ვაუკაცი ნ. კაცი.

4. ვაუკაცი ნ. მარჯვე.

ვაუკაობა ნ. სიშამაცე.

ვაუკაურად ნ. ყოჩაღად.

1. ვაუკაური ნ. ომახიანი.

2. ვაუკაური ნ. საგმირო

ვარაგი ნ. ყუა.

ვარაუდით მიჩნევა ნ. დაგულეება.

ვარაუდით პოვნა ნ. 2. მიკვლევა.

ვარაში ნ. დარდი.

ვარაული ნ. ანგარიში.

ვარაულობა ნ. ალბათობა.

ვარაუი, ქანდა. ქანდაქი. ნ. აგრეთვე კილიტა.

ვარგი ნ. ვარგისი.

ვარგისი, ვარგი, დავარგებული, დავარგისებული (დავარგისებული ღვინო— დიდი ხნისა, კარგად შენახული). გამოსადეგი, სახმარე, გამომდგარი, მაქანი, მაქნისი (რის მაქნისია?), მოსაწონი სასიყეთო, გამოსაყენებელი. გზიანი (გზიანი ქართული გამოთქმა, სიტყვა), ხეიარინი, სასარგებლო. კარგი, ფარსაგი, ხელსაყრელი, გამოსული (გამოსული ყველი — კარგად დამზადებული. გამოსული ხორცი, თევზი — კარგად დამზადებული).

მისგან ტვირთი კაეშნისა ტვირთად ვარგად გაეკრდა. შოთა ხეს რომ ძირი დაულპება, აბა რილას მაქნისია. შ. მღვიმე.

ვარგისობა ნ. 2. გამოდგომა.

ვარდისფერი, პირისფერი.

ვარდკორი ნ. ქუნთრუმა.

1. ვარდნა ნ. დავარდნა.

2. ვარდნა ნ. დაკლება.

3. ვარდნა ნ. ცვიენა.

ვარდისთვე ნ. მისი.

ვარვალა ნ. ქლაივი.

ვარვარი ნ. ბრწყინვა.

ვარზი ნ. 2. მახვილი.

1. ვარია, ვარიკა, (სამამლე) ყვინჩი-
ლა, (სადღვლე) წრიიპი.

2. ვარია ნ. მართვე.

3. ვარია ნ. საღვებელი.

ვარიკა ნ. 1. ვარია.

ვარმე ნ. 2. კურტაკი.

ვარსამი ნ. დალაქი.

1. ვარსკვლავი ნ. ბელი.

2. ვარსკვლავი ნ. ცომილი.

ვარსკვლავებით მოქედილი ნ. მოწმე-
ნდილი.

ვარსკვლავეთი ნ. ცა.

ვარსკვლავებს ეთამაშება. ნ. ლამაზი.

ვარსკვლავმორბედი ნ. ტატანი.

ვარცლი ნ. გეჭა.

ვარჯი ნ. 2. ბღუჯა.

1. ვარჯიში, ხელის გაჩევევა, გაწაფვა-
ხელის გატეხა.

2. ვარჯიში, ტანვარჯიში.

ვასაკა ნ. ბაყაყი.

ვასილისკო ნ. გველი.

ვასხება ნ. ვალება.

1. ვასხი ნ. 2. ვახში.

2. ვასხი ნ. სარფა.

3. ვასხი ნ. ლობე.

ვაყა ნ. მამალი ცხოველი.

ვაში ნ. ბარაქალა

ვაშას ძახილი ნ. ბარაქალა.

ვაცბოტი ნ. თხა.

1. ვაცი ნ. თხა.

2. ვაცი ნ. მამალი ცხოველი.

ვაციკი ნ. ციკანი.

ვაჭარი, მოვაჭრე, სოვდაგარი, ბეზირ-
განი, ბაზაზი, ჩოდარი, ფეხზე მოვაჭრე,
მეწერილმანე, ზოჯა (დიდი ვაჭარი), პოია
(წვრილმანით ფეხზე მოვაჭრე). ნ. ავ-
რეთვე კარდაკარ მოვაჭრე.

მე ვახლავართ ერთი სომხის სოვდა-
გარის დახლიდარა. ო ლ ი ა.

ბეზირგანი ხარ. და სოვდაგარი,
სულ შენ მოგივა სხვის მონაგარი.
რ. ერისთ.

ვაჭრობა, ყიდვა-გაყიდვა, აღებ-მიცე-
მობა, არბობა, აღიმ-ველიში, ჭება-
ნობა.

მე სავაჭროსა ჩავეცემ.

ღაქაყვებ ჭებანობასა. შოთა.

ვაჭრობის შენელება. ნ. ვაჭრობის შე-
ფერხება.

ვაჭრობის შეფერხება, ვაჭრობის შე-
ნელება, ქესატობა ვაჭრობაში.

ვახვახი ნ. ამოხვრა.

ვახშამნაქში, ნაუხშმევი.

1. ვახში ნ. ვალი.

2. ვახში, ვასხი, მევახშური სარგებე-
ლი.

ვეგი ნ. 2. კოქი.

ვეღრება ნ. ხეწნა.

1. ვეება ნ. ლდი.

2. ვეება ნ. ზორბა.

ვეზირი, ვაზირი, ნაზირ-ვეზირი, კარის
კაცი.

მერმე ხუთასი ვაზირი

მყავს აქათ წაუვალა. შოთა.

ვეზირობა ნ. თათბირი.

1. ველი, კორდი, მდელი, (სალევი
მდელი) ნოღა.

ვიარები ველთა ვლისად. შოთა.

2. ველი, ტრამალ.

ველური ნ. გარეული.

ველური საქირე ნ. ტყიურა.

ველურობა, მხეცობა, სიძხეცე,

ბარბაროსობა, გაუთლულობა, უხეშობა.

1. ვენახი ნ. ვახი.

2. ვენახი, ზვარი, ბაგა (ახალი ვე-
ნახი — სპა), ახალშენი, სანაშენო,
(მივღებელი, გაოხრებული ვენახი) პარ-
ტახტი, აბეჩხარი.

ეს ალაგი ზაქარია დიაკვანს მიემატე-
ბინა თავისი ბავისათვის და ამნაირად
სამკუნუქულიანი უშნო ვენახისათვის გა-
მოება მეოთხე კუნუქულიც. ნ. ლოპ.

ვენერა ნ. ასპიროზი.

ვენუხი ნ. ასპიროზი.

ვეჟანა ნ. კრელი.

1. ვერაგი ნ. გაუტანელი.

2. ვერაგი, მუხანათი, მუხთალი, და-
უნდობელი. ნ. აგრეთვე გამცემი.

მიბრძანა: „მიკერს, რად მოხვე.

მშლელი პირისა მტკიცისა,
გამწირავე და მუხთალი,
შენ გამტეხელი ფიცისა. შოთა.

ძალს მიუბრძნს საწყალი (ირემი) და
ზედ აი შეეხლება ხოლმე კაცსა, რომე-
ლიც ამ შემთხვევაში უფრო შეუბრალებ-
დელია და დაუნდობელი. ილია.

3. ვერაგი ნ. ორპირი.

4. ვერაგი ნ. გამკემი

ვერაგობა ნ. მზაკერობა.

ვერავეთარი საშუალებით ნ. არაფრის

გელისთვის.

ვერავენ: ვერვინ, ვერც ერთი, ვერა-
კაცა.

ვერაკაცი ნ. ვერავინ.

ვერანი ნ. უპატრონო.

ვერაოდეს ნ. არასოდეს.

ვერას გზით ნ. არაფრის გელისთვის.

ვერას ღრის ნ. არასოდეს.

ვერა სძლებს ნ. გული არ უღებდა.

ვერაფრის გააწყობ ნ. რა გაეწყობა?

ვერა გაღარება ნ. ხეირი არ დაეუ-
რება.

ვერ გაისაძლისა ნ. გული არ უღებდა.

ვერ დაინახა ნ. გამოეპარა.

ვერ დაიყოლიებ ნ. ჭიუტობა.

ვერვინ ნ. ვერავინ.

ვერ ისვენებს ნ. გული არ უღებდა.

ვერ მოგართვი ნ. ოღოლო შენ!

ვერ მოტებს ნ. ჭიუტობა.

ვერ მოესწრო ნ. მოკვდა.

ვერსაიდან ნ. ვერსით

ვერსით, ვერსაიდან.

ვერსით რას გახდა ღონესა. ვაჟა.

ვერ შეამჩნია ნ. გამოეპარა.

ვერ შეგედრება, შენამდე ფხვი ვერ
მეწეწდება, რა შედარებაა თქვენთან.
სად შენ და სად ის.

ბა... იმთ ფხვი სად მეწეწდებათ
თქვენამდის.

ილია.

ვერ ჩერდება ნ. გული არ უღებდა.

ვერც ერთი ნ. ვერავინ.

ვერცხლის ღილა ნ. ილი.

ვერცხლისმოუვარე ნ. ანგარი.

1. ვერძი ნ. მამალი ცხოველი.

2. ვერძი, ყოჩი, ერკვეალი. მამალი
ცხვარი, ნ. აგრეთვე 1. ცხვარი.

ვეფხი, ავაზა, ჭიჭი.

შეგვახმე და დარბაზს მივე,
ღამხვდა ჭარი ავაზისა. შოთა.

ვექილი, დამკვალი. რწმუნებული
(საქმეთა რწმუნებული), ნაფიცო ვექილი
(მოძე).

ვეშაკი ნ. ფარი.

ვეშაკი ნ. გველემზანი.

ვეძა ნ. მლაშე.

ვეჭი ნ. ავეჭი.

ვზინდარი ნ. მეჭინბე.

ვზინდართუხუცესი ნ. ამილახორი:

ვიგინდარები ნ. 2. ბრბო.

1. ვიდრე ნ. მანამ.

2. ვიდრე ნ. საით.

ვიდრემდე ნ. როდემდე.

ვიდრემდის ნ. მანამ.

ვიგინდარა, ნარჩიელა, გამკვლე-გა-
მომკვლეო, საზოგადოების ნამირალი.

ნ. აგრეთვე 1. ბრბო.

ვიეთნი ნ. 2. ვინმე.

1. ვით ნ. თითქოს.

2. ... ვით ნ. თითქოს.

3. ვით ნ. როგორ.

ვითა ნ. თითქოს.

ვითარა ნ. როგორ.

1. ვითარება ნ. გარემოება.

2. ვითარება ნ. 2. არსი.

1. ვითომ ნ. განგებ.

2. ვითომ? ნ. განა?

ვითომღაც ნ. განგებ.

ვითარსი ნ. არაბუნებრივი.

ვითომითი ნ. არაბუნებრივი.

ვითომური ნ. არაბუნებრივი.

ვითომც ნ. თითქოს.

ვინათგან ნ. რადგანაც.

ვინაიდან ნ. რადგანაც.

ვინ ვის გაასწრებს ნ. სწრაფად.

ვინაობა, გვარობა.

რა შემოვიდნენ ინდოეთს,
შევიგნე მათი გვარობა. შოთა.

ვინემ ნ. მანამ.

ვინ იცის, ვინ უწყის, არაინ იცის, ღმერთმა უწყის, ალაჰმა უწყის, ეშმაქმა იცის მისი თავი და ტანი.

ვინიცობაა ნ. თუ.

ვინიცობაზე ნ. ალაღბედზე.

1. ვინმე, რომელიმე, მავანი, ფლანი, ესა და ეს პირი (ამა და ამ პირმა თქვა).

2. ვინმე, ვილაყ (ვილაყამ გვიამბო), რომელიმე, რომელიღაც. მ.ო.ძ. (მ.რ.ა.ე). ვიეთნი.

ვეწერ ვინმე მესხი მელექსე, მე რუსთველისად ამისა. შ.ო.თ.ა.

ვიეთნიმე მათგანი იტყოდეს. ო.თ.ხ.

ვინ უწყის ნ. ვინ იცის.

ვინც გინდა ნ. 1. რაგინდარა,

ვინძლო ნ. აბა, შენ იცი!

ვირე ნ. მანამ.

ვირგლა ნ. ახმახი.

ვირეშმაკა ნ. ცბიერი.

ვირზე შესმა ნ. დატექსვა.

ვირთავვა, ვირთხა.

ვირთხა ნ. ვირთავვა.

ვირი, სახედარი, ხრდალი ვირი, კარაული, დიდყურა, (გარეული ვირი) კანჯარი.

მოვიდა ჯოგი ნადირთა ანგარიშმიუწოთმელი, ირემი, თხა და კანჯარი, ქურციკი მალლა მბტომელი.

შ.ო.თ.ა.

ვირის აბანო ნ. სატუსალო.

ვირის აბანოში გაჯავენა ნ. დაპატიმრება.

ვირის აბანოში წააბრძანეს ნ. დაპატიმრება.

ვის გაუგონია? ნ. წარმოუდგენელი.

ვირობა ნ. 2. უხეშობა.

ვილაყ ნ. ვინმე.

1. ვიშვიში ნ. ამოოხერა.

2. ვიშვიში ნ. წუწუნო.

ვიში ნ. ამოოხერა.

ვიშვი ნ. 1. ვაი

1. ვიწრო ნ. მკიდრო.

12. ა. ნეიმანი, ქართული სინონიმთა ლექსიკონი.

2. ვიწრო (მთის ვიწრონი) ნ. ხეობა.

ვერ დაიკირავს სიკვდილსა გზა ვიწრო, ვერცა კლდოვანი.

შ.ო.თ.ა.

ვიწრობი ნ. ხევი.

ვიწროობა ნ. სივიწროვე.

ვიწროშუბლიანი ნ. გონებახლენგი.

ვიწრო ხეობა ნ. ხევი.

1. ვლება, გაელება, გალიელეება, ვალღალღება (რისამე წყალში).

2. ვლება, შემოვლება (გალენისა, ღობისა და მისთ.), ღობეა, შეღობეა, გაღობეა, რაგვა, შემორაგვა, ზღუდეა, ზღუდის მოვლა, შემოზღუდეა, შემოპიჯენა, სარვა, შემოსარვა.

3. ვლება ნ. ცქერა.

4. ვლება, ხლება, წაელება, ხელის წაელება, ხელის ხლება, ხელის მოკიდება, ხელის მოკიდება, ხელში მოგდება, ხელის ჩაქიდება, ხელის ტაცება, ხელის ცაცენი (ხელი მოუცაცენა), ხელის ცეცება, თათუნი, მოპოტინება, შეხება, მიკარება, ჩაელება (ხელისა, კლანჭისა), წაქერა, წაწედლობა (წასწედა), დატორეა (დათვმა დატორა), ბლაქვი.

(ახლაგზარდა) განზე გაუხტა და თამარმა ხელები პაერს მოუპრტინა.

გ.ა.ე.ა.

5. ვლება, გამოვლება, გამორეცხვა, გამოლანღლება (მაგ, წამლისა, წყლისა პირში და სხე).ჯ.

6. ვლება, შემოვლება გვირისტისა, შემოვვირისტება.

7. ვლება, შემოვლება, შემოვკერება (არშობისა, ქობისა და შისთ.).

8. ვლება ნ. ზრუნვა.

1. ვნება ნ. აღფრთოვანება.

2. ვნება ნ. ზიანი.

3. ვნება ნ. ტანჯვა.

4. ვნება (ავნო, უენია), ზიანი (ზიანი მისცა, მიაყენა, შეამხზეია), მტრობა (უმტრო); ხიმანჯლობა (უხიმანჯლა, არა-

ფერი უხიმანკლოს), გადაკიდება (არა-
ფერი გადაკიდოს), ატეხა (არაფერი
აუტეხოს).

ვნებათუქონელი ნ. გულგრილი.

ვნებიანი ნ. მრუში.

ვნების მიყენება ნ. გაფუქება.

ვრაქია მ. მეჩერი.

ვრცელი, გვერცობილი, ფართო, და-
წერილებითი.

1. ვსება ნ. გავსება.

2. ვსება ნ. ქრობა.

3. ვსება ნ. ტენა.

ვფიცავ გამჩენს ნ. ღმერთმანი.

ვფიცავ ღამბადებელს ნ. ღმერთმანი.

ზ

ზაბარუადი, ბეყმედი (ბეყმენდი): ტო-
პაზი, ტოპაზიონი, მწვახე ქუა.

ზაბილური ნ. დაფი.

ზადი ნ. წუნი.

1. ზადიკი (ზატიკი) ნ. ზეიმი.

2. ზადიკი (ზატიკი) ნ. მხიარულება.

1. ზავება ნ. შერიგება.

2. ზავება ნ. 2. შლა.

ზავთი ნ. მუქარა.

ზავთიანი ნ. რიხიანი.

ზავის ჩამოგდება ნ. შერიგება.

1. ზათქი ნ. რახრახი.

2. ზათქი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.

მ. ზათქი ნ. 1. მოვარდნა.

ზათქით დაეხუტა ნ. დეარდნა.

ზაკვა ნ. მზაკვრობა.

ზალა ნ. სახაზავი.

ზამბაკი ნ. ნიფარა.

ზამთარგამოვლილი ნ. ნახამთრი.

ზამთარ-ზაფხულ, მთელი წლის გან-
მეკლობაში.

ზამთრის ვატეხა ნ. ნ. შენელება.

ზამთრობა, ზამთრის გამოვლა, ზამ-
თრის ატანა.

ზამხილი ნ. კალათა.

ზანგალაკი, ზანჯალაკი.

ზანგელა ნ. წაბლისფერი.

ზანგი, ნეგოი, შუგანიანი.

შემოვიდა მის წინაშე
თინათინის მონა ზანგი.

შ. ი. თ. ა.

ზანდაროზი ნ. ცხიმი.

1. ზანდუკი, სკიერი, ზანდუხნა. (პუ-
რის შესანახად) კილობანი.

2. ზანდუკი ნ. სარჩევი.

ზანდური ნ. ხორბალი.

ზანდუხა ნ. 1. ზანდუკი.

ზანზალაკი ნ. ზანგალაკი.

ზანზარი, ნმრევა, რყევა, ძაძგუნი,
ძიგძიგი, ნოქრევა, შიწისძვრა. ნ. აგ-
რეთვე რყევა, გუგუნი და ნჯღრევა.

მიდამო იწყებს ნოქრევასა. ვ ა ე ა.

ზანკალი ნ. თხილამური.

ზანტი ნ. ზარმაცი.

ზანტობა ნ. ზარება.

ზანჯაფილი ნ. კოჭა.

ზაპაზუმი ნ. დარცემა.

1. ზაპანი ნ. დეარდნა.

2. ზაპანი ნ. ტყაპანი.

ზაპი ნ. გულქანდა.

ზარადი ნ. პირბადე.

ზარაზინი ნ. უღარუნა.

ზარაზონი ნ. უღარუნა.

ზარალი ნ. ზიანი.

ზარაფი, მეკერმე.

1. ზარბაზი ნ. აბრეშუმი.

2. ზარბაზი ნ. ოქრომკელი.

ზარბაზანი, ქვეფეხი.

ზარბაზნი ნ. ოქრომკელი.

ზარბუღე ნ. 1 ნავი.

ზარგარი ნ. ოქრომკედელი.

ზარდანო ნ. კოჭა.

ზარდაო ნ. კვერნა.

ზარდამცემი ნ. შემზარავი.

ზარდაცემული ნ. შეშინებული.

ზარდახმა ნ. კოლოფი.

ზარდახმა ნ. კოლოფი.

ზარება, ზარობა, დაზარება, ზარმა-
ცობა, დაზარმაცება, ზანტობა, მცონა-
რობა, (საქმე, გარჯა, მუშაობა და სხვ.)
ემკვლელება, მუშაობაზე თავი უკვდება,
ს. ა. ს. შარახვეტია.

ზარვა ნ. მოშობიარება.

ზარზა ნ. 2. რაზა.

ზარ-ზეიმი ნ. ზეიმი.

ზარ-ზეიმიოთ ნ. ზეიმიოთ.

1. ზარი ნ. ბელელი.

2. ზარი, ელდა, შიშის ზარი (შიშის ზარი დაეცა), საზაროება, (შე)შიწება, შიში, შიშინელობა. საშიხელება, კრომა, ძრწოლა, თვაწუნელობა. დაფრთხობა, ფეთი, დაფეთება. ელეთ-მელეთი (ელეთ-მელეთი მოსდის. ემართება). შეკროთმა. სული კბილით მეკირა, სული კოქებში გაეპარა, წელი მოსწყდა (შიშისგან). შიშისგან სული მელეოდა, გული საგულეს აღარა მამქეს. შიშისგან გული გადაამიქანდა. გულის გადაბრუნება. გულის გადატრიალება, გულის ხეთქვა. გულის გადაქანება. ბაღის აშლა (შიშით. სიბრაზით), ოფლში გაწერვა (შიშიგან). შიშის ოფლის დასხმა.

კარავსა შევე. სასიძო ვითა წვა, ზარმცა თქმა ენიო. შოთა.

3. ზარი ნ. გლოვა.

4. ზარი, კამათელი.

5. ზარი ნ. მხიარულება.

6. ზარი ნ. ოქრომკელი.

7. ზარი, საზიხრობა, სისაძაგლე.

8. ზარი ნ. ყვირილი.

9. ზარი, (პატარა ზარი) ზანზალაყი.

ქარავანი მიემართება ზლაზენით, ჩხრილებენ ზანზალაყები, ფრუტუნებენ ყორები. კ. გამს.

ზარი დაირეგება (ბოლო მოელება) ნ. დამთავრება.

ზარის რეკვა. ნაბათის ცემა, განგაშის ატეხა. ნ. აგრეთვე აურზაური.

ზარის რეკვის ატეხა ნ. რეკვა.

ზარიდი ნ. 2. კობტა.

ზარმაცი, ზანტი, გეგეჩო, ზოზინა, ჩანჯალი, მცონარე, ხელს არ გაანძრევს, უქნარა, უსაქმური. უსაქმოდ მოყიალე. უსაქმოდ მოხეტიალე, ჩანჩურა, ხელუკარება, ხელთუყარი, ნაცარქექია, ლონი, ლოქო, ჩოლფოთი, ძილის გუდა, უდები, შუშებრიქა. მუშაობას თავს არ უდებს, თითს არ გაანძრევს, უქმად

მყოფი. გულბელდაკრეფილი ზის. მუშაობაზე თავი უკვდება, მუშაობას გულს არ უდებს. მუშაობაზე წელი სწყდება, ეზარება, თავის გაჩენვა ეზარება, მუშაობისათვის თავი არ უკვდება. წელმოწყვეტილი. ფუქსავატი, აგორებელი, ბუზიყლაპია. ბუზებს თელის, ბუზებს ყლაპავს, მეღლეხვალე, ჩამიტლეკია. ნ. აგრეთვე ზარება, სიზარმაცე და ცულღუტი.

თავისაჲ სკოცხლობთ, მცონარედ, ლეში ალაღოთ. ქვევდიოთა. ვაჟა.

თემკა სწავლისათვის თავი არ მიკვდებოდა. მაგრამ დედის სიყვარულმა სძლია ჩემ გაჩუტებულ გულს.

ს. მგალ.

არ იყავ მეღლეხვალე, იყავ ხელგამომავალი. ბ. ლეობ.

ზარმაცობა ნ. ზარება.

ზარმელი ნ. 4. სერი.

ზარნაშო (ზარნასო) ნ. ბუ.

ზარნიში ნ. ჩუქურთმა.

ზარობა ნ. ზარება.

ზარული ნ. საპირფარეშო.

ზარფუში ნ. ხუფი.

1. ზარქაში ნ. ოქრომკელი.

2. ზარქაში ნ. ძაფი.

1. ზარხოში ნ. მთვრალი.

2. ზარხოში ნ. სიმთვრალე.

1. ზაფრა ნ. გულისრევა.

2. ზაფრა (აედამყოფობა), სიყვილოვე, გეინი. ყვითი, ერყყანი, დანდალუკი. ზაფრანა, კრკო, ქურქქუმა.

რა ქირი კაცსა სოფელმან მოუთმოს მოუთმინამან, ქაკეი ლერწამმან, ზაფრანა იმზავესოს ფერად მინამან. შოთა.

ზაქი ნ. ჩვილი ცხოველი.

ზახიანი ნ. ომახიანი.

1. ზახრუმალა ნ. არაყი.

2. ზახრუმალა ნ. 2. ღვთის ცეცხლი

ზაქლა ნ. ააღა.

ზაქრუმალა ნ. 2. ღეთის ცეცხლი

1. ...ზე ნ. შესახებ.

2. ზე ნ. ზევით.

ზეადამიანი ნ. ზეკაცი.

ზეგ, ზვალზევით,

ზეგაყენა ნ. გავლენა.

ზეგანი, მთავანი.

1. ზეგარდმო ნ. ზევიდან.

2. ზეგარდმო ნ. ზესთა.

ზეგარდმონიჭებული ნ. ზეშთაგონებული.

1. ზეგარდმო ნიჭით დაჯილდოებული ნ. ნიჭიერი.

2. ზეგარდმო ნიჭით დაჯილდოებული ნ. ზეშთაგონებული.

ზედა ნ. ზემო.

ზედადგარი ნ. 3. უღელი.

ზედადგარი, ხათრითი, სამეფხი.

ზედადგარზე გამოსკიმა ტ:ვა და შიგ
ორი კოვზი ერბო ჩადო. ნ. ლომ.

ზედაზედ ნ. ზღინზედ.

ზედამდგომი ნ. ზემდეგ.

ზედამდგომელი ნ. ზემდეგი.

ზედამხედველი ნ. ზემდეგი.

ზედამხედველობა ნ. თვალის დაქერა.

ზედაპირი, ფართლეული პირი. ზედ-
თი. ზურგი, მხარე.

შხაპენა წვიმა დაბნეუბეუებს ღელა-
მიწის ზურგსა. ნ. ლომ

მზე ქვეყნის მეორე მხარეს მოეფარა.
თ. რაზ.

ზედაპირული, ზეფენობრივი.

ზედაშე ნ. ღვინო.

ზედაც, თანაც.

ზედაც დაბნელდა, მითებმა შავი ნაბ-
ლები წამოისხეს. ვაჟა.

1. ზელახოცვა ნ. აერზაური.

2. ზელახოცვა ნ. სიფიროვე.

3. ზელახოცვა ნ. წაქერა-წამოყერა.

4. ზელახოცვა ნ. ანხორვა.

ზედგამოქრილი ნ. 2. ნამღვილი.

ზედგმული ნ. ზედნაშენი.

ზედეთი ნ. ზედაპირი.

ზედ ზურგზე აკერია ნ. აქეს.

ზედიზედ. ზედაზედ, ერთიმეორის მი-
ყოლებით, ერთიმეორის უკან, ერთმა-
ნეთზე. ერთიმეორისაზე. გასწვრივ,
განლაგებით, ერთიმეორის შემდეგ, და-
წილაკებით, წალიყად, ბაწრულად, ბა-
წარალებით, გაბმით, მიმდევრობით, მი-
ყოლებით. მიყოლით, ერთიმეორის მიმ-
დევრობით. თანამიმდევრობით. ნ. ავრუ-
თე 2. გასწვრივ.

ანუ არის ბრძენი ვინმე -
მალალი და მალლად მხედო,
არცა ღზინი ღზინად უჩანს.
არცა ჳირი ზედა-ზედი. შ. ოთა.

ეს ყვავილები სულ 'იმ ფოთოლზე
არის ჩამოყიდებული ერთი მეორის ზედ
მიყოლებით. გ. წერ.

საფქვილე პირიდან ბლუჯა-ბლუჯა
ფქვილი გადმოდის. შ. არა გვ.

აი (ღუარსაბს) მიწაც შიყაყრეს, 'კერ
მეკა-მეკად ცვივა... ილია.

ზედმეტი ნ. მეტი.

1. ზედმიწევნით ნ. დაწვრილებით.

2. ზედმიწევნით ნ. საფუძვლიანად.

3. ზედმიწევნით ნ. სწორედ.

ზედმიწევნითი ნ. 1. ნამღვილი.

ზედნაღები, ტვირთბარათი.

ზედნაშენი, ზესადგმელი, მონაშენი,
ღანაშენი, მონაღგომი, ზედგმელი.

ზედ შეკვდომა ნ. თავდადება.

ზედ შელევა ნ. თავდადება.

ზედ წაღგომა ნ. 2. მიღგომა.

ზედწარწერილი ნ. წარწერა.

ზეუ-ზევით ნ. აღმა.

ზევიდან, ზემოდან, ზეგარდმო. ზე-
ნათ.

ზევიდან გადავლება ნ. 3. მოსმა.

ზენაით იწერებთან,
ეუფხვი დაზუზა მთისაო. ხაღს.

ზევით, ზე, ზემოთ, მალლა, აღმა.

დაზოცეთ მხეცი, ფრინველი,
რაცა ზე გარდავეფრენია. შოთა.

1. ზევითი ნ. ზემო.

2. ზევითი ნ. ზესთა.

ზევით-ქვევით ნ. 1. აქეთ-იქით.

ზევისი, დია, მუშთარი.

პე. მუშთარო, გეაჭები.

შენ მართალსა ბრკესსა სრელსა.

შოთა.

ზეზე, ზეზელა, ზეზეურად, ფეხზე
დგომელა, დგომილად, დაეწოლელად.

შიშისგან ზეზეურად უნდა დაედნე.

კაქა.

გულში დატრიალებულ ცეცხლს ზე-
ზეურად ჩამოეხმო. ა. ყაზბ.

ზეზელა ნ. ზეზე.

ზეზეურად ნ. ზეზე.

ზეზე წამოდგომა ნ. წამოწევა.

1. ზეზი ნ. ზონარი.

2. ზეზი ნ. ძაფი.

1. ზეთი ნ. ცხიმი.

2. ზეთი ნ. ძუნწი.

ზეითობა ნ. სიარული.

1. ზეიმი, ზარ-ზეიმი, ზადიცი (ზატი-
ცი), დღესასწაული.

2. ზეიმი. ნ. მხიარულება.

ზეიმით, დიდის ამბით (ქორწილი დი-
დის ამბით გადაიხადეს), დიდის ყოფით.

ზარზეიმი, ზეიმურად.

ზეიმურად ნ. ზეიმი.

ზეიმური ნ. მხიარული.

ზეინკალი, ჩილინგდარი.

ზეკარი ნ. უღელტეხილი.

ზეკაცი, ზეადამიანი.

ზელა, დაზელა, ჩაზელა, სრესა, დას-
რესა, კულეტა, დაქვლეტა, ასერება,
მოქნა (ცომის მოქნა), მოზელა, აფშრუქ-
ვა, ასრესა.

ჩვენ ნაცარს ავფშრუქავთ და იმას
ეკავთ. დ. კონქ.

ზელფანი ნ. ბორკილი.

ზემდეგი. თავმდეგი, ზედამხედველი,
მოურავი, მდეგი, ზედამდეგი, ზედამ-
დგომელი, თავმდგომი, მეთვალყურე.

ეს (ვაბუჯი) იყო პორტის მუშების
თავმდგომი და ეფროსი. გ. წერეთ.

ზემო, ზედა (ზედა პალატა), ზენა
(ზენა ქარი), ზევითი, ზემოთი, ზემო-
ური მხარე).

ზემოდან ნ. ზევიდან.

ზემოაღნიშნული ნ. ზემოხსენებული.

ზემო სართული, მაღლა სართელი,
ზემოთა თვალი, ქერხი.

ზემოთ ნ. ზევით.

ხიმიკაურის ქერხოსა

ცეცხლი ეღება ჭავრისა. კაქა.

ზემოთი ნ. ზემო.

ზემოთქმული ნ. ზემოხსენებული.

ზემოოყვანილი ნ. ზემოხსენებული.

ზემოური ნ. ზემო.

ზემოქმედება ნ. გაყენა.

ზემოჩამოთვლილი ნ. ზემოხსენებული.

ზემოხსენებული, მოხსენებული, ხსე-
ნებული, დასახლებული, აღნიშნული,
წოდებული, ჩამოთვლილი, ხაოქვაჰი, ზე-
მოთქმული, ზემოჩამოთვლილი, ზემოაღ-
ნიშნული, ზემოოყვანილი, ზემოთ ნათ-
ქვაში.

1. ზენა ნ. ზემო.

2. ზენა ნ. 2. ზეციერი.

1. ზენარი ნ. 2. ზეციერი.

2. ზენარი ნ. ფიცი.

ზენარისი ნ. 2. ზეციერი.

ზეობა ნ. 1. სიმაღლე.

ზეპეა ნ. 1. ტყვანა.

ზეპირადაღებული ნ. უსაბუთო.

ზეპირად, სიტყვიერად.

ზეპირი, სიტყვიერი.

ზერგან ნ. 1. ტყვანა.

1. ზერდაგი ნ. ცხენი.

2. ზერდაგი ნ. ჩალისფერი.

ზერელა ნ. ქარაფშუტა.

1. ზერელე (ზერელე განათლება
აქეს), ზერეკერე (ზერეკერე ცოდნის
პატრონია).

2. ზერელე ნ. უსაბუთო.
 ზერელე ნ. სახელდახელოდ.
 ზერეპვერე ნ. 2. ზერელე.
 ზერეპვერე ავადმყოფი ნ. ავადმყოფი.
 ზერეპვერე ავადმყოფობა ნ. ავად-
 მყოფობა.
 ზერეპვერელ ნახვავი ნ. უეცი
 ზესადგმელი ნ. ზედნაშენი.
 ზესთა, ზესთა, ზეგარდმო, ზეციერი,
 ზევითი, მალთითი.
 ზეგარდმო არსნი სულითა
 ყუნა ზეცით მონაბერთა. შოთა.
 ზესიძე (და არა ზედსიძე) ჩასიძებული.
 ზესკნელი ნ. ცა.
 ზეფენობრივი ნ. ზედაპირული.
 ზელმა ნ. 1. ბაღე.
 ზემთა ნ. ზესთა.
 ზემთაგონება ნ. 1. აღფრთოვანება.
 ზემთაგონებულო, შთაგონებელი, მად-
 ლმოსილი, მადლშემოსილი, ზეგარდმო
 ნიჭით დაქილდობებული, ზეგარდმოზონი-
 ქებული, მადლმოფენილი, აღფრთოვანე-
 ბული, აღტივებული, აღგზნებული, შე-
 ფრფინელი.
 ზეცა ნ. ცა.
 ზეცათა მეფე ნ. ღმერთი.
 1. ზეციერი ნ. ზესთა.
 2. ზეციერი, ციერი, ციური, ცისიერი,
 ზენარსი, ზენარი, არამიწიერი. არამ-
 ქვეყნიური, ზენა, მალალი, ზეცის მკვიდ-
 რი.
 სახე ზარ მზისა ერთისა,
 ზეცით მნათისა ზენისა. შოთა.
 მეცა მნიშნავს და ერი მზრდის
 მიწიერი ზეციერსა. ილია.
 ზეციერი მეფე ნ. ღმერთი.
 ზეცის მკვიდრი ნ. 2. ზეციერი.
 ზეწარი, ჩარსავი, (აბანოს ზეწარი) ყა-
 დიდი, ჩამქიჩი.
 1. ზევი ნ. ამაყი.
 2. ზევი ნ. ზენი.
 3. ზევი. შევი (თოვლისა), მეწყერი
 (მიწისა).
 წინ წვალი, უკან მეწყერი. ხალხ.

ზევემაც მალღდან დაიგრილა.
 ილია.
 4. ზევი ნ. 4. გროვა.
 1. ზვარა ნ. მამალი ცხოველი.
 2. ზვარა ნ. შეწირულება.
 ზვარაკი ნ. შეწირულება.
 ზვარი ნ. ენახი
 ზვერვა ნ. თვალის დაქერა.
 ზვიადი ნ. ამაყი.
 ზვიგენი ნ. სვეალი.
 ზვინი, ზევი, ბრჭა, ბჭა, გროვა, ბუ-
 ჩო, ლვერფი, აკუმი, ზევი. ხორა-ხორა,
 ძირი, ბულული, სათიფე, ძირეული, ძნე-
 ული, თიფეული, ურმეული, მაგალი, ხო-
 რომი, ხორა, ხორო, ნახორი, ჭელიფი,
 (მცირე ზვინი) ჭაურა. შოძე. ჩადა-
 ლი, თივის ძნეული (საბა) ნ. აგრეთვე
 ჯნა.
 თვალის დახამხამების უმალ სათიფეს
 ზედ თავზე მოქცეა. ილია.
 ჩემს პატარა ბიჭობაში ბევრი კარგი
 ნახულა ამ ბუჩოხედა. ილია.
 მოგბსაეთ დადგეს ეხოში
 ინისა და თივის ზვინები. ვაჟა.
 ზვირთი ნ. ტალღა.
 1. ზიანი. ზარალი (ზარალი მოუფიდა),
 წაგება, წანაგები, ვნება, დანაკლისი, და-
 ნაკარგი, შელევა, ხელიდან გაშვება (მარ-
 ჭვე დრო ხელიდან გაუშვა), ხელის აღე-
 ბა (ას თუმანზე ხელი აიღო), გაშრობა,
 გაშრობის დანაკარგი, დანაცვენი, განაც-
 ვენი, ნახვევი, დანაფანტი, განაცვენის
 დანაკარგი, სას. ჩაჯღომა (ორას თუ-
 მანში ჩაჯღა).
 2. ზიანი ნ. წენი.
 ზიანის მოშტანი ნ. 2. მავნე.
 ზიარი ნ. ზოგადი.
 ზიბზიბა ნ. ჯიბლიბო.
 ზილება ნ. გულოსრევა.
 1. ზიღვა ნ. მიტანა.
 2. ზიღვა ნ. ტარება.
 3. ზიღვა ნ. 5. წევა
 ზიდილი ნ. გულოსრევა.

ზიზღვა ნ. 2. სიძველელი.
 ზიზღიანი ნ. გულაზიზი.
 ზიზია ნ. ახალი.
 ზიკიპინტრე, ჭორა. ბჟენი, ძალიხიდი,
 სხიდი.

ზილი ნ. კოლო.
 ზილფი ნ. კულელი.
 ზილფუმი ნ. ყაჭარი.

1. ზიმზიმი ნ. ბრწყინვა.
 2. ზიმზიმი ნ. აფორიაქება.
 3. ზიმზიმი ნ. გუგუხი.

1. ზინათი ნ. მორთულობა.
 2. ზინათი ნ. სიმდიდრე.
 ზინდაზი ნ. ხალიხა.
 ზინდანი ნ. გრდემლი.
 ზინდარი ნ. ჭილაგდარი.

1. ზინზლი ნ. სიმყრალე.
 2. ზინზლი ნ. ქუქკი.
 ზინზლის სუნი ნ. სიმყრალე.
 ზიპი ნ. ცხიმი.

ზირა, ზირაკი, კვლიავი, ქიპანი. ქიმა-
 ნერი.
 ზირაკი ნ. ზირა..
 ზირიშკი ნ. 2. მკვალე.

1. ზლაზენა (რას იზლაზნები?), ზოზი-
 ნი (ნუ ზოზინობ!), უხალისოდ მუშაობა,
 უგულოდ საქმის კეთება.

რაცა დაგვედრო საქმენლად,
 ქმენ, არა საზოზნელოა. შოთა

2. ზლაზენა ნ. მოსვლა.
 ზლაზენით ლაპარაკი ნ. 2. ლექვა.
 ზლაზენით სიარული ნ. სიარული.

ზლუქუნი ნ. ტირილი.
 1. ზმა, მაჯამა, ლექსთმადეგობა.
 2. ზმა ნ. კეთება.

1. ზმანება ნ. ოცნება.
 2. ზმანება, დაზმანება, მოზომვა, და-
 ზომება, გაზომვა, მოსინჯვა, დატოლება.
 3. ზმანება ნ. 3. ლანდი.

4. ზმანება ნ. 1 ფიქრი.
 ზმირი ნ. 3. მური.
 ზმინისართი, ზმინიზედა.

ზმინიზედა ნ. ზმინისართი.
 ზმუქუნი ნ. ტირილი.
 ზმული ნ. 2 ვიწრო.

1. ზნე ნ. ადათი.
 2. ზნე, ხასიათი, ზნე-ხასიათი, ნირი,
 ნიშატი, რანგი, ბუნება.

3. ზნე ნ. 3. მიდრეკილება.
 4. ზნე ნ. 3. ქცევა.

ზნელაყარგული ნ. უსირცხვილი.
 ზნელაცემული ნ. უსირცხვილი.
 ზნელაცული ნ. პატიოსანი.

ზნეეთილი ნ. ზრდილობიანი.
 ზნეობიანი ნ. პატიოსანი.
 ზნეობრივად ამაღლება ნ. გაკეთილ-
 შობილება.

ზნეობრივი ნ. პატიოსანი.
 ზნე-ჩვეულება ნ. ადათი.
 ზნეჟა, ღუნვა, დრეკა, ხრა, მოქნა, კა-
 კა, კეცა.

ზნეჟევილი ნ. მოწყალე.
 ზნეწამხდარი ნ. უსირცხვილი.
 ზნე-ხასიათი ნ. 2. ზნე.

ზნანა ნ. ენინიანი.
 ზოგადი, საზოგადო, საერთო, ზიარი,
 საზიარო, საამხანაგო.

ნეტავი, გოგოვ, მე და შენ
 ყანები მოგვეცა ზიარი. ხალხ.

ზოგადკაცობრიული, ზოგადსაკაცობ-
 რიო.

ზოგადსაკაცობრიო ნ. ზოგადკაცობ-
 რიული.

ზოგადსაზმარი ნ. უბრალო.
 ზოგან ნ. აქა-იქ.
 ზოგება ნ. 1. დაზოგვა.

ზოგვა ნ. 1. დაზოგვა.
 ზოგი (ზოგმა რა თქვა, ზოგმა — რა),
 ზოგიერთი (ზოგიერთი ავტორის აზ-
 რით...), ზოგ-ზოგი, თითო-ორიოლა.

მოძე. რომელი.
 რომელნი იყენენ ოქროსანი,
 რომელნი იყენენ ვერცხლისანი.

დაბ.

ზოგიერთი ნ. ზოგი.
 ზოგიერთზელ ნ. ზოგჯერ.
 ზოგ-ზოგი ნ. ზოგი.

ზოგჯერ. ხან. ზოგჯერ. ზოგჯერ.
 ზოგჯერ. ზოგჯერ. ზოგჯერ.

მად, ხამუშ-ხამუშ, ზოგიერთხელ. ნ. ავ-
რეთვე იშვიათად.

ასე, ჩემო მანასეო,
ხან ისე და ხან ასეთ! ან დ.

ზოგიერთხელ ნ. ზოგჯერ.

ზოდი, ყურსი, ბენძლი.

ზოზინა ნ. ზარმაცი.

ზოზინი ნ. ზლაზენა.

ზოლ-ზოლად. ყავარ-ყავარ, ალყა-ალ-
ყა, ზემირი-ზემირ, ფენა-ფენა, ნაქერ-
ნაქერ.

ყავარ-ყავარ დახეთქილი კისრიდან
სისხლი ჩაფა-ჩქეფით გადმოდიოდა.
ა. ყ ა ზ ბ.

ზოლ-ზოლი ნ. კრელი.

1. ზოლი, ფარგალი, ხარვეზი, სერე-
ლე, ზოლანი.

2. ზოლი ნ. 1. ხაზი.

3. ზოლი ნ. 2. სარტყელი.

ზოლო ნ. განაუალი.

1. ზომა ნ. საზომი.

2. ზომა ნ. ყაიდა.

3. ზომა ნ. ხერხი.

ზომვა ნ. წყვა.

ზომავდასული ნ. მეტი.

ზომავდაცილებული ნ. მეტი.

ზომავდაქარბებული ნ. მეტი.

ზომიერება ნ. წონასწორობა.

ზომიერებას მოკლებულნი ნ. აულაგ-
მაეი.

1. ზომიერი ნ. გასაძლისი.

2. ზომიერი ნ. 2. მწყობრი.

ზონა ნ. 2. სარტყელი.

ზონარი. ყაითანი, ჩაფარიში, ზეზი,
ქარშივი, ზორტი, (კალატოზებისა) ლარი.

ყაითნით მორთული საცეფთები.

ილია.

ზორაუი ნ. თეთიყუში.

1. ზორბა ნ. დიდი.

2. ზორბა, ვეება, ვეებერთელა, მოსუ-
ლი, მოყვანილი, ბრგე, ტანოვანი, წარ-
მოსადეგი, წამოსადეგი, ახოვანი, დნგრა,
მხარბეკიანი, ტანისხმული, ჩაფსვენ-

ლი, ბეკიანი, მხარბეკადგმული, მხარ-
ბეკვაშლილი.

შეამჩნივა... რომ ეს იყო ლამაზი,
წარმოსადეგი. ა. ყ ა ზ ბ.

3. ზორბა ნ. 4. კარგი.

ზორბად ნ. ფრიად.

ზორბად მოხვდა ნ. დატუქსვა.

ზორზოხი, დონდროხი, ძონძროხა,
მოუჯორჯალებელი, გვეგჩო, როხროხა
(როხროხა ხმა), მოუქნელი, უხეში,
ტლანკი, ჩაგოღრებული, ძძიმე, ნ. ავ-
რეთვე სრული.

1. ზორტი ნ. ქაშარი.

2. ზორტი ნ. ზონარი.

ზოსტერი ნ. ქაშარი.

1. ზრახვა ნ. 2. აზრი.

2. ზრახვა ნ. ლაპარაკი.

1. ზრდა ნ. გადიდება.

2. ზრდა ნ. 6. შლა.

ზრდა-განვითარება ნ. გადიდება.

ზრდილი ნ. ზრდილობიანი.

ზრდილობა ნ. შესაბამისობა.

ზრდილობიანი, ზრდილი, სალუქიანი,
ზნეეთილი, მოწინებული, მოკრძალებ-
ბული, პატივისმცემელი, ხათრიანი.

ზრდილობიანობა ნ. შესაბამისობა.

ზრუნვა ნ. ტირილი.

1. ზრიალი ნ. გუგუნი.

2. ზრიალი ნ. ყვირილი.

ზრიმლი ნ. ცვარი.

ზრინვა ნ. ყვირილი.

1. ზრო ნ. 1. წვერი.

2. ზრო ნ. 1. ღერო.

ზრუნვა (ზრუნავს), მზრუნველობა,
აპაგი, მოამაგეობა, ურვა, ღწვა (იღვწის),
მოვლა, მოვლა-პატრონობა, მოვლა-და-
მუშაება (ვენახების მოვლა-დამუშაე-
ბა), გულშემატიკერობა, პატრონობა,
თავს დასტრიალებს, ფარვანასავით თავს
დასტრიალებს, ელება (თავს ევლება),
ლალაობა.

სასიეროდ გაქვს მზის სივრცე
და სანადიმოდ — ქვეყანა,
რომ აგრე გივლის, გლალობს,
რა სიკეთე გაქვს მზესთანა? ვ ა ე ა.

- 2. ზრუნვა ნ. დარდი.
- 3. ზრუნვა ნ. 1. შრომა.
- ზრუნი ნ. ტირილი.
- ზუალი, კრონოსი, სატურნი.

მო, ზუალო, მომიმატე
 ცრემლი ცრემლსა, კირი კირსა.
 მო თ ა.

- ზუვილი ნ. ეუვილი.
- 1. ზუზუნი ნ. ბერვა.
- 2. ზუზუნი ნ. ეუვილი.
- 3. ზუზუნი ნ. ყვირილი.
- 4. ზუზუნი ნ. მოსვლა.
- ზუთხვა ნ. დასწავლა.
- ზუთხი ნ. ტარადანა.
- ზუილი ნ. მოსვლა. ღ
- ზუშა ნ. დგუში.
- ზუმილი ნ. ლოკოინა.
- ზუპუნი ნ. კურტაკი.
- ზურგათი ნ. კუზიანი.
- ზურგამოწნეკილი ნ. კუზიანი.
- ზურგზე ბოლი აღინა ნ. დატუქსვა.
- ზურგზე ბოლის ავლება ნ. აფორი-

აქება.

- ზურგზე დადება ნ. 2. კიდება.
- ზურგზე მტერის აყენება ნ. აფორი-
- აქება.
- ზურგზე ნაცრის ავლება ნ. აფორი-
- აქება.
- ზურგგადაღლეტილი ნ. ზურგწამხდა-
- რი.
- ზურგგადაყვლეფილი ნ. ზურგწამხდა-
- რი.
- ზურგზე ტყავგადამჭვრალი ნ. ზურგ-
- წამხდარი.
- ზურგზე შეჭლომა ნ. დაბრიყვება.
- 1. ზურგი ნ. ზედაპირი.
- 2. ზურგი ნ. ყუა.
- ზურგიელი, ალაბალუხი, სათალი.

საღდათმა ბატონებს შიართვა რომი,
 შამაი, ზურგიელი, ხიზილა და სხვა.
 ა. ყ ა ზ ბ.

ზურგით ნ. უკან.
 ზურგით დადგომა ნ. ზურგის შექ-
 ცევა.

- ზურგის აკრელება ნ. ცემა.
- ზურგის გამაგრება ნ. ხელის შეწყობა.
- ზურგის მიცემა ნ. ხელის შეწყობა.
- ზურგის შემობრუნება ნ. ზურგის
 შექცევა.

1. ზურგის შექცევა, ზურგის შებრუ-
 ნება, ზურგით დადგომა, პირის მიბრუ-
 ნება (ჩვენგან პირი იბრუნა), პირის მიქ-
 ცევა.

- 2. ზურგის შექცევა ნ. შიტოვება.
- ზურგტეხილი ნ. კუზიანი.
- ზურგუკულმა სიარული ნ. უკუსვლა.
- ზურგშემადლებული ნ. კეხიანი.
- ზურგწამხდარი, ზურგგაფუქებული,
 ზურგდაწყვლეფილი, ზურგგადაღლე-
 ტილი, ზურგზე ტყავგადამჭვრალი,
 ზურგგადაყვლეფილი.

ზურგწამხდარი ცხენი ზეცაში აკაკაკს
 დაინახავს. ო ნ დ.

ზურმუხტი, სამარადღე, სამარავღე,
 სამარავღო.

ცა-ფირუზ, ხმელეთ-ზურმუხტო,
 ჩემო სამშობლო მხარეო. ა კ ა კ ი

ზურმუხტისფერი ნ. მწვანე.

- 1. ზუსტად ნ. სწორედ.
- 2. ზუსტად ნ. დაწვრილებით.
- II. ზუსტად ნ. საფუძვლიანად.
- ზუსტი ნ. 1. ნამდვილი.
- ზუფნა ნ. ხელმუბი.
- ზუჩი ნ. ჩაჩქანი.

ზღაბარი, ნაღლი, არაკი, ამბავი, მოძე.
 ექიათუბი.

ზღაბრული ნ. 1. საარაკო.

ზღარბი, ძღარბი, ბუჭი. ანკარა, გველ-
 ხოკერა. (ზღვისა) ეჭინი.

ზღართა (ზღართა მოიღო) ნ. 2. და-
 ვარდნა.

ზღართანი ნ. ტყაპანი.

ზღართანი მოადინა ნ. 2. დაეარდნა.

- 1. ზღვა ნ. ზღვევა.
- 2. ზღვა ნ. უამრავი.
- ზღვად სკდება ნ. უამრავი.
- ზღვარი ნ. საზღვარი.

ზღვე ნ. ბარაკიანი.

ზღვევა, ზღვა, მიზღვა, ანაზღაურება (ანაზღაურა), გადახდა, მიგება, სამაგიეროს მიგება, სამაგიეროს მიზღვა, სანაცვლოს მიგება. ნაცვალგება, მოგება. მიწყვა. ნ. აგრეთვე ჭაერის ამოყრა და შერისძიება.

ვინც ხვედა მათ სახეს, კირთა სახეს. არა აქვს შეება...

ესე აქვთ მათ უკეთე და ნაცვალგება.

ილია.

არა აქუს, რამ მოგავოს შენ. ოთხ.

ზღვევინება ნ. გადახვევინება.

ზღვის თევზი ნ. ძალთევზა.

ზღვის იხვი, ბატქათამა, გარიელი. ბატასნი.

ზღვის პირისა ნ. სანაპირო.

ზღვისპირელი ნ. სანაპირო.

ზღმარტლი, ხუთკურა.

დაილოცე, ხუთკურის წვენი!

ვაეა.

ზღმურდლი ნ. ნასიციხი.

ზღმურტლი ნ. სოკო.

1. ზღუდე ნ. საზღვარი.

2. ზღუდე ნ. ლობე.

ზღუდეა ნ. 2. ვლება.

ზღუდის მოვლება ნ. 2. ვლება.

ზღურბლი, ბქე, (კარისა) ღირე.

ჩამოჭდა ოთარაანთ ქერივი დერეჟნის ღირეზე.

ილია.

ნაბღიანები გარეთ დარჩნენ, რადგანაც, მთის ჩვეულებით, სანამ მასპინძელი არ გამოვიდოდა... ისინი კარის ზღურბლს ვერ გადასცდებოდნენ.

ა. ყანბ.

თ

თაბალა ნა ბორკილი.

თაბასარი ნ. მხალი.

თაბაუთი ნ. განსხვავება.

1. თაბახი ნ. გეჭა.

2. თაბახი. თურქული (ერთი თაბახი ქალაღლი, ერთი ღურცელი ქალაღლი).

ბატონის მიერ ნახვეარ თაბახზე დაბლაჯილი საჩივარი საყმარისი იყო.

ე. ნი ნ.

თაბლა ნ. ნიჟარა.

თაბუთი ნ. საფლაუი.

1. თაბუნი ნ. 3. დასტა.

2. თაბუნი ნ. კრებული.

3. თაბუნი ნ. ნახირი.

4. თაბუნი ნ. რაზმი.

თაბუხი ნ. იათახი.

თაგალი ნ. გვირისტი.

თაგვი კულა ვერ მოიქნევს ნ. ვიწრობა.

თაგვისფერი ნ. ნაცრისფერი.

თაგუნა, წრეწუნა, ღლაპი.

ერთმა უგნერმა თაგუნამ

იუკადრისა თაგვობა.

აკაკე.

1. თადარიგი ნ. 2. განკარგულება.

2. თადარიგი ნ. სამზადისი.

თადარიგის დაჭერა ნ. მომარაგება.

თადარიგიაი ნ. მარაგიაი.

თავა, მათრათი, ტაფა.

თავაბნეულობა ნ. 2. ზარი.

1. თავაგდებული ნ. 1. თავშეუკავებელი.

2. თავაგდებული ნ. თავებდი.

3. თავაგდებული ნ. ბრიყვი.

თავად. ისეც. ისედაც.

თავად არ იყო ძმარიო, შიგ გაურეცს წყალიო. ან დაზა.

1. თავადი ნ. დიდგვარი.

2. თავადი, უფროსი. პატრონი, უხუცესი, უთავადესი.

ჩემ წილ დავაგდებ პატრონად.

თავადად ჩემთა სპათასა. მოთა.

თავაზა ნ. მოკითხვა.

თავაზიანი ნ. ზრდილობიანი.

თავაზიანობა ნ. შესაბამისობა.

თავაშდე ნ. 1. საესე.

თავამღე ავსება ნ. გავსება.
 თავამღე მოურილი ნ. 1. ავსება.
 თავანი ნ. სხვენი.
 1. თავანკარა ნ. 4. თავი.
 2. თავანკარა ნ. 3. ნამღვილი.
 3. თავანკარა ნ. სუფთა.
 თავარა ნ. კარის ამყოლი.
 თავარაყი ნ. არაყი.
 თავაქალა ნ. უჩინი.
 თავაღებით ნ. წინდაუხედავად.
 თავაღებული ნ. ამაყი.
 თავაუღებლად მომუშავე ნ. ბეჭითი.
 1. თავაშვებული ნ. აულაგმავი.
 2. თავაშვებული ნ. 1. ურიგო.
 3. თავაშვებული ნ. უსირცხვილო.
 4. თავაშვებული ნ. თავხედი.
 1. თავაწყვეტილი ნ. აულაგმავი.
 2. თავაწყვეტილი ნ. თავშეუკავებელი.
 3. თავაწყვეტილი ნ. უსირცხვილო.
 თავბრუ. თავის გაბრუნება, ბრუ, დაბორილება, რეტი (თავს რეტი ესხმის). რატრათი (თავი ურატრატებს).
 თავს ბრუ დაეხვია და რამდენიმე ხანს იქვე ჩაქდა. ა. ყ ა ზ ბ.
 თავბრულამსხმელი ნ. საკვირველი.
 თავბრუს დასხმა ნ. თავზარის დაცემა.
 თავგაბეზრებული ნ. 2. ილაჭგაწყვეტილი.
 1. თავგადაგლეჯილი ნ. სწრაფად.
 2. თავგადაგლეჯილი ნ. ქულმოგლეჯილი.
 თავგადაღებული ნ. საგმირო.
 თავგადასაგდები ნ. საჩუქარი.
 თავგადასავალი ნ. შემთხვევა.
 თავგადასახალი ნ. შემთხვევა.
 თავგამეტებით ნ. დაუზოგავად.
 თავგამეტებული ნ. საგმირო.
 თავგამზიდვარი ნ. ქედფიცხელი.
 1. თავგამოღებული ნ. ბეჭითი.
 2. თავგამოღებული ნ. გულადი.
 თავგამოუბმელი ნ. აბდაუბდა.
 თავმოურილი ნ. 3. მოყრილი.
 თავგამტაცი ნ. ქედფიცხელი.
 თავგამწევი ნ. ქედფიცხელი.
 თავგანწირვით ნ. დაუზოგავად.

თავგანწირულება ნ. თავდადება.
 თავგანწირული ნ. საგმირო.
 თავგასული ნ. თავხედი.
 თავგვააბნეული ნ. გონებადაბნეული.
 თავგვინაობა ნ. 3. სარისტა.
 1. თავგვის აბნევა. გზა-კვალის არევა, დათორების არევა. აბნევა, დაბნევა, მხარის მოქცევა (მხარი მოქცევა, მხარს მოუქცევა).
 2. თავგვის აბნევა ნ. შეკრთომა.
 თავდაბალი კური ნ. ქვეერი.
 თავდაბურული ნ. თავდახურული, თავდაღება, თავის დაღება (თავი დაღო), ენაცვალა, თავი ანაცვალა (სამშობლოს, საქმეს, ოჯახსა და სხვ.), თავის შეწირვა (თავი შესწირა), თავის გაწირვა, თავგანწირულობა, თავის დაუზოგველობა (დაუზოგაობა), მტლედ დაღება (დაედება), წამლად დაღება (დაედო), შეწირვა (შეეწირა), ერთგულება (ურთოგულა), შელევა (თავისი ძალ-ღონე შეალია), თავი შეაკლა, თნევა, გადაგება (გადაეგო), თავის გა(რ)დაგება (თავი გადააგო), ზედ შეკედომა (ზედ შეაკვდა), ზედ შელევა (ზედ შეალია), დაკედომა.
 გზა არ წავა თავსა წინა,
 სიკოცხლე ვით გლახ გათინო. შოთა.
 დააკედი მამულს მსხვერპლად. ილია.
 ...მივამსხვერპლოთ, თავი შეეწიროთ (ქვეყნის) დიდებას საყურთხად და ძღვნად. აკაკი.
 ვითქვრე, ჩემს თავს შეეწირავ. მტლედ დავედები შეილგებას. ს. მგალთბ.
 1. თავდაღებული ნ. ბეჭითი.
 2. თავდაღებული ნ. საგმირო.
 თავდავიწყებამღე მისვლა ნ. გაშეშება.
 თავდავლა ნ. გზის გადაქრა.
 თავდათავ, გულდაგულ, ჩიჭურ, მიძალებით, კისრის ტეხით, უდიერად, შეუპოვრად, პირდაპირ, დოვა-დოვა.

კრივის დროს კი დავა-დოვა მიდი-
ოლნენ ერთმანეთზე. ი. გ რ ი შ.

და შეუპოვრად მოუთამაშებს
გარემო თვისსა ატეხილ ჭალებს.
ნ. ბ ა რ ა თ.

თავდაქარგული ნ. გონებადაქარგული.
თავდაპირველად ნ. უწინარეს ყოვლი-
სა.

თავდაპირველი ნ. პირველდაწყებითი.

თავდასხმა ნ. იერიში.

თავდაუბურყელი ნ. ქედმობილი.

თავდაუღებელი ნ. დაუღვარი.

თავდაუღწეველი ნ. გაპოუვალი.

თავდაუოცებელი ნ. აულავმავი.

1. თავდაუპერელი ნ. აულავმავი.

2. თავდაუპერელი ნ. თავშეუკაეებე-
ლი.

3. თავდაუპერელი ნ. ურიგო.

თავდაუხურავი, უხეფო, უსარქველო.

თავდაღებული ნ. თავდახრილი.

თავდაღმართი ნ. 2. თავქვე;

თავდაუიარა, მალაუიო, ყირაყირა, ყი-
რამალა, ყირაზე, პირქვე.

ეხლა ნახეთ რა მალაყს გადადის ჩე-
ნი ავტორი მცხეთის ადგილ-მდგომარე-
ობის გამო. ი ლ ი ა.

მელაკუდამ ტაში დაკრა:

„ამფერ, ჩემო დათენაო,

როგორ გშენის ეგ დალოერი,

მალაყები და ხტუნეო!“ აკაკი.

თავდაუიარა დგომა ნ. გორვა.

თავდაცული ნ. ბატონიანი.

თავდაცემა ნ. იერიში.

თავდაცვა ნ. 3. დაცვა.

თავდაწმენდილი ნ. სუფთა.

თავდაქერილი ნ. მშვიდი.

თავდაქერილობა ნ. წონასწორობა.

თავდახრილი, თავჩაღნული, თავჩა-
ქინდრელი, თავდაღებული.

1. თავდახურული, თავდაბურელი, და-
ხუფული.

2. თავდახურული, ლეჩქიანი, ჩიხტი-
კოპიანი, ჩიქილიანი.

თავდაჭერებული, ვულდაჭერებული.

თავდებობა ნ. საწინდარი.

თავდრეკია ნ. მლიქნელი.

თავდების გაყრევინება ნ. 1. ამოხრცვა.

თაველი ნ. თავთავი.

თავზარდაცემული ნ. შეშინებული.

თავზარის დაცემა, თავბრუს დასხმა,

დარეტიანება, გაბრუება, გაშეთება, და-
რეტიანება.

თავზე აღება ნ. თოსნობა.

თავზე დგომა ნ. 2. ჩაცემა.

თავზე ბზეს დააყრის ნ. დატუქსვა.

თავზე კაკალი დამამტრია ნ. დაყინე-
ბით.

თავზე მოსახვევი ნ. თავსაფარი.

თავზე საყრელი ნ. უამრავი.

თავზე მოხვევა (საქმე თავზე მოახვი-
ეს) ნ. იილება.

თავზე მოხვეული ნ. ნაყარნახევი.

თავზე ნაცრის დავრა ნ. ტირილი.

1. თავზე საყრელად ნ. მაძღრისად.

2. თავზე საყრელად ნ. უხვად.

თავზე წადგომა ნ. წასწრება.

თავზე წაჭდომა ნ. დაბრკევა.

თავზეხელაღებით ნ. დაუზოგავად.

1. თავზეხელაღებული ნ. ავაზაკი.

2. თავზეხელაღებული ნ. 1. ურიგო.

თავზე ხელის გადასმა ნ. ხელის შემ-
ვება.

თავთავი, თაველი, თავი, ხუვილი,
(შემოუსიკლელი თავთავი) ოღოში, (ოღ-
ნაე შემჩმარი თავთავი) ოღმღერი.

დაი: ხაჰს ოქროს თავთავსა,
ზღვასავით აღელდებაო. რ. ე რ ი ს თ.

თავთუხი ნ. სობალი.

თავთხელი ნ. მენიჩი.

1. თავი ნ. ბელადი.

2. თავი ნ. დასაწყისი.

3. თავი ნ. მწვერვალი.

4. თავი (თავი ღვინო, თავი პური, თა-
ვი კაცი და სხვ.), რჩეული, საუკეთესო,
უკეთესი, უმჯობესი, საუმჯობესო, პირ-
ველხარისხოვანი, ჩინებული, თავანკარა,
მალახარისხოვანი, კარგი, ფარსავი, ფა-
სი არ დაედება (ცხენები ისეთია, რომ

ფასი არ დაედება). საჯანგებო, საგულისგულო. ნ. აგრეთვე საჯანგებო.

ხეები უფრო მსხვილდებოდა... და ტყეც თავანჯარდებოდა. შ. არა გვ.

5. თავი (წლის თავი), სწორზე (ერთი წლის სწორზე), სწორისწორამდე, მსგეფსი („ამ დღით მის სწორამდე“ — ს ა ბ ა).

მივიდეთ ადგილსა კეთილსა და ამოს, ვინადროთ და მსგეფსი ერთი მუნ დავყოთ. ს ა ბ ა.

ამის მეტსა არას გნუყვე.
წელიწადსა ერთსა მსგეფსსა,
აქვე ქებასა მომნახვიდე
მე. ამბავთა ყოვლგნით მკრეტესა.

შ ო თ ა.

6. თავი ნ. თავთავი.

7. თავი. კარი, ნაწილი (მოთხრობისა, პოემისა და სხვ.).

8. თავი. ნ. 1. კერძი.

9. თავი (ერთი თავი ყველი), კვერეული (ერთი ამოღება ყველი).

10. თავი (კაცის თავზე მოღის ხუთხუთი მანეთი), სული (ასი სული ცხვიარი).

11. თავი, სარქველი, სახურავი.

გუშინ მოვხაღე თავი ქურს.

ნ. ლ ო რ თ ქ.

12. თავი, მოთავე, ხელმძღვანელი.

13. თავი, მოთავე ამტესი, წამომწეუები.

14. თავი (თავი მიზეზი ისაა, რომ...), თავი და თავი, მთავარი, უმთავრესი.

(მეცელს) შიოდა კილიც. ეს იყო თავი და თავი, კირი და ვარაში. ვ ა ე ა.

15. თავი, ცალი.

კომბოსტოს უყეთესი თავები გაკორტნილი იყო. ი. გ ო ვ ე ბ.

16. თავი. თავისი თავი.

რაც მოგივა დავითაო, ყველა შენი თავითაო. ა ნ დ.

შეიყვარე მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი. ო თ ბ.

1. თავი ანაცვალა ნ. თავდადება.

2. თავი ანაცვალა ნ. მოკვდა.

თავიან-დუმოიანად ნ. მთლად.

თავი არსად გაეუოფა ნ. 1. შერცხვენა.

თავიანი ნ. გონიერი.

თავი გადლო ნ. მოკვდა.

თავი გამოიჩინა ნ. სახელის გათქმა.

თავი გასწირა ნ. მოკვდა.

თავი და ბოლო ნ. 2. არსი.

1. თავიდათავი ნ. უმთავრესი.

2. თავიდათავი ნ. 14. თავი.

1. თავიდან, ხელახლა, ხელმეორედ, კვლავ.

2. თავიდან, პირველიდან, დასაბამიდან, აღრიდან (აღრითვან), უძველეს დროიდან, აღრითვე, აღრიდანვე, იმთავითვე.

თავიდან აცილება ნ. 1. აცილება.

თავიდან ბოლომდე ნ. მთლად.

თავიდან მოიშორეს ნ. გაგდება.

1. თავიდან მოშორება ნ. აცილება.

2. თავიდან მოშორება ნ. განთავისუფლება.

3. თავიდან მოშორება ნ. 2. მოვერიება.

1. თავიდან მოცილება ნ. 1. აცილება.

2. თავიდან მოცილება ნ. 2. მოვერიება.

თავიდან ფეხამდე ნ. მთლად.

თავი თავს მიიყვანა ნ. დამთავრება.

თავი თანხა ნ. თავინი.

თავით ნიშნება ნ. 1. თავის კანტური.

თავი ისახელა ნ. სახელის გათქმა.

თავი კაცი, თავიკაცი, პატივსაცემი.

ელისაბედზე ვერ იმოქმედა ვერც მართას ფუჩუნმა... ვერც სოფლის თავიკაცების რჩევამ. ნ. ლ ო რ თ ქ.

თავი მალა უქირავს ნ. ამაყი.

თავი მოაქვს ნ. კვებნა.

თავი მოეკრა ნ. სახელგატეხილი.

თავი მხრებზე აქვს ნ. გონიერი.

თავის აგდება ნ. ბლინძვა

თავის ანაბრად მიგდებული ნ. უპატრონო.

თავის ამოყოფა ნ. წასვლა.

1. თავის არიდება ნ. 1. აცილება.

2. თავის არიდება ნ. 2. მორიდება.

თავისას არ იშლის ნ. ჭიურტობა.

თავისას ყბითა კამს, სხვისას — თვალით ნ. შურიანი.

თავის არიდება ნ. აცილება.

თავის გაბმა ნ. 2. ჩარევა

თავის გაბრუნება ნ. თებბრუ.

თავის გადაღება ნ. სიცოცხლის საფრთხეში ჩავლება.

თავის ვადარჩენა ნ. 1. აცილება.

თავის გადახოცვრა ნ. 1. კრეკვა.

თავის განმარტოვება ნ. მარტოობა.

თავის გამარტოებლობა ნ. მარტოობა.

თავის გამეტება ნ. სიცოცხლის საფრთხეში ჩავლება.

თავის გამობმა ნ. 1. დაძლევა.

1. თავის გამოღება ნ. ბლინძეა.

2. თავის გამოღება ნ. კეკლეცობა.

3. თავის გამოღება ნ. გამოსარჩლება.

თავის გამომართლება ნ. დანაშაულის გამოსყიდვა.

თავის გაწირვა ნ. თავდადება.

თავის გა(რ)დაგება ნ. თავდადება.

1. თავის გართმევა ნ. 2. გაგება.

2. თავის გართმევა ნ. 1. დაძლევა.

3. თავის გართმევა ნ. მოწესრიგება.

4. თავის გართმევა ნ. ღარიბი.

5. თავის გართმევა ნ. ჭობნა.

თავის გასამტეხლობა ნ. გადასახდელი

თავის გასაწყლება, თავის ღარიბად

მოჩენება. თავის მოკატუნება, თავის შებრალება (თავი შეებრალა).

თავის (ჩემ) გაჩენაში ნ. არასოდეს.

1. თავის გატანა ნ. არსებობა.

2. თავის გატანა ნ. ღარიბი.

თავის გაქნევა ეზარება, ნ. ზარმაცი.

თავის გამობმა (საქმეს თავი ვერ მოაბა) ნ. დამთავრება.

თავის გახუზვა ნ. 1. კრეკვა.

თავის დაღება ნ. ჩემულობს.

1. თავის დაღვა ნ. 2. დაწინაურება.

2. თავის დაღვა ნ. 1. გზის გადაქრა.

თავის დაკერა ნ. მისალმება.

1. თავის დანებება ნ. მიტოვება.

2. თავის დანებება ნ. 2. მორიდება.

3. თავის დანებება ნ. 1. გადადგომა.

თავის დასხლტვა ნ. 2. გა(ნ)თავისუფლება.

თავის დაუზოგველობა ნ. თავდადება.

თავის დაღება ნ. თავდადება.

1. თავის დაღწევა ნ. 1. აცილება.

2. თავის დაღწევა ნ. გამოღწევა.

3. თავის დაღწევა ნ. 2. გა(ნ)თავისუფლება.

თავის დაცობა ნ. დაცობა.

1. თავის დაძერენა ნ. 2. გა(ნ)თავისუფლება.

2. თავის დაძერენა ნ. 1. აცილება.

1. თავის დაქერა, თავის შემგარება, თავის შეკაეება, გაკლდევეება, გასაკლდევეება. ენაზე კებნა (ენაზე ვიკბინე), სული კბლით უქირავს.

2. თავის დაქერა ნ. შეკაეება.

თავის დახსნა ნ. 1. ხსნა.

თავი დიდ ვინმედ მოაქვს ნ. ამაყი.

თავისდროისი ნ. 1 დროული.

თავის დღეში ნ. არასოდეს.

თავის დღეში ფრჩხილი არ წამოსტკივებია ნ. ჭანსალი.

თავის თავად იგულისხმება ნ. რასაკვირველია.

თავის თავად ცხადია ნ. რასაკვირველია.

თავისთავადი ნ. 1. დამოუკიდებელი.

თავისთავადობა ნ. 1. თავისუფლება.

თავისთან ნ. შინ.

თავის თავის პატრონი ნ. პატრონი.

თავის თავის ქება ნ. კეხენა.

თავისთვის ნ. ცალკე.

თავისი ნ. 4. ნამდვილი.

1. თავისიანი ნ. ნათესავი.

2. თავისიანი ნ. შინაური.

თავისი თავი ნ. 16. თავი.

1. თავისის გატანა ნ. 1. წევა.

2. თავისის გატანა ნ. ჭიურტობა.

თავის გაყვანა ნ. ჭიურტობა.

თავისის მიღწევა ნ. 1. წევა.

თავის მოთხრა ნ. შერცხვენა.

თავის მოკვლა ნ. თვითმკვლელობა.

თავისის ძახილი ნ. ჭიურტობა.

თავისი ქონება ქარს გაატანა ნ. გაფლანგვა.

თავისი ღირსების შეუფერებლად მიანია ნ. თავილი.

1. თავისი კანტური, დაკანტურება, თავისი ქნევა, თავით ნიშნება.

2. თავისი კანტური ნ. თვლება. თავისი მიღება ნ. თვლება.

1. თავისი მინებება, მითოვება, მიგდებდა, გადაგდება. ნ. აგრეთვე გადაჩევეა.

2. თავისი მინებება ნ. მორიდება.

3. თავისი მინებება ნ. ნებაზე მიშვება.

4. თავისი მინებება ნ. გაყრა.

თავისი მოაშრება ნ. გაშმაგება.

1. თავისი მობეზრება ნ. შეწუხება.

2. თავისი მობეზრება ნ. 2. ჩაცევა.

თავისი მოკატუნება ნ. თავისი გასაწყულება.

თავისი მომკრელი ნ. სასირცხვილი.

თავისი მოსაწყულება, თავისი მიაპიტად მოჩვენება, თავისი უცოდველად მოჩვენება.

1. თავისი მოტანა ნ. ბღინება.

2. თავისი მოტანა ნ. ჩემულობა.

1. თავისი მოქონვა ნ. გლიქნელი.

2. თავისი მოქონვა, კულისი მონადირება, გულისი მოვება, მოლაქუცება, მოთაფლა. ტბილი სიტყვით, გადაბირება.

იცოდეთ, სილიბისტრო; თავისი მოქონვით არ მოღებთ და. დამთმობი არ გახდეთ. შ. დად.

თავისი მოურა ნ. შეკრება.

თავისი მოჩვენება უცოდველად ნ. თავისი მოსაწყულება.

1. თავისი მოქრა ნ. შერცხვენი.

2. თავისი მოქრა ნ. სირცხვილი.

თავისი ნათქვამზე დგომა ნ. ჭიუტობა.

თავისი ნათქვამი ნ. ურჩი.

თავისი ნათქვამის გაყვანა ნ. ჭიუტობა.

თავისინება ნ. ურჩი.

თავისი რჩენა, ლუქმაპური, ლუქმაპურის შოვნა, გამოკვება, საზრდოობა, დღიური ლუქმა.

თავისი სიცოცხლესი ნ. არასოდეს.

1. თავისიუფალი, დამოუკიდებელი,

აზატი (გლები, მონა), თარხანი, თავისი თავისი პატრონი, სახასო, ლალი.

2. თავისიუფალი ნ. ფართო.

3. თავისიუფალი ნ. მოცილილი.

4. თავისიუფალი (ადგილი), ცარიელი, ღუპუკებელი, დაქვერელი.

5. თავისიუფალი, ძალდაუტანებელი, იოლი, თამამი.

6. თავისიუფალი (თავისიუფალი დასწრება), შეუზღუდავი.

7. თავისიუფალი ნ. უფასო.

8. თავისიუფალი (თავისიუფალი თანხა, სახსრები, მიწა და სხვ.). გამოუყენებელი.

თავისიუფალი დრო ნ. მოცდევობა

თავისიუფლად ნ. ბოზად.

1. თავისიუფლება, დამოუკიდებლობა, თავისი თავადობა.

2. თავისიუფლება ნ. ხალვათობა.

თავისიუფლების აღკვეთა ნ. დაპატიმრება.

თავისიუფლების მიცემა ნ. ნებაზე მიშვება.

თავისი უცოდველად მოჩვენება ნ. თავისი მოსაწყულება.

თავისი ქეიფზე ცხოვრობს ნ. გართობა. თავისი ქეიფი ნ. გუნება.

თავისი ქეიქში აღარ (ველარ) ეტევა ნ. სრული.

თავისი ქნევა ნ. 1. თავისი კანტური.

თავისი ღარიბად მოჩვენება ნ. თავისი გასაწყულება.

თავისი შეკევა ნ. თავისი დაქერა.

თავისი შემაგრება ნ. თავისი დაქერა.

თავი ქალი, პირველი, პატივსაცემი.

(ნატო) თავი ქალია, დაფასებული კოლექტივეში. მ. მრევლ.

თავი შეიკლა ნ. თავდადება.

თავისი შეფარება, შეკედლება, მიკედლება, შეხიზვნა (შეხიზნა), შესახლება (შეესახლა, შეუსახლდა), მისაფრება.

თავისი შექცევა ნ. გართობა.

თავისი შევლა ნ. 1. ხსნა.

თავისი შორს დაქერა ნ. 4. მორიდება.

თავისი წამართმევი ნ. ქედღიისხელი.

თავისიწამლება ნ. აბეზარი.

თავისწვერა ნ. ურჩი.
 თავის წაღება ნ. 1. ამორთმევა.
 თავის ჭიას ახარებს ნ. გართობა.
 თავის ჰკუაზე ატარებს ნ. ჩაგვრა.
 თავი უკრებს ნ. 2. გადაკარგვა.
 თავი შაქარი, კუტლუული.
 თავი შეაკლა ნ. მოკვდა.
 თავი შეირცხვინა ნ. სახელგატეხილი.
 თავჩითი ნ. თავსათარი.
 თავი ხელთ არა აქვს ნ. დაბანდებუ-

ლი.

თავკაცად ნ. 1. მარტო.
 1. თავკაცი ნ. ბელადი.
 2. თავკაცი ნ. თავიკაცი.
 3. თავკაცი ნ. 2. მოწინავე.
 თავკერძა (თავკერძა კაცი), მოთავი-
 სე. ეგოისტი, ყველაფერს თავისკენ მი-
 იოდის.

განა კაცი ხელჩოა, სულ თავისკენ
 მიითოდეს. ხ ა ლ ხ.

თავლა, საჭინიბო, ახორი.

შევე ფიცხლა საჭინიბოს,
 ავსსენ ცხენი უქეთესი. შ ო თ ა.

თავლაფიანი ნ. სახელგატეხილი.
 თავლაფდასხმული ნ. სახელგატეხი-
 ლი.

თავლადი ნ. თამაში.
 თავმალაი ჭური ნ. ქვევარი.
 თავმა შენმა ნ. შენმა, მზემ.
 თავმდაბალი ნ. მორცხვი.
 თავმდაბლობა ნ. რიდი.
 თავმდეგი ნ. ზემდეგი.
 თავმდგომი ნ. ზემდეგი.
 თავმდეგობა ნ. თვალის დაქერა.

თავმთელი ვერ გადარჩება ნ. ხეირი არ დაეყრება.

თავმიცემული ნ. დაუდევარი.
 თავკერძა ნ. მოთავისე.
 თავმოღვმით ნ. 2. საესე.
 თავმოღვმული ნ. 2. საესე.
 თავმოვლა ნ. გზის გადაჭრა.

1. თავმომწონე ნ. დიდებს მძიბებელი.

2. თავმომწონე ნ. თავმოყვარე.
 თავმოსაბეზრებელი ნ. აბეზარი.
 თავმოტვლეპილი ნ. მელოტი.
 თავმოუბმელი ნ. ნაკლული.
 თავმოუურელი ნ. ნაკლული.
 თავმოყვარე, თავმომწონე.
 თავმოყრა ნ. შეკრება.
 თავმოყრილი ნ. 2. საესე.
 თავმოჭრილი ნ. სახელგატეხილი.
 თავნება ნ. ურჩი.
 თავნებობა ნ. ჭიუტობა.

1. თავნი, სათავნო, თავი თანხა, ძირითადი თანხა.

ვისაც კი ჩემი ფული ემართა... სარგებელი არ მომცა, თავნი კი დამიბრუნა.
 ლ. არ დაზ.

2. თავნი, ღორდი, აღიდებულნი წყლის წანალეკი.

3. თავნი ნ. საქონელი. *
 4. თავნი ნ. საქონელი.
 თავნის ამოგება ნ. 1. ამოგება.
 თავობა ნ. თოსნობა.

თავ-პირის დამტყრევა ნ. 1. ცემა.
 თავ-პირის მოქმა ნ. აბეზარი.
 თავ-პირის გლეჯით ნ. სწრაფად.
 თავ-პირის მტკრევით ნ. სწრაფად.

1. თავ-პირი ჩამოსტირის ნ. ბუზღუნი.
 2. თავ-პირი ჩამოსტირის ნ. კუშტი.
 თავ-პირში წაშენა ნ. ტირილი.
 თავს აიწუვეტს ნ. უცნაური.

თავსაღები ნ. 2. სასთუშალი.
 თავსაკიდღური, ქვეაუთხედი.
 თავსაბურავი ნ. თავსათარი.

1. თავსამტკრევი ნ. საქობოროტო.
 2. თავსამტკრევი ნ. ძნელი.
 თავს არავის უყადრებს ნ. 2. უყადრისი.

თავს არაფრისთვის იცხელდება ნ. არაფრად ავდება.

თავს არ იტყივებს ნ. არაფრად ავდება.

თავს არ იწუხებს ნ. არაფრად ავდება.

თავს არ ზოგავს ნ. ჭიბვა.

თავსარქველი ნ. ხუფი.

- 1. თავსატები ნ. სადარდებელი.
- 2. თავსატები ნ. საკირბოროტო.
- 3. თავსატები ნ. ძნელი.

თავსატები ნ. ბეჯითი.
თავსატარი, თავსახურავი, თავშალი, მოსახვევი, ბაღდადი, ხილაბანი, თავჩითი, თავსაკრავი, თავსაბურავი, (ხვესური ქალის თავსახურავი) სათაურა.

კატომ ცხრა ადგილას გახვრეტილი კრელი თავიჩითი მოიხსნა თავიდან.
შ. არაგვი.

თავსაცოლი ნ. დაციწვა.
თავსაცობი ნ. საცობი.

- 1. თავსახურავი ნ. თავსატარი.
- 2. თავსახურავი ნ. ხუფი.
- თავს გაღაუფლის ნ. გზის გადაქრა.
- თავს გასდის ნ. გახვიადება.
- თავს დავანებებ ნ. ცლა.

- 1. თავს დასტრიალებს ნ. არშიყობა.
- 2. თავს დასტრიალებს ნ. ზრუნვა.
- თავს დატუღობა ნ. 1. დამგერება.
- თავს დება ნ. თაოსნობა.
- თავს ევლება ნ. არშიყობა.

- 1. თავს ვლება ნ. ალერსი.
- 2. თავს ვლება ნ. განებიერება.
- თავს იპატიუბინებს ნ. 2. განაზება.
- თავს იხვეწინებს ნ. 2. განაზება.
- თავსლაფდასხმული ნ. სახელგატეხილი.

- თავსლაფი ნ. 1. სირცხვილი.
- თავსლაფის დასხმა ნ. შერცხვენა.
- თავს მალლა არ იღებს ნ. ბეჯითი.
- თავს მისთვის არავინ ვაიცხვლებს (აიტიყვებს) ნ. უქომაგო.
- თავს მოხვევა ნ. დასაქმება.
- თავს ნუ იტყენთ ნ. ნუ შესწუხდები.

- თავს უქონავს ნ. მლიქვნელი.
- თავს შემოგველე ნ. გენაცვალე.
- თავს წადგომა ნ. 2. შეხვედრა.
- თავსხმა, შხაპი, შხაპუნა წვიმა, კოკურად ასხამს, კოკისპირული წვიმა, დელგმა, მერხნი, ღვართაფი, თქორი, თქემი, ეგემი, ჩქაფი, ღვართული წვიმა. შდრ. ეჩნეულა. ნ., აგრეთვე წვიმა.

კარგია თავშესაფარი
დღეგმა-ადარში, წვიმაში, ე ა ე ა.

ცაო, რად დაავიანე
ქექა-ქუხილი ხმანი,
ეღვა, ძმობილი მეხისა,
ღვართაფი დღელღვთიანი. შ. მღვ.

ღმერთო წვიმა მოიყვანე
ძლიერი და შხაპუნაო. ხა ლ ხ.

- თავმოდგმული ნ. 2. საესე.
- თავმოვლა ნ. 1. გზის მოკრა.
- თავმოტვლეპილი ნ. მელოტი.
- თავმოყრილი ნ. 2. საესე.
- თავსაცობი ნ. საცობი.
- თავტიტველი ნ. მელოტი.
- თავფლასიანი ნ. უწმაწური.
- თავფურცელი, სასათაურო ფურცელი.
- თავქარიანი ნ. ქარაფშუტა.
- თავქაფი ნ. ოფლი.

1. თავქვი, პირთაქვე, დაღმართი,
დაღმართ-დაღმართ.

ჩემო თავო ვეღარ გქრნავ წამალით
დაღმართ-დაღმართ დაუყვეი, წა მალით.
ა კ ა კ ი.

2. თავქვე, დაღმართი, ჩაღმართი,
თავდაღმართი, პირდაღმართი, ქიქა, დამრეცი, ჩასავალი.

- თავქეიფა ნ. ურჩი.
- თავქულდაღაღლიჩილი ნ. სწრაფად.
- თავშალი ნ. თავსატარი.
- 1. თავღია. ნ. დაუხურავი.
- 2. თავღია ნ. ღია.
- თავშედგმული ნ. 2. საესე.
- თავშეკავებული ნ. მშვილი.
- თავშემაწუნელი ნ. აბზარი.
- 1. თავშენახული ნ. მარაგიანი.
- 2. თავშენახული ნ. პატიოსანი.
- 1. თავშესაფარი ნ. ბინა.
- 2. თავშესაფარი ნ. 1. ბუნავი.
- 3. თავშესაფარი, ობოლთა თავშესაფარი, საზადლო სახლი, ხანავა.
- 4. თავშესაფარი ნ. დასაუღლარი.
- 1. თავშესაქცევი ნ. გასართობი.
- 2. თავშესაქცევი ნ. სასიერი.

თავშეუღმგელი ნ. ნაკლები.

1. თავშეუკავებელი, შეუკავებელი, თავშეუნახავი, თავგაღებელი, თავაწყვეტილი, წრესგადასული, თავდაუოკებელი, თავდაუქერელი. უზომიერო. ნ. აგრეთვე სულწასული და აულაგმავი.

2. თავშეუკავებელი ნ. ურიგო. თავშეკავებულობა ნ. წონასწორობა.

1. თავშეუნახავი ნ. აულაგმავი.

2. თავშეუნახავი ნ. 1. თავშეუკავებელი.

3. თავშეუნახავი ნ. გაუფრთხილებელი.

თავში ავარდნა ნ. გაყოფილება.

თავში მოსვლა ნ. ფიქრი.

თავში ახალა (მიახალა) ნ. მიცემა.

თავში ხაცემად ნ. სამწუხაროდ.

თავში ბზე უურია ნ. შტერი.

თავში დარული ნ. დარეტანებელი.

თავში საცემი ნ. სადარღებელი.

თავში ქვა იცეს თავში ქვა იხალოს თავში ქვა იცეს და მუცელში — სამართებელი! თავშიც ქვა უხლია ჭანი გავარდეს ჭანი და სული გავარდეს ისემც უქნია, უარესი დამართოს!

შე დალოცვილო. თავში ქვა ვიცი. რა ბსუხია. როგორ იქნება? ილია.

შენ იქნება სიჭვა, თავშიც ქვა უხლიაო, მაგრამ მოვრობა ასე არ ფიქრობს. შანშ.

თავშიაც ქვა უხლია ნ. თავში ქვა იცეს!

1. თავშიშველი ნ. დაუბურავი.

2. თავშიშველი ნ. ქედმოხილი.

თავში ჩაყრა ნ. ცემა.

თავში ჩარტმა ნ. ცემა.

თავში ჩაფარება ნ. ცემა.

თავში ჩაფარუნება ნ. ცემა.

თავში ჩაკაუნება ნ. ცემა.

თავნახავი ნ. თავსაფარი.

თავში წამოტალღება ნ. ცემა.

თავჩაქინდრული ნ. თავდახრილი.

თავჩაღუნული ნ. თავდახრილი.

თავწვერა ნ. ჩიუტობა.

თავზე ნ. კოჭი.

თავზედი, ღირფი, უტიფარი, უგბილი, კანდიერი, გათამამებული, ღიზლი, თავგაღებელი, თავაშეებული, თავგასული, მოურიღებელი, კადრება (კადრა, აკადრა).

რაცა გაადრო, არ გეწყინოს, არ გარისხდე, არ გასწყრო, არ გამხადო კანდიერად, არ ამიკლო ამაზეო. შოთა.

დღეს მეზიზღები, როგორც ფლიდი, ტლანქი და ღიზლი. ი. გრიშ.

თაზანა ნ. მიზრაფი.

თათარა. ფელამუში.

თათარიანად ნ. სახელდახელოდ.

თათარიანხი ნ. წვენი

თათბირი, მსჯელობა, ბჭობა, სჯა, სჯაბასი, მოლაპარაკება, რჩევა, ვეზირობა, ვაზირობა. ნ. აგრეთვე მოთათბირება.

სათბირობ ძნელთა თათბირთა, მტერთა ივგალახ-იუიან. შოთა.

თათი, ტოტი, ტორი (დათეისა და სხე), (ძალღისა) ცაცი.

მისთა მჭერტთა დაუსახეს ვეფხსა — ტოტი, ღომსა — თათი. შოთა.

თათლიბი ნ. ძირტკბილა

თათმანი ნ. ხელთათმანი.

თათო ნ. 1. ხელი.

თათუნი ნ. 1. ვლება.

თათუვა ნ. ვინება.

თავის მხრივ, თავის ჭერად, თავის ჭერზე.

თავის წაქცევა ნ. დაქცევა.

1. თაიგული, კონა, შენაკონი.

2. თაიგული ნ. ნაკრავი.

თაინათ ნ. მართლა.

თაკილი (ითაკილა), უკადრისობა (იუკადრისა), თავის ღირსების შეუფერებლად მიჩნევა, ცხვირის აბზეყა, ტუჩის აბზეყა, ტუჩების აყვრა, ტუჩის პრუწევა, წყენა (იწყენა), ტყეცა (იტყეცა), შეურაცხყოფად ჩათვლა. ნ. აგრეთვე აბუჩად ავღება.

უნგრენელს, უზრდელს... ჩვენ შინა-
ერობაშიაც ვთავილობთ. ი ღ ი ა.

ერთბა უგნერმა თავგუნამ
იქცაღრისა თავგობა. ა კ ა კ ი.

- თალა ნ. 3. რკალი.
- თალარი ნ. ტალავერი.
- თალი ნ. 3. რკალი.
- თალია ნ. 5. ხელი.
- თალისა ნ. ქისა.
- თალიში ხახვი ნ. ხახვი.
- 1. თალფაქი ნ. არახჩინი.
- 2. თალფაქი ნ. ხუფი.
- თალღები ნ. სამგლოვიარო ტანსაცმე-
ლი.

თალხი ნ. მუქი.
თამადა. ტოლუმბაში (ტულუმბაში),
სუფრის თავი.

სუფრის თავად ნათლია ნუგზარ არა-
გვის ერისთავი შეასახელა მეფე-ნათლი-
ამ. ლ გ ო თ.

- 1. თამამი ნ. გულადი.
- 2. თამამი ნ. მზიარული.
- 3. თამამი, უბოდიშო, მოუერიღებელი,
დაუერიდალი, ახტაქანა (ახტაქანა).

მთელი სოფელი „ახტაქანას“ ტყუი-
ლად კი არ უძახის... შ. და დ.

- 4. თამამი ნ. 5. თავისუფალი
- 5. თამამი, ლალი, თავლალი.
- თამასუქი, ხელწერილი, სნათი.
- თამაშა ნ. გასართობი.

- 1. თამაში ნ. ცეკვა.
- 2. თამაში ნ. გართობა
- 3. თამაში. შეხვედრა, შეჯიბრი, მატჩი
(სპორტში).

- 4. თამაში ნ. 1. ხტომა.
- 5. თამაში ნ. ფრენა.
- 6. თამაში ნ. სიარული (ცხენისა).
- თამბაქო. თუთუნის, წყვო, გლარჯა.

როცა პირში უკავია
სუნოვანი გლარჯის მილი... ო. გ რ ი შ.

- თამთამი ნ. 2. რხევა.
- 1. ,, თან ნ. ახლო.

2. ... თან (თანა), ერთად, ...ერთ (მაგ,
ოჯახითურთ).

3. თან ნ. თანაც.
თანაბარზომიერი ნ. 1. თანაბარი.

1. თანაბარი, თანაბარუფლებიანი. თა-
ნაბარფასეული, თანაგვარი, თანატოლ-
ფასი, შესადარი, დასადარი, სადარი, შე-
სამგავსი, ტოლნიშნინი, ტოლფასიანი,
ტოლძალიანი, თანაბარზომიერი, სწორი.
თანასწორი, მისაყენებელი, დარი. ბარ-
ბარი, ტოლი, თანატოლი, ცალი (ონბა-
ზობაში ცალი არა ქვავს), შესაბამისი,
ფარდი, ერთნაირი, ერთგვარი, ჭუფთი.
ფანჯი (რა შენი ფანჯია), ჩემი საკბი-
ლო, სწორედ საჩემოა. ფერი ფერსა,
მადლო დეგრთსა, რაც აღხანა, ის ჩალ-
ხანა, აღხანას ჩალხანა არ დაეღევა, რა-
ნაირიც ერიო, იმნაირი ბერიო.

ეუყვარდით და სწორად ვუჩნდით
მეფესა და დედოფალსა. შ ო თ ა.

- 2. თანაბარი ნ. 1. მსგავსი.
- 1. თანაბარუფლებიანი ნ. 1. თანაბა-
რი.

2. თანაბარუფლებიანი ნ. ტოლუფ-
ლებიანი.

თანაბარფასეული ნ. 1. თანაბარი.
თანაბგერადობა (მ უ ს.). თანაბგე-
როვნება, ბგერათმეწყობა, შეხმოვანება.
თანაბრად ნ. სწორად.

თანაბრად, თანასწორად, თანატოლად.
თანაგვარი ნ. 1. თანაბარი.

თანაგრძნობა, გულშემატკივრობა
გულმტკიენეულობა. სიბრალული, შებ-
რალება, თანალობა, სამძიძარი, თანა-
მოზიარე (თანამოზიარე ვარ. თქვენი
მწუხარებისა), თანამონაწილე ვარ თქვე-
ნი უბედურებისა.

დიდად მიუსამძიძრა, თვალებიდან
ცრემლიც კი წიწწინდა. ვ ა ე ა.

შებრალეებისას ნურას მეტყვი, მაგ შე-
ბრალეებს უკანასკნელი შენა მხედავ.
გ. ყ ი ფ შ.

- თანადროული ნ. ეხლანდელი.
- ...თანავე ნ. ანაზღად.
- 1. თანაზიარო ნ. 1. თანამოზიარე.

2. თანაზიარი ნ. მონაწილე.
თანამგზავრი, თანმხლები, თანამყოლი.

თანამგარძნობელი ნ. გულხმეირი.

თანამგარძნობი ნ. მოწყალე.

1. თანამდგომი ნ. თანაშემწე.

2. თანამდგომი ნ. ქომაგი.

თანამდები ნ. მარტობა.

თანამდებობა, სამსახური, მოვალეობა,

ალაგი (კარგ ალაგზეა მოწყობილი)

თანამდებობაზე უარის თქმა ნ. თანამდებობიდან გადადგომა.

თანამდებობაზე ხელის აღება ნ. თანამდებობიდან გადადგომა.

თანამდებობიდან გადადგომა, თანამდებობაზე ხელის აღება, თანამდებობაზე უარის თქმა.

თანამებრძოლი ნ. მოსაგრე.

თანამეინახე ნ. თანამესუფრე.

თანამემამულე ნ. მონათესავე.

თანაბგეროვნება ნ. თანაბგერადობა.

თანამომხე ნ. მონათესავე.

თანამესარეცლე ნ. მეუღლე.

თანამესუფრა, თანამეინახე, მეინადე, სუფრისმტე, მეინახე, იხტილატი, იხტილათი, პურისმტე. ნ. აკრეთვე მეგობარი.

ახარ! ტყეში რა იხტილათია მგლებთან? ორთაქალას წაესვლიყავ ბალში. კიდევ პო! რ. ერისთ.

თანამეტომე ნ. მონათესავე.

თანამეტხედრე ნ. მეუღლე.

თანამზრახველი ნ. 1. თანამოზიარე.

თანამთხვევა ნ. 2. მთხვევა.

თანამიმდევრობით ნ. ზედირზედ.

თანამოასავე ნ. ერთი ხნისა.

1. თანამოზიარე, თანაზიარი, თანამონაწილე, მონაწილე, მოზიარე, თანამზრახველი.

2. თანამოზიარე ნ. მომხრე.

3. თანამოზიარე ნ. თანაგრძნობა.

თანამოზიარე ვარ თქვენი მწუხარებასა თანაგრძნობა.

თანამონაწილე ნ. 1. თანამოზიარე.

თანამონაწილე ვარ თქვენი უზედურებისა ნ. თანაგრძნობა.

თანამოსაგრე ნ. მოსაგრე.

თანამოსამსახურე ნ. მოსაგრე.

თანამოსახელე ნ. სენხია.

თანამოღაწე ნ. მოსაგრე.

თანამყოლი ნ. თანამგზავრი.

თანამხლები ნ. თანამგზავრი.

თანასწორად ნ. თანაბრად.

თანასწორი ნ. გლე.

თანასწორი ნ. თანაბარი.

თანასწორუფლებიანი ნ. ტოლუფლებიანი.

თანატოლად ნ. თანაბრად.

თანატოლი ნ. თანაბარი.

თანატოლფასიანი ნ. 1. თანაბარი.

თანაფარდობა ნ. ფარდობა.

თანაშეუმოვა ნ. გათანაბრება.

თანაშემწე, თანამდგომი, შემწე, მოადგილე.

შენ ხარ ჩემი სიყვარული... ამიტომაც გრეულებდი თანამდგომად მარტო ბრძოლაში. კ. გამს.

თანაც (თანაც ისიც დასძინა...), თან (გეი დასაქმე, შენც თან გაყვევიო — ან დაწა), ამასთანავე, მასთან ერთად, ზედაც.

ზედაც დაბნელდა. ვაჟი

თანაწარუხლომელი ნ. აუცილებელი

თანახმა ვარი ნ. კარგი

თანგვა ნ. კრუნჩხვა.

თანგირი ნ. ქვაბი.

თანდათან, თანდათანობით, ნელ-ნელა, უტეტრობით, თანამიმდევრობით, ნაბიჯ-ნაბიჯით.

თანდათანობით ნ. თანდათან.

თანდართული ნ. დანართი.

თანდაყოლილი ნ. დამახასიათებელი.

თანამიმდევრობით ნ. თანდათან.

თან მიყოლა ნ. 2. ხლება.

თანყოლა ნ. 2. ხლება.

1. თანხა ნ. ფული.

2. თანხა ნ. 2. ჯამი.

თანხების გაღება ნ. ხარჯვა.

თანხის მოთავსება ნ. 2. დაბანდება.

თანხის ჩადება ნ. 2. დაბანდება.

თანხდება ნ. 2. ხლება.

თანხშობა, დათანხშება (დათანხმდა, და-ითანხმა), შეთანხშება, პირობის დადება, პირობის მიცემა, დათათბირება, მორიგება, ყაბული (ყაბულდება, იყაბულებს), ყაბული (ყაბულზეა; ყაბული მაქვს, ყაბულსა ვარ), დაყაბულება, დაყოლა (მის წინადადებას დაყავა), დაყოლიება (და-იყოლია), დასტური, დასტურის მიცემა (დასტური დამეც), სიტყვის მიცემა, ბანს აძლევს, თანხშობის მიცემა, ვაზიარება (აზრისა, შეხედულებისა).

თანხშობის მიცემა ნ. თანხშობა.

თაობა ნ. ჩამომავლობა.

თაობაზე ნ. ...შესახებ.

თაოსანი ნ. მოთავე.

თაოსნობა, თაეობა (ითაეა), მოთავე-ობა, წამოწყება, დაწყება, თაეის დება (თაეის იდება), თაეის თაეზე აღება, თაეზე აღება, იეისრა (ეს საქმე), დაეისრება (დაეისრა), დაეალდება (დაეალ-დება).

თარგვა ნ. კრა.

თარანგი ნ. გვერგვი.

თარგი ნ. გამოკრილობა.

თარგვანება ნ. ახსნა.

თარგმნა ნ. ახსნა.

თარგული, ყვაბილთ კვალი.

1. თარეში ნ. იერიში.

2. თარეში ნ. ძარცვა.

3. თარეში, ნეარდი, ფარფაში.

1. თართი, თორუჯი ქციენი, ყაუმანი.

შხარეული... შებრუნდა იქვე სამიკი-ტნოში, მოსთხოვა კარგი თართის ღოში.

რ. ე რ ი ს თ.

2. თართი ნ. ძალი.

თარიღი, რიცხვი.

თარო, რაფა, ყფაზა, თახჩა, საფან-ვალი, ბურეწი, ბუჯერი.

კედლებში რამდენსამე ადგილს გამო-თხრილს თახჩებში ელაგა სხვადასხვა ბალანებს.

ა. ყ ა ზ ბ.

1. თარსი, ნ. ავთვალი.

2. თარსი ნ. ავი.

3. თარსი ნ. კუშტი.

1. თარფი ნ. თანაბარი.

2. თარფი ნ. საჩუქარი.

თარყაუში ნ. კოქლი.

თარხანი ნ. 1 თავისუფალი.

თარჯი ნ. ღობე.

თარჯიშანი ნ. მთარგმნელი.

თასი, ფიალა, ბაკანი, ჭამი, ფილჭამი, ჭამფიალა, სამწედო, კარახანი (კარახანა), კოკოშა, სასმისი, კაბაკი, ჭაბაკი, ჩაბარ-დახი, აზარფეშა, ბადია, (ფაიფურის, თიხისა, ქაშანურისა) ფინჯანი, (ღრმა ჭა-მი) ბარქაში, (ბატარა ჭამი) ჭამთასი, (გოგარსგან გაეუთებულა) კოში, (ხისა) პინაიკი, პინა, კონჩხა, შაქეშა, ჩინი. რ ე ლ. ბარძიმი.

ამისთანა რამ მე აქ არ მინახავს: არც ჭამსა ჰგავს, არც ქილაა, არც თეფში, არც ბადია, არც საშაქრე, არც ბოთლი.

ვ ა ჟ ა.

ასწია კარახანასა,

გადიწურა და დაცალა.

ვ ა უ ა.

თახლიში ნ. ლაპარაკი.

თახმა, დევი, ხეიანდაგი.

თახუნი ნ. ტიკი.

თახუაშული ნ. ციცხვი.

თახუხა ნ. თულუხი.

თაფაუთი ნ. განსხვავება.

თაფთა ნ. აბრეშუმი.

თაფლა ნ. ცხენი.

თაფლი, გოლეული (ფიქიანი თაფლი).

ქალმა თაფლი შემთავაზა,

თეთრი შოთი, გოლეული.

ბ ა ჩ.

თაფლი-კაცი ნ. გულკეთილი.

თაფხუნი. ნ. 2. ქარშიკი.

თაქება ნ. ცემა.

თაქნაბადი ნ. ქეჩა.

თაღარი ნ. ქვევრი.

თაღი ნ. კაპარა.

1. თაღლითი ნ. მატარაბაზი.

2. თაღლითი ნ. ცბიერი.

3. თაღლითი ნ. ყალბი.

4. თაღლითი ნ. ცრუპენტელა.
 თაყვანება ნ. თაყვანისცემა.
 თაყვანისმცემელი ნ. პატივისმცემელი
 თაყვანისცემა. თაყვანება (ეთაყვანე-
 ბა). კერპად დასახვა. გაღმერთება.
 ღმერთად შერაცხვა.
 თახახიანი ნ. ახალი.
 თახვი. წავი
 თახთახი ნ. აკანკალება.
 1. თახხირი ნ. უპატიმრება.
 2. თახხირი ნ. ღვარცხველი.
 1. თახჩა ნ. თარო.
 2. თახჩა ნ. კარაღა.
 თბე ნ. სხელი.
 თბილად გახვევა ნ. 1. ჩაბუბუნა.
 თბილად ჩაცმა ნ. 1. ჩაბუბუნა.
 თბილემში გახვევა ნ. 1. ჩაბუბუნა.
 თბილელი, თბილესელი.
 თბილთაქა ნ. პური.
 თბილ-თბილი ნ. თბილი.
 თბილი, თბილ-თბილი, ნელთბილი.
 თარაიმ... ჩადგა ქოთანს ნელ და-
 ღარში. გ. წერ.
 თბილისელი ნ. თბილელი.
 1. თბობა (ათბობს), ხურება, ცხელე-
 ბა.
 2. თბობა ნ. 2. ხურება.
 თბულა. კვლასთბური.
 თებო, ქერკლი, გვმბი.
 თეგი ნ. 1. ნიშანი.
 თევა ნ. ღამის ტეხა.
 თევისი ქონი ნ. ცხიმი.
 თევისულაპია, მეთოვლია, ქარო, ფოც-
 ხვი. დღამთვარა.
 თეთრა ნ. სოკო.
 თეთრად ათენებს ნ. ღამის გატეხვა.
 თეთრად ქათქათა ნ. ბრწყინვა.
 თეთრეული ნ. საცვალი.
 1. თეთრი, სპეტაკი, სპეტი, უმტეე-
 რო, გაქათქათებული (თეთრად გაქათქა-
 თებული).
 ვარდი სრულად შეჭმნილიყო
 ზაფრანად და ვითა სპეტად. შოთა.

თოვლი ლოფის გებება და ორღო-
 ბეჯში თეთრ უმტეეკრო სუფრასაეთი
 დაეგო და დაეფინა. ილია.
 2. თეთრი ნ. ფელი.
 თეთრი დოლი ნ. ხორბალი.
 თეთრთმინი ნ. თმათეთრი.
 თეთრთმოსანი ნ. თმათეთრი.
 თეთროვანი ნ. მოთეთრო.
 თეთრფეროვანი ნ. მოთეთრო.
 თეთრყირშივი ნ. წითელი.
 თელა, ყარაღაქი.
 თელა ნ. 2 ტყეპა.
 თელი ნ. გოქი.
 თელიანი ნ. ტყე.
 თელილი ნ. ნავალი.
 თელილი გზა ნ. 7 გზა.
 თვალბელითი ნ. 1. ავი.
 თვლმუში ნ. ყველი.
 თემი ნ. 2. მხარე.
 თემის პირი ნ. ადათი.
 თემობა ნ. ობა.
 თემშარა ნ. 7. გზა.
 თენება ნ. განთიადი.
 თერიაქი ნ. ბანგი.
 თერისტრო ნ. ჩადრი.
 თერში ნ. მკერავი.
 1. თესლი ნ. მარცვალი.
 2. თესლი ნ. ჩამომავლობა.
 თეფში, სანი, განზნავი (თეფში
 სპილენძის ან ვერცხლისა ეკლესიაში
 შეწერული ფულის შესაგროვებლად).
 თერძული ნ. ნახნავი.
 1. თეჭა ნ. ნაბადი.
 2. თეჭა ნ. ქეჩა.
 თვალაუხვევი ნ. პირუთენელი.
 თვალადი ნ. ღამანი.
 თვალამდგარი ნ. ბრმა.
 თვალბელითი ნ. ავთვალი.
 თვალგამპრიახი ნ. თვალმახვილი.
 თვალდავსებული ნ. ბრმა.
 თვალდათვალ ნ. ცხადად.
 თვალდაწამული ნ. თვალკრემლიანი.
 თვალდაღებული ნ. თვალდახრალი.
 თვალდაყრილი ნ. ბრმა.
 თვალდაშრეტილი ნ. ბრმა
 თვალდახრალი ნ. თვალდაღებულნი.

თვალეზგადმოკარგული, თვალეზგად-
მოქაჩული, თვალეზგადმოცვენილი.

- თვალეზდაქუტილი ნ. თვალლია.
- თვალეზი ეზრიცება ნ. შურიანი.
- თვალეზის აელევა ნ. 2. თვალეზი.
- თვალეზის ამოღამება ნ. ღამის გატეზა.
- თვალეზის ასახეველ ნ. განგებ.
- თვალეზის აღპურობა ნ. ახედვა.
- თვალეზის ახელა ნ. ჩაგონება.
- თვალეზის ბრეცა ნ. ცერად უურება.
- 1. თვალეზის ბრიალი ნ. გამაგება.

2. თვალეზის ბრიალი, თვალეზის აელ-
ევა, თვალეზიდან ცეცხლის ყრა.

თვალეზიდან ცეცხლის ყრა ნ. 2. თვა-
ლეზის ბრიალი.

თვალეზის გადამბრიალება ნ. დატუქს-
ვა.

თვალეზის დაწუდომა (ლოდინში) ნ.
ლოდინი.

თვალეზის გაცეცება ნ. გაკვირება.

თვალეზის შილულვა ნ. თელემა.

თვალეზის დაქუტა, თვალეზის გახე-
ლა.

...ლუარსაბი გაფითრებული აგურებზე
უძრავად ჰგდია და სულელსავით დაუ-
კვეტია უგუნური თვალეზი. ილია.

- თვალეზის შინათება ნ. ცქერა.
- თვალეზის შიპურობა ნ. ცქერა.
- თვალეზის შიციცება ნ. ცქერა.
- თვალეზის შიკუტვა ნ. თვლემა.
- თვალეზის შენათება ნ. ცქერა.
- თვალეზის ცეცება ნ. ცქერა.
- თვალის ქუტვა ნ. ცქერა.
- თვალეზიც მოსთხრია ნ. იშის გება.
- თვალეზსა ბრეცს ნ. ელამი.
- თვალეზში ქარის შესხმა ნ. კვეხნა.
- თვალთაგან შიფარება ნ. დაკარგვა.
- 1. თვალთახედვა ნ. თვალსაზრისი.
- 2. თვალთახედვა ნ. მხედველობა.
- თვალთვალეზი ნ. თვალის დაქერა.
- 1. თვალთმაქცი ნ. მატრაბაზი.
- 2. თვალთმაქცი ნ. ცბერა.
- 3. თვალთმაქცი ნ. ჯადოქარი.
- თვალთმაქცი ნ. 2. თინა.

- 1. თვალეზი ნ. ბორბალი.
- 2. თვალეზი. ოთახი.

სახლი სამ თვალად გატიბრეს.
ბ. წერეთ.

3. თვალეზი (კოლქუერნობას აქეს სამი
თვალეზი წისქვილი), საექვევი.

თვალეზი არავის დარჩება მასზე ნ. არაა
საშურველი.

თვალეზით არ დამენახოს ნ. გასწი აქე-
ღან!

1. თვალეზი გადაელია (გადაქანცა) ნ.
დაღლილი.

2. თვალეზი გადაელია (გადაქანცა) ნ.
ლოდინი.

თვალეზი თვალში გაუყარა ნ. ცქერა.

თვალეზით მნახველი ნ. მოწმე.

თვალეზით ნიშნება, თვალის ჩაკერა,
თვალის მოქუტვა, თვალის ოინბაზურად
ნიშნება.

თვალეზი პათიოსანი, ძვირფასი ქვა,
სპეკალი.

თვალის აცდენა ნ. გამოპარება.

თვალის ამოქსოვა, თვალის ამოღება
(ჩხირით, ყანისნალით).

საქსოვის სამ თვალს რომ ამოიღებდა,
დიდხანს შეაჩერებდა ჩხირების ტრი-
ალს.

ნ. ლორთქ.

თვალის ახელა ნ. 3. გაგება.

თვალის ახევა ნ. მოტყუება.

1. თვალის გადავლება, თვალის მოვ-
ლება, მიხედ-მოხედვა, მიმოხედვა, დათ-
ვალეზება.

2. თვალის გადავლება ნ. ჩაკითხვა.

3. თვალის გადავლება ნ. დახედვა.
თვალის გადავლებით ნ. სახელდახე-
ლოდ.

თვალის გასწორება ნ. ცქერა.

თვალის გატანა (თვალეზი გაატანა) ნ.
ცქერა.

თვალის გაყოლება (თვალეზი გაადევნა,
თვალეზი გაყოლა) ნ. ცქერა.

თვალისგება ნ. თვალის დაქერა.

თვალის გუბა, გეგა, თვალის კაკალი, თვალის ჩინი, ბაია, ზადერა.

თვალის დაღვენება ნ. მოყარაულება.

თვალის დარჩენა ნ. მოწონება.

თვალის დასანახავად მეჭავრება ნ. 2. სიპლვილი.

თვალის დაქერა, მეთვალყურეობა, თვალის ვება, თვალის დევნება, თვალის ყოლება, თვალყურის დევნება, ყურის-ვება, თვალთვალი, მეთვალყურეობა, თვალმდებობა, ზერევა, დაზერევა. დაკვირვება, დარაჯობა, ყარაულობა, ხმილვა, ყურყური (ყურყურებას), ღირღიტი. ნ. აგრეთვე მოყარაულება.

აქა ვდებ და თვალს ვუგებდი ქორსა, იქით განაჟრენსა. შ ო თ ა.

საბუთები... მკვლევარს უშუალო დაკვირვების საშუალებას აძლევს.

ი ე. ჯ ა ვ ა ხ.

კარგა ღირღიტის შემდეგ მოხუცმა აპოლო ნიშანში. ა. ყ ა ხ ბ.

თვალის დახამხამება, თვალის ხუჭვა, თვალის წუხვა (წუხავს, თვალდა(მ)წუხვილი — თვალდახუჭული).

თვალის დახამხამებაზე ნ. ანახდდ.

თვალის დევნება ნ. თვალის დაქერა.

თვალის თვალში გაყრა ნ. ცქერა.

თვალის ყვრა ნ. გათვალვა.

თვალის კაკალი ნ. თვალის გუგა.

თვალის მიპურობა ნ. ცქერა.

თვალის მიხტერება ნ. ჩაქქერება.

1. თვალის მოყვრა ნ. 1. შენიშვნა.

2. თვალის მოყვრა ნ. ცქერა.

თვალის მოყვრით ნ. სახელდახელოდ.

თვალის მოვლება ნ. თვალის გადავლება.

თვალის მომჭრელი ნ. ბრწყინვალე.

თვალის მოტყუება ნ. თვლემბა.

თვალის მოუშორებლობა ნ. ცქერა.

თვალის მოშლა-მორღვევა ნ. თვალის ჩავარდნა.

თვალის მოქუტვა ნ. თვალით ნიშნება.

თვალის ოინბაზურად შეთამაშება ნ. თვალთ ნიშნება.

თვალის სინათლე ნ. მხედველობა.

თვალის ყოლება ნ. თვალის დაქერა.

თვალის შეყვრა ნ. 1. შენიშვნა.

თვალის შესვლა ნ. დამწიფება.

1. თვალის შესწრება ნ. დანახვა.

2. თვალის შესწრება ნ. 1. შენიშვნა.

თვალის ჩავარდნა, თვალის ჩაცვენა, ნაქსოვი ყუღვის მოქცევა, თვალის მოშლა-მორღვევა (ქსოვის დროს).

თვალის ჩაცვენა ნ. თვალის ჩავარდნა.

თვალის ჩაყვრა ნ. თვალით ნიშნება.

თვალისჩინდაკარგული ნ. ბრმა.

1. თვალისჩინი ნ. თვალის გუგა.

2. თვალისჩინი ნ. მხედველობა.

3. თვალისჩინი ნ. საყვარელი.

თვალის ცემა ნ. გათვალვა.

თვალის წუხვა ნ. თვალის დახამხამება.

თვალის ხუჭვა ნ. თვალის დახამხამება.

თვალმარღი ნ. ელამი.

თვალმარღიანი ნ. ელამი.

თვალმახვილი, თვალგამკრიახი.

თვალმიღეული ნ. მიმქრალე.

თვალმიმქრალი ნ. მიმქრალე.

თვალმცეცხლია ნ. ლამაზი.

თვალნათლივ, ნათლივ, სინათლეზე, სინათლით, ღღისით, ღღისით-მზისით.

ცოცხლივ ღღისით-მზისით ქამდნენ იმას (ხალხს) გაუმძლარი სვაებნი.

ს. მ გ ა ლ.

წინა კაცსა შეგაგებებს,

ქალაქს შეხვალ ნათლივ, ღღისი.

შ ო თ ა.

თვალყუთუნა ნ. მოციმციმე.

თვალს (თვალყურს) ატანს ნ. თვალის დაქერა.

თვალსა და ხელს შუა დაკარგვა ნ. გამოპარება.

თვალსადევნი, სათვალთვალო, სამზერი, დასაზერი.

თვალს დაადგამს ნ. მოწონება.

თვალს ვერ მოაშორებს (ადამიანი) ნ. 1. მოხიბლა.

თვალს ვერ მოაცილებს ნ. 1. მოწონება.

თვალს ვერ მოსწყვეტს ნ. 1. მოწონება.

თვალს ვერ შეასწრებს აღაშინი ნ. ანაზღად.

თვალს წყალი დააღვეინა ნ. გართობა. თვალსაზრისი, თვალთახედვა, რწმენა, შეხედულება.

თვალსაწახად ნ. ცხადად.

თვალსაჩინო ნ. გასაგები.

თვალსაჩინოდ ნ. ცხადად.

თვალუწვდენელი ნ. უსაზღვრო.

თვალუხუთვი ნ. პირუთენელი.

თვალღება ნ. მიდგომილობა.

თვალღებით სჯა ნ. მიდგომილობა.

თვალღია, თვალხილული, თვალღბა-ქვეტილი.

თვალღბაქვეტილმა და პირღაღბულმა (ლუარსაბმა) დაიწყო ფიქრი. იღია.

თვალღურის ღვენება ნ. თვალის დაქერა.

თვალღურისმღვენებელი ნ. ჭამუში.

თვალღესული ნ. მწიფე.

თვალღეუღვაში ნ. უსაზღვრო.

თვალში ამოღება ნ. სიძულილი.

თვალში აღარ მოსდის ნ. გულის აყრა

თვალში ეჩხირება, თვალში ეცემა,

თვალში ხედება.

თვალში ეცემა ნ. თვალში ეჩხირება.

თვალში მოსვლა ნ. მოწონება.

თვალში მტკრის (ნაცრის) შეყრა ნ.

2. მოტყუება.

თვალში სინათლეგამოღებული ნ. ბრმა.

თვალში მოსული ნ. სასიამოვნო.

თვალში ჩაყარდნა ნ. მოწონება.

თვალში ხედება ნ. თვალში ეჩხირება.

თვალცრემლიანი, აცრემლებული,

მტირალი, ცრემლმორეული, თვალდა-

ნამული.

თვალწათხებიანი ნ. წირპლიანი.

თვალწარმტაცობა მოხიბლობა.

თვალწარმტაცი ნ. მოხიბლავი.

1. თვალის წარტაცება ნ. აღტაცება.

2. თვალის წარტაცება ნ. მოხიბლა.

თვალჭრელი, მაჩხი.

თვალხილული ნ. თვალღია.

თვალხმიერი ნ. დავერვებელი.

თვალხუტინა, თვალხუტელა, ეკემა-ლელობა, ეკემაღლელობა, დამალობა, ხეკუქვალობა.

თვეში ღვას ნ. ორსული.

თვით, თვითონ, პირადად, თავად.

თვითგანდგომილი ნ. განდგეილი.

თვითმდგომი ნ. 1. თავისუფალი.

თვითმკვლელობა, თავის მოკვლა, სი-

ცოცხლის მოსპობა (სიცოცხლე მოისპო, მოისწრაფა).

თვითმპყრობელი ნ. მეფე.

თვითნება ნ. ურჩი.

თვითნებობა ნ. იძულება.

თვითნებურობა ნ. იძულება.

თვითონ ნ. თვით.

თვითარჩული ნ. ურჩი.

თვითარჩულობა ნ. ჭიუტობა.

თვინიერი ნ. გარღა.

თვინიერი ნ. მშვიდი.

...თვის, (შენთვის), ...გულისთვის (ჩვე-

ნი გულისთვის), ...გამო (შენ გამო),

...გამოსილობით (თქვენი გამოსილობით).

თვისი ნ. ნათესავი.

თვისება, ნიშანდობლობა დამახასი-

ათებელი ნიშანი, ნიშანთვისება, თვისება-

რობა, რომელობა.

თვისობრივი, ხარისხობრივი.

თვისტომი ნ. მონათესავე.

თვიური, დედათაწესი, დედათბუნება,

წიღოვნება, დამტანი, სამთვარიო, რივი

(რიგში ღვას).

(თ)თუენი, რეღ. გულანი, ეამგუ-

ლანი.

თვლემა, წათვლემა, ჩათვლემა, ჩაჩინე-

ბა, ყვინთვა, ჩაყვინთვა, ლელი, და-

ლულვა, რული, რულის მოსვლა

(ჩემ თვალს რული არ მოსვლია), მირე-

ლება, ლული, მინაბვა, თვალღბის მი-

ღულვა, თვალღბის მიჭუტვა, მირღულვა,

ბერანი, თვალის მოტყუება. ძიღღვი-

ძიღი, თავის მიღება, მიწოლა (ცოტა

ხნით მიწვა), ძიღის მორევა, კნწის მო-

წყვეტა, კანტური (თავის კანტური), კნ-

წი სწყდება, მიქაღლება (დასაძინებლად

მიწოლა).

მას ვიგონებლე მღვიძარე,
რბ მიმეძინოს ლულითა. შოთა.

მანამდე მეც აქ თვალს მოვატყუებ.
აკაკი.

მილულეაში ჩავარდნილი. ა. ყაზბ.

მხოლოდ ნათელას და ასმათს ლული
არ მოკიდებიათ. გ. წერეთ.

1. თია ნ. ნუერი.

2. თია ნ. სიმსივე.

თიადორა ნ. კლექი.

თიაქარი, ფერდელა, ფერდის ქარი,
ფუში.

თიბათვე ნ. იენისი.

თიბვა, ცულვა.

თივეული ნ. ზენისი.

თივთიკი ნ. ბლანი.

თითბერი ნ. სპილენძი.

თითბრის ვარაუხი ნ. კილიტა.

თითებზე ჩამოთიფლება ნ. უმნიშვნელო.

თითზე გადასახვევი (თითზე გადასახვევი ჩვარიც კი არა აქვს) ნ. 1. უმნიშვნელო.

თითებს ჩაიკვნეტს ნ. პირის ჩატკბარუნება.

თითიდან გამოწოვილი ნ. არაბუნებრივი.

თითისოდენა ნ. თითისტოლა.

თითის სიგრძე ნ. თითისტოლა.

თითზე კბენანი ნ. სინანული.

1. თითით საჩვენებელი ნ. მაგალითი.

2. თითით საჩვენებელი ნ. სასაცილო.

3. თითით საჩვენებელი ნ. 1. სამაგალითო.

თითის მოკაცვა ნ. 1. დამორჩილება.

თითისტარი, ტბუძირი, ჭარატარი.

თითისტოლა, თითისოდენა, თითის სიგრძე.

თითლებიზა ნ. მლიქნელი.

თითო-თითოდ ჩამოირიგებს ნ. 2. რგება.

თითოეული ნ. ყოველი.

თითო-თითოდ, სათითოდ.

თითო-ორიოლა ნ. ზრგო.

1. თითს არ გაანძრევს ნ. ზარმაცი.

2. თითს არ გაანძრევს ნ. ცუდობა.

თითქმის, კინლაძე, ცოტა გაწყდა, ცოტა დააკლდა, ... აღარა უკლდა რა ლამის არის, ლამის.

თითქოს, თითქო, როგორც, ვით, ვითა, ვითომც, მსგავსად, ... ვით (ვეფხვივით დანავარდობენ), ... გვარად (შენდაგვარად), ... ებრ (შენებრ), ... ებერ (წესისა-ებერ), ... ებრივ, ... ნაირად, ყოიდაზე, ... სავით, მიხედვით, შესაბამისად. შოძ. კინლა (კნინ), რეცა.

ვით დელა შენი, იმ სიკვდილით შენით ვივაებ,

ვით ქართლის დელა, ვინეტარებ ვისაზელებ. ილია.

ვითა მზის შუქში უმცირესი მნათობი ცისა,

ვითა ზღვაშია დაცემული წვეთი წვიმისა. ილია.

ჩემი გული გაზაფხულებერ თაიგულობს. ი. ევდ.

მეც შენებრ მიწას დაეყურებ თვალით. ილია.

გაუსვი და გამოუსვი, ვითომც კიანურიაო. ხალხ.

თითქოს მიწამ უყო პირი ნ. დაკარგვა.

თითქოს მიწამ ჩაყლაბა ნ. დაკარგვა.

თითქოს ცივი წყალი გადასახსნს ნ. ხალისის დაკარგვა.

თითხნა ნ. თხუნა.

თიჯანი ნ. ციკანი.

თიჯანურა ნ. ჩანთა.

1. თილისმა ნ. ავგაროზი.

2. თილისმა ნ. 2. შელოცვა.

თილისმით შეყვრა ნ. 2. შელოცვა.

თილისმით შეკრული ნ. 2. მოჭადლოებულო.

თინათინი ნ. ანარეკლი.

1. თარი ნ. კლდე.

2. თარი ნ. შვადაქვა.

თირკმელი, ქაქა.

თიხის მეტყურვე ნ. მექოანე.
 თიხნარი ნ. 1. პიწა.
 თლა ნ. 2. გაქრა.
 1. თლილი ნ. 4. ნათალი.
 2. თლილი ნ. ლამაზი.

თლუხთლუხი ნ. დეღელი.
 თმა, ბეწვი, ბუწუწი (ბუწუწებით და-
 იორია). ჭენჭი ნაპარსი თმა.

თმააბურძგნილი, თმაგაწეწილი, თმა-
 აჩეჩილი.

თმააჩეჩილი ნ. თმააბურძგნილი.
 თმაგაწეწილი ნ. თმააბურძგნილი.
 1. თმათეთრი, თეთრთმინი, თეთრ-
 თმოსანი.

2. თმათეთრი ნ. ქალარა.
 თმაგაცვენილი ნ. მელოტი.
 თმებით დათრევა ნ. 1. ცემა.
 თმაშევერცხლილი ნ. ქალარა.
 თმაქალარა ნ. ქალარა.

თმენა, მოთმენა, მოთმინება, ატანა,
 მოკირვება, გაძღება, თმთმა, ილაქი. ნ.
 აგრეთვე 2. გამაგრება.

ამა საქმესა მიჯნური
 ნუ უხმობს მიჯნურობასა:
 დღეს ერთი უნდეს, ხვალე სხვა,
 სთმობდეს გაყრისა თმობასა...
 კარგი მიჯნური იგია,
 ვინც იქმს სოფლისა თმობასა. შოთა.

თმისაზრდელი, მყესი:
 თმის ძირში გაკრეჭა ნ. 1. კრეჭა.
 თოვა (თოვის), დათოვნა, მოთოვა,
 თოვნი, თოვლი დაღო, ბარდნა (ბარდნის),
 ფიფქვა (ფიფქვის), ბრალვა (მსხვილად
 თოვა).

დადუმელი, ვარდსა ნუ აზრობ,
 ცრემლითა ნუ ითოვნებინს. შოთა.

როცა თოვლი მოჩუმჩუმებს
 და ნელ-ნელა ბარდნის ტყე-ველს...
 ი. გ რ ი შ.

თმობა ნ. თმენა.
 თნება ნ. ამება.
 1. თნევა ნ. ამება.
 2. თნევა ნ. თავდადება.

თოვლ-ბუქი ნ. ქარიშხალი.
 თოვლდადებული ნ. დათოვლილი.
 თოვლი. ყაპი, კყაპი, თოვლ-კყაპი,
 ფიფქი, ბარდანი, კირხლი, თოვლ-კირხ-
 ლი, ფანტელი, ნამქერი, ბზარი, არხლი,
 ლელმა, შუაფი, ნახუფი, ლილთ, თოვლ-
 კრელი, ლილოკრელი, ქურხლი, ძენძე-
 ხი.

თოვლი სოფლის გზებსა და ორდო-
 ბეში თეთრ უმტვერო სუფრასავით და-
 კო და დაეფინა. ილია.

თოვლა დნებოდა პირ-მხითში,
 ბარდანი ჩამოდიოდა. ვაქა.

თოვლი დაღო ნ. თოვა.
 თოვლ-ქარბუქი ნ. ქარიშხალი.
 თოვლ-კირხლი ნ. თოვლი.
 თოვლკრელი ნ. თოვლი.
 თოვლ-კყაპი ნ. თოვლი.
 თოვნა ნ. თოვა.
 თოთო ბავუვი ნ. ჩილი.
 თოთოშა ნ. ბეთხეზა.

თოკი, საბელი აბუერი, სავალდე, ბა-
 გირი, გვარლი, ავანგი, საყოკავე, ევანი,
 ქაპანი, წალია, ალიქაში, საბანდი, (ცხე-
 ნის დასაბორკილებელი თოკი) ტოილო,
 (კარაგის დასამაგრებელი თოკი) წალე-
 ბი, (თივის თოკი) გორლი, ალერდი, სა-
 ვალდახე. ნ. აგრეთვე ქამანდი. მოძე-
 შიშთვილი.

აწ, დო, შენთა ხელთაა
 საბელი ჩემი ყელისა... შოთა.

...ვიღმეცა ექმნა გორლითა
 შევერა თავისა მრთელისა. შოთა.

ერთგულად ეკომოთ ქაპანი ჩვენი.
 ილია.

გაუკრა აბუერი ხარს და მათრახი გა-
 დაუქირა. ა. ყ ა ზ ბ.

წარვიდა (იედა) შიშთვილიბა და მო-
 კვდა. ითხ.

თოკიდან გაქცეული ნ. ავანჯაი.
 თოლმაჩი ნ. მთარგმნელი.

თანე, თორნე, სათანე, ღემელი.
სახელი, სახაბაზო.

სანამ თონე ცხელია, პური მანამ ჩა-
აქარო. ანდ.

- თონთლო ნ. რბილი.
- თორა, სინაგოგა.
- თორნე ნ. თონე.
- თორნი ნ. ჭაუშანი.
- თორუჯი ნ. თართი.

1. თოფი. მაქახელა, მებარი, ჭახაირი,
სიათა, შაშხანა, ტუცერი, (ყირიმული
წარმოშობისა) ყირიმი, ხირიმი (ეაჟა).

მე თანა მუყანან რკინისა ძმები:
ჩემი სიათა, დამბაჩა, ხმალი. ილია.

ყირიმ-მეურები ელავდა. ეაჟა.

თოფისთვის როგორ გაწყენინებ, მი-
როვი, ნამღვლი ყირიმი. ა. ყაზბ.

- 2. თოფი ნ. 3. ცალი.
- თოფ-იარაღი ნ. აბჭარი.
- თოფ-იარაღში ჩამჭდარი ნ. შეიარაღე-
ბელი.

თოფის გაღება ნ. 1. ცლა.
თოფის წამალი, წამალი, ღენთი.

ჩაიკეცა სულთან მბრძოლი,
წამლის კვამლში გაეხვია. აკაკი.

თოფი შორს უწევს, თოფს შორს მი-
აქვს (ტუეი).

- თოფიხალთა ნ. ფოცხვერი.
- თოფმა გაიღვა ნ. 1. ცლა.
- თოფმა დაგვრიალა ნ. 1. ცლა.
- თოფნაკრავი ნ. დაჭრილი.
- თოფს შორს მიაქვს ნ. თოფი შორს
უწევს.

- თოფხანა. ჭაბახანა, საჭაბადრო.
- თოფუში, გოგუთი, გურზი.
- თოქალთო ნ. 1. ჩული.
- თოქმა ნ. მკვიდრი.
- თოში ნ. ყინულა.
- 1. თოხარაჟი ნ. იორლა.
- 2. თოხარაჟი ნ. მოსვლა.
- თოხი(ხ)ტარა ნ. ბზეწია.

- თოხლი ნ. ცხვარი.
- თოხლო კვერცხი, წოქო.
- თოხლუმი ნ. ჩამომავლობა.
- თოჯა ნ. ტივინა.
- თოჯინა ნ. ტივინა.
- თრაშვა ნ. ამოქრა.
- 1. თრევა ნ. ვინება.
- 2. თრევა ნ. 5. წევა.
- 3. თრევა ნ. სიარული.
- თრთვილი, რთილი, კირხლი, მარა-
ხული, წაყინვა.

ახალმან ფიფქმან დათოვა.
ვარდი დათრთვილა, დანასა. შოთა.

ვითა რთილი მე ვაღნები შენსა ტუ-
ჩებს, ი. გარიშ.

- თრთვილის გაგდება ნ. ნამის გაგდება.
- თრთვილის დაღება ნ. ნამის გაგდება.
- თრთოლა ნ. აკანკალება.
- თრია ნ. ციყვი.
- თრიაჟი ნ. ბანგი.
- თრიაჟ-ფარუხი ნ. ბანგი.
- თრიითინა ნ. ციყვი.
- თრიმლი ნ. კაპარი.
- თრიფინა ნ. ბინძური.
- ...თუ არა ნ. ანაზღად.
- თუ, თუკი, უკეთუ, ვინიცობაი, რომ.
- თუმცა, თუმც. მოძვ. დაღათუ, ნ.
- აგრეთვე გინდ.

რომ ბედში მყოფი შენ ძმაღ
მიგაჩნდეს, ილია.

ეგ ვერაფერი სიყვარულია... ილია.
თუთა, ბეოლა, ეოლა, ხართუთა,
(ქროლა თუთა) ალაჯა.

ცყოფილვარ იქაურ კენახებში. მინა-
ღირნია ბებერს კაცლებზე, თუთებზე და
ტირიფებზე. ეაჟა.

- თუთი ნ. თუთიყული.
- თუთის ფოთოლი, ფურცელი.
- თუთიწეში, თუთი, ზარაყი.
- თუთუნი ნ. თამბაქო.
- თუთქვა ნ. გაუფუქვა.
- 1. თუთქი, ნაცარწმინდა, ნაცარწმუ-
ლი.

2. თუთკი ნ. ცხელი.
 თუთკი ნ. თუ.
 თული ნ. ავაზაკი.
 თულუმი ნ. გუდასტვირი.
 თულაობა ნ. აღრევა.
 თულო ნ. ცეკვა.
 1. თულუხი, თასუხა.
 2. თულუხი ნ. ტიკი.
 თულუხჩი ნ. მეფელუხე.
 თუმანი, ათი მანეთი.
 1. თუნგი ნ. 2. ჩარეკი.
 2. თუნგი ნ. ლიტრა.
 თუნღ ნ. გინღ.
 თუნღა ნ. გინღა.
 თურეჯი ნ. კაკაბი.
 თური ნ. ქანდარა.
 თურქი, ოსმალო.
 თუშფალანგი, ფლავის საწურავი, ხინჯო.
 1. თუხთუხი ნ. ბუყბუყი.
 2. თუხთუხი ნ. 1. ღულილი.
 თქარათქური ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
 თქარ-თქარი ნ. სიცილი.
 თქაფათქაფი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
 თქაფანი ნ. შხაპუნი.
 თქარუნი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
 თქაფუნი ნ. შხაპუნი.
 1. თქერა ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
 2. თქერა ნ. 2. ტყენა.
 თქეში ნ. თავსხმა.
 თქვა. ნ. ... ო.
 თქვენგვარი ნ. თქვენისთანა.
 თქვენისთანა, თქვენგვარი, თქვენნაირი.
 თქვენნაირი ნ. თქვენისთანა.
 1. თქვენი პირი წაიღო ნ. მოკვდა.
 2. თქვენი პირი წაიღო ნ. დამთავრება.
 თქვეფა ნ. ნჯღრევა.
 თქვიფარი ნ. ნიშანი.
 თქვლეფა ნ. კამა.
 თქლაფათქლუფი ნ. კამა.
 1. თქმა ნ. თხრობა.
 2. თქმა ნ. კილო.
 3. თქმა, წარმოთქმა, ბრძანება (ბრძანებას); სიტყვის დამკრა, მიძახება, სიტყვის გამოკება, სიტყვის დაცდენა (სიტყვა

დასცდა), კრინტის დამკრა, ხმის ამოდება, ალაპარაკება (ალაპარაკება), ენის ამოდგმა (ბავშვმა ენა ამოიდგა), ენის გაგნება, ენის ამოძრავება, ენის ამოგება, ლაღადი (ქვათა ლაღადი), ბავის გახსნა, წამოძახება. სას. წამოყრანტალება, აქიკიკება, აბულბულება, ამოძახება, ჩაძახება (ქვეყნის რასაც ჩაძახებ, იპასუვე ამოკაზმებსო). მოძვ. აღალო პირი თვისი. ნ. აგრეთვე თხრობა და ლაპარაკი.

ზოგჯერ თქმა სჯობს არა თქმასა,
 ზოგჯერ თქმითაც დაშავდების.
 შოთა.

ძლივს გაიგნო ენა. ა. ყ ა ზ ბ.

ხარაბუნა ფუტკარს შეხვდა,
 მიიძახა: გზა მომეო“. აკაკი.

თქმა-გალათქმა ნ. უარის თქმა.
 თქმულება, ვადმოცემა, ამბავი, ანდრეზი (ყ თ ხ).

1. თქმული ნ. ნათქვამი.

2. თქმული ნ. წარმონათქვამი.

თქო ნ. ... ო.

1. თქორვა ნ. პურება.

2. თქორვა ნ. ეჩეველა.

თქორი ნ. თავსხმა.

თქორიალი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.

თქორიალით ვადმოღენა ნ. მოვარდნა.

თხა, (მაშალი) ვაცი, ბოტი, ვაც-ბოტი, ქერი, ელქაჯი, ვაჩა (დაბერებული თხა).

მოავონდა ონისეს ამ ქეჩისთვის თავის გამოღება, საჩივარი და ხარჯი. ა. ყ ა ზ ბ.

თხანა ნ. თხუპნა.

თხევა ნ. დაქცევა.

თხელ-თხელი ნ. გამხდარი.

1. თხელი, სიფრიფანა.

2. თხელი ნ. ნაზი.

3. თხელი, წყალ-წყალა, წყალნარევი სას. წყალკეინტილი (წყალკეინტილი წვენი მოიტანეს).

4. თხელი ნ. მეჩხერი.

თხელი კანი ნ. გარსი.

თხემი ნ. მწვერვალი.

თხზარა ნ. ისუნა.

თხზარა. გამოაქმა (ლექსი გამოუთქვა); შედგენა, გამოგონება. წერა, შემოქმედება.

თხზულემა ნ. ხაზობი.

თხიერი ნ. ტუი.

თხილამური, წრიაპი, ზანჯალი.

თხილი ნ. ნახეტი.

თხისური ნ. ბალანი.

თხილნარი ნ. ტუე.

1. თხლანანი ნ. 1. სილა.

2. თხლანანი ნ. ტყანანი.

თხლანანი გააღინა ნ. ცემა.

თხლანანი მოაღინა ნ. დავარუნა.

თ(ხ)ლამი ნ. არაყი.

თხლამუნი ნ. ტულამუნი.

თხლე ნ. ბერლო.

თხლესა ნ. დარტემა.

თხმელა, მურყანი.

1. თხოვნა ნ. 1. არხა.

2. თხოვნა ნ. ხვეწნა.

თხოვება, მინათხოვრება. შტრ. ვალე-ბა.

1. თხრა ნ. ქვირითის ყრა.

2. თხრა (მინისა). გადაქექვა, მოთხრა, გაღათხრა, გაღაჩიჩენა, ჩიჩენა. ანეჩა.

აბა რას გვარგებს ჩვენ ის გუთანი,

რომე ანეჩოს მარტო მიწანი.

და არ მოსთხრიდეს ძირით იმ ბალახს, რომელიც უშლის თესლს ამოსვლას.

ილია.

თავება თხარა, თხარაო,

კატა გამოთხარაო. ანდ.

თხრამლი ნ. ჩირქი.

1. თხრილი ნ. სანჯარი.

2. თხრილი ნ. ორმო.

თხრობა, მოთხრობა, გაღმოცემა, მოყოლა (ანბისა), თქმა, პასუხის მიგება, გადაცემა (ჩემ მაგიერ გადაეცო) უპასუხებს (და არა პასუხობ!), გავონება (ყურში გაავონა), უწყება (აუწყა, აუწყებს), დაძენა (დასძინა), დატანება (თანც დაატანა), დარტვა (ნათქვამს ისიც დარტო, რომ...), დამატება (ისიც დასძინა, დაუმტა, რომ...), მოვება, სიტყვის

ყება. ს-ტყევა-პასუხი, მბიბა (ტყაპა), ჩაქვევა (დარტოლებით ჩაუქვევა). ჩაუკველა, ჩაუწიგნა. პირში მიხლა (მიახლა). პირში თქმა. მოძე. რქმა ნ. ავრუთუ ლაპარაკი, თქმა და აღწერა.

მარქვა, რა უყავ საყვირყელნი ესე აღაქმანინ ბარათ.

თხუნელა, მუდო.

თხუნია ნ. 1. ბინძური.

თხუნა, თხანა, თითხნა. თხუნეს, ხუნეს, სვრა, დანვრა, პილწვა, მოსვრა.

თხუნია ნ. 1. ბინძური.

ი ნ. ის.

1. იაბო ნ. დავოლილი.

2. იაბო ნ. ცხენი.

იაგუნდი, იაკინთი, იაცელი. ნ. აგრეთვე ლალი.

იაღონი ნ. ბელბული.

იაღვარი ნ. სამტქარქ.

იავარი ნ. გამარცვა.

იავარქმნილი ნ. დარბეული.

1. იავარყოფა ნ. გამარცვა.

2. იავარყოფა ნ. ამოხოცვა.

იათალი ნ. ფარეხი.

იათარი, თაბუხი (საქონლის მიერ წინა ფეხების ერთმანეთის მოხვედრება).

იაი ნ. ხემი.

იაკინთი ნ. იაგუნდი.

იალანჩი ნ. ტაკიმასხარა.

იალადი ნ. სამოვარი.

იალდუნი ნ. ბაქაღლო.

იალიალი ნ. ბრწყინვალე.

იალმანი ნ. ჯავშანი.

იალქანაშვებული ნ. აულაგმაგი.

1. იალქანი, ვვირგვინი (საქორწინო).

სადედოფლდო იალქანი არ ედგი ქალსა...
ვ. ბარნ.

2. იალქანი ნ. აფრა.

იალქნები აუშვა ნ. უცნაური.

იალღო ნ. ქაღა.

იანვარი, მოძე. ანისი, აპანი.

ინი ნ. დოში.

იარა ნ. კრილობა.

იარალახხმული ნ. შეიარაღებული.

იარაღალჭურვილი ნ. შეიარაღებული.

1. იარაღი ნ. აბჯარი.

2. იარაღი, ხელსაწყო, მოწყობილობა, გაწყობილობა, დანადგარი, გამართულობა (სახლი თავისი გამართულობით).

მოდლიდნენ ჭარისკაცები, მათი ჩასაცმელ-დასახურავით, საომარი მოწყობილობით. დ. კლდ.

იარაღის აყრა ნ. განიარაღება.

იარაღის დაგდებინება ნ. ჯობნა.

იარაღის დაყრა ნ. 1. დამორჩილება.

იარახჩინი ნ. არახჩინი.

იარი ნ. მიჯნური.

იარაღის ჩამორთმევა ნ. განიარაღება.

იარაღში მჯდომი ნ. შეიარაღებული.

იარაღივი ნ. 1. ნიშანი.

იარსებებს ნ. დარჩენა.

იარტანი ნ. საჩუქარი.

იასპი ნ. იაშპი.

იატაში, (აგურის იატაკი) ფილაქანი, (მიწისა) სოხანე, ქაზღარი (კუთხ.).

იაფი, იაფფასიანი, ხელმისაწვდომი, ხელსაყრელი ფასი, ცალფულად ღირებული, ჩალის ფასად ღირებული, პირიანი (პირიან ფასებში იყიდება), გადასაყარი (გადასაყარ ფასებში გასაღდა), ოხრად (ოხრად ფასობს), კიტრის ფასად (იყიდება), მანყული (სულ მცირე ფასი). სას. მუქთი.

თუ... ზეკუცია არ ჩაეყენეთ, ერთ მანყულსაც ვერ ავიღებთ. ა. ყაზბ.

იაფფასიანი ნ. იაფი.

იაქათალი ნ. ტიხარი.

იაღლიშად მოსულა ნ. შეცდომა.

იაღლო ნ. ქაღა.

იაყუთი ნ. იაგუნდი:

იაშპი, ეშპი, ეშპის ქვა, იასპი, ამარტა.

იაზა ნ. საკინძე.

იაზნი ნ. წვენი.

იახტანი ნ. აბჯა.

იაჭავარი ნ. ლამაზი.

იაპე ნ. ლმერთი.

იავ-არაკი ნ. იგავი.

იგავებით ლაპარაკი ნ. სიტყვის გადაკერა.

იგავი, არაკი იგავ-არაკი, ლათია.

იგემა ნ. იწენია.

იგი ნ. ის.

იგრძნო ნ. იწენია.

იგურდივი ნ. 1. განივი.

იღუმალ ნ. 2. მალულად.

იღუმალად კეთება ნ. მალევა

იღუმალება ნ. სინეპე.

იღუმალი ნ. 1. საიდუმლო

იღუმალი საფარი ნ. საფარავი.

იეზილი, ქურთი, კრუა.

იელი (იელნაქამი ფურტყარი), ელი.

1. იერი, გამოხედვა, გამომეტყველება, სახის გამომეტყველება.

2. იერი, ელფერი, რანგი, ნიშანდობლობა.

3. იერი (იერით მამას ჰგავს), ილეით, შესახედაობა, შეხედულება, გარეგნობა, სახედავი ნ. აგრეთვე 1. სანახაობა.

აბა მათ ზანგთა მონათა მზე მოიყვანეს ნავითა, კბილ-თეთრი, ბაგე-ბაღასში, სახედავითა შავითა. შოთა.

4. იერი ნ. ყაიდა. იერიში, შეტევა, თავდასხმა, მიხტომა, დაცემა, მიგარდნა, თავდაცემა, მიწოლა, თარეში, დასევა, მოდგომა, შემოკრა, შემოსევა, ეწყო (ეკვეთა), დაცხრომა (თავს დააცხრა), (ძლიერი თავდასხმა ყივინით) ხაფი, ჰკა მაგასი

„ჰკა მაგას“, ხმა ყოველის მხრივ მოისმოდა მტრის საზარი. აკაკი.

თბილისთან ეწყო თემური ბაგრატს. გ. აბაშ.

იერიშის აცილება ნ. 1. წინააღმდეგობა.

ივანობის თვე ნ. იენისი.

1. ივარგა ნ. გამოდგომა.

2. ივარგა ნ. ზარცვე.
 ივერია ნ. საქართველო.
 ივერთ მხარე ნ. საქართველო.
 ივერიელი ნ. ქართველი.
 ივლისი, მკათათვე, კვირიკობის თვე.
 ივნისი. თიბათვე, ივანობის თვე.
 ითლება ნ. ცნობილი.
 იისფერი, ეალი.
 იკანკელი ნ. დაკლავნილი.
 იკანკელი ნ. დაკლავნილი.
 იკანკლური ნ. დაკლავნილი.
 იკისრა ნ. თოსნობა.
 იკლიბაკლი ნ. დაკლავნილი.
 იკლიკანტური ნ. დაკლავნილი.
 იკმარე ნ. გმარა!
 ილაო ნ. გერემა.
 ილაქგამოღეული ნ. დაღლილი.
 1. ილაქგაცლილი ნ. დაღლილი.
 2. ილაქგაცლილი ნ. 2. ილაქგაწყვეტილი.
 2. ილაქგაწყვეტილი, ილაქგამოღეული, გაბებრებული, თავგაბებრებული, ილაქგაცლილი...
 1. ილაქი ნ. თენა.
 2. ილაქი ნ. ძალა.
 ილაქის ამორთმევა ნ. ამორთმევა.
 ილაქის გამწყვეტი ნ. აბეზარი.
 ილაქის წამლები ნ. აბეზარი.
 ილაქის წართმევა ნ. 1. ამორთმევა.
 ილაქის ამორთმევა ნ. 1. ამორთმევა.
 ილაქწასული ნ. დაღლილი.
 1. ილეტი ნ. 3. იერი.
 2. ილეტი ნ. 2. ხერხი.
 ილი, მანკანი, კაყულა, მახმორი, ვერცხლის ღილა.
 ილინჯა ნ. 1 მახე.
 ილუქმება ნ. ჭამა.
 იმად ნ. იმიტომ.
 1. იმგვარი ნ. ისეთი.
 2. იმგვარი ნ. მსგავსი.
 იმდაგვარი ნ. 2. მსგავსი.
 იმდენი არაფერია ნ. დიდი არაფერია.
 იმ დროს ნ. მაშინ.
 იმედის გამტყუნება ნ. 3. გაწილება.

იმედის გაცრუება. ნ. 3. გაწილება.
 იმედგაცრუებული ნ. მშრალზე დარჩენილი.
 იმედგადაწყვეტილი ნ. იმედდაკარგული.
 იმედდაკარგული, იმედგადაწყვეტილი, იმედაყრილი, განწირული, სასომხიდილი, უსასო, უიმედო, გულგატეხილი, სასოწარკვეთილი, გულდაწყვეტილი, ნ. აგრეთვე სასოწარკვეთილება.
 გულგატეხილი ყოველი მოლაღატეა თავისა. აკაკი.
 ყველაზე გულგატეხილი, ყველაფერზე გულდაწყვეტილი. დ. კლდ.
 იმედული ნ. მორწმუნე.
 იმედი ნ. 1. რწმენა.
 იმედის გადაწყვეტა ნ. სასოწარკვეთილება.
 იმედის დაკარგვა ნ. სასოწარკვეთილება.
 იმედისმიმცემი ნ. მანუგეშებელი.
 იმედის მიცემა ნ. დაპირება.
 იმედი წარუხოცა ნ. სასოწარკვეთილება.
 იმედნეული ნ. კეთილსამიერო.
 იმედოვნება (იმედოვნებს), იმედის ქონა (იმედი აქვს) იმედის დამყარება, იმედით ყოფნა, სასოება (სასოება).
 1. იმთავითვე ნ. უწინარეს ყოვლისა.
 2. იმთავითვე ნ. 2. თავიდან.
 იმიერი ნ. საიქიო.
 იმისი არაფერი ისმის ნ. დაკარგვა.
 იმისი ბიბულიც არ ისმის ნ. დაკარგვა.
 1. იმისთანა ნ. ისეთი.
 2. იმისთანა ნ. მსგავსი.
 იმისთვის, მისთვის, იმ მიზნით, რათა, (რომ დაერწმუნდეთ, საქირა...), ...ად (დასარწმუნებლად, გასაკეთებლად, შემსამოწმებლად და სხვ.).
 მისთვის არ ვმდერ, რომ ვიმდერო ვით ფრინველმა გარეგანმა ილია.
 მე ჩონგური მისთვის მიხდა, რომ სიმართლეს მსახურებდეს
 აკაკი.

იმისი ქაჯანებაც არ არის ნ. დაქარ-
გეა.

იმითომ, იმად.

მტერს. ჰგონია დაგეჩაგრავს
და იმად მოიღიბინაო.

ა. ყ ა ზ ბ.

იმ მიზნით ნ. იმისთვის.

იმლიკი ნ. ბატკანი.

იმნაირი ნ. ისეთი.

იმუამად ნ. მაშინ.

იმპერატორი ნ. მეფე.

იმ სოფლიდან მოკითხვა შემოგითვა-
ლა ნ. მოკვდა.

იმსხვერპლა ნ. მოკვლა.

იმქვეყნიური ნ. საიქიო.

იმწარებს ნ. მოწამულა.

იმხანად ნ. მაშინ.

ინალი ნ. ქიშპო.

ინალიანობა ნ. ჭიუტობა.

ინალის გაწევა ნ. ჭიუტობა.

ინალში ჩადგომა ნ. ქიშპი.

ინათლა ნ. გათენდა.

ინახის დადება ნ. 1. წოლა.

ინახის დგმა ნ. 1. წოლა.

ინგლისი, დიდი ბრიტანეთი.

ინგლისური (სურნელოვანი) პილიბილი
ნ. ბაპარი.

ინგლისური, ქაშანური.

ინგუშა ნ. წაბლისფერი.

ინგუში, ღილღვი, ქისტი.

ინდაური, (მთის ინდაური) შურთხი,
ქარქაბი, ჟრუნღე.

მოუსვენარ შურთხს ეგრძნო გათენე-
ბის სიახლოვე. ა. ყ ა ზ ბ.

თან მოპყენენ მონადირენი, ნანადირე-
ვით დატვირთულნი, ჩამოეკიდათ წელსა
და გულზე იხეები, საეათები, გნოლები,
წეროები, შურთხები.

ვ ა ე ა.

კაკების კაკანი და შურთხთ შტვენა...
იღარ მოისმოდა. ა. ყ ა ზ ბ.

ინდის ხურმა, დანაკის კუდი, ვალა-
ნოსი.

ინება ნ. 2. სურვილი.

ინთილა, კეკის აშლა, კეკის მოშლა,
ალხი, ფაღარათი, სისხლიანი ფაღარათი,
წიტა, ყვანა, სისხლზე ყვანა, სატალი,
სატლი, სატლობს, მუცელა, მუცელში
გახსნილობა, მუცელკვეთილი, სისხა. ნ.
აგრეთვე გაფაღარათება.

მუცელში ალხად ხომ არა ხარ?

ლ. ქ ი ა ჩ.

ინჩიბინჩი არ ესმის ნ. უვიცი.

ინქირი ნ. ანწლი.

ინჯილიკი ნ. ჯიბლიბო.

იობის მატლი ნ. აბრეშუმის ქია.

იოგი, სახსარი, სადრეკი, (თითისა) გო-
გი, (ბარძაყისა) სამგორველი.

იოლად გადაღის ნ. ყაირათიანი.

იოლად წასვლა ნ. დაქმაცოფილება.

1. იოლი ნ. ადვილი.

2. იოლი ნ. 5. თავისუფალი.

იოლია მისთვის ნ. არაფრად ადგებს.

იორდანობა ნ. ნათილება.

იორლა, თოხარიკი (ცხენი).

რას ამივლი და ჩამივლი

თოხარიკი ცხენივითა? ხ ა ლ ხ.

იოტა ნ. მივი.

იოტისოღენა ნ. მიცირე.

ირანი, სპარსეთი.

ირაო ნ. უპატრონო.

ირგელივი, გარშემო, ყოველი მხრიდან,
წრედ.

ირგელივი ნ. წრიული.

ირემი (დიდ და დატოტვილრქებიანი
ირემი) რქაბუღიანი, ქორბუღიანი.

აბა ჰნახავთ, თუ დალოლამ არ გეასა-
ხელოს და რქაბუღიანი ირემი არ ჩამო-
გვიგოროს ხვალა. ვ ა ე ა.

ირეკა ნ. 2. მახე.

ირიზად ნ. გეზად.

ირიზი ნ. აღმაცერი.

ირისე ნ. ცისარტყელი.

ირკვევა ნ. ეტყობა.

ორმის ნახტომი ნ. ხარის ნავალი.
ირცხვენს ნ. რცხენია.
ეს, იგი, ი.

არა, შე ოჯახდაქვეულ და შე იულის
კერძო..., ის ბავშვები როგორ გარეკე?
შ. არა გვ.

ისანი ნ. ავლაბარი.
ისარა ნ. ტყე.

1. ისარი, ბოძალი, ღრჯა.
2. ისარი, ნესტარი, საწერტელი, სა-
ჩხვლეტელი, საქენჯელი.
ისარნები ნ. აბაზანი.

ისე ბნელა, რომ თვალთან თითხ ვერ
შოიტან ნ. სიბნელე.

ისევ ნ. კვლავ.
ისევ ისე ნ. 2. კვლავ.
ისეთი, იმგვარი, იმისთანა, მისთანა,
იმნაირი.

რა გაკვირება გადგა მისთანა, რომ
განსაძლეში იგდებდი თავს? აკაკი.

ისეთი ტყუილების დანთქება იცის,
რომ მკვლარს ფეხებს გააქნევიანებს ნ.
ცრუობს.

ისეთი შეავეა, რომ ყვავს დაჩხავ-
ლებს ნ. შეავე.

ისუმც უქნია, უარესი დემართოს.
ნ. თავში ქვა იცეს!

1. ისვრიმი ნ. შეკვახე.
2. ისვრიმი ნ. შეავე.

ეს-ის იყო ნ. ანაზნად.

ისედაც ნ. თაეად.

ისეც ნ. თავად.

ისხერტი ნ. 2. მახე.

ისლამი, მაჰმადის სარწმუნოება.

ისლი, ლელი.

ისხარი ნ. წვიმა.

იტებს ნ. აქეს.

იულეველი ნ. ებრაელი.

იულა ნ. გამცემი.

1. იულის კერძი ნ. გამცემი.

2. იულის კერძი ნ. წყვეული.

იფანი, იფნი, კობიტი.

ჩემს წინ მხოლოდ დიდრონი იფნები
და მუხუჯი ადგა. ვ ა ე ა.

იფერფლება ნ. 2. ციმციმი
იფნი ნ. იფანი.

იფსკენა ნ. 1. დაქორწინება.

იფრინდა ნ. შიკრიკი.

იფქლი ნ. ზორბალი.

იქ, მანდ, მოძე, მუნ.

უწინდელ დროსა ღვთისა მოსავთა
გამოუქვამავთ მუნ მონასტერი.

ი ლ ი ა.

იქედნე ნ. გველი.

იქერიკი ნ. შიკრიკი.

იქნებ ნ. იქნება.

1. იქნება, იქნებ, ეგებ, ეგება, აგებ,
ეგების, ვაი თუ, დასაშვებია, მოსალოდ-
ნელია, შეიძლება, შესაძლებელია, შესაძ-
ლოა, ნ. აგრეთვე ალბათ.

ეგება წაღმა ეიფიქრო
სოფლის უკულმა ტრიალი. ვ ა ე ა.

ეგებ მაშინ დაგვავიწყდეს, რომ გლენ-
ნი ვართ უბედურნი... ა კ ა კ ი.

2. იქნება ნ. 1. გადაქცევა.

3. იქნება ნ. დარჩენა.

ილა ნ. ალუხი.

ილბალი ნ. ბელი.

ილბალზე ნ. ბელად.

ილბლიანი ნ. ბელნიერი.

ილლია ნ. უბე.

ილლიაში ამოდება ნ. ამოიღლიავება.

ილლიაში ამორჩა ნ. ამოღლიავება.

ილმურძლება ნ. ქამა.

1. ილუმენი, დედათა მონასტრის
წინამძღვარი ქალი, დედათა დიაკონი,
ენკრასტი.

2. ილუმენი, მონასტრის წინამძღვა-
რი (მამაკაცი).

იუუჩე ნ. კმარა.

იშვლი ნ. სალორე.

იშვიათად, ხანდახან, კანტიკუნტად,
ათასში ერთხელ, ძვირად, ძვირად თუ
ნ. აგრეთვე ზოგჯერ.

1. იშვიათი ნ. ლამაზი.

2. იშვიათი, ძვირი (ძვირი სანახავო
გაგვიხიბი).

3. იშვიათი ნ. უბადლო.

4. იშვიათი ნ. მეჩხერი.

იშის გება¹ (იშს გება), იშის ძახილი, ახია იშახე. აგრე მოუხდება, თვალბიცი მოსობრია, ღირსია, ეგვეც შენ! ჰე, ვენაცკალე ღმერთსა. დაიმსახერა, სხვისი უბედურებით გახარება, (იშის მოსაგებად აწველი ცერას ჩვენება) ბრაწი.

ერთგულთა შექმნეს ვება,
მტერთა ხსენება იშისა. შოთა.

რაო? რაო? ეექუ! შენს საქმეს!... ბრაწი და ბრაწი შენ ზედიზედა. აკაკი.

იშის ძახილი ნ. იშის გება.
იშიშელა ხმალი ნ. 3. ამოძრობა.

1. იშკილბაზი ნ. შატრაბაზი.

2. იშკილბაზი ნ. მლიქვენელი.

1. იშკილი ნ. მზაკერობა.

2. იშკილი ნ. სიერეთე.

იშტა ნ. მალა.

იშტაზე მომუჟანი ნ. მაღიანი.

იშხანი ნ. კალმახი.

იშხივარი ნ. ყაზყატი.

იჩქარის ნ. ერქარება.

1. იჩქითად ნ. ანაზღად.

2. იჩქითად ნ. სწრაფად.

იჩქითი ნ. სხელდახელა.

1. იცის ნ. არის.

2. იცის; უწყის.

იცოცხლე ნ. გაგისარია.

იძრო ხანჯალი ნ. 3. ამოძრობა.

იშულება, ძალადობა, ძალმომრეობა, ძალდატანება, ძალის დატანება, დამალება (ღვინო დაძალეს), თავზე მოხვევა (საქმე თავზე მოახვიეს), დაეღლდებულება, მძლავრობა, მიმძლავრება, თეთინებობა, თვითნებურობა, უფლების გადაქარბება, ქეროში ხელის ჩავლება, ყელში ხელის წაპირება.

იშულებით ნ. ძალა.

იწაშა ნ. იწენია.

იწენია, სცადა, იგემა, განიცადა, ნახა, იგარძნო, დარწმუნდა.

¹ მწერლობაში და ზეპირსიტყვიანობაშიც არასწორად დამკვიდრებულია „ნიშნის ნოგება“, ნაცვლად „იშის გებისა“.

იწრო ნ. ხეობა.
იწროება ნ. უბედურება.

იქვი ნ. სინოდისი.

იქვენული, ექვიანი, ღახოიანი.

იქვენულობა ნ. ყოყმანი.

იხვი, ევატი.

იხვინჯა, კიყვარა, ასკატი.

იხტიბარი ნ. სახელი.

იხტილათი ნ. თანამესუფრგ.

იხტილატი ნ. თანამესუფრე.

იქარა, სახაშენო.

კ

კაბა ნ. ჯუბა.

კაბაღონი ნ. 1. გვერდი.

1. კაბალა ნ. მონობა.

2. კაბალა ნ. კიოთი.

კაბრა ნ. ყდა.

კაბო-ლასტი ნ. ფარცხი.

კაღნიერება ნ. 1. შებედევა.

კაღნიერი ნ. თავხელი.

1. კაღონი ნ. ქანდარა.

2. კაღონი ნ. ძელი.

კაღრება ნ. თაუხელი.

კაენი, გამყემი.

კაეშანი, სეედა, ურვა, ნ. აგრეთვე დარდი.

ნეთუ მხეტთა სახლებში უქუშყაროს გულსა ურვა? შოთა.

ხილვა მოსძელდა, შეექმნა გულს კაეშანთა ჭარბი, შოთა.

1. კავი ნ. გუთანი.

2. კავი, კაკვი, რკალი, კაუტი, ჩანგალო, კოქაყი, რახა, ლაქარტი.

3. კავი ნ. კულელი.

1. კავკავი ნ. აკანკალება.

2. კავკავი, ვლადიკავკაზი, ძაუგი, ძაუჭიყაუ, ორჭონიკიძე.

ღმერთმანი წავიდოდი, რომ ძაუგს საპირო საქმე არ შექონდეს. ა. ყაზბ

კავკასიონი, კავკასიონის ქელი, კავკასიონის ქელი ნ. კავკასიონი.

კვე-კომბალი ნ. კომბალი.
კვეშირი, შეკვეშირება, დაკვეშირება,
შეძერწვა, შერწვა, შეუღლება. შეჭვა-
რება, შერთვა, შეყრა, შეერთება, წაერ-
თი, შეწაერთი, გვერთიანება.

როგორ გეტყვი: „ჩუყე ჩემის“
ან: „შევეღღღეთ ტოლად, ჟუფთად“
ი. გ რ ი შ.

კვეშირის დაქვრა ნ. ურთიერთობის
გაბმა.

1. კაშმული ნ. 2. კობტა.

2. კაშმული (სიტყვა, ნაწარმოები, ენა
და მისთ.) მხატვრული, ელფეროვანი,
მკენინაძე

კაშმულიზიტყვაობა ნ. სიტყვაკაშმული
შერლობა.

კათხა, კიკა, ორთომელი, დოსტაქანი,
სამწლეური, სირჩა, მაშრაფა, (მემისა,
შოგნიდან სანთელგამოკლებული) მათა-
რა.

მათარებით მოარბენინეს წყალი.
ა. ყ ა ზ ბ.

- კაი-კაი ნ. 4. ვარგი.
- კაი ხანს ნ. დიდ ხანს.
- კაი ხნით ნ. დიდ ხანს.
- კაი ხნისა ნ. ძველი.
- კაჟა ნ. ტკბილეულობა.

კაჟაბი, ღურაჯი. თურჯი, (რეხი ფე-
ლისა) გნოლი.

კაკაჟი ნ. კაკუნი.
კაკალა ნ. პური.

1. კაკალი. (კუთხ.) ნიგოსი

ზოგისა ბამბა ჩხრიალებს, ზოგისა კა-
კალიც არაო. ა ნ ღ.

ჩვენს სახლს წინ დიდი ეზო ჰქონდა.
სადაც უზარმაზარი ნივთები, ანუ... კა-
ლის ხეები, საჩრდილობლად თევზოშრო-
ნელ შლიდნენ შტოებს. ა კ ა კ ი.

- 2. კაკალი ნ. მარტვალი.
- კაკანა ნ. აკვანი.
- კაკანათი ნ. 1. მახე.
- 1. კაკანი ნ. კრუხუნი.

2. კაკანი ნ. ყვირილი.
კაკაროტი ნ. გამხდარი.
კაკვა ნ. ზნეკა.
კაკვი ნ. კაეი
კაკილა ნ. უღარუნა. :

კაკლნარი ნ. ტყე.
კაკნატელა, ხრტილი, ღრაქი.
კაკულა ნ. ილი.
კაკუნი, რაკუნი, რახუნი, რეხა, პრა-
ხუნი, რაკარუკი, ბაგაბუგი (გულს ბაგა-
ბუგი გააქვს) კაკაჟუი, ბარტყუნი.

ჯონის ბარტყუნით მიეშურებოდა.
შ. ა რ ა გ ე.

კაკუა ნ. საცეხელი.

კალათა, კალათი, (პატარა კალათა) კა-
ლანჩხა, გიდელი, ჯამბილი, ჯინი, სანულ-
ლე, სარგანი, ფეშხვანი, გოდორი, (დიდი
გოდორი) გოგროხა, გოგროხი, (პატარა
გოდორი) გოდოხი, ზელძარი (ხელით სა-
ტარებელი ჯინი).

კალამი (ვაზისა), რქა, ღერწი, წალამი,
(ერთ წელზე მეტი ხნის რქა) მხარი. ნ.
აკრეთვე აღმონაცენი.

სახლს მარჯვენა წალმით დახურული
მარანი ედგა. ი ლ ი ა.

კალამი უკრის, კარგად წერს, წერა
იცის, წერის ნიჟი აქვს.

კალანჩხა ნ. კალათა.

კალაოზი ნ. გზის მარჯვენაგული.

1. კალაოტი, დარჯაგი, კიბლიკი,
ულორთა, ულაიდი.

2. კალაოტი (მდინარისა), წიალი,
ღებრმა.

კალაოტიდან ამოვარდნა ნ. გადადი-
ნება.

კალდიმი ნ. 2. მახელი.

1. კალთა, ბოლო (ტანსაცემლისა).

2. კალთა ნ. ფლატე.

3. კალთა ნ. წიალი.

1. კალთების დაგლეჯა ნ. ხეყნა.

2. კალთების დაგლეჯა ნ. 2. ჩაიება.
კალთის დაფარება ნ. ხელის შეშვე-
ბა.

კალია, მკალი, ბოცომკალი (დიდი კალია).

მინდორი მკალმა მოძოვა,
ბლავის ცხვარი და ფურია.

რ. ერისთ.

კალმასობა ნ. აღება.

კალმახი, გელაქნური, იშხანი, ბახტაყი.

წათლიმამამ (ლუარსაბს) ნახევარ ლიტრა კალმახი მოართვა. ჯავრისაგან იმ კალმანს ლაზათიანად მიაძღა. ილია.

„ეს ბახტაყი! იპ, იპ, რა არის რომ იტოდე, ეფემიაჲ?!“ — სთქვა ესტატემ და ორი წყვილი გელაქნური დაიწყო ტაბაკზე.

ვაჟა.

კალმით პურწერლი ნ. წარმოუდგენელი.

კალმით ნახატი. ნ. ლამაზი.

კალმის დანა ნ. დანა.

კალმოსანი ნ. მწერალი.

კალმუხის ქული ნ. ფაფახი.

კალნაბი ნ. კომბოსტო.

კალოობა ნ. ლეწვა.

კამათელი ნ. ზარი.

1. კამათი ნ. დავა.

2. კამათი, პაექრობა, გაბაასება.

ღირსი არაა, ბატონო, თქვენთან გაბაასების.

იკაკი.

1. კამარა, თალი, ჭონქი, ცადაქმნილი.

2. კამარა ნ. 1. ნაკალი.

კამარის ვავეთება ნ. ფრენა.

კამარის შეკვრა ნ. ფრენა.

კამეჩი, (ლონიერი კამეჩი) ლომა.

1. კამკამი ნ. 1. მიმდინარეობა.

2. კამკამი ნ. ციმციმი.

კანაფი ნ. ბაწარი.

კანდელი ნ. ბაზმა.

კანი ნ. გარეკანი.

კანის შემოცლა ნ. გაქურჩნა.

კანკალი ნ. აკანკალება.

კანკალმა აიტანა ნ. აკანკალება.

1. კანონი, წესი, რიგი, ნორმა. ნ. აგრეთვე ალათი.

2. კანონი, კანონზომიერება.

3. კანონი, სამართალი.

კანონის გადახვევა ნ. 2. დარღვევა.

კანონის დარღვევა ნ. ბრალი.

კანონმდებელი, სჯულმდებელი.

კანონით დაუშვებელი ნ. უკანონო.

კანონით მიუღებელი, უკანონო.

კანონის ხაწინააღმდეგო, უკანონო.

კანონის შემოღება ნ. 2. დარღვევა.

კანტალა ნ. ქურდი.

კანტი ნ. გამხდარი.

1. კანტიკუნტად ნ. აქა-იქ.

2. კანტიკუნტად ნ. იშვიათად.

კანტური ნ. თვლენა.

კანში არ ეტევა ნ. 2. სრული.

კანში ნ. ბალანი.

კანჭი ნ. წვივი.

კანჭარა ნ. კრელა.

კანჭარი ნ. ვირი.

კანჭი ნ. ნავი.

1. კაპარი, თრიმლი.

2. კაპარი ნ. ჭონჭოლი.

კაპარჩინა ნ. ანჩლი.

კაპარქი ნ. 2. ბუდე.

კაპასი ნ. 2. ანჩლი.

კაპი ნ. როკი.

1. კაპუნი ნ. აკანკალება.

2. კაპუნი ნ. წკლაპუნი.

კაჟი ნ. ქვა.

კარაბადინი, წიგნი საექიმო.

კარადა, (ყედელში დატანებული კარადა) განჯინა, თახჩა.

კარავი, სარაფარდა, საჩეხი, საჩრდილობელი, საგრილებელი, სევანი, ფეშხანა.

კარავ-საჩეხი მტრებისა.

მინგრეულ-დანაგალია.

ვაჟა.

კარაპა ნ. ნავი.

კარაპანი ნ. საცხველი.

კარაული ნ. ვირი.

კარაქი ნ. ცხიმი.

კარაჭინი ნ. წინდა.

კარახანი ნ. თასი.

კარგი ოჯახის შვილია ნ. მდიდარი.

კარგა ხნისა ნ. ძველი.

კარგად მოახვედრეს ნ. დატუქსვა.
კარგად ჩაცმული ნ. მორთელი.
კარგა ხანია მზე ამოვიდა ნ. გათენდა.
კარგ განწყობილებაში ყოფნა ნ. მო-
წონება.

- 1. კარგი ნ. 4. თავი.
- 2. კარგი ნ. ვარგისი.
- 3. კარგი ნ. სიყვთე.

4. კარგო, გვარიანი, რიგიანი, კვი-კვი
(კვი-კვი უთავაზეს), ზორბა, ცუდი არ
არის (არ იქნება), ურთგო არ არის (არ
იქნება), ლაზ-თიანი, არა უშავს რა, არა
უქირს რა. ნ. აგრეთვე ვარგისი.

5. კარგი! კეთილი! თანახმა ვარ! ბა-
შუსტა! ეგრე იყოს! ყაბულსა ვარ! ბა-
ტონი-ბრძანდება! როგორც გნებავთ!
როგორც გესრთ! თქვენი ნება! ბატონი
ხარ! კეთილი და პატიოსანი!

- 6. კარგი ნ. ლამაზი.
- 7. კარგი ნ. 3. საამო.
- 8. კარგი ნ. სათნო.

9. კარგი, მოსაწონი, სასურველი, სა-
ქირო თვისებათა მქონე.

კარგია ნ. კმარა

კარგი ამინდი (დღეები) დაიჭირა ნ.
ღარია.

კარგი ღარი დგას ნ. ღარია.

კარგი ღარი გამოვიდა ნ. ღარია.

კარგი ღარი დაიჭირა ნ. გამოდარება

1. კარგი თვალთ იყურება ნ. მოწო-
ნება.

2. კარგი თვალთ ყურება ნ. ხელის
შეშება.

კარდაქარ, კარისკარ, კარი-კარ, კარი-
დან კარზე, ეზო-ეზო.

კარდაქარ მოვაქრე, მეწერილმანე,
ფერეხიკი, ნ. აგრეთვე ვაქარი.

კარდაქარ ხელგაშვერილი მოსიარულე
ნ. გლახა.

კარდალა ნ. ქვაბი.

კარდახშული ნ. დაკეტილი.

კარებგადარაშული ნ. დაკეტილი.

კარებგამოკეტილი ნ. დაკეტილი.

კარებდახურული დ. დაკეტილი.

კარზე დგას ნ. მზად ყოფნა.

- 1. კარი, ბჭე, ჰომკარი.
- 2. კარი, ნ. 7. თავი.

3. კარი ნ. სასახლე.

კარიბჭე, სტოვა, კარსე, ელაში.

კარი და ბანი აღარ დაუგდო ნ. 2. ჩა-
ციება.

კარი და ბანი აღარ დაუტოვა ნ. 1. ჩა-
ციება.

კარიდან კარზე ნ. კარდაქარ.

კარის ამყოლი, წირთხლი, წყრთილი,
(წისქვილა) თავარა.

კარის ეკლესია ნ. საყდარი.

კარის ვეზირი ნ. მეკარე.

კარისკარ ნ. კარდაქარ.

კარისკაცი ნ. ვეზირი.

კარიკი ნ. მორიელი.

კარ-კარ ნ. კარდაქარ.

1. კარკარი ნ. 1. მიმდინარეობა.

2. კარკარი ნ. 2. რაკრაკი.

კარკაცივანი ნ. კლდე.

კარკინი ნ. 2. ფარგალი.

კარმიდამო, სახლ-კარი.

კარგი რამ იყო თავად თათქარიძის
სახლ-კარი. ილია.

1. კაროუნა ნ. ტლანქი.

2. კაროუნა ნ. ულაშაზო.

კარსე ნ. კარიბჭე.

კარტოფილის სახთელი ნ. სახთელი.

კარლი სახლი აქვს ნ. გულუხვი.

კარჩაქეტილი ნ. დაკეტილი.

კარჩხანა ნ. გოჭა თევზი.

კარწინ ნ. ახლო.

კასპის ზღვა, გურგანის ზღვა.

კასკასი ნ. სიცილი.

კასკასი-სიცილი ნ. სიცილი.

კარქაბი ნ. ნავი.

1. კასრი ნ. 3. ჩანახი.

2 კასრი, სარგომელა, ლაღუკი.

კატა, (განსაკუთრებული ფერის ქრე-
ლი კატა) ხატურა, საბავშვ. ფისა,
ფისო, ფისუნია, ციცა, კატუნია, ციცუ-
ნია.

კატარაკატი ნ. ბორკილი.

კატარა ნ. ნავი.

კატასავით მიკნავებული ნ. გამხდარი.

კატაჭვარა ნ. ქლექი.

კატორღა ნ. სატუსალო.

კატუნე ნ. ფოცხვერი.

კატუნია ნ. კატა.
 კატუჯარი ნ. ქოთაო.
 კაუქი ნ. 2. რკალი.
 კაფანდარა ნ. გამხდარი.
 1. კაფვან ნ. შემოქრა.
 2. კაფვა ნ. 2. გაქრა.
 კაფია ნ. მუნასობი.
 კაფიეტად ნ. ცხადად.
 კაშკაშა ნ. ბრწყინვალე.
 კაშკაში ნ. ბრწყინვა.
 კაშხალი ნ. საგუბარი.
 კახხა ნ. სვეტი.
 კაცად-კაცადი ნ. ყოველი.
 1. კაცი ნ. აღამიანი.
 2. კაცი, ვეჟაკი.

აბა კაციცა ისა ყოფილა,
 და ქულიც იმას ძმავე ჰხურებია!
 ი ლ ი ა.

3. კაცი, პაიკი (ჰადრაკში).
 4. კაცი ნ. ქმარი.
 5. კაცი ნ. 2. მამაკაცი.
 6. კაცი ნ. მოსამსახურე.
 7. კაცი ნ. შიკრიკი.
 კაცი აფრინა-ნ. სწრაფად.
 კაცთმიუკარბელი ნ. კუშტი.
 კაცთმოთნე ნ. მლიქვნელი.
 კაცისმკვლელი ნ. ავაზაკი.
 კაცის შვილი ნ. აღამიანი.
 კაცის ჰაქანება არ არის ნ. უკაცური.
 კაცწრავალი, კაციიელი.
 კაცობრიობა ნ. სამყარო.
 კაცობა ნ. აღამიანობა.
 კაციიელი ნ. კაცობრივად.
 კაცხორციელი ნ. აღამიანი.
 კაცუნა, გულწამცეცა აღამიანი, არი-
 კაცი.

ზოგი კაცი კაცი არის;
 ზოგი კიდევ — კაცუნაო.
 ა ნ ლ.

კაწანი ნ. ლობე.
 კაწახი ნ. ზოფე.
 კაწახი ნ. მთავე.
 კაწკაწი ნ. კრატუნე.
 1. კაწვრა ნ. 2. ფხაჭნა.
 2. კაწვრა ნ. ქლევა.

1. კაქაქი ნ. ნამვალი.
 2. კაქაქი, ღერი.
 1. კაქკაქი ნ. ლაქლაქა.
 2. კაქკაქი, ყიჟალა.
 კაქრობა ნ. ყვირილი.
 კახაბალი ნ. ბალი.
 კახური ნ. ღენო.
 1. კენა, კბილის გავერა, კიცხვა, ძა-
 გება, გაქვწვლა, ჩხელეტა, გესვლა,
 კლანჭის კვრა (კლანჭი გაჰკრა), კილეა,
 ნ. აგრეთვე დაცინვა.

ძველობის ხსენება სხვისა, ამით კილეა
 და ძაგება, ძველი იარაღია უღონობისა,
 გაცეითლი ფანდია, სახსარმოკლებული
 ფალანისა. ი ლ ი ა.

2. კენა ნ. კენეტა.
 კებრა ნ. კენეტა.
 კბილა ნ. ერთი ხნისა.
 კბილანა (კბილათვალი) ნ. დაქბილუ-
 ლი.
 1. კბილების დაღვება ნ. გაშმაგება.
 2. კბილების დაღვება ნ. მტრობა.
 1. კბილებში ცრა ნ. ლაპარაკი.
 2. კბილებში ცრა ნ. წარმოთქმა.
 კბილზე კბილს აცემინებს ნ. აქანკა-
 ლება.
 1. კბილი, კეპი.
 ჩემს შუბლს ჰქუნვილს ვინ ნახავს,
 სულ მიცინის კეჭება. ი ლ ი ა

2. კბილი ნ. ნატეხი.
 კბილის დასმა ნ. 14. გადაკიდება.
 კბილებით ხაყუთარი ზორცის. გლეჯა
 ნ. 1. სინანული.
 კბილის გავერა ნ. 1. კენა.
 კბილის დაღვმა ნ. ღუმელი.
 კბილის დახობა ნ. სიძულელი.
 კბილის შატლი ნ. აბეზარი.
 კბილწოდერა, მრუდკბილებიანა.
 კბილოვანი ნ. დაქბილული.
 კბილქვეშ მოტანა ნ. დაცინვა.
 კბოდენ ნ. კლდე.
 1. კბოდოვანი ნ. ქვიანი.
 2. კბოდოვანი ნ. მეჩეჩი.
 კლემა ნ. 2. სირცხვილი.

კლემამოსილი ნ. მორცხვი.

კელარო ნ. 2. კიდე.

კეთება (აკეთებს), გაკეთება, ქმნა (რასა იქმს), ქმედობა, ზმა (კარგს იზამ, თუ ჩამოხვალ), ჩადენა (საგმირო საქმე ჩადინა), შვება (რას შვებაში?), წვევა (მუშაობას ეწვევა), მოხდენა (შთაბეჭდილება მოახდინა), საქმის დაქერა, წარმოება (აწარმოებს), ჩამოყალიბება.

კეთების დასრულება ნ. დამთავრება.

კეთილად მისაჩნევი ნ. შესაწყნარებელი.

კეთილად მოგზარდეს ნ. ალალი იყოს.

კეთილგანწყობილება ნ. 2. მშვიდობა.

1. კეთილგონიერი ნ. გონიერი.

2. კეთილგონიერი ნ. ფრთხილი.

კეთილდღეობა, დღეკეთილობა,

ეამკეთილობა, სვესვიანობა, ნეტარება, არხუნად ცხოვრება, ბატონკაეტურად ცხოვრება, ხელგაშლილად ცხოვრება, მფულად ცხოვრება, უნაღვლოდ ცხოვრება, უღარდელად ცხოვრება, განცხრომით ცხოვრება, ფუფუნებაში ყოფნა, ჰარბაში, ფულად სავსება, ფლავი უღვაჟ, ქერის ორმოშია, ჩიტის რძეც კი მოუპოვება, ჩიტის უკან აბაზს ისვრის, ფული ჩეჩქივით აქვს, ფულში კოკაობს, შვათა აქვს და კაკალიცა, თაჟში შემოსაჟრავიცა, ღორანშია ჩავარდნილი, მულაშშია, მულაშშია ჩავარდნილი, ფული ეშოვება, ყველაფერი უხვად აქვს, ქონება თაჟზე საყრელი აქვს ნ. აგრეთვე მდიდარი.

კეთილი აყრია ნ. სარფა.

კეთილი და პატიოსანი ნ. 6. კარგი

კეთილი თვალით ყურება ნ. გწყალობლობა.

კეთილზინანი ნ. წესიერი.

1. კეთილი ნ. კარგი

2. კეთილი ნ. სათნო.

3. კეთილი ნ. სიკეთე.

კეთილი ყოფაქცევისა ნ. წესიერი.

კეთილმოსაგონად ნ. სახსოვრად.

კეთილმოსურნე, კეთილისმდომელი,

მოკეთე.

კეთილისმდომი ნ. კეთილისმოსურნე.

1. კეთილისმყოფელი ნ. მოწყალე.

2. კეთილისმყოფელი ნ. სათნო.

კეთილმოწყალე ნ. მოწყალე.

კეთილმოწლე ნ. მოწყალე.

კეთილმოწყობა ნ. 2. წესი.

კეთილნებება ნ. სურვილი.

კეთილსაიმედო, საიმედო, სანდო, პირობიანი, პირიანი, პირიანი კაცი, სიტყვის კაცი, მისანდობელი, მისანდო, იმედნეული, სარწმუნო, შესაჯერებელი, ერთგული, გულითადი, გაუტეხელი ბეჭელი, მისი სიტყვა ბეჭელია.

შეყრა არის პირიანი, ორთავეა რადგან ნება. შოთა.

იმის სიტყვა გაუტეხელი ბეჭელია ჩემთვის. ყაზბ.

კეთილსინდისიერი ნ. პატიოსანი.

კეთილსურნელოვანი ნ. სუნოვანი.

კეთილშენაძენი ნ. ნამაგარი.

კეთილშობილი ნ. დიდგვარი.

კეთილწესიერება ნ. წესი.

კეთილმშოვანი, ტკბილმშოვანი, მშნობელი.

კეისარი ნ. მეფე.

კეკელა ნ. ლამაზი.

კეკემალულა ნ. თვალბუქინა.

კეკემალულობა ნ. თვალბუქინა.

1. კეკლუცი ნ. კობტა.

2. კეკლუცი ნ. ლამაზი.

კეკლუცობა, კოპწიობა, კოკოპზიკობა (უშნოდ კოპწიობა), გიზიგობა, პრანჭევა, გრება, განაზება, პრანჭევა-გრება, თავის გამოღება, მანჭევა, ბრეცა (იბრიცება), კობტობა, კეანჭევა (ხელების კეანჭევა), კლანჭევა.

ის დალოცილი ვაქრის ცოლები, გაძღებიან ჭინჯოლით... და... ძლივსლა, ქშიინავენ ლოტოს თამაშობაში... მაგრამ, როგორც შემიტყვი, არც ისინი არიან უცხონი კოკოპზიკობისა. რ. ერისთ.

კელაპტარი ნ. სანთელი.

კელა ნ. კრაზანა.

კელი ნ. განავალი.

კელმენი ნ. ჩიჩობი.
 კელობა ნ. კოკლობა.
 კემსვა ნ. დაკერება.
 კემხა ნ. 1. კეფა.
 კენარი ნ. ლამაზი.
 კენკვა, აკენკვა, კორტნა, ჩაყორტნა, ჩანისკარტება.
 კენტი ნ. 2. ცალი.
 კენწერო ნ. მწვერვალი.
 კენწელა ნ. ქღევა.
 კენწლი ნ. კრილობა.
 1. კენჭი ნ. ქვა.
 2. კენჭი ნ. 1. წილი.
 კენჭის ამოდება ნ. წილის ყრა.
 1. კენჭის ყრა ნ. არჩევნები.
 2. კენჭის ყრა ნ. წილის ყრა.
 კეპნა ნ. ქღევა.
 კენჭი ნ. ნიშანი.
 კენჭოვანი დაავადება ნ. შირიმი.
 1. კეპვა ნ. გაჯაფვა.
 2. კეპვა ნ. დაქუცმაცება.
 კეუერა ნ. კომბოსტო.
 კეუო ნ. ქაფი.
 1. კერა ნ. ოჯახი.
 2. კერა (კერას მიუჯდა გასათობად), ცეცხლაპირა.
 3. კერა, ბუდე.
 4. კერა (მაგ., ომის კერა), ამოსავალი წერტილი, საწყისი.
 კერაზე ჭდომა ნ. შინ ჭდომა.
 კერაკი ნ. საკვერცხელა.
 კერასი ნ. სანთელი.
 კერესი, ზედატანი.
 კერეონი ნ. სანთელი.
 კერკეტა ნ. მაგარი.
 კერკეტონი ნ. ყარაული.
 კერკი, (კურკებგამორჩეული კერკი) ჩურჩა.
 კერხად დასახვა ნ. თაყვანისცემა.
 1. კერპი, ბუთი.
 ბარბარული ბუთი შენგან გაწბილელი.
 2. კერპი ნ. ურჩი.
 კერპობა ნ. ჩიუტობა.
 კერტი ნ. ძეძუს თავი.

კერშვა ნ. 1. აღრევა.
 კერშილობა ნ. აღრევა.
 1. კერძი, საკმელი, თავი (სამი თავი საკმელი), რიგი.
 2. კერძი ნ. ულუფა.
 3. კერძი ნ. ზვედრი.
 კერძო, ცალკეული (პირი, შემთხვევა და მისთ).
 კერძობა ნ. ოჯახი.
 კერძო ვირი ნ. ჯორი.
 1. კეტი ნ. კომბალი.
 2. კეტი ნ. საცეხველი.
 1. კეფა, კინწი, კემხა, კოსრო, კეინიხი (აღამიანისა), ქეჩო (ლორისა), ჭიდაო (ცხენისა), ქედი (მსხვილფეხა საქონლისა).
 2. კეფა ნ. კლდე.
 3. კეფა ნ. გარეკანი.
 კეფანი ნ. ხუფი.
 კეფი ნ. 1. გვერდი.
 კეცა ნ. ზნეკა.
 კეცი ნ. 2. განი.
 კეცტაფი ნ. გარეკანი.
 კეწერი ნ. ყლორტი.
 კეწკეწი ნ. ახალი.
 კეჭნა ნ. ყოდვა.
 კეჭნობა ნ. ფარიკაობა.
 კეხი, ანჩარი.
 კეხიანი, ზურგშემადლებელი, ზურგ-ამოზნეკილი.
 კვალად ნ. კვლე.
 კვალად აშენება ნ. აღდგენა.
 კვალად გება ნ. აღდგენა.
 კვალდაკვალ (დევნა), ფეხდაფეხ, ცხენ-დაცხენ.
 1. კვალი, ნაკვალევი, ნაურმალი, ნატერფალი, ნაფეხური, ნამუხლი, ნასახი, ნაჩლიქარი, ნავალი, ფეხის ნავალი, (ნაგუთნევი კვალი) სრელი.
 ცხენთა მათთა ნატერფალი მზესა შუქთა წაუხშიდეს. შოთა.
 რას იპოვიან მშრალაზე? ნავალს ნავეშის მგლისასა. ვაჟა.
 კაცის ნასახი არსად ჩანს ქუჩაში.
 დ. კლდ.

სიციოცხლის, ნატამალი არსად ვტყუ-
ბოლა. ა. ყ ა ზ ბ.

- 2. კვალი, ღრამი, ორნატო, ტუფი.
- 3. კვალი ნ. ბილიკა.
- 4. კვალი, (ბოსტანში) შარი, მარგი,
(ქვალოთა ჩვეუი) ყათარი.
- 5. კვალი ნ. 1. გზა.
- 6. კვალი, ნიშანი, ნიშანკვალი.
- 7. კვალი, ნაშთი.
- კვალის აღება ნ. 1. მონახვა.
- კვალის გაღება ნ. გაკვალვა.
- კვალის მონახვა ნ. 1. მონახვა.
- კვალის პოვნა ნ. 2. მოკვლევა.
- კვალსათბური ნ. თბულა.
- კვალსაწვეი ნ. კვამლსადენი.
- კვალწმინდად ნ. უკვალოდ.
- კვამლა ნ. ქვარტულა.
- კვამლი ნ. ბოლი.

კვამლის ადენა ნ. ქვარტულა.
კვამლსადენი, კვალსაწვეი.
კვამლისფერი, მონატრისფრო, მორუ-
ხო, მოლეგო, მოყომარალო.

კვამლში გამოყვანა ნ. შაშხვა.
კვანტი ნ. სარმა.
კვანძი, ნასკვი, ბანდი, ძაგრი, ხრიკი,
ხლართი, ხეანჯი, ღივლოთ (ახალუხისა)

- ნ. აგრეთვე ღლი.
- კვანწვა ნ. კობტაობა.
- კვართი ნ. პერანგი.
- კვანქალა ნ. კოკლი.
- კვანკლიანი ნ. კოკლი.
- კვარი ნ. ნაფოტი.
- კვატი ნ. ისეი.
- კვაკი ნ. მატარაბი.
- კვაწია ნ. 2. ქილა.
- კვახი ნ. გოგრა.

1. კვება (იყვებუბა, ჰყვებუბეს), საზრ-
დობობა (საზრდობობს, ასაზრდობობს), კმე-
ვა (აკმევებს), რჩენა (არჩენს), ოყება, და-
ოყება, დაპურება, წოყება. (ღედა ბეშვს
ძუტუს აწოყებს).

რამ უნდა დაიოყოს ამოდენა ქალაბო-
ბა? შ. არა გ ვ.

2. კვება ნ. შენახვა.

- კვებულა ნ. ჩვილი ცხოველი.
- 1. კვეთა ნ. 2. გაქრა.
- 2. კვეთა ნ. ფანიშენა.
- 3. კვეთა ნ. 1. კრეკვა.
- 1. კვეთება ნ. დაჯახება.
- 2. კვეთება ნ. მიფარდნა.
- 3. კვეთება ნ. 1. ჩხუბი.
- კვეთი ნ. 2. ღედა.
- კვერეული ნ. 9. თავი.
- კვერვა ნ. 1. კედლა
- კვერთხი, ომბოხო, არგანი, ყაფარჩე-
ნი...

მიმჭდარა ბერი მყუდროზე.
ყაფარჩენს მისჩერებია... ე რ ი ს თ.

არგნით გალახა, გააგლო,
დაკმუნდა გაუცინარი. ეახტ. VI.

- 1. კვერი ნ. ჩაქუჩი.
- 2. კვერი. ლოლო, ლოლუა (თათივით
გრძელი პერი).

კვერის დაკვრა ნ. დადასტურება.
კვერნა, ზარდაო.
კვერში გამოყვანა ნ. კედლა.
კვერცხი ნ. ჩაჩქანი.

კვერცხისმდებელი (ქათამი), მოქცე-
ული, მოკსებული.
კვეცა ნ. 1. კრეკვა.

კვეხნა, მკვეხარობა, თავმომწონეობა,
ბაქებუქი, ბაქიობა, ბაქების გაშლა, ფა-
ხიფუხი, ტრახახი, თვალებში ქარის შეს-
ხმა, თავის თავის ქება (თავის ქება კიტ-
რად ღირსო — ან დაზა), ქადილი,
ფარფარი, თავი მოაქვს (რა თავი მო-
გაქვს, ვიცი, რა წითელი გოქიცი ბრძან-
დების), დაქად(ნ)ება.

- კვიბარო ნ. ქვევარი.
- კვიმატაანი ნ. 5. მოსწრებელი.
- კვინტალი ნ. მუწუთო.
- კვინიხი ნ. 1. კეფა.
- კვიპაროსი ნ. 1. ალვა.
- კვირა-უქმე ნ. უქმე.

კვირა (შვიდი ღღე), შეიდეული, მსვე-
ფსი (შხვეფსი).

კვირაცხოველობა (აღდგომის სწორზე),
ათენაგანა, ახალკვარა.

კვირიკობისთვე ნ. ივლისი.
კვირისტავი. მუხლის თავი.

- 1. კვირტი ნ. ბლუჭა.
- 2. კვირტი ნ. კოკორი.
- კვიცი ნ. ჩვილი (ხოველი).
- კვლა ნ. მოკვლა.

- 1. კვლავ ნ. დღეიდან.
- 2. კვლავ, კვალად, კილევ, ისევ, ისევ ისევ, ხელახლა. განმეორებით, კილევტერ-თხელ, ერთხელ კილევ. მტძმე. მკრმე.
- 3. კვლავ ნ. თავიდან.
- 4. კვლავ ნ. შემდეგ.

კვლავინდებურად, უწინდებურად.
კვლევა, კვლევა-ძიება, გამოკვლევა.
მოკვლევა (მილიციამ მოიკვლია), (სასა-მართლო ორგანოების მიერ) გამოძიება, ძიება.

- კვლიავი ნ. ზირა.
- 1. კვენსა ნ. ამოხებრა.
- 2. კვენსა, კვენსა-გმინვა, კვენსა-გოდება, კვენსა-ეება, კვენსა-ვიში, კვენსა-ოხება, კვენსა-ტარილი, კვენსა-ქეითონი, კვენსა-ჩივილი, კვენსა-წუხილი, ნ. აგრეთვე ამოხებრა.

კვენსის აღმოხდენა (კვენსა აღმოხდა) ნ. ამოხებრა.

კვენტა, კებრა, კებრა, კნატუნი, კნაწუნი, კრება (ნეკრის კრება), კნატანუტი, კნაწანუწი, მოქლენა (ენა მოვიქ-ლიჩე), ნ. აგრეთვე ხამუნნი.

- კვნიტი ნ. ნატები.
- კვნიწი ნ. ნატები.
- კვრინვა ნ. ყვირილი.

- 1. კი ნ. 1. მაგრამ.
- 2. კი ნ. კო!

- 1. კიფი ნ. ბრწყინვა.
- 2. კიფი ნ. 9. შლა.
- კიბე, წკალა, (ხეზე ასასვლელი. ლატანის კიბე) ტალატანი.
- კიბე-კიბე, საფეხურიდან საფეხურზე.

კიბე-კიბე კლდზე ბობლით უნდა ასუ-ლიყავი, რომ გენახა ის მიდამო.

შ. არაგვ

- კიბორჩხადა. ცხრაწუხა, ასთაყვი.
- 1. კიდე ნ. გარდა.

2. კიდე. ნაპირი, კიღური, განაკილი, განაკილე. განაკილა, გვერდი, წახნავი, გნდე, მხარე. ქიმი, კიდეგანი (ტივისა), ლინგი (ჭურჭლისა), პირი, ბაკო, (წვივი-სა) ჩერანე, ყური (ხიდის ყურთან იდგა).

ღაიწყო მოსულა ნადირმა.
ყოულთა მინდორთა კიღითა. შოთა.

ამირ-სპასალარი არავის ეკითხებოდა და... გასურებდა ხიდის მოედანს, მის კიდეგანს. შ. დად.

ცის კიღური ვარდისფრად შეიღება. ი. ზურ.

მდინარეს ყოველი მხრიდან შემოღუ-ღუღავს საკმაო სივრცე... ქალები, ტუე და მათ განაკილა მხარეზე — გორაკი. ნ. ლორთქ.

- 3. კიდე ნ. 2. ნაპირი.
- 4. კიდე ნ. საზღვარი.
- 5. კიდე ნ. წყერი.
- 6. კიდე ნ. არშია.

კიდევი ნ. კვლავ.
კიდევი სხვა რამ. ნ. გარდა.

- 1. კიდევა ნ. ნთება.
- 2. კიდევა, აკიდევა (აკილა, აიკილა), მოკიდევა (მოიკილა, მოკიკილა), ზურგზე დაღება, დასაპალნება, დატვირთვა, სა-პალნის აკიდევა.

- 1. კიდეგანი ნ. განაპირებელი.
- 2. კიდეგანი ნ. 2. კიდე.
- კიდეგანობა ნ. უკიდურესობა.
- კიდევი ერთხელ ნ. კვლავ.
- კიდევი მეთის თქმაც შეიძლება ნ. უფ-რო მეტიც.

- 1. კიღობანი ნ. 1. ზანდუკი.
- 2. კიღობანი ნ. ტახტრეენდი.
- კიღობნური ნ. არაკი.
- კიღური ნ. 1. წვერი.
- კიღული ნ. ყვირილი.

- კივილ-წივილი ნ. ყვირილი.
- კივივი ნ. ყვირილი.
- 1. კითხვა, გეკითხება, საკითხი (ყოფნა-არყოფნა — საკითხავი აი, ეს არის), ეს აგრ კიდევი საკითხავია, საკითხველი.
- 2. კითხვა ნ. დაუკითხავად.

3. კობეა, კობეა-მიგება, კობეა-პასუხი.

კობეა-გახილვა ნ. 2. გარჩევა.
კობეა-კითხვით მივიდა ნ. 1. გაგება.
კობეა-მიგება ნ. 3. კობეა.
კობეა-პასუხი ნ. 3. კობეა.
კიკინები ნ. კელული.
კიკინი ნ. ყვარილი.
კიკნა ნ. პატარა.
კიკნია ნ. უმაღო.

- 1. კიკო, ტუხი.
- 2. კიკო ნ. 2. ცალი.
- 3. კიკო ნ. ჩვილი ცხოველი.

- 1. კილვა ნ. 1. კებნა.
- 2. კილვა ნ. 2. ძაგება.
- 3. კილვა ნ. 1. კორო.
- 1. კილი ნ. გარეკანი.
- 2. კილი ნ. ნაკლი.

კილის დასხმა ნ. შეხორცება.
კილის შემოცლა ნ. გაქურჩნა.
კილიტა, ჭიღჭიღა, ფორტალი, პატალო, თითბრის ვარაუთ.

1. კილო, კილოკავი, ენაკავი, გამოთქმა, ტყევა (მთიულურად უქცევეს).

- 2. კილო, პანგი, სმა, საქცევი.
- 3. კილო ნ. ყაიდა.
- 4. კილო ნ. 2. ღარი.

კილოკავი ნ. 1. კილო.
კილოს გამოხმა ნ. 1. ჩაცევა.
კილში ჩადგომა ნ. 1. ძაგება.

კიშელი ნ. კუფხალი.
კინაშო ნ. დარიჩინი.
კინალამ ნ. თითქმის.
კინკლაობა ნ. ჩხუბი.
კინთი ნ. წნელი.

- 1. კინკილი ნ. ხტომა.
- 2. კინკილი (მოკინკილებს) ნ. სიარული.

კინოვარი, სინგერი.
კინკრიხო, საქორჩე, კორტოხი.
კინკრიხოში წამოხმა ნ. ცემა.
კინტოური ნ. ბაღდაღური.
კინტო ნ. უსირცხვილი.
კინწი ნ. 1. კეფა.
კინწის კვრა ნ. პანდური.
კინწის მოწუწება ნ. თელემა.

კინწომოწუწებილი ნ. ზარმაცი.
კიოტა ნ. ბეწევი.
კიკიპი ნ. ყვირილი.
კიპორკი ნ. ხიდი.
კიპრუკი ნ. ფიქა.
კიჟვა ნ. ხუჭუა.
კიჟინა ნ. ყვირილი.
კიჟინის დაცემა ნ. ყვირილი.
კირთება ნ. კირთი.
კირთი, კირთება, მონობა, სიმძიმე, უღელი, ტვირთი, კაბალა (კულაკური კაბალა).

კირი, (გახსნილი, დაშლილი კირი) ღუღაბი.

კირკაფი, სირსვალი.
კირკიტა ნ. 1 მაგარი.
კირკიტი ნ. ცქერა.
1. კირწიკორწა ნ. 2. გორვა
2. კირწიკორწა ნ. ჩხუბი.
კირწუვლა ნ. 2. მოფენა.

კისკახი ნ. ცქვიტი.
კისკისი ნ. სიცილი.
კისერი გაუსქელდება ნ. 2. სრული.
კისრად დაღება ნ. დასაქმება.
კისრამდე სავსეა ვალებით ნ. ღარიბი.
კისრიბანდი, ყელკისერი (საკლავისა).
კისრის დაწევა ნ. ცემა.

- 1. კისრის მოგრება ნ. 1. მოდრეკა.
- 2. კისრის მოგრება ნ. ჩავერა.
- 1. კისრის ტეხით ნ. თავდათავ.
- 2. კისრის ტეხით ნ. სწრაფად.

კისრის ტეხით შირბის ნ. ერჩალება.
კისტის კვრა ნ. პანდური.
კიტრის ფასად ნ. იაფად.
კიშლადი ნ. სძოვარი.
კიცხვა ნ. 1. კებნა.

კიჭი ნ. კბილი.
1. კლაკენა ნ. კრუნჩხვა.
2. კლაკენა ნ. 14. შლა.
კლაკინი ნ. 2. მოსახვევი.
1. კლაკილი ნ. დაკლავილი.
2. კლაკილი ნ. ნაღუნი.
კლანტეში ჩაგდება ნ. 2. დაუფლება
კლანტე ნ. კეკლუტობა.
კლანტი ნ. ბრკუალი.
კლანტის კვრა ნ. 1. კებნა.
კლდე, გოხი (სიმა, პიტალო კლდე)

ფიწლო, (ვრცელი და მაღალი კლდე) სალი, ქორათი, ქარათი (მაღალი), კარკატოვანი, პიტაო, ფრიალო (ფიქალი კლდე) კეფა („კლდე, გინა ფიქალი“ — ს ა ბ ა). ჭეო, (წაგრძელებული) წარაფი, (ადვილად სათლელი) თირი, მქადაქვა, (ქვიტყირის მსგავსი) გოზი, (ზღვისპირას მდებარე) კბოდე, (ზღვაში დამალული) ბრაგა, (გემი ბრაგას წააწყდა და დაიღუპა), (შეეული) ციკაბო, ტინი.

აწ მიკვირს, მისსა გამყრელსა გული მიც კლდისა ტინისა. შოთა.

(მონადირე) კრთს ფიწლოზედ გაღმეგრდინლიყო და კლდეზე ბანდულის, საბანდით ჩამოჰყიდებოდა. ა. ყ ა ზ ბ.

მზემ სუმბულეები ამოალაგა. და ქარათებმა აიდგეს ენა. ი. გ რ ი შ. ციხე მქადაქვისაგან არის აშენებული. თ. ს ა ხ.

კლდეზე გადაჩეხვა ნ. 2. მოტყუება. კლდეებიანი ნ. ქეიანი. კლდიანი ნ. ქეიანი. კლდოვანი ნ. ქეიანი.

1. კლება ნ. დაკლება. 2. კლება ნ. დაეურვა. კლიტე. ბოქლომი. საკეტი, საკეტაევი, საკეტური, მისცეს კლიტე საქურქლეთა. შოთა.

კლიტედაღებული. ნ. დაკეტილი. კმარა! საკმარისია! იკმარე! გეყოფა! კარგი! გათავდა! მორჩა! შაბაში იყუჩე! მეყოფა, მეყო, ს ა ხ. ეჩი ჰეჩ!

კმარა, რაცა ვსვი სიმწრის ფიალა... მეყო, რაც მჩაგრე, დამაძაბუნე. ი. გ რ ი შ.

იყუჩე, გულო, დაწყნარდი. შ. ა რ ა ზ ე. 1. კმარება ნ. დაკმაყოფილება. 2. კმარება, ყოფნა (ეყოფა), გწვდომა (ყველას თითო ცალი გასწვდა), გაყოლა (პური ახალ მოსავლამდე გაგყვება), მიყოლა. კმაყოფაზე მეოფა, სარჩენი.

კმაყოფილება ნ. დაკმაყოფილება. კმაყოფილება ნ. მოწონება. კმაყოფილი, დაკმაყოფილებული, გულსავსე, გულშეჩერებული. (მდინარე) ღრმა კალაპოტში ჩამქდარი და გულსავსე ვეჯკატური მედიდურობით, მშვიდობიანად ტალღებს ტალღებით მიაგორებს. ა კ ა კ ი.

1. კმევა (აკმევეს), აღკმევა, გუნდრუკის კმევა, ბურება.

ღლე და ღამე მეჯამრითა ეკმეოდეს ალვა თლილი. შოთა.

2. კმევა ნ. 2. დაკმაყოფილება. 1. კმინვა ნ. ამოხვრა. 2. კმინვა ნ. ყვირილი. 1. კნავილი, ჩხავილი, ღნავილი. მარტო კნავილი, მარტო ჩხავილი. ა კ ა კ ი.

2. კნავილი ნ. ყვირილი. კნახვა ნ. ჰამა. კნატაკნუტი ნ. კნატენი. კნატუნი ნ. კენეტა. კნაწაკნუწი ნ. კენეტა. კნაწუნი ნ. კენეტა. კნაჭა ნ. გამზდარი. 1. კნინი ნ. უმნიშვნელო. 2. კნინი ნ. პატარა. კნუტი ნ. ჩვილი ცხოველი. კობალა ნ. ტილო. კობრი, გოქა თევზი, ჰანარი. კოლალა, ხეკაქუნა, ხეკოლია, 1. კოლდა, ნ. გალესვა. 2. კოლდა, კეჭნა. 3. კოლდა ნ. დასაკურისება. 1. კოდი ნ. კრიკა. 2. კოდი ნ. სკა. 3. კოდი, მარცვლეულის საწყაო (ქართლში — 4 ფუთი, 2 ჩანახი, კახეთში — 10 ჩანახი). კოდის პური ნ. გადასახდელი. კოვნი ნაცარში ჩაუვარდა ნ. მშრალზე დაჩვენილი. კოვნიტლქია ნ. ლოკია. კოზაკი ნ. ჩვილი ცხოველი.

კომპოზიცი ნ. ჩუქერთმა.

კოთხო ნ. კოლოფი.

1. კოკა ნ. ლიტრა.

2. კოკა ნ. ქვევრი.

კოკი ნ. ჩოჩორი.

კოკის ნაოთხალი. ნ. 3. ჩაფი.

კოკისპირული წვიმა ნ. თავისმა.

კოკოზიკი ნ. ლამაზი.

კოკოზიკობა ნ. კევლეცობა.

კოკობი. კოკორი. კუკური. ბუტკო.
ვერტი. ბუთა.

კოკობი და დაფერტენელი.

ვარდი დაგხედდ დაუმენარი. შოთა.

ჩვენს სალხენად კოკობ ვარდსაც
ეწი-თ გული გაულია. აკაკი.

კოკოზა ნ. 1. ბადე.

კოკორი ნ. კოკობი.

1. კოკოზა ნ. გოვრა.

2. კოკოზა ნ. თასი.

კოკოქინა-ნ. პატარა.

კოკურად ახხამს ნ. თავისმა.

კოლბოხი ნ. ბელტი.

კოლინჭი ნ. ნაწავები.

კოლიო ნ. წანდილი.

კოლმეურანე ნ. გლეხი.

კოლოტი ნ. ტუკი.

კოლოფი. ყუთი. ზარდანმა, ზარდან-
ჩა. პალელი. (პატარა კოლოფი) კოთხო,
(ხის ქერქისა) ხოკი, ხოკერი, ბოყვი
(მარწყვით სავსე ბოყვი).

შემოსხნით ეშმაკების კოთხოებიანი
ქამარი. აკაკი.

რა არის ამ ყუთში? — იყობა (ახალ-
გაზრდამ)... და მოზრდილი ოთხ-ყუთხელ
ურთხლის ზარდანმას. მოუთითა, ლურს-
მანზე ჩამოკიდებულს ვერცხლის ჯაჭვით.
გ. ქიქ.

კომახი ნ. 2. კოკი.

კოლტი ნ. ნახირი.

კომპალი, კავ-კომპალი, კეტი, წელე-
ტი, წათი, ჩომახი, ჩიმახტერი, ტორი.
ქაჩაბური, ხალა, ხალხა, ჯობი (მოკლე
სათამაშო ჯობ) კოლოკი.

1. კომბლე ნ. ცბერი.

2. კომბლე ნ. შტერი.

კომბოსტო, ლახანა, კალნაბი, კევერა
ფუფულა, ფშალი, (მაგართაეიანი) ხეი-
ტი.

ლახანას სხელით კომბოსტოს კულ-
ტურა საბერძნეთიდან პირველად დასაუ-
ღეთ საქართველოში იქნებოდა შემო-
სული.

ი. ჯაე.

კომლეული ნ. ოჯახი.

კომლი ნ. ოჯახი.

კომლობა ნ. ოჯახი.

კომში, ბია, მალაჩინი.

1. კონა ნ. თაიგული.

2. კონა ნ. ნაკრავი.

3. კონა ნ. ჩახუტება.

4. კონა ნ. 5. დასტა.

5. კონა (ლეკსთა კონა), კრებული.

ამ უკანასკნელს შენს ლექსთა კონას
ველარ ვაშორებ ვერც გულს და ვერც
თვალს. აკაკი.

კონდახი (თოფისა), დიბლიგი, დუგ-
ლეგი.

1. კონი ნ. ოხნი.

2. კონი ნ. ტაშტი.

კონკი. ბებკი, ძონძი, მჩვიარი, ძველ-
მანი, ძველ-ძველი, ბრანძი, ჭლანმანი, ხა-
რახურა, ხაბახუბა, ჭლანი, ჭადაგო. ყარ-
ტაყურტა (საქონელი), რა გინდა რა, ფა-
ლასი, ფლასი, ფარა-ფარა, ჩიხიმიხო. ჩი-
ხიმახო, ცულმანი. ნ. აგრეთვე ჩუარი,
ჩასაღამი.

ნაგავში კონეებსა და ჩერებს ვაგრო-
ვებდი. შემდეგ ვყიდიდი და მის ნათესა-
რით თავს ვრჩენდი. შ. არაგვი.

კონკია-უღარუნა ნ. ღარიბი. ..

კონკილა ნ. ბოქორტი.

კონკი ნ. 1. კამარა.

კონცხი ნ. გამონაწვერი.

კონწოლი ნ. ბტევანი.

კოპალი ნ. ღილი.

კოპე ნ. საღვიწე.

კოპების შეკვრა ნ. მოღვეშვა.

კოპიტა ნ. 3 ჭლანკი.

კოპიტი ნ. იფნი.

კობიტნარი ნ. ტყე.
 კობი ნ. კოყიყი.
 კობიკა ნ. ჭუჭა.
 კობიკი ნ. გაყინული.
 კობტონი ნ. გამონაწერი.
 1. კოპწია ნ. ლამაზი.
 2. კოპწია, პრანკია, მანკია, ცუკია, მოკობტავე, მოკობტაო, მოკეკლუცე, მოკეკლავებული, გრეხია.
 კოპწიაობა ნ. კეკლუცობა.
 კოუანდარი ნ. უკანასკნელი.
 კოუიყი, კოური, კობი.
 1. კოური ნ. კოფეი.
 2. კოური ნ. ნუერი.
 8. კოური, ნ. სიმსივნე.
 კორბა ნ. სახელური.
 1. კორიანტელის აყენება ნ. აყენება.
 2. კორიანტელის აყენება ნ. აურზაური.
 1. კორდი ნ. გაუტეხავი მინდორი.
 2. კორდი ნ. ველი.
 3. კორდი ნ. 1. შიწა.
 კორიანტელი ნ. შტევერი.
 კორიკაობა ნ. ტორტმანი.
 კორკოტა ნ. სეტყვა.
 კორკოტინა ნ. ბაღბა.
 კორკიმელი ნ. ჰანჭური.
 კორკოტი ნ. წანდილი.
 კორნატი ნ. 2. კოკი.
 კორომი ნ. ტყე.
 კორპი ნ. საცობი.
 1. კორტანა ნ. კენკვა.
 2. კორტანა ნ. 1. კრეჟა.
 3. კორტანა ნ. ძოვა.
 4. კორტანა ნ. 2. გაჭრა.
 1. კორტოხი ნ. ბორცივი.
 2. კორტოხი, ლიხის მთა.
 კორუმე ნ. გროვა.
 კორჩიოტა ნ. ჭუჭა.
 1. კორძი (ენაზე) ნ. ანლი.
 2. კორძი ნ. ნუერი.
 3. კორძი ნ. აიმსივნი.
 კორძიანი ნ. ნუერიანი.
 1. კოტა ნ. სახელური.
 2. კოტა ნ. 2. ტარო.
 კოტიტობა ნ. კოქლობა.

კოტორა ნ. მელოტი.
 კოტორი ნ. ჩივილი ცხოველი.
 კოტრი ნ. ვალაუველი.
 კოტრიალი ნ. გორვა.
 კოლოპურტი ნ. ნამკერდები.
 კოლო, ზილი, ქინქლა.
 1. კოში ნ. ბადე.
 2. კოში ნ. თასი.
 კოშყი, გოლოლი.
 1. კოშტი ნ. გუნდა.
 2. კოშტი ნ. მავარი.
 კოცნა ნ. ამბორი.
 კოცონი, კიაკოკონა.
 კოწამახი ნ. მყავე.
 კოწოლი ნ. ულორტი.
 კოწიწი ნ. დაწებება.
 1. კოჭა, ზანჯაფილი, ჯანჯაფილი, ზარდანო.
 2. კოჭა ნ. ცეკვა.
 1. კოჭაკი ნ. 2. რაზა.
 2. კოჭაკი ნ. 2. კავი.
 3. კოჭაკი ნ. 3. რაზა.
 კოქდაბალი ნ. ტანდაბალი.
 1. კოკი, თაზეხ, ნივნივი, ჩალანვარი.
 2. კოკი, კომახი, ხომი, ეევი.
 შვილო, ზურაბ, სადამდის?
 ვაიმე, დედავ, კოკამდის! ხა ლ ხ.
 3. კოკი (ორი კოკი ძაფი), სანასრელა.
 კოკინტარა ნ. კოქლი.
 კოქლა-კოქლაობით სიარული ნ. კოქლობა.
 კოქლი, კოქლაბუხა, მკელობელი, კვანქალა, კვანქლიანი, კლიბუხა, კოკინტარა, ფაუხა, ფუხუცა, ფეხა, ფეხათრეული, ფეხკოტიტა, თარყაული, ჩოლახა, ჩარუხა, ხახუნა, ჩლახუნა, ჩითახო, ჩაჩეხილი, (მცირე კოქლობა) კელობა.

1860-1880-იან წლებში თბილისში ცხოვრობდა ცნობილი მსხვილი მეწარმე ჩითახოვი, რომელიც კოქლი უოფილა ვფიქრობთ, აქედანაა ეს „ჩითახო“ გადაქცეული ზოგად სახელად, რომელსაც შემდეგში ყველანი კოქლს უწოდებდნენ.

კოქლობა, კოტიტობა, კელობა, კოქ-
ლა-კოქლობით სიარული.

კოქლაუხა ნ. კოქლი.

კოქმალაი ნ. 2. მალაი.

კოქობი ნ. 2. ქილა.

კოხების შეკრა ნ. მოღუშვა.

კოხებშეკრული ნ. კუშტი.

1. კოხი ნ. სეტყვა.

2. კოხი ნ. ქვა.

3. კოხი ნ. აგური.

1. კოხტა ნ. ლამაზი..

2. კოხტა, ტურფა, კეკლეცი, ცქრი-
ალა, ნატიფი, კაზმული, ნარნარი, მონ-
დენილი, ეშხანი, შნიიანი, მარილიანი,
მწყაზარი, ანტიკა, მაზალო, პეწენიცი, სა-
ლექი, (თვლები) ტუტუნა. მო ძე.
ზარიფი. ნ. აგრეთვე სანდომიანი და ლა-
მაზი.

შედგენ ცოტა ხანს მწყაზარნი.

ვ ა ე ა.

8. კოხტა ნ. გამორჩეული.

კოხტად მორთვა ნ. 2. მორთვა.

კოხტაობა ნ. კეკლესობა.

კოხუ(ნ)ჯი ნ. ქალამანი.

კოხშინშხალი ნ. ქარიშხალი.

კრაველი ნ. ბალანი.

1. კრავი ნ. ბატყანი.

2. კრავი ნ. ჩეილი ცხოველი.

კრაზანა, ბზიცი, ონაერი, კრუტი, ბო-
მტი, ქელა.

კრაქუნი, ღრაქუნი, ღაქუნი, კრიალი,

ღრქიალი, ღრქენა, კაწკაწი (კბილთა).

კრება, შეკრებილობა, ყრილობა,
სხდომა.

კრების ნ. შენაჯამი..

1. კრებული, თაბუნი (მონასტრის, ეკ-
ლესიისა, სამღვდელთებისა).

2. კრებული, ჯგუფი, დასი.

თავადანაურობამ, როგორც წოდებამ,

როგორც ცალკე კრებულმა, დიდი ხანი

თავისი დრო მოიქვამა. ი ლ ი ა.

8. კრებული ნ. 4. დასი.

4. კრებული ნ. 5. კონა.

კრეტსახმელი ნ. ფარდა.

კრეფა ნ. 1. აღება.

1. კრეჭა (თმისა, წვერისა), შემოკრე-

ჭა, კვეცა, შემოკვეცა, მოკვეცა (თმის
მოჭვეცს), დამოკლება, მოკლება (სიგრ-
ძეში), გაკრეჭა, თმის გაკრეჭა ძირში,
გახუზვა, თმის გახუზვა, გაქნაქვა, თავის
გადახობტრა, წვერის გაკრეჭა. კვეთა,
მოკვეთა, შემოკვეთცხვა (თმისა), (უმ-
ნოდ გაკრეჭა) კორტნა.

2. კრეჭა ნ. სიცილი.

8. კრეჭა (ცხვრისა), პარსევა, რისევა.

კრეჭია ნ. ქარაფშუტა.

1. კრეხა ნ. კენესა.

2. კრეხა ნ. ძარცვა.

1 კრთობა ნ. აქანკალება

2. კრთობა ნ. ბრწყინევა.

1. კრთობა ნ. აქანკალება.

2. კრთობა ნ. 2. ზარი.

1. კრიალა ნ. ბრწყინვალე.

2. კრიალა ნ. მოწმენდილი.

3. კრიალა ნ. სუფთა.

კრიალი ნ. ბრწყინევა.

1. კრიალოსანი ნ. ნაყრაგი.

2. კრიალოსანი (გიშრისა, ქარვისა და
მისთ.), ქარაოტა (ქიქის მარცვლების
კრიალოსანი — საბა).

კითხულობს... ლექსი მიჰყვება ლექსსა,
ვით კრიალოსანს მძივებზე — მძივი.

ი. გ რ ი შ.

1. კრიახი ნ ქვიანი ადგილი.

2. კრიახი ნ. ყვირილი.

3. კრიახი ნ. კრუხენი.

კრიყინა ნ. უსურვაზი.

კრილი ნ. მუჟაური.

კრიმანჭული, რაკრაკი.

კრინვა ნ. 1. კრუტენი.

კრინოლინი ნ. 2. ხაბარდა (ხაბარდი-
ანი კაბა).

კრინტი არ დასძრად ნ. გაჩუმდი

კრინტი არ დაუმძრავს ნ. ღუმილი.

კრინტის გაწვევტა ნ. ღუმილი.

კრინტის დაძვრენა ნ. თქმა.

კრინტს ძლივსა ძრავს ნ. 1. კრუტენი.

კრიჟანგი ნ. ძუნწი.

კრიტიკის ქარ-ციცხლში გატარება ნ.
შეპასუხება.

1. კრიკა, კოლი, ხეიმირი.

- 2. კრიკა ნ. ღარი.
- 1. კრიკაშეკრული ნ. განაბული.
- 2. კრიკაშეკრული ნ. უმაღლო.
- 3. კრიკაშეკრული ნ. უსიტყვო.
- კრიკაში უღვა ნ. შეპასუხება.
- კრიკაში ჩადგომა ნ. 1. ჩაიება.
- კრიკილი ნ. 3. წილი.
- კრკო ნ. ზაფრანა.
- კრონოსი ნ. ზუალი.
- კროკი ნ. 2. ყუთი.
- კრტიმლობა ნ. ჩხუბი.
- კრტანა (იკორტნის), მოხილვა, ჩიჩქნა.
- კრუა ნ. იეზიდი.
- კრულვა ნ. წყევლა.
- კრული ნ. წყეული.
- კრულჩხვა, კლავენა, გრეხა, თანგვა; კრეტა, ბლენძვა, წელში მოხრა, წელში მოკავეა, ღრეკა (იღრიკება).
- კრუსუნი ნ. ამოხვრა.
- კრუტვა ნ. ხუტვა.
- კრუტი ნ. კრახანა.
- 1. კრუტუნი, კრინვა (ხმიანობა ზოგიერთი ფრინველისა — მწყურისა, მტრედლისა), ხრუტუნი.
- 2. კრუტუნი ნ. ყვირილი.
- კრუშკარუში ნ. ყვირილი.
- კრუხად ჭდომა ნ. კრუხვა.
- კრუხვა, კრუხად ჭდომა (ქათმისა).
- კრუხი, მოქვა.
- კრუხის ბალო ნ. ჭუჭა.
- კრუსუნი ნ. ამოხვრა.
- 1. კრუხუნი, კრუტეტი, კრიახი, კვა-ნი (ქათმისა).
- 2. კრუხუნი ნ. ყვირილი.
- კრცხალი ნ. 2. ნახსატი.
- კრძალვა ნ. რიდი.
- კრძალულემა ნ. რიდი.
- კუბო ნ. ტახტრეანდი.
- კუბო-კუბო ნ. უჭრედებიანი.
- კუბოკრული ნ. უჭრედებიანი.
- კუბოს ფიცრამდე ნ. მეღამ.
- 1. კულა ნ. კულმოკლე.
- 2. კულა ნ. უკულა.
- კულა აზნაური ნ. ღარიბი.
- კულაბახალა ნ. მაჩანჩალა.
- კულაბაზიკა ნ. ამაყი.

- კულაბაზიკა აზნაური ნ. ღარიბი.
- კულაბაზიკობა ნ. ბღინძვა.
- კულალა ნ. კულმოკლე.
- კულა შელა ნ. ცბიერი.
- 1. კულამოძუებული ნ. სწრაფად.
- 2. კულამოძუებული ნ. შერცხეენილი.
- 1. კული ნ. მაჩანჩალა.
- 2. კული ნ. სათავე.
- 3. კული (ხარისა, კამჩისა, კატისა და სხვ.), ბოლო (თევზისა, ფრინველისა), პოჩი (თხისა, ირმისა), რიკი (უბაღლო კული). ხიმბარი (ცხენის უბაღლო კული).
- მელები დაათრევენ ღიდრონ კულებს. ვაჟა.
- ხან ფრთას აუკვრენ მიმინოს — არ გაფრინდესო, ხან ბოლოს — არ გაიქნოსო. ილია.
- 4. კული ნ. 8. რიგი.
- 1. კულიანი ნ. კულრაქა.
- 2. კულიანი ნ. მოხუცი.
- 3. კულიანი ნ. ჯადოქარი.
- კულით ქვა ასროლინა ნ. დატექსვა
- კულით ქვას ისვრის ნ. გაქცევა.
- კულის აწევა ნ. ჯაერის ამოყრა.
- 1. კულის გამობმა ნ. გაქორვა.
- 2. კულის გამობმა ნ. შანჯერობა.
- კულის რიკი ნ. კულუსუნი.
- კულის ქიციანი ნ. კულის ქნევა.
- კულის ქნევა, კულის ქიციანი.
- კულმოზვერა ნ. 1. ბადე.
- კულმოკლე, კულალა, კულა, კულკვეთილი, კულმოხვერი.
- კულრაქა, კულიანი (გოგონა).
- კულს აუწავს ნ. დატექსვა.
- კულს ხელში დააქვრინებს ნ. შერცხეენა.
- კულუსუნი, კუჩაბა, საეკვაქე, კულის რიკი.
- კულში მღევარი ნ. მაჩანჩალა.
- კუზა ნ. კუზიანი.
- კუზიანი, კუზა, ზურგტეხილი, ზურგათი, ღერკიანი, წახრილი, წელში წახრილი, წაუზული, შერდევკილი. შუკაეული. კუთვნილდება ნ. 2. საკუთრება.
- 1. კუთვნილი ნ. 2. ხვედრი.

2. კუთვნილი ნ. საკუთარი.

1. კუთხე, კუნჭული, კუნჩხი.

2. კუთხე ნ. მხარე.

3. კუთხე ნ. ნაკვეთი.

4. კუთხე, წიბო.

კუთხვა ნ. ამოკრა.

კუთზე მჯღომი ნ. მლიქვენელი.

კუთზე ჭღომა ნ. ჩაჭღომა.

კუთი ნ. ტიკინა.

1. კუქნა ნ. პატარა.

2. კუქნა ნ. ჩაჭღომა.

3. კუქნა ნ. ჭემა.

კუქრუქნა ნ. ბირთვი.

კუქური ნ. კოკორი.

კუქუს ამოკრა, ნ. პანდური.

1. კულა ნ. ლიტრა.

2. კულა ნ. საღვინე

კულული, კავი, წინამო, ლულამბარი,

ზილფი, კიკინები, დალალი.

კულაოზი ნ. გზის მაჩვენებელი.

კულუხი ნ. გადასახდელი.

კუნაბეტი ნ. ბნელი.

კუმკუმა ნ. ლიტრა.

კუმვა ნ. კუმბვა.

კუმშვა, კუმვა, მოკუმვა, მომუქვა (თითების მუქად მოკუმშვა), მომუქნა (მუქში მობლუქვა-მოქცევა), მოკუმშვა, შეკუმშვა, მოჭერა, ჩამოშვება, მოკუმვა, დამუქვა, დამუშტვა, დახშვა (ბაგეების დახშვა), მომუწვა (პირის მომუწვა), (ტუჩებისა) დამუწვა, მოპრუწვა, (ფილტვისა, ტიპკორისა და სხვ.) დაფუკვა, დაჩუტვა.

(ლუარსაბს) ის პატიოსანი ფაშვი ჩამოეშვა... ის სამეცი ფაფუკი დაბაბი გულა-ლელვსავით გაუხდა. ილია.

(პარმენმა) დამუწა პირი, რომ სუნთქვას მტვერი არ ჩაჰყოლოდა დ. კლდ.

1. კუნკულა ნ. ბარტყულა.

2. კუნკულა ნ. საჩუქარი.

კუნტალა ნ. მოკლე.

კუნტვა ნ. კრუნჩხვა.

კუნტრუშა ნ. ხტუნია.

კუნტრუში ნ. ხტომა.

კუნძი, ძირკვი, ძელი, ჭირკვი (ჭირკი), ბოკო, ბუნჩი, ნამორი; ქოვლი.

კუნძული, ქალაკი, ხერთვისი.

კუნწული ნ. ნაკრავი.

კუნწული ნ. კუთხე.

კუპატი, ძეხე.

კუპაპია ნ. 3. გოგო.

კუპლეტი ნ. ხანა.

კუპრი ნ. ფისი.

კუპრიელი ნ. ტიკი.

კუპრივით შავი თვალეები აქვს ნ. შავთვალა.

კურაპალატი ნ. მეფე.

1. კურატი ნ. 1. კურო.

2. კურატი ნ. მამალი ცხოველი.

3. კურატი ნ. შეწირულება.

კურდღლური ძილი ნ. 2. ფხიზელი.

1. კურთხვა ნ. დალოცვა.

2. კურთხვა (მთავრად, მღვდლად და სხვა), ხელთდასხმა, ხელის დაღება. შედგომა (ბერად, მონაზვნად შედგომა), შედგა (ეკურთხა).

3. კურთხვა, ჭერის გადასახვა (მღვდლისა და მისთ. მიერ).

4. კურთხვა ნ. გამეფება.

კურთხული ნ. დალოცვილი.

კურკლი ნ. განავალი.

1. კურკური ნ. არშიცობა.

2. კურკური ნ. ჩურჩული.

3. კურკური ნ. რაკრავი.

კურკური-ჩურჩული ნ. ძრახვა.

1. კურო, კურატი, დაუკოდავი.

2. კურო ნ. მამალი ცხოველი.

3. კურო, საყვარელი, ხასა, ხარკა.

4. კურო ნ. მაკინტალი.

1. კურტავი ნ. ტყაპუკი.

2. კურტავი, ვარმე, ზუპუნნი.

კურტანი, ფლანი, პლანი, ქოჩი.

კურტუმი ნ. 2. საჭღომი.

კურუმი ნ. 3. გროვა.

კურჩხი ნ. გარეკანი.

კურცხალი ნ. ცრემლი.

კუსპარა ნ. ჭეჯა.

კუსტოლი ნ. ყარული.

კუსტალი ნ. ციცხვი.

1. კუსტი ნ. პური.

2. კუტი. საყვარი, ბიობარი, დასახინობელი. დაშვეებული, უფუხო.

სელნი წმიდად დევეთნეს. იგი ასრე ასაყარნა. შოთა.

კუტი პური ნ. პური.

1. კუტკუტი ნ. ამოხვრა.

2. კუტკუტი ნ. ყვირილი.

კუტლელი ნ. თავი შქარი.

კუტოვანი ნ. გარეანი.

კუფხალი, კემალი (ყურძნისა).

1. კუშტაბანი ნ. მარყუფი.

2. კუშტაბანი ნ. ღილი.

კუშტი, ქოშტი, პირქუში, ქუში, ბუტუხრა, მოღუშული, ცხვირპირჩამოშვებული, შუბლშეკრული. წარბშეკრული. შექმუხნილი, ამღვრელი (ამღვრელ გუნებაზეა). დაბღვერილი. თვალბდაბღვერილი. კოხებშეკრული, კოხებშეკრული, ბუთია, გაბუტული, უკარება, უკარებელი, მიუკარებელი, კაცთმიუკარებელი, მარტობის მოყვარული, დაღვრემილი, უმეზობლო, უსაღმო, ამრეზილი, უამხანაგო, აბუზული. ეამი, თარსი, ნავსი, მოქვრუხებელი, ქერუხი, მობუზღონე, აღრენილი, გაბრუნული, გაფხორილი, გამჩვირული, ვაცხვირული, აბრუწული, ტუჩებაპრუწული, თავპირი ჩამოსტირის. ტუჩაბზეკილი, მწყარალი. ვანაწყენი, ვანაწყენებული, უკუნებო, უცხვირპირი.

შენზე ამბობენ: კუშტიო, ამპარტაენი და გიწოდებენ უკარებელს. თაყერძს და ტრაბახს. ი. გრიშ.

კუშტული ნ. 1. წვერი.

კუჩაბა ნ. კუდუსუნი.

1. კუწვა ნ. დაქუტმატება.

2. კუწვა ნ. 2. გაკათვა.

კუპი, სტომაქი.

1. კუპის აშლა ნ. ინთილა.

2. კუპის აშლა ნ. გაფლარათება.

კუპის გაღმობრუნება ნ. გაძლომა.

კუპის მოშლა ნ. ინთილა.

1. კუპკუპი ნ. სიცილი.

2. კუპკუპი ნ. ყვირილი.

კუქმაკი ნ. ჯივარი.

კუწუბიანი ნ. დაკბილული.

ლ

1. ლაბა ნ. 2. ხარი.

2. ლაბა ნ. ბუჩქი.

3. ლაბა, მოცხარი (აღმოსავლური).

4. ლაბა ნ. 1. წვენი.

ლაბადა ნ. წამოსახამი.

ლაბდანი ნ. ქსოვილი.

ლაგაზი ნ. ტალახი.

ლაგამყარილი ნ. უსირცხვილო.

1. ლაგამაწვეტილი ნ. აულაგამეი.

2. ლაგამაწვეტილი ნ. უსირცხვილო.

ლაგამახხნილი ნ. უსირცხვილო.

ლაგამი ნ. აღვირი.

ლაგამის ამოდება ნ. აღაგმვა.

ლაგანი ნ. ტაშტი.

ლაგვანი ნ. ქვეერი.

ლაგვინი ნ. ქვეერი.

ლაღუი ნ. 2. კასრი.

ლაღინა ნ. ლიტრა.

ლაღაში. შაფართხელა, არაგვიცა. გვიცა, ყვერბუღული, ხშიადი.

ცომსა ზელაედა ხშიადებისათვის.

ა. ყ ა ზ ბ.

ლაელავი ნ. ლექვა.

ლაღიწი ნ. საწიწენარი.

ლაზათი ნ. 2. სარისტა.

1. ლაზათიანად ნ. ფრიად.

2. ლაზათიანად ნ. ყოჩაღად.

ლაზათიანად მიძალა ნ. მძღრისად.

1. ლაზათიანი ნ. ღიღი.

2. ლაზათიანი ნ. 4. კარგი.

3. ლაზათიანი ნ. სანდომიანი.

ლაზარობა ნ. გონჯაობა.

ლაზიერი, დედოფალი (ჰადრაქსი).

ლაზღანდარა ნ. ხუმარი.

ლაზღანდარობა ნ. წამორიშვა.

1. ლათაია ნ. აბღუბდა.

2. ლათაია ნ. იჯავი.

ლაილაი ნ. ლაპარაკი.

ლაინა, ღაღა.

ლაინი ნ. ტილო.

ლაინისფერი ნ. ლურჯი.
 ლაკარტანა ნ. ვამხდარი.
 ლაკარტი ნ. კავი.
 ლაკლაკი ნ. ყარყატი.
 1. ლალა, მამამძებე, აღმზრდელი.

ვამზრდელი, მზრდელი.
 2. ლალა ნ. ყაყარო.
 1. ლალაობა ნ. განებვიერება.
 2. ლალაობა ნ. 1. ზრუნვა.
 ლალი, ბაღასში (ბაღასშა), ბაღასშანი,
 ბაღასში. ნ. აგრეთვე იაგუნდი.

ნესტანდარტეკანს ყაბაჩა
 უძღვნა შემქმელი თვალთა,
 იაგუნდითა წითლთა,
 ბაღასშითა და ლალითა. შოთა.

ლალისფერი ნ. წითელი.
 ლალუი ნ. ცბიერი.
 ლალძე ნ. საკვერცხელა.

ლამაზი, ლამაზმანები, ლამაზ-ლამაზი,
 კობზა, კოპჩა, კეკლეცი, კეკელა, ტურ-
 ფა. მშვენიერი, მშვენიერზე უმშვენი-
 ერესი. კარგი, მზეთუნახავი, მზეს ეუბ-
 ნება შენ ჩადი, მე ამოვალი, მზეთა მზე.
 მზისადარი, სალუქი, მოკახული, კოკო-
 ბზიკა, კალმით ნახატი, თვალადი, ტანა-
 დი, თვალი რჩება ადამიანს მის ნახეზე.
 ქვეყნის თვალი, ნატიფი, იშვიათი, თლი-
 ლი (თლილი თითები), მოღერებულ
 (მოღერებული კისერი), მწყაზარი, უცხო,
 საცხენოო, ნარნარი, უსული, უსულღანი,
 პირიმზე, პირიმთვარე, პირიმზისა, პირი-
 მთვარისა, მოსხივეცისარე, თვალმცეცხ-
 ლია. ვარსკვლავებს ეთამაშება, მის ნახ-
 ვას არა სჭობია რა, ციდან (ცით) მო-
 წყვეტილი ვარსკვლავი, მზე ამოშავალი,
 იაჭავარი.

სადა ხართ, ლამაზმანებო,
 მოდით, დამათვრეთ ბუნებით.
 ი. გ რ ი შ.

აეთანდლო პირმზე, სპასკეტი
 ლაშქრისა ბევრ-ათასისა. შოთა.

ზოგსა აქვს საღმრთო სწათლე,
 დაშერების აღმაფრენითა.

კვლა ზოგთა ქვე უც ბუნება
 კეკლეციოა ზედა ფრფენითა. შოთა.
 თვალთა სურვიან ხილვა შენი,
 ქველა მარდო ბესიკი.
 კალმით ნახატი და ამოსთანა მახინჯს
 სომ არ დაანახებდით? ილია.

კაცი იყო მეფე-კაცი
 თვალად. ტანად მშვენიერი. ილია.
 მე შენ არ ვერტყვი მშვენებისათვის.
 არც თიოღბი ვაქვს ბროლით თლილი.
 აკაცი.

დიდება შენ, ქვეყანაე,
 მზის სადარდ. მზიანოს... ა. შირცხ.

მნათობ... იმ წამს... მშვენიერი.
 მოსხივე-ცისარე იყო... ი. ზურაბ.

რა კარგი რამ ხარ, ჩემო სამშობლოე,
 ლამაზი, ტურფა და მოკახულე.
 ილია.

ამოგვექონდა მარგალიტი
 ლამაზმანი ხათუნების ბროლის ყელის
 დასამშვენად. ი. გ რ ი შ.

გამოდით, ლამაზმანებო, ქალებო
 თვალბუქუქუნა... ი. ნონეშ.

ლამაზ-ლამაზი ნ. ლამაზი.
 ლამაზმანები ნ. ლამაზი.
 ლამბვა ნ. ბლანდვა.
 1. ლამბი ნ. 6. ლარი.
 2. ლამბი ნ. ბლანდი.
 3. ლამბი ნ. უნებისყოფო.
 ლამგორი ნ. ქვიშა
 1. ლამი ნ. ტალახი.
 2. ლამი ნ. ქვიშა.
 ლამის ნ. თითქმის.
 ლამიულაპია ნ. წერო.
 ლამობს ნ. ვ. ცდა.
 ლამპარი ნ. ბაზმა.
 ლამუნი ნ. ალერსი.
 1. ლამფა ნ. ფიცარი.
 2. ლამფა ნ. ქერი.
 1. ლანგარი ნ. სინი.

2. ლანგარი ნ. ქანდარა.

ლანგი ნ. სალესაი.

1. ლანდი, აჩრდილი, მოჩვენება, წი-
რი, ევთია.

2. ლანდი, ლანდვა, მოლანდვა, მოჩ-
ვენება, მოზმანება, ზმანება, დანიზმრება.
ლანდრა ნ. მაული.

ლანთაი ნ. მოუძღურებული.

ლანისფერი ნ. ლურჯი.

ლანქერი ნ. 2. ღვარი.

ლანჩა, ძირი (ფეხსაცმელისა).

ლანძღვა ნ. გინება.

ლანძღვა-გინება ნ. გინება.

ლანძღვა-გინებით გამასპინძლება ნ. გი-
ნება.

ლანძღვა-თრევა ნ. გინება.

ლაპარაკი, ლაპარაკის ჩამოგდება, ლა-
პარაკში გართობა, ლაპარაკის გაბმა, მუ-
საიფი, საუბრის გამართვა, ბაასი, სჯა-
ბაასი, მასლათი, შეძრანება, სიტყვა-
პასუხი, თასლიბი, (უსიამოვნო ლაპარა-
კი) ყარყატი, ჭლაცუნი, ჩიჯინი, ჩიჯი-
ნი, (ჩქარი ლაპარაკი) ცქაფვა, მოიხია
პირი (ბევრი ილაპარაკა), (უმნო ხმით
ლაპარაკი) მაყბაყი, (უსიამოვნოდ ლაპა-
რაკი) ჩაყყაყი, (მედიდურად, აგდებუ-
ლად ლაპარაკი) კბილებში ცრა. (ცხვირ-
ში ლაპარაკი) ჭუჭღუნი, ნიღნიღი,
(ძლივს ლაპარაკი) ენას ძლივს ავლებს,
(ზედმეტი ლაპარაკი) ტლიკინი, (უაზრო,
გუთთავებელი ლაპარაკი) ლაილაი (მოპ-
ყევბა (ლილაის), მოძე. უბნობა (უბ-
ნობს). კაყყანი, ჩაჭლანი, ქაქანი (მთელ
დღეს ქაქანებს), ზრახვა, (ჩვილი ბავშვის
ლაპარაკი) ტყიბტყიბი; (ახლად ენამო-
დგმული ბავშვისა) ტიტინი, ტიკტიკო.
ტლიკინი. ნ. აგრეთვე ბუტბუტი. თქმა
თხრობა, 2. ლეკა, წამოროშვა.

რაცა ვის რა ბედმან მისცეს.
დასჯერდეს და მას უბნობდეს.

შოთა.

მგზავრებმა ბაასით გარაგენ შარავზა.
შ. არაგვი.

იყენენ იესუსთან და ზრახვიდეს.
ოთხ.

რას იქიფებება? რას სჯერობს.
რად მოიხია პირია? ა. ყაზბ.

1. ლაპარაკი არ უნდა ნ. რასაცვირ-
ველია.

2. ლაპარაკი არ უნდა ნ. 2. უდავო.
ლაპარაკით გაძღომა, ლაპარაკით გუ-
ლის ჭებება, ლაპარაკით გულის მოხე-
ბა. ლაპარაკით გულის მოფხანა.

ლაპარაკით გულის გაწვირლება ნ.
ყურთასმენის წაღება.

ლაპარაკით გულის მოხება ნ. ლაპა-
რაკით გაძღომა.

ლაპარაკით გულის ჭებება ნ. ლაპარა-
კით გაძღომა.

ლაპარაკით დაოსება ნ. ყურთასმენის
წაღება.

ლაპარაკით ილაჭის წაღება ნ. ყურთა-
სმენის წაღება.

ლაპარაკით ყურების გამოქედვა ნ.
ყურთასმენის წაღება.

ლაპარაკი მოუვიდათ ნ. ჩხუბი.

ლაპარაკის გაბმა ნ. ლაპარაკი.

ლაპარაკის ჩამოგდება ნ. ლაპარაკი.
ლაპარაკის ჩამოგდება ნ. დაწყება.

ლაპარაკის ჩამოვარდნა ნ. დაწყება.
ლაპარაკში გართობა ნ. ლაპარაკი.

ლაპი ნ. მართვე.
ლაპლაპი ნ. ბრწყინვა.

ლაპოტი ნ. ციკხვი.

ლაპრი ნ. გამხდარი.

ლაპუსტაკი ნ. მატრბაზი.

ლაფვარდი ნ. ცისფერი.

ლაფვარდოვანი ნ. ცისფერი.

ლარვა ნ. ბლანდვა.
ლართხა ნ. გამხდარი.

- 1. ლარი ნ. ატლასი.
- 2. ლარი ნ. ვანარ.
- 3. ლარი ნ. ზონარი.
- 4. ლარი ნ. სმი.
- 5. ლარი ნ. ფაცხა.
- 6. ლარი, ლამბი (მშვილდისა).

ლარი და ხაზი არ უნდა ნ. 2. უდავო.
ლარივით სწორი ნ. ა. სწორი.

ლარის გატანა ნ. 1. თიღწევა.
 ლარკი ნ. კორნახელი.
 1. ლარაკი (ლარტყა) ნ. ძელი.
 2. ლარაკი (ლარტყა) ნ. სხიდაძე.
 ლასტა ნ. ნელი, ხახალი.
 ლასტასი ნ. სიარული.
 ლასტასით ადგომა, აღნატლება.

განა წარმოსადგენია... რომ კაცს, რომელსაც სულ ორი კვირაა, რაც აღნატლავს ქვეშევრდომად და სულ აუადარის... სავსე ყოვლა ხურგზე ავიღებინო და სოფალში გამოეტანოს. იღია

ლარსაჲი, მაშრ-თჲი, ვაზა.

მავრდასუ იღვა ღამაში მაშრალი ყუავერდებით. ვ. ბარნ.

ერბოელ სატრფომ მოთავაზა ყუავერდების თაივლით შემეობილი ბროლის ვაზა.

ი. ჯარიშ

ლასტა (ლასტი) ღობიო ნ. მწეანე ღობიო

1. ლატანი ნ. ქანდაკა.
 2. ლატანი ნ. ძელი.
 - ლატნარი ნ. ტყე.
 - ლაფა ნ. 1. წვენი.
 - ლაფათინი, ბეკი, მახლახი.
 - ლაფანი ნ. გარეყანი.
 - ლაფარო ნ. ტალაჯერი
 - ლაფი, ნ ტალახი.
 - ლაფით გათხეფილი ნ. უწმარერი.
 - ლაფშა ნ. ცხენი.
 - ლაფში ამოვლებული ნ. ბინძური.
 - ლაფში ამოვლება ნ. გატუქყიანება.
 1. ლაფში ამოსვრა ნ. გატუქყიანება
 2. ლაფში ამოსვრა ნ. შერცხვენა.
 1. ლაქა, ჩირქი (ჩირქი ჰოცესო).
 2. ლაქა, ხალი, ხუწუწი, ბრუილი.
- ლაქა (ლაქები, მთვარის ზედაპირზე).
 ლაქარდიაი (ენა) ნ. მლიქვენელი.
 ლაქაფი ნ. ღორბუცლა.
 ლაქი ნ. ხანდალოზი.

ლაქლაქა, მოტარტაღე, მოლაყებე, ყბე-ღი, მოტარტაკე, კარტალა, ენაქარტალა,

ენაგატლეკი, ენამასწარა, ენაშოქნილი, ენაკაქალა, ენაღუბმელი, ენაშეუნახავი, ენაქეკტი, ლაყაფი, მატარტოე, მროშავი, მხმახავი, მროშელი, მოლაშლაშე, მაქატლა, კაქაკი, ქაქანი (მისი პირი არ დადგება, მთელ დღეს ქაქანებს), ენაზე არ დაადგება (ენაზე არა დაადგება რა), ენად გადაიქცევა, ლიციკა, კიკინა, მოლექნილი ენა, არამკითხე მოამბე, სას. წესქვილის სარეველა, მოშლილი წისქვილი, წისქვილით ფქვეს, ძაღლი დაბი და ეგ აუშვი, ძაღლის ყბას გამოობამს, ენას არ (აღარ) დააყენებს, პირს არ აყენებს, ენას გააადგებს, ენას იქაულებს, ენას იფხანს, ნ. აგრეთვე გიქრემბელი, წამორთევა, ლაპარაკი

ბე იმ კაქაკთაგანი არა ვარ, სხვის სიტყვეს რომ იმეორებენ.

აკაკა

ყბელი ვინ მოლალა და მუნქმალი

ანკ

სიცოცხლე ძნელი არ არის, ენა თუ მოლექნილია:

ა. ყაზა

ლაქლაქი ნ. წამორთევა.
 ლაქუსა ნ. მლიქვენელი.
 ლაღად ნ. ბოშად.

1. ლაღი ნ. თავისუფალი.
2. ლაღი, ნ. მხიარული.
3. ლაღი ნ. 5. თამბი.
1. ლაღი ნ. ფართო
1. ლაღობა ნ. მხიარულება.
2. ლაღობა ნ. 4 ნაყარდი.
1. ლაყაფი ნ. აბდაბდა.
2. ლაყაფი ნ. ლაქლაქა.
3. ლაყაფი, ნ. სიცრუე.
- ლაყაბლია ნ. დოჟლაპია.
- ლაყობა ნ. წამორთევა.
1. ლაყე ნ. შტერი.
2. ლაყე ნ. აყრობებული.
3. ლაყე ნ. უმკნისი.
- ლაყე თავი ნ. 2. შტერი.
- ლაყინტარა ნ. ცუდლუტი.
1. ლაყლაყი ნ. 3. ნძრევა.

- 2. ლექსი ნ. 1. ნქრევა.
- ლაუნი ნ. ხეტიალი.
- ლაუჩა ნ. ცაცია.
- ლაში ნ. ტუჩი.
- ლაშლაში ნ. წამოროშვა.
- ლაშტერი ნ. 2. ღვარი.
- ლაშქარი ნ. ჯარი.
- ლაშქრად წასვლა ნ. ომი.
- ლაშქრისა ნ. სამხედრო.
- ლაშქრობა ნ. ომი.

- 1. ლაშქრული ნ. 1. სამხედრო.
- 2. ლაშქრული ნ. 2. სამხედრო.

ლაჩარი, მხალი, მშიშარა, მოშიშარი, ჯაბანი, გულდელი, დიაცი, ქლაჩენა, ქაჩუა, სულმოკლე, ფრთხილი, ძაბუნი, გლახა, გლახაკი, ტრელი, (მშიშარა ცხენი) ურაც; სას. დედალი, სისივავა.

კაცი ჯაბანი, რითა სჯობს დიაცსა ქსლისა მბეჭველსა? შოთა.

რომ აცემინე მამა ბებერა... მითხარ, დედალო, რას აკეთებდი? ილია.

ვინ თქვა, მზედაბნელებულმა, ვითომ ტრელია შიშინა? ვაჟა.

ასე მალე შეგაშინა ავადმყოფობამ? ჰეი, შე გლახა. დ. კლდ.

ისე კი არ არის საქმე, აქაო-და გვადი პატარა კაცია, გლახაკი და ადვილად მოვერევიო. ლ. ქიან.

- ლაჩკია ნ. ცაცია.
- ლაციცა ნ. შლიქველი.
- ლაციცი ნ. ალერსი.
- ლაწალუწი ნ. ტაკატკუცი.
- ლაწალუწი აუყენა ნ. 1. ტახა.
- ლაწანი ნ. სილა.
- ლაწანი გადინა ნ. 1. ცემა.
- ლაწირაკი, ცინგლიანი, წვინტლიანი, წიწლიკა, ტინგიცი.
- ლაწირაკული, ტინგიტური, ბიქბუქური.

ლაწლანი (მშიერის ხეტიალი) ნ. სიარული.

ლაქანი (ხეესურული საწოლი) ნ. ქვეშაგობა.

- ლახანა ნ. კომპოსტო.
- ლახარი ნ. შუბი.
- ლახლახი ნ. სიარული.
- ლახტი ნ. შოლტი.
- ლაჩი ნ. ბიჯი.

- ლაჯუნი ნ. ხეტიალი.
- ლბილი ნ. რბ-ლი.
- ლბობა ნ. 2. დასველება.
- ლები ნ. ლიბრი.

ლებნის შემოცვლა ნ. გაქურჩნა.

ლეგა ნ. ნაცრისფერი.

ლეგლურჯა ნ. ნაცრისფერი.

ლეგნა ნ. ცხენი.

ლევა ნ. 7. წვევა.

ლევანი, ქუჩის ბიჭი.

ლევა ნ. ნერწყვი.

ლეიბი ნ. ნაალი.

ლეკერტი ნ. შენადელი.

ლეკვერთხი, წვიესაკრავი, ჩახსაკრავი, ჩახჩუბალი, ჩახჩური, საკვართული, ფთმაგი.

1. ლეკვი, გოშია, ფინია, ცუგა, ჩიბა, ციბა, ციბაკი, მურია, ტუგრია.

მაშ შენ ჩემი გოშია არა ხარ?... კო, შენი გოშია ვარ. ილია.

რას წუწუნებს ეს პატარა მურია? აკაკი.

2. ლეკვი ნ. ჩვილი ცხოველი.

ლეკური ნ. 2. მახვილი.

ლეღეჩი ნ. ცივი.

1. ლელი ნ. ისლი.

2. ლელი ნ. ლერწამი.

1. ლელოს გატანა ნ. დამთავრება.

2. ლელოს გატანა ნ. 1. მიღწევა.

ლენი ნ. შტერი.

ლერჯო ნ. გარეკანი.

ლერწამი, ჩალამკალამი, შოლო, (წერილი, ჩვეულებრივი) ლელი, (შაქრისა) სულა.

მუნარადი მოეხადა, შვენის აკვრა თმასა ლელსა. შოთა.

ლერწამტანიანი ნ. ტანადი.

1. ლერწი ნ. ყანგი.

2. ლერწი ნ. კალამი.

1. ლესვა ნ. გალესვა.
 2. ლესვა, მოლესვა, გაქნა, დრესა, სრესა, ქლესა, სეხვა, ვახესვა (მაგ, სამკურნალო მავარ ნივთიერებათა საღებავთა და სხვ.).

ლექა ნ. მთვრალი.

1. ლექი ნ. ბერდო.
 2. ლექი, ხენჭი, წიდა, მინაღული.

ლექსად გადაღება ნ. გალექსვა.

ლექსად გამოთქმა ნ. გალექსვა.

ლექსთაწყოების ზომა: შაირი (მალალი და დაბალი თექვსმეტმარცვლიანი), ჩახრახალური (ოცმარცვლიანი), ბიათი (შვიდმარცვლიანი), ფისტიკაური (ათმარცვლიანი), წყობილი (თერთმეტმარცვლიანი), მუხამბაზი (ხუთთემიანი და ხუთხანიანი), გაფი (რვაშარცვლიანი და ხუთხანიანი).

ლექსთაშეგება ნ. ზმა.

1. ლექსი ნ. 1. სიტყვა.
 2. ლექსი, შაირი.
 ლექსიკონი, სიტყვის კონა.

ქართულთა ენათა ლექსიკონი აღარა იპოვებოდა... რომელსა ვახსტანგ მეფემან ქართულად „სიტყვის კონა“ უწოდა.

ს ა ბ ა.

ლელმა ნ. თოვლი.

1. ლეში ნ. მკვდარი.
 2. ლეში ნ. მძოვრი.
 3. ლეში ნ. ხორცი.
 4. ლეში ნ. უგულო.
 ლეშტერი ნ. თავსხმა.
 ლეშხი ნ. წვეთი.

ლენაჟი (არშთამოვლებული, უარშირ დაბასმული, დაუბასმეო, ნაცურთ) მანდილი, ჩიქილა, მაქნანი, (სამგლოვიარო) ჭალში, ძაძა.

ტანთ შავი ჯუბა აყვიბ.

შავი მანდილი თავზედა. ვ ა ე ა.

შენი ლენაჟი დამახურე თავზედა... თუ ეხლავ გომურში არ დაგამწყველი.

ი ლ ი ა.

ლენაჟიანი ნ. თავდახურული.

ლენა ნ. 1. ტეხა.

1. ლენვა (ლენვა პურისა), კალოობა, შ დ რ. ცეხვა.

2. ლენვა ნ. 1. ამოხოცვა.

3. ლენვა ნ. ცემა.

ლენებერი ნ. 1. ცეპრი.

ლენში ნ. 1. ცეპრი.

ლენა ნ. გარეკანი.

ლია ნ. კაობი.

ლიამალი ნ. კაობი.

ლიანდაგი ნ. გვირისტი.

ლიბო ნ. ფუფე.

1. ლიბრი, ბისტი (თვალში), საჩხინტი.

2. ლიბრი, ლები, ცემისგან დაღურჩეული, სისხლნაეღენთი.

რად არა იცი, უწამლო

არს ლები ესე ლებული. შ ი თ ა.

3. ლიბრი ნ. უსირცხვილო.

ლივლივა, ტიბტივა, ქერკეველა.

1. ლივლივი ნ. რწევა.

2. ლივლივი ნ. ფრენა.

3. ლივლივი ნ. 9. შლა.

1. ლიზლი ნ. ხუმარა.

2. ლიზლი ნ. თავხედი.

ლიკანგ ნ. პური.

1. ლიკლიკა ნ. ჩვილი ცხოველი.

2. ლიკლიკა ნ. ლაქლაქა.

ლიკლიკი ნ. ტიტინი.

ლილა გასცვეთია ნ. უსირცხვილო.

ლილა გაუხუნდა ნ. ეხტიბარი წაუხდა.

ლილახანა გაუხუნდა ნ. ეხტიბარი წაუხდა.

ლილვი ნ. 3. ჩხირი.

ლილისფერი ნ. ლურჯი.

ლილიფარა ნ. მუხესმუზირა.

ლილო ნ. თოვლი.

ლილოჭრელი ნ. თოვლი.

ლიმენი ნ. ნაემისადგომი.

1. ლინგი ნ. 2. კიდე.

2. ლინგი ნ. 2. ხერხი.

ლიონი ნ. აქლემი.

1. ლიპი ნ. მოკინული.

2. ლიპი. სასრიალო, სასლიკინო, სას-

ხლტი, საცურავი, საციგურაო, საგლინ-
30ლი.

3. ლიბი ნ. ყინული.

1. ლირფი ნ. თავხელი.

2. ლირფი ნ. უსირცხვილო.

1. ლირწი ნ. ავხორცი.

2. ლირწი ნ. უსირცხვილო.

ლიტანი კაცი ნ. 1. მარტო.

ლიტერატურა ნ. მწერლობა.

1. ლიტონი ნ. უსაბუთო.

2. ლიტონი ნ. 2. უბრალრ.

3. ლიტონი ნ. ობოლი.

ლიტრა, ხელადა, სურა, ხელჩაფი, დო-
ქი, ბორჩხულა, კოკა, ლაგინა, ჩაფუკა,
(ვერცხლის) კულა, კუქკუმა, (ხის კულა)
ყარყარა, (სპილენძის ხელადა) თუნგი,
მ ო ძ ვ. დაგვინი.

კოკას ეუბნებოდნენ,
ლიტრავ, შენ გესმოდესო! ა ნ დ.

წინწყლიანი ჩაფუკა მოიყულა.
შ. ა რ ა გ ვ.

ლიტურგია ნ. წირვა.

1. ლიფლიფა ნ. ბაზმა.

2. ლიფლიფა ნ. უკბილო.

ლიქენი ნ. სირსველა.

ლიყიანი ნ. ბლუ.

ლიცლიცით ნ. 2. საესე.

ლიწინლიწინი ნ. ტკაცატკუცი.

ლიქუი ნ. გაყინული.

ლიხი, მალალბალახიანობა.

ლიხის მთა, სურამის ქედი (უღელტე-
ხილი).

1. ლმობა ნ. ტკივილი.

2. ლმობა ნ. 3. შეცოდება.

ლმობიერი ნ. მოწყალე.

ლმობანი ნ. ქსოვილი.

ლმობა ნ. 1. ლობი.

1. ლობიო კაცი ნ. დოყლაპია.

2. ლობიო კაცი ნ. 1. ლობი.

ლოგინად ჩავარდნა. ნ. ავადმყოფობა.

1. ლოგინად ჩავარდნილი ნ. 1. და-
ვარდნილი.

2. ლოგინად ჩავარდნილი ნ. ავადმყო-
ფი.

ლოგინი ნ. ქვეშაგები.

ლოგინში ჩაგორება ნ. წოლა.

1. ლოგორო ნ. ცოცხი.

2. ლოგორო ნ. ნაკრავი.

ლოდი ნ. ქვა.

ლოდინი (შენა ლოდინში თვლები
დამაწყდა), მოლოდინი (სინამდლე-
ლემ მოლოდინს გადააქარბა), დალოდე-
ბა, ცდა, დაცდა, მოცდა.

ეგრე უთხრა: „ამხანაგო,
იყავ მანდა, მომიცილიდე“. შ ო თ ა.

ლოთბაზარა ნ. ლოთი.

ლოთი, ლოთიბაში, ლოთბაზარა,
ლოთმანიკა, მსმელი, მოხმური, მებრუ,
მებრუეე, ლვინო-არაყს ეტანება, ლვი-
ნოში იხრჩობს თავს. ი რ ო ნ. არაყის
ბოლოიწო.

ლოთიანად ნ. ყოჩაღად.

ლოთიანი ნ. სანდომიანი.

ლოთიბაში ნ. ლოთი.

ლოთიფოთი ნ. მოქიფე.

ლოთმანიკა ნ. ლოთი.

ლოთობა ნ. ვალოთება.

ლონი ნ. მამალი ცხოველი.

ლოკვა (ლოკავს), ალოკვა, ტლეკა,
ლოშნა, ლოკნა.

ლოკია, ჯამლოკია, კოვხიტლეკია, მსუ-
ნაგი, ციმფია.

ლოკნა ნ. ლოკვა.

ლოკოკინა, ლოქორა, ზემილი.

ლოლიკება ნ. განებიერება.

ლოლიობა ნ. განებიერება.

1. ლოლო ნ. 2. კვერი.

2. ლოლო ნ. ყინული.

1. ლოლუა (გრძელი პური) ნ. პური.

2. ლოლუა ნ. კვერი.

3. ლოლუა ნ. ყინული.

ლომა ნ. კამეჩი.

ლომეული ნ. უშიშარი.

ლომეულოვანი ნ. უშიშარი.

ლომკაცი ნ. დონიერი.

ლოპოიანი ნ. ნამიანი.

ლოპო ნ. 2. წვენი.

ლოპარი ნ. ნერწყვი.

ლორვა ნ. შახხვა.

ლორთქი ნ. 2. ტოტი.

ლორი ნ. შაშხი.
ლორდინი ნ. ქვა.

1. ლოქო. ლოქოკონია. ლორჯო, დღავი,
(პატარა ლოქო) ღღაბუტა, ღონა, ღოჭა.

ღეღავ, რასა ვხედავ! ლოქო არის
ტოტოჩინა! შ. შ. დ. ვ.

2. ლოქო ნ. დოყლაპია.

3. ლოქო ნ. ზარმაცი.

ლოქორა ნ. ლოკოკინა.

ლოქოფონა ნ. ლოქო.

ლოღნა ნ. ქამა.

ლოყა, დაწვი, ყბა, ყვრიმალღი.

ასეღმდნენ მას ყვრიმალსა. ო თ ხ თ.

1. ლოყაწითელი ნ. წითელი.

2. ლოყაწითელი ნ. წითელღოყა.

ღოშღოში ნ. ქამა.

1. ლოშნა ნ. ამბორღი.

2. ლოშნა ნ. ლოკვა.

ღოშქი ნ. ნერწყვი.

ღოშქრი ნ. ნერწყვი.

ღოშქრა გაღღიარა ნ. მცირედ მოწ-
ვიმა.

ღოცნა ნ. ზვეწნა.

ღოცვად ღღომა ნ. ზვეწნა.

ღოცვა-ღაღადება ნ. ზვეწნა.

ღოცვა-ვეღრება ნ. ზვეწნა.

ღოცვა-კურთხევა ნ. დღოცვა.

1. ღოხი, ღონღლო, უსიცოცხლო
ბღაჰუნა, ზვერღა, ღუნე, დამბღა, დამ-
ღური, მკენარი (მკენარი კანი), უგერღვი-
ლო, უხერიო, მოუხერხებელი, დღაღბა-
თი, ჩღუღაჰუნა, უქნარა, უფხო, უხერ-
ხემღო, მოშვებული, ხეღგამოუღალი,
მოჩიღღოთებული, ღოხით (ღოხით კა-
ცი), ფეთხუმი, ღვთის გღაბა, გღაბაკი,
ხეღღმარჯვი, დღუხეღოენებელი, ჩამქ-
რღლი (თვეღები).

ღინი ჩაკირული არღან, ჩვენ—ღონღ-
ღონი, ღუნენი. ო ღ ი ა.

ღმისთნა ღოხით რა იღის, რა გაე-
გება ეშხინი სიყვარულისა. ა კ ა კ ი.

კიცი მეგონე, შენ-კი გღაბა ყოფიღ-
ხარ, ქღღიღით ტიღი. ღ. ქ ი ო ა ჩ.

ღეღაბერმა რღვა ენღა შეგაშენოს, შე
გღასაყო?! დ. კ ღ ღ.

2. ღოხი ნ. ზარმაცი.

3. ღოხი ნ. ეღონო.

4. ღოხი ნ. ქუქუკი.

ღოხორა ნ. 1. მტვერი.

ღოხორო ნ. 1. მტვერი.

ღოხოტა ნ. აღვირი.

ღოხოტა ნ. დღაღობა.

ღოხოტა 2. დღსეღღება.

1. ღოხოღვა ნ. გაქტევა.

2. ღოხოღვა ნ. 2. სურვიღღი.

ღუხი ნ. გამბღარი.

ღუხრმა ნ. 2. კღაღობტი.

ღუღუღი ნ. უგემური, აგრღუვე უღმა-
რიღო.

1. ღუღმა ნ. პატარა.

2. ღუღმა ნ. სანოვაგე.

1. ღუღმა-ღუღმად ქტევა ნ. 1. ტეხა.

2. ღუღმა-ღუღმად ქტევა ნ. დღქუღმა-

ციბა.

ღუღმა პური ნ. თღვის რჩენა.

ღუღმა პური ენღატრება ნ. ღარიბი.

ღუღმა პურის შოვნა ნ. თღვის რჩენა.

1. ღუღღა ნ. მიღი

2. ღუღღა, ტუჩი (თოფისა, ზარბაზნი-
სა და სხე.).

1. ღუღღი ნ. თეღღმა.

2. ღუღღი ნ. სიციხე.

3. ღუღღი ნ. უბედურება.

ღუღღიღი ნ. სარწყული.

ღუღღმა ნ. ნღღი.

ღუღღი ნ. ჩღუნღი.

ღურთა ნ. მსუქანი.

ღურღუსტაკი ნ. მატრღაბანი.

ღურღსმანი, სღმსუღღალი, წირწვიმღღი,

წვირა, (მოღღიღო) ჩიბუკი, (ღიღი და
მსხვიღი) მანჭვღღი, სღმჭვღღი, (თავ-
გღღუღი) ქიკარტეღღი.

ღურღსმნიღ მიკვრა ნ. მიშეღღა.

ღურღსმული წარწერები, სოღისებრი
წარწერები.

ღურღტი ნ. ჩიღღი.

ღურღჯა ნ. ცხენი.

ღურღჯი, სიავი, ღიღისფერი, სო-
სანი, (ბაცი ღურღჯი) მღვი, (მუქი

ლურჯი) ლანისფერი. ნ. აგრეთვე ცისფერი.

ლურჯკაბა ნ. სოკო.

ლუსკუმა ნ. საფლავი.

ლუსკუმი ღამე ნ. ბნელი.

ლუტი ნ. ლარი.

ლულულდი ნ. გაურკვეველად ლაპარაკი.

ლუბი ნ. ცხენი.

ლუწი ნ. წყვილი.

ლუწი და კენტი, ჩანდრაბუხი, ცანკუღელი.

ლღობა ნ. დნობა.

ლხენა, მხიარულება.

ლხინი, ღრეობა, ქეიფი, ხადილი, ხადილობა. ნიშავი, აეშანი, დროსტარება, ნადიმი, წვეულება, არიფანა, მეჯლისი, ანჯანაკობა, რიგის პური, სტუმრობა, დღეობა (დღეობა გადაიხანდა), დარბაზობა, მასპინძლობა, პერობა-დარბაზობა, (სახეიმო სადილი) სერი, (ქეიფი ახალბენადრობის გამო) შემბარაწი, (სანეფეს ქეიფი) ამხანაგებთან ქორჯლის წინა დღეს) მემზანაგობა. ნ. აგრეთვე განცხრობა, 3. თარეში, მხიარულება.

დიდსა შეიქმენ მეფენი
პერობა-დარბაზობასა. შოთა.

დათემა ლხინი გაღიხადა,
მოიწვია ტურა, მგელი. აკაკი.

ლაშქრობიდან დაბრუნებულმა ერეკლემ თავის ლაშქარს ნადიმი გაუმართა.
ვაჟა.

ნუ მოგეშალოს უფალმა
ძმობა და ერთად ხადილი. ვაჟა.

ლხობა ნ. დნობა.

მ

1. შააშებელი, მასპინძნებელი.

2. შააშებელი ნ. მლიქვნელი.

შაბეზარა ნ. აბეზარი.

შაბეზარი ნ. აბეზარი.

შაბეზლარი. დამბეზლებელი. ენატანია.

მხურჩნელი. დამსმენი. ჭაშუმი. ცენდრუი.

მაბზაკუნა ნ. ბზეწია.

მაგალითი. ნიმუში, თითით 'ანჯერბე'ლი.

მაგარზე დგას ნ. ციეტობს.

1. მაგარი, მაგარ-მაგარი (მაგარ-მაგარი სიტყვები მიიხალა), გამაგრებული. გაქვევებული, განვევებული. ფშიკი, ხისტი, მეკრივი, მქრსე, მჭირსნე, მჭიდრო, მძლავრი, მწვავე, ხეშეში, ჩაიკრული (ჩაიკრული კვერცხი), კერკეტი (კირკიტა ნიგოზი, კვერცხი), (წყალი) ხაში. (მაგარი კაკალი, აგრეთვე სანთლით ჩაიკრული 'სააღდგომო კვერცხი) კირკიტა, წაიკრებებული, (მაგარი სანთელი, მარილი) კოშტი მარილი, კოშტი სანთელი, (ნაქუქმაგარი ხილი: ნუში, ნიგოზი, თხილი, წაბლი, პუსტული და ეგვიპტარნი—საბა) ხული.

გასტეხს ქვასაცა მაგარსა
გრდემლი ტუერისა ლბილისა. შოთა.

...როინი ხმირად იკიდებდა ხელს ახალი შარვლის ჩიბებზე, სადაც კერკეტ-კვერცხები იწყო. რ. გვეტაძე.

2. მაგარი ნ. მკეთრი.

3. მაგარი ნ. მკედრი.

4. მაგარი ნ. მხნე.

5. მაგარი ნ. მიუვალი.

მაგარი აგებულებიხა ნ. ჭანსალი.

მაგარი ხასიათისა ნ. 1. მტკიე.

მაგარ-მაგარი ნ. 1. მაგარი.

მაგარი ნ. მსგავსი.

მაგდენი არაფერია ნ. დიდი არაფერია.

მაგვიანებელი ნ. 1. ჩამორჩენილი.

1. მაგიდა, სუფრა, ტაბლა, ტრაპეზი.

2. მაგიდა, სიფრო.

მაგიერი ნ. ნაცვლად.

1. მაგიერი, სამაგიერი, სანაცვლო, შენაცვლი. ნაცვალი, სანუჭყო. მუჭაჟა, საზლაური, მისაგებელი, კითხვა (ეს რა ცოდვის კითხვაა?).

უბოძა უსენს უზომო,
მუჭად მის მზისა დარისად. შოთა.

2. მაგიერი ნ. მოდგილე.

მაგიერობის გაწევა ნ. შეცვლა.

მაგიერში ნ. ნაცვლად.

მაგიერად ნ. ნაცვლად.

მაგიენებელი, მლანძღველი, ავად მახსენებელი.

აეი შეიღი დედ-მამის მაგიენებელია.
ანდ.

მაგისტანა, მაგნარი, მაგის მსგავსი, მაგგვარი.

მაგის მსგავსი ნ. მაგისტანა.

მაგნარი ნ. მაგისტანა.

მაგალი ნ. ზეინი.

1. მაგრად ნ. ძლიერ.

2. მაგრად ნ. ფრიად.

მაგრად შემოხვევა ნ. მოქუქევა.

1. მაგრამ, ხოლო, კი, ოღონდ, მოძე.
გარნა.

2. მაგრამ, მაინც, მაინც ხომ... დაბოლოს, ახში.

ბოლო დროს, ახში, მიიღო ბენინტურ-მა სტურები და გაუმასპინძლდა. ვაჟა.

მადა, იშტა, კუურტი (წყლის სმის დაუწყაოფილებელი სურვილი).

მადააშლილი ნ. 2. მადიანი.

მადააღძრული ნ. 2. მადიანი.

მადაგახსნილი ნ. მადიანი.

მადაზე მომყვანი ნ. მადიანი.

მადაშეკრული ნ. უმადო.

მადე ნ. სკა.

მადეგარი ნ. 2. მდევენელი.

1. მადიანი, მადის აღმძვრელი, იშტაზე მომყვანი, მადაზე მომყვანი, მადის მომგვრელი, მადის გამხსნელი.

2. მადიანი, მკამელი ბევრი ჭამის მოყვარული, მადაგახსნილი, მადააშლილი, მადააღძრული.

მადიდებელი ნ. 1. პატივისმცემელი.

მადის აღმძვრელი ნ. მადიანი.

მადის მომგვრელი ნ. მადიანი.

მადის გამხსნელი ნ. მადიანი.

1. მადლი ნ. ბარაქა.

2. მადლი ნ. დალოცვა.

3. მადლი ნ. სიკეთე.

4. მადლი ნ. ნიქი.

5. მადლი ნ. მადლობის თქმა.

1. მადლიანი ნ. დალოცვილი.

2. მადლიანი ნ. მოწყალე.

3. მადლიანი ნ. სათნო.

მადლიერი, მადლობელი, მადლობით აღსავსე, დაეალებული.

მადლის მიხმებელი ნ. მოწყალე.

მადლის მქნელი ნ. მოწყალე.

მადლის მყოფელი ნ. მოწყალე.

მადლმოსილი ნ. ზეშთაგონებული.

მადლმყოფელი ნ. ზეშთაგონებული.

მადლობელი ნ. მადლიერი.

მადლით აღსავსე ნ. მადლიერი.

მადლობის გადახდა, მადლობის თქმა, მადლობის შეწირვა (მადლობას გწირავთ). მადლი (ფერი ფერსა — მადლი ღმერთსა), სამაგიეროს მიგება, დამადლება (დაუმაღლა).

მადლმყოფელი ნ. ზეშთაგონებული.

მადრცხე ნ. სკოლა.

მადროვე ნ. დამაცა.

მაეგობა. ნ. 1. დავა.

მავალი ნ. მოსიარულე.

მაველობა ნ. სიარული.

მავენი ნ. ვინმე.

მავედრებელი ნ. მთხოვნელი.

მავი ნ. ლურჯი.

1. მავლობა ნ. 1. გასავალი.

2. მავლობა ნ. სიარული.

1. მავნე ნ. ეშმაკი.

2. მავნე, მვენებელი, ავისმქნელი, სავნებელი, საზარლო, საზიანო, ზიანის მომტანი, მაწყინარი.

3. მავნე ნ. ოჩოპინტრე.

მაერთებელი ნ. მაკავშირებელი.

მაერთი ნ. მაკავშირებელი.

მავენებელი ნ. 2. მავნე.

1. მაჯა ნ. ტკბილეულობა.

2. მაჯა ნ. დამშვენება.

მაჯალო ნ. კობტა.

მაჯანდა ნ. 1. ფასი.

მაჯარა ნ. ფარაჯა.

მაჯიდა ნ. ურიაკა.

მაჯლის ცოლი, შილი.

მაჯმანი ნ. მეთოკე.

- 1. მანმართი ნ. გუჯა.
- 2. მანმართი ნ. ტაბტი.
- მათარა ნ. კახხა.
- მათაყვანებელი ნ. პატუისმცემელი.
- მათითა ნ. სხანჯელი.
- მათრათი ნ. თაუა.
- მათრახი ნ. შოლტი.
- მათრახი გადაწანა ნ. ცემა.
- მათრახი გადაუშუფლა ნ. ცემა.
- მათრახი გადაუშუფლა ნ. ცემა.
- მათრახის გადაკრა ნ. სიტყვის გადაკრა.
- მათრეველა ნ. მრუმი.
- მათხახი ნ. ბერლი.
- მათხოვარა ნ. 1. გლახა
- 1. მათხოვარი, მთხოვნელი, ცოლად შერთვის მსურველი.

იმ ეკვარს ერთი ლამაზი ქალი ჰყავდა, ბევრი მათხოვარიც ჰყავდა. მაგრამ არავის აძლევდა. ზღაპ.

- 2. მათხოვარი ნ. გლახა.
- მათხოვრობა ნ. გლახაობა.
- 1. მაიმახი ნ. გონჯი.
- 2. მაიმახი, ფეხმრული, ფეხმოქცეული, ფეხებგაჩახული, აჭა-ბაჭა. ნ. აგრეთვე კოქლი.

კოქლს, მაიმახსა და სახინარს ნება ჰქონდა თავის ბატონთან ერთად სუფრას მოსჯდომოდა. თ. ს. ა. ხ.

- მაიმუნეი ნ. გონჯი.
- მაიმუნობა ნ. მიბაჭეა.
- მაინც ნ. 2. მაგრამ.
- მაინც ხომ ნ. 2. მაგრამ.
- მაისი, ვარდობის თეე.

- მაკავშირებელი, შემაკავშირებელი მათრებელი, („და“ მათრებელი კავშირია), მაერთი. ნ. აგრეთვე კავშირი.
- მაკე ნ. ორსელი.
- მაკვილავი ნ. ხუმარა.
- მაკინტალი, ბული, აჩილა, ულაყი, კურო, მწარმოებელი, მძუნავი.
- მაკინტლობა ნ. აღრევა.
- მაქანეი ნ. ლეჩაქი.
- მაკრატელი, (ცხვის საპარს-საკრევი

- მაკრატელი) ფუქარდი, საპარსავი. (დიდი საბაღე მაკრატელი) სარისველი.
- მაკრატლის დაღდება ნ. 2. კრა.
- მალა ნ. წინამო.
- 1. მაღალი ნ. მტკრევალი.
- 2. მაღალი ნ. 4. ნაზი.
- მაღამო. საღუნეი, სეხი, ჩასახელი მამალი.
- მაღაუზე გადასვლა ნ. 2. გორვა.
- მაღაყი ნ. 2. გორვა.
- მაღაყით ნ. თაღაყირა.
- მაღაჩინი ნ. კომში.
- მაღე ნ. სწრაფად.
- მაღემსრბოლი ნ. შოკიკი.
- მაღეფუჟადი (სწრაფე), საღეველი.
- მაღვა, ფარვა, იღემალად ყეთება, საიდუმლოდ შენახვა, საიდუმლოდ ღაპარაკი.

არს პირველი მიჯნურობა. არ დაჩენა ქირთა, მაღვა. შოთა.

- მაღვით დაძვრება (დაიარება, დაღის), ნ. სიარული.
- 1. მაღი ნ. გადასახელი.
- 2. მაღი ნ. სასწრაფო.
- 3. მაღი ნ. ქეფჩა.
- 4. მაღი ნ. ცქვიტი.
- მაღიად ნ. სწრაფად.
- მაღ-მაღე, ხშირად, ხშირ-ხშირად, ჩქარ-ჩქარა, წამდაუწუმ, წარამარა, ყოველ წუთს, ყოველ წამს, ყოველ ნაბიჯზე, ყოველ ფეხის გადაღმავზე.

...და მერე კი წვიმა, წვიმა წყნარი, წვიმა წელწანწყარი, წერილ წვეთებად აწიქწიყია, წამდაუწუმ, წარამარა. ს. ფაშალი.

- 1. მაღულად ნ. მიპარკით.
- 2. მაღულად, ფარულად, მოფარკით, იღემალ, ნამალეველ, ქვეშ-ქვეშად.
- მაღული ნ. 1. საიდუმლო.
- მაღული ხრიკები ნ. მზაკერობა.
- მაღხაზი ნ. ცქვიტი.
- მამა ნ. მღვდელი.
- მამა აბრამის ბატყანი ნ. დინჯღ.

მამათავლობა, სოდომის ცოდვა.

- 1. მამამთავარი ნ. ფუქუმდებელი.
- 2. მამამთავარი ნ. წინაპარი.

მამაილა ნ. 2. ნამდვილი.

- 1. მამაკაცი ნ. კაცი.
- 2. მამაკაცი, კაცი, მამრი (მამრობითი სქესი).

ღიაცს ვინ მოგცა ის ნება საქმე აეთო მამრისა? ვ ა ე ა.

მოვიდა ორი ცხენოსანი, ერთი ქალი და ერთი კაცი. ე. ნინო შვე

მამალი ნ. 3. ნამდვილი.

მამალი ცხვარი ნ. 2. ვერძი.

მამალი ცხოველი: (კატა, ძაღლი) ხვადი, (ცხენი, სახედარი) ახტა, ულაყი, აქილა, ურა, ვაყა, (თხა) ვაცო, (დაუკოდავი თხა) ბოტი, (ცხვარი) ვერძი. (ღორი) ეშუა, (დაუკოდავი) ვერატრი. ტახი. (აქლემი) ლოინი, ნარაქლემი. (მსხვილდება საქონელი, ჩხვი, ირემი) ხარი, ჩონგა, (ხამთარგამოვლილი სახარე ხბო) ბოჩოლა, (წლისაზე მეტი ხბო) მოზვერი, (ორი წლის ხარი) ბოიყი, (საკოდარი ხარი) აზვერი, (დაუკოდავი ხარი) ბულა, პრასი, (შესაწირავი) კურატი, ზეარაკი.

მწუხრის თქვან: ვიღვე თორღვასა მამინ მოუქლავს ხარია. ვ ა ე ა.

ელონმა ვაყა ცხენივით დაცქვიტა ყურები. ნ. ლორ.

ბოლნისის ხატს კურატიც შევსწირეთ და აღაპებიც ჩავაწერინეთ. მ. ჭ ა ვ ა ხ.

მამანი, მამა-პაპანი, ძველები, შდრ. წინაპარი. კ უ თ ხ. წინანი.

ნუ შეგვიშლი მამათ ანდერძს. სირცხვილისგან დაგვიხსენი. ი ლ ი ა.

(შვეკანიანთა) მამაპაპანი დაიხოცენ იწლისილთაგან... იმეგში. ი. გ ო გ ე ბ.

მამამძუძე ნ. ლალა.

მამისხლად ფასობს ნ. სიფერჯა.

- 1. მამაცი ნ. გულადი.
- 2. მამაცი ნ. მარჯვე.

მამაცურად ნ. ყონალად.

მამაცობა ნ. სიმამაცე.

მამითადი, ნადი.

მამითადი ჰყავს თინიას. დღეს არის ჩისი ლხინია. რ. ე რ ა ს თ.

მამით ერთი ნ. ერასისხლიერი.

- 1. მამლაყინწა ნ. ამაყი.
 - 2. მამლაყინწა ნ. მოჩხუბარი.
- 3 მამლაყინწა, ყუიწილა, ჩიორა, მამალა.

„ეს ძალიან თამამი მამალა იზრდება, — იხაზოდა პატრონი. — სწორედ ნამდვილი მამალია“. თ. სა ხ ა კ.

მამლის ყვილი ნ. განთიადი.

მამრი ნ. 2. მამაკაცი.

მამულ-ღედული ნ. 1. მამული.

1. მამული, ღედული, მამულ-ღედული, ადგილ-მამული, სამემკვიდრო. მამაპაპეული ქონება.

2. მამული. ნ. სამშობლო

3. მამული. საბატონო.

მამულიშვილი, სამშობლოს ერთგული, სამშობლოსათვის თავდადებული.

მამულიშვილური ნ. სამამული.

მამცნებელი ნ. შემტყობინებელი.

მამხილებელი, გამამტყუნებელი (საბუთი).

მანა ნ. პალო.

მანამ, სანამ, უწინ (უწინამდე დღე გაუქრეს), ვიდრე, ვინემ, ვიდრემდის, მოძვე. ვირე.

სანამ პავლე მოვიდა. პეტრეს ტყავი გააძრესო. ა ნ დ.

თევდორა უხრო კეუაში დაუქლა (ღელას) სასიძოდ. ვიდრე ლატაკი თებრა.

გ. ბ ა რ ნ.

- 1. მანანა, ბურღული.
- 2. მანანა ნ. ხელის შეწყობა.

მანგალი ნ. მაყალი.

1. მანგი ნ მარგალიტი.

2. მანგი ნ. მთვარე.

მანდ ნ. იქ.

მანდიკი ნ. აბა:

მანდილი ნ. ლეჩაქი.

მანდილოსანი ნ. ქალი.

მანდური ნ. წალო.

მანეთი, ინალთუნი.

მანეული ნ. ტირიფი.

მანიაკი ნ. გულქანდა.

მანიშნებელი ნ. მაჩვენებელი.

1. მანკანი ნ. ილი.

2. მანკანი ნ. მაყალი.

მანკი ნ. წუნი.

მანტია ნ. წამოსახსამი.

მანუგეშებელი, ნუგეშისმცემელი.

მანქანება ნ. მზაჯერობა.

მანქანების მოწყობა ნ. მუღლის და-
თესვა.

მანქანიერი ნ. ცბიერი.

მანღალი ნ. მაყალი.

მანუული ნ. იაფი.

მანძილზე, სიგრძეზე, გაყოლებაზე.

ყოველივე ეს... გულმავეიწყ ავტორს
რამდენისამე სტრიქონის მანძილზე ავიწყ-
ყდება. ილი ა.

1. მანძილი, გზა, სავალი (ორი ღღის
სავალი), წასვალი.

2. მანძილი ნ. სიგრძე.

3. მანძილი ნ. 2. განსხვავება.

1. მანჭვა ნ. კეკლუტობა.

2. მანჭვა ნ. ღმეჭა.

მანჭვალი ნ. ლურსმანი.

მანჭია ნ. 2. კოპწია.

1. მანჭო ნ. ალუხი.

2. მანჭო ნ. სახელური.

მანჭკორა ნ. სოკო.

მანჭახიკი ნ. ჭარა.

მანჭიკი ნ. ცივა.

1. მანჯლო ნ. მუავე.

2. მანჯლო, ქუეჩა, უშქური, ზირიშვი.

თურამაულის პატრონი
ტყეში ეძებდა მანჯლოს. • ნ დ.

მაჟარა ნ. მწნილი.

მაჟარი ნ. თოფი.

მაჟაური, კრილი.

მარავად დამზადება ნ. მომარაგება.

მარავიანი, თადარიგისანი, თავშენახუ-
ლი.

მარად ნ. მუღამ.

მარადი ნ. დაუსაბამო.

მარადის ნ. მუღამ.

მარადისი ნ. 2. ნიადაგი.

მარადისმყოფი ნ. დაუსაბამო.

მარადმოსაგონებელი ნ. დაუეწყარი.

მარადმწვენე ნ. 2. ნიადაგი.

მარადსახოვარი ნ. დაუეწყარი.

მარადიული ნ. 2. ნიადაგი.

მარაქა ნ. ბრბო.

1. მარახოში ნ. მუავე.

2. მარახოში ნ. მუშხუნა.

მარახული ნ. თრთვილი.

მარგალიტი, მანგი („მარგალიტი გინა
მთოეაგე“ — ს ა ბ ა), ჭავარი, (წერილი
მარგალიტი) კიოტა მარგალიტი.

უხვად გასცეს საბოძვარი,
- მარგალიტი, ვითა ღრამა. შოთა.

ღმეგრძელობა ბატონ მეფეს.
ქვეყნის თვალსა და ჭავარსა. აკაკი.

1. მარგებელი ნ. 2. სასარგებლო.

2. მარგებელი ნ. ყუათიანი.

მარგვლა (ნათესებისა), ხელვა (სარე-
ველა ბალახისა), ცარვა (ვაზისა).

1. მარგი ნ. 2. სასარგებლო.

2. მარგი ნ. 4. კვალი.

მარგილი ნ. ბალო.

მარგული ნ. მუწუი.

მარღად ნ. სწრაფად.

მარღი ნ. ცქვიტი.

მარღვი, მომდენი, მომრევი (ნადირისა
ნადირობისას).

იგი მინდორს ნადირობდა,
ღაფანაჩა მარღვი და. შოთა.

მარზაპანი ნ. მოადგილე.

1. მართ ნ. მართლა.

2. მართ ნ. 2. მართო,

- 1. მართალი ნ. 1. ალალი.
- 2. მართალი ნ. 1. ნამდვილი.
- 3. მართალი ნ. სიმართლე.
- 4. მართალი ნ. წმინდა.

1. მართება (მართებს), მოვალე ვარ, ვალდებული ვარ. სესხად აღება (აღებული მაქვს), დავალებული ვარ (მისგან). დამედო მისი ვალი. მოძვ. თანამედბ. ვარ. შდრ. კმართებს.

2. მართება ნ. შურისძიება.

მართებლობა, მმართებლობა, გამგებლობა, ხელისუფლება.

მართებულად ნ. რიგიანად
მართებული ნ. 1. ნამდვილი.

- 1. მართებულობა ნ. შესაბამისობა
- 2. მართებულობა ნ. 2. წესი.
- 3. მართებულობა ნ. წონასწორობა.

1. მართვა ნ. 11. გამართვა.

2. მართვა ნ. გამგეობა.

მართვა-გამგებლობა ნ. გამგეობა.

მართვე (მართვი), სინილა, ჩვილი ფრინველი, (ქათმისა) წიწილა, ვარია, (ბატისა, იხვისა) ქუქული, (ინდაურისა) ქუცი, (ქორისა, მიმინოსი, შვეარდნისა, არწივისა) ქულა, (ყვავისა) ბახალა, (ხოხბისა, გნოლისა, კაკბისა) ღლაპი, ლაპი, (მტრედისა) ხუნდი, (მწყრისა) ჩოჩორი, (მერცხლისა) ბარტყი, (წეროსი) ბეიტე.

საწყალობლად წიოდნენ ხოხბის ღლაპე-ბი ღიქიანებში. კ. გამს.

ყვავსაც თავისი ბახალა მოსწონსო. ანდ.

მართკუთხედი ნ. სწორკუთხედი.

მართლა, მართლა და მართლა რომ, მართლაც, მართლაცდა, ღიახ, ღიიდაც, ღიი, დასტერ, მახლას, სწორედ, ნამდვილად, ხუმრობის გარეშე, ოლონდაც, დანამდვილებით, შეკმარიტად, უთუოდ, ტყუილად კი არ არის ნათქვამი, უსათუოდ. უეკველად. აუცილებლად, ყოველთვე ვქვს გარეშე, ექვს გარეშე, თაინათ, თაიანათ. დამიჯერეთ, მერწმუნეთ, სას. უსიკვდილოდ (უთუოდ, უსიკვდი-

ლოდ მოვალ), როგორც კაცი (როგორც კაცი სჯობია). მოძვ. მართ.

თუმცა ქალია ხელმწიფედ - მართ ღმრთისა დანაბლია. შოთა.

ოლონდაც, ჩემო ღუარსაბ, ოლონდაც! ილია.

მართლაცდა ნ. მართლა.

მართლა რომ ნ. მართლა.

მართლად ნ. მართლა.

მართლაც ნ. მართლა.

მართლაცდა ნ. მართლა.

მართლისმთქმელი, სიტყვამოუმცლარი, სიტყვანუნებრელი, სიტყვასწორი. მართლმსაჯული ნ. პირუთენელი. მართლმსაჯულება, სამსჯავრო, სამართალი.

მარი ნ. ურვადი.

მარიამოზის თვე ნ. აგვისტო.

მარიამქია, ქიაშია, მხვევალა.

მარილზე წაეიდა ნ. მოკვდა.

მარილი ნ. 2. სარისტა.

1. მარილიანი ნ. კობტა.

2. მარილიანი ნ. სანდომიანი.

მარილიანი სიტყვა ნ. ოხუნჯობა.

მარილწული, წათხი.

მარიოტა ნ. ბუნიობა.

მარიფათი ნ. სარისტა.

მარიფათიანი ნ. ყოჩალი.

მარიხი, მარსი, არეა, არია.

მოდო, მარხო, უწყალოდ დამქვერ ღახვრითა შენითა. შოთა.

ლომის ბურჯზე აღმობრწყინდა არია. ბეს.

მარმარი ნ. მარმარილო.

მარმარილო, მარმარილოს ქვა, მარმარი, დრუნგილი.

მარმარილოს ქვა ნ. მარმარილო.

მარან ნ. წნელი.

მარსელი, მარხელი.

მარსი ნ. მარხი.

მარტაცი ნ. ქაშანური.

მარტვილი ნ. მოწამე.

მარტვილობა ნ. 2. ტანჯვა.

მარტია ნ. შოშია.

მარტივი ნ. 2. უბრალო.

1. მარტო, მარტოდმარტო, სრულიად მარტო, ტლუ. ხელმარტო, მარტოხელა, ლიტანი კაცი, ოთახში გამომწყვდეული, ბაიყუში (ბაიყუშივით მარტოა), თავკაცად.

არა ჰყავს ძმა და ცოლი, ბიძა და ბიძაშვილი. ერთი ლიტანი კაცია. ვ ა ე ა.

2. მარტო, მხოლოდ, მხოლოდ და მხოლოდ, მხოლოდდა, მარტო(ო)ოდენ, მოძვ. ოდენ, მართ (მართოდენ).

სხვა ძე არ ესვა მეფესა. მართ ოდენ მარტო ასული. შ ო თ ა.

3. მარტო ნ. 3. ცარიელი.

მარტო ერთი ნ. ერთადერთი.

მარტოობა, სიმარტოვე, განმარტოება, მარტოხელობა. თავის განმარტოება. განცალკევება, ხმის გამკემი არავინა ჰყავს. მოძვ. ხალვა.

ნიღაგმცა ჰქონდეს ხალვა. შ ო თ ა.

მარტოობის მოუვარული ნ. კუშტი.

მარტოდენ. ნ. 2. მარტო.

მარტოდმარტო ნ. 1. მარტო.

მარტოხელა ნ. 1. მარტო.

მარტოხელობა ნ. მარტოობა.

მარულა ნ. ჯირითი.

1. მარქაფა ნ. სათადარიგო.

2. მარქაფა ნ. ცხენი.

მარქენალი. მრქენელი, მრჩილელი.

მარდი ნ. ელაში.

მარდიანი ნ. ელაში.

მარაუფი, ყუღფი, საცილოვე, ღილის კილო, ჩასალილაფი, კუშტაბანი, გუჯასტა.

მარჩბივი ნ. 1. წყვილი.

მარჩენალი ნ. შემნახველი.

მარჩენელი ნ. შემნახველი.

მარჩხი ნ. 1. კრელი.

მარჩილელი ნ. მკითხავი.

მარცვალი, თესლი, კაკალი, ბურთულა.

სეტყვის კაკლები ერთმანეთში იყო აღუფხული და აქა-იქ მოგროვილი.

შ. არა გვ.

16. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

1. მარცხი ნ. უბედურება.

2. მარცხი ნ. 1. შეცდომა.

3. მარცხი (მარცხი განიცადა), წარუმატებლობა, დაცარვა (საქმე დაეცარა), ჩაშლა, ჩაფუშვა, ჩაფლავება, მოძვ. რიალი.

სამთავე სამგნით მიჰმართეს. თავსა მით უყუეს რიალი. შ ო თ ა.

მარცხის მოხვლა ნ. ხათაბალაში ჩავარდა.

მარცხნივ, მხარმარცხნივ, ხელმარცხნივ.

მარწუხი, გაზი, ჩქიფი, სიმქაში.

მარწუვი, ხმილი, დარდალა.

მარწუვისფერი ტუჩები ნ. წითელი.

მარხვის შენახვა, მარხულობა (მარხულობს).

მარხილი ნ. ცივა.

მარხულობა ნ. მარხვის შენახვა.

მარჩანი, ძოწი.

1. მარჯვე ნ. ადვილი.

2. მარჯვე ნ. 4. მახვილი.

3. მარჯვე ნ. საზრიანი.

4. მარჯვე, ყოჩაღი, ხერხიანი, მოხერხებული, ფხიანი, გერგლიანი, ხელგამომავალი, ეაქეაცი, ხელსწრაფი, მოსხეპილი, ფხა გამოიჩინა, უნარი გამოიჩინა, ივარგა.

ჰკრა ერთმა მოსხეპილმა ყმაწვილმა კაცმა ცხენს და ზედ მიადგო ყიზილბაშს. ო ლ ი ა.

არ იყავ მედღეხვალე, იყავ ხელგამომავალი. გ. ლ ე ო ნ.

5. მარჯვე ნ. ცქვიტი.

6. მარჯვე ნ. 4. ხელსაყრელი.

7. მარჯვე ნ. 7. ხელი.

მარჯვე დროის შესაფერისი ნ. 1. დროული.

მარჯვე დროულად ნ. 1. დროული.

მარჯვე მსროლელი ნ. ჩუბინი.

მარჯვე პასუხი ნ. ნამაქიანი სიტყვა.

1. მარჯვედ ნ. ახლო.

2. მარჯვედ ნ. ყოჩაღად.

მარჯვედ დახვედრა ნ. შეტყვის მოგვრება.

მარჯვენა ხელი ნ. მოსაგრე.
მარჯვნივ, მხარმარჯვნივ, ხელმარჯვ-
ნივ.

მასაზრდოებელი ნ. ყუათიანი.

მასათი ნ. სალესი.

მასალა ნ. 3. წყარო.

მას აქეთ ნ. შემდეგ.

მასე ნ. 1. ბაღე.

მასთან ერთად ნ. თანაც.

1. მასიამოვნებელი ნ. მაამებელი.

2. მასიამოვნებელი ნ. მლიქვნელი.

მასლაათი ნ. ლაპარაკი.

მას უამსა შინა ნ. უწინ.

მასმორე ნ. მყალი.

მასპინძლობა, გამასპინძლება (გაუ-
მასპინძლა), სტუმრის დახვედრა, სტუ-
მარ-მასპინძლობა, პურმარილი, პურობა.

უკეთესი მასპინძლობა

უნდა ვთქვათ, რომ არ ნახულა.

ა კ ა კ ი.

1. მასრა ნ. ვაზნა.

2. მასრა, ქილა (ჩიხისა).

მარცხნით მკერდს სასწრაფო უჩანს,
თითბრისა, მასრებიანი.

ვ ა უ ა.

მას უკან ნ. შემდეგ.

მას უკანით ნ. შემდეგ.

მასულღამუღებელი ნ. 4. ცხოველი.

მას შემდეგ ნ. შემდეგ.

მასწავლებელი, მოძღვარი, დამრიგე-
ბელი, მწვრთნელი, აღმზრდელი, ხელ-
მძღვანელი, ოსტატი, ხოჯა, მოძვ-
მწვრთველი.

გონიერსა მწრთველი უყვარს,

უგუნურსა გულსა ჰგმირდეს. შ ო თ ა.

მოძღვარი თავის მოწაფეს სულიერ-
სარწმუნოებრივ ხელმძღვანელობასაც
უწყევდა და მწერლობასა, მეცნიერებასა
და როველიმე ხელოვნებასაც ასწავლი-
და.

ი. ჯ ა ვ ა ხ.

მასწორ ნ. გასწვრივ.

მასხარა ნ. ხუმარა.

მასხარად ადგება ნ. დაცინვა.

1. მატაროცი (მატაოცი) ნ. ლაქლაქა.

2. მატაროცი (მატაოცი) ნ. მეტიჩარა.

1. მატება ნ. გაიდება.

2. მატება ნ. 16. შლა.

3. მატება ნ. 11. მოქცევა.

მატარაბაზი, ოინბაზი, თაღლითი, იშ-
კილბაზი, არამზადა, ლუპესტაკი, ლა-
პესტაკი, ტრაბუცა, თვალთმაქცი, თვალ-
დათვალ მატყუარა, ქლესა, გაქლესილი,
გაქნილი, გაქეპილი, გამოქეპილი, გაღ-
ლუტილი, ეშმაკი, აღიღამი გამოსული,
ცხრა თოკში გამოვლილი, გაცვეთილი,
ღარგეილი, გამოქეპილი, მოხერხებუ-
ლი, დაქოქილი, ყალთაბანდი, კვაკი,
ქეებულანი, გამოჩანდრული, გამოჩაგურ-
ლი, გაიძვერა, ქვეშქვეშა, სას. ჯიბი-
დან გავარდნილი. ნ. აგრეთვე ცბი-
ერი.

ძალიან გაღლეთილი კაცია შენი ოს-
ტ-ტი. გ. წ ე რ ე თ.

ღარგეილმა აზნაურმა ზედმიწევნით
იკოდა „ზაკონის კანონები“.

ნ. ლ ო რ თ ქ.

დიომიდე, ნაქები საღამოების მოწყო-
ბაში და გამოქეპილი თამადა, ნაწყენი
იყო. დ. კ ლ დ.

უფროსი მეტის მეტი გაქნილი, გაი-
ძვერა და გამოცდილი კაცი იყო.

ი. ე კ ა ლ.

მატარაკვეცა ნ. მეტიჩარა.

მატური ნ. ძეგლი.

მატყეირი ნ. ბანგველიანი.

მატყლი ნ. ზალანი.

1. მატყუარა ნ. მატარაბაზი.

2. მატყუარა ნ. ცრუპენტელა.

მაული, ლანდრა, სკალატი, სკლატი.

მაუწყებელი ნ. შემტყობინებელი.

მაფრაშა, გვალაგი, გუალაგი, გვალ-
რაკი.

მაქმანი, ბაფთი, არშია (ლეჩაქზე შე-
მოვლებული) მანიაკი, საოღველი.

მაქნი ნ. ვარგისი.

მაქნისი ნ. ვარგისი.

მაქნისობა ნ. გამოღვამა.

მაქო საბეჭდავი.

მაქურდალა ნ. ქურდი.

საყრელად, გელის მოიხებით. ხარბად, ღაჭიმითებით, ლაზთიანად მიიღია, გულიანად მიიძღა, გამგელებით ქამა.

ამ კალმასს (ლუარსაბი) ლაზთიანად მიიძღა. ილია.

- მაძღარა ნ. შაძღრისად.
- მაძოვარი ნ. 1. მწყემსი.
- მაწანწალა ნ. მოხეტიალე.
- 1. მაწანწური ნ. ხრალი.
- 2. მაწანწური ნ. სარცხი.
- მაწვეარი ნ. 1. მკვიდრი.
- მაწვევარი ნ. შიკრიკი.
- მაწვიერი ნ. შიკრიკი.
- მაწიერი ნ. ეუთიანი.
- მაწოვარი, მეძუტერი.
- მაწონი, ქარაღული.

მათსა საზრდოს სხვა რტაეებს, ტირის ცოლი მეძუტერი, შიმშილისგან რტე უშრება, წივის შვილი უსუსური. აკაკი.

- მაწრელი ნ. ეშმაკი.
- მაწუინარი ნ. 2. ჰაენე.
- მაქა(წ)კალი, შუაკაცი, შუამაველი, გამრიგებელი, დაღლი, მოციქული. ხას. მაშეალი.

მაქანკალი, გრძელიძისაგან მიგზავნილი, ცყო ერთი მოხუცებული დედაკაცი. ილია.

თედო, როგორც რტი დაღლი, არიგებდა ქალებს. ნ. ლორთქ.

დედაკაცმა დიდი ბოდიშით დაიწყო, მოციქულად გვახელით სოფლიდანაო. ბ. ხხ.

- მაქა(წ)კლობა (მაქა(წ)კლობს), გარიგება (ურიგებს).
- მაქახელი ნ. თოფი.
- მაქარი ნ. ღვინო.
- მაქატელი ნ. ლაქლაქა.
- მაქახელი ნ. თოფი.
- მაქეკი ნ. 2. დედა.
- მახა ნ. ხორბალი.

- 1. მახალი ნ. აბგა.
- 2. მახალი ნ. ღვინო.
- 1. მახარა ნ. ბოსტანა.
- 2. მახარა ნ. ყურტი.

მახარობელი ნ. შემტყობიჩეხელი.

1. მახე: (ფრინველთა დასაქვრად). აშკრიალი, აქანთი, ოჭრჩი (ბუის მახე), აქანთი, სასირე, ჩიტბადე, ტრეღბადე, (ქორის საყელე მახე) გეუყო. გაწარი („მახე მწყერთათვის, გრძლად ნაგები“ — ს ა ბ ა). ფაერკოლი. პოტიკო, ილინჯა, ილინჯა („ჩიტის მახე, გალიის მსგავსი“ — ს ა ბ ა).

ჩიტს ველგამდით აქანათსა, ლასტს ვუგებდით ბელურასა. რ. ერისთ.

წყველმან ცრუემან... ფეხქვეშ ილინჯა დამიგო. დ. გურ.

2. მახე: (ცხოველთა დასაქვრად) ხაფანგი, საფრთხე, საიფენო, საფენო, სარეგავი, რიყა, ისხერტი, ასმენაკი, სასხლეტი. ჯღა — შვილი.

მახეში გაბმა ნ. ხათბალაში ჩავარდნა.

- მახეწარი ნ. მთხოვნელი.
- მახვილგონიერი, გონებამახვილი.
- მახვილაკი ნ. ხუმარა.

- 1. მახვილი ნ. ბასრი.
- 2. მახვილი, ხმალი, გორდა (მოკლე უეალო ხმალი), გორდახმალი, ლეკური („უეადო ხრმალი, გინა ლეკუთისა“ — ს ა ბ ა). ფრანგული, დავითფერული, აფთი („მახვილი ბრტყელი და ტანგრძელი“ — ს ა ბ ა), საბარვალი (მოკლე ხმალი, ცხენზე დასაყრავი), დამნა (მოკლე სწორი ხმალი), გველისპირული, ჩელთი (ფართო მახვილი), ბერა (ბერაში გატარება), ვაზრი, ვარიზი (ცულის მსგავსი), ტყავის საფხეკი ხმალი) კალდომი; მოკვ. ხრმალი, ჭავარდენი.

აღარც ლეკური, აღარც სითა მალია. ი. ევდომ.

მარჯენიე ჰქონდა დაწყობილი ხმალი, შუბი, აფთი. გ. წერეთ.

ძირს დაეცნენ... მინდიასაგან დაკრუ-
ლი დაწნით. ვ. ბ ა რ ნ.

აიხსენ გულისპირული,
ღიატო ვალუგღე ცხემლადა. ვ ა ე ა.

ხმალს აპრიალებს გორდასა
მაზედ ნათელი ჰფენია. ვ ა ე ა.

მ. მახვილი, ხმის ასამაღლებელი.

1. მახვილი, მარჯვე (მხედველობა).

5. მახვილი, მოსწრებული, კვიბატიანი
სიტყვა, ნაკვესი (აკაკის ნაკვესები), ენა-
მოსწრებული.

მახვილი სიტყვა ნ. ხუმრობა.

მახვრალი ნ. მოწყენილი.

მახინჯი ნ. გონჯი.

მახიობელი ნ. ხუმარა.

მახლას ნ. მართლა.

მახლახი ნ. ლაფთიანი.

1. მახლობელი ნ. ახლობელი.

2. მახლობელი ნ. მოყვანი.

მ. მახლობელი ნ. შინაური.

მახლობლად ნ. ახლო.

მახმორი ნ. ილი.

მახმური ნ. მთვრალი.

მახოხი ნ. 2. შექამადი.

მახტა ნ. ვადასახადი.

მაჭამა ნ. ზმა.

1. მაჭლაჭუნა ნ. გონჯი.

2. მაჭლაჭუნა (ძილში მაჭლაჭუნა ახ-
რჩობდა), უემური (რა უემური დაგაწ-
ვა?), უქმაჭური.

მაჰმადიანი, მუსლიმანი, სარკინოზი.

მბგერი ნ. უღეროვანი.

მბეჭავი, მბეჭველი, მქსელაუი.

კაცი ჯაბანი რითა სჯობს
ღიაცსა, ქსლისა მბეჭველსა? შ ი თ ა

მბეჭდავი ნ. მესტამბე.

მბმოიარე ნ. მსხმოიარე.

მპორგავი, მშფოთვარი, მშფოთვარე.
დაუდგრომელი. ნ. აგრეთვე ბობოქრო-
ბა, გაშმაგება და აჯანყებელი.

მპობა ნ. თხრობა.

მპრუნავი ნ. ქტევალი.

1. მპრძანებელი ნ. ბატონი.

2. მპრძანებელი ნ. გაბატონებელი.

3. მპრძანებელი ნ. მეფე.

4. მპრძანებელი ნ. 1. ძლიერი.

მპზინავი ნ. ბრწყინვალე.

მპრძანებლობა ნ. ბატონობა.

მპოქველი ნ. გონიერი.

მგალობელი, მომღერალი, მოქიქიქი.

მგელკაცი ნ. 2. აფთარი.

მგეშავი ნ. მწერთნელი.

მგვანი ნ. 2. მსგავსი.

მგზავრი ნ. გამველი.

მგზავრობა, მოგზაურობა.

1. მგზნებარე ნ. აალებული.

2. მგზნებარე ნ. ფიცხი.

მგლინავი ნ. 2. ქვემძრომი.

მგლის-ლუქმა ნ. სამკლე.

მგლისფერი ნ. ნაცრისფერი.

მგლოვიარე ნ. ქირისუფალი.

მდეგი ნ. ზემდეგი.

მგლური ნაბიჯი ნ. რბენა.

მგოსანი, მეჩანგე, მეტრიბი, პოეტი,
მელექსე, შაირმთხველი ი რ ო ნ. ლექ-
სთა მჩმხველი.

მგოსანი მოდგეს, ისმოდა
ხვა სიმღერისა ტუბილისა. შ ი თ ა.

მგრჯინავი, ხმაალალი.

მგრძნობიარე, გულის ამაჩუყებელი,
გულისამაჩილებელი, ცრემლების მომ-
კვრელი.

მგრძნობიარობა ნ. ალღო.

მდაბიო (მ ო ძ ე.), უაზრო, უჯიშო,
დაბალი გვარისა, უბრალი ხალხის შვი-
ლი, დაბალი წრიდან გამოსული, საზო-
გადობის ქვედა ფენებიდან გამოსული,
დაბალი წარმოშობისა.

სწავლის გავრცელებისა და სახსრების
მოპოვებისათვის თითონ ჩვენმა დაბალ-
მა ხალხმა დიდი თვითმოქმედება გამო-
იჩინა. ი ლ ი ა.

მდაბიოსიტყვაობა, ხალხური ენა,
ხალხური მეტყველება.

მდაბიო აზნაური. ნ. ცალქალამანი.

მდადე ნ. მაყარი.

მდადი ნ. მაყარი.

1. მღარე ნ. 1. დაბალი.

2. მღარე ნ. ცუდი.

მღგმური, მობინავე, მობინადრე, ბინადარი, მსახლობელი. მცხოვრები, მეკობერი, მოჭირავე.

სარგებლობდა ამ სამოკრით, როგორც ლოლსის ერთი მეკომერტაჟანი.

ა. ყ ა ზ ბ.

მღგნალი ნ. ტარიფი.

1. მღგომარეობა, ყოფიერება.

2. მღგომარეობა ნ. გარემოება.

მღგომარეობაში ნ. ნაცუად.

მღგრალი ნ. მკვიდრი.

მღებიაჩე ავადმყოფი ნ. ავადმყოფი.

1. მღევარი ნ. 1. მღვენელი.

2. მღევარი ნ. 2. მღვენელი.

1. მღვენელი. მზავრელი. შემეფიწროებელი. მღევარი. მწვალბული. სულს ამოშვებელი. მტყვევლი.

2. მღვენელი, მღევარი. მადევარი

ორი კერძოდღეს მღევარი ერთს ერთს ღაჟქერსო. ა ნ ღ.

მღელი ნ. ბაღანი.

მღიღარი, მღძღებელი, მემღძღებელი. მქონებელი. ჯიბსქედი. წელმაგარი, ქონებრივად ძლიერი. სქელჯიბიანი, ფულიანი. ქონების პატრონი. დოვლათიანი, გაყვარებული. უპირველი. ყარჯი ოჯახის შეილი, მაძლარი. ნ. აგრეთვე ყეთილღღება და გამდიდრება.

განა ჩვენს თბილისში კარტუზიანი ვაჭარი. მაძლარი ბუბუა და კარტნიანი რაჭველი ერთნაირად ჩამუღლ-დახუარულნი არიან! ი ღ ი ა.

მღივანი ნ. 2. მწერალი.

მღინარე. წყალი.

ორი წყალია კახეთში. ი. ე ვ ღ.

მღინარება ნ. 1. მიმღინარეობა.

მღინარი ნ. მოსიარულე.

მღინარისპირელი ნ. სანაპირო.

მღინარის პირას ნ. სანაპირო.

მღოვრედ, წყნარად, ნელად, ნელ-ნელა. ნელი, ნარნარად, ნება-ნება, ნება-ნებაზე, აუჩქარებლად, ბაჭბაჭით. ტა-ათით. მყოვარ, ღონედ, ღუნედ, ღინჯად, მძიმედ. მძიმე-მძიმედ (მძიმე-მძიმედ მოაბიჯებდა). გულდინჯად. ზეტბორავს (მიტბორავს მტკვარი კასპიის ზღვისაკენ.)

ნელად მოღელღავს მოღელღენ მტკვარი ანკარა. ნ. ბ ა რ ა თ.

დახანხალებდა (სეავი) ცაშია; გულდინჯად. ნება-ნებასა. ე ა ე ა.

მღრტვინავი ნ. მოღელღენე.

1. მღუმარე ნ. მუსატყვო.

2. მღუმარე ნ. 3. დაყურსებელი.

მღუმარება ნ. ღუმლი.

1. მღურვა ნ. 2. უსიამოვნება.

2. მღურვა ნ. წუნწი.

1. მღულარე ნ. ცხელი.

2. მღულარე (ტრემლი). ცხარე, მწარე.

მღულარება ნ. ტრემლი.

მღულარების ფრქვევა ნ. ტირილი.

მღულარე წულის გაღასხმა ნ. გაფუფუქვა.

1. მღულვრა ნ. გაფუფუქვა.

2. მღულვრა ნ. ტირილი.

მეაბანოე, მექესე.

(ქოსა) მეაბანოესთან მივიდა. ს ა ბ ა.

მეამხოხე ნ. აჩანყებული.

მეანი ნ. ბეზაქალი.

მეაბლარაგე ნ. მცველი.

მეაბლური ნ. მეთვეზე.

მეაბირადე ნ. მფაროშე.

მეაბეუ ნ. მეზვერე.

მეაბარგე ნ. მეკერტენე.

მეაბარგული ნ. მეკერტენე.

მეაბატონე ნ. მამამელე.

მეაბაღე ნ. მცვენახე.

მეაბაღე-ჩევენახეობა ნ. ბაღოსნობა.

მეაბაღობა. მეაბაღე-მევენახეობა, ბაღოსნობა.

მებეწველდე ნ. ქაქქი.

მეზობარი ნ. გზაყვარდინი.

...შებრ ნ. თითქოს.

შებრუ ნ. ლოთი.

შებრუვე ნ. ლოთი.

1. შებრძოლი ნ. მეომარი.

2. შებრძოლი ნ. მოღვაწე.

შებრუე, შენადარე, შესაყვიარე.

შეგზური ნ. გზის მარეწებელი.

შეგობარი, ლოსტი, ამფსონი, ტოლი, ამხანაგი, ტოლ-ამხანაგი, ტოლბიკობა, სწორი, არიფი, ძმა-ბიჭი, ძმა-კაცი, ძმად შეზრდილი, ნამგალა (მწყემსობაში), ყონალი, ნ. აგრეთვე თანამესუფრე.

უსენ, არიფი შეფისა. შოთა.

რა ლევენმა ჩიბეში ფულეები ჩაიღო, რეიქრა, ახლა ჩემს ღოსტებს ვეღარ ვიპოვიო. რ. ერისთ.

ქალაქის მთელი ტოლბიკობა სტეენითა და ყრიაშულით წინ უსწრებდა მკავლი.

ლ. გოთ.

მინდორში ვიყავ, სწორებო, მზე წითლად ამოდიოდა. ხალხ.

1. შეგობრულად ნ. ერთხმად.

2. შეგობრულად ნ. სიყვარულით.

შეგრულა ნ. ნაცრისფერი.

შედავითენ ნ. დიაკვანი.

1. შედგარი ნ. ბეჯითი.

2. შედგარი ნ. მტკიცე.

3. შედგარი ნ. შეურყეველი.

შედეგი ნ. მტკიცე.

1. შედიღური ნ. ამაყი.

2. შედიღური ნ. დიდების მოყვარული.

შედიღეგი ნ. შეციქოვნე.

შედიღურობა ნ. რიხი.

შედროვე, უპატიოსნო გზით განდიღებულლი.

დალახეროს ღმერთმა, რა შედროვეა, რომ ვეღარ გაძღა ის ჩვენი სისხლით? აკაკი.

შედროვე, შებაირაღე, ალამდარი, შეიღმე.

დასალოცად გამზადებულნი... ამ დადესასწაულო კრებულს წინ მიუძღლონენ ალამდრის გასწვრივ. ი. გრიშ.

მედუქნე, დუქანდარი, შეწერილმანე, შექელბაქე.

მედლეური ნ. მოჯამაგარე.

მედლევალიე ნ. ზარმაცი.

მეერთე ნ. პირველი.

მევაღე, მევახშე, სესხის გამცემი, გამესხებელი.

მევახშური სარგებელი ნ. ჯ. ვახში.

მევენახე, მებაღე, მეზერე.

მევეღე ნ. ყარაღელი.

მეზარე ნ. მთხრობელი.

მეზვერე, მებაქე, გადასახადის აკრეფი.

მეზერე ნ. მევენახე.

მეზობელი ნ. მოსახლვერე.

მეზობლად ნ. ახლო.

მეზურნეების შაბაში ნ. საჩუქარი.

მეთაიგულე ნ. მეყვავილე.

1. მეთაური ნ. ბელადი.

2. მეთაური ნ. 1. მოწინავე.

3. მეთაური ნ. 2. მოწინავე.

მეთევზე, მებაღური, მესალიყე, მეჩანგლე.

1. მეთვალყურე ნ. 2. ქაშუში.

2. მეთვალყურე ნ. ზემდეგი.

მეთვალყურეობა ნ. თვალის ქერა.

მეთოვლია ნ. თეუზულაბია.

მეთოკე, მახმანი, მესაბღე.

ვაშე, ცოდვილსა და უბადრუქსა, შე ვინ მაღირსებს ასეთ მახმანსა, რომ დამიგრებდეს სანთლის პატრუქსა. დ. გუკამ.

მეთორენ ნ. ხაბაზი.

მეთულუხე, თულუხნი, მერწყული.

მეთუნე ნ. მექოთნე.

მეთჟი ნ. ო.

მეეტლეობა ნ. ქირაზე სიარული.

მეინახე ნ. თანამესუფრე.

მეიხანა ნ. სამიკიტო.

მეკალმე ნ. მწერალი.

მეკარე, ეჯბი, შეფის მხლებელი, კარის ეჯორი, შეფის შინაყმა.

დარბაზს ეკიბი შეგზავნა,
მართ მისგან შენარონია. შოთა.

მეყერმე ნ. ზარაფი.
მეყესე ნ. მექოთნე.
მეყესე ნ. სარაჯი.

მეყობარი ნ. ავაზაჯი.
მეყობრე ნ. ავაზაჯი.
მეყომური ნ. მღვმური.

მეკურტნე. მეტვირთუ, ჰამბალი, მე-
ბარვე, მებარგული, მზიდველი, მეჩინი.

მელა ნ. ცბიერი.
მელაკულა ნ. ცბიერი.
მელაქუა ნ. ცბიერი.
მელეული ნ. ძნა.

მელექსე ნ. მგოსანი.
მელისკული ნ. ვ. ხერხი.
მელოგინე ნ. მშობიარე.

მელოტი, ქაჩალი, ქვესუტი, მტიერი,
კოტორა, პოსლიკა, პოსლიკო (პოსლი-
კო, პოსლიკო, გუშინ ჩვენთან მო-
სულყო). გახზული, გაქვეული, მოტ-
ველური, გაშვლებილი, თავმოტვლები-
ლი, თავტიტველი, პოპლიკა („პოპლიკა,
უბალნი — საბა), თმაგაცენილი,
უსაწმისო.

მემამულე, მებატონე, აღალარი.
მემარხულე ნ. განდევილი.
მემალაროე, ქანის მტეხელი.
მემატიანე, ეამთა აღმწერელი, მვის-
ტორიე.

მემშანაგობა ნ. ლხინი.
მემყე, დრე, (სამეფო ან საპატრიარქო
ტახტის მემკვიდრე) მოსაყდრე.
მემკვიდრეობა, სამკვიდრო, სამკვიდ-
რებელი.

მემორიენე ნ. ყომარბაზი.
მემუსიკე, მესაკრავე.
მენა ნ. ჭევერი.
მენადიმე ნ. თანამესუფრე.
მენალარე ნ. მებუქე.

მენახირე, მეჭოგე, მელორე, მეძროხე,
მეხობრე, მოძე, მერემე (ძველ სა-
ქართველოში ცხენის ჯოგის მწყემსი). ნ.
აგრეთვე მწყემსი.

მენიჩხე, მესოფე.
მენჯი, ტაბტასა, თავი, პოქოქიცი.

მეოთხელი, ჩარქვა, ნაოთხალი, რუბი.
მეომარი, მებრძოლი, მხედარი, მო-
ლაშქრე, მოსაგრე, ჯარისკაცი, წითელარ-
მიელი, მოძე, აბრაგი.

მეორედ, მეორეჯერ, ხელმეორედ. ნ.
აგრეთვე კვლავ.

მეორედ მოსვლა. ნ. აურზაური.
მეორეჯერ ნ. მეორედ.

1. მეოხება ნ. 1. საშუალება.
2. მეოხება ნ. 1. ხელის შეწყობა.
მეოხი ნ. ქომავი.

1. მეპატრონე ნ. ბატონი.
2. მეპატრონე ნ. 3. პატრონი.

მეპრატაკე ნ. დაბალი.
მეპრორე ნ. შესაქე.

მეპურე ნ. ხაბაზი.
მეპურმარილე ნ. გულუხვი.
მერაბი, მერუფე.

მერუეებმა (ქერიეს) მისცეს წყალი
ზხოლოდ ერთი ღამით სიმინდის მოსარ-
წყავად. ი. გოგებ.

მერანი ნ. ცხენი.
მერგელი, ტყელი.

1. მერღინი ნ. აბრეშუმი.
2. მერღინი ნ. საცერი.

მერე ნ. შემდეგ.
მერემე ნ. მენახირე.

მერმინდელი, გვიანდელი, შემდეგ-
დროინდელი, შემდეგი დროისა, მერმი-
სი, შემდგომი. ნ. აგრეთვე მომავალი.

მერეხი ნ. თავსხმა.
მერეხობა ნ. სიბნელე.
მერიჭიფე; მწღე.

ლეონმა ჯუმბერ მწღელ დააყენა.
საბა.

მერმე ნ. შემდეგ.
მერმის ნ. გაისად.
მერმისი ნ. მომავალი.

მერუე ნ. მერაბი.
მერული ნ. ორკაპი.

მერყევი ნ. უმღვრადი.
მერყეობა ნ. ყოყმანი.

მერყმუნეთ ნ. მართლა.
მერწყული ნ. მეთულზე.

მერხევი ნ. უმდგარი.
მერხი, სკამი, დასაჯდომი, საჯდომი,
ჩამოსაჯდომი, სავარძელი, საკარცული
(„მცირე სკამლოგინი“ — საბა).

მათ რომე დადგეს საჯდომი,
თქვეს: „უთუქმელია ფანისა“. შოთა.
მესახლე, ნ. მეთოვე.
მესაზანდრეების შაბაში ნ. საჩუქარი.
მესაიღუმლე, ავანჩავანი.

დიდი ბატონის ავანჩავანი დათო იყო
ილია.

მესაკრავე ნ. მემუსიკე.
მესაკუთრე ნ. ვ. პატრონი.
მესალიკე ნ. მეთევზე.
მესამელი, ნასამალი.
მესაყვირე, ნ. მებუფე.
მესაჟე, მეპრორე.
მესერი ნ. ღობე.

მესვეტი ნ. განდევილი.
1. მესვეური ნ. ბელადი.
2. მესვეური ნ. მოღვაწე.
მესისხლეობა ნ. შურისძიება.
მესტამზე, მბეჭდავი.
მესტები, საცვეთები.

მესუფრე ნ. სუფრაჯი.
მეტაბლე ნ. სუფრაჯი.
მესუფრია ნ. მუქთახორა.
მეტად ნ. ფრიალ.

1. მეთადრე ნ. განსაკუთრებით.
2. მეთადრე, მით უმეტეს, მით უმე-
ტესად, მით უფრო.

მეტანაკრები, მეთანაღები, ნამეტი
მეთანაღები ნ. მეთნაკრები.
მეტანია ნ. მუხლბეზე დადგობა.
მეტეხი ნ. მტერევალი.
მეტვირთე ნ. მეკურტნე.

მეტი, მეთისმეტი, ზედმეტი, გადამე-
ტებული, გადანამატი ნამეტნაობა, ნამე-
ტანი, ნამეტნავი, გალიდებული, უკიდუ-
რესი, გაზვიადებული, გაბერილი, ჰარბი,
ნაჰარბი, მოჰარბებული, გადაჰარბებული,
სიჰარბე, წრესგადასული, გადამლაშებუ-
ლი (გადამლაშებული ხუმრობა), შე-

ტოპეა, მოუკრეფავში გადასვლა. საზღ-
ვარგადასული. უღრესი.

მეტი რა გზაა ნ. რა გაეწყობა.
მეტი გზა არ დარჩენია ნ. რა გაეწყო-
ბა.

მეტი რა დარჩენია ნ. რა გაეწყობა.
მეტის თქმაც შეიძლება ნ. უფრო მე-
ტიც.

მეტი რა ჩარაა ნ. რა გაეწყობა.
მეტი რა ჩანია ნ. რა გაეწყობა.
მეტი სახელი, შერკმეული სახელი,
ნართაული სახელი, კეთხ. თიქნი.
მეტისმეტად ნ. ფრიალ.

მეტისმეტი ნ. დიდი.
მეტიჩარა, წინამასწარა, არამკითხე მო-
ამბე. ტარაკუქა, მატრაკუქა. პეტარი,
მატაროცი (მატაროცი), პანკლავაქი. მეცა-
მეტე გოჭი (ნუ იცი მეცამეტე გოჭივთ
გამოვარდნა), მეტიკენიტა.

„ღთისოს დამ, იმ „მეტეკენიტა“ ბა-
ბალუმ, ჩვენ ჩხუბი დაგვიწყობ. ვაჟა.

არამკითხე მოამბეო,
მეტყუბე და მოგდეო. ხალხ

მეტიჩრობა ნ. პეიტრობა.
მეტი ჩარა არ არის ნ. რა გაეწყობა?
მეტმა ნ. გარდა
მეტნაწონი ნ. წონამეტი.
მეტობა ნ. უპირატესობა.
მეტოქე, მოცლე, რაყიფი, მოქიშვე,
მოწინააღმდეგე.

წერეთელი, როგორც მეტოქე და მო-
ქიშვე აბამიძისა, ყველაზე უფრო გულ-
ნატყენი დარჩა. აკაკი.

მეტოქეობა ნ. გაჭიბობა.
მეტსახელი, ნართაული სახელი. შერ-
კმეული სახელი.
მეტყველება ნ. ენა.

მეტწილად, ბევრწილად, მომეტებუ-
ლად, უფრო ეტად, უფრო ხშირად,
უფროსად ყოველისა, უმოფრესად, უმე-
ტესად, უმეტეს წილად. უპირატესად.
უმეტეს შემთხვევაში, უპირველესად,
უპირველეს ყოვლისა.

მეტყვილი, მომსწავებელი, მაჩვენებელი, გამომხატველი, დამამტკიცებელი, რისამე შთქმელი.

მეუღაბნოე ნ. განდევნილი.

მეუნაგირე ნ. სარაჯი.

მეურვე ნ. 4. პატრონი.

მეურმეობა ნ. ქარაზე სიარული.

1. მეუფე ნ. მეფე.

2. მეუფე ნ. ღმერთი.

მეუფე ზეციერი ნ. ღმერთი.

მეუფება ნ. ბატონობა.

1. მეუღლე, თანამეცხედრე, თანამესა-რეცეღე.

2. მეუღლე ნ. ქმარი.

მეუღლეობა ნ. ცოლქმრობა.

მეფე, მეფეთა მეფე, მეუფე, უფალი, ბატონი, მეფე-ბატონი, თვითმპყრობელი, მფლობელი, ემირი, სეფე უფალი, ხონ-თქარი. დიდი ბატონი, ხელმწიფე, მპყრობელი. მბრძანებელი. გვირგვინო-სანი, ცხებელი, კურაპალატი (ბაგრატ მეოთხე კურაპალატი). კეისარი, იმპე-რატორი, შაჰი, შაჰინ შაჰი, სულთანი, ხანი, ყაენი, ყენი, ხლანი, ხაკანი.

ბატონმა თავი ჩაჰკიდა

გვირგვინოსანი, ცხებელი. ი ლ ი ა.

მეფე-ბატონი ნ. მეფე.

მეფედ დაჯდომა ნ. გამეფება.

მეფედ კურთხევა ნ. გამეფება.

მეფე ცისა და ქვეყნისა ნ. ღმერთი.

მეფოსი ნ. მთავარი.

მეფის შინაჟმა ნ. მეკარე.

მეფის მხლებელი ნ. მეკარე.

მეფის ძე ნ. ბატონიშვილი.

მეფის წული ნ. ბატონიშვილი.

მეფობა, სუფევა.

შრომის სუფევა მოვა მაშინა

ქეშმარცხების შის ძლიერებით.

ი ლ ი ა.

მეფსალმუნე ნ. დიაკვანი.

მეფურად ცხოვრობს ნ. კეთილდღე-ობა.

მეფურნე ნ. ხაბაზა.

მეფვილე ნ. 1. ალაფი.

მეჭიხე ნ. მეაბანოე.

მეჭოთნე, თიხის მეჭურჭლე, მეყვიე, მეტუნე.

მეჭურჭლე ქოთანს საითაც უნდა, იქით გამოაბამს ყურსაო. ა ნ დ.

მეჭულე ნ. ქონი.

მეჭულბაქე ნ. მეღუქნე.

მეღვინე ნ. სირაჯი.

მეღორე ნ. მენახირე.

მეუაიონე ნ. ყაზახი.

მეუვაიონე, მეთაიგულე.

მეუხეულად ნ. ანახუად.

მეუხეული ნ. წყვეტილი.

მეუხი ნ. წამი.

მეუო ნ. კმარა.

მეუოფა ნ. კმარა.

მეუველი ნ. დამხმარე.

მეუვეობა ნ. 1. საშუალება.

მეში ნ. გარკვეანი.

მეშურნე ნ. შურიანი.

მეშფოთარი ნ. აჯანყებული.

მეჩანგე ნ. მგოსანი.

1. მეჩანგლე ნ. მეთევზე.

2. მეჩანგლე ნ. მუქთახორა.

მეჩეთი, მიზგიითი (მისგიითი), ჯამე.

მეჩექმე, მეწადე, მეწულე, მეხამლე, ხარაზი.

მეჩეჩი, ჩეჩი, თავთხელი, კბოდღვანი, ვრაქია, ბრაგა.

მეჩუქურთმე, აქაქი, ხათაბადი, დოხო-კონი, ამოშკრელი, მეყალმე, ამომვეითი (ხეზე, ლითონზე და სხვ.).

მეჩხერი (მეჩხერი ყანა), თხელი, იშ-ვიათი, შორი შორს განლაგებული.

მეცადი ნ. ბეჯითი.

მეცადინეობს ნ. 3. ცლა.

მეცადინეობა ნ. მოსაქმეობა.

მეცამეტე გოჭი ნ. მეტიჩარა.

მეცაცხლური ნ. ცეცხლფარეში.

1. მეცხოვნე ნ. ყარაული.

2. მეცხოვნე (ჯარისკაცი), მედილიცე.

(გიორგიმ) დაათვალიერა ბორჯომის ციხე, ინახულა იორის ციხე, ჩააყენა მეციხოვნენი, დაბრუნდა თბილისს.

გ ბ ა რ ნ

მეცნიერი ნ. სწავლული.
 მეცხვარე ნ. 1. მწყემსი.
 მესაფი ნ. მრუში.
 მესავობა ნ. სძევა.
 მესებარი ნ. ძაღლი.
 მესროხე ნ. მენახირე.
 1. მესუფური ნ. მაწოვარი.
 2. მესუფური ნ. 3. ჩელი.
 მენწაშული ნ. წითელი.
 მენწაღე ნ. მეჩქემე.
 1. მენწერილმანე ნ. ვაჭარი.
 2. მენწერილმანე ნ. კარდაკარ მოუკა-
 რი.
 3. მენწერილმანე ნ. მეღუქნე.
 მენწლე ნ. ერთი ხნისა.
 მენწლე ნ. მეჩქემე.
 მექორე ნ. კორიკანა.
 მექორხაბარე ნ. კორიკანა.
 მეხამლე ნ. მეჩქემე.
 მეხბორე ნ. მენახირე.
 მეხდატეხილი ნ. შეშინებელი.
 მეხილე. ბაყალი.
 მეხის გავარდნა ნ. ქუხილი.
 მეხორცე ნ. ყასაბი.
 მეხოფე ნ. მენახიზე
 მეხსიერება ნ. ჯახსოშება.
 მეხსიერებიდან გამორჩენა ნ. მივი-
 წება.
 მეჭადაგე ნ. ფინაჩი.
 მეჭვარე ნ. 1. ეჭიბი.
 მეჭინი ნ. მეკურტნე.
 მეჭინიბე. ეჭინდარი.
 მეჭლიხი ნ. ლხინი.
 მეჭინიბეთუცუციხი ნ. ამილახორი
 მეჭოგე ნ. მენახირე.
 მეჭლანე ნ. ფინაჩი.
 მეჭმანდარი ნ. სუფრაჯი.
 მჭა (მჭა პროდუქცია), მჭამზარეული,
 დამზადებული.
 მზად არის ნ. 11 გამართვა.
 მზად ყოფნა, მზაობა, საქმე სამშობა
 მოსული, საქმე საქმეზეა მოსული, კარ-
 ზე დგას (გუთნეული კარზე დგას). ნ.
 აგრეთვე დამთავრება.
 მზადება ნ. სამზადისი.
 1. მზაკვარი ნ. გაუტანელი.

2. მზაკვარი ნ. ცბიერი.
 მზაკვრობა, ზაკვა, ხიმიანლობა, მანქა-
 ნება, მალული ხრიკები, ხრიკიანობა,
 ვერავობა, ფანდი, რინი, ხერხი, ქვებუ-
 დანობა, ყალბობანდობა, ნამარდობა,
 შარი, ცილი, ბეზლი, ხრიკი (ხრიკის მო-
 დება, ხრიკის მოგონება), შარიანობა,
 დავაქრობა, სამარის გათხრა, ძირის გა-
 მოთხრა (ძირს უთხრის), გაიძვრობა,
 აბრუნდი, ხერხი. ხლართი, ხენაჭი, გაძ-
 რომა., სარმის გამოკერა, სარმის გამო-
 დება, კულის გამოშმა (ჩენს ნათქვამს.
 კული გამოშამეს), ს ა ს. იშვილი.

იმას ხომ ღმერთი არ დაასვენებს, თუ
 არავის, არ ქუხიმიანვლა რა.

შ. არავც.

მზამზარეული ნ. მჭა.
 მზაობა ნ. მზად ყოფნა.
 მზარავი ნ. შემზარავი.
 მზარდი, აღმავალი, განვითარებადი.
 მზარეული. ქონდაქარი.
 მზე ამომავალი ნ. ლამაზი.
 მზე გადახარა ნ. მზის ჩასვლა.
 მზეგანი. მთაგანი.
 მზეგარძელი ნ. დღეგარძელი.
 მზე და მთავარე მასზე ამოსდის ნ. 2.
 ხეყვარელი.
 მზე დაუბნელა ნ. მოკვლა.
 მზედაკრული ნ. დასიცხული.
 მზე დახაჯალზე იყო ნ. მზის ჩასვლა.
 მზევალი ნ. გირაო.
 მზეზე დაკიდება ნ. გამოფენა.
 მზეთა მზე ნ. ლამაზი.
 მზეთუნახავი ნ. ლამაზი.
 მზე იკბინება ნ. 1. სიცხე
 მზე კისერში აქერს ნ. სიცხე.
 მზემ აკრიფა ნ. გახუნება.
 მზე მიიწურა ნ. მზის ჩასვლა.
 მზემ კარგად მოიარა ნ. გათენდა.
 მზესუფიზირა, ლილი.
 მზემოციდებული, მზ-სგან დამწვარი,
 მზისგან გაშვეებული, მზისგან გახურე-
 ბული, მზისგან გადახრეული, მზისგან
 გადაშხმარი, მზისგან გახუნული. მზის-
 გან გარუჯული, მზემოღებული.

ქალაქის ახლო-მახლო მიდამონი, ეკალესიასგან გარუჯული. შეიკვალა მშენებელი ბუნებით.

ე. გ ა ბ.

მზოსნობა ნ. სარისტა.
მზე პირს იხანს ნ. უინეკლა.
მზერა ნ. ცქერა.

მზე სხივებს აქერს ნ. სიცხე
მზეს მოსწყდა ნ. მოკვდა.
მზე შუბის ტარზე გადაიხარა ნ. მზის

ჩასვლა.

მზე ჩაესვენა ნ. მზის ჩასვლა.
მზვამბარი ნ. ამაყი.

- 1. მზერავეი ნ. ყარაული.
- 2. მზერავეი ნ. ჭაშუში.

- 1. მზირი ნ. ყარაული.
- 2. მზირი ნ. 2. ჭაშუში.

მზიდველი ნ. მეკურტენე.
მზისდარი ნ. ლამაზი.

მზის ამოსვლა, მზის ამოწვერა.
მზის ამოწვერა ნ. მზის ამოსვლა.

მზის გადაწვერა ნ. მზის ჩასვლა.
მზის გადაწვერაზე ნ. დაბინდებამდე.

მზისგან გადამხმარი ნ. მზემოკიდებუ-
ლი.

მზისგან გარუჯული ნ. მზემოკიდებუ-
ლი.

მზისგან გაშავებული ნ. მზემოკიდებუ-
ლი.

მზისგან გახუსული ნ. მზემოკიდებუ-
ლი.

მზისგან დამწვარი ნ. მზემოკიდებულ-
ი.

მზის დასაბული ნ. დასავლეთი.
მზის გული ნ. 1. სიცხე.

მზის მოქცევა ნ. ბუნობა.

მზის ჩასვლა, მზის გადაწვერა, მზე გადახარა, მზე მიიწურა, მზე დასავლ-
ზე იყო, მზე ჩაესვენა, დაისი, მწუხრი, შემოლაშება, შეცისკრება, დაბინდება, ბინდდება, ბინდის მოახლოება, დამდება, დღე ღამეს ეყრება ნ. აგრეთვე დალა-
შება.

ამა დღემან დამაგიწყა.
გული ჩემი ვინ დაბინდა. შოთა.

სალამოდება, მზე შუბის ტარზე
გადმოიხარა. აკაკი.

მზის ჩასვლამდე ნ. დაბინდებამდე.
მზარალი ნ. გაყინული.

მზარდელი ნ. ლაა.
1. მზარუნველი ნ. მოღვაწე.

2. მზარუნველი ნ. 4. პატრონი.
3. მზარუნველი, გულშემბატკივარი, მო-

კირისუფლე (სამშობლოს მოკირისუფ-
ლე).

მზარუნველობა ნ. 1. ზრუნვა.
მთავანი, ზეგანი.

მთავარხილი ნ. ქედი.
მთავანი ნ. 2. აგური.

მთავარდიაკონი ნ. 3. მთავარი.
მთავარემპიკომოსი ნ. ერქიელი.

1. მთავარი ნ. ბატონი.
2. მთავარი, მთავარდიაკონი.

3. მთავარი ნ. ძირითადი.
4. მთავარი ნ. 14 თავი.

მთავარმოწამე ნ. მოწამე.
მთარგმნელი, თარგმანი, თოღმაჩი.

მთების ბაწარი ნ. 2. ქედი.
მთების ყელი ნ. უღელტეხილი.

1. მთელი ნ. ერთიანი.
2. მთელი, სავსე. სრული, უკლები,
ხელუხლებელი, ხელმოუყოფელი, მოძე-
უკლი.

მთელი თავისი არსებით ნ. მთლი-
ანად.

მთელი ქვეყანა შეძრა ნ. ძებნა.
მთელი წლის განმავლობაში ნ. ზამ-
თარ-ზაფხულ.

მთელ სიცოცხლეში ნ. მუდამ.
მთელ ქვეყანაზე მისი სახელი გრგვი-
ნავს ნ. სახელის გათქმა.

მთვარე, მთოვარე. მანგი, ღამის მნა-
თობი ნ. აგრეთვე ბადრი მთვარე.

მოახსენა: „გიბრძანებოს
ტანი ალუა. პირი მანგი... შოთა.

მომივედ, მთოვარე. შექისა მფენო.
ა. კაკე.

მთვარის მოვანება ნ. ბადრი მთვარე.
მთვარის მოქცევა, მთვარის ბაკმი.

მთვარეული, ცისად-ცისადი.

მთვრალი, დანათვერი, ნამთვრალევი, ნალღენევი (ნალღინებ), ნასასმლარი, ნასმურევი, გაღეშილი, გაღეჭებული. ღვინით გახეთქილი. ღვინით გატყვერალი, ღვინოში დამბალი, ღვინოში ჩაბუეებული, ღვინით გაეციხებული, გამობრუებული, ზარხოში (ზარხოშად იყო), ნასემი, სმეული, დაღეული, მახმური, შეზარხოშებული, შეჭიფიანიებული, ნაჭიფარი, ნაბასურევი, თათარიანხად, შეღვინიანებული, გადაკრულშია, ენას ძლიეს ავღებს, შებრუებული, გადაკრული. გადაყღურებული, ჩაღეული, მომთვრალი, ღრეული, ჩაბუეებული. მოძ. ლეკა (დიდად მთვრალი).

მისის კითხვით წამოესულვარ არ მთვრალურად, არ მახმურად.

შოთა.

ნასასმლარი ხალხი შუმუნით დგებოდა ფეხზე, მასპინძლებიც აღვიძებდნენ. ე ა ე ა.

გაღეჭებული მოჰყევი უწყვეტლივ ბოღვას, ყბედობას.

ა. ყ ა ზ ბ.

ნალღინები არიან და რალაც უხეიროვ აღმიკებანი.

შ. დაღ.

მღერის გული ანატოკი, გული ცრემლით დანათვერი.

ი. გ რ ი შ.

გზირიც, არყისგან გამტყვრალი, გორაობს; როგორც ღორია.

რ. ე რ ი ს თ.

„ბიკო, შენ ძალზე მთვრალი ხარ!“ „ჰო, ვარ რალა, ისე, თათარიანხად“.

ა. ც ა გ.

მთიები ნ. მნათობი.

მთიელი, მთის შვილი, მთის ხალხი (მთის ხალხის ზნე-ჩვეულებანი).

მთის შვილი ნ. მთიელი.

მთის ჩიტი ნ. კიეკაევი.

მთის ხალხის ზნე-ჩვეულებანი ნ. მიი-ული.

მთლად, მთლიანად, სულ მთლად, მთელი თავისი არსებით, სულ ერთიანად, ნასესებით, სრულიად, უკლებლივ, უკლისად, უგამონაკლისოდ, პირწმინდად, მტენარად, სრულად, სრულიად, საერთოდ, ერთიანად, საყოველთაოდ, თირიანად, ძირიან-ფესვიანად, დღვინან-ბუდიანად, ძირის-ძირამდე, ძირიან-ფონიანად, თავიდან ფეხებამდე, დასაწყისიდან დასასრულამდე („უფეხისტყაოსანი“ წიკითხა დასაწყისიდან დასასრულამდე), ტურფით თხემამდე, ბოლომდე, თავიდან ბოლომდე, ანიდან ჰემდე, ქელზე კაცი, სულით ხორცამდე, კიდიოკიდე, ერთი მხრიდან მეორემდე, თავიან-ღემიანად, ნ. აგრეთვე ყველანი.

ტურფით თხემამდე გაუხდა

მას მეთი საკვირველობა. შოთა.

ხალხი... ერთი მხრიდან მეორემდე ერთ ფიქრსა ფიქრობს. ილია.

(სეტყვამ) ბორბალი გადავკეცია, სულ მტენარად გულაფშუტადა. რ. ე რ ი ს თ.

ღე, აყვადეს საქართველო, ყოველი მხრივ, კიდიოკიდე.

ი. გ რ ი შ.

შიგ ვერძი იხარშებოდა

თავიან-ღემიანადა. გ. ლეო ნ.

მთლიანად ნ. მთლად.

მთლიანი ნ. ერთიანი.

მთლიანობა, ერთიანობა, ერთობა,

მხოლოობა, ერთობლიობა.

მთხველი, შემწყნარებელი, მიმჩნევი, მომწონებელი.

მთოვარე ნ. მთვარე.

მთქმელი ნ. მთხრობელი.

1. მთხვევა ნ. ამბობი.

2. მთხვევა, დამთხვევა, დანამთხვევა

(მაგ., ფართობთა დანამთხვევა).

3. მთხვევა ნ. 2. სხეველრა.

მთხზველი ნ. მწერალი.

1. მთხოველი, მომღერაჲ, მოაჲყ, მოქცე, მახეწარი, მადედრებელი.

2. მთხოველი ნ. 1. მთხოვარი.

1. მთხრებლი ნ. 1. დოლაბი.

2. მთხრებლი ნ. ორმო.

მთხრობელი, მოქმელი, მოამბე, მეზარე (ზარს მოქმელი მიცვალებულის გასვენებისას). ნ. აგრეთვე მოუბარი.

მ-ნით ვაცი ასმათს თანა მათ გაგზავნეს მახრობლად. ეკლა ფრიდონის თეოდოსას ნომარტა მათთა მთხრობლად. შოთა.

მზარეველი კიშქართან ზარით ეგებოდნენ კირსეთლებს. დ. შენგ.

მიალერსება ნ. აღვრსი.

მიამიტი ნ. გელუბრყვილი.

მიარ-მოარება ნ. სერობობა.

მიაკენებს ნ. ერქარება.

1. მიახლოება ნ. 1. მოშვება.

2. მიახლოება ნ. 2. მიღვომა.

მიხარება (სასწავლებელში), მიცემა, შეუყვანა.

მიხამა, წაბაჲა, წახეღვა, წახედულობა (წახედულობამ წამწყმიდა), გამოჯერება, გადაღება, მიყოლა, მიღვენება, მიმდევრობა, აყოლა (მიყვირს, რომ იმას აპყვივ), სხვისი ფეხის ხმის აყოლა არას გარკებს, მსმუნობა, სას. დანახვის სატი.

სხვების მიყოლით... მიხამით არ გადაღვა ნახაჲი. აკაკი.

მიხევეა ნ. ცემა.

მიხეგრება ნ. სახელდასულო გაკეთება.

მიხევეა ნ. ცემა.

მიხერტევა ნ. ცემა.

მიხირება ნ. 2. მოტყუება.

მიზიღვა ნ. მოტყუება.

მიბლანდ-მიბლანდვა ნ. სახელდახელო გაკეთება.

მიბნედა ნ. 2. დაბნელება.

1. მიბნედილი ნ. მიმქაალი.

2. მიბნედილი. წყლიანი თქალები.

3. მიბნედილი ნ. ულონო.

1. მიბნევა ნ. დასჯეა.

2. მიბნევა ნ. მიხარკეა.

მიბობღება ნ. შაღლა.

მიბარუნება ნ. მიტრიალობა.

მიბარჩნილობა ნ. ჯიეტობა.

1. მიბაჩენა ნ. 2. მიწოლა.

2. მიბაჩენა ნ. მიყუღება.

1. მიბაღება ნ. 4. დახურვა.

2. მიბაღება ნ. მიტოვება.

3. მიბაღება. მიშვება (წყლისა ვენასში, ბოსტანში და სხვ.).

4. მიბაღება ნ. მიცემა.

5. მიბაღება ნ. 3. მიწოლა.

მიბაღებული ნ. უკაცური.

მიბაღება ნ. ზღვევა.

1. მიბეგება ნ. მიხალმება.

2. მიბეგება ნ. 1. შეხედრა.

მიგვაჩება, მიგვარება, მიშუგავება, დადარება, მიფერება.

მიგვარება ნ. მიგვანება.

1. მიგვრა ნ. მიტანა.

2. მიგვრა ნ. წაყვანა.

1. მიგნება ნ. 1. მიხანება.

2. მიგნება ნ. 2. გაგება.

3. მიგნება ნ. 2. მოკვლევა.

4. მიგნება, მიკვლევა, მიხედრა, აღმოჩენა.

მიგრაილება ნ. მიტანა.

მიღამო, გარემო, შემოგარენი, მისადღეარი.

მთელი ეს დიღვამის მიხადეარი და ძველი სამკინეთის ცხვირი, ქიმიად რომ მოჩანს, თითქო მართლა ერთ დიდ ქაღალქად ქივალაო. შ. დაღ.

1. მიღვმა ნ. მიყუღება.

2. მიღვმა ნ. 12 წევა.

3. მიღვმა ნ. შეწყევა.

1. მიღვომა ნ. აღრევა.

2. მიღვომა, მიახლოება, ახლოს მისვლა, ზედ წადვომა (წაადგა), მიკარება, დახმარდახმარება.

მონანი მიღვეს, მივიდეს, გასლა ახვარის ისრიალი. შოთა

შორი-ახლო ამოძრავებულ ვაეს დაუ-
მხარდამხარდა. ი. ზ უ რ ა ბ.

8. მიდგომა წ. მიდგომილობა.

4. მიდგომა ნ. მოპყრობა.

მიდგომილობა ნ. დაორსულება.

მიდგომილი ნ. ორსული.

მიდგომილობა, მიდგომა, მიეკრძო-
ება, თვალდება, თვალდებით სჯა, წინა-
ზრახვა. ს ა ს. ნათლიამამობა. ნ. აგ-
რეთვე 2. მიმხრობა.

მიღეგაობა ნ. ქუტობა.

1. მიღვევება ნ. 4. მიყოლა.

2. მიღვევება ნ. მიბაძვა.

მიღენა ნ. 2. მიშვება.

მიღის ნ. სიარული.

1. მიღმოება ნ. აბლაუბდა.

2. მიღმოება ნ. ყოყმანი.

1. მიღრეკილება ნ. გუნება.

3. მიღრეკილება, წინასწარ განწყობა
(მაგ, ავადმყოფობისადმი წინასწარი
განწყობა).

8. მიღრეკილება, თანდაყოლილი მიღ-
რეკილება, ზნე (ლოთობის ზნე სქირს),
ხალისი, ნიჭი, მოწოდება, მიზიდულობა.

4. მიღრეკილება ნ. სურვილი.

მიღრეკ-მოღრეკა ნ. 2. მიხრა-მოხრა:

მიღმოედება ნ. აბლაუბდა.

მიეთმოეთობა ნ. აბლაუბდა.

მიერთება ნ. მიმხრობა.

მიეჭანება ნ. ეჩქარება.

მიეშურება ნ. ეჩქარება.

1. მივარდა ნ. იერიში.

2. მივარდნა (მიუვარდა), შევარდნა
(შეუვარდა), ცემა (ცეა), დატაკება (და-
ეტაკა), შეტაკება, დაფრინდა, ჩააფ-
რინდა, წამოქროლება (წამოუქროლა),
დასხმა (თავს დაესხნენ), ძვერება (ეძ-
გერა), დაძვერება, ჩაბეირება (ჩააბეირ-
და), ზუვილი (ხალხმა იზუვლა), გრილი
(ყველამ ერთად იგრილა), კვეთება
(თავგანწირული კვეთება), ტაკება (ტა-
კა), დაჯახება, მისევა (მოისევენ), გულ-
დაგულ მისევა, ჩქიერ მისევა, მიხ-
ტრება, მიწყდობა, მისევა (შეესია), შექ-
რა (შეიქრა). მიქრა (დილა აღრიანად
სახლში მიექრა), მიცვივნა, შეცვივნა

(შეუცვივნენ), მიტყდობა, მიხლდობა
(დილა აღრიანად კარზე მიუხდა), და-
ტყდობა (უბედურება თავს დაატყდა);
ს ა ს. ბღღენა (ებღღენა). ნ. აგრეთვე
1. ჩხუბი.

„პანღური მაგასო!“—ბრძანა ბატონმა;
მისცივლენ პატარა ბიჭები და ჰკრეს
პანღური. ი კ ა ი ი.

(მტერზე) მიხლდობა მტერად დაგვაზარა-
ლებს. ვ. ბ ა რ ნ.

აღარ იქნება ერთმანეთზე მისევა,
მტრობა და შურა. ს. შ ა ნ შ.

უხარმაზარი შავი დათვი შეცა და გა-
დამათრია ბნელ სოროში, ე. ნ ი ნ ო შ.

მივარდნილი ნ. უკაცური.

1. მივარდნილი ადგილი ნ. სამალავი.

2. მივარდნილი ადგილი ნ. უკაცური.

მივიწყება, დავიწყება, დავიწყებას
მისცა, უუკრადლებოდ მიგდება, გული-
დან გადაყრანა, გულიდან გადაყრა, მეხ-
სიერებიდან გამორჩენა, მიყურისძირავე-
ბა (ამ საქმეს ნუ მიყურისძირავებ),
ყურის წაგდება, წყარება, მხედველო-
ბილან გამორჩა.

მიზანდასახულობა, მიზანმიმართულე-
ბა, გეზი.

1. მიზანი ნ. 2. ნიშანი.

2. მიზანი, განზრახვა, განზრახულობა
(განზრახულება).

მიზანმიმართულება ნ. მიზანდასახუ-
ლობა.

მიზანშესაბამისი ნ. მიზანშეწონილი.

მიზანშეწონილი, მიზანშესაბამისი.

მიზანში ამოღება ნ. დამიზნება.

მიზგიითი ნ. მეჩეთი.

1. მიზლი ნ. გასამრჩელო.

2. მიზლი ნ. სასყიდელი.

მიზღური ნ. ტილო.

მიზეური, საბაბი, ბრალო.

1. მიზეუანი ნ. ავადმყოფი.

2. მიზეუანი ნ. გულაზიზი.

3. მიზეუანი ნ. 2. უინიანი.

მიზეუანობა ნ. ავადმყოფობა.

...პიზუზით. ნ. გამო.

მიზუზის გამოძებნა ნ. 1. ჩაცემა.

მიზუზში ჩადგომა ნ. 1. ჩაცემა.

1. მიზიდვა ნ. მიტანა.

2. მიზიდვა ნ. 1. მოხიზვლა.

3. მიზიდვა ნ. 12 წევა.

1. მიზიდულობა ნ. 3. მიღრეკილება.

2. მიზიდულობა ნ. 2. სურვილი.

მიზრაფი, თაზანა, თეჯანა.

1. მიზღვა ნ. ზღვევა.

2. მიზღვა (მეზღვა), ცოდვამ უწია, ცოდვამ კსერში დააჭირა. სამაგიეროს გადახდა.

მითვისება ნ. თვალის დაქერა.

მითვისება ნ. მიკუთვნება.

მითვისება ნ. ანგარიშის ჩათვლა.

1. მიითება ნ. დადასტურება.

2. მიითება, მინიშება, მისწავლება.

3. მიითება ნ. 2. შენიშვნა.

მიითრება ნ. მიტანა.

მიო უმეტეს. მიო უფრო.

მიო უფრო. მიო უმეტეს, ოღონდაც.

1. მიოქმა-მოოქმა ნ. აურზაური.

2. მიოქმა-მოოქმა ნ. კორი.

მიოლტვის ნ. ეჩქარება.

მიოლაკება ნ. სიარული.

მიომართება ნ. სიარული.

მიისწრაფვის ნ. ეჩქარება.

მიიცვალა ნ. მოკვდა.

მიიძინა ნ. მოკვდა.

1. მიყარება ნ. 4. ვლება.

2. მიყარება ნ. 2. მიღვობა.

3. მიყარება ნ. 1. მიშეება.

მიყედლება ნ. თავის შეფარება.

მიყერძვა ნ. რგუნება.

1. მიყერძობება ნ. მიღგომილობა.

2. მიყერძობება (მიყერძვა, მიყერძება)

ნ. 2. მიმხრობა.

1. მიკვლევა ნ. მონახვა.

2. მიკვლევა ნ. 4. მიგნება.

1. მიკვრა ნ. დაწებება.

2. მიკვრა ნ. ჩახუტება.

3. მიკვრა ნ. 2. გაკვრა.

4. მიკვრა, მიწყობა, მიჭრა, მიჭიდვთვა

(თეორების მიჭიდვთვა).

5. მიკვრა ნ. მიწყვა.

მიკიბ-მოკიბვა ნ. აბდაუბდა.

მიკიბ-მოკიბული ნ. ცრუობა.

მიკითხვა ნ. ნახვა.

მიკითხვ-მოკითხვა ნ. 1. გაგება.

მიკიტანი. მოძე. ხამარი.

ხამარნი, თქენნი შერევენ ღვინოსა წულითა. დაბ.

მიკმენდილი ნ. უღონო.

მიკნავებული ნ. უღონო.

1. მიკიტანხანა ნ. დუქანი.

2. მიკიტანხანა ნ. სამიკიტნო.

მიკლაკნილი ნ. დაკლაკნილი.

მიკლაკნილ-მოკლაკნილი ნ. დაკლაკნული.

მიკონება ნ. ჩახუტება.

მიკოსება ნ. დაწებება.

მიკრუნჩხვა ნ. 3. მიწოლა.

1. მიკუთვნება ნ. 2. დანიშვნა.

2. მიკუთვნება (მიიკუთვნა), მისაკუთრება (მიისაკუთრა), მითვისება, მიჩეჩება, ჩემობა, შერჩენა (შეირჩინა), მიმძლავრება, ჩახხრიალება, ჩაბიჭვა, ჩემობა.

ერთი თავისთვის ჩემობდა, მეორეცა: ი. გ. გ.

მიკუთვნილი აქეს ნ. აქეს.

მიკუნტვა ნ. 3. მიწოლა.

1. მიკუნტვა ნ. 3. მიწოლა.

2. მიკუნტვა ნ. დაშალვა.

მილაღვა ნ. წაყვანა.

1. მიღეთი ნ. სამყარო.

2. მიღეთი ნ. უამრავი.

1. მიღეთული ნ. მიმჭრალი.

2. მიღეთული ნ. 2. მცხრალი.

მიღეთულ შთარებას ჰგავს ნ. გამზდარი.

მიღეწა ნ. 1. ტეხა.

მიღეწ-მოღეწვა ნ. 1. ტეხა.

1. მილი, ლულა; სოლინარი, (ბოლის ასახელები მილი) საკავალური, ნ. აგრეთვე სახიდური.

2. მილი ნ. 1. არხი.

მიღულღვა ნ. თელღვა.

მიღულღული ნ. ფერწახული.

მილუშვილი ნ. დალილი.
მიმადლება ნ. 2. ბოძება.

მიმადლება ნ. მიცემა.

- 1. მიმადლებული ნ. დალოცვილი.
- 2. მიმადლებული ნ. ნიქერი.
- 3. მიმადლებული ნ. საჩქარი.

- 1. მიმალვა ნ. დამალვა.
- 2. მიმალვა ნ. 1. დაკარგვა.

მიმალული ნ. გაქცეული.

მიმართ (წერილი ახალგაზრდობის მი-
პართ), ...სადმი (წერილი ახალგაზრდო-
ბისადმი), მისამართით (დირექტორის მი-
სამართით).

- 1. მიმართება ნ. სიარული.
- 2. მიმართება ნ. ფარდობა.
- 3. მიმართება ნ. ურთიერთობა.

1. მიმართვა, მიპყრობა, მიქცევა (თვა-
ლისა, ყურისა, ყურადღებისა).

2. მიმართვა ნ. გამოყენება.

3. მიმართვა ნ. მოწოდება.

1. მიმართულება, გეზი, გზა, მიმდინა-
რეობა, მხარე (მარჯვენა მხარე, მარცხე-
ნა მხარე, წინა მხარე და სხვ.).

წივილ-კივილი გოდება
ისმოდა ყოველ მხრიდან. აკაკი.

2. მიმართულება ნ. განხრა.
მიმართულების შეცვლა ნ. მხარის

ცვლა.

მიმარჯვება ნ. შეგუება.

მიმატება ნ. გადიდება.

მიმდებარე ნ. მოზალდერე.

მიმდები ნ. მომხრე.

მიმდევარი ნ. მომხრე.

- 1. მიმდევრობა ნ. 5. შედგომა.
- 2. მიმდევრობა ნ. მიბაძვა.

1. მიმდინარეობა, მდინარება, დინება.
დენა, მსვლელობა, ჩამოედის (ბაღს რუ
ჩამოედის), სისხლი ღვარად მიდიოდა,
ნაკადი მიდიოდა, ოფლი წურწურით ჩა-
მოსდის, რაკრაკი (მირაკრაკებს), მოლე-
ლავს, წანწკარი (წყარო მოწანწკარებს),
ხუვილი, კამკამი (მოკამკამებს), ჩანჩქა-
რი, ჩუხჩუხი, ჩხრიალი, შხუილი, ხუილი,
კარკარი. ნ. აგრეთვე 2. რაკრაკი (წყლი-
სა).

17. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

ნელად მოღელავს მოღედუნე მტკვარი
ანკარა. ნ. ბარათ.

არაგვიც კი თითქოს მიწყნარებულყო
და წყნარი ხუილიდა გაქონდა. ა. ყაზბ.

(ჩანჩქერი) მოკისკისობს.
მოჩუხჩუხებს, მონეარდობს ი. გარიჟ.

- 2. მიმდინარეობა ნ. მიმართულება.
- 3. მიმდინარეობა ნ. გარემოება.

- 1. მიმზიდველი ნ. მომზიდველი.
- 2. მიმზიდველი ნ. სანდომიანი.

მიმზიდველობა, სანდომიანობა, ეშხი,
ლაზათი, შახი.

მიმუცდარება ნ. გულის წასვლა.
მიმუცდარებული ნ. გარინდებული.

მიმუც-მომუცდველი ნ. ცრუპენტელა.
მიმლოცავი ნ. 3. მწირი.

მიმწლობი ნ. გულბრყვილი.
მიმობნევა ნ. 1. გაფანტვა.

მიმობნეული ნ. აყრილ-დაყრილი.
1. მიმოსვლა ნ. მოძრაობა.

2. მიმოსვლა ნ. ურთიერთობა.
მიმოსი ნ. მსახიობი.

მიმოფანტული ნ. აყრილ-დაყრილი.
მიმოფანტვა ნ. 1. გაფანტვა.

მიმოფრენი (ფრინველები) ნ. მძლე-
ველი.

მიმოქცევიდან გამორიცხვა ნ. ხმარე-
ბიდან გადავარდნა

მიმოქცევიდან გამოხმა ნ. ხმარებიდან
გადავარდნა.

მიმოძრაობა ნ. გადაწევა.
მიმოწერა ნ. მიწერ-მოწერა.

მიმოხლვა ნ. თვალს გადავლება.
მინაშენი ნ. დარაბა.

მინრქმელი ნ. ნათლია.
მიმსგავსება ნ. მიგვანება.

მიმსგავსებული ნ. 2. მსგავსი.
მიმსვლელ-მომსვლელი ნ. სტუმარი.

მიმოტანარებული ნ. უღონო.
მიმოქალი, მიბნედილი, ჩაფრთვლილი,
ბზინვალაყარული, სველით მონისლული,
ელვარებას მოკლებული, თვალმიმქრა-
ლი, თვალმიღული, მიღული.

მოვლარე თვალთ დასკეროდა (და-
თო) თიკოს მიზნედილ, მილეულ სახეს.
შ. ა რ ა გ ე.

სეკლით მიზნისლული თვალეზი.
ო. ზ უ რ ა ბ.

ეს არის ეხლა... შემომცქეროდა და
მივედრებოდა შედრალეზას, შენი მიმქ-
რალი თვალეზის მაგიერ, ისეთი თვალე-
ზი...
გ. ყ ი ფ შ.

მიმქრალეზული ნ. 3. ბუნდოვანი.

1. მიმყოლი ნ. მომხრე.

2. მიმყოლი ნ. 2. მორჩილი.

მ. მიმყოლი, შემდგომი, მიმდევნი.
მოძღვენი.

ხალისით დაეადეკი შთის... მდინარის
მიმყოლი ბილიეს. ს. კ ლ დ.

1. მიმყოლი ნ. მშვიდი.

მიმშვეალეზა ნ. 2. მიქედვა.

მიმჩნევი ნ. მთნეველი.

მიმძიმს ნ. ძნელი.

1. მიმძლავრება ნ. იძულება.

2. მიმძლავრება ნ. ძარცვა.

3. მიმძლავრება ნ. 2. მიკეთუნება.

მიმძლავრებით. ნ. ძალად

მიმხედავი ნ. 4. პატრონი.

მიმხვდომი ნ. საზრიანი.

მიმხრობი ნ. მოსაზღვრე.

1. მიმხრობა (მიიმხრო), მიბირება, გა-
დაბირება, მიტყუება, გადატყუება. გა-
ორკულება (გააორკულა), მონადირება
(მოინადირა).

2. მიმხრობა (მიემხრო), მხარის დაქე-
რა, მიერთება, მიკერძოება (მიკერძვა.
მიკერძება), ნ. აგრეთვე მიღგომილობა.

შე დალოცვილი, მიკერძოება მდიდ-
რებრავენ... ჩვენს ამომრჩეველებს... არ
ეკადრება! ს. შ ა ნ შ.

მინა ნ. შუშა.

მინაბვა ნ. თვლები.

მინაგვარი ნ. 2. მსგავსი.

მინადული ნ. ლექი.

მინათება, ნათება, მიშუქება.

მინათხოვება ნ. თხოვება.

მინალთუნი ნ. მანეთი.

მინარევი, შენარევი, მინაყოლი.

მინაშენი ნ. დარაბა.

მინაღები ნ. შემოსულობა.

მინაღწვევარი ნ. მიღწევა.

მინარცხება ნ. მირახუნება.

მინაწერი, წერილისკუდა (წ. კ.)^{*}.

მინახ-მონახვა ნ. 2. გასინჯვა.

მინგრევი-მონგრევა ნ. 1. ნგრევა.

მინდა ნ. სურვილი.

მინდარი ნ. ნაალი.

მინდი ნ. გადასასდელი.

1. მინდობა ნ. დასაქმება.

2. მინდობა (მიენდო), ნდობა (ენდო),
დანდობა (დაენდო), რწმუნება (ერწმუნ-
ნა), დაყრდნობა,

ინდობილი ნ. გულუბრყვილი.

მინდობილობა, დეველება (მთავრობის
მინდობილობით, დეველებით) დასაქმება.

1. მინდობი ნ. ნახნავე.

2. მინდობი ნ. ბალახი.

1. მინებება ნ. ნების მიცემა.

2. მინებება ნ. ხელის შეშვება.

3. მინებება ნ. მიტოვება.

მინელება ნ. მიწოდება.

მინიშნება ნ. მითითება.

1. მინიჭება ნ. 2. ბოძება.

2. მინიჭება ნ. 2. სჯა.

3. მინიჭება ნ. მიცემა.

მინიჭებელი ნ. ნაჩუქარი.

მინიჭებელი აქვს ნ. აქვს.

მინქაფა ნ. მქადაქვა.

მიოხრება ნ. მიცემა.

მიპარვით, შეპარვით, შეშპარავად, მა-
ლულად, ქერდულად, ფეხაკრფით
ტრელად, ტრელი (მიპარვით დამრ-
ტყმელი კაცი).

მიპატყება ნ. მიწვევა.

მიფეფვა ნ. ცემა.

1. მიპინტრიშება ნ. შიტანა.

2. მიპინტრიშება ნ. მისვლა.

* იგივეა, რაც ლათინური P. S.
(поскряпшты).

მიზაკუნება ნ. მისკლა.
 მიჰყრობა ნ. მიმართვა.
 მირაბელი ნ. ქლიავი.
 მირახუნება (ყარი მიარახუნა), მიჰყ-
 ხება. მიხეთქება, მიხლა (ჭიქისა ქიქაზა).
 მინარცხება, მიჰახუნება.

1. მირეე-შორევა ნ. აფორიაქება.
2. მირეე-შორევა ნ. გაფანტვა.

1. მირეევა ნ. წაყვანა.
2. მირეევა ნ. 2. მიშველება.
1. მირზა ნ. 2. ბ.ტონი.
2. მირზა ნ. 2. შვერალი.

1. მირთმევა, მრტანა.
2. მირთმევა ნ. მიცემა.
3. მირთმევა ნ. შესმა.
4. მირთმევა ნ. კამა.
5. მირთმევა ნ. 2. წამოყენება

- მირონი ნ. 1. შერი.
1. მირონცხებული ნ. მონათლული.
 2. მირონცხებული ნ. ნიკიერი.
- მირულება ნ. თელემა.
 მირქმა ნ. ჩახუტება.

- მისაბაძევი ნ. 1. სამაგალითო.
 მისაბაძეველი ნ. 1, სამაგალითო.
 მისაბ(რ)ჩენი ნ. 2. დასაყრდენი.
1. მისაგებელი ნ. გადასახდელი.
 2. მისაგებელი ნ. 1. შაგერი.
 3. მისაგებელი ნ. სასყიდელი.
 4. მისაგებელი ნ. 2. ბეი.
- მისაღჯული (კიბე), მისაყუღებელი.

მისაყრდენი.

1. მისაღგომი ნ. თანაბარი.
2. მისაღგომი ნ. მისაეალი
3. მისაღგომი, მისაწვდომი, ხელმისა-
წვდომი, მისაღწევი.

1. მისაღვეარი ნ. ნათესავი.
2. მისაღვეარი ნ. მიღამო.

მისაეალი, მისასელებელი, მისაღგომი.
 მისახლომელი.

- მისაკვლევნი ნიშანი ნ. სამხილი.
 მისაკუთრება ნ. 2. მიკუთვნება.

მისაღმება, მიგებება, თავის დაკვრა.
 სალამის მიცემა, სალამის მოხდა, გამარ-
ჯობის თქმა, მოკიხება, მოკიხების, სა-
ლამის გადაცემა.

მიწყელები ან განთიადს მოგებებოდნენ
 სიმღერით, ან ჩამაველი მზის შუქს ესალ-
 გებოდნენ. - ა. ყ ა ზ ბ.

მისალოცავი ნ. საჩუქარი.
 მისამარ, გიჯობს, გირჩენია.

მისამარ აქედან დიკარგე, თორემ.
 მგონი, გაჩენის დღე გაუწყვილნო!
 თ. რ. ა. ზ.

- მისამართით ნ. მიმართ.
1. მისამხარი ნ. მოსახლერი.
 2. მისამხარი ნ. 4. ხელსაყრელი.
 - მისანდო ნ. ევთილსაიმედო.
 - მისანდობელი ნ. ევთილსაიმედო.

1. მისანი ნ. შკიოხავი.
 2. მისანი, მოგვი, ქურღმი.
- მისართვა ნ. გადიდება.

1. მისართმევი, მისატანი. მისაცემი,
 მისაწოდებელი, მისაძლენელი.

- თხოვნა მაქვს, მისართმევი. შ. და დ.
 2. მისართმევი, ნ. სანოვაგე.
 მისარკვა, მიზნევა (ქინძისთავისა და
 სხვ.).

- მისასელებელი ნ. მისაეალი.
 მისასაღმებელი ნ. წასახალსებელი
 მისატანებელი ნ. საუზმე.
 მისატანი ნ. 1. მისართმევი.
 მისაყრდენი ნ. მისაღმელი.
 მისაყუღებელი ნ. მისაღმელი.
 მისაფრება ნ. თავის შეფარება.
 მისაქციელი ნ. 1. ბონა.

- მისაღები ნ. შესაწყენარებელი.
 მისაღწევი ნ. 3. მისაღგომი.
 მისაცემი ნ. 1. მისართმევი.
 მისაძლენელი ნ. 1. მისართმევი.
 მისაწოდებელი ნ. 1. მისართმევი.
 მისაყვარლება ნ. აღერსი.
 მისაყენებელი ნ. თანაბარი.
 მისაწვდომი ნ. მისაღგომი.
 მისაქმელი ნ. საუზმე.
 მისახედომი ნ. გასაგები.
 მისახედრი ნ. გასაგები.
 მისახლომელი ნ. მისაეალი.
 მის ბედს ძალი არ დაჰყვას ნ. ბედ-
 ნერი.

მის განკარგვაშია ნ. აქვს.
 მის განკარგულებაშია ნ. აქვს.
 მისდევს ნ. 2. ხლება.
 მისდევენ ნ. არის.
 1. მისევა ნ. მივარდნა.
 2. მისევა ნ. შეგულანება.
 მისესხება ნ. ვალება.
 მისგითი (მიზგითი) ნ. შეჩეთი.
 მისვენება ნ. მიტანა.
 1. მისვლა ნ. 3. მიღწევა.
 2. მისვლა ნ. 4. მოყრა.
 1. მისვლა-მოსვლა ნ. ურთიერთობის
 გაპმა
 2. მისვლა-მოსვლა ნ. ურთიერთობა.
 მისვლა, მიჩიხება (მიჩიხდა) მიცოცე-
 ბა, მიბობლება, მიღწევა, მიტანება (მი-
 ატანა), ირონ. მიპინტროშება (დილა-
 დრიანად მიპინტროშდა, მიპლაყუნება,
 სტუმრის უდროოდ მიპლაყუნება).
 მის თავზე მხოლოდ წისქვილი არ და-
 ტრიალებულია ნ. გამოცდილი.
 მისთვის გული არავის დაეწვის ნ.
 უქობაგო.
 მისთვის ნ. იმისთვის.
 მისთვის ჩვეული ნ. დამახასიათებელი.
 მისთანა ნ. იმისთანა.
 მისთხოვდა ნ. გათხოვდა.
 მისიანი ნ. ნათესავი.
 მისი დიდების მზე ჩავსვენა ნ. ეტი-
 ბარი წაუხდა.
 მისიკვილილება ნ. გულის წასვლა.
 მისი საქმე გათავებულა ნ. მომაცვდა-
 ვი.
 მის გამგებლობაშია ნ. აქვს.
 მის განკარგულებაშია ნ. აქვს.
 მისი სახელი ვანთქმული იყო. ნ. ცნო-
 ბილი.
 მისი სახელი დაიბინდა ნ. ეტიბარი
 წაუხდა.
 მისი სახელი მთელს ქვეყანაზე ჰქუხდა
 ნ. ცნობილი.
 მისისინება ნ. 1. შეგულანება.
 1. მისი სიტყვა ბაქადლო ოქროსა ნ. 1.
 ნამღვლი.
 1. მისი სიტყვა ბეკელია ნ. კეთილსა-
 მშედო.

2. მისი სიტყვა ბეკელია ნ. 1. ნამ-
 ღვლი.
 მისი წირვა გამოსულია ნ. მომაცვდა-
 ვი.
 1. მისკლომა ნ. გაძლომა.
 2. მისკლომა ნ. დაძახება.
 მის ნახვას არა სჭობია რა ნ. ლამაზი.
 მისწობა ნ. მკობლობა.
 მისწური, ჯაღოსწური, ჯაღოქრული.
 მისრეთი ნ. ეგვიპტე.
 მისრი ნ. ეგვიპტე.
 მისრული ნ. ეგვიპტური.
 მისუსტება ნ. 2. მიწყდომა.
 1. მისუსტებული ნ. უღონო.
 2. მისუსტებული ნ. დაღლილი.
 1. მისწავლება ნ. 2. მითითება.
 2. მისწავლება ნ. 4. ჩვენება.
 მისწრაფება ნ. სურვილი.
 1. მისწრება ნ. 1. ნამღვლი.
 2. მისწრება (სახლში მისწრო), და-
 ხლება (დახელა), დახელთება, დახე-
 დომა (დახვდა), დაგულება (დაოგულა).
 3. მისწრება ნ. 1. მოხელება.
 მის ხელთ არის ნ. აქვს.
 მის ხელშია ნ. აქვს.
 მისხის-მისხი ნ. ნათესაობა.
 მისხის-მისხით გაგება ნ. დაწერილ-
 ბით გამოცვლევა.
 მისხმა ნ. წაყვანა.
 1. მისჯა ნ. 2. სჯა.
 2. მისჯა ნ. 5. სჯა.
 მიტანა, მიზიდვა, ზიდვა, მიწოდება,
 წალბა, მირთმევა, მიყვანა, მიგვრა, მი-
 ყენება, (კარებზე ურემი შეშა მიყენა),
 მორთევა, მისვენება (ცხედრისა), მიჩო-
 ჩება, მიგრიალება, მიპინტროშება, მი-
 ცუნეკლება, მიხერვეა (მიდინარემ ხერგი
 მიიტანა, მიყარა), სას. მიობრება,
 მიტიალება, მიშავება (მიშავეა), მიქე-
 ვება (მიქევეა).
 1. მიტანება ნ. 4. მიყრა.
 2. მიტანება ნ. ჭამა.
 3. მიტანება ნ. 3. მიღწევა.
 4. მიტანება ნ. მისვლა.
 მიტაცება ნ. ძარცვა.
 მიტბორავს ნ. მღოვრედ.

- მიტევა ნ. შეგულიანება.
- მიტევება ნ. პატიება.
- მიტიალება ნ. მიცემა.
- მიტირე ნ. გენაცვალე.
- მიტკალი, პირკალი.
- 1. მიტმასნა ნ. გარევა.
- 2. მიტმასნა ნ. ჩაიცება.

მიტკევა (მიატკევა), გაწირვა („გაწირეს ქეთელაური გულითა ჭავრიანი-თა“, — ვ ა ე ა), დატოვება, დაგდება, ხელის აღება, ხელის დაბანა (ყველაფერზე ხელი დაიბანა), თავის დანებება, ქვა და გუნდა. შიყარა, გარიდება, მი-ნებება. მოშორება, გაშორება, ჩამოშო-რება (ჩამოიშორა), ჩამოცილება (ჩა-მოიცილა, ჩამოსცილდა) შეება (არ ეშე-ვება), ხსნა. (არ ეხსნება). დახსნა (დამეხ-სნა). (სამსახურიდან) გამოსვლა, ვადლ-გომა. ზურგის შექცევა („ზურგი ვაქცი-ოთ ძველ ადათ-წესებს“).

ღმერთი მაგას მოწყალებს,
თუცა პირმა არ აგარიდა. შ ო თ ა.

ძალი არ ეშვებოდა (მოხუცს) და
ზედ ვარდებოდა. შ. ა რ ა გ ვ.

ნუ დააგდებ ძველსა გზასა,
ნურცა ძველსა მეგობარსა. ა ნ დ.

მიტომ ნ. ამის გამო.

მიტორვა ნ. 1. ცემა.

მიტრიალება. მიბრუნება, მიქცევა, მი-ღრევა.

მიტულგომა ნ. 2. მივარდნა.

მიტუება ნ. 1. ცემა.

მიტუება ნ. 1. მიხსრობა.

- 1. მიულგომელი ნ. 3. მიუწვდომელი.
- 2. მიულგომელი ნ. მიუვალი.
- 3. მიულგომელი ნ. პირუთენელი.

მიუვალი (ციხე), მიუსვლელი. მიულ-გომელი. ძნელად ასაღები, ძნელად და-სანგრევი, მტერშეუვალი, აუღებელი. მტკიცე, მაგარი.

ძნელი იყო... გელათამდე მიღწევა
მიულგომელი მღებარეობის გამო.

o. გ ო გ ე ბ.

მანდ... ძველ დროს ქალაქი ყოფილა,
მტერშეუვალი, მაგარი.

ვ ა ე ა.

მიუზიდველი ნ. ულამაზო.

- 1. მიუკარებელი ნ. კუშტი.
- 2. მიუკარებელი ნ. 3. მიუწვდომელი.
- მიუყარებელი ნ. 3. პირუთენელი.
- მიუმხვდარი ნ. მოუაზრებელი.
- მიუნდომელი ნ. ექვიანი.
- მიუსაფარი ნ. უბინაო.
- მიუსვლელი ნ. მიუვალი.

მიუხევებელი, შეუწყნარებელი, შე-უნდობელი, მიუღებელი, დაუშვებელი, საძრახისი, არასაპატიო, უპატიებელი.

დიდ მიუტევებელ ცოდვას იზამს ბე-რისძე. თუ ყველა ეს წესი არ შეასრუ-ლა.

ვ ა ე ა.

მიუფერებელი ნ. პირუთენელი.

მიულწველი ნ. მიუწვდომელი.

- 1. მიულღებელი ნ. მიუტევებელი.
- 2. მიულღებელი ნ. არასაკადრისი.

- 1. მიუცილებელი ნ. იუცილებელი.
- 2. მიუცილებელი ნ. განუშორებელი.

- 1. მიუწვდომელი ნ. გაუგებარი.
- 2. მიუწვდომელი, მიულწველი, ხელ-მიუწვდომელი.

ეთერი... ხომ (მახარესათვის) მიუწე-ლომელი არსებაა. შ. მ დ ვ.

3. მიუწვდომელი, მიულგომელი, მი-უკარებელი.

(ბულბული) გეგულსაწით მიუკარებე-ლი არ არის და კაცს აფვილად ენდობა.
o. გ ო გ ე ბ.

მიუწვეველი ნ. უწყევი.

მიუხვდომელი ნ. გაუგებარი.

მიუხვდომელი ნ. მოუაზრებელი.

მიუხევე-მოუხეველად ნ. 1. პირდაპირ.
მიფანიერება ნ. დამალვა.

მიფანტვა ნ. დაბნევა.

მიფანტ-მოფანტვა ნ. გაულანგვა.

მიფარება ნ. დამალვა.

1. მიწერება ნ. ალერსი.
2. მიწერება ნ. მიგვანება.
- მიფიშვილება ნ. სახელდასელოდ გა-
ეთება.
- მიფოცხვა ნ. შუგროვება.
1. მიფუტჩება ნ. დამალვა.
2. მიფუტჩება ნ. სახელდასელოდ გა-
ეთება.
- მიფშენება ნ. გაფლანგვა.
- მიფხრენ-მოფხრენა ნ. ხევა.
1. მიქარვა ნ. აბლაუბდა.
2. მიქარვა ნ. სიცრუე.
3. მიქარვა ნ. ცრუობა.
- მიქელ-გაბრიელი თავს წაადგა ნ. მო-
კვდა.
- მიქვეება ნ. მიცემა.
1. მიქცევა ნ. 1. დაქცევა.
2. მიქცევა ნ. 1. კილო.
3. მიქცევა ნ. მიტრიალება.
4. მიქცევა ნ. 1. მიმართვა.
1. მიღება ნ. 3. დანაშენა.
2. მიღება ნ. 7. აღება.
- მიღებული ნ. დასაშვები.
- მიღებულობა ნ. შემოსულობა.
- მიღმა ნ. 1. პირიქით.
- მიღმაშოფი ნ. საიქიო.
- მიღმური ნ. საიქიო.
- მიღრცა ნ. მიტრიალება.
- მიღუნ-მოღუნვა ნ. 2. მიხრა-მოხრა.
1. მიღწევა, მიწაღწევა, ნაყოფი, შე-
დეგი, წარმატება, გამარჯვება, გამოსვლა
(პირველ ალაგზე გამოსვლა), დეკავება,
მოპოვება (პირველი ადგილისა). ლარის
გატანა, ლელოს გატანა.
2. მიღწევა ნ. 1. წევა.
3. მიღწევა, მისვლა, მიტანება (რომე-
ლოზე ადგილამდე).
4. მიღწევა ნ. 4. მოყრა.
5. მიღწევა ნ. მისვლა.
1. მიუენება ნ. მიტანა.
2. მიუენება ნ. მიუედება.
3. მიუენება ნ. შეცვლა.
4. მიუენება, შეფარდება, შეთანხმება.
(ბრალდებულისათვის კანონისა).
- მიუყვანა ნ. მიტანა.
1. მიყოლა ნ. კმარება.

2. მიყოლა ნ. სიარული.
3. მიყოლა ნ. 5. შედგომა.
4. მიყოლა, მიცილება, გაყოლება, მი-
დევნება.
5. მიყოლა ნ. დაწყება.
6. მიყოლა ნ. დამთავრება.
7. მიყოლა ნ. მიბაძვა.
- მიყოლება ნ. ცემა.
1. მიყოლებით ნ. ზედიზედ.
2. მიყოლებით ნ. ერთიანი.
1. მიყრა-მოყრა ნ. გაქაჩება.
2. მიყრა-მოყრა ნ. 2. მოყრა.
- მიყრდნობა ნ. მიყუდება.
- მიყრდნობილი ნ. აყუდებული.
- მიყრილ-მოყრილი ნ. აყრილ-დაყრი-
ლი.
- მიყრებული ნ. უკატური.
- მიყრდნობილი ნ. აყუდებული.
- მიყუდება. აყუდება, მიბჯენა, მიყრ-
დნობა, მიდგომა, მიყენება.
- მიყუდრება ნ. დამშვიდება.
- მიყურადება ნ. ყურის დაგდება.
- მიყურისძირავენება ნ. მიეცემა.
- მიყურება ნ. 2. მიწყდობა.
- მიშვება ნ. მიცემა.
- მიშანშულულ-მოშანშულული ნ. აყრილ-
დაყრილი.
1. მიშვება ნ. 3. მიგდება.
2. მიშვება ნ. ნების მიცემა.
1. მიშვება, მიყარება, მიხალოება.
2. მიშვება, მიღენა, მირეცვა (საქონ-
ლისა თივანზე, ბალახზე, ხბოს მიშვება
უქაჩზე).
- მიშველება ნ. ხელის შეწყობა.
- მიშვერა ნ. მიცემა.
1. მიშტერება ნ. ჩაქქარა.
2. მიშტერება ნ. ცქქარა.
- მიშუქება ნ. მიხატება.
- მიხანჩალება ნ. სიარული.
- მიჩემება ნ. მიკუთვნება.
- მიჩენა ნ. 4. დანიშვნა.
- მიჩერება ნ. ჩაქქარა.
- მიჩეება ნ. 1. მიცემა.
1. მიჩოჩება ნ. მიტანა.
2. მიჩოჩება ნ. მისვლა.
- მიჩევა ნ. შეჩევა.

მიჩნევა ნ. 2. აღიარება.

მიჩორვა ნ. ცოცხა.

1. მიჩუმათება ნ. დამალვა.

2. მიჩუმათება ნ. 1. დუმოლი.

მიჩუმება ნ. 2. მიწყულომა.

1. მიჩქმალვა ნ. დამალვა.

2. მიჩქმალვა ნ. დაჯარგვა.

1. მიცემა, მიკუთენება, მიშვერა, მიწოდება, გაწოდება (ირემი ირემს ვაჟუნდის ბალახს), მომადლება, ბოძება (უბოძა), შირთხევა (შიართვა), გატანება (შხითევი გატანეს), შეთავაზება, მიჩეჩება (ხელში მიჩეჩა), მინიჭება (საბატოო წოდების მინიჭება), ბოძება (უბოძა), გაღება, გადახდა (გადაიხდა), მიძღვნა, შეძლება (შეძალა), წინადადებით მიმართვა, მიქვევება, მიშაყება, შიტიალება, მიოხრება (მიოხრა), მიხლა, თავში ახალა, თავში მიახალა, მიგდება (მიუგდო).

(მწყვესებმა) ჩქე შემოგვთავაზეს ჩვენ კიდევ ჩაი და შაქარი მივუძღვევით.

შ. ა რ ა გ ვ.

2. მიცემა (სასწავლებელში) ნ. მიზარება.

მიცემულობა ნ. დასაქმება.

მიცეცება ნ. ცქერა

მიცვალბულის დღე ნ. აღაბი.

მიცილება ნ. 4. მიყოლა.

მიცოცება ნ. მისვლა.

მიცუნცულება ნ. შიტანა.

მიცვალბულთა მოკონება ნ. აღაბი.

მიცვალბული ნ. მკედარი.

1. შიძალბით ნ. თავდათვა.

2. შიძალბით ნ. ძალად.

შიძახება ნ. 3. თქმა.

შიძვრებ-მოძვრება ნ. ცბიერი.

1. შიძინება ნ. დამინება.

2. შიძინება ნ. მოკვდა.

შიძნელდება ნ. ძნელი.

შიძღვნა ნ. მიცემა.

შიძღვნილი ნ. ნაჩუქარი.

შიძლოლა ნ. გაცილება.

1. მიწა, მიწის ნაკვეთი, სახნაეი, სახნავ-სათესი, ხოლბუნე, საკარმიდამო,

კორდი, თიხნარი, აყალო, ნათუშვარი, ვუქე, სათუძარი, სამკვიდრებელი, სავენახე, საწისქველი, საბოსტნე, ნავენახარი, ნაზვრერი, საკარგული, (სამი წლის მოუხენელი მიწა) ნავღები.

2. მიწა, დედამიწა, ნიადაგი (მლაშე მიწა, ნიადაგი), მლაშობი, ბიცო, აღდაქი.

მე ვარ, ვიოა აღდაქი, ბლიცი და მლაშობი. დ. გ უ რ ა მ.

3. მიწა, ბრე. ბრელო, მტვერი.

ვანიყარეთ მტუერი ფერხთაგან თქუნთა. ო თ ხ.

4. მიწა, მიწა-წყალი, ადგილ-მამული.

5. მიწა, ხმელეთი.

„მიწა! აღმოხდა... მეზღვაურებს.

გ. ტ ა ბ.

6. მიწა, დამიწება (ფიზ.).

7. მიწა, დედამიწის ზურგი, დედამიწა.

აღარ მეგონა, თუ მამრი კიდევ მიწაზე დადისა. ვ ა ე ა.

მიწადაქსახსულობა, მიწაზოლიანობა.

მიწაზე გაგორება ნ. დახეთქება.

მიწათმოქმედი ნ. გლეხი.

მიწალები ნ. შაბიამანი.

მიწა ამოავსა ნ. მოკვდა.

მიწამ გიყოს პირი! ნ. მიწამ გავსკლომაი.

მიწამ პირი უყო ნ. მოკვდა.

მიწამ გავსკლომაი! ნ. მიწამ გიყოს პირი!

მიწას ამოფარა ნ. მოკვდა

მიწას არ ასცილებია ნ. პატარა.

1. მიწასთან გასწორება ნ. გაოხრება.

2. მიწასთან გასწორება ნ. შერცხევა.

3. მიწასთან გასწორება ნ. ჩავკრა.

მიწასთან გასწორებული ნ. სახელვატეხილი.

მიწას შიბარეს ნ. დამარხვა.

მიწამწვარა ნ. 2. დასერილი.

მიწაურილი ნ. საგუბარი.

მიწაში ჩაფვლა ნ. დამარხვა.

- 1. მიწა-წყალი ნ. 4. მიწა.
- 2. მიწა-წყალი ნ. სამშობლო.

მიწებება ნ. დაწებება.

- 1. მიწევა ნ. დაძვრა.
- 2. მიწევა ნ. 1. ჩხუბი.
- 3. მიწევა ნ. 6. წევა.
- 4. მიწევა ნ. 10. წევა.
- 5. მიწევა ნ. 12. წევა.
- 6. მიწევა ნ. შეწევა.

- 1. მიწევ-მოწევა ნ. გზის დათმობა.
- 2. მიწევ-მოწევა, წემქვადროება, შევიწროება, შეშვირება.

მიწერილობა ნ. 3. მოწართვა.

მიწერ-მოწერა, მიმოწერა.

მიწერ-მოწერის გამართვა ნ. ურთიერთობის გაბმა.

მიწვა (საქმლის ქვაბის, ტაფის ფსკერზე), მიკვა, წახრავა, ახაწინება.

- 1. მიწვდომა ნ. 1. წევა.
- 2. მიწვდომა, წატანება, წაპოტინება.

...ღილ, მტერმა ინება ჩენი დედასამშობლოს ხელის წაპოტინება.

მ. გ რ ი მ

მიწვთომა ნ. 1. წევა.

მიწვევა, მიხზობა, მიპატრეება ნ. აგრეთვე დაძახება.

მიწვენა ნ. მოკვლა.

მიწიერი, ქვეყნიერი, ამქვეყნიური, იმ ქვეყნისა, საამქვეყნო, წუთისოფლისა, წარმავალი, სწრაფწარმავალი, გარდამავალი.

მიწის მუშა ნ. გლეხი.

მიწის ნაკვეთი ნ. 1. მიწა.

- 1. მიწისფერი ნ. ფერწასული.
- 2. მიწისფერი ნ. ნაერისფერი.

მიწისქვეშა გზა ნ. 7. გზა.

მიწის შვილი ნ. აღამიანი.

მიწისძვრა ნ. ხანზარი.

მიწკეპა ნ. 1. ცემა.

- 1. მიწოდება ნ. მიტანა.
- 2. მიწოდება ნ. მიცემა.

1. მიწოლა ნ. ატვლება.

2. მიწოლა ნ. იერიში.

მ. მიწოლა, მიკულეტა (მიეკვლიტა, მიკვლიტეს), მიკერა, მიკრუნჩხვა, მიკუპევა, მიბჭენა, მიკუნევა, მიკუნცხვა.

ყველანი კედელთან მიქუპულან, რათა დარბაზში მეტი ხალვათობა იყოს.
ი. ზ უ რ ა ბ.

4. მიწოლა (მიწვა დასაძინებლად), მიგდება (მიეგდო კუთხეში).

ცოტად მიწვა, მიიძინა, თუცა ყოლა ვერა მეტი. შ ო თ ა.

მიწრიელი ნ. ეშმაკი.

1. მიწრევა ნ. 4. გადახრა.

2. მიწრევა ნ. დამთავრება.

მიწრული ნ. ბოლო.

მიწრულში ნ. დამლევს.

1. მიწრელობა ნ. 2. მოვარდნა.

2. მიწრელობა, მიწყნარება, მიჩუმება, მიწყურება, მიხელება (ხმაურობისა, ფეხის ხმისა, ტკივილებისა და სხვა), მიხუსტება. დამწვრდება, შეწყვეტა, შეჩერება.

1. მიწყვა ნ. აზოშვა.

2. მიწყვა ნ. ზღვევა.

მიწყვი ნ. მუღამ.

მიწყით ნ. მუღამ.

მიწყობა ნ. 4. მიკვრა.

მიწყნარება ნ. 2. მიწყდომა.

1. მიკედვა, კედვა, დაკედვა. დამაგრება (ლურსმენებით), დალურსმევა, ლურსმენით მიკვრა.

დახურეს კეპოს თავი... დაკედეს.
ი კ ა კ ი.

2. მიკედვა, მიკაჟვა. მიმშეკვალება.

თუნდ დროთა ბრუნვას ერი განეყოს, დაერღეოს, მაგრამ რღვეულთა შორის იღუმალი შემშეკვალება... სუფეცს.
ი ლ ი ა.

მიკერა ნ. 3. მიწოლა.

მიკირს ნ. ძნელი.

მიკერა ნ. 2. მივარდნა.

მიკუპევა ნ. 3. მიწოლა.

მიკვა-მაღაჟი ნ. 2. გორვა

მიკვლეტა ნ. 3. მიწოლა.

მიხაჟისფერი ნ. წაბლისფერი.

მიხზა ნ. 2. დაკარგვა.

მიხედვით ნ. თითქოს.

მიხვედრება ნ. ჩავონება.

მიხედ-მოხედვა ნ. თვალის გადავლება.

1. მიხეთქება ნ. დაჯახება.

2. მიხეთქება ნ. შირახუნება.

3. მიხეთქება ნ. შ. შეკვრა.

მიხერგვა ნ. შიტანა.

მიხერგილი ნ. აყრილ-დაყრილი.

მიხედომა ნ. ვაგება.

1. მიხვედრა ნ. ვაგება.

2. მიხვედრა ნ. გამოცნობა.

3. მიხვედრა ნ. 4. შიგნება.

მიხვედრილი ნ. საზრიანი.

მიხვეულ-მოხვეული ნ. დაკლაკნილი.

1. მიხლა ნ. დაჯახება.

2. მიხლა ნ. შიყმა.

3. მიხლა ნ. შირახუნება.

1. მიხლა-მოხლა ნ. შიფიწროვე.

2. მიხლა-მოხლა ნ. წაკვრა-წამოკვრა.

მიხშობა ნ. შიწვევა.

1. მიხრა-მოხრა (სხეულისა), ჩეუ-
ლება, ქცევა, მოქცევა.

სილაშაზით პეპელა ხარ ხატისა,
მიხრა-მოხრა და ქცევა გაქვს კატისა.

ა კ ა კ ი.

2. მიხრა-მოხრა (რაიმე საგნისა), მი-
ლუნ-მოლუნება, შიდრეკე-მოდრეკეკ.

მიხრილ-მოხრილი ნ. დაკლაკნილი.

მიხრწნა ნ. დაბერება.

1. მიხრწნილი ნ. შომაკვდავი.

2. მიხრწნილი ნ. შოხეცი.

1. მიხტომა ნ. იერიში.

2. მიხტომა ნ. შივარდნა.

მიხურვა ნ. 4. დახურვა.

მიჯაჟვა ნ. 4. შიკვრა.

მიჯახება ნ. შირახუნება.

მიჯახ-მოჯახება ნ. წაკვრა-წამოკვრა.

1. მიჯახუნება ნ. 4. დახურვა.

2. მიჯახუნება ნ. შირახუნება.

მიჯიფთვა ნ. შიქვლევა.

1. შიქნა ნ. საზღვარი.

2. შიქნა, სამანი, სინორი, ხარაზანი.

შიქნის დადება ნ. განსაზღვრა.

შიქნური. სატრფო. საყვარელი, იარი,
გულის შერაზი, გულის ვარდი, ნანდა-

ური, მოკვარე, გელის სწორი, გულის
ტოლი.

ხამს შიქნური ხანიერი,
არ შიქვი. შილწი, შირეში,
რა შომორღეს მოყვარესა
გამარავლოს სულთქმა, უში. შოთა.

ვინ არ ყოფილა შიქნური,
ვის არ სახშილნი სღებთან. შოთა.

შიქრა ნ. 4. შიკვრა.

1. შიქრით ნ. ახლო-მახლო.

2. შიქრით ნ. შიქდროდ.

შიქრილი ნ. 3. შიქდრო.

შიქოჯოხეთება ნ. წყველა.

შიქყება ნ. 2. ხლება.

შიქქრის ნ. ეჩქარება.

შქა, ვაქრა (ყანები ვაქრა).

შქათათვე ნ. იელისი.

შქაფიო ნ. გასაგები.

შქაფიოდ ნ. ცხადად.

შქატრი ნ. სასტიკი.

შქბენარი ნ. ტოლი.

შქელი ნ. ძაფი.

შქელობელი ნ. კოკლი.

შქერავი, შქერვალი, თერბი. დერცვი.

შქერლი, გულის ფიცარი, გულ-შქერლი.

შოქაშაგირე გულზე შოვილა. წამოხე-
ტა ზეზე. გიორგის აეტება, გულშქერლი
გადმოუგდო და შიქუშირა. ილია.

შქერდასახე ნ. გატენილი.

შქერღგადახსნილი, შქერღგადადელილი,
შქერღშოშველი.

შქერვალი ნ. შქერავი.

შქესვა ნ. დაქვეცდამება.

შქვარი, კვარი, შიქონი, ჩირალი.

განათესი ჩირალი, სქამეს შქერი და კა-
მოეთხოვნენ ერთმანეთს. ა. ყაბბ.

ქიხის კარები გაალო ხნიერმა დიასაბ-
ლისმა და ანთებული კვარით ხელში კა-
რეთ გამოვიდა. ი. გოგ.

1. შქვაზე ნ. შქვეთარი.

2. შქვაზე ნ. 3. ტლანქი

მ მკვახე, უნდლი, შემოუვლელი, მოუწევარი, უმწიფარი, ჯერ კერა არ გამარება, მწვანე, მოუმწიფებელი, ნეღლი. (მკვახე ნუში) წაქლაკი, (მკვახე ყურენი) ისრიმი, (მკვახე კაალი) წუნგო. მკვახერგია ნ. წუწი.

- 1. მკვდარი ნ. 2. დაღებული.
- 2. მკვდარი, მიცალბული, განსვენებული, ცხედარი, გათავებული, ეალა დაყრილი, გამოტირებული, უსულო, გვამი, დამწიფებული, ჩამღრძვალა, უსულაო, შმოვარი, დამხრჩვალა, ნუში, (საქონლისა) ლუში, მძორი.

...ეფხი უსულო, მკვდარი, ქვე-დანარჩებული. შოთა.

მკვდარი და ცოცხალი არ შეარჩინა ნ. გინება.

მკვდრადშობილი, მკვდრადნაშობი. მკვდრეთით აღდგომა (აღდგენა). ნ. მოსულეირება.

- მკვდრის სახე ნ. ფერწაული.
- მკვდრის ფერი ადევს ნ. (ერწასული).
- მკვებავი ნ. შემნახელი.
- მკვეთელი ნ. ბასრი.
- 1. მკვეთრი ნ. ბასრი.

- 2. მკვეთრი ნ. მკივანა.
- 3. მკვეთრი, მძაფრი, მკვახე (სიტყვა)
- 4: მკვეთრი ნ. 6. მწეკვე.
- მკვებარობა ნ. კვებხა.
- მკვიდრად ნ. საფუძვლიანად.

1. მკვიდრი, მტიცი, მაგარი, მყარი, შეურყეველი, ურყევი, თოქმა, მდგრადი, მდგარი, მდღევი, სალი, უდრევი, გაულუნავი, გამძლე, მძლე, უცვეთი, ურღვევი, უაურღვეველი (პირობა), გაუტეხელი (ხიტყვა), საფუძვლიანი, მაწევიარი, ყასავათიანი.

- 2. მკვიდრი ნ. 2. მცხოვრები.
- 3. მკვიდრი ნ. 4. ნამდვილი.
- მკვლელობა ნ. მოკვლა.
- მკვირცხლად ნ. სწრაფად.
- მკვირცხლი ნ. ცქვიტი.
- მკვლევარი ნ. სწავლული.
- 1. მკვრივი ნ. 1. მაგარი.

2. მკვრივი ნ. 3. მკიდრო. მკივანა, მკვირალა, გამკივანი, მკივანი, მკივარი, მჩხავანა, მკვეთრი, ყურთა სმენის წამლები, ყურების გამქვლი, გამგმირავი, მძაფრი (ხმა, ყვირილი), გამაყრუებელი. ნ. აგრეთვე რიხიანი და ხმა-მალალი.

მკითხავი, მისანი, მარჩიელი. გაიგო, რაც მომხდარიყო, აღარ უნდოდა მისანი. ვაჟა.

1. მკითხაობა, მისნობა, ჭადოქრობა, შელოცვა, (სათამაშო) ქალაღლის გამულა.

- 2. მკითხაობა ნ. 25 შლა.
- მკლავი ნ. 1. ხელი.
- 1. მკობა ნ. ქება.
- 2. მკობა ნ. გამშვენება.
- მკოდოვანი ნ. 1. გლახა.
- მკრეველი სირსველა ნ. სირსველა.
- მკრეხელი ნ. აუზაკი.
- მკრეხელობა, მწვალბლობა.

ეყუსისი მამები... დიდ მკრეხელობად თვლიდნენ ღმერთის გამოხატვას მშვენიერი აღამიანის სახით. გ. ქიქ.

- 1. მკრთალი ნ. ფერწასული.
- 2. მკრთალი ნ. შეშინებული.
- 3. მკრთალი ნ. ღიაფერი.
- მკრჩხალი ნ. ბასრი.
- მკურნალი ნ. ექიმი.
- 1. მკურნალობა ნ. წამლობა.
- 2. მკურნალობა ნ. 9. ნახვა.
- მლანძველი ნ. მაგინებული.
- მლაშე, მარილიანი, მწუთხე, დატიტული, (მლაშე წყარი) ვეძა.
- მლაშობი ნ. 2. მიწა.
- მლევანა ნ. გამხდარი.
- მლოვი ნ. გამხდარი.

მლიქვნელი, მოთნე, პირმოთნე, ფარისეველი, ორპირი, ორგული, ლაქუცა, ქლესა, ლაციცა, მამებელი, მასიამონებელი, მონურად მორჩილი, თავდრეკია, ენამოქარგული, ენამოთაფლული, ტრელი, ქვემძრომი, გაქნილი, იშკილბანი, კაცმოთნე, კუჭე მქდომი, თით-

ლიბანი, ფილორცი (ო. რა ფილორცი აღამიანია). ფეხქვეშ ევება. თავს უქონავს, გუნდრუქს უქმევს. უჭრება, ეფერება. ილეულეკება. ხელში უკედება. პირფერობა, თავის მოქონვა, ლაქარღიანი (ენა), მოქარგული ენის პატრონი. პირმოთნებით გულს მობრბილება. მოგება.

მივიდა მოყურადღე
ლაქარღიანის ენითა. 3 ა ე ა

მლობელი ნ. მაირქებელი.
მმართველობა ნ. გამგეობა.
მნათობი, მანათობელი, მთიები, ბუჩქი (ბუჩიკი).

ცხოველნი რბილდა და მოქცეოდენ
მწრაფლ, ეითარცა სახე ბეზბიკისა.
და?

მზეო, მიღიხარ, მოღიხარ,
ციო მიწის მანათობელი!
3 ა ე ა.

ათასში ერთხელ ცის ტატანზე კვობ
ტი გამოჩნდებოდა ხრლმე, ყოველ მი-
ებზე უფრო ბრწყინვალე, სხიფენარი.
3 ა ე ა

1. მნახველი ნ. დამსწრე.
2. მნახველი ნ. მაყურებელი.
3. მნახველი, მომსვლელი (საადამყოფოში. დაწესებულებაში და სხვ.).
4. მნახველი ნ. მპოენელი.
5. მნახველი, მნახავი, მომსწრე, გამბტანი.

ვარ ბევრი „ვაის“ მნახველი
და ბევრი „უის“ გამგონე. 3 ა ე ა

მნდომელი ნ. მოსურნე.
მნთებარე ნ. აალებული.

1. მნიშვნელობა, მნიშვნელოვანებ ნიშნადობა.
2. მნიშვნელობა, შესატყვისი (ს ტყვისა).
1. მნიშვნელოვანი ნ. დიდი.
2. მნიშვნელოვანი, საუკუნოდღეა.

გელისხმო. საგელისხმოერო. შეაძინე-
ვი, მომასწავებელი, ღირსმესანიშნაეო,
ღირსსა. კნობი, საგრძნობი, საგრძნობელი,
შესაგრძნობი, ხელშესახება, შეაძინეო,
ნიშნეული. ანგარიშგასაწევი.

3. მნიშვნელოვანი, მრავალმეტყველო
დიდმნიშვნელოვანი, დიდად მეტყველო,
ბევრის მოქმელი, ბევრის მომასწავებე-
ლი.

მნიშვნელოვანად მიჩნევა ნ. ანგარი-
შის გაწევა.

მოაბიჯებს ნ. მოსკლა.
მოაგარაე ნ. დამსურნებელი.
მოაბა ნ. ტახტრეუანლი.

1. მოადგილე, მონაცვლე, ნაცვალი,
პეკერი, ნაიბი. (მეფის ნაცვალი)
ქორიკოზი. (მეფის ნაცვალი განაპირა
მზარეში) მარზაზანი, მოსაყოლე (მოაღ-
ვილე პატრიარქისა, კათალიკოზისა).

ეუბრძანე წევეა ლაშქართა,
გაეგზავნე მარზაზანია. 3 ა ე ა

2. მოადგილე ნ. თანაშემწე-
მოვადე ნ. ავადმყოფი.
მოაზროვნე ნ. ბრძენი.
მოაღერსე ნ. 2. ალერსიანი.

1. მოამაგე ნ. მოღვაწე.
2. მოამაგე ნ. პატრონი.
3. მოამაგე ნ. ბეჭითი.
4. მოამაგე, ამავლარი.
- მოამბე ნ. მთხრობელი.
- მოარება ნ. სეირნობა.

1. მოარული ნ. ავადმყოფობა.
2. მოარული ნ. 3. ქირი.
- მოარშიება ნ. ალაგება.
- მოარშიყე ნ. არშიყი.
- მოარება ნ. გაშმაგება.
- მოაკორა ნ. ცრუობა.
- მოახლე ნ. მოსამსახურე.
- მოახლე ქალი ნ. მხვეალი.
- მოახლოება, მოწევა (ექმეებმა მო-
წევა).

მოახტა ნ. დაჭდობა.
მოაჟე მ. მთხონელი.
მოახსა ნ. ძირუცხვა.

მობარდ(ნ)ელი ნ. ბალახმორეული.
მობეგრე ნ. მობარცე.
მობეგრე გლეხი (ის ტ.), მოღალე
გლეხი, მოყალნე.

მობეზრება ნ. გულის აყრა.

მობინადრე ნ. მდგმურნი.

1. მობნევა ნ. მოყრა.

2. მობნევა ნ. 1. შლა.

მობნელება ნ. 1. მოსვლა.

მობნეული ნ. 4. მოყრილი.

მობობიშება ნ. ბობიში.

1. მობობებული, მოშვებელი, ღუნე,
ბოში, მოღუნებული, მოჩოღფოთებუ-
ლი, მოფოღლებული, მოფონებული,
ფომფლე.

2. მობობებული ნ. მოქმედებელი.

მობრცილი, მოღრცილი, გვერდზე
მოქცეული, მოღრცილი.

(ილოს) ცალ ფეხზე მსვლა... მოღრცი-
ლი წალა. ს. მგალ.

მობრუნება ნ. მოტრიალება.

მობრუნებული ნ. 3. მოქცეული.

მობრძანება. ნ. მოსვლა.

მობუგვა ნ. 5. წვა.

მობუზვა ნ. 1. მოკრუნჩხვა.

1. მობუზღუნე ნ. კუჭტი.

2. მობუზღუნე. ნ. მოღუღუნე.

1. მობურვა ნ. 1. მოსხმა.

2. მობურვა ნ. მოღრუბლა.

მობუტბუტე ნ. მოღუღუნე.

მობუქვა, მოყრა, (თოლისა).

მობლაქება ნ. ბლუქვა.

მობლუნწვა ნ. 1. მოყენება.

მობლუქვა ნ. ბლუქვა.

მოგანჯელა ნ. გაქუქეიანება.

მოგარებული ნ. გარემომორტყმელი.

მოგდება ნ. 1. მოსხმა.

მოგდებიანე ნ. მოხევა.

1. მოგება ნ. ხლევეა.

2. მოგება ნ. მოკირწყვლა.

3. მოგება ნ. მოშობიარება.

4. მოგება ნ. თხრობა.

5. მოგება ნ. სარფა.

6. მოგება ნ. შექენა.

1. მოგერიება ნ. შეტევის მოგერი-
ება.

2. მოგერიება (ბუხებისა), თავიდან
მოცილება, თავიდან მოშორება.

მოგეცა ღებენა ნ. გაგინარია.

მოგვარე ნ. სახლიაკია

მოგვარება ნ. მოწესრიგება.

მოგვი ნ. 2. ნისანი.

1. მოგვრა ნ. 5. მოსხმა.

2. მოგვრა (ლიშილის მოგვრა), გამოწ-
ვევა, მოყენა, გაჩენა (გაუჩენს), აღძვრა
(აღუძრავს), ავარძობიანება, მოუვლენს,
განადიდებინებს.

დიდება შენს ჩანგს, რომ ბევრჯერ
თვალზე ერემლები მომგვარე. ვაჟა.

1. მოგზაფრობა ნ. მგზაურობა.

2. მოგზაურობა ნ. 1. უცხოობა.

1. მოგიზგიზე ნ. ბრწყინვალე.

2. მოგიზგიზე ნ. აალებული.

1. მოგლეჯა ნ. მოწყვეტა.

2. მოგლეჯა ნ. მოხევა.

3. მოგლეჯა ნ. 15. შლა.

4. მოგლეჯა ნ. 2. მოხდა.

მოგლუსუნება ნ. მურვა.

მოგლუსუნებული ნ. ქაშანური.

1. მოგონება, გაახსენება, შეხსენება.

მიღწვიან. მომიგონებენ,
ღამლოცვენ, მოვეგონები. შოთა.

2. მოგონება ნ. ცრუობა.

3. მოგონება ნ. ხსოვნა.

4. მოგონება (მომაგონდა). გაახსენება
(გამახსენდა), შეხსოვრებაში, გონებაში
აღდგენა.

მოგონილი ნ. უსაბუთო.

მოგრემვლა, მოოღვა, მოსურვა.

მოგრება ნ. მოხრა.

მოგრილო ნ. ნელცივი.

მოგროვება ნ. შეკრება.

მოგუფუნე ნ. ხმაალალი.

მოგუფუნესა ნ. 2. სურყილი.

მოგულვა (მოგულავს) ნ. მოკვლა.

მოღამლო ნ. ტანდაბალი.

მოღავე ნ. 1. მოსარჩილე.

მოღარაჩება ნ. მოყარაულება.
 1. მოღგმა, მოშენება.
 2. მოღგმა ნ. ჩამომავლობა.
 3. მოღგმა, მოწვევა, მოყენება.
 4. მოღგმა ნ. 12. წევა.
 5. მოღგმა (ხეზე კიბის მოღგმა), მოყულება (სასიმიონდზე კიბის მოყულება).

მოღგმით ნ. გვარყელი.
 1. მოღგომა ნ. იერში.
 2. მოღგომა ნ. მოვარდნა.
 3. მოღგომა ნ. მწყემსეა.
 4. მოღგომა ნ. 1. მოსელა.
 მოღება ნ. მოცვა.
 მოღეღება ნ. 1. ლეიება.
 მოღიღება ნ. 1. ლეიება.
 მოღის ნ. არის.
 მოღნობა (დარღმა მოიღნო) ნ. მოყელა.

1. მოღრეკა ნ. ალაგმევა.
 2. მოღრეკა, დამორჩილება, ხელში ჩაქერა, მოყუნტევა, მუხრუქის მოქერა, მოთვინიერება (სიტყვებით ვერ მოათვინიერებ), ოხტში ამოსვლა (სიტყვებით მის ოხტში ვერ ამოხვალ). დაშომშინება, კისრის მოგრება, დაურება.

3. მოღრეკა ნ. 3. მოყრა.
 4. მოღრეკა ნ. მოხრა.
 5. მოღრეკა ნ. 2. რწმუნება.
 6. მოღრეკა ნ. 3. მოყრა.
 მოღულუნე, მობუზღუნე, მობუტბუტე, მღრტვინავი, ბუზღუნა, წუწუნა, ღრენია.

მოღუნება, მოშება, მოშლა, მოთენთეა, მოილოფოთება, მოფონება (მოქვერილისა, დაკიმულისა (მავალითად, ქამრის მოფონება)).

მოღუნებით ნ. სწრაფად.
 1. მოღუნებული ნ. მოექლტრებული.
 2. მოღუნებული ნ. 2. გაშეშებული.
 3. მოღუნებული ნ. 1. მობოშებული.
 მოედანი ნ. ასპარეზი.
 მოედვარე ნ. ბრწყინვალე.
 მოენე ნ. 2. გაშუში.
 მოეპოვება ნ. აქვს.
 მოეძებნება ნ. აქვს.

მოვაიხება ნ. მოსწორება.
 მოვალე ვარ ნ. 1. მართება.
 1. მოვალეობა, ვალდებულება, ვალი (თავისი ვალი მოიხალა), დანაქსრი.
 2. მოვალეობა ნ. 2. თანამდებობა.
 3. მოვალეობა, პასუხისმგებლობა, მხრებზე აწევს.

მთლად სახელმწიფო და იქმა მეუნდა მაწვეს მხრებზედა. ბაჩ.

მოვარაყება ნ. მერვა.
 1. მოვარაყებული ნ. მოქრკელი.
 2. მოვარაყებული ნ. ქაშანური.
 1. მოვარდნა (ნიაღვრისა, მღონარისა, წყლისა და სხვ.), მოწველობა (ხალხი მოაწყდა), მოჭარება, მსკდრომა, წასკდრომა (სისხლი წასკდა), ახტირება, მოზაუტება, თქრალით გაღმოდნა, გაღმოთქრიალება, ღვარად მოსვლა, მოსვლა, მოღგომა (ოფლი მოუვიდა, მოაღგა), მობჭენა, მოწოლა (სისხლი მოაწვა), შემოწოლა (ფიქრებისა, ღარღისა), მოზღვავება, წაყრა. წაგერება (სუქუმ რქე წაუყარა, წაუკერა) ნ. აგრეთვე გაღმორჩევა.

ტურტე: ახალგაზრდობა
 ზათქი ენებათა თრთოღვისა. ვაჟა.
 ნუთუ ვრძნობა არ გაწუხებს,
 მოზაეთელი, ტყბილი გრძნობა?
 ი. გ რ ი შ.

2. მოვარდნა (ჩაიდანს ყური მოვარდა), მოტყდრომა (მოსტყდა), მოცილება (მოსციღდა).

3. მოვარდნა ნ. 4. მოქრა.
 მოვარე ნ. ეპარტი.
 მოვარება ნ. ყიდვა.
 მოვი ნ. აბრეშუმი.
 1. მოვლა ნ. 1. ზრუნვა.
 2. მოვლა ნ. სიარული.
 1. მოვლა-პატრონობა ნ. 4. დაცვა.
 2. მოვლა-პატრონობა ნ. 1. ზრუნვა.
 მოვსება ნ. 10. მოქცევა.
 მოვსებული ნ. კვერცხის მღებელი.
 მოზავე ნ. მოკაეშირე.

მოხუცობა ნ. 1. მოვარდნა.
 მოზარდი, მორბელი.
 მოზარდი თაობა ნ. ახალგაზრდობა.
 მოზავება ნ. შერება.
 მოზელა ნ. ზელა.
 1. მოზერი ნ. მამალი ცხოველი.
 2. მოზერი. ბოცი, ზელა, კირო.
 მოზიარ ნ. 1. აანამოზიარე.
 1. მოზიდვა ნ. მოზილა.
 2. მოზიდვა ნ. 14. წვევა.
 3. მოზიდვა ნ. 5. მოწვევა.
 მოზიდული ნ. ნაზიდი.
 მოსახლარი ნ. გულახიზი.
 მოზიარე ნ. თანამოზიარე
 1. მოზიხეა ნ. 5. მოწვევა.
 2. მოზიხეა ნ. მოხრა.
 მოზომვა ნ. 3. ზმანება.
 მოზომვა-მოფიქრება ნ. ანგარიში.
 მოზრდილი ნ. დიდი.
 მოზღვაება ნ. 1. მოვარდნა.
 მოზღვაებული ნ. უამრავი.
 მოთავება ნ. დამთავრება.
 1. მოთავე. დამწყები, თაოსანი, ატუხი, წამომწყები, ავან-ჩაენი, თაქ (ჩხუბის თავი), სულის ჩამდგმელი (ამ საქმის სულის ჩამდგმელი).
 2. მოთავე ნ. 12. თაქი.
 მოთავეობა ნ. თაოსნობა.
 მოთავისე. ნ. თავკერძა.
 1. მოთავსება, განლაგება. მოქცევა (ძველმანები კიბის ქვეშ მოაქცია), დალაგება. დაწყობა. ადგილის მიჩენა, ჩატევა. ჩატენა, ჩადება. დაბინავება. (ცოლ-შვილით ქაღაჩი დაბინავდა).
 2. მოთავსება ნ. ჩასმა.
 3. მოთავსება (წერილისა გაზეთის ეურნალში და სხვ.), დაბეჭდვა, გამოქვეყნება.
 მოთათბირება, მოლაპარაკება. მოსაუბრება.
 მოთანაგე ნ. მოწმი.
 მოთალი ნ. ყველი.
 მოთარეშე ნ. ავასკი.
 1. მოთაფელა ნ. მოსყიდვა.
 2. მოთაფელა ნ. 1. თავის მოქონვა.
 მოთბო ნ. ნელთბილი.

მოთეთრო, თეთროვანი, თეთრფეროვანი, მღვრე თეთრი.
 მოთეთრო-მოყვითალო ნ. ჩალისფერი.
 მოთელილი ნ. დაქმენილი.
 მოთენთვა ნ. მოღუნება.
 მოთვალვა ნ. 2. მოქედვა.
 1. მოთვალეირება. ნ. 2. გასინჯვა.
 2. მოთვალეირება ნ. მოყარაულება.
 მოთვალმარგალიტება ნ. 2. მოქედვა.
 1. მოთვინეირება ნ. ალაგმვა.
 2. მოთვინეირება ნ. მოშინაურება.
 3. მოთვინეირება ნ. 1. მოდრეკა.
 მოთლა. ნ. 2. გაქრა.
 მოთიბული ნ. ნაეელი.
 მოთინათინე ნ. ბრწყინვალე.
 1. მოთმენა ნ. თმენა.
 2. მოთმენა ნ. განცლა.
 მოთმინება ნ. თმენა.
 მოთმინებიდან, გამოსვლა ნ. კაშმაგობა.
 მოთმინებიდან გამოშვანი ნ. აბეზარი.
 მოთმინების დაკარგვა ნ. გაშმაგება.
 მოთმინებრიდან გამოყვანა ნ. 3. გაყავრება.
 მოთმინების ძაფე უწყდება ნ. გაშმაგება.
 მოთნე ნ. მლიქნელი.
 მოთოვება ნ. თოვა.
 1. მოთოვვა ნ. ალაგმვა.
 2. მოთოვვა ნ. დაპურობა.
 1. მოთრევა ნ. გაწრთენა.
 2. მოთრევა ნ. მოსვლა.
 3. მოთრევა ნ. 12. წვევა.
 1. მოთრეული ნ. 2. ბრბო.
 2. მოთრეული ნ. ნაზიდი.
 3. მოთრეული ნ. 2. უცხო.
 1. მოთქმა ნ. ტირილი.
 2. მოთქმა ნ. წუწუნი.
 მოთქმა-გოდება ნ. ტირილი.
 მოთქმა-ზარი ნ. ტირილი.
 მოთქმა-კვანება ნ. ტირილი.
 მოთქმა-ტირილი ნ. ტირილი.
 მოთქმა-ჩივილი ნ. ტირილი.
 მოთხოვნა ნ. ანგარიშში ჩათვლა.

- 1. მოთხოვნები, საქირება.
- 2. მოთხოვნები. ნ. 2. გასაგალი.
- 1. მოთხრა ნ. თხრა.
- 2. მოთხრა ნ. შერცხევა.
- მოთხრა ნ. თხრა.
- მოთხრობილი ნ. ნაამბობი.
- მოთხუბული ნ. მოხვრილი.
- მოიარები ნ. გადაკრული სიტყვა.
- მოიატაკება ნ. მოკრწველა.
- მოიარებით თქმა ნ. სიტყვის გადაკვრა.
- მოითმინე ნ. დამაცა!
- მოიკოვლებს ნ. 1. ჩამორჩენილი.
- მოიშვანილა ნ. 1. გელის აყრა.
- მოიპოვება ნ. არის.
- მოიხია პირი ნ. ლაპარაკი.
- მოკავშირე (მოკავშირე რესპუბლიკა).
- მოზავე.

თითოეული სახელმწიფო ევროპაში იმის იდუმალ ცდაშია, რომ მომხრენი და მოზავენი იზოვოს. ილია.

- 1. მოკაზმვა ნ. გამშვენება.
- 2. მოკაზმვა ნ. მორთვა.
- 1. მოკაზმული ნ. კარგი.
- 2. მოკაზმული ნ. მორთული.
- 1. მოკაზმულობა ნ. მორთულობა.
- 2. მოკაზმულობა ნ. აღჭურვილობა.
- 1. მოკაცვა ნ. მოხრა.
- 2. მოკაცვა ნ. მოწვევა.
- მოკაქული ნ. მოხრილი.
- მოკალათებული ნ. დამკვიდრებული.
- მოკამათე ნ. 2. მოპირდაპირე
- მოკამათედ გამოხვლა ნ. შეპასუხება.
- მოკამკამე ნ. ბრწყინვალე.
- მოკაუჭებული ნ. მოხრილი.
- მოკბეჩა ნ. მოკნეტა.
- 1. მოკეთე ნ. კეთილმოსურნე.
- 2. მოკეთე ნ. ნათესავი.
- მოკეთება ნ. მორჩენა.
- 1. მოკეთებული ნ. ნასუქი.
- 2. მოკეთებული ნ. განკურნება.
- მოკცქლავებული ნ. კობწია.
- მოკვდა, გარდაიცვალა, მიიცვალა, უფლისად მიიცვალა, ღვთივ განისვენა,

გათავდა, განისვენა, წილსა შინა აბრამისასა განისვენა, აღესრულა, სიცოცხლეს გამოესალმა, სიცოცხლე შესწირა, სიცოცხლეს გამოეთხოვა, შვეს მოსწყდა, წუთისოფელს მოსწყდა, წუთისოფელმა ამოქამა, წუთისოფელი მოქამა, დღე გაუშავდა, სული განუტევა, სული დალია, სული ამოვიდა, სული ამოხდა, სული ამოსძვრა, სული ღმერთს მიაბარა, სული გასძვრა, გაგრილდა, სამუდამოდ მიიძინა, მიწას ამოუფარა, მიწამ პირი უყო, თქვენი პირი წაიღო, ბუნებას ვალი მისცა, განვლო ცხოვრება თვისი, განვლო წელნი თვისნი, დაასრულა ცხოვრება, სამუდამოდ მიიძინა, ბოლო-მოვლო. თავი გასწირა (შესწირა). თავი ანაცვალა, თავი შეაკვლა, ვერ მოესწრო (საწყალი! შვილების ბედნიერებას ვერ მოეწრო), სიცოცხლე შეაღია, სიცოცხლე გასწირა, გადაეგო, უშვილოდ გადაეგო, უშვილოდ ამოწყდა, არ დასცალდა, ხელიდან გამოკლა (სად-საღამათი აღამიანი უეტრად ხელიდან გამოგვეცალა), საიქიოს გაემგზავრა, მუცელს გადაჰყვა, მიწა ამოავსო, ჩაბარდა პატრონს, გაიგუდა, ჩაკვდა, ჩაიღრძო, ჩაძალდა, ძალივით ჩაკვდა, ირონ. ფეხები ფშკა, წაპარკიკდა, შაბზე წავიდა, მარილზე წავიდა, წერილი წაიღო, წერილი დაწერა, ტყავი გაქიმა, იმ სოფლიდან მოკითხვა შემოგითვალათ, მიქელ-გაბრიელი თავს წაადგა, საწუთრო დატოვა, ყალიონი მიჰყუდა, საეკლ. მიძინება (ღვთისშობლის მიძინება). ნ. აგრეთვე სიკვდილი.

მას აღარა შეესმოდა, სოფლით გაღმა გაეზიჭა. შოთა.

ის ოხერი (ლუარსაბი) როდის იქნება ჩაძალდეს. ილია.

ჯავრისაგან (ლუარსაბი) იმ კალმასს ლაზათიანად მიაძღა და ჩაბარდა პატრონს. ილია.

მწუხრებამ წუთისოფელს მოაშორა. დ. კ. ლ.

მოკვლევი ნ. ადამიანი.

მოკვლინება ნ. მოკვლა.

1. მოკვეთა ნ. გაუქმება.

2. მოკვეთა ნ. 2. ვაჭრა.

3. მოკვეთა ნ. 1. კრეჭა.

მოკვეთა ნ. გაგდება.

მოკვეცა ნ. დაკლება.

მოკვლა, მკვლელობა. გაგულება (გაგუღა), მოხრჩობა (მოხარჩო), სიკვდილის პირამდე მიყვანა, მოღნობა (საბრალო! დარდმა მოიღნო), იმსხვერპლა (წყალმა იმსხვერპლა), მოგუღვა, კლა. მოკვდინება (მოაკვდინა), სულის დაღვინება (სულს აღღვინებს), სულის გაფთხოზინება (სული გააფრთხოზინა), სულის გაგუღბინება (სული გააგუღბინა), სულის გაყრევირება (სული გააყრევირანა). სიცოცხლის მოსპობა (სიცოცხლე მოესპო). სიცოცხლის მოსწრაფება (სიცოცხლე მოუსწრაფა), დამარხვა, დახვრეტა, ჩამოხრჩობა, საიქიოს გაგზავნა, საიქიოს გასტუმრება (გაისტუმრა), სისხლის გამშრობა (სისხლი გაუშრო), სისხლის აღღვრა, ღღე გაუქრო, ბოლო მოუღო, მზე ჩაუქრო, მზე დაუბნელა, საიქიოს გამგზავრა, წუთისოფელს გამოასალმა, წესის აგება (წესი აუგო), წირვის გამოყვანა (წირვა გამოუყვანა), სულის გაფრთხოზობა (სული გაუფრთხო). დაასამარა, შემოაყვდა, შემოიკლა, გათავება (იქვე გაათავა), მიწვენა (ესროლა თოფი და საღ-სალამათი კაცი მიწვენა), წელის დაყრევირება, გაფატერა (მუცელი გამოფატრა) ნაწლავების დაყრევირება, გამოღადღრა (ყელის გამოღადღრა), შაყის კვრა. ნ. აგრეთვე დაქრა.

შემდგომ ჰკრეს შაყი, ესე იგი, გასქრეს უაზე. დ. კონქ.

1. მოკვლევა ნ. კვლევა.

2. მოკვლევა, კვალის პოვნა, მიგნება. ვარაუდით პოვნა, გეშის აღება.

ჭინჭინის (ხის) მიგნება აღვილი არ არის... შ. დად.

მოკვენტა, გაკვენტა, მოკბეჩა, მოკმა (მოაწამა).

მოკიაფე ნ. ბრწყინვალე.

1. მოკიდება ნ. 3. ანთება.

2. მოკიდება ნ. 2. დათრობა.

3. მოკიდება ნ. 2. კიდება.

4. მოკიდება (ეცეხლისა), დანთება, შეკეთება, გაჩადება, გაღვივება, გახურობა. ნ. აგრეთვე 3. ანთება.

5. მოკიდება ნ. მოპყრობა.

6. მოკიდება ნ. დაწყება.

მოკიდებული ნ. ააღებელი.

1. მოკითხვა ნ. ანგარიშში ჩაიფლა.

2. მოკითხვა, სალამი, სალამ-ქალამი, თავაზი.

3. მოკითხვა. ნ. მისალმება.

4. მოკითხვა ნ. 2. ძებნა.

მოკითხვის გადაცემა ნ. მისალმება.

მოკითხვის წიგნი ნ. 2. წერილი.

მოკითხულობა ნ. 2. ძებნა.

მოკილიტება ნ. გამშვენება.

მოკინკლაფე ნ. 1. ყალბაბანდი.

მოკირწყვლა, კირწყვლა, ქვით მოფენა, დაგება (ასფალტისა, ფილაქანისა და სხვ.), მოგება, მოფენა, მოითაკება, მოფიციკრა.

მოკლე, კუნტელა (კუნტელა ჩურჩხელა, კაბა კუნტულად აღგას).

1. მოკლება ნ. 2. დაკლება.

2. მოკლება ნ. 1. კრეჭა.

მოკლე გზით ნ. პირდაპირ.

მოკლედ ნ. სწარტად.

მოკლეთვაშიერი ნ. წარმავალი.

მოკლე ხანს, მცირე ხანს. ცოტა ხანს, ცოტა ხნით, მცირე ვაშს. ხანმოკლედ, დიდი-დიდი (დიდი-დიდი ორი კვირალა იცოცხლოს).

მოკმევა ნ. ბოლევა.

მოკლე ხანში ნ. სწრაფად.

მოკლული ნ. 2. დაღუპული.

მოკობტაფე (მოკობტაო) ნ. კოპწია.

1. მოკრეფა ნ. 1. აღება.

2. მოკრეფა ნ. 1. მოწყვეტა.

1. მოკრიაღებული ნ. მოწმენდილი.

2. მოკრიაღებული ნ. 2. სუფთა.

მოკრუნხვა ნ. 1. მოკუნტვა.

- 1. მოკრძალება ნ. რიდი.
- 2. მოკრძალება ნ. 2. სირცხვილი.
- 1. მოკრძალებული ნ. ზრდ-ლობიანი.
- 2. მოკრძალებული ნ. მორცხვი.
- მოყუზვა ნ. მობრა.
- მოყუზული ნ. მოხრილი.
- მოყუმვა ნ. კუმევა.
- მოყუმშვა ნ. კუმშვა.
- 1. მოყუნტვა, მოპუზვა, მოკრუნჩხვა, ფხუწვა, მოფხუწვა, დაკრუნჩხვა, მობ-ლუნძვა, გათანგვა (წელში გათანგულია), დაკლანა, დაგრება, დაღრევა, დახუთვა (მუხლები დაშხუთა).
- 2. მოყუნტვა ნ. 1. მოღრევა.
- მოყურცხვლა ნ. გაქევა.
- მოყუფხვლა ნ. 1. მტერევა.
- მოლა, ხოჭა.
- 1. მოლაღვა ნ. შეკრება.
- 2. მოლაღვა ნ. 5. მოსხმა.
- მოლაშაზება ნ. 1. მორთვა.
- მოლანდებ, ნ. 2. ლანდი.
- მოლაპარაკე ნ. მოუბარი.
- მოლანძვა ნ. აღანძვა.
- 1. მოლაპარაკება ნ. თათბირი.
- 2. მოლაპარაკება ნ. მოთათბირება.
- მოლაპლაპე ნ. ბრწყინვალე.
- მოლარე, ხაზინადარი.
- მოლაქუცება ნ. 1. თავის მოქონვა.
- მოლაღე ნ. ხეშარა.
- მოლაუბე ნ. ლაქლაქა.
- მოლაღური, გულყვითელა.
- მოლაშლაშე ნ. ლაქლაქა.
- მოლაშქრე ნ. მეომარი.
- 1. მოლობა ნ. დამშვიდება.
- 2. მოლობა ნ. მოღმობიერება.
- 3. მოლობა ნ. დარბილება.
- მოღეგო ნ. კკამლისფერი.
- მოღევა ნ. დამთავრება.
- 1. მოღესვა ნ. 2. ლესვა.
- 2. მოღესვა ნ. გაღესვა.
- 1. მოღი ნ. ბალახი.
- 2. მოღი ნ. წამოსასხამი.
- მოღიზღარი ნ. თავხედი.
- მოღიპული ნ. სრიალა.
- მოღიპული გზა ნ. მოყინული.
- 1. მოღმობიერება, მოლობა, გულის მობრუნება, გულის მოლობა, დაწყნა-

- ება, დამშვიდება, გონს მოსვლა.
- 2. მოღმობიერება ნ. 2. შეზრალება.
- მოლო ნ. საგუბარი.
- მოლოგინება ნ. მოშობიარება.
- მოლოღინი ნ. ლოდინი.
- მოლოყვა ნ. კამა.
- მოლოშნა ნ. კამა.
- მოლოქი ნ. ბალბა.
- 1. მოლხენა ნ. 1. ამება.
- 2. მოლხენა ნ. მხიარულება.
- მოლხენილი ნ. მხიარული.
- მოლხინე ნ. მოქეფე.
- მომაბზერებელი ნ. აბეზარი.
- მომაგრება ნ. განკურნება.
- მომაღლიერება, გულის მოგება. გუ-ლის მონადირება.
- მომაღალი, მყოხადი, მყოფადი, გუ-მისი.
- (ახალ თაობას) ეკუთვნის ჩვენი მერმისი. ილია.
- ჩვენ უნდა ჩვენი ეშვით მყოხადი რა უნდა მიეცეთ მომაღალი ხალხს. ილია.
- მომაღალში ნ. დღეიდან.
- მომაღალ წელს ნ. გისაღ.
- 1. მომაკვდავი ნ. ადამიანი.
- 2. მომაკვდავი, სულთმობრძაყი, სულს დაფავს, სული ძლივს უდგას, ერთი (ცა-ლი) ფეხი სამარეში უდგას, ორი პარას-კევიდა უდევს წინ, ღღეები დათვლილი აქვს, გადადებული ავადმყოფი, სიცო-ცხლე აღარ უწერია, ბეწვზე ჰკივია მისი სიცოცხლე, სასიცოცხლო პირი აღარ უჩანს, ვეღარ გაათენებს, მიხრ-წნილი, უიმედო ავადმყოფი, სააქო პი-რი აღარ აქვს, მისი წიფა გამოსულია, მისი საქმე გათავებულია, ამოსაყარდნი (ამოსაღები) კბილივით ფამფალებს, სიკვდილის პირზეა.
- ჩემი ღღეები გამოთვლილია. აკაკი.
- 1. მომარაგება, მარაგად დამზადება, თადარიგის დაქერა. შემონახვა, შავი ღღისთვის შენახვა, შავი ღღისთვის გა-

დადება, განანახვა (მოძებნე, განანახუ-
ლი გექნება).

2. მომარაგება, სურსათ-სანოვავის მი-
წოდება.

1. მომართვა, აწყობა (საკრავისა).

2. მომართვა, დეკორაცია (სათისა, მან-
ქანისა და სხვ.).

8. მომართვა, მიმართვა, მიწერილო-
ბა, მოწერილობა, სამსახურებრივი ბა-
რათი.

ამის შემდეგ... (სოფიო) რამდენჯერმე
მოაყვანიდა მამასახლისმა თავის მოწერი-
ლობით და ჩააბარა ქმარს. ე. ნი. ნ.

1. მომარჩება ნ. დამონება.

2. მომარჩება ნ. გამოყენება.

8. მომარჩება ნ. შეგუება.

მომარჩებელი ნ. აღვილი.

1. მომასწავებელი ნ. მნიშვნელოვანი.

2. მომასწავებელი ნ. მაჩვენებელი.

8. მომასწავებელი ნ. მეტყველი.

1. მომატება ნ. გადიდება.

2. მომატება, დამატება, დასართვა,
დანამატი, დანართი.

მომახვა ნ. გალესვა.

მოშვებიანი ნ. სახირო.

1. მომღვენი ნ. 3. მიპოლი.

2. მომღვენი ნ. შემდეგი.

მომღვორება ნ. დამშვიდება.

მომღვინი ნ. მარეკი.

1. მომღვრაობა ნ. ბუზღუნი.

2. მომღვრაობა ნ. უკმაყოფილება.

მომეტებულად ნ. მეტწილად.

მომეცა ნ. ხაბარდა!

მომეცალე ნ. ხაბარდა!

1. მომვლელი ნ. ძიძა.

2. მომვლელი ნ. 4. პატრონი.

მომშლველი ნ. 1. ნგრევა.

მომთაბარე, ქონად მავალი, ქონი,
ქონი ხალხი, ელი.

მომთვრალი ნ. მთვრალი.

მომთმენი (მომთმინი) ნ. 3. მორ-
ხილი.

1. მომიზეზება, მოსაბაბება, ხელზე
დახვევა (ეს საბუთი ხელზე დაიხვია),
ამას ამოფარა.

2. მომიზეზება ნ. ჩაცობა

8. მომიზეზება ნ. უარის თქმა.

მომიჩნავე ნ. მოსაზღვრე.

მომლოცველობა ნ. სიარული

მომმადლებელი ნ. მოწყალე.

მომნადირებელი ნ. მომხიბლავი.

1. მომრავლება ნ. გაშენება.

2. მომრავლება ნ. მოშენება.

მომრეკი ნ. მარეკი.

მომრევი ნ. გამარჯვებული.

მომსვლელი ნ. მნახველი.

მომსრველი სენი. ნ. კირი.

მომსწრე ნ. 5. მნახველი.

მომსხი ნ. დიდი.

მომტრევა ნ. მოხევა.

მომულარე ნ. მოხონელი.

მომურცილი ნ. ქაშანური.

მომუწვა ნ. კუმშვა.

მომუქვა ნ. კუმშვა.

მომუქნა ნ. კუმშვა.

მომქანცავი ნ. ძნელი.

მომქანცველი ნ. აბუხარი.

1. მომლაღვი ნ. აბუხარი.

2. მომლაღვი ნ. დამქანცველი.

მომღერალი ნ. მგალობელი.

მომღლეი ნ. დამქანცავი.

მომჟიენებელი ნ. სასირცხვილი.

1. მოჟილი ნ. 3. ბუღე.

2. მოჟილი ნ. შემდეგი.

3. მოჟილი ნ. 3. მხლებელი.

მომშობიარება, მოლოგინება, მორ-
ჩენა, ლაწოლა (ამ დღეებში დასაწო-
ლია), შეილის ყოლა (შეილი ეყოლა),
გაჩენა (გაუჩნდა), მორჩენა (დღე-დღეზე
ელის მორჩენას), შეძენა (ვაფი შეეძინა),
შობა, (ცხოველთა მიმართ) მოგება
(კვიცისა, ბატკნისა და სხვ.), დაყრა (გო-
ჭებისა, ლეკვებისა, კნუტებისა და სხვ.),
(ხბოს მოგება) ზარგა, ბარტყობა (ფრინ-
ველისა).

მომშორდი ნ. გასწი აჭედან

მომშრალება ნ. მოწმენდა.

მომცდარი ნ. 4. უნაყოფო.

მომჩივანი ნ. მოჩივარი.

მომცრო ნ. პატარა.

1. მომწიფება ნ. დამწიფება

2. მომწიფება ნ. დაჩირქება.

მომწიფებული ნ. მწიფე.

მომწოდებელი ნ. მანველი.
 მომწუდი თავიდან! ნ. გასწი აქედან!
 1. მოპირენ ნ. ბეჭითი.
 2. მოპირენ ნ. მოღვაწე.
 3. მოპირენ ნ. ყარაბაიანი.
 მომხდარა ნ. ყოღილა.
 მომხდარი ნ. პ. ყოფილი.
 მომხდური ნ. მტერი.

1. მომხიბლავი, მომხიბვლელი, მომ-
 ჯადოებელი, დამატყვევებელი, წარმტა-
 ცი, თვალწარმტაცი, სულსწამლები.
 გულისწამლება. დამათრობელი, დამატ-
 კობელი. მომწაფირებელი, საუცხოო
 მიმზიდველი, ყველას ინადირებს, ყუ-
 რადლებსა იზიდავს. გულწამტანი.

ტანო ტ ტახო, გულწამტანი.. ბეს.
 2. მომხიბლავი ნ. შეილაყველი.
 მომხმარე ნ. დამხმარე.
 მომხმარებელი ნ. მუადველი.
 მომხრე, მიმდევარი, მიმდები, მიმყო-
 ლი, თანამოზიარე, დამქაში, ამყოლი.
 ნ. აგრევე მოსაგრე.

კანონის წინააღმდეგნი არიან ეოლსკი
 ღა მისი მიმყოლი ხმოსნები დ. კლდ.

1. მომჯადოებელი ნ. მომხიბლავი.
 2. მომჯადოებელი ნ. შემლოცველი.
 მომჯობანება ნ. განკურნება.
 1. მონა, ყმა, ყულა. მორჩილი, მონა-
 მორჩილი, ყურმოკრილი ყმა; ფეხთა
 მტვერი, მხევალი (მონა-ქალი), მოძე-
 ბლანა (ტყვედ გასაყიდად განკუთვნილ
 ჩვილი), ქაშაგი (მოზრდილი ყრმა.
 ტყვედ გასაყიდად მომზადებული).

ეპ, მეფევი ბრალსა რადა მდებ
 შენს ერთგულს, ფეხთა მტვერსაო?
 აკაკი.

2. მონა, ჩაგრული, უფლებო.
 კვნესა და ცრემლი,
 სიმშლი, ციხე
 მონა, ბატონი
 აღარ იქნება.

o. ე ვ ჰ.

მონაბერი, მობერილი, მონაქრალო.
 ზეგარდმო არსნი სულითა
 ყვნა ზეცით მონაბერითა. შოთა.

ესე ყოველი ერთად და თითოეული
 ცალცალკე გახლდათ თავად ლუარსაბის
 „ცოთ მონაბერის“ ღირსეული სამკაული.
 ილია.

მონაგარი ნ. ნაამაგარი.
 1. მონაგები ნ. ნაამაგარი.
 2. მონაგები (პირტყვისა, ფრინველი-
 სა), ნამატი, ნაწენი, მონაშენი, ნაგრაბი.

ნამყენი, ქერის და ჰორისა
 ფარებდ კარზე მომღვრა. კაკა.

მონაგრება ნ. შეძენა.
 მონაგრავი ნ. ანკრავი.
 მონადგამი ნ. ზედნაშენი.
 1. მონადირება ნ. 1. მომხრობა.
 2. მონადირება ნ. მოხიბვლა.
 3. მონადირება ნ. 2. მოტყუება.
 მონაგანი ნ. ბატონი მთვარი.
 მონაზონი ნ. განდევნილი.

მონათესავე, თანამეტომე, მოძმე,
 თანამოდმე, თანამემამულე (სასიქადუ-
 ლო თანამემამულე), თვისტობი.

მაგრამ, როდესაც კარგად გაწრთვნილი
 ჭარი თავის სამშობლოსათვის, ქვეყნისა-
 თვის და თავის მონათესავე და მოძმე-
 უბისათვის იბრძვის, იმას რაღა ემკობი-
 ნება.

გ. წერ.

მონათლული, ნათელცხებული, პირონ-
 ცხებული, ნათელცხებული.

ჩემი... მოღვაწეობა... თუ გულმხურ-
 ვალობით არის გამთარაი. გულმოდგა-
 ნეობით წარმართული. ერთგულებით და
 პატიოსნებით ნათელცხებული. — ეტყუ-
 არი ნიშანია თვითონ მოღვაწის დიდბუ-
 ნეგნობისა. ილია.

მონაკეცი ნ. შენაკეცი.
 1. მონაკეცი ნ. ნაკეცი.
 2. მონაკეცი ნ. 1. ნამორი.

მ. მონაკვეთი ნ. ხაქერო.
 მონაკრეფი ნ. ანაკრეფი,
 მონა-მორჩილი ნ. მონა.
 მონანიება ნ. სინასული.
 მონაპოვარი ნ. ნამაგარი.
 მონარიკლება (მონინარიკლეს) ნ. გა-
 ხობება.

1. მონასტერი, სივანე, უდაბნო.
 2. მონასტერი ნ. სიყდარი.
 მონასტერი ნ. მისურბე.
 მონასტრის წინამძღვარი ნ. ილქეძი.
 მონატანი ნ. ნარიცი.
 მონაღვაწი ნ. ნამაგარი.
 მონაყარი ნ. ნარიცი.
 1. მონაშენი ნ. ზედნაშენი.
 2. მონაშენი ნ. მონაგები.
 3. მონაშენი ნ. ჩამომავლობა.
 მონაცემი, ცნობა.
 მონაცეღე ნ. მოადგილე.
 მონაცეღეობა ნ. მორიგეობა.
 მოაყრისფრო ნ. კვამლის ფერი.
 1. მონაწილე ნ. 1. თანამოზიარე.
 2. მონაწილე, მოწილე, მოწილადე,
 თანაზიარი, ჩარეული, გარეული, ჩათ-
 რეული, გაბმული (საქქეში, დანაშაულ-
 ში და სხვ.).

ბოია ხომ დემნას გულითადი მეგობა-
 რი იყო, მის ხეაშიადთა მონაწილე.

შ. დ. ად. /

მონაქერი ნ. 1. ნამორი.
 მონახერხი ნ. 1. ნამორი.
 1. მონახვა, ნახვა (ფულის ნახვა).
 გამონახვა, მოძებნა, გამოძებნა, აჩე-
 ნა (საქმრო აუჩინა), მოპოვება, პოვნა,
 შოვნა, გამოჩხრევა, (სად გამოჩხრევე?),
 გამოქეძვა, შერჩევა, მიგნება (მიავნო),
 გამოტყერვა (საიდან გამოატყერინე?),
 მოკვლევა, კვალის აღება, კვალის მო-
 ნახვა (მის კვალს ეშმაკიც ვერ მონა-
 ხავს), კვალის მიკვლევა, მიკვლევა (დამ-
 ნაშავის კვალის მიკვლევა).

მონახეთ, ძებნეთ იგი ყმა,
 სხვად ნურად მობრძოლიდეთა. შოთა.

თუ მიგნება არა მაქვს... ბრმა ხომ არა
 ვარ, რომ ვერ დავინახო. ილია.

2. მონახვა ნ. ძებნა.
 3. მონახვა ნ. შეძენა.
 მონახულება ნ. ნახვა.
 მონდომება ნ. 2. სურვილი.
 მონდომებული ნ. ბეჭითი.
 მონება ნ. კირთი.
 ნონელება ნ. ხარშვა.

1. მონისილული ნ. 3. ბუნდრავანი.
 2. მონისილული ნ. მიქქალი.

1. მონობა ნ. კირთი.
 2. მონობა ნ. მოჩილება.
 3. მონობა. ყმობა, კაბალა (გლეხობა
 შემავლეთა კაბალაში იმყოფებოდა),
 ყმად ყოუნა (ყმად ყოლა).
 მონურად მოხრილი ნ. მლიქენელი.
 მონურად ქედის მოხრა ნ. დაძაბუნება.
 მონუხხული ნ. მოყადობული.
 მოოღვა ნ. მოგრემგლა.

მოოქრული, მოვარაყებული, მოქან-
 დელი, ოქროში დაფერბილი, შევერ-
 ცბილი, ვერცხლის წყალში დავერი-
 ლი, შეტურვილი, ოქროტურვილი, ოქ-
 როვარაყიანი.

მოოქვა ნ. 2. მოქედვა.
 1. მოოხრება ნ. 1. ნგრევა.
 2. მოოხრება ნ. გაოხრება.
 მოპარული ნ. ნაქურდალი.
 მოპარვა ნ. ქურდობა.
 მოპატივე ნ. შიკრიკი.
 მოპატიება ნ. დაძახება.
 მოპირბაღება ნ. დამალვა.
 1. მოპირდაპირე ნ. მტერი.
 2. მოპირდაპირე, მოცილე. მოკამა-
 თე, მოწინააღმდეგე.

ის მარტო ერთი უმკლავდებოდა მოკა-
 მათებს. ს. შანშ.

მოპირვა ნ. გალესვა.
 მოპირკეთება ნ. გაშქენება.
 მოპირული ნ. ბასრი.
 მოპირკვავება ნ. 2. დამხობა.
 მოპურება ნ. პურება.
 მოპლაყუნება ნ. მოსვლა.
 1. მოპოვება ნ. 2. ამოღება.

2. მოსოვება ნ. 1. მონახვა.
 3. მოსოვება ნ. შეძენა.
 4. მოსოვება ნ. 1. მიღწევა.
 მოპრანვევა ნ. მორთვა.
 მოპრანვეული ნ. მორთული.
 მოპრანება ნ. 2. სურვილი.
 მოპრანება, მოქცევა, მოკიდება, მიღ-
 გომა (მარკსისტული მიღგომა).

1. მოპრანევა ნ. 1. კემპევა.
 2. მოპრანევა ნ. 2. მოფხევევა.
 მორბედი ნ. მოზარდი.
 მორბევა ნ. გაობრება.
 მორბენა ნ. შეკრება.
 მორბენინება ნ. წამოღება.
 მორგვი ნ. გორგალი.
 მორღუნაობა ნ. ძმანდალიცობა.
 1. მორგვა ნ. 1. დაძლევა.
 2. მორგვა ნ. მოწესრიგება.
 3. მორგვა ნ. ჯობნა.
 4. მორგვა ნ. 5. მოსვლა.
 1. მორგვი ნ. ორპო.
 2. მორგვი, უფსკრული, სიღრმე.
 3. მორგვი, (წყლისა) გორგორჩანა.
 1. მორგევა ნ. შეკრება.
 2. მორგევა ნ. 5. მოსხმა.
 მორგეცვა, მოძანა.
 მორგეწვა ნ. 3. შეძენა.
 1. მორთვა ნ. გამშვენება.
 2. მორთვა, კობტად მორთვა, მოკაზ-
 მვა, მორთვა-მოკაზმვა (ბავშვები შეუღ-
 გნენ შობის ხის მორთვა-მოკაზმვას), გა-
 მოწყობა, მოპრანვევა, ვამოპრანვევა, გა-
 მოკობტაეება, გამოკოპწიეება, თავის
 მოლაშხება, გამოკანეველ.

შემოდგომის ფერის ტანსაცმელში გა-
 მოკანეული ქალები ბრძი-მოდოდნენ
 ქვაფენილზე. გ. წ ე რ ე თ.

3. მორთვა ნ. დაწყება.
 მორთვა-მოკაზმვა ნ. 2. მორთვა.
 მორთულიანება ნ. 1. ალება.
 1. მორთული ნ. აფერადებული.
 2. მორთული ნ. მოკაზმული, მორთულ-
 მოკაზმული, გამოწყობილი. გამოკობტა-
 ეებული, გამოწყეპილი, გამოპრანვეული.
 მოპრანვეული, გამოლაშხებული, კარ-

გად ჩაცმული, მოხდენილად ჩაცმული.
 გამოკოპწიეებული, გამოკეწიეებული.
 მორთულ-მოკაზმული ნ. მორთული.
 მორთულობა, აკაზმულობა, მოკაზ-
 მულობა, სამკაული, ზინათი, სასალექო.
 სამშვენისი.

სალაშარისჯეროდ მოკეპქეის
 ზინათი ნაშოუარია. ვ ა ე ა.

მორთხმით მქდომი (მქდომარე) ნ.
 ფეხმოკეცილი.
 მორთხმული ნ. ყუხმოკეცილი.
 1. მორი ნ. ნამორი.
 2. მორი ნ. ძელი.
 1. მორიგება ნ. 2. გარიგება.
 2. მორიგება ნ. თანხმობა.
 3. მორიგება ნ. შერიგება.

მორიგებით, შეთანხმებით, ნება-
 ყოფლობით, სიამტკბილობით.
 მორიგეობა, მონაცვლეობა, რიგრიგო-
 ბა, რიგისობა, ქრეველობა, (მორიგეო-
 ბით ბრძოლა) ჩალიბობა.
 მორიგეობით ნ. შუდაშე.
 მორიღი ნ. ფრთხილი.
 1. მორიღება ნ. დარიღება.
 2. მორიღება (მოერიდა), ვაცლა (ვა-
 ეცალა), განზე ვადგომა, მოშორება (მო-
 შორდა), თავის მიწებება (თავი, მიწა-
 ბა), თავის არიდება.
 3. მორიღება ნ. რიდი.
 4. მორიღება (ერიდება), უცხოობა,
 თავის შორს დაქერა, უთანახრობა,
 ჩაუკრეველობა, განზე ღგომა.

1. მორიღებული ნ. მორცხვი.
 2. მორიღებული ნ. ფრთხილი.
 მორიღებით ნ. ფრთხილად.
 1. მორიელი ნ. ქვეშ-ქვეშა.
 2. მორიელი, ღრიანკალი, კარიკა.
 მორიყვა ნ. მოშლაშვა.
 მორიკინალი ნ. მოქიდავე.
 მორტყმა ნ. 1. მოხვედრება.
 მორტყმული ნ. 2. მოხვედრილი.
 მორუხო ნ. კვამლისფერი.
 მორქინალი, მრჩოლელი, მრქენელი.

მორჩა ნ. კმარა.

1. მორჩენა ნ. განკურნება.

2. მორჩენა ნ. მომშობიარება.

მორჩი ნ. ყლორტი.

მორჩილება, მონობა, მონება, ვამონობა, დამჭერობა.

მათ სამთა გმირთა მნათობთა სკირს ერთმანეთის მონება. შოთა.

მორჩილებაში ყოლა. ნ. ჩაგვრა.

1. მორჩილი ნ. განდევნილი.

2. მორჩილი, გამგონი, დამჭერი, უღრტვისველი, მომთხენი, მომთმინო, ამტანო, დამთმობი, ხათრანი. შემგებელი. დამყლი, ბილანი, შემსმენი, შემთვისებელი.

ამასვე დღი მორჩება ჰქონდა უფროსი ბძღის და მორჩილი, მიმყლი ამხანაგი იყო მისი. დ. კლდ.

მ. მორჩილი ნ. მონა.

1. მორჩილი ნ. პატარა.

მორჩილი ტანისა ნ. ტანდაბალი.

1. მორჩიმა ნ. 2. განთავისუფლება.

2. მორჩიმა ნ. დამთავრება.

მორცხვი, მორიდებული, მოყრძალე ბელა, წიწნეული, მოწინებელი, კდემამოსილი, გაუბედავი, შეუბედავი, თავმდაბალი.

მორცხვობა ნ. რილი.

მორცხვობს ნ. რცხენია.

მორწმუნე, მოსაყი, მასაოუხელი, იმედული.

მორწუვა, დაღმვა, დანაშვა, წყლის მიგდება, წყლის მიშება, დაცვარვა.

ცრემლმან მინდორი დაღამა. შოთა.

1. მორკმული ნ. 1. ძლიერი.

2. მორკმული ნ. ბედნიერი.

1. მორკულიება ნ. ალაგმვა.

2. მორკულიება ნ. ქუთაში ჩაყარდნა.

მოსაარები ნ. შემოსავლელი.

1. მოსაბაბება ნ. 2. მომიზეზება.

2. მოსაბაბება ნ. 1. ჩაყიება.

მოსაბეჭრებული ნ. პეზარი.

მოსახურავი ნ. ჩადრი.

1. მოსაგებელი ნ. ორსული.

2. მოსაგებელი ნ. სარფა.

1. მოსაგვარებული, მოსაწესრიგებელი, წესრიგში მოსაყვანი, მოსაქვეველი.

გული კაცისა მოსაგვარებლად ძნელია. შოთა.

2. მოსაგვარებული ნ. საჭირობორტო

1. მოსაგები ნ. ორსული.

2. მოსაგები ნ. სარფა.

მოსაგონარი, მოსაგონებელი, მოსახელებელი, შესანდობარი.

მოსაგონებელი ნ. მოსაგონარი.

1. მოსაგრე, თანამოსაგრე, თანამორკე, თანამებრძოლი, ასაბია („მტერზე მიმყოლი, შემწე“ — საბა), მარჯვენა ხელი, (მისი მარჯვენა ხელია), თანამოსამსახურე. თანამდგომი, ამხანაგი. თანამოკალმე.

შენ ხარ ჩემი სიყვარული... ამიტომაც გიგულბდი თანამდგომად მარტო ბრძოლაში. კ. გამს.

ბაკერი და მისი თანამებრძოლნი შეიდი ღღის განმავლობაში უმკლავდებოდნენ დიდოელთა რახუმებს. გ. ქიქ.

2. მოსაგრე ნ. მეომარი.

3. მოსაგრე ნ. მოღვაწე.

მოსავი ნ. მორწმუნე.

1. მოსავალი ნ. შემთხვევა.

2. მოსავალი ნ. კირნახული.

მოსავებული ნ. დაღლილი.

მოსავლელი ნ. შემოსავლელი.

მოსავლიანი ნ. 1. პოხიერი.

მოსავლის მოცემა ნ. ნაყოფის მოტანა.

მოსაზრება ნ. ანგარიში.

მოსაზრებული ნ. 2. საზრდანი.

მოსაზღვრე, მომიჯნავე, მიმდებარე, მიმხრობი, სანაპირო, მისამხარი, გვერდმდებარე, მეზობელი, ნ. აგრეთვე სანაპირო.

მოსათმენი ნ. ვასაძღობა.

მოსაყავშივი ნ. 2. მოსარათავა.

მოსაყილება ნ. სახელური.

მოსაყითხავად წახვლა ნ. ნახვა.

მოსაყითხი ნ. სახუქარა.

მოსაკრებელი ნ. ვაჟასხდელი.
 მოსალოდნელი ნ. იქნება.
 მოსალხენი ნ. 2. მხარული.
 მოსალოცავი ნ. საჩუქარი.
 მოსამართლე, მსაჯული. მააჯი, ბრქე,
 ბქე, ყადი, ყახი.
 ქე, მუშთარო, გეაჭები,
 შენ, მარსალსა, ბრქესა ღმრთულსა.
 შოთა.

(რასათვის) ჩამოვალ საჩივრად? თუ
 საღაო რაიმე გამიხდა, ჩემი მეზობლე-
 ბი გვერდს არა მყენან? შევეყრი ბქეებ-
 სა და ისინი გაგვასამართლებენ.

ა. ყ ა ზ ბ.

მოსამსახურე, მსახური, ხელზე მო-
 სამსახურე, შინამოსამსახურე, მოახლე,
 შინაყმა, შინაკაცი, შინაურა, კა-
 ცუ. (მებატონის კაცი), პირფარე-
 ში, მოჯამაგირე, ფარეში, სახლუელნი.
 მოკალაბე, გოგო, გომბო, ბიქი (ბი-
 ქები), (მეფის სახლგაზრდა მცველ-მსა-
 ხური) ყული.

ბიქებო! არიქა, ბიქებო! თუ ბატონის
 წყალობა გინდათ, ბიქებო! ილია.

მიიხედა (დარეჯანმა) და დაინახა თა-
 ვისი გოგო (ლამაზიყული). ილია.

მოჯამაგირე თან ახლდა,
 მოუძლოდა წინა. აკაკი.

მოსაობა ნ. რუმენა.

1. მოსარვა. ნ. სარის შედგმა.
2. მოსარვა ნ. 2. მოვლება.

1. მოსართავი ნ. ქარშიკი.
2. მოსართავი, მოსაკაზმავი.
- მოსარიღებელი ნ. 3. საშიშარი.

- მოსარიღი ნ. 3. საშიშარი.
- მოსარქლება ნ. დამხობა.

1. მოსარჩელე ნ. მაჩივარი.
2. მოსარჩელე, მოღავე, მაძიებელი.
- მოსარჩელე ნ. ქომაგი.

მოსატყუებელი კბილი დიდი ხანია
 მოცივდა ნ. გამოცდილი.
 მოსაუბრება ნ. მოთათბირება.

მოსახსამი ნ. წამოსახსამი.
 მოსაქმეობა, საქმიანობა, მეკაღენე-
 ობა.

მოსაყდრე ნ. მეგვიდრე.
 მოსაშორებელი ნ. გასაცლელი.
 მოსაჩვენებელი ნ. არაბუნებრივი.
 მოსაჩვენებლად ნ. განგებ.

1. მოსაწესრიგებელი ნ. მოსაკვარე-
 ბელი.
2. მოსაწესრიგებელი ნ. 2. საკირბო-
 როტო.

მოსაცმლებელი ნ. გასაცლელი.
 მოსაწონარი ნ. საქები.
 მოსაწონი ნ. საქები.
 მოსაწყობი ნ. 2. საკირბოროტო.

1. მოსაწყენი ნ. აბეზარი.
2. მოსაწყენი. ნ. უსიამოვნო.
- მოსაწონი ნ. ვარგისი.

მოსაჰილი ნ. სახელური.
 მოსახერხებელი ნ. ადვილი.

1. მოსახვევა ნ. თავსაფარი.
2. მოსახვევა, საქვევი, კლაფნი, ჭზი-
 სა, მდინარისა).

მოსახლე ნ. 2. მცხოვრები.
 მოსახსენებელი ნ. მოსაგონარო.
 მოსვენება ნ. 2. ძილი.

- მოსვენებას არ მამძღვეს ნ. შეწყუება.
1. მოსვენებული ნ. დინჯი.
2. მოსვენებული ნ. მყუდრო.
- მოსვენება ნ. ჰამა.

1. მოსვლა (მოვიდა), მობრძანება
 (მობრძანდა), მოთრევა (მოთრია), მოშა-
 ეება (მოშავდა), მოზნელება (მოზნელ-
 და), მოლაკუნება (მოლაკუნდა), მოტ-
 ლიკინება, მოჩანჩალება (მოჩანჩაღდა),
 მოღწევა (ძლიეს მოვალწიე აქამდის),
 მოტანება, ჩლატუნი (ჩუსტებს მოაჩლა-
 ტუნებს), ქროლა (მოპქრის), ფრიალი
 (მოფრიალებს), ბაკუნი (მოაბაკუნებს),
 ბარტყუნი (მოაბარტყუნებს), ცქრიალი
 (მოაცქრიალებს), ლოდვა (მოლოდეს),
 ხუფილი (მოხუის), ბლატუნი (მოაბლა-
 ტუნებს), ბობლეა (მობობლავს), მოა-
 ბიჯებს (დინჯად), ხანხალი (მოსხუცი მო-
 ხანხალებს), ჩერჩეტი (მოჩერჩეტებს),
 ტორტმანი (მოტორტმანებს), ჰაქანი

(მოქაქანებს), ლაქენი (მოალაქენებს), ზღუნენი (მოზუზუნენებს), ფოფხვა (მოფოფხვენებს), რახ-რახი (მორახნახებს), მოპრაქენება (მოპარაქენებს), მოჩერჩეტება (მოჩერჩეტა), ზღაზენა (მოიზღაზენება), დელვა (მოდელვას), ფრაშენი (მოაფრაშენებს), ფორთხვა (მოფორთხვენებს), თოხარიკი (მოთოხარიკობს), ცანცალი (მოცანცალეებს), წანწალი (მოწანწალეებს), წანწარი (მოწანწარეებს), ჩხრალი (მოჩხრალეებს), მოდგომა (ნავი ნაპირს მოადგა), ფეხის მოდგმა (არ გაბედო ფეხის მოდგმა), ბოტება (მოაბოტებს), ბანცალი (მობანცალეებს) ნ. აგრეთვე აიარული.

ცარიელი რომ მოტლიკინდი, სკჰამადს ვერას მოადულებდი? შ. არაგვი

- 2. მოსვლა ნ. დადგომა.
- 3. მოსვლა ნ. დამართება.
- 4. მოსვლა ნ. მოკარდნა.
- 5. მოსვლა, მორევა (ცრემლისა).

მოსვლა დიდი სისწრაფით ი. ა. მოქრა.

მოსვრილი, მოთხუქნული, ამოგანგლული, ამოთართლელი, ამოტარტლელი, ნაგანგლი, ტალახში ამოვლებული, ტალახში ამოთხვრილი.

- მოსთვლა ნ. შექენა.
- მოსიარულე, მკალი, მდინარი.
- მოსილია უფლებით ნ. აქეს.
- მოსილვა ნ. მოსლაშვა.
- 1. მოსინჯვა ნ. 3. ზმანება.
- 2. მოსინჯვა ნ. ძებნა.
- 8. მოსინჯვა ნ. 2. გასინჯვა.
- 4. მოსინჯვა ნ. ცქერა.

1 მოსისხლე. დაუძინებელი. შეურცებელი. დაუზავებელი (მტერი).

2. მოსისხლე. შერის მაციებელი, სისხლის ამღები.

ორნივე უთვალთვალეზენენ, უდარაქებდენენ ერთმანეთს, როგორც ორი მოაისხლე. ა. ყაზბ.

მოსიუვარულე ნ. 2. აღვრსიანი. მოსიუვარულე გულის კატრონი ნ. აღვრსიანი.

მოსკდომა ნ. მოვარდნა.

- 1. მოსმა ნ. წასვლა.
- 2. მოსმა, ზევიდან გადავლება. გადასმა (ხელის მოსმით შეზღლიდან ოფლის მოწმენდა).
- 3. მოსმა, წაცხება (ნაზუქზე კვერცხის მოსმა, წაცხება).
- 4. მოსმა ნ. შესმა.
- მოსმენა ნ. ყურის დაგდება.
- მოსმენილი ნ. ნასმენი.
- 1. მოსპობა ნ. ამოხოცვა.
- 2. მოსპობა ნ. 2. აღმოფხვრა.
- 3. მოსპობა ნ. გაოხრება.
- 4. მოსპობა ნ. გაუქმება.
- 5. მოსპობა ნ. 2. გაფანტვა.
- 6. მოსპობა ნ. 3. შლა.

7. მოსპობა, გაქრობა, წარსულს ჩაბარდა, გაუჩინარდა, ჩაილურის წყალი დალია.

ერობის შემოღებამ ჩაილურის წყალი დალია. დ. კ.ლ.

მოსპობილი ნ. 1. დალუბული. 1. მოსრესა, მოწმენდა, მოფშენება (თვალებისა).

წუთზე მოიფშენიბა განხურებულ თვალები. ა. ყაზბ.

- 2. მოსრესა ნ. გაოხრება.
- მოსრვა ნ. ამოხოცვა.
- მოსრულება ნ. დამთავრება.
- მოსულდგმულება ნ. მოსულიერება.
- მოსულელი ნ. მტერი.
- 1. მოსული ნ. ზორბა.
- 2. მოსული ნ. 2. უცხო.
- მოსილია უფლებით ნ. აქეს.
- 1. მოსულიერება ნ. 1. გონს მოსვლა.
- 2. მოსულიერება, მოსულდგმულება, გამოცოცხლება, გამორკვევა (გამორკვეა), მკედრეთით აღდგომა (აღდგენა).
- მოსურვა ნ. მოგრემვლა.
- მოსურვე ნ. მოსურნი.
- 1. მოსურვება ნ. 2. სურვილი.
- 2. მოსურვება ნ. 1. ნება.
- მოსურნი, მოსურვე, მოწადინე, მოწადინებული, მნდომელი, მსურველი, მონასური.

ძნელად იქნება იმისთანა... სწავლის მოსურვე... ხალხი, როგორც მეგრელები არიან.

ო. გოგებ.

მოსუფთავება ნ. მოწმენდა.

მოსყიდვა, დაქრთამვა, მოქრთამვა. ქრთამის ამოღება (ქრთამი ამოუღეს), ქრთამის მიცემა, მოთათელა (მოთათელეს). ხელის გული მოუპოხა.

(მამასახლისი) მოწმობას აღარ აძლევდა „გილდის“ აღებისას და, როცა ხელის გული მოუპოხებ, მაშინ მოწმობაც მისცა.

ვ ა ე ა.

მოსწავლე ნ. მოწაფე.

მოსწორება, შემოსწორება, მოშანდაცება, მოვაკისება, დაეკება.

1. მოსწორებული ნ. დიდი.

2. მოსწორებული ნ. 5. მახვილი.

3. მოსწორებული ნ. 2. სარკიანი.

მოსწრებული სიტყვა ნ. ხუმრობა.

მოსხება ნ. 2. ვაკრა.

მოსხეპილი ნ. მარჭვე.

მოსხივისასაკარე ნ. ლამაზი.

1. მოსხლეტა ნ. 15. შლა.

2. მოსხლეტა ნ. 4. გაშვება.

მოსხლეტით ნ. ანაზღად.

1. მოსხმა (ფოთლებისა, ნაყოფისა, ყოკრებისა და სხვ.), სხმა, გამოსხმა, გამოტანა გამოძმა, გამოყრა, შემოსვა, გამოღება, შეფოთვა (შეიფოთლა), შეფურცლა.

ტყემ მოსხა ფოთოლი. ილია.

2. მოსხმა, წამოსხმა, წამოხურვა, წამოფარება, მოხურვა, წამოცმა, წამოგდება. მოხვევა, მოგდება (ნაბადი გვერდზე მოიგდრო), ხვევა, გადაცემა (ცხენს ქამანდი გადააცეა), მოტმასნა (ნაბადი მოიტმასნა), წამოტუქუვა.

პირ-ოქრო რიდე ეხვია. შოთა.

მოიბუზა და ნაბადი წამოიქუქვა.

ა. ყ ა ზ ბ

3. მოსხმა ნ. დასმა.

4. მოსხმა ნ. 1. დაქცევა.

5. მოსხმა (საქონელი მოასხა), ჩამო-

ლაღვა, წამოსხმა, მორეკვა, მოლაღვა, მოყვანა, მოგვრა ნ. აგრეთვე წამოღება.

მე ძალიან მოწმონდა ცოცხალი თევზების მოყვანა შინ. ი. გოგებ.

მოსხურება ნ. ჰკურება.

1. მოტანა ნ. წამოღება.

2. მოტანა ნ. 3. მოყვანა.

1. მოტანება ნ. დაძეწევა.

2. მოტანება ნ. მოსელა.

მოტანალი ნ. ნაზიდი.

მოტარტარე ნ. ლაქლაქა.

მოტაფული ნ. შემწვარი.

მოტოტოცე ნ. ლაქლაქა.

1. მოტება ნ. 1. მოწყვეტა.

2. მოტება ნ. მოხევა.

3. მოტება ნ. ქუთაში ჩაუარდნა.

მოტეხილი ნ. უღონო.

მოტეხინება ნ. გადახევეა.

მოტელეპა ნ. ქამა.

მოტელეპილი ნ. მელოტი.

მოტლოცინება ნ. 1. მოსელა.

მოტმასნა ნ. 2. მოსხმა.

მოტოვება ნ. 1. დაზოგვა.

მოტრიაღება, მობრუნება, პირს უზამს (რომელიმე მხრისკენ), პირს აქნევინებს.

6. აგრეთვე ბუნიაობა.

მოტრიაღებული ნ. 3. მოქცეული.

1. მოტრფიალი ნ. არშიყი.

2. მოტრფიალი ნ. მოყვარული.

3. მოტრფიალი ნ. აღერსიანი.

მოტუწვა ნ. აღანძვა.

მოტუდა ნ. უღონო.

მოტუდომა ნ. 2. მოვარდნა.

1. მოტუუება ნ. შეტდომა.

2. მოტუუება (მოატუუა), დატუუება

(დაატუუა) დატუუილება, დამუხანათება, ცთუნება, შეცდენა, გასულელება (გაასულელა), მოლორება, ქუშპარიტების გზაზე გადაცდენა, გაბრწყინება, დაბალითება, თვალში მტერის, ნაცრის შეყრა, გზიდან გადაგდება, ეატურება, ყინულზე გაყურება, თვალის იხვევა, თვალების აბმა, ხიშანკლობა (უხიშანკლა), დათათბირება (რატომ დამათათბირე?), ჩასმა (ზორბად ჩასვეს), გამოჩენა (ხუთ მანეთს გამოჩენა), ტუუილე-

ით შეყოლება (ტყულებით შემოყო-
ლია), მშრალზე დატოვება, ხელცარი-
ელად დატოვება, ხელზე დახვევა. ანკეს-
ზე წამოკვება (გადმოსროლილ ანკესს
ადვილად არ წამოეგება), ცოდვაში
გახვევა, გამოპარება (მაგას კაცი ვერა-
ფერს გამოაპარებს), დაღალატება (და-
მაღალატა), ყბას მიქცევს, ფადილი.
დამწყარალება. სელის დაბანა (სუთას
თუშანზე ხელი დააბანინეს).

ჩემი პირდაპირ მორევენა დიად ადვი-
ლია, მაგრამ მოტყუება-კი ძნელია.

ი ლ ი ა.

(ლექიაშვილმა) ამით მეგობრებს თქა-
ლებში მტერები შეაყარა. ს. მ გ ა ლ.

1. მოტყუება (ქათმის მოტყუება სა-
კენჯით), მიბირება, მიზიღია, მონადირ-
ება.

1. მოუაზრებელი, მოუსაზრებელი.
მოუხვედრელი, მოუხვდარი, მოუფიქრე-
ბელი, გაუგებელი, ხეტი, უგლარჯი.
უგულისხმო, უგულისხმიერი, შეუსვენე-
ლი, შეუფენებელი, ნაკლებგონებიანი,
აზრნაკლავი. ნ. ავრეთვე გონება-
ჩლუნგი.

2. მოუაზრებელი, მოუფიქრებელი.
შეუწონელი.

მოუაზრებლად ნ. წინდაუხედავად.

მოუვალი ნ. 1. შეუძლებელი.

მოუზარი, მოლაპარაკე, მთქმელი, მო-
საუბრე, მობასე, ნ. აგრეთვე მოხრობე-
ლი.

მათ უთხრეს მათი ამბავი
ტირილით მოუბარეთა. შოთო.

მოსაუბრეთაც შეამჩნიეს კიაბერის
გაფრთხილება და პირი დაიდუმეს.

შ. და დ.

მოუგერიებელი ნ. აუცილებელი.

1. მოუგვარებელი ნ. აყრილ-დაყრი-
ლი.

2. მოუგვარებელი ნ. 2. მოუწესრავე-
ბელი.

მოუღვარი ნ. უღავო.

მოუღრეკელი ნ. 2. შურყყვიელი.

მოუფლელი ნ. უპატრონი.

მოუფლენ ნ. 2. მოგვარა.

მოუთლავი ნ. 1. დაუშუშავიებელი.

მოუთვინიერებელი ნ. ურბი.

მოუთმენელი (მოუთმენარი), სულწა-
სული.

მოუთაზმავი, მოურთავი, მოურთველი,
შეუმკობელი. მოურთველ-მოუთაზმავი.

(ლოზა) მოურთავ-მოუთაზმავი... სა-
დად ჩაქმული. მოვიდა ქალიჯანისას.
ე. ნ ი ნ.

მოუყრფევაში გადასვლა ნ. მეტი.

1. მოულოდნელად ნ. ანაზღად.

2. მოულოდნელად ნ. უცაბედად.

მოუღვეველი ნ. 1. დაურეტელი.

მოულოდნელად ნ. ანაზღად.

მოუღსინებელი ნ. უსიხარულოდ.

მოულოდნელი, უცები, ნაუცებათევი.

მოუმზადებლად ნ. სახელდახელოდ.

მოუმწიფარი ნ. მკვახე.

მოუმწიფებელი ნ. მკვახე.

მოუნელებელი, გაუქარვებელი, გაუმ-
ჩრლებელი (დარდი, კირვარამი).

ამ შერცხვენას ჩემი ქმარი ვერ აიტანს
და იმისი კირი კი ეშმაკის მოუნელებე-
ლია. ა. ც ა გ.

მოუპოტინა ნ. 4. ვლება.

1. მოურავი ნ. ზემდევი.

2. მოურავი ნ. ქალაქის თავი.

მოურაველი ნ. უძლველი.

მოურთავი ნ. მოუთაზმავი.

მოურთველი ნ. მოუთაზმავი.

მოურთველ-მოუთაზმავი ნ. მოუთაზმავი.
ვი.

1. მოურიგებელი ნ. მოჩხუბარი.

2. მოურიგებელი ნ. უთავსი.

1. მოურიდებელი ნ. 2. თამამი.

2. მოურიდებელი ნ. თავხედი.

3. მოურიდებელი ნ. უშიშარი.

4. მოურიდებელი ნ. უსირცხვილო.

მოურიდებლად თქმა ნ. 2. პირდაპირ
თქმა.

მოურიდებლივ თქმა ნ. პირდაპირ
თქმა.

1. მოურიდებლობა ნ. 1. შებედევა.

2. მოურადგმლობა ნ. 2. პირდაპირ.
1. მოურჩენელი ნ. სასიკვდილო.

2. მოურჩენელი ნ. დაუამებელი.
მოურჩულელები ნ. გაუსწორებელი.

1. მოუსავლეთი ნ. საიქიო
2. მოუსავლეთი ნ. ყოვლთეთი.
მოუსავლობა, ცუდი მოსავალი, ნაკლებმოსავლიანობა.

მოუსაზრებლობა ნ. 1. შეცდომა.
მოუსვენარი, დაუღვარი, დაუცხრომელი, დაუნუნარებელი, დაუმშვიდებელი, დაუდგრომელი, შფოთიერი, მდელვარი, მჩქეფარი, ანტი, ცუქი, ცუქია, ცუქტი, გიგი, გეგეგი, ადლაბიჯი, ფაცურა, მაცაცურა, ხელმანკი, პირს (ხელს) არ აყენებს, (ხანში შესული მოგეგეგი ადამიანი) აცუქუნავი.

ერთი აჯამი რამ არს, მოუსვენარი. ილია.

დალოცა ღმერთმა ისევ თავზე ხელაღებული. გიგი, გადარეული, შეუპოვარი, და დაუმონავი მღვრე თვრგი. ილია.

რა კარგი ხარ, რა კარგი! შეუპარა და მჩქეფარი. ი. გრიც

1. მოუსვენრობა ნ. აფუფუსება.
2. მოუსვენრობა ნ. შეწუხება.

მოუსპობელი, უსპობი, წარუხოცელი (წარუხოცელი შთაბეჭდილება), აღუხოცელი, მოუსრველი, გაუწვევებელი, გაუნადგურებელი, განუქარებელი, დაუცხრომელი, კვალწაუშლელი.

მოუსვი აქედან ნ. გასწი აქედან!
მოუსრველი ნ. მოუსპობელი.

1. მოუსვიდავი ნ. უანგარი.
2. მოუსვიდავი ნ. პირუთენელი.
მოუტეხელი ნ. 2. შეურყეველი.
მოუფიქრებლად ნ. წინდაუხედავად

1. მოუფიქრებელი ნ. გაუფრთხილებელი.
2. მოუფიქრებელი ნ. მოუაზრებელი
3. მოუფიქრებელი ნ. ნადარევი.
მოუფიქრებლობა ნ. 1. შეცდომა.
მოუქანცავი ნ. დაუღალავი.

მოუქაფავი ნ. ქაფმოუხელი.
1. მოუქნელი ნ. დაუქნალებელი.

2. მოუქნელი ნ. ზორზობი,
3. მოუქნელი ნ. 3. ტლანქი.

4. მოუქნელი ნ. ცუდი.
მოუქრთამავი ნ. პირუთენელი.

მოუღალავი ნ. დაუღალავი.
მოუშვებელი ნ. აბეზარი.

მოუშლელი ნ. აუცილებელი
მოუცლელად ვარ ნ. არა მცალია.

მოუცლელი ვარ ნ. არა მცალია.
მოუცლელი ნ. დაბანდებელი.

მოუძღვრებელი, ღენე, მოღუნებელი, მოშვებელი, დასუსტებელი, მოჩოღვოთებელი, მუხლი მოეჭრა, მუხლი მოეკეთა, მუხლი არ მოსდევს, მუხლში ძალა წაერთვა. ჩოღვოთი, დონდლო, დინდლე, ლანთავი, მოძოშვებული, ბოში, ჩლუტი, დაჩაჩანაცხეული, მოძაბუნებელი (მოძაბუნებელი სხეული), დაძაბუნებული. მიღუნ-მოღუნებული. ნ აგრეთვე უღონო.

მიევარდი მამას... უსულოდ ეგდო! მუხლი მომეჭრა, ცუცხლი მომედო! ილია.

მუხლი ევლარ მომღვანე და მკლავშიაც ძალა მკლავდება. ნ. ლომი.

მოუწევარი ნ. მკეახე.
1. მოუწესრიგებელი ნ. აყრილ-დაყრილი.

2. მოუწესრიგებელი, მოუგვარებელი, მოუწესრიგებელი.

სიყო... მარტოხელ კაცი იყო და თქახიც კერ მოუწყობელი პქონდა. ე. ნინ.

მოუწყვეტელი ნ. დაუღალავი.
მოუწყობელი ნ. მოუწესრიგებელი.

მოუხარშავი ნ. 2. ნედლი.
მოუხერხებელი ნ. 1. ლობი.

მოუხეშავი ნ. 3. ტლანქი.
მოუხმარებელი ნ. უმაქნისი.

მოუხრელი ნ. 2. შეურყეველი.
მოუხსენებლად ნ. დაუციოხავად.
მოკორჩალებული ნ. ზორზობი.

მოფანტვა ნ. 1. მოყრა.
 მოფარდაგება ნ. ჩამოფარება.
 მოფარებით ნ. 2. ჩაღულად.
 მოფარებული ადგილი ნ. 2. მყუდრო.
 მოფარდა ნ. ჩამოფარება.
 1. მოფენა ნ. 1. შლა.
 2. მოფენა, მოკირწყელა.
 3. მოფენა ნ. გაესება.
 მოფერება ნ. ალერსი.
 მოფიქრება ნ. ანგარიში.
 მოფიქრების გარეშე ნ. უყოყმანოდ.
 მოფიქრებული ნ. ფრთხილი.
 მოფიცვა ნ. მოკირწყელა.
 1. მოფონება ნ. 2. შემსუბუქება.
 2. მოფონება ნ. მოღუნება.
 3. მოფონება ნ. დამშვიდება.
 მოფრთხილება, ფრთხილად მოპყრობა (უპყრობა), მზრუნველობით მოცილება (გეცილება), სათუთად მოქცევა (ექცევა).
 1. მოფრქვევა ნ. 1. დაქცევა.
 2. მოფრქვევა ნ. 1. მოყრა.
 ნოფუთნა ნ. ჩაბუბნა.
 მოფუნება ნ. მოსრესა.
 1. მოფხუნვა ნ. 1. მოყუნება.
 2. მოფხუნვა, მოპრუნვა (ტუნები-სა).
 მოფხრუნვით ნაკეცი ნ. 1. ნაკეცი.
 მოქანდაკე, ქანდაქარი.
 მოქანდული ნ. მოოქრული.
 მოქანჩევა ნ. შეკავება.
 მოქანცული ნ. დაღლილი.
 1. მოქარგული ნ. ნაცური.
 2. მოქარგული (ენა) ნ. მლიქვნელი.
 მოქაფვა ნ. ქაფის მოხდა.
 მოქეციფე. მოლხინე, ლოთი-ფოთი.
 დარღიმანდი, უდარდელი.
 1. მოქეიფიანება ნ. 1. ნება.
 2. მოქეიფიანება ნ. 2. სურვილი.
 მოქელვა ნ. 2. გაიღლება.
 მოქენე ნ. მთხოველი.
 1. მოქირავე ნ. მდგმური.
 2. მოქირავე ნ. მოჯამაგირე.
 1. მოქიშე ნ. მტერი.
 2. მოქიშე ნ. მეტოქე.
 მოქლმეზა ნ. დაქეწვა.

1. მოქმედება ნ. 4. გაკრა.
 2. მოქმედება ნ. 3. ქცევა.
 1. მოქნა ნ. დარბილება.
 2. მოქნა ნ. მოხრა.
 3. მოქნა ნ. ზელა.
 4. მოქნა ნ. ზნექა.
 მოქნევა ნ. მოღერება.
 მოქნილი, ღრეკადი, ღუნეადი, დრასტი, დრასტიკი.
 მოქრთამვა ნ. მოსყიდვა.
 მოქურუშება ნ. 2. მოღუშეა.
 მოქურუშებული ნ. ღრუბლიანი.
 1. მოქურუშება ნ. დაბნელება.
 2. მოქურუშება ნ. მოღრუბელა.
 3. მოქურუშება ნ. 2. მოღუშეა.
 1. მოქურუშებული ნ. ბნელი.
 2. მოქურუშებული ნ. კუშტი.
 3. მოქურუშებული ნ. ღრუბლიანი.
 მოქუსვლა ნ. დეზის კვრა.
 მოქუშვა ნ. მოღრუბელა.
 მოქუშული ნ. ღრუბლიანი.
 მოქუფრული ნ. ღრუბლიანი.
 მოქუჩხვა ნ. შეკრება.
 1. მოქცევა ნ. ბრუნვა.
 2. მოქცევა ნ. მიხრა-მოხრა.
 3. მოქცევა ნ. მოპყრობა.
 4. მოქცევა ნ. 3. ქცევა.
 5. მოქცევა ნ. ჩასმა.
 6. მოქცევა ნ. წასვლა.
 7. მოქცევა ნ. დაბრუნება.
 8. მოქცევა (ქართლის მოქცევა), რეულის გამოცევა.
 9. მოქცევა ნ. 1. დაქცევა.
 10. მოქცევა (ქათმისა, ბატისა და სხვ.), მოვსება (გადაკრუხების შემდეგ ხელახლა კვიცხის დება).
 11. მოქცევა (ზღვის დონისა, პერიოდულად). მატება. აწევა.
 12. მოქცევა ნ. 1. მოთავსება.
 1. მოქცეული ნ. კვიცხისმღებელი ქათამი.
 2. მოქცეული ნ. 2. მოყოლილი.
 3. მოქცეული (გვერდზე მოქცეული ქელი). მობრუნებული, მოტრიალებული, მოღრეცილი.
 4. მოქცეული, მოყოლებული.

(ხეილს) რიგებ შუა მოყოლილი აქვს
ყვითული... ატამი. ბ. ჩხ.

- მოლაღატი ნ. გამცემი.
- მოლაღე გლეხი ნ. მობეგრე გლეხი.
- მოლანტული ნ. დადლილი.
- მოლელავს ნ. მიმდინარება.
- 1. მოღერებული ნ. მოწოდული.
- 2. მოღერებული ნ. ლამაზი.
- მოღიშარი, პირმცინარი.
- მოღერება, მოქნევა (ჯოხისა, მუშტი-სა და მისთ).

დაუწრუწუნა (ცხენებს) და მოუღერა
შოლტი. ილია.

- მოღედილი ნ. შიშვილი.
- მოღაწე, ღეწაღმოსილი, სამშობლოს
ღირსეული შვილი, სამშობლოს სასიჭა-
დულო შვილი, სამშობლოს საამაყე.
შოამაგე, მესეური, მოსაგრე, მზარუნ-
ველი, საქმის გულშემატკივარი. შემწე,
მებრძოლი, ქომაგი, მეურვე, მოქირნა-
სულე, ამავდარი (ამ საქმის ამავდარია).
- მოღვაწეობა ნ. 1. შრომა.
- მოღლილ-მოქანცული ნ. დადლილი.
- მოღოზიერება ნ. განკურნება.
- მოღობება ნ. მოტყუება.
- 1. მოღრეცა ნ. დააფრაკება.
- 2. მოღრეცა ნ. მოხრა.
- 1. მოღრეცილი ნ. აღმატერი.
- 2. მოღრეცილი ნ. მოხრილი.
- 3. მოღრეცილი ნ. მობრეცილი.
- 1. მოღრეჭა ნ. დამანკვა.
- 2. მოღრეჭა ნ. მ. წევა.
- მოღრეჭილი ნ. მობრეცილი.
- მოღრეხვლა, მობურვა, მოქუშვა. ცა
ღრუბლებით მოიბურა, ცამ ღრუბლები
მოიბურა, მოქურუხება, მოჩადვრა.

ხხედავ, როგორ შავ მარმავით
იჩადრება ეს საღამო. მ ა რ ი ჯ.

ადამიანი არემარეს ცვლილებას ვერ
ამჩნევს, რომელიც თანდათან კუშტდება
და აქეშება. შ. ა რ ა გ ე.

მოშაებნელებული ცა დაიშაშხა.
შ. ა რ ა გ ე.

ბუნების უბღმეკრულობას არად ავ-
ღებდნენ. შ. ა რ ა გ ე.

- მოღრუბლული ნ. ღრუბლიანი.
- მოღუნვა ნ. მოხრა.
- მოღუნული ნ. მოხრილი.
- 1. მოღუნვა ნ. დაბნელება.
- 2. მოღუნვა (სახის მოღუნვა), შექ-
მუნხა, სახის შექმუნხა, წარბის შეკვრა,
კახების შეკვრა, უბღლის შეკვრა, კო-
პების შეკვრა, ცხვირ-პირის ჩამოშვება,
უბღმეკრულობა, მოქურუხება, მოქე-
რუშება.

მოქურუხებელი, მოღრუბლელი სა-
ჩის პატრონი კაცი (იყო თევდორე).
ღ. ე რ ი ს თ.

- 1. მოღუნული ნ. ვაბუტული.
- 2. მოღუნული ნ. კუშტი.
- 3. მოღუნული ნ. მოწყენილი.
- მოღუნვა ნ. 2. დადგომა.
- მოყალიღე ნ. 1. ყალბადანი.
- მოყალღე ნ. მობეგრე გლეხი.
- მოყარაუღება (მოყვარაუღა), მოღა-
რაღება, მოთვლიერება, თვარის და-
ღვენება, დახვერვა. ნ. აგრეთვე თვალის
დაქერა.
- მოყენება ნ. 3. მოღგომა.
- 1. მოყენა ნ. გაშენება.
- 2. მოყენა ნ. 5. მოსხმა.
- 3. მოყენა (ციტატის მოყენა), მო-
ტანა, დამოწმება (ნათქვამისა), მაგა-
ლითისა).

- 1. მოყენილი ნ. ზორბა.
- 2. მოყენილი ნ. ტანადი.
- 1. მოყენილობა ნ. ტანადობა.
- 2. მოყენილობა ნ. ყაიდა.
- 1. მოყვარე ნ. მოყვარული.
- 2. მოყვარე ნ. მოყვასი.
- 3. მოყვარე ნ. ნათესავი.
- 4. მოყვარე ნ. ცოლის ძმა.
- 6. მოყვარე ნ. მიჯნური.
- მოყვარული, მოყვარე, მ ტ რ ფ ი ა ლ ე,
ტ რ ფ ი ა ლ ი.

შე სწორედ ნადირობის ტრფიალს რომ
იტყვიან, ისა ვარ. ღ ღ რ ი ა.

მოყვარულობა ნ. სიხარბე.

მოყვასი, მოყვარე. მახლობელი. მოძვე. ამხანაგი.

სამი არის მოყვრისაგან მოყვრობისა გამოჩენა. შოთა.

ათანადი უთხრა: „ჰე. ფრიდონ. მოყვასნი ეერ გიჩივიან“. შოთა.

და ჩემს შემდგომად მოძმესა ჩემსა სიძნელე გზისა გაუადვილდეს.

ნ. ბარათ.

მოყვლეფა ნ. გადაყვლეფა.

მოყვრობა ნ. მძახლობა.

მოყიადე ნ. მოხუტიალე.

მოყიენება ნ. შერცხვენა.

მოყინვა, ყინვას დაიქვრს, ყინვები დადგება, ყინვა მოუქვრს, მოზრობა, მოსუსხვა.

იმ ღამეს უფრო მოყინა. მოაკახუხა სერები. შ. მღვ.

მოყინული, შეყინული, შეგებული. გოლიბული გზა, ღიბი, სრიალა, გზა, ფეხი სხლტება, ფეხი სრიალებს, ფეხი ცურდება. ბურნული მიწა, (ოდნავ მოყინული) ძგიფი. ნ. აგრეთვე ღიბი, ცივი და გაყინული.

მოყირქება ნ. გელის აყრა.

მოყმე ნ. ქაბუკი.

მოყნოსვა ნ. სუნის ალება.

1. მოყილა ნ. დაწეწევა.

2. მოყილა ნ. დაწყება.

3. მოყილა ნ. თხრობა.

1. მოყილებული ნ. დაწყებული.

2. მოყილებული ნ. 1. შემდეგი.

3. მოყილებული ნ. შემოვლებული.

4. მოყილებული ნ. მოქცეული.

1. მოყოლილი ნ. ნაამბობი.

2. მოყოლილი, მოხვედრილი, მოქცეული, დატანებული (ყდგლში დატანებული წალო და განჩინა).

ძირში წმინდა სილა იყო მოქცეული. თ. რაზ.

მოყორალი ნ. კვამლისფერი.

1. მოყრა, ყრა (შაქრისა, მარილისა და მისთ.). მიყრა. წაყრა (მიწისა). მოფანტვა. მოზნევა (თესლისა). მოფრქევა.

2. მოყრა, მიყრა-მოყრა. აყრა-დაყრა, მოფანტვა, მოზნევა, მოშანშელა, აქოთება, მოქიაქება, აფუტუნა. ფუტუნა (ფუტუნის აქაურობას), მონერგვა. მოხერგლი.

მოგონებანი მარჯვია

წინ მოხერგილი ყორედა. ვაჟა.

(როსაფის) ბარგი-ბარხანა სულ ეზოში იყო მოქიაქებული: აქ ზანდუკი ეგდო გამტერული, იქ ქვეშსაგები, ხალები და ბალიშები ეყარა უმატრონო.

გ. წერ.

3. მოყრა, მოღრეკა (მუხლისა).

4. მოყრა (ასი წლისა მოყარა), ღრმა მოხუცებულობამდე იცოცხლა. მიტანება (ოთხმოც წელს მიატანა), მოწევა (დღემდე მოაწა). შესწრება, მიღწევა. სრულწლოვანება (სრულწლოვანებას მიაღწია), მისვლა.

მაგარამ, ჰე. ღმერთო, გმადლობ, ამ დღეს რამ შემასწარა. ილია.

5. მოყრა ნ. 1. დაბნევა.

6. მოყრა ნ. 1. შლა.

7. მოყრა ნ. მოხუტევა.

1. მოყრილი ნ. დიდი.

2. მოყრილი ნ. ნარიყი.

3. მოყრილი (ას კაცამდეა მოყრილი), თევზოყრილი, შეგროვილი, შექურებული.

4. მოყრილი, მოზნეული, მოფრქევეული.

1. მოყუდება ნ. 4. მოდგმა.

2. მოყუდება ნ. შესმა.

მოყურადე ნ. 2. ქაშუში.

მოშავება ნ. მოსვლა.

მოშავო მოშავრო, მოშავგერემანო.

(ლიფსიტას) გვერდზე მოლურჯო ფერი დასდებოდა, მუცელზე — მოწითალო, ზურგზე კი — მოშავო. დ. ვოგეძე.

მოშავგერემანო ნ. მოშავო.
 მოშავფრო ნ. მოშავო.
 მოშავებდებული ნ. ღრუბლიანი.
 მოშავბნელებული ნ. ღრუბლიანი.
 მოშამბული ნ. ბალახბოდებული.
 მოშანდაკება ნ. მოსწორება.
 მოშანშვლა ნ. 2. მოყრა.
 მოშარე ნ. 1. ყალთაბანდი.
 1. მოშენება ნ. მოდგმა.
 2. მოშენება (პირუტყვისა), მომრავ-
 ლება.
 3. მოშენება ნ. გაშენება.
 1. მოშეება ნ. მოღუნება.
 2. მოშეება ნ. 3. დაყენება.
 3. მოშეება ნ. შემსუბუქება.
 მოშეებით ნ. სწრაფად.
 მოშეებულად ნ. ბოშად.
 1. მოშეებული ნ. ლახი.
 2. მოშეებული ნ. მოუძღვრებული.
 3. მოშეებულნი ნ. 1. მობოშებული.
 4. მოშეებული ნ. დალილი.
 1. მოშვლება ნ. 2. მოხდა.
 2. მოშვლება ნ. გადაყვლება.
 1. მოშთობა ნ. დახარობა.
 2. მოშთობა ნ. ჩაგვრა.
 მოშიეება ნ. შიშვლი.
 მოშიეებული ნ. შიეირი.
 მოშილიფებული ნ. შიშვლი.
 მოშინაურება, მოთინიერება, შეჩე-
 ვა, ხელზე მიჩვევა.
 მოშიშარი ნ. ლაჩარი.
 1. მოშლა ნ. გადაჩვევა.
 2. მოშლა ნ. გაფუქება.
 3. მოშლა ნ. მოღუნება.
 4. მოშლა, მოშლილობა, აშლილობა,
 გაფუქება, დაზიანება ნ. აგრეთვე 3.
 გაფუქება.
 5. მოშლა ნ. 27. შლა.
 მოშლამვა, მორიყვა, მოსილვა.
 მოშლევინება ნ. გადაჩვევა.
 1. მოშლილი ნ. შეუწყობელი.
 2. მოშლილი, დაფუშული, ნაფუშა-
 ვი, გაფუქებული, წამხდარი, დანგრე-
 ული, გაუქმებული, მიტოვებული, სახმა-
 რად უვარგისი, დაზიანებული.

უბრძანა: „შენ ხარ წამალი
 ჯერ შენგან უნახავისა,
 ღონე წამწმისა ხშირისა,
 ყორნის ფრთებრ-ნაფუშავისა“.
 ოთბა
 მოშლილი წისქვილი ნ. ლაქლაქა.
 მოშლილობა ნ. მოშლა.
 1. მოშორება ნ. 1. აცილება.
 2. მოშორება ნ. მიტოვება.
 3. მოშორება ნ. 2. აღმოფხვრა.
 4. მოშორება ნ. 5. ახსნა.
 მოშორებით ნ. შორს.
 1. მოშურნე ნ. შურიანი.
 2. მოშურნე ნ. ბეჯითი.
 მოშულლარი ნ. მოჩხუბარი.
 მოშუშება ნ. განკურნება.
 1. მოშუშვა ნ. 6. წვა.
 2. მოშუშვა ნ. გადახრევა.
 მოშუშული ნ. შემწვარი.
 მოშხამვა ნ. მოწამვა.
 მოშხაპუნება ნ. ჰკურება.
 მოჩადვრა ნ. ჩაცმა.
 მოჩანჩალება ნ. 1. მოსვლა.
 1. მოჩვენება ნ. 1. ლანდი.
 2. მოჩვენება ნ. 2. ლანდი.
 მოჩვენებითი ნ. არაბუნებრივი.
 მოჩივარი, მოჩივანი, მოსარჩელე.
 (მამასახლისი) დანიშნულ დროზე და-
 იბარებდა ბრალდებულსაც, მომჩივარ-
 საც და მედიატორებსაც. ი. გოგებ.
 მოჩითვა ნ. მოხატვა.
 1. მოჩიტება ნ. 1. ვადიღება.
 2. მოჩიტება ნ. შედუმება.
 3. მოჩიტება ნ. წამოზრდა.
 მოჩიხება ნ. წამოზრდა.
 მოჩმახვა ნ. წამოროშვა.
 მოჩმახული ნ. უსაბუთო.
 მოჩლოფოთება ნ. მოღუნება.
 1. მოჩლოფოთებული ნ. 1. გულგრი-
 ლი.
 2. მოჩლოფოთებული ნ. 1. ლახი.
 3. მოჩლოფოთებული ნ. მოუძღვრე-
 ბული.
 4. მოჩლოფოთებული ნ. 1. მობოშე-
 ბული.

მოჩინებული ნ. ნაზიდი.
 მოჩუქურთმება ნ. 2. მოქედვი.
 მოჩხრეკა ნ. 2. გასინჯვა.

მოჩხუბარი. ჩხუბის თავი, შფოთის თავი, შფოთიანი, შფოთი. ამტეხი, აურხაურის ამტეხი, კინეყლიანი, შარიანი. წიწკლაკა, მამალაყინწა, მოშულლარი, მოუთიებელი, შეუთვისებელი, ყაჩაღანა (ყაჩაღანა ეალია), აჭილა (აჭილა დედაცაია).

1. მოცადი ნ. ბეკითი.

2. მოცადი ნ. საქონელი.

1. მოცალეობა, მოცილობა, მოცილობის დრო, თავისუფალი დრო, დასვენების დრო.

2. მოცალეობა ნ. 3. მოცლა.

მოციელი ნ. დედალი ცხოველი.

მოცვა, გარემოცვა, მოღება, შემოწვლა, შემობოქვა, შემოდგომა, გარემოდგომა.

1. მოცდა ნ. ლოდინი.

2. მოცდა ნ. 3. ცლა.

მოცდევიანება ნ. 3. ცლა.

მოცივო ნ. ნელცივი.

1. მოცილე ნ. მეტოქე.

2. მოცილე ნ. 2. მოპირდაპირე.

3. მოცილე ნ. 1. მოსარჩელე.

1. მოცილება ნ. აცილება.

2. მოცილება. ნ. განკერძობა.

3. მოცილება ნ. 2. მოვარდნა.

4. მოცილება ნ. 6. მოხდა.

მოცილეობა ნ. გაჭიბრება.

1. მოციმციმე ნ. ბრწყინვალე.

2. მოციმციმე, ყუყუნა (თვალეზი).

ნაჲ კიდევ ბევრს იშოვნი ავაღუუენა ქალებს, რომლებიც გაგახარებენ.
 ა. ყაზბ.

1. მოციქული ნ. დესპანი.

2. მოციქული ნ. მაქან(ი)კალი.

3. მოციქული ნ. შემტყობინებელი.

1. მოცლა ნ. 2. დახვევა.

2. მოცლა ნ. 4. ცლა.

3. მოცლა (მოვიცალე), მოცალეობა, მოცილობა, დროის გამოძება, დროის მოხელთება.

ახლოს მივიდა, მოსცილდა
 სიტყვისა თქმად აზარისად.

შოთა.

შვიდობაანობა და მოცალეობა არის მიწა, რომელზედაც ამოვა ხოლმე მეცნიერების. სწავლის, ლიტერატურის ხეია ნაყოფი.

4. მოცლა ნ. 5. ცლა.

5. მოცლა ნ. 6. მოხდა.

მოცილილი, თავისუფალი, დაუქამბეგელი, უსაქმო, საქმეგამოლეული.

მოცილილი ვარ ნ. 6. ცლა.

მოცილობის დრო ნ. 1. მოცალეობა.

მოცული ნ. გამსვენალული.

მოცულობა ნ. ტვეადობა.

მოცუცხული ნ. პატარა.

1. მოცხარი, ხუნწი.

2. მოცხარი ნ. 1. ლაბა.

1. მოცხება ნ. დეტექსა.

2. მოცხება ნ. ცეხა.

3. მოცხება ნ. წასმა.

მოძაბუნებული ნ. მოძულერებული.

1. მოძალადე ნ. ავაზაკი.

2. მოძალადე ნ. სასტიკი.

მოძალე ნ. ავაზაკი.

1. მოძებნა ნ. მონახვა.

2. მოძებნა ნ. ძებნა.

მოძველებული ნ. დაძველებული.

1. მოძმე ნ. მონათესავე.

2. მოძმე ნ. მოყვასი.

1. მოძრაობა, ძრაობა, მიმოსვლა (მართარებლისა).

2. მოძრაობა (ხელებს ამოძრავებს), ქნევა (ტანისა, ხელებისა და მისთა), ქიციანი (ძალი კუდს აქიციანებს), ტრიალი (თვალეზს ატრიალებს), ნძრევა (მთელ ტანს ანძრევს). ნ. აგრეთვე
 2. რხევა.

1. მოძრაობა ნ. 2. მოხდა.

2. მოძრაობა ნ. მოხვევა.

3. მოძრაობა ნ. მოხსნა.

მოძულე ნ. მტერი.

1. მოძულეებული ნ. თვალისწუნებულის.

- 2. მოძულებული ნ. განწირული.
- მოდურწვა ნ. გაქცევა.
- მოდუძგვა ნ. გაქცევა.
- 1. მოძღვარი ნ. მასწავლებელი.
- 2. მოძღვარი ნ. მღვდელი.
- 3. მოძღვარი, სულიერი მამა.
- 1. მოძღვრება, სწავლება.
- 2. მოძღვრება ნ. ქადაგება.
- მოწადინე ნ. მოსურნე.
- მოწადინებული ნ. ბეჯითი.
- 1. მოწადინება ნ. განზრახვა.
- 2. მოწადინება ნ. სურვილი.
- მოწაღვა ნ. გაფუფქვა.
- 1. ოწამე, რე ლ. წამებული (ქეთევან წამებული), ტანჯული, მირტივლი, მთავარმოწამე ნ. აგრეთვე წმიდა.
- დედოფალმა ქეთევანმა... მიიღო მოწამის გვირგვინი. ი. გოგებ.
- 2. მოწამე ნ. მოწმე.
- მოწამეობა ნ. 2. ტანჯვა.
- 1. მოწამელა, შეწამელა (ვენახისა).
- 2. მოწამელა, მოშხამვა, გასამსალება, დაგესვლა, წაქალვა (ქვაბმა საქმელი წაქალა), იმწარებს (სიცოცხლეს იმწარებს, სიცოცხლეს უმწარებს), გაბოროტება (გაბოროტა), დასუნთქვა (გველისა და მისთ. მიერ).
- შენ ხარ მიზეზი სოფლისასრე გასამსალებისა. შოთა.
- მოწაფე, მოსწავლე, შეგირდი, ნაზარდი, გაზრდელი, აღზრდილი, გამოზრდილი.
- 1. მოწვევა ნ. მოდგმა.
- 2. მოწვევა ნ. დაპარტება.
- 3. მოწვევა ნ. დაწყება.
- 4. მოწვევა ნ. მოახლოება.
- 5. მოწვევა, მოზიდვა, მოხრა, მოკაცვა, მოზნევა (მაგ., ხის ტოტისა).
- 6. მოწვევა ნ. მოსვლა.
- 7. მოწვევა ნ. 4. მოყრა.
- 8. მოწვევა ნ. 4. წევა.
- 9. ოწვევა ნ. 7. წევა.
- 10. მოწვევა ნ. 12. წევა.
- 11. მოწვევა ნ. დამწიფება.

- 12. მოწვევა ნ. 4. მოყვანა.
- მოწერილობა ნ. 3. მომართვა.
- მოწესე, ბერ-მონაზონი.
- ჩვეულებრივ „მოწესე“ უფრო ბერ-მონაზონს გულისხმობდა, ვიდრე მღვდელმსახურს. ი. ვ. ჯაფ.
- მოწესრიგება (ოჯახის საქმეები მოწესრიგდა), წესრიგში მოყვანა, მოწყობა, მოგვარება, გამართვა, აღრუხეა გაკეთებული, საქმე დაშოი, საქმე საქმეზეა მოსული, საქმის გაჩარხვა, საქმის გამოქახარაქება (ეშმაკობით მოგვარება, მოხერხებულად მოწყობა საქმისა), საქმის დაგვირგვინება, გარიგება, დაურევება, დაძლევა, მორევა, თავის გარ-თმევა, სას. გამოკვარახუნება.
- რა უველაი დავიურევე, ხატეთით გავემგზავრე. შოთა.
- თუ შენ შემეწევი... საქმეს დამში მოკუყვან. ილია.
- საქმე მათი ფიქრით გათავებულია და დამში მოსული. ილია.
- ცეცხლიც მალე მოუკიდა და გაიჩარხა იმის საქმე. ვ. ვაჟა.
- მოწეული ნ. მწიფე.
- მოწვევა ნ. დაბარება.
- მოწვივა ნ. წვიმა.
- 1. მოწინავე, მოწინავე წერილი, მეთაური (გაზეთის პირველ გვერდზე).
- 2. მოწინავე (აღამიანი, პოზიციები და სხვ.) წინა, საწინაო (საწინაო ერთეული), მძღოლი, მეთაური, ხელმძღვანელი, თავკაცი, უფროსი.
- წინა კაცი უკანასი ხილიაო. ინდ.
- მოწინავე წერილი ნ. 1. მოწინავე.
- მოწინალო ნ. წითელი.
- მოწილაღე ნ. 2. მონაწილე.
- მოწილე ნ. 2. მონაწილე.
- 1. მოწინააღმდეგე ნ. მტერი.

2. მოწინააღმდეგე ნ. 2. მოპირდაპირე.

3. მოწინააღმდეგე ნ. მეტოქე.

მოწიფული, დაეჯაცებული, დაჯაცებული, დაქალებული, დადეჯაცებული, ასაკოვანი, ასაკმოსული, ასაკსრული, ასაკში შესული, სრულასაკოვანი, მოღვრებული, შეღვრებული, სრულწლოვანი.

ერთი მოწიფული ბიჭი თავს წამოადგა (ანზორს). ა. ყ ა ზ ბ.

ღვინო... ხეთ შეღვრებულ ბიჭს გაბრწყინებულ თვალებს უღიზიანებდა.

შ. ა რ ა გ ვ.

მოწიწება ნ. რილი.

მოწიწებული ნ. თავზიანი.

მოწმე, მოწამე, დამსწრე, შემსწრე, მოწმე-მნახველი, მნახავი, მნახველი, თვლით მნახველი, მოთანაგე, შესწრება (იმ ამბავს შევესწარ).

მრავალ დროების მოწამე ხარ, მაგრამ ხარ უტყუი. ნ. ბ ა რ ა თ.

მღვდლის ცოლსაც, მოწმე-მნახველებსაც — ყველას დღეს საუკუნო ძილით სძინავთ. კ. ლ ო მ.

1. მოწმენდა ნ. მოსრესა.

2. მოწმენდა, მოსუფთალება, შეხოცვა. მომშრალება.

3. მოწმენდა, გაწმენდა, შეხოცვა. მოხოცვა (მოხობოცავს).

მოწმენდილი (ცა), კრილა, მოკრილებული, ეარსკვლავებით მოქედილი, უღრტბლო, მოწმენდილ-მოკრიალებული, მწამოფენილი, ღრუბლებაცრილი.

მწვანე ჩველით აბობინებულ ველს მოწმენდილ-მოკრიალებული ფირუზისფერი ცა დაჰყურებდა. უ ი ა რ.

მოწლე ნ. მოწყალე.

მოწმობა ნ. დადასტურება.

1. მოწოდება ნ. დაძახება.

2. მოწოდება, მოხმობა, მიმართვა, წინადადების მიცემა.

3. მოწოდება ნ. 3. მრდრეკილება.

4. მოწოდება ნ. 3. ხმა.

1. მოწონება (მოეწონა), თვალში მოსვლა (თვალში მოუვიდა), თვალის დარჩენა (სურათზე თვალი დარჩა), გულში ჩავარდნა (გულში ჩაუვარდა), ამება (ეამა), გატებობა (გაუტება სუფრა, სიციცხლე, სტუმრად ყოფნა და სხვ.), თვალს დაადგა. ეპრიანება, ეპიტნაეება, ესალბუნება (მის სულსა და გულს ესალბუნება). ეკაშნიკება, კმაყოფილება, სიამოვნება (ესიამოვნება), გული მისწევს, კარგი თვალით იყურება, კარგ განწყობილებაში ყოფნა (ვისთანმე), ქუაში დაუქდა.

— უთუოდ არ ეკაშნიკა არწივს; რომ ზიზლით ვადმოხედა ცხვრებს.

შ. ა რ ა გ ვ.

2. მოწონება, დადებითად შეფასება, შექება.

ჩემმა მოწონებამ ისე გაუცქთა გული მელექსეს, რომ მის ალტაცებას საზღვარი არა ჰქონდა. ა კ ა კ ი.

3. მოწონება ნ. ალაგმვა.

მოწუწვა. ნ. 3. დასელება.

მოწყალე, მწყალობელი, გულმოწყალე, მოწლე, ლმობიერი, სათნო, კეთილმოწყალე, კეთილისმყოფელი, გულკეთილი, მადლიანი, გამკითხავი (გლახაკთა), გულჩვილი, გულშემატკივარი, გულმტკივნეული, შემბრალე, შემბრალელებელი, შემწყალელებელი, შემწყნარებელი. თანამგრძნობი, სახიერი, მომმადლებელი, მადლის მიზნიკებელი, ქველმოქმედი, ქველი, კეთილმოწლე, ზნექველის მქნელი.

ყმა წავიდა მხიარული, ლმობიერი, არ გამწყრალი. შ ო თ ა.

მოწყალე თვალით ყურება (ექტრა) ნ. 2. წყალობა.

- 1. მოწყალეობა ნ. გასაკითხი.
- 2. მოწყალეობა ნ. ბარაკა.
- 3. მოწყალეობა ნ. 1. საშუალება.
მოწყალეობით მიხედვა ნ. შეცოდიება.
მოწყალეობის ვაღება, მოწყალეობის მო-
ცემა. გაკითხვა (გლახაიის გაკითხვა).
გლახა-მათხოვარი ისე არ მიადგებო-
და კარს, რომ ოთარანთ ქერივს რი-
თიმე არ გაეკითხა.

ილია.

მოწყალეობის მიცემა ნ. მოწყალეობის
ვალება.

- 1. მოწყალეობა ნ. 2. წყალობა.
- 2. მოწყალეობა (მოწყალეობა გაიღეთ).
გასაკითხი, წყალობა.
მოწყალეობა ნ. 2. შეწყნარება.
- 1. მოწყდომა ნ. დავარდნა.
- 2. მოწყდომა ნ. შეკრება.
- 1. მოწყდომა ნ. 15. შლა.
- 4. მოწყდომა (მოწყდა) ნ. განკერძო-
ება.
- 5. მოწყდომა ნ. მოვარდნა.

მოწყენილი. დაღვრემილი, დარდიანი,
დადარდიანებული. დარდწადებული,
შუბლშეკრული, დაღონებული, შენაღო-
ნები, ღამმარებული, დაღვრემილ-დაფოქ-
რებული, დაღვრემილ-ღამმარებული.
გულდამბოძებული, ცხვირჩამოშვებული,
ჭავრიანი, სევდიანი, სევდის აღმძვრელი,
მკმუნეარე, მწუხარე, დამწუხრებული,
შუთრებული. გულმკმუნეარე, გულ-
მკედარი, გულმოკლული, გულშემუსერი-
ლი, ნაღვლიანი, დანაღვლიანებული, ნა-
ღველნარევი, ნაღველმორეული, მახვრა-
ლი: მოღუშული, მოშავებნელებული,
დარდისაგან დანა პირს არ უხსნის,
ცეცხლმოდებული, დაღვრეული, გაუცი-
ნარი, ყურბჩამოყრილი, უგუნებო, უხა-
ლისო. დანა რომ დაჰკრა. ცვარი სისხლი
არ გამოუვა, დანა პირს (კრიკას) ვერ
უხსნის. ნ. აგრეთვე უსიხარულო.

დავიღვრეკია, მეფეო,
აღარ გიციინს პირია. შოთა
სახე დაღრუბლვილი გაუნათდა რაღაც
მადლით. • • •

მე დაერჩი მარტო, უბედური. შენაღ
მახვრალი. ილია.

მწუხარე და სევდიანი,
სერზე იღვა ერთი ქალი. აკაკი.
სევდის ბაღს შეველ შენაღონები.
ბეს.

მოშავებნელებული ცა დაიშაშრა და
ნაშაშრებიდან მუემ გამოიქვრიტა.
შ. არაგვ.

ქიტესა გაემგზავრა დაღონებული და
ღამმარებული თავის სახლისაკენ.
შ. არაგვ.

- 1. მოწყვეტა, მოგლეჯა, მოკრეფა, მო-
ტეხა, წაწყვეტა (თავი წაწყვეტა).
- 2. მოწყვეტა ნ. 15. შლა.
- 3. მოწყვეტა ნ. 27. შლა.
მოწყვეტით ნ. სწრაფად.
მოწყვეტილი ნ. მშრალზე დარჩენი-
ლი.

- მოწყული ნ. 1. დაქრა.
- მოწყული ნ. შულახული.
- 1. მოწყობა ნ. 5 გამართვა.
- 2. მოწყობა ნ. დაარსება.
- 3. მოწყობა ნ. მოწყობილება.
- 4. მოწყობა ნ. 2. დარაზნება.
- 5. მოწყობა. ჩარიცხვა, გამწესება (სამ-
სახური, სასწავლებელში და სხვა).
- 6. მოწყობა ნ. 5. გამართვა.
- 1. მოწყობილობა ნ. ავეკი.
- 2. მოწყობილობა ნ. 2. იარაღი.
მოკარბებული ნ. მტერი.
- 1. მოკედვა ნ. 1. კედვა
- 2. მოკედვა (ხატისა, ბეჭდისა და სხუ.
ოქრო-ვერცხლით, თვალ-მარგალიტით),
მოთვალმარგალიტება, მოჩუქურთმება,
შეკედვა. მოოქვა, მოთვალვა.

ფაფუყ ყელზე მოთვალული მანიაკი
აქვს შემოხვეული.
შ. ჭავჭავ.

მოკერა ნ. კუმშვა.
მოკიდავე, მორყინალი, ფლაგანი,
შებმული.

მოკიკიკიკი ნ. მგალობელი.
 მოკირება ნ. ეუმშვა.
 მოკირებული ცერა ნ. მუქი.
 მოკირება ნ. თმენა.
 1. მოკირნახული ნ. ბეჯითი.
 2. მოკირნახული ნ. მოღეაწე.
 1. მოკირისუფლე ნ. 3. მზრუნველი.
 2. მოკირისუფლე ნ. ქომაგი.
 მოკიკიკიანება ნ. კეუაში ჩავარდნა.
 მოკმა ნ. მოკენცა.
 მოკორვა ნ. ცრუობა.
 მოკორხაბარე ნ. კორიკანა.
 1. მოკრა ნ. 2. გაკაფვა.
 2. მოკრა ნ. 3. გამოყვანა.
 3. მოკრა ნ. 2. გაკრა.
 4. მოკრა, მოვარდნა, მოსვლა დიდი სისწრაფით.
 ცხენიი მოიკრა მხედარი. ვაჟა.
 მოკუტკვა, მაგრად შემოხვევა, შემოტმანსა (ნაბღისა და სხვ.).
 მაგრა მოიკუტკვა ნაბაღი. ა. უ ა ზ ბ.
 მოკუტვა ნ. ხუქუა.
 მოხაზულობა ნ. ნაკეთი.
 1. მოხათრება ნ. 2. სირცხვილი.
 2. მოხათრება ნ. რიდი
 მოხალული ნ. შემწვარი.
 მოხალისე ნ. ბეჯითი.
 მოხარკე, ისტ. მობეგრე, მოხარაჩე.
 მოხარაჩე ნ. მოხარკე.
 მოხარული ნ. მხიარული.
 მოხარული, გზობილი (ცივად მოხარული არიხის ხორცი) ხაშლამა, (ცივად მოხარული ცხერის, ბატკნის ხორცი) ველოვია.
 მოხასიათება ნ. 2. სურვილი.
 მოხატვა (ქსოვილისა), მოჩითვა.
 1. მოხდა ნ. ვიდმოტვირთვა.
 2. მოხდა ნ. 1. ვაღება.
 3. მოხდა (ქედისა), მოგლეჯა, მოშვლეჯა, მოძრობა.
 4. მოხდა, მოხსნა, ჩამოხსნა (უნაგირისა, ხურჯინისა და სხვ.).
 5. მოხდა (ავადმყოფობისა), ვადატმანა.

6. მოხდა (ნაბღისა, ყაბალახისა, მოსხულის და სხვ.), მოცილება.
 7. მოხდა (ყოვით, ქაფქირით და სხვ რისამე თავზე მომღვარი ნაღბისა, ქაფისა), მოცლა, მოცილება.
 1. მოხდენა ნ. კეთება.
 2. მოხდენა ნ. 1. რგება.
 1. მოხდენილი ნ. კიხტა.
 2. მოხდენილი ნ. სანდომიანი.
 3. მოხდენილი ნ. ტანალი.
 4. მოხდენილი ნ. ლამაზი.
 მოხდენილად ჩაცმული * ნ. მორთული.
 1. მოხდენილობა ნ. 2. სარისტა.
 2. მოხდენილობა ნ. სინარნარე.
 1. მოხდომა ნ. 1. დამშვენება.
 2. მოხდომა ნ. მიეარდნა.
 1. მოხედვა ნ. განკურნება.
 2. მოხედვა ნ. ვარს მოსვლა.
 3. მოხედვა ნ. ცქერა.
 4. მოხედვა ნ. ზრუნვა.
 მოხევა, მოგლეჯა, მოხლეჩა, მოძრობა, მომტრეკვა, მოხეთქა, მოტეხა, ზოგდებინება.
 მოხეთქა ნ. მოხევა.
 1. მოხელემა (მოიხელთა დრო, შემთხვევა და სხვ.), მოხელთება, შერჩევა, გამოხანება, გამოძებნა (დროისა, შემთხვევისა), მისწრება, ნახვა (ვისიმე), ხელში ჩაგდება, ხელში მოგდება, დატულეება.
 მეფის შვილმა დრო იხელთა, მოიმარჯვა შვილილი ხელად. ი. გ რ ი შ.
 2. მოხელემა ნ. 2. შეხვედრა
 მოხელთება ნ. 1. მოხელემა და 3. მოცლა.
 მოხერჯვა ნ. 2. მოყრა.
 მოხერჯილი ნ. 2. მოყრა.
 მოხერხება ნ. 3. სარისტა.
 1. მოხერხებული ნ. 1. მარჯვე.
 2. მოხერხებული ნ. მარტაბაზი.
 3. მოხერხებული ნ. საზრიანი.
 4. მოხერხებული ნ. ცქიციტი.
 5. მოხერხებული ნ. 4. ხელსაყრელი.
 მოხერხებული პასუხი ნ. ნამაქიანი სიტყვა.

მოხეტიალე, მოყილა. მაწანწალა, დალლარა, მსხემი, ყარიბა, ცუდმაჟალი, ტანტალში ამოსდის სელი, სას. ტარელანა.

მოხვდომა ნ. დასჯა.
მოხვედრა ნ. წასვლა.

1. მოხვედრება, მორტყმა (მიზანში მორატყა).

2. მოხვედრება ნ. 1. ცემა.

3. მოხვედრება ნ. დასჯა.

1. მოხვედრილი ნ. 2. მოყოლილი.

2. მოხვედრილი, მორტყმული,

მოხვევა ნ. 2. მოხსმა.

მოხვევ(ნა) ნ. ჩახუტება.

მოხვეტა ნ. შეკრება.

1. მოხვეტა ნ. შეკრება.

2. მოხვეტა ნ. შეძენა.

მოხვნა ნ. ხვნა.

1. მოხიბვლა, მოჯადოება, მოზიდვა (იზიდავს), მიზიდვა, მონადირება, დატყვევება, გატაცება, წარტაცება, თვალის წარტაცება, მოტაცება, გულის წაღება, თვალს ვერ მოსწყვეტს (აღამიანი), თვალს ვერ მოაცილებს, თვალს ვერ მოაშორებს, ატაცება, აღტაცება (აღიტაცებს), მთლად მოიცავს.

აღმიტაცებს ხოლმე ის ხმა და აღმიგზნებს იმედს გულში. ილია.

2. მოხიბვლა ნ. აღტაცება.

მოხიბლული ნ. გატაცებული.

მოხიბლულ-მოჯადოებული ნ. გატაცებული.

ბაღიდან აღუბალი ცდილობს მოსტაცოს თვალი რ. ერისთ.

მოხილვა ნ. კრტანა.

მოხისი ნ. ტყე.

მოხლჩა ნ. მორვეა.

1. მოხმარება ნ. გამოყენება.

2. მოხმარება ნ. შეგუება.

3. მოხმარება ნ. ხელის შეწყობა.

1. მოხსობა. ნ. დაძახება.

2. მოხსობა ნ. მოწოდება.

მოამურთი ნ. ლოთი.

მოხოლინება ნ. შეკრება.

მოხონული, ნახნავი, ნახნავ-ნათესი.

ამბობენ ბატონს უღმერთო ღალები შეუწერიაო ნახნავებზე. ი. გოგებ.

მოხოშვრა ნ. 2. დაქედვა.

მოხოცვა ნ. 3. მოწმენდა.

მოხოხპიყება ნ. სახელდაიულოდ გაეთება.

მოხოხნა ნ. ჯამა.

მოხრა (მოხარა, მოიხარა), გახრა, მობლუნძეა, მოკრუნჩხვა, მოლუნჯა (მოლუნა, მოილუნა), მოღრეკა, გაღრეკა, მოკაკეა, წაკუნჯა, მოკუნჯა, მოკერეხა, მოკუნჯეა, მოქნა (წყელის მოქნა), მოხნეკა, დახნეკა, დავერლება, დაფერდება, გამარუდება, მოღრეკა, ჩაბზეკა, მოკაუჭება.

მოხრაკული ნ. ჩახობილი.

მოხრილი, მოლუნული, ნოღრეცილი, მოკუნჯული, მოკაკული, მოქნილი, მოკაუჭებული.

მოხრილობა. ნ. ნალუნა.

1. მოხრიობა ნ. მოკვლა.

2. მოხრიობა ნ. ჩაგერა.

1. მოხსენება ნ. 2. უწყება.

2. მოხსენება ნ. 4. დასახლება.

1. მოხსენებელი ნ. ზემოხსენებელი.

2. მოხსენებელი ნ. ნათქვამი.

1. მოხსნა, მოძრობა, წაღრა (კუთხ. ტანისამოსისა), (ნეკიდან ბეკლის) წაძრობა.

2. მოხსნა ნ. დათხოვნა.

3. მოხსნა ნ. 4. მოხდა.

4. მოხსნა ნ. 5. ახსნა.

6. მოხსნა ნ. 8. გადახდა.

6. მოხსნა ნ. 1. დაწყება.

მოხუშარი ნ. ხუმარა.

მოხუცება ნ. დაბერება.

მოხუცებული ნ. მოხუცი.

მოხუცი, მოხუცებული, ხანდაზმული, ხანში შესული, უხუცესი, დროული, დროთაგან მოყრილი, ბერკაცო, შესწარებული, დედაბერი, ბებერი, ბერაბერი, ბებრეკი, დაბებრეკებული, ჩაჩანაკი, დაჩაჩანაკებული, მიხრწნილი, გადაყრუებული, დეარდნისი, ღრმად მოხუ-

ცხელი, გადარძობილი, გადამქვებულ-
ლი, გადამრძვალი, მხცოვანი, ძველი
კაცი, ს. ს. ბებრუტუნა, ბებრუხანა,
ქოფაყი, (დღებურზე) კლდისი.

მოკვავთ ცახცახით, ხანხალით
ჩაჩანაყი და მოხუცი. ილია.

რა ნახე, ჩემო კვირავ, ავრემც მი-
ტრებ ბერასა ვაჟა.

დაბერდი, დაეჩანაკდი,
წვერი შემეჭნა ქალარა. აკაკი.

ბერიკაცი მოდიოდა
ტყიდან სოფლად შინა. იკაკი.

მხცოვანი ხავსიანები
ჭაჭვის პერანგსა ჰვერავდნენ. ვაჟა.

გავიციე, ბერო მინდია, მუხლი მა-
იბი მკლასო. გაიყოლე ახლები, ვისაც
გული აქვს ცლისაო. ხალხ.

1. მოქალაქეობა, ქალაქისი, მო-
ნუსხული, შეკრული, გრძნებით შეკრუ-
ლი, თილისმით შეკრული, ქალთი შეკ-
რული, ქალთი შემოქონი, დამორჩი-
ლებული.

ნებაწართმეული, მონუსხული კორნე-
ლი მიჰყვებოდა ოქქის ჯფრისს.

ა. ქუთათ.

2. მოქალაქეობა ნ. გატაცებული.

1. მოქალაქეობა ნ. აღტაცება.

2. მოქალაქეობა ნ. მოხიბვა.

მოქალაქეობა ნ. მოსამსახურე.

მოქალაქეობა, დაქირავებული, მოქირა-
ვე, დღეური მუშა, მდღეური, სხვი-
შვილი.

თუ წელს სულ სხვათ შვილად ვარ.
ვაჟა.

1. მოქარება ნ. 1. მოვარნა

2. მოქარება ნ. შეკრება.

მოქაჯული ნ. ფართო.

1. მოქლომა (ფესხაქმელის მოქლომა),
მორგება.

2. მოქლომა ნ. 1. დაქლომა.

მოქრება ნ. 1. დაქმავილიება.

მოქობრე ნ. შურიანი.

მოქობინება ნ. განკურნება.

მოქობა ნ. შეკრება.

მოქაფთე ნ. 1. ცალი.

მოქაფთე ნ. არის.

მპარავი ნ. ქურდი.

მპონელი, მნახელი.

რასაც ვეძიებ, იმისა
არროდისა ვარ მპონელი. ვაჟა.

მპონავი ნ. ფინაჩი.

1. მპრობელი ნ. მეფე.

2. მპრობელი ნ. 1. ძლიერი.

მეფე, მესხე, კმახი, წმინდი, კაწახი,
მარახოში, კაწამახი (ეს ლეონო კი არა,
რალაც კაწამახია). მწკლარტე, ქანკი,
ისეთი მეფეა, რომ ყვავს დაჩხავლებს,
(მეფე ვაშლი) მეფალო (მეფე ლეონო)
ქანკი, (მეფე ყურძენი) ისრიმი.

ვერდით მარახოში ჩხავერი მიდგას.
დ. შენგ.

მფლერი ნ. ეღერადი.

მფლვანი ნ. 1. ჩირქი.

მრადიმრული ნ. აღმაცერი.

მრავალათისი ნ. უამრავი.

მრავალგვარი, მრავალნაირი, მრავალ-
ფეროვანი, მრავალსახოვანი, ბევრნაირი,
ნაირ-ნაირი, ნაირსახოვანი, მრავალსახე,
მრავალმხრივი, სხვადასხვა, სხვადასხვა-
გვარი. სხვადასხვაგვაროვანი, სხვადასხვა-
სახისა, სხვადასხვა ჯური, ნაირგვაროვა-
ნი, სხვადასხვანაირი, სხვადასხვა-ხასი-
ათისა, სხვადასხვა ყაიდისა, ჯრელი
(კრელი საზოგადოება), კრელ-კრელი
(კრელ-კრელი ამბები, ხმები).

მრავალგზის ნ. ბევრჯერ.

მრავალთმრავალი ნ. უამრავი.

1. მრავალი ნ. უამრავი.

2. მრავალი ნ. 3. გროვა.

მრავალმეტყველი ნ. 3. მნიშვნელოვ-
ნა.

მრავალმხრივი ნ. მრავალგვარი.
მრავალი, ბევრი, ნ. აგრეთვე უმრავლესობა.

მრავალნაირი ნ. მრავალგვარი.
მრავალტამიერი ნ. მრავალწლოვანი.
მრავალთუმრავლები ნ. უმრავი.
მრავალხარისხოვანი ნ. უმრავი.
მრავალსაუუნოვანი ნ. მრავალწლოვანი.

მრავალსახე ნ. მრავალგვარი.
მრავალსახოვანი ნ. მრავალგვარი.
მრავალტანჯული ნ. ტანჯული.
მრავალფურცელი ნ. ასფურცელი.
მრავალფერი ნ. ნაირფერადი.
მრავალფეროვანი ნ. მრავალგვარი.
მრავალწიგნა ნ. ასფურცელი.

მრავალწლოვანი (მრავალწლიანი).
წელმრავალი, საუკუნეობრივი, მრავალსაუკუნოვანი, მრავალტამიერი, გრძელვადიანი, დაუსაბამო, ნ. აგრეთვე ძველი და წინანდელი.

მრავალტირგადახდილი ნ. გამოცდილი.
მრავალტირგამოვილი ნ. გამოცდილი.

მრავალხნიანი ნ. ძველი.
მრავალჭერ ნ. ბევრჭერ.
მრავლად ნ. უხვად.
მრბეველი ნ. აფაჭვი.
მრე ნ. გამარჯვებული.
მრეწლი, რელიეფი, სამწესო, სამრეელო.

მწვემსო კეთილი შენს წმინდა სამწესოს შემოვაეედრებ ჩემსა სამეფოს. ნ. ბარათა.

მრეში ნ. წაბლისფერი.
მრთველი, მსთველი (კუთხ. მატყლის მსთველი).

მრისხანე ნ. სასტიკი.
1. მრისხანება ნ. წერომა.
2. მრისხანება ნ. ბობოქრობა.
მრომი ნ. ბინდა.
მროშველი ნ. ლაქლაქი.
მროწლე ნ. ნახირი.
მრუდედ ნ. გუზად.

მრული ნ. აღმაცერი.
მრუში, მეძვე. მსიძვე, როსკაპი, ბოზი, ამაღლარი, ავბორტი, წუწი, წამხდარი, განბრწილი, გარყენილი, ბეზირგანი, უნამესო, ნაძრახი, გაიქერა, მათრეველა, ქვეყნის ნათრგვი, მსუბუქი ყოფაქცევის ქალი, ფხსმსუბუქი, ვენბანი სას. კალთამადლიანი.

როსკიპო, ბოზო, დიაცო, საქმრო რად მოაკლევინი? შოთა.

ერთს ბეზირგანსა დიაცსა — იმის სახელიმც კრულია. ე ა ე ა.

მრუშობა ნ. სიძვა.
მრუჭავი ნ. ცხელი.
მრქენელი ნ. მორქნალი.
1. მრჩობლი ნ. ორმაგი.
2. მრჩობლი ნ. 1. წველი.
მრჩოლელი ნ. მორქნალი.
მრწამსი ნ. 2. წწმენა.
მხასოებელი ნ. მორწმუნე.
მხახველი ნ. შემოცოცელი.
მხახობი, მძმხი.

მხახლობელი ნ. მდგმური.
მხახური ნ. მოსამსახურე.
მხაგი ნ. მოსამართლე.
მხაჯული ნ. მოსამართლე.
... მხგავსად ნ. თითქოს.
მხგავსება ნ. გვანება.
1. მხგავსი, თანაბარი, სადარი, დარი.

ძე არ ვსვა მეფესა და დედოფალსა მზისა დარსა. შოთა.

პატოს მტემდეს ძისა დარად. შოთა.

2. მხგავსი, მიმსგავსებული (ისე ჰგავნან ერთმანეთს, როგორც ვაშლის ნაჭრები), მგვანი, მინამსგავსი, მინაგვანი, მინაგვარები, ფერა (ჩემფერა), ნაირი (იმნაირი), იმგვარი, იმისთანა, ჩვენებრივი, ჩვენდაგვარი, ჩვენისთანა, საზოგადო, ერთნაირი, მგავგარი, ამაღვარი, იმდაგვარი.

ჩვენისთანა ბედნიერი ვანა არის სადმე ერთი... ილია.

ერთმანეთის მინამსგავსი შიში სხვაა, სითხილე — სხვა. აკაკი.

ხევეზში ზევი შეთხელდა ვეშაპის მინაგვარები. ვაჟა.

თუ დააკვირდებოდით ახლად დანამულ მიწას, ადვილად შეამჩნევდით უნალო ცხენების ნაფეხურს და ჩლიქების იმგვარ ბეჭდებს, რომლებსაც „ბაყაყს“ ეძახიან. ვაჟა.

- მ. მსგავსი ნ. 2. ნამდვილი.
- 1. მსგეფსი ნ. 5. თავი.
- 2. მსგეფსი ნ. კვირა.

მსვენო ნ. ხელიკი.

- 1. მსვლელობა ნ. 1. მიმდინარეობა.
- 2. მსვლელობა ნ. გარემოება.

მსთველი ნ. მრთველი.

მსიძავი ნ. მრუში.

მსმელი ნ. ლოთი.

მსმელი არ არის ნ. 1. ფხიზელი.

მსმენელი ნ. მაყურებელი.

მსოფლგაგება ნ. მსოფლმხედველობა.

- 1. მსოფლიო ნ. სამყარო.
- 2. მსოფლიო ნ. საყოველთაო.
- 3. მსოფლიო, საკაცობრიო, საერთაშორისო.

მსოფლმხედველობა, მსოფლგაგება.

მსოფლმეგრძნობა, მსოფლმკვრეტელობა.

მოქანდაკემ საუცხოო ნიშეში მოგვცა ბიბლიური და ქრისტიანული მსოფლმეგრძნობისა. გ. ქიქ.

მსოფლმეგრძნობა ნ. მსოფლმხედველობა.

მსოფლმკვრეტელობა ნ. მსოფლმხედველობა.

მსრბოლი ნ. შიკრიკი.

მსტოვარი ნ. 2. ჯაშუში.

მსუბუქად ნ. უბარგოდ.

- 1. მსუბუქი ნ. ადვილი.
- 2. მსუბუქი, მჩატე, მცირეწონიანი.

ეს იყო ბავშვის ხალათი... მჩატე და ფაფუკი. ლ. ქიქაჩ.

მსუბუქი ყოფაქცევის ქალი ნ. მრუში.

მსუბუქი კულის (გონების) პატრონი ნ. ქარაფშუტა.

- 1. მსუნაგი ნ. ლოკია.
- 2. მსუნაგი ნ. ღორმეცელა.
- 3. მსუნაგი, სუსნია, წუწუკი, გემომოყვარე. პირისგემოს მოყვარე, პირის პატივის მოყვარე, ტკბილულს მოყვარე. ნ. აგრეთვე ღორმეცელა.

ყველამ იცის, რა ცხოველიც ბრძანდება დათვი... ხელეპია, ტვლეპია, მსუნაგი, გაუმადარო და ქურდი. ვაჟა.

მსურველი ნ. მოსურნე.

- 1. მსუსხავი ნ. 1. ცხარე.
- 2. მსუსხავი (კინკარი) მშუშხავი.
- 3. მსუსხავი ნ. 1. ცივი.

1. მსუქანი (საქმელი), მსუყე, ქონიანი, პოხიერი, (პოხიერი მიწა, ნიადაგი და სხვ.), ცხიმიანი, ცხიმოვანი, ცვრიანი (წვადი ააგო ცვრიანი) ფუნთუშა, ფუნჩულა.

2. მსუქანი ნ. 2. სრული.

მსუქანლოყა ნ. პირმსუქანი.

მსუქან-მსუქანი ნ. 2. სრული.

მსუყე ნ. 1. მსუქანი.

- 1. მსხემი ნ. მოხეტიალე.
- 2. მსხემი ნ. 3. მწირი.

მსხეობა ნ. 1. უცხოობა.

მსხვერპლი ნ. შეწირულება.

მსხვერპლის გაღება ნ. 1. შეწირვა.

მსხვერპლის შიტანა ნ. 1. შეწირვა.

- 1. მსხვილი ნ. დიდი.
- 2. მსხვილი ნ. 2. სრული.
- მსხვილი ხმა ნ. ბოხი ხმა.

მსხვერვა ნ. ტეხა.

მსხვერვადი ნ. მტერევადი.

მსხმო ნ. მუწუკი.

მსხმოიარე (ხე), მბმოიარე, გახუნძული, შეკენწლული, დაყურსული, დახუნძლული.

ჩემს სიცოცხლეში ამაზე მსხმოიარე ხეები ამის მეტად ჭერ არ მინახავს. ნ. ლომ.

მტევნებით დაყურსებულ ვაზებს ზედ-
მეტი ყლორტების შეცვლა და ბორდოს
სითხით შეწამვლა დაეწესეს.

მ. მ რ ე ვ.

მსჯელი ნ. გონიერი.

მსჯელობა ნ. თათბირი.

1. მტანჯველი ნ. სასტიკი.

2. მტანჯველი ნ. 2. მღვენელი.

მტარვალი ნ. სასტიკი.

1. მტაცებელი ნ. ავაზაკი.

2. მტაცებელი ნ. 2. ონავარი.

მტევანი (ყურძნისა), („მტევნი“
რტო — საბა) კუფხალი.

მტერი, დეშმანი, მოპირდაპირე, მო-
წინააღმდეგე, მოჭიშპე, მომდური, მო-
ძლე.

შენს მტერსა და მოშურნეს

დაუდგეს თვალიო. ა კ ა კ ი.

დე, დეშმანმა თავში ლოდი იხალოს.
ი. გ რ ი შ.

მტერს არ დაენახვება ნ. სასიამოვნო.

მტერშეუვალი, მიუვალი.

1. მტეხიარება ნ. ტყვილი.

2. მტეხიარება ნ. 2. ტეხა.

1. მტვერი, მტვერ-ბუქი, კორიანტელი,
ბლდვირი, ცახე, (ნახშირის მტვერი) ხა-
კა. (ყარცისა) ლობორო, ლობორა, (დაჩ-
რჩილული ხის მტვერი) კილი, რკილი.

თუ ქიამ ხე დაღრღნა, გაუჩნდება
ფხვნილი რკალი. ი. ქ ყ ო ნ.

„ლობორო ყარცის ანაკერი“ — ს ა ბ ა.

ხვითქი გადასდის მუშა-გლეხაკობას.
მტვერე და ბუქი დაღამებამდე.

ს. შ ა ნ შ.

2. მტვერი ნ. 3. მიწა.

მტვერი აღინა. ნ. დატუქსეა.

მტვრად ქცევა ნ. გაობრება.

მტვრევა ნ. 1. ტეხა.

მტვრევალი, მეტეხი, მალალი, რუხი,
ტეხალი, მსხვრევალი, (რკინა) ფიცხი,
მეიფე, (ძაფი) ფშვნიტი.

მტვრის გაურევიანება ნ. 1. ბერტყვა.

მტიერი ნ. მელოტი.

მტილი ნ. ბალი.

მტირალი ნ. თვალცრემლიანი.

მტკაველი, ცილა.

მტკბარი ნ. 3. ტკბილი.

1. მტკივანი ნ. ავადმყოფი.

2. მტკივანი ნ. ნატყენი.

1. მტკივნეული ნ. ნატყენი.

2. მტკივნეული ნ. 2. სკიბობოტო.

1. მტკიცე, მაგარი ხასიათისა, ურყე-
ვი, მედგარი, მედეგი, უღრკეი, უცვალე-
ბელი, გაუტეხავი, გაუტეხელი, კლდე
კაცი, სალი კლდე.

მტკიცე ხარ, მტკიცე, ბელადო,
სახანჯლე ფოლადივითა. ხ ა ლ ხ.

2. მტკიცე ნ. 1. მკვიდრი.

3. მტკიცე ნ. უდავო.

4. მტკიცე ნ. მიუვალი.

1. მტკიცედ ნ. 2. დაბეჭითებით.

მტრად გადაკიდება ნ. 14. გადაკიდება.

მტრად დასახვა ნ. 14. გადაკიდება.

2. მტკიცედ ნ. საფუძვლიანად.

1. მტკნარი ნ. 3. ნამდვილი.

2. მტკნარი ნ. 1. უმარლო.

მტკნარი სისრუე ნ. ცრუობა.

მტკნარი სულელი ნ. შერი.

მტლად დაგელო ნ. გენაცალებ.

მტლედ დაღება ნ. თავდაღება.

მტლაშა-მტლუში ნ. ამბორი.

მტრედო, გერიტი, (გარეული მტრედო)
ქედანი, გვიძინი.

მტრედის ფერი ნ. ცისფერი.

მტრის თვალს არ დაენახვება. ნ. სა-
სიამოვნო.

მტრის მხარეზე გადასვლა ნ. 4. გა-
ცემა.

მტრის მხარეზე დადგომა ნ. 4. გა-
ცემა.

1. მტრობა (მტრობს), შეღლი, უსი-
ანოვნება; სიძულვილი; მძულვარება,
უთანხმოება, წინააღმდეგობა, განხეთ-
ქილება, ერთმანეთის სისხლსა სვამენ,
დანასისხლად ყოფნა ერთმანეთთან, მო-
საკლავად არ დაინდობს. ერთმანეთზე
კბილებს იღესავს, კბილებს დაღესვა.

აღესვა (ერთმანეთზე აღესილი არიან),
ჭიშობა, მტრობა-ჭიშობა, მტრობა,
წერი, გადაკიდებული არიან ერთმანეთ-
ზე.

მთვარესა მცხრალსა ვარსკვლავსა
ვითარცა ჰკადრა მტერობა. შოთა.

ღმერთო... შვეილობა დაამყარე... და-
უსრულებელ მტრობა-ჭიშობას ბოლო
მოუღე. უიარ.

ღარწმენდი, რასაც ვიამბობ,
არ მომდის მტრობა-შურითა.

შ. მღვ.

ჟ. მტრობა ნ. ჩხუბი.

მტრობის გაღვივება ნ. შუღლის და-
თესვა.

მტრობის გაჩაღება ნ. შუღლის და-
თესვა.

მტრუხავი ნ. ცხელი.

მტყუნება ნ. დაბრალება.

მუღამ აღჩუყე ჭღომა ნ. 2. ბედ-
ნიერი.

მუღამ, სულმუღამ, მუღმივ, გამუღ-
მებით, სამუღამოდ, მარად, მარადის,
მარადეაჲს, სამარადისოდ, სამარადეა-
მოდ, ნიადაგ, სანიადაგოდ, ერთთავად,
სულ ერთთავად, დღე-ღამის გაერთიანე-
ბით, მუღამ ეამს, ყოველ ეამს, ყოველ
დროს, ყოველთვის, ყოველი ნაბიჯის
გადადგმაზე, ყოველი ფეხის გადადგმა-
ზე, უსასრულოდ, დაუსრულებლოვ, და-
უსრულებლად, საუყუნოდ, უყენითი
უყუნისამდე, სიცოცხლის განმავლობა-
ში, სიკვდილამდე, ხანამ პირში სული
მიდგას, სანარის კარამდე, კუბოს
ფიტრამდე, უწყვეტად, განუწყვეტლოვ,
გამოუნელებლოვ (გამოუნელებლოვ სი-
ცხე აქვს), დაუსვენებლოვ, დაუსვენებ-
ლად. მთქვ. მიწყვი, მყოვარ (მყო-
ვარეამ), მიწყვით, ნიადაგმცა. ნ. აგრეთვე
ჟოველლა.

მეშა მიწყვი მეშაკობდეს,
სეშარი გულგონობდეს. შოთა.

ყოვლიმც შენი მონდობილი
ნიადაგმცა ჩემებრ სტირსა. შოთა.

ძღვნად და საყერთხად სამარადისოდ...
საამქვეყნიო და საიოსოფლო
ღირსმა ერის ძემ, თვით ერისთავმა
სამშობლოსათვის დასდგი
„სამშობლო“.

აკაკი.

ქიანქველები გამგზავრებოდნენ ხოლ-
მე ბალებსაკენ და ყოველთვის იმავე
სეზე აღიოდნენ. ა. ყაზბ.

მუღამღე ნ. ყოველღე.

მუღამი ნ. 2. ნიადაგი.

მუღამ ეამს ნ. მუღამ.

მუღარა ნ. ხეყწა.

მუღახილი ნ. ჩუქურთმა.

მუღო ნ. თხუნელა.

მუღმივ ნ. მუღამ.

მუღმივი ნ. 2. ნიადაგი.

1. მუღრევი ნ. უციო.

2. მუღრევი ნ. უპატრონო.

მუზარადი ნ. ჩაჩქანი.

მუზმუზელა ნ. ქვეშევეშა.

მუენი ნ. ქანდარა.

მულჩირება ნ. გაპოხირება.

მუმბარაქი ნ. ლხინი.

მუმლი, ქინქლა, ნემსიპარია, წილა.

დაქროდნენ მწვანეფრთიანი ნემსიპა-
რიები. კ. ლორთ.

მუნ ნ. იქ.

მუნათი მ. დაყვედრება.

მუნასიბად ნ. ანაზღად.

მუნასიბი, კაფია.

მუნი ნ. ქეცო.

მუნჯი, უტყვი, უენო, ენაჩავარდნილი,
ენა მუცელში ჩაუვარდა.

მრავალ დროების მოწამე ხარ,
მაგრამ ხარ უტყვი. ნ. ბართ.

1. მურა მ. ძალი.

2. მურა ნ. წაბლისფერი.

მურაზი ნ. ნატვრა.

მურაკი ნ. 2. წყნა.

მურთახილი ნ. ჩუქერთმა.

1. მურვა, შემურვა, ბალზამირება, და-
ბალზამირება.

ა. მურვა, მოვარაყება, მოგლუსუნება.
მურვი, გლუსული, ტუვის ვარაყი.

1. მური ნ. 2. ამბრი.

2. მური, პეარტლი, ფარილი.

3. მური, ზმირინი, გუნდრუყი.

1. მური ნ. აბრეშუვის კია.

მურია ნ. 1. ლეკვი.

მურიანი ნ. გაბოლილი.

მურკი, ხეიტი (კომბოსტოს ღეროს
გამსხვილებული ნაწილი).

მურკლი ნ. გუნდა.

1. მურტალი ნ. ბინძური.

2. მურტალი ნ. საზიზღარი.

3. მურტალი ნ. სასირცხვილო.

4. მურტალი ნ. უწმაწური.

მურყანი ნ. თხმელა.

მურყნარი ნ. ტყე.

1. მურწა ნ. ქვეშ-ქვეშა.

2. მურწა (თევზი), წვერა, ნაფოტ-
თევზი.

მუსაფი ნ. ყურანი.

მუსაფი ნ. ლაპარაკი.

მუსაფის გაბმა ნ. ლაპარაკი.

მუსიკობა ნ. 1. გალობა.

მუსლიმანი ნ. მაჰმადიანი.

მუსტრა ნ. 1. ამოხოცვა.

1. მუსრის გავლება ნ. გაობრება.

2. მუსრის გავლება ნ. ამოხოცვა.

1. მუსუსი ნ. არშოყი.

2. მუსუსი ნ. ღორმუცელი.

1. მუტრიბი ნ. მგოსანი.

2. მუტრიბი ნ. მემუსიყი.

1. მუტრუყი ნ. ბრეყი.

2. მუტრუყი ნ. ჩოჩორი.

მუქარა, დაფრთხოვა, დამუქრება, და-
შინება, ჭადილი (უქადის), მუშტის მო-
ღერება, თითის დაქნევა, ზავთი, ბაქი.

მუქაფა ნ. 1. მაგიერი.

მუქთაყლაპია ნ. მუქთახორა.

მუქთაშჰამელი ნ. მუქთახორა.

მუქთახორა, მუქთამჰამელი, მუქთაქა-
მია, მუქთაყლაპია, მესუფრია, დამპატი-
ყე, ჭამილოყია, სას. მუჩანგლე.

მისთანა მუქთახორები

ჩენს ახლომასლოც ბევრია. ვ ა ე ა.

მუქთი უფასო.

მუქი, დაბინდული, ქეფრი, თალხი,
მოქირებელი ფერი, სამგლოჯარო ფე-
რი, შეჯერებული, მაძლარი (მაძლარი
წითელი, მაძლარი შავი).

კარის-კარად დაკლ გალახად,

ტანს მაცვია ჩოხა თალხად. დ. გ უ რ.

მუქი თაფლისფერი ნ. წაბლძფერი.

მუქი წითელი ნ. წითელი.

მულამი ნ. საიდუმლო.

მულამშია ნ. კეთილდღეობა.

მულამშია ჩავარდნილი ნ. კეთილდღე-
ობა.

მულნი ნ. ქნარი.

მუყათი ნ. ბეჯითი.

მუყაში ნ. ძაფი.

მუშათი ნ. ჯამბაზი.

მუშა კაცი ნ. ბეჯითი.

მუშაკი ნ. 2. მშრომელი.

მუშაობა ნ. 1. შრომა.

მუშაობაზე თავი უყვდება ნ. ზარმაცი.

მუშაობას თავს აკლავს ნ. ბეჯითი.

მუშაობას გულს არ უდებს. ნ. ზარ-
მაცი.

მუშაობას თავს არ უდებს ნ. ზარმაცი.

მუშაობაში გაჩევევა ნ. 3. ათვისება.

მუშაობაში გაწაფვა ნ. 3. ათვისება.

მუშაობით ჭანს იგდებინებს ნ. ბეჯი-
თი.

მუშაობაზე თავი უყვდება ნ. ზარმაცი.

მუშაობაზე წელი სწყდება ნ. ზარმაცი.

მუშა პირუტყვი ნ. შესაბმელი საქო-
ნელი.

1. მუშა საქონელი ნ. საქონელი.

2. მუშა საქონელი ნ. შესაბმელი სა-
ქონელი.

მუშა ხელი ნ. სამუშაო ძალა.

მუშები ნ. სამუშაო ძალა.

მუშთარი ნ. ზეგისი.

1. მუშკამბარი ნ. სიმყრალე.

2. მუშკამბარი ნ. 2. ამბრი.

მუშტარი ნ. მყიდელი.

მუშტი, მუსტი, მცილესტი, ქიტი.
გვერდში „მუსტები“ შემოპკრა. ვაჟა
მუშტი-კრივი ნ. ჩხუბი.

მუშტის მოღერება ნ. მუქარა.
მუშტრის თვალით დათვალიერება ნ.
თვალის გადავლება.

მუშტრის თვალით გასინჯვა ნ. ცქერა.
მუშტუკუნი ნ. ბლიკვი.
მუწირობა ნ. 1. აღება.

მუცელა ნ. ინთილა.
მუცელგამობერილი ნ. მუცლიანი.
მუცელგასიებული ნ. მუცლიანი.
მუცელდაშვებული ნ. მუცლიანი.

1. მუცელი ნ. 1. გვაში.
2. მუცელი ნ. 1. საშო.
3. მუცელი ნ. ღიბი.

მუცელკეთილი ნ. ინთილა.
მუცელა გადაშუვა ნ. მოკვდა.
მუცელქმნილი ნ. ორსული.

მუცელქმნილობა ნ. დაორსულება.
მუცელღმერთა ნ. ღორმუცელა.
მუცელში გახსნა ნ. გაფაღარათება.

მუცელში გახსნილობა ნ. ინთილა.
მუცელში შეკრა ნ. ყაბზი.
მუცლაღდება ნ. დაორსულება.

მუცლიანი. მუცელგამობერილი, დიდ-
მუცელა, დიდმუცლიანი, მუცელდაშე-
ბული, მუცელგასიებული, ფაშვიანი,
ღიბიანი.

მანქანის ხმაურზე გამორბოდნენ (ქობ-
მანებეიდან) ტანსაცმელშემოფლეთილი,
ქუქყიანი, მუცელდასიებული, ფეხშიშ-
ველა ბავშვები. ი. გოგებ.

მუცლითშავალი ნ. 2. ქვემპრომი.
მუცლითმცურავი ნ. 2. ქვემპრომი.

მუცლითშობავი ნ. 2. ქვემპრომი.
მუცლის ამოვსება ნ. გაძღობა.
მუცლის ამოჩხორვა ნ. კაშა.

მუცლის მოშლა ნ. მუცლის მოწვევტა.
მუცლის მოწვევტა, მუცლის მოშლა,
მუცლის წახდენა, ნაყოფის ჩამოშლა.

მუცლის წახდენა ნ. მუცლის მოწვე-
ვეტა.
მუწუჟი, ძირდა, ძირმაგარა, ბუგრი.
მსხმო („მუწუჟი, თუ ხორა, რაიც

დაპყაროს“ — საბა), ლუღლუდი, სეო-
რინგება, პარტახტი, ბმო („ლიდი მუწუ-
ჟი“ — საბა), მსხმო. სხვირპლი, ბუ-
ზუჟი, ბედნიერი, ბაგედანი, მარგული.

ამ კაცის გვაშთა შინა პირადქცეული
ბმო აბია. საბა.

მუჟა, პეშვი, ბლუჯა, მკელი, (წერი-
ლი პეშვი) ჰაჰვი.

უყვარდა ცირცელს... თელარაუწედო-
მელი კლდეები ჩამორეცხილ-ჩამოგლე-
ჯილნი, რომელთაც აქა-იქ მიპკროდა თი-
თო ბლუჯა ბალახი და ხავსი. თ. რაზ.

მე ეს წყალი პეშვით შევსვი
საქართველოს საღდეგრძელს.

ი. გრიშ.

მუჟა-მუჟა, მუჟა-მუჟალ, თითო მუჟა,
ჯერზე ერთი მუჟა.

მუჟისოდენა ნ. პატარა.
1. მუხანათი ნ. გამცემი.
2. მუხანათი ნ. ვერაგი.

მუხანათობა ნ. 3. გაცემა.
1. მუხთალი ნ. გაუტანელი.
2. მუხთალი ნ. ვერაგი.

მუხლოობა ნ. 3. გაცემა.
1. მუხლადი ნ. მუხლმაგარი.
2. მუხლადი ნ. ცქვიტი.

მუხლუბდაწვევითი. ნ. დაღლილი.
მუხლუბზე დაღვომა, დაჩოქება, და-
მუხლისთავება, მუხლის მოყრა, მუხლთ
მოღრეჟა, მეტნია.

წინა მიუსხდეს მუხლმოყრით,
პირითა მოცინარითა. შოთა.

მუხლუბზე დავარდნა ნ. ხეწნა.
მუხლუბმოკეცილი ნ. ფეხმოკეცილი.
მუხლუბმოკეთილი ნ. დაღლილი.

მუხლი ნ. ტაჟი.
მუხლი ერჩის ნ. ცქვიტი.
მუხლი უკრის ნ. ცქვიტი.

მუხლის თავი ნ. კვირისტავი.
მუხლის მოყრა ნ. მუხლუბზე დაღ-
ვომა.

მუხლმაგარი ნ. ცქვიტი.

მუხლმოედრეკლად მომუშავე ნ. ბე-
ჭიოი.

მუხლჩაუდრეკლად მომუშავე ნ. ბეჭი-
თი.

მუხნარი ნ. ტყე.

1. მუხრუჟის მოკერა ნ. 1. მოდ-
რეკა.

2. მუხრუჟის მოკერა ნ. ჩაგერა.

მუხტი, ყანთაქილა, ერთი სროლა.

მუხუდო, ცერცვი, ბარდა, ბაკლა
("მსხვილი ცერცვი" — ს ა ბ ა).

უსაბუთოდ გამოლაშქრება კაცზე...
ისე გვეადვილება... თითქოს ბაკლა და
ისპანახი იყოს. ილია.

მუხუნძელა ნ. ტილი.

მუჯამარი ნ. საცეცხლური.

მუჯღუგუნი ნ. ბლოკვი.

1. მფარველი ნ. 4. პატრონი.

2. მფარველი ნ. ქომაგი.

1. მფარველობა ნ. 3. წყალობა.

2. მფარველობა ნ. ხელის შეშვება.

მფლანგელი, მხარჯელი, მკამელი,
ფულის მკამელი, ჩიტის უჯან აბაზს
ისვრის, ფულის ყადრი არ იცის, ფანტია,
ბედოვლათი, უსარვაგო.

1. მფლობელი ნ. ბატონი.

2. მფლობელი ნ. 3. პატრონი.

3. მფლობელი ნ. 1. ძლიერი.

4. მფლობელი ნ. მეფე.

მფლობელობა ნ. ფლობა.

მფლობელობს ნ. აქვს.

1. მფრინავი, მქროლარე, მქროლავი.

მფრინავი და მტოკავი მწერები... გა-
ზაფხულზე ათასობით მოფენენ ხოლმე
მიწას და პაერს. ი. გოგებ.

2. მფრინავი (მიტინგი, სხდომა, კრე-
ბა), სახელდახელრ.

მფოფხავი ნ. 2. ქვემძრომი.

1. მქისე ნ. 1. მავარი.

2. მქისე ნ. უსიამოვნო.

3. მქისე ნ. ფამარი.

4. მქისე ნ. ძუნწი.

5. მქისე ნ. ხოთანი.

6. მქისე ნ. უწმანური.

7. მქისე ნ. 1. მყარლი.

8. მქისე ნ. 3. ტლანქი.

მქროლავი ნ. მფრინავი.

მქროლარე ნ. მფრინავი.

1. მქრქალი ნ. ბუნდოვანი.

2. მქრქალი ნ. ფერწასული.

მქულავი ნ. მზეკავი.

მქუხარე ნ. ხმამალაი.

მლამიობი ნ. ლამური.

მღებავი, მღებარი, ნაყაში.

1. მღელვარება ნ. ამბოხება.

2. მღელვარება ნ. ბობოქრობა.

მღერა ნ. გალობა.

მღერი ნ. ქეცი.

მღველი, რეღ. ხუცესი, წინამ-
ძღვარი, მოძღვარი, მწყემსი, სულიერი
მამა, მამა (მამა ქრისტეფორე).

1. მღველმთავარი ნ. ეპისკოპოზი.

2. მღველმთავარი ნ. არქიელი.

მღელვარე ნ. მოუსვენარი.

მღვამე, გამოქვამული, ქვაბი, დარა-
ნი, დარღალა, ეხი.

მესმოლა ყოველი სიტყვა,
მტრისაგან თქმული ეხშია. ვ ა ე ა.

გვირის ხმა ისმის მეღვარი,
ზანზარებს კლდისა დარანი. ვ ა ე ა.

მღვიმელი ნ. განდევილი.

მღვრიე თეთრი ნ. მოთეთრო.

მღვრიე, დაუწმენდავი, უსუფთაო.

მღინარე მრისხანელ აბურცლა და
მღვრიე ტალღებს შეუწყვეტლე სცემ-
და თავის ეიწრო ნაპირებს. ი. გოგებ.

მღვიძარება ნ. 2. ფიზილად ყოფნა.

მღიერი ნ. ქეცი.

მღივანი ნ. აალებული.

მღილი ნ. ჩრჩილი.

მღოღავი ნ. 2. ქვემძრომი.

1. მყარი ნ. 1. მკვიდრი.

2. მყარი ნ. ცა.

მყაყე ნ. დამალაი.

მყესი ნ. თმისსაზრდელი.

მყვარი ნ. ბაყაყი.

მევირალა ნ. მეივანი.
 მევირალობა ნ. აღრევა.
 მეველეფელი ნ. სისხლისმწოველი.
 მეიღველი, მუშტარი, მომხმარებელი.
 მეინავი ნ. 1. ცივი.
 მეინვარი ნ. ყაზბეგის მთა.
 მეინვარწვერი ნ. ყაზბეგის მთა.
 მეს ნ. ანაზღად.
 მეიფე ნ. მტერევალი.
 მეოვრი ნ. ნელი.
 მეოვრიალი ნ. ნელი.

მეოვადი ნ. მომავალი.
 მეოფი ნ. არსებელი.
 მეოფობა ნ. არსებობა.
 1. მურალი ნ. აყროლებელი.
 2. მურალი ნ. უწმაწური.
 მურალი ენა (მურალი ენის პატრონი)
 ნ. ავი.

მურალი სუნი ნ. სიმურალე.
 1. მუღდრო, მშვიდი, მშვიდობიანი,
 უშფოთველი, წყნარი, მოსვენებელი.
 ნ. აგრეთვე ღინჯი.
 2. მუღდრო, მოფარებული (ადგილი),
 უქარო, წყნარი.

(ზამთარში) ფრინეულები... მუღდრო
 და თბილ ადგილებს ეიებენ და მიწდორ-
 ში იშვიათად გადიან. ი. გ. ო. გ. ბ.

მუღდროება ნ. სიჩუმე.
 მშველელი ნ. დამხმარე.
 1. მშვენება ნ. დამშვენება.
 2. მშვენება ნ. სინარნარე.
 3. მშვენება ნ. 2. სარისტა.
 4. მშვენება ნ. დამშვენება.
 მშვენიერება ნ. სინარნარე.
 მშვენიერზე უმშვენიერესი ნ. ლამა-
 ზი.

1. მშვენიერი ნ. ლამაზი.
 2. მშვენიერი ნ. 3. საამო.
 3. მშვენიერი ნ. წუნღაუღებელი.
 მშვენიერმეტყველი ნ. მჭევრმეტყვე-
 ლი.
 მშვენიერმოლაპარაკე ნ. მჭევრმეტყვე-
 ლი.
 მშვენიერმოუბარი ნ. მჭევრმეტყველი.

1. მშვიდი. მშვიდობიანი. მშვიდო-
 ბიანოცეარული, წყნარი, უწყინარი, თვი-
 ნიერი, ჩემი, ბუნელა, თავდაპირილი,
 თავშეკავებული, სათნო, სათნოიანი,
 დამთმობი, დამყოლი, მიმყოლი, ზათრი-
 ანი, ურისხველი, უბოროტო, გულკეთი-
 ლი. ნ. აგრეთვე უსიტყვი. 1. რბილი.

იგი ერთი უენო... უეშმაყო... თვინი-
 ერი და ალაღმარათალი გლენი იყო.
 ა. ქუთათ.

2. მშვიდი. ნ. ღინჯი.
 3. მშვიდი ნ. მუღდრო.
 1. მშვიდობა ნ. მშვიდობიანობა.
 2. მშვიდობა (ოჯახში მშვიდობა იყო
 დამკვიდრებული), სიამტკბილე, სიამ-
 ტკბილობა, კეთილი განწყობილება, ერთ-
 სულრენება.

მშვიდობაში მოგხმარდეს ნ. ალაღი
 იყო.

1. მშვიდობიანი ნ. 1. მშვიდი.
 2. მშვიდობიანი ნ. მუღდრო.
 მშვიდობიანი მდგომარეობა ნ. მშვი-
 დობიანობა.

მშვიდობიანობა. სიმშვიდე, მშვიდობა,
 უშიშროება, სიწყნარე, მშვიდობიანი
 მდგომარეობა, უშფოთველობა, არასა-
 ომარი ვითარება.

მშვიდობის მოუყარული ნ. 1. მშვიდი.
 შთობი, მყუჩი (მუსიკალურ საკრავ-
 თა ბეგრების ხმის დამხმობი).
 მშიერ გულზე ნ. უზმოდ.

მშიერი, დამშეული, მშიერ-მწყურვა-
 ლი, გამგელებელი, გამოლასტული (შიმ-
 შილისაგან გამოლასტული), დაქიმითე-
 ბული (დაქიმითებული ეცა საქმელს),
 შიმშილისაგან სული სძვრება, შიმში-
 ლისაგან სულს დაფავს, უქმელი, უსმელ-
 უქმელი, პირამოხახული (შამშილისაგან
 პირამოხახული), პირში ხემსი არ ჩას-
 ელა, (შიმშილისაგან დასუსტებული)
 ამალი.

დამშეული კუდა მელა
 ვენახში მითარება. •კაკი.

ყიხვი... ფარაში რომ ყოფილიყო, შეი-
ღებდა გამგებლებული სტემოდა მონა-
ღირეს.. თ. რაზ.

მშვიერ-მწყურვალედ ყოფნა ნ. ღარი-
ბი.

- მშვიერ-მწყურვალე ნ. მშვიერი.
- მშთვარი ნ. მკედარი.
- მშინაარი ნ. ლაჩარია.
- მშობელი ნ. დედა.
- მშობიარე, მულოგივე.
- მშობლები ნ. დედ-მამა.
- მშობლიური ნ. 4. ნამდვილი.
- მშობლიური მხარე ნ. სამშობლო.
- მშობლიური ქვეყანა ნ. სამშობლო.
- მშრალად მოხარული (ხორცი) ნ. ცი-
ვად მოხარული ხორცი.

მშრალზე დატოვება. ნ. 2. მოტყუება.
მშრალზე დარჩენილი, ხანამშრალი.
პირში ჩალაგამოვლებული, ხელცარი-
ელი, იმდგაცრეუბული, გარიყული, გა-
თიშული, მოწყვეტილი, გაცალკეებულ
(აღამიანებდისგან, საზოგადოებისგან).
კოვზი ნაცარში ჩაუეარდა.

- 1. მშრალი. ნ. უნალექო.
- 2. მშრალი ნ. უსიცოცხლო.
- 3. მშრალი ნ. დაუსველებელი.
- 1. მშრომელი ნ. ბეჭითი.
- 2. მშრომელი, მუშაკი.
- 2. მშფოთვარე ნ. 1. აჯანყებული.
- 1. მშფოთვარე ნ. აჯანყებული.
- 3. მშფოთვარე ნ. მბორგავი.
- მშხალი ნ. ფაშარი.
- მჩაგვრელი ნ. 2. მდევნელი.
- 1. მჩატე ნ. მსუბუქი.
- 2. მჩატე, ფხვნალი.
- მჩატე-ჭკონისა (გონებისა) ნ. შტერი.
- მჩვარი ნ. კონკი.
- მჩმახავი ნ. ლაქლაქა.
- 1. მჩმუნაობა ნ. ალღო.
- 2. მჩმუნაობა ნ. 2. შელოცვა.
- მჩნე ნ. დაუღალავი.
- მჩოლთავი ნ. ფინაჩი.
- მჩურჩნელი ნ. მამებლარი.
- მჩქეფარე ნ. მოუსვენარი.
- მჩხავანა ნ. მკივანა.
- მჩხლართავი ნ. ფინაჩი.

მჩხრეელი ნ. ცნობისმოყვარე.
მცდარი ნ. 2. უმართებულო.
მცდარობა, საცდური, ცთომილება.
მცდელი ნ. ბეჭითი.

მცდელი ნ. შეტოდება.
მცვლანი, ცველანი, საკუერისი, ხო-
ჭა; ჩუქლეტი.

1. მცველი, მხლებელი, მებადრაგა,
ჩუხჩი.

სალამო ხანზე საქმრო თავის მსლებ-
ლებით დაბრუნდა სახლში. ვაჟა.

2. მცველი ნ. ყარაული.

1. მცერევა, მოკუფხვლა.
მე ყრმათა მსგავსად მომიხდა ნამე-
კრევ წალკოტთა მცერევანი. დ. გურ.

2. მცერევა, დაცვარევა, დანამევა.

ღროა ვარსკვლავთა ეჩიყიყის,
მცერევა ბალახზედ ნამისა. ვაჟა.

1. მცირე ნ. დაბალი.

2. მცირე ნ. პატარა.

3. მცირე ნ. უმნიშვნელო.

მცირე ასაკისა ნ. მცირეწლოვანი.
მცირედ ნ. ოდნე.

მცირედ მოწვიმა, ლოშქრმა გადა-
იარა.

მცირემნიშვნელოვანი ნ. 2. უმნიშ-
ვნელო.

მცირე უაჰს ნ. მოკლე ხანს.

მცირეოდენი ნ. უმნიშვნელო.

მცირერიცხოვანი ნ. უმნიშვნელო.

მცირე ტყე. ნ. 2. კალა.

მცირე ფასეული ნ. 2. უმნიშვნელო.

მცირეფასიანი ნ. 2. უმნიშვნელო.

მცირეწლოვანი, უასაკო, მცირე ასა-
კისა.

მცირეწონიანი ნ. მსუბუქი.

მცირე ხანს ნ. მოკლე ხანს.

მცნება, ანდერძი (ლენინის ანდერძი).

მცნევაი ნ. შემტუობინებელი.

1. მცოდნე ნ. ოსტატი.

2. მცოდნე, სწავლული, ნ. აგრეთვე
განათლებული და მწიგნობარი.

მცონარე ნ. ზარმაცი.

მცონარობა ნ. (და)ზარება.

მცოცავი ნ. 2. ქვემძრომბ.

- 1. მცურავი ნ. გველი.
- 2. მცურავი ნ. 2. ქვემძრომი.
- 1. მცხინვარი ნ. ბრწყინვალე.
- 2. მცხინვარი ნ. 2. კახული.
- მცხინვარება ნ. ბრწყინვა.
- მცხოველი ნ. ხაბაზი.
- მცხოვანი ნ. მოხუცი.
- 1. მცხოვრები ნ. მდგმური.
- 2. მცხოვრები, მოსახლე, მკვიდრი.
- 1. მცხრალი (მთვარი), ნალევი, მილე-ული.

მთვარე ამოჩნდა ნალევი,
მახარობელი ქვეყნისა. ვ ა ე ა.

ივლისის მიღეული მთვარე ნაშუალა-
მეეს ამოდიოდა. ბ. ჩხ.

- 2. მცხრალი ნ. ფერწასული.
- მცხუნვარე ნ. ცხელი.
- მძარცავ-მტაცებელი ნ. ავაზაკი.
- მძარცველი ნ. ავაზაკი.

- 1. მძაფრი ნ. მკიანა.
- 2. მძაფრი ნ. სასტიკი.

მძალე. დამძალებული (ნიგოზი, ვრბო.
ყველი და მისთ.), მომწყლარტო, მომწა-
რო გემოსი, წამხდარი.

მძახლობა, მოყვრობა, ნათესაობა.

მძევალი ნ. გირაო.

მძვინვარე ნ. სასტიკი.

მძვინვარება ნ. ბობოქრობა.

მძიებელი ნ. ცნობისმოყვარე.

მძივი, იოტა.

1. მძიმე ნ. ამაღლეზეელი.

2. მძიმე ნ. ძნელი.

მძიმე ავადმყოფობა ნ. ავადმყოფობა.

მძიმე-მძიმედ ნ. მდოვრედ.

მძიმე წწუხარება ნ. კაემანი.

მძიმე სუნი აქვს (ასლის) ნ. აყროლე-
ბული.

მძიმე ტვირთად დააწვა ნ. 2. სიმ-
ძიმე.

მძიმე უღელს იწევა. ნ. უბედურება.

მძიმე ჰაერი ნ. შეხუთული.

მძიმედ ნ. მდოვრედ.

მძიმე ზვედრი ნ. უბედურება.

მძინარა, ძილის გულა.

მძინარე (მძინარე ბავშვი), დამინე-

ბული, ძილსმიცემული.

მძლავრად ნ. ძლიერი.

1. მძლავრი ნ. მკვეთრი.

2. მძლავრი ნ. სასტიკი.

3. მძლავრი ნ. ღონიერი.

მძლავრობა ნ. იძულება.

1. მძლე ნ. გამარჯვებული.

2. მძლე ნ. მკვიდრი.

მძლევარი (ც რ უ მ ო რ წ მ.). დამნა-
სავი, დამთარსავი (ფრინველები).

დაგძახებს მძლევარი გუგული.

თ. რ ა ზ ი ე.

წელს ჩვენს ქოხზე რომ ის დამნავსავი
მიიკოტი არ შემომჯდარიყო, რაღა გავ-
ეიპირდებოდაო. დ. შ ა ჩ ხ.

მძლევარნი, მიმოფრენი (ფრინველ-
ბი).

ყველა მძლევარი ფრინველები გაიკ-
რიფნენ ჩვენის ქვეყნიდან თბილ ქვეყ-
ნებში. ვ ა ე ა.

მძლეველი ნ. გამარჯვებული.

მძლეთა მძლე ნ. შემძლე.

მძლეოსანი ნ. ღონიერი.

მძლიონი ნ. მყარი.

მძნობელი ნ. კეთილზმოვანი.

მძოვრი ნ. ქეცი.

1. მძოვარი ნ. მკვდარი.

2. მძოვარი, მძორი, ლეში.

მძორი ნ. 2. მძოვარი.

მძრომი ნ. 2. ქვემძრომი.

1. მძულვარება ნ. მტრობა.

2. მძულვარება ნ. 2. სიძულვილი.

მძუნავი ნ. მაკინტალი.

მძუნაობა ნ. აღრევა.

მძუშებანი ნ. 3. ჩვილი.

მძლოლი ნ. 2. მოწინავე.

მწარე ბედის მქონე ნ. უიღბლო.

მწარმოებელი ნ. მაკინტალი.

მწე ნ. დამხმარე.

1. მწარე ნ. ცხარე.

2. მწარე ნ. მწუავე.

მწდე ნ. მერქიფე.

მწევარი ნ. ძალდი.

1. მწერალი, კალმოსანი, შემოქმედლი, შემთხვეული, მოხზველი, მეკალმე.

მეკალმენი რაღას ჩავდივართ? ი. გოგებ.

2. მწერალი. საქმის მწარმოებელი, მირზა.

ზოქაულმა... მოსე სოფლის სამმართ-ველოში გაამწესა მწერლად. ე. ნინოშ.

(სულემიანი) ამოიღებს ჩიბიდან ფირ-მანსა... და მისცემს ფაშის მირზას. ზ. ანტონ.

მწერლობა, ლიტერატურა.

(ირინე) კარგად იცნობდა ძველსა და ახალ ლიტერატურას. ს. შანშ.

მწერლუჯა, ვაი-მწერალი, მჭლახნელი (უმეცარი და გაბოროტებული მჭლახნელი), ჭლახნია, წყალწყალა მწერალი, შემოითხვენელი.

- 1. მწვავე ნ. 2. მკვეთრი.
- 2. მწვავე ნ. სასტიკი.
- 3. მწვავე ნ. საპირბოროტო.
- 4. მწვავე ნ. ცხარე.
- 5. მწვავე ნ. ცხელი.
- 6. მწვავე (ტივილები), მკვეთრი, შე-მანუხებელი, შეტევითი, მწარე.
- 7. მწვავე (კლასობრივი ბრძოლა), ცხარე, გამშაგებელი, გააფთრებული.

მწვავე ტივილები ნ. შეტევიები.

- 1. მწვალბებელი ნ. ერეტოქოსი.
- 2. მწვალბებელი ნ. სასტიკი.
- 3. მწვალბებელი ნ. 2. მღვანელი.
- 1. მწვანე ნ. ბალახი.
- 2. მწვანე, ბალახისფერი, წინგოსფე-რი, ზურმუხტისფერი.

მწვანეა მუდამ წალკოტი, არასდროს თურმე არ სკვნება. ილია.

მწვანე ლობიო, ნედლი ლობიო, ლას-ტა (ლასტი) ლობიო. მწვანეული ნ. მწვანელი.

20. ა. ნეიშანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი

მწვანელი, მწვანეული, მწვანელიუელი, მწვანელიულობა, მხალეული, მხალე-ულობა.

მეზობლის ხბო ივანეს ბოსტანში გა-დავიდა, მწვანელიულობა სულ გააოხრა. ი. გოგებ.

მწველი ნ. ცხარე. მწვერვალი, წვერი, წვერო (ფილ-ტეების წვეროები), თხემი, კენწერო (ხის კენწეროზე მოქცა), თავი, ქელი, კინკრისო (თავის ზედა ნაწილი, აგრეთვე მთის წვერი, თხემი).

მას მიხვდა წვერი სადგურად მალღისა მთისა, დიდისა. შოთა.

ეს ქელი თევდორას მართო კინკრი-ხის უფარავდა. ვაჟა.

იქ მოიკითხე მთებში, კინკრისოზე... შ. დად.

- 1. მწვირე ნ. ტალახი.
- 2. მწვირე. ნ. ქუქუცი.
- 1. მწრთნელი ნ. მასწავლებელი.
- 2. მწრთნელი (მბეც-ნადირისა), მგე-შავი, ყურძნალი (ძაღლებისა), ენიოტი, მხედნელი (ცხენებისა).
- მწიგნობარი, წიგნის კაცი, ნაიოთხი ადამიანი, ნ. აგრეთვე განათლებული და სწავლული.

- მწივანა ნ. წრიბინა.
- მწივანი ნ. ბავშვი.
- მწიური, ეღალი.
- 1. მწიკელი ნ. წუნი.
- 2. მწიკელი ნ. ქუქუცი.
- 1. მწირი ნ. განდევალი.
- 2. მწირი ნ. გამხდარი.
- 3. მწირო, მსხემი, ყარიბი, მიმლო-ცავი.

- 4. მწირი (ნიდაგი), უნაყოფო, გახრი-ოკებული, ხრიოკი.
- 5. მწირი ნ. უნათესაო.
- მწირობა ნ. 1. უცხოურობა.
- მწიფობა, მოწეული, მომწიფებელი, დამკრახელი, თვალშესული, შეთვალე-ბული, შემოსული (მოწეული ლობიო,

სიმინდი, ბაზი, დაბაზებული, (ყანა, ჭეჯილი) დაბურებული.

დადგა შემოდგომა, ვენახებში დამკრახული მტკვნები ვაზებზე დნებოდა.

ი. გოგებ.

იზარდ მწვანე ჭეჯილი, დაბურდი, გახდი ყანაო. ი. დ. ა. ვ.

მწკლარტი, მომწარო, მომეავო.

მწკრივად ნ. მწკობრად.

მწიფობისთვის ნ. ოქტომბერი.

მწკრივად დადგმა ნ. ჩარიგება.

მწკრივად დაწეობა ნ. ჩარიგება.

მწკრივი ნ. 3. რიგი.

მწკრივ-მწკრივად ნ. მწკობრად.

მწნილად ჩადება ნ. დამეაყება.

მწნილი, მაჭარა (საყალში დამწნილი მსლები — საბა), მხალეთლის მწნილი.

მწოლიარე ავადმყოფი ნ. ავადმყოფი.

მწოველი ნ. ძუძუმწოველი.

მწუთხე ნ. 2. მლაშე.

მწურე ნ. 2. შარდი.

მწუხარე ნ. მოწყენილი.

მწუხარება ნ. დარდი.

1. მწუხარი ნ. მზის ჩასვლა.

2. მწუხარი ნ. სიბნელი.

3. მწუხარი ნ. საღამო.

4. მწუხარი, მწუხარის ლოცვა.

მწუხრი დაწვა ნ. დაღამება.

1. მწყაზარი ნ. კონტა.

2. მწყაზარი ნ. ლამაზი.

მწყალობელი ნ. მოწყალე.

მწყალობლობა, კეთილმოხსურება, კეთილი თვალით ყურება, გულის მოგება,

მწყემსვა, მწყესობა, ჩობნობა, მოდგომა, ძოვება, ნ. აგრეთვე ძოვება.

მოუდგა ცხვარსა. ა. ყაზბ.

1. მწყემსი, მეცხვარე, ჩობანი, მაძოვარი, სარქალი (მწყემსებში პირველი, ანუ მოთავე — ყაზბ.). ნ. აგრეთვე მენახარე.

თავი სარქალი შენ უნდა იქნა!

ა. ყაზბ.

2. მწყემსი. ნ. მღვდელი.

1. მწყობრად, დალაგებულად, გამართულად, დაწყობილად, დალაგებულად (ლაპარაკი).

2. მწყობრად, რიგრიგად, მწკრივად, მწკრივ-მწკრივად, დას-დასად.

1. მწყობრი ნ. 3. რიგი.

2. მწყობრი, წყობიერი, ზომიერი (ნაბიჯი).

მწყობრიდან გამოსული ნ. უმაქნისი.

მწყურალი ნ. კუშტი.

მწყურებს აფრენს ნ. 2. შტერი.

მწყუსობა ნ. მწყემსვა.

1. მკადაქვა ნ. კლდე.

2. მკადაქვა, მიწქაფა, თირი.

მწყურვალეობა ნ. წყურვილი.

1. მკამელი ნ. მფლანგველი.

2. მკამელი ნ. ძვლისმკამელი.

3. მკამელი ნ. 2. მაღიანი.

4. მკამელი, გამფუჭებელი, წამხდენი.

1. მკახე ნ. მკავე.

2. მკახე ნ. რიხიანი.

მკედელი ნ. ნალბანდი.

მკეული ნ. ტალა.

მკევრი ნ. მკვერმეტყველი.

მკვერმეტყველი, (მკვერმეტყველი), ენამეტყველი, ენამკვერი, ენაშე, ენა-მზინი, ენოვანი, ენაწყლიანი, ენამოქარგული, სიტყვანამქიანი, მშვენიერმოუბარი, მშვენიერმოლაპარაკე, ოქროპირი, რიტორი, კაფია-გამომეტყველი, მკვერი, სიტყვა არ დაეღვეა, ენას არ დაუგვალავს, ენას ტავლი არ წამოედება, ენას აკვნესებს, ენამარჯვე, მჭ ძვ. მოუბარი, წყლიანი.

იყო თბილისის ქალაქთავანი წინამძღვარი... ჩვენის ეამისა კეთილად სწავლული, მშვენიერი მზრახველი, მეფამნე, მეფსალმუნე, კაფია-გამომეტყველი...

საბა...

ოქროსპირობდა მკვერობით

ძლიერი მქადაგებელი. აკაკი.

ქართლის გირსა ვერ ვინ მოსთვლის.
თუ არ ბრძენი, ესამკვერბი.

დ. გ უ რ ა მ.

მკვლევული ნ. ნაყრაი.

მკელი ნ. მუკა.

მკეპარე ნ. ხმამალაი.

მკვირი, გამკვირვალე, გამკვირი.

დაადგეს თავსა გვირგვინი

ერთობილისა ლალისა.

მუნ ვარდსა ფერი ამშვენებს

ბროლისა გამკვირვალისა. შოთა.

1. მკიდრო ნ. ვიწრო.

2. მკიდრო ნ. მაგარი.

3. მკიდრო (კაწირი), მკერივი (ქსო-
ვილი), მიჭრილი (ხეებზე, კბილები).

მკიდროდ გაერთიანება ნ. 2. დარაზ-
გვა.

მკიდროდ, გატენით, გაქედით, მიჭ-
როთ, ერთმანეთზე მიწყობით, ძლიერ
ახლოს, დოგადოვა.

მკიდროობა ნ. სვიწროვე.

მკიდრო რიგები ნ. ერთხმად.

მკირსნე ნ. 1. მაგარი.

1. მკენარი ნ. 1. ლახი.

2. მკენარი ნ. 3. გამხმარი.

მკლე ნ. გამხმარი.

1. მკრელი ნ. ბასრი.

2. მკრელი ნ. 1. ბოსტანი.

მკმუნვარე ნ. მოწყენილი.

მკმუნვარება ნ. დარდი.

მხალეული ნ. მწვანელი.

მხალეულობა ნ. მწვანელი.

მხალი, თაბასარი, შორ-შორი.

მხარბეგადგმული ნ. 2. ზორბა.

მხარბეგაშლილა ნ. 2. ზორბა.

მხარ-ბევი ნ. მხარი.

მხარბევიანი ნ. ზორბა.

მხარდამხარ ნ. ახლო-ახლო.

1. მხარე ნ. კიდე.

2. მხარე, ქვეყანა, არე, არეშარე
(ჩვენს არეშარეში არაივინ მუგულეებზე),
კუთხე, თემი, ფრთე (ქვეყნის ოთხი
ფრთე).

3. მხარე ნ. მიმართულება.

4. მხარე ნ. ზედაპირი.

მხარეთმოზე ნ. გვერდზე.

1. მხარი ნ. კალამი.

2. მხარი, მხარ-ბევი.

3. მხარი ნ. 2. გვერდი.

4. მხარი, ფრთა.

ათასში ერთხელ შავი ყორანი მხრების
ტლაშენით თავზე გადუღლის. ქაქა.

5. მხარი ნ. ადლი.

მხრის გასწორება ნ. გათანაბრება.

1. მხარის დაქერა ნ. მიმხრობა.

2. მხარის დაქერა ნ. გამოსარჩლება.

მხარის მიღება ნ. ხელის შეწყობა.

1. მხარის მოქცევა ნ. შეფიქრანება.

2. მხარის მოქცევა ნ. შეკრთობა.

3. მხარის მოქცევა ნ. 1. თავგზის
აბნევა.

4. მხარის მოქცევა ნ. 3. შეცდენა.

5. მხარის მოქცევა ნ. 1. ლეცქევა.

მხარი მხარს მივცეთ ნ. ხელის შე-
წყობა.

მხარის ცვლა, გვერდს ცვლა, ნიშარ-
თულების შეცვლა.

მხარი ვიცვალე, ჩრდილოეთისაკენ
უქენი პირი. რ. ერთისთ.

მხარმარცხნივ ნ. მარცხნივ.

მხარმარჯვნივ ნ. მარჯვნივ.

მხარს ვერ უსწრებს ნ. დასხლუტა.

მხარში ამოდგომა ნ. ხელის შეწყო-
ბა.

მხარჯველი ნ. მფლანგველი.

მხატვარი ნ. ხელოვანი.

მხატვრობა, ფერწერა,

მხატვრული ნ. 2. კახული.

მხატვრული ლიტერატურა ნ. სი-
ტყუაკაზმული მწერლობა.

მხალი ნ. ლაჩარი.

მხედართმთავარი ნ. სარდალი.

მხედართმომღვარი ნ. სარდალი.

1. მხედარი ნ. მეომარი.

2. მხედარი, ცხენოსანი, ბექთარიანი,
ბექთაროსანი, ნუკერი, ჭარხი (მეფის
ცხენოსანი გზარი).

მხედველობა, თვალისჩინი, თვალის
სინათლე, თვალაზაცვლა.

ორთავ თვალის სინათლევ,
რაზელ 'მოგიწყენია? აკაკი.

მხედველობაში მიღება ნ. ანგარიშის
გაწვევა.

მხედველობიდან გამორჩა ნ. მივიწყე-
ბა.

მხედნელი ნ. 2. მწერთნელი.

მხედრისა ნ. სამხედრო.

მხედრობა ნ. ყარი.

1. მხედრული ნ. სამხედრო.

2. მხედრული, ლაშქრული, სამგზავ-
რო (სიმღერა).

აქ ირხეოდა ხმები ლაშქრელის
და ქულზე კაცი ფეხზე დგებოდა.
ი. ნონეშ.

1. მხევალი ნ. მონა.

2. მხევალი, პირისყარეში. მოახლე
ქალი, მოძე. ხადეში. ნ. აგრეთვე
მოსამსახურე.

1. მხეცი, ნადირი. გარეული ცხოვე-
ლი. ნ. აგრეთვე მტაცებელი.

2. მხეცი ნ. 1. პირტუცი.

3. მხეცი ნ. სასტიცი.

მხეცობა ნ. ველურობა.

მხენელი ნ. გუთნის დედა.

მხენელ-მოესეველი ნ. გლენი.

მხიარულება, გამხიარულება, მოლ-
ხენა, სალბენი (გულს და სულს ესალ-
ბენება), ლხენა (სული ილხენს), სიხა-
რული, ლღობა. მტკევეა, ზარი, ზენი,
ზადიცი, დღესასწაული (სულით ვზე-
იმობ, ვდღესასწაულობ). შვება, შვება-
ლხენა, დალხინება, სიამე, აშება. სი-
ამტეპილუ, სიტეპობა. ნეტარება, სი-
ამოვნება, სიმხიარულე. გახალისება,
სამოთხის ყარი გაელი. გულის გაღება,
ცას ეწია სიხარულით, ფეხზე აღარა
დგას, ქელი ქერს ჰქრა (სიხარულისაგან)
ნ. აგრეთვე განცხრობა და ლხინი.

ზეიმი და ზარი იყო,
სპანი ველთა დაჭარჩვილს. შოთა.

ვიოქე ლხინით და სიამით. ილია

ნათელი და ბნელი, ტყვიელი და აშე-
ბა ერთმანეთში გაება და ჩაეწნა. ილია.

ცხენს შემსხდარნი რაინდები მყერ-
ლით აძგერებდნენ... ტაიქებს და ამით
ლალობდნენ. შ. დად.

წყალში მყოფებმა თავად ისალბუნეს,
პირისახეზე გადაივლეს თითო-ოროლა
პეშეი. ლ. გოთ.

1. მხიარული, სამხიარულო, მოსალ-
ხენი, სიხარულით აღსავსე, გასახარე-
ლი, სიხარულის მომგვრელი, სალხინო,
საამური, შესაქცევი, შესაქცევარი, სა-
ლადობო, ზეიმური, საზეიმო, საღლე-
სასწაულე, განსაცხრომელი, საქეიფო,
ნ. აგრეთვე 2. უღარდელი.

ოდეს გნახავ მხიარულსა,
ნადირობით შემოსრულსა. შოთა.

2. მხიარული, მოლხენილი, მოხარუ-
ლი. დალხენილი, ლალი, თამამი, გულმა-
რისიანი.

უბნობენ ლანი, წყლიანნი,
არა სიტყვითა მქისითა. შოთა.

შეწვის, კამის და წაეიდის
პირზე გულ-მარხიანი. შოთა.

3. მხიარული ნ. უღარდელი.
მხიარული ფერი ნ. ლია ფერი.

1. მხილება ნ. დაბრალება.
2. მხილება, გამტყუნება, პირზე დაღ-
ჯობა. პირის დაყოფა (პირი დაყოფი),
პირზე წაყენება, პირზე დაღჯობა, საამ-
ყაროზე გამოყენა, ნიღაბის ჩამოგლე-
ჯა (მოხსნა, ჩამოხსნა).

მხილველი ნ. მყუერებელი.
1. მხლებელი ნ. გზის მაჩვენებელი.
2. მხლებელი ნ. მტველი.
3. მხლებელი. მომყოლი, ასაბი (ქი-
რისუფლის მხლებლები).

ქიხოსრო...: მოტრიადლა და როცა
თვალი მოჰკრა ერთ თავის მომყოლს,
გადაუძახა: „მზადაა, პაულე. ცხენები?“
დ. კლდ.

როცა გაიგეს პოეტის მოვლენები...
ნაცნობები... შემოგვეყრდნენ. მა-
სხვებმაც მიბაძეს და მალე იქვენი პატარა
ასაბიბი ვეებერთელა პროცესი იქცა.

რ. გვეტ.

მხლებელი ნ. ამაღ.

- 1. მხნე ნ. გულადი.
- 2. მხნე, ქარმაგი, დაქარმაგებულ-
მაგარი, მხსოვანი, ჭანსალი.

ბეკინა მეტად ქარმაგი მოხეტე იყო.
დ. კ. ლ. დ.

- მ. მხნე ნ. დაცულავი.
- მხნეობა ნ. სიმამაცი.
- მხოლოდ ნ. 2. მარტო.
- მხოლოდა ნ. 2. მარტო.
- მხოლოდ და მხოლოდ ნ. 2. მარტო.
- მხოლოდ ერთი ნ. ერთადერთი
- მხოლოდ ეს აგონდება ცხადად და
სიზმრად ნ. ბოღვა.
- მხოლოდმოზიდი ნ. დღვისერთა.
- მხოლოობა ნ. მთლიანობა.
- მხოლოობითი ნ. ერთადერთი.
- მხოხავი ნ. 2. ქვემძრომი.
- მხრების აჩეჩა ნ. ვაგვირეკვა.
- მხრების აწევა ნ. მხრების შექმნეშენა
- მხრების შემუშვნა, მხრების აწევა.
- მხუთავი ნ. მხუთი.
- მხუთი, მხუთავი (აირი).
- მხუთი ნ. ბოლი.
- 1. მხურვალე ნ. აალებელი.
- 2. მხურვალე ნ. ცბელი.
- მხურვალეობა ნ. 2. სიცხე.
- მხცე ნ. ქალარა.
- 1. მხსოვანი ნ. მოხეცი.
- 2. მხსოვანი ნ. 2. მხნე.
- 1. მჭილი ნ. ბლიკვი.
- 2. მჭილი ნ. მუშტი.
- მჭონი ნ. გამარჯვებული.
- მჭაბუნელი ნ. მწერლუკა.

ნა... (მაგ., ნასახლარი, ნაქალაქარი
ნამხანაგევი და სხვ.) ნ. ყოფილი.

ნაადრეაჯ, ეუროოდ, ვადამდე, ვა-
დაზე ადრე.

- 1. ნაადრევი ნ. უდრო.
- 2. ნაადრევი (დასკენა, გადაწყვეტილ-
მა, ნაბიჯი, ზამთარი, გაზაფხული და
სხვ.); ნაქარვევი, განუსჯელი, მოუფიქ-
რებული. ნ. აგრეთვე მოუფიქრებელი.

ნაალაფევი ნ. 2. ალაფი.
ნაალი, დოშაკი, ლეიბი, მინდარი,
გობანი, ტაბასტო, შათქემი, (ბუმბულის
დოშაკი) ყურთუკი.

ნააქვეს... ურემში, სადაც ჩაუგეს გობ-
ნები, ბალიშები. ა. ყ ა ზ ბ.

ნაამაგარი, ნალეაწი, ნაშრომი, შენაქე-
ნი, მონაგარი, მონაგები, ნაშოვარი, ნა-
შოკნი, ნაჭირები, ნაოფლი, ნაოფლარი,
ნაჯაფი, მონაპოვარი, მოპოვებული, ნალ-
ეაწი, კეთილშენაქენი, ნაამაგ-ნაშრომი,
ნაამაგ-ნაჭირნახულები, ნაშრომ-ნალეაწი,
ნაშრომ-ნაამაგარი, შრომა-გარჯით მოპო-
ვებელი, ნაშრომ-ნაამაგევი, ნაშოვნ-
ნაამაგევი, ნაჭირმაგევი, ნაჯახირევი, ნალ-
ეაწი, წვითა და დავით მონაპოვარი,
წვითა და დავით შენაქენი, მონაგარი.
ნაამაგარ-ნაშრომი ნ. ნაამაგარი.
ნაამობი, მოყოლილი, ნალაპარაკევი,
ნათქვამი, მოთხრობილი.

- ნაარმი ნ. 3. არამი.
- 1. ნაარმევი ნ. უკანონო.
- 2. ნაარმევი ნ. ნაქერდალი.
- 3. ნაარმევი ნ. 3. არამი.
- ნაარმალი ნ. 3. არამი.
- ნაამაგევი ნ. ნაამაგარი.
- ნაამები ნ. ნასიამოვნები.
- 1. ნაბჟი ნ. ქეჩა.
- 2. ნაბალი, ღართი, თეჭა.
- აწ ღონთა ნაცვლად სოფლისა
ნალა მაქვს და ნაბადია. შოთ ა.
- ნაქერალაში დამდგარან თუშები თე-
ქიანები. ვ ა ე ა.

ცალმხრივად ღართი მოიგლო.
შ. ა რ ა გ.
8. ნაბალი ნ. გადასახლელი.
ნაბადმოვლებული, ნაბადმოსხმული,
ნაბადმოუბრული, ნაბადმუხუბრული,

აქა-იქ მოჩანდნენ ნაბადწამოსხმული
მოდარაჯე მწყემსნი. ა. ყ ა ზ ზ.

ნაბათის ცემა ნ. ზარ-ს რეკვა.

ნაბალთი ნ. ნიშანი.

ნაბანი წყალი ნ. ნარეცხი.

ნაბახურევი ნ. მთორალი.

ნაბზარი ნ. ბზარი.

ნაბეგვი ნ. ნაცემი.

ნაბერტყვი ნ. ნაღემი.

ნაბეჭდი ნ. ბეჭდური.

ნაბვა ნ. ხეცვა.

1. ნაბიჭვევი ნ. ნამცეცი.

2. ნაბიჭვევი ნ. ბატჯანი.

ნაბიჭვარი (მოძე.) ბუში, ნაბუშარი.
უკანონოდ შობილი, გარემამისშვილი.
ცოდვის შვილი.

1. ნაბიჯი ნ. ბიჯი.

2. ნაბიჯი ნ. სიარული.

3. ნაბიჯი ნ. 3. ქცევა.

ნაბიჯ-ნაბიჯ ნ. თანდათან.

ნაბიჯის ვადადგმა ნ. 1. დაწყება.

ნაბნევი ნ. ზიანი.

ნაბოლარა ნ. უკანასკნელი.

1. ნაბოლოვარი ნ. უკანასკნელი.

2. ნაბოლოვარი ნ. ცული.

ნაბოძებები ნ. საჩუქარი.

1. ნაბოძვარი ნ. ნაჩუქარი.

2. ნაბოძვარი ნ. საჩუქარი.

ნაბრძოლი ნ. ომგადახდილი.

ნაბუნთობა ნ. ბუნთობა.

ნაბურცვი ნ. აბურცებული.

ნაბუქარი ნ. ნამქერი.

ნაბუქევი ნ. ნამქერი.

ნაბუქი ნ. ნამქერი.

ნაბუშარი ნ. ნაბიჭვარი.

ნავავი, ძეძგი, ბუჩო, ბრე, ბრელო.

ნავაზი ნ. ძაღლი.

ნავალა ნ. ტანდაბალი.

1. ნავალი ნ. დაქცეული.

2. ნავალი ნ. 1. ტანჯული.

3. ნავალი ნ. დანაყილი.

ნავანგლი ნ. მოსვრილი.

1. ნავლები ნ. ნამყოფი.

2. ნავლები ნ. 1. მიწა.

1. ნავები ნ. ფენილი.

2. ნავები ნ. შენობა.

ნაკებ-ნაშენი ნ. შენობა.

ნაგებობა ნ. შენობა.

ნაგეფი ნ. ნაცემი.

ნაგვერდლა ნ. ყუაფიცარი.

ნაგვერდული ნ. ყუაფიცარი.

ნაგვიანევი ნ. დაგვიანებული.

ნაგზური ნ. 3. ნავალი.

1. ნაგლეჯი ნ. ნაცევი.

2. ნაგლეჯი ნ. ნატეხი.

3. ნაგლეჯი ნ. ნაჩიჭენი.

ნაგლეჯ-ნაგლეჯად ნ. დაქუცმაცება.

ნაგლეჯ-ნაფლეთად ნ. დაქუცმაცება.

1. ნაგრაში ნ. 2. მონაგები.

2. ნაგრაში ნ. ჩამომავლობა.

ნაგროვი ნ. შენაჩაბი.

ნაგუბარის ნ. საგუბარი.

1. ნადავლი ნ. 2. ალაფი.

2. ნადავლი ნ. ნაყინალარი.

ნადელი ნ. ხვედრი.

ნადი ნ. მამითადი.

ნადიმი ნ. ლხინი.

ნადირი ნ. მხეცი.

1. ნადრევი ნ. შენაკეცი.

2. ნადრევი ნ. ნალუნი.

ნადურდნი ნ. ნაჩორკნი.

ნადლომი ნ. განაყალი.

ნაერთი ნ. კაეშირი.

ნავალევი, ნათხოვარი, ნასესხები.

1. ნავალი ნ. გამოცდილი.

2. ნავალი, თელილი, გათელილი, გაყ-
ვეთილი, გაყაფული, (გაყაფული გზა,
ბილიკი), გატყეპნილი, წანახელი.

და ვზა უვალი, შენგან თელილი,
მერანო ჩემო, შინც დარჩება.
ნ. ბ ა რ ა თ.

3. ნავალი, ნამგზავრი, ნაგზური.

ნამგზავრებს ხელ-პირის დაბანა უნ-
დოდათ. ა. ყ ა ზ ზ.

იურის ნამგზავრზე მოასვენეს.

შ. დაღ.

ნავარაუდევი ნ. განზრახული.

1. ნავარდი ნ. 3. თარეში.

- 2. ნავარდი ნ. სეირნობა.
- 3. ნავარდი ნ. ფრენა.
- 4. ნავარდი, ლადობა, ფრთის გაშლა.
- 5. ნავარდი ნ. კენება.
- 1. ნავაჭრი ნ. 1. ამოგება.
- 2. ნავაჭრი, ნაყიდი.
- ნავახშმევი ნ. ეახშმნაჭმი.
- 1. ნავენახარი ნ. 1. მიწა.
- 2. ნავენახარი, ნაზერევი.
- 1. ნავი, კარკაპა, კატარლა, ოჩჩხომელი, კარაპა, ნუშა, სანდალი, ზარბუნა, კანჭო, ოჩხომელი, ოლენქკანდარი, პუშ-კატა.

ღაკეხმეთ ნავი, კატარლა და რიცხვი სპათა ჯარისა შოთა.

- 2. ნავი ნ. საწნებელი.
- ნავტიკა ნ. ხილი.
- ნავლი ნ. ფერფლი.
- ნავმისადგომი, ნავსადგომი, ნავსაყუდელი, ნავსადგური, ლიმენი (ლიმენა).
- ნავროზი ნ. ახალი წელი.
- ნავროზობა ნ. ახალი წელი.
- ნავროტი ნ. 2. საძოვარი.
- ნავროზ-ბაირამი ნ. ახალი წელი.
- ნავსადგომი ნ. ნავმისადგომი.
- ნავსადგური ნ. ნავმისადგომი.
- ნავსაყუდელი ნ. ნავმისადგომი.
- 1. ნავსი ნ. 1. ავი.
- 2. ნავსი ნ. ავთვალი.
- 3. ნავსი ნ. უთავსო.
- 4. ნავსი ნ. კუშტი.
- ნავტიკი ნ. ნავი.
- ნავქურკელი ნ. გემი.
- ნაზავი ნ. შენელებული.
- ნაზამთრი, ზამთარგამოვლილი.
- ნაზარდი ნ. ნასუქი, მონაგები, ნაშენი.
- 1. ნაზარდი ნ. მოწაფე.
- 2. ნაზარდი, ნამატი, შენამატი.
- ნაშენი ცხერის და ძროხისა ფარებად კარზე მომდგარა. ვაჟა.
- ნაზვავები ნ. გამდნარი.
- 1. ნაზვარევი ნ. 1. მიწა.
- 2. ნაზვარევი ნ. 2. ნავენახარი.
- 1. ნაზი ნ. აზიზი.

- 2. ნაზი, თხელი (ჯანი და სხვ.).
- 3. ნაზი ნ. რბილი.
- 4. ნაზი, სუსტი, მალალი.
- მტერთან ბრძოლაში შედგრობს ... არ არის მალალი. ვაჟა.
- 5. ნაზი ნ. სასიამოვნო.
- ნაზილი, მოზიდული, მოტანილი, მოთრეული, მოჩინებული.
- კერაზე ცეცხლი გიზგიზებს, შეშა უწყევია ქალისა, ზოგი ვირებით ნაზილი, ზოგიც ნატეირთი ქალისა. ვაჟა.
- ნაზირ-ვეზირი ნ. ვეზირი.
- ნაზი ფერი ნ. ღია ფერი.
- ნაზლა ნ. ნახველი.
- ნაზოვარი ნ. გამდნარი.
- 1. ნაზუქი (ბანქო), ქუფა, დღლაბა, თხილი.
- 2. ნაზუქი, ნატიფი.
- ნაზ-ფუნჯულა ნ. რბილი.
- ნათაგვარი ნ. ნასიცხი.
- 1. ნათალი ნ. ბურბუმელა.
- 2. ნათალი, ნაფუქვენი.
- 3. ნათალი ნ. ლამაზი.
- 4. ნათალი გათლილი, თლილი, (უხეიროდ გათლილი) გაჩორკნილი.
- 1. ნათება ნ. ბრწყინვა.
- 2. ნათება ნ. მინათება.
- ნათელთფეზა ნ. სკვალი.
- 1. ნათელი ნ. გასაგები.
- 2. ნათელი ნ. სხივი.
- 1. ნათელია ნ. რასაკვირველია.
- 2. ნათელია ნ. 2. უდავო.
- ნათელის მოფენა ნ. გამოვლინება.
- ნათელის გამოვლინება ნ. განათება.
- ნათელ-მირონი (ნათელმირონობა), ნათელიობა, ნათელიმამობა, სეინაობა.
- ნათელმოსილი ნ. გასხივოსნებული.
- ნათელღებული ნ. მონათლული.
- ნათელყაყა ნ. განოცლინება.
- ნათელცხებულთი, მონათლული.
- ნათესავი, მოკეთე, თვისი, თავისიანო, სახლიკაცი, მოყვარე (მოყვარუბში ვიყავი), სახ. ჯიგარი, სისხლი და ხორც

(ჩემი სისხლი და ხორცია), მისხი, მი-
სადევარი, (შორეული ნათესავი) მისი-
ანი.

ქალს ის არ უყვარდა და მისიანებს
კი არ სურდათ სიტყვის გატება და სა-
სიძოს ხელიდან გაშვება. აკაკი.

ნათესაობა ნ. მძახლობა.

ნათესი ნ. კირნახელი.

ნათიბი ნ. ნაცელი.

ნათლად ნ. ცხადად.

ნათლია, ნათლი, მიმრქმელი, აღმქმე-
ლი, სვინა.

ნათლი, ნუ ჩადგები ჩემს ცოდვაში.
შ. არა გვ.

ნათლიაობა ნ. ნათელმირონი.

ნათლივ ნ. თვალნათლივ.

1. ნათლიმამობა ნ. მიდგომილობა.

2. ნათლიმამობა ნ. ნათელმირონი.

ნათლიღება, რე ლ. წყალკურთხე-
ვა. იორდანობა.

ნათრევი ნ. 1. გაცვეთილი.

ნათქვაშე ღგომა ნ. ჯიეტობა.

1. ნათქვაში ნ. ზემოხსენებული.

2. ნათქვაში, წარმონათქვაში, გამონათ-
ქვაში, გამოთქმელი, თქმელი, ნათბარი,
ნასაუბრევი, ნალაპარაკევი, მოხსენე-
ბული.

გესმას ჩემი ნათბარი. შოთა.

3. ნათქვაში ნ. ნამბობი.

ნათქვაში სიმართლეს არ შეეფერება
ნ. ცრუობს.

ნათქვაში სიმართლეს დაშორებულია
ნ. ცრუობს.

ნათხარი, ნაქცივი, ხმორდლო.

ნათხოვარი ნ. ნავალევი.

ნათხრობი ნ. ნამბობი.

ნაიარევი, ნაჭრილობევი, ნაკოდი,
ნაქრევი. ნ. აგრეთვე ნაკეპნი.

1. ნაიბი ნ. 1. ვალი.

2. ნაიბი ნ. მოადგლე.

1. ნაინანატრი ნ. აზიზი.

2. ნაინანატრი ნ. სასურველი.

ნაირი ნ. მსგავსი.

1. ნაირ-ნაირი ნ. მრავალგვარი.

2. ნაირ-ნაირი ნ. ყოველნაირი.

ნაირსახეობა, სახესხვაობა.

ნაირსახოვანი ნ. მრავალგვარი.

ნაირფერადი, ფერადი, ფერად-ფერა-
დი, მრავალფერი, სხვადასხვა ფერისა,
კრელი, კრელ-კრელი.

ნაირფეროვანი ნ. 1. კრელი.

ნაიძულები ნ. არაბუნებრივი.

1. ნაკალი (ნაკალად დენა), კამარა
(სისხლის კამარა), კველი (შუქის კვე-
ლი).

2. ნაკალი ნ. ღვარი.

3. ნაკალი ნ. 2. წყარო

ნაკალად მიდიოდა ნ. მიმდინარეობდა.

ნაკალწლი ნ. 2. წყარო.

1. ნაკაჷში. ნ. ნაკაჷზი.

2. ნაკაჷში ნ. შენელებული.

ნაკაპარი ნ. 2. ბუღე.

ნაკარახევი, ჩაგონებული, თავზე
მოხვეული.

ნაკაწრი ნ. ნახოკი.

ნაკებნი ნ. ნაკბილარი.

ნაკაწრი, განაკაწრი, ნაფხკნი, ხოკი.

ნაკბილარი, ნაკებნი, ნაკებჩი.

ნაკებჩი ნ. ნაკბილარი.

ნაკეთი ნ. ნაკეთობა.

ნაკეთილარი ნ. სიკეთე.

ნაკეთობა, ნაკეთი, ნაწარმი, ნაწარმო-
ები, ნამზადი, ნახელავი, ნახელოვნები,
ნ. აგრეთვე ნაწარმი.

ნაკელი ნ. განავალი.

1. ნაკემსი ნ. ნაკუწი.

2. ნაკემსი ნ. ნაფლეთი.

1. ნაკეცი, ნაოკი, ღმეკი, „მოფხუწ-
ვით ნაწყობი“ (საბა).

შუბლს ხნული დაკრავს

და ეხლა ეგევარ

დამშორულ შრიფტით
აწყობილ „ციცკრებს“. ი. გრიშ.

2. ნაკეცი ნ. ნალენი.

ნაკეც-ნაკეცი. ნ. ფერად-ფერადი

ნაკეპნი ნ. დაკრილი.

(ხევისურები) ნაკეპნს ლოყებსა კბე-
რადენენ. ვაჟა.

ნაკვალევი ნ. 1. კვალი.

ნაკვები ნ. ნასუქი.

ნაკვეთი (მიწისა), აგარა, ნაწილი, ნაქერი, წანაქერი, უბანი, კუთხე, მონაკვეთი, (ტყისა) ფარდი, ტყესაკაფი.

ნაკვერჩხალი ნ. ცეცხლი.

ნაკვერცხალი ნ. ცეცხლი.

ნაკვეც-ნაკვეცად ნ. დაქუცმაცება.

ნაკეთი (სახისა), მონაკვეთი, მოხაზულობა.

1. ნაკვეხი ნ. ხუმრობა.

2. ნაკვეხი ნ. 5. მახვილი.

ნაკითხი ნ. მწიგნობარი.

ნაკლგონებანი 1. მოუზარებელი.

ნაკლებობა, ნაკლოვანება, უქმარობა.

უქონლობა, უყოლობა.

სკობს უყოლობა კაცისა

მომღერაისა ყოლასა. შოთა.

ნაკლებულობა ნ. გაკირვება.

ნაკლები ნ. ცუდი.

1. ნაკლი ნ. დაკლებული.

2. ნაკლი ნ. წუნი.

ნაკლმოსავლიანობა ნ. ცუდი მოსაეა-ლი.

ნაკლნაგროვი. ნ. ნაკლნაგრეფი.

ნაკლნაგრეფი, ნაკლნაგროვი.

ნაკლნაწონი ნ. წონანაკლი.

ნაკლოვანება ნ. ნაკლებობა.

ნაკლოვანი ნ. უქმარი.

ნაკლული, თავშეუდგმელი, თავმო-უყრელი, თავმოუდგმელი, თავმოუბმე-ლი. შდრ. უქმარი.

ნაკლულოვანება ნ. წუნი.

ნაკლწონა ნ. წონანაკლი.

ნაკმაზი (ფრინველთა საეცეკი), ნაკაზბი. ანარჩევი, ჩეღხი, რიოში.

ნაკოდალი ნ. ნატები.

1. ნაკოდი ნ. ნაირადევი.

2. ნაკოდი ნ. 1. ღერი.

ნაკრაფი, ნაკრაული, შეკრულა, დას-ტა, ღარადელა, (მომეილი ყანის ნაკრა-ვი) ხელუელი, ხელუერი, (ყვავილთა) თაიგული, (ფიჩხისა) კონა, (შეშისა)

გულურა, (გასადებებისა, ვაშლისა, მსხლისა, ჭირისა) ასხმულა, აცმა, (ხახ-

ვისა, ნიერისა) გალა, (თუთის ტოტე-ბისა) ჩახი, ცახი, (ისართა) ქეში, (ყურ-ძნისა, მსხლისა) ჭავანი, (მარგალიტის მძივებისა, აღუბლისა და სხე.) კუნწუ-ლა, კუნწული, შადა, (ბლისა) კუნწე-ლი, (ეკლისა) ჭალჭი, ჭალჭი, (მძივებისა) ჩანჩხურა, (გიშრისა, ქარვისა და სხვა მარცვალთა) კრიალოსანი, (ჭიჭის მარ-ცვალთა კრიალოსანი) ქარასტა, (თამბა-ქოს ხმელი ფოთლების ასხმულა) ავან-გი, (ფოთლის დიდი კონა) ლოგორო, (ყურძნისა) აკილო.

ღარადელად ასხმულ კალმახებს სი-ცილით ჩაუგდებდა პაპას კალთაში.

ვაჟა.

ვით გასწერეს ბალის კუნწული.

რომ ვიკრძნი უცხო ხილა?

ა. ყაზბ.

1. ნაკრაული ნ. ბოხჩა.

2. ნაკრაული ნ. ნაკრაფი.

ნაკრები ნ. შენაჭამი.

ნაკრები ნ. 2. ალაფი.

ნაკრტენი ნ. ბუმბული.

ნაკურთხი ნ. დალოცვილი.

1. ნაკრძალი ნ. ტყე.

2. ნაკრძალი ნ. 3. ხელშეუხებელი.

ნაკურწი, ნაკერი, ნაკლეჭი, ნაფლეთი, ნაწყვეტი, ნაბუარი (ნაბუერი), აგება (ერთი აგება ძაფი), ნაფხრეწი, განა-ფხრეწი, ნაკემსი, ნაწეწი, ნარღვევი, (ქალაღდის ნაკლეჭი) ფარტიანა, ქულა (ღრუბელი ქულა-ქულა დაიფლეთა), გუნდა (თოკი გუნდ-გუნდად დაეკიდა ტოტებზე), ნ. აგრეთვე ნატები.

მოიკა, მამალო, თუ შენი ჭავრი არ ამოვიყარო და ჩემებურად, ქორულად ნაბუერი და ბღღვენი არ აგდიოდეს.

ვაჟა.

ნაკურთხი წყალი (რელიგ.), იიაზ-გა.

ნაკურთხი, ხელთდასხმული (მღვდლად, მთავრად, ეპისკოპოსად).

ნაკუწ-ნაკუწად ქცევა ნ. დაქუცმა-
ცემა.

- ნალახი ნ. ნაცემი.
- ნალბანდი ნ. მკედელი.
- ნალევა ნ. პატარა.
- 1. ნალევი ნ. გამხდარი.
- 2. ნალევი ნ. 2. მცხარლი.
- ნალექი ნ. ბურღო.
- ნალეწი ნ. ნატეხი.
- ნალი, ლუმბა, საკედარი.
- ნალია ნ. ბედელი.
- ნალო, სათარი.

ვიგრძენ, რომ რაღამაც წამაგლო ფეხ-
ში ხელი, უსულგულო ნალოსავით ამით-
რია. ნ. ლოშ.

- ნამალევიად ნ. 2. მალულად.
- 1. ნამარდი ნ. გაუტანელი.
- 2. ნამარდი ნ. უსირცხვილო.
- ნამარდობა ნ. მზავერობა.

- 1. ნამატი ნ. ვადიდება.
- 2. ნამატი ნ. მონაჯები.
- 3. ნამატი ნ. ნაზარდი.

ნამაქიანი სიტყვა, მარილიანი სიტყვა
ოხუნჯობა, მოხერხებული პასუხი, მარ-
ჯვე პასუხი.

- 1. ნამგალა ნ. შაშვი.
- 2. ნამგალა ნ. მეგობარი.
- ნამგალი, კენცელი (კრდელი).

წაიღე ხუნცილი და სეაღდახე მოთი-
ბე. ა. უაზბ.

- 1. ნამგზავრი ნ. დაღლილი.
- 2. ნამგზავრი ნ. 3. ნავალი.
- ნამღელიად ნ. მართალი.

1. ნამღვილი, მართალი, მართებული,
სწორი, კეშმარტი, უტყუარი, უცილო-
ბელი, უდავო, უმეკელი, უსათუო,
უთუო, უებარი (უებარი წამალი), შე-
უცდომელი, შეუმცდარი, სარწმუნო,
წყალწმინდა, ნაღდი (ნაღდი სიტყვა),
ზუსტი, ზედმიწევნითი, სიტყვა-სიტყვი-
თი, მისი სიტყვა ბაჯალლო ოქროა, მისი
სიტყვა ბეჭედაა, მისწრება (ეს წამალი
მისწრებაა), კეუასთან ახლოა.

გეტყვით ამბავსა
უტყუარსა და მართალსა. ილია.

2. ნამღვილი, წმინდა წყლის, პირ-
წმინდა, მსგავსი, ზედგამოკრილი, გან-
ხორციელებული, პირწავარდნილი (პირ-
წავარდნილი მამია), გასაშტერებელი
მსგავსება, მამილა (ხასიათით ზედმი-
წევნით მამის მსგავსი შვილი).

3. ნამღვილი, ბუნებრივი, შეურევე-
ლი, წმინდა, წმინდა წყლის, შუმი,
ურიოშო, სირმა (ოქრო, ვერცხლი), ბა-
ჯალლო (ბაჯალლო ოქრო), ანკარა, თა-
ვანკარა, წყალუქრავი (ღვინო), შეურე-
ველი, ხალასი, პიტალო, უზადო, (ცხ-
ნი) სისხლიანი, წმინდა სისხლის, გა-
ვარდნილი (გავარდნილი ქურდია, ავა-
ზაქია და სხვ.) აშკარა, მამალი (მამალი
არამზადა).

4. ნამღვილი, ალალი, ღვიძლი, მკვიდ-
რი, მშობლიური, საკუთარი, თავისი
(მკვიდრი ძმა, ბიძაშვილი და მისთ.).

(გიორგის) თავისი თავი თავადისა და
მისი მეუღლის ნამღვილი შვილი ეგონა.
ე. ნიწ.

- 5. ნამღვილი, დედანი, ასლი.
- 6. ნამღვილი ნ. ნიშანდობლივი.
- ნამეტანი ნ. მეთი.

- ნამეთი ნ. მეტნაკრები.
- 1. ნამეტნავად ნ. განსაკუთრებით.
- 2. ნამეტნავად ნ. ფრიად.
- ნამეტნავი ნ. მეთი.

- 1. ნამზალი ნ. ნაკეთობა.
- 2. ნამზალი ნ. შენელებული.
- ნამზღვლვეი ნ. ნანგრევი.
- ნამთვრალვეი ნ. მთვრალი.
- ნამი ნ. ცვარი.

1. ნამიანი, ტენიანი, ლოპოიანი, ნეს-
ტიანი, სველი, თანტი, (ნამიანი ფქვილი)
ალაო, კენკოობი, ჭაობიანი ადგილი.

ნამის გაგდება, ნამის დადება, თრთვი-
ლის გაგდება, თრთვილის დადება.

ნამის ჭია, ბარუღალა, ათასფხა.
ნამკალი, ნაჩხატი, ნაჩხენტი, ნაწვე-
რალი, კაქვი, ნამჭა, ნახორი (ნარჩხა
პურისა).

ნამის დადგენა ნ. ნამ-ს გაგდება.

მტრედო, გვრიტი და ქვდანი
იქ ირევა ნაქაშია. რ. ე რ ის თ.

მარცელის საგრძნობი ნაწილი გაჰყვე-
ბა ნახორსა და ნამქას. ნ. ლო მ.

ნამეცი ნ. პატარა.

ნამეხი ნ. პატარა.

ნამეხდრევი, კლომურტი.

1. ნამორი, მორი, მონაქერი, მონა-
ვეთი, გადანაქერი, ნაწიბური, მონახერ-
ბი.

2. ნამორი ნ. კუნძი.

3. ნამორი, ნაწიბური (ნემსით ამოხ-
ვეული).

ნამოსახლარი, ნასახლარი, ნასახლა-
რევი, ნასახლკარი, ანაყარი.

საღამო ხანს... დავბრუნევი სახლში.
ანუ, უკეთ რომ ეთქვით, ნასახლარში
ვაჯა

1. ნამოქმედარი ნ. 3. საქციელი.

2. ნამოქმედარი ნ. შესრულებული.

ნამსხვრევი ნ. ნატეხი.

ნამტყრევი ნ. ნატეხი.

ნამუსგარეცხილი ნ. უსირცხვილი.

ნამუსდაკარგული ნ. უსირცხვილი.

ნამუსდაცული ნ. პატიოსანი.

ნამუსზე ხელაღებულო ნ. უსირცხ-
ვილო.

1. ნამუსი ნ. სინდისი.

2. ნამუსი ნ. 2. სირცხვილი.

ნამუსიანი ნ. პატიოსანი.

ნამუსის ახლა, გაუპატურება, პატი-
ვის ახლა, ხრწნა, გახრწნა, გაწილება.
გარყვნა, წაბიწვნა.

ამ საქციელმა გაწილებამდის მიიყ-
ვანა. ა. ყ ა ზ ბ.

შემომიცივდნენ ერთ ქერივ-ობერს,
უპატრონო დედაკაცს და ქალი გამიწ-
ბილეს. ა. ყ ა ზ ბ.

თუ თამრო ნამუსგაწილებული. ჰნა-
ხი... შემომვიცე, რომ იმის დამღუპველს
შესე დაუბნელებ. ი ლ ი ა

1. ნამუსრევი ნ. ნამცეცი.

2. ნამუსრევი ნ. ნარჩენი.

3. ნამუსრევი ნ. ნატეხი.

ნამუსრი ნ. ნატეხი.

ნამუსში ჩავდებ ნ. დარცხვენა.

ნამუსში ნავარდნა ნ. დარცხვენა.

ნამუსხლი ნ. 1. კვალი.

ნამქერი, ნანქერი, ხაწი, ნახუქარი,
ნახუქევი.

ქარი ქროდა, თოვლა, ნამქერი ტო-
ალბდა. თ. რ ა ზ.

ნამვლდვეი ნ. ნახეტარი.

ნამყო დრო ნ. განელილი.

1. ნამყოფი ნ. გამოცდილი.

2. ნამყოფი (ონში ნამყოფი), (უპა-
ტიეცემელოდ) ნავლები (სადმე ხანგ-
რძლივად ნამყოფი).

მინამ არა ვამერა, მინამ ბატონის
ნახლში ნავლებ პარმენას არ მოგეც.

ს. მ გა ლ ო ბ.

ნამყო წინარე წარსული. ნ. განელი-
ლი.

ნამცეცი ნ. პატარა.

ნამცეცი, ნახხვენი, ნახორხალი, ნაბი-
ქევი, ნახუფრალი, ნამუსრევი, ნამწეწი.

საკვირველია... ნამწეწი ფიქრი და
დარდი არა გაქვთ, საქმე სულ არ გა-
ჯაერებთ...

თ. რ ა ზ.

ნამცეცობა, შავი ორშაბათი (დიდი
მარხვის პირველი დღე).

ნამცეც-ნამცეცად ნ. 1. ცოტ-ცოტო-
ბით.

ნამწვარი, შერუჯელი, შეტრუსული,
შელანძელი.

1. ნამწვი (სანთლისა), ნასიბი, ხეწვი,
წილა.

2. ნამწვი ნ. ტრუსი.

ნამხარი ნ. ყლორტი.

ნამქა ნ. ნამყალი.

ნანა ნ. 2. მილი.

ნანატრი ნ. სასურველი.

ნანაჲ ნ. ნახული...

ნანგრევი, ნაქევი, ნამზღლევი.

1. ნანდაური ნ. მიჯნერი.

2. ნანდაური ნ. ნატრა.

ნანვა ნ. სინანული.

ნანქერი ნ. ნაშქერი.

ნაოხატი ნ. სატუსალო.

ნაოხალი ნ. მეოთხელი.

ნაოხარი ნ. ოშგადახილი.

ნაოფლარი ნ. ნაამგარი.

ნაოფლი ნ. ნაამგარი.

ნაოში ნ. ნახნავი.

ნაოქი ნ. ნაქევი.

ნაოხარი, ნაოხრალი, ოხრალ დავზე-
ბული, უპატრონოდ მიტოვებული.

ნაპარავი ნ. ნაქურდალი.

ნაპარტალი ნ. ნაცვამი.

1. ნაპატყევი ნ. აზიზი.

2. ნაპატყევი ნ. ნასუქი.

ნაპაქსი ნ. ობი.

ნაპერწყალი, (ნაპერწყალთა კონა)
ბურჯღული (შეშა ბურჯღულს ისვრის).

(მცირე ნაპერწყალი) წინწყალი, სყვი.

ნაპერწყლების ყრა ნ. ბრწყინვა.

ნაპირებიდან გაღმოვარდნა ნ. გადა-
ღინება.

ნაპირზე გამოგდება ნ. გამორიყვა.

1. ნაპირი ნ. 2. კიდე.

2. ნაპირი, წყლის პირი, კიდე (მღი-
ნარისა და სხვ.).

წარვედ წყლისა პირს სევდიანი
ფიქრთ გასართულად. ნ. ბარათ.

3. ნაპირი ნ. 1. წყრი.

4. ნაპირი ნ. წვეტი.

ნ. ნაპირი ნ. 2. ნაწიბური.

1. ნაპობი ნ. ნატეხი.

2. ნაპობი ნ. 1. ღერი.

ნაპობი ნ. ქონიანი.

1. ნაპრალი ნ. ბზარი.

2. ნაპრალი ნ. ხვრეტი.

ნაპურალი, ნაქურალი, ნაფეტვარი,
ნაყანები.

ნაპურმარილვეი, ნაპურღვინვეი, პურ-
მარილნაკვამი.

დიდი ხალხი მიჰყვებოდა. მიუვალე-
ბულს, ეტუობოლათ... ნაპურღვინვეი

იუნჯნ. რასაც... ამტყეებდა აწითლებუ-
ლი დავლი.

კ. ლომ.

ნაპურღვინვეი ნ. ნაპურმარილვეი.

1. ნაეური ნ. ბერდო.

2. ნაეური ნ. ნახალი.

1. ნარაქლეში ნ. მამალი ცხოველი.

2. ნარაქლეში ნ. აქლეში.

ნარაზილი ნ. 2. ნაჩხატი.

ნარავეი ნ. 1. ნერგი.

ნარავეები, ნარავა-ნათესი.

ნარავები ნ. 2. ხვედრი.

ნარავილა ნ. კალიონი.

ნარადა ნ. ბითუმად.

ნარევი ნ. 2. დომხალი.

ნარ-ევალი ნ. ევალი.

ნარეობა ნ. 2. დომხალი.

ნარეცხი ნ. ნარცხი.

ნარვალი ნ. ჩახრამული ადგილი.

ნართალად თქმა ნ. სიტყვის გა-
დავრა.

ნართაული ნ. გადაკრულ სიტყვა.

ნართაული სახელი ნ. მეტსახელი.

ნართი, ნასთი.

ნარი ნ. ევალი.

ნარეტრაქვეი ნ. განთიადი.

ნარიული ნ. ნარიყი.

ნარიყი, მონაყარი, მონატანი, კორო-
ნი, მოყრილი, რიკრიყი, ქარქარაყი.

მრავალი მღინარე მორბის, ამით ბეე-
რი ნარეი, ჩაღებულია და ხის ფოთო-
ლი მოაქვთ თან. ი. კოგეცბ.

1. ნარკვევი ნ. ამონაწერი.

2. ნარკვევი ნ. გაწმინდილი.

3. ნარკვევი ნ. ნაწრომი.

ნარმა ნ. ტილო.

ნარნარად ნ. მღოვრედ.

1. ნარნარი ნ. აზიზი.

2. ნარნარი ნ. კოხტა.

3. ნარნარი ნ. ლამაზი.

4. ნარნარი ნ. სასიამოვნო.

ნარუქი ნ. ახალი.

ნარღვეი ნ. ნაეუწი.

1. ნარჩევი ნ. ნარჩენი.

2. ნარჩევი ნ. ტანდი.

ნარჩენა, ნარჩომი, ნარჩევი, ნატამა-
ლი, ნასასი, ნაპირი (აბრეშუმის კისს

ლასტებზე ნარჩენი-ნაყორტნი ღერო-
 ები, საყრისი, ნაყარი, ნაყარნუყარი,
 ნარჩიელა, ნამუსრევი, ხურდამურდა,
 ნაქამნუქამი (უშნოდ, ულანათოდ ნაქა-
 მი), გამონავალი, ხაბახუბა, (სასალახოსი)
 განაყარი, (მარცვლეულისა) ნაქაში ნ.
 აგრეთვე ანაყარი.

... როცა მთელი ცხოველების კრება
 მივიდა დათვის დასატირებლად, თავიან-
 თი ბატონის ნახევარი ლეშიდა დაუხ-
 ვდათ, ისიც ნაჩიგენი, ნაქამნუქამი.

ვ ა უ ა

- 1. ნარჩიელა ნ. ვიგინდარა.
- 2. ნარჩიელა ნ. ნარჩენი.
- ნარჩომი ნ. ნარჩენი.
- ნარცხი (ქურკლისა და სხვ.), ნაწუნო
 ნარცხი, ნაბანი წყალი.
- ნა ნ. სტივირი.
- ნასადილევი, სადილნაქამი.
- ნასამალი ნ. მესამედი.
- ნასასმლარი ნ. მთერალი.
- ნასმურევი ნ. მთერალი.
- ნასაუბრევი ნ. ნათქვამი.
- 1. ნასახი ნ. ნარჩენი.
- 2. ნასახი ნ. 1. კვალი.
- 3. ნასახი ნ. ნახატი.
- ნასახლარი ნ. ნამოსახლარი.
- ნასახლყარევი ნ. ნამოსახლარი.
- ნასახლყარი ნ. ნამოსახლარი.
- ნახერი ნ. კალარა.
- ნახესხები ნ. ნავალევი.
- ნახესხი ნ. ვალი.
- ნახვამი ნ. მთერალი.
- ნახვამ-ნაქამი ნ. მძღლარი.
- ნახენი მიწა ნ. 2. ნაჩხატი.
- ნახერეტი ნ. 2. ფორი.
- ნახთი ნ. ნართი.
- ნახი ნ. ულამაზო.
- ნაიამოვნები, ნაამები, ამებული,
 დაღინებული, დამტყბარი.

შენ ყველაკი ვაამე
 მე, ვერას ვერ ამებულმან. შოთა.
 ნასიარულევი ნ. გამოცილილი.
 1. ნასიბი ნ. ბედი.

2. ნასიბი ნ. ნაქვი.
 ნასიყეთარი ნ. სიყეთე.
 ნასიციხი, გამონაყარი, სხვირპლი, ბუკ-
 რი, ზღმურდლი, ძიძიბები (სახეზე ძი-
 ძიბები გამოაყარა), ლღღღები, დაღღ-
 ლღღებულღი, ნათავარი (ბევშეს ნა-
 თავვარი გამოაყარა).

- ნასკდომი ნ. ბზარი.
- ნასკვი ნ. კვანძი.
- ნასმენი, ვავონილი, მოსმენილი, ნას-
 მენ-ნანახი, ნასმენ-ნახული.
- ნასმენ-ნანახი ნ. ნასმენი.
- ნასმენ-ნახული ნ. ნასმენი.

- 1. ნასუფრალი ნ. ნამკეცი.
- 2. ნასუფრალი ნ. გასაკითხი.
- ნასუქი, გასუქებული, ნაპატეები, მო-
 კეთებული, გაბუდაყებული, ნაყვები,
 კმეული, ნაქმევი, გალაღებული, გასა-
 ლისებული, ნაზარდა, (დედის რძით
 ნასუქი) ნაფუჩქნარი, (ნასუქი ღორი
 ცხვარი) ქოსმენი, (ნასუქი თხა) ნა-
 ხიზი, (კარვად მოვილილი ცხენი) ნაურ-
 ვალი.

ერეკლე ბატონიშვილი
 ნაურვალ ცხენზე მჭდარაო. ხალხ.

- ნასუიღობა ნ. ყიდვა-ვაყიდვა.
- ნასუიღობის ქალადლი ნ. სიგელი.
- ნასწავლი ნ. განათლებული.
- ნასხები ნ. ნატეხი.
- 1. ნატამალი ნ. ნარჩენი.
- 2. ნატამალი ნ. ჩამომავლობა.
- 3. ნატამალი ნ. 1. კვალი.
- 4. ნატამალი ნ. პატარა.
- ნატამალიც აღარ დარჩა ნ. დამთავ-
 რება.

- ნატარები ნ. ნაცვამი.
- 1. ნატანჯი ნ. დაღლილი.
- 2. ნატანჯი ნ. ტანჯული.
- ნატერფალი ნ. 1. კვალი.
- ნატეხი, ნაპობი, განაპობი, ნამტრე-
 ვი, დანეცილი, ნამსხვრევი, ნავლეჯი,
 ნაქერი, ნალეწი, ხვიბერი, ნატეჯი, ანატ-
 ეჩი, ნამუსრევი, ნამუსრაფი, ნამუსრი,
 ნახლეჩი, ხვიბერი, ანახეთი, ანახლე-
 ტი, განაყეთი, მონაყეთი, ნაკოდ-
 ლი, განაქერი, მონაქერი, ჩამონაქე-

რი, ჩამონავეთი, ღერი (ერთი ღერი შეშა), ნასხები, ჩამონასხები, (მცირე ნატყვი შექრისა, ქვაპარისა) კენიტი, კანონი, (ზოგი მცენარის ბოლქვის ერთი ნაწილთაგანი) კბილი (ერთი კბილი ნი-ოზი). ნ. აგრეთვე ნაკეწი.

ჩემან ხმლითა განაკეთი
ნახეს, მეტად გაუკვირდეს. შოთა.

ომანმა ისევ დაუშინა კერი კარგბს
ისე, რომ ფიცრების ნატყვები აქეთ-
იქით იფრებოდა. დ. კლდ.

მკლავები ძირს დამეშვა,
ეთი ნახები ორი ტოტი. ი. გრიშ.
მის წინ ეყარა ნამუსრავი: ყველგ
ოგზი, ძეხვი. ვ. ბარნ.

ნატყფარი ნ. ნიშანი.
ნატყრა, სურვილი, საწადელი. მურა-
ზი, გულის მურაზი, გულისთქმა. გულის
წადილი, ნანდაური.
ნატი ნ. ხალიჩა.

- ნატისუსალი ნ. ტრუსი.
- ნაფოტა კბილები ნ. ულამაზო.
- ნაფშენი ნ. ფხენილი.
- ნაფხენი ნ. ფხენილი.
- 1. ნატიფი ნ. კობა.
- 2. ნატიფი ნ. ლამაზი.
- 3. ნატიფი ნ. 2. სათუთი.
- 4. ნატიფი ნ. ქანდაკება.
- ნ. ნატიფი ნ. ნაზექი.

ნატყენი. ტყენილი, მტყიანი, მტყი-
ნეული (მტყიენული ადგილი, საჭიბი).

- ნატყერი ნ. ნახეჩი.
- ნატრუსი ნ. წატრუსული.
- ნატუსალი ნ. წატრუსული.
- ნატუსალარი, ციხეში ნაჯდომი.
- ნატყები ნ. ნატყეში.
- ნაუბარი ნ. ნათქვაში.
- ნაურვალი ნ. ნასუქი.
- ნაურძალი ნ. 1. კვალი.

- 1. ნაუცხადევად ნ. ანახლად.
- 2. ნაუცხადევად ნ. სახელდახლოდ.
- ნაუცხათევი ნ. გაუფრთხილებელი.
- ნაფენი ნ. ფენილი.

ნაფენობა ნ. შიგამივი.
ნაფერდალი ნ. ცსიმი.
1. ნაფეტვარი ნ. ნაპურალი.
2. ნაფეტვარი ნ. სოკო.
ნაფეშაშარი ნ. საჩუქარი.
ნაფეშაშევი ნ. საჩუქარი.
ნაფეხური ნ. 1. კვალი.
ნაფთი ნ. ბელტი.
ნაფიცი ეფილი. ნ. ვეკილი.

ნაფლეთი ნ. ნაქელი.
ნაფოტი, ჩინჩხვარი, ნახუწი, ყვარი.
ხეშური, ოფეტი, ორფეტი, სახმელეზე-
ლი.

დაბნელებულ სენაში, რომელსაც ოფ-
ნაე ანათებდა მბუტყევი ყვარი... იქდა
პატარძალი. ა. ყაზბ.

ნაფოთლარი, ფოთლის ნაჭვალევი.
ნაფუზარი ნ. 1. მიწა.
ნაფუტჯი ნ. უბეკლო.
ნაფუშავი ნ. 2. მოშლილი.
ნაფუხნარი ნ. ნასუქი.
ნაფუშენი ნ. ნამცეცი.
ნაფურუცი, უხეიროდ ნაზელი.
1. ნაფცქენი, ნათალი.

ზოგი მკადს მოათრევდა, ზოგი —
პურს, ზოგი — ნიგოზს, ზოგი — მსხლის
ნათალს. თ. რაზ.

2. ნაფცქენი ნ. გარეკანი.
ნაფხაკნი ნ. ნაყარი.
ნაფხენი ნ. ნამცეცი.
ნაფხერჯი ნ. ნაყური.
ნაქანდაკარი ნ. ქანდაკება.
ნაქანდაკები ნ. ქანდაკება.
ნაქალაქარი, ნაქალაქევი.
ნაქალაქევი ნ. ნაქალაქარი.
ნაქანდაკევი ნ. ქანდაკება.
1. ნაქარგი ნ. ქსოვილი.
2. ნაქარგი ნ. ჩივილი.

ნაქარევი (ნაქარევი ვაშლი და სხვ).
ნაქარი, ძირნაყარი, ნაყარი, ჩამონაყარი,
ჩამონაყენი, ჩამონაგდები.

გვირდოდა აგვეკრითა ნაქარი ვაშლი
და პირი ჩაგვეტყბარუნებინა
ა. გოგებ.

ნაქარი ნ. ნაქარევი.
 ნაქი ნ. პატარა ენა.
 ნაქები ნ. ცნობილი.
 ნაქეიფარი ნ. მთვრალი.
 ნაქერალი ნ. ნაპურალი.
 1. ნავსი ნ. ანძა.
 2. ნავსი ნ. ნაქსოვი.
 ნაქნარი ნ. შესრულებული.
 ნაქსოვი ნ. ქსოვილი.
 ნაქსოვი ყუფლის მოქცევა ნ. თვალი ჩაქარდნა.
 ნაქურდალი, ნაპარავი, მოპარული.
 ნაარმევი (ნაარმები).

ნაარმევი ვის შერჩენია; ქარის მოტანილს ისევ ქარი წაიღებს.
 ს. მ. გ ა ლ ბ.

ნაქურთალი ნ. გარეკანი.
 ნაქურჩალი ნ. გარეკანი.
 ნაქურჩალი ნ. გარეკანი.
 1. ნაქცევი ნ. ნათხარი.
 2. ნაქცევი ნ. ნანგრევი.
 ნალამევი, ნალამური (ნალამური რძე) ლამეგამოვლილი, წინა ღამისა, წუხანდელი.

... მთქნარებით და ზარმაცად სწმენდა საღამოსათვის ჭერ კიდევ წუხანდელ გაქონილ შანდალსა.

- 1. ნალამური ნ. ნალამევი.
- 2. ნალამური, ლამევადასული.

ნალამურია, მთვარემ გაცურა, უკრავს დაირა დაქანცული.
 ბ. ლ ე ო ნ.

- 1. ნალარა. ნ. ბუკი.
- 2. ნალარა, დიპლიბიტო.
- ნალდი ნ. 1. ნამდვილი.
- ნალდი ფული გადავისხადე ნ. ფულის გადახდა.
- ნალდი ფული დაუთვალე ნ. ფულის გადახდა.
- ნალდი ფული ჩაუუთვე ნ. ფულის გადახდა.
- ნალეზი, არაუანა, ზუმა.
- 1. ნალერჯი ნ. დართშილი.

2. ნალერჯი ნ. ტლანტი.
 ნალევი აზრი ნ. 2. გაყვილილი.
 ნალვარევი ნ. ღვარი.
 ნალვაწი ნ. ნაამგარი.
 1. ნალველი (ნალველა) ნ. დარდი.
 2. ნალველი (ნალველა), ღვიძლი.
 დედას სხვა გულზე აქვს, სხვა ნალველა.
 ი. გ რ ი შ.

ნალველის გამსივებელი ნ. აბეზარი.
 ნალველმორეული ნ. მოწყენილი.
 ნალველნარევი ნ. მოწყენილი.
 ნალვენთი ნ. წვეთი.
 1. ნალვერდალი ნ. ნაცარი.
 2. ნალვერდალი ნ. ცეცხლი.
 ნალვინევი (ნალვინები) ნ. მთვრალი.
 ნალიტა ნ. პატარა.
 ნალვლიანი ნ. მოწყენილი.
 ნალუნი, ღუნეილი, მოხრილობა, ხეული, კლაკნილი, ნაკეცი, ნალრევი.

ნალი ნ. ზღაპარი.
 1. ნაყარი ნ. ნარჩენი.
 2. ნაყარი ნ. ნაქარტვი.
 3. ნაყარი ნ. ყლორტი.
 ნაყარნუყარი ნ. ნარჩენი.
 ნაყანები ნ. ნაპურალი.
 ნაყაში ნ. მღებავი.
 1. ნაყაჩადარი ნ. ავაზავი.
 2. ნაყაჩადარი, ნადავლი.
 ნაყვა, ბეგვა, ვეფვა, ჩეჩქვა, ჭიჭვა.

ნაყვეილარი ნ. პირნაყვეილარი.
 ნაყი ნ. წესი,
 ნაყილი ნ. ნაეპრი.
 ნაყიში ნ. დაკლებული.
 1. ნაყოფი ნ. ნაწარმი.
 2. ნაყოფი ნ. მიღწევა.
 ნაყოფიერი ნ. პოხიერი.
 ნაყოფის გამოღება ნ. ნაყოფის მოტანა.
 ნაყოფის გამოღები ნ. 1. პოხიერი.
 ნაყოფის მომცემი, ნ. 1. პოხიერი.
 ნაყოფის მოტანა, ნაყოფის გამოღება, მოსავლის მოცემა.
 ნაყოფის ჩამოშლა ნ. მუცლის მოშლა.

ნაყოფმდიდარი ნ. პოხიერი.
 ნაყშები, სურათები, სახეები, ანდაზი (ქსოვილზე).
 ნაყშიანი ნ. კრელი.
 ნაშალი ნ. ხურდა.
 ნაშაშრი ნ. დასერილი.
 ნაშენები ნ. შენობა.
 1. ნაშენი ნ. მონაგები.
 2. ნაშენი ნ. შენობა.
 3. ნაშენი ნ. ჩამომავლობა.
 ნაშვილევო, შვილობილი, შვილად აყვანილი.
 ნაშთი ნ. შენარჩენი.
 ნაშიერი ნ. ჩამომავლობა.
 ნაშობი ნ. დაბადებული.
 ნაშოვარი ნ. ნაამაგარი.
 ნაშოვნი ნ. ნაამაგარი.
 ნაშოვნ-ნაამაგვეი ნ. ნაამაგარი.
 ნაშომი, შრომა, სამუშაო, შემოქმედება, შემონაქმედი, თხზულება, ქმნილება, ნაწარმოები, გამოკვლევა (გამოკვლევა დაწერა), ნარკვევი (მაგ., ქართულ ლიტერატურის ისტორიის ნარკვევი). ნ. აგრეთვე ნაკეთობა.
 ნაშრომ-ნაღვაწი ნ. ნაამაგარი.
 ნაშრომ-ნაჭირნახულები ნ. ნაამაგარი
 1. ნაშური ნ. ყუაფიცარი.
 2. ნაშური ნ. ტილო.
 ნაჩენი ნ. ძენძი.
 ნაჩეჩი ნ. ძენძი.
 ნაჩები ნ. დაჭრილი.
 1. ნაჩვრები ნ. ფორი.
 2. ნაჩვრები ნ. ხვრეტილი.
 ნაჩლიქარი ნ. 1. კვალი.
 ნაჩორენი ნ. ნათალი.
 ნაჩუმათეველ ნ. ჩუმად.
 ნაჩრობა ნ. უბედურება.
 ნაჩუქარი (ნაჩუქარ ცხენს კბილი არ გაეისინჯება), ნაჩუქი, ნაჩუქები, ნაფეშქაშარი, ნაფეშქაშევი, ნაძღენი, ნაძღენევი, მიძღენილი, ძღენად მინართმევი, ძღენად მინატანი, ბოძებული, ნაბოძები ნაბოძვარი, მიმადლებული, მინიჭებული. ნ. აგრეთვე საჩუქარი.
 ნაჩუქები ნ. ნაჩუქარი.

ნაჩუქი ნ. ნაჩუქარი.
 ნაჩუქრობის ბარათი ნ. სიგელი.
 ნაჩქარეველ ნ. სწრაფად.
 1. ნაჩქარევი ნ. 2. ნაადრევი.
 2. ნაჩქარევი ნ. გაუფრთხილებელი.
 ნაჩხაზნი ნ. ნაჯღაზნი.
 1. ნაჩხატი ნ. ნამკალი.
 2. ნაჩხატი, კრცხალი, დასვენებული მიწა, ნასვენი მიწა, ნარბილი, ნაძველარი, ნაყამირალი.
 3. ნაჩხატი ნ. ჩანჩქერი.
 ნაჩხენტი ნ. ნამკალი.
 ნაჩხირკედელავეები ნ. 5. ნაწვალეები.
 ნაცდი ნ. გამოცდილი.
 ნაცად-ნაცნობი ნ. გამოცდილი.
 ნაცარი, ლვერფლი, ავლი, ნალვერდული.
 ნაცარტუტად ქცევა ნ. გაოხრება.
 ნაცარქეჟია ნ. ზარმაცი.
 ნაცარწმინდა ნ. თუთქი.
 ნაცარწმული ნ. თუთქი.
 1. ნაცვალგება ნ. ზღვევა.
 2. ნაცვალგება ნ. შურისძიება.
 1. ნაცვალი ნ. 1. მაგიერი.
 2. ნაცვალი ნ. მოადგილე.
 'ნაცვაში, გამონაცვალი, ნახმარი, ნაპარტალი, ნატარები.
 ნაცელი, ნათობი, მოთიბული.
 ნაცვლად, სანაცვლოდ. მაგიერ, მაგიერში, მაგიერად, სმაგიეროდ, საბადლოდ, ადგილას (ჩემ ადგილას, შენ ადგილას და სხვ.), მდგომარეობაში (ჩემს, შენს, მის მდგომარეობაში), მოძვ. წილ. (თვალი თვალის წილ, კბილი კბილის წილ).
 მისად სანაცვლოდ მოვილხენ-
 თქვენთანა საუბარითა. შოთა.
 (სპილო) კვუაზე კი სუსტი იყო... მაგიერში... კეთილი რამ ბრძანდებოდა.
 რ. ერისთ.
 ნაცვლება ნ. თავდადება.
 ნაცემი, ნაბეგვი, ნაგვემი, გაპენტული, ნალახი. გაჯოხილი, გალახული, ნატყები, ნაწამები, თავპირდამტკრეული, გასილაქებული. ნ. აგრეთვე ცემა.
 ნაცილი ნ. ცილი.

- 1. ნაცოდვილარი ნ. 1. გამოგონება.
- 2. ნაცოდვილარი ნ. არაბუნებრივი.
- 3. ნაცოდვილარი ნ. 5. ნაწვლები.

ნაცრისფერი, რუხი, ლეგა, ყომრალი, თაგის ფერი, ლეგლურჯა (ლეგლურჯა ლერისა), მგლის ფერი, მიწის ფერი (მიწის ფერი ელო სახეზე), მეგრულა (ქათამი). ნ. აგრეთვე სისვი.

ხტუნია, ლეგა-პრიკინა მთელი ზაფხული გალობდა. აკაკი.

ნაცური (ნაცური ლეჩაქი), ჩიგინი, ნაქარგი, მოქარგული, ამოქსელილი.

ნაცქაფი ნ. სასწრაფო.
ნაცხენტალი ნ. ხიწვი.

- 1. ნაძალადევად ნ. უხალისოდ.
- 2. ნაძალადევად ნ. ძალად.

ნაძალადევი ნ. არაბუნებრივი.

ნაძერწი ნ. ქანდაკება.

ნაძველარი ნ. 2. ნაჩხატი.

ნაძვნარი ნ. ტყე.

ნაძარცვი ნ. 2. ალაფი.

ნაძარცვ-ნაგლეჯი ნ. 2. ალაფი.

ნაძენძი ნ. ძენძი.

ნაძირალები ნ. 2. ბრბო.

ნაძირალი ნ. ბურღო.

1. ნაძირი ნ. ვანჯალი.

2. ნაძირი ნ. ნარჩენი.

ნაძლევი ნ. სანაძლეო.

ნაძრახი ნ. მრუში.

ნაძღვნევი ნ. საჩუქარი.

ნაძღვნი ნ. საჩუქარი.

ნაწადი ნ. სასურველი.

1. ნაწამები ნ. ტანჯული.

2. ნაწამები ნ. ნაცემი.

1. ნაწარმი ნ. ნაკეთობა.

2. ნაწარმი, ნაყოფი.

1. ნაწარმოები ნ. ნაკეთობა.

2. ნაწარმოები ნ. ნაშრომი.

ნაწღობი ნ. ბურღო.

1. ნაწვეარი, სახსარი.

სხვადასხვა ნაწვეარებს აღმინანისსა გან ერთი და იგივე მოთხოვნილება აქვს? აკაკი.

2. ნაწვეარა (მათემ.), წილადი.

1. ნაწენი ნ. ნაკუწი.

2. ნაწენი ნ. ძენძი.

1. ნაწვალევი ნ. დაღლილი.

2. ნაწვალევი ნ. ტანჯული.

3. ნაწვალევი ნ. არაბუნებრივი.

4. ნაწვალევი ნ. ნაცემი.

5. ნაწვალევი, ნაწვალ-ნატანჯი. ნაცოდვილარი, ნაჩხირკედელავები.

ნაწვალ-ნატანჯი ნ. 5. ნაწვალევი.

ნაწვერალი ნ. ნამკალი.

ნაწვენევი ნ. გამოცდილი.

ნაწიბურებიანი, ქღვებიანი.

1. ნაწიბური ნ. არშია.

2. ნაწიბური ნ. 3. ნამორი.

3. ნაწიბური, ნაპირი, ყრალი, სილიფი.

ნაწიბურის ამოხვევა ნ. დავვირისტება.

ნაწილადევი ნ. 2 ხედრი.

1. ნაწილაკი ნ. ნაკუწი.

2. ნაწილაკი, წილადი.

ნაწილება ნ. რგუნება.

1. ნაწილი ნ. 6. თავი.

2. ნაწილი ნ. ნაკვეთი.

3. ნაწილი ნ. 2. ხედრი.

ნაწიწკნი ნ. ნაჩიჯნი.

ნაწლავი, ქუსეტი, კოლინჯი, ნაკყაპუტეები, წილები.

ნაწლავების დაურევიება ნ. მოკვლა.

ნაწნავი ნ. 1. დალალი.

ნაწრეტი ნ. ნახადი.

1. ნაწური ნ. ბურღო.

2. ნაწური ნ. ნახადი.

ნაწური ნ. ნარცხი.

ნაწვალბები ნ. საჩუქარი.

ნაწვენი, გულნაკული, გულნატყენი, გულდაკლებული, განაწვენებული, გულდაჩაგრული, გულნათუთქული, შუერაცხუოფლი.

ნაწვეტ-ნაწვეტად ნ. დაქუცმაცება.

1. ნაწვეტი ნ. ამონაწერი.

2. ნაწვეტი ნ. ნაკუწი.

ნაწვამი ნ. მაძარი.

ნაწვამ-ნასვამი ნ. მაძარი.

ნაწვამნუკამი ნ. ნარჩენი.

1. ნაქდევი ნ. ნიშანი.
 2. ნაქდევი ნ. დაქრილი.
- ნაქედი, სხმული (ლითონი).
1. ნაქერი ნ. ნაქეთი.
 2. ნაქერი ნ. ნაქუწი.
 3. ნაქერი ნ. 3. ცალი.
- ნაქერ-ნაქერ ნ. ზოლ-ზოლად.
 ნაქერეტი ნ. ხერეტილი.
 ნაქი ნ. წენგო.
 ნაქირვები ნ. ნაამაგარი.
 ნაქირნახულევი ნ. ნაამაგარი.
 ნაქმევი ნ. ნასუქი.
 ნაქრევიანი ნ. დაქრილი.
 ნაქრევი ნ. ნაიარევი.
1. ნაქრილობევი ნ. ნაიარევი.
 2. ნაქრილობევი ნ. დაქრაილი.
- ნაქუპი ნ. გარეკანი.
 ნაქუპის შემოცლა ნ. გაქურჩნა.
 ნაქუპ-ნაქუპად ქცევა 1. ტეხა.
 ნაქუაუბეები ნ. წელები.
 ნახა ნ. იწენია.
- ნახალი, გამონახალი, ნაწური, გამონა-
 დენი, გამონაწერი, გამონაყური, ნაყუ-
 რი, ნაწრეტი; გამონაწრეტი.
 ნახარჯი, დახარჯული, დანახარჯი, გა-
 დახდილი ნ. აგრეთვე ხარჯი.
 ნახატი, ნასახი, გამობატულემა, გამო-
 ნასახი, გამოსახულება.
 ნახევარ-კამაი ნ. გროში.
 ნახევარი ფუთი ნ. ბათმანი.
 ნახევი ნ. ნაქუწი.
 ნახეთქი ნ. ბზარი.
 ნახელავი ნ. ნაქეთობა.
 ნახელოვნები ნ. ნაქეთობა.
1. ნახვა ნ. განცდა.
 2. ნახვა. ნ. 3. გასინჯვა.
3. ნახვა, სანახავად მისვლა, წვევა
 (ეწეია), მონახულება (მოინახულა), მო-
 კითხვა (მოაკითხა), მოსაკითხავად წას-
 ვლა.
4. ნახვა ნ. 2. შენიშვნა.
 5. ნახვა ნ. 2. ჩვენება.
 6. ნახვა ნ. ცქერა.
 7. ნახვა. ნ. 1. მოხელემა.
 8. ნახვა ნ. 1. მონახვა.

9. ნახვა, მკერნალობა, გასინჯვა (ავად-
 მყოფისა).

მახლობელ სოფლებში... ხშირად უხ-
 დებოდა მარას... ავადმყოფების ნახვა
 და მკერნალობა. ა. ქუთათ.

ნახველი, ამონახველი, ხრასტი, ნაზლა.
 ნახველის ამოღება ნ. ამოფურთხება.
 ნახვის მონატრული, დაწუხებული,
 მონასული.

დაწუხებულმა, არაგვო,
 რო გნახე, გავიხარეო. გაყა.

ნახვრეტი ნ. ხერეტილი.
 ნახიზი ნ. ნახარდი.

ნახირი, ჯოგი, ჭელვა, დასი, მროწ-
 ლე, კოლტი. ნ. აგრეთვე ფარა.

და იყო მისა პირეტუვი არვე ცხო-
 ვართა და მროწლე ძროხათა. დაბად.

ნახიკო ნ. ხოხოზიკი.

1. ნახმარი ნ. 1. გაცვეთილი.
 2. ნახმარი ნ. ნაცეპი.

ნახმევი ნ. გამოძახილი.

1. ნახნავი ნ. მოხნული.

2. ნახნავი, ხნული, ყანა, ყანობირი,
 საყანე, საყანური, თერძული, ხოდაბუ-
 ნი, მინდორი, ანეული, ნაოში, აოშეი-
 ლი მიწა.

დღის მეგრე იყო, მოუხნეს
 ერთი დღის მიწა ნაოში. რ. ერისთ.

3. ნახნავი ნ. 1. მიწა.

ნახნავ-ნათესი ნ. მოხნული.

ნახოკი, ნაქაწრი (ნაქაწრი ლოყები).

1. ნახორი ნ. ზეინი.

2. ნახორი ნ. ნამკალი.

1. ნახორხალი ნ. გასაკითხი.

2. ნახორხალი ნ. ნამკეცი.

ნახული, ნანახი, ხილული, ნახულ-გა-
 გონილი, ნასმენ-ნანახი, ნახულ-ნასმენი.
 ნახტომის შემლა ნ. შეცდომა.

ნახუცარი, ნამღვლევი, გაქრეკილი
 (ბერი, მღვლეი).

ნახუწი ნ. ნაფოტი.

ნაჯაო ნ. ჩახრამული ადგილი.

ნაჯაფი ნ. ნაამაგევი.

ნაწახი ნ. ცელი.

1. ნაწახირევი ნ. არაბუნებრივი.

2. ნაწახირევი ნ. ნაამაგარი.

ნაწიგნი, ნაწიფნი, ნაგლეჯი.

ვის ეკადრება შენი უმსგავსი ნისკარ-ტით და ბრკყალებით ნაწიგნი ლეში?

პ ა შ ა.

ნაქლანი, ნახანნი, ახხაბაჩხა ნაწერი, ბატისფეხურად ნაწერი.

1. ნგრევა, დანგრევა, დაქცევა, მინგრე-მონგრევა, მოოხრება, გაოხრება, გაჩანაგება, მომზღვლევა (წყალდიდობამ კედელი მოამზღვლია).

სანგრევსა და მონასტრებს დააქცევს, მიანგრ-მონგრევს. ი ლ ი ა.

2. ნგრევა ნ. 19. შლა.

ნღომა ნ. 2. მინღობა.

ნღომა ნ. სურვილი.

ნღობადაკარგული ნ. სახელგატეხილი.

ნღობით აღჭურვილი ნ. რწმუნებული.

1. ნება, ნება-სურვილი, ნებაყოფლობა, მოსურვება (როგორც მოესურვება), მოქეიფიანება (როგორც მოქეიფიანება), სურვილნება.

და ვერ უარყვოფ მსოფლიო კრების დაკანონებულს სურვილ-ნებასა.

ა კ ა კ ი.

2. ნება ნ. უფლება.

ნებადართულია ნ. 2. შეიძლება.

ნება-ნება ნ. მღოვრედ.

ნებადაურთველად ნ. დაუკითხავად.

ნებაზე მიგდება. ნ. ნების მიცემა.

1. ნებაზე მიშვება ნ. განებივრება.

2. ნებაზე მიშვება, თავის მიწებება,

თავისუფლების მიცემა.

3. ნებაზე მიშვება ნ. ხელის შეშვება.

ნება-ნებასა ნ. მღოქრედ.

ნებაართვა, ნებისდართვა, ნების მი-

ცემა, დასტური.

ნებაართვის გარეშე ნ. დაუკითხავად.

ნება-სურვილი ნ. 1. ნება.

ნებაყოფლობა ნ. 1. ნება.

ნებაყოფლობით ნ. მოირიებო.

ნებელობა ნ. ნებისყოფა.

ნებიერი ნ. აზიზი.

ნებივრად გაზრდილი ნ. აზიზი.

ნებივრად განსვენება ნ. განცხრომა.

1. ნებივრობა ნ. განებივრება.

2. ნებივრობა ნ. განცხრომა.

1. ნების მიცემა, ნებაზე მიგდება, მიშვება, მიწებება, (აღვირისა) წაყრა.

2. ნების მიცემა ნ. ნებაართვა.

3. ნების მიცემა ნ. ხელის შეშვება.

ნებისყოფა, ნებელობა.

ნეგრი ნ. ზანგი.

ნელღეული ნ. 3. ხამი.

ნელღეულობა ნ. 3. ხამი.

1. ნელღი ნ. ახალი.

2. ნელღი ნ. მკვახე.

3. ნელღი, უში, მოუხარწავი, უგბო.

ნელღი თევზი, ცოცხალი თევზი.

4. ნელღი, გამოუშრობელი, ტენიანი.

სანამ წნელი ნელღია, მანამ უნდა დაგრიბო. ა ნ დ.

ნელღი ლობიო ნ. მწვანე ლობიო.

ნელღი შეშა, ტეხი.

ნეზჭტ ნ. დედალი ცხოველი.

ნეკერი ნ. ყლორტი.

ნეისოღენა ნ. პატარა.

1. ნელა ნ. მღოვრედ.

2. ნელა ნ. ფრთხილად.

3. ნელა, ნელი ხმით, ხმადაბლა.

ნელად ნ. მღოვრედ.

ნელთბილი, მოთბო, (წყალი) დუბე-ლა, ჩინჯილი, ჩინჯიხი, სას. ლელენი ნ. აგრეთვე ნელცივი.

ნელი (ნელი ხელი აქვს), გვიანი, მყო-ვრი, მყოვრიანი, ბლანტი, ჩანჯალი, ნ. აგრეთვე დინჯი.

ნელი ხმით ნ. 3. ნელა.

1. ნელ-ნელა ნ. თანდათან.

2. ნელ-ნელა ნ. მღოვრედ.

ნელასცხებელი ნ. 1. მური.

ნელცივი, მოცივო, მოვრილო. ნ. აგრეთვე ნელთბილი.

ნემსვა ნ. 1. დაკერება.

ნემსი არ ჩავარდება ნ. სიფიწროვე

ნემსაპარია ნ. მუშლი.

- ნემსის ყუნწში გაძვრენა ნ. ჩავრა.
 ნემსკავი ნ. ანკისი.
 ნერბვა ნ. აღრევა.
 1. ნერბი ნ. დედალი ცხოველი.
 2. ნერბი ნ. ცხვარი.
 1. ნერგა, ნარგავი, ჩითილი.

გულში სიყვარულს ნერგივით ზრდი-
ლით. მარ ი ჯ.

2. ნერგი ნ. ტირიფი.
 ნერგული ნ. ღობე.
 ნერვებაშლილი ნ. აღლევებული.
 ნერვები ნ. ძარღვები.
 ნერწყვა ნ. ფურთხება.
 ნერწყვი, დორბლი, დუვი, სისველე,
 სინსილი, (პირუტყვის დორბლი) ლო-
 პი, ლოპრი, (თხელი დორბლი) ლიზვა,
 (ბნედიანის დორბლი) ლოშქრი.

ნესვი, დასტამბო, პუმპულა.

1. ნესტარი ნ. 3. ისარი.

2. ნესტარი ნ. ნეშტარი.

ნესტვა, დაკერა, (ჩაბერვით სამუსიკო
იარაღზე), ჩაბერვა (ჩაბერვ დუღუქს).

1. ნესტვი ნ. ბუკი.

2. ნესტვი ნ. ჩასაბერი.

ნესტი, სინესტე, სინოტივე, ტენიანო-
ბა, ნესტიანობა, ტენი, სისველე, განტი,
სიუანტე.

ნესტიანი ნ. ნამიანი.

ნესტიანობა ნ. ნესტი.

ნესტო, პინჩვი.

ნესტოვანი ნ. ფოროვანი.

ნეტავ. ნეტავი, ნეტამც, ნეტარძი, ნე-
ტართუ, ნეტარა (რას ამბობ, დედა,
ნეტარაჲ).

ნეტავი ნ. ნეტავ.

ნეტამც ნ. ნეტავ.

ნეტარა ნ. ნეტამც.

1. ნეტარება ნ. კეთილდღეობა.

2. ნეტარება ნ. მხიარულება.

ნეტარებაში მყოფი ნ. 2. ბედნიერი.

ნეტართუ ნ. ნეტავ.

1. ნეტარი ნ. ბედნიერი.

2. ნეტარი ნ. წმინდანი.

3. ნეტარი ნ. ტყბილი.

ნეტარი ძილი ნ. 2. ტყბილი.

ნეტარძი ნ. ნეტავ.

1. ნეტარხსენებული ნ. განსვენებული.

2. ნეტარხსენებული ნ. დაუეწყარი.

ნეფე ნ. საქმრო.

ნეფე-დედოფალი ნ. ახალდაქორწინე-
ბული.

ნეფე-პატარძალი ნ. ახალდაქორწინე-
ბული.

ნეფხვა ნ. ყინვა,

ნეშტარი, ნესტარი, შაშარი.

ნეშტი ნ. მკედარი.

ნეცვა ნ. დაქუცმაცება.

1. ნეკა ნ. ჩიჩობი.

2. ნეკა ნ. 2. ხრალი.

ნეხვი ნ. განავალი.

ნეთბა (ანთია), წვა (იწვის), ბრი-
ალი (აბრიალდა), გზნება, გეზვიზი,
პრიალი, აპრიალება, კილება (თონეს
უკიდია), გუზგუზი (ბუხარში ცეცხლი
აგუსგუზდა, ლულული (ლულული
გააქვს), დავვა, ალვა, ალვით ცეცხლს
მოდება, აელვარება, აბრკყვილება,
აკვიდება, ცეცხლის კილება, ნ. აგრეთ-
ვე აალება.

შორით ბნედა, შორით კვდომა,

შორით დავვა, შორით ალვა.

შოთა.

ლაპლაპა აღმა მარდად შემოურ-
ბინა შეშებს გარშემო და დააწყებინა
სასიამოვნო გუგუნი. ი. გოგ.

გოგომ ფიჩხი ჩააყარა,

თონე ააპრიალა.

ხალხ.

ნთქმა ნ. 1. ყლაპვა.

ნთქვევ ნ. ხაზნარი.

ნთხევა ნ. 1. დაქცევა.

1. ნიადაგ ნ. მუღამ.

2. ნიადაგ ნ. რასაკვირველია.

1. ნიადაგი ნ. 2. მიწა.

2. ნიადაგი, მუღამივი, გამუღამებუ-
ლი, უწყვეტი, შეუწყვეტელი, განუ-
წყვეტელი, შეუჩერებელი, დატურომე-
ლი, მუღამი, მარადი, სამარადო, სა-
მარადლეო, მარადიული, მარადისი,
(მცენარეება) მარადმწვანე.

სადღეგრძელო იყოს მისი,
ვინც ოცნებით იწოდა,
ვინც პოეტის მარადისი
აღტაცება იცოდა.

გ. ტ ა რ.

ნიდაგმცა ნ. მუღამ.
ნიავე ნ. სიო.
ნიაქარი ნ. სიო.
ნიაზი (ენიაზება) ნ. სურვილი.
ნიამორი ნ. არჩვი.
ნიანგი, ხეთიქი.
ნიადვარი ნ. ღვარი.
ნიგვზნარი ნ. ტყე.
ნიგოზი ნ. კაქალი.
ნივთი, საგანი.
ნივნივი ნ. კოკი.
ნიკაპი, ლაბაბი.

ის სამკეცი ლაბაბი გუდალუღესავით
ვაუხბა.

ილია.

ნიკველი ნ. დინგი.
ნიკორა ნ. ნიშა.
ნიკპიტი ნ. ნისკარტი.
ნიმუში ნ. მაგალითი.
ნიწველა ნ. ბეშვი.
ნიწველი ნ. ბეშვი.
ნიჟარა, ლაჭღაჯა, ხამანწკა, ხამანწა-
კი, თმიდი (მარგალიტის ნიჟარა) ზამ-
ბაკი, (ყურის ნიჟარა) თაბლა.

ნიჟვა ნ. ვ. წვეთა.
ნიჟი ნ. წვეთი.
ნირი ნ. ზნე.
ნიორწულად ქცევა. ნ. გაოსრება.
ნიორწულად აქცია ნ. ცემა.
ნიორწულად გახალა ნ. ცემა.
ნისია ნ. ვალი.
ნისკარტი, ჩარბი, ნიკპიტი.
ნისლა ნ. ცხენი.
ნისლი, ბურუსი, ბური, ჩანლი, ჯანლი,
ჯანლიან-ბურუსიანი, ბუგრი, ბორი,
კუთხ. ფოშფოში, წიწამურბი.

მოსორდა ჯანლი ქვეყანას...
წიწამურს, დამდგარს ნისლიდა: ვ ა ე ა.
ნიტა ნ. სიმი.
ნიფხავი ნ. პერანგის ამხანავი.
ნიფხავ-პერანგი ნ. საცვალი.
ნიღაბი ნ. ოინი.

ნიღაბი, გარესფარველი.
ეს დაღუნელი და საამო დიმი მხო-
ლოდ. გარესფარველია. ლ. გოთ.

1. ნიღაბის ჩამოგლეჯა ნ. გამოვლინება.
2. ნიღაბის ჩამოგლეჯა ნ. მხილება.
ნიღაბის ჩამოსლა ნ. გამოვლინება.
ნიღირი ნ. დინგი.
ნიღნიღა ნ. დუღღუნა.
ნიღნიღი ნ. ლაპარაკი.
ნიღრი ნ. ყუა.
ნიჟვი ნ. სოკო.

1. ნიშა, ნიკორა (მუბლზე თეთრ-
ხალიანი ხეატაკი).
2. ნიშა ნ. ცხენი.
ნიშანდადებული ნ. დაღდასმული.
ნიშანდობლივი ნ. დამახასიათებელი.
1. ნიშანდობლიობა ნ. თვისება.
2. ნიშანდობლიობა ნ. 2. იერი.
ნიშანზე დაყენება ნ. დამიზნება.
ნიშანთვისება ნ. ოვისება.

1. ნიშანი, ნიში, ქღე, ნაბალთი,
ნაჭღევი, ანაბეკლი, ბეჭღედი, კენჭი,
ღალი, ლამლა, იარლიყი, თქვიფარი,
ტიფფარი, ნატეფფარი, (ყურში გაყარილი
ნიშანი) სერი, (ფულის ან ოქრო-ვერ-
ცხლის ნიშანი) სიქა.

კვლა უცხო ფერთა ქურქველთა
სხდის უცხო-უცხო სიქები. შოთა.
2. ნიშანი, მიზანი (სროლის დროს).
3. ნიშანი, ბელგა (ქალის დასანიშ-
ნავად საქმროს მიერ მიტანილი საჩუ-
ქარი).

4. ნიშანი ნ. სამხილი.
5. ნიშანი ნ. 6. კვლა.
6. ნიშანი ნ. თვისება.
ნიშანდობლიობა ნ. თვისება.
ნიშანდობლივი, ნიშხეული, ზუსტო,
მისახვედრი, ნამდვილი.
ნიშანთვისება ნ. თვისება.
ნიშან-კვალი ნ. 6. კვალი.
ნიშანში ამოღება ნ. დამიზნება.
ნიშანწყალი ნ. თვისება.
ნიშატი ნ. ზნე.
ნიშვნა ნ. დამიზნება.
1. ნიშა ნ. ნიშანი.
2. ნიში ნ. საყვირველები.

მ. ნიში ნ. წალო.

ნიშნადობა ნ. მნიშვნელობა.

1. ნიშნული ნ. მნიშვნელოვანი.

მ. ნიშნული ნ. ნიშანდობლივი.

ნიშნობა ნ. 2. დანიშვნა.

ნიჩაბი, ხოფი, ხობი, (სატივე ნი-
ჩაბი) ოშტაყვირი, ორთაყვირი.

1. ნიჭი, მადლი.

მ. ნიჭი ნ. 3. მიღრეკილება.

მ. ნიჭი ნ. 3. სარისტა.

4: ნიჭი ნ. სინდისი.

ნიჭიერება ნ. 3. სარისტა.

ნიჭიერი, ნიჭის პატრონი, უნარიანი,
ამთვისებელი, მირონცხებული, ზეგარდ-
მო ნიჭით დაჯილდოებულნი, მიმადლე-
ბული.

ნიხრი, განაკვეთი, განრიგი.

ნიხრის დაღება ნ. შეფასება.

ნიობათი ნ. სანუქარი.

ნიუმბერი, გიორგობის თვე.

1. ნორჩი ნ. ახალი.

მ. ნორჩი ნ. ჩვილი.

ნიქარი ნ. დახლიდარი.

1. ნოღა ნ. ველი.

მ. ნოღა ნ. პაქუა.

1. ნოყიერი ნ. 1. პოხიერი.

მ. ნოყიერი ნ. ყუათიანი.

ნიშიონი ნ. სოკო.

ნიშონი ნ. 2. ტოტი.

ნიში ნ. ხალიჩა.

ნი ნ. არ.

ნიუგაბი ნ. ახალი.

ნიუ გედარდებათ ნ. შეწუხება.

ნიუ გენაღვლებათ ნ. შეწუხება.

ნიუ ირჩებით ნ. შეწუხება.

ნიუგეშისმცემელი, მანუგეშებელი, გუ-
ლისდამდები, გულის დამაამებელი, იმე-
ლისმიმცემი.

ნიუზლი ნ. საგზალი.

ნიუთუ, განა? განაღა? განაღამცა? კი-
თომ? მ მო ძე. ნუუკე.

აწ ნუთუ კელა სიშორისა

ღმერთან ბნელი გამოითენა. შოთა

ნიუკერი ნ. მხედარი.

ნიუკვა ნ. ხეწენა.

ნიუკრი ნ. ჩვილი ცხოველი.

ნიუნა. ნ. ღვინო.

ნიური, როკი, კორძი, კოკრი, თია,
ჯირკეი (ხისა).

ნიურიანი, კორძიანი, დაკოტრილი,
დაკოტიებული, დაბედებული.

1. ნურა, ნურაფერი

ნურას ინაღვლი, დედილო

რ. ერისთ.

მ. ნურა ნ. ტარო.

ნურასოდეს, არც როღის, არასოდეს,
არასდროს.

არასდროს არ მყვარებხარ ისე, რო-
გორც დღეს, შენ, დედაჩემო ილია.

ნურას უკაცრავად ნ. ოლოლო შენ
ნიუ სწუხლებით ნ. შეწუხება.

1. ნუსხა ნ. უწყისი.

მ. ნუსხა ნ. სია.

ნიუ უკე ნ. ნუთუ.

ნიუშა ნ. ნავი.

ნიუში, (თხელნაუქუჩანი ნუში) ქა-
ლიზიხადამი, (უმწიფარი ნუში) წაქუ-
ლაკი.

1. ნძევა ნ. ზანზარი.

მ. ნძრევა ნ. რევეა.

მ. ნძრევა (ინძრევა), ფამფალი (ცბი-
ლი ფამფალებს), ლაყლაყი (ლაყლა-
ყებს).

4. ნძრევა ნ. 2. მოძრაობა.

1. ნჯღრევა, ლაყლაყი, კანკყარი,
(ვეერცხისა) თქვეფა, გაქნა, ჭაყყაყი,
ჭანჭლარი.

მ. ნჯღრევა ნ. 2. რხევა.

მ

... მ (ამბობენ, ვითომც რომ თამარ
მეფემ ერთ დროს არავინ ინახულაო;
ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე აქ, შუ-
ამთაში, იმირხულაო), -მეთქი (ფიფიქრა,
არ დამავგიანდეს-მეთქი), -თქო, -თქვა
(გადაცა, საქმეს დაუჩქარე-თქო),

-ობა, ბატობა, ჭაროსა, დღეობა (სა-
ეკლესიო), თემობა, საჯარე.

საჯარეს დიაცს რა უნდა?

არ თუ ეშინის დავისა? ... მ ა ე ა .

მსიარულად მიდიოდა ხატობა.

ა. ყ ა ზ ბ.

თემობაში ესმაზე უკეთ ვერც პარმო-
ნიკაზე დაუკრავდა ვინმე. გ. წ ე რ.

ოზი, ფორი, ნაპაქსი (ღვინისა) ბრკე.
ობმოგდებული ნ. დაობებული.

ობმოღებული ნ. დაობებული.

ობობა, ფეიქარა, ბაბაქუა, ლეღაზარ-
ღლი, ბუზურა.

(შოშია) კიებს, მატლებს, ბუზებს, ბა-
ქუებს, კრიკინებსა და სხვა მწერებს
აქრობს სახლში.

ო. გ ო გ ე ბ.

ობოლთა თავშესაფარი ნ. 3. თავშესა-
ფარი.

ობოლი, უღედმაშო, ობოლ-ობერი,
ბედის ანაბარა, ბედის ანაბარი, ლიტო-
ნი. ობოლი (დედ-მაშით ობოლი).

შეიქმნა ყმაწვილი (ნათელა) ლიტონი
ობოლი. გ. წ ე რ ე თ.

ამ ტყეში ვგდივარ... უნათესავო,
ობოლ-ობერი. ხ ა ლ ხ.

ობოლ-ობერი ნ. ობოლი.

ობროლი ნ. უცნაური.

ოგურობა ნ. შეჩვევა.

1. ოღა ნ. ქება.

2. ოღა ნ. ქობი.

ოღალაშა ნ. გუმფისი.

ოღენ ნ. მარტო.

ოღენობა ნ. სიდიდე.

ოღეს ნ. როდესაც.

ოღესაც ნ. როდესაც.

ოღესზე, როდისმე, ერთხელაც იქნება
(ერთხელაც იქნება პასუხს მოგთხო-
ვენ), ერთხელაც არის.

ოღესდაც, ერთ დროს, ერთხელ,
ერთ მშვენიერ დღეს ნ. აგრეთვე უწინ.

1. ოღივარი ნ. აურზაური.

2. ოღივარი ნ. 1. ჩხუბი.

ოღიფან ნ. ძველთაგან.

ოღხველი ნ. ძველი.

ოღნავ, ცოტად, ძლიეს, ძლიესაღი-
ვობით, მცირედ, ერთი ბეწო (ბეწვა).

ოღნავ მაინც, ცოტათი მაინც, ცოტა-
თიც არის.

რატომ არ ცდილობთ, ცოტათი მაინც
შეუმსუბუქოთ მდგომარეობა ა. ყ ა ზ ბ.

ოღოში ნ. თავთავი.

ოღრიკალი ნ. რკალი.

ოღროგელა ნ. 1. ბრიყვი.

ოზბაში ნ. ასისთავი.

ოთახი ნ. 2. თვალი.

ოთხთავი ნ. სახარება.

ოთხთვალა ნ. 3. ეტლი.

ოთხი თვალის გამობმა ნ. ფრთხილად
ყოფნა.

ოთხით სიარული ნ. ცოცვა.

ოთკუთხივ ჭვარი სწერა ნ. ღმერთმა
ნუ ქნას.

ოთხფეხი ნ. საქონელი.

ოთხფეხი საქონელი ნ. საქონელი.

ოთხი თუნგი ნ. ჩაფი.

ოთხო, საბაითი, ყოშარი.

ოთში ამოღება ნ. გაქურჩნა.

ოინაზი ნ. ცბიერი.

ოინაზობა ნ. ეშმაკობა.

1. ოინი ნ. ეშმაკობა.

2. ოინი, თვალთმაქცობა, ნილაბი (მი-
სი ჩაცმულობა, ყოფაქცევა, სიტყვე-
ბი — ყველაფერი ეს ნილაბია, თვალთ-
მაქცობა).

3. ოინი. ნ. მზაკვრობა.

ოინის ჩადენა ნ. ეშმაკობა.

ოკება ნ. კება.

1. ოკრობოკრო ნ. აღმაცერი.

2. ოკრობოკრო ნ. ჩაბრამული ადგი-
ლი.

ოკრობოკროდ ნაწერი ნ. ბლაჯნა.

1. ოლე ნ. პანტა.

2. ოლე ნ. ქაობი.

3. ოლე ნ. ხე.

ოლექანდარი ნ. ნავი.

ოლოლო შენი ვერ მოგართვით ვერ მო-
გართვეს! ტყუილია ვერ გამოიცანი!

ოლოლო შენი ვერ გამოაცან. ი ლ ი ა.

ომახიანი ნ. რიხიანი.

ომახო ნ. 2. ბუნავი.
 ომალო, ვარეული პიტნა.
 ომბოხო ნ. კვერთხი.
 ომგადახდილი, ნაომარი, ომგამოვლი-
 ლი. ნაომარ-ნარბევი, ნაბრძოლი.

შეხე ადგილს ნაომარს და ნაციხარს.
 ო. გ რ ი შ.

ომგამოვლილი ნ. ომგადახდილი.
 ომი, ომიანობა, ჭარიანობა, ბრძოლა,
 შებრძოლება, შებმა, სისხლის ღვრა,
 ელეტა, ხოცვა-ელეტა, შემუსვრა, გა-
 ლაშქრება, შეტაკება, ჩხუბი, ლაშქრო-
 ბა. ლაშქრად წასვლა, მოძქ. წყობა
 (წყობასა შინა—ომის დროს), საგრობა.
 ნ. აგრეთვე 3. შებმა.

ომიანობა ნ. ომი.

ომიდი ნ. ნიჟარა.

ომისმერმინდელი ნ. ომის შემდგომი.

ომისშემდგომი, ომისმერმინდელი.

ომში თავის გამოჩენა ნ. სიმამაცე.

1. ონავარი ნ. კრაზანა.

2. ონავარი. ნ. მტაცებელი.

ცის სიერცეში რომელიღაც ონავარი
 ფრინველი დინჯად ცურავდა.

ნ. ლ ო მ.

3. ონავარი ნ. სასტიკი.

ონახომელი ნ. ნავი.

ონჭარო ნ. საწნახელი.

ონჯარი ნ. საეუბარი.

ოთახი, (მომცრო ოთახი), სენაკი.

ორად, ორ ნაწილად, შუაზე.

ორ ადგილას ნ. ორგან.

ორ ნაწილად ნ. ორად.

ორბი ნ. არწივი.

ორგა ნ. პარისა.

ორგან ნ. ორ ადგილას.

ორგანი ნ. 1. ორკეცი.

ორგვარი ნ. ორნაირი.

ორგვერდა ნ. ორმხრივი.

ორგზის, ორხელ, ორჯერ.

1. ორგული ნ. ვამკევი.

2. ორგული ნ. მლიქვნელი.

ორე ნ. გეჯა.

ორთა ბრძოლა ნ. ხმაღში გაწვევა.

ორთავ თვალის სინათლე ნ. 4. საყ-
 ვარელი.

ორთა შუა რიცხვით ნ. საშუალოდ.

ორთვალა ნ. ეტლი.

ორთითი ნ. ორკაბი.

ორთომელი ნ. კახთა.

ორთუქი ნ. ყაჯარი.

ორთქლი, ოხშივარი, ბული (ცხენს
 ბული ასდის), დამი (დამის მოხდა, დამ-
 ში მოსვლა, დამში მოყვანა).

ორთქლსაგდები, ორთქლსარიანი.

ორთქლსარიანი ნ. ორთქლსაგდები.

ორიზა ნ. ბრინჯი.

ორიოდე ნაბიჯზე ნ. ახლო.

ორი პარასყევილა უღევს წინ ნ. მო-
 მაკვდავი.

ორი შაური ნ. ორშაურიანი.

ორიგინალი ნ. 2. ღედანი.

ორკაბი, ორთითი, ბორჯღლელი, ფი-
 წალი, ჩათალი, (თოფისა) სადგარი, მე-
 რული („ორთითი“ — ს ა ბ ა).

ნიდავი, სადაც ღმრსა თესენ, უეჭვე-
 ლად მშრალი უნდა იყოს... ჯერ თოხით
 უნდა მოიჩიქნოს მიწა, მერე მერულით.

თ. ს ა ხ ო კ.

ორკეცად ნ. ერთიორად.

1. ორკეცი, ორგანი.

2. ორკეცი ნ. ორმაგი.

ორლესულად თქმა ნ. ხუმრობა.

ორლესული ნ. 3. ორპირი.

ორმაგად ნ. ერთიორად.

ორმაგი, ორკეცი, ორპირი, ორხელი,
 ორრიგი, ორზომა, ორწილი, ორჯერადი,
 (ორწვერი ძაფი) ორფა, (ორმაგი ხმოვა-
 ნი) მრჩობლი.

ორმაგად ნ. ერთიორად.

ორმო, ხარო, თხრილი, მთხრებლი,
 ღრუ, ღრმული, რუსხმული, მიწაჭრილი
 (საარხე მიწაჭრილი), ჭურღმული, (მდი-
 ნარეში) მორგევი, (წყლისა) ხნარცევი,
 (თვალისა) ბუდე (თვალი ბუდიდან
 ამოვარდნას აპირებდა), ფოსო, (პაერი-
 სა) ღრანტე, (ხისა) ფულურო.

ორმოცდაათი, ერგასი, ასის ნახევარი.

(ლეონმა) შეიპყრა ჯუმბერ და უბრა-
 ლოდ ერგასი ჯოხი ჰკრა. ს ა ბ ა.

ორმხრივი, ორპირა, ორგვერდა.
 ორნაირი ნ. ორგვარი.
 ორნატი ნ. 2. კვალი.
 ორნახალი ნ. არაყი.
 ოროლი ნ. შუბი.
 ორომტრიალი ნ. აურზაური.
 ორპირა ნ. ორმხრივი.
 1. ორპირი ნ. მლიქვნელი.
 2. ორპირი ნ. ორმაგი.
 3. ორპირი. ორღესული (სატყვარი).
 4. ორპირი, კრელი გულისა, ცხარა-
 ჯელი (ადამიანი).
 ორპირი ქარი ნ. გამკრავი ქარი.
 ორიიგი ნ. ორმაგი.
 ორსული, ფეხმძიმე, გუნებაჩქევი,
 მუცელქმნილი, დღე-დღეზე დასწოლი,
 თვეში დგას, შოძქ. მიდგომილი,
 სას. ემეალება (ხომ არ გემეალება?), მა-
 კე (ძროხა, ცხენი), მოსაგები (ცხვარი).
 იყო იგი (მარიამი) მიდგომილ. ო თ ხ თ.
 ორსქესა ნ. ქალბიჟა.
 ორფა ნ. ორმაგი.
 ორფეტი ნ. ნაფოტი.
 ორღობე ნ. 7. გზა.
 ორშაურიანი, ორი შაური, უზალთუ-
 ნი.
 ორჩხომელი ნ. ნავი.
 ორჩხუმი ნ. სარცხი.
 ორცხოზილა ნ. პაქსიმადი.
 ორცხოველა ნ. წყალხმელეთა.
 ორძილი ნ. ღვილი.
 ორძილობა ნ. ღვილი.
 ორწვერად ნ. ერთიორად.
 ორწილად ნ. ერთიორად.
 ორწილი ნ. ორმაგი.
 ორ წყალ შუა დარჩენილი ნ. გამო-
 უვალი.
 ორკოლი ნ. გამკოლი.
 ორკოლი ქარი ნ. გამკრავი ქარი.
 ორკოფობა ნ. ყოფმანი.
 ორხელ ნ. ორგზის.
 ორხელა ნ. ტახტრეუანდი.
 1. ორხელი ნ. გუთანი.
 2. ორხელი ნ. ორმაგი.
 ორსო ნ. ხალიჩა.

ორხოვა ნ. ხალიჩა.
 1. ორკერ ნ. ერთიორად.
 2. ორკერ ნ. ორგზის.
 ორკერად ნ. ორმაგი.
 ოსმლო ნ. თურქი.
 1. ოსტატი, ხელოვანი, დახელოვნე-
 ბული, მცოდნე, საქმის მცოდნე, საქმე-
 ში ჩახედული, გაწაფელი, გავარჯიშებუ-
 ლი, გამოობრძმედილი, ხელფერნი, ყას-
 ტიანი, სანთიანი, გვრჯილიანი, ხელმარ-
 ჯვე, ხელმასწარა, სას. ყველაფერა
 ემარჯვება, ხელიდან ყველაფერი გამო-
 უდის.
 2. ოსტატი ნ. მასწავლებელი.
 3. ოსტატი, უსტა, უსტაბაში, ხელო-
 სანი.
 ოსტატური, საუცხოო, ხელხელ სა-
 გოგმანები, საუცხოოდ შესრულებული
 (თარგმანი, ქანდაკება და სხვ.).
 ოტარილი, ერმი.
 ფეიცავ, იგი მზეა, ერმი და დია მაზედ
 ხარობენ. ბე სი კ ი.
 1. ოტება ნ. გაქევა.
 2. ოტება ნ. შეტევის მოგერიება.
 1. ოტროველა ნ. ახმახი.
 2. ოტროველა ნ. ბრიკვი.
 ოტური ნ. ქლიავე.
 ოფეტი ნ. ნაფოტი.
 ოფი ნ. 1. ალვა.
 1. ოფეჟო ნ. სარცხი.
 2. ოფეჟო ნ. ხრალი.
 ოფლი, ღვითქი (შებლზე ღვითქი
 გადასდის), ხვითქი, ღვართქლი, თაქაფი
 (თაქაფი ჩამოსდის), მწარე ოფლი, ოფ-
 ლის ლელი.
 ოფლი წურწურით პათიოსან. შებლით
 გელვრება. ილია.
 ცხენსაც და პატრონსაც ღვართქლი
 ჩამოსდით. შ. არაგვ.
 ხვითქი გადასდის გულ-გაღვლილსა
 და ახალუხიც არ მოსდევს მშრალი.
 რ. ერ ის თ.

ოფლიანი, ტენიანი (სახე, ტანი და სხვ.).

ოფლით მონაგარი ფულით ცხოვრობს ნ. პატოსანი.

ოფლის ღული ნ. ოფლი.

ოფლის მოდენა, ოფლში გამოშუშვა, ოფლში გაწურვა, ოფლში ცურვა, გაოფლიანება, ოფლი წურწურით ჩამოსდის.

1. ოფლი წურწურით ჩამოსდის ნ. 1. მიმდინარეობა.

2. ოფლი წურწურით ჩამოსდის ნ. ოფლის მოდენა.

ოფლს აწურვინებს ნ. ჩაგვრა.

ოფლში გამოშუშვა ნ. ოფლის მოდენა.

ოფლში გაწურვა. ნ. ოფლის მოდენა.

ოფლში იწურება ნ. 1. შრომა.

ოფლში ცურვა ნ. ოფლის მოდენა.

ოფო ნ. საგუბარი.

ოფოფებიანი ნ. უცნაური.

ოქაქი ნ. ქობი.

ოქროვარაყიანი ნ. მოოქრული.

1. ოქრომკელი, ზარი, ზარქაში, ზარბაბი, ზარბაბნი, დიბა, ფარჩა, სტავრა, ოქსინო.

ყველასა ტანსა ემოსა

ზარქაში განაზიდარი. შოთა.

კარსა ზედა მოთარეოდა

ფარდაეები ოქსინოსა. შოთა.

2. ოქრომკელი ნ. ძაფი.

ოქრომკედელი, ჭავიარჩი, ზარგარი.

საშხრე გაბია ოქროსა,

ოქრომკედლისა დნობილი. შოთა.

ოქრომარი ნ. შერემეტყველი.

ოქროს ზოლები ნ. სიმდიდრე.

ოქროხლილა, დიდილო (მცენარე).

ოქროში დაფერილი ნ. მოოქრული.

ოქროცურვილი ნ. მოოქრული.

ოქსინო ნ. 1. ოქრომკელი.

ოქტომბერი, ღვინობისთვე, მწიფობისდღე.

ოქტომბრისნემდგომი, ოქტომბერმერმინდელი.

ოქტომბრისნემდგომი ნ. ოქტომბერმემდგომი.

ოღონდ ნ. 1. მაგარამ.

1. ოღონდაც ნ. მართლა.

2. ოღონდაც ნ. მით უფრო.

3. ოღონდაც ნ. რასაკვირველია.

4. ოღონდაც ნ. პო!

ოღროღრო ნ. ჩაბრამელი ადგილი.

ოულაყი ნ. ახმახი.

ოუნა ნ. კუაბუნა.

ოყრაყი ნ. უპატრონო.

ოშვა ნ. ხენა.

ოშმე ნ. გოგრა.

ოშთაყვირი ნ. ნიჩაბი.

ოჩანა ნ. ცხენი.

ოჩნობა ნ. ჭიუტობა.

ოჩოყოჩი ნ. ოჩოპინტრე.

ოჩოპინტრე, ოჩოყოჩი, მავნე, ტყისკაცი, ავი სული.

ოჩხი, პალაერი, ქყორვილი, კონი.

1. ოცნება, სიჩქურე, ზმანება.

და დედას მხოლოდ ერთი აოცებს, რომ ზმანებაში ცხადივით ხელავს საკუთარ შვილის წუთებს უძნელესს. გ. აბაშ.

2. ოცნება ნ. 2. ფიქრი.

ოწინარი ნ. ბერკეტი.

ოზა ნ. ხეყწნა.

ოზერი ნ. უპატრონო.

ოზერ-ტიალი ნ. უპატრონო.

ოზერა ნ. ამოზერა.

1. ოზრად ნ. იაფად.

2. ოზრად ნ. ფრიად.

3. ოზრად ნ. ბლომად.

1. ობტში მოხვლა ნ. 1. მოდრეკა.

2. ობტში მოხვლა ნ. ჭავრის ამოყრა.

ობუნჯობა ნ. ხუმრობა.

ობჩუმი ნ. ძმადნაფიცი.

ობჭანი ნ. 1. ბოლო.

ოჯახბაქეუელი ნ. ოჯახქორი.

ოჯახი, ჭალაბი, ჭალაბობა, სახლ-კარი, სახლი, სახლეული, სახლეულობა, სახლობა, ქულფათი, კერა, კომლი, კომლეელი, ცოლ-შვილი, კერძობა (შეატყობინეთ ჩემ კერძობას), კომლობა (ამო

წუღეს შენი კომლობა! (ოჯახის წევრები) შინაობა.

არიან ახლა იმისთანა კომლელნი გლახთა შორის, რომელთაც დაუპყრიათ სოფლის მამულები. ილია.

შარშან აქ ჩამოვიდა ქალაბობით. შ. არაგვ.

შინაობისათვის თავს არ იწუხებდა, იმისთვის სულ ერთი იყო, თუ შშრა-ლა დაობებელი პურით ხახას და ყელს იკაწრავდა. ა. ყაზბ.

სოფელში სულ სამიოდე კომლს ჰყავდა ბატები. ნ. ლომ.

ჩემი კერა ეხლა ჩვენი კოლექტივია. შ. შრევე.

ოჯახის თავი, ოჯახის უფროსი.
1. ოჯახის უფროსი ნ. ოჯახის თავი.
2. ოჯახის უფროსი ნ. ქმარი.
ოჯახეტიანი ნ. ოჯახქორი.

ოჯახდანელებული ნ. ოჯახქორი.
ოჯახს მოვიდა ნ. ცოლის შერთვა.
ოჯახქორი (შე ოჯახქორი!), ოჯახეტიანი, ოჯახდაქცეული, ოჯახდანელებული, სალავეთდაქცეული, ოჯახგაწყვეტილი, ოჯახჩანელებული, ოჯახდასაქცევი.
ი სალავეთ-დასაქცევი (გოგოები) ქოქოლას მაყრიან. შ. არაგვ.

ერთი ისეთი გადმომიპირა ი ოჯახ-დანელებულმა ზურგში, თვალებიდან წინწყლები გადმომცივდა. შ. არაგვ.

ოჯინჯალი ნ. ჯაჭვი.
ოჯიჯი ნ. 1. მახე.
ოჯოჯა ნ. 1. მახე.

3.

პაემანი ნ. ვადა.
1. პაექრობა ნ. დავა.
2. პაექრობა ნ. 2. კამათი.
1. პაიკი ნ. შიკრიკი.
2. პაიკი ნ. 3. კაცო.

პაიკები ნ. მესტები.
პალანი ნ. კურტანი.
პალატი ნ. სასახლე.
პალაური ნ. ოჩხი.
პალდუმი, საბარკელი.
პალეკარტი ნ. წამოსასხამი.
პალვანი ნ. დუშაყი.
პალესტინა, ურიასტანი.
პალო, სარი, მარგილი, მანა, ჩხუტი, კიგო, ავარტანი, ხარდანი, (დამოკლებას გამო უვარგისი სარი) სარჩუტი.

ლხინმა ბნელი განმინათლა, ამიფოლხვხა ჯაქეთა მანა. შოთა.

გიორგი ტყეში ყოფილიყო კიგოს საქრელად. ილია.

პამპლავაქი ნ. მეტიჩარა.
პამპულა ნ. ტაკიმასხარა.
პანაშვილი ნ. ანდერძის აგება.
პანაშვილის გადახდა ნ. ანდერძის აგება.

პანდექსიონი ნ. ქარვასლა.
პანდუბტი ნ. განდევილი.
პანტა, ოლე, პანტა-ფშატი, კეიკიკა.
პანტაპუნტიო ნ. სწრაფად.
პანტა-ფშატი ნ. პანტა.
პანღური, პანჩური, კიტლაყი, კინწის-კვრა, კუქუს ამოკვრა (კუქუ ამოპკრეს), კიტლაყის ამოკვრა.

მკრა კიტლაყი და გამომავლო გარეთ. ილია.

პანღური უპირეს, ნ. გაგდება.
პანღურის კვრა ნ. ცემა.
პანჩური ნ. პანღური.
პანჩური ამოპკრეს ნ. გაგდება.
პაპა, ბაბუა.

პაპის ძმა და მამაჩემი
პაპაჩემმა გაყენა ოღეს. შოთა.
პაპანაქება ნ. სიტხე.
პაპანება ნ. სიტხე.
პაპასკიონი ნ. შარდის ზუთვა.
პაპას ხილი ნ. ქლიავი.
პაპის პაპა-ნ. წინაპარი.

პარკა ნ. ქურდობა.

პარია ნ. ქურდი.

1. პარკი ნ. გარეკანი.

2. პარკი ნ. ტომარა.

პარკუპანა, ტომსიკა.

1. პარპაში ნ. განცხრობა.

2. პარპაში ნ. კეთილდღეობა.

პარხვა ნ. 3. კრეკა.

პარტახტი ნ. ვენახი.

პარტუაპურტუი ნ. 1. ცემა.

პასეჟი ნ. აღდგომა.

პასუხი ნ. შეპასუხება.

პასუხი აგებინეს ნ. სამართალში მიცემა.

პასუხი მოიხზოვეს ნ. სამართალში მიცემა.

პასუხი გებაში მიცემა ნ. სამართალში მიცემა.

პასუხისმგებლობა ნ. მოვალეობა.

პასუხის გაცემა ნ. შეპასუხება.

პასუხის მიცემა ნ. თხრობა.

პასუხობა ნ. თხრობა.

პასუხს გაუბრძის ნ. აცილება.

პატალო ნ. კილიტა.

პატარა, პატარ-პატარა, სულ პატარა, მუქისოდენა (პატარა ტანის საქონელი) ნალიტა, კოკროჟინა, (პატარა და კოხტა) ექვანა, ნეკისოდენა, მოცუქნელი (მოცუქნელი ბაქია), ცუგრუშელა (ცუგრუშელა გოგონა), კინი, პაწაწა, ნალევა, (ნალევა ევერცხი, საპნის ნალევა, ნალევა მთვარე, ნალევი ცელი), უმცროსი, უმრწემსი, მცირე, მომცრო, დაბალი, დაბალ-დაბალი, ლუქმა, მორჩილი, ნამკეცა, ციკნა, პაწია, პაწაწიკა, პაწაწიკეტლა, პაწაწა, ბეწო, ერთი ბეწვა, ნატამალი, იოტიზოდენა, მიწას არ ასცილებია, ტუჩებზე ჯდის რქე (ხსენი) არ შეშრობია, ნამკეცა, ნამკესი, ერთი ციკნა, წვრილი, დიდი-დიდი (პატარა ოთახია — დიდი-დიდი 6 მეტრა იყოს). (წვრილი ვაშლი, მსხალი და ხსე.) ეიემატი, (მცირე რამ საქმელი) ხემსი, სას. წრობა ნ. აგრეთვე 1. უმნიშვნელი.

კაცი ერთბაშად მაგ დაბალ თანამდებობიდან ასკუპდა მალალ რედაქტორობამდე. ილია.

მაგრამ მორჩილი რომ ვარ ტანადად, მიტომ გგონივართ ყველას პატარა. აკაკი.

ქართლში ვინ პპოვა პატარა ციხე, ვინ მოიგონა სიმცირე მისი. ს. ჩიქოვ.

ქე არ მომგლეს ამ ურჯულოებმა ერთი წრობა ქათმისათვის. დ. კლდ.

აქ სარეკელიც ტაშს უქრავს... ერთი შეხედეთ კუქანასა. რ. ერისთავი. ერთი ბეწვა ი. გრიშ.

შენ, ეი, ილუავ! რა ნალიტა ხბოსავი ამოხადომიხარ მაგ მწერალს გვერდში ვ. ბარნ.

პატარა ენა, ენის კლიტე, ნაჭი. პატარაობიდან, სიყმაწვილით. პატარ-პატარა ნ. პატარა. პატარაშალი, დედოფალი.

პატარძლის შაბაში ნ. საჩუქარი. პატიება, მიტეება, შენდობა (შეუწდო), შეწყალება, შებრალება, დანდობა (არ დაინდო), შერჩენა (არ შეევარჩენ).

პატიების თხოვნა ნ. ბოდიში. 1. პატივი ნ. განაგალი. 2. პატივი, პატივისცემა, პატივის მიცემა, ყურადღება, გაპატიოსნება, ხათრ ნ. აგრეთვე რილი.

3. პატივი, ღირსება, პატიოსნება, სხელი.

პატივის აყრა ნ. 2. პატივის ახლა. 1. პატივის ახლა ნ. ნამუსის ახლა. 2. პატივის ახლა, ღირსების ახლა, პატივის აყრა.

პატივის მიგება ნ. 2. პატივი. პატივმიუცემლად ნ. უპატივცემლად. პატივისცემა ნ. 2. პატივი.

1. პატივისმცემელი, საყვანისშეცემელი, მათყვანებელი, მადიდებელი, მადმერთებელი.

2. პატივისმცემული ნ. ზრდილობიანი.

1. პატივსაცემი ნ. 2. საპატიო.

2. პატივსაცემი ნ. თავი კაცი.

3. პატივსაცემი ნ. თავი ქალი.

პატივში ყოლა ნ. 2. წყალობა.

პატივცემული ნ. 2. საპატიო.

პატიმარი, დაპატიმრებული, ტყვე, ტუსადი, დატუსაღებული, ბორკილებგაყრილი, ბორკილადღებული, ხელხუნდიანი, ხუნდებგაყრილი.

პატიოსანი, ნამუსიანი, ნამუსდაცული, სინდისიანი, სინდისიერი, კეთილსინდისიერი, პირწყულიანი, ზნეობრივი, ზნეობიანი, ზნედაცული, თავშენახული, უმწიკლო, თავდაცული, ფაქიზი, სპეტაკი (სპეტაკი პიროვნება), ბავშვივით უმანკო, წრფელი, უთვალღებო, ალალ ლუკმას ჰამს, ოფლით მონაგარი ფულით ცხოვრობს, დაუყვედრებელი (დაუყვედრებელ ლუკმას ჰამს), სასაუბ. კაცური კაცი. 2. უმწიკლო.

პატიოსანი კაცის სახელი აქვს ნ. ცნობილი.

1. პატიოსნება ნ. 3. პატივი.

2. პატიოსნება ნ. სინდისი.

1. პატიჟი ნ. დაძახება.

2. პატიჟი ნ. ტანჯვა.

პატნეზი ნ. სანგარი.

1. პატრონი ნ. ბატონი.

2. პატრონი ნ. თავადი.

3. პატრონი, მეპატრონე, მფლობელი, მესაკუთრე, ბატონ-პატრონი, ქონებისპატრონი, დაპატრონებული, მპყრობელი, დაუფლებული.

4. პატრონი, მფარველი, მზრუნველი, მეურვე, მოამაგე, მიმხედავი, ყურისმგდებელი, მომვლელი, კირისუფალი, გულის შემატკივარი, გულშემატკივარი, ყურისმგდებელი.

(ელენეს) მიმხედავი... მხოლოდ... მელანი იყო. დ. კლდ.

1. პატრონობა ნ. დაუფლება.

2. პატრონობა ნ. 1. ზრუნვა.

პატრუქი, ფთილა, ფრთილა, ფილთა.

პაქსიმალი ნ. ორცხობილა.

პაღვი ნ. ღიბი.

პალული ნ. კოლოფი.

პაჩი ნ. ამბორი.

პაწაწა ნ. პატარა.

პაწაწინა ნ. პატარა.

პაწაწინტელა ნ. პატარა.

პაწაწი ნ. პატარა.

პაჭიჭები ნ. ტოლადი.

პაჭუა, ნოლა, ცხვირჩაქცული.

პეიტარი ნ. მეტიარა.

პეიტრობა (პეიტრობს), კეუის დაჩემება (კეუას იჩემებს), კეუისათვის ძალის დატანება (კეუას ძალს ატანს), ბრძნობა, ბანდიბუსტობა, შეტიჩრობა.

პენგა ნ. 3. აღვა.

პენტვა ნ. წეწვა.

პეპელა, ფარვანა (ფარვანასავით თავს დასტრიალავს).

და დაიწვა დღის ფარვანა,

დღის ფარვანა ოქროსფრთხება.

ი. გ რ ი შ.

პეპელა ნ. აღრევა.

პერანგი, ჭუბა. მოძვ. კვარაი (კვართი უფლისა).

შენის ჭუბა და მოხვევა ძოწვლისა ჩიღისა. შოთა.

პერანგი და მისი ამხანაგი. ნ. საცვალი.

პერანგის ამხანაგი, საწვივე, პერანგის ალერსი, სას. ნიფხავი, ქვედა საცვალი.

...უქმნე მათ სამოსელი საწვივე სელისა დასაფარველად სარცხეწელისა სხეულისა მათისა. დაბად.

რა ღამაზი იყო ჩვენი ლუარსაბი: ფეხშიშველა, ლურჯი კალმუხის ქუდით თავზე, წითელი პერანგის და მისი განუშორებელი ამხანაგის ამარა. ილია.

პერანგის ალერსი ნ. პერანგის ამბავი.

პერანგის ამბავი ნ. შიშველი.

პერი ნ. ქაფი.

პეროვანი ნ. ქაფიანი.

პეშვი ნ. მუქა.

პეწენი ნ. 2. კობტა.

პეწი ნ. ბრწყინვა.

პეწიანი ნ. ბრწყინვალე.

პიდალო ნ. საქე.

პილატეს ცრემლები ნ. არაყი.

პილაპის კამა ნ. სიმწრის გამოვლა.

პილწი ნ. უსირცხვილო.

პინა ნ. თასი.

პინაკი ნ. თასი.

პინაკი ნ. სარჩევი.

პინივი ნ. ნესტო.

პირადად ნ. თვით.

პირალმასი ნ. ბასრი.

პირამდე ნ. 2. საესე.

პირამდე მოურა ნ. გაესება.

პირამდე მიყრილი ნ. 2. საესე.

პირამდე საესეა ნ. 2. საესე.

პირამოხაზული ნ. მშიერი.

პირაქეთ, გამოღმა, გამოღმა მხარეს, ამიერ, მთას აქეთ.

1. პირალმა ნ. გაღმა.

2. პირალმა ნ. გულალმა.

პირალმართ ნ. აღმა.

პირალმართი ნ. აღმართი.

პირბადე, პირბადი, პირსაბური, რიდე.

ღღემ დაიხურა პირბადე, მთებმა დახუქეს თვალები, ვ ა ე ა

1. პირბადრი ნ. ბაღრი მთვარე.

2. პირბადრი ნ. პირმრგვალი.

პირბაკმანანი ნ. პირგაბრწყინვებულის.

პირბასრი ნ. ბასრი.

პირბუღალი ნ. პირმრგვალი.

პირბნელი ნ. დამნაშავე.

პირგაბრწყინვებულის, პირმნათი, პირბაკმანანი.

მისი რამ მითხარ, ვინ არის ტანსარო, პირბაკმანანი? შ ო თ ა .

პირგამოსაწყობი ნ. სალესავი.

პირგასამტებლო, საუპირო, უპირო-

ბის ქარიმა, ქარიმა, სახლაური, საურავი.

პირგასამცლელი ნ. სართი.

პირდაქენილი ნ. ნაყვავილარი.

1. პირდაპირ, მიუხევე-მოუხეველად, მოკლე გზით. ჩიქურ, დოსტორრი, ტყვიასებრ, შეუპოვრად.

ჩვენს დოსტორრი მივედით თოფ-იარაღის ეღერითა. ვ ა ე ა .

2. პირდაპირ, მოურიღებლად, მოურიღებლივ, უყოყმანოდ, გულახდითად თქმა, პირში მიხლა, წაძახება, მიუდგომლობა, პირუთვნელობა, პირდაპირობა.

3. პირდაპირ, უშუალოდ, უმეშვეოდ.

4. პირდაპირ ნ. თავდათავ.

1. პირდაპირი ნ. გულუბრყვილო.

2. პირდაპირი ნ. უშუალო.

პირდაპირობა ნ. 2. პირდაპირ თქმა.

პირდაღებული ნ. დოყლაპია.

პირდაღმა, პირქვე.

პირდაღმართი ნ. 2. თაქვე.

პირდაღრენილი ნ. დაღრენილი.

პირდაცული ნ. უსიტყუო.

პირდაცულობა ნ. 1. ღემილი.

პირდახული ნ. პირმოკუმული.

პირვა ნ. გალესვა.

პირვანდელი ნ. პირველდაწყებითი.

1. პირველად, პირველჯერ.

2. პირველად, უწინარეს. ყოვლისა.

პირველთაგან ნ. 2. თავიდან.

პირველდაწყებითი, პირვანდელი, თავდაპირველი, პირველყოფილი (პირველყოფილი აღამიანი), დასაბამითი, დაწყებითი, საწყისი (საწყისი ფორმა და სხვ.), დაბალი (სასწავლებელი).

1. პირველი ნ. თავი ქალი.

2. პირველი (პირველი ხარისხი),

მეერთე (ოცდამეერთე).

პირველი ვაგონებმა, ჭერ არ მსმენია, ხალი ამბავია.

პირველობის ჩამორთმევა, პირველობის ახლა.

რომ ამხადო პირველობა, მეფე, შენ ეგ არ შეგეწინის. ა კ ა კ ი .

პირველსატახტო ქალაქი ნ. დედაქალაქი.

პირველყოფილი ნ. პირველდაწყებითი.

პირველშობილი ნ. პირშო.

პირველჩენილი ნ. პირშო.

პირველხარისხოვანი ნ. 4. თავი.

პირველქვე ნ. 1. პირველად.

პირზე აყვრა, წარამარა ახსენებს, სულ იმის ხსენებაშია. ნ. აგრეთვე დახსომება.

პირზე დადგომა ნ. მხილება.

პირზე კლიტედადებული ნ. 3. დაცურსული.

პირზე კლიტის დადება ნ. ჩაჩუმება.

პირზე მომდგარის თქმა. ნ. წამოროშა.

პირზე წადგომა ნ. მხილება.

პირზე წაყენება ნ. მხილება.

პირზე ხელის დაფარება ნ. ჩაჩუმება.

პირთაქვე ნ. 1. თავქვე.

1. პირი ნ. დასაწყისი.

2. პირი ნ. ზედაპირი.

3. პირი ნ. 2. ნაპირი.

4. პირი, პირივლება (დიდი გაპოჩენილი პირი), გვამი, ბობოლა.

დიაშეგი დიდი ბობოლა იყო. ილია.

5. პირი, საპირე (ქსოვილისა), წინაპირი, გარეკანი.

6. პირი ნ. სახე.

7. პირი ნ. წვეტი.

8. პირი ნ. წინამო.

9. პირი, ხახა.

10. პირი ნ. 5. ხელი.

11. პირი ნ. ხერტილი.

12. პირი, პირობა.

კვლავ შეპოციეს ერთმანეთსა, დააპირეს ესე პირი. შოთი.

13. პირი (დანისა, ცელისა, და სხვა), შუფრა (ხმლის პირი).

14. პირი, გადანაბეჭდი, გადმონასხი, გადმონაღები.

15. პირი, ბაკო (კურკლისა).

16. პირი ნ. 2. კიდე.

1. პირიანი ნ. იაფი.

2. პირიანი, კეთილსაიმედო.

პირიანი კაცი ნ. კეთილსაიმედო.

პირიდან სიტყვის გამოგლეჯა ნ. სიტყვის შეწყვეტინება.

პირი პირს მიცემა ნ. ერთსულოვნება.

პირი პირს მიცემით ნ. ერთხმად.

პირის აყვრა ნ. 1. დუმილი.

პირის ართმევა ნ. 19. შლა.

პირის აწყობა ნ. გალესვა.

პირისახე ნ. სახე.

1. პირის ბრუნება ნ. გადაბრუნება.

2. პირის ბრუნება ნ. უკუსვლა.

პირის გადაბრუნება ნ. გადაბრუნება.

პირის გაყვრა, პირის მოკიდება (თევზმა ნემსკაცს პირი მოკიდა, პირი გაპკრა).

პირის გამოწყობა ნ. გალესვა.

პირის გამტეხი ნ. გამტეხი.

პირის გასასველებელი ნ. საუზმე.

პირის გასახსნელი ნ. საუზმე.

1. პირის გასველება ნ. საუზმე.

2. პირის გასველება ნ. შესმა.

1. პირის გახსნა ნ. წასაუზმება.

2. პირის გახსნა, რელ. გახსნილება.

3. პირის გახსნა ნ. გლეძვა.

პირის გემოს მოყვარე ნ. 3. მსუნავი.

პირის დალება ნ. გახეტია.

პირის დაუფა ნ. მხილება.

პირის მიბრუნება ნ. ზურგის შექცევა.

პირის მიქცევა, ნ. ზურგის შექცევა.

პირის მიცემა ნ. თანხმობა.

პირის მოკიდება ნ. პირის გაყვრა.

პირის მოქმა ნ. 1. შეწყუბება.

პირის პატივის მოყვარე ნ. 3. მსუნავი.

პირის პირს შეყვრა ნ. ერთსულოვნება.

პირის სანახავი ნ. საჩუქარი.

პირისფარში ნ. მხევალი.

პირისფერი ნ. ვარდისფერი.

პირის ქარად არ ჰყოფნის ნ. 1. უმნიშვნელო.

1. პირის შეყვრა ნ. თანხმობა.

2. პირის შეყვრა ნ. შეხორცება.

პირის ჩაგვრისებზე ნ. პირის ჩატკბარუნება.

პირის ჩაკოკლოზინება ნ. პირის ჩატ-
კბარუნება.

პირის ჩასატკბარუნებელი ნ. ტყბილე-
ულობა.

პირის ჩატკბარუნება, პირის ჩაკოკ-
ლოზინება, პირის ჩაგემრიელება, სმუს-
ენა (ისმუსენება). გემოს ჩატანება, ჩაგემ-
რიელება, თითების ჩაკენება (თითებს
ჩაკენეტს, ისეთი გემრიელება). ჩატ-
კბარუნება, ჩაკოკლოზინება, ჩატანება,
ჩაყოლება.

პირის ცვლა ნ. გადაბრუნება.

პირისწყალი ნ. სინდისა.

პირისწყლიანი ნ. პატოსანი.

1. რიქით, გაღმა, მიღმა, გაღმა
მხარე.

2. პირიქით, წინაუკმო, უკუღმა.

მ. პირიქით, ჭიბრზე, ჭინაზე, წინა-
აღმდეგ, გასაბრაზებლად, გულის გასა-
სიებლად.

პირკალი ნ. მიტკალი.

პირმზე ნ. ლამაზი.

პირმთვარე ნ. ლამაზი.

პირმყვანი ნ. 3. ტლანქი.

პირმკრთალი ნ. ფერწასული.

პირმნათი ნ. გაბრწყინებული.

პირმოდგმით ნ. 2. საესე.

პირმოთნე ნ. მლიქველი.

პირმოთნეობით. გულის მორბილება
ნ. მლიქველი.

პირმოთნეობით გულის მოგება ნ.
მლიქველი.

1. პირმოუკრავი ნ. დაუჩუმებელი.

2. პირმოუკრავი ნ. 1. ღია.

პირმოუკმული, პირდახშული.

პირმრგვალი (აღამიანი), პირსავსე,
პირბადრი, ბუდლი, პირბუდლი, პირ-
მსუქანი, პირბაკიანი, პირბაკმიანი, მსუ-
ქანლოყებიანი, ფუნჩულალოყებიანი,
გათქვირებული სახე.

პირმსუქანი ნ. პირმრგვალი.

პირმშო, სიყრმის შვილი, პირველ-
შობილი, პირველჩენილი.

პირწყვილარი, ნაყვავილარი, და-
კენილი, პირდაკენილი, ჩოფური.

პირნახი ნ. გონჯი.

პირობა. ნ. 12. პირი.

პირობას გადავიდა ნ. პირობის და-
ღვევა.

პირობას გადაუხვია ნ. პირობის და-
ღვევა.

1. პირობის დაღება ნ. 2. გარიგება.

2. პირობის დაღება ნ. თანხმობა.

პირობის დარღვევა, სიტყვის გატეხა,
პირობას გადავიდა, სიტყვას გადავიდა,
პირობას გადაუხვია, სიტყვას გადაუხ-
ვია.

1. პირობის მიცემა ნ. დაპირება.

2. პირობის მიცემა ნ. თანხმობა.

პირობის შეყვრა ნ. 2. გარიგება.

პიროვნება ნ. 4. პირი.

პირსაბურთი ნ. პირბადე.

პირსავსე ნ. 2. სავსე.

1. პირს არ აყენებს ნ. ლაქლაქა.

2. პირს არ აყენებს ნ. მოუსვენარი.

პირს აქნევენებს ნ. მოტრიალებია.

პირკატა ეცა ნ. გაკვირება.

პირსაფევი ნ. საცობი.

პირსაქმება ნ. გულისრევა.

პირსაცობი ნ. საცობი.

პირს მიპოფს ნ. დაწყება.

პირს უზამს ნ. მოტრიალება.

პირტიტველი, უღუვაზო, უწვერულ-
ვაზო, ქოსა.

პირუბანელი ნ. ბინძური.

1. პირუთენელი ნ. გულუბრყვილო.

2. პირუთენელი, მიუდგომელი, მი-
უკერძებელი, თვალუხვავი, უთვალდებო
მართლმსაჯული, მიუფერებელი, სამარ-
თლიანი, მოუსყიდავი, მოუქრთამავი,
უანგარო.

ამით ვამთავრებ ჩემ ლაპარაკს და...
ველი თქვენ სამართლიან და მიუფერე-
ბელ განიხილას. ნ. ლო მ.

პირუთენელობა ნ. 2. პირდაპირ.

პირუკუ ნ. უკუ.

პირუკულმა ნ. უკუ.

1. პირუტყვი, მხეცი, უადამიანო.

იმისი... უადამიანო და პირუტყვული
მხეცა-მხეცა. ილია.

2. პირუტყვი ნ. საქონელი.

პირფერობა ნ. მლიქნელი.
 პირქარცი ნ. ფერწასელი.
 1. პირქვე ნ. თავდაყირა.
 2. პირქვე ნ. პირდაღმა.
 1. პირქვე დამხობა ნ. 3. დამხობა.
 2. პირქვე დამხობა ნ. წოლა.
 პირქუში ნ. კუშტი.
 პირღებინება ნ. გულისრევა.
 1. პირღია ნ. ღია.
 2. პირღია ნ. დოყლაპია.
 პირღიაობა 1. შეცდომა.
 პირღებინება ნ. დოყლაპია.
 1. პირშავი ნ. გაუტანელი.
 2. პირშავი ნ. დამნაშავე.
 3. პირშავი ნ. უსირცხვილო.
 პირშენახული ნ. უსიტყვო.
 პირში ბურთის ჩაჩრა ნ. ჩაზუმება.
 პირში თქმა ნ. თბრობა.
 პირში ლუკმას უთვლის ნ. დაყვეღ-
 რება.
 პირში მთქმელი ნ. გულუბრყვილო.
 1. პირში მიხლა ნ. თბრობა.
 2. პირში მიხლა ნ. 2. პირდაპირი
 პირში სიტყვის გაწუდომა ნ. შეკრ-
 თობა.
 პირში შებმა. ნ. შეპასუხება.
 პირში ჩალაგამოვლდებული ნ. შრალ-
 ზ-დარჩენილი.
 პირში ჩალას ავლებს ნ. მოტყუება.
 პირში წყალდაგუბებული ნ. უსი-
 ტყო.
 პირში წყლის დაგუბება. ნ. დუმილი.
 პირში წყლის ჩაყენება ნ. 1. დუმი-
 ლი.
 1. პირშუშხა ნ. შუშხუნა.
 2. პირშუშხა, ხონნრტა.
 პირწავარდნილი ნ. 2. ნამდვილი.
 პირწყალი ნ. გულისრევა.
 პირწმინდა ნ. 2. ნამდვილი.
 პირწმინდად ნ. მთლად.
 პირხმელი ნ. გამხდარი.
 პირჯვრის გამოსახვა ნ. პირჯვრის და-
 წერა.
 პირჯვრის დაწერა, პირჯვრის გამო-
 სახვა.

პიტაკი ნ. 2. უწყება.
 1. პიტალო ნ. 3. ნამდვილი.
 2. პიტალო. ნ. 3. ცარიელი.
 პიტაო ნ. კლდე.
 პეურება, მოპეურება, დანამვა, შხე-
 უება, მოშხაპუნება, სხურება, მოსხუ-
 რება, დაწინწყვლა, ფრქვევა, თქორვა,
 მცერვა, დაცვარვა.
 ქალმან სულად მოაქცია,
 მცერდა წყალი მიჰაქურა. შოთა.
 წვიმა თქორავდა მცირედ. კ. გამს.
 პობა ნ. ვაქრა.
 პოღირი ნ. წამოსასხამი.
 პოღი ნ. მგოსანი.
 პოვნა ნ. 1. მონახვა.
 პოია ნ. ვაჭარი.
 პონტო ნ. შავი ზღვა.
 პოინება ნ. აღერსი.
 პოპლია ნ. მელოტი.
 პოსლია ნ. მელოტი.
 პოსლიეიკო ნ. მელოტი.
 პოტიკო ნ. 1. მახე.
 პოტინი ნ. გაწედნა.
 პოჩი ნ. კუდი.
 პოქოქიკი ნ. მუნჯი.
 პოხიერება ნ. 1. სიმსუქნე.
 1. პოხიერი (ნიადაგი), ნოყიერი, უხ-
 ვი, გაპოხიერებული, ნაყოფიერი, ნა-
 ყოფმდიდარი, მოსავლიანი, ნაყოფის
 მოძემი, ნაყოფის გამოძლეობი.
 2. პოხიერი ნ. 1. ქონიანი.
 1. პრანკვა ნ. 2. განაზება.
 2. პრანკვა ნ. კეკლუცობა.
 პრანკვა-გრება ნ. კეკლუცობა.
 პრანკია ნ. 2. კოპწია.
 პრასი ნ. მამალი ცხოველი.
 პრიალა ნ. ბრწყინვალე.
 1. პრიალი ნ. ბრწყინვა.
 2. პრიალი ნ. ნთება.
 პროში ნ. ტუჩი.
 პროშტვა ნ. ამბორი.
 პროშოლა ნ. ხორბალი.
 პროწიალი ნ. სიარული.
 პროწვა (ტუჩებისა), იბზევა, ამრეზა.

პრეკალი ნ. ფერხი.
 პტული ნ. ახალი.
 პუმპულა ნ. ნესვი.
 პუნტია ნ. 3, ალვა.
 პურადი ნ. გულუხვი.
 პურადუხვი ნ. გულუხვი.
 პურადფირი ნ. ძენწი.

1. პური, (გრძელი პური) ლოლვა, (გრძელი და მსხვილი პური) შოთი, (სა-ახალწლო პური) ბასილა, (ცუდად გა-მომცხვარი) ბალარჯი, (სიმინდის ფქვილ-ნარევი პური) ქელუქანა, („თორწეში ჩაყუდებული პური“ — საბა) ლიკანი, (თონეში ჩავარდნილი და ნაკვერჩხალზე გამომცხვარი ცომის გუნდა) კუტი (რას მიყვები, შენი კუთით ხომ არა ვარ გაზრდილი?), კუტი პური, (თბილი ჯა-ვახური პური) თბილთაჯა, შაფართხელა, ხმიადი, (თეთრი, მაღალი ხარისხის თო-ნის პური) ჯვარის მამის პური. საბ. ბაბა.

მაგისტანა პური მარტო (გლეხების) თონეში ცხვება. ჩვენი თონე კი მარტო ჩვენისთანა, კუტ-პურს აცხობს. ილია. დედილო პატარა ბაბა მომე. შ. შღვ.

თუმც არ მექამა მე პური თბილთაჯა, ჯავახურია. დ. გურ.

2. პური ნ. ხობალი.
 პურისმტე ნ. თანამესუფრე,
 პურისმცხობელი.
 პურეული, მარცვლეული.
 პურისმცხობელი ნ. ხაბაზი.
 პურის ჭმევა ნ. კვება.
 პურმარლიანი ნ. გულუხვი.
 პურ-მარლი ნ. მასპინძლობა.
 პურ-მარლის გატეხა ნ. კამა.
 პურმარლინაჭამი ნ. ნაპურმარლივევი.
 პურობა ნ. მასპინძლობა.
 პურობა-დარბაჯობა ნ. ლხინი.
 პურის საცხობი, ფურწე, შღვ.
 შორნე.
 პუტვა ნ. ბღღენა.
 პუტრიკა ნ. ტანდაბალი.
 პუშტაკა ნ. ნავი.

პურობა ნ. ფლობა.
 პუკალი ნ. უღვაში.
 პუკარი ნ. სტრიქონი.
 პუკარედი ნ. სიტყვასიტყვით.
 პუკარული ნ. სიტყვასიტყვით.

შ

შავი ნ. ცვარი.
 შალი ნ. იისფერი.
 შალტამი ნ. შამბი.
 შამგადასული ნ. დაძველებული.
 შამგადასულობა ნ. ხანდაზმულობა.
 შამგულანი ნ. (თ)თენი.
 შამგული ნ. დროებითი.
 შამთა სიავე, შამიანობა, უკუღმართო წელი, ავი დრო, დუხპირი დრო, შავ-ბნელი დრო, კირიანობა. ნ. აგრეთვე ავი.

- 1. შამი ნ. დრო.
- 2. შამი ნ. უღამაზო.
- 3. შამი ნ. კირი.
- 4. შამი ნ. კუშტი.

1. შამიანობა ნ. შამთა სიავე.
 2. შამიანობა ნ. კირი.
 შამით შამამდის ნ. ზოგჯერ.
 შამიერი ნ. დროებითი.
 შამ-შამად ნ. ზოგჯერ.
 შანგი, ლერწი.
 შანგიანი, შანგმოკიდებული, დაქან-გული, დაქანგებული, შანგმოდებული.
 შანგმოკიდებული ნ. შანგიანი.
 შანტი ნ. ნამიანი.
 შგეთი ნ. თავსხმა.
 შეჟა ნ. 3. კვლება.
 1. შეჟვა ნ. ბეგვა.
 2. შეჟვა, სრესა, კმუქნა, კიჭყნა.
 3. შეჟვა ნ. 1. ცემა.
 შვავი ნ. წვეთი.
 შვერი ნ. ტოტი.
 შვინტი ნ. წვინტილი.
 შვილი ნ. ყვირილი.
 შვილ-ხივილი ნ. ყვირილი.
 შიჟავი ნ. კიჟავი.
 1. შიჟიჟი, ძღურტული (ჩიტებისა).
 2. შიჟიჟი ნ. ყვირილი, შინამილი, შინმორეული.

1. ფინი ნ. სურვილი.
 2. ფინი. უხიაკობა, ახერება, ხესტა. ხესტყრი, უცნაურობა.
 1. ფინიანი ნ. გულაზიხი.
 2. ფინიანი, უხიაკი, მიზეზიანი, ახირუბული, ზნიანი, ბარიანი, ხეშტერიანი. ფინიანობა ნ. ჭიუტობა.
 უიწელი ნ. ბაზმა.
 უიწელვა (უიწელლავს), წინწკლა (წინწკლავს), ცრა (წვიმა ცრის), თქორვა, თქოში. (წვრილი წვიმა. ნისლიანი) ელმურტლი, (წვიმა და მზე ერთად) მზე პირს იბანს. შდრ. თავსხმა ნ. აგრეთვე წვიმა და წამოწვიმა.
 უიწელი ნ. წვიმა.
 უიუმატი ნ. პატარა.
 უიფო ნ. ბალახი.
 1. ეღება ნ. ამოხოცვა.
 2. ეღება ნ. ომი.
 ეშურტლი ნ. წვიმა.
 ეთუა ნ. თუთა.
 ეოლო, გრიკი (ამოხ ეოლო—საბა)
 1. ეონვა ნ. 1. დაქცევა.
 2. ეონვა, შეტანება, შეღწევა. გაულენთა, გაჭდობა, გაჭერება.
 3. ეონვა. ნ. წვეთა.
 ეოქო ნ. ღვიზი.
 ერიაშული ნ. ყვირილი.
 ერიაჟური ნ. ყვირილი.
 ერფოლა ნ. აკანკალება.
 ერუანტელი ნ. აკანკალება.
 ერუანტელდავლილი ნ. შეშინებული.
 ერუანტელის დაულა ნ. აკანკალება.
 ერუნი ნ. 2. ყრუანჩელა.
 ერუნი ნ. ინდაური.
 ეუვილა, ბეუვილი, ბზუილი, ბზუილ-ბზუილი (ფურტკარმა ბზუილ-ბზუილით გასწია), ზუვილი, ზუზუნი, ბზრიალი, შუვილი.
 ეველა ბუზი ბზუისო, ფურტკართან ეველა ტუუისო. ინდ.
 არწივი... შურდულივით შუვილით გაეჭანა. შ. არაგვ.

1. ეუუუნა ნ. 2. კოსტა.
 2. ეუუუნა ნ. წვიმა.
 1. ეუუღვა ნ. ბეუტევა.
 2. ეუუღვა ნ. 2. ციმციმი.
 1. ეუუღვი ნ. ჩიჭვი.
 2. ეუუღვი ნ. კუქვი.
 ეურვა ნ. წრეტა.
 1. ეღალი ნ. მწითური.
 2. ეღალი ნ. ცხენი.
 ეღარუნა, საელარუნებელი, ევეანო, გეგუმი, საწკარუნებელი; წკარუნა, ფიფინა, შანა, ჩხარუნა, ჩანჩხურა, კაკილა (მძივების ასხმულა), ღინვილა, ზარაზონი, ზარაზინი, ზანზალა.
 ეღარუთი. ეღრიალი, გაჩხრიალება, 'ხრიალი, გახმურება, ჩხაუნრი, გაჩხა-კუნება, ჩხარაჩხური, წკარუნი, ხრი-ალი, წკარიწყური, წკარაწყური, ოიწყინი.
 ამ დროს შოისმა ზარების წკარიწყური და გამოჩნდა ტარანტასი. ა. ყაზბ.
 ეღერადობა ნ. 3. ეღერა.
 1. ეღერა ნ. 1. ბგერა.
 2. ეღერა ნ. 2. წკრიალი.
 3. ეღერა, ეღერადობა, ბგეროვნება (ადამიანის ხმის ან მუსიკალური საკრავისა).
 ეღერადი, მეღერი, მბგერი, ხმიერი, ხმის გამოძღები, ხმის გამოძქეში, წკრიალა.
 ეღვინტი. ნ. წვინტლი.
 ეღმურტლი ნ. ეიწელვა.
 ეღრიალი ნ. ეღარუნი.
 ეღული ნ. ყვევი.
 ეღუნი ნ. მამა.
 1. ეღურტული ნ. ყვირილი.
 2. ეღურტული ნ. 2. ეივევი.
 რ
 რა ამბავია მის თავს? ნ. დამართება.
 რაბი ნ. საგუბარი.
 1.*რა გაეწყობა? ვერაფერს გააწყობს! რას იზამ? მეტი რა გზაა? მეტი ჩარა არ არის! მეტი რა ჯანია! ერთილა დარჩენია, მეტი რა დარჩენია? მეტი რა

ჩარაა, მეტი გზა არ დარჩენია, სხვა რა გზა არის, სხვა გამოსავალი არ არის.

2. რა გაეწყობა? ნ. აფსუს!

რაბინი ნ. ხახამი.

რაგვარად ნ. როგორ.

რაგვა ნ. 2. უღლება.

რაგვი ნ. ღობე.

რა გზას დავადგე? რა ვქნა?

რა გზით? ნ. როგორ.

1. რაგინდარა, ვინც ვინდა, რომელიც ვინდა, რომელიც უნდა იყოს, ყოველივე.

2. რაგინდარა ნ. კონკი.

რაგინდ-რაგვარი ნ. ყოველგვარი.

რად, რისთვის? რა მიზნით? რის გულისთვის?

რა დაგიშავე? ნ. რას მემართლები.

რადგან ნ. რადგანაც.

რადგანაც, რადგან, ვინაიდან, რაკი, რახან, რაკილა, მოძვე. ვინათგან, რა რომ, რამეთუ, ვითარმედ.

ვარდა და ნეხვთა ვინათგან მზე უხვად მოეფინების. შოთა.

რადი ნ. აღმაცერა.

რად მინდა? რა საჭიროა? რას ვაქნევ? რა თავში ვიხლი? რა პირად მინდა? რა ჯანაბად მინდა? რა შავ ქვედ მინდა?

რას ვაქნევ თქვენსა, რა მინდა? ოდენ ვარ თქვენი მხლებელი. შოთა.

რად მინდა ხმალი, თუნდ იყოს მკრელი.

თუ სიმართლისთვის დამიჩლუნგდება. ილია.

რა დროს? ნ. როდის?

რა დღესაც ნ. როდესაც.

რა ედარდება ნ. არაფრად აგდებს.

რა ენაღვლება? ნ. არაფრად აგდებს.

რა ვიღონო? ნ. რა ვქნა.

რა ვუყო? რა ვქნა?

რა ვქნა, რა ვუყო? რა ვიღონო? რა გზას დავადგე? რა მოვახერხო? რა ქვას ვახალო თავი? საით გადავვარდე? რა წალში ჩავევარდე?

1. რაზა ნ. 2. კავი.

2. რაზა, საგდოლი (საგდული), ზარზა ნ. აგრეთვე ურდული.

3. რაზა, ანჯამა, კოქაიკი.

ეზოს კარი, ცალ ანჯამაზე დახრილი, ორივეზე დამყარდა, მხიარულად აკრიულდა. ს. მგალ.

რაზმი, გუნდი, დასი, დასტა, თაბუნი, კრებული.

იყო შემთხვევა, როცა მოკრივეთა „თაბუნს“ მტკვარი ჰყოფდა. ი. გრიშ.

დადიანი... თავის დასტით გაქცეულ რაზმს დაედევნა. შ. დად.

რაზომ? ნ. რამდენი?

რაზომც? ნ. რამდენი?

რათა ნ. იმისთვის.

რა თავში ვიხლი? ნ. რად მინდა?

რა თქმა უნდა ნ. რასაკვირველია.

რაინდი ნ. გმირი.

რაინდობა ნ. სიმამაცე.

რაკარუკი ნ. კაკუნი.

1. რაკი ნ. ანაზღად.

2. რაკი ნ. რადგანაც.

1. რაკარაკი ნ. კრიმანჭული.

2. რაკარაკი (წყლისა), წყანწყარი, კარკარი, შუველი, ყარყარი, ჩახახი, ჩუხჩუხი, ჩხრიალი, წანწყარი, კურკური.

იქვე კურკურით, ჩუმის ჩურჩულით წყალი ჩამორბის ღხენით, ჩუხჩუხით. ილია.

ნაკადულმა ჩაჩახახა. ი. გოგებ.

3. რაკარაკი ნ. 1. მიმდინარეობა.

რაკუნი ნ. კაკუნი.

1. რა ღარი და ხაზი უნდა ნ. რასაკვირველია.

2. რა ღარი და ხაზი უნდა ნ. 3. უღვათა.

რამდენი, რამთ(ვ)ენი? რა რაოდენობით? რა რაოდენობის? რა ერთი? რა-ზომ? რაზომც? სას. რამითი, რავდენი.

„ფული რა ერთი აქვს?“ ჰკითხა ლუ-არსაბმა. ილია.

რამდენ ხანს ნ. როდემდე.
 რამენაირად ნ. როგორმე.
 რამეფერად ნ. როგორმე.
 რამეთუ ნ. რადგანაც.
 რა მიზეზით? ნ. რატომ?
 რამითი? ნ. რამდენი?
 რა მიზნით? ნ. რად?
 რა მოვახერხო? ნ. რა ექნა?
 რამონი ნ. ბე.
 რანაირად? ნ. როგორ?
 რა მოხდის? ნ. დამართება.
 რანაირიც ბერიო, იმნაირი ერიო ნ.
 თანაბარი.

1. რანგი ნ. 2. ზნე.
 2. რანგი ნ. 2. იერი.
 3. რანგი. ნ. ხაზისხი.
- რანდა, შალაშინი, ქუსტარი, ხუმტარი.

შარიშურობს შალაშინი;
 რანდაც მღერის თავის ხმაზე. მარტივ.

- რაობა ნ. 2. არსი.
1. რაოდენობა ნ. 2. რიცხვი.
 2. რაოდენობა ნ. სიდიდე.
- რა რაოდენობით? ნ. რამდენი?
 რაჟამს ნ. როდესაც.
 რაჟამსაც ნ. როდესაც.
 რარიგ? ნ. როგორ.
 რარიგად ნ. როგორ.

- რა რომ ნ. რადგანაც.
 რას ემართლება? რას ერჩის? რა ხე-
 ლი აქვს მასთან? რა უნდა მისგან?
 რას ერჩის? ნ. რას ემართლება?
 რას იზამ? ნ. რა გავწყობა?
 რა უნდა მისგან? ნ. რას ემართლება.

რასაკვირველია, რა თქმა უნდა, რალა
 თქმა უნდა, დიად, დილაც, ოღონდაც,
 ცხადია, ცხალზე უცხადესია, თავისთა-
 ვად ცხადია, თავისთავად იგულისხმება,
 ნათელია, დღესავით ნათელია, ამას
 მტყიცება აღარ ესაქიროება, საქირო
 არ არის მტყიცება, ნილავ, დასტურ.
 უეშველია, უთუოდ, გასაგებია, უღაეოა.
 სანს. ამას რალა ტარტრელი კოვზები
 უნდა, ლაპარაკი არ უნდა, ევე გარეშეა.
 რალა ფიცო და ქლდე უნდა ამას, რა

ლარი და ხაზი უნდა, ლარი და ხაზი
 არ უნდა, აშკარაა.

ბეყინა სამანიშვილი, რასაკვირველია,
 ლარიბი აზნაურშივილი იყო.

დ. კლდ.

- რა საშუალებით? ნ. როგორ?
 რა საქიროა? ნ. რად მინდა?
 რას ერჩის? რას ემართლება?
 რას ვაქნევ? ნ. რად მინდა?
 რას შემართლება? რას მერჩი? რა
 დაგიშვავ?

- რას ერჩის? ნ. რას ემართლება?
 რასტი ნ. სიმართლე.
 რა სქირს? ნ. დამართება.
 რასხი. ნ. ცხენი.
 რატომ? რის გამო? რა მიზეზით?

1. რატრაცი ნ. თავბრუ.
 2. რატრაცი ნ. წამოროშვა.
- რა უნდა მისგან? ნ. რას ემართლება?
 რას იზამ? ნ. რა გავწყობა?

- რაფა ნ. თარო.
 რაფერ? ნ. როგორ.
 რაფი ნ. საგუბარი.
 რა ქვას ვახლო თავი? რა ექნა?
 რალა ფიცო და ქლდე უნდა ამას ნ.
 რასაკვირველია.

1. რალაცა ნ. 3. ერთნაირი.
 2. რალაცა ნ. 1. უმნიშვნელო.
- რა ღონისძიებით? ნ. როგორ.
 რაჟა ნ. შაბი.

- რაჟიფი ნ. მეტრქე.
 რა შავ ქვად მინდა? ნ. რად მინდა?
 რა შედარებაა თქვენთან ნ. კერ შე-
 გდრება.

რაში ნ. ცხენი.
 რაც აღხანა, ის ჩალხანა. ნ. თანაბნ-
 რი.

- რაც, რაც. მოძე. რაძი.
1. რა წამსაც ნ. ანაზლად.
 2. რა წამსაც ნ. როდესაც.
- რა წულში ჩავვარდე? რა ექნა?
 რა კირად მინდა? ნ. რად მინდა?
 რახან ნ. რადგანაც.

რახარუხი ნ. ჯახაჭუხი.
რა ხელი აქვს მასთან? ნ. რას ემართლება?

რახი ნ. არაყი.

რა ხნის მანძილზე? ნ. როდის?

1. რახარახი ნ. სიცილი.
2. რახარახი; ხრიგინი, ზათქი, გრიალი, გრგვინვა, ქეპა, ხათქა-ხეთქი, ჩახარუხი.

პოვოსკაში ქეებზე ხათქა-ხეთქი უკეთესია.

ქვევით, უფსკრულისაყენ ხათქა-ხეთქით მიეჭანებოდა ლოდები. შ. ა რ ა გ ე

3. რახარახი ნ. მოსელა.

რახტი ნ. 2. აღჭურვილობა.

1. რახუნ ნ. კაკუნი.

2. რახუნ ნ. ცრუობა.

3. რახუნ ნ. ჯახაჭუხი.

რა ჯანაზად მინდა. ნ. რად მინდა?

1. რბევა ნ. გაოხრება.

2. რბევა ნ. გაძარცვა.

3. რბევა ნ. ქენება.

4. რბევა ნ. ამოხოცვა.

1. რბენა, სრბოლა, სირბილი, მგლური ნაბიჯი, ძენძელი, ტუნტული, გატუნტულება. რბენა (კიბეზე აირბინა), ფრენა (წამსვე ფრენით გავინდი მასთან), ქროლა.

ღრუბელნი ვერ კბედავენ შიშით სრბოლას.

2. რბენა ნ. ქენება.

რბილი, ლბილი, ფაფუკი, ჩეილი, ნახი, სათუთი, თონთო, ნახ-ფუნჩულა.

ტყის ფერიამ ჩამომძახა...

რომ ერთ მთაზე ნისლი ძეესო, ჩემსავითო ნახ-ფუნჩულა. ი. გ რ ი შ.

(წიწილებს) ტანი ჰქონდათ შემოსილი ხშირი, ფაფუკი ბუმბულით. ი. გ ო გ ე ბ.

1. რგება (ამ წამალმა არგო). მოხლენა (სოფლის ჰაერი მოუხდა), შეელა (უშველა), შეების მიცემა (წვევა მისცა), შილაჯათის მიცემა (ნილაჯათი მისცა),

შემატება. სარგებლობის მოტანა (სარგებლობა მოუტანა).

მიდი, ასპიროზ, მარგე რა, მან დამწვა ცეცხლთა დაგიტა. შ ო თ ა.

2. რგება (ერგო), წილად ხედომა (წილად ხელა), შეხედომა, დაითითოეს, თითო-თითოდ ჩამოირიგეს.

რგოლი ნ. რკალი.

რგუნება (არგუნეს), წილის დაღება (წილი დაუღეს), წილის მიცემა (წილი მისცეს), წილში შეყვანა, მიეკრძა, (მიუკერძა), ნაწილება (უნაწილა), წილაღება (უწილადა), დარიგება (გლეხებს მიწები დაურიგეს).

რება ნ. სიარული.

რები ნ. ხახამი.

1. რეგვენი ნ. უციცი.

2. რეგვენი ნ. შტური.

1. რევა ნ. შეხვეება.

2. რევა ნ. 2. ჩარევა.

3. რევა ნ. 2. ჩიჩქნა.

1. რევა ნ. ჯობნა.

რევოლუციის მერმინდელი ნ. რევოლუციის შემდეგდროინდელი.

რევოლუციის შემდეგდროინდელი. ნ. რევოლუციის მერმინდელი.

1. რევა, ზარის რეკვის ატეხა, აწყარილება.

შუალამე გადავიდა, ატყლა, ატყლა ზარის რეკვა. აკ ა კ ი.

(მნათე) სულ წერტილ ზარებს მისწვდა კიღეში, ახლა ისინი ააწყრიალა.

ლ. გ ო თ.

2. რეკვა ნ. წაყვანა.

რემა ნ. 2. ჯოგი.

რეხი ნ. თაებრუ.

რეტეანი ნ. დარეტეანებული.

რეტელახმული ნ. დარეტეანებული.

რეტევა, ქეკევა (მობეზრდა ყოველღე სარეცხის ქეკევა).

რეწა ნ. 1. შეძენა.

რეხა ნ. კაკუნი.

რეხი ნ. მტკრევალი.

რეჟანი, შაშრა, შაშკლამა.

რვალი ნ. სპილენძი.
 რთვა ნ. 3. ღართვა.
 რთველი ნ. 1. აღება.
 რთვილი ნ. თრთვილი.
 1. რიალი ნ. მარცხი.
 2. რიალი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.
 1. რი ნ. განკარგულება.
 2. რიგი ნ. თვიური.
 3. რიგი ნ. კანონი.
 4. რიგი ნ. 1. კერძი.
 5. რიგი ნ. ქელები.
 6. რი-ი ნ. 2. წესი.
 7. რიგი, წყება, სირი, მწკრივი, მწყობრი, წყობილება.
 8. რიგი, ჭერი, სას. კუდი.
 1. რიგაიანად, გვირგვინად, ფარსაგად, საფუძვლიანად, საქმიანად, როგორც ჭერი არს, ხეირიანად, როგორც წესი და რიგია, ჭერიონად, მართებულად, დარბაისლურად.
 2. რიგაიანად ნ. საქმარისად.
 1. რიგაიანი ნ. 4. კარგი.
 2. რიგაიანი ნ. წესიერი.
 რიგაიანობა ნ. შესაბამისობა.
 რიგის გადახდა ნ. ქელები.
 რიგის მიმცემი ნ. გამრიგებელი.
 რიგისობა ნ. მორიგეობა.
 რიგის პური ნ. ლხინი.
 რიგ-რიგად ნ. მწყობრად.
 რიგრიგობა ნ. მორიგეობა.
 რიგრიგობით ნ. შედამუშ.
 რიღე ნ. პირბაღე.
 რიღება ნ. ფრთხილობა.
 რიდი, რიდობა, მორიდება, ყაში, მორცხეობა, გაუბეღაობა, თავმდაბლობა, მოხატრება, მოწიწება, კრძალვა, მოკრძალვა, კრძალულობა, შეპება, სირცხვილის ოფლში იწურება, სირცხვილით იწურება, ნ. აგრეთვე 2. სირცხვილი.

ადგა, მითხრა: „თქვენს კრძალვასა ჩემგან ცნობა უბნევიან“. მ. თ. ა.

არ ჩამომეცალა და არ ამიქცია გზა, მეც არ შეეპებუე. ო. ლ. ი. ა.

მე ამ ლაგამს მოვიხსნილი, არ მაქვს სხვისი მორიდება, მაგრამ რა ვქნა, რომ ხელმარჯვედ ძმავე ჩემი შევიღება. ო. კ. ა. ი.

ხიზანი მეტისმეტად მორცხვი და მოხატრებული იდამიანია. მ. ა. რ. ა. გ. კ.

რიდობა ს. რიდი.
 1. რიკი ნ. 3. კუდი.
 2. რიკი ნ. საცობი.
 3. რიკი ნ. ჩილიყი.
 რიკრიკი ნ. ნარიყი.
 რიკული ნ. სურაია.

1. რიოში ნ. ნაქმარში.
 2. რიოში ნ. 2. ყალბი.
 რიურაჟი ნ. განთიადი.
 რისამე მთქმელი ნ. მეტყველი.
 რის გამო? ნ. რატომ?
 რის უღისათვის? ნ. რად?
 რისვა ნ. 3. კრეკა.
 რის მაქნისია ნ. უმაქნისი.
 რის ვაივაგლახით ნ. ძლივს.
 რის ვაინაჩრობით ნ. ძლივს.
 რისთვის? ნ. რად?
 რის ყოფით ნ. ძლივს.
 რისხვა ნ. წყრომა.
 რიტორი ნ. მწერმეტყველი.
 რიყე ნ. ქვა.

რიყის ქვა ნ. ქვა.
 1. რიცხვი ნ. თარიღი.
 2. რიცხვი, რაოდენობა.
 1. რიხი, მედიდურობა, ყოვლიზნობა, ყოყონობა, ქედამაღლობა.

2. რიხი ნ. მუქარა.
 რიხიანი, ომახიანი, ზეთიანი, ყაღავარიანი, ვაჟაკური, მკახე.

მოხუცის... მკახე ხმა თამამად აპობდა სერს. ო. ზ. ე. რ. ა. ბ.

1. რიხიანი (ლაპარაკი) ნ. ბრტყელი-ბრტყელი ლაპარაკი.
 2. რიხიანი ნ. სიარული.
 რიხინ-რიხინით სვლა ნ. სიარული.

1. რკალი, გამორი, ოღრიკალი. ნ. აგრეთვე 1. წრე.

2. რკალი ნ. 2. კაცი.

3. რკალი, რგოლი, სალტე, ფერსო, თალა, თალი, (მხეტთა ცხვირში გააყრელი) ხრასტუცი, (ალვირის რგოლი) ჭილავი.

უფროსმა ცხენს ჭილავი მოსწია.

ა. ყ ა ზ ბ.

თავზედ რკინის თალას იქამდინ მოგიკრენ, სანამ თავი არ გაგისკდება.

ა. ყ ა ზ ბ.

რკენა ნ. კიდაობა.

რკინება ნ. 3. შებბა.

რკინიგზა ნ. 7. გზა.

რკინის პალო ნ. ანჭამა.

რკოს ბუდე, ფაშფილა.

რობა ნ. გეჭა.

1. როგო ნ. სკა.

2. როგო ნ. ხუფი.

როგორ, რანაირად? რარიგ? რარიგაუ? რაგვარად? ვით? ვითარ? რა გზით? რა საშუალებით? რა ღონისძიებით? სას. რაფერ?

მაგრამ ვით ითქმის, ვით გახდა, ვითა გიამბობ ცნობილსა. შოთა.

შენ საქართველოს დედოფლობა დაგშვენდებოდა,

დაგშვენდებოდა და რარიგად დაგშვენდებოდა.

ო. ნ ო ნ.

როგორმე (როგორმე დაიყოლიე), რამენაირად, რამეფრად.

როგორც ნ. თითქოს.

როგორც ვნებავს ნ. 5. კარგი!

როგორც გსურს ნ. 5. კარგი!

როგორც ითქმის ნ. როგორც იტყვიან ხოლმე.

როგორც იტყვიან ხოლმე, როგორც ითქმის, ტუჟილად ხომ ირ არის ნათქვამი.

როგორც იყო ნ. ძლიეს.

როგორც კაცი ნ. მართლა.

როგორც კი ნ. ანაზად.

როგორც წესი და რიგია ნ. 1. რიგობანად.

როგორც ჭერ არს ნ. 1. რიგინად. როდემდე? როდემდის? რამდენ ხანს? სანამდე? ვიდრემდე?

როდემდის? ნ. როდემდე?

როდესაც, ოდეს, როს, როცა, რაემას, რაემასაც, რადღესაც, რაწამსაც.

რაემა! იხილოთ ღრებელი აღმოსავლეთით და დასავლეთით. დაბ.

ოდეს ტურფა გაიფედეს, არლარა ღირს არცა ჩირად. შოთა.

ქართველსა გულმან როგორ გაუძლოს, ოდეს შვენება შენი იხილოს.

ნ. ბ ა რ ა თ.

როდისმე ნ. ოდესმე.

როდინი ნ. ავან(გ)დასტა.

როდინის ქვა ნ. ფილთაქვა.

როდის, რა დროს? რა ხნის მანძილზე?

როკაპი ნ. ავი.

როკვა ნ. ცეკვა.

როკი ნ. ნუკრი.

რომ ნ. იმისთვის.

რომელი ნ. ზოგი.

1. რომელიდაც ნ. ვინმე.

2. რომელიდაც ნ. 3. ერთნაირი.

რომელიც გინდა ნ. 1. რაგინდარა.

რომელიც უნდა იყოს ნ. 1. რაგინდარა.

რომელობა ნ. თვისება.

რონინება ნ. ტარება.

რონინი სიარული.

როს ნ. როდესაც.

როსკიბი ნ. მრუში.

1. როტვა ნ. აბლაუბდა.

2. როტვა ნ. ცრუობა.

3. როტვა ნ. წამორწმეა.

1. როფი ნ. გეჭა.

2. როფი ნ. ტაშტი.

1. როშვა ნ. აბლაუბდა.

2. როშვა ნ. ცრუობა.

3. როშვა ნ. წამორწმეა.

როში ნ. ტლანქი.

როცა ნ. როდესაც.

1. როკიეი ნ. ულუფა.

- 2. როკიო ნ. ხოხობი.
- 3. როკიო ნ. ჯამაგირი.
- როკო ნ. 2. ურუნჩელა.
- როხვა ნ. წამორიშვა.
- როხროხა ნ. ზორზოხა.
- 1. რტო ნ. ტოტი.
- 2. რტო ნ. წიკლა.
- რტოხშირი ნ. განფენილი.
- რუ ნ. წყარო.
- რუბი ნ. მეოთხედი.
- რუდუნი ნ. 1. შრომა.
- რული ნ. თელემა.
- რუმბი ნ. ტიკი.
- რუსხმული ნ. ორმო.
- რუფიას მიცემა ნ. დაეგმევა.
- რუხი ნ. ნაცრისფერი.
- 1. რუხრუხი ნ. ქუხილი.
- 2. რუხრუხი ნ. 2. ღმელი.
- 8. რუხრუხი ნ. ღრუტუნი.
- რუჯვა ნ. ალანძევა.
- 1. რქა ნ. კალამი.
- 2. რქა (საქონლისა), ქარახსა (ქარახსა ჯიხვისა).
- რქენა, რჩოლა, ბუსენა, ჭლიხვა, ბუჩაობა, ჩხვერა (უჩხვირა). კუ თ ხ. ბუცაობა (ხარების ერთმანეთთან. ბუცაობა).
- პატარა ქალი... (ზაქს) ხან პირში უყოფდა ხელს, ხან ზედ უპირებდა შეჯდომას, ხან ებუჩებოდა. თ. რ ა ზ.

- რქმა ნ. თბრობა.
- რღვევა ნ. 19. შლა.
- 1. რუევა ნ. ზანზარი.
- 2. რუევა ნ. რწევა.
- 3. რუევა ნ. რხევა...
- რუევადი ნ. უმდიგაბი.
- 1. რჩევა ნ. დარიგება.
- 2. რჩევა ნ. თათბირი.
- რჩევა-დარიგება ნ. დარიგება.
- 1. რჩენა ნ. კეება.
- 2. რჩენა ნ. 3. შენახვა.
- 1. რჩეული ნ. 2. ანარჩევი.
- 2. რჩეული ნ. 4. თვი.
- 8. რჩეული ნ. გამორჩეული.
- 4. რჩეული ნ. საგანგებო.

- რჩილვა, დაკეშორება.
- რჩოლა ნ. რქენა.
- რცხენია, ვერცხენება, ირცხენს, მორცხვობს, ვერიდება (საზოგადოებას ვერიდება), ეროთირება, ეკრძალება, ეხამუხება (ეხამუხება), უცხოობა, ეუცხოება, გაუბრბის (უცხოებს გაუბრბის).
- რძე, ხსენი.
- რძიანა ნ. სოკო.
- რწევა, რხევა, რყევა, ქანება, ქანაობა, ლივლივი, ლიცლიცი (წყლის ზედაპირის წელი მოძრაობა).

ატყდა სხივის ლიცლიცი ცაზე.
კ გამსახს.

- 1. რწმენა, იმედი, სასო, სასოება, დაჯერება, გულდაჯერება.
- 2. რწმენა, წამება, მოსაობა, მრწამსი, აღიარება.
- 3. რწმენა ნ. თვალსაზრისი.
- რწმენის შეცვლევინება ნ. გადაჯერება.

- 1. რწმუნება ნ. დასაქმება.
- 2. რწმუნება, დარწმუნება, ჯერება, დაჯერება, შეჯერება, შეგონება, დაყოლიება, დათათბირება, მოდრეკა.
- 3. რწმუნება ნ. მიხილება.
- 1. რწმუნებული ნ. ვეჭილი.
- 2. რწმუნებული, ნდობით აღკურეული პირი.
- 8. რწმუნებული ნ. დესპანი.

- რწყევა ნ. გულისრევა.
- 1. რხევა ნ. აკანკალება.
- 2. რხევა (არხევის), ნძრევა (ანძრევის), განძრევა, გაქანება, ქანქარი, თამთაძი, ტორტმანი, შეტორტმანება, წვლრევა (ანვლრევის), რყევა, შერყევა. აპარპალევა (რხევის დაწყება). შ დ რ. აკანკალება.

და ქოსს, გადახრილს გვერდზედა, ხელს ახლებ — გააქვს თამთაძი.

- გ ა უ ი.
- 8. რხევა ნ. რწყევა.
- 4. რხევა (წყლის ზედაპირისა), ქავლა.

არხეალო ნ. უმღვრადი.

1. რჭული, სჭული, სარწმუნობა, ქი-
თობი, სალავათი.

2. რჭული ნ. ყაიდა.

რჭულზე ნ. ფრიაღ.

რჭულის გამოცლა ნ. მ. მოქცევა.

რჭულგანდგომილი ნ. უღეთო.

ს

საადვილო ნ. ადვილი.

საადრეო ნ. ადრეული.

საავადმყოფო, სამკურნალო, ქსენო-
ნი, ლაზარეთი.

1. საალერსო ნ. ალერსიანი.

2. საალერსო ნ. სამიჯნურო.

საამაყო ნ. ცნობილი.

საამღღეო ნ. სასიცოცხლო.

საამებელი ნ. სასიამოვნო.

1. საამო ნ. სასიამოვნო.

2. საამო ნ. ტკბილი.

3. საამო, კარგი, მშვენიერი.

1. საამური ნ. მხიარული.

2. საამური ნ. სასიამოვნო.

3. საამური ნ. ტკბილი.

საამქვეურო ნ. მიწიერი.

საამხანაგო ნ. ზოგადი.

საანგარიშე, სათვლელი.

1. საარაკო, საზღაპრო, ზღაპრული.

2. საარაკო ნ. წარმოუდგენელი.

საარსებო ნ. სასიცოცხლო.

საარსიყო ნ. სამიჯნურო.

1. სააუგო ნ. სასიარტყილო.

2. სააუგო ნ. უწმარწური.

სააქაო ნ. წუთისოფელი.

სააქაო პირი აღარა აქვს ნ. მომარკდა-

გი.

სააღდგომო ნ. გადასახდელი.

სააღებმცემო ნ. ღუქანი.

სააშკარაოზე გამოტანა ნ. გამელაგენე-
ბა.

სააშკარაოზე გამოყვანა. ნ. მხიარუ-
ლება.

სააჯო ნ. ხეგნა.

საბაბი ნ. მიზეზი.

საბაბით ნ. გამო.

საბადებელი ნ. სიმღიდრე.

საბალოდ ნ. სანაცვლოდ.

საბაზე ნ. შანდალი.

საბავთო ნ. სამგლოვიარო.

საბავშვო ნ. საყმარწილო.

საბავშვო ბაგა, საბავშვო კერა, ბავ-
შეთა კერა, ბაგა.

საბავშვო კერა ნ. საბავშვო ბაგა.

საბაითი ნ. ოთხო.

1. საბაბაზო ნ. გადასახდელი.

2. საბაბაზო ნ. საძოვარი.

საბან-გობანი ნ. ქვეშაგები.

საბანი, ზედსახური.

ქალმა... ხელგბის გარწნეით გადიყარა
ზედსახური. ა. ყ აზ ბ.

საბაოთი ნ. ღმერთი.

საბარღული ნ. საზარღული.

საბარკალი ნ. 2. მახელი.

საბარკული ნ. პალღუმი.

1. საბატონო ნ. გადასახდელი.

2. საბ ტონო ნ. 3. მამული.

საბაულო ნ. ღუქანი.

საბაღნარო ნ. ბალი.

საბედისწერო ნ. საუბედურო.

საბედნიეროდ ნ. ბეღად.

საბელი ნ. თოკი.

საბერავი ნ. საბერველი.

საბერველი, საბერავი, ფუქსი.

საბებავი ნ. მარქო.

საბებურე ნ. სამხარღლიე.

1. საბა ნ. აზღული.

2. საბი ნ. ჩანღღარი.

საბინაღღრო ნ. ბინა.

საბმური ნ. ბაგა.

საბოლოო, უკანასკნელი, გადამწყვე-
ტი, გადარტილი (გადარტილი პასუხი).

საბოლოოდ ნ. დასასრულ.

საბოსტენი ნ. 1. მიწა.

საბოძვარი ნ. საჩუქარი.

საბრლო ნ. ბეჩავი.

საბრძანებელი ნ. სახელმწიფო.

საბრძოლო ნ. საბეღარი.

1. საბ(რ)ჭენი ნ. 2 დ-საყღენი.

2. საბ(რ)ჭენი ნ. ბოაკ-ბტი.

საბუღარი ნ. 1. ბედე.
 საბუთი ნ. 2. საფუძველი.
 საბურავი ნ. საბურველი.
 საბურთალი ნ. ასპარეზი.
 საბურველი, ჭაბურავი, სახურავი, საფარველი, გადასაფარი, საფარი, მკვდრის საბურავ-სახურავი) სუღარა.

არად უნდის საბურავი,
 არცა წოლა საგებლითა. შოთა.

საქორწილო ტალავარი სუღარად გადამექცა. ა. ყაზბ.

საგანსოდ ნ. სამერმისოდ.
 საგალობელი ნ. სიმღერა.
 საგანგაშო ნ. ამღვლებელი.
 საგანგებო, საგულსგულო, საგულდაგულო, გამორჩეული, რჩეული, არაჩეულსებრივი, განსაკუთრებული.

1. საგანგებოდ ნ. ფრიად.
 2. საგანგებოდ ნ. განსაკუთრებით.
 საგანი ნ. ნივთი.

1. საგანძური ნ. განძი.
 2. საგანძური ნ. ზახინა.

საგარეო ნ. 3. უცხო.
 საგდებელი ნ. ქამანდი.

1. საგდები ნ. ქამანდი.
 2. საგდები ნ. სარიდი.

საგდოლი ნ. რაზა.
 საგდული ნ. დარაბა.

1. საგებელი ნ. 1. საფენი.
 2. საგებელი ნ. ქვეშაგები.
 საგები ნ. 1. საფენი.

საგერებელი ნ. საქნევი.
 საგვარეულო ნ. გვარეული.

საგვარო ნ. გვარეული.
 საგველა ნ. ცოცხი.

საგვალი, საგაძალი, ნუზლი, სულადი.
 საგვაო ფული. ნ. ფეხის ქირა.

საგინებელი, სალანძღავი, საციცხავი, საძახხხი, დასაძახხხი, საგომბი, საცილავეი, საგომბელი (საკოცნელ-პირი საფურთხებლად რად გაეხადო — ანდაზა).

სათრეველი, საყიენებელი, გასაყიციხ-ვი.
 საკლინავი ნ. ციგურა.

საკლინეველი ნ. ლობი.
 საკმირი, ემირული, ეპუკატურა, საფა-

ლავნო, თავდადებული, თავგანწირული, თავგამეტებული, საეჟეკაცი, თავდადადებული, ვასაბელი (საქმე).

ბედითი ბნედა, სიკვდილი რა მიჭნურობა გგონია? სჯობს, საყვარელსა უჩენენ საქმენი საგმირონია. შოთა.

(ნატო) თავგამეტებული მეომარივით ეკვეთებოდა მიწას, რიხიანად შეუტევდა რგოლს, ააღვლებდა საქმეს. შ. მრეველ.

საგოგმანები ნ. ვასართობი.
 საგოგავი ნ. წასასმელი.
 საგომელა ნ. 2. კასრი.

საგონებელი ნ. სადარბელი.
 1. საგონებელში ჩავარდა ნ. ყოყმანი.
 2. საგონებელში ჩავარდა. ნ. შეკართობა.

3. საგონებელში ჩავარდა ნ. შეფიქრინება.

საგონებელში ჩავდება ნ. შეფიქრინება.

საგრავინებელი ნ. საჩოთირო.
 საგრემელი ნ. სურმა.

1. საგრილობელი ნ. კარავი.
 2. საგრილობელი ნ. ჩრდილო.
 საგრობა ნ. ომი.

საგრძნობელი ნ. 2. მნიშვნელოვანი.
 1. საგრძნობი ნ. დიდი

2. საგრძნობი ნ. 2. მნიშვნელოვანი.
 საგრძნობლად ნ. ცხადად.

საგუბარი, ნაგუბარი, რაბი, რაფი, სათავანი, ოფო, გოდორკოტე, კაშხალი, ონჯარი, ჩნდე, ჭებირი, მოლო, ყორე, მიწაყრილი, ხერგი, სათავენაგებობა (იერის სათავენაგებობა).

ცრემლსა სისხლი ერეოდა, გადის ვითა მავუბარი. შოთა.

საგულდაგულო ნ. საგანგებო.
 საგულდაგულოდ ნ. 2. განსაკუთრებით.

საგულე. გულსპირი, გულმბარი, საბეკური.

საგულეველები ნ. განზრახული.
 საგულსგულო ნ. საგანგებო.

საგულისგულოდ ნ. განსაკუთრებით.

1. საგულისხმიერო ნ. 2. მნიშვნელოვანი.
2. საგულისხმიერო ნ. საკირბოროტო. საგულისხმო ნ. 2. მნიშვნელოვანი. საგუნდრუკე ნ. საცეცხლური. საგუშავო ნ. სადარაჯო. საგძალი ნ. საგზალი.
- სად, სადა? რა აღვიღას?
1. სადა? ნ. სად.
2. სადა ნ. გლუ.
3. სადა ნ. უბრალო.
4. სადა ნ. 2. ბუნებრივი.
- სადაგი დღე ნ. სამუშაო დღე.
- სადავე ნ. აღვირი.
- სადავეების მიშვება, სადავეების წაყრა.
- სადავეების წაყრა ნ. სადავეების მიშვება.
1. სადავიდარაბო ნ. საკამათო.
2. სადავიდარაბო ნ. სამწუხარო.
3. სადავიდარაბო ნ. სადარდებელი.
- სადავიდარაბოდ ნ. სამწუხაროდ.
- სადუბი აკრეფა (სადავეს აუკრეფს).
- სადავის მოწევა.
- სადავის მოწევა ნ. სადავის აკრეფა.
- სადალაქო, დალაქხანა.
- სადარაჯო, საყარაულო, ჭიხური.
- ბუდრუგანა, საგუშავო, დარაჯაგი.
- სადარდებელი, საურავი. საფიქრებელი, საზრუნავი, ხათაბალა, სახათაბალო, სასჯელი, სადავიდარაბო, სანანებელი (ვაი თუ სანანებლად გავვიხდეს), საგონებელი, თავშისაცემი, თავსატეხი, საჯარებელი. ნ. აგრეთვე საწყენი.
1. სადარი ნ. თანაბარი.
2. სადარი ნ. მსგავსი.
- სადაცაა ნ. სწრაფად.
- სადაც არის ნ. სწრაფად.
- სად გავინილა? ნ. წარმოუდგენელია.
1. სადგამი ნ. ჩამომავლობა.
2. სადგამი ნ. ჩანადგამი.
1. სადგარი ნ. ბოძიკინტი.
2. სადგარი ნ. ორკაბი.
- სადგამური ნ. 2. სანაშენი.

სადგმელი ნ. ჩანადგამი.

1. სადგომი ნ. ბინა.
2. სადგომი ნ. შენობა.
- სადგური ნ. 1. ბინა.
- სადები ნ. ბარგი.
- სადიღბელი ნ. სიმღერა.
- სადიღნაქამი ნ. ნასადიღვეი.
- სადოღე ნ. ასპარეზი.
- სადუღარი ნ. საკირე.
- სადრეკი ნ. იოგი.
- სადღეებელა, ბარნელა, (მომცროსადღეებელი) ვარია.
- სადღეგარძელო, საყველაწმინდო, სატალახო.
- სადღესასწაულო ნ. მხიარული.
- სად შენ და სად ის ნ. ვერ შეგედრება.
- სადღესოდ ნ. დღეს.
- საეგებო ნ. განზრახული.
- საეგებისოდ ნ. ალაღბედზე.
- საერთაშორისო ნ. 3. მსოფლიო.
1. საერთო ნ. ზოგადი.
2. საერთო ნ. საყოველთაო.
- ხაერთოდ ნ. მთლიანად.
- ხაერო ნ. სახალხო.
1. ხაეკვო ნ. არასაიმედო.
2. ხაეკვო ნ. საფრთხილო.
- ხავაგლახო ნ. საწყენი.
- ხავაებო ნ. საწყენი.
- ხავალი ნ. 1. მანძილი.
- ხავალალო ნ. საწყენი.
- ხავალალოდ ნ. სამწუხაროდ.
- ხავაუცაო ნ. საგმრო.
1. ხავანე ნ. ბინა.
2. ხავანე ნ. მონასტერი.
- ხავარაულო ნ. განზრახული.
- ხავარაუღი ნ. 1. მიწა.
- ხავარცხელა ნ. გველი.
- ხავარძელი ნ. მერხი.
- ხავატობა ნ. ძალა.
- ხავაქრო ნ. დუქანი.
- ხავ-ხო ნ. გადასახდელი.
- ხავედრებელი ნ. ხვეწნა.
- ხაენახე ნ. 1. მიწა.
- ხაერანე ნ. საოხრო.
- ... ხავით ნ. თითქოს.

სავინიკობოლ მოქმედება ნ. სიცოცხლის საფრთხეში ჩაგდება.

1. ხავსე ნ. 2. მთელი.

2. ხავსე, ხავსედ, გავსილი, გავსებული, პირამდე, ყელამდე მოყრილი, პირამდე ხავსეა, ცამცამი, პირამდე მოყრილი, ლიცილიცით, გალიცილიცებული, ლიცილიც გააქეს, გაპიპინებული, გასილავებული, თავმობბული, თავმოდგმით, თავმოყრილი, თავშედგმული.

დალახვრა ღმერთმა ისინი სანატრელიც აღარა აქეთ-რა?.. ყოველისფრით ხავსენი არიან, ყელამდის მოყრილი.

რ. ერისთ.

(ბიჭებს) ერთი საღვინე ღვინით ლიციც ეღვათ.

თ. რაზ.

მ. ხავსე, აღხავსე, აღვსილი (სიყვარულით, სიძულვილით და სხვ.).

4. ხავსე ნ. გატენილი.

1. ხავსება ნ. სიმდიდრე.

2. ხავსება ნ. სისხვე.

ხავსებით ნ. მთლად.

1. ხავსედ ნ. 2. ხავსე.

2. ხავსედ ნ. უხვად.

ხავსე მთვარე ნ. ბადრი მთვარე.

საზავი ნ. სანელაბული.

საზამთრო, ყარაფუზი, ხაბურზავი.

საზანდარი ნ. 3. დასტა.

საზარალო ნ. 2. მვენე.

საზარდული, ბუშტუკი. ფერადი, სა-

ბარდული, ფეთხი.

საზარელი ნ. შემზარავი.

საზარო ნ. შემზარავი.

1. საზაროება ნ. 2. ზარი.

2. საზაროება ნ. შემზარავი.

საზეიმო ნ. მიხარული.

საზეპელი ნ. ქობინა.

საზერგნელი ნ. ქობინა.

საზიანო ნ. 2. მვენე.

საზიარო ნ. ზოგადი.

საზიარობა, წილზე ჰერა (მიწისა, ვენახისა და სხვ.).

საზიაროდ, სანახევროდ, (დასამუშაებლად გაზიარება) საიხელიოდ.

1. საზიზლარი ნ. ათვალწუნებული.

2. საზიზლარი ნ. სასირცხვილო.

3. საზიზლარი, საძაგელი, საძულველი, უხამსი, ბილწი, მურტალი, უშვერი (უშვერი სიტყვები). გადატ. გველი, გველის წიწილი.

საზიზლობა ნ. 6. ზარი.

1. საზოგადო ნ. ზოგადი.

2. საზოგადო ნ. საყოფიერთო.

საზოგადოება ნ. 2. ხაზნი.

საზოგადოების ნაძირალნი ნ. ეივინდარა.

საზოგადოების რჩეული ნაწილი ნ. 2. დიდკაცობა.

საზოგადოების ქვედა ფენებიდან გამოსული ნ. მდაბიო.

საზომი, ზომა, სარწყავი, საწყაული, საწყაო.

1. საზორავი ნ. სამსხვერპლო.

2. საზორავი ნ. შეწირულება.

საზრდილა ნ. საშენე.

საზრდო ნ. სანოვაგე.

1. საზრდობა ნ. კვება.

2. საზრდობა ნ. თავის რჩენა.

1. საზრიანი, მიმზნელომი, მიხვედრილი, განმკვერტი, გულისხმიერი, წინდახედული (წინდახედული აღაპიანია), გამგები, გამგებელი, შესმენილი. ნ. აგრეთვე გონიერი.

2. საზრიანი. მოსაზრებელი, მოსწრებული. ხერხიანი, მოხერხებული, მარჯვე, გერგილიანი, სიტყვა არ დაუღვევა, ენას არ დაუგვალავს, ენას ჰვადი არ წამოედება. სიტყვაზე უკან არ დაიხევს.

1: საზრუნავი ნ. სადარდებელი.

2. საზრუნავი ნ. 3. საურავი.

1. საზღაპრო ნ. საარაკო.

2. საზღაპრო ნ. წარმოუდგენელი.

1. საზღაური ნ. 1. შავიერი.

2. საზღაური ნ. პირგასამტეხლო.

3. საზღაური ნ. გასამრჯელო.

საზღვარგადასული ნ. მეტი.

საზღვარგარეთელი ნ. 3. უცხო.

საზღვარდაუდებელი ნ. უსაზღვრო.

საზღვარი. ზღვარი. მიჭნა, ზღუდე, კიდე, ფარგალი. მოქმ. მზღვარი.

მიწნურობა სხვა რამეა,
არ სიძვისა დასადარი;
იგი სხვაა, სიძვა სხვაა,
შუა უზის დიდი ზღვარი. შოთა.

საწლების გადასვლა ნ. გაზვიადება.
სათადარიგო. სანაცვლო, სამარავო,
მარქაფა, სამარქაფო.

რადი სურამელმა თავისი მარქაფა
რახმით დადიანის ჭარს ჭურგიდან და-
უარა და ალყა შემოარტყა. შ. დად.

- სათელი ნ. ეშმაკი.
- სათვანი ნ. საგუბარი.
- 1. სათავე ნ. დასაწყისი.
- 2. სათავე (მდინარისა) კუღი.

სიზმარში ვიყავ წუხელა:
მკვარტლის წყლის კედში ვილოდი.
ვაჟა.

- სათვენაგებობა ნ. საგუბარი.
- 1. სათავეში მდგომი ნ. ბელადი.
- 2. სათავეში მდგომი ნ. გაბატონებუ-
ლი.

- სათაე ნ. 1. სართი.
- სათვისთაეო ნ. საკუთარი.
- სათაენო ნ. თავნი.
- სათაენაპირი ნ. საპირფარეშო.
- 1. სათაქილო ნ. სასირცხვილო.
- 2. სათაქილო ნ. საჩოთირო.
- სათაქილოდ მიჩნევა ნ. 1. აბუჩად
აგდება.

- სათალი ნ. ზურგელი.
- სათამაშო ნ. გასართობი.
- სათანავრო ნ. ბეჩაეა.

სათანადო, შესაბამისი, შესაზომი, შე-
საგენი, შესაფერისი, ჭეროვანი, შესაფე-
რი. შესატყვისი. მართებელი, დაძსახე-
რებელი, საკაღრისი, ღირსი, სამართლი-
ანი. ღირსეული, ამისდა კვალი, ეკი-
ლოკაევა.

ვერ შევზომვი გოგოთურს... ვაჟა.
კაცი იყო საქმიანცა,
შესაფერი, შესატყვისი. შოთა.

- სათარი ნ. ნალო.
- სათურა ნ. თავსაფარი.
- სათურის წაშოვლა ნ. გზის მოჭრა.
- სათაუვანი ნ. 4. საყვარელი.
- სათემო ნ. სახალხო.
- სათემოდ ნ. ცხადად.
- სათელავი ნ. 2. ანგარიში.
- სათელავში ჩაგდება ნ. ანგარიშში
ჩათვლა.

- სათვალთვალი ნ. თვალსადენი.
- სათვისო ნ. საკუთარი.
- სათვლელი ნ. საანგარიშო.
- სათი ნ. ვიწერი.
- სათიბი მანქანა, სათიბელა.
- სათიბი (სათიბე) ნ. სამოვარი.
- სათიე ნ. ზენი.
- სათითოდ ნ. თითო-თითოდ.
- სათითური ნ. ბურნუკი.
- სათიხარი ნ. ბურნუკი.
- 1. სათნო ნ. მშვიდი.

2. სათნო. სახიერი, კეთილი, კეთი-
ლისმოყველი, კარგი, ქველი, მაღლიანი,
გულჩვილი, გულკეთილი, თაფლიაკი,
მაღლცხებელი.

მარტო ცით ერთგვარ მაღლცხებულნი
მოუხედებიან ხოლმე ახალ მიმართულე-
ბას. ილია.

ნუთუ ამ მკაცრის სახის გამომეტყვე-
ლების ქვეშ იმდენი გულჩვილობა იმა-
ლებოდა? ა. ყაზბ.

- 3. სათნო: ნ. სასიამოვნო.
- სათნოიანი ნ. მშვიდი.
- სათოკე ნ. ავაზაკი.
- სათოფური, დურო.
- 1. სათრეველი ნ. 1. ბადე.
- 2. სათრეველი ნ. საგინებელი.
- სათუთად მოქცევა ნ. მოფრთხილება.
- სათუთება ნ. განბოვრება.
- 1. სათუთი ნ. აზიზი.
- 2. სათუთი. გაფაქიზებული. ფაქიზი,
ნატიფი, დახვეწილი, დახალალებული.
- 3. სათუთი ნ. რბილი.
- სათუთი ნ. ცელი.
- სათქვეფი ნ. სარეველი.

სათქმელი ნ. სიტყვა.
 სათხელი ნ. უები.
 სათხეველი ნ. 1. ბადე.
 1. სათხოვარი ნ. ხეყნა.
 2. სათხოვარი, ნ. 1. საჩივარი.
 სათხოვნელი ნ. ხეყნა.
 საია ნ. არაყი.
 საიასულო ნ. გადასახდელი.
 საიასალო ნ. საყვირველი.
 1. საიდუმლო, იდუმალი, ფარული, მალული, უჩუმარი.
 2. საიდუმლო, საიდუმლოება, ხეაშიადი, მულამი, გულისპასუხი.
 საიდუმლოება ნ. 2. საიდუმლო.
 საიდუმლოდ, მალვით, მალულად, ფარულად.
 საიდუმლოდ ლაპარაკი ნ. მალვა.
 საიდუმლოდ შენახვა. ნ. მალვა.
 საით, საითყენ: მოძვ. ვიდრე (ვიდრე ხვალ, უფალო?).
 საით გადავევარდი? ნ. რა ექნა?
 საითყენ ნ. საით.
 საიმედო ნ. კეთილსაიმედო.
 საინი ნ. თეფში.
 საიფეხო ნ. 2. მახე.
 საიქიო, რე ლ. იმიერი, იმქვეყნიური, მიღმა მყოფი, მიღმური (ქვეყანა, სამყარო), შვეეთი, მოუსაველთი ნ. აგრეთვე ჭოჭხეთი.
 აი, პაპა-ჩემთან წადით და მოუსაველთის ქვეყანაში თ. რაზიკ.

შვეეთში გადაგებულო
 ადგომას ბედავს ქარია,
 მაკხოვრის შარა შიტიყო,
 შვეეთის ტყდება კარია. ვ ა ძ ა .

საიქიოს გამგზავრა ნ. მოკლა.
 საიქიოს გაგზავრა. ნ. მოკლა.
 საიქიოს გაემგზავრა ნ. მოკლა.
 საიქიოს გასტუმრება ნ. მოკლა.
 საიხელიოდ ნ. საზიაროდ.
 საკადრიხი ნ. სათანადო.
 საკადრისობა ნ. შესაბამისობა.
 საკავი ნ. ბოძინტი.
 საკაზმი ნ. სანელებელი.
 საკამათო, სადავო, საცილობელი, სა-

ხუბარი, სადავიდარაბო (სადავიდარაბო ღუ გამიხდი საქმეს), საპაექრო.

საკანი ნ. სატუსალო.
 საკანონო ნ. გადასახდელი.
 საკარგავი ნ. 3. საურავი.
 საკარმიდამო ნ. 1. მიწა.
 საკარცხული ნ. მერხი.
 საკაფი ნ. ტყე.
 საკაფი, ჭალამბერი.
 საკაცობრიო ნ. 3. მსოფლიო.
 საკაგაკატი ნ. კულუსუნი.
 საკბილავი ნ. საკბილე.
 საკბილე, საკბილავი, სალაგმე.
 1. საკდემელი ნ. სასირცხო.
 2. საკდემელი ნ. უწმარერი.
 საკეცი ნ. სანოვავე.
 საკერებელი ნ. ჩანადგამი.
 საკერებლის დაღება ნ. დაკერება.
 საკერატი ნ. სამსხვერპლო.
 საკეტი ნ. კლიტი.
 საკეცი ნ. მაშა.
 საკვალთი ნ. ურდული.
 საკვამლე ნ. მილი.
 საკვართელი ნ. ლეკვართი.
 საკეტი ნ. სანოვავე.
 საკეითი, საკვრეთელი, სატეზი, ხეეწი, ჩქუთი.
 საკევრცხელა, კერაკი, ლანძვი (უცხლის თაყვანისმცემელთა).
 საკვირველება, საოცრება, უცნაური რამ, ნიში, სასწაული.

პყოფდენ სასწაულებსა და ნიშებსა
 ო თ ხ.

საკვირველი, საოცარი, გასაოცარი, არანებულბერი, გასაშტერებელი, საიასალო, გამაცხუნებელი, იშვიათი, შესანიშნავი, თებრულამსხმელი, გასაგიფებელი, ხელმწიფი (სიყვარულისაგან გაგიფება), გადასარევი, განსაცვიფრებელი.

ჩემთან ხელმწიფი დამართოს
 ლაღმან და ლაღაზმა ნები. შ ო თ ა .

საკიდარი ნ. ტომარა.
 საკიდელი ნ. ჭაჭვი.

საკითხავი ნ. კითხვა.
 საკითხი ნ. კითხვა.
 საკილოვე ნ. მარყუევი.
 საკინძე, საკინძი, შესაკრავი, შესაბ-
 ნევი, იახა („პერანგის იახა“—ი. გ რ იშ.)
 ათროლოგების თითებით მისწვდა
 საკინძეს და ანგარიშშიუცემლად ჩამო-
 იწვევია. ა. ყ ა ზ ბ.

საკირე. ნ. სადღღარი.
 საიციხავი ნ. საგინებელი.
 1. საკლავი, სახორცე, საჭონელი.
 2. საკლავი („საკლავს ცხვარს ეძახი-
 ან“ — ყ ა ზ ბ.), ცხვარი.
 3. საკლავი. შეწირულება.
 ხოცავდა საკლავებს. ა. ყ ა ზ ბ.
 საკმაო, დამაკმაყოფილებელი, საშუ-
 ალო, საკმაყოფილო.
 საკმაოდ, საკმარისად, საყოფად, რი-
 გიანად, გვირიანად.
 საკმარისად ნ. საკმაოდ.
 საკმარისია ნ. კმარა.
 საკმეველი ნ. საკმელი.
 საკმეველის ანაბურავი ნ. საცეცხ-
 ლერი.
 საკმელი, საკმეველი, ქანიელ-საკმევე-
 ლი, გუნდრუკი, დანამასტიკი.

სანთელ-საკმეველი თავის გზას არ დაპ-
 კარგავს. ი ლ ი ა.

საკნატელა, კანატელა, ხრტილი.
 საკონწიალო ნ. საქანელა.
 საკოჭავი ნ. თოკი.
 საკრძალავი ნ. საცავი.
 საკუთრად ნ. 1. განსაკუთრებით.
 1. საკუთარი ნ. 4. ნამდვილი.
 2. საკუთარი, კუთვნილი, სათავისთა-
 ვო, სათავისი, ხელშეუვალი, განუსხვი-
 სადებელი.
 საკუთარ ქერქში გამოხვეული ნ. და-
 კტილი.
 1. საკუთრება ნ. სიმდიდრე.
 2. საკუთრება, კუთვნილება.
 საკუთრივ ნ. განსაკუთრებით.
 საკვლავდღეოდ ნ. სამერმისოდ.
 საკურთხეველი ნ. სამსხვერპლო.

საკურთხი ნ. შეწირულება.
 საკუქნაო, საწყობი, სენა, გალი.
 დაბნელებულ სენაში, რომელსაც ოდ-
 ნავ ანათებდა კვარი, კასრებსა და ქი-
 ლებს შორის იჭდა პატარძალი.

ა. ყ ა ზ ბ.

საკუხი. ნ. წამოსასხამი.
 სალაგვე ნ. საციბილე.
 1. საღვთისდასაქცივი ნ. ოჯახქორი.
 საღვთი ნ. რჯული.
 საღამი ნ. მოკითხვა.
 საღამის გადაცემა. ნ. მოკითხვა.
 საღამის მიცემა. ნ. მისალმება.
 საღამური ნ. სტერიი.
 საღამ-ქალამი ნ. მოკითხვა.
 საღამდავი ნ. საგინებელი.
 საღამარაკო ნ. სიტყვა.
 საღამარაკოდ გამხდარი ნ. სისაცილო.
 საღარო ნ. ხაზინა.
 1. საღაღობო ნ. გასართობი.
 2. საღაღობო ნ. მხიარული.
 საღაშქრო ნ. სამხედრო.
 1. საღახანა ნ. სასაკლო.
 2. საღახანა ნ. უსირცხვილო.
 საღახი ნ. ყასაბი.
 საღახში ნ. გადასახდელი.
 საღახუნება ნ. წამლობა.
 საღახნი ნ. მალამო.
 საღახი ნ. სახვევი.
 საღახველი ნ. მალეფუჭადი.
 საღახკვი (მდელოები) ნ. სანაპირო.
 საღახავი ნ. საღესი.
 საღესი, საღესავი, სასრვეი, პირგა-
 მოსაწყობი, ქასური, (მრგვალი საღესა-
 ვი) აფური, (სამართების საღესავი)
 ხოლოზნა, (ყასბების მიერ ხმარებულ)
 მასათი (პირის უკეთესად გამამახვილე-
 ბელი) ლანგი, (ცულის საღესავი) ხარ-
 ტი.
 საღთად ნ. უბარგოდ.
 საღთი ნ. უცოლო.
 1. საღი ნ. კლდე.
 2. საღი ნ. მკვიდრი.
 3. საღი ნ. ქვა.
 საღი კლდე ნ. 1. მაგარი.

- საღმთაი ნ. 2. ალერსიანი.
- 1. საღმობა ნ. ავადმყოფობა.
- 2. საღმობა ნ. ტყვილი.
- საღმობიერი ნ. ავადმყოფი.

- სალოკი თითი ნ. საჩვენებელი თითი.
- სალოსი ნ. განდევილი.
- 1. სალოცავი ნ. 4. საყვარელი.
- 2. სალოცავი ნ. საყდარი.
- 3. სალოცავი ნ. ჭვარი.

- სალტე ნ. რკალი.
- 1. სალუქი ნ. 2. კობტი.
- 2. სალუქი ნ. ლამაზი.

- 3. სალუქი ნ. სუფთა.
- სალუქიანი ნ. ზრდილობიანი.

- სალხინებელი ნ. ჭოჯოხეთი.
- სალხინო ნ. 2. მხიარული.
- სამა ნ. ცეკვა.

1. სამაგალითო, მისაბაძევი, მისაბაძველი, სასახელო, სანიმუშო, საჩვენებელი, თითით საჩვენებელი, მოსაწონი, საამაყო, სახელოვანი, სასიქაღულო.

ოჯახი კი... განთქმული ჰქონდათ ცალუურიანთ, თითით საჩვენებელი.

ვ. ბარნ.

- 2. სამაგალითო ნ. წუნდაუღებელი.
- სამაგიერო ნ. მაგიერი.
- სამაგიეროდ ნ. ნაცვლად.
- 3. სამაგიეროს მიგება ნ. ჭავრის ამოყრა.

- 2. სამაგიეროს გადახდა ნ. 2. მიზღვა.
- 1. სამაგიეროს მიგება ნ. ზღვევა.
- 2. სამაგიეროს მიგება ნ. მადლობის გადახდა.

- 3. სამაგიეროს მიგება ნ. ჭავრის ამოყრა.
- სამაგრი ნ. მომჭერი.
- სამადლო, სამოწყალო.

- სამადლო სახლი ნ. 3. თავშესაფარი.
- სამაია ნ. ცეკვა.

სამალავი, ფარული ადგილი, მიიარდნილი ადგილი, იღუმალი საფარი, დარანი, სასიზნარი.

ზანზარებს კლდისა დარანი. ვაჟა.

(ორავლები) თუ დანახავდნენ ონავარ თევზსა, თვალის დახამხამებაში გაქრებოდნენ და აქეთ-იქით დარნებში მიიმალებოდნენ. ი. გოგეძე.

სამამულიშვილო ნ. სამამულო. სამამულო, მამულიშვილური, სამამულიშვილო.

სამანი ნ. მიჯნა.

სამარაგლო ნ. ზურმუხტი. სამარაგო ნ. სათადარიგო.

1. სამარადლეო ნ. სანიადაგო.

2. სამარადლეო ნ. საყოველღდეო.

სამარადისო ნ. სანიადაგო.

სამარადისოდ ნ. მუდამ.

სამარგლი ნ. შალთა.

1. სამართალი ნ. კანონი.

2. სამართალი (იურიდი), მართლმსაჯულება, სამართალწარმოება.

3. სამართალი (სამოქალაქო, საკომერცენტო, რომის საერთაშორისო და სხვა დარგის სამართალი) იურიდიული მეცნიერების დისციპლინები.

სამართალში მიცემა, პასუხისგებაში მიცემა, პასუხი ავებინეს, პასუხი მოსთხოვეს, ქეჩოში ჩასკრდეს, ჩაავლეს.

სამართი ნ. შიმში.

1. სამართლიანი ნ. დამსახურებელი.

2. სამართლიანი ნ. სათანადო.

3. სამართლიანი ნ. 2. პირუთენელი.

სამარე ნ. საფლავი.

სამარის გათხრა ნ. მზავრობა.

სამარის კარამდე ნ. მუდამ.

სამაროვანი ნ. სასაფლაო.

სამაროანი ნ. სასაფლაო.

სამარტვილე ნ. სასაფლაო.

სამარცხვინო ნ. სასირცხვილო.

სამარცხვინო ბოძზე გაყვრა ნ. შერცხვენა.

სამარცხვინო დაღი ნ. სირცხვილი.

სამარხავი ნ. საფლავი.

სამასპინძლო ნ. გადასახდელი.

სამასხარაო ნ. სასაცილო.

სამასხარობლო ნ. საჩუქარი.

1. სამახსოვრო ნ. საჩუქარი.

2. სამახსოვრო ნ. მოსაგონარი.

23. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

სამაჭური, ხელსაბამი, სამკლავე, დასტანავი, დასტანგი, ყოლბაში, ხელნავი, საეკლ. საბუხარი.

ხელში კალამი, წელზე ხმალი, მკლავზე დასტანავი, ის (ვახტანგ მეფე) არც სტამბაში თაკილობდა ლურჯ ფეშტამალსა.

ი. გ რ ი შ.

სამგზავრო ნ. 2. მხედრული.

სამგზავროდ გამზადებული ნ. წამსვლელი.

სამგლქ (აი შე სამგლქეც), მგლის ლუქმა.

სამგლოვიარო ტანსაცმელი, შაეები, შაეების ჩაცმა, თალხები (თალხები აცვია), დათალხული, ფლასი, ძაძა (სამგლოვიარო მანდილი), ხლა.

აქათ სამ წელ არ მოვიდე, მაშინ გმართებს გლოვა, ფლასი. შოთა.

შავი ხლა თავსა ჰხლებია. შოთა.

ვისაც... გზად გაუვლია მთიან სოფელ უტაში, უთუოდ ახსოვს ხანში შესული და დათალხული ქალი. კ. ლორთქ.

მამულო, შენთვის მოვკვდები, შენთვის ჩაეიცვამ შევსაო. ხალხ.

სამგლოვიარო ფერი ნ. მუქი.

სამგორველი ნ. იოგი

1. სამღურავი ნ. დაყვედრება.

2. სამღურავი ნ. უკმაყოფილება.

3. სამღურავი ნ. უსიამოვნება.

4. სამღურავი ნ. 1. ჩხუბი.

5. სამღურავი ნ. წუწუნი.

სამღურავის თქმა ნ. წუწუნი.

სამელნე, საწერელი.

სამერმისოდ, საგაისოდ, საკვალდღედ.

სამერხული, ბელური.

სამერცხული ნ. ფანჯარა.

სამესამედო ნ. გადასახადი.

1. სამეფო ნ. 2. სამყარო.

2. სამეფო ნ. სახელმწიფო.

ხამეფო საჯლომი ნ. ტახტი.

სამზადი ნ. სანელბელი.

სამზადისი, მზადება, ფაცაფუცი, თაღარიგი.

ცხერები მოაბდავლეს, ქათმები აჯარიახეს, ბატინდაურები მორკვეს. იყო ერთი ფაცაფუცი და მზადება. აკაკი.

ხამზერავი ნ. თვალსადენი.

ხამზურეი ნ. ქოლგა.

ხამიზნე, ჭილდა.

ლიმზნებენ (უმიზნებენ), როგორც ჭილდასა. ხალხ.

ხამიკიტნო, ხახამრო, მეიხანა, ღვინის ღუქანი, სირაჯხანა.

ხამიჯნურო, ხაარშიყო, საალერსო, სატრფიალო, სასიყვარულო.

თქვა: „არ იცის გული ჩემი, ვინ მაშიკობს ვისსა ვისი! რომე მიმიჩნის სამიჯნუროდ, რად ვამსგავსო მე მას ისი“. შოთა.

ხამკაული ნ. მორთულობა.

ხამკერდე ნ. სამკერდული.

ხამკერდული (ცხენის აკაზმულობა), სამკერდე, ჭირიში.

ხამკეცი ნ. სამზავი.

ხამკვდრო-ხასიციოცხლო ნ. სასიციოცხლო.

ხამკვდრო-ხასიციოცხლოდ არიან გადაკვილებული ნ. 1. ჩხუბი.

ხამკვეთრი ნ. ღვრიტა.

1. ხამკვიდრებელი ნ. ბინა.

2. ხამკვიდრებელი ნ. მემკვიდრეობა.

3. ხამკვიდრებელი ნ. სიმდიდრე.

4. ხამკვიდრებელი ნ. 1. მიწა.

ხამკვიდრო ნ. მემკვიდრეობა.

ხამკლავე ნ. სამაჭური.

ხამკურნალო ნ. საავადმყოფო.

ხამმაგად ნ. სამჭერ.

ხამმაგი, სამკეცი, სამცალი, სამწვერა, სამფა.

ხამოთხე, ხამოთხის ბაღი, ედემი, ედემის წალკოტი, სასუფეველი.

ედემის ჯარი მღეროდა, ეს სიმღერა ქედმის წალოტაჟ გადაშლილ მთელ ალანის ველს ეფინებოდა. ნ. ლომ.

ტყეობაში კი სამოთხე არ მინდა ვულმწეხარესა. აკაკი.

რა წამს გადასაღას გადასცდებით, თვალწინ მთელი ედემი წარმოგიდგებათ. ილია.

სამოთხის ბაღი ნ. სამოთხე. სამოთხის კარი გვეღო ნ. მხარულე-ბა.

სამოსელი ნ. ტანსაცმელი. სამოსი ნ. ტანსაცმელი. სამოსის გაძრობა ნ. ტანთ გახდა. სამოურავო ნ. გადასახდელი. სამოყერო ნ. საჩუქარი.

1. სამოწყალო ნ. ვასაკითხი. 2. სამოწყალო ნ. სამადლო. სამრეველი ნ. სამხარდილეე. სამრეველო ნ. მრეველი. სამროწყლე ნ. სამოყარი. სამსალა ნ. შხამი.

სამსახურებრივი ბარათი ნ. მომართ-ვა.

სამსახური ნ. 2. თანამდებობა. სამსახურის გაწევა ნ. ხელის შეწყუ-ბა.

სამსახურში ჩაყენება ნ. 1. დანიშვნა. სამსპვალდი ნ. ლურსმანი.

სამსხვერპლო, საზორავი, ბაგინი, სა-კურთხეველი, დაბირი, ბომონი.

(მამამზესა და კიაბერს) მიუვალ მოებ-ში წარმართული ბომონები ჰქონდათ მუხთვანებში აღმართული და იქ ლო-ტულობდნენ. კ. გამს.

სამსჯავრო ნ. სასამართლო. სამტყიცო ნ. საცერტი. სამუღამო ნ. 2. ნიადაგი. სამუღამოდ ნ. მუღამ. სამუღამოდ მიიძინა ნ. მოკვდა. სამურავი ნ. 1. მური. სამური ნ. სიასამური. სამუშაო ნ. ნაშრომი.

სამუშაოდ გაშვება ნ. ამოძრავება. სამუშაო დღე, სადაგი დღე, საქმე დღე.

სამუშაოს დაძლევა ნ. 3. ათვისება. სამუშაო ძალა, მუშები, მუშახელი. სამუშები ნ. ზედადარი. სამუა ნ. სამმაგი. სამფლობელო ნ. სახელმწიფო. სამქადაგებლო ნ. ამბიონი. სამღვთო ნ. შეწირულება. სამღვთო რაჟული ნ. დაბადება.

1. სამყარო, დეღამიწა, დეღამიწის ზური, ქვეყნიერება, ქვეყანა (ეს ამბავი ქვეყანას მოუღო), მიღეთი, დუნია, ზღვა და ხმელეთი, ენგიღუნია (მთელ ენგი-ღუნია შემოვილილი აქვს), სოფელი, კა-ცობრიობა, მსოფლიო, პლანეტა.

ყოფი პირი ქვეყანისა მოვლო, სრულად მოიარა. შოთა

მთელი მიღეთის ხალხი სულ მანდ დაწანწალებს. ილია.

არც კაცი ვარგა, რომ ცოცხალი მკვდარსა ემსგავსოს, იყოს სოფელში და სოფლისთვის არა იხრუნოს. ნ. ბარათ.

თუნდა დუნია ჩემ მტრად გადაიქცეს, იმასაც არ შეეარჩენ სისხლსა. ი. ყაზბ.

2. სამყარო, სამეფო (ცხოველთა, მცენარეთა სამყარო, სამეფო).

სამყე ნ. ხის წებო. სამყო ნ. ბინა. სამყოფად ნ. საკმაოდ. სამყოფელი ნ. ბინა. სამშვენიისი ნ. მორთულობა. სამშვიდობოს გასვლა ნ. 1. ხსნა. სამშობლო, მამული, მშობლიური ქვეყანა, მშობლიური მხარე, მიწა-წყალი.

სამშობლო, დედის ძეძუი არ გაიცივლებს სხვაზედა. რ. ერისთ.

სამშობლოს ერთგული ნ. მამულიმ-კოლი.

სამშობლოსათვის თავდადებულნი ნ. მამულშივილი.

სამშობლოს სასიკადაღლო შვილი ნ. მოლვაწე.

სამშობლოს სიამაყე ნ. მოლვაწე.

სამშობლოს ღირსეული შვილი. ნ. მოლვაწე.

სამცალი ნ. სამეავი.

სამძიპარი ნ. თანაგრძნობა.

1. სამძიპო ნ. ამაღლვებელი.

2. სამძიპო ნ. ძნელი.

სამწლეო ნ. ძასი.

სამწლეული ნ. კაბახ.

სამწვადე, ბასტურმა.

სამწვერა ნ. სამეავი.

1. სამწუხარო ნ. სამგლოვიარო.

2. სამწუხარო ნ. საწყენი.

სამწუხარო ნ. აფსუს.

სამწუხაროდ, სივალალოდ, საუბედუროდ, კირად, სახათბალოდ, სიდეიდარბოდ, თავში საცემად, ვაგაზად, ვაი რომ., სივალაზოდ, ეშმაკად.

ვაი, რომ ჩემის სიციცხლის მზე ჩადის, როცა ამოდის ჩემის ქვეყნის მზეი დიდი.

ილია.

რადაც ეშმაკად კუდიან ვარსკვლავზე დავიწყებ წერა, აბა ვინ მე და ვინ ვარსკვლავთმბრისცხელობა.

ილია.

სამწუხაროდ. და, უკეთ რომ ვთქვამ, საუბედუროდ...

ილია.

ჩვენდა ვიგაზად, შეფემ დალია უმანკო სული.

ა. ყაზბ.

სამწუალობლო ნ. 1. გასაკითხი.

სამწყსო. ნ. მრეგლი.

სამკვალი ნ. ლურსმანი.

სამხარილიე, აშურმა, კაშქანი, ყიბღი. ყაწიში, სამხრე, სამრეგლი, საბუკური.

ოვალს გტაცებს ყაწიშებისა

სიტურფე მეტის მეტია. ვიჟა.

სამხარი, ზარმელი („შუადღის უკან კამალი“ — საბა.), სერის კელი, მოძე. სერს.

ქალემა რომ ყანაში მუშებს სამხარი წაუღეს, ჩვენ შინ დაგეტოვეს. აკაკი.

და დაუმზადეს მას მუნ სერი. ოთხ.

სამხედრო, მხედრული, მხედრისა, მეომრული, სალაშქრო, ლაშქრისა, ლაშქრული, საბრძოლო, საბრძოლველი, საომარი.

სამხიარული ნ. მხიარული.

სამხილი, გემი, ნიშანი, მისაკვლევი ნიშანი.

ქურდობისა და ავზაკობის საქმეში თვალდ წერილმანი რომ გემი და კვალი ხშირად უფრო იცხადებს საქმის ვითარებას... ვიდრე სხვა რომ. ილია.

სამხრე ნ. სამხარილიე.

სამხრიული ნ. 1. სამხარილიე.

სამჯობინო ნ. უპირატესი.

1. სანათი ნ. ბაზმა.

2. სანათი ნ. თამასუქი.

1. სანათური ნ. ბაზმა.

2. სანათური ნ. ფანჯარა.

სანაკაში ნ. შვეული.

სანამ ნ. მანამ.

სანამ ცოცხალი ვარ ნ. არასოდეს.

სანაწებელი. ნ. სადარდებელი.

სანანურად (სანანურად გაუხდა); სანანებლად. სანანულად.

სანანური ნ. საწყენი.

სანანურია ნ. აფსუსი

1. სანაპირო ნ. მოსაზღვრე.

2. სანაპირო, ზღვის პირისა, მდინარისპირისა, (მცხოვრები) ზღვისპირელი, მდინარისპირელი, (სანაპირო მდელი) სალექი. ნ. აგრეთვე მოსაზღვრე.

სანასრელი ნ. 3. კოჭი.

სანატრელი ნ. სასურველი.

სანაქეპო ნ. ცნობილი.

სანაქეპოდ ნ. 2. საგანგებოდ.

1. სანაღვლო ნ. სადარდებელი.

2. სანაღვლო ნ. საწყენი.

სანაყავი ნ. ავან(გ)დასტა.

სანაყი კვა ნ. ფილთაქვა.

სანაყრე ნ. 1. ბაგა.

1. სანაშენი ნ. ეწახი.

2. სანაშენო ნ. იჭარა.
3. სანაშენო (ხეასტაგი), საყოლი, სად-
გამური, ტამაზლუხი.

სანაცვლო ნ. მაგიერი.
სანაცვლოდ ნ. ნაცვლად.
სანაცვლოს მიღება ნ. ზღვევა.

სანაძლეო, ნაძლევი.
სანაძლეოს დაღება ნ. დანაძლევა.
სანაწყენო ნ. საწყენი.

სანახავად მისვლა ნ. 1. ნახვა.
1. სანახაობა ნ. 1. წარმოდგენა.

2. სანახაობა, შესახდობა, შეხედუ-
ლება, საჩინობა ნ. აგრეთვე 3. ჩერი.
3. სანახაობა ნ. ვასარობი.

სანახები ნ. მიდამო.
სანახევროდ ნ. საზიაროდ.
სანგალი ნ. ფარები.

სანგარი, სანგალი, თხრილი, /საფარი,
პატენი, ბანანგარი, ბუსუნი, ხანდაგი,
ხანდაკი, სახუნდარი (მონადირეთა საფა-
რი ნადირის დასაღარაჯებლად).

გარს სანგლად შემოუვლიათ
ხეხები ბეკიანები. ე ა ე ა.

1. სანგი ნ. ახალი.
2. სანგი ნ. ურო.
სანდალი ნ. ნაი.
სანდალოზი, ლაქი.

სანდო ნ. კეთილსაიმედო.
სანდომიანი (სახე, გარეგნობა, შეხე-
დულება და სხვ.). გულმისივალი, მიმ-
ზიდველი, მარილიანი, ეშხიანი. შროიანი,
ლაზთიანი, მოხდენილი, ლოთიანი.

(ეცსომ) თავისი მარილიანი თვალები
მიაშუქა გიორგის. ი ლ ი ა.

ის ქალი... ცეცხლია, ერთი ვინმე გივი.
ლოთიანია. ა. ც ა გ.

სანდომიანობა ნ. მიმზიდველობა.
სანელბელი, საქმაზი, სახანელი, სა-
ზაღი, სამზადი, სურნელი.

სანერგე, საჩითილე.
სანეტარო ნ. ბედნიერი.
სანეთო ნ. უცოლო.

სანთელი, ცვილი, ქონის სანთელბ,
კარტოფილის სანთელი, (საეკლესიო სან-

თელი) წმინდა სანთელი, თაფლის სან-
თელი. (საეკლესიო მსხვილი სანთელი)
ველაპტარი, კერონი, (საეკლესიო წერი-
ლი სანთელი) კერასი, (სკის შავი ცვი-
ლი) დინდგელი.

მზე იყო იმისი წმინდა სანთელი და
ველაპტარი. ი ლ ი ა.

ფუტკრები უკვე გაფიცოცებით ხრად-
ნენ და ღრღინდნენ დინდგელით... ამო-
ლესილ სკის საფულეს. თ. რ ა ზ.

1. სანთიანი ნ. 1. ოსტატი.
2. სანთიანი ნ. ცქვიტი.

1. სანიადგო ნ. საყოველღეო.
2. სანიადგო ნ. მუდამ.

სანიაზო ნ. სასურველი.
1. სანიმუშო ნ. 1. სამგალითო.

2. სანიმუშო ნ. წუნდაუდებელი.
3. სანიმუშო ნ. წასახალისებელი.

სანიშე ნ. მაჩვენებელი.
სანიჭარი ნ. საჩუქარი.

სანოვაგე, სურსათი, სურსათ-სანოვა-
გე, საგხალი, საზარდო, ხორაგი, ხორაგე-
ულობა, სარჩო, საქმელი, სასმელ-საქ-
მელი, დასაწყობებელი, საკები, ლუქმა,
(წვნიანი საქმელი) სველი ლუქმა, (ფრჩხ-
ველთა საქმელი) საყენი, ღვთის მოწყა-
ლება, (წინაურ ცხოველთა) საძოვარბ,
ს ა ბ. ფიფია. მ ო მ ე ე ე. ნუზლი.
ქამადი. რ ე ლ ი გ. ტრაქერი.

მე ქამადი მაქვს ქამად, რომელი ბქვენ
არა იცით. რ ა ბ.

ცხენსა მისცა საძოვარი,
ვირე მწუალი შეიწოდეს. მ ო თ ა.

(აქლდამაში) მეც ჩამსვენს, შვიდი დღის
ნუზლი ჩამატანეს. ს ა ბ ი.

ლუქმა მაშინ არის ტკბილი, როცა
კაიკაცობით არის ნაშოვნი. ი ლ ი ა.

ღუქანში ყოველივე ღვთის მოწყალება
მობოვებობდა: ყველი, კარაკი, გამტკე-
ცული. ვ. ბ ა რ ნ.

სოფლიდან რაც ხორავი წამოვიდეთ, მესამე დღეს გამოგველია. დ. კონქ.

სანუევაოი ნ. სასურველი.

სანუევაოი საქმელი ნ. ტუბილეულა.

სანუეფო ნ. 1. მაგიერი.

სანულღე ნ. კალათა.

საოღავი ნ. სურმა.

საომარი ნ. სამხედრო.

საომრად გაწუობა ნ. დარაზმვა.

საორთვეო (არღადეგები) ნ. 2. შესენება.

1. საოფღე, სახადი.

2. საოფღე ნ. 1. ჩული.

საოცარი ნ. გასაოცარი.

საოხრე ნ. სატილო.

საოცრება ნ. საკეირველება.

საოხარი ნ. საწყენი.

სახენეში ნ. საწყენი.

საოხი ნ. ხეეწნა.

საბაეკრო ნ. საკამათო.

1. საბაღნე ნ. ბარგი.

2. საბაღნე ნ. ტომარა.

საბაღნის აკიდება ნ. 2. კიდება.

1. საბატარძლო ნ. საცოლო.

2. საბატარძლო ნ. 2. ქალიშვილი.

საბატიმრო ნ. სატუსალო.

1. საბატიო, პატივსადები (საბატიო, პატივსადები მიზეზი).

2. საბატიო, პატივსაცემი, პატივცემული, დარბაისელი (ადამიანი).

თქვენებრთა საბატიოთა მათ ჰმართებს გამოსვენება. შოთა.

8. საბატიო ნ. ღირსი.

საბატიო ქალი ნ. 2. ქალი.

1. საპირე ნ. 1. ბავა.

2. საპირე ნ. 5. პირი.

საპირისწამღე, სასწრაფო, ფალია.

1. საპირფარეშო, საკიროების ადგილი, ფეხისადგილი, სეირანი, ზარული, ადაბხანა, ჩეჩმა, სათავნაპირო.

2. საპირფარეშო, მსახიობთა ოთახი გრიმისა და მორთვა-მოკაზმვისათვის განკუთვნილი.

საპნის ნალევი ნ. გამხდარი.

საპნის წასმა ნ. გასაპვნა.

საპობი (საპობი ატამი), სახეჩი.

1. საპობი ნ. ცხიმი.

2. საპობი ნ. წასასმელი.

საპუარი ნ. კუტი.

საპურობიღე ნ. სატუსალო.

საპურობიღეში მოთავსება ნ. დაპატრირება.

საუღარუნებელი ნ. უღარუნი.

სარაია ნ. სასახლე.

სარანგი ნ. იასული.

სარაფარდა ნ. კარაი.

1. სარაჯი, მეკეხე, შეუნავირე.

2. სარაჯი, შადრევანი, ფეხარი.

მრავლად იყო სარაჯები ვარდის წყლისა აბანოსა. შოთა.

სარბიელი ნ. ასპარეზი.

სარგებელი ნ. სარფა.

სარგებლობის მოტანა ნ. 1. მოგება.

1. სარგო ნ. 2. განაკვეთი.

2. სარგო ნ. სარფა.

3. სარგო. ნ. გასამარჯელო.

სარგოჩანი ნ. სახეირო.

სარდალი, ჯარების უფროსი, მხედართმთავარი, მხედართმომღვარი, სპასალარი, სპასპეტი, ტრიბონი, სტრატეგიატი, ამირი, ამირბარაი, ამირეჯიბი, ამირსპასალარი.

ამირბარაი ვარ ხელმწიფე, სრულად ინდონი მშონებენ. შოთა.

თვით ამირბარსა ინდოეთს აქვს ამირსპასალარობა. შოთა.

აუთანდილ პირმზე, სპასპეტი ლაშქრისა ბევრ-ათასისა. შოთა.

სარეგავი ნ. 2. მახე.

სარეველა მცენარეები, სარეველები, ბალახბულახი.

სარეველი, სარევი, ბარნელა, სუთი, სათქვეფი.

სარევი ნ. სარეველი.

სარევილი ნ. ქვეშაევი.

სარვა ნ. 2. ელება.
 სარვაგი ნ. ყაირათიანობა.
 სარვაგიანი ნ. ყაირათიანი.
 სართავი ნ. ჭარა.
 სართვანელი ნ. გონჭი.
 1. სართი, სათავი, წანამატი.
 2. სართი, სარუყუფი, გასამცლელო, პირგასამცლელო.
 სართის მიცემა ნ. გადიდება.
 სარი ნ. პალო.
 სარია ნ. ცხენი.
 სარიგო ნ. ქელები.
 1. სარიდალი ნ. 3. საშიში.
 2. სარიდალი ნ. უსირცხვილო.
 სარილი, საცდები, სარინი.
 სარილო ნ. 3. საშიში.
 სარინი ნ. სარილი.
 სარისველი ნ. მაკრატელი.
 1. სარისტა ნ. განჯარგულება:
 2. სარისტა, მარიფათი, ლაზათი, შნო, გერგილი, მოხდენილობა, მზეოსნობა, მშვენება, ყასტი, ეშხი, მარილი.
 3. სარისტა, უნარი, შნო, მშვენება, ქამლი, ნიჭი, ნიჭიერება, ხელმომყოფლობა, თავგზიანობა, მოხერხება, ფხა (ფხა ვერაფერში გამოიჩინა).
 სარის შედგმა. ასარვა (ვენახისა), მოსარვა, შესარვა, შეყვლეა, ავრა, აჯოჭვა.
 სარკინოზი ნ. მაკმადიანი.
 სარკმელი ნ. ფანჯარა.
 სარმა, კვანტი, სარმის გამოღება (სარმა გამოსლო), კვანტის გამოღება, ფეხში ფეხის გამოღება.
 1. სარმის გამოღება ნ. მზაკერობა.
 2. სარმის გამოღება ნ. სარმა.
 1. სარო ნ. 1. ალვა.
 2. სარო ნ. ტანალი.
 საროს ტანისა ნ. ტანალი.
 1. სარტუელი ნ. ქაშარი.
 2. სარტუელი, ზოლი, ხაზი, არე, ზონა.
 სარუყუფი ნ. 2. სართი.
 სარფა, ხეირი, გამორჩომა, გამორჩენა, მოსაგები, მოსაგებელი, სარგო, სარგებელი, სარგებლობა, ვასხი, ხელის მოსათობობი, შემატება, შესამატარ, შენამატობი, მოგება, შესაძინებელი, ეს ხელს მაძლევს, სიყვლე (ყვლილი) აყრა,

თხა ვიყიდე, თხა გავყიდე.
 სარგებელი ვერა ვნახე. ანდ.
 სარფიანი ნ. სახეირო.
 სარქალი ნ. მწყევსი.
 1. სარქველი ნ. ხუფი.
 2. სარქველი ნ. 11 თავი.
 სარჩევი, საძიებელი, მოძე.
 ზანდუკი ნ. პინაქსი.
 სარჩელი ნ. საჩივარი.
 სარჩენი ნ. კმაყოფაზე მყოფი.
 1. სარჩო ნ. სანოვაგე.
 2. სარჩო ნ. სიმდიდრე.
 3. სარჩო ნ. ულფუა.
 სარჩო-საბადებელი ნ. სიმდიდრე.
 სარჩო-საცხოვრებელი ნ. სიმდიდრე.
 სარჩული, ქვესაღები.
 სარჩუტი ნ. პალო.
 სარცხინებელი ნ. სასირცხვილო.
 სარცხინელი ნ. უწმწური.
 სარცხი, ორჩხემი, ოფიკო, მანაწური, საქელი, ტყავკორა.
 მარჯვნივ კედელზე იყო გაწყობილი სარცხები, მანაწურები. მე ლან.
 სარწებელი ნ. აყვანი.
 1. სარწმუნო ნ. კეთილსამიქლო.
 2. სარწმუნო ნ. 1. ნამღვლი.
 სარწმუნოება ნ. რჯული.
 სარწმუნოების გარეგანი ნ. 3. ურწმუნო.
 სარწყული, ლულენი, წურწურა.
 სარჯვა ნ. შეწუხება.
 სარჯელი ნ. საღარდელი.
 სახალილო, აშპაშხანა.
 აშპაშხანისკენ, საღაც კლდის ქიმზე სდგას ნარიყალა ჭავრით მზირალი, ჩავივლი დაღმართს და ერთ ნაღიმზე შემხვდება ორი ნაჭიბგირალი.
 ი. გ რ ი შ.
 სახაზღვრო ნ. მოსაზღვრე.
 სასათაურო ფურცელი ნ. თავფურცელი.
 სასაკლაო, სასალახო, სალახანა.
 სასალუქო ნ. მორთულობა.
 სასამართლო, სამსჯავრო.
 სასანთლე ნ. შანდალი.

სასაპალნე ნ. ცენი.

1. სასარგებლო ნ. ვარგისი.

2. სასარგებლო, მარგი, მარგებელი, შესარგი, შესარგი.

სმა-ჟამა დიდად შესარგი. შოთა.

ჯერ კიდევ ქვეყნისათვის
საქირო ხარ... დიდი მარგი. აკაკი.

სასარე ნ. ტყე.

სასარფო ნ. სახირო.

სასაფლაო, სამარხავი, სამაროიანი, სამაროვანი, სამარტვილე, საქვალე, საქვლე, ძვალთაშესალავი (ყოფილი სასაფლაო) მკვლრეთი.

(სამთაროს) მკვლრეთის ჩრდილოეთ ნაწილში... ქვეყუთების სამარხები გვხვდება, ისევე როგორც დასავლეთ მხარეს. ი. ჯაფ.

სასაქმებელი საფლარათო, ჯულაბი.

სასაცილო, საცინარი, საცინელი, სასეირო, სამასხარაო, ყბაღაღებული, ყველას მიერ აგებული, საოხუნჯო, სახუმარო, ავადხსენებული, სალაპარაკოდ გამხდარი, თითით საჩვენებელი, გასაკიცხავი, გასაკიცხი.

მერე ქვეყანაში აღარ მინდა თავი გამოეყო? ხომ თითით საჩვენებელი გავხდები? აკაკი.

სასაცილოდ აგდება ნ. დაცინვა.

სასაცილოდ აღება ნ. დაცინვა.

სასახელო ნ. სამაგალითო.

სასახელოდ ნ. ჩინებულად.

სასაღე, სრა, სარაია, პალატი, კარი (მეფის კარზე გაიზარდა), დარბაზი, სეფე-დარბაზი.

სასღუნი, სუნდური, ჭირგინი (მწვივის, ე. ი. ჭუჭყიანი და წვიმის წყლის გამტარი მილი).

1. სასეირო ნ. სასაცილო.

2. სასეირო, სახუმარო, შესაქცევი, თავშესაქცევი, გასართობი, გასამხიარულებელი.

სასთველი ნ. ჯარა.

1. სასთუმალი ნ. ბალიში.

2. სასთუმალი, სასთუნალი, თავსადები, (ხის თავსადები) ბაცანკალი.

მიიღო ლოდი ლოდთაგან... და დაიდუბა სასთუნალად. დაბ.

სასიამოვნო, სასიამო, სამოთხე, მამებელი, ამო, ნაზი (ნაზი ღიმილი), თვალში მოსული, საამო, საამური, საამებელი, სათნო, ნარნარი, მტრის თვალს, მტრის ავ თვალს არ დაენახებდა.

მათ მდაბლად მადლი უბრძანა სიტყვითა მით ნარნარითა. შოთა.

სასიკეთო ნ. ვარგისი.

სასიკეთოდ ნ. ბეღად.

სასიკვიდილო, უკურნებელი, გაუკურნავი, მოურჩენელი, გაუქარვებელი (ავადმყოფობა).

სასიკვიდილოდ არ დაინდობენ ერთმანეთს ნ. 1. ჩხუბი.

სასიკვიდილოდ დაქრა ნ. 1. დაქრა.

სახიშინდე ნ. ბეღელი.

სასირე ნ. 1. მახე.

1. სასირცხვილო, სამარცხვინო, სარცხვინებელი, სააუგო, დასამარხისი, სამარხავი, საკილაგი, სამარხისი, საჯაგი, სათაილო, საკდემელი, გამაწილებელი, სახელის გამტეხი, მომყიფინებელი, თავისმომტრელი, უკადრისი, უმატიონსო, უგლიში, დასაგმობი, დასაწუნი, საზიზლარი, საძაგელი, ბილწი, მურტალი, არჯალი, ბედასლი, ქვენა (ქვენა გრძნობები), უწმინდური.

2. სასირცხვილო ნ. უწმინდური.

1. სასიქადულო ნ. საქები.

2. სასიქადულო ნ. ცნობილი.

1. სასიყვარულო ნ. აღერსიანი.

2. სასიყვარულო ნ. სასურველი.

3. სასიყვარულო ნ. 4. საყვარელი.

სასიცოცხლო პირი არ უჩანს ნ. მო-მაკვდავი.

სასიცოცხლო, საარსებო, საჭირბოროტო, საამდღო, სიკვიდილ-სიცოცხლის (საყითხი), სამკვდრო-სასიცოცხლო, ყოფნა-არყოფნის საყითხი.

სასიძო ნ. საქმრო.
 სასიხარულო ნ. მხიარული.
 სასლიკინო ნ. ლიპი.
 სასმელი, სასმილი, დასალევი.
 სასმელ-საქმელი ნ. სანოვავე.
 სასმილი ნ. თასი.
 სასო ნ. 1. რწმენა.
 სასოება ნ. 1. რწმენა.
 სასოების მოყვება ნ. სასოწარკვეთი-
 ლება.

სასოების წარკვეთა ნ. სასოწარკვეთი-
 ლება.

სასომიხილი ნ. იმედდაკარგული.
 სასომხეთი ნ. სომხეთი.

სასოწარკვეთილება (სასოწარკვეთილე-
 ბაში ჩაჯარდნა, სასოწარკვეთილებას მიცე-
 მა), სასოების წარკვეთა, იმედის გადა-
 წყვეტა, სასომიხილი, უიმედო, იმედ-
 მიხილი. იმედის დაკარგვა, იმედი წა-
 რხხოლა, უიმედობა, გულის გატეხა, სუ-
 ლით დაცემა, უსასოება, სასოწარკვეთი-
 ლებაჲმდე მისვლა, სასოების მოკვეთა,
 განწირულობა. ნ. აგრეთვე იმედდაკარ-
 გული.

არ ვემართებს წარკვეთა სასოებისა.
 აკაკი.

სასოწარკვეთილი ნ. იმედდაკარგული.

1. სასრევი ნ. სალესი.
 2. საწრევი ნ. ქვა.
- სასრიაღებელი ნ. ციგურა.
 სასროლი ბადე ნ. 1. ბადე.
 სასრიალი ნ. ლიპი.
 სასტენენ ნ. სტვირი.
 სასტენელი ნ. სტვირი.
 სასტიკად ნ. ფრიაღ.

სახტიკი, მკაცრი, მძაფრი, მძლავრი,
 მრისხანე, სუსხიანი, მტარვალი, მძინ-
 ვარე, მოძალადე, ურჩუეი, ბორგნეული,
 მტანჯველი, მგეველი, მწვალბელი,
 მწვევე, საშინელი, გააფთრებელი, და-
 უზოგველი, მხეცი, გამხეცებული, ონაეა-
 რი, სისხლის მწყურვალე, სისხლის
 მსმელი, სისხლის მწოველი, ურჩხული,
 ღვთის ცეცხლი, ღვთის რისხვა, ღვთის

გარეგანი. გადატ. ჯალათი. ნ. აგ-
 რეთვე გულქვა და ავი.

1. სასულე ნ. ყელი.
 2. სასულე ნ. საკრავი.
- სასუნებელი, საყნოსველი.
 სასურველი, სასურვი, სანატრელი, ნა-
 ნატრი, ნინანატრი, სანუკვარი, საყეა-
 რელი, სატრფიალო, მურაზი, სამურაზო,
 ყინჩი, სულთადგმა, საწადი, სანიაზო,
 საწადელი.

- სასურვი ნ. სასურველი.
 სასუნავი ნ. ტუბილეულობა.
1. სასუფეველი ნ. სამოხთხე.
 2. სასუფეველი ნ. სახელმწიფო.
1. სასუქი ნ. განავალი.
 2. სასუქი (საქონელი), უსხი, კმეული
 საკლავი.

- სასუქის შეტანა ნ. გამოხიერება.
 სასძლო ნ. 2. ქალიშვილი.
 სასუადელი, მისაგებელი, მიზლი.
 სასწაული, საკვირველება.
 სასწავლებელი ნ. სკოლა.
 სასწავლო წიგნი, სახელმძღვანელო.
 სასწორი, საწონი, ყუფანი.
1. სასწრაფო ნ. საპირისწამლე.
 2. სასწრაფო, სწრაფი, დაუყოვნებე-
 ლი, გადაუდებელი, საშური, საჩქარო,
 ჩქარი, აჩქარებული, ფეხაჩქარებული,
 მალი, ნაცქაფი.

მოდით და ფრიდონს უამბეთ
 ამბავი არ-ნაცქაფავი. შოთა.

აგერ პეპელაც თავზე ვეველება
 და დაგვიკვიცებს მერცხალი მალი.
 შ. მღვ.

3. სასწრაფო ნ. ბუღე.
- სასწრაფოდ ნ. სწრაფად.
1. სასხლეთი ნ. ლიპი.
 2. სასხლეთი ნ. 2. მახე.
 3. სასხლეთი ნ. ჩახმახი.
- სასჯელის გამოტანა ნ. 5. სჯა.
1. სასჯელის დადება ნ. დასჯა.
 2. სასჯელის დადება ნ. 5. სჯა.
- სატალი ნ. ინთილი.
 სატანა ნ. ეშმაკი.
 სატანჯავი ნ. 2. ტანჯვა.

1. სატალახო ნ. სადღეგრძელო.
 2. სატალახო ნ. ცხენი.
 სატაცი ნ. სახელური.
 სატახტო ქალაქი ნ. დედაქალაქი.
 სატევიარი ნ. ხანჯალი.
 სატერფელი, საფეხური (ბარისა).
 სატეხი ნ. საყვეთი.
 სატიალო, საოხრე, სავერანე, დასალუ-
 პავი, დასაქცევი, ამოსავარდნი.

იმ დასაქცევმა სეტყვამა
 კარს მომაყენა შიმშილი. რ. ე რ ი ს თ.

ხაბარდა! — ყვირის მეეტლე — ხაბარ-
 და, შე სატიალოვ! თ. რ ა ზ.

საოხრეზე აიღე, სატიალოზე დადე-
 ხალხ.

სატირალი ნ. ანდერძის აგება.
 სატიხარი ნ. ჩანადგამი.
 სატკბარუნო ნ. ტკბილეულობა.
 სატკბილეული ნ. საშაქარლამო.

სატკბურა ნ. ძირტკბილა.
 სატკეპელა ნ. ქობინა.
 სატკეცი ნ. საწნეხი.

სატკივარი ნ. ავადმყოფობა.
 სატლოზა ნ. ინთილა.
 სატრფიალო ნ. სასურველი.
 სატრფო ნ. მიჯნური.
 სატურნი ნ. ზუალი.

სატუსალო, საპყრობილე, საპატიმრო,
 ბნელეთი, ციხე, საკანი, გამსახლი (გა-
 მასწორებელი სახლი), შრომითი გამას-
 წორებელი კოლონია, დილეგი, კატორ-
 ლა. ი რ თ ნ. ვირის აბანო, სას. ნა-
 ობახტი.

ავთანდილ სარკმლით უპერეტდა,
 ტყვე საკნით ნაზატებში. შო თ ა.

ღმერთო... ნუ ჩამაგდებ ჭოჯობთში,
 ადვოკატის ხელში და სასოფლო ნა-
 ბახტში. რ. ე რ ი ს თ.

სატყეპელა ნ. ქობინა.
 საუბარი ნ. ლაპარაკი.
 საუბრის გამართვა ნ. ლაპარაკი.
 1. საუბედურო, საბედისწერო.

2. საუბედურო ნ. საწყენი.
 საუბედუროდ ნ. სამწუხაროდ.
 საუხმე, დასანაყრებელი, პირის გასას-
 ელებელი, პირის მისატანებელი, მისაქ-
 მელი.

ჩამოასხი ერთი ორი ბოთლი ღვინო,
 პატარა მისაქმელით. ნ. ლ ო რ თ.

საუზმობა ნ. წასაუზმება.

1. საუკეთესო ნ. 2. ანარჩევი.

2. საუკეთესო ნ. 4. თავი.

საუკეთესოდ ნ. ჩინებულად.

საუკუნო, სამარადისო, სანიადაგო. ნ.
 აგრეთვე 2. ნიადაგი.

საუკუნო ნეტარება ნ. ცნობება.

საუკუნოდ ნ. მუდამ.

საუკუნეობრივი ნ. შრავალწლოვანი.

საუშჯობებსო ნ. 4. თავი.

1. საუნჯე ნ. განძი.

2. საუნჯე ნ. ხაზინა.

საუპირატესო ნ. უპირატესი.

საუპირო ნ. პირგასამტეხლო.

1. საურავი ნ. პირგასამტეხლო.

2. საურავი ნ. საბურველი.

3. საურავი, საზრუნავი, საკარგავი,
 განსაგებელი.

1. საური ნ. ბალიშის პირი.

2 საური ნ. გაღასახდელი.

1. საუცხოო ნ. ლამაზი.

2. საუცხოო ნ. მომხიბლავი.

3. საუცხოო ნ. ოსტატური.

4. საუცხოო ნ. წარმოდგენელი.

საუცხოოდ შესრულებული ნ. ოსტა-
 ტური.

საფალავნო ნ. საგმირო.

საფანელი ნ. სანელბელი.

საფანელი ნ. თახჩა.

საფანლის გაკეთება ნ. 3. შენელება.

საფარღული ნ. ბაზარი.

1. საფარველი ნ. ბინა.

2. საფარველი ნ. საბურველი.

1. საფარი ნ. სანგარი.

2. საფარი ნ. ბინა.

3. საფარი ნ. საბურველი.

4. საფარი, სახიზნი.

საფარში ჩაქდობა ნ. ჩასაფრება!

1. საფასური ნ. 1. გადასახდელი.
 2. საფასური ნ. გასამრჩელო.
 საფაღართო ნ. სასაქმებელი.
 1. საფენი, საგები, საგებელი (შინა-
 კრი საქონლის).
 2. საფენი ნ. ხალიჩა.
 საფერზე ნ. ცხენი.
 საფეხო ნ. 2. მახე.
 1. საფეხური ნ. სატერფელი.
 2. საფეხური, შვეერი, დანდალი, დან-
 დალუკი (კიბისა); ხარისხი („ქვითვირის
 კიბეთა ფეხის დასადგმელი საფეხური“—
 დ. ჩუბ.).
 საფეხურიდან საფეხურზე ნ. კიბე-კიბე.
 საფიქრებელი ნ. ალბათ.
 საფიჩხული ნ. 1. ბადე.
 საფიცარი ნ. ფიცა.
 საფლავი, სამარე, სამარი, სამარხი,
 აკლამა, ტაგრუცი, სამარტვილე, ლუქ-
 კემა, ყორღანი, თაბუთი.
 ანუ მომკეს განკურნება,
 ანუ მიწა მე სამარი. შოთა.
 ეს ლესკუმები მკედრებენს. სახლია.
 თ. სახ.
 საფლავიდან ამოღება ნ. გინება.
 საფლავიდან ამოყრა ნ. გინება.
 საფლობი ნ. კაობი.
 საფორანე ნ. ცხენი.
 საფრთხე ნ. საშიშროება.
 საფრთხილო, საეჭვო, საშიშარი.
 საფრთხოებელა ნ. გონჯი.
 საფრთხული ნ. გონჯი.
 1. საფრთხე ნ. 2. მახე.
 2. საფრთხე ნ. საშიშროება.
 საფრინველე ნ. გალია.
 საფსალმუნე ნ. ამბიონი.
 საფუარი ნ. 2. დღად.
 საფულე ნ. ქისა.
 საფუძარი ნ. 1. მიწა.
 1. საფუძველი ნ. დასაწყისი.
 2. საფუძველი, საბუთი.
 3. საფუძველი ნ. ფუძე.
 1. საფუძვლიანად ნ. რიგიანად.
 2. საფუძვლიანად, ზედმიწევნით, მტკი-
 ცად, ძირიან-ფესვიანად, დედან-ბუდე-

ანად, დედაბუდეანად. გამოწყლილეთ,
 ზუტ-ტაჟ, დანვრილებით.
 გვლით უნდოდა ყოველთა გამოეწე-
 ლილა ამ ქვეყნისა.
 შ. დ. დ.
 საფუძვლიანი ნ. მკვიდრი.
 საფუძვლის ჩამყრელი ნ. ფუქმფუქმ-
 ლი.
 საფუძვლის ჩაყრა ნ. დაარსება.
 1. საფუძველი ნ. 3. თვალი.
 2. საფუძველი ნ. წისკვილი.
 საფუძველი, ალა, ალაბა (ალატი).
 ის-ის იყო უნდა დამდგარიყო. რომ ამ
 დროს მეწისქვილეს გამოეღვინა. ნახა
 ალატი და შენიშნა. ფქვილის მაგიერად
 მაწა იყო. ვაჟა.
 საფხეი ნ. ასტამი.
 საქანაო ნ. საქანელა.
 საქანელა. საქანაო, საქორწილო.
 საქართილო. ივერია. გურჯისტანი,
 ივერთ მხარე, ქართლი.
 აყვედი ტურფა ქვეყანა.
 ილხინე ივერთ მხარეო!
 სო.სე.ლო.
 ჩვენი ქვეყანა. საქართველო.
 გაღვიძებულა. ილია.
 დიდი ხანია გულს ირავლისა
 გარდუწყვებია ბედი ქართლისა.
 ნ. ბარაო.
 ფაღონსა საყვედურს მოთვლის მე. გურ-
 ჯისტანის მბრძანებელს. გ. ყიფშ.
 საქები. საქებური. საქებ-სადიდებელი,
 სადიდებელი. მოსაწონი. მოსაწონარი,
 მისასალმებელი. წასაქვებელი, წასახა-
 ლისებელი.
 ჩვენს კვეპი ესე საქმენი,
 არ არის მოსაწონარი. დ. გურ.
 საქებ-სადიდებელი ნ. საქები.
 საქებური. ნ. საქები.
 საქვრივო ნ. გადასახდელი.
 საქმე გარარხულია ნ. დამთავრება.

საქმე დამზია მოსული ნ. შხადყოფნა.
საქმეზე გადაწყვედარი ნ. ბეჭითი.
საქმეგამოღებული ნ. მოცილილი.
საქმე საქმეზეა მოსული ნ. შხად
ყოფნა.

საქმე ისაა, რომ... ნ. 2. არსი.
საქმიანი ნ. ბეჭითი.

საქმის დღე ნ. სამუშაო დღე.
საქმის ბოლომდე მიყვანა ნ. დამთავ-
რება.

საქმის გამოქაზრება ნ. მოწესრი-
გება.

საქმის გარიგება ნ. მოწესრიგება.
საქმის გაჩარხვა ნ. მოწესრიგება.

საქმის დავიკრეფილება ნ. მოწესრი-
გება.

საქმის დამზი მოყვანა ნ. შხად ყოფნა.
საქმის დაქერა ნ. კეთება.

- 1. საქმის ვითარება ნ. გარემოება.
- 2. საქმის ვითარება ნ. 2. არსი.

საქმის მდგომარეობა ნ. გარემოება.
საქმის მცოდნე ნ. ოსტატი.

საქმის მწარმოებელი ნ. 2. მწერალი.
საქმის სულის ჩამდგმელი, ავან-ჩაე-
ნი.

საქმის წინ წაგდება ნ. დაჩქარება.
საქმოსნობა ნ. ჩხირკედელაობა.
საქწევია, საგერებელი.

საქონელი, პირუტყვი, ოთხფეხი, ცხო-
ველი, შინაური საქონელი, მსხვილფეხა
საქონელი (ძროხა, ხარი, კამეჩი), წვრილ-
ფეხა საქონელი (ცხვარი, თხა), ხვასტაგი,
(არასამუშაო საქონელი) მოცადი, (შე-
საბამელი საქონელი) მუშა-საქონელი,
(ჩქებდახრილი მსხვილფეხა საქონელი)
ღაბა, ბელეშა, (ზიარად გაყვანილი სა-
ქონელი) ძროხა, ფურკამეჩი, (რომელმაც
ამატა. აგრეთვე ზრდადამთავრებული
საქონელი) თაენი, (შუბლზე პატარა
თეთრი ნიშნის მქონე მსხვილფეხა სა-
ქონელი) ნიკორა, (შუბლზე დიდი თეთრი
ნიშნის მქონე მსხვილფეხა საქონელი)
ნიშა.

ძროხა-თაენი პატრონისაა, ნაშენი —
სანახევროა და წველაჰი შემნახველისა.
ილია.

ბოსელში ოცი სული თაენი და მოცა-
დი ება. ბ. ჩხ.

ბლარდა ხარი ნიკორა. გ. ლეონ.

ჩვენნი ნიშა ხარი მოეპარათ. მ. ჯავ.

საქონრე ნ. კინკრისო.
საქმრო, სასიძო, დანიშნული, ნეფე.

უფროსმა კაცებმა დაულოცეს სასიძოს
გზა. ა. ყაზბ.

საქუსალი, ქსელი.

- 1. საქვევი ნ. 2. კილო.
- 2. საქვევი ნ. 2. მოსაქვევი.

საქვეურობა ნ. ყაიდა.

საქვეელი ნ. 3. ქვევა.

საღად მოაზროვნე ნ. გონიერი.

საღამო, საღამოს ყამი, მწუნბრი, დღის
დასასრული ნ. დაღამება.

დღისით ვლეს და საღამოყამ
გამოუჩნდეს დიდნი კლდენი. შოთა.

საღამოვდება ნ. შხის ჩასვლა.

საღამო კარგად ყოფნისა ნ. საღამო
მშვიდობისა.

საღამო მშვიდობისა, საღამო კარგად-
ყოფნისა.

...ს აღარ უკლდა რა ნ. თითქმის.

საღარი ნ. ცხენი.

საღებავი, ფერი, ფერადი.

საღებავსადრესი, საღებავსასმური.

საღებავსასმური ნ. საღებავსადრესი.

საღერდელი ნ. 2. სურვილი.

საღვინე, ხელადა, კულა, გოზა, გოზა-
ური, კარიკი, დოჭი, დერგი, კოპე, ჩა-
ფი, საწლე, სურა, საწდისი, საწდეველი.
ფირტაური, ფიჩხაურა, ქიშა, ფლასკი,
ჩარეჭი, ქივილა, ქინკილა, დასტა, თუნ-
გი, ჩარეჭიანი.

- 1. საღი ნ. ჭანსალი.
- 2. საღი, გაუფუქებელი, დაუზიანებე-
ლი.

3. საღე, გონიერული, კეთილგონი-
ერი, მართებული.

სალორე, იშელი.

სალრა ნ. ცხენი.

სალრენად დაღებულნი პირი ნ. დაღრე-
ნილი.

სალსალამათი ნ. ჯანსალი.

სალური ნ. 2. დედა.

საყანდელლო ნ. საშაქარლამო.

საყანე ნ. 2. ნახნაეი.

საყანური ნ. ნახნაეი.

საყარაულლო ნ. სიღარაჯო.

საყასხო ნ. ლუქანი.

საყდარი, ტაძარი, ეკლესია, სიონი,
სამლოცველო, ბაზილიკა, გვედური,
ეგეტური, აკანო, (სასახლის ეკლესია)
კარის ეკლესია, მონასტერი.

საყდრებსა და მონასტრებსა
დააქცევს, მიანგრ-მოანგრევს. ა ღ ი ა.

საყე ნ. ანძა.

საყევიარი ნ. 4. უღელი.

1. საყვარელი ნ. კური.

2. საყვარელი ნ. მიჯნური.

3. საყვარელი ნ. სასურველი.

4. საყვარელი, სასიყვარულო, უსაყ-
ვარლესი, გამორჩეული, ძვირფასი,
თვალის ჩინი, ორთაე თვალის სინათლე,
გულითადი, გულისგული, სათაყვანები,
სათაყვანო, სალოცავი, წმინდა რამ,
წმინდათა წმინდა, მზე და მთვარე მასზე
ამოსდის.

აზომ რომე გაგათრივე
შენ, ვაზირი, გულისგული. შ ო ზ ა.

შეეძახებთ: „ვაშა ვაზაფხულს,
მზეს, მუღამ სათაყვანებსა“. შ. მ დ ვ.

შვილმა გულში გაიარა,
შვილისშვილმა — გულისგულში.

ან ღ.

ბ. საყვარელი ნ. დაჩემებელი.

საყვარლობა ნ. არშეყოფა.

საყვედურება ნ. დაყვედრება.

საყვედური ნ. დაყვედრება.

საყვედურით ავსება ნ. დაყვედრება.

საყვედურით ცხვირის გახვრება ნ.
დაყვედრება.

საყვედურის თქმა ნ. დატოქსევა.

საყვედურწმინდო ნ. საღვეგრძელო.

საყვედუროდ ნახვავლი. ნ. უეცი.

საყვირი ნ. ბუეი.

საყვირელი ნ. საგინებელი.

საყლაპავი ნ. ყელი.

1. საყმაწვილო (მაგალ, „მეშარცხენე-
ობის საყმაწვილო სენი“...), ყმაწვილუ-
რი, საბავშვო (საბავშვო ბაღი, სახლი,
მოედანი და სხვ.), ბავშვური (საქცი-
ელი), ბალური, ბიჭური.

2. საყმაწვილო ნ. ქლექი.

3. საყმაწვილო (მ ე დ ი ც), სატკბო-
ება.

საყნოსველი ნ. სასუნებელი.

საყოველღეო, ყოველღეური, სანი-
ადაგო, სამარადღეო.

საყოველთაო, საერთო, საზოგადო,
მსოფლიო.

საყოველთაოდ აღიარებული ნ. ცნო-
ბილი.

საყოველთაოდ ცნობილი ნ. ცნობილი.
საყოლი ნ. სანაშენი.

1. საყრდენი ნ. ფუქე.

2. საყრდენი ნ. ბოძინტი.

საყრისი ნ. ნარჩენი.

საყუათო ნ. ყუათიანი.

საყურადღებო ნ. მნიშვნელოვანი.

საშაქარლამო, სატკბილეულო, საყან-
დელო.

საშენე (ცხოველთა) საზრდილა.

საშველი ნ. 1. ხსნა.

საშვილი ნ. 1. ბუდე.

საშვილოსნო, საშო.

...ყოველმან წულმან, რომელმან ვანა-
ლოს საშო, წმინდა უფლისა უწოდოს.

ო თ ხ.

საშინაო ნ. უბრალო.

საშინელება ნ. 2. ზარი.

1. საშინელი ნ. შემზარავი.

2. საშინელი ნ. სასტეკი.

საშიწლად ნ. ფრიალ.

1. საშიშარი ნ. ამაღლელებელი.

2. საშინაო, საშინო, მოსარიდი, მოსარიდებელი, სარიდო, სარიდალი, სახინფათო. საფათურიანო.

3. საშინაო ნ. საფრთხილო.

საშინო ნ. 2. საშინაო.

საშინო მდგომარეობა ნ. საშინროება. საშინროება. საფრთხე (სიცოცხლის საფრთხეში ჩადება), განსაცდელი, ხინფათი. საშინო მდგომარეობა, შინი, ხინფათა, ფათურაჟი. შარი (შარს გადაეკედე). სახინფათო არაფერი აქვს.

ფათურაჟი სწორად მოჰკლავს. ერთი იყოს, გინა ასი. შოთა.

1. საშო, მოძე. მუცელი, წილი.

საშობელ ან საშობელ მუცელისა შენა. შობი.

2. საშო ნ. საშვილოსნო.

საშობაო ნ. გადასახდელი.

საშობელი ნ. ძეობა.

საშრობი ნ. 1. ბაღე.

1. საშუალება, შეშუება. შეშუება (მისი შეშუებით), შეხება (შეხებით), ღონე (რა ვიღონო?). მოწყალება, წყალობა (თქვენ უნდა გიმადლოდეთ. თქვენი წყალობით მივალწიე საწადელს).

გორგი. ერისთავს შეხებით პირველად გიმართა... ქართული წარმოდგენები. ა. ცაგ.

2. საშუალება ნ. 2 სახსარი.

3. საშუალება ნ. ხეხი.

1. საშუალო, შუათანა, არც ავი. არც კარგი. არც მედარი; არც ცოცხალი, არც ფლავი, არც ჩლავი, არც ღვინო. არც წყალი.

ლურსაბი ისევ ის ლურსაბია, არც გეცი, არც კევიანი, არც ფლავი, არც ჩლავი. ილია.

2. საშუალო ნ. საქაო.

საშუალოდ (საშუალოდ რომ ვიანგარიშოთ), ორთა შუა რიცხით.

საშულოვე ნ. ჯარა.

საშური ნ. სასწრაფო.

საჩაიე, ჩაინანა.

საჩეჟე ნ. გადასახდელი.

საჩეხე ნ. ბაჟი.

1. საჩეხი ნ. კარაჟი.

2. საჩეხი, ბანი, ერდო, (ხომალდის) გემბანი.

ერდოს მამალი ვერ დაამძიმებს და დამიწას — განათხოვარი ქალიო. ანდ.

3. საჩეხი. ნ. ფათარი.

4. საჩეხი, ძალყინი.

5. საჩეხი ნ. ბაჟი.

საჩეხებელი ნ. 1. სამაგალითო.

საჩეხებელი თითი ნ. სალოკი თითი.

საჩინოვე ნ. საწერგე.

1. საჩინარი, სარჩელი, ძიება (ძიება სასამართლოს წესით), სათხოვარი.

2. საჩინარი ნ. წუწუნი.

საჩინარი ნ. გასაგები.

საჩინოდ ნ. ცხადად.

საჩინოება ნ. 2. სანახაობა.

საჩინოო. სათაქილო, საგინებელი, ხებრხელი. საუყნაბო.

1. საჩრდილობელი ნ. კარაჟი.

2. საჩრდილობელი ნ. ტალავარი.

3. საჩრდილობელი ნ. ქოლვა.

საჩურთი ნ. 2. გული.

საჩუქარი, ნაჩუქი, ნაჩუქარი (ნაჩუქარ ცხენს კბილი არ გაეისნებო — ანდ აზა). ნაბოძარი, ნაბოძები, ნაწყალობევი, საბოძვარი, სანიქარი, მისალოცავი, წყალობა (შენი წყალობა ნუ მომკლავს), იადგარი (ძვირფასი სახსოვარი, საშუაქაცი, ნიეთი). ფეშქაე, ბაქშიში, სახსოვარი („ჩემ სახსოვრად გქონდეს ესა“), შესაწევარი, სამახსოვრო, ნობათი, თარფი, ჭილო, ფეხის ქერა. შეგირდანა, გადასაკრავი, ძღვენი, კუნქულა (ნათლის მიერ მოტანილი), მოსაკითხი (მოსაკითხავი), სამოყვრო, ალავი (სასიძოს საჩუქარი პატარძალს), პირის სანახავი (პატარძლისათვის ნათესავ-ნათესავების მიერ მიღებული საჩუქარი რაიმე ნივთის. უმთავრესად ოქრო-ვერცხლის სახით), პატარძლის შაბაში (ფულადი და საჩუქრება პატარძლისა აღმოსავლეთ საჩუქრელოში ქორწილის დროს მის მი-

ერ ლეკურის ჩამოვლის შემდეგ), თავგასაგდები (ისეთივე საჩუქარი დასავლეთ საქართველოში, როგორც პატარძლის შაბაში აღმოსავლეთ საქართველოში), მეზურნეების (მესაზნაღრეების) შაბაში (მათი დასაჩუქრება ფულით ქვიფნადის დროს), რუფაკი (ოჯახში ახლად მოსული რძლის საჩუქარი დედამთის ან მულის ქირმანშალის ან საყაბის სახით), სამაზარობლო (ბაღდადით დასაჩუქრება წინა კაცისა, რომელიც მოიტანს აშბავს მაყრებთან ერთად ნეფე-დედოფლის მოახლოების შესახებ), დეშალიკი (საჩუქარი ძღვენის, ფეშაშის მომანს), არმალანი (მგზავრობიდან მოტანილი საჩუქარი), იახტანი (საქორწინო საჩუქარი მაყრებისა დედოფალს სიძის სახლიდან ან სასიძოს დედოფლის სახლიდან), ლოგინის ძღვენი (მშობიარეს). ნ. აგრეთვე ნაჩუქარი.

მოვიტანოთ არმალანად, დაგვიმადლებს მეტად დია. შოთა.

ნაბოძები პური ორ ლუქმად გადაყლაბა. ილია.

ჩემი ნათესავი ქალები და ძალებიც მოვიდნენ ჩემს სანახავად „მოსაყოხით“ — ნამცხვრითა და ხილეულით. ვაჟა.

თქმულა, რომ ქვეყნად ორი დღე არი, ვით სახსოვარი და იადგარი. გ. ლეონ.

ახალი წლის თარფი მოდის, გოლეულით თავმოდგმული. ი. გრიშ.

მეხევეწბიან ხოლმე შვილის მონათვლას, იმისათვის, რომ ელიან კარგს კუნულას. დ. კონჭ.

- საჩუქრად დარიგება ნ. 2. ბოძება.
- საჩუქრებით ავსება ნ. 2. ბოძება.
- საჩქარო ნ. სასწრაფო.
- საჩქოლენ. სანერგე.
- საჩხვლენი ნ. 2. ისარი.
- საჩხინტი ნ. 1. ლიბრი.

- საჩხუბარი ნ. საკამათო.
- საცა ნ. სწრაფად.
- საცადური ნ. 2. ტანჯვა.
- საცავი, საყრძალავი, შესანახი (ადგილი, კურკელი და მისთ.).
- 1. საცალო ნ. ბარგი.
- 2. საცალო ნ. ტომარა.
- საცალო, ცალობით ვაქრობა, ცალობით ვასაყრი.
- საყალფეხო გზა ნ. ბილიკი.
- საცემელი ნ. ღრაში.
- საცერი, სამტყიცი, შერდინი, საცეცი, ცაცი.

საცეცხლური, მუჭამარი, საყმეელის ასაბურებელი, საგუნდრუქე.

დღე და ღამე მუჭამრითა ექმეოდეს ალვა თლილი. შოთა.

- 1. საცხველი, არდგმული, კარაპანი.
- 2. საცხველი, კეტი, კაქუპა.
- საცვალი, თეთრული, პერანგი და მისი აშხანავი, ნიფხავ-პერანგი.
- საცვეთები ნ. მესტები.
- საცდური ნ. ცთუნება.
- საციგურაო ნ. ლიბი.
- საცილობელი ნ. საკამათო.
- საციმბირე ნ. ავაზაკი.
- საცინარი ნ. სასაცილო.
- საციენელი ნ. სასაცილო.
- საცმელი ნ. ტანსაცმელი.
- საცნაურობა ნ. 3. ცნობა.

საცობი, თავსაცობი, კორპი, რიკი, ტიზი, ცობილა, პირსაფევი (საფევი), პირსაცობი.

- საცოდავი ნ. ბეჩაევი.
- საცოდლობა ნ. უბედურება.
- საცოლენ. უცოლო.
- საცოლო, საპატარძლო, დანიშნული, სასძლო, საბედო.
- საცხებელი ნ. წასასმელი.
- საცხები ნ. ცხიმი.
- საცხვარე ნ. ფარხი.
- 1. საცხი ნ. წასასმელი.
- 2. საცხი ნ. მალამო.
- 1. საცხოვრებელი ნ. ბინა.
- 2. საცხოვრებელი ნ. სიძიდრე.

საცხოვრებელი ადგილი ნ. ბინა.
საცხოვრებელი ქაშა-სმაზე გადააგო ნ.
გაფლანგვა.

1. საძაგელი ნ. ათვალწუნებულის.
2. საძაგელი ნ. 2. საზიზლარი.
3. საძაგელი ნ. სასირცხვილო.
4. საძაგელი ნ. უსირცხვილო.
5. საძაგელი ნ. ცული.
- საძაგრავი ნ. ჩული.
- საძაღნი ნ. ურღული.

საძგიდე ნ. ტიხარი.
1. საძელი ნ. სარცხი.
2. საძელი ნ. ხრალი.

საძეაღე (საძველე) ნ. სასაფლაო.
საძიებელი ნ. სარჩევი.
საძირკველი ნ. ფუძე.

1. საძნელი ნ. სამძიმო.
2. საძნელი ნ. ძნელი.
1. საძოვარი ნ. საწოვავე.

2. საძოვარი (ადგილი), სამროწლე,
სათიბი (სათიბე), საბალახო, იალაღი,
კიშლაღი, ყორული, ნავროტი.

სათიბეში ვიღაცა კაცი ქვეს არჩევედა.
ა. ყ ა ზ ბ.

1. საძრახისი ნ. საგინებელი.
2. საძრახისი ნ. სასირცხვილო.
3. საძრახისი ნ. მიუტევებელი.
1. საძულველი ნ. ათვალწუნებულის.
2. საძულველი ნ. 2. საზიზლარი.

საწადელი ნ. ნატერა.
საწამლაგი ნ. შხამი.
საწარმო, წარმოება, წამოწყება.
საწადე ნ. საღვინე.
საწადეველი ნ. საღვინე.

საწადიხი ნ. საღვინე.
საწებელი, ხირხიტო, წვენი.
1. საწერელი ნ. დუღკო.
2. საწერელი ნ. სამელნე.

1. საწერტელი ნ. 2. ისარი.
2. საწერტელი ნ. უღვამი.
საწველელი ნ. 2. ქილა.
საწველი ნ. 2. ქილა.
საწვევი ნ. ბერანგის ამხანაგი.
საწვრილმანო ნ. დუქანი.
1. საწვირავი ნ. გასამრჯელო.

2. საწვირავი ნ. შეწირულება.

1. საწინაო ნ. 2. მოწინავე.
2. საწინაო ნ. ყლორტი.
- საწინდარი, წინდი, გირაო, ამანათი.
- საწინწყარი, აქვამი, ლავიწი.
- საწისქვილე ნ. 1. მიწა.
- საწყარუნებელი ნ. ჟღარუნა.
- საწმართული ნ. შარვალი.
- საწმერავი ნ. საწნეხი.
- საწმისი ნ. ბალანი.

საწნახელი (საწნეხელი), ნავი. ხორგო,
ჩაქრილა, (მცირე ზომისა) ონქარო, წი-
რაყვა.

საწნახელიდან მოწანწყარებს ტუბილის
წყარო. რ. ე რ ი ს თ.

საწნეხი, წნეხი, სატყეცი, საწებრავი,
მოძე. აფრეხი („ღვინის საწურავი“—
ს ა ბ ა.).

საწოლი ნ. ქვეშაგები.
საწონი ნ. სასწორი.
საწრტი ნ. 2. ფილთა.

საწუთო ნ. წუთისოფელი.
საწუთრო ნ. წუთისოფელი.
საწუთროგაცულდებული ნ. უიღბლო.

საწუთროდებნელბული ნ. უიღბლო.
საწურავი, ჩისი საწურავი, აერეხი,
(ფლაგის საწურავი) თუშფალანგი, (ქა-
ფის მოსახდელი) ქაფქირი.

საწუხარი ნ. დარდი.
საწყავი ნ. საზომი.
1. საწყალი ნ. ბეჩავი.
2. საწყალი ნ. დარიბი.
საწყალობელი ნ. ბეჩავი.

საწყაო ნ. საზომი.
საწყაული ნ. საზომი.
საწყევარი ნ. წყევლა.

საწყენად დარჩენა ნ. 2. უსიამოვნება.
საწყენი, სანაწყენო, საწყინარი, დასა-
ლონარი, გულსდამკლები, სანაღვლო; სა-
ვალოლო, დასანანი, სანაწერი, სავებო,
სავაგლახო, - სამწუხარო, შემაწუხებელი,
შესაწყინარი, შესაქვირებელი, საოხარი,
სახენეში, გულსმომწყველელი, შეურატხ-
მყოფილი, ბრაზის მომყვანი. აოლოზი

გამხეთქავი, დამამცირებელი, საუბედუ-
რო. ნ. აგრეთვე სადარღებელი.

უბრძანა: „რადმცა ვიწყინე
თქმა შენგან საწყინარისა!“ შოთა.

მე შენსა ყარიბს და მიჯნურსა
მაქვს სავალალო. ბეს.

საწყინარი ნ. საწყენი.

- 1. საწყისი ნ. დასაწყისი.
- 2. საწყისი ნ. პირველდაწყებითი.
- საწყობი ნ. საუკუნაო.
- საქედარი ნ. ნალი.

საქე, ტიმონი, პიდალო, აფთიონი.
საქელი ნ. გრდემლი.
საქვრეთელი ნ. საქვეთი.

- 1. საკირბოროტო ნ. სასიციოცხო.
 - 2. საკირბოროტო (საკითხი), მწვევე,
- საგულისხმიერო, თავსამტვრევი, თავ-
სატეხი, მტკივნეული, მოსაგვარებელი,
მოსაწესრიგებელი, მოსაწყობი.

ეს არის საკირბოროტო და წყვე-
კრულიანი საკითხავი... ილია.

- საკირო ნ. აუცილებელი.
- საკირო არ არის მტკიცება ნ. რასაკ-
ვირველია.
- საკიროება, მოთხოვნილება.
- საკიროების ადგილი. ნ. საპირფარეშო.
- საქმელად გამოუსადეგარი ნ. კამად
უვარგისი.

- 1. საქმელი ნ. 1. კერძი.
- 2. საქმელი ნ. სანოვაგე.
- 3. საქმელი ნ. 2. ჭერი.

საქოკმანები ნ. ცნობილი.
საქურველი ნ. აბჯარი.
საქურისი ნ. ცვედანი.
საქურკლე ნ. ხაზინა.

- სახაბაზო ნ. თორნე.
- 1. სახადი ნ. ავადმყოფობა.
- 2. სახადი ნ. საოფლე.
- სახადის ანგელოზი ნ. გონჯი.
- სახათაბალო ნ. სადარღელი.
- სახაზავი, შიმში, სამართი, მაშტარი,
ჯაზეალი, ოქორა, (ფეიქართა) მათითა,
(კალატოზთა) ხალა, ზალა.

სახათაბალო, საკირვარაშო, თავსატე-
ხი, თავსამტვრევი, სადავიდარაბო, საზ-
რუნავი, თავში საცემი, საქმუნავი, საწ-
კალებელი, დამაღონებელი. აუტკივარ
თავს რად იტკივებ?

- სახაშრო ნ. ღუქანი.
- 1. სახალხო ნ. ღუქანი.
- 2. სახალხო, საქვეყნო, საჯარო, სა-
ეგრო, სათემო.

- სახალხოდ ნ. ცხადად.
- სახაშრო ნ. სამიკიტრო.
- სახაპელი ნ. ციცხვი.
- სახარბიელო ნ. სახეირო.
- სახარება, ოთხთავი.
- სახასო ნ. 1. თავისუფალი.
- სახბე ნ. 3. ბუდე.
- 1. სახე ნ. 3. იერი.
- 2. სახე, პირი. პირისახე, ნას. სი-
ფათი.

მისგან არს ყოელი ხელმწიფე
სახითა მის მიერითა. შოთა.

- 3. სახე, სახეობა, გვარი, ჭური.
- 4. სახე, გამოხატულება (მხატვრის,
მსახიობის, მწერლის მიერ შექმნილი),
გამოსახულება.

- სახე აელეწა ნ. გაწილდა.
- სახე აენთო ნ. გაწილდა.
- სახე აეტკირცა ნ. გაწილდა.
- სახე აეწვა ნ. გაწილდა.
- სახე აუხურდა ნ. გაწილდა.
- სახედავი ნ. 3. იერი.
- სახედარი ნ. ვირი.
- სახელი ნ. გადასახედი.
- სახეები ნ. ნაყმები.
- სახეებიანი ნ. 1. ქრელი.

სახეირო, ხელსაყრელი, სარფიანი, სა-
სარფო, სარგოიანი, მომგებიანი, ხელ-
საყრელი, შემოსავლიანი, სახარბიელო.

- 1. სახელგანთქმული ნ. ცნობილი.
- 2. სახელგანთქმული ნ. წარჩინებულ.
- სახელგატეხილი, აბრუგატეხილი, სა-
ხელდაკარგული, შარავანდემოცილი,
მოყენებული, შერცხვენილი, პატივაყ-
რილი, ნდობადაკარგული, თავმოჭრილი,
ყელგამოჭრილი, თავლაფდასხმული, გა-

ბიბრუებული, გაწილებული, სახელ-
შერცხვენილი, ხახელმანკიანი, პირშერ-
ცხვენილი, წბილი, წყალი შეუყენეს, მი-
წასთან გასწორებული, კუდამოძებუ-
ლი, შელანძღული სახელით დაიარება,
თავი შეირცხვინა, თავი მოეჭრა, თავი
არსად გამოეყოფა.

სახელგატეხილობა ნ. 1. სირცხვილი.
სახელდაკარგული ნ. სახელგატეხილი.
სახელდაუღებელი ნ. უბადლო.

1. სახელდახელი ნ. ადვილი.
2. სახელდახელი ნ. 2. მფრინავი.

სახელდახელი, ხელდახელ, ხელად,
ჰაიპარად, თათარიანხად, მოუშზადემ-
ლად, წინასწარ მოუშზადებლად, ფაცა-
ფუციით, გაკვრით, ზერელედ, თვალის
გადავლებით, თვალის მოკვრით, თვა-
ლის ერთი გადავლებით, ერთი გადა-
ხედვით, ცალი თვალის გადავლებით
ყურის მოკვრით, სიტყვის ოღნავ, გა-
დაკვრით, უცბად, იჩქითი (იჩქითი ვახ-
შამი, სახელდახელი მოშზადებული
ვახშამი), ნაუცბადევა.

თათარიანხად გაშლილ სუფრაზე დი-
ლის საუზმეს შეექცევიან. მ. მ რ ე ვ.

სახელდახელით გაკეთება, შეხანხვლა
(შეხანხლული მწვანი), მოხობიყება,
მოფიშფიშება (საქმე მიაფიშფიშა), შე-
ჯღანვა, მიბლანდ-მობლანდვა, მიფუჩე-
ჩება, მიბეგრება, შეთითხვნა, შეჩმახვა,
შეჩხლართვა, ჩხლართვა.

სახელდება ნ. დარქმევა.

სახელდება ნ. 2. სახელი.

სახელდება ნ. 2. წარჩინებული.

1. სახელი, სახელოვნება, დიდება, ეხ-
ტიბარი, იხტიბარი (იხტიბარი წაუხდა),
აბრუ (აბრუს არ იტენს), კოკმანი, შახი
(მიინც შახს არ იტენს).

კაცს რაჟი ერთხელ და ერთხელ ეხტი-
ბარი წაუხდება, აღარ დაუჯერებენ.

ი ლ ი ა.

ესრეთ რას არგებს კაცსაც დიდება,
თუ მოაკლდება თავისუფლება?

ნ. ბ ა რ ა თ.

2. სახელი, სახელწოდება, სახელდება,
დასახელება, დარქმევა, შერქმეული სა-
ხელი; ნ. აგრეთვე 1. წოდება.

3. სახელი ნ. 3. პატივი.

სახელი გაითქვა ნ. გამოჩინა.

სახელის გავარდნა ნ. სახელის გან-
თქმა.

სახელის განთქმა (სახელი გაითქვა),
სახელის მოხვეჭა, დიდებით შემოსვა,
შარავანდელით შემოსვა, სახელის გა-
ვარდნა (სახელი გაუვარდა) განდიდება,
ამაღლება, მთელ ქვეყანაზე მისი სახე-
ლი გრვეინავს, თავი ისახელა, თავი გა-
მოიჩინა.

მაშიჩემის სახელი დაღესტნამდინ იყო
გავარდნილი. ი ლ ი ა.

სახელის გატეხი ნ. სასირცხვილო.

სახელის გატეხა ნ. შერცხვენი.

სახელის გაფუჭება ნ. შერცხვენი.

სახელის მაჟიებელი ნ. დიდების მოყ-
ვარული.

სახელის მიკუთვნება ნ. დარქმევა.

სახელის მოზიარე ნ. სეხნ(ი)ა.

სახელის მოუვარული ნ. დიდების მო-
ყვარული.

სახელის მოხვეჭა ნ. სახელის განთქ-
მა.

სახელი ჰქონდა გავარდნილი ნ. ცნო-
ბილი.

სახელმოდგამი ნ. სეხნ(ი)ა.

სახელმოტყმული ნ. ცნობილი.

სახელმოყენებულება ნ. სირცხვილი.

სახელმოხვეჭილი ნ. ცნობილი.

სახელმწიფო, სამეფო, საბრძანებელი,
სამფლობელი. მოძვ. სუფევა, სა-
სუფეველი. სახასო, სუფე, საბატონო,
სახანო, საუფლო.

კაცი არ არის, სითვანცა
საბრძანებელი ჩვენია,
რომე მას ჩვენგან ესწავლნეს
სამამაციონი ზენია. შოთა.

სახელი, (გადასაკეცი სახელი) ყურთ-
მაჯა.

ყურთმაჯების შუკრით (აყეით) წამო-
იძახა ვახტანგმა.

1. სახელოვანი ნ. ცნობილი.
2. სახელოვანი ნ. წარჩინებული.
სახელოვნება ნ. 1. სახელი.

სახელური, კოტა, ტარი, ხელტარი,
მოსაკიდებელი, მოსაკიდი, ხელს მო-
საკიდებელი, ხელის მოსაკიდი, ხელის
მოსადები, ხელის მოსავლები, სატყეი-
ყური, (ხმლის სახელური) ვადა, (გუთნი-
სა) მანქო, (არღინსა) კობა, (ჩონგურნი-
სა, თარისა, ვილინოსი და მისთ.) ყელი.

ეხვეოდინ, ჰკოცნიდეს
ხრმალსა და სალტე-კოტასა. შოთა.

თითონ უტაცა ხმლის ვადა,
ამოსალებად მოსწია. ვაჟა.

სახელწოდება ნ. 2. სახელი.
სახელწოდების შერჩევა ნ. დარქმევა.
სახეობა ნ. 3. სახე.

სახესხვაობა ნ. წაირსახეობა.

სახეში მიანათა ნ. ცემა.

სახეი ნ. საპობი.

სახვა, გამოსახვა.

სახვეველი ნ. არტახი.

სახვეწარი ნ. ხეწენა.

სახვენში ნ. საწყენი.

სახვრეპელი ნ. 1. წეენი.

სახვრეტელა ნ. ბურღი.

სახვრეტელი ნ. 1. წეენი.

სახვრეტი ნ. ბურღი.

სახიანი ნ. კრელი.

სახიდან შეშლა ნ. დამახინება.

სახიდარი, დანდალი, ლარტყი (ლარ-
ტყა).

უბე გავაწეე ლარტყებით,

ბანდლებით ვადაბმულია.

ისე გაუძღებს ას ქვასა,

არსად დასქირდეს ცულია.

რ. ე რ ი ს თ.

სახილი ნ. ზივიბინტრო.

სახივი ნ. ბორკილი.

1. სახიერი ნ. მოწყალე.

2. სახიერი ნ. სათნო.

სახიზი ნ. ნასუქი.

სახიზნარი ნ. სამალავი.

სახიზნი ნ. 4. საფარი.

სახის გამომეტყველება ნ. 1. იერი.

სახის მოღუშვა ნ. 2. მოღუშვა.

სახის შექმუნა ნ. 2. მოღუშვა.

სახიფათო ნ. 2. საშიშარი.

სახიჩარი ნ. გონჯი.

სახლეული ნ. ოჯახი.

სახლეულნი ნ. მოსამსახურე.

სახლეულობა ნ. ოჯახი.

სახლოუხუცესი ნ. კურაპალატი.

სახლი ნ. ოჯახი.

1. სახლი(ს)კაცი. მოგვარე, ბიძაშვი-
ლი, განაყოფი.

2. სახლი(ს)კაცი ნ. ნათესავი.

1. სახლ-კარი ნ. კარმიდამო.

2. სახლ-კარი ნ. ოჯახი.

სახლობა ნ. ოჯახი.

სახლში ნ. შინ.

სახმარი ნ. ვარგისი.

სახმელეებელი ნ. ნფოტი.

სახენელი ნ. გუთანი.

1. სახმილი ნ. ღონე.

2. სახმილი ნ. 1. ქურა.

სახნავი ნ. 1. მიწა.

სახნავ-სათესი ნ. 1. მიწა.

სახოვანი ნ. 2. მგავსი.

სახორი ნ. ბზე.

სახორცე საქოცელი ნ. საკლავი.

სახრვა ნ. 2. შელოცვა

1. სახსარი ნ. იოგი.

2. სახსარი (ფულადი სახსარი). საშუ-
ალება, წყარო.

3. სახსარი ნ. ხერხი.

4. სახსარი ნ. 1. ნაწევარი.

სახსენე ნ. 2. საქლომი

სახსოვრად. კეთილმოსაგონად.

სახსენებელი ნ. ხლოვნა.

სახსოვარი ნ. საჩუქარი.

სახტად დარჩენა ნ. გაკვირება.

სახუმარო ნ. 2. სასწავლო.

სახუნდარი ნ. საწვარი.

1. სახურავი ნ. ბანი.

2. სახურავი ნ. ხუფი.

3. სახურავი ნ. 11. თავი.

4. სახურავი ნ. საბურველი;

სახუცო ნ. ვადასახდელი.

სახმელო ნ. სახშობი.
 სახშობი ნ. სახმელო.
 საჯაბადრო ნ. თოფხანა.
 საჯაგავი ნ. ცხენი.
 საჯაერელი ნ. სადარდებელი.
 საჯალჭე ნ. ტყე.
 საჯარო ნ. სახალხო.
 საჯაროდ ნ. ცხადად.
 საჯაროდ გამოცხადება ნ. გამომქვადე-
 ნება.

საჯაყე ნ. სასირცხვილო.
 1. საჯდომი ნ. მერხი.
 2. საჯდომი, უკანალი, უკანა ტანი,
 სახსენე, ღუნღულები, (ცხენისა, ხვას-
 ტავისა) გავა, (ფრინველთა და მწერთა)
 კურტეში.

ღეღალი კალია თავისი კურტუმით,
 რომელზედაც ნემსით ოთხი წვეტი
 აბია, პატარა ორმოსა თხრის.

ი. გოგები.

საჭინიბო ნ. თავლა.
 სევენი ნ. კარავი.
 1. სეველი ნ. კეშანი.
 2. სეველი ნ. დარდი.
 სეველიანი ნ. მოწყენილი.
 სეველით მონისლული ნ. მიმქრალი,
 სეველი ნ. სინი.
 სეირანი ნ. საბირფარეშო.
 1. სეირი ნ. გართობა.
 2. სეირი ნ. გასართობი.
 სეირის ჩვენება ნ. დატუქსვა.
 სეირნობა, გასეირნება, გავლა, გველა-
 გამოვლა, (გავივლ-გამოვივლი), მიარ-
 მოარება (მოვიარ-მოვიარე), ნეარდი.
 სეირს აუურებინებს ნ. დატუქსვა.
 სელაპი ნ. ძალთევეზა.
 სენა ნ. საკუქნაო.
 სენაკი ნ. ოთახი.
 სენი ნ. ავადმყოფობა.
 სენით შეპურობილი ნ. ავადმყოფი.
 სერანგი ნ. შილა.
 1. სერვა ნ. 2. ვაქრა.
 2. სერვა ნ. კეჭნა.
 1. სერი ნ. ბორცივი.
 2. სერი ნ. ლხინი.

8. სერი ნ. ნიშანი.
 4. სერი ნ. სამხარი.
 5. სერი, პურის ჭამა, სამწუხარო სა-
 ზრუის მიღება (საბა).
 სერისკული ნ. სამხარი.
 სესამი ნ. შირბანტი.
 სესხად აღება ნ. მართება.
 სესხად გაცემა ნ. ვალება.
 სესხად მიცემა ნ. ვალება.
 1. სესხება ნ. ვალება.
 2. სესხება ნ. ვალის აღება.
 სესხი ნ. ვალი.
 სესხის აღება ნ. ვალის აღება.
 სესხის გამოცემა ნ. მეველი.
 სეტყვა, ხომჯაკალა, კობი, (წერილი
 და ხშირი სეტყვა) ხორხომა, ხორხო-
 შელა, (მსხვილი სეტყვა) კორკოტა.

იმ დასაქვევმა სეტყვამა.
 კარს მომაყენა შიმშილი. რ. ერისთ.

დასავლეთიდან დაჰბერა,
 წამოგვავარა კობია. რ. ერისთ.

სეტყვასავით ნ. სწრაფად.
 სეფე-დარბაზი ნ. სასახლე.
 სეფე-ქალი ნ. 2. ქალი.
 სეფეწული ნ. ბატონიშვილი.
 სექტემბერი ნ. ენკენისთვე.
 სეხნა, სეხნია, სახელმოდგამი, სახე-
 ლის მოზიარე, თანამოსახლე.

1. სევაი ნ. ღორმუცელა.
 2. სევაი, ფსოვი.

სევაი ძვლებს ძრავდა და ჰგლეჭდა
 ძალღვიით. ვაძეა.

სევე ნ. ბედი.
 სევე-ბედი ნ. ბედი.
 სევებდნიერი ნ. ბედნიერი.

1. სეველი, დალტობილი, დამლტეარი.
 2. სეველი ნ. ნამიანი.
 8. სეველი ნ. შრატე.
 სევესვიანობა ნ. კეთილდღეობა.
 სევეტი, ქონგური, ბოძი, დედაბოძი
 (კაპებიანი, ჩამოსაკიდი ბოძი) კახნა.

თოფი კახნას უკიდია. ხალხ.

სვია, ფშალა.
სვიანი ნ. ბედნიერი.
სვილა, სვილი, ქვაფი.

გავედით სვილში და ტუბილად შე-
ვიქეთოდით.

სვინა ნ. ნათლია.
სვინაობა ნ. ნათელშირონი.
სვირინგება ნ. მუწუცი.
სვის გატანა (მკაში) ნ. დამთავრება.
სვლა ნ. სიარული.
სვლება ნ. კამა.
სვრა ნ. თხუპნა.
სვრელი ნ. ზოლი.
სვრეტი ნ. ფორი.
სვრეტოვანი ნ. ფოროვანი.
სვვა ნ. პ. დართვა.
სოფელი ნ. შემოდგომა.
სოფლის ნ. მიანია.
სოფლობა ნ. შემოდგომა.
სი ნ. ქსი!

1. სია ნ. დოყლაპია.
2. სია, ნუსხა.
სიავად ნ. ავადმყოფობა.
სიათა ნ. თოფი.

სიავე ნ. სიაყაყე.
1. სიავი ნ. ლურჯი.
2. სიავი ნ. ქვაბი.

სიაყაყე, სიავე, აყაყობა, სიბორო-
ტი, ბოროტება, ბოროტეულობა, უკე-
თურობა.

სია, რად არ ძალმიძს მთლად
სიკრემლად ვიქეთა,
ვიქეთ მდინარედ აღძვებულნი,
და გადავრეცხო, რაც ქვეყანაზე
ბოროტებაა დამყარებული.

დ. მეგრ.

სიამე ნ. მხიარულება.
1. სიამოვნება ნ. 1. ამება.
2. სიამოვნება. ნ. მოწონება.
3. სიამოვნება ნ. მხიარულება.
სიამოვნება მაგისტრობი ნ. 1. ამება.
სიამოვნება მომგვარა ნ. 1. ამება.
1. სიამტკბილე ნ. მხიარულება.
2. სიამტკბილე ნ. მშვიდობა.

1. სიამტკბილობით ნ. სიყვარულით.
2. სიამტკბილობით ნ. მორჩევებით.

1. სიარული, დადის, ბოლოის კვრა,
ბოლოის ცემა, სვლა, მავლობა, მავა-
ლობა, რება, რონინი, ბიჭება, გაბიჭე-
ბა, გაბოტება, ტოპვა (მიტოპავს წყალ-
ში, ტალასში და სხვა), ძრომა (მძებრე-
ბა სოროში, ხერგლში და სხვა), ნაბიჭი,
პროწილი, მიყოლა (მიპყვება), ფრა-
ტუნი (რას დააფრატუნებს?), ტარე-
ბა (კარგი ტარება იცის), თამაში (ცხე-
ნის მოხდენილი სვლა ნაბიჭით), ჩამოე-
ლა (ნაცნობებს ჩამოვუარე), დავლა
(მთელი ქალაქი დავიარე), მოვლა (მთე-
ლი მილეთი მოვლილი აქვს), ფენის გა-
დგმა (ფენი არსად გამიღვამს), ბაჭბაჩი,
დაბობლეა, აჯაბაჯა სიარული, ზღაპრით
სიარული, ზღაპრეა (კამეჩი ზანტად მი-
იზღაპრება), ღინლილი, ღინბილი, ღინ-
ლილი (ავადმყოფი ძლივს ღინლილობს),
ჩაშება (კიბეზე ჩაშება), ქიქიყი, ქვე-
ქეი, წარბება, ტანტალი, ჩამოტანტა-
ლება, წახორება, ლასლასი, ბზაკენი,
ჩანჩალი, მიჩანჩალი, დანჩანალებს,
(კანკალით სიარული) ხანხალი (მიხანხა-
ლებს), ცანცარი (დაცანცარებს), ფარ-
ფატი (ბატით დაფარფატებს), ტატი
(ბავშვი კოქინის დახმარებით ტატი
დადის, ურმები ტატით მიიზღაპრებოდ-
ნენ), გოგვა („ფრინველის კეთილი
სვლა“ — ს ა ბ ა), გოგმანი (გოგით
სიარული), ცუცუნი (ბავშვი ეზოში თა-
ვისთვის დაეუცუნებს), ფენის ადგმა
(ბავშვის მიერ სიარულის დაწყება), წან-
ჩალი (დაჩანჩალებს), ძუნძული (წელი
სირბილით სვლა ხეხტაგისა, მაგ. გვე-
ლი მიძუნძულებს), ლაწლაწი (მშიერი
მელის, მგლის, ძაღლისა და სხვათა
უღონო ხეტიალი), ცუნცული (წელი
სირბილი მცირე ცხოველთა, მაგ. გვე-
ლა მიცუნცულდა), ხესხუსი, ტუსტუსი
(სწრაფი სიარული), ბეცება, ცაცება
(ბნელაში ხელშეხებით სიარული), ტოპ-
ვა, შეტოპვა, ჩხუპვა (წყალში სიარუ-
ლი), ჩეჩება (გზისა გზის მოსინჯვით
სიარული), ბოტება (ღიღი ნაბიჭით სი-

არელი), ფლატუნი (ფეხებს ძლივს მი-
 აფლატუნებს), კინცილი (ცალ ფეხზე
 ხტომით სიარული), ფოფინი (ბავშვთა
 ნელი სიარული), ქვექვეი (კობტა სი-
 არული), ფლამენი, შლაპენი, ფრატენი,
 ფლასტენი (უხეიროდ სიარული ფეხ-
 ბის ხზაურით), ზეთობა (ცხენით სვლა),
 ტლიკინი (მოუსვენრად და უთაბოლოდ
 სიარული, მთელ დღეს დატლიკინებს),
 ლაჭენი (მთელ დღეს დალაჭუნებს),
 ერთი ფეხი აღმა აქვს. მეორე — დაღმა.
 რიხინი (რას დარხინინებს?), რიხინ-რიხი-
 ნით სვლა, ყანყალი (ტყუილუბრალოდ
 ყანყალუბს), დაძვრება (მალვით დაძვრე-
 ბა), ქერდულად დაიარება, ჩერჩეტი
 (დაჩერჩეტობს), უმიზნოდ სიარული, გა-
 ყვება (გოკვით წასვლა), შედგომა, შე-
 ყენება, შოძე. მომლოცველობა. ნ.
 აგრეთვე მოსვლა.

სამ დღე მოვიდეს. მიამბეს,
 ფაცხლავ ებიჯა გზისაღა. შოთა.

აგლია ფეხი, სოფლიდან სოფელში
 დაღიხარ და მკვანკლობ. ილია.

ცხენებმა... ძენძელით გასწიეს.
 ილია.

ჩიბუხის წევით ბოლთას ჰკრავდა.
 ილია.

იჩერჩეტა, იჩერჩეტა და ქინალამ კე-
 რას გადააწყდა. ნ. ლოპ.

მგლურის ძენძელით საცოდავად მი-
 ძენძელდება. შ. არაგვ.

დაჭანჭალებდა ტყეშია,
 ამხანაგს ვერა შოგობდა. ვაჟა.

მტრედები ხშირის ბალახიდან გა-
 გოგდნენ. ვაჟა.

მსუქანი ბატი და ინდაური დაგოგავს.
 ვაჟა.

ცუხცუხით მოვეწიე სხვებს და შიგ
 შუაში შევერიე. შ. არაგვ.

ამ ბილიყს უნდა შევედგეთ! — წამოი-
 ძახა გომ და ცხენი აღმართს შეუყენა.
 შ. არაგვ.

(ჭაიანმა) განაგრძო გზა ცხენის თამა-
 შით. ე. ნიწ.

ჩემი ერთგული ჯოხი მოვიმარჯვე და
 ტატით გავუდებქი გზას. რ. ქორჭ.

2. სიარული ნ. ურთიერთობა.
 სიახლე ნ. ახლობა.
 სიასაშური, საშური, ხაზილი.
 სიბავშვე გამოუცდელობა, ყმაწვი-
 ლობა.

სიბნელე: წყვილიად, განუპკრეტელი,
 წკვარამი (ღამე), უკუნი, უკუნეთი,
 უჩინი, მწვებრი, მერეხობა, ისე ბნელა,
 რომ თვალთან თითს ვერ მიიტან. ნ. აგ-
 რეთვე დაღამება.

მთვარესა მისთა შუქთაგან
 უკუნი გარდაჰფენოდა. შოთა.

სამშობლოს ცასა ბნელად გაშლილი
 მწუხრის ზეწარი გადაეფარა. ილია.

დაღამდა, ვეფხი აღარ ჩანს,
 უკუნი აწევს არესა. ვაჟა.

სიბნელე ჩამოწვა ნ. დაღამება.
 სიბოროტე ნ. სიავკაცე.

სიბრაზით ცოფების ყრა ნ. გაშმაგება.
 სიბრალული ნ. თანაგრძნობა.

სიბრიყვე ნ. უხეშობა.
 სიგანეზე ნ. განივი.

სიგელი, გუჯარი, სიგელ-გუჯარი. წე-
 რილი, ხელწერილი, ნაჩუქრობის ბარა-
 თი, ნასყიდობის ქაღალდი, ყაბზი.

სიგოემდე მისვლა ნ. გაშმაგება.
 სიგრძე, განფენილობა, მანძილი (ჩე-
 ნი ცხოველების მანძილზე).

სიგრძეზე ნ. გასწვრივი.
 სიგრძივი ნ. გასწვრივი.

სიგრძეზე ნ. 3. მანძილზე.
 სიგრძის ჭომატება ნ. გადიდება.

სიღარბისღე ნ. წონასწორობა.
 სილიღე, ოღენობა, რაოდენობა.

სიღინჯე ნ. წონასწორობა.

სივილი ნ. ყვირილი.

სივირე ნ. 2. უხეშობა.

სივიწროვე, ვიწროობა, მკიდროობა, სიმკიდრევე, კედლა, ზედახოცვა, ჩგლე-თი, მიხლა-მოხლა, ტევა არ არის, გვერდს ვერ აუტყევს, სას. ნემსი არ ჩაეგრდება, თავი კელს ვერ მოიქნევს.

1. სივრცე ნ. განი.

2. სივრცე ნ. 6. არე.

სივრცეული ნ. სივრცითი.

სივსივი ნ. ყვირილი.

სიზარმაყე, სიზანტე, ზანტობა, ზარ-მატობა, ზოზინი, ჩანჯლობა. ნ. აგრეთ-ვე ზარმაყე.

სიზმარი, ბურანი.

სითამაშე ნ. 1. შებეღვა.

სითვინიერე ნ. წონასწორობა.

სიეთე, კეთილი, ნაკეთილარი, ნასი-კეთარი, მადლი (მადლი ქენი, მარილიც მოყარე), ქველობა, წყალობა, კურთხე-ვა, კარგი (მისგან ბევრი რამ კარგი მი-ნახავს).

სიკეთე (კეთილი) აყრია ნ. სარტა.

სიკეთის დაუნახაობა ნ. უმადლობა.

სიკელაყე ნ. სინარჩარე.

სიკერპე ნ. ჩიუტობა.

სიკვილიამდე ნ. მუღამ.

სიკვილი, აღსრულება, აღსასრული (მოვიდა მისი აღსასრულის დრო), და-სასრული. (სიცოცხლე დასასრულს უახ-ლოვდება), სიცოცხლის გაყრა, სულ-ხორცის (სულსა და ხორცის გაყრა), ნ. აგრეთვე მოკვდა.

სიკვილის მოსწრაფება ნ. მოკვლა.

სიკვილის პირზე ნ. მომაკვდავი.

სიკვილის პირამდე მიყვანა ნ. მოკე-ლა.

სიკვილის გადარჩა ნ. განკურნება.

სიკვილი-სიცოცხლის საკითხი ნ. სასი-ცოცხლო.

1. სილა ნ. ავშარი.

2. სილა, ლაწანი, ტყალაწანი, ალიყუ-რი. ნ. აგრეთვე 1. ცემა.

ასეთ ალიყურს გაქმევე ამ გაჭავრებულ გულზე... შ. ი რ ი გ ვ.

3. სილა ნ. ქეშა.

4. სილა ნ. ჯობი.

სილა გაწა ნ. 1. ცემა.

სილაშე ნ. სინარჩარე.

სილაშიწა ნ. ქეშა.

სილა უთავაზა ნ. 1. ცემა.

სილაღი ნ. აბჯარი.

სილის გარტყმა ნ. 1. ცემა.

სილის გაშლა ნ. 1. ცემა.

სილის თხლეშა ნ. 1. ცემა.

სილის შემოკვრა ნ. 1. ცემა.

სილიფი ნ. 3. ნაწიბური.

1. სიმაგრე, ციხე, ციხე-სიმაგრე.

სიმაგრეთა ნუ ამაგრებ; ყველა ხელთა მომათვალე. შოთი.

2. სიმაგრე ნ. 2. ძალა.

სიმაღლე ნ. სისწრაფე.

სიმაყაყე, მამაცობა, გმირობა, მხნე-ობა, გულოვნება, გულადობა, ვაჟაკო-ობა, ჯომარდობა, სიყონადე, ყონადობა, გამბედაობა, რაინდობა, შემშართებუ-ლობა, ჩანგულოვნობა, უშიშრობა, ომ-ში თავის გამოჩენა, ცდა, სითამაშე, გა-ბედულება, ჩაუქობა, სიჩაუქე, შე-უპოვრობა. ნ. აგრეთვე თავდადება.

თქვენთან ძალღურად სიცოცხლეს სიკვილი მიჯობს ცდაშია. ვ ა ჟ ა.

სიმაჟრის შვილი ნ. ცოლის ძმა.

სიმაართლე, მართალი, ქეშმართება, რასტი, სისწორე, უზაყველობა, ალა-მართლობა, სამართალი.

ყველაფერში კაცმა სამართალი უნდა წაიმძღვაროს.

ი ლ ი ა.

სიმაართლეს გადაუხვია ნ. ცრუობა.

სიმაართლის მსგავსი ნ. დასაჭერებელი.

სიმაართვე ნ. მართობე.

სიმაღლე (გრძნობათა), ზეობა, ამაღ-ლება.

სიმაღლე, ტანი (ტანი აიყარა).

სიმიდრე, დოვლათი, დავლა, ქონება, ავლადდება, საკუთრება, შეძლება. სავ-სება, ხეაერიელობა, სიუხე, სარჩო.

საბადებელი, სარჩო-საბადებელი, სა-
ცხოვრებელი, საქონელი, სარჩო-საცხოვ-
რებელი, ზინათი (ზინეთი), მოძვ. საქ-
ვეიდრებელი. სას. ოქროს ზოდები (რა
ოქროს ზოდებს მაგულვებს). ნ. აგრეთ-
ვე განძი.

ბარად რო მქონდეს სიმდიდრე,
ქონება უთვალავია. რ. ერისთ.

ქალი, კაცი, გოგო, ბიჭი
უხილება ზამთრის სარჩოს.
რ. ერისთ.

ჩემი სარჩო-საბადებელი თქვენთვის
დამილოცნია. ა. ყაზბ.

სიმი, ძალი, ალყა, ღარი, ძაფი, ბამი
(„ალყის ბრხი ხმა“—საბა), ნიტა
(საბა).

მეფანდურემ ჩაჰკრა, ჩაჰკრა ძალებს,
რამდენჯერმე ჩააკენესა ფანდური.
ა. ყაზბ.

სიმივით აქიმული ნ. ამართული.
სიმთვრალე, ბრუეი, ჩაბრუეება, ზარ-
ხომი.

სიმკვირცხლე ნ. სისწრაფე.

სიმართლე ნ. ჭანსალობა.

სიმართლე ნ. უმართლობა.

სიმხივნე, ბებერა, ბურცი, ხავარი,
კობი, კოჭრი, თია („გაუქარევებელი კორ-
ძი“ — საბა), ამობურცულობა, შე-
შუება, კორძი, დაბუნება, ხორცმეტი,
ჭირჭვი, ჭირკვალი. ნ. აგრეთვე აბურ-
ცებელი.

გულსა მოვსწყვიტე მუწუკი.
მება ზედ აენი თიანი. დ. გურ.

(იარას) მრავალძარღვას ფოთლები
გადააფარა; რომ კრილობას ხავარი არ
აეკრიფა. ა. ყაზბ.

უკან კობი, შუბლზე კობი,
კოტრიელა, კოტრიელა...
რ. ერისთ.

1. სიმსუქნე, გასუქებულობა, გათქვი-
რებულობა, სიჩხიტე, (მიწისა) პოხიერე-
ბა.

2. სიმსუქნე ნ. ცხიმი.

სიმსუქნეში ცურავს ნ. 2. სრული.

სიმსუქნის მოკლება ნ. 2. გახლომა.

სიმხხო, სისქე.

სიმოტიცე ნ. 2. ძალა.

სიმქაში ნ. მარწხი.

1. სიმღერა, საგალობელი, სადილე-
ბელი.

2. სიმღერა, მღერა, დაძახება, დამ-
ღერება, დაგუგუნება, სიმღერა-გალობის
დარხევა.

ხანდახან ეინი ამიღებს,
სიმღერას დაეაგუგუნებ. ვაჟა.

გულის ჩამოთუქავი ხმით დააძახა.
ა. ყაზბ.

არა ერთგვის საეკლესიო მრავალუ-
მიერი დაირხა და დაითაფლა.
ლ. გოთ.

სიმღერა-გალობის დარხევა ნ. 2. სიმ-
ღერა.

სიმყარე ნ. 2. ძალა.

სიმყარლე, მყრალი სუნი, ცუდი სუ-
ნი, ზინზლი, ზინზლის სუნი, ფსუტი,
ფსუტის სუნი (ფსუტის სუნი ასდის),
სიმყაყე, ამბარი, ამბრი.

დიდი საქმე იყო, პატრონამდის ისე
მიგეღწიათ, რომ ან არ გასვრილიყავით,
ან კიდევე ერთი ამბრის სურნელება არ
აგყოლოდათ. ილია.

მითხრა: „მძულხარ, არ მიყვარხარ,
ზინზლის სუნად ყარხარ!“ დ. გურ.

სიმშვენიერე ნ. სინარარე.

1. სიმშვიდე ნ. მშვიდობიანობა.

2. სიმშვიდე ნ. სიჩუმე.

1. სიმძიმე ნ. კირთი.

2. სიმძიმე, სიმძნლე, მძიმე ტვირთად
დააწვა.

სიმძულვარე ნ. სიძულილი.

1. სიმწარე ნ. ბალღამი.

2. სიმწარე ნ. 1. უსიამოვნება.

8. სიმწარე ნ. უბედურება.

სიმწარის გამოვლა, კირის გადატანა, ვაი-უბედურების ნახვა, პილპილის ჰამა.

ნ. აგრეთვე ამტანობა.

სიმჭიდროვე ნ. სიეწროვე.

სიმხეტე ნ. ველურობა.

სიმზიარულე ნ. მზიარულება.

სიმზურვალე ნ. 2. სიცხე.

სინაბარა, ანაბარა, ამარა.

სინაგოგა ნ. თორა.

სინათლე ნ. სხივი.

სინათლზე ნ. თვალნათლივ.

სინათლით ნ. თვალნათლივ.

სინამაქის ფოთოლი, ფუთფუთა.

სინამდვილე ნ. სიცხადე.

სინანული, მონანიება, შენანება, დანანება, ინანა, თითზე კბენანი, კბილებით საკუთარი (თავისი) ხორცის გლეჯა, ცხვირში ამოკრა (ცხვირში ბევრჯერ ამოიკრავ!).

სინარჩავე, სინატიფე, სიტურფე, სიკეკლუცე, სიმშენიერე, მიხრა-მოხრის ჰაეროვნება (ქალისა), მშენიერება, მშენება, მოხდენილობა.

მის ქვეყანისა სიტურფე რა გაგაგონო მე რითა! შოთა.

სინატიფე ნ. სინარჩავე.

სინგური ნ. კინოვარი.

სინდილი ნ. ივადმყოფობა.

სინდილიანი ნ. ავადმყოფი.

სინესტე ნ. ნესტი.

სინე, ლანკანი, სევილი, ლანგარი, ხონჩა, ტაბაკი, ჯამტაბაკი (ფლავის სინი) ყაბი.

უსენ ტაბაკსა დაწყო მარგალიტი და ლალები. შოთა.

სინიბი ნ. ცხენი.

სინდისი ნამუსი, პირისწყალი, პატონსება, სული (შენ იცი და შენმა სულმა), შოძე. ნიჭი, გონება.

ვმსახურებ წმიდათა გონებითა.

დაბად.

სინდისი აწუხებს, სინდისი სტანჯავს, სინდისი ქენჯნის.

სინდისგარეცხილი ნ. უსირცხვილი. სინდისზე მოსვლა ნ. დარცხვენა.

სინდისიერე ნ. პატიოსანი.

სინდისი სტანჯავს ნ. სინდისი აწუხებს.

სინდისი ქენჯნის ნ. სინდისი აწუხებს. სინდისობა ნ. დარცხვენა.

სინორი ნ. მიჯნა.

სინოტევე ნ. ნესტი.

სინოხი ნ. ბოკილი.

სინსილა ნ. მართევე.

სინსილი ნ. ნერწყვი.

სინსილის გაწყობა ნ. ამოხოცვა.

სინჯაფი ნ. ციყვი.

1. სინჯვა ნ. 3. ცდა.

2. სინჯვა ნ. 2. ჩვენება

3. სინჯვა ნ. წყვე.

სინჯი, (ღვინისა) ჰამნიცი.

სიო, ნიავი, ნიაქარი.

სუნელთა მფენი დილის ნიავი. აკაკი.

სიო ისე სრიალებდა, ვით ქალწული მაცეკვარი. ი. გრიშ.

სიომ დაჰბერა ნ. აგრილდა.

სიონი ნ. საყდარი.

სიუნაფე ნ. ნესტი.

სიპი ნ. ქვა.

სირად ნ. ახლო-მახლო.

სირაჯა ნ. ქოთალი.

სირაჯი, მიკიტანი, ღვინის გამყიდავი, მელვინე.

სირაჯხანა ნ. სამიკიტნო.

სირბილი ნ. რბენა.

სირბილით მოტანა ნ. წამოღება.

სირბილში გაქუფთება ნ. გასწრებაზე გაქცევა.

სირი ნ. 3. რიგი.

სირია, ასურეთი, შამი.

სტამბოლს ხმალი ვკარ, დარტუბანდს, შამს საბალახე ავიღე. ხალხ.

სირიფი ნ. 2. სირმა.

1. სირმა ნ. 3. ნამდვილი.

2. სირმა, სირიფი, ბუზმენტი, ნ. აგრეთვე ზონარი.

3. სირმა ნ. ძაფი.

სირსვალი ნ. კირკაფი.

სირსველი, მკრეპელი, სირსველა, ლიქენი.

სირსიტი ნ. არახჩინი.

სირჩა ნ. კათხა.

1. სირცხვილი, აუგი, სახელგატეხილობა, თავსლაფი, სახელმოყიენებულეობა, შერცხვენილობა, თავის მოკრა, სამარცხვინო დალი, უპატიობა, უპატიურობა, უპატიოსნობა, უნამუსობა, უმართებულობა.

გული მიეცე თობა-ქმნათა აუგისა საკრძალველად. შოთა.

2. სირცხვილ, ნამუსი, კდვმა, დარცხვენა, მორიდება, მოხათრება, მოკრძალეობა. ნ. აგრეთვე რიდი.

(თამარხ) თან ახლდნენ ფერნამკრათლები,

სავსენი კდვმით და სათნოებით, ჩემი სამშობლოს ტურფა ქალები.

გ. აბაშ.

სირცხვილის ოფლში იწურება ნ. რიდი.

სირცხვილის დაღის დასმა ნ. შერცხვენა.

სირცხვილის კმევა ნ. შერცხვენა.

სირცხვილში ჩავდება ნ. შერცხვენა.

სირცხვილში ჩავარდნა ნ. შერცხვენა.

სისახე, სისრულე, სავსება, გაესილობა.

1. სისახე ნ. 2. ძალა.

2. სისახე ნ. ჭანმრთელობა.

სისახაგლე ნ. 7. ზარი.

1. სისველე ნ. ნერწყვი.

2. სისველე ნ. ტენი.

სისვი ნ. ცხენი.

სისიავა ნ. ლაჩარი.

სისიკონი ნ. ტალავერი.

სისინი ნ. ყვირილი.

სისო-ხერხი ნ. ხერხი.

სისრულე ნ. სისავსე.

სისრულეში მოყვანა ნ. 2. ასრულება.

სისუხტეშერეული ნ. დაღლილი.

სისხე ნ. სიმსხო.

სისწორე ნ. სიმართლე.

სისწრაფე, სიჩქარე, მალიადობა, სიმაღლე, სიცხველე, სიციქვითე, სიმკვირცხლე.

სისწრაფის მატება ნ. აჩქარება.

სისხა ნ. ინთილა.

სისხამ დილაზე ნ. გათენებისას.

სისხლზე ყვანა ნ. ინთილა.

სისხლი, (შავი ჩამალი სისხლი) შამანი (ისე გთლიშო, შამახი გაღმოგადინო).

სისხლიანი ნ. 3. ნამდვილი.

სისხლი და ხორცი ნ. ნათესავი.

სისხლით სისხლის აღება. ნ. შურისძიება.

სისხლი თავში აუვარდა, სისხლი მოაწვა.

სისხლი მოაწვა ნ. სისხლი თავში აუვარდა.

სისხლის ამღები ნ. 2. მოსისხლე.

სისხლის ამღვრევა ნ. გაშმაგება.

სისხლის აღება ნ. შურისძიება.

სისხლის გამოშვება, სისხლის გახსნა, სისხლის გაღება, სისხლის გართმევა, გახსნა.

სისხლი დამწამეს, მეფემან ბრძანა გახსნევა ხელისა. შოთა.

სისხლისგან დაცლა ნ. სისხლის დენა. სისხლის გართმევა ნ. სისხლის გამოშვება.

სისხლის გაღება ნ. სისხლის გამოშვება.

1. სისხლის გაშრობა ნ. მოკვლა.

2. სისხლის გაშრობა ნ. ჩავერა.

სისხლის გახსნა ნ. სისხლის გამოშვება.

სისხლის დაქცევა ნ. მოკვლა.

სისხლის დაღვრა ნ. მოკვლა.

სისხლის დენა, (ძნელად შესაჩერებელი სისხლის დენა) რაბასრა (რაბასრა

დემატა), სოსლოცნიკი და ცლა.

სოსლოცნიკი ნ. სასტიკი.

1. სოსლოცნიკი ნ. სასტიკი.

2. სოსლოცნიკი, მკვლევარი,

სხვისი შრომის (ნაყოფის) მიმთვისებელი, მესაყურე, მემამულე, კულაი.

სოსლოცნიკი მთავრობა... ჩვენს მკვლევარებს... იცაუა. შ. და დ.

ერთხელ და სამუდამოდ მოვიშორეთ სოსლოცნიკი ბატონები.

რ. ქორქ.

სოსლოცნიკი ნ. სასტიკი.

სოსლოცნიკი ფაღარათი ნ. ინილა.

1. სოსლოცნიკი ნ. ამოხოცვა.

2. სოსლოცნიკი ნ. ომი.

სოსლოცნიკი მორიდა ნ. მიმდინარეობა.

სოსლოცნიკი აწვევა ნ. გაშვება.

სოსლოცნიკი ებჯინება ნ. გაშვება.

სოსლოცნიკი ნ. სოსლოცნიკი.

სოსლოცნიკი ნ. ფერწახული.

სოსლოცნიკი ნ. ლიბრი.

სოსლოცნიკი ნ. სოსლოცნიკი.

სოსლოცნიკი, სოსლოცნიკი, სოსლოცნიკი.

სიტუი ნ. მხარულე.

სიტუი ნ. უმეცობა.

სიტუი ნ. ალერსი.

სიტუი ნ. სინარსი.

1. სიტუი, სათქმელი, სალაპარაკო, ლექსი.

აბა რა სიტუია... „კი“. მაშინ როდესაც ჩვენ ვხმარობთ უკეთეს ლექსს „ლიაზო“. აკაკი.

2. სიტუი ნ. ქადაგება.

3. სიტუი ნ. ენა.

4. სიტუი, ნათქვამი, თქმული.

5. სიტუი, ლაპარაკი, საუბარი.

6. სიტუი, ლაპარაკი, გადასაცემი ცნობა.

7. სიტუი. ნ. 12. დაპირება.

8. ბრძანება. გადაწყვეტილება.

1. სიტუი არ დაელევა ნ. 2. საზრიანი.

2. სიტუი არ დაელევა ნ. მკერმეტუკული.

სიტუი არ დასცდენია ნ. დუმილი.

სიტუი განუხრელი ნ. მართლისმოქმელი.

სიტუიაზე უკან არ დაიხევს ნ. 2. საზრიანი.

სიტუიკანმული მწერლობა, კანმული სიტუიკობა, მხატვრული ლიტერატურა.

სიტუიკომუცდარი ნ. მართლისმოქმელი.

სიტუიკვახე ნ. 1. ბრძევი.

სიტუიკვირე ნ. სხარტად.

სიტუიკანამქიანი ნ. მკერმეტუკული.

სიტუიკანახე ნ. ლაპარაკი.

სიტუიკანსორი ნ. მართლისმოქმელი.

სიტუიკას გადავდა ნ. პირობის დარღვევა.

სიტუიკას გადაუხვია ნ. პირობის დარღვევა.

სიტუი-სიტუით ნ. 1. ნამდვილი.

სიტუი-სიტუით, პყარული (თარგმანი), პყარული.

სიტუი-სიტუი-სიტუი ნ. უსიტუი.

სიტუი-სიტუი ნ. გალქსეა.

1. სიტუი-სიტუი ნ. უსიტუი.

2. სიტუი-სიტუი ნ. სხარტად.

სიტუი-სიტუი ნ. ზეპირად.

სიტუი-სიტუი ნ. ზეპირად.

სიტუი-სიტუი ნ. 1. დავა.

სიტუი-სიტუი ბანზე ავდება ნ. აცილება.

სიტუი-სიტუი გაგორება ნ. სიტუი-სიტუი-სიტუი.

სიტუი-სიტუი ნ. თხრობა.

1. სიტუი-სიტუი გადავდება ნ. სიტუი-სიტუი-სიტუი.

2. სიტუი-სიტუი გადავდება ნ. გამოლაპარაკება.

სიტუი-სიტუი გადავდება (სიტუი გადავდება), სიტუი-სიტუი ჩავდება, სიტუი-სიტუი შევადრება, სიტუი-სიტუი გაგორება, სიტუი-სიტუი გადავდება, ნართულად, გადავართ, მოიართ.

ბით. თქმა, იგავებით, ქარავებით ლა-
პარაკი, ორღესულად თქმა.

მაგრამ ბოლოს ორბელიძე
მოსწრებულად, ვალექსულად
ცალღებ წმების საბასუხოდ
ეუბნება ორღესულად. ა კ ა კ ი.

(კართ ბატონი) დიდ თავადებსაც
სწვდებოდა მოიარებით. ისინიც გრძობ-
დნენ და მოიარებითვე თავს არიდებდ-
ნენ. ლ. გ ო თ.

სიტყვის გამოგება ნ. 2. თქმა.
სიტყვის გატანება (სიტყვა გაატანა)
ნ. 2. უწყება.

- სიტყვის გატეხა, პაშქარობა.
- სიტყვის დაცდენა ნ. თქმა.
- სიტყვის დაძვრა ნ. თქმა.
- სიტყვის კაცი ნ. კეთილსიმიედო.
- სიტყვის კონა ნ. ლექსიკონი.
- სიტყვის შიტანა ნ. დასმენა.

- 1. სიტყვის მიცემა ნ. 2. დაპირება.
- 2. სიტყვის მიცემა ნ. თანხმობა.
- სიტყვის მოჭრა ნ. შეპასუხება.
- სიტყვის ოღნავ გადაკვრით ნ. სახელ-
დახელოდ.

სიტყვის საქციევი ნ. გამონათქვამი.
სიტყვის შებრუნება ნ. შეპასუხება.
სიტყვის შეპარება ნ. სიტყვის გადა-
კვრა.

სიტყვის შეწყვეტილება, სიტყვის წარ-
თმევა, პირიდან სიტყვის გამოგლეჯა.
სიტყვის ჩაკვრა ნ. სიტყვის გადაკვრა.

- 1. სიუხვე ნ. ბარაკა.
- 2. სიუხვე ნ. სიმდიდრე.
- 1. სიფათი ნ. გონჯი.
- 2. სიფათი ნ. სახე.
- სიფთა ნ. დასაწყისი.
- სიფართოვე ნ. 1. ვანი.
- სიფიცხით ნ. წინდაუხედავად.
- სიფრიფანა ნ. თხელი.
- სიფრო ნ. 2. მაგიდა.
- სიფხიზღე ნ. 2. ფხიზლად ყოფნა.
- 1. სიჭა ნ. ნიშანი.
- 2. სიჭა ნ. 1. ძალა.
- სიჭას ავღენიხნება ნ. ჩაგვრა.
- სიჭათი ნ. გარდა.

სიღარიბეში სული ამოსდის ნ. ღარი-
ბი.

სიღარიბეში ჩავარდა ნ. გაღატაკება.
სიღრმე ნ. უფსკრული.
სიღრმეში ნ. შიგნით.
სიყაბზე ნ. ყაბზი.
სიყაღბე ნ. უმართლობა.
სიყვარული ნ. არსიყობა.
სიყვარულით მოხიბლული ნ. შეყვარე-
ბული.

სიყვარულით აღმოდებულად ნ. შეყვა-
რებული.

სიყვარულის ალი ნ. არსიყობა.
სიყვარულით, სიამტკიბილობით, მე-
გობრულად, შეხმატკიბილებულად.
სიყვითღე ნ. ზაფრა.
სიყმაწვილღე ნ. 2. ახალგაზრდობა.
სიყმაწვილით ნ. პატარაობიდან.

სიყმე ნ. 2. ახალგაზრდობა.
სიყმილი. ნ. შიმშილი.
სიყოჩაღე ნ. მამაცობა.
სიყრმისშვილი ნ. პირმშო.

სიჩუმე, სიწყნარე, სიმშვიდე, მყუდ-
როება, მღუმარება, ჩამჩრუმი (ჩამჩრუმი-
არ ისმის), ბაიბური, კაქანება, ღუმლი, ო-
ღუმალება, უშფოთველობა.

ხამს თუ კაცმან გონიერმან
ძნელი საქმე გამოავოს,
არ სიწყნარე გონებისა
მოიძელოს, მოიძავოს. შ ო თ ი.

მისწყდა ხმაურობა ქვეყნისა. ქვეყანა
დაღუმდა. ი ლ რ ი.

დაღამდა. მისწყდა ადამიანის ფეხის
ხმა. ი ლ ი ა.

არსად ადამიანის ბაიბური არ ისმრდა.
ე. ნ ი ნ.

ჩამოვარდა სიჩუმე, იქაურობა მოიციკა
იღუმალება. ა. ყ ა ზ ბ.

მღუმარება ჩამოვარდა. შ. ა რ ა გ ე.
სიჩქარით ნ. სწრაფად.
სიჩქარე ნ. ოცნება.
სიჩხიტე ნ. სიმსუქნე.

სიჩქური ნ. გამონაგონი.
 სიცივე ნ. ყინვა.
 სიცივისაგან გაქვავება ნ. აქანკალე-
 ბა.
 სიცივისგან დაფშევილი ნ. გაყინული.
 სიცივისგან გაშეშებული ნ. გაყინუ-
 ლი.
 სიცივის გატება ნ. ნ. შენელება.
 სიცილად არ ჰყოფნის ნ. არაფრად
 აგდება.
 სიცილი, გაცილება, კისკისი, კასკასი,
 სიცილ-კასკასი, (ბავშვების კასკას-სიცი-
 ლი), ხარხარი, სიცილ-ხარხარი, ღინცნ-
 ლა, თქართქარი, ფრუტენი, ფსუტენი,
 ღრეკა, სიცილისგან დასება, სიცილის
 წასკდომა, სიცილით დაწყვეტა, კრეკა
 (რას იკრიკებდ?), კბილების კრეკა, ხით-
 ხითი, სიცილისგან ჩაბეირება, ჩაცილება,
 ჩაკიცილება, ღიმი (სახეზე ღიმი მოუვი-
 და, აუთამაშდა), ღიმილი, გაღივება,
 ღიმილი მოუვიდა, სიცილი წასკდა, სი-
 ცილი მოუვიდა (პირზე, სიცილი მო-
 უვიდა), სიცილი მოერია, კვდება სიცი-
 ლით, სიცილისაგან ფერდები ჩაასკდათ,
 სიცილისგან მუცელზე კანი აღარ შერა-
 ჩათ, ხითხითი (ხითხითებს), ჩაქირქილე-
 ბა (ჩაიქირქილა), კუქკუკი, ჩაკუქკუქე-
 ბა (ჩაიკუქკუქა), ქირქილი (უხმო სი-
 ცილი); ი რ ო ნ. ზეიხვინი (უხვირო სი-
 ცილი), რა ცხენივით ხეიხენებ?

გულიანი ბავშვური კუქკუკი მოსდევ-
 და. შ. ა რ ა გ ვ.
 ბავე ღიმიად გაეპო. შ. ა რ ა გ ვ.
 სიცილით დაწყვეტა ნ. სიცილი.
 სიცილისგან მუცელზე კანი აღარ
 შერჩაბ ნ. სიცილი.
 სიცილისგან ფერდები ჩაასკდათ ნ. სი-
 ცილი.
 სიცილის დაყრა ნ. დაცივნა.
 სიცილი მოუვიდა ნ. სიცილი.
 სიცილი მოერია ნ. სიცილი.
 სიცილი წასკდა. ნ. სიცილი.
 სიცილ-ხარხარი. ნ. სიცილი.
 1. სიცილსდევ ნ. არსებობა.
 2. სიცილსდევ, ცხოვრება.

სიცილსდევ აღარ უწერია ნ. მომავლ-
 დავი.
 სიცილსდევგაარმებული ნ. უიღბლო.
 სიცილსდევ შესწირა ნ. მოკვდა.
 სიცილსდევ შეაღია. ნ. მოკვდა.
 სიცილსდევს გამოეთხოვა ნ. მოკვდა.
 სიცილსდევს გამოესალმა ნ. მოკვდა.
 სიცილსდევს უმწარებს ნ. ჩაგვრა.
 სიცილსდევით სავსე ნ. ცქვიტი.
 სიცილსდევს განმავლობაში ნ. მუდამ.
 სიცილსდევს მოსპობა ნ. თვითმკვლევ-
 ლობა.
 სიცილსდევს მოსწრაფება ნ. მოკვდა.
 სიცილსდევს საფრთხეში ჩაგდება, თა-
 ვის გამეტება, თავის გადადება, აღალ-
 ბედზე მოქმედება, საინიციატიოდ მოქ-
 მედება.
 სიცილსდევს ჩამწარება ნ. ჩაგვრა.
 სიცილსდევ, ტყუილი, კორი, ლაყაფი, მი-
 ქარვა; რწყილს დააწყენს და აქლემს
 აშობინებს. ს ა ს. იშვილი.
 ვინ ჩაგვიდებს ამას მწერლობად?
 უბრალო „ლაყაფიო“, ჩაიხუმრებენ.
 შ. დ ა დ.
 სიცილსდევ ნ. სისწრაფე.
 სიცილსდევ, სინამდვილე.
 დღისა სიცილსდევით გულდაჩაგრულსა
 ძილში მელირისა ტყბილი სიზმარი.
 ა კ ა კ ი .

1. სიცხე, ჩამოცხობა. შხის გული,
 პაპანება, ალხი, სიცხე აქერს, მზე სხი-
 ვებს აქერს, პაპანაქება, ხორშაკი, ხვარ-
 შაკი, ხვატი, ბული (ბული ჩამოწვა, ბული
 დგას), ლული, მზე იკბინება, მზე კი-
 სერში აქერს, აღმური, ქვეყანა იწვის.
 სიცხეა, სიცხე სულშემხუთველი. ყა-
 ნაში აღმური ასდის პურს.
 ნ. ლ ო რ თ ქ.
 პაპანებაა, ბული დგას,
 უქერს საბრალო ყანასა. რ. ე რ ი ს თ.
 ამ პაპანაქება სიცხეში მგზავრობა არც
 სასიამოვნოა, არც სასარგებლო.
 ნ. ლ ო მ .

ცხელა და ცხელა, პაპანება.

რ. ე რ ი ს თ.

ჩამოგვიცხა, ჩამოგვიცხა,
ქერს მორჩინე და პურსა მკიან.

რ. ე რ ი ს თ.

პაერში ისეთი სიცხის ლული ტრი-
ალებდა, რომ კაცს ეგონებოდა, რომ გა-
სურებელი თონის პირას ვიმყოფებო.

ო. გ ო გ ე ბ.

ზაფხულის მზე ძალზე იკბინება.

რ. ქ ო რ ქ.

2. სიცხე, სიმხურვალე, მხურვალეა.

სიცხე აქვს ნ. აქვს.

სიცხე აქერს ნ. 1. სიცხე.

სიცხეს აძლევს ნ. აქვს.

3. სიცხის გატეხა ნ. აგრილება.

2. სიცხის გატეხა ნ. 6. შენელება.

სიცხისაგან შეწუხებული ნ. დასიცხუ-
ლი:

სიცხოველე ნ. სისწრაფე.

სიძვა, მრუშობა, სიძვა-მრუშობა, გარ-
ყვნილება, მეძაეობა.

მიჯნურობა სხვა რამეა, არ სიძვისა
დასადარი. შ ო თ ა.

...მე. ეს არ მომსვლია მრუშობითა,
გარყვნილებითა. ს. მ გ ა ლ ო ბ.

სიძვა-მრუშობა ნ. სიძვა.

სიძვირეა, ძვირია, ძვირობაა, მამა-
სისხლად ფასობს, ცეცხლის კიდებაა.

ვიჯიდე, მაგრამ — მამასისხლად.

გ. წ ე რ ე თ.

სიძლიერე ნ. 2. ძალა.

სიძნელე ნ. 2. სიძნელე.

1. სიძულვილი ნ. მტრობა.

2. სიძულვილი, სიძულვარე, მძულვა-
რება, შეძულება, ძულვა (სძულს),
ღვარძლი, შეძაგება, ზიზღი (ეზიზღება),
შეზიზღება, ჭაერება (ჭირივით ეჭაერე-
ბა), თვალის დასანახავად ეჭაერება,
თვალში ამოღება (ამოიღო), არ ეჭაშ-
ნიება, ამოჩემება, შეჭაერება (შესჭაერ-

და), ძაგება (მძაგს), ათვალწუნება (თ-
თვალწუნა), აბუება (აბუა), აჩემება.
ნ. აგრეთვე გულის აყრა.

მძულს უგულო სიყვარული,
ხვევნა, კონცა, მტლანა-მტლენი.

შ ო თ ა.

მის ალანძულ სახეს გადაჰფენოდა
გრძნობა სიამაყისა და უსახურრო ზიზ-
ღისა და მძულვარებისა. ნ. ლ ო მ.

რას მითვალწუნებ, რას გაკვირვებს
ჩემი ქალარა? რ. ე რ ი ს თ.

სიწითლემ გადაჰკრა ნ. გაწითლდა.

სიწითლემ სახეზე გადაუარა (გადა-
ურბინა) ნ. გაწითლდა.

სიწუწუე ნ. სიხარბე.

1. სიწუნარე ნ. სიწუმე.

2. სიწუნარე ნ. მშვიდობიანობა.

სიკაბუე ნ. 2. ახალგაზრდობა.

სიკაბრე ნ. მეტი.

სიხალათე ნ. ხალათობა.

სიხარბე, დახარბება, (რამეზე), ხარ-
ბობა, წუწკობა, სიწუწკე, მოყვარულო-
ბა.

გმირისეულს იმედი ჰქონდა, რომ მის
სარჩო-საბადებელს და ლამაზ... სალო-
მეს... დახარბდებოდნენ. ს. მ გ ა ლ.

არაქელამ... ოქროს მოყვარულობით
კბილები ააყრაქუნა. ე. ე ა ბ ა შ.

სიხარული ნ. მხიარულება.

სიხარულით აღსავსე ნ. მხიარული.

სიხარულით შესცქერის ნ. შეფოფინე-
ბა.

სიხარულის მომგვრელი ნ. 1. მხი-
არული.

სიჭიუტე ნ. ჩიუტობა

სკა, როგო, მადე, გეჭი, კოდი,

სკამი ნ. მერხი.

1. სკლომა ნ. კამა.

2. სკლომა ნ. 1. ტეხა.

3. სკლომა ნ. ხეთქა.

სკვალი, ზვიგენი, ხვიგენი, ნათელ-
თეხა.

სკივრი ნ. 1. ზანდელი.
 სკინტლი ნ. ვანავალი.
 სკიპტრა, ფაენი, სამეფო კვერთხი.
 სკლატი ნ. შაული.
 სკოლა, სასწავლებელი, (მაჰმადიანთა)
 მეღრესე.

დააფუძნეს სხოლასტიური ბერძნულ-
 ლათინურ-რუსული სემინარია, რომელ-
 საც იმდენი კავშირი აქვს ქართველ
 ხალხთან... რამდენადაც თათრების მეღ-
 რესეებს. ი. გოგეძე.

სკორე ნ. ვანავალი.
 სკუპვა ნ. ვადავარდნა.
 სლაპვა ნ. ქაშა.
 1. სლოიკინი ნ. ციგურაობა.
 2. სლოიკინი ნ. სრიალი.
 სლოკინი, ჭლოყინი.
 სლუკ-სლუკი ნ. ტირილი.
 სლუკუნი ნ. ტირილი.
 1. სმა ნ. შესმა.
 2. სმა' ნ. წასმა.
 სმას მიეჩვია ნ. ვალოთება.
 სმას მიჰყო ხელი ნ. ვალოთება.
 სმაში გათანაბრება ნ. 2. გაბრა.
 სმაში გათანაწორება ნ. 2. გაბრა.
 სმაში ჩათრევა ნ. ვალოთება.
 1. სმენა (რალაც ხმა ესმოდა, არაფე-
 რი ამის მსგავსი არ მსმენია), ყურება
 (ზარის ხმა ეყურება), გაგონება.

ძველი დროების ამბავი არის,
 მე ზღაპარივით გამიგონია. ა კ ა კ ი.
 დაკბრილი ლომის კენესადა მესმოდა.
შ. არაგვი.

2. სმენა ნ. ყურადღება.
 3. სმენა ნ. 2. გაგება.
 სმენად გადაქცევა ნ. ყურის დაგდე-
 ბა.
 სმენის გამახვილება ნ. ყურის დაგდე-
 ბა.
 სმენის დაძაბვა ნ. ყურადღება.
 სმუსენა ნ. პირის ჩატკბარუნება.
 სნატი ნ. ხალიჩა.
 სნება ნ. ავადმყოფობა.

სნებოვანი ნ. ავადმყოფი.
 სნეულება ნ. ავადმყოფობა.
 სნეული ნ. ავადმყოფი.
 სოგმანი ნ. ჩანადგამი.
 სოლომ-გომორი ნ. აურზაური.
 სოლომის ცოდვა ნ. მამათმავლობა.
 სოვდაგარი ნ. ვაჰარი.
 სოკო, მანჭკორა (მანჭკეალა, მანჭკა-
 ლა, მარტკანარა), ქაშა, ხარისდაშვა,
 ტრედა, ტყურბელა, ფიჩხა, ყურა სოკო,
 ყურჭატა, წოვანა, ზღმურტლი, რძიანა,
 წითელკაბა, ლურჯკაბა, ბებერა, ნოშიო,
 კეადუა სოკო, ღარიღონა, ნაფეტვარა,
 ღრუბელა, ღურდაბა, თეთრა, დათვის
 სოკო, ფიქვის სოკო, ნიყვი, ჭიშლა,
 (შხამიანი სოკოები) შხამასოკო, ცილა-
 მაყვანა, ეშმაკის სოკო.
 სოლინარი ნ. შილი.
 სოლინებრი წარწერები ნ. ლურსმუ-
 ლი წარწერები.
 სომხეთი, სასომხეთი, ჰაიასტანი.

ცოლ-შვილსაც გადმოუძახა
 ჰაიასტანით აქეთა. ე ა ე ა.

სორო ნ. ბუნაგი.
 სოსანი ნ. ლურჯი.
 1. სოფელი, დაბა.

აუ დადიოდა დაბად და სოფლად,
 ხალხის ქირს და ლხინს შუა იყოფოდა?
ა კ ა კ ი.

2. სოფელი ნ. სამყარო.
 3. სოფელი ნ. წუთისოფელი.
 სოფლელი ნ. გლეხი.
 სოფლის კაცი ნ. გლეხი.
 სოფლის მეურნე ნ. გლეხი.
 სოფლის მკამელი ნ. ბობოლა გლეხი.
 სოფლის წურბელა ნ. ბობოლა გლე-
 ხი.
 სოციალური წარმოშობა ნ. 3. წოდე-
 ბა.

სოქნარი ნ. ტყე.
 სიხანე ნ. იატაკი.
 სპა ნ. ჭარი.
 სპარსეთი ნ. ირანი.
 სპასალარი ნ. სარდალი.

სპასპეტი ნ. სარდალი.
სპეკალი ნ. თვალი პატიოსანი.

1. სპეტაკი ნ. თეთრი.
2. სპეტაკი ნ. პატიოსანი.

3. სპეტაკი ნ. სუფთა.
სპილენძი, რკალი, (ყვირელი სპილენძი) თითბერი.

ტანთ მცვა ჯაჭვი რვალია, ვაჟა.

სრა ნ. სასახლე.
სრა საჭდომი ნ. ტახტი.
სრბოლა ნ. რბენა.
სრევა ნ. გადაყრა.
სრელა ნ. კრელა.

1. სრესა ნ. ხახუნი.
2. სრესა ნ. ქვლტა.
სრვა ნ. ამოხოცვა.

სრიალა, მოლიპული, მესხლეთი (მესხლეთი ადგილი).

სრიალა გზა ნ. მოყინული.
სრიალი, სხლტა, დასხლტა (ფეხი დაჯსლტა), ცურვება, ფეხი მისრიალებს, ფეხი მისხლტება, სრიალი, ფეხი მიცურდება, გზა მოლიპულია.

ზემოდან უფრო მომსხო კენჭები და სიფრიფანა სიპები მისლიკინებდნენ.
თ. რაზ.

სრიელი ნ. 1. კვალი.
სროლა ნ. 1. ცლა.
სრულ ნ. სწორედ.
სრულად ნ. მთლად.
სრულასაკოვანი ნ. მოწიფული.
სრულებით ნ. მთლად.

1. სრული ნ. ერთიანი
2. სრული, მსუქანი, მსუქან-მსუქანი, გასუქებული, ჩასუქებული, სქელი, მსხვილი, მკვრივი, ბუნჩულა, ჩასხმული, გათქვირებული, გატიკნული, გარუმბული, ჩაგორებული, ფაშფაშა, ჩასორსლებული, დანდრაზა, გასივებული, გაფევივებული, გათქვირებული, შეთქვირებული, ქონმოკიდებული, ჩასკვნილი, ჩასხმული, სიმსუქნეში ცურავს, ცანში არ ეტევა, კისერი გაუსქელებია, ტყავში არ (ცდარ) ეტევა, თავის ქერქში არ (ცდარ) ეტევა ნ. აგრეთვე ზორზონი.

ეს ამოდენა დედაკაცი ჩაგორებული, ჩასორსლებული წმირად დილიდან სამომდღე ფეხზე იდგა. ილია.

გააბრუნეს გათქვირებული ცხენები.
ა. ყაზბ.

მთიულების ურდოში შევიდა ტანად მოსული და კარგად ჩასხმული ვილაც წვერიანი კაცი.
ა. ყაზბ.

(გიგლას) თვალებიდან დაბა-ლუბით გადმოსდიოდა ცრემლი და იმის გაბზიბებულ ბუნჩულა ლოყებს სერავდა.
შ. არაგვ.

3. სრული ნ. სავსე.
4. სრული ნ. წუნდაუდებელი.
სრულიად ნ. მთლად.
სრულიად მარტო ნ. 1. მარტო.

1. სრულქმნა ნ. გაუმჯობესება.
2. სრულქმნა ნ. დამთავრება.
სრულქმნილი ნ. წუნდაუდებელი.
სრულყოფა ნ. გაუმჯობესება.
სრულყოფილი ნ. წუნდაუდებელი.
სრულწლოვანი ნ. მოწიფული.
სრუტვა, ამოსრუტვა, შესრუტვა, წუწუნა, შეწუწუნა, წოვა, ამოწოვა, შეწბა.

1. სტავრა ნ. ატლასი.
2. სტავრა ნ. ოქრომკვედი.
სტე ნ. ღობე.
სტევი ნ. ბალანი.
სტვენა ნ. ყვირილი.

სტვირი, სალამური, ავილი, ავლი, დუდუკი, აქარპანი, სასტვენი, სასტვენელი, ნა.

ამისთვის გული ჩემი მოაბსა ზედა, ვითარცა ავლი, ოხრიდეს კაცთა ზედა.
დაბად.

მოვშორდი ლხინსა ყველასა, ჩანგსა, ბარბითსა და ნასა. შოთა.

სტოა ნ. საყდარი.
სტოვა ნ. კარიბჭე.
სტომაქი ნ. კუჭი.
სტრატელატი ნ. სარდალი.
სტრიქონი, პწკარი, ტაეპი (ლექსი სტრიქონი).

სტრიქონის გავლება ნ. დაგვირისტე-
ბა.

სტრიქონქვეშა ნ. პქარელი.

სტროფი ნ. ხანა.

სტუმარი, მიმსვლელ-მომსვლელი, წამ-
სვლელ-მომსვლელი, ყონალი.

ხამს სტუმარი სასურველი,
მასპინძელი მხიარული. შოთა.

სტუმართმოყვარე ნ. გულუხვი.

სტუმართმოყვარული ნ. გულუხვი.

სტუმარ-მასპინძლობა ნ. მასპინძლო-
ბა.

სტუმრად ეწვია ნ. სტუმრება.

სტუმრებს (ესტუმრა), წევა (ეწვია),
სტუმრად ეწვია, დარბაზობა.

სტუმრის დახვედრა ნ. მასპინძლობა.

1. სტუმრობა ნ. ლხინი.

2. სტუმრობა, დარბაზობა.

სუი ნ. გაჩემდი

სუდარა ნ. საბურველი.

სუჯანი ნ. ხალიჩა.

1. სუთი ნ. სარეველი.

2. სუთი ნ. ცხიმი.

სულა ნ. შაქრის ლერწამი.

სულადი ნ. საგზალი.

სულადიანი ნ. გულუხვი.

სულგანაბული ნ. განაბული.

სულგრძელი, სულდიდი; დიდსულო-
ვანი, დიდსული.

რა უარეა მამაცსა

სულდიდსა, წასვლა-გვიანსა?

შოთა.

სულდაწყაილი ნ. წყეული.

სულდგმა ნ. არსებობა.

სულდგმული ნ. არსება.

სულდიდი ნ. სულგრძელი.

სულ დიდი რომ ვთქვათ ნ. ბევრი-
ბევრი.

სულელი ნ. 2. შტერი.

სულელური ნ. 2. უაზრო.

სულ ერთთავად ნ. მუდამ.

სულ ერთიანად ნ. მთლად.

სულთანი ნ. მეფე.

სულთაობა ნ. აღება.

სულთმობრძავი ნ. მომაცდავი.

სულთქმა ნ. ამოხვრა.

სულთქმა არ არის ნ. შეხუთული.

სულთქმა-ვიში ნ. ამოხვრა.

1. სული ნ. სინდისი.

2. სული ნ. 3. ცალი.

3. სული ნ. 10. თავი.

სული ამოსძვრა ნ. მოკვდა.

სული ამოუვიდა ნ. მოკვდა.

სული ამოხდა ნ. მოკვდა.

სული განუტევა ნ. მოკვდა.

სული გასძვრა ნ. მოკვდა.

სული დაღია ნ. მოკვდა.

სულიერი ნ. არსება.

სულიერი განწყობილება ნ. გუნება.

1. სულიერი მამა ნ. 3. მოძღვარი.

2. სულიერი მამა ნ. მღვდელი.

სული ველარ შოთქვა ნ. სუნთქვის
შეკერა.

სულით ავადმყოფი ნ. უგუნური.

სულით და გულით ნ. ხალისიანად.

სულით დაცემა ნ. სასწარკვეთილება.

სულით ხორცამდე ნ. მთლად.

სულით ხორცამდე ავლადილების გა-
ლა ნ. ტყავის გაძრობა.

სული კბილით შევირა ნ. 2. ზარი.

სული კოცებში გეპარა. ნ. 2 ზარი.

სულ იმის ხსენებაშია ნ. პირზე აყე-
რია.

სულის ამორთმევა ნ. ჩაცემა.

სულის ამოხდა ნ. ჩაგვრა.

სულის ახსნა ნ. ანდერძის აგება.

სულის ამომხდელი ნ. 2. მღვწელი.

სულის გაფრთხობა ნ. მოკვლა.

სულის გაფრთხობინება ნ. მოკვლა.

სულის გაურევიანება ნ. მოკვლა.

სულის დაღვივება ნ. მოკვლა.

სულისკვეთება ნ. გუნება.

სულის დაღება ნ. ამოქაჩანება.

1. სულის მობრუნება ნ. ამოქაჩანება.

2. სულის მობრუნება ნ. შესვენება.

1. სულის მოთქმა ნ. ამოქაჩანება.

2. სულის მოთქმა ნ. შესვენება.

სულის მოხასხენებელი ნ. შესანდობა-

რი

სულის შტერი ნ. ავაზაკი.

სულის შემგუბებელი ნ. შეხუთული.
 სულის შემხუთველი ნ. შეხუთული.
 სულის ჩადგმა ნ. წახალისება.
 სულის ჩამდგმელი ნ. მოთავე.
 სულის წამლები ნ. მომხიბლავი.
 სული ღმერთს მიაბარა ნ. მოკვდა.
 სულერულიანი ნ. 2. წყეული.
 სულმა წასძლია ნ. სულწასული.
 სულმადაბალი ნ. უსირცხვილო.
 სულ მთლად ნ. მთლად.
 1. სულმნათი ნ. 2. განსვენებელი.
 2. სულმნათი ნ. დაუეწიარაი.
 1. სულმოკლე ნ. ლაჩარი.
 2. სულმოკლე ნ. სულწასული.
 სულმოუთქმელად ნ. ანაზღად.
 სულ მუდამ ნ. მუდამ.
 სულ პატარა ნ. პატარა.
 სულს აძრობს ნ. ჩაგვრა.
 სულს იქით არაფერი აბადია ნ. ღარიბი.

სულსწრაფი ნ. სულწასული.
 სულს ღაფავს ნ. მომავკედავი.
 სულ სხვაა ნ. განსხვავება.
 სულუგუნი ნ. ყველი.
 სულში იძვრენს ნ. განებიერება.
 სულ ცოტა ნ. დიდი.
 სულწასული, სულსწრაფი, მოთმე-
 ნელი (მოუთმენარი), სულმოკლე, სულ-
 მა წასძლია.

შექმთფინვიდიან ავთანდილს
 გულითა სულწასულითა. შოთა.

სულ-ხორცის (სულისა და ხორცის)
 გაყრა ნ. სიკვდილი.
 სუნდუხი ნ. სასდუნა.
 სუნვა ნ. ყნოსვა.
 სუნთქვა ნ. ქშენა.
 სუნთქვის შეგუბება ნ. სუნთქვის შე-
 კვრა.

სუნთქვის შეკვრა, სუნთქვის შეგუბე-
 ბა. სუნთქვის შეხუთვა, სული ველარ
 მოითქვა, სუნთქვის დასხვა.

სუნთქვის შეხუთვა ნ. სუნთქვის შეკე-
 რა.

- 1. სუნთხი ნ. აყროლებელი.
- 2. სუნთხი. ნ. სუნთხანა.

სუნით გაუღნთა ნ. აყროლება.
 სუნის აღება, სუნის კვრა (სუნი იყ-
 რა), სუნის დაცემა, სუნის დაყრა, მოყ-
 ნოსვა, ყნოსვით მიგნება, სუნსული. ნ.
 აგრეთვე 2. გაგება.

დათვი... შორით დაიყრის სუნსა.
 ვაჟა.

სუნის აწება ნ. აყროლება.
 სუნის დაყრა ნ. სუნის აღება.
 სუნის დაქვრა ნ. აყროლება.
 1. სუნის კვრა ნ. 1. გრძნობა.
 2. სუნის კვრა ნ. სუნის აღება.
 სუნნელი, სუნოვანი, სურნელოვანი,
 ფშვიადი, ფშვა, კეთილსურნელოვანი.

ლაწვნი მისნი, ვითარცა ნელსაცხებელ-
 თანი, ფშვან კეთილსურნელებასა.
 დაბაღ.

1. სუნოვანი ნ. აყროლებელი.
 2. სუნოვანი ნ. სუნნელი.
 სუნსული ნ. ქურდობა.
 1. სურა ნ. ლიტრა.
 2. სურა ნ. საღვინე.
 სურათები ნ. ნაყშები.
 სურაია ნ. მოაჯირი.
 სურამის ქედი ნ. ლიხის მთა.
 სურდო, ხველა-სურდო, ცრინტილა.
 1. სურვილი ნ. 1. ნატვრა.
 2. სურვილი (ისურება), გულის თქმა,

გულისწადები, ინება (მოსვლა ინება),
 კეთილწება (კეთილ ინება), გულვა,
 მოსურება, ნდობა (მინდა), მონდობე-
 ბა, წადილი, მოწადინება, ყინი, ხაღ-
 სი, მოხალისება (მოეხალისა), მოპრიაწე-
 ბა (მოეპრიაწა), მოხასიათება, მოგუნე-
 ბება, მოჭიფთანება, ხოშის მოსვლა,
 კუთაში მოსვლა, განგულება, დაგულოფ-
 ნება, წყურვა, წყურვილი (სწავლის
 წყურვილი), სწრაფვა, მისწრაფება, მღ-
 რეკილება, მიზიდულობა, ნიაზი (ენი-
 აზება), ლტოლვა, გული ერჯის (სული
 ერჯის, მაგრამ ჯანი არ მოსდევს), გუ-
 ლი მიუწევს, საღვრდელი (ლაბარაჟის
 საღვრდელი აეშალა), დამადი, დამადის

ჩამოსვლა (დიდი ნდომისაგან საღერღველის აშლა). ნ. აგრეთვე 1. ნატერა და 2. ენი.

და ხორციელი გულისთქმა ყველა დამარხულა და განსვენებულა.

ო ღ ი ა.

გული თუმც მერჯის ტიალი, მუხლები მომდევს აღარა. კ ა ე ა.

ეს აზრი, შემდეგ სურვილად გადაქცეული, ბოლოს აუცილებლად წადილად გადაექცა. დ. კ ლ დ.

მკლებს შეღების გამო საღერღველი აშლოდათ. თ. რ ა ზ.

პატარძლის სანახავად შეზობლის ქალებმა მოიყარეს თავი: ყველას ნახვა ენიაზებოდა... თუ როგორი „პატარძალი მოიყვანა გამახარემა“. კ ა ე ა.

კვნესა გულისა ტრფობისა ნაშთი მივცე ზღვის ღელვას და შენს მშვენიერ, აღტაცებულ გიჟურსა ლტოლვას. ნ. ბ ა რ ა თ.

ქურდბაბაცას... ჩიჩის (ხორცის) ნდომით ლამის დამალი ჩამოუვიდესო. თ. რ ა ზ.

დიდ თავადებს თუ ერჩით გული, ფორემ ჩვენ არა. ლ. გ ო თ.

სურვილის წინააღმდეგ ნ. ძალად. სურმა, საოლაი, საგრემელი. სურნელება ნ. ამბრი. სურნელი ნ. სანელებელი. სურნელოვანი ნ. სუნნელი. სურნელ-სანელებელი ნ. ამბრი. სურო, ფათალო.

1. სურსათი ნ. ვადასახადი. 2. სურსათი ნ. სანოვაგე. სურსათ-სანოვაგე. ნ. სანოვაგე. სურსათ-სანოვაგის მიწოდება ნ. 2.

მომარაგება.

სუნთა ნ. 3. მუნავი. სუსტად ნ. დუნედ.

1. სუსტი ნ. 4. ნაზი. 2. სუსტი ნ. უღონო. 3. სუსტი ნ. უნებესყოფო. 1. სუსუნა, წიწუნა, წვა (ყინვე-სიცივა-საგან ან კინკრისაგან).

2. სუსუნა ნ. შუშუნა.

სუსხიანი ნ. სასტიკი.

სუტა ნ. 7. წევა.

1. სუფევა ნ. მეფობა.

2. სუფევა ნ. სახელმწიფო.

სუფევს ნ. არის.

1. სუფთა ნ. ქაფჩა.

2. სუფთა, წმინდა, ფაქიზი, სალუქი, სპეტაკი, კრიალა, ანკარა, თავანკარა, ურიოშო, შეურეველი, ხასი, ხალასი, უბრყვილო, თავდაწმენდილი (თავდაწმენდილი, უსარეველო ყანა), მოკრიალებული (მოკრიალებული ცა).

ეზო წმინდაა, ფაქიზად შენახული.

ო ღ ი ა.

ნელად მოღლეავს მოღლეუნე მტკეარი ანკარა. ნ. ბ ა რ ა თ.

სუფრა ნ. 1. მაგიდა.

სუფრაჟი (ოსტ), მეტაბლე, მექმანდარი, მესტუმრე („სტუმართ მოურავე“ — ს ა ბ ა).

„მესტუმრეს“ დარბაზობაში მონაწილეობა უნდა მიეღო, ვაზირობას კი... ვერ დაესწრებოდა. თ. ჭ ა ე ა ბ.

სუფრის თავი ნ. თამადა.

სუფრისმტე ნ. თანამესტურე.

1. სქელი (სქელი ნაღები, ნისლი, ნაწნავი და სხვ.). ბლანტი (ბლანტი ღვინო).

2. სქელი ნ. 2. სრული.

სქელ-სქელი ნ. 2. სრული.

სქელტანიანი ნ. დიდი.

სქელქიბიანი ნ. მდიდარი.

სქიმოსანი ნ. განდევილი.

სუიღვა ნ. ყიღვა.

სუაღა ნ. იწვნია.

სუარობს ნ. 3. გააჩნია.

სწავლა-განათლება ნ. განათლება.

სწავლება ნ. 1. მოძღვრება.

სწავლული, მეცნიერი, მკვლევარი ნ. აგრეთვე განათლებული და მწიგნობარი. სწორად, თანაბრად.

სწორე ნ. გლე.

სწორედ, ნამდვილად, ზუსტად, ზედ-მინუნით, სრულ (სრულ რვა საათზე), უმეტესალებოდ, არც მეტი, არც ნაკლები, გროში არ დააკლდება, ერთი გროშითაც ნაკლები არ იქნება.

1. სწორი ნ. მეგობარი.

2. სწორი ნ. 5. თავი.

3. სწორი ნ. 1. თანაბარი.

4. სწორი ნ. 1. ნამდვილი.

5. სწორი, წესიერი.

6. სწორი, ლარივით სწორი, გაჯაკებული, ვაკე.

სწორის სწორამდე ნ. 5. თავი.

სწორკუთხედი ნ. მართკუთხედი.

სწორუბოვარი ნ. უბადლო.

სწრაფად, სასწრაფოდ, ჩქარა, აჩქარებით, სიჩქარით (საათში 60 კილომეტრის სიჩქარით), ნაჩქარევად, მალე, მაღიად, უმალ, ხედავ, ხელახელ, ადრე და მალე, საცაა, სადაცაა, აგერაგერ, გამალებული, გამალებით, გაფაცივებით, არც აცივა, არც აცხელა, ფრენით, კაცი აფრინა, ელვისებურად, ფიცხლავ, მარდად, მკვირცხლად, იჩქითად, დაუზარებლად, ფხოვა-გლეჯით, თავპირის მტკრევით, ჩიტვივით, ტყაპატყუბით, პანტაუნტით, ძუნძულივით, ტუსტუსით, დაოთხებით, გველნაკბენივით (გველნაკბენივით წამოიჭრა), ჰაიპარად, შურდულივით, სეტყვასავით, თავპირის მტკრევით, კისრის ტეხით, უკან მიუხედავად, დაოთხებით, გასწრებაზე. ქენებით, ვინ ვის გაასწრებს, ქუდმოგლეჯილი, თავგადგლეჯილი, კუდამოკუეტილი, გაქანებული (გაქანებული ღობეს დაეჯახა), ჩაბულბულება, სხაპასხუბით (კითხვა, ლაპარაკი), ტყვიანაკრავსავით (წამოხტა, გაიქცა და სხვ.), ყელისპირა მუშაობა (გამალებული, გახურებული მუშაობა), სწრაფი დავარდნა, დაშვება, დაცემა, მოწვევებით (მო-

წვევით მიეგლო კეთხეში), მოშვებით, მოღუნებულად, ჰაიპარად (კაცი აფრინეს). ნ. აგრეთვე ანახდად, წინდაუხედავად.

ჩვენ ხაფად წაგვიღენით. შოთა.

ცხენებმა... ყოველ დაკვრაზე ტუბტუბი ტლინკები ჰყარეს, დაიძრნენ ადგილიდან და ძუნძულივით გასწიეს.

ილია.

რამ მოგიყვანა ამ ყელისპირა მუშაობაში? ა. ყაზბ.

აწ, სადაც არის, დაიძვრის ხალხი. აკაკი.

...რომ იჩქითად ატყდა ქალი, განაცუცხლი, განაბრაზი. ი. გრიშ.

პატარა მხედარი ჩიტვივით ჩამოფრინდა ცხენიდან. რ. ქორტი.

ფეხად მივიღივარ, რადგანაც სასწრაფო საქმე მაქვს. შ. არაგვი.

(თხები) ეენახში შეპარულან და გამალებით სძოვენ ბალახს. ი. გოგ.

სწრაფად მოტანა ნ. წამოღება.

სწრაფვა ნ. ეჩქარება.

1. სწრაფი ნ. სასწრაფო.

2. სწრაფი ნ. ფიცხი.

3. სწრაფი ნ. ცქვიტი.

სწრაფწარმავალი ნ. მიწიერი.

სხალტე ნ. გვერავი.

სხალტი ნ. ჯობი.

სხაპასხუბით ნ. სწრაფად.

სხარტად (სხარტად უპასუხა). მოქრით, (მოქრით, თქმა), მოკლედ (მოკლედ მოუტრა, მიუგო), სიტყვაძუნწი, სიტყვა-მცირე (პასუხი).

1. სხლომა ნ. ჯლომა.

2. სხლომა ნ. კრება.

სხეგლა ნ. ძაფი.

სხეული, ტანი, გვამი, მოძვ. თბე.

მას ტანსა კაბა ემოსა, სწრაფი დავარდნა, დაშვება, დაცემა, მოწვევებით (მო-

სხვა ნ. 2. უცხო.
 სხვაგვარად, სხვარიგად, სხვანაირად.
 სხვაგვარი, სას. სხვაფერი, სხვაფერ.
 სხვა გამოსავალი : რ არის ნ. რა გა-
 ეწყობა.

სხვაგნინდან მოსული ნ. 2. უცხო.
 სხვადასხვა ნ. მრავალგვარი.
 სხვადასხვაგვარი ნ. მრავალგვარი.
 სხვადასხვაგვაროვანი ნ. მრავალგვარი.
 სხვადასხვანაირი ნ. მრავალგვარი.
 სხვადასხვა სახისა ნ. მრავალგვარი.
 სხვადასხვა ფერისა ნ. ნაირფერადი.
 სხვადასხვა უაილისა ნ. მრავალგვარი.
 სხვადასხვა ხასიათისა ნ. მრავალგვარი.
 სხვადასხვა ჯური ნ. მრავალგვარი.
 სხვაგვარი ნ. სხვაგვარად.
 სხვანაირად ნ. სხვაგვარად.
 სხვაობა ნ. განსხვავება.
 სხვაგვარი ნ. სხვაგვარად.
 სხვაფერ ნ. სხვაგვარად.
 სხვაფერი ნ. სხვაგვარად.
 სხვენი, თვანი.

ლამის კუბოდ გადამეჭეს ზეციური
 თვანი. ი. გ რ ი შ.

1. სხვირპლი ნ. მუწუკი.
 2. სხვირპლი ნ. ნასიციხი.
 სხვისი უბედურებით გახარება ნ. იშის
 გება.
 სხვისი ფეხისხმის აყოლა ნ. მიბაძვა.
 სხვისი შრომის ნაყოფის მიმთვისებე-
 ლი ნ. სისხლისმწოველი.
 სხვისი ხელით შესანახი ნ. ავადმყო-
 ფი.
 სხვის (მტრის) მხარეზე გადასვლა ნ.
 4. გაცემა.
 სხვის (მტრის) მხარეზე დაღვომა ნ.
 4. გაცემა.
 სხვის ნება-სურვილზე დაყოლა ნ. 2.
 დამორჩილება.
 სხვის ქონებაზე უქიარავს თვალი ნ.
 შურიანი.
 სხვის ხელში შემუხურებელი ნ. და-
 რიბი.

სხვიშვილი ნ. მოჯამავირე.
 სხვლა ნ. შემოქრა.
 სხვადა ნ. განსხვავებული.

სხივები ნ. განსხვავებული.
 სხივი, სინათლე. ნათელი, შუქი, შა-
 რავანდელი, შარავანი, ბაჟი, შუქე-
 რა.

და მალალ შუალსა, ნაოქად შეკრულს,
 შარავანდელი დადაქვენოდა. ი ლ ი ა.

რიდებდომ მთვარეს რიდე ისეე ვა-
 უხევენი ქონდა. რ. გ ვ მ ტ.

სხივიერი ნ. განსხვავებული.
 სხივის მოფენა ნ. განათება.
 სხივმოსილი ნ. განსხვავებული.
 სხივმფენი ნ. ბრწყინვა.
 სხივნათლიერი ნ. განსხვავებული.
 სხივოსანი ნ. განსხვავებული.
 სხივისკროვანი ნ. განსხვავებული
 სხივება ნ. 14 წევა.
 სხლეთა ნ. სრიალი;
 სხლტე ნ. ღობე.

1. სხმა ნ. 1. დაქცევა.
 2. სხმა ნ. მოსხმა.
 სხმილი ნ. 3. წილი.
 სხმული ნ. ნაქელი.
 სხურება ნ. აკურება.
 1. სჯა ნ. თათბირი.
 2. სჯა, მისჯა, მინიჭება.
 3. სჯა მსჯელობა, აზრი, აზრის გა-
 მოთქმა, ბჭობა.
 4. სჯა ნ. ტიჯვა.
 5. სჯა ნ. ფიქრი.
 6. სჯა, მისჯა (სიყვილის მისჯა), სას-

ქელის დადება, სასჯელის გამოტანა.
 1. სჯა-ბაასი ნ. თათბირი.
 2. სჯა-ბაასი ნ. ლაპარაკი.
 სჯობს ნ. უპირატესი.
 სჯულამდე ჩაყოლა ნ. ჩაიციება.
 სჯული ნ. რაქული.
 სჯულის გამოცემა ნ. მ. მოქცევა.
 სჯულმდებელი ნ. კანონმდებელი.

ტატიო ნ. სიარული.
 ტატიო ნ. მღოვრედ.

ტაბაკა ნ. შემწვერ-
ტაბაკი ნ. სინი.

1. ტაბარი, ტაბარძენი, შუბნაჯახი,
სელტულა.

2. ტაბარი ნ. შუბო
ტაბარუცი ნ. ამბოჯარი.

ტაბარძენი ნ. ტაბარი.
ტაბასტა ნ. სისხლის დენა.
ტაბასტო ნ. ნაალი.

ტაბახი ნ. 1. დამალი.
ტაბაიის მტვრევა ნ. ჯიუტობა.

ტაბლა ნ. 1. მაგიდა.
ტაბლაჟი ნ. 2. ბუცი.

ტაბულა, ცხრილი.
ტაბული ნ. ქობინა.

ტაბუხის თავი ნ. მენჯი.
1. ტაგანი ნ. 3. ჩანახი.

2. ტაგანი ნ. 2. ქილა.
ტაგანიცი ნ. შოლტი.

ტაგრუცი ნ. საფლავი.
ტაეპი, პწყარი, ნ. სტრიქონი.

ტაენა ნ. ტალახი.
ტაეარნა ნ. ტალახი.

ტაიჭი ნ. ცხენი.
ტაკატუცი ნ. წიყნაიცი.

1. ტაკება ნ. 2. დატაკება.
2. ტაკება ნ. მივარდნა.

ტაკიმასხარა, პამპულა, ილანჩი, ქვეყ-
ნის მასხარა, გიფლარა.

ტაღა ნ. ყარაული.

ტაღავერი, ფანჩატური, თალარი, ფირ-
დული, საჩრდილობელი, სისიკონი,
(საწნახლისა) ლაფარო, (ურმისა) ჩარ-
დახი. ნ. აგრეთვე ქოხი და ფაცხა.

შეენისწენ, რომ ჩემ ტაღავერქვეშ იდ-
გა და ურძენს კრეფდა. აკაკი.

ტალანი, შუშაბანდი, დერეფანი.

ტალანტი ნ. ქანქარი.

ტალატანი ნ. კიბე.

ტალახი, ლაფი, ტლაპო, ლამი, მწვი-
რე, წუმევე, ფაფილა, წუნწუხი, (ფეხ-
საცმელზე ანაკრავი ტალახი) ტაეარა,
ტაეარნა, (ძნელად ამოსაწმენდი ტალა-
ხი) ლაგაზი.

ტალახში ამოვლებული ნ. მოსერილი.

ტალახში ამოსვრა ნ. შერცხვენა.

ტალახში ამოსვრილი ნ. მოსვრილი.
ტალი ნ. ქვა:

1. ტალიცი ნ. ტანადი.

2. ტალიცი ნ. 4. ბუდე.

3. ტალიცი ნ. უბელი.

ტალ-კევისის ჯაყრა ნ. დაკვესება.

ტალღა, ზვირთი, მქველი, ღადო.

ტამაზლუხი ნ. 3. სანაშენი.

ტანადი, ბრგე, სარო, საროს ტანისა,
მონდენილი, მოყვანილი, წერწეტი, ტან-
წერწეტი, ტანწერილი, ტანტატანა, ტა-
ლიცი (დარჩეული, ტალიც-ტალიცი ბი-
კები იყვნენ), კენარი, კერკეტი, ლერწამ-
ტანიანი, ნარჩევი. ნ. აგრეთვე ამართუ-
ლი.

ადგეს სოგრატ და ავთანდილ
ტანითა მით კენართა. შოთა.

ტანადაც ერთი ბრგე კაცი იყო, მარ-
ჯვედ მოყვანილი. დლია.

შხედრები სულ ახალგაზრდები, ნარ-
ჩევი და ერთიერთმანეთზე ლაზათიანები
იყვნენ. ა. ყაზბ.

ერთხელ თურმე მეფის შვილი,
ახალგაზრდა, ბრგე, ტანადი,
მთების ქედზე მიდიოდა,
სანადიროდ განამზადი.

ი. გრიშ.

ტანტატანა გოგოებსა
შემოესმათ სკოლის ზარი.

ი. გრიშ.

ტალიკმა ბიკებმა... მარნის კარი შეა-
ღეს. შ. არგვ.

ყანავ, შენ ჩემო ყანაო,
ტურფავ და ლერწამტანაო.

რ. ერისთ.

ტანადობა, მოყვანილობა, აგებულე-
ბა, ანაგები (სხეულისა).

მათ მოახსენეს: „ტურფაო
სახით და ანაგებითა,

გვეუცხოე და გვეკეთე,
მით გუბნებთი ქებითა“... შოთა.

ტანანატყორცნი ნ. ამართული.
 ტანანატყვეტი ნ. ამართული.
 ტანაშოლტილი ნ. ამართული.

ტანდაბალი, დაბალი, დაბალ-დაბალი, მოდაბლო, ტანმომცრო, მოჩილი ტანისა, ტანმორჩილი, კოკდაბალი, ნაგალა, ბანანა, ჩიკორა, ჩიკრიყელა, პეტრიკა, ი რ ლ ნ. დავეალული. ნ. აგრეთვე ჭუჭა.

მახარე.. დაუქირე ერთი ნაგალა ციკანი, ტყუის ცალა ვ ა ე ა.

ტანთ ვახდა, ვახდა (ვაიხადა, ვახადა). ტანსაცმლის გაძრობა, სამოსის გაძრობა, გაშიშვლება, გატიტვლება, გამხოლოდშობილება.

სულერთიანად გაახლოდშობილეს და ტანისამოსის ყოველი ნაჭერი გაჩხრიყეს. შ. ა რ ა გ ე.

ტანთჩაუცმელი ნ. შიშველი.
 1. ტანი ნ. სიმაღლე.
 2. ტანი ნ. ბ. ხელი.

ტანიდან საქმება ნ. გაფლარათება. ტანისამოსდაფლეთილი, ტანისამოსშემოგლეჯილი, ტანისამოსშემოფხრეწილი, ტანისამოსშემოხეული, კონკია-ელარუნა.

ტანისამოსი ნ. ტანსაცმელი.
 ტანისამოსის გამოცვლა ნ. 2. გადაცემა.

ტანისამოსშემოგლეჯილი ნ. ტანისამოსდაფლეთილი.

ტანისამოსშემოფხრეწილი ნ. ტანისამოსდაფლეთილი.

1. ტანის აყრა ნ. წამოზრდა.
 2. ტანის აყრა ნ. 1. გადიდება.

ტანის აკრელება ნ. ცემა,
 ტანმომცრო ნ. ტანდაბალი.
 ტანმორჩილი ნ. ტანდაბალი.
 ტანოვანი ნ. ზორბა.

ტანხარო ნ. ამართული.

ტანსაცმელი, ტანისამოსი, სამოსი, საშოსელი, საცმელი, ჩაცმულობა, ტლავარი, (ტანსაცმელი და ფეხსაცმელი)

ტან-ფეხი, (მღვდელმსახურთა შიგნით ეკლესიაში ხმარებული სამოსელი) შესამოსელი.

ტანსაცმელის გაძრობა ნ. ტანთვახდა.
 ტანტალი ნ. ხეტიალი.
 ტანტალში ამოსდის სული ნ. მოხეტიალე.

ტანტატანა ნ. ტანალი.
 ტან-ფეხი ნ. ტანსაცმელი.
 ტანში ვახსნა ნ. გაფლარათება.
 ტანწერწეტი ნ. ტანალი.
 ტანწერილი ნ. ტანალი.
 1. ტანჭვა ნ. 1. წვალება.

2. ტანჭვა, სატანჯავი, წამება, დაქირება, ტანჭვა-წამება, ტანჭვა-წვალება, ვაი-ვაგლახი, ვება, წვალება, ქენჯნა, გვემა. ვება, წვა, დაგვა, სჯა, ჭოჭონეთი, შავად ათენებს. მოძე. საცადური, პატივი, მოწამება, მარტრილობა. ნ. აგრეთვე ჩაგვრა და 1. წვალება.

მას უთხრენ ჩემნი პატიენი, მას გაავონენ ენთა. შოთა.

მას უამბენ სჯანი ჩემნი, რა მკირს, ანუ როგორ ვდნებო. შოთა.

ვაი-ვაგლახით. წუთ და დაგვითა მიმე უღელი შე მიწევი, ილია.

(პეპიას) გოგოს ნაღელი უფრო ცეცხლს მიკიდებდა. ილია.

ტანჭვა-წამება ნ. 2. ტანჭვა.
 ტანჭვა-წვალება ნ. 2. ტანჭვა.

1. ტანჭული, ნატანჯი, დატანჯული, მრავალტანჯული. ნაწამები, განაწამები, გაწამებული, წამებული, გაწვალებული, ნაწვალები, დაჩაგრული, დეენილი, ნაგალი.

...ნაწრობ-ნაგალი მთელი კაცის ბუნება. ა. ყიზბ.

2. ტანჭული ნ. მოწამე.
 ტაო ნ. ბოკო.
 ტარაბუა ნ. ჯარა.
 ტარაკუჭა ნ. მეტიჩარა.

ტარალანა, ზუთხი, ცქვრინი.
ტარბი ნ. შაშვი.

1. ტარება, ზიდვა, რონიება.

იგი მინდორს არონინებს
ტანსა მტერთა, მემაქანსა. შოთა.

2. ტარება ნ. სიარული.

3. ტარება ნ. ჩაცმა.

ტარი ნ. სახელური.

1. ტარო, კოტა (სიმინდისა).

2. ტარო, ნურა (ბალნის გასაცლელი
ჭამალი).

ერთმა იხუმრა: „გიბანებ... აბანოს ნუ-
რიოთა.“ დ. ბურ.

ტაროსი ნ. ამინდი.

1. ტარტარი ნ. აბლაუბდა.

2. ტარტარი ნ. წამოროშვა.

ტარტაროზი ნ. ეშმაკი.

ტარულანა ნ. მოხეტიალე.

ტატანი, ვარსკვლავმორბედი.

ტაფა ნ. თავა.

ტაფამწვარი ნ. ერბოკერცხი.

ტაფელა ნ. ჩილიკა.

ტაფობი ნ. ვაკე.

ტაფულოვანი ადგილი ნ. ვაკე.

ტაშის ატეხა ნ. ტაშის ცემა.

ტაშის დაკვრა ნ. ტაშის ცემა.

ტაშის დაცხება ნ. ტაშის ცემა.

ტაშის ცემა, ტაშის ატეხა. ტაშის დაკ-
ვრა. ტაშის დაცხება, ნ. აგრეთვე ვაშას
ძახ-ლი.

ტაშტ-აბრაკი. ნ. ხელსაბანი.

1. ტაცება ნ. 1. ყურთა გლეჯა.

2. ტაცება ნ. ძარცვა.

ტაშტი, ლაგანი, კონი, როფი, გეჯა,
მანმაროთი (დიდი საბანაო ტაშტი).

ტაძარი ნ. საყდარი.

1. ტახი ნ. მამალი ცხოველი.

2. ტახი, გარეული ღორი.

ტახტა, კოტი (უნაგირისა).

ტახტზე ასვლა ნ. გამეფება.

1. ტახტი, სამეფო.

2. ტახტი, სამეფო საჯდომი, სრა საჯ-
დომი, დალიძე.

მზე უკადრი ტახტსა ზედა
ზის მორკმული, არ ნადევრი.
შოთა.

ტახტრევანი, მოაბა, ქეჯაო, ჩეო,
ორხელა, ხონძი, მოძე. საქემელი,
კილობანი, კუბო.

იგი მზე შესევს კუბოსა,
პრს მათგან განაყრძალეზი. შოთა.

ტბორვა ნ. დავუბება.

ტბორი ნ. გუბე.

ტევა არ არის ნ. სიეწროვე.

ტევალი ნ. დიდი.

ტევაღობა, მოცულობა (წარმოების
პროცესის მოცულობა, გამომუშავების
მოცულობა და სხვ.).

1. ტევრი ნ. უღრანი.

2. ტევრი ნ. ტევე.

ტეზი ნ. ნელლი შეშა.

1. ტენა ნ. გარევა.

2. ტენა, ვსება, ტიკნა, ჩურთვა, გა-
ტიკენა, გატისვანა.

ტენგამძლეობა, წყალგამძლეობა.

1. ტენი ნ. ნესტი.

2. ტენი ნ. ოფიანი.

1. ტენიანი ნ. ნამიანი.

2. ტენიანი ნ. ოფლიანი.

3. ტენიანი ნ. 4. ნელდი.

ტენიანობა ნ. ნესტი.

ტეტერი ნ. 2. შტერი.

ტეტია ნ. გაგრიკა.

ტეტფი ნ. ფეხის გული.

1. ტეხა, გატეხა, მტერევა, დამტერევა.
ტყლომა, გატყლომა, მსხვრევა, დამსხვ-
რევა, დაყუხვა (კაჯალი დამიკუხე), და-
მუსვრა, დაწერაქება, ლეწვა, მილეწა,
მილეწ-მოლეწა, დალეწა, ლაწალუწი
აუყენა, ჩანაქუქება, დანაქუქება, ნაქუქ-
ნაქუქად ქცევა, სკდომა, გასკდომა,
ტყვრომა (ქვა ტყვრებოდა), კახკახი.

ძელებს კახ-კახი გაქონდა. ა. ყ ა ზ ბ.

2. ტეხა (ძელები მტეხს), მტეხიარება
(მწვავე ტყვილი). უთილი (მრუის), წიწ-
კნა (მწიწკნის), წრწნა (მწრწნის), ყუ-
ყუ.

ყენი (მუხლები მიყუყუნებს), ღრღნა, წყენტა (მუწუთი მწვენტს).

ტეხილი ნ. დაკლაკინილი.

ტეხური ნ. ყინვა.

ტვინის ამღვრევა ნ. გაშმაგება.

ტვირთბარათი ნ. ზედნადები.

1. ტვირთი ნ. ბარგი.

2. ტვირთი ნ. კირთბ.

ტვიფარი ნ. 1, ნიშანი.

ტიალი ნ. უპატრონო.

1. ტიბუირი ნ. თითისტარი.

2. ტიბუირი ნ. 2. ღერი.

ტივტივა ნ. ლიფლიფა.

ტივტივი ნ. ტურვა.

ტიზი ნ. საცობი.

ტიკო, ტიკპორა, თხიერი, კუბრიელი, ქეშელა, კოლოტი, რუმბი, გულა, (წყლისა) თასუხა, თულუხი.

ტიკინა, თოჯინა, თოჯა, დედოფალა, ქუკი.

ტიკნა ნ. ტენა.

ტიკტიკი ნ. ტიტინი.

ტიკპორა ნ. ტიკი.

ტილი, მკბენარი, ჰინი, (ფოთლის ტილი) ბუხუნძელი.

ტილიანი, ბუგრიანი.

ტილო, ნარმა, ქათანი, (მსხვილი ტილო) მიზღური, (წმინდა ტილო) არმენაკი, (წმინდა უძვირფასესი) შარდი, (შედებილი ნარმა) ლინი, (ლურჯად შეღებილი ნარმა) ნაშური.

ქკვიანი კაკი... ნაშურის ახალუხზე სერთუქს არ ჩაიცვამს. ილია.

სრა ედგა მოფარდაგული ოქსინოთა და შარდითა. შოთა.

ლურჯი ლაინის პერანგი ეცვა. გ. წყარგთ.

ტიმონი ნ. საქე.

ტინგიცი ნ. ლაწირაკი.

ტინგიცური ნ. ლაწირაკელი.

ტინი ნ. კლდე.

1. ტირილი, ატირება, გამოტირება, წამოტირება, ტირილით დაოსება, ტირილით გასკდომა, ტირილით თვალების

დალედუდება, თვალბზე ცრემლის მოსვლა, ტირილით თვალების დასივება, გულამოსკენით ტირილი, მოთქმა-ტირილი, მოთქმა-გოდება, მოთქმა-ზარი, მოთქმა-ვენსა, მოთქმა-ჩივილი, თავპირში წაშენა (წაშინა), გლოვა, ზარი, მოთქმა, გოდება, ზღუქენი, დაღლი, ზრუნი, ზმუქენი, სლუქენი. სლუქ-სლუქი, ქვითინი, ქვითქვითი, ვალალი, ამოყკლა, ცრემვლა (რას იცრემლები?). ცრემლების დაღვრა, ცრემლად დაღვრა, ცრემლების ფრქვევა, ცრემლების მორევა, დაპალუბი (დაპალუბით ჩამოსდის), ცრემლების დაპალუბით დენა, ცრემლების გაღმოყრა, ცრემლების გაღმოდება, ცრემლად დაღვრა, ცრემლები წასკლა, ცრემლებით იხრჩობს თავს, (მწარე ცრემლი) ცრემლის ლული, ცრემლებისგან ყიყუები ყელში ეჩრება, ბზუქენი, ჩაბეირება (ბავშვი ტირილისაგან ჩაბეირდა), ამოჯდომა გულისა, აჩვილება, აჩუყება, ვაება, ვაგლახი, აბლავლება, აბლერილება, აღრილება, მღუღვრა (იმღუღვრება), მღუღვრების ფრქვევა, თავზე ნაცრის დაყრა, წირპელა (რას იწირპლები?), ფშრუქენი (ბავშვის წყრომა-ტირილი).

ნუ დამიტიროს სატრფომ გელისა, ნულა დამეცეს ცრემლი მწუხარის. ნ. ბარათ.

ზარიოთ, ღრიალით მიწას მომაყარის. ნ. ბარათ.

არ მოვბრუნდე, მომიგლოვე, მითირე და მივავალხე. შოთა.

გულამოხვინჩვით დაიწყო ასკეცად ცრემლთა დინება. შოთა.

თვალთა, ვითა მარგალიტი, გაღმოყარა ცრემლი ხშირი. შოთა.

ვითა სიცილი ტირილსა, ვაგლახი მიჯობს მღერასა. შოთა.

სამგლოვიარო ძაძას ჩავიცვამთ, თავზე დავიყრით ნაცარსა და მტევრს.

გულამოსკენილი ვსტიროდი:
„სადა ხარ, ჩემო სულიკო?“ აკაკი.

რას მოთქვამ გულამოსკენილი,
გაგაწეწია კაკები? რ. ერისთ

ღედა — დაიწყო ფსრეუენი ერთმა
ბავშვმა. ა. ყაზბ.

რაცი დაიწყო ჩეულებრივ ტირილით,
გოდებით, მოთქმა-ზარით. ვაჟა.

აელო მთელი მთა-ბარი
ქალთაზის მოთქმა-ვენესასა. ვაჟა.

თავი ანებეთ მოთქმა-ტირილსა, ხმას
ნუ დამიყრით მე სიყვილისას.

გ. ლეონ.

ტაგუიამაც შეწყვიტა მოთქმა-გოდება
და ისიც სულგანაბელი ყურს უგდებდა.

უიარ.

ზურამ ველარ გაუძლო ღედაკაეების
მოქმას და ცხვარში წაიღა.

მ. შრევლ.

2. ტირილი, დატირება, გამოტირება,
გოდება, გლოვა, გლოვა-გოდება, გამოგ-
ლოვება, მოძე. გერინი, გერინვა,
ხმით (მოთქმით) ტირილი, დათვალვა
(დაუთვალა).

ტირილით გასკდომა ნ. 1. ტირილი.

ტირილით დაოსება ნ. 1: ტირილი.

ტირილით თვალების დასივება ნ. 1.
ტირილი.

ტირილით თვალების დაუღუღდება
ნ. 1. ტირილი.

ტირისდენი ნ. დეკემბერი.

ტირიფი, ძეწნა, ნერგი, მდგნალი,
(ოუთრი ტირიფი) წნორი, (წითელი)
გრაკლი, (კალათების დასაწნავი) მანე-
ული.

დაცდუნვა, მაგრამ მისთვის
აალმასნა, არ აძეწნა. შოთა.

ვენახის ჩალა-ლელოან წნორებში კაქ-
კაქი გაშმაგებით ჩხაოდა. ვაჟა.

ტიტველი ნ. შიშველი.

ტიტიბი ნ. ბროწეულის ქერკი.
ტიტინი, ტიტიტი, ლიკლიკი (ბავშვი-
სა), ენის ჩლიქინი (ენა ეჩლიქება).

ტიტილიანა ნ. შიშველი.

ტილა ნ. შავი.

ტილურა ნ. კრელა.

ტიხარი რელ. კანკელი. ძგიდე, საძ-
გილი, იაქათალი.

1. ტაყანი ნ. ტაპანი.

2. ტაყანი ნ. ჭახანი.

1. ტაყატყუი, ლაწალუწი, ლწინ-
ლიწინი.

2. ტაყატყუი ნ. წკლაპუნი.

ტაყუნი ნ. წკლაპუნი.

ტაბილა ნ. ერთხმაღ.

ტაბილაღ მომპურობი ნ. 2. ალერსი-
ანი.

ტაბილეულის მოყვარული ნ. 3. მსუ-
ნავი.

ტაბილეულობა, სატყბარუნი, პირის
ჩასატყბარუნებელი, სასუსნავი, ჩაროზი,
მაზა (სუფურის მაზა). ყელის ჩასაკო-
ლოზინებელი, სანუყვარი საქმელი. სა-
ბავშ. კაკა.

„აქა. მამილო — სთქვა კიდეღ დე-
დამ, თან შოიტანე ბევრი კაკები“.

რ. ერისთ.

1. ტაბილი ნ. 2. ალერსიანი.

2. ტაბილი ნ. ბადაგი.

3. ტაბილი, საამო, ამო, საამური,
მტყბარი, ნეტარი, დამატყბობელი, (ძი-
ლი) ნეტარი, გულს ძილი.

ეგე სიტყვა ამო, ხმა მტყბარი
მოესმის გულსა, ვით გლოვის ზარი.

ი. ევდ.

ტაბილი სიტყვა ნ. ალერსიანი.

ტაბილი სიტყვით გადაბირება ნ. თა-
ვის მოქონვა.

ტაბილხმოვანი ნ. კეთილხმოვანი.

ტაენილი ნ. ნატყენი.

ტაენა ნ. დასახიჩრება.

1. ტაენა, დატყენა, ზერგანა, დაზეპ-
ნა, ჩაზეპნა, ბეენა, ტყეცა, ზეპნა.

2. ტაენა, დატყენა, თელვა, ქელვა,
გაქელვა, ჭაქვა, თქერა.

მიდამოს სძრავს ცხენთა ქიხვანი,
რახტ-უხანგისა და ტოტთა თქირა.
ვ ა ე ა .

ტყეპნით ლაპარაკი ნ. 2. ლეკვა.

1. ტყეცა ნ. თაკილი.

2. ტყეცა ნ. ტყეპნა.

8. ტყეცა ნ. 1. ცლა.

ტყეცი ნ. მავა.

ტყვარცალი ნ. ყვირილი.

ტყვია ნ. ცაცია.

1. ტყვილი ნ. ავადმყოფობა.

2. ტყვილი, სატყვიარი, ლმობა, ხალ-
მობა, მტეხიარება (მწევე ტყვილი).

ხამს განალამცა საქმნელად,
რაცა თქვენ გულსა გლმობია. შო თ ა .

სიციხეგანელებულ ავადმყოფს თვალე-
ბის მტეხიარებაჲც უკლო. ნ. ლომ.

ტყობი, ჯგობი.

ტყრციალი ნ. ქახანი.

ტყილი ნ. შერგელი.

1. ტლანქი ნ. ბრიყვი.

2. ტლანქი ნ. ზორზოხი.

3. ტლანქი, უხეში, მოუხეშავი, უქმე-
ნი, ხეშეში, ხეგსტი, უშნო, ულაზათო,
დაუმეშავებელი, გამოუჯაგავი, (სიტყვა)
მკვახე, მქისე (მატყლი, ქსოვილი), ქენა,
სტილი) დაუხეველი, მოუქნელი, (ტი-
ლო, ქსოვილი) ზამი, (სიტყვა, პასუხი)
უქმეხი, პირმკვახე, (ნაფქვავი). როში,
ნაერლი, ნაწერი, (ხის ნაკეთობა)
გაუთლელი, როყი, როყროყა, გაუშა-
ლაშინებელი, გაურანდავი, გაუჩორკნა-
ვი, (ტლანქი თასმა) კობი. (თითებც)
კობიტა, (მოკლე და დამრგვალებული
თითები, რქები) ბოკო-ბოკო, ბოკოლა,
ი რ ო ნ. კარუნა.

ერთხელ არ უთქვამთ მათ ჩემთვის
მქისე სიტყვა. ვ ა ე ა .

გენერლის ქალი საშინელი... ახმახ-
იყო... მოუხეშავი. ე კ . გ ა ბ ა შ .

4. ტლანქი ნ. უწმარქური.

ტლაპო ნ. ტლახი.

ტლგა ნ. ლოკვა.

1. ტლიყინი ნ. სიარული.

2. ტლიყინი ნ. ლაპარაკი.

ტლინეების აურა ნ. წიხელა.

ტლინეების სროლა (ყრა) ნ. წიხელა.

ტლინეცა ნ. წიხელა.

ტლინეი, წიხლი.

ტლოუები ნ. ფეხები.

ტლოშა ნ. ამბორი.

1. ტლუ ნ. მარტო.

2. ტლუ ნ. უნათესაო.

ტოილო ნ. თოკი.

ტმანა ნ. არშეყობა.

1. ტოკვა ნ. კორტმანი.

2. ტოკვა ნ. ცმუქვა.

ტოლბიქობა ნ. მეგობარი.

ტოლარბა ნ. აღრევა.

ტოლადი, პიიქები, პაიქები.

ტოლ-ბიქობა ნ. მეგობარი.

1. ტოლი ნ. ერთი ხნისა.

2. ტოლი ნ. თანაბარი.

3. ტოლი ნ. მეგობარი.

ტოლის შერჩევა ნ. აღრევა.

ტოლნიშნისანი ნ. თანაბარი.

1. ტოლომა ნ. ქურჭი.

2. ტოლომა ნ. წამოსასხამი.

ტოლუმბაში ნ. თამადა.

ტოლუფლებიანი, თანასწორუფლე-
ბიანი, თანაბარუფლებიანი.

ტოლფასისანი ნ. 1. თანაბარი.

ტოლჩა, ფახრაჯა, ავანგარდანი, ან-
ტლია.

ტოლძალიანი ნ. 1. თანაბარი.

ტომარა, ბარდანი, საკიდარი, ფუთა,
საპალნე, ცალი, საცალო, ჯალდანი,
პარკი, (ტყავის ტომარა) ქიშელა, ქეშ-
ლურა, თიკრუნი.

ღვას ჩემი ქოხი, მთაზე მიკრული,
იქვე წყარო და ჩერო იფანთა.
ბაბუაჩემი, მხარზე თიკრუნით,
წისკვილისაყენ ჩამოირბენდა.
ე . ა . რ .

ღელაკაცები ალაგებდნენ ქიშელებში
ქაღებს, ხშიადებს, ხაჭაპურებს და სხვა
ხორაგს.
ა . ყ ა ს ბ .

- ტომბაზი ნ. მალარიჩი.
- ტომი ნ. ჩამომავლობა.
- ტომსიკა ნ. პარკუქანა.
- ტომაზი ნ. ზაბარჯადი.
- ტომაზიონი ნ. ზაბარჯადი.
- ტომვა ნ. სიარული.
- 1. ტორი ნ. თათი.
- 2. ტორი ნ. კომბალი.
- ტორილა, ტორუა.

ტორილას მაინც არ მოვკლავ, ბევრიც რომ მქონდეს წამალი. ხა ლ ხ.

1. ტორტმანი, შეტორტმანება, ბარბაცი, წაბარბაცება, ტოკვა, ფამფალი, ცმუტვა, რიკაობა. შ დ რ. რხევა და რწევა.

ტოკავდა, ტოკავდა პატარა ნარგიზი, პატარა ნარგიზი, კობტა და ფაქიზი. ი. გ რ ი შ.

2. ტორტმანი ნ. მოსვლა. ტორუა ნ. ტორილა.

1. ტოტებგაშლილი ნ. განფენილი. 2. ტოტებგაშლილი ნ. ტოტებიანი. ტოტებდაჭრილი (ხეები), გადასხებილი. გაკაფული, დაბელილი.

ტოტებიანი, შტოებიანი, შტო-ხშირი, ტოტებგაშლილი, დატოტვილი, დატოტინებული. ნ. აგრეთვე განფენილი.

1. ტოტი ნ. თათი. 2. ტოტი, შტო, რტო, ევერი, წინწყარი, ნოშო, (ახლად ამოსული ტოტი) ლორთქო. ნ. აგრეთვე კალაში. ტოფობა ნ. ქვირილის ყრა. ტრაბახი ნ. კვეხნა. ტრაბუცა ნ. მატრაბაზი და ცუდლუტი.

ტრამა ნ. უპატრონო. ტრამალი ნ. ველი.

1. ტრაპეზი ნ. 1. მაგიდა. 2. ტრაპეზი ნ. 1. სანოვავე.

ტრაპეზობა ნ. ქამა. ტრბუ ნ. ცუდლუტი. ტრედა ნ. სოკო. ტრედანა ნ. ცხენი. ტრედბალე ნ. 1. მახე.

ტრელება ნ. არშიყობა.

ტრელი ნ. ლაჩარი.

- 1. ტრიალი ნ. ბრუნვა.
- 2. ტრიალი ნ. გორვა.
- 3. ტრიალი ნ. დიდი.
- 4. ტრიალი ნ. 2. მოძრაობა.
- ტრიბონი ნ. სარდალი.
- ტრუსვა ნ. აღანძვა.

ტრუსი, ტრუსის სუნი, ნატრუსალი, ნამწვი, ნამწვის სუნი, რუჭი, ხრაკი, ხრაკის გემო, ხრაკის სუნი.

ეს ცეცხლია, ჩალაში გაჩენილი, რომელიც აპირიალებისუმალვე ჩაქრება და ხელში მარტო ფერფლი ვერჩება და პაერში — ნატრუსალი. ი ლ ი ა.

ტრუსის სუნი. ნ. ტრუსი. ტრუსუნა ნ. ცრუპეტრედა. ტრუსუნი ნ. ღრუტუნი.

- 1. ტრფიალი ნ. არშიყობა.
- 2. ტრფიალი ნ. მოყვარული.
- ტრფობა ნ. არშიყობა.

ტრფობით შესცქერის ნ. არშიყობა. ტრფობის ალი ნ. არშიყობა. ტუბერი, ბოლქვი (ხახვის ბოლქვი, ყოჩივარდას ბოლქვი).

ტუზი ნ. კიკო. ტულაობა ნ. აღრევა. ტუნტული ნ. ხეტიალი.

- 1. ტურტლი ნ. განავალი.
- 2. ტურტლი ნ. კუპკა.
- ტურტლიანი ნ. ბინძური.

1. ტურფა ნ. კობტა. 2. ტურფა ნ. ლამაზი. ტუსადი ნ. პატიმარი.

ტუსვა ნ. აღანძვა. ტუსტუსი ნ. სიარული.

ტუსტუსით ნ. სწრაფად. 1. ტუტრუცანა ნ. 2. ქარაფშუტა: 2. ტუტრუცანა ნ. 2. შტერი.

ტუტრუც ნ. 2. შტერი. ტუფი ნ. 2. კვალი. ტუჩაბუკილი ნ. კუშტი.

ტუჩებზე დედის რძე (ხხენი) არ შემორობია ნ. პატარა.

ტურქებაპრუწული ნ. კუშტი.

ტერმების აპრუწვა ნ. გაბუტება.

ტერმების გადმოხვევა ნ. გაბუტვა.

1. ტუჩი, ბაგე, პროში, ლაში (ულა-მაზო ტუჩი), (ვირის, ცხენის) ჩიჩვირი.

ვერ გაახუნა სასაუბროდ მან ბაგენი, გამყარანა. შოთა.
დაღრენილი აქვთ ლაშები სალუდეს ქობებივითა. ვაჟა.

2. ტუჩი ნ. ლულა.

ტუჩის აბზეცა ნ. თაილი.

ტუჩის პრუწვა ნ. თაილი.

ტუცერი ნ. თოფი.

ტუხა ნ. შავი.

ტუხუნი ნ. ყვირილი.

ტუხტუხი ნ. ხეტიალი.

1. ტუავი ნ. გარეკანი.

2. ტუავი ნ. ქერქი.

ტუავი გაქიმა ნ. მოკვდა.

1. ტუავის გაძრობა ნ. გაქერჩენა.

2. ტუავის გაძრობა ნ. დატუქსვა.

8. ტუავის გაძრობა (ხარჯებმა ტუავი გამაძერგეს), ცარიელზე დატოვება, სულით ხორცამდე ავლადიდებულგან გაულთ, გატუაყება (ვალებისაგან გავეტუაყდი), წაგლეჯა (ერთი თრად წამგლეჯეს), ევლუა, გაუვლუა, გაძარცვა, გაძვალტუაყება, აძრობა (ამაძერგეს).

4. ტუავის გაძრობა ნ. ცემა.

5. ტუავის გაძრობა ნ. ჩაგვრა.

ტუავის ქარხანა, დაბალხანა.

ტუაყება ნ. ტუაუჭი.

ტუაყვორა ნ ხრილი.

ტუაგ-ტოლომა ნ. ტუაუჭი.

ტუაუჭი არ (ვერ) ეტევა ნ. სრული.

ტუაუჭი გაძრობა ნ. კიშვა.

ტუაპანი, ზღართან, ზაპანი, თხლაშანი, ტაკანი.

ტუაპანი შოილო ნ. დავარდნა.

ტუაპატუპითი ნ. სწრაფად.

ტუაუჭი, ქუფთანი, ტუაგ-ტოლომა, ღურა, გულანური, ტუაგ-კაბა, ქუქუნაკი, ჭუბანა, კურტაკი. ნ. აგრეთვე ქულო-ქი.

ზნაურის ბუნება გლუხაკურ ტუაპუქში მქონდა გახვეული. გ. წერეთ.

ტუაქუნი ნ. წამორიშვა.

ტულომა ნ. ტეხა.

ტუვე ნ. პატიმარი.

ტუე, (ნორჩი ტუე) შიშალი, (დიდი ლაწმირი) ტვერი, ბურვილი, უსიერი, ულრანი, ურმანი, (შამშიანი და ხშირი, მთაზე მოღებული) მალნარი, მოხისი, (მცირე ტუე) კორომი („ხენი, ჭვუფად მღვარი“ — ს ა ბ ა), (წყლის ნაპირსა და დაბალ ადგილზე) ჭლა, (გაუჩეხავი) უდაბური, (წვრილი ტუე) წვრილიანი, წვრილნარი, (15—20 წლის ტუე) ლატნარი, (მუხის ტუე) მუხნარი, ხერტყი, (შინდისა) შინდნარი, (ფიჭვისა) ფიჭვნარი, (ნაძვისა) ნაძვნარი, (მურყნისა) მურყნარი, (თხილისა) თხილნარი, (სოქისა) სოქნარი, (კობიტისა) კობიტნარი, (არყისა) არყნარი, (წიფლისა) წიფლნარი, (კაკლისა) კაკლნარი, (თელისა) თელიანი, (დაფნისა) დაფნარი, (თუთისა) თუთნარი, (ხელოვნურად ან ბუნებრივად შეთხლებული ტუე) ჩხარი, (ვაზის სარისაოვის გამოსაყენებელი) სასარე, საჯალჯე: საკაფი, (დაცული ტუე) ნაყრძალი. (სახნავად გამზადებული ტუის ნაკვეთი) ახო. (ნარგავი ტუე) ტუენარგი, (ტუის ვიწრო ბილიკი) ისარა, წიწვნარი, (წიწვიანი ტუე).

შენ ტუე გიყვარდა ლამაზი.

ტვერი, უღრანი, მაღალი.

მუხნარი, ფიჭვნარ-არყნალი...

გ. ლეონ.

(ფერღობზე) ხშირად იყო მოღებული პატარა-პატარა კორომები მაცულისა და კრიკინის ბარდებით. მეღან.

ტუემა ნ. 1. ცემა.

ტუესაკაფი ნ. ნაკვეთი.

1. ტუეია (მადანი), ბრპენი.

2. ტუეია (თოფისა), გულა, ფინდიხი.

ტუეიანაკრავი ნ. დაქრილი.

ტუეიანაკრავსავით ნ. სწრაფად.

ტუეისებრ შეუპოვრად ნ. 2. პირდაპირ.

ტყვერებალა ნ. 1. ცლა.
 ტყვიის ვარაუი ნ. მურვი.
 1. ტყვერომა ნ. 2. გამოჩენა.
 2. ტყვერომა ნ. ქამა.
 3. ტყვერომა ნ. 1. ცლა.
 ტყვიან ძლივს გამოვატანე ნ. გამოლ-
 ვევა.

ტყვიანი ადგილი, ხევნარი.
 ტყვიან გამოსული ნ. ველური.
 ტყვი-ტყვი ნ. ლაპარაკი.
 ტყირბი ე. ელენთა.
 ტყირბის დაკვრა ნ. ჯღომი.
 ტყის კაცი. ნ. ონობინტრე.
 ტყის ქათამი ნ. 1. ყრუანჩელა.
 ტყიური. ველური, საძირე.
 1. ტყორცნა ნ. 1. ცლა.
 2. ტყორცნა ნ. 1. სროლა.
 ტყლარკვა ნ. ბღინძვა.
 ტყლამანი გაადინა ნ. დავარდნა.
 ტყლამუნი, თხლამუნი.

სახრს თხლამუნი და შოღტის ტყლა-
 შენი... ი. ხ უ რ ა ბ.

ტყუბი ნ. 1. წყვილი.
 ტყუბი ნ. 1. წყვილი.
 ტყუბ-ტყუბი ნ. 1. წყვილი.
 ტყუბი ნ. 1. წყვილი.
 ტყურუშული ნ. ღობე.
 ტყულიად კი არ არის ნათქვამი ნ.
 მართლა.

ტყულიად ხომ არ არის ნათქვამი ნ.
 რიგობე იტყვიან ხოლმე.

ტყუილებით შეყოლიება ნ. მოტყუება.
 ტყუილების ბოხია ნ. ცრუბენტელა.
 ტყუილების გოდორი ნ. ცრუბენტე-
 ლა.

ტყუილების გულა ნ. ცრუბენტელა.
 ტყუილების დახეთქება ნ. ცრუობა.
 ტყუილებში შეტოვა ნ. ცრუობა.
 1. ტყუილი ნ. ამაო.
 2. ტყუილი ნ. სოცრუე.
 3. ტყუილი ნ. ცრუობა.
 4. ტყუილი ნ. უმართლობა.
 ტყუილია ნ. ილღოლ შენა
 ტყუილის გამოცხობა ნ. ცრუობა.
 ტყუილის თქმა ნ. ცრუობა.

ტყუილის ჩმახვა ნ. ცრუობა.
 ტყუილუბარლო ნ. ამაო.
 ტყურბელა ნ. სოკო.

უ

უ... ნ. გარდა.
 1. უადამიანო ნ. გულქვა.
 2. უადამიანო ნ. 1. პირტყვი.
 1. უადგილმამულო ნ. ამბოჯარი.
 2. უადგილმამულო ნ. უმამულო.
 უადგილო ნ. არაჯეროვანი.
 უადგილო ადგილას ნ. უდროო დროს.
 უადგილო ადგილას მივარდნილი ნ.

უკაცური.

უვადო ნ. ჭანსალი.
 უაზრო ნ. მდაბიო.
 1. უაზრო ნ. 1. უნიქო.
 2. უაზრო; აზრსმოკლებელი სულე-
 ლური უმიზნო, უსაზნო.
 უაზრობა ნ. აბღუბდა.

უაზროდ ნ. წინდაუხედავად.
 ულაგოდ ნ. უდროო დროს.
 ულაღმართლო ნ. უკანონო.
 უალოდ ხრჩოლავს ნ. ბეუტვა.
 უამინდობა ნ. აედარი.

უამრავი, აუარებელი, უთვალავი,
 უანგარიშო, ურიცხვი, აურაცხელი, ურ-
 დავი, მრავალრიცხოვანი, რიცხვმრავა-
 ლი, ბევრი, ბევრად ბევრი, მრავალი, გა-
 ნუხომელი, უზომო, უსაზომო, ზღვა.
 (ზღვა ხალხი მოაწყდა), ზღვად სკდება
 (მოსავალი ზღვად სკდება), უღვეო,
 უღვევლი, ხალხი ბუზივით ირეოდა,
 თავზე საყრელი, ანგარიში არა აქვს,
 უზღვავე, მრავალთ უმრავლესი, მრავალ-
 თმრავალი, მრავალათასი, ბევრათა-
 სი, მიღეთი (მიღეთი ხალხი), ახედვა
 არ არს (იმდენია, რომ ახედვა არ
 არის), დიდძალი (დიდძალმა საზოგადო-
 ებამ მოიყარა თავი), ქვეყნის (ქვეყნის
 ხალხი იყო) ნ. აგრეთვე დაუშრეტელი.

გაცა უზომო, უანგარიშო, უღვეო.
 შოთა.

ამოდენა მიღების მცხოვრებლებს გა-
უწყებთარი ლუქმის სახსარი მისცა.

ო ლ ი ა.

მრავალთ უმრავლესი ფრინველი თუ
ნადირი ეყარა მკედარი უპატრონოდ
მთასა. ვ ა ე ა.

ეუცხოვა ზღვის ფსკერზე აღამიანების
ზღვა. რ. ქო რ ქ.

უმახანავო ნ. კუშტი.

1. უანგარიშო ნ. უამრავი.

2. უანგარიშო ნ. უყარათო.

უანგარო, მოუსყიდავი, დაუქრთამავი,
მიეღგომელი.

უარესად ნ. 2. უმეტესად.

უარზანიყო ნ. უმარლი.

უარზე დადგომა ნ. 1. უარის თქმა.

1. უარის თქმა ნ. 2. აღკვეთა.

2. უარის თქმა. უარი სტიკცა, შორს
დაქერა (წინადადება შორს დაიჭირა),
უარყოფა, უარზე დადგომა, უეუოქმა,
თქმა-გადათქმა, მტკიცე (ცივი) უარი,
უარობა, დაგმობა, გმობა, გადათქმა,
გადაფიცვა, პაშის კერა (პაშას ჰკრავს),
პაშაქრობა, ხელის აღება, მომიზუნება.
ხელების გასასვლელი (ხელების გასასვ-
ლებით, მალი-მალ აქეთ-იქით ქნევიით უა-
რის თქმა).

უარი სტიკცა ნ. 2. უარის თქმა.

უარობა ნ. 2. უარის თქმა.

უარყოფა ნ. 2. უარის თქმა.

უარყოფითი ნ. უსიამოვნო.

უარშიო ნ. ურჩი.

უარშიობა ნ. ჭიუტობა.

უარძანიყო ნ. 1. უმარლი.

უასაკო ნ. მცირეწლოვანი.

უადვირო ნ. აულაგმავი.

1. უადრესად. ნ. 2. უფრო.

2. უადრესად ნ. ფრიალ.

უადრესი ნ. მეტი.

უადრესობა ნ. უპირატესობა.

უბადლო, უტოლო, სწორუბოვარი,
იშვიათი, არაჩვეულებრივი, გასათყარი,
გაუფონარი, უებრო, უმაგალითო, შე-
უღარებელი, არნახელი (ჩვენი მრწვე-

ლობის არნახელი აღმავლობა), სახელ-
და-ედებელი, უსახო, განუებორებული.

პოვეს საქურკლე უსახო,
კლა უნახავი თვალისა. შო თ ა.

იგი უებრო ქეშად ჭდა,
ელვისა მსგავსად შეენოდა. შო თ ა.

უბადრუი ნ. ბეჩავი.

უბადახო ნ. უსაძოვრო.

უბანი ნ. ნაკვეთი.

უბარაქო, უხვავო, არანაყოფიერი,
უნაყოფო, ფუქი.

უბარგიბარხანოდ ნ. უბარგოდ.

უბარგოდ, უბარგიბარხანოდ, მსუბუ-
ქად, სალთად, ხელსარიელი, ცარიელ-
ტარიელი (უმზითვო, ცარიელ-ტარიელი
ქალი შეირთო), სას. გატლყილი (გა-
ტლყილი ჩამობრძანდა).

უბარი ნ. უმძრანი.

1. უბე (ნიფხვისა, შარელისა), ახლუ-
ლი, ბარტყი, ხიმტაკი, ადლი.

2. უბე ნ. ილია.

3. უბე ნ. ყურე.

4. უბე ნ. ჭიბე.

უბედითი ნ. უნებური.

უბედო ნ. უიღბლო.

უბედობა ნ. 2. უბედურება.

უბედურ ვარსკვლავზე დაბადებული
ნ. უიღბლო.

1. უბედურება ნ. დარდი.

2. უბედურება, უბედობა, უიღბლობა,
ჭირი, ვაი, ვაი-ვაგლახი, ვაება, ვაი-ვიში,
ვაში, ვაგლახი (ჭირსა და ვაგლახში ჩა-
ვარდნა), ვიანარობა, სიმწარე, საცოდა-
ობა, ლელი, შავსვიანობა, ნაჩრობა, იწ-
როება, ბედშეობა, ბედუქუღმართობა,
ბედნავსობა, ბედნავსულობა, ხართა,
ხათაბალა, ბალა, დარდუბალა, დავიდა-
რაბა, ცოდო-ბრალი (ცოდო-ბრალი დატ-
რიალა), ქაპანწყევტი, ხიფათი, შავი
დღე, შავი ბედი, ცოდვა დარტიალა,
მძიმე ხედი, მძიმე უღელს ეწვევა,
მარცხი, (სავალალო ამბავი) ბავთი.

ამისთვის ვიწვი, სახმილი
გულსა ეცხელა, ებავთა. შო თ ა.

ერის წყლული მაინდეს წყლულად,
მეწოდეს მის ტანჯვით სული,
მის ბედით და უბედობით
დამედაგოს მტკიცე გული. ილია.

საცოდაობის ლული იღვა გარშემო.
გ. ყიფშიძე.

უბედურებაში გახვევა ნ. ცოდვის ჩა-
დენინება.

უბედური ნ. უიღბლო.

უბედო, ტალიკი, შეუკახავი, უუნა-
გარო (ცხენი).

უბედო (კვერცხი), უმამლო, ნაფეტ-
კნი (ნაფეტქნზე დადებული).

უბინაო, უსახლკარო, მიუსაფარი,
უსაფარველო, უსვანო, უხეაიშნო, ან-
გალი, ცუდუღელა, დაღლარა, ავარა,
ცისანაბრად მყოფი.

უბირი ნ. უვიცი.

უბირობა ნ. უმეცრება.

1. უბიწო, უმწიკვლო, უხადო, წმინ-
და, ფაქიზი, ზნეობრივი, ზნეულები,
ნამუსდაცული ნ. აგრეთვე პატიოსანი.

2. უბიწო ნ. ქალწული.

უბნობა ნ. ლაპარაკი.

უბოდიშო ნ. უსირცხვილო.

უბოლოო ნ. უკედო.

უბორბტო ნ. 1. მშვიდი.

1. უბრალო ნ. ალალი.

2. უბრალო, სადა, მარტივი, ჩვეულებ-
რივი, საშინაო (საშინაო ტანსაცმელი და
სხვ.), ზოგადად სახმარა, ლიტონი.

ახლა მთელმა ხალხმა თავისი უტყუ-
არი განაჩენი წარმოსთქვა. განაჩენი პი-
რთუთუნელი, ლიტონი... ილია.

3. უბრალო ნ. ადვილი.

4. უბრალო ნ. 2. უმნიშვნელო.

5. უბრალო ნ. რიგიანი.

უბრალოდ ნ. გაუსამართლებლად.

უბრალო რამ ნ. წვრილმანი.

უბრალო ხალხის შვილი. ნ. მდაბიო.

უბრყვილო ნ. 2. სუფთა.

უბუბბულო ნ. უფრო.

უგამონაკლისოდ ნ. მთლად.

უგემო ნ. უგემური.

უგემურად ანთია ნ. 1. ბუტუბა.

უგემურად იწვის ნ. ბუტუბა.

უგემური, უგემო, ცული გემოსი,
უსიამოვნო, გემოდაკარგული, გამოფი-
ტული, აბედივით (აბედივით ვაშლი),
მტენარი (წყალი), ლუგუმი (უმარილო
რამ). ნ. აგრეთვე უმარილო.

მიხვდა რასმე ქვეყნასა
უგემურსა, მეტად მქისხა. შოთა.

არ რადმე მექაშნიკება
სიტყვა კოკლი და ლუგუმი. ვაჟა.

1. უგერგილო ნ. 1. ლიხი.

2. უგერგილო ნ. უნიჭო.

3. უგერგილო ნ. უმაქნისი.

1. უგვანი ნ. გონჯი.

2. უგვანი ნ. უღამაზო.

3. უგვანი ნ. უწმაწური.

4. უგვანი ნ. ცუდი.

1. უგვარო ნ. უნათესავო.

2. უგვარო ნ. ცუდი.

უგზო, უვალი, გაუვალი (გზა).

და გზა უვალი, შენგან თელილი,
მერანო ჩემო, მინც დარჩება.
ნ. ბარათ.

უგზო-უვალოდ ნ. უვალოდ.

უგზო-უვალოდ სიარული ნ. ხეტიალი.

1. უგი ნ. ცხვარი.

2. უგი ნ. ბერწი.

უგლარჯი ნ. 1. უსირცხვილო.

1. უგლიში ნ. სასირცხვილო.

2. უგლიში ნ. უსირცხვილო.

1. უგონო, გონებაშიხილი, გონება-
დაკარგული, უგრძნობელი, გრძნობადა-
კარგული, შესადარი, გრძნობაშიხილი,
გულშეწუხებული, ცოცხალ-მკვლარი,
ცნობაშიხილი.

2. უგონო ნ. უგუნური.

უგრებელი, შევიშანა.

უგროშკაპიკო ნ. უფულო.

უგუებელი ნ. უთავისი.

1. უგრძნობელი ნ. ფულკალი.

2. უგრძნობელი ნ. 1 უგონო.

უგრძნობლად დაცემა ნ. გულის წას-
გლა

სტუმრების მფლობელი ნ. შეურაცხყოფელი.

სტუმრების მფლობელი ნ. 1. აბუხან აფდუბა.

- 1. სტუმრების მფლობელი ნ. გულშაიფი.
- 2. სტუმრების მფლობელი ნ. დაუდევარი.
- 3. სტუმრების მფლობელი ნ. 2. უნიკო.
- 1. სტუმრების მფობელი ნ. გულქვა.
- 2. სტუმრების მფობელი ნ. მოუაზრებელი.
- 3. სტუმრების მფობელი ნ. 2. უნიკო.

- 1. სტუმრების მფობელი ნ. გულქვა.
- 2. სტუმრების მფობელი ნ. 2. მოუაზრებელი.
- 3. სტუმრების მფობელი ნ. 2. უნიკო.

- 1. სტუმარი ნ. გულქვა.
- 2. სტუმარი ნ. დაუდევარი.
- 1. სტუმარი ნ. უგუნებო.
- 2. სტუმარი ნ. უცხვირპირი.

სტუმარი ნ. სპეცის კეთება ნ. ზლაზენა.

- 1. სტუმარი ნ. გულგრილი.
- 2. სტუმარი ნ. მიწყენილი.
- 3. სტუმარი ნ. კუმტი.

სტუმარი ნ. დარდი.

სტუმარი ნ. მყოფი ნ. ავადმყოფი.

სტუმარი, უგულოდ, უნდობლად, გულგრილად, უხალისოდ, ნაძალადევად, ძალდატანებით.

სტუმარი ნ. ავადმყოფობა.

სტუმარი, უგონო, გონებაშიხილი, უპატივო, გიჟი, გადარეული, დამთხვეული, შეშლილი, ხელი, შლეგი, შლე, შმაგი, შერეული, სულთ ავადმყოფი, შერყეული, შერყილი. ნ. აგრეთვე 2. შტერი, გონებაჩლუნგი, ქვეის კოლოფი.

- 1. უდაბნო ნ. მონასტერი.
- 2. უდაბნო ნ. უკატური.

უდაბური ნ. უკატური.

უდაბური ტყე ნ. ტყე.

- 1. უდავო ნ. აუცილებელი.
- 2. უდავო, უცილობელი, მოუდევარი, დაურღვეველი, გაუბათილებელი, უსათუოდ, უთუო, უპატივი, ექვემდებარებული, უცილობელი, ღარი და ხაზი არ უნდა, რა ღარი და ხაზი უნდა? განუხრელი, მტკიცე, ურყევე, ლაპარაკი არ უნდა, ცხადია, ნათელია, ამჟამად, შეუძლომე-

ლი, უთემცაო. ნ. აგრეთვე აუცილებელი.

გაურჩელ კაცს წყალი წაიღებს, მამრა მოუვა! ამას დიდი ღარი და ხაზი არ უნდა. ილია.

- უდავო ნ. რასაკვირველია.
- უდანაშაულო ნ. ალალი.
- უდანაშაულოდ ნ. გაუსამართლებლად.

უდარდელად ცხოვრება ნ. კეთილდღეობა.

- 1. უდარდელი ნ. მოქიფე.
- 2. უდარდელი, უდარდო, უვაგბო, უნადლო, უზრუნველი, უპირველი, უშეპირველი, გულხალვათი, მხიარული, ნ.

აგრეთვე 2. მხიარული.

უდარდო ნ. 2. უდარდელი.

უდარობა ნ. ავდარი.

- უდასტუროდ ნ. დაუკითხავად.
- უდალი ნ. აღმართი.
- უდაგარი. ნ. უმდგრადი.
- უდაგას ნ. აქვს.
- უდეგი ნ. ხარმაკი.

უდედამამო ნ. ობოლი.

უდიდესი ნ. დიდი.

უდიერად ნ. თავდათავ.

- უდიერი ნ. ურიგო.
- უდიერება ნ. ჩიუტობა.
- 1. უდრეკი ნ. მკვიდრი.

- 2. უდრეკი ნ. 1. მტკიცე.
- 3. უდრეკი ნ. 2. შეურყეველი.
- უდრეკობა ნ. 2. ძალა.

უდროო, უხანო, ნადრევი, უქამო, უქამური.

უდროოდ ნ. ნადრევიად.

- უდროოდ დროს, ულაგოდ, ულაგო ალაგას, უადგილო ადგილას, წარამარა.
- უდრტვიწველად ნ. მორჩილი.
- უდღეო ნ. უდღეური.

უდღეური, უდღეო, დღენაკლი, დღენაკული (დღენაკული დიბადა).

უდბარი ნ. 1. ნამდვილი.

- უდბრო ნ. უბადლო.
- 1. უენო ნ. მუნჯი.
- 2: უენო ნ. უსიტყუო.

- ა. უენო ნ. 3. დაყურსული.
 უემზაკო ნ. გულუბრყვილო.
 1. უეცრად ნ. ანაზღად.
 2. უეცრად ნ. უცაბედად.
 უეპველად ნ. მართლა.
 1. უეპველი ნ. აუცილებელი.
 2. უეპველი ნ. ნამდვილი.
 3. უეპველი ნ. 2. უდავო.
 უეპველია ნ. რასაკვირველია.
 უვაებო ნ. უდარდელი.
 უვალი ნ. უჯბო.
 1. უვარგისი ნ. არაყეროვანი.
 2. უვარგისი ნ. უპაქნისი.
 უვის ნ. აქვს.

უვ ცო, განუეითარებელი, გამოუსვ-
 ლელი (უსწავლელი, უზრდელი, სხო-
 გიდობაში გამოუსვლელი), მოუქნელი
 (მოდი და შეასრულე ამ მოუქნელ
 ადამიანს ბრძანებას), უმეცარი, უცო-
 ღინარი,, უბირი, გაუნათლებელი, უწ-
 ვრთნელი, უსწავლელი, ბრყვი, რეგვე-
 ნი, მუღრეგი, ზურქეპარედ ნასწავლი,
 საყველპუროდ ნასწავლი, არაფერი გა-
 ეგება, ინჩინინჩი არ ესმის, ხეპრე,
 უწიგნური. მოძვ. უციო ნ. აგრეთვე
 2. უცოდინარი.

ეკადრე: „რა ვეადრო პასუხი
 მის ჩემგან მე უიცისა?“ შოთა.

უმეცარნიც ასე სჯიან,
 ფასი რისაც არ იციან... აკაკი.

შთაში უბირის კაცისაგან ისეთ რასმე
 გაიგებთ ჩვენს სახელოვან ისტორიულ
 მოღვაწეებზე, რომლის მსგავსს ვერც
 ერთი ისტორიკოს-არქეოლოგი... ვერ
 აღმოაჩენს. ი. ყ ა ზ ბ.

(მღივანი) რუსია, კაცო! ქართული ინ-
 ჩინბინჩი არ იცის. დ. ძ ლ დ.

- უენებელი, უზიანო.
 უენები ნ. გულგრილი.
 უზაბარი ნ. 2. აფთარი.
 1. უზადო ნ. 3. ნამდვილი.
 2. უზადო ნ. წუნდაუდებელი.
 უზაკველი ნ. გულუბრყვილო.
 უზაკველობა ნ. სიმართლე.

- უზალთუნი ნ. ორშაურიანი.
 უზამბარი ნ. 2. აფთარი.
 უზანგი, ავეჯანდი.

ავეანდიდან ფეხი დაუსხლტა და გა-
 გორდა მიწაზე. ა. ყ ა ზ ბ.

- უზაუნებს ნ. ცემა.
 უზარალო, წაუგებელი.
 უზარმაზარი ნ. დიდი.
 უზაში ნ. ასისთავი.

1. უზენაესი ნ. უმაღლესი.
 2. უზენაესი. ნ. ღმერთი.
 უზესთაესი ნ. უმაღლესი.
 უზევერელი, უმსტოვარი.

1. უზვი ნ. ბერწი.
 2. უზვი ნ. დედალი ცხოველი.
 3. უზვი ნ. დეკეული.
 1. უზიანი ნ. უენებელი.
 2. უზიანი ნ. წუნდაუდებელი.

უზმად, უზმოდ, უზმოზე, უხემსად,
 მშიერ გულზე, ჭერ პირში ლუქმა არ
 ჩამიდვია, ხემსი არ ჩამსვლია.

- უზმოდ ნ. უზმად.
 უზმოზე ნ. უზმად.

1. უზნეო ნ. უსირცხვილო.
 2. უზნეო ნ. უწმაწური.
 უზომიერო ნ. აულაგმავი.
 1. უზომო ნ. დიდი.
 2. უზომო ნ. უამრავი.
 3. უზომო ნ. უსაზღვრო.
 უზომოდ ნ. ფრიალ.

უზრდელად ნ. უპატივცემლოდ.

1. უზრდელი ნ. ბრიყვი.
 2. უზრდელი ნ. ურიგო.
 3. უზრდელი ნ. უწმაწური.

1. უზრუნველი ნ. დაუდევარი.
 2. უზრუნველი ნ. უდარდელი.
 უზღვრო ნ. უსაზღვრო.

- უზღუდო ნ. უსაზღვრო.
 უთაბაუთო ნ. უყაირათო.
 უთავაზა. ნ ცემა.

უთავაზოდ ნ. უპატივცემლოდ.
 უთავაზოდ დახვედრა ნ. უცხვირპი-
 როდ მიღება.

1. უთავბილო ნ. უწესო.
 2. უთავბილო ნ. უაზრო.

უთავბოლობა ნ. აბღაჯბდა.
 უთავადესი ნ. 2. თავადი.
 უთავსი, უგუეებელი, ხასიათშეუწყობელი, უემური, მორიდიებელი, ნავსი (მეტად ნავსი ადამიანია).
 უთანაგრძნობო ნ. გულქვა.
 უთანაზიარობა ნ. 4. მორიდება.
 უთანასწორობა, უტოლობა.
 1. უთანხმოება ნ. 1. დავა.
 2. უთანხმოება ნ. მტრობა.
 3. უთანხმოება ნ. 1. ჩხუბი.
 1. უთაური ნ. დაუღვეარი.
 2. უთაური, მოუზნადებელი, შეუგნებელი.
 უთაურობა ნ. 1. შეცდომა.
 უთენებლივ ნ. გათენებისას.
 უთვალადო ნ. უღამაზო.
 უთვალავი ნ. უამრავი.
 უთვალთმაქცო ნ. გულუბრყვილო.
 უთვალტანადო ნ. უღამაზო.
 1. უთვალღებო ნ. გულუბრყვილო.
 2. უთვალღებო ნ. პატიოსანი.
 3. უთვალღებო ნ. 2. პირუთენელა.
 უთვისო ნ. უნათესო.
 უთვისტომო ნ. უნათესაო.
 უთართოდვეელი. ნ. უშიშრო.
 უთუმცაო ნ. 2. უღავო.
 1. უთუო ნ. აუცილებელი.
 2. უთუო ნ. 1. ნამდვილი.
 3. უთუო ნ. 2. უღავო.
 1. უთუოდ ნ. მართლა.
 2. უთუოდ ნ. რასაკვირველია.
 უთქმელად ნ. ჩუმად.
 უთქმელი ნ. უსიტყუო.
 უთი ნ. 1. ვაი!
 უთლაჭო ნ. უღონო.
 უთმი ნ. 1. ვაი!
 უთარადო, უჭურველი, უსაჭურველო.
 უთმედო ნ. იმედდაკარგული.
 უთმედობა ნ. სასოწარკვეთილება.
 უთმედო ავადმყოფი ნ. მომაკვდავი.
 უთღბლო, ბედშავი, უბედო, ბედისაგან დაჩაგრული, ბედოვლათი, ბედდაცარული, გაბედითებული, უბედური, ავბედი, შავბედიანი, თვალბედითი; ბედგატულებული, ბედდაწყველი, ბედ-

ქმნილი, ბედუეეთური, ბედდამწვარი, ბედშეკრული, ბედწასელი, უსვეო, ბედლერი, ბედმლაშე, ბედკაული, მწარე ბედის პატრონი, ბედუელმართი, გაუბედურებული, უბედურ ვარსკვლავზე დაბადებული, ვაგლახიანი, შავღლიანი, შავსვიანი, წუთისოფელგატანჯული, წუთისოფელგაარმებული, საწუთროკაცუდებული, საწუთროდაბნელებული. ნ. აგრეთვე ბეჩავი, 2. უბედურება.
 ჩემი თქვი, რა ექნა ბედქმნილმან, მზე მიმეფაროს მი ცისა. შოთა.
 მე წელიწდამდის ბნელა ვქმნა საწუთრო-გატულებული. შოთა.
 უიღბლობა ნ. 2. უბედურება.
 1. უიღბრისი ნ. ამაყი.
 2. უიღბრისი ნ. სასიბრცხვილი.
 3. უიღბრისი ნ. უწმენკერი.
 უიღბრისობა ნ. თაკლი.
 1. უიავია ნ. აქვს.
 2. უიავია ნ. ფლობა.
 1. უიან ნ. შემდეგ.
 2. უიან, უკუ. ზერგიო.
 უიანა ნ. უიანასკნელი.
 უიანალი ნ. 2. საჭლომი.
 უიანასკნელ ნ. დასასრულ.
 1. უიანასკნელი ნ. საბოლოო.
 2. უიანასკნელი, უიანა, ბოლოღელი, ნაბოლარა, ნაბოლოვარი, კოვანდარი.
 1. უიანა ტანი. ნ. 2. საჭლომი.
 2. უიანა ტანი, სახსენე.
 უიან დაღვენება ნ. გადაკიდება.
 უიან დარჩენილი ნ. 2. ჩამორჩენილი.
 უიან დახევა ნ. უკუსვლა.
 უიან დახევიანება ნ. შეტევის მოგარიება.
 1. უიან მიტოვება ნ. 2. დაწინაურება.
 2. უიან მიტოვება ნ. 3. გაცილება.
 უიან მოვლება ნ. 2. დაწინაურება.
 უიან მოუხედავად ნ. სწრაფად.
 უიანონო, არაკანონიერი, კანონის საწინააღმდეგო, კანონით დაუწყებელი,

უსამართლო, უმართლო, არამი, ნა-
არმევი, უალამართლო.

საქონელი თუ პატრონს არა ჰგავს,
არამიანი.

უკანონოდ შობილი. ნ ნაბიკვარი.

უკარება ნ. კუჭტი.

უკაფი ნ. 3 ხელშეუხებელი.

1. უკაცრიელი ნ. უკაცური.

2. უკაცრიელი ნ. უწმინდური.

უკაცური, უკაცრიელი, უდაბური,
უბადური, უდაბნო, უშენი, უსავანო,
ხრიოკი, მიყრუებული, ყრუ, ყრუ ად-
გილი, უხვედრი, მიყარდნილი, მიყარ-
დნილი ადგილი, უადგილო ადგილას
მიყარდნილი, გადაკარგული ადგილი,
ჭურბმული, კაცის ქაჟანება არ არის,
არავინ ქაჟანებს, განმარტოებული, მიგ-
დებული, ბიამანი.

უდაბურნი და უგზონი,
უცხონი რამე არენი,
სადაცა ნახნის, დახოცნის
ლომ-ვეფხნი მოშამბნარენი. შოთა ა.

ამ უდაბურ ხრიოკ ველზე
უღმერთოდ რომ ტრიალებდი.

ი. გრიშ.

ის ციხე უადგილო ადგილას არის
მიყარდნილი. შ. არაგვი.

უკბილო, ლიფლიფა.

უკეთ, უკეთესად, უმჯობესად.

უკეთესად ნ. უკეთ.

უკეთესად მიჩნევა ნ. უპირატესობა.

უკეთესი ნ. 4. თავი.

უკეთესია ნ. უპირატესი.

უკეთესობა ნ. განკურნება.

1. უკეთილხმოვნო ნ. უსიამოვნო.

2. უკეთილხმოვნო ნ. შეუწყობელი.

უკეთუ ნ. თუ.

1. უკეთური ნ. 1. ავი.

2. უკეთური ნ. სიავაკე.

უკეთურობა ნ. სიავაკე.

უკვალოდ, კვალწმინდად, უგზო-უკვ-
ლად.

უკვდავ-უბერებელი ნ. დაუბერებელი.

უკვდავეყოფა ნ. გამარადისება.

უკიდურესად ნ. ფრიად.

უკიდურესი ნ. მეტი.

უკიდურესობა (უკიდურესობაში ჩა-
ვარდნა), კიდევანობა.

უკიოხავად ნ. დაუკიოხავად.

უკირიტიებს ნ. ბეჭითი.

უკლები ნ. მთელი.

უკლებლივ ნ. მთლად.

უკლებლივ ყველა ნ. ყველანი.

უკლი ნ. 2. სავესე.

უკლისად ნ. მთლად.

უკმარი, არასაკმარო, არასაკმარისი, ნაკ-
ლოვანი, არასრული, დაუმთავრებელი,
შეუსრულებელი, ვერ აუვა (მისი ქონება
მევეალებს ვერ აუვა). ნ. აგრეთვე ნაკ-
ლული.

უკმარობა ნ. ნაკლებობა.

1. უკმაყოფილება, გულნაკლულად
ყოფნა, გულნაკლულობა, დამდურება,
მომდურაეობა, მდურვა, სამდურავი,
გულძვირობა, გულის ზადი. ნ. აგრეთვე
უსამოყენება.

2. უკმაყოფილება. ნ. წუნწუნი.

1. უკმეხი ნ. ბრიყვი.

2. უკმეხი ნ. ტლანჭი.

3. უკმეხი ნ. უწმინდური.

1. უკმეხობა ნ. ველტრობა.

2. უკმეხობა ნ. უხეშობა.

უკნინესი ნ. უმცირესი.

1. უკუ ნ. უკან.

2. უკუ, უკუღმა, პირუკუ, პირუ-
კულმა, შებრუნებით, შებრუნებულად,
შექცეულად.

1. უკუგდება ნ. 1. დარღვევა.

2. უკუგდება ნ. შეტევის მოგერიება.

უკულო, უბოლო, კულა.

კულა ხალი ათვისთვის არ იყო, სხვას
ბუზებს უგერიებდარო.

ანდ.

უკუთქმა ნ. ჭარის თქმა.

უკუღმართი ნ. შექცევადი.

უკუშაჩვენებელი ნ. შექცევადი.

უკუშოქცევა ნ. უკუსვლა.

უკუმარჩობი ნ. 2. ჩამორჩენილი.

უკუხეთი ნ. სიბნელე.

1. უკუნი ნ. ბნელი.

2. უკუნი ნ. სიბნელე.

უკუხეთი უკუნისამდე ნ. მედამ.

უკურნებელი ნ. სასიკვდილო.

უკუსვლა, უკუმოკცევა, უკუწევა, დახევა (დახია), უკან დახევა, ზურგუკულმა სიარული, პირის ბრუნება.

1. უკუფენილი ნ. არეკლილი.

2. უკუფენილი ნ. ანარეკლი.

უკუქმედობა ნ. 1. წინააღმდეგობა.

უკუქცევა ნ. 2. დახევა.

უკუქცევალი ნ. შექცევალი.

უკუქცეული ნ. არეკლილი.

1. უკუღმა ნ. 2. პირიქით.

2. უკუღმა ნ. უკუ.

უკუღმართად მოსაგონებელი, ავად სახსენებელი.

1. უკუღმართი ნ. გაუტანელი.

2. უკუღმართი ნ. 2. წყეული.

უკუღმართი რწმენა ნ. წინაზრახვა.

უკუღმართი წელი ნ. ეამთა სიაცვ.

უკუწევა ნ. უკუსვლა.

1. ულაზათო ნ. ტლამაზო.

2. ულაზათო ნ. ულამაზო.

ულაილი ნ. კალაპოტი.

ულამაზო, უშნო, ულაზათო, უგვანი, ნასი, ართვალა, აფთვალადი, ბელეშა (ძალიან ბელეშა ქალია), გომბიო, უსანდომო, უთვალტანადო, უთვალადო, მიუზიდველი, ფეთხეში, უმარილო. წარმოუსადღევი, ბედსალი, ეამი, ირო ნ. კაროენა (ეს ქალიშვილი ნამდვილი კაროენაა), (ულაზათო, უსწორმასწორო კბილები) ნაფოტა კბილები, ნ. აგრეთვე გონჯი.

მით არ ჯერ ვარ ქმარსა ჩემსა, მკლე არის და თვალად ნასი. შოთა.

იმისთვის არ მობრძანდებით, რომ განდათ იმ გომბიოხთან დარჩენა და ქვა. ყაზბ.

ულამი ნ. ყიდვა.

ულამარაკოდ ნ. ჩემად.

1. ულაყი ნ. მამალი ცხოველი.

2. ულაყი ნ. მაკინტალი.

1. ულაყი ნ. ცხენი.

1. ულეველი ნ. 1. დაუმრეტელი.

2. ულეველი ნ. 2. უამრავი.

1. ულევო ნ. 1. დაუმრეტელი.

2. ულევო ნ. უშირო.

ულეველი ნ. 1. დაუმრეტელი.

ულევამი (მამაკაცისა), ფოჩი, პწყალი (მცენარისა), საწერტელი (მწერისა).

ულმობელი ნ. გულქვა.

ულორთა ნ. კალაპოტი.

ულტობი ნ. წყალგაუმტარი.

ულუყმაპურო ნ. ღარიბი.

ულუყმო ნ. ღარიბი.

ულუჰაპა ნ. წინაპარი.

ულუსი ნ. 1. ბზო.

ულუფა, კრძი, არშოვი, არჩივი, წილი, ხყედრი, სარჩო, როქიკი.

ქვა გუყაუნ როქიკი თქვენი. ოთხ.

უმავალითო ნ. უბადლო.

უმადლო ნ. 2. უნიჭო.

უმადლობა, უმადურობა, ამაგის დაუფასებლობა, სიყეთის დაუნახაობა, გვეს ევარჯირთ მოუგებ, დაწიხვლა (ყველაფერს წიხლავს), დაფოლება (ყველაფერს აფოლებს).

უმადო, მადადაკარგული. კრიპაშეკრული. ნაზი მკამელი, კიყნია, ქამის იმტაზე არ არის.

უმადური ნ. დაუნახავი.

უმადურობა ნ. უმადლობა.

1. უმალ ნ. სწრაფად.

2. უმალ, უწინა, უწინამც (უწინამც, დღე გაუქრება).

უმამლო ნ. უბეჭდო.

უმამლო, უმინაწყლო, უადგილმამულო. ნ. აგრეთვე ამბოყარი.

უმანყო, უბიწო, უმწიკვლო, ქალწული.

1. უმართებულო ნ. 1. ურიგო.

2. უმართებულო, არასწორი, მცდარი, შემცდარი, არაჯეროვანი, არამართებული.

უმართებლობა ნ. სიციხვილი.

უმართლო ნ. უკანონო.

უმართლობა, უსამართლობა, ურჯუ-

ლოება, სიმრდე, ტყუილი, სიყალბე, ცრუობა.

1. უმარილო (უმარილო საკმელი), ლეგემი, მტენარი (მტენარი წყალი), უარძანიყო, უარზანიყო.

2. უმარილო ნ. უღამაზო.

უმარული, ფერუმარული, შუშტაკი.

უმაქნისი, არადმაქნისი, არაფრის

მაქნისი, უქნარა, გამოუსადეგარი, ცდასაყრელი, გადასადები, მწუობრიდან გამოსული, მოუხმარებელი, უვარგისი, უხმარი, ურგები, ურგი, ხელფურელი, ხელმოცარელი, გასაცუდარი, დასაწუნი, უსარგებლო, გრომ-კაპიკად არა ღირს, უღირალი, ბოლომოღებელი, წყალწადებელი, უნიათო, უღიმღამო, ღვთის გლახა, დაბღური, დონდლო, ლაყე, უმნო, უფზო, უნიათო. ნ. აგრეთვე ცუ-ღი და ამაო.

სადაცაა წალეკავს (ხიდს) მტკეარი, როგორც ქიშკრას მომავლისთვის მოუხმარებელს. ჯ. გამს.

უმადლესი, უხენაესი, უმთავრესი. უმადლესი საზოგადოება ნ. 2. დიდ-კაცობა.

უმაწივრო ნ. უყუათო.

უმღვრადი, უღვარი, მერყევი, რყევალი, რხევალი, მერხევი, გაუბედავი, წაჭექ-უაუჭექობას ეწევა.

უმეზობლო ნ. კუშტი.

უმეთვალყურო ნ. უპატრონო.

უმეტეს ნ. უფრო.

უმეტესად ნ. მეტწილად.

უპეტეს უმთხვევაში ნ. მეტწილად.

უმეტესობა ნ. უმრავლესობა.

უმეტეს წილად ნ. 1. მეტწილად:

უმეტნაკლებო ნ. თანაბარი.

უმეტნაკლებოდ ნ. სწორედ.

უმეშვეო ნ. უშუალო.

უმეშვეოდ ნ. პირდაპირ.

უმეცარი ნ. უციცი.

უმეცრება (სრული უმეცრება გამო-ჩინა), უციცობა, უცოდინარობა, არ-ცოდნა, უბირობა, უსწავლელობა.

უმზიფო. უმარილო-არარილო.

უმეხსიერო ნ. გელმეიწყი.

უმზრახად ნ. ჩუმაღ.

უმთავრესად ნ. მეტწილად:

1. უმთავრესი ნ. უმაღლესი.

2. უმთავრესი, უპირველესი, თავიდათავი, უწარჩინებულესი, უმნიშვნელოვანესი, ძირითადი, (წამყვანი მე-ურნეობა რაიონში).

თავიდათავი მოქმედი ძალა... მინი-კაცის მხნეობაა. ილია.

3. უმთავრესი ნ. 14. თავი.

უმი ნ. 2. ნეღლი.

უმიზლო ნ. უფასო.

უმიზეზო ნ. ამაო.

1. უმიზნო. ნ. უზარო.

2. უმიზნო ნ. ამაო.

1. უმიწაწყლო ნ. ამბოკარი.

2. უმიწაწყლო ნ. უმაბულო.

უმკვიდრო ნ. უკატურო.

1. უმნიშვნელო, კნინი, მცირეოდენი, ცოტა, ცოტა რამ, მცირე, ბუჩული, მცირერიცხოვანი, თითებზე ჩამოითვლება, არად მისაჩნევი, რაღაც (რაღაც ორი-ოღე გროში ჰქონდა), პირის ქარად არ ჰყოფნის, ბეწვისოღენა, ერთი ბეწვა, ერთი ბეწო, თითზე გადასახვევი (თითზე გადასახვევი ნუარიც არ აქვს). სას. ჩემი ავღალიდები კატას აეკიდებაო. ნ. აგრეთვე პატარა.

2. უმნიშვნელო. უბრალო, მცირემნიშვნელოვანი, მცირეფასეული, მცირეფასიანი, ყურადღების ღირსი არ არის, არააჯულისხმიერო.

უმნიშვნელოვანესი ნ. უმთავრესი.

უმოგებო ნ. უსარფო.

უმოქმედო, უძრავი, უსიცოცხლო.

უმორჩილობა ნ. ჭიუტობა.

უმოწყალო ნ. გულქვა.

უმრავლესობა, უმეტესობა.

უმრწმენი ნ. პატარა.

1. უმსგავსი ნ. გონჯი,

2. უმსგავსი ნ. უმწაწკრი.

უმტოვარი. ნ. უხვერელი.

უმტვერო ნ. თეთრი.

უმტკივნელო (უმტკივნელო), უტკო

ვარი, აუტკივარი (აუტკივარი თავი რად უნდა აიტკიო?).

უმფარველო ნ. უქომაგო.

უმჭისო ნ. გლუ.

უმცირესი, უწვრილესი, უკინნესი.

უმცროხი ნ. პატარა.

უმძრახად ნ. ჩუმად.

უმძრახად ყოფნა ნ. 1. ჩხუბი.

უმძრახი, უბარი.

1. უმწეო (აზრი, საბუთი), უშინაარსო, უსუსური.

2. უმწეო ნ. ბეჩაფი.

3. უმწეო ნ. უქომაგო.

4. უმწეო ნ. ღარიბი.

1. უმწიკველი ნ. პატიოსანი.

2. უმწიკველი ნ. უმანკო.

3. უმწიკველი (სახელი, ცხოვრება, საქციელი და სხვ.), შეუბლაღავი, შეუბილწავი, შეუღახველი, შეუმწიკველი, შეურცხვენელი, შეუგინებელი. ნ. აგრეთვე პატიოსანი.

უმწიფარი ნ. მკვანე.

უმჭობესად ნ. უქეთ.

უმჭობესი ნ. 4. თავი.

უმჭობესია ნ. უპირატესი.

უმჭობესად შერაცხვა. ნ. უპირატესობა.

უნაგირის დადგმა ნ. შეკაზმვა.

უნათესაო, უთვისტომო, უთვისო, უგვარო, უჩიშო, უსახლისკაცო, მწირი, ტლუ. ნ. აგრეთვე 1. მართო.

ღამის მეხრე ვარ, ტლუ ბიკი, ნაბაღში გახვეულია. რ. ე რ ი ს თ.

უნაკლო ნ. წუნდაუღებელი.

უნაკრტენო ნ. უფრთო.

უნაღეჭო, უწვიშო, უწალო, მშრალი (მშრალი ზამთარი).

მშრალი, უნესტო, უღრუბლო საღამო შემოდგომისა კურტასკ კი ფეხს ააღმევიანებდა და გარეთ გამოაბედღინებდა.

• ღ ი ა •

უნამღვილო ნ. არაბუნებრივი.

1. უნამუხსო ნ. მრუში.

2. უნამუხსო ნ. უსირცხვილო.

უნარი ნ. 3. სარისტა.

უნარიანი ნ. ნიკიერი.

უნაპირო ნ. უსაზღვრო.

უნახი ნ. უსირცხვილო.

უნაფქო ნ. უსაფქეავო.

უნაღვლო ნ. უღარდელი.

უნაღვლოდ ცხოვრება ნ. კეთილდღეობა.

1. უნაყოფო ნ. აშო.

2. უნაყოფო ნ. ბერწი.

3. უნაყოფო ნ. უბარაქო.

4. უნაყოფო, მომცდარი, ავრები, (უნაყოფო ვაზი) ავრები, (უტარო სიმინდი) ელევენდი, ნ. აგრეთვე 1. ცარიელი.

სულ მატრია ჩემი დღენი, არასოდეს არ მამღერა, ვით ბოლოკი, მქნა ავრები, ამაჩოყა, ამაღერა. დ. გ უ რ.

5. უნაყოფო ნ. მწირი.

უნამუხსო ნ. უსირცხვილო.

უნაცვალგებო ნ. უფასო.

1. უნახავი ნ. წარმოუდგენელი.

2. უნახავი ნ. ხაში.

უნაა ნ. ჰმართებს.

1. უნდილი ნ. გულგრილი.

2. უნდილი ნ. მკვანე.

უნდო ნ. 1. ექვიანი.

უნდობელი ნ. ექვიანი.

უნდომელი ნ. უსიამოვნო.

უნდომი ნ. უსიამოვნო.

უნდომლად ნ. უგემურად.

უნდომო ნ. გულგრილი.

უნე ნ. ცხენი.

უნებართვოდ ნ. დაუეთხავად.

უნებისყოფო, უნებო, სუსტი, ლობი, ღონდლო, უხასიათო, ღამბი, ლობიო კაცი.

უნებლიე ნ. უნებური.

უნებლიეთი ნ. უნებური.

უნებო ნ. უნებისყოფო.

უნებურად თქმა ნ. წამორიშვა.

უნებური, უნებლიე, უნებლიეთი, ძალაუნებური, არანებისმიერი, ანგარიში-უცემელი, შეუგნებელი, უბედითი.

ათროლებულის თითებით საკინძს მისწვდა და ანგარიშშიუცემლად ჩამოწყვიტა. ა. ყ ა ზ ბ.

უნელგებელი (უნელგებელი ცეცხლი), უქრობელი, გაუქრობელი.

უნიადაგო ნ. უსაბუთო.

1. უნიათო ნ. უმაქნისი.

2. უნიათო. ნ. უდონო.

უნიფხო ნ. ღარიბი.

1. უნიჟო, უაზრო, აზრის უქონელი, კუჩანაკლები, გამოთაყვანებელი. ნ. აგრეთვე შტერი, მოუაზრებელი და გონებაჩლუნგი.

2. უნიჟო, უგერგილო, უუნარო, უგულსხმო, უგულსხმიერი, უგულსყურო, არაფრის ნიკი არა აქვს, არაფერი ვარგა, უმადლო.

უნუგეშო ნ. უსიხარულო.

უნჯი ნ. განძი.

უოჯახო, უოლოშვილო,

უპასუხო ნ. უსიტყვო.

უპატივცემლოდ. აგდებულად, უთავაზოდ, ბრიყვულად, უზრდელად, პატივმიუცემლად, შეურაცხყოფით.

უპატივებელი ნ. მიუტყევებელი.

უპატიობა ნ. 1. სირცხვილი.

უპატიოდ ხსენება ნ. გინება.

უპატიოსნება ნ. სირცხვილი.

1. უპატიოსნო ნ. არაკეთილსინდისიერი.

2. უპატიოსნო ნ. სასირცხვილო.

უპატიოსნო გზით განდიდებული ნ. მღვდროვე.

უპატიურობა ნ. სირცხვილი.

უპატრონო, უმეფალყურო, მოუვლელი, ოხერი, ოხერ-ტიალი ოყრაცი, თავის ანაბარად მიგდებული, ღვთის ანაბარად მიგდებული, ტიალი, ვერანი, მუდრეგი, დაუშუშაგებელი, (უპატრონო და მიგდებული ადგილი) ტრამა, (უპატრონოდ, ოხრად დარჩენილი მამული) ბეთალმანი, (უპატრონო ოთხფეხა საქონელი) ირაო, გაღატან. რა ბრალსავეთ დაეხეტები?

არ დამეხსნები, გაგისდი ქალაქსა, ვითა ტრამასა. შოთა.

ტიალ სიერცეში ოხრად ვნახე ბნელი უფსკრული. ილია.

შე ოყრაცი, ოთარანთ ქერივი დედაა შენი, მამაა თუ მოვალეა!.. ილია.

აი, შე ვერანავ; შენაა შ. არაგვი.

გულს რამდენს უქლავს ალალ კაცს. წუთისოფელი ვერანი! ვაჟა.

რად მტანჯავ, ბეთალმანო, ტყვიამც გეცემა მწარეა! ვაჟა.

უპირატესად ნ. მეტწილად: უპირატესი, საუპირატესო, უპირანი (იმაზე უპირანი), სამჭობინო, სჯობს, უმჭობესია, უკეთესია, სას. შაჰირ.

უპირატესობა, უადრესობა, წარჩინებულება, ჩინებულობა, გასწრება (უსწრებს), კარობა (სჭარობს), მეტობა, განსაკუთრებული უფლება, უმჭობესად შერაცხვა, უკეთესად მიჩნევა, უადრესობა (უადრესობს, უადრესობა აქვს), აღემატება.

ვარდი თუ განმეს, ეგრეცა გემართებს მისივე ჭერობა, მისივე ჰმეტობს ყოველსა სული და ტურფა ფერობა. შოთა,

უპირატესობის მიცემა ნ. 2. გამორჩევა.

უპირველესად ნ. მეტწილად.

უპირველესი ნ. უშთავრესი.

1. უპირველეს ყოვლისა ნ. უწინარეს ყოვლისა.

2. უპირველეს ყოვლისა ნ. მეტწილად.

1. უპირისწყლო ნ. გაუტანელი.

2. უპირისწყლო ნ. უსინდისო.

უპირო ნ. გაუტანელი.

უპირობის ქარიშა ნ. პირგასამტეხლო.

1. უპოვარი ნ. 1. გლახა.

2. უპოვარი ნ. ღარიბი:

3. უპოვარი ნ. უშიშო.

- უპრიანი ნ. უპირატესი.
- უპუ ნ. გამოძახილი.
- უპურობა ნ. შიშვილობა.
- უჟამო ნ. უღროო.
- უჟამური ნ. უღროო.
- უჟვენი ნ. განუშტევი.
- 1. უჟმური ნ. ავადმყოფობა.
- 2. უჟმური ნ. უთავსი.
- 3. უჟმური ნ. 2. მაჯლაქუნა.
- 1. ურა ნ. ლაჩარი.
- 2. ურა ნ. ცხენი
- ურაკაარაკი ნ. ასპარეზი.
- ურგები ნ. უმაქნისი.
- ურგებობა ნ. ამოება.
- ურგი ნ. უმაქნისი.
- ურდავი ნ. უამრავი.
- 1. ურღბ ნ. ბრბო.
- 2. ურღო ნ. ჭარი.
- ურღული, საძალნი, საყვალთი.

გაჭაგრებულმა ხელი გაავლო კარების ურღულს. ა. ყ ა ზ ბ.

- ურემი ნ. ურიკა.
- 1. ურვა ნ. დარდი.
- 2. ურვა ნ. ზრუნვა.
- 3. ურვა ნ. კეშანი.
- ურვადი (ურვათი), მარი, ქებინი.
- ...ურთ ნ. ...თან.
- ურთიერთდამოკიდებულება ნ. ურთიერთობა.

- ურთიერთშეხმაურება ნ. დაძახება.
- ურთიერთის გესვლა ნ. ქიშპი.
- ურთიერთის ჩხვლეტა ნ. ქიშპი.
- ურთიერთკავშირი ნ. ურთიერთობა.
- ურთიერთობა, ურთიერთკავშირი, ურთიერთდამოკიდებულება, დამოკიდებულება, მიმართება, განწყობა, მისვლა-მოსვლა, მიმოსვლა, სიარული.

გაცნობისთანავე შემეყვარა... ხშირი მიმოსვლა გვქონდა ერთმანეთთან. 2 ა რ ა გ ე.

ყველგან კაცმა წინ სამართალი უნდა გაიმძღვაროს და ყოველს თავის მოქმედებას, ერთმანეთში განწყობას და მო-

თავსებას სამართალი უნდა სათავედას ქონდეს. ი ლ ი ა.

ურთიერთობის გაბმა, უკავშირის დაქერა, შეკავშირება, დაკავშირება (ერთმანეთს დაუკავშირდნენ), მიწერ-მოწერის გამართვა, ერთმანეთში მიმოწერის წარმოება, ურთიერთობის დაქერა (დამყარება), მისვლა-მოსვლა.

(გზების) დანიშნულება ის არის, რომ მწარმოებელს ბაზარი დაუახლოვოს, ბაზარში მისვლა-მოსვლა არ გაუქიროს. ი ლ ი ა.

- ურთიერთობის დაქერა ნ. ურთიერთობის გაბმა.
- ურთიერთშორის ნ. ერთმეორეს შორის.
- ურთიერთშორის მკვახე ლაპარაკი ნ. ქიშპი.

ურიასტანი ნ. პალესტინა.

- 1. ურიგო, უზრდელი, უთავაზო, უმართებლო, უკადრისი, არასაკადრისი (არასაკადრისი -საქციელი). თავდაუქერელი, თავაშეგებული, თავზეხელაღებული, ავარდნილი, ავარდნილ-დავარდნილი, უხამსი, უდიგრი. ნ. აგრეთვე თავშეუყავებელი.

აბა რალა რიგის მიცემა შეუძლიან ჩემისთანა ავარდნილ-დავარდნილ კაცს! ა. ყ ა ზ ბ.

- 2. ურიგო ნ. უწესო.
- ურიგო არ არის (არ იქნება) ნ. 4. კარგა.
- 1. ურიდალი ნ. უსირცხვილო.
- 2. ურიდალი ნ. უშიშრი.
- 1. ურიდი ნ. უსირცხვილო.
- 2. ურიდი ნ. უშიშრი.
- ურიკა, მაზიდა, ურკეში.
- 1. ურიოშო ნ. 3. ნამდვილი.
- 2. ურიოშო ნ. სუფთა.
- ურისხველი ნ. შვედი.
- ურიცხვი ნ. უამრავი.
- 1. ურმანი ნ. უღრანი.
- 2. ურმანი ნ. ტყე.

- ურმეული ნ. ზინი.
- ურმის მანა ნ. კალი.
- ურო, ხვედა, (ხისა) სანგი.
- ურტყამს ნ. ცემა.
- უროკო ნ. გლუ.
- ურუხიანი ნ. ჩიშანი.
- ურკო, კილიკი, დოლა.
- ურღვევი ნ. მკვიდრი.
- 1. ურყევი ნ. მკვიდრი.
- 2. ურყევი ნ. 1. მტკიცე.
- 3. ურყევი ნ. 2. შეურყეველი.
- 4. ურყევი ნ. უდავო.
- ურყეობა ნ. 1. ძალა.

ურჩი, გაუგონარი, შეუპოვებელი (შე-
უპოვარი), აჯამი, თავის ნათქვამი, თავ-
ნება, დაუმორჩილებელი, დაუყოლი-
ებელი, თავაქალა, უღირსი, უწესო, ატე-
ხილი (სამგლე გოჭვიით), თავგასული,
თვითრჩულა, თავქეიფა, თავისნება, და-
უოკებელი, მოუთვინიერებელი, კერ-
პი, თავისწევრა, ხასიათმოუტეხელი.
ნ. აგრეთვე ჭიუტობა.

უყურეთ თავაქალასა,
კურო არჩია მამასა ხ ა ლ ხ.

ამპარტავანიც ვიყავი: თავქეიფა ყეი-
ნით ყველას ვწუნობდი. დ. შენ გ.

დაჰქროლავს მთა-გორს
სიო თავნება. ო. გ რ ი შ.

- ურჩობა ნ. ჭიუტობა.
- 1. ურჩხული ნ. გველეშაპი.
- 2. ურჩხული ნ. გონჯი.
- 3. ურჩხული ნ. სასტიკი.

- ურცხვი ნ. უსიტცხვილო.
- 1. ურწანი ნ. ბერწი.
- 2. ურწანი ნ. ღედალი ცხოველი.
- 1. ურწმუნო ნ. გველი.
- 2. ურწმუნო ნ. 1. ეკვიანი.

3. ურწმუნო, ურჯულო, უსჯულო,
სარწმუნოების გარეგანი, ქაფარი, ბა-
სურმანი, ბუსურმანი. სას. გიაური.

მოღით, გიაურებო, ამკაფეთ, რაღას
უყურებთ? ა. ყ ა ზ ბ.

ურჯული ნ. სასტიკი.

- ურჯული ნ. 3. ურწმუნო.
- ურჯულობა ნ. უმართლობა.
- უსაბუთო, დაუსაბუთებელი, ზერეღე,
დაუმტკიცებელი, დაუმოწმებელი, უსა-
ფუძელო, არასაფუძელიანი, უნიადაგო,
ლიტონი (ლიტონი სიტყვა, განცხადე-
ბა და სხვ.), შეთხული, გამოწავონი,
მოგონილი, მოჩმახული, ზეპირად აღე-
ბული, ფუჰი. ნ. აგრეთვე აბდაუბდა.

ამ შემთხვევაში პასუხად ზომ ცარი-
ელი ლიტონი სიტყვა უნდა იყოს, და
ცარიელი სიტყვა რა თამასუქია. ი ლ ი ა.

- 1. უსაზომო ნ. უამრავი.
- 2. უსაზომო ნ. უსაზღვრო.
- 1. უსავანო ნ. უბინაო.
- 2. უსავანო ნ. უკაცური.
- უსაზო ნ. უაზრო.

1. უსაზღვრო, უზღვრო, უზღუდო,
საზღვარდაუღებელი, განუსაზღვრელი,
უნაპირო, შეუზღუდავი, თვალუწვდე-
ნელი, თვალშეუღვამი, უზომო, უსაზო-
მო, გარემოუცველი.

... და თვალშეუღვამ მწვერვალის
თავზე
მოჩანს მშვენება ჭერ არანაშული.
ო. ა ბ ა შ.

- 2. უსაზღვრო ნ. დაუსაბამო.
- 1. უსათნო ნ. ავი.
- 2. უსათნო ნ. 1. უსიამოვნო.
- 1. უსათუო ნ. აუცილებელი.
- 2. უსათუო ნ. უდავო.
- 3. უსათუო ნ. 1. ნამდვილი.
- უსათუოდ ნ. მართლა.
- უსალამო ნ. კუშტი.

უსალამოდ, გამოუთხოვრად, დაუმშვი-
დობებლად.

- უსამართლო ნ. უკანონო.
- უსამართლობა ნ. უმართლობა.
- უსანაოო ნ. ღარიბი.
- უსანდომო ნ. უღამაზო.

- 1. უსარგებლო ნ. უმაქნისი.
- 2. უსარგებლო ნ. უსარფო.
- უსარვაგო ნ. მფლანგველი.
- უსარფო, უმოგებო, გამოუტრინი, არა-

ხელსაყრელი, უსარგებლო, ხელს არ მადლეს.

- უსარკველო ნ. თავდაუხებრავი.
- უსასობა ნ. სასოწარკვეთილება.
- უსასოი ნ. იმედდაკარგული.
- 1. უსასრულრ ნ. 1. დაუსრულებელი.
- 2. უსასრულო ნ. 2. დაუსაბამო.
- 3. უსასრულო ნ. 3. დაუსრულებელი.
- უსასრულოდ ნ. მუდამ.
- უსასყიდლო ნ. უფასო.
- უსაფარველო ნ. უბინაო.
- უსაფრთხოება ნ. უშიშროება.
- უსაფუძვლო ნ. უსაბუთო.
- უსაქმო ნ. მოცილილი.
- უსაქმოდ მოყალიბე ნ. ზარმაცი.
- უსაქმოდ მოხეტიალე ნ. ზარმაცი.
- უსაქმოდ ყილი ნ. ცუდაობა.
- უსაქმოდ წაწალი ნ. ცუდაობა.
- უსაქმოდ ხეტიალი ნ. ცუდაობა.
- უსაქმური ნ. ზარმაცი.
- უსაქმურობა ნ. ცუდაობა.
- უსაქონლო ნ. ღარიბი.
- უსაქციელი ნ. უწმაწური.
- უსაფქვევო, უფქვილო, უნაფქო.
- უსაყვარლესი ნ. საყვარელი.
- უსაშიშრობა ნ. უშიშრობა.
- უსაჩინო ნ. შეუმჩნეველი.
- უსაძოვრო, უბალახო.
- უსაწმისო ნ. მელოტი.
- უსაწყისო ნ. დაუსაბამი.
- უსაქურველო ნ. უიარაღო.
- უსახლისკაცო ნ. უნათესაო.
- 1. უსახლკარო ნ. ამბოკარი.
- 2. უსახლკარო ნ. უბინაო.
- უსახსრო ნ. უფულო.
- 1. უსახო ნ. გონჯი.
- 2. უსახო ნ. უბაღო.
- უსახური ნ. გონჯი.
- უსვეო ნ. უიღბლო.
- უსვიანო ნ. უსირცხვილო.
- უსიაშო ნ. 1. უსიამოვნო.
- 1. უსიამოვნება ნ. მტრობა.
- 2. უსიამოვნება ნ. ჩხუბი.
- 3. უსიამოვნება, წყენა, გულის დაკლება, გულის ჭავრი, გულის ზადი, გულნატკენობა, დანადგლიანება, სამღუ-

რავი, მდგრავა, სიმწარე, საწყენად დარჩენა (საწყენად დარჩა), ჩათუთქვა (გული ჩამეოთქვა), გულს დააყლდა, გული ეტყინა, გულნაკლული დარჩა, გული დასწყდა. ნ. აგრეთვე უძიყოფილება.

ამოდ მიყო სიამისა
სიმწარითა დანადგლება. შოთა.

აღხინა გული, წყლულ-დაჯაგული.
ბეს.

შვილს გუნება ეცვალა, უფრო დაღვივრებია, უფრო გული დაიხურა, უფრო ჩაიკეტა, უფრო დანადგლიანდა. ილია.

სამატიო კაცები ხართო და გულს ვერც ერთს ვერ დაგწყვეტთო. აკაკი.

1. უსიამოვნო, უსიამო, უსათნო, ამაზრზენი, არასასიამოვნო, არასასურველი, არასანატრელი, უნდომი, უნდომელი, გულმიუხავალი, უარყოფითი; აუტანელი, გაუსაძლისო, არაკეთილხმოვანი, ყურისათვის არასასიამოვნო, მკისე, მოსაწყენი.

ტყვია ჩვამს იზამს მკისესა. ვაჟა.

- 2. უსიამოვნო ნ. უგებური.
- 1. უსიერი ნ. ტყე.
- 2. უსიერი ნ. უღრანი.
- უსიკვდილოდ ნ. მართლა.
- 1. უსინათლო ნ. ბრმა.
- 2. უსინათლო ნ. ბნელი.
- უსინდისო ნ. უსირცხვილო.

უსირცხვილო, ურცხვი, ურიდო, ურიდალი, მოურიდებელი, სარიდალი, უნამუსო, უსინდისო, უპირისწყლო, უნამურო, უსვიანო, უბოდიშო უტიფარი, უგლიმი, ნამუსგარეცხილი, ნამუსგაყიდულა, ნამუსდაკარგული, ნამუსზე ხელადებული, სინდისგარეცხილი, უნასი, უზნეო, ზნედაცემული, ზნედაკარგული, ზნეწამხდარი, მუზღგარეცხილი, უშვეარი, პირშავი, ადვირახსნილი, გარყვნილი, გაფუქებული, გათახსირებული, თავაშვებული, თავაწყვეტილი, ლაგამაწყვეტილი, შეუბოვარი, წამხდარი, ბიწიერი,

თახსირი, ბილწი, პილწი, შუბლისძაფვა-
წყვეტილი, ლირფი, ლირწი, ლირბი,
ლაგამახსნილი, ლაგამაშვებელი, ლა-
გამაყრილი, ლაგამწამოყრილი, არგალი,
უწმინდური, არაწმინდა, ხელიდან წა-
სული, საძაგელი, ნამარდი, საზიზღარი,
სულმდაბალი, ბედასლი, წმიდად არა-
ფერი მიაჩნია, შუბლის ძარღვი არ
აუტოკდება. სას. სალახანა (აი, შე
სალახანავ, შენა!) ლილა გასტყუთი.
კინტო. ვადატ. მოლოკილი, ნ. აგ-
რეთვე არაკეთილსინდისიერი და ბილწი.

შენგან ჩემი სიყვარული
ამით უფრო გაამყარე,
რომე დამხსნა შექვირება,
ეშმა ბილწი ასამყარე. შოთა.

თვითონ მტერიც კი შედრკა, გაოცდა,
მტერი უგლიში, ხარბი, მზაკეარი.
ი. გ რ ი შ.

კინტო უკანასკნელი დროის მცხოვრე-
ბია... ვაქსუებული, დაღლარა, თახსირი.
ი. უ რ ი შ.

1. უსიტყველი ნ. 1. აუწერელი.

2. უსიტყველი ნ. უსიტყვო.

უსიტყვო, უსიტყველი, უენო, ჩუმი,
გაჩუშებული, უთქმელი, მდუმარე, სი-
ტყვაძუნწი, უუბარი, გაუჩიებული, სი-
ტყვაშეუბრუნებელი, სმამოუღებელი,
ენადაცული, ენაშენახელი, ენაჩეარ-
დნილი, პირდაცული, პირშენახელი,
კრინტაწყვეტილი, კრინტაუღებელი,
პირზე კლიტედადებული, პირში წყალ-
დაგუბებული, კრიკაშეკრული, გაჩქურგ-
ბული, უპასუხო, გამოუთქმელი, უძრახ-
ველი. ნ. აგრეთვე მშვიდი და 2. და-
ყურსებული.

იმ ენაჩეარდნილმა ადგილმა გაიხმა-
ურა. ილია.

უსიტყვოდ ნ. ჩუმიად.

უსიყვარულო ნ. გულგრილი.

1. უსიცოცხლო ნ. გულგრილი.

2. უსიცოცხლო ნ. ღობი.

3. უსიცოცხლო ნ. უმოქმედო.

4. უსიცოცხლო, ნ. უმოქმედო.

4. უსიცოცხლო, მშრალი, გამოუტიტუ-
ლი.

ბიზანტიაში... უფრო მშრალია და
ცივი ცხოვრება. შ. დაღ.

უსისარულო, გაუხარელი, მოუღწენე-
ლი, უწეგბელი, ბნელით მოცული. ცხოვ-
რება, უნუგვეზო, გულდაწყვეტილი, დარ-
დაუქარკვებელი, ნ. აგრეთვე მოწყენი-
ლი.

უსმი ნ. 2. ყრუ.

უსპობი ნ. მოუსპობელი.

უსრული ნ. 1. შეუსრულებელი.

უსტა ნ. ოსტატი.

უსტაბაში ნ. ოსტატი.

1. უსტარი ნ. ბრმა.

2. უსტარი ნ. წერილი. —

უსუარა ნ. 3. ჩვილი.

უსულადო ნ. მკედარი.

უსულგულო ნ. გულქვა.

უსული ნ. ლამაზი.

უსულიანი ნ. ლამაზი.

უსულო ნ. მკედარი.

უსუნთქებლივ ნ. ანაზღად.

უსურვანი, კრიკინა («ველური ყურ-
ძენი» — საბა), ბაბილო, გარეული
გასი.

უსურვანი ინაბეზოდა. ა. ყაზბ.

ზოგ ადვილს ტყის ვენახს (ვახს) ბა-
ბილოსაც ეძახიან. შ. არაგვ.

უსურმაგი ნ. ჰამად უვარგისი.

1. უსუსური ნ. უმწურო.

2. უსუსური ნ. უღონო.

2. უსუსური ნ. 3. ჩვილი.

1. უსუფთაო ნ. ბინძური.

2. უსუფთაო ნ. მღვრიე.

უსუფთაობა ნ. კუჭკვი.

უსქესო გამრავლება, დაკვირვა, დამ-
ტვერვა (მცენარისა).

უსწავლილი ნ. უეციი.

უსწავლელობა ნ. უმეტრება.

უსწორმასწორო ნ. აღმაცერა.

უსწორო ნ. აღმაყერი.

1. უსხი ნ. ბერწი.

2. უსხი ნ. სასუქი.

უსჭული ნ. 3. ურწმუნო.

უტევანი ნ. ასპარეზი.

უტეხოზა ნ. ჭიუტობა.

1. უტვინო ნ. უგონო.

2. უტვინო ნ. თაყარი.

1. უტიფარი ნ. თავხედი.

2. უტიფარი ნ. უსირცხვილო.

1. უტიკვარი ნ. უმტკივნელო.

2. უტიკვარი ნ. ჯანსაღი.

1. უტოლო ნ. უბადლო.

2. უტოლო ნ. 2. ცალი.

უტოლობა ნ. უთანასწორობა.

უტუსუნა ნ. ჭინჭარი.

უტყვი ნ. მუნჯი.

უტყუარი ნ. 1. ნამდვილი.

უუბარი ნ. უსიტყვო.

უუღვაშო ნ. პირტიტყელი.

უუნაგირო. ნ. უბულო.

უუნარო ნ. უნიჭო.

1. უუფლებო ნ. უფლებააყრილი.

2. უუფლებო. ნ. 2. მონა.

1. უფალი ნ. ბატონი.

2. უფალი ნ. მეფე.

3. უფალი ნ. ღმერთი.

უფასო, მეჭოი, უფასური, უსასყიდლო, უნაცვალგებო, თავისუფალი (შესვლა თავისუფალია), უმიზლო, ბარაქალზე დადის, ბარაქალაზე მუშაობს, ფასგაუღებელი.

უფასური ნ. უფასო.

უფერო ნ. ფერწასული.

1. უფერული ნ. ფერწასული.

2. უფერული ნ. 2. გაყვითილი.

უფლება (ამის უფლება აქვს), ხელეწიფების, ხელი შეუვა, ხელი მიუწვდება, ძალა, ძალაუფლება.

უფლებამოსილი ნ. აქვს.

უფლებრივი წყობილება ნ. წესწყობილება.

უფლისწული ნ. ბატონიშვილი.

უფლობა ნ. ბატონობა.

უფაქიზო ნ. ბინძური.

უფიხო ნ. არა.

უფლებააყრილი, უუფლებო, შავსილი, ხმაჩამორთმეული.

უფლებამოსილია ნ. აქვს.

უფლებამოსილობა ნ. რწმუნება.

უფლების გადაკარგება ნ. იძულება.

უფლების დარღვევა ნ. ზრალი.

უფლისად მიიყვანა ნ. მოკვდა.

უფლის მადლმა ნ. ღმერთმანი.

უფუცარი, უფუარი, ბლარჯი, უღვაკარი.

უფრთო, უნაყრტენო, უბუმბულო, ღიღველა.

უფრო, უფრორე, უფროს, უფროსად, გაცილებით, უმეტეს, უმეტესად, უარესად. მოძე. უფროსდა.

არ მიიღებენ პასუხსა,

უფრორე აყურდებიან. ვაჟა.

უფრო მეტად ნ. მეტწილად.

უფრო მეტიც, კიდევ მეტი, მეტის თქმაჲ შეიძლება, კიდევ მეტის თქმაჲ შეიძლება.

უფრო მოგვიანებით ნ. შემდეგ.

უფრორე ნ. უფრო.

უფროსი ნ. უფრო.

უფროსდა ნ. უფრო.

უფროსად ყოვლისა ნ. მეტწილად

უფროსად ნ. უფრო.

1. უფროსი ნ. დიდი.

2. უფროსი ნ. თაყადი.

3. უფროსი ნ. 2. მოწინავე.

უფრო ხშირად ნ. მეტწილად.

უფსკერო ნ. უძირო.

უფსკრული ნ. 2. მორცევი.

უფულო, უსახსრო, უგროშეპიკო, ჭიბუჯახეცილი, ჭიბუხელი, ჭიბუცარიელი. ქესატი, გროში არა აქვს. სას. ჩიტის საკინტილი აბაზი ჭვანია. ნ. აგრეთვე ღარიბი.

თვალთ აცეკებ დაქინთლუშვილთ (დასიებულს), ბეწვებს არჩევ დასკინტლულში. ხალხ.

უფულობა, ქესატობა.

უფკვილო ნ. უსაფქველო.

1. უფხო ნ. 2. ლოხი.

2. უფხო ნ. უმაქნისი.

უქარი ნ. 2. მუჟდრამა.

უქეფოდ მყოფნი ნ. ავადმყოფი.
 უქეფოდ უოფნა ნ. ავადმყოფობა.
 უქმად მყოფი ნ. ზარმაცი.

უქმაჲ ქცევა ნ. 4. გაფუქება.

უქმე (უქმი), უქმე დღე, კვირაუქმე, დღესასწაული, ბედნიერი დღე, დასვენების დღე, (სა ს., არასწორი ფორმა) გამოსასვლელი დღე.

უქმე დღე ნ. უქმე.

უქმი ნ. ამაო.

1. უქნარა ნ. ზარმაცი.
2. უქნარა ნ. 2. ლობი.
3. უქნარა ნ. უმაქნისი.

უქომაგო, უმწეო, უმფარველო, მისთვის გული არავის ეწვის, თავს მისთვის არავინ გაიცხელებს (აიტყვიებს).

უქოწელი ნ. ღარიბი.

უქონლობა ნ. ნაკლებობა.

1. უქრის ნ. უცნაური.

2. უქრის ნ. 2. შტერი.

1. უქრობელი ნ. 2. დაუშრეტელი.

2. უქრობელი ნ. უნელბელი.

უქუდო ნ. ქუდმობილი.

1. უღელი ნ. კირთი.

2. უღელი ნ. წყვილი.

3. უღელი, ზედაგარდა (ხურჩინისა).

4. უღელი, საყვარი.

უღელტეხილი, ზეკარი, ყელი, მთების ყელი, გადასავალი ყელი, გადასახელი.

უორან-მთის გადასახედში

ქარმა დაიწყო ნიაფი. ვ ა ე ა.

1. უღვთო ნ. სასტიკი.

2. უღვთო ღვთის გარეგანი, რჯულს განდგომილი, განდგომილი.

უღვივარი ნ. უფუარი.

1. უღიმღამო ნ. უმაქნისი.

2. უღიმღამო ნ. უსიხარულო.

3. უღიმღამო ნ. უღონო.

უღირალო ნ. უმაქნისი.

უღირხად ჩარიცხვა ნ. 1. აბუხად ავღება.

უღირხი ნ. არასაკარისი.

უღლიულო ნ. წყვილი.

უღლის გადავღება ნ. გა(ნ)თავისუფლება.

უღლის დავღება ნ. ჩაგვრა.

უღმერთო ნ. სასტიკი.

უღონო, მოუძღვრებელი, უძღერი, უძალო, უძალდონო, დაუძღვრებელი, უილაჯო, გასაფათებელი, უსუსური, ბალღივით უსუსური, დავრდომილი, ღონემიბილი, ძაღლივითგამოცილი, ძაღვაგამოცილი, სუსტი, დაჯანდაცებული, ჯანდაცი, ბეჩარა, დადამბლავებელი, ლობი, უნიათო, უღიმღამო, მიბნედილი, ჯანგატეხილი, დასაპყრებელი, დაკუტებული, დაუსტებელი, მოტეხილი, მოტყდა, წელში გატეხილი, ჯანმა უმტყუვანა, უჯანო, ჯანგაცილი, (შიშნისი-გან ღონეგამოცილი) ამალი, მიკანვებული, მიკმენდილი, ძალაგამოცილი, მისუსტებული, მიმტყნარებული. ნ. აგრეთვე მოუძღვრებელი.

მისგან ყოველი გასწორდეს სუსტი და ძალგულოვანი. შოთა.

ბარტყის დედა... მოუსვენრად ტოყა-და უილაჯო მწუხარებისაგან. ილია.

„რა გიშველითი?“ — ეუბნება ბერო (შვილეს) მისუსტებული, მიკმენდილი ხმით. ვ ა ე ა.

1. უღრანი, გაუვალი, ტყერი, მღნარი, უსიერი, დაბურული, ურბანი.

2. უღრანი ნ. ტყე.

უღრუბლო ნ. მოწმენდილი.

უღწევი ნ. განუძებვი.

უყარათო, დაუზოგველი, უანგარი-შო, უთაბათო.

უყე ნ. კაობი.

უყვედრებელი ნ. წუნდაუდებელი.

უყვედრებელი იყოს ნ. ალალი იყოს.

უყი ნ. გაუტეხავი მიწა.

უყოლი ნ. დეკუული.

უყოლობა ნ. ნაკლებობა.

უყოყანოდ, მოფიქრების გარეშე, მოუფიქრებლად, ხელაღებით, ერთი კალმის მოსმით.

განა შესაძლებელია, ერთი კალმის მოსმით... ამოდენა ხალხი დღეამიწის ზურგადან ამოშალს? ილია.

უყოყანოდ თქმა ნ. 2. პირდაპირა

უწყუათო (უწყუათო საკმელი), ემა-
წივრო.

უყურადღებო ნ. დაუდევარი.

უყურადღებობა ნ. 1. აბუჩად აგდება.

უყურადღებოდ მიგდება ნ. მიეწყება.

უშალი ნ. გაუტეხელი მიწა.

უშედგო ნ. ამბო.

უშენი ნ. უკაცური.

უშველებელი ნ. უსიხარულო.

უშველებელი ნ. დიდი.

1. უშვერი ნ. საზიზლარი.

2. უშვერი ნ. უსირცხვილო.

II. უშვერი ნ. უწმანური.

უში ნ. ბერწი.

უშილო, უძეო, უშილოდ, უძეოდ
გადასული, უშილოდ გადაგებული.

უშილოდ გადაეგო ნ. მოკვდა.

უშილოდ გადასული ნ. უშილო.

უშილოდ ამოწვდა. ნ. მოკვდა.

უში ნ. ამოხვრა.

უშიანი ნ. 2. ფხიზელი.

უშინაარსო ნ. 1. უმწეო.

უშინაარსო ადამიანი. ნ. ქარაფშუტა.

უშიშარი ნ. უშიში.

უშიში, უშიშარი, შეუბოვარი, უბო-
ვარი, უთრთოლველი, უძრწუნველი,
ურიდი, ურიდალი, მოურიდებელი, მო-
ურიდალი, გულმაგარი, ლომგული,
ლომგულოვანი, წარბსაც არ იხრის. ნ.
აგრეთვე გულადი.

ძმანი შესტრფინ დედებსა,
დედები — ლომგულ შვილებსა.

კ ა ე ა.

უშიშრობა, უსაშიშრობა, უსაფრთხო-
ება (უსაფრთხოების ტექნიკა).

უშიშრობა ნ. სიამაყე.

უშიშრობა ნ. მშვიდობიანობა.

1. უშიწო ნ. ულამაზო.

2. უშიწო ნ. ტლანქი.

3. უშიწო ნ. უმაქნისი.

უშიობელი ნ. დეკეული.

უშირტა ნ. 2. დაუშირტელი.

უშიულო, უმემგეო, პირდაპირი.

უშიუალოდ ნ. 3. პირდაპირ.

უშიურველი ნ. გულუხეცა.

უშიუქარი. ნ. ბნელი.

1. უშიფოთველი ნ. დიწი.

2. უშიფოთველი ნ. მყედრო.

უშიფოთველობა ნ. სიჩუმი.

უშიქური ნ. 2. მკალო.

უშივეი ნ. ხამი.

უშივეულო ნ. წარმოუდგენელი.

1. უშიწარი ნ. უხილავი.

2. უშიწარი ნ. შეუმიწეველი.

უშიწი ნ. სიბნელე.

უშიწმაჩინი ნ. ჩინეთი.

უშიწო ნ. უხილავი.

უშიშმარი ნ. 1. საიდუმლო.

უშიშმარად ნ. ჩემად.

უშიუხი ნ. გვრება.

უსაბეადად, უცხად, უცრბად, ცრობა-
შად, მოულოდნელად.

უსადი ნ. 1. ხამი.

უსალო ნ. 2. ცალი.

1. უცხად ნ. ანაზღად.

ცრობაშად, მოულოდნელად.

უსადომელი ნ. 2. უდავო.

1. უცებ ნ. ანაზღად.

2. უცებ ნ. უცებდად.

უცები ნ. მოულოდნელი.

1. უცვალებელი ნ. აუცილებელი.

2. უცვალებელი ნ. 1. მტკიცე.

3. უცვალებელი ნ. უცვლელი.

უცვეთი ნ. 1. მკვიდრი.

უცვლელი, შეუცვლელი, უცვალებე-
ლი.

უსტომელი ნ. შეუცოდველი.

1. უცილობელი ნ. 1. ნამდვილი.

2. უცილობელი ნ. უდავო.

უსცილობლობა ნ. ჩუბტობა.

უსცნაური, ახირებული, ოპროდი, უხი-
ავი, შეპრეტელი, შექაჯალბული, შერგ-
კილი, შექანებული, კეკათხველი, ხუმ-
ტურიანი, ოფოფებიანი, ააფრინა, ოფო-
ფები დააფრინა, ხალქნები აუშვა, უქ-
რის, არაფერს დაგიდევს, არაფერს და-
გერიდება, თავს აიწყვეტს.

მეც მეგონა, დააფრენს მეთქი (არჩი-
ლი), ის კი, ხედავ, რა საქმიანობას
იჩენს?

გ. ბარნაძე

მეფე კოკორშია სააგარაკოდ; ისევ აუშვია იალქნები: დიდებულთა ქალ-რძლით არისო შემორტყმული.

3. ბარნ.

უცნაური ამბავი ნ. 1. შემთხვევა. უცნაური რამ ნ. საკვირველება. უცნაურობა ნ. ეინი.

- 1. უცნობი ნ. შეუსწაველი.
- 2. უცნობი, უცხო (პირი, აღამიანი).
- 1. უცოდველი ნ. შეუცოდველი.
- 2. უცოდველი ნ. წმიდა.
- 1. უცოდინარი ნ. უეიცი.
- 2. უცოდინარი, ცნობების უქონელი, საქვეში ჩაუხედავი, კურსი მყოფი.

კურსი ყოფილხარ, ჩემო ძმალ
რ. ქორქ.

უცოდინარობა ნ. უმეცრება. უცოლო, უცოლშვილო, საცოლე, სალო. ულავენდი, დასაინუნავი, სანეფო. უცოლშვილო ნ. უოჯახო. უეუქა ნ. 2. ღეთის რისხვა უცოლშვილო ნ. უცოლო. უცვირპირი ნ. კუშტი. უცვირპიროდ, ცვად, უთავაზოდ, ცოცხლად, უგულოდ (მიღება, დახვედრა და ს.ე.).

- 1. უცხო ნ. ლამაზი.
- 2. უცხო, უცხოური, უცხო გვარისა, უცხო ტომისა, გარეული, მოსული, სხვა, განეგანი, გადამთიელი, გარმიანელი. სას. ჩამოხინციული (საიდანღაც ჩამოხინცილი), მოთრეული (საიდანღაც მოთრეული).

მისთვის არ ვმღერ, რომ ვიმღერო, ვით ფრინველმა გარეგანმა. ილია.

მე მგონია, ეს ლოთი გარმიანელი მე-ბაღე სულაც დაეითხოვით. ილია. გარეშენიც ბევრი ჰყავდა: ტურა, მელა, კატა, მგლები. აკაკი.

3. უცხო, უცხოური, უცხოეთისა, სასლარგარეთული, საგარეო (პოლიტიკა).

- 4. უცხო ნ. უცნობი.
- უცხოეთისა ნ. 3. უცხო.
- უცხო გვარისა ნ. 2. უცხო.
- უცხო ტომისა ნ. 2. უცხო.

1. უცხოობა, უცხოობაში ყოფნა, მოგზაურობა, მწირობა, მსხემობა.

- 2. უცხოობა, ნ. რცხენია.
- 3. უცხოობა ნ. 4. მორიდება.
- უცხოობაში ყოფნა ნ. 1. უცხოობა.
- 1. უცხოური ნ. 2. უცხო.
- 2. უცხოური ნ. 3. უცხო.
- უძალო ნ. უღონო.
- უძაღღონო ნ. უღონო.
- უძარღო ნ. 1. ფაშარი.
- უძახიან ნ. დარქმევა.
- უძეო ნ. უშვილო.

უძველესი დროიდან ნ. 2. თავიდან. უძვრება ნ. მლიქნელი.

- უძეოდ გადასული ნ. უშვილო.
- 1. უძილობა ნ. ღამის (გა)ტეხა.
- 2. უძილობა ნ. ფხიზლად ყოფნა.
- უძირო, უფსკერო, ღრმა.
- უძლეველი, უძლევი, დაუძლეველი, მოურეველი.

უძლევი ნ. უძლეველი.

- 1. უძღური ნ. ავადმყოფი.
- 2. უძღური ნ. უღონო.
- უძრავად გდება ნ. ჩაფლობა.
- უძრავი ნ. უმოქმედო.
- 1. უძრახველი ნ. უსიტყვო.
- 2. უძრახველი ნ. წუნდაუდებელი.
- უძრწოლველი ნ. უშიში.

უწადილო ნ. გულგრილი. უწარჩინებულღესი ნ. 2. უმთავრესი. უწესიერო ნ. უწესო.

უწესო, ურიგო, უწესიერო, უთავბოლო.

უწესრიგო ნ. აყრილ-დაყრილი. უწვერულვაშო ნ. პირტიტველი. უწვიმო ნ. უნაღქო.

- 1. უწვრთნელი ნ. უეიცი.
- 2. უწვრთნელი ნ. ხამი.
- 3. უწვრთნელი ნ. 1. ბრაცყვი.
- უწვრიღესი ნ. უმცირესი.
- უწიგნური ნ. უეიცი.
- 1. უწინ ნ. მანამ.

- 2. უწინ ნ. უმალ.
- 3. უწინ. ნ. უწინარეს ყოვლისა.
- 4. უწინ, წინათ, წარსულში, ძველად, ძველ დროში, ადრე, ერთ დროს, ოდესღაც. მოძვ. მას ეამსა შინა.
- 6. აგრეთვე ოდესღაც.

ქართლის დედაო, ძეძუ ქართლისა
 უწინ მამულსა უზრდიდა შვილსა.
 ილია.

უწინამც ნ. უმალ.

უწინარეს ყოვლისა, უპირველეს ყოვლისა, პირველად, თავდაპირველად, წინაპირველად, ჯერ, ჯერთავად, უწინ, იმთავითვე.

უწინდებურად ნ. კვლავინდებურად.
 უწინდელი ნ. წინანდელი.

უწლოვანი ნ. არასრულწლოვანი.

უწმაწური, უშვერი, ქუჩური, უხამსი, უმსგავსი, უგვანი, დაუშვებელი, ბინძური, მურტალი, მქისე, მყრალი, უკმეხი, უკადრისი, უკაცრიელი, შეუსაბამო; უსაქციელო, ტლანჭი, ბედითი, უნეო, უზრდელი, სარცხვიელი, სასირცხვილო, აუგი, სააუგო, აუგიანი, აუჯთა აუგი, საკდემლი, თავფლასიანი, ლაფით გათხვეფილი.

წიწოლამ ლაფით გავგთხვიფა,
 გაგვექცა სირცხვილიანი. ვაჟა.

(მეფეს) დღესაც ახსოვს მაშინდელა
 აუგთ-აუგი, მძიმეზე მძიმე ვითარება.
 ლ. გოთ.

აუგი და მოყივნება
 არად შესწონს ყოლა კრულსა.
 შოთა.

- 1. უწმინდური ნ. ბინძური.
- 2. უწმინდური ნ. სირცხვილი.
- 3. უწმინდური ნ. უსირცხვილო.
- უწმინდურება ნ. ქუჭყი.
- უწრები ნ. 1. დაუშრეტელი.
- უწალო ნ. გულქვა.
- 1. უწუება ნ. თხრობა.

2. უწუება, შეტყობინება, ცნობება, პიტაკი¹, დაბარება (დაეუბარე), შეთვლა (შევეთვალე), სიტყვის გატანება (სიტყვა გაატანა).

3. უწუება, ცნობა, ამბავი, ხმა, ხაბარი, ასავალ-დასავალი.
 ერთი ვაჟი ჰყავდა როსტომს და მასი ასავალ-დასავალი არავინ იცოდა
 დ. კლდ.

4. უწუება. ნ. უწყისი.

უწუებიად ნ. მუდამ.

უწუები ნ. 2. ნიადაგი.

უწუვილო ნ. 2. ცალი.

უწუინარი ნ. 1. მშვიდი.

უწუისი ნ. 2. იცის.

უწუისი, უწყება, ცნობარი, ნუსხა.

უწულო ნ. უნაღჭო.

უწუშარითო ნ. არაბუნებრივი.

უწურავს ნ. აქვს.

1. უწირველი ნ. მდიდარი.

2. უწირველი ნ. უდარდელი.

უწაჟო ნ. უგუნური.

უწამელი ნ. მშვიდი.

უწამელ-უსამელი ნ. მშვიდი.

უწაღბეუწილი ნ. წერილთუბო.

უწურველი ნ. უიარაღო.

უწუავის ნ. აქვს.

1. უხალისო ნ. გულგრილი.

2. უხალისო ნ. დაუდევარი.

3. უხალისო ნ. მოწყენილი.

უხალისოდ ნ. უგუნებოდ.

უხალისოდ მუშაობა ნ. ზღაზენა.

უხამლო ფეხშეშველი.

1. უხამსი ნ. ურიგო.

2. უხამსი ნ. ცუდი.

3. უხამსი ნ. უწმაწური.

უხამსური ნ. საზიზღარი.

1. უხანო ნ. გაუტანელი.

2. უხანო ნ. უდროო.

3. უხანო ნ. დღემოკლე.

უხანობა ნ. ამაოება.

¹ შემთხვევითი შეცდომის გამო არანაწორად დამკვიდრდა ხმარებაში „პატაკი“, ნაცვლად „პიტაკისა“ (იხ. სულხან-საბა-ორბელიანი, ქართული ლექსიკონი).

უხასიათო ნ. უნებისყოფო.
 უხდება ნ. კშვენის.
 უხედნი ნ. ცხენი.
 1. უხეირო ნ. ლობი.
 2. უხეირო ნ. ცუდი.
 უხეიროდ ნათალი ნ. ნაჩორკნი.
 უხეიროდ ნაზელი ნ. ნაფშრუკი.
 უხემსად ნ. უხმად.
 უხერხემლო ნ. 2. ლობი.
 უხერხული ნ. საჩოთირო.
 უხერხულობაში ჩავარდნა ნ. შუკრომა.

1. უხეში ნ. ბრიყვი.
2. უხეში ნ. ზორზობი.
3. უხეში ნ. ტლანქი.

1. უხეშობა ნ. ველურობა.
 2. უხეშობა, უქმეზობა, სივირე, ვირობა, სიტლანქე, სიბრიაყე.

კონც არა სცემს (თაყვანს), სჩადის ვირობას. აკაკი.

უხვად. ბლომად. კარბად, მრავლად, თაყვ საყრელად, ბზესავეით, ჩეჩქი-ვეით, საყსედ, ხეყრიელად, დოვლათიანად, გულქართლად, ბარაქიანად, ხელგამლით, დულს და გადმოდის. სას. ოხრად.

უხვი ახსნილსა დააბამს, იგი თეით ების, ვინ ების, უხვად გასცემდი, ზღვათაცა შესდის და გაედინებდს. შოთა.

მაშა გულქართლი კაცია, სძულს პურაძვირის ქაჯობა.

გ. ლეონ.

უხვაყო ნ. უბარაქო.
 უხვი ნ. 1. პობიერი.
 უხვიშნო ნ. უბინაო.
 უხვდარი ნ. უკაცური.
 1. უხიაკი ნ. გულაზინი.
 2. უხიაკი ნ. ვინიანი.
 3. უხიაკი ნ. უცნაური.
 უხიაკობა ნ. ეინი.
 1. უხილავი, უჩინარი, უჩინო.
 2. უხილავი ნ. შეუქმნეველი.
 1. უხმარი ნ. ახალი.

2. უხმარი ნ. უმაქნისი.
 უხნავი ნ. გაუტეხელი.
 უხორკლო ნ. გლე.
 უხსენებელი ნ. გველი.
 უხსოვარდროინდელი ნ. ძველი.
 უხსოვარი დროიდან ნ. ძველთაგან.
 უხუფო ნ. თავდაუბურავი.
 1. უხუცესი ნ. ოაელი.
 2. უხუცესი ნ. შოხუცი.
 უჯათობა ნ. ჩიკტობა.
 უჯათობის ცხენზე შექდა ნ. ჩიკტობა.

უჯანო ნ. ულონო.
 უჯერო ნ. არაჯეროვანი.
 უჯიგრო ნ. გულქვა.
 1. უჯიშო ნ. მდებო.
 2. უჯიშო ნ. უნათებაო.
 უჯმაჭური ნ. 2. მაჯაჭუენა.
 უჯრა ნ. 2. ყუთი.
 უჯრა-უჯრა ნ. უჯრედებიანი.
 უჯრედებიანი (ქსოვილი), დაქაღრაყბული, უჯრა-უჯრა, კუბო-კუბო, კუბოკრული.
 უჯუფთო ნ. 2. ცალი.

ფ

ფაგედანი ნ. მუნუკი.
 ფალილი ნ. 2. მოტყუება.
 ფალიშაპი ნ. 2. შაპი.
 ფენი ნ. სკიპტრა.
 ფვანი ნ. 2. სარაჯი.
 ფათა ნ. ყაიმი.
 ფათალო ნ. სურო.
 1. ფათერაკი ნ. საშიშროება.
 2. ფათერაკი ნ. შემთხვევა.
 1. ფათური ნ. აფუსფუსება.
 2. ფათური ნ. დამშევიდება.
 3. ფათური ნ. 2. ძებნა.
 1. ფათქუნი ნ. 1. ფრაშფრაში.
 2. ფათქუნი ნ. ფართხალი.
 ფათხი ნ. 3. ჩხირი.
 ფაიკი ნ. შიკრიკი.
 1. ფალავანი ნ. ბუმბერაზი.
 2. ფალავანი ნ. მოკლიავე.
 ფალანგა ნ. ქობი.

ფალანგი ნ. ჭიგარი.
 ფალანი ნ. კურტანი.
 ფალანო (ფალანოსი) ნ. ინდისხურმა.
 ფალასი ნ. კონეი.
 ფალია ნ. საპირისწამლე.
 ფალამანდი ნ. დუშაიე.

1. ფამფალი ნ. 3. ნძრევა.
2. ფამფალი ნ. ტორტმანი.

ფამფილი ნ. რკოს ბუდე.

1. ფანდი ნ. 1. დარიგება.
2. ფანდი ნ. 2. თანაბარი.
3. ფანდი ნ. მზაკვრობა.
4. ფანდი ნ. ხერხი.

1. ფანტვა ნ. გაფანტვა.
2. ფანტვა ნ. გაფლანგვა.

ფანტია ნ. მფლანგველი.
 ფანხატური ნ. ტალავერი.

ფანცქალი ნ. ფეთქეა.
 ფანჯარა, სარკმელი, სამერცხული,
 სანაოური, დარიჩა, დოლაბი.

აფთანდილ სარკმლით უკვრეტდა,
 ტყვე, საყნით ნაზატები. შოთა

1. ფარა, არე (ცხვართა და თხათა).
2. აგრეთვე ჭოვი, ნახირი.

მთა შენი, ვითარცა არე თხათა, რო-
 მელნი გამოჩნდეს ვალადისაგან.
 და ბ ა დ.

3. ფარა ნ. ფული.
 ფარა-ფარად ქცევა ნ. ხევა.
 ფარატინად ქცევა ნ. 1. დახევა.
 ფარაბინა (ქალაღის ნაგლეჯი) ნ.
 ნაკურწი.

ფარა-ფარა ნ. კონეი.
 ფარა-ფარად ქცევა ნ. 1. დახევა.
 ფარაჯა, მახარა.

უცნაურად დაფლეთილი და მასუკან
 სხვადასხვა. ფერის ნაკურწებით დაკონე-
 ბული ფარაჯა შეადგენდა იმის ტანსაც-
 მელს. ა. ყ ა ზ ბ.

1. ფარგალი ნ. ზოლი.
2. ფარგალი, კარკინი.
3. ფარგალი ნ. საზღვარი.

ფარდა, მოძე. კრეტსაბმელი.
 კრეტსაბმელი იგი ტაძრისა ბინი
 განიპო ორად... ო ა ზ.

ფარდაგი ნ. ხალიჩა.
 ფარდაბი ნ. ბათქაში.
 1. ფარდი ნ. თანაბარი.
 2. ფარდი ნ. 6. ნაკეთი.
 ფარდობა, შეფარდება, თანაფარდო-
 ბა, მიმართება.

ფარდული ნ. ტალავერი.
 ფარეზი ნ. 2. ხელის შეწყობა.
 ფარეში ნ. მოსამსახურე.
 ფარეხი, ბინა, სანგალი, იათალი, სა-
 ცხვარე, არხაქი.

1. ფარვა ნ. ბურვა.
 2. ფარვა ნ. მალვა.
- ფარვანა ნ. პეპელა.

ფარვანასავით თავს დასტრიალებს

ნ. 1. ზრუნვა.
 ფართეული ნ. ზედაპირი.
 ფართლი, ფართლეული, წერილმა-
 ნი სავაქრო.

ფართიფურთი ნ. ბლინძვა.
 ფართლეული ნ. ფართლი.

1. ფართო, განიერი, გაშლილი, თავი-
 სუფალი, ხალვათი, გაფარფარებული
 (კაბა). გაფარფარებული, ფლახვი
 (ფლახვი ფეხსაცმელი), მოჭაჭული
 (მაგ., კაბა, ტანზე ფართოდ და უშნოდ
 გამოწყობილი), გადგმული (მხრები, ბე-
 ქები, თეძოები), ლაღი (დიდ ქვაბში ა-
 ეტეოდა, პატარაში ლაღი იყო). ნ.
 აგრეთვე ტევაღი.

2. ფართო ნ. ვრცელი.
 ფართობი, სივრცე, სივრცის ნაწილი,
 ზედაპირი.

ფართხალი, ფართხვა, ფრთხალი,
 ფათქუნი.

1. ფარი ნ. ბადე-ქონი.
 2. ფარი, დარაკი, ვეშაქი.
- ფარიკაობა, კეწნათობა.
 ფარის ქონი ნ. ბადე-ქონი.
 ფარილი ნ. 2. მური.
 ფარისეველი ნ. მლიქველი.
 ფარისეველური ნ. არაბუნებრივი.
 ფარსაგად ნ. რიჯანად.

- 1. ფარსაგი ნ. ვარგისი.
- 2. ფარსაგი ნ. 4. თავი.
- ფარტენა ნ. გორგალი.
- 1. ფარულად ნ. 2. მალულად.
- 2. ფარულად ნ. საიდუმლოდ.
- ფარულად გაქცევა ნ. გაპარვა.
- ფარული ნ. 1. საიდუმლო.
- ფარული აღგილი ნ. სამალაგი.
- 1. ფარფარი ნ. 9. შლა.
- 2. ფარფარი ნ. კვხნა.
- 3. ფარფარი ნ. ფრენა.
- 1. ფარფატი ნ. სიარული.
- 2. ფარფატი ნ. 1. ფრამფრაში.
- 1. ფარფაში ნ. 3. თარეში.
- 2. ფარფაში ნ. 1. შლა.
- ფარფლი ნ. 4. ფრთა.
- ფარღალა ნ. გამკოლი.
- ფარღიატი ნ. ხვრტილი.
- ფარღული ნ. გულქანდი.
- ფარჩა ნ. ოქრომკელი.
- ფარჩხი ნ. ხელწილი.
- ფარცხვა, გარვა.
- ფარცხი, კაბლო-ლასტი.
- ფარხმლის დაყრა ნ. 2. დამორჩილება.
- ფასალი ნ. ხავიწი.
- ფასგაუღებელი ნ. უფასო.
- ფასდაუღებელი ნ. დაუფასებელი.
- 1. ფასი, ღირებულება, (საბაზრო ფასი) მახანდა.
- 2. ფასი, ყადრი, ყადარი, ღირსება, დაფასება, ღირებულება, მნიშვნელობა.
- რა ვიცოდი მაშინ იმისთანა კაცის ყადრი.
- ფასი არ დაედება ნ. 4. თავი.
- ფასის დადება ნ. შეფასება.
- ფასის დაკარგვა ნ. გაუფასურება.
- ფასის დაცემა ნ. გაუფასურება.
- ფასის მომატება ნ. გაძვირება.
- ფასის შერქმა ნ. შეფასება.
- ფასნამატი, ფასწანამატი.
- ფასუქონელი ნ. არაღღირებული.
- ფასწანამატი ნ. ფასნამატი.
- ფაუხა ნ. კოჭლი.
- ფაფა ნ. ჰარისა.
- ფაფარი ნ. ბალანი.

ფაფახი, ბუხრის ქული, მოხრაი, გალიბანდი (გარიბანდი), საჩენი, კალმუხის ქული ნ. აგრეთვე ქული.

თავზე ეხურა ლურჯი კალმუხის ქული — კახურად ჩატეხილი და შებღთან შიგ შეეცებლი...

- ფაფილა ნ. ტალახი.
- ფაფუ ნ. დამთავრება.
- ფაფუცი ნ. რბილი.
- ფაფხვა ნ. ღეზის კვრა.
- ფაფხური ნ. ბღინძვა.
- 1. ფაქიზი ნ. პატიოსანი.
- 2. ფაქიზი ნ. 2. სუფთა.
- ფაქლი ნ. ჩირქი.
- ფაღარათი ნ. ინთილა.

1. ფაშარი, ხახუტი, ფხვნალი, ფხვიერი, მშხალი, ფშხალი, მქისე, ალქატი (ალქატი ღომი), მჩატე, ფშხამჩატე, დამშხალელი, უძარღვო, ქაშა (ქაშა ეაშლი).

- 2. ფაშარი ნ. ხმელი.
- ფაშატი ნ. ღედალი ცხოველი.
- ფაშვი ნ. ღიბი.
- ფაშვიანი ნ. მუცლიანი.
- ფშავ-ნაწლავ-გულ-ღვიძლი ნ. 1. ჯიგარი.

- ფაშეფუშვი ნ. 1. ჯიგარი.
- ფაშეფაშა ნ. 2. სრული.
- ფაჩაჩი ნ. ქული.
- ფაჩენიერი ნ. ბანჯგვლიანი.
- ფაჩიფუნი ნ. ფაჩუნი.
- ფაჩუნი, შარიშური, ფაჩიფუნი, (ბალახისა) ბიბინი, (ფოთოლთა) შრიალი, (ჭეჯილისა) ღალანი.

უცებ რალაც ფაჩიფუნი. შემოესმა ბურქებ ქვეშ და გამოვარდა შველის ნუკრი, გამოვარდა და გაშეშდა!

მუხავ. არ გესმის არც ხეუბის შრი-ალი, არც ბალახთა საამო ბიბინი?

- 1. ფაცაფუცი ნ. აფუსფუსება.
- 2. ფაცაფუცი ნ. სამზადისი.
- ფაცახი ნ. ბალანი.

- ფაერტი ნ. 1. ბაღე.
- ფაერტიკოლი ნ. 1. შახე.
- ფასი ნ. 1. ხელი.
- ფაციაკალი ნ. ყვირილი.
- ფაციფუცი ნ. აფუსფუსება.
- ფაციფუციოთ ნ. სახელდახელოდ.
- ფაცურა ნ. მოუსვენარი.
- ფაცხა, ლარი, ჩოღოლი, ფალანგი.
- 6. აგრეთვე ქოხი და ტალავერი.
- ფახვა ნ. ხუჭვა.
- 1. ფახიფუხი ნ. ზღინძვა.
- 2. ფახიფუხი ნ. კვენხა.
- ფახუნი ნ. ხუჭვა.
- ფახრაჯა ნ. ტოლჩა.
- ფეთი ნ. 2. ზარი.
- ფეთმაგი ნ. ლეკვერთხი.
- ფეთქვა (გულისა, მაჯისა და სხე.) ძგერა, ბგერა, ფრიალი, ცემა, ჩქროლევა, ფანტკალი, ავარდნილი გული, აჩქროლებული გული.

ეგონა რომ... ავარდნილი გული თავისივე ღონეში ჩავარდებოდა. ა. უ ა ზ ბ.

- ფეთხი ნ. საზარდული.
- 1. ფეთხუმი ნ. ულამაზო.
- 2. ფეთხუმი ნ. 1. ღობი.
- ფეთინი ნ. განავალი.
- 1. ფეთქარი ნ. ობობა.
- 2. ფეთქარი, მქსოველი.
- ფელამუმი ნ. თათარა.
- 1. ფენა, შრე შიპი, ჯე(რ)კმა, ფურცლი.
- 2. ფენა ნ. 1. ცვიენა.
- 3. ფენა ნ. 1. შლა.
- ფენად-ფენადი, ნაეცნაეცეცი, დაფენადებული, ფენებრივი, დაბრეეებული, შრეებრივი, შრეული, შრეოვანი, ფენოვანი, ფურცლოვანი, ცხრაფურცელა (ღვეზელა), ხვეული (ქადა).
- ფენა-ფენა ნ. ზოლ-ზოლად, ფენებად დაყოფა ნ. 7. შლა.
- ფენებრივი ნ. ფენად-ფენადი.
- ფენილი, ნაფენი, ნაგები.
- ფენოვანი ნ. ფენად-ფენადი.
- ფერა ნ. 2. მსგავსი.
- ფერადების შესაძება ნ. 3. შეფერვა.

- 1. ფერადი ნ. 1. ნიარფერადი.
- 2. ფერადი ნ. საღებავი.
- 3. ფერადი ნ. 1. კრელი.
- ფერადის ზოლი ნ. წანაკხი.
- 1. ფერად-ფერადი ნ. ნიარფერადი.
- 2. ფერად-ფერადი ნ. კრელი.
- ფერდაქარგული ნ. ფერწასული.
- ფერგამქრალი ნ. ფერწასული.
- ფერდებჩაცვიენილი ნ. გამხდარი.
- 1. ფერდელა ნ. აღმაერვი.
- 2. ფერდელა ნ. თიქარი.
- ფერი ნ. 2. გვერდი.
- ფერდის ამოღება ნ. გაძღომა.
- ფერდის ქარი ნ. თიქარი.
- ფერილი ფერდზე გაქრული ნ. გამხდარი.
- ფერილი ნ. ფლატე.
- ფერდულა ნ. თიქარი.
- 1. ფერიება ნ. განებვიერება.
- 2. ფერიება ნ. შეღებვა.
- 3. ფერიება ნ. 1. შეგუება.
- ფერიეზივი ნ. კარდაქარ მოეაქრე.
- ფერი ნ. საღებავი.
- ფერიანება ნ. გამშვენება.
- ფერის დაქარგვა ნ. გახუნება.
- ფერისმკამელა ნ. ქორფლი.
- ფერის წასვლა ნ. გახუნება.
- ფერის დაქარგვა ნ. გახუნება.
- ფერი ფერსა — მადლი ღმერთისა ნ.
- 1. თანაბარი.
- ფერმიხილილი ნ. ფერწასული.
- ფერმკრთალი ნ. ფერწასული.
- ფერნაქცივი ნ. გახუნება.
- ფერობა ნ. აღერსი.
- ფერისო ნ. 3. რკალი.
- ფერუმარილი ნ. უმარილი.
- ფერფელა ნ. ბეუტვა.
- ფერფლი, ავლი, ნავლი.
- მოეახსენე: „რათგან ჩემი შეუქმნია გული ავლად, ვერას ირგებ, არ დავდგები, სხვა ვიუბნო, რალა მრავლად“?

შ ო თ ა .

დამამიწდეს წამწამოხედვა, ავლად შექცეს ავი სული! ი. ვ რ ი შ.

ფერწასული, ფერმინდილი. ფერდა-
კარგელი, მკრთალი, პირმკრთალი, ფერ-
კრთალი, უფერო, უფერული, ფერ-
გამკრალი, გაცრეცილი, გრემა, მკრქა-
ლა, მიღლეული (მიღლეული სახე),
ჩათუტკილი. გაფითრებული. მიღლეული,
(მთვარესავით მიღლეული), მინაზებული.
მიმცხრალი, ადამიანის ფერი არ ადევს.
მკვდრის ფერი ადევს, მიწისფერი (მი-
წისფერი ეღო), მკვდრის სახე, უსისხ-
ლო, სისხლნაკლები, სისხლნაკლები.
პირქარცი, ყუიციანი, მცხრალი (მთვა-
რე), ცრიაგდება.

ასმათ შენცა ხარ მოწამე
ჩემისა ფერ-მიხდილისა. შოთა.

მკრთალი ნათელი სახსე მთვარისა
მშობელ ქვეყანას ზედ მო-ფეროდა.
ილია.

ოჰ! ვით ყოველი, ბუნებაც მამინ იყო
ლამაზი, მინაზებული. ნ. ბარათ.

მასთან მთიები ცას ვერ გაანათლებდა,
ყორნის ფრთა მისი წარბისაგან გრეჰა
ქმნილიყო. საბა.

ზარდანის ფერი დასდებოდა.
ვ. ბარათ.

შიშისგან ტუჩის ფერი დაჰკარგა.
შ. არაგვი.

ფერწერა ნ. მხატვრობა.
ფერხული ნ. ცეკვა.
ფერხისი ნ. ცეკვა.
ფესანგი ნ. კრელი.
ფესვადგმული ნ. დამკვიდრებული.
1. ფესვი ნ. დასაწყისი.
2. ფესვი, ძირი (მცენარისა).
ფესვმოკიდებული ნ. დამკვიდრებუ-
ლი.

ფეტვი, ბეირი.
ფეშაშალი, წინსაფარი, არდაგი,
გულსაფარი, დოშლული, ყულანა, (სა-
ბავშვო) გულამბარი, (საბანო) ფუტა.

მთრთოლვარე ხელებით „ეულანას“
მისწვდა. ა. ყაზბ.

სალამოს მოვრთეთ ჩვენი პეპო დომ-
ლელ-ახალუხ-გულისპირით.

ა. ცაგ.

ფეშქაში ნ. საჩუქარი.
ფეშხად ამოღებული. ნ. დაქრა.
ფეშხანა ნ. კარავი.
ფეშხვანი ნ. კალათი.
ფეშხუმი, რელ. დისკოსი.
ფეხა ნ. კოკლი.
ფეხად ნ. სწრაფად.
ფეხათრეული ნ. კოკლი.
1. ფეხაკრეფით ნ. მიპარეფით.
2. ფეხაკრეფით ნ. მორიდებით.
ფეხაყოლებით სიარული ნ. ფეხის
აყოლება.

ფეხაჩქარებული ნ. სასწრაფო.
ფეხდამდგარი ნ. დამკვიდრებული.
ფეხდაფეხ ნ. კვალდაკვალ.
ფეხდაფეხ ვერ შიადევს ნ. დასხლტა.
ფეხდაფეხ მიყოლა ნ. ფეხის აყოლე-
ბა.

ფეხებგაშვებით წოლა ნ. 1. გამხლარ-
თვა.

ფეხებგაშვებით ჯდომა ნ. 1. გამ-
ხლართვა.

ფეხებგაჩახული ნ. 2. მაიმანი.
ფეხებდაწვეტილი ნ. დაღლილი.
ფეხები, (დიდი და უშნო ფეხები)
ტლოყები (წამოგდებულხარ და წამო-
გიშვებია ტლოყები), გაზები.

შიშველ ფეხებით ფლოსტებში წად-
გმული გაზებიც კი შიშველი ჰქონდა.
შ. არაგვი.

ფეხები ფშიკა ნ. მოკვდა.
ფეხების აყოლა ნ. ათამაშება.
ფეხების მოკეცა ნ. ფენმოკეცილი.
ფეხებში ჩავარდნა ნ. ხეწნა.
ფეხზე ნ. ზეზე.
ფეხზე დადგომა ნ. განკურნება.
1. ფეხზე დაყენება ნ. განკურნება.
2. ფეხზე დაყენება ნ. 13 წევა.
3. ფეხზე დაყენება ნ. 14 წევა.
4. ფეხზე დაყენება ნ. წამოყენება.
ფეხზე მოვაკრე ნ. ვაკარი.
ფეხებზე ჰკიდია ნ. არაფრად ადგებს.

1. ფენი ნ. ღერო.
 2. ფენი ნ. თათი.
 ფენით, ქვეითად.
 ფენისადგილი ე. საპირფარეო.
 ფენის ადგმა ნ. სიარული.
 ფენთა მტვერი ნ. მონა.
 ფენის ათრევა ნ. დახანება.
 ფენის ამოკვეთა ნ. 2. გაქცევა.
 ფენის აყოლება, ფენაყოლებით სი-
 არული, ფენდაფენ მიყოლა, ჩამოურჩენ-
 ლობა (ცხოვრებას არ ჩამორჩა, ფენდა-
 ფენ მისდევს).
 ფენის გადადგმა ნ. გადაბიჯება.
 ფენის აცდენა ნ. ბორძიკი.
 ფენის გადატრიალება ნ. ფენის
 ღრძობა.*
 ფენის გადაგმა ნ. 2. გაგანიერება.
 ფენის გაშლა. ნ. ცეკვა.
 ფენის გული, ტერფი, ქუსლი,
 ტერფით თხემამდის გაუნდა-
 მას მეტი საკვირველობა. შოთა.
 ფენის დაქერა ნ. სიძიერე.
 ფენის თითებზე დგომა, ცერებზე
 დგომა.
 ეს ბიჭი კარგად თამაშობს,
 ფენის ცერებზე დგებაო. ხალხ.
 ფენის ნავალი ნ. კვალი.
 ფენი სრიალებს ნ. მოყინული.
 1. ფენის ქირა ნ. გასამრჩელო.
 2. ფენის ქირა, საგზაო, გზის ფუ-
 ლი.
 3. ფენის ქირა ნ. საჩუქარი.
 4. ფენის ქირა ნ. შევირდანა.
 ფენის ღრძობა, ფენის გადატრიალე-
 ბა.
 ფენის წადგმა ნ. წაბიჯება.
 ფენის წაქერა ნ. ბორძიკი.
 ფენი სხლტება ნ. მოყინული.
 ფენი ცურდება ნ. მოყინული.
 ფენის წამოდება ნ. ბორძიკი.,
 ფენის წამოკვრა ნ. ბორძიკი.
 ფენის ხმის აყოლა ნ. მიბაძვა.
 ფენკოტიბა ნ. კოქლი.

ფენმალი ნ. ცქვიტი.
 ფენმარდი ნ. ცქვიტი.
 ფენმოკიდებული ნ. დამკვიდრებული.
 ფენმომაგრებული ნ. დამკვიდრებუ-
 ლი.
 ფენმოკეცილი, ფენმორთხმული, მორ-
 თხმული, მორთხმით მჭდომარე (მჭდო-
 მი), ფენების მოკეცა,
 ამის გაგონებაზე მორთხმით მჭდომა-
 რე მოხეცი აბულასანი ზეწამოიჭრა და
 სტემრებს მიეგება. შ. დაღ.
 ფენმორთხმული ნ. ფენმოკეცილი.
 ფენმოუცდელელი ნ. განუშორებელი.
 ფენმოქცეული ნ. 2. მიამახი.
 ფენმრული ნ. 2. მიამახი.
 ფენებგაჩაჩხული, აყაბაყა.
 ფენმსუბუქი ნ. მრუში.
 1. ფენმშიმე ნ. ორსული.
 2. ფენმშიმე ნ. დატვირთული.
 ფენსამოსი ნ. ფენსაცმელი.
 ფენსაცმელი, ფენსამოსი, მოძე.
 ხამლი, საბავეშ. ბაჩაჩები.
 რომელი იგი ჩემსა შემდგომად მო-
 ვალს, უძლიერეს არს ჩემსა, რომლის ვერ
 შემძლებელ ვარ კამლთა მისთა ტურთვად.
 ოთხ.
 ფენუცა ნ. კოქლი.
 ფენქვეშ გათეფვა ნ. ჩაგვრა.
 ფენქვეშ გდება ნ. 4. გაგება.
 ფენქვეშ ეგება ნ. მლიქნელი.
 ფენქვეშ წაგდება ნ. ცემა.
 ფენჩაუკრეფლად მომუშავე ნ. ბეჭი-
 თი.
 ფენში ფენის გამოკვრა ნ. სარმა.
 1. ფენშიშველი, უხამლო.
 ფთიანი ნ. ცქვიტი.
 1. ფთილა ნ. პატრუქი.
 2. ფთილა ნ. გორგალი.
 3. ფთილა ნ. ბლუჭა.
 ფთილი ნ. გორგალი.
 1. ფთქენა ნ. ბუზღუნი.
 2. ფთქენა, ფთხინვა (ცხენისა).
 ფთხინვა ნ. 2. ფთქენა.
 ფთხრიალი ნ. ფართხალი.
 ფია ნ. 1. საქმელი.
 ფიალა ნ. თასი.

ფილკამი ნ. თასი.
 ფიანდაზად გაგება ნ. 1. ამება.
 1. ფიანდაზად გაშლა (ფიანდაზად გა-
 ეშალა) ნ. ხალისიანად.
 2. ფიანდაზად გაშლა ნ. 1. ამება.
 ფითხი ნ. აქანდახი.
 ფილაქანი ნ. იატაკი.
 1. ფილთა ნ. პატრუქი.
 2. ფილთა, საწრუტი (მეღ.).
 ფილთაქვა, როდინის ქვა, ქვა, სანაყი,
 სანაყი ქვე გერჩი. (წამლებისა და სხვ.)
 აბლიმო.
 ფილი ნ. ავან(გ)დასტა.
 ფილოსოფოსი. ნ. ბრძენი.
 ფინაჩი, მექლანე, მჩხლართავი, მკონ-
 კავი, მხოლთავი, მეჯადაგე.
 ფინდიხი ნ. 2. ტყვია.
 ფინთი ნ. ცუდი.
 1. ფინია ნ. ლეკვი.
 2. ფინია ნ. გოშია.
 ფინჯანი ნ. თასი.
 ფიფე-გულ-ღვიძლი ნ. ჭიგარი.
 ფირალი ნ. ავაზაკი.
 ფირმანი ნ. ბრძანება.
 ფირნიში ნ. აბრა.
 ფირფიშა ნ. შრეში.
 ფისა ნ. კატა.
 ფისი, ღღვილი (ბღღვიდი, ბღვილი,
 ბრღღვილი), კუპრი.
 ფისო ნ. კატა.
 ფისუნია ნ. კატა.
 ფისტიკაური ნ. ლექსთა წყობის
 ფორმა.
 ფისტოლი ნ. დამბაჩა.
 ფიტი ნ. ფიქა.
 ფიტული, დოდორი, ბოჩოლა.
 ფიფია ნ. 1. წვენი.
 ფიფინა ნ. ეღარუნა.
 ფიფქვა ნ. თოვა.
 1. ფიფქი ნ. თოვლი.
 2. ფიფქი ნ. ქულა.
 ფიქალი ნ. ქვა.
 ფიქრებში გართული ნ. ჩაფიქრებუ-
 ლი.
 ფიქრებში წასული ნ. ჩაფიქრებული.
 1. ფიქრი ნ. აზრი.

2. ფიქრი (ფიქრობს), გაფიქრება (გა-
 იფიქრა), გულში გაეღება, აზრი (აზ-
 რობს) აზრად აქვს, აზრად მოსდის,
 თავში მოსვლა (უარის თქმა თავშიც
 არ მოსვლია), სჯა (სჯის), ოცნება (ოც-
 ნებობს), ჩქურება (ჩიქურებს), გულში
 ლაპარაკი.

3. ფიქრი ნ. დარდი.
 ფიქრიანი ნ. ჩაფიქრებული.
 ფიქრმორეთული ნ. ჩაფიქრებული.
 ფიქრწაღებული ნ. ჩაფიქრებული.
 ფიშტო ნ. დამბაჩა.
 ფიჩტაური ნ. საღვინე.
 ფიჩხა ნ. სოკო.
 ფიჩხაური ნ. საღვინე.
 ფიჩხი, დასო, ბურძღენი, წიწკები,
 წყირი, ჩინჩხვარი, წოქი, (წერილი ფიჩ-
 ხი) კიწაწი (კიწაწივით გამხდარი).

დარანდოსა მშვილდი მისი
 დასოს ისმით დავიჩემე. ა. ქავკ.

საერთო გარმონიას შეუერთდა ხმელი
 წიწკების მტერების ხმა. ა. ყაზბ.

ფიჩხფენილი ნ. ბოგირი.
 ფიცარი, (ქერზე მიკრული თხელი
 ფიცარი) ლამფა.

1. ფიცარნაგი ნ. ბაქანი.
 2. ფიცარნაგი ნ. ხარჩო.
 ფიცო, დაფიცება, შეფიცება, საფიცო-
 რი, ფიცით აღთქმა, ზენაარი, ზენარი.

ამას შეეჭერი დიდითა
 ზენარითა და ფიცითა. შოთა.

ზედა წიგნსა საფიცარსა
 შევფიცე და შემომფიცა. შოთა.

ფიცით აღთქმა ნ. ფიცო.
 ფიცოს გამტეხი ნ. გამტემი.

ფიცის დაღება ნ. 2. აღკვეთა.
 ფიცხელი ნ. ფიცხი.

1. ფიცხი ნ. მტკრევადი.
 2. ფიცხი, ფიცხელი, გულფიცხი,
 ცხარი, გულწრაფი, სწრაფი, მგზნება-
 რე, ფსუკიანი, ფხიკიანი, ხუტურთიანი.

შეტისმეტად გულფიცები კაცი ხარ, შე
დალოცვილო... შურდულებით გამოეკე-
ნე, სიტყვაც არ მატალე, შეთქვა.

ა. კ ლ დ.

- 3. ფიცები ნ. ცხარე.
- 4. ფიცები ნ. ცხელი.
- 5. ფიცები ნ. ქედფიცხელი.

ფიცხლავ ნ. სწრაფად.

ფიწალი ნ. ორკაპი.

ფიწალო ნ. კლდე

ფიწვა ნ. 3. განიავება.

ფიჭა, ფიტი, ხვეზა, გოლი, გოლუული,
კიბრუკი, (თაფლაგაცილი ფიჭა) ცვილი.

ფიჭვის სოკო ნ. სოკო.

ფიჭვნარი ნ. ტყე.

ფლავი, ყაბლუფლავი.

ფლავი უღვას ნ. კეთილდღეობა.

ფლავის ხაწურავი ნ. თუშფალანგი.

ფლანი ნ. ვინმე.

1. ფლასი ნ. კონკი.

2. ფლასი ნ. სამგლოვიარო ტანსაც-
მელი.

ფლასკი ნ. საღინე.

ფლასტუნი ნ. სიარული.

ფლატე, ფოტორი, ჭილე, ხმორდლო,
ღრე, ხრამი, (მთისა) გვერდობი, გვე-
ლი, გვერდა, გვერდო, ფერდობი, ფერ-
დო, კალთა, დაღმართი.

სამი კაცი შემოჩნდა ქვევით ფერ-
დობზედ. ა. ყ ა ზ ბ.

გაღმა მთის გვერდზედაც გავარდა
თოფი. ა. ყ ა ზ ბ.

ფლატუნი ნ. სიარული.

ფლაფნა ნ. ენის ჩღეჭა.

ფლაშუნი ნ. სიარული.

ფლახვი ნ. ფართო.

ფლეთა ნ. ხევა.

ფლიდი ნ. ცბიერი.

ფლობა, მფლობელობა, პყრობა, ქე-
რა (სხვისი მამული უქიარავს), უკავია.

ფლოსტები ნ. ქოშები.

ფლოქვი ნ. კლიქი.

1. ფოთვა ნ. გაშმაგება.

2. ფოთვა ნ. ხეთქება.

ფოთლით შემოსვა ნ. 10. შლა.

ფოთლის კვალი ნ. ნაფოთლარი.

ფოთლიანი, ფოთლოვანი, ხშირფოთ-
ლოვანი, ქორორა (ხე).

ფოთლოვანი ნ. ფოთლიანი.

ფოთოლი, ფურცლი (თეიას ფურ-
ცელი).

ფოლადის მსხალი ნ. ჭავარდენი.

ფოლაქი ნ. დილი.

ფოლი ნ. კლიქი.

1. ფოლორცი ნ. ასპარეზი.

2. ფოლორცი ნ. მლიქნელი.

ფომფლად ნ. ბოშად.

ფომფლე ნ. 1. მობოშებელი.

ფონება ნ. მოწონება.

ფონედ ნ. ბოშად.

ფორე ნ. ასპარეზი.

1. ფორთხვა ნ. ბანაობა..

2. ფორთხვა ნ. ფართხალი.

3. ფორთხვა ნ. მოსვლა.

1. ფორი ნ. ობი.

2. ფორი, სვრეტი, ჩვრეტი, ნაჩვრე-
ტი, ნასვრეტი.

ფორიანი ნ. 5. წვევა.

ფორივანი, დაჩვრეტილი, ნესტოვა-
ნი, სვრეტოვანი.

ფორტალი ნ. კილიტა.

ფოსო ნ. ორმო.

ფოსტლები ნ. ქოშები.

ფოტორი ნ. ფლატე.

1. ფოფინი ნ. 1. აღელვება.

2. ფოფინი ნ. დულილი.

3. ფოფინი ნ. სიარული.

4. ფოფინი ნ. 1. აღერსი.

1. ფოფხვა ნ. ცოცვა.

2. ფოფხვა ნ. სიარული.

1. ფოშფოში ნ. ნისლი.

2. ფოშფოში ნ. წებმა.

1. ფოჩი ნ. ფეწი.

2. ფოჩი, ძირი (ნიახურისა და სხვ.)

3. ფოჩი ნ. უღვაში

ფოცხვა ნ. ხევატა.

ფოცხვერი. კატუნი, თოფიხალთა.

დამინატრეკთ სოროდან
ის ბანჯკლიანი დათვები,
მგლები, კინდოლნი, კატუნნი. ვ ა ე ა.

ფოტოგრაფია ნ. თევზიყვანიძე.

ფრანგი ნ. ფრანკო.

ფრანგული ნ. 2. მახვილი.

ფრატუნე ნ. სიარული.

ფრანგულში (არწივი ფრანგულში-
და), ფრატალი, ფრატუნე (ფრატუნის
აფრატუნება), ფრატა ფრატას შემოქმედი,
ფრატატი (აფრატატი).

ფრე ნ. ყაიმი.

ფრენა, დაქრის. (მთელ დღეს ქე-
ჩეში დაქრის), ქროლი, ნავარდი.
ლივლივი, ფარფარი, ქარქარი (დაქარ-
ქარებს), თამაში (მოხდენილი ფრენა),
კამარის შექმრა, კამარის გაყვება,
(ადგილიდან ადგილზე ფრენა) გოგმანი,
გოგვა.

ფრრრ... გადმოფრინდა ლობიდან პირ-
ველად მამალი ბელურა. ირ. ევლ.

ქორი... ჰაერშივე გადატრიალდა და
პკრა ცაში კამარა. აკაკი.

ფრთხილი და ბოლოგრძელი.

სულ ერთხავად დაქარქარებს.

შ. მღვ.

მოქრის მერცხალი, როგორც

შურდული,

მიწას ესობა თავქვე თამაშით.

ა. მიროცხ.

ფრენით ნ. სწრაზად.

1. ფრთა ნ. დარბაზი.

2. ფრთა ნ. 3. ცალი.

3. ფრთა ნ. 4. მხარი.

4. ფრთა (ფრინველი), ფარფალი
(თევზთა).

ფრთა ფრთას შემოქმედი ნ. 1. ფრან-
გულში.

ფრთე ნ. 2. მხარე.

ფრთების აბურგვანა. ნ. 1. გაფხორ-
ვა.

ფრთების შეკვეცვა ნ. გაძნელება.

1. ფრთების შეხება ნ. შეხებვლა.

2. ფრთების შეხება ნ. 1. შეგული-
ანება.

ფრთებშეხებულნი ნ. 2. აგზნებელი.

ფრთიანი ნ. ცქციტი.

ფრთილა ნ. პატრუტი.

ფრთის გაშლა ნ. ნავარდი.

1. ფრთხილად, მორიდებით, მოკრძა-
ლებით, ფეხაკრფით (სიარული).

2. ფრთხილად, ნელა, წყნარად, ცი-
ციმად (ციციმად ასწიეს და წაიღეს).

ფრთხილად ყოფნა, ფრთხილად ყოფ-
ნა, ასი ყურის გამოძმა, ასი თვალის გა-
მოსხმა, ყურების დაცქვეტა, დაღურ-
სვა (ცხენმა ყურები დაღურსა).

1. ფრთხილი ნ. ექვიანი.

2. ფრთხილი ნ. ლაჩარი.

3. ფრთხილი, წინდახედული, მოფიქ-
რებულნი, გამპრიახი, მორიდებულნი, მო-
რიდალი, ამწონ-დამწონი, ამხედ-დამხე-
დი, კეთილგონიერი, შორსგამჭვრეტი,
შორსმჭვრეტი, დაკვირვებულნი.

4. ფრთხილი ნ. დაკვირვებულნი.

ფრანგული ნ. მოსვლა.

ფრთხილობა, შიშობს, ერიდება.

ფრთად, მეტად, მეთისმეტად, ნამეტნა-
ვად, ძალიან, ძლიერ, ძალზე (ძალზე
ცივა), ღილად, მაგრად, (მაგრად დათ-
ვრა), უაღრესად, უკიდურესად, საშინ-
ლად, უზომოდ, ქარბაღ, გადაჭარბებით,
განსაკუთრებით, საგანგებოდ, დია, გუ-
ლის მოკვრებით. სას. თბრად, ზორ-
ბად, ლაზათიანად. სასტიკად, რჯულზე
(რჯულზე იყო ნასვამი).

ფრთაღზე ნ. ჩინებულად.

ფრთაღოსანი ნ. 3. წარჩინებულნი.

ფრთაღა, ფრთანი.

1. ფრთალი ნ. ფეტქვა.

2. ფრთალი ნ. 9 შლა.

3. ფრთალი ნ. მოსვლა.

1. ფრთალო ნ. აღმართი.

2. ფრთალო ნ. კლდე.

ფრთფინი ნ. შიშინი.

ფრთალი ნ. ფრანგულში.

1. ფრუსტუნე ნ. ცხვირის დაცემინე-
ბა.

2. ფრუსტუნე ნ. სიცილი.

ფრუტი ნ. წვიმა.

1. ფრუტუნე ნ. სიცილი.

2. ფრუტუნე ნ. ყვირილი.

1. ფრანგული ნ. დამკვეთი.
 2. ფრანგული ნ. პეტრეა.
 ფრანგილიც კი არ წამოსტკივებია.
 6. განსალი.
 ფსიტი ნ. არჩვი.
 ფსევრზე მოღება ნ. ჩაქირვა.
 ფსკერი ნ. ძირი.
 ფსოფი ნ. სვავი.
 ფსონი ნ. 3. შენატანი.
 ფსტა, ფსტული, ბუსტული.
 ფსუტი ნ. სიმყარაღ.
 ფსუტის სუნი ნ. სიმყარაღ.
 ფსუტუნი ნ. ბუსლენი.
 ფუვილი ნ. დივილი.
 ფუზე ნ. 1. მიწა.
 1. ფუთა ნ. ბოხნა.
 2. ფუთა ნ. ტომარა.
 ფუთენა ნ. ხვევა.
 ფუთფუთა ნ. სინამაქის ფოთოლი.
 1. ფუთფუთი ნ. აფუსფუსება.
 2. ფუთფუთი ნ. ფუფუნი.
 ფუთქური ნ. ხავსი.
 ფუთხი ნ. ქეცი.
 ფუჟინი ნ. ძაღლთევზა.
 ფულადი სახსრები ნ. 1. ფული.
 1. ფული, თანხა, ფულადი სახსრები.
 ფული რაერთი აქვს? — ჰკითხა ლუ-
 არსაბმა. ილია.
 2. ფული, ფარა, მოძე. თეთრი,
 სას. ხელის ქუქუკი.
 წყალმა დამაბარა: როგორც მე ვარ
 უღველი, ისე თქვენი თეთრი და სა-
 კონელიო. ე. ნი ნ.
 ფულიანი ნ. მდიდარი.
 ფული ეშოვება ნ. კეთილდღეობა.
 ფული მიჭამ-მოჭამა ნ. გაფლანგვა.
 ფულის გადახდა, გადახდა, ფულის
 მიცემა, ნაღდი ფული გადაეუხადე, ნაღ-
 დი ფული ჩავეუთვალე, ჩავეუხსრიალე,
 ნაღდი ფული დავუყაპე.
 ფულის გლეხა ნ. ხარკვა.
 ფულის მომხვეჭელი. ნ. ანგარი.
 ფულის მოყვარე ნ. ანგარი.
 ფულის მკამელი ნ. მფლანგველი.

ფულის უადრი არ იცის ნ. მულან-
 გველი.
 ფული ჩეჩქივით აქვს ნ. კეთილდღე-
 ობა.
 ფულში კოკაობს ნ. კეთილდღეობა.
 ფუნა ნ. განაელი.
 ფუნდუკი ნ. ქარვასლა.
 ფუნდრუკი ნ. ცეკვა.
 ფუნთუშა ნ. ბუთხუზა.
 ფუნჩულა ნ. ბუთხუზა.
 ფუნჩულალოვებია ნ. პირმკვალა.
 ფუნჯი, ფოჩი, ყალამი.
 ფურბერჩი ნ. დედალი ცხოველი.
 ფურთხება, ნერწყვა, გაბურჭყვა, წიტ-
 ე, ხრასტვა.
 ფური ნ. დედალი ცხოველი.
 ფურნის ტაფა ნ. 2. ჩანახი.
 ფურნის ქია ნ. აბანოს ქია.
 ფურჩი, პრწყალი, აბსკა, ბრკე.
 ფურჩუმელი ნ. კინქარი.
 1. ფურცელი ნ. 2. თაბახი.
 2. ფურცელი ნ. ფენა.
 3. ფურცელი ნ. ფოთოლი.
 4. ფურცელი ნ. 3. ცალი.
 5. ფურცელი ნ. თუთის ფოთოლი.
 ფურცელა ნ. 7. შლა.
 ფურცლოვანი ნ. ფენად-ფენადი.
 ფუსტული ნ. ფსტა.
 ფუსფუსა, ჩინმაგურა.
 ფუსფუსი ნ. აფუსფუსება.
 ფუტა ნ. ფეშტმალი.
 1. ფუტკანა ნ. 2. მოყრა.
 2. ფუტკანა ნ. 2. ჩიჩქანა.
 1. ფუტურა ნ. დაჩვრეტილი.
 2. ფუტურა, ფულურა, ღრუ, კი-
 ანაქამი, გაქენკრებული.
 3. ფუტურა ნ. 1. ცარიელი.
 ფუფალა ნ. ღმერთი
 ფუფუა ნ. ავადმყოფობა
 ფუფულა ნ. კომბოსტო.
 ფუფუნება ნ. განცხრომა.
 ფუფუნებაში ყოფნა ნ. კეთილდღე-
 ობა.
 ფუფუნე, ფუფუნე (მატლივით რას
 ფუფუნებზე?).

ფუფქვა ნ. გაფუფქვა.

- 1. ფუქსავატი ნ. ზარმაცი.
- 2. ფუქსავატი ნ. ქარაფშუტა.
- ფუქსი ნ. საბერველი.

- 1. ფულურო ნ. ორმო.
- 2. ფულურო ნ. 2. ფეტურო.
- 3. ფულურო ნ. 1. ცარიელი.

ფუყი ნ. 1. ცარიელი.

ფუში ნ. თიაჭარი.

ფუჩუნო, ჩუჩუნო.

ფურიჩა ნ. ხბო.

ფუძე, საფუძველი, ძირი, საძირკველი. საყრდენი, საყრდნობი, დასაყრდენი. ქვეუთხელი, დედაბოძი, ლიბო, ბურჯი (საზოგადოების ბურჯი); დედაბურჯი (მთავარი ბურჯი).

ქართველი... უმთავრესსა და უდიდეს ბერძნ ედღაბოძს ეძახის.

ი ღ ი ა .

მოდგა და მოდგა მტრის ჯარი, ციხის მოერთყა ლიბოსა. ვ ა ე ა .

ფუძემდებელი, დამფუძნებელი, დამასრებელი. დამაწყარებელი, მამამთავარი, საფუძელის ჩამყრელი, შემქმნელი, დამწყები.

ფუძისეული ნ. ძირითადი.

ფუძად ჩავლა ნ. 4. გაფუძება.

- 1: ფუძი ნ. ამაო.
- 2. ფუძი ნ. უბარაქო.
- 3. ფუძი ნ. უსაბუთო.
- 4. ფუძი ნ. ცარიელი.
- 1. ფუძფუზი ნ. 1. ბუებუყი.
- 2. ფუძფუზი ნ. დელილი.

ფქვა (ფქვავს), (მსხვილად ფქვა) ლერლა (ღერღავს), დაროშვა.

ფქვიერი ნ. ფხვილი.

ფქვილი, ჰიკვი (უმალღესი ხარისხისა).

ფქვილით მოვაჭრე ნ. 1. ალაფი.

ფშალა ნ. სეია.

ფშა ნ. 2. წყარო.

ფშანა ნ. 2. წყარო.

ფშატალა ნ. 2. ღვარი.

ფშვიკა ნ. 8. წევა.

ფშვა ნ. სუნნელი.

ფშვიალი ნ. სუნნელი.

ფშვნა ნ. ცეხვა.

ფშვინვა ნ. ქშენა.

ფშვნება ნ. დაქუცმაცება.

ფშვნეტი ნ. ფხვილი.

ფშვნეტი ნ. მტერვეალი.

ფშვიკი ნ. მაგარი.

ფშრუტუნი ნ. ქშენა.

ფშრუყუნი ნ. ტირხლი.

ფშუტი ნ. ბყირი.

ფშუტუნი ნ. ქშენა.

ფშხალი ნ. ფაშარი.

ფშხამჩატე ნ. ფაშარი.

ფშხვნა ნ. დაქუცმაცება.

1. ფხა ნ. სარისტა.

2. ფხა ნ. ძვალი.

ფხა გამოიჩინა ნ. ივარვა.

ფხაკუნი ნ. 2. ფხაკუნა.

ფხაკუნი ნ. ბღინძვა.

ფხანა ქავილი.

1. ფხაკუნა ნ. ბლაცხა.

2. ფხაკუნა (იფხაკუნის). ფხაკუნა, ფხაკუნი, კაწვრა, ხამსვა (ხელი დაიხამსა). ხოკა (სახე დაიხოკა).

პირსა იხოკდეს, ვაპყრიდეს.

ნახოკსა, ვითა ნაფოტსა. შოთა.

ფხეკა ნ. ხეხვა.

ფხევიერი ნ. ფაშარი.

ფხვანა ნ. დაქუცმაცება.

1. ფხვნადი ნ. 2. მჩატე.

2. ფხვნადი ნ. ფაშარი.

ფხვილი, ფშვნეტი, ფქვიერი, ნაფხვენი, ნაფშვენნი.

ფხვრელი შაქარი ნ. შაქრის ფხვილი.

ფხიანი ნ. 2. შარკვე.

1. ფხიზელი, ფხიზლად, მყოფი, ფხიზელი თვალი, თვალმახვილი, თვალგამპკრიანი, წინდახელული, შორსგამპკრებთ.

2. ფხიზელი, უშიარი, მსმელი არ არის, არა სგამს, ღვინო-არავს არ ეტანება.

3. ფხიზელი, (ძილი) კურდღლური, კურდღლესავით.

ფხიზელი თვალი ნ. 1. ფხიზელი.

ფხიზელი თვალის მქონე. ნ. დაკვირ-
ვებელი.

ფხიზლად მყოფი ნ. 1. ფხიზელი.

1. ფხიზლად ყოფნა. ნ. ფრთხილად
ყოფნა.

2. ფხიზლად ყოფნა, სიფრთხილე,
ფხიზლობა, მღვიძარება, უძილობა.

ვერ მღვიძარებენ თვით ფიქრებიც.
დ. გუ რ ა მ.

ფხიზლობა ნ. 2. ფხიზლად ყოფნა.

ფხიკიანი ნ. ფიცხი.

ფხოვი (ფხოვეთი) ნ. ხეესურეთი.

ფხორვა ნ. ბღინძვა.

ფხოკა-გლეჯით ნ. სწრაფად.

ფხრეწა ნ. ხევა.

ფხუკუნი ნ. ყვირილი.

ფხუწვა ნ. 1. მოკუნტვა.

ქ

ქადა, (ფურცლოვანი ქადა) იაღლო.
ქადაგება, ქაროზი, მოძღვრება, სი-
ტყვა.

1. ქადილი ნ. კვენხა.

2. ქადილი ნ. მუქარა.

ქავილი, ფხანა.

ქათამი, დედალი, ჭუჭულა.

ქათათი ნ. ბრწყინვა.

1. ქალაბიჭა, გოგობიჭა, ორსქესა,
აკუმი.

2. ქალაბიჭა ნ. ქალისებრი ნაზი.

ქათანი ნ. ტილო.

ქალამანი, კოხუნ(ნ)ჯი („მთაში სასი-
არულ ქალამანი, რომელსაც ძირები
წვრილი ღვედით აქეს დაწნული, თვით
ამ ღვედებს საბანდს ეძახიან“ — ყ ა ზ ბ.),
ბანდული, ჩიჩლათანი, ჭლანნი (ხ ე ს,
რომელთაც ძირი გამობანდული აქეს,
ზემოთ კი — ტყავი).

ქაქმა ბანდული გაგლიჯა და ფეხიც
გამიჭრა. ა. ყ ა ზ ბ.

ქალი გაატანა ნ. გათხოვება.

ქალანთარი ნ. ქალაქის თავი.

ქალაღაია ნ. აბრეშუმი.

1. ქალაჩუნა ნ. ლაჩარი.

2. ქალაჩუნა ნ. ქალისებრ ნაზი.

ქალაქისთავი, მოურავი, მოძვ. ქა-
ლაქპეტი, ქალანთარი.

უფლად სპასუტთა, თვით ქალაქ-
პეტთა. შ ა ე თ.

ქალაქპეტი ნ. ქალაქისთავი.

ქალბატონი ნ. 2. ქალი.

ქალბეზე გადამკვდარი ნ. არშიყი.

ქალბების მიმღევარი ნ. არშიყი.

ქალბების მოტრფიალუ ნ. არშიყი.

ქალბების მოყვარული ნ. არშიყი.

ქალბების მუსუსი ნ. არშიყი.

1. ქალი ნ. ასული.

2. ქალი, დია, დიაი, დედაკაცი, მან-
დილოსანი, ბანოვანი, ხაიუნა, სეფე-ქა-
ლი, ქალბატონი, საპატიო ქალი.

ბალსა შიგან თამაშობად

სალამოსა გავე ყამსა,

გავიტანე ხათუნები,

მათი ქმევე ჩემგან ხამსა. შ ო თ ა.

რავდენი ბანოვანი

შვენებანი ახლად მშლილობნი

ქველის სიწმინდეს

მიუზიდავს ნაპირს ამ ტბისას.

ა. ქ ა ე კ.

გამოჩნდა ვიღაცა მოხუცებული დი-
აი. ა. ყ ა ზ ბ.

ქალისებრ ნაზი (მამაკაცი), ქალისებ-
რი, დედაკაცი, ქალაბიჭა, გოგოკუა,
ქალაჩუნა.

1. ქალიშვილი ნ. ასული.

2. ქალიშვილი ქალწული, სასძლო,
საპატარძლო, გასათხოვარი (ქალი), გა-
სათხოვრად მოსწრებული.

ქალიშვილობა, ყმაწვილქალობა.

მთელი თავისი ყმაწვილქალობა სიჭ-
ვირევეში და წვა-დაგვეში გაატარა.

ა. ყ ა ზ ბ.

ქალფაკი ნ. არახინი.

1. ქალწული ნ. უმანკო.

2. ქალწული ნ. 2. ქალიშვილი.

ქამა ნ. სოკო.
 ქამალი ნ. ვ. ხარისტა.
 ქამანდარი ნ. ჩუბინი.
 ქამანდი (ქამანდა), საგდებელი, საგ-
 დები. ნ. აგრეთვე თოკი.
 ქამანი ნ. ხეში.
 ქამანჩა ნ. ქიანური.
 ქამარი, სარტყელი, ზოსტერი, ღვედი,
 (ერქვენის დასაკრავი ღვედი) ჯამბარა,
 (შარვლის ქამარი ქსოვილისა) ხონჯა-
 რი, (პერანგის ამხანაგისა) ზორტი,
 (ტყეკის ზონარი) წიპწიპი.

გააკვირნეთ ჯამბარა,
 დაშლერეთ ოროველაო. რ. ე რ ი ს თ.

ქამბა ნ. ქსოვილი.
 ქანობა ნ. რწევა.
 1. ქანდა ნ. დარიჩინი.
 2. ქანდა ნ. ვარაყი.

ქანდაკება, ნაკანდაკები, ნაქანდაკევი,
 ნაქანდაკარი, ნატიფი, ალაღმა, ძერწვა,
 ნაძერწი, გამოქანდაკებული.

ღიღი ტაძრები ნაქანდაკები... ჩუქურ-
 ომით გამოქსოვილი. გ. ლეონ.

ჩაქენებით ჩაყურებდა ქვისგან ნაყ-
 ვეთ ლამაზ ალაღმას, გარნა უსულოს.
 ვ. ბარნ.

ქანდარა, ხარისხა, მეყენი, ლატანი,
 თური, აყარი, გრქო (გრჯო), ქოგრი, ხა-
 ლა, ხალხა, ლანგარი, კადონი.

მაძლი ჩამოფრინდა ქანდარიდან და
 გარეთ მედიდურად გამობრძანდა.

ვაჟა.

ქანდაკებული, ამოყვანილი, გამოყვა-
 ნილი.

ჭმენე სასიხლე იგი ოქროსაგან წმინ-
 დისა ქანდაკებული.

დაბად.

ქანდაქარი ნ. მოქანდაკე.
 ქანდაქი ნ. ვარაყი.
 ქანდირბაზი ნ. ჯამბაზი.
 1. ქანება ნ. გაქვევა.

2. ქანება ნ. რწევა.
 ქანისმტეხელი ნ. მემულაროე.
 1. ქანქარი ნ. რხევა.
 2. ქანქარი ნ. ტალანტი.
 რომელსამე მისცა ხეთი ქანქარა, და
 რომელსამე სამი და რომელსამე ერთი.
 ო თ ხ.

ქანქელა ნ. ქამა.
 ქანცგამოღეული ნ. დაღლილი.
 ქანცგაწუვეტილი ნ. დაღლილი.
 ქანცი ნ. 1. ძალა.
 ქანცის გაწუვეტა ნ. 1. წვალუბა.
 ქანცისგამოღევი ნ. აბეზარი.
 ქანცის გამწუვეტი ნ. დამქანცევი.
 ქარაგმებით ლაპარაკი ნ. სიტყვის გა-
 დაკერა.

ქარაგოზა ნ. ხავსი.
 ქარად ქცევა ნ. გაფანტვა.
 ქარავანი ნ. ალალი.
 1. ქარახხა ნ. რქა.
 2. ქარახხა ნ. ყანწი.

1. ქარახტა ნ. კრილოსანი.
 2. ქარახტა ნ. ნაკრავი.
 ქარაფი ნ. კლდე.
 ქარაფინდა ნ. ქარაფშუტა.
 ქარაფშუტა, თაქარიანი, ჩიტირეკია,
 ქარიფანტა, ფუქსავატი, ცანცარა, ცე-
 ტი, ცერცეტი, ზერელი, უშინაარსო
 აღამიანი, კრეკია. ქარაფინდა, შუშტ-
 რუკანა, შატაბუტა, ტუტრუცანა, სას.
 დაუსტენიე.

ქარაშოტი ნ. ქარიშხალი.
 1. ქარახხა ნ. რქა.
 2. ქარახხა ნ. ყანწი.
 ქარბუქი ნ. ქარიშხალი.
 ქარვა, ჯალდა.
 ქარვასლა, ფუნდუკი, პანდუქსიონი,
 შოძე. ქარვასრა.

ფატმან ხათუნს გაეხარნეს,
 გააგება მონა ათი,
 მოუკახუნა ქარვასრანი.
 დაყენა ბარგი მათი. შოთა.

ქარვება ნ. 2. გაფანტვა.
 ქართა ნ. ბაკი.

ქართველი, ივერიელი.

ქართლი ნ. საქართველო.

ქართული ეროვნული ცეკვები: ქართული (და არა „ლექვია“, როგორც არასწორად ჰქონდა შერქმეველი ცეკვა „ქართულს“), დავლერი, სადარბაზო დავლერი, დავღერა-მთიულერი, ფალავნური, ზიხევერი, განდაგან, ქორბელელი, გერგბტელი, ცერელი, ხანჯლერი, სათამაშო, წართმევი, მთიულური, მხედრული, სახუმარო, თეშური, კეპნაობა (ფარცკაობა), შეჭიბრი, ბაღდადური, კინტოური, მწყემსური, დოღური, ხორბემი, ლაზერი, კომღლური, მწყემსური დავლერი, ნაბადერა, გადახვეული ნ. აგრეთვე ცეკვა.

ქარის ამოღება ნ. შესვენება.

ქარის შესხმა, ნაცრის შეყრა თვალში.

ქარიფანტია ნ. ქარაფშუტა.

ქარიშხალი, ბუქი, კარბუქი, თოვლებუქი, თოვლ-ქარბუქი, ქარტეხილი, ქარაშოტი, გრიგალი, არმური, ქარიშხალი (კობით) კობშინშხალი (კობშინშხალი ამოვარდა).

მონაქროლმან ვარდი დაზრა, წამწამთაგან ბუქი ბუქდა. შოთა.

ქარაშოტი ზათქით, ყიალით უღვთოდ გამითხრის შავ-ბნელ სამარეს. ი. გ რ ი შ.

ქაროზი ნ. ქადაგება.

ქარსალა ნ. 2. კიკყინა.

ქარსლი ნ. ვარსი.

ქარტახი ნ. გელა.

ქარტეხილი ნ. ქარიშხალი.

ქარქაპი ნ. ინდოური.

ქარქარაკი ნ. ნარიყი.

ქარქარი (დაქარქარებს) ნ. ფრენა.

ქარქაში ნ. 2. ბუღე.

1. ქარშიკი ნ. ზონარი.

2. ქარშიკი, მოსართავი, შუა მოსართავი, ვარსაკრი, ბალიშის ვარსაკრი, თაფხუნი, ძარძაყი, ჭაბაყულა.

ქარცვილი ნ. სანთელი.

1. ქარცი ნ. ქერა.

2. ქარცი ნ. ჩალისფერი.

3. ქარცი ნ. ცხენი.

1. ქარწიბი ნ. ბროლი.

2. ქარწიბი ნ. ქვა.

ქასური ნ. სალესი.

ქატო, ანაცერი, განაცერი, ანამტკერი, ჯიღლა.

ქაფარი ნ. ურჯულთ.

ქაფი, ნაქაფი, პერი, კეკო.

ქაფიანი, პეროვანი.

ქაფის გაკეთება ნ. ქერდობა.

ქაფის მოხდა, მოქაფვა.

ქაფმოუხდელი, მოქაფავი, (მოქაფავი მურაბა, წვენი და სხვ.).

1. ქაფქაფი ნ. დელილი.

2. ქაფქაფი ნ. ცხელი.

ქაფქირი ნ. საწურავი.

ქაფჩა, მალი, სუფთა.

ქაქანახირი ნ. ბრბო.

1. ქაქანი ნ. ქშენა.

2. ქაქანი ნ. წამორძევა.

3. ქაქანი ნ. მოსვლა.

1. ქაქანი ნ. ლაქლაქი.

ქაღაზიბალაში ნ. ნუში.

ქაშა ნ. 1. ფაშარი.

ქაშაგი ნ. მონა.

ქაშანი ნ. ბილიკი.

1. ქაშანური ნ. ინგლისერი.

2. ქაშანური, მარტაცი, მომერგელი, მოვარაყებელი, მოგულსუნებელი (ჭურქელი), შორენეცი.

ქაშთაჭი ნ. აბი.

ქაშქანი ნ. სამხარილიე.

ქაჩაბური ნ. კომბალი.

ქაჩალი ნ. მელოტი.

ქაჩაჩი ნ. კლიჭი.

ქაჩვა ნ. ბღინძვა.

ქაჩუა ნ. ლაჩარი.

ქაცვი ნ. ეკალი.

ქაჭვა ნ. წუნხა.

ქაჭი ნ. ეშმაკი.

ქება (აქებს), ქებათა ქება, დიდება (აღიღებს), დიდების აღკუნა, ქება-დიდება (მასზე ბერის ქება-დიდება მსმენია), კმევა, გუნდრუვის კმევა, ზობტა, შესხმა, ოლა, საათი, ქების შესხმა, გან-

დიდება (განადიდებს), ცამდე აყვანა, ცამდე აწევა, აწევა, შკობა (ამკობს), შემკობა, შოძვ. აზმა {„მეორე სახელი არს და ქებათაჲ ითქმის“ — ს ა ბ ა). რ ე ლ. ოსანა მალალთა შინა! დაუჭრომელი (მავედრებელი შესხმა).

მოახსენა ხობტა სრული, დალოცა და უქნა ზნენი. შოთა.

დიდება ლაშქარს, მეომარს, მტერს რომ მიჰყვება კარამდის, დროშა და ხმალი ქართლისა ძლევით ბრწყინავდეს მარადის

გ. ლეოთ.

ვით უძლო ქებად, შესხმად დიდებად თქვენდა, მსაჯულო სიმართლისათ.

შავთ.

მონა ვარ მისი მუღამ ეამ და მისი შემამკობელი. ბეს.

ქება არ სჭირდება ნ. საქები.

ქება-დიდება ნ. ქება.

ქებათა ქება ნ. ქება.

ქებინი ნ. ურვადი.

ქების შესხმა ნ. ქება.

ქელანი ნ. მტრელი.

1. ქელი ნ. 1. კეფა.

2. ქელი, მთავრებისი.

3. ქელი, მწვერვალი, მთების ბაწარი.

ქელის მოხრა ნ. 1. დამორჩილება.

ქელის მოხრევიება ნ. ჯობნა.

ქელმაგარი ნ. ქელფიცხელი.

ქელმაღალი ნ. ამაყი.

ქელმაღლობა ნ. რისი.

ქელფიცხელი (ცხენი), ქელმაგარი,

თავგამტაცი, თავგამწევი, თავგამზიდვარი,

თავის წამართმევი, ფიცხი.

თავგამწევა ცხენმა ჯირითის დროს ერთ მხედარს ტვინი მიახსმევინა ხეზე.

ნ. ლორთქ.

1. ქევქევი ნ. დეზის კვრა.

2. ქევქევი ნ. სიარული.

1. ქეიფი ნ. გუნება.

2. ქეიფი ნ. ლზინი.

ქეიფს ეწევა ნ. გართობა.

ქეიფში დახარჯვა ნ. გაფლანგვა.

ქელეხი, ქირის პური, რიგი, რიგობა, სულის ახსნა, რიგის გადახდა, აღაპი.

რიგის გადახდის მესამე დღეს, როცა ოჯახი განთავისუფლდა ცრემლებისაგან... იგონებდნენ... ვინ რითი სცა პატივი. ვაჟა.

არ დარჩა შვილი, რომ მას აღნთო სანთელი, ცვილი, ექნა აღაპი, დაედგა ტაბლა. დ. გურ.

ქელვა ნ. ტყებნა.

ქენება ნ. ხეწვნა.

ქენჯნა ნ. 2. ტანჯვა.

ქერა, ქერათმიანი, ბობრი, ქარცი.

ქერათმიანი ნ. ქერა.

ქერეპანი ნ. გარეკანი.

ქერი, ქრთილი, ჩართი.

ქერის ორმოშია ნ. კეთილდღეობა.

ქერტლი ნ. თებო.

ქერქლი ნ. გარეკანი.

ქერქის შემოცლა ნ. გაქურჩნა.

ქერჭი ნ. გარეკანი.

ქერცილი ნ. გარეკანი.

ქერპეპელა ნ. ლივლივა.

ქესახი ნ. უფულო.

ქესატობა ნ. უფულობა.

ქეფსუტი ნ. მელოტი.

ქეჟვა ნ. ჩიქნა.

ქეშად ნ. გეზად.

ქეშება ნ. დოლის (და)ძვრა.

ქეშულა ნ. ტივი.

ქეშულა მუცელი ნ. ღიპი.

ქეში ნ. ნაკრავი.

ქეშიკი, ყორჩი, ქონდაქარი.

1. ქეჩა, თეჟა, ჩული, ნაბადი, თაქნაბადი (ყარგი ხარისხის ნაბადი).

მივევარი თოფსა გამწარებული, მხრიდან გაღვივდნე მაშინვე თეჟა. ილია.

2. ქეჩა ნ. ყაჩარი.

ქეჩი ნ. თხა.

ქერო ნ. 1. კეფა.

ქეროში ჩასკილეს ნ. სამართალში მიცემა.

ქეროში ჩაფრენა. ნ. ალაგვია.

ქეროში ხელის წაღება. ნ. იძულება.

ქეცელი ნ. გარეკანი.

ქეცო, მუნი, მღერი, ბლერი, მღიერი, ფუთხი, მმოვრი, ზორა.

ამდენ თრევამი ათასგვარ ქეცსა და მუნს წააწყდება კაცი. ე. ნინოშ.

ქეჩაო ნ. ტახტრევანდი.

ქეჩი ნ. ბილიკი.

ქეჩიმი ნ. ყაყარი.

ქვა (ცერცვისოდენა) კენჭი, (ქვიშანარევი კენჭი) ხვინჭა, ხრეში, (მღინარის პირის ქვა) სალი, (შრეული მინერალის შავი ფიქალი, რომლისგანაც მზადდება გრიფულით საწერი დაფა) ასპიდი, (გლუვი ქვა) სიპი, (შქისე და ხორკლიანი საყვრე ქვა) კოხი, (ცეცხლის გამოსაკვესი) კაფი, ტალი, (მინისებრი) ქარწბი, (სალესავი) სასრევი, (დიდი ზომისა) ლოდი, (საძირკელის ამოსაყვანად ხმარებული) ბლაგარი, (ფიცრისებრი, იატაკზე დასაფენი) ფილაქანი, ფიქალი, (წისკვილისა) დოლაბი. („გალიბული ქვა, რომლისგანაც ასპიდის ქვას ამზადებენ“ — ა. ყ ა ზ ბ.) ქაქი, („ქვის ფიცარი“ — ს ა ბ ა) ლორფინო.

სამარეში გაფანტული კვერის კოხებია იმის მათუწყებელი, რომ... კვერი მთლიანად ყოფილა ჩატანებული.

ი. ჯ ა ვ ა ხ.

ეს ხეობა... მადლობებიდან ჩამონადენს ქვას და ღორღსა უშველებელის ლოდებით გაუესია.

ა. ყ ა ზ ბ.

გამაგრდით მკლავით და გულთ, ვით ბურჯის ბლაგარი.

რ. ე რ ი ს თ.

მაგრამ ზურნის ხმა ვიდაცას შიქვს, ვერ აღწევს ჩემი სახლის ლორფინოს.

ი. გ რ ი შ.

მაღალი ქაქის ქვა სამნად ჩასუა.

ა. ყ ა ზ ბ.

1. ქვაბი ნ. მღვიმე.

2. ქვაბი, ქეთლი, სიავი, ავაზანი, გვადრავი, ჩალხანა, თანგირი, ქვაბქოთანი, სათლი, კარდალი.

წაიღონ, ერთი ეგლა მაქვს,

ერთი თანგირა ქობია. ე ა ე ა.

1. ქვაბქოთანი ნ. ქვაბი.

2. ქვაბქოთანი ნ. ქილა.

ქვა და გუნდა მიიყარა ნ. მიტოვება.

ქვაენარი ნ. ქვიანი ადგილი.

1. ქვაკუთხედი ნ. თავსაკიდური.

2. ქვაკუთხედი ნ. ფუძე.

ქვას ააგდებს და თავს შეუშვებს ნ. ჯიუტობა.

ქვაშარილი, გოხი მარლი.

ქვასანაყი ნ. ფილთაქვა.

ქვა ქვაზე არ დატოვებს ნ. გაობხება.

ქვაფორი ნ. გეჭა.

ქვალოჭი ნ. ქვიანი ადგილი.

ქვა-ღრე ნ. ღორღი.

ქვათა აქვს და კაქალიცა ნ. კეთილდღეობა.

ქვაწვა ნ. ძუნწი.

ქვახარშია ნ. ძუნწი.

ქვებით ამოხევა ნ. ამოშენება.

ქვებუდანი ნ. მატრახაზი.

ქვებუდაწობა ნ. მზაკერობა.

ქვედა ნ. ქვემო.

ქვედა საცვალი ნ. პერანგის ამხანავი.

ქვედი ნ. ვაყე.

ქვევით ნ. დაბლა.

ქვევითყენ ნ. დაბლა.

ქვევრი, ჭური, თავდაბალი ჭერი, თავდაბალი ჭური, თადარი, თადარა, მენა, კვიბარი, ყვიბარი, ქოცო, ჩაფა, ყოკა, ღორა, ლავგინი, ლავგანი.

დალოცვილმა ტყბილმა იქუხა. გამოვარდა მილიდან და დაიწყო დენა ოცკოკიან თალარში ან ჭურში.

ი. გ ო გ ე ბ.

წმინდა ოქალეში სამიქელ-გაბრიო ლავანში მაქვს ჩასხმული. უ ი ა რ. ქვეითად ნ. ფეხით.

ქველი ნ. სასიღო.

ქველიშოქმედი ნ. მოწყალე.

ქვილობა ნ. სიკეთე.

ქვემები ნ. ზარბაზანი.

ქვემო, ქვედა, ქვენა, ქვემოური, ძი-
რული (ბირეული აპარატი).

ქვემოთ ნ. ქვეშ.

ქვემოურ, შემდეგი.

ქვემოური ნ. ქვემო.

1. ქვემძრომი ნ. მლაქენელი.
2. ქვემძრომი, ქვეწარმავალი, მგლი-
ნავი, მუცლით მხოხავი, მცურავი, მუც-
ლით მცურავი, მუცლით მავალი, მძრა-
ვი, მფოფხავი, მლოდავი, მცოცავი.

ყოველ სულიერს... ფუმფულას თუ
მწერს, მძრომსა ბიწიერს... ებობა... ენა.
რ. ე რ ი ს თ.

ცივი ქვეყნები კი უზამიან გველს
სრულიად მოკლებულნი არიან: აქ მცუ-
რავი ან სულ არ იცის და, თუ იცის,
სრულიად უშხამო და უენებელი.
ო. გოგებ.

1. ქვენა ნ. სასირცხვილი.

2. ქვენა ნ. ქვემო.

ქვესადები ნ. სარჩული.

ქვესკნელი ნ. ჭოჯონეთი.

1. ქვეყანა ნ. მხარე.

2. ქვეყანა ნ. წუთისოფელი.

ქვეყნად წოდება ნ. 2. განმარტება.

ქვეყნიერება ნ. სამყარო.

ქვეყნის ნ. უამრავი.

ქვეყნის თვალი ნ. ლამაზი.

ქვეყნის მახარა ნ. ტაქიმასხარა.

ქვეყნის ნათრევი ნ. მრეში.

ქვეყნის პირისგან აღგვა ნ. გაოხრე-
ბა.

ქვეყნიური ნ. მიწიერი.

ქვეშ, დაბლა, ძირში, ქვემოთ.

ქვეშაგები, ლოგინი, საწოლი, საგე-
ბელი, საბან-გობანი, სარეცელი (სიყ-
ვლის სარეცელზე), (ხევესურული სა-
წოლი) ლაქანი, მოძვ. ცხედარი.

შიგან ვწევ დიდთა დარბაზთა
არორთა საგებოლთა. შოთა.

ლაქანიშა წვეს ხეშარა —

მეშა, დიდი ხნის სნეული. ვაჟა.

ალილე ცხედარი შენი და კილოდე.
ოთხ.

ქვეშ დაგება, ქვეშ დაფენა.

ქვეშ დაფენა ნ. ქვეშ დაგება.

ქვეშევრდომი ნ. დაქვემდება ებული.

1. ქვეშ-ქვეშა ნ. მატრახაზი.

2. ქვეშ-ქვეშა. მუზმუზელა, ჩემ-ჩემ-
მა, ჩემჩემელა, მორიელი, მურწა, გაქ-
ნილი.

ჩუმი და მუზმუზელა იყო პავლე.

ო. ეკალ.

ქვეშ-ქვეშად ნ. მალულად.

ქვეწარმავალი ნ. ქვემძრომი.

ქვიანი ადგილი, ქვეყნარი, ქვალოჯი,
დადალუდა.

ქვიანი, კბოლოვანი, კლოვანი, კლდი-
ანი, კლდეებიანი.

ვერ დაიჭირავს სიყვდილსა გზა ვიწ-
რო, ვერცა კლოვანი. შოთა.

კლოვან კიდის თავზე ღრუბლებიდან
გადმოსულიყო უზარმაზარი ცხე-დარ-
ბაზი, შეუპოვრად გადმომდგარიყო და
სანუგეშოდ გადაპყურებდა არემარეს.
აკაკი.

ქვიანი მიწა, ხორხი, მიწა, გორმახი.

ქვით ვართ ნ. გაბრა.

ქვითინი ნ. ტირილი.

ქვით მოგება ნ. მოკირწყველა.

ქვითქვითი ნ. ტირილი.

ქვირითის ურა, თხრა, ტოფობა.

ორაგული თხრას იწყებს შემოდგო-
მაზე. ვაჟა.

ქვის დაკრფვა ნ. ჩაქოლვა.

ქვის კოდვა ნ. წყლის ნაყვა.

ქვიშა, სილა, ლამი, შლამი, ქვიშნარი,
ლამგორი, სილამწა.

ქვიშანა ნ. უგრეხელი.

ქვიშა შაქარი ნ. შაქრის ფხვნილი.

ქვიშიანი ადგილი ნ. ქვიშრობი.

ქვიშნარი ნ. ქვიშა.

ქვიშნა ნ. ალუბალი.

ჩივიშრობა, ჩივიშიანი ადგილი.

ქიობი ნ. რაქული.

ქიაკი ნ. ბერვა.

1. ქილა ნ. მასრა.

2. ქილა, ქოთანი, ქვაბქოთანი, ხელ-ქოთანი, ხალანი, კოკობი; დურაკი, დურკი (ცხვირის საწველი ქურქელი ცილინდრული ფორმისა), (ხის საწველენი) ტაგანი, (პირმოტეხილი ქილა) ბონ-ლიტა, (ქილა, რაშიაც წველიანი) საწველენი, საწველი, „მოკლე კოკობი“ — ს ა ბ ა) კვაწია.

ჩემო ლამაზო ბეკეა...

მოხვალ და საწველს ამივსებ. ა კ ა კ ი.

(გვადიმ) „კვაწიაში“ ახალი ლობიო ჩაყარა და ნელ ცეცხლს მიუდგა.

ლ. ქი ა ჩ.

ღიაცთ წინ ედგათ ტანები, ბაკებში ფურებს წველაედნენ. ვ ა ვ ა.

დედა პატარა შეილითა კოკობით ლობიოს ხარშავდა.

შ. მ ლ ე ი მ.

ქილახორი ნ. 1. ბავა.

ქილი ნ. ეშვი.

1. ქილიკი ნ. ურქო.

2. ქილიკი ნ. ხუმარა.

ქიმა ნ. ზირა.

ქიმანური ნ. ზირა.

ქიში ნ. 2. კიდე.

1. ქიშქლა ნ. კოლო.

2. ქიშქლა ნ. მუმლი.

1. ქირა ნ. ვადასანდელი.

2. ქირა ნ. გასამრჩელი.

ქირაზე სიარული (ქირაზე დადის, ქირაზე დაჰყავს ეტლი, ურემი), ქირით ტარება, შეურმეობა (შეურმეობას ეწევა), შეეტლეობა.

1. ქირქილი ნ. სიცილი.

2. ქირქილი ნ. ბერვა.

ქისა, ქისაკი, საფულე, თალისა, ჭურ-ღანი, (ტყავისა) ჩახვი.

ქისაკი ნ. ქისა.

ქისტი ნ. ბლიკვი.

ქისტები ნ. ჩაჩნები.

ქიშა ნ. საღვინე.

ქიშელა ნ. ტომარა.

ქიშმიში ნ. ჩაშიჩი.

ქიში, ქიშობა, ჩიხი, ჩიბრი. ჯაბრი, ინალი (ნათქვამია: ერთმანეთის ინალითა, სახლი აივსო ნაგვითათ), ინალის გაწევა. ინალში ჩადგომა, ურთიერთის ჩხვლელა, გესვლა, ურთიერთის გესვლა, გესლიანობა, ავსიტყვიანობა, ურთიერთ შორის მკვანებლ ლამარაკი.

ქიშობა ნ. ქიში.

ქიცვი ნ. გარეჯანი.

ქიცვინი ნ. 2. მოძრაობა.

1. ქლესა ნ. მატრბაზი.

2. ქლესა ნ. მლიქვნელი.

ქლესა ნ. ლესეა.

ქლიავი, ღორქლიავი, ვარვალა, მირა-ბელი (ფრანგული ჩიში და სახელწოდება), ქანქური, კორკიმელი, დამასხი, პაპას ხილი, ალიბუხარი, ოტური.

სახელები აქარული ქლიავისა: ქლი-ავი, ოტური, ვარვალა.

თ. ს ა ხ.

ქლიბი, კოპოსანი.

ქლოშინი ნ. ქშენა.

ქმარგაყრილი ნ. ქმარგაშვებული.

ქმარგაშვებული, ქმარგაყრილი, გან-ქორწინებული, ცოლყოფილი.

ქმარი, მუღღლე, ოქახის უფროსი, კაცი.

მამ მე რაღა ექნა? ჩემები ბევრნი წვაიდნენ ლაშქარსა: ჩემ კაცი, ძმანი სამნივე, არ მოკვლებიან ამქარსა. ვ ა ვ ა.

ქმელობა ნ. კეთება.

ქმნა ნ. კეთება.

1. ქმნილება ნ. არსება.

2. ქმნილება ნ. ნაშრომი.

ქნარი, მულნი, ბარბითი, ჩანგი, ებანი.

მოუშორდი ლხინსა ყველასა, ჩანგსა, ბარბითსა და ნასა. შ თ თ ა.

ათ ღღემდის იმის ყოველგან
ხმა წინწილისა, ებნისა. შოთა.

ქნევა ნ. 2. მოძრაობა.

ქობა ნ. 1. არშია.

ქობინა, ტაბუცი, საზეპელი, საზერგ-
ნელი, სატკეპელი, სატყეპელი.

ქოღქოღა ნ. გველი.

ქოვლი ნ. კუნძი.

ქოთანნი ნ. ქილა.

ქოთაო, სირაჭა, კატუჭარი (ცხენის
სენი).

ქოთქოთი ნ. აურზაური.

ქოღვა, შუგა, სამზეური, საწრდილო-
ბელი, საწვიმარი.

ქოღიკი ნ. ურჭო.

1. ქომაგი ნ. მოღვაწე.

2. ქომაგი, მფარველი, მოსარჩლე, მე-
ობი, თანამდგომი, გულშემატკივარი, შე-
მატკივარი, შემწე, მოქირისუფლე, მწე,
დამხმარე.

გისხენიებდი ჩემს ლოცებში, ვით
ჩემს მეობეს. ი. მაჩაბ.

მწე უნდა იყო მოძმის. რ. ერისთ.

ქომავობა ნ. ხელის შეშვება.

ქონგურიანი ნ. დაკბილული.

1. ქონდაქარი ნ. მზარეული.

2. ქონდაქარი ნ. ქეშიკი.

3. ქონდაქარი ნ. ყასაბი.

4. ქონდაქარი ნ. ქალათი.

ქონდრის კაცი ნ. ჩუჭა.

ქონება ნ. სიმდიდრე.

ქონება თავზე საურელი აქვს ნ. კე-
თილდღობა.

ქონება ქეთის გადაყოლა ნ. გაფლან-
გვა.

ქონების პატრონი, ნ. 3. პატრონი.

ქონი ნ. ცხიმი.

1. ქონიანი, გაქონილი, ქონწასმული,
პოხიერი, ნაპოხი, ცხიმწასმული, გაზე-
თილი.

გამოიტანეს შუბები ღუმის ნაპოხის
ცხვირითა. ვაჟა.

2. ქონიანი ნ. 1. მსუქანი.

ქონის სათელი ნ. სათელი.

ქონმოკიდებული ნ. 3. სრული.

ქონში ცურავს ნ. 2. სრული.

ქონწასმული ნ. 1. ქონიანი.

ქორაკი ნ. ავშარა.

ქორბუდიანი ნ. ირემი.

ქორვაჭარი ნ. ჩარჩი.

ქორი, ალალი, გეზელი, გეზელქორი,
(„შავი ქორი“ — ს ა ბ ა) შაბარდუხი,
(„მწყაზარი ქორი, შავწითელ საცილო-
ბელი“ — ს ა ბ ა) ბურაული.

იყო სიმრავლე ძაღლისა,
შეარდნისა და ქორისა. შოთა.

(მტრედებს) ალაღმა წამოუქროლა.

ვაჟა.

მთიდან მოსული ვაჟაკი გეზელქო-
რით კიოდა. ხალხ.

ქორია ნ. ცალთვალა.

ქორიკოზი ნ. მოადგილე.

ქორიანდელი ნ. ქალი.

ქორინიკონი ნ. წელთადრიცხვა.

1. ქორფა ნ. ახალი.

2. ქორფა ნ. 3. ჩვილი.

ქორწილის გადახდა ნ. 1. დაქორწი-
ნება.

ქორწინება ნ. 1. დაქორწინება.

ქოსა ნ. პირტიტველი.

ქოსი ნ. დაფი.

ქოსატყუილა ნ. ცრეპენტქლა.

1. ქოსმენი ნ. ნასუქი.

2. ქოსმენი ნ. ღორი.

1. ქოფაკი ნ. მოხუცი.

2. ქოფაკი ნ. ძაღლი.

1. ქოქი ნ. ბუჩქნარი.

2. ქოქი ნ. ჩამომავლობა.

ქოქით ამოღება ნ. წყევლა.

ქოქელა ნ. ბლანდვა.

ქოქოლა ნ. წყევლა.

ქოქოლის დაყრა ნ. წყევლა.

ქოქოლის მიყრა ნ. წყევლა.

ქოშები, ფლოსტები, ფოსტლები.

ქოშების დალაგება ნ. გაგდება.

ქოში ნ. ციკანი.

ქოშიკი ნ. ციკანი.

ქოშინი ნ. ქშენა.

ქობაძური ნ. კომბალი.

ქოჩად შავალი ნ. მომთაბარე.

1. ქოჩი ნ. მომთაბარე.

2. ქოჩი ნ. კურტანი.

ქოჩი ხალხი ნ. მომთაბარე.

1. ქოჩორა (ხე) ნ. ფოთლიანი.

2. ქოჩორა (ქათამი) ღაბუა.

ქოჩქოჩანა ნ. მორევი.

ქოცო ნ. ქვევრი.

ქოხი, ქოხმახი, ოლა, ოქოქი, ბუღრუ-
განა, ხულა (ხული), ხუხულა, (ჩალით
გადახურული ქოხი) ჩალური ნ. აგრეთ-
ვე ფაცხა და ტალავური.

უმისოდ მყოფსა სწორად მიჩნს
ჩემთვის დარბაზი და ხული. შოთა.

ლობესთან, ერთი ფიტრელის ხას
სიახლოვეს, მოჩანდა ძველი ჩალური.
ილია.

ქოხმახი ნ. ქოხი.

ქრთამის ამოდება ნ. მოსყიდვა.

ქრთარის მიცემა ნ. მოსყიდვა.

ქრთილი ნ. ქერი.

ქრისტეს ზოხის თვე ნ. დეკემბერი.

ქრობა, გაქრობა, ჩაქრობა, დავსება,
ღაშრეტა, ვსება; დანელება.

მერმე ცეცხლი დაუვსია.

აღარა მწვავეს გულსა შურად. შოთა.

1. ქროლა ნ. 2. ბერვა.

2. ქროლა ნ. გაქცევა.

3. ქროლა ნ. ფრენა.

4. ქროლა ნ. მოსვლა.

5. ქროლა ნ. კენება.

1. ქხელი ნ. 2. ბადე.

2. ქხელი ნ. საქუსალი.

ქხენონი ნ. საავადმყოფო.

ქხი! სი! ეცი! ღაჩი! (მისვლის შო-
რისდებულს).

ქხოვა, წენა, ხლართვა, ჩაბეჭვა, ბან-
ღვა, ბანდის მოკვრა, ბანდის ხლართვა
(„ჩქალაძეები დამიძველდა, ზედ ავიხვე
ბანდები“ — ხალხ.), გაბმა (ქსელისა),
ამოსხმა (ქალამნისა).

ახსენ გველისპირული,

ღიათ გაღუგვე ცხემლადა,

ფარი — ქსლის ჩასაბეჭდავად... ვაჟა.

ქხოვილი, ნაქსოვი, ნაქსი, ნაქარგი,
(მატყლისა) შალუული, (აბრეშუმისა)
ქამხა, (ჩინური) ლობდანი, ლაბდანი,
(ძვირფასი) გოსპანი (უბრალო, უხეში)
ხამი, (დაბალი ხარისხის მატყლის ქსოვი-
ლი) ხაჩანი, ფლასი.

ქუბი ნ. დედალი ცხოველი.

ქუღბელი ნ. 3. ბუღე.

ქუღბელიანი ნ. 2. ბედნიერი.

ქუღბელდაყოლილი ნ. ბედნიერი.

ქუღზე კაცი ნ. მთლაც.

ქუღზე კაცის დამახემა ნ. შეყვება.

ქული, (ძველებური იმერული ქული)
ფაფანაკი, (უხვირო ქული) ჩაჩი (ეგ
ჩაჩი მოიხადე), ფაჩი (ნაბდის ქული).
ნ. აგრეთვე ფაფახი.

თავს ქულათ ჩაჩი ხერია. ა. ყაზბ.

სისხლიანი ფაფანაკი დიღხანს იყო გა-
მოყიდებული მოედანზე, რომ ხალხს
ენახა და დარწმუნებულყო ბაში-აჩუ-
კის სიკვდილზე. აკაკი.

მხიარული ქულის მაგიერად ქვეყნი-
ერებას შავი, მრისხანე ჩაჩი წამოფუხა-
ტა. შ. არაგვი.

ქულის მოხდა, შეღება, მოშვლება.

მე ვინვლიბე ქული და ისე ქულმოხ-
ილი გამოვექიბე. ილია.

ქულმოგლეჯილი ნ. სწრაფად.

ქულმოხდილი, თავშიშველი, უქულა,
თაფლაუბურველი, თავგადაგლეჯილი, თავ-
ქულმოგლეჯილი.

ონსენ თავგადაგლეჯილი მირბოდა
თაქვე. ა. ყაზბ.

ქული კერს ჰყრა (სიხარულისაგან) ნ.
მხიარულება.

ქულათელი ნ. ქულათური.

ქულათური, ქულათელი.

1. ქულა ნ. გორგალი.

- 2. ქულა ნ. დუქანი.
- 3. ქულა ნ. მართვე.
- 4. ქულა ნ. ნაყუწი.
- 5. ქულა, ფიფქი (თოვლისა).

ხეები... შეიკუნწლა ახალი თოვლას ფიფქითა. ილია.

6. ქულა, მოგების ნიშანი (სპორტულ შეჯიბრში).

- ქულუკანა ნ. პერი.
- 1. ქულფათი ნ. ამაღა.
- 2. ქულფათი ნ. ოჯახი.

ქულფათობა ნ. წვრილფეხობა.

ქუნთა ნ. ხალიჩა.

ქუნთარუშა. ყელჭირკება, ვარდკორა.

ქუნჭი ნ. კუთხე.

ქუნჯუთი ნ. შირბახტი.

1. ქურა, ბრძმელი, ღემელი, სახმელი, მაყალი.

ენ მიჯნერი არ ყოფილა, ვის სახმელი არა სწევასა. შოთა.

- 2. ქურა ნ. ცხენი.
- ქურანი ნ. ცხენი.
- ქურატა ნ. ზედადგარი.
- ქურახანა, აგურხანა.
- ქურღბაცა ნ. ქერღი.

ქურღი, ქურღბაცა, მაქერღლა, ამწაპნავი, მპარავი, პარია (ხატიპარია, ცხენიპარია და სხვ.), ჯიბგირი, ხელმრედი, ხელწამკრავი, ხელგამკრავი, კანტალა, წაიქერღებს (ეგ ვაებატონი, ცოტა არ იყო, წაიქერღებს), ახელი.

ქურღობა, ამოცლა, ამორთმევა, გამოტაცება (ხელიდან გამომტაცა), ამორღება (ჯიბიდან საფულე ამომარღებს), პარვა, მოპარვა, ღამარვა (რაც ქათმები იყო, ყველა ღამარვს), აწაპნა, აკვრა, აცლა (თვალღორვალ ამაცლა), აქაფვა, აქაფება, ქაფის გაკეობა (ამ საქმეში კარგი ქაფი გააქათა), ატოცება, ატალახება, ჩაჯიბვა, მითვისება, ჩაჩხრიალება (ხეთასი თუმანი ჯიბეში ჩაჩხრიალა), დატაცება (მთელი ქონება დაიტაცეს), წაღება-წამოღება (რაც რამ იყო; ყველათარი წაიღ-წამოიღოს), სუნსულა.

ქურღს ქურღობა ურჩევნია მამის სულსა, ღედის სულსა, გინდა მილიონი მისცე, არ მოიშლის იმ სუნსულას!..

რ. ერისთ.

მეზობლებმა სულ ერთიან გამპარეს, ე. წინ.

- ქურღულაღ ნ. მოპარვით.
- ქურღულაღ დაღის ნ. სიარული.
- ქურღულაღ დაიარება ნ. სიარული.
- ქურღულაღ დაიპარება ნ. სიარული.
- ქურთა ნ. განავალი.
- ქურთი ნ. იეზიდი.
- ქურუში ნ. 2. მისანი.
- ქურუხი ნ. კუშტი.
- ქურქი, ტროლი, (ცხენის ტყავის ქურქი) ტყავი. ნ. აგრეთვე ტყაპუქი.

პატარა ბიჭი, მთლად ტყავში, ნაბღში და ყაბალახში გახვეული, ცხენს მიერეკებოდა. ა. ყაზბ.

- ქურქუშა ნ. ზაფრანა.
- ქურქჩი, მეზეწვეულე.
- ქურციკი ნ. არჩვი.
- ქურხლი ნ. თოვლი.
- ქურჯნა ნ. ხელის კვრა.
- ქუსეტი ნ. ნაწლაკები.
- ქუსლი ნ. ფეხისგული.
- ქუსტარა ნ. რანდი.
- ქუსა ნ. ნაზუქი.
- ქუსფანი ნ. ტყაპუქი.
- ქუსფრი ნ. მუქი.
- ქუსქუნ ნ. ჯიბილიბო.

- ქუსქუნაქი ნ. ტყაპუქი.
- ქუსქუნი ნ. აღრევა.
- 1. ქუსი ნ. 2. ელამი.
- 2. ქუსი ნ. კუშტი.
- 3. ქუსი ნ. ხველა.
- ქუსუტი ნ. კუშტი.
- ქუსუბანდი; ჩინი.

- ქუსუბის ტყეპანა ნ. ხეტიალი.
- ქუსი ნ. თხა.
- ქუსის ბიჭი, ლევანდი.
- ქუსის ქალი ნ. მრუში.
- 1. ქუსუბო ნ. ვარეკანი.

2. ქუჩუბო ნ. 7. ბუღე.

ქუჩური ნ. უწმარქური.

ქუცვა (იქუცება), გაქუცვა, გაშვლე-
პა, გამელოტება, გამტოვრება, გახუზ-
ვა (გაიხუზა), ცვივნა, გაცვივნა, ჩა-
მოსვლა (თმისა, ბალნისა, ბუმბულისა).

ქუხილი, ქეჟა, ქეჟა-ქუხილი, გრგვინ-
ვა, გრიალი, რუხრუხი, მეხის გავარდნა.
ნ. აგრეთვე გუგუნი.

ხმა ზახილისა მათისა

ქვეანდა პაერთა ქუხილსა. შოთა.

ხან აქ, ხან იქ მთა-ღრეებში

გავარდება მეხი ხშირად. კაკი.

(ცა) ღელამიწას მუქარით წამორუხ-
რუხებდა. შ. არაგვ.

(ზღვა) ღელავს, გრიალებს,

სქექს და ღრიალებს. ი. გრიშ.

ქუნა, სუნთქვა, ქოშინი, ქლოშინი,
ქაქანი (ქაქანით კიბუზე ავარდა), ხუნეშა,
ფშუტუნე, ფშრუტუნე, ფშვინე, სული
ყელში ებჭინება.

ქვეშაგებიდანვე ის (ლუარსაბი) გულ-
გადაღვლილი ტახტზე გადაგორდებოდა
ერთის ქშენით, ვაივაგლაბით... ილია.

წყნარად შეჯდა, არ აქშინდა. შოთა.

მელას უკვე მიერბინა ნაპრალის პი-
რას ქლოშინით. შ. არაგვ.

ჭმინვა ნ. ქშენა.

1. ქშუტუნი ნ. ბერვა.

2. ქშუტუნი ნ. ყვირილი.

1. ქცევა ნ. ბრუნვა.

2. ქცევა ნ. გაქცევა.

3. ქცევა ნ. გარდაქმნა.

4. ქცევა ნ. დაქცევა.

5. ქცევა, დღიური (ერთი ქცევა,
დღიური მიწა).

6. ქცევა ნ. კილო.

7. ქცევა ნ. მიხრა-მოხრა.

8. ქცევა, საქციელი, ყოფაქცევა, მოქ-
ცევა, მოქმედება, ნამოქმედარი, ნაბი-
ჯი, ზნე, თავის დაქვრა.

მოახსენა ხოტბა სრული,

დალოცა და უქნა ზენნი. შოთა.

ქცევალი, მბრუნავი.

ღ

ღაბაბი ნ. ნიკაბი.

ღაბუა ნ. 2. ქოჩორა.

1. ღაღარი ნ. ცეცხლი.

2. ღაღარი ნ. გაუტანელი.

ღაღალუღა ნ. ქვიანი იდგილი.

ღადირი ნ. ბორცვი.

ღადო ნ. ტალღა.

ღადღადი ნ. ბრწყინვა.

1. ღავღავი ნ. აურზაური.

2. ღავღავი ნ. ყვირილი.

ღაზი ნ. დარდი.

ღაზლა ნ. ძაფი.

ღაზონ. ეკვი.

ღაზოიანი ნ. ივენეული.

ღაღა ნ. გადასახდელი.

ღაღატი ნ. გაუტანელი.

ღაღატანი ნ. გაუტანელი.

ღაღბათი ნ. ლოხი.

ღაღლა ნ. 2. ბუწი.

ღაშდება ნ. შზის ჩასვლა.

ღამე კარგად ყოფნისა ნ. ღამე მშვი-
დობისა.

ღამე მშვიდობისა ღამე ნებისა!

ღამე კარგად ყოფნისა! ძილი ნებისა!

ღამე ნებისა! ნ. ღამე მშვიდობისა!

ღამეს თეთრად ათენებს ნ. ღამის გა-
ტეხა.

ღამის გატეხა, ღამის ტეხა, ღამის თე-
ვა, ღამეს თეთრად ათენებს, თეთრად
ათენებს, თევა, უძილობა, თვალღებ
ამოღამება.

ღამის თევა ნ. ღამის გატეხა.

ღამის მნათობი ნ. მთვარე.

ღამის ტეხა ნ. ღამის გატეხა.

ღამურა, მანქათელა, მდამიობი.

ღანძილი ნ. ჯიშვილი.

1. ღაპალუა ნ. 1. უირილი.

2. ღაპალუა ნ. 2. ტირილი.

ღუო ღაჭო, ჭინჭვი.

- 1. ღუღაღა ნ. წითელი.
- 2. ღუღაღა ნ. წითელლოყა.
- ღარადღა ნ. ნაყარვი.

ღარებანი, ღარღაროვანი, ღაროვანი, ღარიანი, ღადარული, ღაროსანი (ღაროსანი ხმალი).

- 1. ღართი ნ. ნაბადი.
- 2. ღართი ნ. წამოსასხამი.

ღარი, ღარღანი, არხი, კრილი, კილო, (წისკვილის ღარი) კრიკა.

ღარიაწი ნ. ღარებანი.

ღარიბა, ღატაკი, ღარიბ-ღატაკი, არას მქონე, უპოვარი, გახრეცილი, გაღლეტილი, აღჭატი, უსანათო, უსაქონლო. ხელმოკლე, გაქარვებული, ცარიელ-ტარიელი, კონკია-უღარუნა, უქონელი, ყელგადაგდებული, უმწეო, შეუძლებელი, გასკაიფი, ულუკმაბურო, ულუკმო, ლუკმა ბური ენატრება, ცეცხლი რომ წაუციდო, ნატისუსალი არ აუვა, ჩაბუგული, სულს იქით არაფერი აბადია (გაანწია), ღარიბია, როგორც ხეში ჭატლი, ვაინანრობით ცხოვრობს, ღვთის ინაბარა დარჩენილი, სხვის ხელში შემყურებელი, დღიურ ლუკმაზე ძლივს გამოდის, თავის ვართმევა (სიღარიბეს ძლივს ართმევს თავს), სიღარიბეში სული ამოსდის, წელი არ მოსდევს, ცხოვრება ანაჩაღებს, ვალითა და ვახშით ცხოვრობს, კისრამდე საესეა ვალებით. ყელამდე ვალეზშია ჩაფლული, ძალღუმიღურად ცხოვრობს, შიმშილით ეკუქრებება, გაფხეცილი (გაფხეცილი აზნაურის), არიელ პურზეა გადამღრძელები. ხმელ ბურზე გადადის, შუა ხორცად ყოფნა, მშიერმწყურვალედ ყოფნა, კოლტობს. ს. ა. ს. უნიფხო. მოძვ. კულა აზნაური, კულაბიკია აზნაური, წვრილფხა აზნაური. ნ. აგრეთვე გლახა, უფულო და ვაჭირება.

მოიღეს ძღვენი უსახო ფრიდონის არ-აღქატისა. შოთა.

ძალიან ღარიბად ვცხოვრობდი, საწყლად. ვაჟა.

ღარიბია, როგორც ხეში მატლი ნ. ღარიბი.

- ღარიბ-ღატაკი. ნ. ღარიბი.
- ღარიღონა ნ. სოკო.
- ღაროვანი ნ. ღარებანი.
- ღაროსანი ნ. ღარებანი.
- ღარტავი ნ. ხევი.
- ღარღანი ნ. ღარი.
- ღარღაროვანი ნ. ღარებანი.
- ღატაკი ნ. ღარიბი.

- 1. ღაღაღი ნ. თქმა.
- 2. ღაღაღი ნ. ტირილი.
- 3. ღაღაღი ნ. ხეეწნა.
- ღაღაღისი ნ. დავა.
- ღაღანი ნ. ფაჩუნი.
- ღაწებაღაწე ნ. წითელი.
- ღაწვი ნ. ლოყა.
- ღაქაღუში ნ. ღეჭვა.
- ღაქუნი ნ. კრაქუნი.
- ღაჭო ნ. ღაჭო.
- ღაჭღაჭა ნ. ნიფარა.

ღღანის გაგდებინება ნ. 1. ცემა.
 ღღება ნ. შეღებვა.
 ღღებინება ნ. გულის რევა.
 ღღეღ ნ. ხევი.

- ღღეღღუღე ადგილი ნ. ჩანრამული.
- 1. ღღეღა ნ. ამბოხება.
- 2. ღღეღა ნ. ბოძობრობა.
- 3. ღღეღა ნ. მოსვლა.

1. ღერი (ერთი ღერი შეშა), ნაპობი, ნაკოდი.

2. ღერი, ღერძი, ტაბეირი, ჭოყარი (გამხმარი ღერი ბალახისა), (ბალახის წვრილი ღერი) წბილა.

როგორც მოჭირილი ჭოყარი... ვაჟა.

- 3. ღერი ნ. 3. ტალი.
- 4. ღერი ნ. ნატეხი.

ღერო, ფეხი, ბურღო, წველი, ზრო (მცენარისა), კაქაუი (გამხმარი ბალახისა), შტამბი (ხისა), კლეგტი (ყურძნის მტევნის მთავარი ღერი), ბურძღენი (მარცვლაგაცილი მტევანი).

სახნის-საყვეთო გაუსვი, რომ კაქაქს ძირი უთხარო.

რ. ერისთ.

დერა ნ. ფქვა.

დერდები ნ. ბატი.

1. დერდილი ნ. 2. დაროშილი.

2. დერდილი ნ. 3. ტლანქი.

დერძი ნ. 2. დერი.

1. დეჰვა (ლუქმას დეკს), ლაქალუქუ, ლავლავი, (ცხოველთა) ცონხა' (კამეჩი წევს და იცონხის).

თითო ლუქმა გამხმარი პური (გლუხებმა) პირში ჩაიდეს და საცოდავად ალაულაებდნენ. შ. ა რ ა გ ვ.

2. დეჰვა (სიტყვებისა), ტუქვინთ ლაპარაკი, ზღაზვნით ლაპარაკი.

დვარად მოხვლა ნ. მოვარდნა.

1. დვართქაფი ნ. აედარი.

2. დვართქაფი ნ. თავსხმა.

დვართქლი ნ. ოფლი.

1. დვარი ნ. წვეთი.

2. დვარი (წვიმა დვარად მოდიოდა), ნიაღვარი, ნაღვარევი, ნაკადი (სიტყვის წყლის ნაკადი), (გაზაფხულის თოვლნარევი' ნიაღვარი) ფშატალა, (სეტყვის წყლის დვარი) ლშტერი, (თოვლის წყლის დვარი) ლანქერი (ლიანქერი).

„რა ზედან სწვიმდენ დრუბელნი და მათთა აღტყდეს დვარია, მოვა და ხევთა მოჭკრაგნის, ისმის ზათქი და ზარია“. შ ო თ ა.

თოვლი ატირდა ლანქერად. რ. ე რ ი ს თ.

დვარული წვიმა. ნ. თავსხმა.

დვარცოფი ნ. წყალიდობა.

1. დვარძლი, მათრობელა.

2. დვარძლი ნ. 1. ჩხუბი.

3. დვარძლი ნ. სიძულელი.

1. დვარძლიანი ნ. ავი.

2. დვარძლიანი ნ. შურიანი.

1. დვარჭნილი ნ. მალაღვარდოვანი.

2. დვარჭნილი ნ. კდეებიანი.

დვაფი ნ. ცვარი.

დვაწლი ნ. 1. შრომა.

დვაწლმოსილი ნ. მოღვაწე.

1. დვედი ნ. თასმა.

2. დვედი ნ. ქამარი.

დველვი ნ. 3. ცეცხლი.

დვენთი ნ. წვეთი.

დვერფლი ნ. ნაყარი.

დვერფი ნ. ზუნი.

დვთის ანაბარა დარჩენილი ნ. დარბი. დვთის ანაბარა მიგდებული ნ. უპატრონო.

1. დვთის გარეგანი ნ. ავი.

2. დვთის გარეგანი ნ. ანჩლი.

3. დვთის გარეგანი ნ. სასტიკი.

4. დვთის გარეგანი ნ. უღვთო.

1. დვთის გლაზა ნ. უმაქნისი.

2. დვთის გლაზა ნ. 2. შტერი.

დვთის მადლმა ნ. დმერთმანი.

დვთის შლოცველი ნ. დვთისმოშინი.

დვთის შორჩილი ნ. დვთისმოშიში.

დვთისმოსავი ნ. დვთისმოშიში.

დვთისმოშიში, დვთისმოსავი, დვთისნიერი, დვთის შორჩილი, დვთის შლოცველი, მონა დვთისა.

დვთის მოწყალება ნ. სანოვაგე.

1. დვთისნიერი ნ. დვთისმოშინი.

2. დვთისნიერი ნ. მოწყალე. (

1. დვთის რისხვა ნ. ავი.

2. დვთის რისხვა ნ. ანჩლი.

3. დვთის რისხვა ნ. სასტიკი.

1. დვთის ცეცხლი ნ. სასტიკი.

2. დვთის ცეცხლი (წყველა), უტუნა ზაბრუმალა (შენს თავს) ზაპრუმალა

1. დვთის წყალობა დვთის რისხვად ეხმის ნ. ავი.

2. დვთის წყალობა დვთის რისხვად ეხმის ნ. 1. ჩაცევა.

1. დვივება (ცომისა, პურის ხაშისა), გაღვივება, დვივილი, ფუვლი, ფუვება, მოდედება (მოდედლა), აფუვება.

2. დვივება (ცეცხლისა, შუღლისა და სხვ.), გაღვივება, დვივლი. გაჩაღება, აგზნება, აღგზნება, გაცხოველება, გაღალღალება.

1. დვივილი ნ. ბეუტვა.

2. დვივილი ნ. 1. დვივება.

3. დვივილი ნ. 2. დვივება.

4. დვივილი ნ. 10. შლა.

ღვივი ნ. ოფლი.

ღვივი: გამტყვრალი ნ. მთვრალი.

ღვინით გაუფინებული ნ. მთვრალი.

ღვინით გაბეჭდილი. ნ. მთვრალი.

ღვინის გამყიდავი ნ. სირაჯი.

ღვინის დუქანი ნ. სამიჯტრო.

ღვინო, კახური, (საეკლესიო ღვინო) ზედამე, (წყალ-წყალა) დგვიფი, ჟოქო, შალამურა, წყალკვინტელა, (უწყლო, ურიოშო) შუმი, არმუჯი, (წყალნარევი) შუალენი, (ახლად დაყენებული) მაქარი, (კაკის მეორედ ნაწური) შამანი, (შუშხუნა ღვინო) ახტამირა, (ტყილი ღვინო) მახალი, (ღვინოში ჩაბუჭებული პური) ბოლილიწო, ს ა ბ ა ვ შ. ნუ-ნუა. ს ა ს. პილატეს ცრემლები.

დასხდეს, შეიქმნა პერობა, გაამრავლებდეს მახალსა. შოთა.

კუპრსავით სქელი ლალის ფერი კახური ავებდა ჭიხვებს. ა. ყ ა ზ ბ.

ბევრი ბოლილიწის ქამამ... ბავშვი დააოსა. ნ. ლ ო რ ტ ჭ.

ღვინო-არაუს არ ეტანება ნ. ფხიზელი.

ღვინო-არაუს (სახმელებს) ეტანება ნ. ლოთი.

ღვინო თავში აუვარდა ნ. დათრობა.

ღვინო მოერია ნ. დათრობა.

ღვინობისთვე ნ. ოქტომბერი.

ღვინოში დამბალი ნ. მთვრალი.

ღვინოში იხრჩობს თავს ნ. ლოთი.

ღვინოში ჩაბუჭებული ნ. მთვრალი.

ღვიძილი ნ. 2. ფხიზლად ყოფნა.

ღვიძლი ნ. 4: ნამღვილი.

ღვლარქვა ნ. დასახიჩრება.

ღვლერქვი ნ. წნელი.

ღვრა ნ. 1. დაქცევა.

ღვრად დენა ნ. გადმოჩქევა.

ღია (ბაცი) ღურჯი ნ. ცისფერი.

1. ღია (ღია სხდომა, ღია ფანჯარა, კარები, კურჭელი და სხვ.), გახსნილი (კრებას გახსნილად ვაცხადებ), გაღებულ, ახლილი, თავღია, თავდაუბურველი,

დაუხურავი, ცხადი (ცხადი, აშკარა ომი), დაუფარავი, დაუმაღავი. ნ. აგრეთვე გაღება.

კარი ყუნწამდის გაღებული დამრჩა. შ. ა რ ა ვ ე.

2. ღია: გახსნილი, გაშლილი, გადამილი (აღვილი).

ღია ფერი, ბაცი ფერი, მხიარული ფერი, ნათელი ფერი, ნაზი ფერი. მკრთალი (მკრთალი, უსიცოცხლო სხივი).

1. ღივი ნ. აღმონაცენი.

2. ღივი ნ. ყლორტი.

ღივილი, აღივება, გაღივება, აღმოცენება, აღოღება (ზახვი აღოღდა), აღორძინება, გაზრდა, ორძილობა, ორძილი ამოსლვა, აბეთქება, აჭყილება. ნ. აგრეთვე 1. ამწვანება.

ღილი. ფოლაქი, კუშტაბანი („ყელისა და გულის ღილი“ — ს ა ბ ა), კოპალი (ქამრის, უნაგირის მოსართავი ღილი). ნ. აგრეთვე კვანძი.

ღილქილი, ღილის კილო, ჩასალიღავი.

ღილჩახსნილი ნ. შიშველი.

ღიში ნ. სიცილი.

ღიშილი ნ. სიცილი.

ღიშილი მოერია ნ. სიცილი.

ღინქილი ნ. კვანძი.

ღინღილი ნ. სიარული.

ღინღლი ნ. ბუსუსი.

ღინცილი ნ. სიცილი.

ღინწი ნ. დანა.

ღინქილა ნ. ეღარუნა.

ღიპი, კაშვი, ქეშელა მუცელი, ჩუმბო, ჩუმპე, პაღვი, მუცელი.

ის პატიოსანი მუცელი ჩამოებერტყა. ილია.

ღიპიანი ნ. მუცლიანი.

ღირებულეზა ნ. 1. ფასი.

ღირსად ცნობა (ღირსად სცნო), ღირსქმნა, ღირსყოფა, ღირსება (პასუხი არ აღირსა).

1. ღირსება ნ. 3. პატივი.

2. ღირსება ნ. 2. ფასი.
 3. ღირსება ნ. ღირსად ცნობა.
 4. ღირსება ნ. წოდება.
 5. ღირსება ნ. ხარისხი.
 ღირსების ახდა ნ. 1. პატივის ახდა.
 ღირსების შეღაზვა ნ. 1. შეღაზვა.
 1. ღირსეული ნ. დამსახურებული.
 2. ღირსეული ნ. სათანადო.
 3. ღირსეული ნ. ცნობილი.
 1. ღირსი, საპატიო.
 2. ღირსი ნ. ცნობილი.
 3. ღირსი ნ. წმინდა.
 4. ღირსი ნ. სათანადო.
 ღირსია ნ. იმის გება.
 ღირსპატივსაცემი ნ. ცნობილი.
 1. ღირსსაცნობი ნ. 2. მნიშვნელოვანი.
 2. ღირსსაცნობი ნ. ცნობილი.
 ღირსსახსოვარი ნ. ცნობილი.
 ღირსქმენა ნ. ღირსად ცნობა.
 1. ღირსყოფა ნ. 2. ბოძება.
 2. ღირსყოფა ნ. ღირსად ცნობა.
 1. ღირსშესანიშნავი ნ. მნიშვნელოვანი.
 2. ღირსშესანიშნავი ნ. ცნობილი.
 1. ღირღალი ნ. აღმართი.
 2. ღირღალი ნ. ჩახრამული ადგილი.
 ღირღიტი ნ. თვალის დაქვრა.
 ღიტიანი ნ. ღუტუნე.
 ღიღველი ნ. უფრო.
 ღიღილო ნ. ოქროსღილა.
 ღიღინი ნ. 1. გალობა.
 ღიჭი ნ. ეკალი.
 ღიჭინა ნ. აბეზარი.
 ღიჭინი ნ. ხეფენა.
 ღლაბუცა ნ. ლოქო.
 ღლაბუტი ნ. ხუმრობა.
 ღლაბუცი ნ. ალერსი.
 ღლავი ნ. ლოქო.
 1. ღლაპი ნ. ბავშვი.
 2. ღლაპი ნ. თავუნა.
 ღილღვი ნ. ინგუში.
 ღმერთად შერაცხვა ნ. თავყანისცემა.
 ღმერთი, რეღ. უფალი, უზენაესი, მეღმე, ზეციერი, მეფე, ეცათა მეფე, მეფე ცისა და ქვეყნისა, საბოთი,

იაჲვე, გამჩენი, დამბადებელი, ალაპი (ალაპა უწყის). საბაჲშ. ფუფალა.

მისი გამჩენის კირიმე,
 ვინც რომ შენ გამოგქვდაო. აჲაჲკი.

გაგონილა, ღმერთი იყოს
 და კაცს აღარ მიეშველოს?

ს. ჩიქოვე.

ღმერთმა აცხონოს ნ. 2. განსვენებული.

ღმერთმა გამარჯვებით გატაროს ნ. გაემარჯოს.

ღმერთმა დაიფაროს ნ. ღმერთმა ნუ ქნას.

ღმერთმა იცის ნ. ვინ იცის.

ღმერთმა ხელი მოვიმართოს ნ. გაემარჯოს.

ღმერთმანი, მოძე. ღმერთს გეფიცები, ღმერთსა ვფიცავ, ღმერთს მადღმა, ღმერთმანი იცის, ღმერთის მადღმა, უფლის მადღმა, ვფიცავ დამბადებელს.

უფიცავ დამბადებელს, ცოცხალი ვეღარ წავა.

ა. ყაზბ.

საკვირეული ხალხი ხართ, ღმერთმანი იცის.

ა. ყაზბ.

ღმერთმა ნუ ქნას, ღმერთმა დაიფაროს, ჯვარი(მც) სწერია, ოთხკუთხიუ ჯვარი სწერია.

ღმერთმა ხაიქიოს სულით გაანათლოს ნ. 2. განსვენებული.

ღმერთმა სასუფეველი დაუმტკიდროს ნ. 2. განსვენებული.

ღმერთმა შეგარგოს ნ. ალალი იყოს.
 ღმერთმანი იცის ნ. ღმერთმანი.

ღმერთსა ვფიცავ. ნ. ღმერთმანი.
 ღმერთს გეფიცები. ნ. ღმერთმანი.

ღმეჲა, ღრეჲა, დარეჲა, მანჲა, კმეჲა-ნა (სახისა), სას. დაჲყანეა (რას იჲყანეა?).

ღმეჲი ნ. ნაეკი.
 1. ღმეჲილი. ნ. ყვირილი.

2. ღმეჲილი, ყმეჲილი, ზმეჲილი, ბღმეჲილი, ბუბუნე, ბრღმეჲინეა, ბღმეჲილი.

ლრენა, ღრინვა, (ბოხი ხმით ბღუილი) რუხრუხი, (ღიდი ხმით ღმუილი) ბუხ-ბუხი.

ბებერია ეგ ტიალი (მგელი), როგორ ბუხბუხებს, როგორ რუხრუხებს, — ვამბობდით ჩვენ. ვ ა ე ბ.

ღნავილი ნ. კნავილი.

ღობე, შემოლობილი, (დაწული ღობე) წნულობე, ტურუშული, როგვი, (მარგილებისა) მესერი, (ცოცხალი მცენარეებისა) სალტე, სტე, ხერგული, (ქვითა და ძელით მოვლებული) ძელყორე, (ქვისა) ყორე, (ფიცრისა) ვალანი, (ციხისა, ეკლესიისა) ზღუღე, გალავანი, (ქალაქის გარშემო გალავანი) თარჯი, (ყანის ირგვლივ ღობე) ხირხალი, (ღერწმას ღობე) ხიმი, (ეკლისა) კაწანი, ვასხი.

ფრიალოსაებრ ჩამოთლილი აქვს იმ წმინდანთ საღვურს ყინულის ზღუღე. ი ღ ი ა.

მისი ეზო გარშემორტყმულია ტურუშულის ღობითა. ი ღ ი ა.

ღობემძვრალა, კინკრაქა.

აფუსფუსდა კოლო-ბუზი, კიეკიავი და ღობემძვრალა. შ. მ ღ ვ.

ღობე-ყორეს მოედება ნ. ჩხირკედელიაობა.

ღობვა. ნ. 2. ვლება.

ღოლო, დოშმაგა.

ღოლოშმაგა ნ. ღოლო.

ღონა ნ. ლოქო.

1. ღონე ნ. 1. ძალა.

2. ღონე ნ. საშუალება.

ღონეზე მოხვლა ნ. განყურნება.

1. ღონემიხდილი ნ. დაღლილი.

2. ღონემიხდილი ნ. უღონო.

ღონიერი, ძლიერი, ძალოვანი, ძალუმი, მძლავრი, ძალოსანი, მძლეოსანი, ჯანოვანი, ბაბამი, ლომკაცი. ნ. ძლიერი და შემძლე.

კაცთა ებრძოდეს ლომკაცი, ნესტანისთვისა ხელობდეს. ა კ ა კ ი.

ღონიერად ნ. 1. ძლიერად.

ღონისძიება ნ. 1. ხერხი.

ღონღილი ნ. სიარული.

ღორი, (ნასუქი ღორი) ქოსმენი.

ღორის ქონი ნ. ცხიმი.

ღორმუცელა, მსუნავი, გაუმადლარი, აემუცელა, ხარბი, მუცელმერთა, მუსუსი, უძღები, ჯამში ჩაიტირება, ციმფია, გა და ტ. სეავი.

გული კრულია კაცისა, ხარბი და გაუძლომელი. შ ი თ ა.

(მონადირე) უწინ ხორცისა მუსუსი, ღდეს მას აღარა სწყალობდა. ბ ა ჩ.

ღორტოტო ნ. ბუკი.

ღორქლიავი ნ. შლიავი.

1. ღორღალი. ნ. აურზაური.

2. ღორღალი ნ. ჩახრამული ადგილი.

1. ღორღი ნ. 2. თავნი.

2. ღორღი, ხივი, ხურდა (აგურისა, ქვებისა და სხვ.), ქვა-ღრე.

ცხენები ღორღებში შეაბრუნეს. ა. ყ ა ზ ბ.

ღორჯო ნ. ლოქო.

ღოღვა ნ. ცოცვა.

ღოღი ნ. აღმონაცენი.

ღოღალი ნ. ხეტალი.

ღოღვა ნ. სიარული.

ღოღო ნ. ჩვილი ცხოველი.

ღოღნა ნ. კამა.

ღოჯა ნ. ლოქო.

ღოჯი ნ. ეშვი.

ღრამი ნ. 2. კვალი.

1. ღრანტე. ნ. ორმო.

1. ღრანტე. ნ. ჩახრამული ადგილი.

ღრკაღრუქი ნ. ხრამენი.

ღრკი ნ. კაცნატელა.

1. ღრკენი ნ. კრკენი.

2. ღრკენი ნ. ხრამენი.

ღრე ნ. ფლატე.

ღრეკა ნ. კრუნჩხვა.

1. ღრენა ნ. ბუზღუნი.

- 2. ღრენა ნ. ღმუილი.
- ღრეობა ნ. ღზინი.
- ღრეული ნ. მთვრალი.
- ღრეკა ნ. სიცილი.
- ღრეკია ნ. დოყლაპია.
- ღრეჭა ნ. ღმეკა.
- ღრიალი ნ. ყვირილი.
- ღრიანკალი ნ. 2. მორიელი.
- 1. ღრიანცელი ნ. აყალმაყალი.
- 2. ღრიანცელი ნ. ყვირილი.
- ღრინვა ნ. ღმუილი.
- ღრინჭოლა ნ. ბალახი.
- ღრიცინი ნ. ხვეწნა.
- ღრმა ნ. უძირო.
- ღრმა მოხუცებული ნ. მოხუცი.
- ღრმა მოხუცებულობამდე იცოცხლა

- ნ. 4. მოყრა.
- ღრმად, საფუძელიანად. შვიგინიგან,
- გულის გულში.

შვილმა გულში გაიარა, შვილი(ს)-
 შვილმა— გულის გულშიო. ანდ.

ღრმად ჩანერგილი ნ. დამკვიდრებუ-
 ლი.

- ღრმული ნ. ორმო.
- 1. ღრუ ნ. ორმო.
- 2. ღრუ ნ. ცარიელი.
- 3. ღრუ ნ. 2. ფუტურო.
- ღრუბელა ნ. სოკო.

ღრუბლიანი (დღე, ცა), მოღრუბლე-
 ლი, მოქუფრული, მოქურუშებული, მო-
 ქურუხებული, მოშავბნელებული, მოშავ-
 ბედებული ცა, მოქუშული. ქუფროლ
 მოცული, ბინდიანი, ჭანდიანი. ცრიატი
 დღე (ღრუბლიანი და ცივი).

მოშავბნელებული ცა დაწაშრა და
 საშაშროებიდან მზემ გამოიჭვრიტა.
 შ. არაგვ.

იანვრის ცივი და მოქურუშებული
 დილა შაქროს... მკვნესარე გულს თით-
 ქოს ბანს აძლედა. ეკ. გაბაშ.

მოქუშული ცა ისევ მოქუშულია.
 შ. არაგვ.

- ღრული ნ. ხვრეტილი.
- ღრუტნა ნ. ხვრეტა.

- 1. ღრუტუნი ნ. ყვირილი.
- 2. ღრუტუნი (ღორისა), ღრუხუნი,
- გოხინი, რუხრუხი, ბუხუნი, კრუხუნი.

- 1. ღრღნა ნ. ტეხა.
- 2. ღრღნა, ხრა, გამოკემა, გამოფულ-
 ვრა, ძგნარვა, გამოკოკნა, წიწკნა, შებ-
 რამუნება (შეახრამუნა). გაკნაპუა, გაკ-
 ნატუნება.

ჩაკენიტა, ჩაახრამუნა.

ა კ ა კ ი.

- ღრუა, დემარი, ანკეირა.
- ღრძო ნ. ავი.
- ღრძობა, ამოვარღნა (ძვალი ამო-
 ვარდა), ამოგდება.

- ღრკენა ნ. კრაქუნი.
- ღრკიალი ნ. კრაქუნი.
- ღრჭა ნ. ისარი.

- ღულღლები ნ. ნაიცხი.
- 1. ღულღული ნ. ბრწყინვა.
- 2. ღულღული ნ. 1. ბუყბუყი.

- 3. ღულღული ნ. ნთება.
- ღულამბარი ნ. კულული.
- 1. ღუმელი ნ. თორნე.

- 2. ღუმელი ნ. 1. ქურა.
- ღუნვადი ნ. მოქნილი.
- ღურკიანი ნ. კუზიანი.

- ღურღული ნ. 1. ბუყბუყი.
- ღურტუნი (მელურტუნება), ლიტინი (მე-
 ლიტინება), ხიციანი, ხიჩინი, გრგენა (მეგ-
 რგინება), ხიზობა, ჩოთირი (მეჩოთი-
 რება).

- ღულღული ნ. მუწუკი.
- ღურღური ნ. 3. გრიალი.
- ღულუნი ნ. ყვირილი.
- ღწვა ნ. 1. ხრუნვა.

ყ

- ყაბა ნ. დიდი.
- ყაბალახი ნ. ბაშული.
- 1. ყაბზი (ყაბზად არის), გაუვლობა,
 ყაბზობა, სიყაბზე, მუცელში შეკვრა, შე-
 კრულობა.
- 2. ყაბზი ნ. სიგელი.

ყაბზობა ნ. 1. ყაბზი.
 ყაბი ნ. სინი.
 ყაბიწი ნ. სამხარილოე.
 ყაბლუფლავი ნ. ფლავი.
 ყაბულდება ნ. დაკმაყოფილება.
 ყაბული ნ. თანხმობა.
 ყაბულია ნ. დაკმაყოფილება.
 ყაბულობა ნ. თანხმობა.
 ყაბულსა ვარი ნ. 3. კარგი
 უაღვახიანი ნ. რიხიანი.
 1. უადრი ნ. 2. ფასი.
 2. უადრი ნ. სათანადო.
 უადაღა ნ. 3. შლა.
 უადაღის დადება ნ. 3. შლა.
 უადი ნ. მოსამართლე.
 უადიკა ნ. ზეწარი.
 1. უაენი ნ. მეფე.
 2. უაენი ნ. შაპი.
 უავარ-უავარ ნ. ზოლ-ზოლად.
 უავარჯენი ნ. კვერთხი.
 უავისფერი ნ. წაბლისფერი.
 1. უავლი ნ. დობანდი.
 2. უავლი ნ. ვადა.
 უაზაზი, ხაზაზი, მეყაითენე.
 უაზანდიზი ნ. ერბოვეერცხი.
 უაზბეგი ნ. უაზბეგის მთა.
 უაზბეგის მთა, უაზბეგი, მყინვარწყვე-
 რი, მყინვარი, ხევის პატარძალი.
 მყინვარი, ანუ უაზბეგი... ცოტათი და-
 ბალი იაღბუზხე. ი. გოგებ.
 გინახავს ხევის პატარძალი განთიადი-
 სას? ა. გომ.
 უაზი ნ. მოსამართლე.
 1. უათარი ნ. 4 კვალი.
 2. უათარი ნ. ქორი.
 1. უაიდა, უალიბი, დარიჯავი, ზომა,
 მოყვებლობა, რჯული (სხვა რჯულის
 აღამიანი), ქური, კილო, ნაქცეურობა,
 იერი, ტანი (დიდ ტანიანი წიგნი) წყო-
 ბა, წყობილება (სასიმღერო წყობა, წყო-
 ბილება).
 2. უაიდა ნ. 2. კრილობა.
 უაიდაზე ნ. თითქოს.
 უაითანი ნ. ზონარი.

უაიში, ფრე (შეჭობრი ფეხბურთში
 ფრედ დამთავრდა), (ბანქოს თამაშში)
 ფათა.
 უაირათი ნ. დაზოგვა.
 უაირათიანი, უასავათიანი, მომპირნე,
 ხელმოკერილი, ხელმომპირნე, დამზოგ-
 ველი, სარვაგაიანი, ანგარიშიანი (ისეთი
 ანგარიშიანია, როგორც ვაქარი), ანგა-
 რიშის დამპერი, იოლაღ გადაღის.
 უაირათიანობა ნ. 1. დაზოგვა.
 უაისი ნ. გარგარი.
 უაღამი ნ. ფუნჯი.
 უაღანი ნ. გადასახდელი.
 1. უაღბი ნ. არაბუნებრივი.
 2. უაღბი, თაღლითი, რიოში.
 3. უაღბი, ნაყაღბევი. შეთხზული, შე-
 თითხნილი (შეთითხნილი ამბავი).
 1. უაღთაზანდი, დევაქარი, შარიანი,
 შარის თავი, მოშარე, მოკინკლავე, მო-
 ყალიღე.
 2. უაღთაზანდი ნ. ცრუბენტელა.
 უაღთაზანდობა ნ. მზაკვრობა.
 უაღბი ნ. ყაიდა.
 უაღილა ნ. ჩხუბი.
 უაღიონი, ნარგილა, ჩიბუხი.
 ასე მგონია, თბილი ამბორით (მამა)
 გადამეხვევა ყოველ ალიონს.
 იგი აქ არის, ჩიბუხს აბოლებს
 და გაუთბია სახლი ყალიონს.. ი. არ.
 1. უაღმაყალი ნ. აურზაური.
 2. უაღმაყალი ნ. ყვირილი.
 1. უაღუზე დაღგომა ნ. აბურძგენი.
 2. უაღუზე დაღგომა ნ. 1. წინააღმდე-
 გობა.
 უაღუზე დაღგომა ნ. ჩიუტობა.
 უამი ნ. რიდი.
 უამირგზა ნ. 7. გზა.
 უამირ ნ. გაუტეხავი მიწა.
 უამირის გატეხა, უამირის პირველხენა.
 უანა ნ. ნახნავი.
 უანაოზი ნ. აბრეშუმი.
 1. უანდი ნ. ყინვარშაქარი.
 2. უანდი ნ. ხმელი.
 უანთარი ნ. სასწორა.

ყანთაქილა ნ. მესტი.
ყანობირი ნ. ნახნავი.

ყანუალი (ტყუილი-უბრალოდ დაყან-
ყალბს). ნ. სიარული.
ყანყრატო ნ. ყელი.
ყანწი, ჭიხვი, ქარახსი, ქარასსი, ხა-
რასხი.

თითქოს უსვია კახური
ჭიხვით და არა კიქითა. ვ ა ე ა.

კუპრასავით სქელი ლალისფერი ღვი-
ნო აეკებდა ჭიხვებს. ა. ყ ა ზ ბ.

ყაპი ნ. თოვლი.
ყაპყაპი ნ. გვერგვი.
ყაჟირა ნ. კლარანარევი.
ყაჟმინი ნ. თართი.
ყარანა ნ. ყვითელმუცელა.

ყარაული, დარაჯი, მცველი, გუშაგი,
ებგური, მეციხოვნე, ტალა, დეტო, კერ-
კეტონი, მშვერავე, მზირი, (ვენახისა)
მეველე.

რამაზის ხელმწიფისანი,
აქა დარაჯად რებულნი. შ ო თ ა.

მაგრა თუ გესმის, გუშაგნი
რა ახლო-ახლო ჰყვიან! შ ო თ ა.

ღამის გუშაგი, მუღამ მკმუნავი,
მთვარე მეფურად, მძლავრად ვიდოდა.
ო ლ ი ა.

ყარაულობა ნ. 2. დაცვა.
ყარაღაჯი ნ. თელა.

1. ყარაჩი ნ. შავი.
2. ყარაჩი ნ. ბოშა.

ყარაჩოღელი ბიჭი ნ. 1. დარღიმანდი.
1. ყარბიზი ნ. მონხეტიალე.

2. ყარბიზი ნ. მწირი.
1. ყარტაყურტა ნ. 2. ბრბო.

2. ყარტაყურტა ნ. კონკი,
ყარყარა ნ. ლიტრა.

ყარყარი ნ. რაკრაკი.
ყარფუზი ნ. საზამთრო.

ყარყატი, ლაკლაკი, იშხივარი.
ყარყუმი ნ. ავი.

ყასაბი, მეხორცე, კონდაქარი, სა-
ლახი.

ყასაბხანა ნ. დუქანი.
ყასავათი ნ. დაზოგვა.

1. ყასავათიანი ნ. მკვიდრი.
2. ყასავათიანი ნ. ყაირათიანი.

ყასიღალ ნ. განგებ.
ყასტი ნ. 2. სარისტა.

1. ყასტიანი ნ. ოსტატი.
2. ყასტიანი ნ. ცქვიტი.

ყატყატ ნ. ლაპარაკი.
ყაურმა, ბულღამა, ბოღღამა.

ყაუშანა ნ. გალია.
ყაუხი ნ. დობანდი.

ყაფაზა ნ. თარო.
ყაფაზი ნ. გალია.

1. ყაფანი ნ. ბაზარი.
2. ყაფანი ნ. სასწორი.

ყაფარი ნ. აღმართი.
ყაფთანი ნ. ჭუბა.

ყაყანი ნ. ყვირილი.
ყაყარო, ლალა, (ძილის მომგვრელი

ყაყარო) ხაშხაში, (მაგი ყაყარო) ყაყარო-
ვარდა, (თეთრი) ყაყაროა, (ქვლიანი)

ყაყაროჭრელა, (გარეული) ბუბუქა.
ყაყაროვარდა ნ. ყაყარო.

ყაყარჩრელა ნ. ყაყარო.
ყაშუაში ნ. ყვირილი.

ყაჩაღი ნ. ავაზაკი.
ყაჩაღალ გავარდნილი ნ. ავაზაკი.

ყაჩაღალ გაჭრილი ნ. ავაზაკი.
1. ყაჩაღანა ნ. მოჩხუჯარი.

2. ყაჩაღანა ნ. ცქვიტი.
ყაჩაღი ნ. ავაზაკი.

ყაჩაღობა ნ. ძარცვა.
ყაქი ნ. აბრეშუმის პარკი.

ყაწიში ნ. სამხაროლიე.
ყაჭარი, ასალი, აბაი, ორთქვი, ქეჭი-

მი, ზიღფუში, ბალნურა, თოქალთო
ქეჩა, ჩული.

ტახტზე იწევი დაგედო თავქვეშ
შენი მერანის თოქალთო სველი.

ყბა ნ. ლოყა.
ყბალ აღება ნ. გინება.

გ. ლ ე ო ნ.

1. უბადლებული ნ. ათვალწუნებული.

2. უბადლებული ნ. სასაცილო.

უბამრუდე ნ. უბამორღვეცილი.

უბამოკცეული ნ. უბამორღვეილი.

უბამორღვეილი, უბამრუდე, უბამოკცეული.

უბას მიქცევს ნ. მოტყუება.

უბალია ნ. ავი.

უბა უბაში გაყრილი ნ. გამხდარი.

უბედი ნ. ლაქლაქა.

უბის დადგმა ნ. გათვალვა.

უდა, კაბრა.

უდაში ჩასმა ნ. დაჯახმვა.

1. უენი ნ. მეფე.

2. უენი ნ. 2. შაპი.

უევიარი ნ. 1. წყვილი.

უელამდე ვაღებშია ჩაფლული ნ. ღარიბი.

უელამდე (უელამდის) მოყრილი ნ. 2. საესე.

უელგადაგდებული ნ. ღარიბი.

უელგამოკრილი ნ. სახელგატეხილი.

უელ-გული ნ. გულ-მკერდი.

უელე ნ. ხანჯალი.

1. უელი, ხახა, სასულე, საყლაპავი, ყანყარატი, ყრონტი, ყია.

უევიდი თუ არა „ყრონტი“ (იმე-რეთში ასე ამბობენ). შ. არაგვ.

2. უელი ნ. სახელური.

3. უელი ნ. უღელტეხილი.

უელის გამოღადვრა ნ. დაკვლა.

1. უელის გამოკვრა ნ. დაკვლა.

2. უელის გამოკვრა ნ. 2. დაქცევა.

უელის ჩასაკოკლოზინებელი ნ. ტკბილელიობა.

უელის ჩასველება ნ. შესმა.

უელისკვრა მუშაობა ნ. სწრაფად.

უელ-კისერი. ნ. კისრიბანდი.

უელსაბამი ნ. გულქანდა.

უელში ამოსდის (ქონება, სიმდიდრე და სხვ.) ნ. 1. გამდიდრება.

უელში ხელის წაჭირება ნ. იძულება.

უელჭირება ნ. ქუნთრუშა.

უერყეტი ნ. შტერი.

1. უეფა (ბუღბუღისა) ნ. ყვირილი.

2. უეფა (ძაღლისა) ნ. ყვირილი.

1. უეჭი ნ. გონებაჩლუნგი.

2. უეყეი ნ. შტერი.

3. უეყეი ნ. დოყლაპია.

უვავი, მახა, ულუდი (ბანქო).

უვავილებით მორთვა ნ. 10. შლა.

უვავილებით შეგება ნ. 10 შლა.

უვავილთ კვალი ნ. თარგული.

უვავილიანი, უვავილოსანი.

უვავილოვანი, აუვავებული.

უვავილოსანი ნ. უვავილიანი.

უვანა ნ. ინთილა.

უვანეი ნ. ჩოგანი.

უვარობა ნ. არშეობა.

უვედრება ნ. დაყვედრება.

უვედრებით ავსება ნ. დაყვედრება.

უველა ნ. ყველანი.

უველანი, ყველა, უკლებლივ ყველა, დედინან-ბუღდიანად, დიდინან-პატარიანად, აქალბუქულიანად. ნ. აგრეთვე მთლად.

ორ საათს არ გაუვლია, რომ აქალბუქულიანად ყველანი ფეხზე იყენენ. ა. ახნახ.

უველას ინადირებს ნ. მომხიბლავი. უველას მიერ აგდებული ნ. სასაცილო.

უველაფერი ემარჯვება ნ. 1. ოსტატი. უველაფერი უხვად აქვს ნ. კეთილდღეობა.

უველაფერს აფოღებს ნ. უმადლობა.

უველი, მოთალი სულუგუნი, თელმუზი, შულო ყველი.

უვერბეული ნ. ლაქაში.

უვერბი ნ. მაყალი.

უვერული ნ. 1. დაკოდილი.

უვიბარი ნ. ქვევერი.

უვითელმუცელა, ყარანა.

უვითი ნ. ზაფრა.

1. უვინთვა ნ. თვლემბა.

2. უვინთვა ნ. 2. ჩაპირვა.

1. უვინჩილა ნ. 1. ვარია.

2. უვინჩილა ნ. 2. მაშლაყინწა.

უვირილი. კივილი, წივილი, წივილ-კივილი, უვივილ-წივილი, კივილ-კივილი,

ევილ-კევილი, კევილ-მევილი, კევილ-ხრიალი. ერთად, ჭრისა, კოკინი, ფატიკალი, ღორღაღ, წიწკინი, ძახილი, შეძახილი. შემოძახება, შემოძახილი. შეყვირება. დაყვირება, წამოყვირება, ხმის ამღლება, ხმის აწევა, ღაჭყვლება, ყაყანი, ხავილი, დახველება, ბასტი-ბუბუ, ღრიალი, დარღილება, ღრიალცილი, აყალმყალი, ხმიანობა, ზრიალი, ზრინვა, პირმოხველი კევილი (ხმამალაღი და ხანგრძლივი კევილი), სოდომგომორი, დგრიალი, დგანდგარი, ყურთა სმენის გამოქვლე. ერთერთი, (ჭარისა) კიპ-კიპი, (ლომის ენესა, ნელი ხმიანობა) კმინვა, ყურთა გლეჭა, გავანი, გნისა, ზმეილი, ზარი, ერთმული, ყვინი, რაინი, წკვილი, კევილის დაცემა, ერთ ამბავშია (ერთ ამბავში არიან), ერთი ამბავი აქვთ, ერთ ყოფაში. არიან, ერთ ყოფაშია, ევილ-ხივილი (ბავშვებს ეზოში ევილ-ხივილი გაქმონდათ), ხმიანობა: (მტრედისა) დუღუნი, დვრინვა, კუქკუქი, (ბატისა) სისინი, სივილი, (იხვისა, ბაყყისა) ყიყინი, წიავ-წიავი, წიპი, წიპწიპი (წიწილისა), წიწილი, (მოლაღობისა) ქივი (ქივის წერილი ფრინველი), (მამლისა) ყივილი, (ბატის ან იხვის ქუქულისა) კუქკუქი, (ქათმისა) კრიახი, პრიახი, პრიახი, კრუხუნი, კრუქუტი, (კრუხისა) კრუშუნი, კრუშკრუში, კაკანი, ტყვარცალი, (ინდაურისა) ყვიტყვიტი, კევიკივი, (მამლისა) ყივილი, ყივილიყო, (ქიაფისა, კუტკალიისა) კრკინი, (არწივისა, სვავისა) ყაყაყი, (ქორისა) ყიპყიპი, (ბუსა და ყვავისა) ყრანტალი (თავს დაყრანტალებს), ხივილი, ჩხავილი (რას დამჩხავი ყვავივით?), (არწივისა) ყრყინი, (ბულბულისა) სტვენა, გალობა, რაკრაკი, (შაშვისა) ქაჭქაჭი, გუგულისა) გუგუს ძახილი, (მერცხლისა) კიკვიკი, (ბელურისა და წერილ ფრინველთა) ევილი, ევილ-ხივილი, ევივივი, კიკვიკი, კვიკვიკი, კიკვიკი, წიალი, ეღურტული, ევილი, კროკინი, ბოკირი, (სწრაფად დაშვებული ფრინველის მიერ

მოღენილი ხმაურთა) სიხლეი. (ჭიჭი ფრინველის ფრენის ხმა) ფრაფრაჟი. ტელაშატყლუში, ცხოველთა: (ამეჩისა, სახედრისა) ყოყინი, (ცხენისა, ჭორისა) კიხვინი, ხევილი, ხეხვინი, (თხისა-ბატენისა) კიკინი, (კურდღლისა) ფხაკენი, (ძროხისა, ცხვრისა) ბღაილა, (თხისა, ცხვრისა) პეტელი, ყმუყმინი, (ძროხისა) ზმეილი, (ხარის გაბმული ნელი ყვირილი) ბუბუნი, (კატისა) კნეილი, კრუტენი, ქშუტენი, ფრუტენი. (ძაღლისა) ყეფა, წკმუტენი, წკავწკავი, (უხეირო ყეფა) ღაღღავი, (გოქისა) კვიკიტინი, კვივილი-კვივირინი, (ლორისა) ხრეტენი, ღრუტენი, (საკერშილო ღორისა) ტუნენი, გოხინი, (მელისა) ხავილი, (მგლისა) დმქილი. (ვეფხვისა, ფოცხვერისა) კრინვა, (ლომისა) ბღღინვა, ბღღინვა, (თაგვისა) წრიპინი, (გველისა) სივილი, სისინი, კაჭრობა, (ჭარისა) ზუზუნი, კშუტენი, (ფუტკრისა, ბუხისა) ბუხილი. ნ. აგრეთვე ყურთა სმენის წადება, ჩხუბი, აფორიკება, აურზაური.

თქვენცა მუნ მოდით. სადაცა გესმას ზრიალი ზარისა. შოთა.

აქ ხშირად უქეფინათ გრძობის აღმტაცის ხრეტენით ნეხერს ღორებს. ილია.

მტრედი ვერ შესძლებს კატის ჩხავილსა, ბულბული — ყოყინს, თევზი — კნაილსა, კრავი უმანკო — მელის ხავილსა, გვიტი — კიხვინსა, ბუზი — ბღაილსა. რ. ერისფ.

ტბის ქვეშ დასისინებდნენ გველები. ი. ევლოშ.

ინდაურები ხმამალა ყვიტყვიტებდნენ. ვაჟა.

სვავიც ფრთების ტყლაშატყლუშით ჩითყენ მიეშურებოდა. თ. რაზ.

აღარ ესმოდან შეიძლება შემოდგომით გულის მანათობელი ხარ-ირმის ყვირილი, აღარც შველის ხავილი, აღარც ტურის ჩხავილი და აღარც ყმეილი შშიერი მგლისა. ვ ა ჟ ა .

ოთხეხის ყეფა-ყმეილიც კი არ მოსპობა. შ. ა რ ა გ ვ .

ინდურს თავი მალა აელა და „ყიავ-ყიავს“ უღარდელად გაიძახოდა... იქით კოლევ დედალი კააა-კაკას მოსტყამდა. შ. ა რ ა გ ვ .

მამლის რუკ-რუკი, გოკვების ღრუტუნ-ყევიტინი. შ. ა რ ა გ ვ .

(ჩხიკვი) ხან კრუხეით ჩხაის, ძერასავით წივის, კატასავით კნაის ან ძალღივით ყეფს და მამალკვით ყივის. თ. რ ა ზ .

ზეცამ დასწყველოს დიაცის პირმოხეული კვილი. ა. ყ ა ზ ბ .

გაუმძლარი ნეგზარ ერასთავი ლომსავით ბრდღვინავდა. ა. ყ ა ზ ბ .

ჩაქვოლოთ, ჩაქვოლოთ — იგრილა ხალხმა. ა. ყ ა ზ ბ .

ყეფ-ყორანმა... ჩხაილ-ჩხაილით პირე იბრუნა. შ. ა რ ა გ ვ .

მწყერ: ათასში ერთხელ ამოიუქუქუებდა ტირილის ხმაზე. ვ ა ჟ ა .

(ბაბუცას) მაღალი კისკისი ჯვრ ეხერხებოდა; სამაგიეროდ გულიანი კუჭკუჭი ისეთნაირად იცოდა, თითქო მტრედლი ღღუნებდა. ნ. ლ ო მ .

წამოიძახა... ისეთი ბოხი ხმით, რომ სწორედ ლომის ბრდღვინე მოგაგონებოდათ. კ. გ ა მ ს .

- ყვიტუვიტი ნ. ყვირილი.
- ყვიციანი ნ. ფერწასულია.
- 1. ყველფა ნ. 3. ტყავის გაძრობა.
- 2. ყველფა ნ. ჩაგვრა.
- ყვრიშალი ნ. ლოყა.

ყია ნ. ყელი.
 ყიალი ნ. ხეტიალი.
 ყიაშეთი დარი ნ. ავდარი.
 ყიაშყალი ნ. ავი.
 ყიღვა, სყიღვა, ულაში. მოვკერება, შეტენა.

1. ყიღვა-გაყიღვა, ნასყიდობა.
 2. ყიღვა-გაყიღვა. ნ. ვაკრობა.
 ყივილი ნ. ყვირილი.
 ყინვა, ტუხური, სიცივე, მოძკ. ნეფხვა. ნ. აკრუთე გაყინული, მოყინული, ცივი.

... და ამა არიან განბნულ ნეფხვასა ღამისასა და სიციხესა დღისასა. და ბ ა ღ .

ყინვამ მოუკერა, აცივდა, აყინდა. ი ლ ი ა .

ყინვა მოუკერს ნ, მოყინვა.
 ყინვას დაიკერს ნ. მოყინვა.
 ყინვები დაღვება ნ. მოყინვა.
 ყინვარშაქარი, შაქარყინული, ყანდი.

მისთა მკერტელთა ყანდისა მირთმა ხაშს მართ მიშერისა. შ ო თ ა .

ყინვისგან მომწვარი ნ. გაყინული. ყინულზე გაცურება. ნ. მოტყუება.

ყინული, თოში, ენთელი, შლორი, შოლარი, ხორში, ლიბი, ლოლო, ლოლუა (ტოტებზე ფოთლების ნაცვლად ყინულის ლოლუები ეკიდა).

მე მოვდიოდი ერთი ნუგეშით, მე მოვდიოდი იმედით სავსე, ხელებდამწვარი ყინვით და თოშით... გ. ა ბ ა შ .

- ყინულიანი ნ. ცივი.
- ყინულვანი ნ. ცივი.
- ყიფინა ნ. ყვირილი.
- ყიჟყიბი ნ. ყვირილი.
- ყირამალა ნ. თავდაყირა.
- ყირაზე დაღვომა ნ. გორვა.
- ყირამალა გადასვლა ნ. გორვა.
- ყირაზე დაყენება ნ. 3. აშვერა.
- ყირა-ყირა ნ. თავდაყირა.
- ყირიმი ნ. თოფი.

უსმათი ნ. ბელი.
 უსმათიანი ნ. იბულიანი.
 უირშიზი ნ. წითელი.
 უიფინა ნ. ყვირილი.
 უიფი ნ. ამაყი.

უყინი ნ. ყვირილი.
 1. უყულიუო ნ. გუბოვერცხი.
 2. უყულიუო ნ. ყვირილი.
 უიქალა ნ. 2. კაკაკი.

1. ულაპვა, გაფაყლაქე, ნაქმა, გალა-
 სანსელა. ნ. აგრეთვე ქაშა.

2. ულაპვა ნ. შესმა.
 ულაპი, ყლუბი.

ულორტი, ნეყრი, ბაბალო, ზაყილო,
 ყოწოლო, ნეცი, ყვეწრი, საწინაო, მორ-
 ჩი, ნაყარი, ამონაყარი, დევი, (მტევნის
 ახლად გამოტანილი ყლორტი) კიშელი,
 (ახლად გამოტანილი ყლორტი ფოთლე-
 ბით გაზაფხულზე) ჩირთი, დევი, (ვაშის
 ზედმეტი ყლორტი) ნახმარი, (სომინდი-
 სა) ბარტყი. ნ. აგრეთვე კალამი და
 აღმონაცენი.

კბილები ნამგლად ნალესი
 ნეკერს ერეხს, ბალახს მკისაო.

აკაკი.

ჩირთი შემთვიდა, ჩირთი, გაზაფხული
 მოვიდა, გაზაფხული! ვაჟა.

ყლუბვა ნ. შესმა.
 ყლუბი ნ. ყლაპი.
 ყლურკვა ნ. შესმა.

1. ყმა ნ. მონა.
 2. ყმა ნ. კაბუცი.

ყმად დაგიდგები, გემონები, შენი
 მორჩილი ვიქნები, ყმად დაგეწერები
 (მშველე რამე და თუნდა ყმად და-
 გეწერები).

ყმად ყოფნა (ყმად ყოლა) ნ. მონო-
 ბა.

ყმაწვილი ნ. ბავშვი.
 ყმაწვილყაცობა ნ. ახალგაზრდობა.
 ყმაწვილქალობა ნ. ქალიშვილობა.
 ყმაწვილური ნ. 1. საყმაწვილო.
 ყმოზა ნ. მონობა.

1. ყმული ნ. ღმული.

2. ყმული ნ. ყვირილი.
 ყმუყუნი ნ. ყვირილი.
 ყნოსვა (ყნოსვას), სენვა (სენავს).
 ყნოსვით მიგნება ნ. სუნის აღება.
 ყოველგვარი ნ. ყოველნაირი.
 ყოველ დროს ნ. მუდამ.

• ყოველდღე, მუდამდღე, ყოველ ცის-
 მარე დღეს, მდინედაც, ნ. აგრეთვე
 მუდამ.

1. ყოველდღიური ნ. სყოველ დღე.
 2. ყოველდღიური ნ. 2. მიწველებრი-
 ვი.

ყოველთვის ნ. მუდამ.
 ყოველი, თითოეული, კაცალი, კაცა-
 კაცადი.

ყოველივე ნ. რაგინდარი.
 ყოველივე ექვს გარეშე ნ. მართლა.
 ყოველივე პირობის გარეშე ნ. აუცი-
 ლუბელი.

ყოველივე დონე იღონა ნ. 3. ცვა.
 ყოველი ნაბიჯის გადადგმაზე ნ. შე-
 დამ.

ყოველი ფეხის გადადგმაზე ნ. მუდამ.
 ყოველ მხრიდან ნ. ირგველე.
 ყოველმხრივ ნ. დაწერილებით.

ყოველ ნაბიჯზე, ნ. მალ-მალე.
 ყოველნაირი, ყოველგვარი, ნაირ-ნა-
 ირი.

ყოველ ეამს ნ. მუდამ.
 ყოველ ფეხის გადადგმაზე ნ. მალ-
 მალე.

ყოველ ცისმარე დღეს ნ. ყოველდღე.
 ყოველ წამს ნ. მალ-მალე.
 ყოველ წუთს ნ. მალ-მალე.

ყოვლისმპურობელი ნ. 1. ძლიერი.
 ყოვლისშემძლე ნ. შემძლე.
 ყოვლისშემძლებელი ნ. შემძლე.

ყოლაოზი ნ. გზის მაჩვენებელი.
 ყოლა ნ. 5. გაჩენა.
 ყოლბაში ნ. სამაჯური.

ყომარბაზი, მეგობრინე.
 ყომარი ნ. ოთხი.
 ყომრალი ნ. ნაცრისფერი.

ყონალი ნ. სტუმარი.
 ყორანი ნ. ყურანი.
 1. ყორე ნ. საგუბაჩი.

2. უორე ნ. ღობე.

უორული ნ. 2. საძოვარი.

უორდანი ნ. საფლავი.

უორჩი ნ. ქეშიკი.

უოფაქცევა ნ. 8. ქცევა.

1. უოფიერება ნ. 1. გარემოება.

2 უოფიერება ნ. არსებობა.

უოფილა, მომხდარა.

1. უოფილი, ნა... (მაგალ., ნაცოლა-რი, ნამამასახლისარი, ნამღვდლევი, ნახუცარი და მისთ.)

2. უოფილი ნ. განვლილი.

3. უოფილი. მომხდარი.

1. უოფნი ნ. არსებობა.

2. უოფნი ნ. 2. კმარება.

3. უოფნი ნ. დასწრება.

უოფნა-არუოფნის საკითხი. ნ. სასი-ცოცხლო.

1. უოფლოჩინობა ნ. ბღინძვა.

2. უოფლოჩინობა ნ. რიხი.

უოფნანი, კოქმანი, ორკოფობა, ექვი-ანობა, საგონებელში ჩავარდნა, უერყე-ობა, მიდმოება, გაუბედობა, აზრის გადაუწყვეტელობა, ერთ გადაწყვეტილე-ბას ვერ დაადგა, იკვენულობა, გული ეთანადრება.

1. უოფოჩობა ნ. ბღინძვა.

2. უოფოჩობა ნ. რიხი.

უოფოჩობა ნ. კიდაობა.

უოჩალი ნ. ბარაქალა

უოჩალად ნ. უოჩალურად.

1. უოჩალი ნ. გულადი.

2. უოჩალი ნ. მარჯვე.

3. უოჩალი ნ. ქვეტი.

უოჩალობა ნ. სიუოჩაღე.

უოჩალურად, უოჩალად, მამაცურად, ვაქაცურად, ლოთიანად, ჭიგრიანად, მარიფათიანად, შნოთიანად, ლაზათიანად, მარჯვედ.

სიძე მიჩვენეთ, სიძე... არ შეაძლება ერთი ლოთიანად თავში ჩავაფარო? ა. ცაგარა.

1. ურა ნ. გაგდება.

2. ურა ნ. 1. გაურა.

3. ურა ნ. 2. გაურა.

4. ურა ნ. მოურა.

5. ურა ნ. ცვიენა.

6. ურა ნ. დაღამება.

ურანტალი ნ. ყვირილი.

ურადი ნ. ნაწიბური.

ურილობა ნ. კრება.

ურიუინი ნ. ყვირდლი.

ურმა ნ. ბავშვი.

უროლა ნ. აყროლება.

ურონტი ნ. ყელი.

უროყინი ნ. ყვირილი.

1. ურუ ნ. უკატური.

2. ურუ, დაყრუებული, ყრუალა. ყრუანჩელა, გამოყრუებული, ყრუჩუჩა, უსმი.

ყრუალა ნ. 2. ყრუ.

1. ყრუანჩელა. ყრუნი, როკო, ტყის ქათამი.

2. ყრუანჩელა ნ. 2. ყრუ.

ყრუჩუჩა ნ. 2. ყრუ.

ყუა, გნღე, ნიდრი, ზურგი (მახვილი-სა, ცულისა, პურისა და სხვ.), (ნამგ-ლისა) ვარაგი.

ყუათიანი, საყუათო (საყუათო საქ-მელი, წვეთები და სხვ.), ყუათის მომ-ცემი, ნოყიერი, მაწიერი, შასაზროებე-ლი. მარგებელი, შემრგო, შესარგო (შე-სარგი), მადლარი.

თვეში ერთხელ ვერა ვჰამდი მადლარ სადილს. ა. ცაგ.

ყუათის მომცემი ნ. ყუათიანი. ყუაფიცარი, ნაგვერდალი, ნაგვერ-დული, ნაშური.

ყუდრო ნ. ჩრდილი.

ყუვილი ნ. 2. ტეხა.

1. ყუთი ნ. კოლო-

2. ყუთი, კროჭი, უჭრა (გამოსაწევი ყუთი).

ყუთნი ნ. ატლასი.

ყუთითუკი ნ. ნაალი.

ყულაბა, შოძვ. გვადრუცი (ფულის მოსაგროვებელი ყუთი).

რამეთუ გუადრუცი იქვნდა თუდან. თთხ.

მუღაოზი ნ. ვისი მაჩვენებელი.

მუღი ნ. მონა.

მუღფი ნ. მარყუფი.

მუღაში ნ. შილა.

მუნცეთ ჭღომა. ნ. ჩაჭლომა.

მუნცი ნ. ჩაჭლომა.

მუნწი ნ. ბღნა.

მურადმღები ნ. დაკვირვებელი.

1. მურადმღება, გულსყურა, სმენა (სმენად გალაიქვა).

2. მურადმღება ნ. 2. პატრივი.

3. მურადმღება (მურად იღო). შესმენა (შეისმინა), გაგონება, შეწყნარება (შეიწყნარა შუამდგომლობა).

4. მურადმღება ნ. მურისგდება.

1. მურადმღებას იზიდავს ნ. მომზიბლავი.

2. მურადმღებას იზიდავს, მურადმღებას იქცევს, მურადმღებას იპყრობს, მურადმღებას იწვევს.

მურადმღებას იპყრობს ნ. 2. მურადმღებას იზიდავს.

მურადმღებას იქცევს ნ. 2. მურადმღებას იზიდავს.

მურადმღებას იწვევს ნ. 2. მურადმღებას იზიდავს.

მურადმღებიანი ნ. დაკვირვებელი.

მურადმღებით, მიშტერებით, დაჟინებით, ჩაწერწერებით, (მურისგდება) გაფატიცებით.

1. მურადმღების მიპყრობა ნ. მურის დაგდება.

2. მურადმღების მიპყრობა ნ. შენიშვნა.

მურადმღების ღირსი არ არის ნ. უმნიშვნელო.

მურადმღე გაღება ნ. გაღება.

• მურანი, ყორანი, ალყურანი, მურსაფი.

მას ხერთაჟჟონდა მურსაფი.

ყოველნი იქითხვილიან. შოთა.

მურა სოკო ნ. სოკო.

მურ(თ)ბალიში ნ. ბალიში.

მურბელა ნ. ცხრაფება.

მურბი ნ. ძერა.

1. მურე ნ. 1. კუთხე.

2. მურე, უბე.

1. მურება ნ. სმენა.

2. მურება ნ. ქვერა.

მურების დაღურსვა ნ. ფრთხილად ყოფნა.

მურების აწევა ნ. 1. ცემა.

მურების ასრესა ნ. 1. ცემა.

მურების გამოყრევა ნ. მურთასმენის წაღება.

მურების გამოქვლევა ნ. მურთასმენის წაღება.

1. მურების დაქვევა ნ. ფრთხილად ყოფნა.

2. მურების დაქვევა ნ. მურის დაგდება.

2. მურების ჩამოყრა ნ. ხალისის დაკარგვა.

მურების გამოქვლევა ნ. მკიფიანა.

1. მურებჩამოყრილი ნ. დარღიანი.

2. მურებჩამოყრილი ნ. მოწყენილი.

1. მურთაგლეჯა ალაფალა, ტაცება.

2. მურთაგლეჯა ნ. ყვირილი.

მურთასმენის წამლები ნ. მკიფიანა.

მურთასმენის წაღება. ლაპარაკით დაოსება (დაოსა), ლაპარაკით ილაგის გაწვევტა, ლაპარაკით გულს გაწერილება, ლაპარაკით მურების გამოქვლევა, მურების გამოქვლევა, ლაპარაკით გა-

მოყრება. ნ. აგრეთვე ყვირილი.

მურთასმენის გაქვლევა ნ. ყვირილი.

მური ნ. სახელური.

მურთაჟა ნ. სახელო.

მურის გამახვილება ნ. ფრთხილად ყოფნა.

მურისათვის არახასიაზოვნო ნ. უსიამოვნო.

მურისგდება ნ. თვალს დაქვერა.

მურის დაგდება, მურის მიგდება, მურის მიპყრობა, მიყურება, დაყურება, მურების დაქვევა, მურის

თხოვება. მურადმღება (მურად იღო), სმენა (უსმენს), სმენად გადაქვევა, სმენის დაძახვა, სმენის გამახვილება, მოს-

მენა, გულსყურის იღვენება, გულს-

ყურის მიპყრობა მურადმღების დაძახ-

ვა. ყურადღებას გამახვილებს, ყურადღების მიქცევა, ყურადღების მიპყრობა.

ზეცანა თავის ძმას ყტრი აღარ ათხოვა.

ილია.

ღაუყურადეთ ჩვენი ერის გულბის ფუჭებას.

ი. გრიშ.

როკელსა ასხენ ურნი სმენად, ისმინენ.

ოთხ.

ყურის თხოვება ნ. ყურის დაგდება. ყურის მგდებელი ნ. 2. პატრონი.

ყურის მიგდება ნ. ყურის დაგდება. ყურის მიპყრობა ნ. ყურის დაგდება. ყურის მოყრა ნ. 2. გავონება.

ყურის მოყრით ნ. სახელდახელოვ. ყურის წაგდება ნ. მიეწყება. ურმოკრილი ყმა ნ. მონა. ურსაც არ იბერტყავს ნ. არატრად

აგვებს.

ყურის ნ. ზოლი. ყურუმსალი ნ. ცულღური. ყურყურა ნ. ღოყუპია.

- 1. ყურყური ნ. 3. გრიალი.
- 2. ყურყური ნ. თვალის დაქერა.
- ყურში ჩაწვეთება ნ. დასმენა.
- ყურძვალი ნ. 2. მწერთნელი.
- ყურძნის კურკა ნ. წიბწა.
- ყურძნის მარცვალი, ბიზბილი.
- ყურძნის წვენი ნ. ბადაგი.
- ყურწაგდებული ნ. დაუღვეარი.
- ყურჭატა ნ. სოკო.
- ყურჭი ნ. 2. მახარა.
- ყუყური ნ. 2. ტება.

შ

- შაბათ საღამო ნ. კვირაძალი.
- შაბარდუხი ნ. ქორი.
- შაბაქა ნ. ჩუქურთმა.
- 1. შაბაში ნ. ბარაქალა.
- 2. შაბაში ნ. კმარა.
- შაბაში ნ. 2. შეწყვეტა.

შაბზე (მარილზე) წავიდა ნ. მოკვდა.

შაბამანი. ძალა, არჯასი, მიწალბი.

- შადა ნ. ნაყრაფი.
- შადრევანი ნ. სარაჯი.
- შადად ათენებს ნ. 2. ტანჯვა.
- შავბნელი დრო ნ. ეპათა სიადე.
- შავბელიანი ნ. უიღბლო.
- 1. შვარდენი ნ. შევარდენი.
- 2. შვარდენი ნ. გადასახდელი.
- შავბელითი ნ. უიღბლო.
- შავგვრემანი ნ. შავი.
- შავი და უყუღმა დღე ნ. 2. წყეული.
- შავდლიანი ნ. უიღბლო.
- შავები ნ. სამგლოვიარო ტანსაცმელი.

შავების ჩაცმა ნ. სამგლოვიარო ტანსაცმელი.

- შავთანა ნ. შავი.
- შავთვალა. შავთვალწარბა. გიშრისთვალება, კუპრივით შავი თვალეები აქვს. მაყვალთვალება.

- შავთვალწარბა ნ. შავთვალა.
- შავი, შავტ(რ)უხა, შავთანა, შავგვრემანი, მაყელისფერი (მაყელისფერით თვალეები). ყარაჩი, ტილა, ტუხა, მრუმე.
- შავი დღე ნ. უბედურება.
- შავი დღე დაადგება ნ. ხერი არ დაეყრება.

- 1. შავი დღის დაყენება ნ. დატუქსვა.
- 2. შავი დღის დაყენება ნ. ჩაგვრა.
- შავი დღის დაყრა ნ. ჩაგვრა.
- შავი დღის დაწევა ნ. ჩაგვრა.
- შავი დღისათვის გადადება ნ. მომარაგება.
- შავი დღისათვის შენახვა ნ. მომარაგება.

- შავი ზღვა, პონტოს ზღვა.
- შავი მიწა, შავი ნიადაგი.
- შავი ნიადაგი ნ. შავი მიწა.
- შავი ორშაბათი ნ. ნამცეცობა.
- შავი წარსულის მოსარჩლე ნ. ბნელეთის მოციქული.
- შავკანიანი ნ. ზანგი.

შავრა ნ. ცხენი.
 შავრაზმელი ნ. ბნელეთის მოცკე-
 ლი,
 შავსვიანი ნ უიღბლო.
 შავსვიანობა ნ. ურედურება.
 შავსვიელი ნ. უმღლებააყრილი.
 შავფხა ნ. ხორბალი.
 შავტ(რ)უხა ნ. შავი.
 შავროხიანი ნ. გველი.
 შავწითელი ნ. წაბლისფერი.
 შავი კირი ნ. კირი.
 შათირი ნ. შიკრაკი.
 შათქუმი ნ. ნაალი,
 შათიანი ნ. ეშმაკი.
 შაირთმთხვეელი ნ. მგოსანი.
 შაირი ნ. ლექსთა წყობის ფორმა.
 შალალი ნ. ჩირქი.
 შალამურა ნ. ღვინო.
 შალაშინი ნ. რანდა.
 შალაშო ნ. კრილობა.
 შალეული ნ. ქსოვილი.
 შალაფი ნ. ბურღი.
 შალდაყი ბალახი ნ. ბალახი.
 შალფარი, მოძე. საწმართულო.
 შალთა ნ. სამარგლი.
 შალითა ნ. ბუღე.
 შამპია ნ. თრისა.
 1. შამანი ნ. ღვინო.
 2. შამანი ნ. სისხლი.
 შამბი, შამბნარი, ბარდი, ეალტამი,
 რაყა, ბალახნარი, ძეძვიანი.

დამკენარი დიცი, შუბუა, შამბი, არ-
 ყი, ცაცხვი და ურძანი — ყველანი არ-
 თად შფოთადენენ. ვაჟა.

შამბნარი ნ. შამბი.
 შამდანი ნ. შანდალი.
 შამი ნ. სირჩა.
 1. შანა ნ. ივგაროზი.
 2. შანა ნ. ელარუნა.
 შანარი ნ. 2. წვენი.
 შანდაკა ნ. გლუ.
 შანდალი, შამდანი, სასართლე, საბა-
 ზე,
 ილანდანი დანდანი,
 ჩემი ოქროს შანდალი. ხალხ.

შანთრაკი ნ. ერბოკეერტვი.
 შანი ნ. არჩვი.
 შანთვა ნ. 2. გაწეა.
 შარა ნ. 3. გზა.
 შარაგზა ნ. 7. გზა.
 შარავანდელი ნ. სხივი.
 1. შარავანდელით მოსილი ნ. გასხი-
 ეოსნებელი
 2. შარავანდელით მოსილი ნ. ცნო-
 ბილი.
 შარავანდელით შემოსვა ნ. სახელის
 გათქმა.
 შარავანდელმოცლილი ნ. სახელგატე-
 ხილი.
 შარავანდოსანი ნ. გასხივოსნებელი.
 შარავი ნ. ჩირქი.
 შარბათი ნ. შარბი.
 1. შარდი ნ. ტილო.
 2. შარდი, ფსელი, მწურგ.
 მებრძოლი ერთი მეორეს
 კვლავ უსწორებენ გულუხსა,
 მაშ ხომ ზერეს არ უჩვენებენ,
 თავზე დაისხმენ მწურესა? ვაჟა.
 შარდის კენჭი ნ. შირიბი.
 შარდის ზუთვა, პაპასკირა,
 შარზეა ნ. 1. ჩაცეობა.
 შარზე დგახ ნ. 1. ჩაცეობა.
 შარბი, შირა, აეშარაჟი, ვაენა, ეი-
 რი, შარბათი. ნ. აგრეთვე 2. წვენი.

1. შარი ნ. 4. კვლი.
 2. შარი ნ. მზაკრობა.
 3. შარი ნ. საშიშროება.
 4. შარი ნ. ჩაცეობა.
 5. შარი ნ. ცილი.
 1. შარიანი ნ. მოჩხუბარი.
 2. შარიანი ნ. 1. ყალთაბანდი.
 3. შარიანი ნ. ეინიანი.
 1. შარბანობა ნ. მზაკრობა.
 2. შარბანობა (ფული მიშარა), შუ-
 ნარჩუნება (მეინარჩუნა), ქინკულით
 მიმძლავრება.
 შარის თავი ნ. 1. ყალთაბანდი.
 შარის მოღება ნ. 1. ჩაცეობა.
 შარიშური ნ. ჭანჭნი.

შარხ გადაეკილა ნ. ხათაბალაში ჩა-
ვარდნა.

შარხ გადაეყარა ნ. ხათაბალაში ჩა-
ვარდნა.

შარტვა ნ. 8. წევა.

შარშან, გასულ წელს, ერთი წლის
წინ. წინა წელს, წაასულ წელს.

შატაბუტა ნ. ქარაფშუტა.

შაური, შაურიანი, ხუთი კაპიცი.

შაურიანი ნ. შაური.

შაფართხელა ნ. ლავაში.

შაქარაინული ნ. ყინვარშაქარი.

შაქი ნ. ცხვარი.

შაქეშა ნ. თასი,

შაქრის ლერწამი, სულა.

შაქრის ფხვნილი, ფხვნილი შაქარი,

ქვიშა-შაქარი, ნატეხი შაქარი.

შაყის კვრა ნ. მოკვლა.

შაშარი ნ. ნეშტარი.

შაშვი, (შავი შაშვი) ნამგალა, (წითე-
ლი) ტარბი.

შაშკლაშა ნ. რეჰანი.

შაშპრა ნ. რეჰანი.

შაშხანა ნ. თოფი.

შაშხვა, ლორვა, კვალში გამოყვანა.

შაშხი, ლორი, აბუხტი, აპოხტი.

1. შახი ნ. 1. სახელი.

2. შახი ნ. მიმზიდველობა.

1. შაპი ნ. მეფე.

2. შაპი, შაპინშაპი, ფადიშაპი, ყეენი.

1. შაპინშაპი ნ. მეფე.

2. შაპინშაპი ნ. 2. შაპი

შეაგდო ქვა და შეუშვირა თავი ნ.
ჭიუტობა.

შეაყოღე! ნ. გასწი აქედან!

შეახლება ნ. აღდგენა

1. შებედვა, გაბედვა, შეკადრება, შე-
მართვა, შემართება, გათამამება. გაკად-
ნიერება, კადნიერება, სითამამე. მოური-
დებლობა. დაუყრფეფეში გადასკლა.

ეგზომ ღიდი შემართება

გულსა მისსა ჟონევი. შოთა.

2. შებედვა ნ. შეცადება.

შებიღწვა ნ. წაბიღწვა.

შებლარდნა ნ. შეკვრა.

შებინდება ნ. ბინდი.

1. შებმა ნ. 1. ღაფა.

2. შებმა ნ. ომი.

2. შებმა (შაშვი-კავაბი შეიბნენ), შე-
ბრძოლება, შევიდება, რკინება, შერკი-
ნება, ბრძოლაში ჩაბმა. ნ. ავრეთვე
ომი.

შეიბნენ და შეიჭიდნენ. ილია.

4. შებმა (ცხენისა, ხარებისა და სხვა),
გაბმა (ულელში გაბმა).

5. შებმა ნ. 4. შეკვრა.

6. შებმა ნ. შემორტყმა.

შებმული ნ. მოკიდაფე.

შებნევა ნ. შეკვრა.

შებორცვა ნ. 3. შლა.

შებოლილი ნ. გაბოლილი.

1. შებოჭვა ნ. გამწვლება.

2. შებოჭვა ნ. 3. შლა

8. შებოჭვა ნ. მოცვა.

შებოკილი ნ. შეკრული.

1. შებრალება ნ. თანაგრძობა.

2. შებრალება ნ. პატიება.

3. შებრალება ნ. შეცოდება.

1. შებრაწვა ნ. შეწვა.

2. შებრაწვა ნ. შეწითლება.

შებრაწული ნ. წითელი.

1. შებრუნება ნ. გადაგრება.

2. შებრუნება, შექცევა (ავადმყოფო-
ბისა, ავადმყოფს შეაქცია).

შებრუნებით ნ. უკუ.

შებრუნებულად ნ. უკუ.

შებრუნებული ნ. შექცეული.

შებრუნული ნ. მთვრალი.

შებრუნული ნ. ქირისუფალი.

1. შებრძოლება ნ. ომი.

2. შებრძოლება ნ. 2. შებმა.

შებუშბელა, ბუშბულით შემოსვა, გინ-
გლით შემოსვა, შებუსვა. შოჩიტება,
ფრთების შესხმა, დაფრთიანება.

გინგლიან ბარტყებს სასაცილოდ და-
ეკუცით თვალები. ნ. ლოპ.

- 1. შებურვა ნ. 5. დახურვა.
- 2. შებურვა ნ. 2. დახურვა.
- შებლალვა ნ. წაბილწვა.
- შებლალული ნ. შელახული.
- 1. შეგდება, შესროლა, შეგორება, გახევა (ბურთი ბაღეში გაახვიეს).
- 2. შეგდება ნ. შელაღვა.
- შეგებება ნ. შეხვედრა.
- შეგებებული ნ. შემხვედრი.
- შეგრგობ ნ. ალალი იყოს.
- შეგვიანება ნ. დახანება.
- შეგვიანებული ნ. დაგვიანებული.
- 1. შეგინება ნ. განება.
- 2. შეგინება ნ. წაბილწვა.
- 1. შეგირდანა ნ. საჩუქარი.
- 2. შეგირდანა ნ. ხელფასი.
- შეგირდი ნ. მოწაფე.
- 1. შეგნება ნ. გაგება.
- 2. შეგნება ნ. ჩაგონება.
- შეგნებიანება ნ. ჩაგონება.
- შეგონება ნ. რწმუნება.
- შეგორება ნ. შეკდება.
- შეგრაგნა ნ. 1. შეკვრა.
- შეგროვლი ნ. 3. მოყრილი.
- 1. შეგუება, შეფერება (შეიფერა), შეშნობა (შეიშნო), შეწყობა (ერთმანეთს ხასიათი შეუწყეს), შეხმატკბილება, მომარჯვება (მომარჯვებს), მიმარჯვება, მოხმარება, შეთანხმება, შეხამება, შეფარდება, შეთვისება (ერთმანეთს შეეთვისნენ), გაძლება.
- 2. შეგუება ნ. შეჩვევა.
- 1. შეგულიანება, წაქეზება, წასისინება, მისინინება, მისევა, მიტევა, შეჩუხუნება, შეჩიჩხვირება, შეზრუნა, ახაეთება, ცეცხლზე ნათის დახმა, ჯოჯობეთს მუგულზალს დაურთავს, აღძვრა, აგულიანება, დაყოლიება (დაიყოლია), გაძრახება, ფრთების შესხმა, (ძაღლის მისევა) დაქსევა, გავლივება (შუღლისა და სხე).
- 2. შეგულიანება ნ. წახალისება.
- 1. შეღავება ნ. დავა.
- 2. შეღავება ნ. შეპასუხება.
- 1. შეღარება ნ. დაპირისპირება.
- 2. შეღარება ნ. 1. შემოწმება.

- 3. შეღარება ნ. შეთანხმება.
- შეღასებული ნ. ხმაშეწყობილი.
- შეღვენა ნ. თხზვა.
- 1. შეღვა ნ. 2. ადგმა.
- 2. შეღვა ნ. 2. ჩასმა.
- 1. შეღვომა ნ. გაჩერება.
- 2. შეღვომა ნ. დაკლება.
- 3. შეღვომა ნ. დაწყება.
- 4. შეღვომა ნ. სიარული.
- 5. შეღვომა ნ. კურთხევა.
- 6. შეღვომა, მიყოლა, მიმღევრობა (ამა თუ იმ მოძღვრებისა).

ისმინე, სწავლის მძებნელი!
 მოჰყეუ დაეთის მცნებასა.
 დ. ვ უ რ ა მ.

- შედება ნ. შელაგება.
- 1. შედეგი ნ. მიღწევა.
- 2. შედეგი ნ. შენაჯამი.
- შედევება ნ. დაღვევრება.
- შედნობა ნ. შელუღება.
- შედრევა ნ. შეზნევა.
- შედრკომა ნ. 1. შეკრთომა.
- შედღება, შეფონება.
- შედღვება ნ. აღღვება.
- 1. შეერთება ნ. აღრევა.
- 2. შეერთება ნ. კავშირი.
- 3. შეერთება ნ. შეხამება.
- შეესამება ნ. კმართება.
- შეეფერება ნ. კმართება.
- შეეხებული ნ. შეყვარებული.
- შეეარდენი, შეეარდენი, ბაზი, გავაზი.

ვითა გავაზი, გაფრინჯი.
 არ გაშვებული ხეზითა. შოთა.
 მიმინოსა მწყერი უყვარს,
 შეეარდენა — ნაღობობა.

- შეეარდნა ნ. მიეარდნა.
- შეეაქრება, დაეაქრება, შეეშტრება, შეჩინება, დაჩინება, ჩანჯალი (ჯიღხანს ეეჩანჯლე), შეძლევა (ყარგი ფასი შეეაძლიე).
- შევედრება ნ. ხვეწნა.
- შევერცხლილი ნ. მოოქრული.
- 1. შევიწროება ნ. ჩაგვრა.

- 2. შევიწროება ნ. მიწე-მოწევა.
- 3. შევიწროება ნ. 1. წვალბა. |
შევადრება ნ. ხეწნა.
- შევსება ნ. 3. დაპატება
- 1. შეზავება. რევა, არევა, შერევა,
გაქვლევა, გართვა.
- ხშირად ერთმანეთშია გაართული (ენ-
ის) ძველი და ახალი ფორმება. ა. შ. ა. ნ.
- 2. შეზავება ნ. 1. შენელება.
- შეზარხოშებული ნ. მთვრალი.
- შეზიდება ნ. 2. სიძულვილი.
- შეზნევა, ჩაზნევა, ჩაღრევა, შეღრევა.
- 5. აგრეთვე ზნევა.
- შეზრდა, ჩაზრდა, ჩ. ღორძება (მცე-
ნარსა). შეზორტება, შეკვობა.
- შეზრუნა ნ. შეგულიანება.
- შეზრუნება ნ. შეფიქრიანება.
- 1. შეზღუდვა ნ. გაძნელება.
- 2. შეზღუდვა ნ. შეკავება.
- 3. შეზღუდვა შემოფარგვლა, ზღუ-
დის მოკლება, განსაზღვრა.
- შეთავაზება ნ. მიცემა.
- შეთანახრობება ნ. გათანაბრება.
- 1. შეთანხმება ნ. 2. გარიგება
- 2. შეთანხმება ნ. ერთს-ტლოვნება.
- 3. შეთანხმება ნ. თანხმობა.
- 4. შეთანხმება 5. შეკუება.
- 5. შეთანხმება, შედასება, შეწყობა,
შეხმატებილება.
- 6. შეთანხმება ნ. 4. მიყენება.
- 1. შეთანხმებით ნ. ერთხმად.
- 2. შეთანხმებით ნ. მორიგებით.
- შეთვალება ნ. დამწიფება.
- შეთვალებული ნ. მწიფე.
- 1. შეთვისება ნ. შეფერება.
- 2. შეთვისება ნ. შეჩვევა.
- 3. შეთვისება ნ. შეგუება.
- შეთვისების უნარმოკლებული ნ. აღ-
უქმელი.
- შეთვისებული ნ. დაჩემებული.
- შეთვლა ნ. 2. უწყება.
- შეთი ნ. უგონო.
- შეთითხნა ნ. სახელდაბელოდ გაყ-
ობება.
- შეთითხნილი ნ. 3. ყალბი.

- შეთოხლა ნ. კამა.
- შეთრიოლება ნ. აკანკალება.
- შეთქვირებული ნ. 2. სრული.
- შეთქვლევა ნ. კამა.
- შეთქმულება ნ. ამბოხება.
- შეთხელება, გამეჩხერება, გაიშკიოთე-
ბა, გამოხილვა (ნათესებისა, ნარგავე-
ბისა) (წყლისა) კლება.
- შეთხზვა ნ. ცრუობა.
- 1. შეთხზული ნ. გამოანაგონი.
- 2. შეთხზული ნ. უსაბუთო.
- 3. შეთხზული ნ. 3. ყალბი.
- შეიარაღებული, აკანკმული, კურე-
ლი, შეკურვილი, თოფ-იარაღში ჩამ-
ჯდარი, იარაღში მჯდომი, იარაღაღქუ-
რვილი, იარაღასხმული, ჯავშნოსანი,
აბჯარასხმული, ჩასილაღებული, თავიდან
ფეხამდე შეიარაღებული, კბილებამდე
შეიარაღებული.

აქ შეხედებოლა ქალი. შეკუტვილი
ისრის მაგივრად შეუქუნა თვალთა ელ-
ვარებით.

ა. ყ. ა. ზ. ბ.
(ბებერი ხევსური) წამოღდა წინ წარბ-
შეკვრით, ტანზე იარაღასხმული. ვაჟა.

- შეიღიში ნ. აბრეშუმი.
- შეიცავს ნ. აქვს.
- 1. შეიძლება ნ. იქნება.
- 2. შეიძლება, ნებადართულია.
- შეიკადრება ნ. შეხედვა.
- შეკავება, დაკავება, შეჩერება, გაჩე-
რება, შეყენება, დაყენება, შემავრება,
შენს კერძში დატეივ, დაქვერა, თავის
დაქვერა (ცხენს თავი დაუქვირა), დამო-
კლება (ენა დამოკლე), დაცხრობა
(დააცხრო), დამოშმინება, გაზომეურება
(გააზომიერა). შეზღუდვა, დაოკება (მა-
გას კაცი ვერაფრით დაიოკებს); მოქ-
ჩევა ნ. აგრეთვე ალაგმვა და დამშუ-
ღება.

მეც გამიღრინდა ცხენით...
მოქჩაჩე ელვებრ მფრენით. ვაჟა.
1. შეკავშირება ნ. კავშირი

2. შეკვეთილება ნ. ურთიერთობის გაბმა.

1. შეკავშვა (ცხენისა), დაკავშვა (ცხენები დაკავშმა), უნაგირის დაღვმა.

2. შეკავშვა ნ. 3. შენელება.

შეკაული ნ. კუზინი.

შეკედლება ნ. თავის შეფარება.

შეკაშმული ნ. შენელებულა.

1. შეკეთება ნ. 1. შოკიდება.

2. შეკეთება ნ. აღდგენა.

შეკატება ნ. 2. შესვლა.

შეკეთა ნ. 2. დაკევა.

შეკეთის მიცემა ნ. 2. დაკევა.

შეკეცვა ნ. დაკევა.

შეკეხება ნ. გარევა.

1. შეკვრა ნ. 1. აგებულება.

2. შეკვრა, გათოკვა, გაკრევა (ქურდი გაკოკეს), გამაგვრი, გაბაწვრა.

4. შეკვრა ნ. 4. დახურვა.

8. შეკვრა (დილისა), შებნევა, შებნა. შეკილოება,

6. შეკვრა, შეკონვა, შეშარტვა, შებლარღნა, შებნევა, გამოკვრა, გახვევა. გრაგნა, შეგრაგნა, ჩატომრება.

8. შეკვრა, შერტყმა (თავი კარებს შეკვრა, შერტყა), მიხეტქება.

7. შეკვრა ნ. 3. შლა.

8. შეკვრა ნ. წყველა.

9. შეკვრა (წარბებისა) ნ. 2. კმუხენა.

10. შეკვრა, ჯადოთი შეკვრა, სახვრა. გრძინება.

11. შეკვრა ნ. გაკვრა.

12. შეკვრა ნ. 5. დასტა.

შეკივლება ნ. შეყვირება.

შეკითხვა ნ. კითხვა.

შეკილოება ნ. 3. შეკვრა.

შეკინძვა ნ. შეკვრა.

შეკონვა ნ. 4. შეკვრა.

შეკოწიწება ნ. 1. დაწებება.

შეკოჭვა ნ. 3. შლა.

შეკრება, შეგროვება, დაგროვება, მოგროვება, დახვეება, დახვინვა (ნამჯის, ძნის დახვინვა), დაბულულება (თივისა), ფოცხით მოხვეტა, მოგროვება) მოხვეტა, შეჭგუფება, თავმოყრა, თავის

მოტრა, მოტრეკა, მოლაღვა, მოქტენება, შექტეხება, მოხვეტა, მოწყდომა (ხალხი მოაწყდა), მორბენა (ხალხმა იხველა და მოიზრინა), შეყრა (სახოვადობა შეყარა), დახვეება, მოხვეება (მოხვევა), ქელზე კაცის დაძახება, დაჭარება, მოხვეტა, დაუნჯება, მოჭრა, მოჭარება (მთელი სოფელი მოჭარდა), მოსოლიხება. მოძღ. დაჭრა.

ლაშქარნი სამზოდ აწვიენეს: „მოლით და მოიჭარენით“. შოთა.

მოწყვეული ხ.ლხი დაჭრა სახლს ბანზე. ვაჟა.

მოქურდა ქალი და კაცი სახვეწრით, ცხვრით და ხარათა. ვაჟა.

საჭირო ხდება მაღალღერძანი ნაწვერალის წინასწარი მოფოცება და გარეთ გატანა. გ. ყაფშ.

ოჰი რა საზარელი ცუო, როცა ახლად დაჭერბული სეაგებ, ორბები და... ყვაყვაქაქები ლეშის ახლო ხეებზე ჩარიგდებოდნენ. თ. რაზ.

შეგორება ნ. შედგება.

1. შეკრებულობა ნ. ბიბო.

2. შეკრებულობა ნ. კრება.

1. შეკრთომა, დახვევა, არევა, ლაპარაკში არევა, გაოგნება. განლიგება, გაკებნება, დარცხვენა, შეფოთოტენა, საგონებელში ჩაყარნა, უხერხულობაში ჩაყარნა. ჩიხში მომწყვედევა, დაფოტების ახნევა, პირში სიტყვის გაშრობა, თავგზის ახნევა, ენის დაბმა, ენა მუცელში ჩაუვარდა, ჩვენების არევა (ჩვენებას ურევა), ჩვენების შეწლა (ჩვენება ეშლება), ქუერის დახნევა მხარის მოქცევა (მხარი მოექცა), შედრკომა.

ენა მებმევა... ხმას ვეღარ ვიღებ, სიცხეს მაძლევს და პირი მიშრება... იკაკი...

შეგობრებო, წინ, წინ გასწო, ნუ შედრეება თქვენი გული! ი. ვ. ვ. დ.

თავ-გზა დამებნა, დიდო ბატონო, როცა სპარსი ხარ, ღმერთმა ნუ ქნას, ქული მოვიხადო, როცა ქართველი — ღმერთმა ნუ ქნას, დავიხურო.

o. ყ ი ფ შ.

3. შეკრთობა ნ. 2. ზარი.

შეკრულა ნ. ნაერავი.

1. შეკრული, შებოქილი, შეპყრობილი, გათანგული.

წინამძღოლნო! სულიმანი აქა მყავს გათანგული. o. ყ ი ფ შ.

2. შეკრული ნ. შეხუთული.

შეკრულობა ნ. 1. ყაბზი.

შეკრუნჩხვა (შეკრუნჩხვს), შეჩრა, შეჩხირავი, შეტენა.

შეკრუნჩხვა ნ. კუმშვა.

შეკრუნწული ნ. მსხმოიარი.

შეკრთხება ნ. გინება.

შელაგება, შეწყობა, შედება.

შელაღვა, შერეკვა, შეგდება (ძრობა გამოერვი შეადგო).

შელაღული ნ. 3. შერეკილი.

შელანძული ნ. ნამწვარი.

შელანძული სახელით დაიარება ნ სახელგატეხილი.

შელაპარაკება ნ. დავა.

შელახვა ნ. შეურა-ბუკაფა.

შელახული (თავმოყვარეობა. სახელი და სხვ.). შებღალული, მოწყლული, შეუ-აკზოფილი.

1. შეღევა ნ. დათობა.

2. შეღევა ნ. თავდადება.

3. შეღევა ნ. ზიანი.

4. შეღევა ნ. სმა.

1. შეღოცვა ნ. მკითხაობა.

2. შეღოცვა, თიღისმა, გრძნებით შეკვრა, ჭიღოთი შეკვრა, მონუსხვა, სახეობა, გრძნება, მჩუნაობა.

შემაჯიწრობელი ნ. 2. მღვენელი.

შემაჯიწრობელი ნ. მაჯიწრობელი

შემართება ნ. 1. შებედვა.

შემარება ნ. შეკავება.

1. შემართვა ნ. 1. შებედვა.

2. შემართვა (ხელისა), შემალლება, აღმართვა, აწევა.

ყახახებმა შეუმალღეს ხელი. ა. ყ ა ზ ბ.

1. შემატება ნ. 1. გადიდება.

2 შემატება ნ. 1. რგება.

3. შემატება ნ. სარფა.

შემატკივარი ნ. ქომაგი.

1. შემაქცივარი ნ. მხიარული.

2. შემაქცივარი ნ. ხუმარა:

შემაღლება ნ. შემართვა.

1. შემამფოთებელი ნ. ამალღელებელი.

2. შემამფოთებელი ნ: შემზარავი.

1. შემამწუხებელი ნ. აბეზარი.

2. შემამწუხებელი ნ. საწყენი.

3. შემამწუხებელი ნ. 6. მწვავე.

შემამწუხენი ნ. აბეზარი.

შემამწუნებელი ნ. შემზარავი.

შემამელი ნ. მოკიდავე.

შემამრად ნ. მოწყალე.

შემამრადებელი ნ. მოწყალე.

შემამრადებელი ნ. მორჩილი.

შემამრება ნ. დაწუნება.

შემამრენელი ნ. მწერალი.

შემამრამ ნ. შექმდეგ.

1. შემამრამ ნ. 3. მიმყოლი.

2. შემამრამ ნ. შემდეგი.

შემამრამ, შემამრამში, შემამრამ, შემამრამად, უფრო მოგვიანებით, მერე, მერემ, უკან (5 წლის უკან), მას აქვთ, მას უკან (მას უკან 5 წელმა განვლო), მას შემამრამ, კვლავ (ჩერ მწარე ქამე, კვლავ — ტკბილი). მო ძვ. კვლა, მას უკანით.

მას უკანით გონებამან მისმან ასრე. დამამხოცა. შოთა.

და ჩემს შემამრამად მომქმესა ჩემსა სიძნელე გზისა გაუადვილდეს!

ნ. ბარათ.

შემამრამროინდელი ნ. მერმინდელი.

1. შემამრამ, მომდევნო, მომყოლი (მყავს ერთმანეთზე მომყოლი ქალ-მეტი), მოყოლებული, შემამრამი.

თერთმეტი შვილი ჰყავდა მას ერთმა-
ნეთზე მიყოლებული და მოწეული.

ბ. ჩხ.

2. შემდეგი ნ. ქვემოთ.
შემდეგი დროისა ნ. მერმინდელი.

1. შემდეგში ნ. შემდეგ.
2. შემდეგში ნ. დღიდან.

8. შემდეგში, მომავალში, აწი, ამის
შემდეგ, ახლა.

მეც უწეროვარ ქვეყანაში,
არ მივულოთ აწი ობლად,
დღეს მერტხალმა შემომქვიყვდა
გახაფხულის მხარობლად.

ა. მირცხ.

შემზარავი, გულშემზარავი, მზარავი,
საზარელი, საზარო, შესაზარი, საზარო-
ება, შემამრწუნებელი, საშინელი, შე-
მაფხოთებელი, ზარდამქემი.

ყმაძან ჰყადრა: „საზაროსა
ჩემგან თქმალა ვით იქმნების?“ შოთა.

საზარელია ეს მზარე,
ზავით მზარავი კაცისა. ვაჟა.

შემზერა ნ. ცქერა.
შემთვისებელი ნ. 2. მორჩილი.

1. შემთხვევა, ამბავი, უცნაური ამ-
ბავი, თავგადასავალი, თავგადასახადი.
ხაბარი, ფათერაკი, მოსავალი, საქმე.
დასამართი,

სდევს მიჯნურსა ფათერაკი,
საწუთროსა დაანადღეებს. შოთა.

მოსხტემა დაწერილებით უამბო ცი-
ციას თავგადასახადი. ა. ყაზბ.

მოიკითხეს ერთმანეთი, იკითხეს „ხა-
ბარი“... ა. ყაზბ.

2. შემთხვევა ნ. დამართება.
შემთხვევის ძებნა ნ. 1. ჩაცემა.
შემითხვენელი ნ. მწერლუკა.
შემინდეთ ნ. ბოლიში.
შემეკრიფება ნ. მიწვე-მოწვევა.
1. შემკობა ნ. გამშვენება.

2. შემკობა ნ. დატეკვა.
3. შემკობა ნ. ქება.
შემკრთალი ნ. შეშინებული.
შემკობილი ნ. აფერადებული.
შემმართებელი ნ. გულალი.
შემმართებულობა ნ. სიამაყე.
შემმუსხრელი ნ. დამლუხველი.
შემნახეული (ოჯახისა), მაცხოვრებე-
ლი, მარჩენალი, მარჩენელი, მკეცხავი.
შემოაკვდა ნ. მოკვლა.
შემოარება, შემოვლა.
შემობელვა ნ. შემოკრა.
შემობილვა, შემოკვევა, შემობხრო-
ლება.

შემოგარგანა ნ. შემოხვევა.
შემოგარენი ნ. მიღამო.
შემოგლეჯა ნ. 1. დახევა
შემოგვირისტება ნ. 6. ვლება.
შემოგლეჯა ნ. 1. დახევა.
შემოგლეჯილი ნ. შემოვლეთილი.
შემოგოზვა ნ. შემოვლესა.
შემოგარგანა ნ. შემოარევა.
1. შემოღგომა, სთველი, სთვლობა,
მოსაჯლის აღება.

გახაფხულს ია ამოდის.
სთველში ირემი ყვირისო. ვაჟა.

2. შემოღგომა ნ. მოცვა.
3. შემოღგომა ნ. 1. ილყა.
შემოდება, შემოფენა,
შემოვლანა ნ. შემოარება.
1. შემოვლება ნ. 2. ვლება.
2. შემოვლება ნ. 7. ვლება.
შემოვლება გვირისტისა ნ. 6. ვლება.
შემოვლებული, მოყოლებული (კაბას
არშია ჰქონდა მოყოლებული).

შე(მო)ზიდვა ნ. შე(მო)ტანა.
შემოზღლდა ნ. ვლება.
შემოთლა ნ. 2. შემოკრა.
შემოიკლა ნ. მოკვლა.
შემოკაფვა ნ. 2. შემოკრა.
შემოკერება ნ. 7. ვლება.
შემოკვეცა ნ. შემოკრა.
შემოკვერცხვა ნ. კრეკვა.
1. შემოკვრა ნ. დარტყმა.
2. შემოკვრა ნ. შემოხვევა.

შ. შემოკვრა ნ. 1. ცემა.
 შემოკლება ნ. 2. დაკლება.
 შემოკმევა ნ. შემობოლვა.
 შემოკუპვრა ნ. შემოღასვა.
 1. შემოკრება ნ. 2. კრევა.
 2. შემოკრება ნ. 2. შემოკრა.
 შემოლესვა, შემოგოზვა.
 შემოლენწვა ნ. 2. შემომტრევა.
 შემომიჩვენა ნ. 2. ვლება.
 შემომსხვრევა ნ. 2. შემომტრევა.
 1. შემომტრევა ნ. შემოკრა.
 2. შემომტრევა, შემოლენწვა. შემო-
 ტება. შემომსხვრევა.
 შემომწვარი ნ. გატრუსული.
 შემონაქმედი ნ. ნაშრომი.
 1. შემონახვა ნ. დაზოგვა.
 2. შემონახვა ნ. კომარაგება.
 შემორაგვა ნ. 2. ვლება.
 შემორტყმა ნ. შემოხვევა.
 შემორჩილება ნ. 2. დაკლება.
 შემოსავალი, დახლი.
 შემოსაველი, მოსაარება, მოსავლე-
 ლი, ვამოსაველი, ასაქცევი (ასაქცევი
 გზა). ასახვევი.
 შემოსავლიანი ნ. სახირო.
 შემოსარვა ნ. 2. ვლება.
 შემოსევა ნ. იერიში.
 1. შემოსვა ნ. 1. მოსხმა.
 2. შემოსვა ნ. ჩაძმა.
 შემოსვლა ნ. დამწიფება.
 შემოსული ნ. მწიფე.
 შემოსულია ნ. არის.
 შემოსულობა, შესავალი, მინაღები,
 მიღებულობა.
 შემოსწრება ნ. მოსწრება.
 შე(მო)ტანა შე(მო)ზიდვა.
 1. შემოტება ნ. შემოქრა.
 2. შემოტება ნ. 2. დანაწიბურება.
 3. შემოტება ნ. 2. შემომტრევა.
 შემოტმანა ნ. მოქუქევი.
 შემოუსველი ნ. შევაზე.
 შემოფარგვა ნ. შეზღუდვა.
 შემოფენა ნ. შემოდება.
 შემოფხვვა, შემოკუპვრა.
 შემოფცენა ნ. გაქურჩნა.

შემოფლეთილა, შემოძენილი, შემო-
 გლეჯილა, შემოხეული.
 შემოფურჩქენა ნ. შემოქრა.
 შემოქერცვა ნ. გაქურჩნა.
 შემოქმედება ნ. ნაშრომი.
 1. შემოქმედი ნ. გაძენი.
 2. შემოქმედი ნ. მწერალი.
 შემოღამება ნ. მზის ჩასვლა.
 შემოღება ნ. დაღება.
 შემოღებულია ნ. არის.
 შემოღობილი ნ. ღობე.
 შემოღობვა ნ. 2. ვლება.
 შემოყრა ნ. 2. შეხვედრა.
 1. შემოყრა ნ. აყრა.
 2. შემოყრა ნ. გაქურჩნა.
 3. შემოყრა ნ. 2. შემოქრა.
 შემოცრცნა ნ. გაქურჩნა.
 შემოძახება ნ. დაწყება.
 შემოძახილი ნ. ყვირილი.
 შემოძენილი ნ. შემოფლეთილი.
 შემოწვდომა ნ. მოცვა.
 1. შემოწმება, შეჭრება, შეღარება.
 კბილის გასწავლა, დაკვირვებით გაცნო-
 ბა.
 2. შემოწმება ნ. 2. ცდა.
 3. შემოწმება ნ. დახვევა.
 შემოწმენდა ნ. მოწმენდა.
 შემოწოლა ნ. მოწარნა.
 შემოწყრომა ნ. გაბუტება.
 შემოქდობა ნ. ჩაბუტება.
 შემოქერა ნ. 1. შემოხვევა.
 შემოქიშვა ნ. 1. შემოხვევა.
 შემოქირება ნ. 1. შემოხვევა.
 1. შემოქრა ნ. იერიში.
 2. შემოქრა (ხის ტოტებისა, ყლორ-
 ტებისა და სხვ.), შემოყვევა, შემოტე-
 ხა, შემოცლა, შემოკრება, შემოთლა,
 შემობეღვა, შემოფურჩქენა, კაფვა, შე-
 მოკაფვა, სხვა, (ვახსი) გასხვა, არა-
 კაფი.
 შემოხევა ნ. 1. დახვევა.
 შემოხეული ნ. შემოფლეთილი.
 1. შემოხვევა, შემოქრა, შემოქირე-
 ბა, შებმა, შემოკვრა, შეშარტვა, შემო-
 გრანა. შემოქიშვა, შემორტყმა, გადაქ-
 რა, შემოქერა, წაქრა, წაყეოთ.

შეფუთვა, შეპოკვა, დაშლტე... შესალტვა, გადაყრა.

მოტანა თითო დაშლტე ავადმყოფი და ტაროსავეთ წამოიკლა ზღვრებულად. ა. ყაზბ.

(მონათლულს)... წელზე ვარდისფერი ქაშარი შეაბეს. ლ. გოთ.

- 2. შემოხვევა ნ. ჩახტება.
- 3. შემოხვევა ნ. კ. დახტვა.
- შემოხვეული ნ. გარშეშორტყუელი.
- შემოხრჩოლება ნ. შენიობოლა.
- შემპარავად მიპარვით.
- შემპრაგ ნ. ყუათიანი.
- შემსმენი ნ. მორჩილი.

1. შემსუბუქება, გადავილება. შეღავათის მიუკემა, მოშება (გულს მოშება), მოფონება (ფფონება).

გულიდან ეკლის სალტესა მაშინის მოვიფონებდი. ვაჟა.

2. შემსუბუქება ნ. 4. შენელება. დაშსრე ნ. მოწმე.

შემტანებელი ნ. გამჟვალავი.

შემტყობინებელი, მაცნე, მამცნებელი, მახარობელი, განმარბელი, მოცეკული, მცნეუარი, ამბის მომტანი, ცნობების მომწოდებელი, მაუწყებელი. ნ. აგრეთვე შიკრიკი.

მე უნდა მყავდეს შათირის ცხენი, რომ გამარჯვება ვაცნობო ყველას. ირ. აბაშ.

უკვე ადგა ქარიშხალი, განთიადის მოციქული. ირ. ევდ.

მე ვარ მახარობელი, შენი გამხარებელი... მოგდიან სიძე და ქალი. ი. ცაგარ.

მაცნე მოვიდა შატისას. ვაჟა.

- 1. შემუსვრა ნ. ომი.
- 2. შემუსვრა ნ. გაოხრება.
- შემუსტრება ნ. შეეპკრება.
- შემქმნელი ნ. გამჩენი.

2. შემქმნელი ნ. ფრეშეკეპელი.
1. შემჩნევა ნ. 1. შენიშვნა.

2. შემჩნევა ნ. 2. შენიშვნა. შემცველობა ნ. ასის.

შემცდარი ნ. 2. უმარბებლო. შემციობა ნ. დაკლება.

1. შემცოდე ნ. დამნაშავე.
2. შემცოდე ნ. ცოდვილი.

შემძლე, შემძლებელი, ყოელის შემძლებელი. მძლეთა მძლე, უძლეველი. ნ. აგრეთვე ძლიერი და ღონიერი.

ღღეს მძლეთა მძლეთა მარტო ის, ვინც მძლელია და ბეჭითი. ილია.

1. შემძლებელი ნ. ნიღდარი.
2. შემძლებელი ნ. შეძლეთ.

1. შემწე ნ. მოღვაწე.
2. შემწე ნ. ქობაგ.

3. შემწე ნ. თანამწე.

1. შემწეობა ნ. საშუალება.
2. შემწეობა ნ. ხელას შეწყობა.

შემწვარი. მოტაფული. დაბრაწული, მოწვეული. ტაბაჯა, (ნუში, ნიგოზი, ჭკვილი საფულსტაქედ და სხვ.) მოხალტლი.

შემწიკლა ნ. წაბილწვა.
შემწყალებელი ნ. მოწყალე.

1. შემწყუნარებელი ნ. მთნეველი.

2. შემწყუნარებელი ნ. მოწყალე.

შემწყუნარებლობა ნ. შეწყუნარება.

1. შემჟიღროება ნ. მიწვევ-მოწვევა.

2. შემჟიღროება ნ. 2. დარაზმვა.

შემშვდარი (გეგმა), შეგებებული, გაღამლობა (გაღამლობა ციციხლი).

შენაგროვი ნ. შენაჩანი.

შენადელი (სისხლისა) ლიკერტი, და ლეკერტებული.

შენადრკვი ნ. შენაკეცი.

შენაერთი ნ. კავშირი.

შენაწავი ნ. ხსნარი.

შენაკადება ნ. 3. შერთვა.

შენაკეცი, მონაღუნი, შენადრკვი, ნადრკვი.

შენაკონი ნ. 1. თაიგული.

1. შენამატი ნ. ნახარდი.

2. შენამატი ნ. სარფა.
შენამდე ფეხი ვერ მოუწვდება ნ. ვერ
შეგდარება.

შენანება ნ. სინანული.
შენარაზი ნ. დაკეტლი.
შენარევი ნ. მინარევი.
შენ არ მომიკვდე ნ. შენმა მზემ.
შენარჩევი, შეშული (საქონელი).
შენარჩენი, ნაშთი, გადანაშთი.
შენარჩუნება ნ. 2. შარიანობა.

1. შენატანი ნ. ანაბარი.
2. შენატანი ნ. გადასახდელი.
3. შენატანი, წელილი, ფსონი, წილი.
- შენასკვა ნ. შეიქნება.

შენაცვალი ნ. მაგიერი.
შენაცვლება ნ. შეცლა. -
შენაცვლებით ნ. შუდაშუ.

შენაძენი ნ. ნამაგარი.
შენაწირი ნ. შეწირულება.

1. შენახვა ნ. 1. დაზოგვა.
2. შენახვა ნ. 4. დაცვა.
3. შენახვა (ოჯახს ინახავს), რჩენა
(არჩენს), ყება.
4. შენახვა ნ. 4. დაბინავება.

შენაჯამი, შენაჯერი, კრებსი, ნაკრე-
ბი, ნაგროვი, შენაგროვი, ჭუმლი, ჭამი,
შედეგი.

შენაჯერი ნ. შენაჯამი.
შენს გაზრდას ნ. 2. გეთაყვა.
შენგვარი ნ. შენისთანა.
შენღობა ნ. აბტიება.

შენღობის თქმა, შენღობის შეთვლა.

„წამკითხველო, შენღობა გვიბრძანე-
თო“, ამბობს (ლუარსაბისა და დარეჯა-
ნის საფლავთა) ქვის ზედაწარწერილი.
ილია.

შენღობის შეთვლა ნ. შენღობის თქმა.
შენებრ, შენებრი, შენსავით, შენი
მსგავსი, შენებური.

- შენებური ნ. შენებრი.
1. შენელება ნ. 2. დაკლება.
2. შენელება ნ. დამალვა.
3. შენელება ნ. დაშვებილება.
4. შენელება ნ. დახანება.
5. შენელება, შეკაზმვა, შეზავება,

შემზადება, საფანდოს გაკეთება (საფა-
ნელი გაუკეთა, საფანელი უყყო).

ს. შენელება, შესუსტება, შემსუბუ-
ქება, ზამთრის გატეხა, სიცივის გა-
ტეხა.

მტერთა მკლავნი შეასუსტეს. შოთა.

შენელებული, შეკაზმული, ნაკაზმი,
ნამზადი, ნახავი, (ქადა, ნახუქი და
სხვ.).

შენემსვა ნ. დაბლანდვა.

შენი მსგავსი ნ. შენებრ.

შენი მორჩილი ვიქნები ნ. ყმად და
გოდებო.

შენი რისხვა არა მაქვს ნ. შენმა მზემ.

შენი სატიკვარი შეი ნ. გენაცვალე!
შენისთანა, შენგვარი, შენნაირი.

შენი სულის კირიმი ნ. გენაცვალე!
შენიღბვა ნ. დამალვა.

1. შენიშვნა, შემჩნევა, თვალის მო-
კერა, თვალის შესწრება, თვალის შე-
კერა, თვალის შევლება, ნახვა, დანახვა,
ყურადღების მიპყრობა. ნ. აგრეთვე
ცქერა, თვალის გადავლტება, დახედვა.

ნახეს უცხო მოყმე ვინმე,
ქდა მტირალი წყლისა პირსა. შოთა.

თვალი შეჰკრა მომავალ მხედარს.

ა. ყ ა ზ ბ.

2. შენიშვნა (შენიშვნა მიეცა), შემ-
ჩნევა (შემჩნევა მიიღო), მითითება (მი-
ეთითა საქმისაღმის უყურადღებობა).

შენიშვნის მიცემა ნ. დატუქსვა.
შენნაირი ნ. შენისთანა.

შენი კირიმი ნ. გენაცვალე!
შენმა გაზრდამ შენმა მზემ!

შენმა გახარებამ ნ. შენმა მზემ.
შენმა დაბერებამ ნ. შენმა მზემ.

შენმა ლხენამ ნ. შენმა მზემ!
შენმა მზემ, შენს მზეს ვფიცავ, შენს

სიყრმესა ვფიცავ. შენ არ მომიკვდე,
შენმა დაბერებამ, შენმა ლხენამ, შენმა
სიცოცხლემ, შენმა გახარებამ, შენმა გა-
ზრდამ, შენმა ძმობამ, შენმა შერჩენამ,
შენი რისხვა არა მაქვს. მოძვ. თავმა
შენმა.

შენი ნახვა ისე გაშეხარდა, ძმობამ, რომ რაღა. ა. ყ ა ზ ბ.

შენმა სიცოცხლემ ნ. შენმა მზემ.

შენმა შერჩენამ ნ. შენმა მზემ.

შენობა, ნაშენი, ანაშენი, ნაშენები, აშენებული ნაგებ-ნაშენი, ნაგები, ანაგები, ნაგებობა, აღნაგე, სადგომი.

შენოდნობა (შენოდნობას ვერ გასწევს), შენტოლობა.

შენსავით ნ. შენებრ.

შენს მზესა ნ. 2. გეთაყვა.

შენს მზესა ვფიცავ ნ. შენმა მზემ.

შენს სიყრმეს ვფიცავ ნ. შენმა მზემ.

შენს ქერქში დავტიოქ ნ. შეკაყვა.

შენტოლობა ნ. შენოდნობა.

შენ შემოგვეღვი ნ. გენაცვალე!

შეპარვა ნ. შესვლა.

შეპარვით ნ. მიპარვით.

შეპასუხება, პასუხი, პასუხის გაცემა, სიტყვის მოკრა, სიტყვის შებრუნება, შესიტყვება (შეესიტყვა), გამოპასუხება, გამომხმეურება. შეცილება (სიტყვაში), შედავება, გამოდავება, პირში შებმა (პირში ებმის), კრიკაში უღგას, ახირება, ეწინააღმდეგება, სწინააღმდეგოს ლაპარაკი, გაკრიტიკება, კრიტიკის ქარცმცხლში გატარება, შეკამათება.

მას ლომსა ნახვა უხარის მის მზისა მოკამათისა. შ.ო.თ.ა.

სესია უფრო უხირდებოდა და სიტყვას არ უთმობდა. შ. არ ა გ ვ.

ჩვენ თუ (მებატონეებს)... კრიკაში ჩაუღვებით, ავღაგავთ. ს. მ. გ. ა. ლ.

შეპირება ნ. დაპირება.

შეპირისპირება ნ. დაპირისპირება.

შეპირობებული ნ. გამოწვეული.

შეპიურება ნ. შესხეფება.

შეპრეტული ნ. უცნაური.

შეპუება ნ. რიდი.

შეპურობა ნ. დაპატივრება.

1. შეპურობილი ნ. გამსქველული.

2. შეპურობილი ნ. შეკრული.

შეფიქრება ნ. აკანკალება.

შეუფუნება ნ. არშეყობა.

შერტყობება ნ. აკანკალება.

1. შერაცხვა ნ. 2. აღიარება.

2. შერაცხვა ნ. 3. ჩათვლა.

შერბენ-გარბენა ნ. აურხაური.

შერევა ნ. შეზავება.

1. შერევა ნ. კუაზე შემლა.

2. შერევა ნ. შელალა.

1. შერეილი ნ. უგუნური.

2. შერეილი ნ. უცნაური.

3. შერეილი, შელალული. ნ. აგრეთ-

30 წაყვანა.

1. შერთვა ნ. აღრევა.

2. შერთვა ნ. კავშირი.

3. შერთვა, შენაკადება.

შერიგება, ზავება, დაზავება, გაზავება, ზავის ჩამოგდება, შერიგება, შერიგება, ბარიშანი.

თუ ცოლ-ქმართა შორის უმძრანობა ჩამოვარდებოდა... უსტაბაში შეთანხმობას ბარიშანით ათავებდა.

ი. გ. რ. შ.

შერისხება ნ. გაშმაგება.

1. შერისხვა ნ. დატუქსვა.

2. შერისხვა ნ. წყევლა.

შერკინება ნ. 3. შებმა.

შერუჭვა ნ. აღანძვა.

შერქმეული სახელი ნ. მეტი სახელი.

1. შერუჭვა ნ. რხევა.

2. შერუჭვა ნ. კუაზე შემლა.

შერუფული ნ. უგუნური.

1. შერუფა ნ. დამახინჯება.

2. შერუფა ნ. წაბილწვა.

1. შერჩევა (მემთხვევის შერჩევა, გამოწინაგება). ნ. 1. მონახვა.

2. შერჩევა ნ. მოხელება.

3. შერჩევა ნ. შეხამება.

1. შერჩენა ნ. მიკუთვნება.

2. შერჩენა ნ. პატიება.

შერჩეული ნ. 2. ანარჩევი.

1. შერცხვენა, დამცირება, დამდალება, თავის მოკრა, თავის მოთხრა, სახელის გატება, გაბიპარტება, მოყოვნება, განქიქება, ზაფხილება, ჩირქის მოცხება, სირცხვილის ქმევა, ღირ-

სების შელახვა, სახელის გაფუჭება, სირცხვილში ჩაგდება, სირცხვილში ჩაყვანა, სირცხვილის დაღის დასმა, ყულის გამოჭრა (ყელი გამოუჭრა), გაშვება, ძაგება, ტალახში ამოსვრა, თავს ლაფის დასხმა, ლაფში ამოსვრა, სპარცხენო ბოძზე გაყვრა, მიწასთან გაწოვრება, ჩრდილის მიყენება, გაწითლება. ხალხში თავი როგორღა გამოიყოს? ხალხს რა პირით ეჩვენოს? კულს ხელში დაქერინებს.

ჩვენ სამთა ძმთა ჩვენთანა მესროლნი დაეწმინდნით. შოთა.
 გაწბილებულს ნუ გამეზანით.
 ა. ს ა ზ ბ.

2. შერცხვენა, დარცხვენა, შეძრწუნება, შეშფოთება. შოძე. ზრზენა.
 შერცხვენილი, სირცხვილუჯლი, კუდამოძებელი. ნ. აგრეთვე სახელგატეხილი.

ვალრე ვაჟი სირცხვილუჯლი იღგა, ქალმა დარბაზს (ლეკური) შემოთარა.
 ი. ზ უ რ ა ბ.

- შერცხვენილობა ნ. 1. სირცხვილი.
 შერწყმა ნ. კავშირი.
 შერხევა ნ. რხევა.
 ...შესაბამისად ნ. თითქოს.
 1. შესაბამისი ნ. თანაბარი.
 2. შესაბამისი ნ. სათანადო.

შესაბამისობა, შესაფერისობა, საკიდრისობა, მართებულობა, ზრდილობა, ზრდილობიანობა, რიგიანობა, თავაზიანობა.

ათასად გვარი დაფასდა,
 ათიათასად ზრდილობა,
 თუ კაცი თვითონ არ ვარგა,
 ცუდია გვარიშვილობა, ხ ა ლ ხ.

შესაბამელი საქონელი, გამწევი საქონელი, გამწევი ძალა, მუშა საქონელი, მუშა პირუტყვი.
 შესაბნევი ნ. საყინძი.
 1. შესაბრაღისი ნ. აფსუსი

2. შესაბრაღისი ნ. ბეჩავე.
 შესაგვანი ნ. სათანადო.
 შესაგრძნობი ნ. 2. მნიშვნელუცანი.
 შესადარი ნ. თანაბარი.
 1. შესავალი ნ. შემოსულობა.
 2. შესავალი, წინასატყვობა, წინათკმა.
 შესავსები ნ. დასამატ.
 შესაზარი ნ. შემზარავი.
 შესაკრავი ნ. საყინძე.
 შესალტვა ნ. შემოხვევა.
 შესამატი ნ. სარფა.
 შესამოსელი ნ. ტანსაცმელი.
 1. შესამჩნევი ნ. დიდი.
 2. შესამჩნევი ნ. მნიშვნელუვანი.
 შესანახავი (ადვილი) ნ. საცავი.
 შესანდობარი, შესანდობელი, სულის მოსახსენებელი.

ამად რომე შეცოდება
 შეიდგზის თქმულა შესანდობლად.
 შოთა.

მოვეიგონებენ შესანდობარით
 და ჩვენი ბელი შეეხარბებათ.
 ი. გ რ ი შ.

- შესანდობელი ნ. შესანდობარი.
 1. შესანიშნავი ნ. საკვირველი.
 2. შესანიშნავი, ღირსშესანიშნავი, გამოჩენილი, ცნობილი, დიდებული, საყოველთაოდ ცნობილი, სახელმოხვეპილი, ღვაწლმოსილი.
 3. შესანიშნავი ნ. ცნობილი.
 შესანსვლა ნ. კამა.
 შესარგო (შესარგი) ნ. ყუათიანი.
 შესარვა ნ. სარის შედგმა.
 შესართავი, წყალშესაყარი, ხერთვისი, ორწყალი, მდინარეთა შესაყარი.

ორი მდინარე ერთდება როცა ერთიან ძალით: ბარისკენ იღტვის, — ქართველი ამას ეძახის ორწყალს, ხერთვისით, — ამაზე იტყვის. ი. არ.
 1. შესატანი ნ. ანაბარი.
 2. შესატანი ნ. ვადსახდელი.
 1. შესატყვისი ნ. მნიშვნელობა.
 2. შესატყვისი ნ. სათანადო.

შესაფერი ნ. სათანადო.

1. შესაფერისი ნ. 4. ხელსაყრელი.

2. შესაფერისი ნ. სათანადო.

შესაფერისობა ნ. შესაბამისობა.

1. შესაქცევი ნ. გასართობი.

2. შესაქცევი ნ. მხარული.

3. შესაქცევი ნ. 2. სასიერო.

შესაძინებელი ნ. საჩუქარი.

1. შესაძლებელია ნ. ალბათ.

2. შესაძლებელია ნ. იქნება.

შესაძლებლად მიჩნეული ნ. დაშვებული.

შესაძლებლობა ნ. 2. შეძლება.

შესაძლოა ნ. იქნება.

შესაძლოება ნ. 2. შეძლება.

1. შესაწევარი ნ. ხელის შეწყობა.

2. შესაწევარი ნ. საჩუქარი.

1. შესაწირავი ნ. შეწირულება.

2. შესაწირავი ნ. ხელის შეწყობა.

შესაწუხარი ნ. საწყენი.

შესაწუნარებელი, მისაღები, კეთილად მისაჩვენეი. ნ. აგრეთვე გასაძლისი.

შესაპირებელი ნ. საწყენი.

...შესახებ (წიგნის შესახებ), ...ზე (თქვენზეა საუბარი), ...თაობაზე (ამ საქმის თაობაზე ვარ გამოგზავნილი), გამო (მინდა რამდენიმე სიტყვა ეთქვა ამ წერილის გამო).

1. შესახედაობა ნ. 3. იერი.

2. შესახედაობა ნ. 1. სანახაობა.

შესახედრად ნ. მისაგებებლად.

შესახვევი ნ. შუკა.

შესახვეწარი ნ. ხვეწნა.

შესახლება ნ. თავის შეფარება.

შესაჭერებელი ნ. კეთილსამიშღლო.

შესევა ნ. 2. მივარდნა.

1. შეხვეწება, დახვეწება, სულის მობრუნება, სულის მოთქმა, ქარის ამოდება, ჩამუხლება, შეჩერება, დაფერდება.

სხვა არა იყოს რა, ქარს მაინც ამოვადებინებდი დაღლილ მუხლებსა.

ილია.

2. შეხვეწება, არდადეგები. (იელის-ავვისტოს შესვენება) საორთვეო არდადეგები.

1. შესვლა. შეძრომა, შეპარკვა. თვის შეყოფა (თავი შეპყრო). შეძენძლება.

2. შესვლა (შევიდა). შევეტება (ღელა აღრიანა ჩვენსა შემოვეტეს). შეჭრა (სხვის ბინაში შეიჭრა).

შესინდისება ნ. დარცხვენა.

შესისხლობრიცება ნ. 2. გაერთიანება.

შესისხლობრიცებული ნ. დამგვიდრებული.

შესიტყვება ნ. შეპატივება

შესმა, სმა. დაღვევა. მოსმა (მკირე ნაწილის დაღვევა), მიროშვევა (მიბრთვეს), გადავერა, ყლარქვეა, დაყოლება (ღვირის წყალი დაყოლა. საქმელს ღვირის დაყოლა. გადაყლარქვეა, ყლელვა, ყლდევა (ელაა ღვირის). ხუხვა, გადახუხვა (ელა აღრიანა ღირი ჭიკა არაყი გადახუხვა), დეტერვა, გამოფურვა (მოცილი ბოთლი გამოფურვა), გამოჭრვა, წრუტვა, გადაცლა (ყნწი გადაცლა). გამოცლა (ერთი ხელაა გამოცლა), დაცლა (უკანასკნელ წვეთამდე დაცლა), გამოწრუტვა (მთელი ბოთლი გამოწრუტვა). გამოჭრვა. გაცყინვა (გაიჭყინა წულით, ღვირით და სხვა). გუიბე (იუყი-პება), ყელის ჩასველება. პირის გასველება, დაწაფება, ჩაეცესლება (ჩაღეცსლა, ჩაეცესლა). გადაძახება (გადაუძახა), მოუტლება, ჩახუტება, ჩაბრაზება (ხმაურით სმა) ხერვა. შეხერვა. მოხერვა (ხარბად მოხერვა ჩაი).

შევეწენ სმა და ნადიმობა პატრეთა და ქირათა მალვად. შოთა.

ააგე თასი! შესევი? გაამოს!

ი. გრიშ.

სწორედ არ გვიწყენს, რომ ცოტა უფლო ჩვენც ჩავიწმინდით და ჩავიცვლოთ. აკაკი.

მეწარდა წყაროსთან. დაეხსო პირქვე, დაეწაფა და დიდხანს სვა ყინულივით ცივი წყალი.) ი. გოგეპ.

აბრიად... წინწყლიანი ჩაფუტა მოაუტედა. შ. არაგვი.

- 1. შესმენა ნ. გაგება.
- 2. შესმენა ნ. ჩაგონება.
- 3. შესმენა. ნ. 2. უტრადლება.
- შესმენილი ნ. 1. საზრიანი.
- შესროლა ნ. 1. შეგდება.
- 1. შესრულება ნ. 1. ასრულება.
- 2. შესრულება ნ. განსახიერება.
- 3. შესრულება ნ. დამთავრება.
- 4. შესრულება ნ. 1. დაცვა.
- 5. შესრულება ნ. ბატარება.
- 6. შესრულება ნ. 1. წევა.
- 7. შესრულება ნ. გაკეთება.
- შესრულებული, გაკეთებული ნამოქმედარი. ნაქნარი, ჩადენილი. ვანხორცილებული.
- შესრუტვა ნ. სრუტვა.
- 1. შესტრფის ნ. შეფოფინება.
- 2. შესტრფის ნ. არშოყობა.
- შესუღვრა ნ. ჩაცმა.
- შესული კაცი ნ. შინაური.
- შესუსტება ნ. 4. შენელება.
- შესწავლა (შევისწავლე). გამოცდევაცანობა (გავეცანი).
- 1. შესწრება ნ. მოწმე.
- 2. შესწრება ნ. 2. შეხიშენა.
- შესწრებული ნ. მოხუცი.
- შესხლომა (შესხუნენ ცხენებზე). შეჭლომა (შეჭდა ცხენზე).
- 1. შესხმა ნ. ქება.
- 2. შესხმა ნ. შეზახუნება.
- 3. შესხმა ნ. დასხმა.
- შესხურება ნ. შეშხეფება.
- 1. შეტაკება ნ. ომი.
- 2. შეტაკება, შეჭახება (მაგალ. მატარებელთა და სხვ.), შეხლა (მაგალ. ინტერესთა შეხლა), კეთება, ჯახი.
- 3. შეტაკება ნ. ჩხუბი.
- 4. შეტაკება ნ. მიჯარდნა.
- 1. შეტანება ნ. ეონვა.
- 2. შეტანება ნ. ქამა.
- 1. შეტევა ნ. გაშმაგება.
- 2. შეტევა ნ. დატუქსება.
- 3. შეტევა ნ. იერიში.
- შეტევა (მაგალ. მალარიის შეტევა), შმევე ტვიცილები (მაგალ. სამ-

- შობიარო მწვევე ტვიცილები), ავარდმა (ხელა აუვარდა).
- შეტევათი ნ. 6. მწვევე.
- შეტევის მოგერება, მოგერიება (მტრისა), უკუგდება, უკან დახვეინება, ოტება, გამკლავება, მარჯვედ დახვედრა, წინააღმდეგობის გაწევა, წინააღმდეგობის უკუგდება, წინააღმდეგობას წააწყლა (მტერი წინააღმდეგობას წააწყლა), წაგდება, წინ წაგდება (მოწინააღმდეგოს).
- უკუკლებს ხელები გახსნათ თვესტულად მოქმედებისათვის და შესძლეს გამოკლავება. თემთა ბევრი ზარალთ.
- 3. ბ ა რ ნ.
- 1. შეტენა ნ. გარევა.
- 2. შეტენა ნ. შეტუნჩხვა.
- შეტირება ნ. წუწუნე.
- შეტოლება ნ. დაპირისპირება.
- 1. შეტოვა ნ. მეთი.
- 2. შეტოვა ნ. სიარული.
- შეტორტმანდა ნ. ტორტმანი.
- შეტორუსული ნ. ნამწვარი.
- შეტუხვა ნ. აღანძვა.
- 1. შეტუობა ნ. 1. გაგება.
- 2. შეტუობა ნ. გამოცნობა.
- შეტუობინება ნ. 2. უწყება.
- შეტუშუება ნ. გაორკეცება.
- შეუბედავი ნ. მორცხვი.
- შეუბილწავი ნ. 3. უმწიკვლო.
- შეუბრალეზელი ნ. გულქვა.
- შეუბრალევი ნ. 3. უმწიკვლო.
- შეუგინებელი ნ. 3. უმწიკვლო.
- 1. შეუგინებელი ნ. 1. მოუზარებელი.
- 2. შეუგინებელი ნ. უნებური.
- 3. შეუგინებელი (კლასობრივად შეუგინებელი), შეუცნობელი.
- შეუღარებელი ნ. უბადლო.
- შეუღარებლად ნ. უფრო.
- შეუღრიყელი ნ. 2. შეუტრყეველი.
- შეუვალი ნ. ხელშეუვალი.
- შეუვსებელი ნ. ნაკლული.
- 1. შეუზღუდავი ნ. თავისუფალი.
- 2. შეუზღუდავი ნ. უსაზღვრო.
- შეუთვისებელი ნ. შიჩხუბარი.

- 1. შეუკავებელი ნ. ალაგვაი.
- 2. შეუკავებელი ნ. თაშშეუკავებელი.
- შეუკაზმავი ნ. უბელი.
- შეუმჩნეველი, უხილავი, უჩინარი, უსაინო.

ვერა კპოვებ, დავიჯრებ, იყო თერმე უჩინარი. მ.ო.თ.ა.

- 1. შეუმცდარი ნ. 1. ნამდვილი.
- 2. შეუმცდარი ნ. შეუცოდველი.
- შეუმწიკვლი ნ. 3. უმწიკვლო.
- შეუნდობელი ნ. მიუტყვევებელი.
- შეუნიღბველად ნ. ცხადად.
- 1. შეუპოვარი ნ. 1. ურცხვი.
- 2. შეუპოვარი ნ. შეუტყუველი.
- 3. შეუპოვარი ნ. უშიში.
- შეუპოვებელი ნ. უჩრჩი.
- შეუპოვებლობა ნ. ჭიუტობა.

1. შეურაცხყოფილი ნ. საწყენი.
 2. შეურაცხყოფილი, უგულბელყოფილი, აბუჩად ამგდები.

შეურაცხყოფა, ბიბბრუ, შელახვა. ნ. აგრეთვე გინება, შერცხვენა.

- შეურაცხყოფად შინგება ნ. თაკილი.
- 1. შეურაცხყოფილი ნ. ნაწყენი.
- 2. შეურაცხყოფილი ნ. შელახული.
- 1. შეურველი ნ. 3. ნამდვილი.
- 2. შეურველი ნ. სუფთა.
- შეურველი ნ. მოწყენილი.
- შეურიგებელი ნ. მოსისხლე.

1. შეურველი ნ. მკვიდრი.
 2. შეურველი, შეუდრეკელი, მოუტყველი, დაუმორჩილებელი, შეუტოვარი, მდგარი, ურყვევი, უდრეკი, მოუდრეკელი, მოუხრელი, გაუღუნავი. ნ. აგრეთვე უჩრჩი.

- შეურცხვენელი ნ. 3. უმწიკვლო.
- 1. შეუსაბამო ნ. არაეკროვანი.
- 2. შეუსაბამო ნ. უწყმეფური.
- შეუსაბამობა ნ. აბლაუბა.
- შეუსადარი ნ. 1. უგონო.
- შეუსვენებელი ნ. დაუღალავი.
- შეუსმინარი ნ. მოუაზრებელი.
- შეუსმენელი ნ. მოუაზრებელი.
- შეუსრულებადი, განუხორციელებადი.
- 1. შეუსრულებელი. უსრულო, დაუს-

რულებელი. დაუმთავრებელი, განუხორციელებელი.

- 2. შეუსრულებელი ნ. უქმარი.
- შეუსრულებელი ნ. დაუღალავი.
- შეუსწავლილი, დაუმუშავებელი, გამოურკვევლი, უსწობი, შეუცნობელი.

შეუსწორებელი, გაუმართავი.
 შეუჩერებელი ნ. 2. შეუწყვეტელი.
 შეუტანებელი ნ. განუტყვევი.

- შეუტყობინებლად ნ. დაუეთხზავად.
- 1. შეუფერებელი ნ. არაეკროვანი.
- 2. შეუფერებელი ნ. მიუღებელი.
- შეუფერებელი ნ. დაუბრკოლებელი.

- 1. შეუღლება ნ. ყლრევა.
- 2. შეუღლება ნ. კეშირი.
- 3. შეუღლება ნ. 1. დაქორწინება.
- შეუღწიველი ნ. განუტყვევი.
- შეუშორებელი ნ. არასაშორეელი.
- შეუჩვეველი ნ. 1. ხამი.

1. შეუჩერებელი ნ. 3. დაუსრულებელი.

- 2. შეუჩერებელი ნ. 2. ნიადაგი.
- 1. შეუცდომელი ნ. 1. ნამდვილი.
- 2. შეუცდომელი ნ. 2. უდავო.
- 1. შეუცნობელი ნ. 3. შეუგნებელი.
- 2. შეუცნობელი ნ. 3. შეუსწავლელი.
- შეუცოდავი ნ. შეუცოდველი.
- შეუცოდველი, უცოდველი, უცთომელი, შეუმცდარი, შეუცოდავი.

1. შეუძლებელი, გადაუღწახავი, გარდაუვალი. მ.ო.მ. მითუღი.

- 2. შეუძლებელი ნ. ღარიბი.
- 3. შეუძლებელი ნ. წარმოუდგენელი.
- შეუძლებელია ნ. წარმოუდგენელია.
- შეუძლოდა ნ. ავადმყოფი.
- შეუძლოდ ყოფნა ნ. ავადმყოფობა.
- შეუწონელი ნ. 2. მოუაზრებელი.
- შეუწყალებელი ნ. გულქეჭი.

1. შეუწყობელი ნ. დაუღალავი.
 2. შეუწყობელი ნ. 3. დაუსრულებელი.

- 3. შეუწყობელი, შეუჩერებელი, გადაუღებელი (წვიმა, თოვლი)
- 1. შეუწყობელი ნ. 2. ნიადაგი.

- 1. შეუწყნარებელი ნ. აუცილებელი.
- 2. შეუწყნარებელი ნ. მიუტყვებელი.
- შეუწყნარებელი, ხმაშეუწყობელი, გაუმართავი, აცხმოვანი, უკეთილზმოვნო, მოშლილი, შეუხმატკბილებელი.
- შეუპირველი ნ. 2. უღარდელი.
- შეუხამებელი ნ. არაჭეროვანი.
- შეუხებელი ნ. ხელშეუვალი.
- შეუხმატკბილებელი ნ. შეუწყობელი.
- 1. შეფარდება ნ. გათანაბრება.
- 2. შეფარდება ნ. ფარღობა.
- 3. შეფარდება ნ. შეგუება.
- 4. შეფარდება ნ. 4. მიყენება.
- 1. შეფასება ნ. გამოჩენვა.
- 2. შეფასება, დაფასება, ფასის დადება, ფასის შერქმა, დაღირება, ნიხრის დადება, დანიხვრა.

თუმანს დააღებს თითო ბოთლს.
შ. არაგვ.

- შეფარება ნ. დამიღვა.
- შეფახვა ნ. დატუქსვა.
- შეფეთება ნ. 2. შეხვედრა.
- შეფენილი ნ. 2. გაშლილი.
- შეფერადება ნ. შეღებვა.
- შეფერადებული ნ. აფერადებული.
- 1. შეფერება ნ. 1. შეგუება.
- 2. შეფერება, შეხამება, ფერადების შეხამება.
- შეფერვა ნ. შეღებვა.
- შეფეროვნება ნ. შეღებვა.
- 1. შეფერხება ნ. დახანება.
- 2. შეფერხება ნ. 8 შლა.
- შეფიქრიანება, სავონებელში ჩაყარდნა, სავონებელში ჩაგდება, გაცხუნება, გაბჩენვა, აბნევა, თავგზის აბნევა, მხარის მოქცევა, შეზრუნება, შელონება.
- შეფიცვა ნ. ფიცი.
- 1. შეფოთვლა ნ. 1. მოსხმა.
- 2. შეფოთვლა ნ. 10. შლა.
- შეფოფინება, სიხარულით, აღტაცებით ქვერა, შექსარის, შესტრფის.

ტყე შექსართლა და შექფოფინებდა ხარირემს.

- შეფრენა ნ. 2. ამხედრება.
- შეფრფინვა ნ. აღტაცება.
- შეფრფინული ნ. ზეშთაგონებულნი.
- 1. შეფუთვა ნ. შემოხვევა.
- 2. შეფუთვა ნ. 4. გაკერა.
- შეფრქვევა, შეყრა (მაგ., შაბიამანისა).
- შეფუთნა ნ. ჩაბუბნა.
- 1. შეფურცვლა ნ. 1. მოსხმა.
- 2. შეფურცვლა ნ. 10. შლა.
- შეფუცხუნება ნ. დატუქსვა.
- შეჟანებული ნ. უცნაური.
- შეჟანქვლა ნ. კამა.
- შეჟანქალბული ნ. უცნაური.
- შეჟიფიანებული ნ. მთვრალი.
- შეჟება ნ. 2. მოწონება.
- 1. შეჟმნა ნ. დაარსება.
- 2. შეჟმნა ნ. წარმოქმნა.
- 3. შეჟმნა ნ. 1. გადაქცევა.
- 4. შეჟმნა ნ. დაწყება.
- შეჟიჩება ნ. შეკრება.
- შეჟიჩებული ნ. 4. მოყრილი.
- 1. შეჟცევა ნ. გართობა.
- 2. შეჟცევა ნ. გასართობი.
- 3. შეჟცევა ნ. მხიარულება.
- 4. შეჟცევა ნ. შებრუნება.
- 5. შეჟცევა ნ. ქამა.
- შეჟცევალი (შეჟცევალი რეჟიცია, შედარება და სხვ.), უკუშეჟცევალი, უკუშემართი, უკუშეჟცევალი, შეჟცევალი, შებრუნებული.
- შეჟცევალი ნ. შეჟცევალი.
- შეჟცევალად ნ. უკუ.
- შელავათიანი ნ. ადელი.
- 1. შელავათის მიცემა ნ. 1. რგება.
- 2. შელავათის მიცემა ნ. შემსუბუქება.
- შელამბა ნ. ბინდი.
- შელაულაუება ნ. შეწითლება.
- შელეგვა, ლეგვა, შეფეროვნება, შეფერადება, შეფერვა, ჩაფერადება.

თუ მიქნური ვარ, ერთი გხამ ხელი მინდორთა მე რებდა; არ მართო უნდა გაქრილი ცრემლისა სისხლსა ფერებდა?!

შეღებულნი ნ. მოწიფელი.
 შეღებულნი ნ. მთვარელი.
 შეღმა. ნ. აღმა.
 შეღმართი ნ. აღმართი.
 შეღობვა ნ. 2. ეღობა.
 1. შეღობვა ნ. დაღობვა.
 2. შეღობვა ნ. შეფიქრება.
 შეღრეკილი ნ. კუზინი.
 შეღწევა ნ. ეღწევა.
 1. შეუღღა ნ. ახვევა.
 2. შეუღღა ნ. შეპარვა.
 1. შეუენება ნ. სიარული.
 2. შეუენება ნ. შეკავება.
 შეუენა ნ. სასწავლებელში მიბარება.
 შეუყვარება ნ. 1. წახალისება.
 შეუყვარებული, შეუშებული, სიყვარულის აღმოდებული, სიყვარულით მიხილული, სას. ჩამწვარი.
 1. შეუვირება ნ. დატუქვა.
 2. შეუვირება ნ. ყვირილი.
 3. შეუვირება, შეუვიღება, ვიის დაძახება. ვაი დედას დაძახება.
 შეუვიღება ნ. 3. შეუვირება.
 შეუინული ნ. მოყინული.
 შეუოლა ნ. შეძლოლა.
 1. შეურა ნ. დაჭერება.
 2. შეურა ნ. კაუშირი.
 3. შეურა ნ. შეკრება.
 4. შეურა ნ. შეფრქვევა.
 5. შეურა ნ. შეხვედრა.
 6. შეურა ნ. 5. გადაღება.
 1. შეშარტვა ნ. შეკვრა.
 2. შეშარტვა ნ. შემოხვევა.
 შეშეაღება ნ. ხელის შეწყობა.
 შეშეენება (შეშენის), შეფერება (შეკერის), კადრება (ეკადრება).
 შეშეენის ნ. მართება.
 შეშინებული (შეშინებულმა ტყვიას ზურგი უჩენა), დაშინებული, შინაპატი, შინით შეპყრობილი, შინაპატილი, შინაპატილი, თავზარდაცემული, ზარდაცემული, მესხდაცემილი, ელდანაკრავი, ელდ-

ნაცემა, შემრწეხებული, გულაჯილი, დაფთვებული, დაფრთხალი, შემრთალი, დაფთვინებული, გაკუთნებული, გრძობადაკარგული, გათვინებული, შემრწობული, აქანალებული, აქანცხებული, მითრთოლი, მითრთოლაჟი (მა), ანათრთოლი, ყრენტელდავლი, გაშეშებული, გახეხებული, სეტივიტი დარტყობილი, შემშიშვიტი გახლარი. ნ. აგრეთვე აქანალები.

რა უარა მამასა,
 ამშიგან პირის შეშეკლასა,
 შეღრეკილ-შეშინებულსა,
 და სიკვდილისა შექველასა?

შოთა.

კოდალა, ელდანაკრავით წამობა,
 დარტყინებულსა ელდანაკრავით
 ეყავა.

ონისე გველის ნაბეჩივით შეკრთა.
 ა. ყ ა ზ ბ.

1. შეშლა ნ. შეცდომა.
 2. შეშლა ნ. კეუაზე შეშლა.
 შეშლილი ნ. ეგუნური.
 შეშმშიშვიტი გამხლარი ნ. შეშინებული.
 შეშნობა ნ. 1. შეგუება.
 შეშრობა ნ. გაშრობა.
 შეშული ნ. შენარჩევი.
 შეშუალებული ნ. აბურცებული.
 1. შეშფოთება ნ. აფორიაქება.
 2. შეშფოთება ნ. შეკრთობა.
 3. შეშფოთება ნ. 2. შერცხევა.
 4. შეშფოთება ნ. შეწყობება.
 შეშხაპუნება ნ. 2. შეხხა.
 შეშხეფება, შეხხურება, შეხკურება,
 შეშინწყვლა.
 შეშინა ნ. 2. ჩაიება.
 1. შეჩერება ნ. დაყენება.
 2. შეჩერება ნ. შეკავება.
 3. შეჩერება ნ. 2. შეწყვეტა.
 4. შეჩერება ნ. 2. შეკავება.
 5. შეჩერება ნ. მიწყდობა.
 6. შეჩერება ნ. 3. დაკავება.
 შეჩინება (შეჩინა), მიწებება, მიწა.

შენიშვნა, ხელში ჩადება (ძალით ან მოტყუებით).

შენიშვნება ნ. დაჯახება.

შენიშვნა მიჩვევა, შეგუება, შეთვისება, გასარება (მცენარემ იხარა, გაიხარა), ოგურობა (პირუტყვის ურთიერთშეჩვევა), ოგური ცხენები (ერთმანეთს შეჩვეული ცხენები).

შენიშვნება ნ. წყევლა.

შენიშვნებული ნ. წყუღობა.

შენიშვნება ნ. შეეპირება.

შენიშვნება ნ. 1. შეგულიანება.

შენიშვნა ნ. სახელდახელოდ გაკეთება.

შენიშვნება ნ. აფორიაქება.

1. შეჩრა ნ. გარევა.

2. შეჩრა ნ. შეჩრება.

3. შეჩრა ნ. შეკრუნხება.

1. შეჩრუნხება ნ. დატუქსება.

2. შეჩრუნხება ნ. 1. შეგულიანება.

3. შეჩრუნხება ნ. გაჯარება.

1. შეჩხირვა ნ. გარევა.

2. შეჩხირვა ნ. შეკრუნხება.

შენიშვნება ნ. სახელდახელოდ გაკეთება.

1. შეცადება, შებეღვა, მცდლობა. შდრ. ხელის შემართვა.

2. შეცადება ნ. 3. ცდა.

შეცბუნება ნ. გაკვირება.

შეცდა ნ. ლოდინი.

1. შეცდენა ნ. მოტყუება.

2. შეცდენა ნ. ჩადენინება.

3. შეცდენა (შეაცდინეს), შეცდომაში შეყვანა, მხარის მოქცევა.

არა, ესტატე არქიმანდრიტს რა ეშმაკმა მოუქცია მხარი, ა?!
რ. გვეტ.

1. შეცდომა, მარცხი, დოჟალაპიობა, პირლიაობა, მოუფიქრებლობა, უთაურობა, წინდაუხედაობა, მოუსაზრებლობა, დაუდევრობა, დაუხედაობა, უთავგზურობა.

2. შეცდომა (შესცდა), შეცდომა მოუვიდა, შეცდომა ჩადინა, შეშლა (შეშალა), მოტყუება (მოტყუვდა), ანგარი-

შის შეშლა, ნახტომის შეშლა (ნახტომი შეეშალა), სას. იაღლიშად მოხვლა, ნ. აგრეთვე 1. გამოპარება.

შეცდომა მოუვიდა ნ. 2. შეცდომა.

შეცდომა ჩაიღინა ნ. 2. შეცდომა.

შეცდომაში შეეყვანა ნ. 3. შეცდენა.

შეცვიფა ნ. მიეპარდა.

1. შეცვლა (სახე შეეცვალა), გამოცვლა (გუნება გამოეცვალა), ცვლა (ფერი ეცვალა).

გამოიცვალა ქვეყანა, ჩარხი უეღმა ტრიალებს.

აკაკი.

2. შეცვლა ნ. გარდაქმნა.

3. შეცვლა, შენაცვლება, მაგიერობის გაწევა (მაგალ., ღედობა, ღედის მაგიერობა გაუწია), მიყენება (მიუყენა).

შეცივება ნ. აკანკალება.

1. შეცივება ნ. გაჭირდება.

2. შეცივება ნ. ღავა.

3. შეცივება ნ. შეპასუხება.

შეცისკრება ნ. განთიადი.

შეცნობა ნ. გაგება.

1. შეცოდება ნ. ბრალი.

2. შეცოდება ნ. 1. დაშავება.

3. შეცოდება, შებრალება, შეწყალება, ღმობა, აჩვილება, დაზოგვა (დაზოგა), მოღობობა, გატანა, გულის მოღობობა, მოღმობიერება, მოწყალებით მიხედვა, არ გაიმეტა (სასიკვდილოდ არ გაიმეტა), დანანება (დაენანა), დანღობა (დაინღო), გული სწყდება (მისთვის), გული შესტკივა.

მეწოდეს მის ტანჯვით სული...
დამედაგოს მტყიცე გული.

ილია.

ალავერდ-ხანი კეთილ და მისი მოღობობა... არ არის ადვილი.

შ. არაგვ.

ისეთი აჩვილებით თქვა ზვარამზემ, თითქოს ვისმე ღიდი შეურაცხყოფა მიუყენებინოს.

ე. ნინოშვი.

- შეცისკრება ნ. შხის ჩასლა.
- შეცობა ება ნ. დაქლება.
- შეცოცება ნ. 2. შეძრომა.
- შეცურვილი ნ. მოქრელი.
- შეძაგება ნ. სიძულვილი.
- შეძახვა ნ. დაძახვა.
- შეძახილი ნ. ყვირილი.
- შეძგიბული ნ. მოყინული.
- 1. შეძენა ნ. მოშობიარება.
- 2. შეძენა, მოპოვება, აჩენა (ბევრი შეგობარი აჩინა, სახლი აჩინა), მოხვევა, შოვნა, მონახვა, მონაგრება. მოსთვლა, რეწვა, მორეწვა, მოღვაწეობა, მოგება.

სჯობს სახელისა მოხვევა,
ყოველსა მოსახვეველსა.

შოთა.

- 8. შეძენა ნ. ყიღვა.
- 4. შეძენა ნ. 1. ვადიდება.
- შეძერწვა ნ. კავშირი.
- 1. შეძლება ნ. სიმდიდრე.
- 2. შეძლება, შესაძლებლობა, შესაძლისობა, შესაძლეობა, გაქანება (დიდი გაქანების კაცია).
- 8. შეძლება (შეუძლია), ძალდება (ძალელს).
- შეძლებული ნ. მდიდარი.
- 1. შეძლევა ნ. მიცემა.
- 2. შეძლევა ნ. შევაკრება.
- შეძრახება ნ. ლაპარაკი.
- 1. შეძრომა ნ. გარევა.
- 2. შეძრომა ნ. შესვლა.
- 3. შეძრომა, შეცოცება.
- შეძრწუნება ნ. 2. შერცხენა.
- შეძუნტება ნ. 6. შეწელება.
- შეძუნძული ნ. შესვლა.
- შეძრწოლებული ნ. შეშინებული.
- შეძრწუნებული ნ. შეშინებული.
- შეძული ნ. 2. სიძულვილი.
- შეძოლა (შეუძღვა), შეძოლა (შეყვა), ხლება, (ეახლა).
- შეწა ნ. სრუტეა.
- შეწებება ნ. ჩახუტება.
- შეწამება ნ. დაბრალება.
- შეწევა, მიწევა, მიღვა (უფთისა უფრისა და სხვ.).

- შეწევა ნ. ხელის მომართვა.
- შეწვა ნ. შებრაწვა.
- შეწიოლება, შედაჯღაგება, შებრაწვა.
- შეწინწკლა ნ. შეშეფხება.
- 1. შეწირვა, მსხვერპლის მიტანა, მსხვერპლის გაღება.
- 2. შეწირვა ნ. რგუნება.
- 8. შეწირვა ნ. თავდადება.
- შეწიროლება, შესაწირავი, საწირავი (ხედაშე და სეფისკერი), მსხვერპლი, ზეარა, ზეარაკი, საზორავი, სამღვთო (სამღვთო დაუქლეს), კურატი, საკურთხი, საკლაფი.
- ერთხელ შეუდგა თურმე ჰირი (გუთნეულს) და სულ ერთიანად გააჩანაგა: ასე გასიჩქე, ელის ზეარაც კი მოუქლდა.
- ს. შგალობ.
- ბოლნისის ხატს კურატი შევსწირეთ და ალაპი ჩაეაწერინეთ.
- 2. წაეახ.
- შეწოვა ნ. სრუტეა.
- 1. შეწუხება (აწუხებს), გარჯა, სარჯვა, თავის მობეზრება (თავს აბეზრებს), შემფოთება (ამ ამბავმა მერად შეაშფოთა), მოუსვენრობა (მოუსვენრად არის), წეწვა (მთელ დღეს აქეთ-იქით მწეწავენ). მოსვენებას არ მაძლევენ, შეჭერება (ქეყანა შეეჭერე), პირის მოკმა (პირი მომაქამეს), ნუ სწუხდებით. ნუ ირჯებით, ნუ გენაღვლებათ, ნუ გედარდებთ, თავს ნუ იტყენთ, აინუნში ნუ ჩააგდებთ.
- 2. შეწუხება ნ. 1. წვალება.
- 3. შეწუხება ნ. დადარდიანება.
- შეწუხებული ნ. გულდათუთქული.
- 1. შეწყალება ნ. პატიება.
- 2. შეწყალება ნ. შეცოდება.
- 1. შეწყება ნ. გაუქმება.
- 2. შეწყვამბა, შეჩერება. შაბაში, ვადაღება (წვიმამ ვადაიღო).
- შაბაში, ესე იგი მღუშობის შეწყვების დრო, უკვე მოტანებული იყო.
- ირ. ევლოზ.
- 8. შეწყება ნ. 2. მიწყლობა.
- შეწყვამბინება (შეაწყვებინა), ჩამორთმევა.

ჩამოკართვი სიტყვა.

ილია.

- 1. შეწყნარება ნ. 3. შესმენა.
- 2. შეწყნარება, შემწყნარებლობა.
- 1. შეწყობა ნ. შეკუება.
- 2. შეწყობა ნ. შელაგება.
- შეწყობით ნ. ერთხმად.
- შეწყობილი ნ. ხმაშეწყობილი.
- 1. შექამადი, წინიანი საკმელი.
- 2. შექამადი. კრიანტელა, მახოხა.

ხუთი-ექვსი წლისამ... ძალიან კარვად ციკლი სხვადანხვავგვარა შექამადლების მოშზადება.

აკაკია.

- შეპარხლდა ნ. გაწითლდა.
- შეპარხლებული ნ. წითელი.
- შეპარავებული ნ. კადარანარევი.
- შეპდობა, ნ. შეზრდა.
- შეპედვა ნ. 2. მოკედვა.
- შეპვარტლული ნ. გაბოლილი.
- 1. შეპილება ნ. 2. შებმა.
- 9. შეპილება ნ. ჩხუბი.
- შეპიკიკიებული ნ. მთვრალი.
- 1. შეპირვება ნ. დარღი.
- 2. შეპირვება ნ. ჩაგვრა.
- შეპირხვლა ნ. ორთვილი.
- შეპმა ნ. კამა.
- შეპმუხნა ნ. მოღუშვა.

- 1. შეპმუხნული ნ. დანაოკებული.
- 2. შეპმუხნული ნ. კუშტი.
- შეპურვილი ნ. შეიარღლებული.
- 1. შეპრა. ნ. ზივარღნა.
- 2. შეპრა ნ. 2. შესვლა.
- 1. შეხამება ნ. 1. შეგუება.
- 2. შეხამება, შერჩევა, შეერთება.
- 4. შეხამება ნ. შეფერება.
- 1. შეხანხვლა ნ. სახელდახელოდ გაკეთება.
- 2. შეხანხვლა ნ. კამა.
- შეხარჯვა ნ. გაფლანგვა.
- შეხება ნ. 4. ელება.
- შეხედვა ნ. ცქერა.

- 1. შეხედვლება ნ. თვალსაზრისა.
- 2. შეხედვლება ნ. 3. იერა.

- 8. შეხედვლება ნ. 1. სანახაობა.
- შეჩება ნ. 2. შეხვედრა.
- 1. შეხვდომა ნ. 2. დაძგერება.
- 2. შეხვდომა ნ. რგება.
- 1. შეხვედრა, დახვედრა, შეგებება, გაგებება. მიგებება (მიგებება).
- 2. შეხვედრა. შემოყრა, შეყრა, გადაყრა, გზაში გადაყრა (გადაყვარა), გზაში გადაწყდომა, შეხეჩება (შეეხეჩა), წაწყდომა, შეფეთება (გზაზე შეფეთა), შალვარდა („შალვარდა ვეფხვსა ნაწოლსა“ — ვეფხ. და მოყმ.), მოხვევა, თავს წაღგომა, დახელება, მოხელება, დაგულება (შინ დაგვიგულე), გადავიღება (რა კირს გადავეციღე?).

რამაზის კაცი მემთხვია, ვინ ხატაეთზე ხანია. შოთა.

- 1. შეხვევა ნ. 4. გაკვრა.
- 2. შეხვევა ნ. 1. შეკვრა.
- შეხვეწა ნ. ხვეწნა.
- შეხვრება ნ. შესმა.
- შეხიზვნა ნ. თავის შეფარება.
- შეხლა ნ. 2. შეტაკება.
- შეხლა-შემოხლა ნ. 1. ჩხუბი.
- 1. შეხმატკიბილება ნ. ერთსულოვნება.
- 2. შეხმატკიბილება ნ. შეგუება.
- 8. შეხმატკიბილება ნ. 5. შეთანხმება.
- 4. შეხმატკიბილება (მუს.), ხმების შეწყობა, ხმების შეხამება.

შეხმატკიბილებულად ნ. სიყვარული. შეხმატკიბილებული ნ. ხმაშეწყობილი. შეხმოვანება ნ. თანაბგეროვნება.

- 1. შეხორცება (კრილობისა), მოშუშება, პირის შეკვრა, დანაწიბურება, კილის დასხმა (კრილობას კილი დაეხსა), გამოთლება.
- 2. შეხორცება ნ. შერბრა.
- შეხორცვალება ნ. 2. გაერთიანება.
- შეხოცვა ნ. მოწმენდა.
- შეხრაპუნება ნ. 2. ღრღნა.
- შეხსენება ნ. მოგონება.
- შეხტობა ნ. 2. ამხედრება.
- შესუთვა, სულთქმა ბრ არის.

შეხვეული (პატი, დახვეული), დახ-
შელო. შეკრული, სელის შეხვეთელი,
შიმიე, სელის შემეხვებელი, ბული.

პაპანაქება, ბული დვას.

რ. ე რ ი ს თ.

შეხურება ნ. დატუქსვა.

შეჭაერება ნ. 2. სიძულელი.

შეჭახება ნ. 2. შეტაკება.

შეჭაუყება ნ. შეკრება.

1. შეჭდომა ნ. 2. დაცლება.

2. შეჭდომა ნ. ჩაყება.

მ. შეჭდომა ნ. შესდლომა.

4. შეჭდომა ნ. დაჭდომა.

1. შეჭერება რ. 1. გაგება.

2. შეჭერება ნ. შემოწმება.

მ. შეჭერება ნ. 1. შეწუხება.

შეჭერებული ნ. მუქი.

შეჭვარება ნ. აღრევა.

შეჭიბრება ნ. გაჯიბრება.

შეჭუფთება ნ. კეჭირი.

1. შეჭლანვა ნ. სახელდახელოდ გაყე-
თება.

2. შეჭლანვა ნ. გაყეთება.

1. შეჭფერის ნ. ქშენის.

2. შეჭფერის ნ. ქმართება.

შეჭყვეს თავი ნ. შესვლა.

შეჭხარის ნ. შეფოფინება.

1. შევაი ნ. ზვაი.

2. შევაი ნ. თოვლი.

1. შევაი ნ. შიტოვება.

2. შევაი ნ. მხიარულება.

შევაი იგრძნო ნ. დამშვიდება.

შევაის მიცემა ნ. 1. რგება.

შევაი-ლხენა ნ. მხიარულება.

1. შეველა ნ. 1. განთავისუფლება.

2. შეველა ნ. 1. რგება.

3. შეველა ნ. ხელის შეწყობა.

4. შეველა ნ. 1. ხსნა.

შველი ნ. არჩვი.

შვენება ნ. ქშენის.

შვეული, სანაქავი (კალატოზის თარა-
ზოს ჩაწარი).

1. შვერა ნ. გადავარდნა.

2. შვერა ნ. გაწოდება.

შვერი ნ. საფეხური.

შვერილი ნ. გამონაშვერი.

შვიდეულად ნ. შვიდჭერ.

შვიდეული ნ. კვირა.

შვიდჭერ, ერთი შვიდად, შვიდეულად.

შვიდად აუვანილი ნ. ნაშვილევი.

შვილდანი ნ. ხევი.

შვილის ყოლა ნ. მოშობიარება.

შვილიშვილი, ბალიში.

შვილიშვილის შვილი, ბაღ-შიშვილი.

შვილობილი ნ. ნაშვილევი.

შვრომა ნ. კეთება.

შთაბეჭდილებიანი, გულში ჩაბტანი.

შთავონებული ნ. ზეშთავონებული.

შთამბეჭდველი, შთამბეჭდავი, შთა-

ბეჭდილების მომხდენი, გავლენიანი,

შთამავონებელი, ჩამავონებელი, ბევრის

შთქმელი, მომასწავებელი.

შთამომავლობა ნ. ჩამომავლობა.

შთავონება ნ. ჩავონება.

შთანთქმა ნ. კამა.

შთობა ნ. დახარობა.

შიბაქად თლა ნ. ხარატება.

1. შიბი ნ. გულქანდა.

2. შიბი ნ. ძეწვეი.

შიგ ნ. შიგნით.

შიგადაშიგ ნ. აქა-იქ.

1. შიგანი ნ. 1. შიგნეული.

2. შიგანი ნ. ჭივარი.

შიგაშიგ ნ. შუაშიგნი.

1. შიგნეული, შიგნეულობა, შიგანი,

შინაგნობა, შიდა ნაწილი.

2. შიგნეული ნ. ჭივარი.

შიგნეულობა ნ. 1. შიგნეული.

შიგვნი, გამოშოგვნი, გამოფატვრა, გამო-

ფაშვა (გოქისა, ძროხისა და მისთ.),

(კაცლისა) დაქუცვა, (თევზისა, ქათმისა

და სხვ.) წელა, გამოწულა, გამოწულა.

შიგნით, შიგნიშიგან, შიგ, სიღრმეში,

კაკალ გულში.

(ეპარს) რომ მიეწეოდი, თუშტოს შიგ

კაკალ გულში ვკრავდი.

დ. ე რ ი ს თ.

შიგნითი ნ. შინაგანი.

შიგ ცხენი გაქენდება ნ. დიდი.

შიდა ნ. შინაგანი.

შიდა ნაწილი ნ. 1. შიგნეული.

შიება ნ. შიმშილი.

შოთი ნ. ძაფი.

შეკრიკი, შათირი, შულტა, ფაიკი, პაიკი, მსრბოლი, მალე მსრბოლი, იფრინდა (სწრაფადმავალა შეკრიკი --- ს ა ბ ა). იჭვრიკი, გზირი, მაწვევარი, ჩათარი, მკპატრე. მაწვეერი, მაცნე, ჩარჩი, ნ. აგრეთვე შემტყობინებელი.

მეორე დღეს მაწვეერები... მოედენენ ყარამანის მოყვრებს, ნათესაუებს.

დ. შენგ.

შილა. ყუმაჩი, წითელი ლეინი, სეჩანგი.

შილდანი ნ. 2. დედა.

შილთახი. ნ ცალი.

შილი ნ. მახლის ცალი.

შილინგი ნ. 1. ცვლა.

შილიფად ნ. შიშველი.

შიმალი ნ. ტყე.

შიმელა ნ. ხე.

შიმშა ნ. სახაზავი.

შიმშილი (შიმშილობს). დამშევა (დანიშვა). შიება (მშია). შიმშილით კუჭის აწვა (შიმშილით კუჭი აეწვა). მოშიება, წაყმელა, გული მეწრეტება (შიმშილისაგან). გულის კოუზთან მწიწნის (შიმშილისაგან). მოძვ. სიყმელი.

იყო სიყმილი ძლიერი მას სთუელსა. ო თ ხ.

სან მაძლრად ყოფნა შთის ყურედ. ბევრი შიში და სიყმილი.

ვ ა ე ა.

შიმშილით კუჭი უხმება ნ. ღარიბი.

შიმშილით კუჭის აწვა ნ. შ-მშილი

შიმშილისაგან სული სძვრება ნ. მში-კრა.

შიმშილისაგან სულს დაფავს ნ. მში-კრა.

შიმშილობა, უბურობა.

შინ, შინა. თავისთან, სახლში.

გლენხაკი მიდიოდა.

ტყიდან სოფლად შინა,

მოკამაგირე თან ახლდა, მოუძლოდა წინა.

ა კ ა კ ბ.

1. შინა ნ. შინ.

2. შინა ნ. შინაგანი.

შინაარსი ნ. 2. არსი.

შინაგანი, შიდა; შინა, შიგნითა.

შინაგნობა ნ. 1. შიგნეული.

შინაკაცი ნ. მოსამსახურე.

შინამოსამსახურე ნ. მოსამსახურე.

შინაობა ნ. ოჯახი.

შინ არ მეჯდომება ნ. შინ გული არ მიძლებს.

1. შინაური, გაშინაურებული, თავისიანი. ახლობელი. მახლობელი. შესული კაცი.

ენც არა სწაელობს... არ ჰყვარებია მშობლები. არც ძმა, არც თავისიანი.

შ. მღვიმ.

2. შინაური ნ. მოსამსახურე.

შინაური ცხოველი ნ. საქონელი.

შინაურობა, თავისიანები.

შინაუმანი ნ. მოსამსახურე.

შინ გული არ მიდგება ნ. შინ გული არ მიძლებს.

შინ გული არ მიჩრდება ნ. შინ გული არ მიძლებს.

შინ გული არ მიძლებს, შინ გული არ მიდგება, შინ გული არ მიჩრდება, შინ არ მეჯდომება.

შინ ჯდომა, კერაზე ჯდომა, შინ ყოფნა.

კარგ მეომარს არ შეშვენის კერაზე ჯდომა. როცა ხალხი გასაჰვირშია.

ვ. ბარნ.

შინდნარი ნ. ტყე.

შინება ნ. 2. ზარი.

შინ ნაკეთი. შინ ნახელავი, შინ ნაწარმი.

შინ ყოფნა ნ. შინ ჯდომა.

შიპი ნ. 2. შრე.

1. შირა ნ. შართი.

2. შირა ნ. 1. წვენი.

შირბახტი, გუნთუჭი, ქუნჭუტი, სესამი.

შირიში, შარდის კენჭი, კენჭოვანი და ავალება (თირკმლის კენჭოვანი დაავადება).

შიშაჯანღლი ნ. შეშინებულა.

შიშავი ნ. ცხვარი.

შიშველი, ტუტეული, მოტიტკლებელი, მოშოშვლებელი, მოშალიფებელი, მოლელი. შიშველ-ტიტველი, გაშიშვლებელი, ტიტლიკანი, ჩაუცმელი, გახლილი, ტანთხაუცმელი, დეფიშობილა, გაღლილი, გადაღლილი, გელგადაღლილი, ღილჩახსნილი, გაფარღილებული, შილიფად. დარღლინა, გახსნილი (გახსნილი საკინძი). პერანგის ამარა.

ლილჩახსნილი საამბობლად ჩაჯდა. მხარნი ამოყარნა.

შოთა.

ჩაშდენიმე სულა საქონელი ბღაეით ამოდ დახეტიალობდა... მოტიტკლებულ მინდორზე.

ნ. ლოპ.

(მოქალაქეებს) უყვართ მოშილიფებუ-ლი ხალათები, ღილშეხსნილი პერანგები და სიმშვიდე ყველაფერს ურჩევენიათ. ს. კლდ.

შიშველ-ტიტველი ნ. შიშველი.

შიშთვილი ნ. თოკი.

1. შიში ნ. 2. ზარი.

2. შიში ნ. საშიშროება.

შიშით შეპყრობილი ნ. შეშინებული.

შიშინი, შიშინი, შიხილი, ფრიფინი.

(გოგირდმა) დაიწყო ფრიფინი და მყარალი სუნი აუშვა.

შ. არაგვი.

შიშისაგან გული გადამიქანდა ნ. 2. ზარი.

შიშისაგან სული მელეოდა ნ. 2. ზარი.

შიშისზარი ნ. 2. ზარი.

შიშლიგი ნ. გასამრჯელო.

შიშნაჭამი ნ. შეშინებული.

შიშნული ნ. შეშინებული.

შიშნულობა ნ. 2. ზარი.

შიშობა ნ. ფრთხილობა.

შიშხანი ნ. შიშინი.

1. შლა, გაშლა, გადაშლა. ფენა, დაფენა, გაფენა, მოფენა, დაგენა (თევისა,

ხალიჩისა და სხვ.), გაწყობა (სუფრისა), ჩაშლა (თავთავისა კალოზე), მოყრა, მობნევა (თევისა, ბალახისა და სხვ.), (ფართოდ გაშლა) ფარფარი.

შ-ნ ხარ საესება ყოველთა, აკვავსებ მზეებზე ფენითა.

შოთა.

2. შლა, გახსნა, ზაეება, გაზაეება, გაქნა. ნ. გრეთე 1. შეზაეება.

8. შლა, ყაღალა, ყაღალის დაღება, დაყაღალება, აკრძალვა, აღკვეთა, დახუთვა, შებოკვა, შებორკვა, შეკოკვა, მოსპობა, შეკვრა (ხელ-ფეხის შეკვრა).

4. შლა, დაშლა, (ხალხი დაშალა), დაფანტვა (ბრბო დაიფანტა), აქეთ-იქით წასვლა, წასვლა-წამოსვლა (წაიღ-წამოვიდნენ).

5. შლა, დაშლევინება, გადათქმევინება, ხელის აღებინება.

6. შლა, ჩაშლა, ჩაფუშვა, ჩაყარნა, ჩაფლავება (საქისა), ჩაღურის წყალი დალია.

7. შლა, დაშლა, ფენებად დაყოფა, განსრევა, შრებად დაშლა, დაშაშვრა.

ცა დაიშაშრა და უჯრედებად დაიყო. შ. არაგვი.

8. შლა, ხელის შვლა, დაბრკოლება. შეფერხება, ხელი მოეცარა, ხელის დაცარვა, გადაღობება (დაბრკოლებებისა).

9. შლა, გაშლა, აფრიალება, ფრიალი, ბორჩილი, ბორჩილება, ყაფი, ფარფარი (ქარი დროშას აფარფარებდა), ღივლივი.

10. შლა, გაშლა, გადაშლა, შლილი, გაფურჩქვნა, ღვივილი, აკვავილება, აკვავება, გაფოთლა, შეფოთლა, ფოთლით შემოსვა, აწეწება, შეფურცლა, აბიბინება, ყვავილებით მორთვა, ყვავილებით შემკობა.

ვის უნახავს ის ედემი შლილი.

ოლია.

სადაც მისი ედემის ვარდი ღუღოდა... ა. უაზბ.

11. შლა, დაშლა, დარღვევა, აშლა, დახსნა.

12. შლა, წაშლა, გადახახვა, ხახის გაღობა, გახხანა.

13. შლა, გაშლა, ფურცლა, გადაურცლა (წიგნისა).

14. შლა, გავრცობა, განფანა, გავრცელება. გააბევა, გაკვიმვა, გადაკვიმვა (ჩემი სამშობლო ორ ზღვას შუა გადაკვიმული), გადაშლა (თვალწინ შარავნა იყო გადამოლილი), სვლა (გზა ტყეს მიხედვას), კლანა (აღინარე ჩრდილოეთისკენ მიიქლავება), გაგრძელება (ტყე მთებამდე ვრძელდება).

ტყვარი გაიძაბა ვიწრო, სვეულს ხეობანჯღ.

ა. ყ ა ზ ბ.

15. შლა, ჩაბოშლა, ჩამოქცევა, ჩამოყრა, ჩაბოშვავევა, ჩაბოხლღლევა. ჩაბოხვავევა, მოწყვეტა, მოგლეჯა, დასგრევა, ჩაბონგრევა, დახსლღლევა, მოწყდოდა, ჩაშროლა, მოხსლიტა (მიწისა, მთისა და სხვ.).

16. შლა, გაშლა (მუშაობისა, საქმიანობისა და სხვ.), გაფართოება, გაჩაღება, განვიფარება, გააღიერება, ზრდა, მატება.

17. შლა, გაშლა გასავსავევა (ხელბოსა).

18. შლა, გაშლა (მოღუნულისა), გასწორება, გამართვა (წელში გაიმართა).

19. შლა, დაშლა, ნგრევა, რღვევა, ჩამოშლა, პირის აბრთვეა (ოჯახს პირი აერთო).

20. შლა ნ. გაუქმება.

21. შლა ნ. 3. გაფუქება.

22. შლა, გაშლა, გახსნა, დაცარვა, გაგრავენა (დახვეულისა).

23. შლა, გაშლა, გართობა.

24. შლა, გაშლა, გაწევა (ხელ-ფეხისა საცეკვოდ), თარხხვა (ხელებისა).

25. შლა, გაშლა (ქაღალდისა), მკითხაობა.

26. შლა, გაშლა, გამართვა (ფრთებოსა გასაფრენად).

27. შლა, მოშლა, მოწყვეტა (ფეხშიშობის ნაადრევად შეწყვეტა).

28. შლა (წვრილ-წვრილ ძაფებად შლა ქსრილისა), ძენძევა (ქსოვილი იძენძება). შლაში ნ. ქეწვა.

შლაჰანი ნ. ტყაჰანი.

შლაჰუნი ნ. სიარული.

შლეგი ნ. უგუნური.

შლორი ნ. უინული.

შლუ ნ. უგუნური.

შმაგი ნ. უგუნური.

შმაგობა ნ. გამაგება.

1. შნო ნ. 2. და 3. სარისტა.

2. შნო ნ. 3. უნარი.

1. შნოიანი ნ. კობტა.

2. შნოიანი ნ. სანდომიანი.

შობა ნ. მომშობიარება.

შობილი ნ. დაბადებული.

1. შოვნა ნ. მონახვა.

2. შოვნა ნ. შექენა.

შოთი ნ. 1. პური.

შოლარი ნ. ყინული.

შოლდო ნ. ლერწამი.

შოლტი, მათრახი, ტავანიცი, ლახტი, ჩალიჩი, ჩელტი.

რა ესე ესმა ავთანდილს ლაღსა, ბუნება-ზეარსსა, ადგა და ლახტი აიღო. — რა ტურთა რამე მხნე არსა?

შოთა.

ურემი მისღვეს ურემსა.

შოლტების ტლაშა-ტლუშია.

რ. გ რ ის თ.

შორვა ნ. ფაფა.

შორენეცი ნ. ქაშანური.

შორიახლო ნ. ახლო.

შორიშორს განლაგებული ნ. მეჩხერი.

შორის ნ. შუა.

1. შორს, მოშორებით, გადაიარგულში, ღიდ მანძილზე.

2. შორს ნ. 4. გვერდზე.
 შორს დაკვერა ნ. 2. უარის თქმა.
 შორსმკვერეთი ნ. ფრთხილი.
 შორსმკვერეტელობა ნ. გათვალისწინება.

შორსუკვერები ნ. წინდაუხეუაღი.
 შორშორი ნ. მხალი.
 შოშია, შრომანი, შარტია.
 შრატბი, წაქი, სველი.

1. შრე, ფენა.
 2. შრე, შიპა.
 შრეებად დაშლა ნ. 8. შლა.
 შრეებიანი ნ. ფენად-ფენადი.
 შრეოვანი ნ. ფენად-ფენადი.
 შრეტა ნ. ქრობა.
 შრეული ნ. ფენად-ფენადი.
 შრეში, ბუბკო, ფარფღვა.
 შრიალი ნ. ფაჩუნი.
 შრობა ნ. დაეურება.

1. შრომა, დაშვრომა, მუშაობა, გარჯილობა, გარჯა, ჭაფა, შრომა-ჭაფა, რუდუნი, ღვაწლი (ამ საქმეში დიდი ღვაწლი მიუძღვის), ზრუნვა, ამაგი, მოღვაწეობა, დაშრომა, ხელის გამოღება (ხელის გამოღებას არასდროს არ დაიზარებს), ოფლში იწურება, ს. ა. ს. ხლაფორთი.

მძიმე უღელი მე მიწვევია...
 ამღენი ჭაფა გამოწვევა
 ილია.

2. შრომა ნ. ნაშრომი.
 შრომატევადი ნ. დიდი.
 შრომა-გარჯით მიღებული ნ. ნაამა-გარი.

შრომა-გარჯით მოპოვებული ნ. ნაამა-გარი.

შრომა-ჭაფა ნ. შრომა.
 შრომით თავის გატანა ნ. გზის გა-
 ქაფვა.

შრომითი გამასწორებელი კოლონია ნ.
 სატუსალო.

შრომისმოყვარე ნ. ბეჭითი.
 შრომანი ნ. შოშია.
 შტამბი ნ. ლერო.
 შტახსი ნ. მური.

1. შტერი ნ. გონებაჩლუნგი.
 2. შტერი, ყეყეჩი, ლენჩი, აბუტერი, ბოთე, გამოყრუებული, ცეტი, ჩერჩეტი, ბენტერა, აბლაი, აფრაკი (ჭკუაზე აფრაკად ზომ არა ხარ?), ატაცებული, სულელი, აკარაკი, მტენარი სულელი, გამო-სულელებული, მოსულელი, კომბლე-რეგენი, ტუბუცი, ტეტერი, ტურტუ-
 ნა, ყერყეტი, ხეტი, მჩატე კუვისა (გონე-ბისა), კეუათხელი, კეუანაქელი, კეუ-სესტი, კეუამოლე; კეუასთან მწყრალი კეუაზე აწეული, კეუაზე აფრაკად არის, უტენიო, ხეკრია, ლაყე, ლაყე თავი, აჯლია, უქრის, თეში ბზე უყროა, მწყრე-ბი უფრენენ, გამოტენიებული, გამოთაყ-ვანებული. გამოჩერჩეტებული, გამოყე-ყენებული, გამოლაყებული, გონაყლა-ღეთის გლახა, სალოსი, ნ. აგრეთვე გო-ნებაჩლუნგი, 1. უნიჭო. მოუაზრებელი.

ათასჯერ მითქვამს, ნუ ხარ ლენჩი-თქვა
 ლ. კ. ლ.

3. შტერი ნ. დოყლაპია.
 შტო ნ. ტოტი.
 შტოგანფენილი ნ. განფენილი.
 შტოებიანი ნ. განფენილი.
 შტოხშირი ნ. განფენილი.

1. შუა ნ. 1. საშუალო.
 2. შუა, შორის.
 3. შუა ნ. შუაში.
 4. შუა, შუათანა.
 5. შუა (შუა ზათხელი). შუა ალაგი,
 გული (ქართლის გული).

1. შუათანა ნ. 2. საშუალო.
 2. შუათანა ნ. 4. შუა.
 შუა ალაგას ნ. შუაში.
 შუა ალაგი ნ. 5. შუა.
 შუაგული ნ. ბირთვი.
 შუაგულში ნ. შუაში.
 შუადება ნ. ჩაფენა.

1. შუაზე ნ. ორად.
 2. შუაზე ნ. შუაში.
 შუაზე გაყოფა ნ. 1. განაწილება.
 შუათანა ნ. 3. შუა.
 1. შუაკაცი ნ. მაქა(ნ)კალი.

- 2. შუაკაცი ნ. 2. დალალი.
- 1. შუამავალი ნ. 2. დალალი.
- 2. შუამავალი ნ. მაქა(ნ)კალი.
- შუამავლობა ნ. შუამდგომლობა.
- შუამდგომლობა, შუამავლობა, მე-
ოხება.

- შუამოსართავი ნ. ქარშიკი.
- შუანი ნ. ეშვი.
- შუაში, შუა, შუაგულში, შუაზე, შუა
აღაგას.
- შუაშრისი, შიგაშიგი, ნაფენობა, ჩანა-
ფენი.
- შუა ხორცად უოფნა ნ. ღარიბი.
- შუხი, ხელშუბი, შუბნაჯახი, ლახვარი,
აკინაკი, ანკინაკი, (კ)ოროლი, სათხელი,
ზუფანა, აღმანი.

...ამხედრდით ცხენოსანი და განპმზა-
დეთ თვალთა მიერ თქვენთა, წარმო-
ილეთ პოროლები, შთაიკეთ კური თქვენი.
ღ ა ბ.

- შუბღვარცხილი ნ. უსირცხვილო.
- შუბლის გახსნა ნ. მხიარულება.
- შუბლის გახსნის ნ. გამხიარულება.
- შუბლის შეკრა ნ. მოლუშვა.
- შუბლისძაფვაწვეტილი ნ. უსირცხ-
ვილო.
- შუბლმაგარი ნ. გონებაჩლუნგო:
- 1. შუბლშეკრული ნ. კუსტი.
- 2. შუბლშეკრული ნ. მოწყენილი.
- შუბლშეკრულობა ნ. 2. მოლუშვა.
- შუბნაჯახი ნ. ტაბარი.
- შუდაშუ, რიგრიგობით, შენაცვლებით,
მორიგეობით.

- 1. შუვილი ნ. ეუვილი.
- 2. შუვილი ნ. 2. რაკრაკი.
- შუილი ნ. 3. შხუილი:
- შუკა, შესახვევი (ქუჩისა).
- შუკის პირად გაღმა-გამოღმა მოსახლე-
ები იღგენ.

- შუკუნი ნ. ხერტილი.
- შულდაკი ნ. ჩანთა.
- შულო (ჭაფისა, ნართისა), ჩანჩუხი,

ა კ ა კ ი.

ბოკელი, გაბმა, ხანგალი, ერთი გაბმა,
ერთი ამოხვევა.

ბაბალემ ჩიბიდან ამოიღო ერთი გაბმა
აბრეშუმი და მხართო კენინასა.

ო ლ ი ა.

- შულო უველი ნ. უველი.
- შულტა ნ. შიკრიკი.
- 1. შუში ნ. 3. ნამდელი.
- 2. შუში ნ. ღვინო.
- 1. შუნი ნ. არჩვი.
- 2. შუნი ნ. დედალი ცხოველი.
- შურდულივით ნ. სწრაფად.
- შურვა ნ. დაზოგვა.
- შურთი ნ. წუნი.
- შურთხი ნ. ინდაური.

შურიანი, შურიანი თვალი, მეშურნე,
მოშურნე, ხარბი, ხარბი თვალი, მოჭიბ-
რე, ღვარდიანი, სხვის ქონებაზე თვალი
უქირავს, თავისას ყბითა კამს, სხვი-
სას — თვალთ, შურს, თვალეები ებრი-
ცება.

შენს მტერსა და მოშურნეს დაუდგეს
თვალიო.

ა კ ა კ ი.

- შურისგება ნ. შურისძიება.
- შურისკვირა, მსგეფსი.
- შურის მაძიებელი ნ. 2. მოსისხლე.
- შურისძიება, შურისგება, სისხლის აღე-
ბა, ჯიბრი, ნაცვალგება. დამკლის უფლე-
ბა, მართება, მესისხლეობა, სისხლით
სისხლის აღება, სისხლის ძიება.

...ევერენ დაგძრახავს,
რომ გულს გიკლავდეს დამკლის უფ-
ლება.

ა კ ა კ ი.

- შურს ნ. შურიანი.
- შუფრა ნ. 13. პირი.
- შუქი ნ. სხივი.
- შუქის მოფენა ნ. გამოვლინება.
- შუქმონავანი ნ. ბადრი მთვარე.
- შუქმფენი ნ. გასხივოსნებულო,
- შუქმფინარი
- შუქმფინარი ნ. გასხივოსნებულო.

შექვევარსკვლავი ნ. ცთომილი.

1. შულლი ნ. მტრობა.

2. შულლი ნ. ჩხუბი.

შულლის დათესვა, უთანხმოების ჩამოგდება, წყლის ამღვრევა, მტრობის გაჩაღება, მტრობის გაღვივება, ამტერება, მტრობა-შური, მტრობა-ქიშპობა, მანქანების მოწყობა, ენის მიტანა.

მოხუცმა... წარმოთქვა: ღმერთო... მშვიდობა დაამყარე... დაუსრულებელ მტრობა-ქიშპობას ბოლო მოუღე.

უ ი ა რ.

ღარწმენდი, რასაც გიამბობ, არ მომდის მტრობა-შურითა

შ. მ ღ ვ.

შუშა, მინა, ქიქა.

იაგუნდი ეგრეცა სჯობს, ათასჯერმცა მინა მინდა.

შ ო თ ა.

თვალეზი ცეცხლისა უსხდა, კბილეზი ჰქონდა მინისა.

ვ ა ე ა.

შუშაბანდი ნ. ტალანი.

შუშპარი ნ. ცეკვა.

შუშტაკი ნ. უმარული.

შუსტრუკანა ნ. ქარაფშეტა.

შუსუბრიქა ნ. ზარმაცო.

1. შუშხვა ნ. დაწვა.

2. შუშხვა (ცინიქარი ხელეზს შუშხავს),

შხუნვა, სუსხვა, ხოქვა,

შუშხუნა (სასმელი), პირშუშხა, მარა-ხოში, ხონხორა.

1. შფოივა ნ. გაშმაგება.

2. შფოთვა ნ. ხეთქება.

1. შფოთი ნ. ამბობება.

2. შფოთი ნ. ჩხუბი.

შფოთიანი ნ. მოჩხუბარი.

შფოთიერი ნ. მოუსვენარი.

შფოთის ამტები ნ. მოჩხუბარი.

შფოთის თავი ნ. მოჩხუბარი.

შხამად შეგერგოს ნ. არამი იყოს;

შხამანოკო ნ. სოკო.

1. შხამი, სამსალა, გესლი, საწამლავი.

2. შხამი, (გ ა დ ა ტ.) ბალაში, სიმწარე, გესლი.

ახალწლის გოზინაეში ნუ ჩაურევთ სიმწარეს ბალამისას.

ი ლ ი ა.

აეთანდილ იტყვის: „მოამკლავ სოფლისა მე სამსალამა“.

შ ო თ ა.

შხამი ნ. თავსხმა.

შხაჟნი, თქაფანი, დგაფუნი, ტლამუნი, ჩქაფუნი (მდინარისა), თქაფუნი (ის-მოლა წყლის თქაფუნი), შხამი.

შხაჟუნა წვიმა ნ. თავსხმა.

1. შხეფება ნ. პკურება.

2. შხეფება ნ. ჩქეფა.

შხეფი ნ. წუნწკლები.

შხივი ნ. ჩანჩქერი.

შხიფი, ნ. ჩქერი.

შხივილი ნ. შიშინი.

1. შხულიი ნ. მიმდინარეობა.

2. შხულიი ნ. ბერვა.

3. შხულიი, შუილი, ბუბუნი (ყურისა).

შხუნვა ნ. შუშხვა.

ჩ

ჩააფრინდა ნ. 2. მივარდა.

1. ჩაბალახი ნ. ბაშულლი.

2. ჩაბალახი ნ. ჩაჩქანი.

ჩაბარდა პატრონს ნ. მოკვდა.

ჩაბარდახი ნ. თასი.

ჩაბასილება ნ. ცემა.

ჩაბახური ნ. წყალსატუმბი.

ჩაბეუვა ნ. 1. ცემა.

ჩაბერვა ნ. მესტევა.

1. ჩაბეკვა ნ. გამაგრება.

2. ჩაბეკვა, ქსოვა.

ჩაბჯევა ნ. მოზრა.

ჩაბმა ნ. 2. ჩარევა.

ჩაბმული ნ. დაბანდებული.

ჩაბნევა, ჩაყრა.

ჩაბოკვა ნ. დაუფლება.

1. ჩაბურიება ნ. 2. მივარდნა.

2. ჩაბურიება ნ. ტიტალი.

31. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

- 1. ჩაბრაზვა ნ. შესმა.
- 2. ჩაბრაზვა ნ. კამა.
- ჩაბრულება ნ. სიმთვარლე.
- 1. ჩაბუბვნა, შეფუთნა, მოფუთნა (დელამ ბავშვი შალით მოფუთნა), თბილად ჩაცმა, თბილებში გახვევა, თბილად გახვევა (საბანში, ნაბადში და სხვ.).
- 2. ჩაბუბვნა ნ. 1. ცემა.
- ჩაბუგვა ნ. 5. წვა.
- ჩაბუფული ნ. ღარიბი.
- ჩაბუღებული ნ. დამკვიდრებული.
- ჩაბუღებულება ნ. სწრაფად.
- 1. ჩაბუბუფებული ნ. მთვარალი.
- 2. ჩაბუბუფებული ნ. ჩაფაშრული.
- ჩაბურვა ნ. დაფარება.
- ჩაბლაუქება ნ. ბლუჭვა.
- 1. ჩაგდება ნ. გადიდება
- 2. ჩაგდება ნ. 2. ჩარევა.
- 3. ჩაგდება ნ. ჩასმა.
- 1. ჩაგება (მახვილისა).
- 2. ჩაგება ნ. ჩაფენა.
- ჩაგემრიელება ნ. პირის ჩატკბარუნება.
- ჩაგვრა, დაჩაგვრა, შევიწროება, დათრგუნვა, დაბეჩავება, თავის კეუაზე ატარებს, დაბრიყვება, დაჩოლფოთება, ვივავალახს დაყარის, ვიი-ვავალახს დააწეუს. შვიი დღის დაყრა, დღეს უმწარებს, სიციცხლეს უმწარებს, სისხლის გაშრობა (სისხლს უშრობს), დაბალი ღობე (დაბალ ღობედ მიანინია), ჭაბნა, დაჭაბნა, დევნა, მუხრუქის მოჭერა, ხელში ჩაჭერა (ხელში ჰყავს მაგრად ჩაჭერილი), კისრის მოგარება, მოშობა, მოხრჩობა, ჰეპირება, გათელვა, ფეხქვეშ გათელვა, გაქელვა, მიწასთან გასწორება, გასრესა, დამძლავრება, ხშობა, სულის ამოხდა. სულს აძრობს, ოფლს აწურავინებს, წელს აწვეტიინებს, ტყავის გაძრობა (ტყავს აძრობს), ნემსის ყუნწში გაძერება, ყვლეფა, მორჩილებაში ყოლა, დაძაბუნება. გასაქანს არ აძლევს, დამონება, დამონავება, უღლს დადგმა, ჩამწარება, სიცოცხლის ჩამწარება, ჩამსამება, წუთისოფლის ჩამსამება (წუთისოფელი ჩაუშხამა), ჭანის გაგდებინება, წელის ათრეინება (მეიტრს მტრთ მუშაობით წელს

ათრეინებს), სიქას აცლის (მუშაობით), სიქას აგდებინებს, ყვლეფა (ძველად მამასახლისები სოფლად მოსახლეობას ყვლეფდნენ). ნ. აგრეთვე ტანჯვა და 1. წვალება.

უღელზე კიდევ უღელს დაგვადამენ
ა კ ა კ ი.

ჩემი გასრესა რომ მოინდომე, დავით, არ იცოდი, მეც სამაგიეროს გადავიხდიდი?

ე. ნ ი ნ ო შ.

მრავალს უხაროდა ამ კაცის დაცემა და მიწასთან გასწორება.

ლ. ა რ დ ა ზ.

გათრთხილდებიან... კაცად ჩაგვაგდებენ, თორემ თემის აგრე დაჩოლფოთებაც ხომ არ იქნება?

ა. ყ ა ზ ბ.

ჩაგმანვა ნ. ჩაწკობა.

- 1. ჩაგოდრებული ნ. ახმახი.
- 2. ჩაგოდრებული ნ. 3. სრული.

ჩაგონება (ჩააგონა), შეგონება, გონებაში ჩანერგვა, გულის ხმაში ჩაგდება. განზრახვინება, შეგნებინება (შეაგნებინა), დარწმუნება (დაარწმუნა), დაჭერება (დააჭერა), ჩაეცევა (თავში მაგრად ჩაუეცევა), შესმენა (შეასმენა), თვალების ახელა (თვალები აუხილა), ჩანერგვა (გულში, გონებაში ჩაუნერგა), შთაგონება, მიხედრება (მიახედრება). ნ. აგრეთვე დაროგება.

შთაგონებდენ კაცთა სიყვარულა, ძმობას, ერთობას, თავისუფლებას
ი ლ ი ა.

- ჩაგონებული ნ. ნაკარანახევი.
- ჩაგორება ნ. დავორება.
- ჩაგორული ნ. 2. მონა.
- ჩადა ნ. გვიმრა.
- ჩადალი ნ. ზვინი
- 1: ჩადგმა ნ. 2. ჩასმა.
- 2. ჩადგმა ნ. დაკერება.
- 3. ჩადგმა ნ. 4. ჩაშვება.

- 1. ჩაღვლია ნ. დამშვიდება.
- 2. ჩაღვლია (რძისა ძუძუსი), წყურა, მოსვლა.
- 3. ჩაღვლია (სამსახურსი), გამწესება, თანამდებობაზე.
- 1. ჩაღება ნ. ჩასპა.
- 2. ჩაღება ნ. ჩაფენა.
- 3. ჩაღება ნ. 1. მოთაესება.
- 1. ჩაღება, ჩაწყობა, შეღება.
- ჩაღენა ნ. კეთება.
- ჩაღენილი ნ. შესრულებული.
- ჩაღრი, აჭილა, თერისტრო, მოსაბურავი, საბურავი.

აჭილითა მოიბურა ტანი, პირი.
შ ო თ ა.

- ჩაღრეკა ნ. შეზნეკა.
- ჩაღუნა ნ. გვიძრა.
- 1. ჩავარდნა ნ. დამშვიდება
- 2. ჩავარდნა ნ. 6. შლა.
- 3. ჩავარდნა, ჩაქცევა, ჩაწოლა
- 4. ჩავარდნა ნ. 2. ჩარევა.
- 5. ჩავარდნა, ჩაფლობა, ეშვება (ტა-
ლახში, თოვლში, ქაობში).
- 6. ჩავარდნა (ტყვედ), დატყვევება.
- 7. ჩავარდნა (საქმისა), (ჩაფუშვა), ჩაშ-
ლა, მარცხი, ჩამორჩენა.
- 8. ჩავარდნა (კუდაში, გონებაში), გონს
მოსვლა, დაკვიანება.
- 9. ჩავარდნა (ვალბენი), დავალიანება.
- 10. ჩავარდნა (ენისა), მეტყველების
დაკარგვა.
- ჩავლება ნ. 4. ელება.
- ჩაველა ნ. ზელა.
- ჩავენა ნ. 1. ტეპენა.
- ჩავერგნა ნ. ჩატეპენა.
- 1. ჩაზნეკა ნ. შეზნეკა.
- 2. ჩაზნეკა ნ. ჩაჯდომა.
- ჩაზრდნ ნ. შეზრდა.
- ჩათალი ნ. ორკაპი.
- ჩათეთქილი ნ. ფერწასული.
- ჩათესილი ნ. დამკვიდრებული.
- ჩათესლილი ნ. დამკვიდრებული.
- ჩათვლიერება ნ. ჩაკითხვა.
- 1. ჩათვლა ნ. აღიარება.
- 2. ჩათვლა ნ. გაბრა.

- 8. ჩათვლა, ჩარიცხვა (სამეცნიერო ხა-
ზოგადობაში ჩაირიცხა), მოძე. შე-
რაცხვა (წმინდანთა შორის შერაცხვა).
- ჩათვლება ნ. თვლება.
- 1. ჩათვლით, ჩამარცვლით (კითხვა)
- 2. ჩათვლით, ჩარიცხვით, ჩატანებით,
ჩართვით, ამიანად.
- ჩათლახი ნ. ცული.
- ჩათრევა ნ. 2. ჩარევა.
- 1. ჩათრეული ნ. დაბანდებული.
- 2. ჩათრეული ნ. მონაწილე.
- 1. ჩათუთქვა ნ. დალბობა.
- 2. ჩათუთქვა ნ. უსიამოვნება.
- ჩაის საწურავი ნ. საწურავი.
- ჩაიღრძო ნ. მოკვდა.

1. ჩაიღურის წყალი დალია, კირი
მოგვამა, წალი და უჯარე კაკალი ეს
საქმე წასულია (უმიდლოჲ ამ საქმეს
აღარაფერი ეშველება.

- 2. ჩაიღურის წყალი დალია ნ. 6. შლა.
- 3. ჩაიღურის წყალი დალია ნ. 7. მოს-
პობა.

- ჩაკბიღვა ნ. დასწავლა.
- 1. ჩაკენწვა ნ. 1. ახსნა.
- 2. ჩაკენწვა ნ. დასმენა.
- 3. ჩაკენწვა ნ. თხრობა.
- 4. ჩაკენწვა ნ. ჩაგონება.
- 1. ჩაკერება ნ. დაკერება.
- 2. ჩაკერება ნ. გადიდება.
- 1. ჩაკეცვა ნ. 3. გაღახრა.
- 2. ჩაკეცვა ნ. ჩაჯდომა.
- ჩაკვდა ნ. მოკვდა.
- ჩაკვდომა ნ. ჩაკიება.
- ჩაკვირება ნ. ჩაკეკერება.
- ჩაკილება ნ. 2. დახრა.
- ჩაკითხვა, ჩათვლიერება, თვალს ვა-
დაულება.
- ჩაკიციანება ნ. სიცილი.
- ჩაკიციტება ნ. ჩაკეკერება.
- ჩაკიციტებული ნ. მავარი.
- ჩაკირული ნ. მავარი.
- 1. ჩაკვრა ნ. ჩაკეცვა.
- 2. ჩაკვრა ნ. 2. ცემა.
- 3. ჩაკვრა ნ. ჩახუტება.
- 4. ჩაკვრა ნ. ჩაწევა.

ჩაკვრება ნ. კვა.
ჩაკოკლოზინება ნ. პირის ჩატვარუ-
ლება.

ჩაკონება ნ. ჩახუტება.
ჩაკორტნა ნ. კენკვა.
ჩაკრული ნ. გადაკრული.
ჩაკუტება ნ. ჩაქლოვა.
ჩაკუნტება ნ. ჩაქლოვა.
ჩაკუტკუტება (ჩაიკუტკუტა) ნ. სიცილი.
ჩალა ნ. ცხენი.

ჩალაბულა ნ. კუტკუი.
ჩალაგება ნ. ჩაწყობა.
ჩალამკალამი ნ. ლერწამი.
ჩალამული ნ. ჩაფლული.
ჩალანგარი ნ. კოჭი.

ჩალაპარაკება ნ. წარმოთქმა.
ჩალვადარი, ფეშანგი, ფესანგი, წინა-
მძლარი (ქარაგნისა).
ჩალთა ნ. ბუდე.

ჩალთაბუდე ნ. 4. ბუდე.
ჩალთაზანდური ნ. ხორბალი.
ჩალთამახა ნ. ხორბალი.
ჩალთუკი ნ. ბრინჯი.
ჩალთუკი ნ. ბრინჯი.
ჩალიკვა ნ. ცაცია.

ჩალის ფასად გადაგდება ნ. გაფ-
ლანგვა.

ჩალის ფასად გადაყრა ნ. გაფლანგვა.
ჩალის ფასად ღირებული ნ. იაფი.
ჩალისფერი, ქარცი, ბაცი ყვითელი,
მთეთრო-მოყვითალო, ქარვისფერი,
ზერღავი (ცხენი ჩალისფერი).

შატის მინდია მოვიდა
ზერღავით რვალიანითა.

ვ ა უ ა

ჩალიჩი ნ. შოლტი.
ჩალიჩობს ნ. 3. ცდა
ჩალმა ნ. დოღანდო.
ჩალბობა ნ. დაღობა.
ჩალური ნ. ქობი.
ჩალურჭება ნ. ცემა.
ჩალუღლუღება ნ. წარმოთქმა.
ჩალფაჩუნა ნ. ლობი.
1. ჩალხანა ნ. თანხარი.
2. ჩალხანა ნ. ქვაბი.

ჩამარცვლით ნ. ჩათვლით.
ჩამიჩა. ქიშმიში.

ჩამიჩუმი ნ. სიჩუმი.
ჩამობერილი ნ. ჩამოწოლილი.
ჩამობერტყვა ნ. 1. დაყრევინება.
ჩამობელვა ნ. 2. ვაჭრა.
ჩამობნევა ნ. 2. ჩამოგდება.
ჩამობნელება ნ. დაბნელება.
ჩამობურული ნ. ჩამოწოლილი.

1. ჩამოგდება (ტახტიდან ჩამოგდება),
გადმოგდება, დამხობა (თვითმპყრობე-
ლობის დამხობა), გადაბრუნება. გადა-
ტრიალება (სახელმწიფო გადატრიალე-
ბა), დაცემა (რომის დაცემა), დახუჭე-
ბა (დაახუჭა), გადაჩეხა, გადაგდება
(ტვირთის, უღლის გადაგდება).

2. ჩამოგდება, ჩამოყრა, ჩამობნევა, ჩა-
მოფრქვევა.

3. ჩამოგდება (ლაპარაკისა) ნ. და-
წყება.

1. ჩამოგლეჯილი, ჩამომსყდარი, ნა(მ)-
ზელუევი (მიწა, კედელი და მისთ.).

ნამზეღევიანი დელენი
თითქოა. ქვევრიანები.

ვ ა უ ა

1. ჩამოგლეჯილი, ნ. ჩამოფლეთილი.
ჩამოღგომა ნ. გზის დათმობა.
ჩამოვარდნა ნ. დაეარდნა.
ჩამოვარდნილი ნ. 2. გაბატონებული.

1. ჩამოვლა ნ. სიარული.

2. ჩამოვლა ნ. ცეკვა.

ჩამოვხვევა ნ. 15. შლა.

ჩამოწნეკილი ნ. ჩამოწოლილი.

ჩამოწვლვევა ნ. 15. შლა.

ჩამოთვლილი ნ. ზემოსხენებული.

ჩამოთლა ნ. 2. ვაჭრა.

ჩამოკაფვა ნ. კრა.

ჩამოკიდებული ნ. ჩამოწოლილი.

ჩამოკანკურება ნ. დაკიდება.

1. ჩამოკიდება ნ. დაკიდება.

2. ჩამოკიდება ნ. 1. ჩაიცება.

3. ჩამოკიდება ნ. 2. ჩაიცება.

ჩამოკლება ნ. დაკლება.
ჩამოკონკილი ნ. დაფლეთილი.
ჩამოკონწიალება ნ. დაკიდება.
ჩამოლოცვა ნ. დამთავრება.

ჩამომავლობა, შთამომავლობა, ნაშენი, მონაშენი, თაობა, ვასავისი, მისხისმისხი, გუჯაბი (გვარი და გუჯაბი კარგი გვაქვს), დამჩხო, დამჩრომი, წილობა. ჭილაგი, თოხუმი, ჭიში, მოღვმა, გვარი, ტომი, გვარ-ტომი, გვარეულობა, გვარონობა (მთელი გვარეულობა, გვარონობა ამოწყდა), ნატამალი, ძირი, ქოქი (გაქრა შენი ქოქი!), გამოსული (ღარიბი ოჯახიდან გამოსული), წარმოშობილი, საღვამი ცაი საღვამის ცხვარი გამოვიდა), ნაშიერი (ბურჯუაზიული კლასის ნაშიერი), თესლი.

ამ მხრით (სანდალა) თქვენი ნატამალი არ არის, თქვენი სისხლ-ხორცი არ არის.

ი ლ ი ა.

გაწყდეს ამათი (მელიების) თოხუმი

ა კ ა კ ი.

პაპა და დიდდა, მათი უფროსი შვილი დემეტრე, მისი ნაშენი შვიდი ვაჟი და ორი ქალი, რძლები და წერილფეხობა... მთელ ჯარს წარმოადგენდა.

ვ ა ე ა.

ერთი ქალის მონაშენს არ უოფნის ოჯახის ქონება.

დ კ ლ დ.

მოკვდეს ისე, რომ მაგის სიკვდილი დამჩხოთ სახსოვრად დარჩეს.

ა. ყ ა ზ ბ.

არ ეყოფა იმ უღმერთოს მამაშენის წილობა, შენც რომ არ გაგყდოს?

ა. ყ ა ზ ბ.

ფშაური მიღვა ძირია.

ვ ა ე ა.

სიტყუანდ გულისა მისისანი თესლით ხესლამდმდე.

ღ ა ბ ა დ.

- ჩამომავლობითი ნ. გვარეული.
- ჩამომდნარი ნ. გამხდარი.
- ჩამომქენარი ნ. გამხდარი.

- ჩამომხმარი ნ. გამხდარი.
- ჩამონაგდები ნ. ნაქარევი.
- ჩამონაკეთი ნ. ნატეხი.
- ჩამონაყარი ნ. ნაქარევი.
- ჩამონაცვიანი ნ. ნაქარევი.
- ჩამონაპერი ნ. ნატეხი.
- ჩამონგრევა ნ. 15. შლა.
- ჩამორთმევა ნ. 6. ამოლება.
- ჩამორევა ნ. 1. დაურევენება.
- ჩამორჩენა ნ. დასხლეტა.

1. ჩამორჩენილი, ბოლოში მოგდებუ-ლი, ბოლოში მოქცეული, უკან დარჩე-ნილი, მოიკოვლებს, უკუმჩრომი, ცელქ-ტროდენი) მაგვიანი.

2. ჩამორჩენილი, დახვესებული, დამ-ყაყებუი, დრომოქმული (აზრი, ადათი, ჩვევები და მისთ.), ბრჭუ, ვახევებული, გაშეშებული. ნ. აგრეთვე ჭველი.

ჩამოსაქდომი ნ. მერტი.

- 1. ჩამოსვლა ნ. ქეცვა.
- 2. ჩამოსვლა, ჩამოდინება (სითხისა).
- 3. ჩამოსვლა (ზემოდან), ვადმონაც-ვლება.

4. ჩამოსვლა, ძირს დადება (ბანქოს თამაშში).

- 1. ჩამოსხმა ნ. 3. გამოყვანი.
- 2. ჩამოსხმა ნ. 5. მოსხმა.
- ჩამოუდის ნ. მიმდინარეობა.
- ჩამოუჩრენლობა ნ. ფეხის აყოლება.
- ჩამოუშორებელი ნ. აბეზარი.
- ჩამოფარდაგება ნ. ჩამოფარება.
- ჩამოფარება, ჩამოფარდაგება, მოფარ-დვა ნ. აგრეთვე 15. შლა.

ჩამოფლეთილი (ჩამოფლეთილი დაი-არება), ჩამოვლექილი, ჩამოხეული, დაბ-რანძული, ჩამოკონიკილი, დაკონიკილი, და-ძონძილი.

- ჩამოფრქვევა ნ. 2. ჩამოვლები.
- ჩამოფხავებული ნ. გამხდარი.
- ჩამოფხატება ნ. 3. დახურვა.
- ჩამოფხატებუი ნ. ჩამოქენილი.
- ჩამოფხუწვა ნ. 3. დახურვა.

1. ჩამოქვეითება (ჩამოაქვეითეს), დაქ-ვეითება (დააქვეითეს), ჩამოყენება, დამ-ცრევა, დამცრობა, დამცირება, ჩამოყუ-ნა, დამდაბლება, ხარისხის ჩამორთმევა,

ხარისხის აურა, პატივის აურა, დაფორლე-
ბა (რად იცი ყველაფრის დაფორლება?).

2. ჩამოკვეთილება ნ. ცხენიდან ჩა-
მოსვლა.

ჩამოქნა ნ. 3. გამოყვანა.

ჩამოკცევა ნ. 5. შლა.

ჩამოღვრა ნ. 2. გახდომა.

ჩამოღმა ნ. დაბლა.

1. ჩამოუალიბება ნ. დაარსება.

2. ჩამოუალიბება ნ. კეთება.

3. ჩამოუალიბება ნ. 2. დარაზმვა

ჩამოუენება ნ. 1. ჩამოკვეთილება.

ჩამოუენა ნ. 1. ჩამოკვეთილება

1. ჩამოურა ნ. 1. დაყრვენიება.

2. ჩამოურა ნ. 15. შლა.

3. ჩამოურა ნ. 2. ჩამოგდება.

ჩამოურევიება ნ. 1. დაყრვენიება.

ჩამოშვავება ნ. 15. შლა.

ჩამოშვება ნ. ეუმშვა.

ჩამოშვებულნი ნ. ჩამოწოლილი.

ჩამოშვებულნი ნ. ჩამოწოლილი.

ჩამოშლა ნ. 15. შლა.

ჩამოშლილი ნ. ჩამოგნჯილი.

1. ჩამოშორება ნ. მიტოვება.

2. ჩამოშორება ნ. განკერძოება.

ჩამოწოლა ნ. 15. შლა.

ჩამოჩაჩვა ნ. 3. დახურვა.

1. ჩამოცილება ნ. განკერძოება.

2. ჩამოცილება ნ. დასხლეტა.

3. ჩამოცილება ნ. მიტოვება.

ჩამოცხობა ნ. სიცხე.

ჩამოწევა ნ. 3. დახურვა.

ჩამოწოლილი, ჩამოშვებულნი ჩამოშე-

რლი, ჩამოშვებულნი, ჩამოშვებულნი, ჩა-

მოშვებულნი, ჩამოცილებულნი.

ჩამოჭრა ნ. 1. გაჭრა.

ჩამოხდა ნ. გადმოტვირთვა.

ჩამოხდომა (სტუმრები ჩვენსას ჩამოხ-

დენს), გაჩერება, დადგომა.

ჩამოხეული ნ. ჩამოფლეთილი.

ჩამოხინცული ნ. 2. უცხო.

ჩამოხრჩობა ნ. მკვლელობა.

ჩამოჩენჯილი, ჩამოფხატული, ჩამოშ-

ლილი.

ჩამოხსნა ნ. 4. მოხდა.

ჩამოხსნება ნ. შესვენება.

ჩამოქიხი ნ. ზეწარი.

ჩამქვლევა ნ. ჩახარშვა.

1. ჩამქრალი, გამქრალი, დაკლებული,
დაშრტილი. ნ. აგრეთვე მიმქრალი.

2. ჩამქრალი ნ. ლოხი.

ჩამღრძვალი ნ. მკვდარი.

ჩამჩა ნ. ციცხვი.

ჩამციტებელი ნ. აბეზარი.

1. ჩამწარება ნ. ჩაგვრა.

2. ჩამწარება ნ. დაყვედრება.

ჩამწვარი ნ. შეუვარებელი.

ჩამწვარია ნ. არშეიობა.

1. ჩამწკრივება ნ. დარაზმვა.

2. ჩამწკრივება ნ. ჩარიგება.

ჩამწკრივებულთა ნ. ალაგია.

ჩამჭდარი ნ. დაკვიდრებული.

ჩანა ნ. ციგა.

ჩანადგამი, ჩანადები, ჩანართი, სად-
გამი, სადგმელი, სადები, ბებეკი (ძველ-
ზე ძველი დაკერებულნი — საბა), სა-
კერებელი, (ტანსაცმელში ჩანადგამი)
ხიშტაკი, საბი, ალღული, (ქალის კბაში
ჩანადგამი) ბარტყი, (ფიცარში ჩანადგამი)
სატხხარი, (ვედელში, ფიცარში ჩანადგა-
მი) სოგმანი. ნ. აგრეთვე კონკი და ჩა-
ნაკერი.

ჩანადები ნ. ჩანადგამი.

ჩანაკერი, ჩაქი.

ჩანართი ნ. ჩანადგამი.

ჩანათხარი ნ. ჩანამული ადგილი.

ჩანასახი ნ. დასაწყისი.

ჩაწახსება ნ. ნატეხი.

ჩანაფენი ნ. შუამარხი.

ჩანაქცივა ნ. ჩახრამტლი ადგილი.

ჩანაქუქება ნ. ტეხა.

1. ჩანახი, ზომანი, ნავეარი ფუთი.

2. ჩანახი, ფურნის ტაფა (საქმელი).

3. ჩანახი, კასრი, (წისკელიში ნაბრე-
ბული კასრი) ალა, ალატი. (წელის საბი-
დავი კასრი) ტაგანი.

წყლით სავსე ტაგანაკიდებული ქა-
ლი... შემოვიდა ოთახში.

o. ყ ა ზ ბ,

ჩანვალი ნ. 2. კავი.

ჩანგი ნ. ქნარი.

ჩანდრაბუხი ნ. ლეწი და კენტა.

1. ჩანერგვა ნ. დარგვა.

2. ჩანერგვა ნ. ჩაგონება.

ჩანთა, გულა, ხალთა, ხალთა-გულა; გულა-ნაბადი, შულდაკი (მცირე გულა).

ნ. აგრეთვე ტომარა.

ჩანისკარტება ნ. კენკვა.

ჩანს ნ. ეტყობა.

ჩანჩალა ნ. მაჩანჩალა.

ჩანჩალი ნ. სიარული.

ჩანჩალით ნ. ძლივს.

1. ჩანჩურა ნ. ზარზაცი.

2. ჩანჩურა ნ. მაჩანჩალა.

ჩანჩუხი ნ. შულო.

ჩანჩქარი ნ. მიმდინარეობა.

ჩანჩქერი, ნაჩხატი, წყალსაცემი, შხეფი, წყალფარსნილი.

არც იმ ამაყ აყუღებულ მთებს ხელავდა, არც მშვენიერად გადაფენილ ტყეებს, არც ნაჩხატებს, არც მწვანედ მოღებულ ველებს.

ა. ყ ა ზ ბ.

1. ჩანჩხურა ნ. ნაკრავი.

2. ჩანჩხურა ნ. ჩხარუნა.

ჩაპროშტენა ნ. ამბორი.

ჩააუპუზება ნ. ჩაქლომა.

ჩარა ნ. 1. ხერხი.

ჩარანდელი ნ. წითელი ქარი.

ჩარათი ნ. ქერი.

ჩარბი ნ. ნისკარტი.

ჩარდახი ნ. ტალავერი.

1. ჩარევა ნ. გარევა.

2. ჩარევა (ჩაერევა. ჩარევს უსიამოვნებაში), რევა, ჩაგდება (ხათაბალაში ჩააგლო), გადაკიდება (გადაეკილა, გადააკილა), გაბმა (გააბა, გაება დაეიდარაბაში), თავის გაბმა (თავს გააბამს), ჩაეარდნა (ჩაეარდება), ჩაბმა (ჩაებმება, ჩააბამს), ჩათრევა (ჩათრევს). ნ. აგრეთვე ხათაბალაში ჩაეარდნა.

3. ჩარევა, ჩართვა გამორევა (უცნაურ ამბებს გამორევეს ხოლმე ლაბადაქონი).

ჩარეული ნ. მონაწილე.

1. ჩარევა ნ. საღვინე.

2. ჩარევა (ღვინის საწყეყო). ხელადა (ორი ჩარევა), თუნგი (ოთხი ჩარევა).

ჩარეკი ნ. მეოთხელი.

ჩარეკიანი ნ. საღვინე.

1. ჩართვა ნ. გაღიდება.

2. ჩართვა ნ. 3. ჩარევა.

3. ჩართვა ნ. ჩაბმა.

ჩართვით ნ. ჩათვლით.

ჩარიგება, დაწყობა, ჩაწყობა, გაწყობა, გაწყობილობა, განლაგება, დაყენება, ჩაყენება, დადგმა, გამწყრივება, ჩამწყრივება, მწყრივად დადგმა, მწყრივად დაწყობა, დაბანაკება, ბანაკის დაცემა, ბანაკად დადგომა.

ჩარიგებულია ნ. ალაგებულია.

1. ჩარიცხვა ნ. გაბრა.

2. ჩარიცხვა ნ. 3. ჩათვლა.

3. ჩარიცხვა ნ. 5. მოწყობა.

ჩარიცხვით ნ. ჩათვლით.

ჩაროზი ნ. ტკბილეულობა.

ჩარსავი ნ. ზეწარი.

ჩარსუბაზარი ნ. ბაზარი.

ჩარუსა ნ. კოკლი.

ჩარჩენა ნ. 2. ჩაწოლა.

ჩარჩი, ქორეკარი, გადამყიდველი.

ჩარჩო, ბანდი, (ქარის ჩარჩო) ბაზი.

ჩარჩო-ბაზარი ნ. ბაზანი.

ჩარჩო-ხერხი ნ. ხერხი.

1. ჩარკობა ნ. ჩასმა.

2. ჩარკობა ნ. ჩაქება.

ჩასადგამი ნ. ჩასადგმელი.

1. ჩარხი ნ. ბორბალი.

2. ჩარხი ნ. დაზვა.

ჩასაბერი, სასულე (საკრავი, ორკესტრი და სხვ.), ნესტი.

ჩასადგმელი, ჩასადგამი. ჩასაყენებელი, ჩასასმელი.

ჩასავალი ნ. თავქვე.

ჩასაზელი წამალი ნ. მაღამო.

ჩასასმელი ნ. ჩასადგმელი.

ჩასაფრება. საფარში ჩაქლომა.

ჩასაფრებული ნ. ქაშუში.

ჩასაქონლება ნ. 2. ჩაწოლა.

ჩასაღილავებელი ნ. მარუყუე.

ჩასაყენებელი ნ. ჩასადგმელი.

ჩასაცეცხლებელი ნ. არაყი.
 ჩახახვა ნ. დაორსულება.
 ჩახახლება ნ. დასახლება.
 ჩახველება, ამოსველება, ამოწება, ჩაწენა, ამოვლება.

1. ჩახვენება ნ. 4. გადახრა
2. ჩახვენება ნ. 2. ჩასმა.

ჩასილაღებული ნ. შეიარაღებული.

1. ჩასკენილი ნ. 2. სრული.
2. ჩასკენილი ნ. ჭანსალი.
1. ჩასმა ნ. 2. მოტყუება.

2. ჩასმა, ჩადგმა, შედგმა, მოქცევა, მოთავსება, ჩაყენება, ჩახვენება, ჩაყულება, ჩადება, ჩავდება, დასობა, ჩარკობა, ღარკობა, ჩართვა (სიტუციისა), დატანება (კედელში თახჩა დაატანა).

ჩასმენა ნ. დასმენა.
 ჩასობა ნ. ჩაცემა.

1. ჩასორსოლებული ნ. ახმახი.
2. ჩასორსოლებული ნ. 2. სრული ჩასპანდი ნ. ცქვიტი.

ჩასუქებული ნ. 2. 'ქელი.

1. ჩასხმა, ჩაღრა, გალიცლიცება.
2. ჩასხმა წიწილებისა საბუღარში.
3. ჩასხმა, მოთავსება.

1. ჩასხმული ნ. 2. სქელი.
2. ჩასხმული ნ. ჭარღვიანი.
3. ჩასხმული ნ. ჭანსალი.

1. ჩატანება ნ. ჩაფენა.
2. ჩატანება ნ. პირას ჩატკბარუნება.

ჩატანებთ. ნ. ჩათვლით.
 ჩატარება ნ. 5. შესრულება
 ჩატევა ნ. 1. მოთავსება.

ჩატენა ნ. 1. მოთავსება.
 ჩატკბარუნება ნ. პირის ჩატკბარუნება.
 ჩატყენა, ჩაქვავა, ჩაზერგნა.

ჩატომრება ნ. 4. შეკვრა.
 ჩაუკაკლა ნ. თხრობა.
 ჩაურევლობა ნ. 4. მორიდება.

ჩაუწი ნ. ცქვიტი.
 ჩაუწიგნა ნ. თხრობა.
 ჩაფარი ნ. შიკრიკი.
 ჩაფარიში ნ. ზონარი.

ჩაფარცხვა ნ. დაშალვა
 ჩაფაშრული, ჩაბუებუებული.

ჩაფაშრულ ლობიოს ჭამას შეუდგა.
 შ. არა ვ. გ.

ჩაფენა (თივისა, ჩაღისა და სხვ.), ჩატანება, შუადება, ჩადება, ჩაგება.

ჩაფერადება ნ. შეღებვა.
 ჩაფერფვლა, დაუფუღვა.
 ჩაფერფლილი ნ. მიბნედილი.

1. ჩაფი ნ. საღვინე.
2. ჩაფი ნ. ქვევრი.
3. ჩაფი, კოკის ნაოთხალი, ოთხი თუნგი.

ჩაფიჩხვა ნ. ჩახერგვა.
 ჩაფიქრებული, დანაფიქრი, ფიქრწადებული, ფიქრმორეული, დაფიქრებული, ფიქრიანი, ფიქრებში წასული, ფიქრებში გართული.

მთაწმინდა ჩაფიქრებულა.
 • კ ა ე.

თვით კი დინჯად მიდიოდა.
 დანაფიქრი... დანაყუჩი.

• ვ რ ი შ.

1. ჩაფლავება ნ. 6. შლა.
2. ჩაფლავება ნ. ჩახარშვა.
3. ჩაფლავება ნ. 3. მარცხი.

ჩაფლატებული ნ. ჩახარაშული ადგილი.
 ჩაფვლა, დამალვა (მიწაში).

1. ჩაფლობა ნ. 5. ჩავარდნა.
2. ჩაფლობა, დამყაყება, უძრავად გდება (უმცერებაში, ცრუმორწმუნეობაში და სხვ.).

ჩაფლული, ჩალაშული.
 ჩაფრასტი ნ. მარუქუტი.
 ჩაფრენა ნ. ჩაქვრა.

ჩაფსკენილი ნ. ჭანსალი.
 ჩაფუკა ნ. ლიტრა.

1. ჩაფუშვა ნ. 6. შლა.
2. ჩაფუშვა ნ. 3. მარცხი.

ჩაქვავება, ჩაქოლვა, ქვის დაყრა (შიყრა), ქვა შიყარა, ქვის დაყრფა.

„ჩავექლოთ, ჩავექლოთ“ — იგრილი ხალხმა.
 • ყ ა ზ.

ჩაქი ნ. ჩანაყერი.
 ჩაქირქილება ნ. სიცილი.
 ჩაქინდვრა ნ. 2. დახრა.
 ჩაქოლვა ნ. ჩაქვეება.
 ჩაქრობა ნ. ქრობა.
 ჩაქუჩი, კვერი, (ხისა) სანგი.
 ჩაქჩაქა ნ. ცხენი.
 ჩაქჩაქი, ჭაგჭაგი, ჩინდრიკო.
 1. ჩაქცევა ნ. გამდიდრება.
 2. ჩაქცევა ნ. 3. ჩავარდნა.
 ჩალანი, ჭიმჭიმა.
 ჩალღეული ნ. მთვრალი.
 ჩალმართი ნ. დაქანებული.
 ჩალორღვა ნ. ჩახერგვა.
 ჩალორძინება ნ. შეზრდა.
 ჩალუნვა ნ. 2 დახრა.
 ჩაყაურმებული ნ. მოხრაკელი.
 1. ჩაყენება ნ. ჩარიგება.
 2. ჩაყენება ნ. ჩასმა.
 1. ჩაყვინთვა ნ. თვლენა.
 2. ჩაყვინთვა ნ. ჩაძირვა.
 ჩაყოლება ნ. პირის ჩატკბარუნება.
 ჩაყოფა ნ. გარევა.
 1. ჩაყრა ნ. 1. გაშენება.
 2. ჩაყრა ნ. ჩაბნევა.
 1. ჩაყულება ნ. 2. ჩასმა.
 2. ჩაყულება ნ. 4. ჩაშვება.
 ჩაყუთება ნ. ჩალაგება.
 ჩაყუნთვა ნ. ჩაჭდობა.
 ჩაყურსვა ნ. ჩაშეება.
 ჩაყურყუმელაევა ნ. ჩაძირვა.
 1. ჩაშეება ნ. 4. გადახრა.
 2. ჩაშეება ნ. დავორება.
 3. ჩაშეება ნ. ჩაძირვა.
 4. ჩაშეება, ჩადგმა, ჩაყულება.
 1. ჩაშლა ნ. 1. შლა.
 2. ჩაშლა ნ. 6. შლა.
 3. ჩაშლა ნ. 3. მარცხი.
 ჩაშტერება ნ. ჩაქქერება.
 1. ჩაშხამება ნ. 1. საყვედური.
 2. ჩაშხამება ნ. ჩავკრა.
 3. ჩაშხამება, ჩაშწარება, სიამოვნების
 გაქარწყლება.
 1. ჩაჩანაქი ნ. აბეზარი.
 2. ჩაჩანაქი ნ. ვაშხლარი.
 3. ჩაჩანაქი ნ. მოხუცი.

ჩაჩარული ნ. ჩაცმა.

ჩაჩი ნ. ქელი.

1. ჩაჩრა ნ. შეჩერება.

2. ჩაჩრა, ჩატენა, ძალით ჩადება.

ჩაჩუმება (ჩაჩუმა), დაღუმება (და-
 აღუმა), პირში ბურთის ჩაჩრა, ხპის გა-
 კმენდინება, ხპის ჩაწყვეტინება. პირზე
 კლიტის დაღება, პირზე ხელის დაფა-
 რება, ენა ჩავადუნა.

ჩაჩურჩუნა ნ. დასვენა.

ჩაჩურჩულება ნ. დასვენა.

ჩაჩვანი, ზეჩი, ჩავხეტი, შეზარალი,
 ჩაბალახი.

...შეზარალი ღაბხურეს ეპიკრაჟ.
 შოთა.

ალარსაღ სამკლავნო ჩნან,
 ალარჲ ფარჲ და ჩაჩქანი. ეპოა.

მუზარადები ელაღდნენ,
 მიწაჲ ჰქანხავდნენ ფერითა. ეპოა.

ჩაჩხრიალება ნ. მიკუთვნება.

ჩაცემა (მახეილისა, დანია), ჩაქვრა,
 ჩასობა, ჩარქობა.

1. ჩაცეცხლება ნ. შესვა.

2. ჩაცეცხლება ნ. კვა.

1. ჩაცემა, გადაქილება, ჩამოქილება,
 მიზეზის გამოძებნა, მოსაბაბება, მოძი-
 ზეზეება, მიზეზში ჩადგომა. შემთხვევის
 ძებნა. დროის შერჩევა, შარის მოღება,
 კრიკჭმი ჩადგომა, სჯულაჲუ ჩაყოლა,
 კილოს გამოძევა (ყოველ სიტყვას კი-
 ლოს აბაჲს). ღვთის წყალობა ღვთის
 რისხვად ესმის, შარი (შარი მოუღო),
 შარზე ღვას, შარზეა.

თუ შენსთანა კაცი კრიკჭმი არ ჩა-
 უღვა ყახახებს, ჩუენი კაცი ანა რაი
 გახდების?

ა. ყახახ.

2. ჩაცემა, თავის მოზეზრება. აკვირ-
 ტება, გადაქილება (გადამეკიდა), ჩამო-
 კილება, ატორლილება (ამეტორლილა)
 მოტმანება, ჩავედობა (ჩავედა), სულის
 ამორთმევა (სული ამომართვა), ალარ

მეხსნება, აღარ მომეშვა, გასაქანი არ მომცა, კალთებს დაგლეჯა, ძველი ხურჩინიით გადაშევიდა, კულში დასდევს, ადღებება (ამდღენა). თავზე ღგომა (სულთაშუთავით თავზე ადგას), კარი და ბანი აღარ დუგლო, შეჯლომა (ეშმაკივით შემოქდა) შეჩნა (შემონდა).

კიტრი მაინც შემოჩენოდა,
 ღმერთო, რატომ ჩამაცივდი?
 ს. ჩ ი ქ ი ე.

3. ჩაცემა ნ. 14. გაღაკილება.

ჩაცმა (იყვამს), ჩაცმა-დახურვა, წამოსხმა (პალტო წამოსხმა). ჩაჯაჯვა (ულახათოდ ჩაცმა). შემოსვა, გამოწყობა (გამოეწყო), გახვევა, წაღება (ღლოსტებში ფეხი წაღება). ტარება (შავებს ატარებს), ხმარება (წვიშაში ნაბაღს ეხმარებ), ჩახარული (ულამაზოო; მოუხდენლად ჩაცმული). შესუღერა (სუღარით შემოსება) მოჩანღერა.

მღვდელი რაღაცას ეუბნება ფარაკაში გახვეულს.

ი ლ ი ა.

ჩაცმა-დახურვა ნ. ჩაცმა.

ჩაცმულობა ნ. ტანსაცმელი.

ჩაცუტება ნ. ჩაჯლომა.

ჩაქერა, მიშტერება, თვალის მიშტერება, ჩაძიება, ჩაშტერება, მიჩხრება. თელეების მიცეცება, ჩაქერატება, ჩაქერება.

1. ჩაცხება ნ. ცემა.

2. ჩაცხება ნ. დარტყმა.

ჩაძაღლდა ნ. მოკვდა.

ჩაძახება ნ. თქმა.

ჩაძიებით ნ. დაუჩიებით.

ჩაძინება ნ. თვლები.

1. ჩაძირვა ნ. დანთქმა.

2. ჩაძირვა, ჩაშვება, ჩაყურსვა, ჩაყურყურმელაფება, ჩაყინთვა.

ჩაძირული ნ. 2. დაღუბული.

ჩაწება ნ. ჩასველება.

ჩაწერტებით ნ. ყურაღლებით.

ჩაწვლობა ნ. გავება.

ჩაწვენა (ავანში ჩააწვენა), ჩაყრა (ჩაყრა).

ჩაწრენა ნ. ჭიჭენა.

ჩაწნევა, ჩაწნება.

1. ჩაწოლა ნ. 3. ჩაყარდა.

2. ჩაწოლა (საქონლისა), ჩარჩენა, ჩასაქონლება.

1. ჩაწეობა, ჩალაგება, ჩაყუთება, ჩაგმანა.

2. ჩაწეობა ნ. ჩარიგება.

ჩაქედვა ნ. აღბეჭვდა.

ჩაქერა (ქბიღებისა), ჩაფრენა (ქბიღებით ჩაფრინდა).

ჩაქრა ნ. აღბეჭვდა.

ჩაქრილა ნ. საწნახელა.

ჩახარსვა (ხორცისა და სხე), ჩაფლავება, ჩათუთქვა, ჩაქველვა.

ჩახარხუბი ნ. 2. რახარხუბი.

1. ჩახეთქვა ნ. შეხმა.

2. ჩახეთქვა ნ. ქამა.

ჩახურგვა, ჩალორღვა, ჩაყიზხვა (წყლისა, ქაობისა).

ჩახვი ნ. ქისა.

ჩახი ნ. ნაქრავი.

ჩახმახი ნ. სასხლეტი.

ჩახმახს დაცემინებას უპირებდა...

ა. ყ ა ზ ბ.

სასხლეთს უცბად წამოედო თითი.

ა. ყ ა ზ ბ.

ჩახმახის დასხლეტა, დაცემინება.

ჩახმახის დასხლეთს მეტი აღარა უნდოდა რა.

ა. ყ ა ზ ბ.

ჩახობხილი, ჩაყაურმებული, მოხრაკული.

ჩახრა ნ. ჩაჯღობა.

ჩახსაკრავი ნ. ლეკვერთხი.

ჩახრამუნება ნ. ქამა.

ჩახრამული ადგილი, ოღროხოღრო, ოკრობოკრო, ნარვლი, ღირღალო, ღუღე-ღღე ადგილი, ნაჭათ, ჩაფლატბული, ღრანტე, ხნარცევი, ჩანაქცევი, ჩანათხარი, ნაღრანტი, წყვარამი, ბეჭი.

შენ და შენს სტუმარს ორივეს ერთად გაღვივებით ბეჭათა. ე ა ე ბ.

ჩახრუხაული ნ. ლექსთა წყობის ფორმა.

ჩახუნა ნ. ეპიკი.

ჩახურება ნ. დაღობა.

ჩახურტება (ეხურტება, იხურტება), ჩა-
კონება (ეკონება), მიკონება, ჩაყრა,
გულში ჩაყრა, მიყრა, გადაკდობა. შე-
შოკდობა, მოხვევა. შეწებება, გადახვე-
ვა, შემოსხვევა. შვიდროდ, მაგრად ჩახვე-
ვა, ჩაწმანა. ჩაწებება: ჩახლართვა,
ხვევნა, ყელი ყელს გადაქვობა, რე ლ.
ბირქვა (პირქვა უფლისა).

სხივთა ლეჩაქს ჩაგებლართ.

სხივთა ლეჩაქს, კოცნით დამდნარს.
ი. გ რ ი შ.

მკერდი მკერდსა შეეწება,
გარდაეკდო ყელი ყელსა. შ ი თ ა.

ჩახშობა ნ. დაკნობა.

ჩახშობილი ნ. დაყრუბული.

ჩახჩახი ნ. რაყარი.

ჩახჩუბალი ნ. ლეკვერთხი.

ჩახჩური ნ. ლეკვერთხი.

1. ჩაქდობა, ჩაპუტუხება, დამუხლბის-
თაება, ჩაეცვა (მუხლბისა), ჩამუხლება,
ჩაფურება, ჩადრევა, ჩახრა, ჩახწევა, ჩა-
ცუტება, ცუტკვეთ ჭდობა, ცუტკვილი,
დაყუნცვა, დაყუნცვა, ყუნცკვეთ ჭდობა,
ყუნცთვით ჭდობა, ცუტკვეთ ჭდობა, ჩა-
ყუნცება, ჩაყუნცება, ყუნცა, კეყუნ ჭდობა,
ალა, ალაზე ჭდობა, (ძაღლის ალაზე
ჭდობა) ყუნცი. ნ. აგრეთვე დაჭდობა და
წაშოჭდობა.

2. ჩაქდობა ნ. 1. ზარალი.

ჩაქეგვა ნ. ჩატყვანა.

ჩაჭიბვა ნ. მიკუთუნება.

ჩებიჩი ნ. ციკანი.

ჩეკი ნ. გელა.

ჩელთი ნ. 2. მახვილი.

ჩელტი ნ. შოლტი.

1. ჩელხი ნ. ბზე.

2. ჩელხი ნ. ნაქმბი.

ჩემად კერძად ნ. ჩემ მაგიერად.
ჩემად ნაცვლად ე. ჩემ ნაცვლად.
ჩემებრ, ჩემსაღით.

ჩემ მაგიერ ნ. ჩემ ნაცვლად.

ჩემ მაგიერად ნ. ჩემ ნაცვლად.

ჩემდა თავად ნ. ჩემ თავად.

ჩემ თავად, ჩემდა თავად, ჩემი
მხრივ.

ჩემი ავლადიდება კატას ავიღება
(ან ღ.) ნ. უწინმდელი.

ჩემი მხრივ ნ. ჩემ თავად.

ჩემი საკბილოა ნ. თანაბარი.

ჩემა მზემ, ჩემნა სიქემ, ჩემ თაქ
ვეუცავ.

მეწყინა. ჩემმა სიყვამა. ე ა ე ბ.

ჩემ ნაცვლად, ჩემად ნაცვლად, ჩემ
მაგიერ, ჩემ მაგიერად, ჩემ წილ, ჩემად
კერძად.

მე შერბადინ დამიღვია,
ჩემად კერძად პატრონობდეს.

შ ი თ ა.

ჩემობა ნ. 2. მიკუთუნება.

ჩემსაღით ნ. ჩემებრ.

ჩემს სიცოცხლეში ნ. არასოდეს.

ჩემულობს (ენაწახვილობას ჩემუ-
ლობს), თავის მოტანა (თავი სპეცია-
ლისტად მოატყეს), თავის ღადება (ცოფ-
ნაში თავს ღებს).

ჩენა ნ. 2. აღიარება.

ჩენი ნ. 2. ბღუჯა.

1. ჩენი ნ. გარეკანა.

2. ჩენი ნ. გამოწაწერი.

3. ჩენი ნ. ძენი.

ჩეო ნ. ტახტრეანდრი.

ჩერანი ნ. 2. კიდე.

ჩერგილი ნ. ძნა.

ჩერო ნ. ჩრდილი.

1. ჩერჩეტი ნ. შტერი.

2. ჩერჩეტი ნ. სიარული.

3. ჩერჩეტი ნ. მოსვლა.

4. ჩერჩეტი-ნ. დოყლაძია.

ჩეფიჩი ნ. 1. ციკანი.

ჩექმები ნ. წაღები.

1. ჩეჩა ნ. 2. წეწვა.

2: ჩეჩა ნ. წეწვა.

ჩეჩება ნ. სიარული.

ჩეჩი ნ. შეჩეჩი.

ჩეჩმა ნ. საპირფარეშო.

ჩეჩქვა ნ. ნაყვა.

ჩეჩქვითი ნ. უხვად.

ჩეხა ნ. 2. გაკრა.

ჩვარი, დასტამალი, კინკი, ჩენჯო, ჯინჯითა, ბანლი.

ჩვარში გახვევა ნ. 1. აბუჩად ავღება.

ჩვარში ხვევს ნ. არაფრად ავღებს.

ჩვენგვარი ნ. ჩვენისთანა.

ჩვევა ნ. გამოცლილება.

ჩვენდაგვარი ნ. მსგავსი.

1. ჩვენება ნ. დადასტურება.

ჟ. ჩვენება (ვაჩენება), ნახვა (ვანახვებ). გასინჯვა (გავასინჯებ).

8. ჩვენება ნ. წყევლა.

4. ჩვენება (გზა უჩენა). მისწავლება (გზა მისწავლა). წარმართვა (გზას წარუმართავს), გზაზე ჯაყენება (გზაზე დააყენებს).

ჩვენების არევა ნ. შეკრთობა.

ჩვენების შეშლა ნ. შეკრთობა

ჩვენების ჩამორთმევი ნ. დამკითხველი.

ჩვენების ჩამორთმევა ნ. დაკითხვა.

ჩვენებრივი ნ. მსგავსი.

1. ჩვენისთანა ნ. მსგავსი.

2. ჩვენისთანა, ჩვენნაირი, ჩვენგვარი.

ჩვენისთანა ბუნაერი განა არის საღმე ერი? ილია.

ჩვენნაირი ნ. ჩვენისთანა.

1 ჩვეულება ნ. ადათა.

2. ჩვეულება ნ. მიხრა-მოხრა.

ჩვეულების დაგდება ნ. გადაჩვევა.

ჩვეულების მოშლა ნ. გადაჩვევა.

1. ჩვეულებრივი, ნ. 2. უბრალო.

ჟ. ჩვეულებრივი, წესად შემოღებული, ყოველდღიური.

1. ჩვილი ნ. რბილი.

2. ჩვილი ნ. სათუთი.

3. ჩვილი, ქორფა, თოთო ბავშვი, ახლადბადებული, ახალშობილი (ახალშობილთა მოვლა-კვება სამშობიარო სახ-

ლში), ძუძუთა ბავშვი, მძუძებანი, უსუ-არი, უსუსური, მძუძური, ძუძუმწოვარი, ნორჩი, ლურჯი. ნ. აგრეთვე ბავშვი.

პაწია ბიკი, ჩვილი ფუნთუშა...

რ. ე რ ი ს თ.

მათა საზარდოს სხვა იტაცებს,

ტირის ცოლი მძუძური,

შიმშილისგან რძე უშრება,

წივის შვილი უსუსური. აკაკია.

ჩვილი ფრინველი ნ. მართვე.

ჩვილი ცხოველი: (ლომისა, მგლისა, ძალისა) ლეკვი, (ვეფხვისა, ავაზისა) ბოყერი, (დათვისა) ბელი, (ყურღლისა) ბაკია, ბაცაყა, ბოცორი, კოტორი, (სახედრისა) ჩოჩორი, (თხისა) ციკინი, (ცხვისა) კრავი, (კამეჩისა) ზაქი, ლოლო. (ლორისა) გოკვი, თელი, ბურჯავი, (ძროხისა) ხბო, ბოჩოლა, კვებულა, (აქლემისა) კოზაკი, (ცხენისა) აჭილლა, კვიცი, (თაგვისა) წრუწუნა, (კატისა) კნუტი, ცინდალი, (შვლისა) ნუკრი, (ირმისა) ბიუკი, ბიკინი, მოწვერი (სახარე ხბო 1—2 წლამდე), დეკული (საფურე ხბო 1—2 წლამდე).

ჩვრებში შეხვეული ნ. არტახებში შეკრული.

ჩვრეტა ნ. ხვრეტა.

1. ჩვრეტი ნ. ფორი.

ჟ. ჩვრეტი ნ. ხვრეტილი.

ჩია ნ. ქუჭა.

ჩიბა ნ. 2. ლეკვი.

ჩიბე ნ. ბუნავი.

ჩიბუნა, ცხრატყავა.

ჩიბუხი შიყუღა ნ. მოკვლა.

ჩიბუხი ნ. ყალიონი.

ჩიგინი ნ. ნაეური.

ჩიგორგალი ნ. აბრეშუმის პარკი.

ჩივილი ნ. წუწუნი.

ჩითახო ნ. კოკლი.

ჩითი ნ. წულა.

ჩითილი ნ. 1. ნერგი.

ჩითმერდინი ნ. ცხვირსახოცი.

1. ჩიკორა ნ. ჰხრიალა.

2. ჩიკორა ნ. ტანდაბალი.

ჩიკრიკელა ნ. ტანდაბალი.
 ჩილიკა, ტაფელა, რიკი.
 ჩილინჯღარი ნ. ზენკალი.
 ჩინარი, კანდარა, კანდარა.
 ჩინდრიკი ნ. ჩაქნაქი.
 ჩინებულად, სანაქებოლ, სასახელოდ,
 საეყეთსოოდ, დიდებულად, ფრიადზე.
 ჩინებულნი ნ. თავი.
 ჩინებულნი ნ. 2. დიდყაცობა.
 ჩინებულება ნ. უპირატესობა.
 ჩინეთი, ჩინი, ჩინმაჩინი, უჩინმაჩინი,
 ჩინუმაჩინი, ხატეთი, ციური იმპერია.

ხატეთისა ხელმწიფე
 მომყვანდა შეპყრობილია.

შოთა.

შენი ბალები ჩინუმაჩინს გბიგბე-
 ნების. ბეს.

1. ჩინი ნ. თასი.

2. ჩინი ნ. ჩინეთი.

ჩინმაჩინი ნ. ჩინეთი.

ჩინური ნ. ხატაური.

1. ჩინჩხვარი ნ. ნაფოტა.

2. ჩინჩხვარი ნ. ფიჩხი.

ჩიტი-პიეტები ნ. ჭივარი.

1. ჩიორა ნ. 3. მაჰლაყინწა.

2. ჩიორა ნ. ჩიტი.

ჩირალი ნ. (მ)კვარი.

ჩირგვი ნ. ბუჩქი.

ჩირგვარი ნ. ბუჩქნარი.

ჩირთი ნ. ყლორტი.

ჩირთიფურთები ნ. ცული.

1. ჩირქი, ბალანა, მწაყელი, თხრა-
 ლი (მუწუჯიდან; ნაღენი სქელი ჩირ-
 ქი — ს ა ბ ა.), ფუელი, ბაყლი („მრავა-
 ლი სისხლი და ბაყლი ეღინა“ — ს ა -
 ბ ა), წუთხი, შალაღი, შარავი, წალა,
 ფაქლი, მელღვანი, (თვლის ჩირქი) წირ-
 პლი.

სუნა (მცემს) იღამიანთა სხეულები-
 დან გადმომდინარე ბალღამისა.

ნ. ლორთქ.

2. ჩირქი ნ. 1. ლაქა.

ჩირქის მოცხება ნ. შერტხენა.

ჩიტხადე ნ. 1. მახე.

ჩიტი, სიორა.

ჩიორაები სტუმრად
 დახუძლულ ხუხილს სწვევიან.

ხალხ.

ჩიტივით ნ. სწრაფად.

ჩიტის კამეც კი მოეპოვება ნ. კე-
 თილღლეობა.

ჩიტის სკინტლი აბაზიანი მგონია ნ.
 უფულა.

1. ჩიტის უჯან აბაზს იხერის ნ. კე-
 თილღლეობა.

2. ჩიტის უჯან აბაზს იხერის ნ.
 კელანგველა.

ჩიტრიკეა ნ. ქარაფშუტა.

ჩიფრიფი ნ. ენის ჩლეკა.

ჩიქილა ნ. ლეჩაქი.

ჩიქილიანი ნ. თავდახურული.

ჩიყვი ნ. ჩიჩახვი.

ჩიჩაგლუხარა ნ. აბრეშუმში.

ჩიჩახვი, ჩიყვი.

ჩიჩვირი ნ. 1. ტუჩი.

ჩიჩია ნ. ბორცი.

ჩიჩინი ნ. დარბევბა.

ჩიჩლათანი ნ. ქალამანი.

ჩიჩმაგურა ნ. ფუსფუსა.

ჩიჩობი, ქილობი, (მსხვილი ჩიჩობი)
 კელმენი, (წერალი, სუფთა ჩიჩობი)
 ნეკა.

ჩიჩქი ნ. ჩრჩილი.

ჩიჩქინური ნ. 1. ბადე.

1. ჩიჩქანა ნ. 2. თხრა.

2. ჩიჩქანა, ქექვა, რევა; ფუტყანა.

3. ჩიჩქანა (ცხვირისა, ყურისა), ჩხრეკა.

4. ჩიჩქანა ნ. კორტანა.

ჩიხი ნ. ქურაბანდი.

ჩიხიმახო (ჩიხომიხო) ნ. კონკი.

ჩიხტიკოპიანი ნ. თავდახურული.

ჩიხში მომწყვედევა ნ. შეკრთობა.

ჩლა ნ. ძენჭი.

ჩლატუნი ნ. მოსველა.

ჩლიქი ნ. კლიქი.

ჩლახუნა ნ. კოკლი.

ჩლუნგი, დაჩლუნგებულნი, ბლაგვი,
 ლალაბრა, ლუნვი, ბოკო, გაულესავი.

დაბარჩვებული, დანას პირი გაუცვდა.

ჩლე ნ. ბლე.

ჩლეტი მოუძლარებული.

ჩმახი ნ. აბლაუბდა.

ჩმუნვა ნ. ალლო.

ჩნდე ნ. საგუბარი.

ჩობანი ნ. მეცხვარი.

ჩობნობა ნ. მწყემსვა.

1. ჩოგანი, ყვანვი.

2. ჩოგანი ნ. 1. ბაღე.

ჩოდარი ნ. ეპარი.

ჩოდოლი ნ. ფაცხა.

1. ჩოთირი (მეჩოთირება), უხერხულობა (მეუხერხულება), გრგეჭა (მეგრგინება).

2. ჩოთირი ნ. ლეტუნი.

ჩოკინა ნ. ჩოჩორი.

ჩოლახი ნ. კოკი.

1 ჩოღოთი ნ. ზარმაცი.

2. ჩოღოთი ნ. მოუძლარებული.

ჩომახი ნ. კომბალი.

ჩომახტური ნ. კომბალი.

ჩონჩორიკი ნ. ვანაგალი.

ჩორკნა ნ. ვაქრა.

ჩორსო ნ. ბაზარი.

ჩოფურა ნ. პირნაყუვილარი.

ჩოჩვა ნ. ცოტე.

1. ჩოჩორი, ა მუტრუქი, ჩოკინა, კოკი.

2. ჩოჩორი ნ. მართვე.

3. ჩოჩორი ნ. ჩვილი ცხოველი.

1. ჩოჩქოლი ნ. აურზაური.

2. ჩოჩქოლი ნ. აფორიაქება.

ჩოხა-ახალუხი, ქართული ეროვნული ტ. ნისამოსი.

1. ჩრდილი, აჩრდილი.

2. ჩრდილი, საგრილობელი, გრილი, გრილო, ჩერო, ყულრო.

კენება დარეჯანი ერთ ბალანგაცივ-ნულ ხალიჩას ჩრდილში გააშლევინებდა და დაბრძანდებოდა ხოლმე.

ოლია.

ჩრდილიანი, ჩრდილოვანი, დარდი-ლული, მორდილული.

ჩრდილის მიყენება ნ. შერცხვენა.

ჩრდილოვანი ნ. ჩრდილიანი.

ჩრჩილი, მღლი, ჩიჩქი.

ჩუი ნ. გაჩუმლი!

ჩუბინი, ქამადარი, მარჩვე მსროლე-ლი, დაუცადო.

...ვითარ ჩუბინ უკუნენა მსროლე-ლი... „ქართ. ცხ.“

ელკუჭა იყო ყმაწვილი ქაბუქი ოც-დაორი წლისა, ტანალი, წამოსადეგი, ხევეში განთქმული ვაყუაცობით ღა „ქამანდრობით“.

ა. ყაზბ.

დაუცადო მარჩვენა აქვს. ს. მკალ.

ჩუთი ნ. გუთანი.

ჩუკლუი ნ. მცევედანი.

ჩუკნობა ნ. ხელით დაცემა.

1. ჩულა, საქაგრავე, საოფლე, თოქალთო.

ცხენსა მოხადა, გაიგო

თოქალთო უნაგრიანი. ხალხ.

2. ჩული ნ. ყაჭარი.

3. ჩული ნ. ქეჩა.

ჩუმა ნ. ნაღები.

ჩუმად, უჩუმრად, ნაჩუმთევაღ, ულა-პარაკოდ, უთქმელად, უსიტყვოდ, იღუ-მლად, მღუმარედ, ხმაამოუღებლივ, ხმის ამოუღებლივ, უმძრახად, უჭრახად. ნ. აგრეთვე უსიტყვოდ, მალულად და მიპარვით.

ხმის ამოუღებლივ ვკამეთ ვახშამი. ნ. ლომ.

ჩუმად იგდვი ნ. გაჩუმლი!

ჩუმად იყავი ნ. გაჩუმლი!

ჩუმბო ნ. ლპი.

1. ჩუმი ნ. შუვადი.

2. ჩუმი ნ. უსიტყვოდ.

ჩუმბე ნ. ლიპი.

ჩუმჩუმა ნ. ქვეშქვეშა.

ჩუმად დაიპარება ნ. სიარული.

ჩუმჩუმად დადებს ნ. სიარული.

ჩუმჩუმად დაძვრება ნ. სიარული.

ჩუმჩუმელა ნ. ქვეშქვეშა.

ჩურთვა ნ. ტენა.

ჩურჩა ნ. კერკი.
 ჩურჩენა ნ. დასმენა.
 ჩურჩული, ჩურჩენი, ჩქამი, კურკე-
 რი, ჩურჩულ-კურკური.
 ჩურჩულ-კურკური ნ. ჩურჩული.
 ჩურჩუტი ნ. დოყლაპია.
 ჩურჩხელა, ჩანჭუხი, (მთლიანი ნივე-
 ზის გულიანი ჩურჩხელა) გორგომი-
 ქელა.

ჩუსტი ნ. წულა.
 ჩუტუვავილა, წიფორა.
 ჩუქება ნ. ბოძება.
 ჩუქურთმა, გრეხილ-ხვეული, ზარ-
 ნიში, მურდახილი, მურდახილი, კოზმი-
 ლი, შაბაქა.

ჩუქურთმებში ამოყვანა ნ. გაქორვა.
 1. ჩუჩუნი ნ. ფურუნი.
 2. ჩუჩუნი ნ. ჩურჩული.

ჩუხჩი ნ. 1. მკველი.
 1. ჩუხჩუნი ნ. ბუყბუყი.
 2. ჩუხჩუნი ნ. დუდილი.
 3. ჩუხჩუნი ნ. 1. მიმდინარეობა.
 4. ჩუხჩუნი ნ. 2. რაკაკი.
 5. ჩუხჩუნი ნ. ჩქეფა.

ჩქამი ნ. ჩურჩული.
 ჩქარა ნ. სწრაფად.
 1. ჩქარი ნ. სასწრაფო.
 2. ჩქარი ნ. ცქვიტი.
 ჩქარობს ნ. ეჩქარება.
 ჩქარა-ჩქარა ნ. მალ-მალე.
 ჩქადი ნ. თავსხმა.
 ჩქადუნი ნ. შხაპუნი.
 ჩქერა ნ. ჩქეფა.
 ჩქერი ნ. შხიფი.

ჩქეფა (სისხლმა ჩქეფა დაუწყო),
 ჩქერა, შხეფება, ჩუხჩუხი, ამოხეთქა
 (შადრევენმა ამოხეთქა), ამოსკდომა,
 დუდილი (სისხლი უღუღს), დუღს და
 გადმოღის.

ჩქიფი ნ. მარწუხი.
 ჩქლეთა ნ. დაქუცმაყება.
 ჩქმალვა ნ. დამალვა.
 ჩქმება, პრწყენა.
 ჩქრიალი ნ. 2. რაკაკი.
 ჩქროლვა ნ. ფუქვა.
 ჩქუთი ნ. საყვითი.

ჩქურება ნ. 2. ფიქრი.
 1. ჩხავილი ნ. კნავილი.
 2. ჩხავილი ნ. ყვირილი.
 ჩხაყუნი ნ. ელარუნი.
 ჩხანა ნ. ბღაჯნა.
 ჩხარაჩხური ნ. ელარუნი.
 ჩხართი ნ. 3. ჩხირი.
 1. ჩხაპი ნ. შხაპუნი.
 2. ჩხაპი ნ. ბანაობა.

ჩხარი ნ. ტყე.
 ჩხარუნა ნ. ელარუნა.
 ჩხარუნი ნ. ელარუნი.
 1. ჩხვერა ნ. გვერმა.
 2. ჩხვერა ნ. რქენა.

1. ჩხველტა, წაყრა (ნეჭისხა, ნეჭტა-
 რისა და სხე), დაწერტა.
 2. ჩხველტა ნ. კბენა.
 ჩხიკვი, ჯაფარა.

ჩხირკედელაობა, საქმოსნობა, ლობე-
 ყორეს მოღება (ეღება); ყუღმამურა-
 ლობა. ტყუილი გარჯილობა.
 1. ჩხირი, წყირი, (მოგროძო ჩხირი)
 კოროლი, ხალინჯი, (ბადის საქსოვი
 ჩხირი) ლიღვი.

2. ჩხირი ნ. წნელი.
 3. ჩხირი (საქსოვი), ჩხართი, ფათხი.
 ჩხირივით ხმელი ნ. გამხდარი.
 ჩხლართვა ნ. სახელდახელოდ ქე-
 თება.

ჩხორვა ნ. აჩხორვა.
 1. ჩხრკა ნ. 2. ვასინჯვა.
 2. ჩხრკა ნ. 3. ჩიჩქნა.
 1. ჩხრიალი ნ. მიმდინარეობა.
 2. ჩხრიალი ნ. ელარუნი.
 3. ჩხრიალი ნ. 2. რაკაკი.
 4. ჩხრიალი ნ. მოსკლა.

ჩხრიალი ნ. ვანავალი.
 1. ჩხუბი, ჩხუბით აყლება, წარხე-
 ბება, მუშტი-კრივი, ცემა (ეცნენ ერ-
 თმანეთს), ცემა-ტყეპა, შფოთი, თუ-
 პირას მტერევა, შეხლა-შემოხლა, თპით
 თრევა, ბუწუწებით თრევა, შებამა, მიწე-
 ვა (ერთმანეთზე მიიწვევენ), წაკიდე-
 ბა, ბარიშანის აშლა, დაკა-დაკა, დანა-
 სისხლად არიან გადაკედებულნი. სამ-
 კდრო-სასიცოცხლოდ არიან გადაკედე-

ბული, მოსაკლავად არ დაინდობენ ერთმანეთს, ღარევა (ერთმანეთს დაერივნენ), ძგერება (ერთმანეთს ეძგერნენ), კვეთება (ერთმანეთს ეკვეთნენ), ძიძგილაობა (ძიძგილაობენ), დატაკება, შეტაკება, შეჭიდება, კინკლაობა, წაიწილაკება, კრტილობა („ინიღაგ უგვანო შულლი“ — საბა), ბასტიბუბუ (ბასტიბუბუ გამართეს), ღავა, ყალიდა, ოდიგარი, კიდილი, ალიაქოთი, ვანხეთქილება, უთანხმოება, უსიამოვნება, შეხლა-შემოხლა, ლაპარაკი მოუვიდათ, წალაპარაკება, კირწაყორწა, ვი-ვაგლახი, სამღერაეი, უმძრახად ყოფნა (ერთმანეთთან უმძრახად არიან), გადავიდება (ერთი მეორეს გადაევიდა), ერთმანეთის ღარევა (ერთმანეთს დაერივნენ), გაუხდათ (ჩხუბი მოუვიდათ) დანების ტრიალი, ხმლების ტრიალი, დანობია, ხანჭლობია, ხანჭლების ტრიალი, მტრობა, შულლი, გადამტერება, ღვარძლი. ნ. აგრეთვე 2. მივარდნა.

შფოთს ნუ აუტებს ნურაეის, ყველასთან იყავ ძმურადა; დავას რომ ხარჯი მოჰყვება, შენ ის გეყოფა პურადა.

რ. ერისთ.

(კრავში) ღვეცების კიდილია, ბაგაბუგი, დაკა-დაკა! გ. ლეონ.

- 2. ჩხუბი ნ. ომი.
- ჩხუბით აკლება ნ. 1. ჩხუბი.
- ჩხუბის თავი ნ. მოჩხუბარი.
- ჩხუპვა ნ. სიარული.
- ჩხუტი ნ. პალო.

3

ცა, ზეცა. ზესკენელი, ვარსკვლავეთი, მყარი, ცა-მყარი, (თხელი ღრუბლით შემოსილი ცა) მარაგი, ცარგვალი.

არსებობდა ცასთან დაკავშირებული სიტყვა „მარაგიც“, რომელიც იმავე საბა ორბელიანის განმარტებით. ქართულად თხელღრუბლიან ცას აღნიშნავდა. ივ. ჯავახ.

სხვარის ფერს იღებს ცა-მყარი, ვაჟა.

როცა ლურსმულ წარწერებით იქედება ვარსკვლავეთი. ი. გრიშ.

ვარსკვლავეთს მოსწყდა ვარსკვლავი... ხ. ბერულ.

ცა ქულად არ მიჩნია და დედაშიწა — ქალამნად ნ. ამაყი.

ცა ღრუბლებით მოიბურა ნ. მოღრუბელა.

- ცაღაზიდული ნ. ამართული.
- ცადასული ნ. ამართული.
- ცადაქმნილი ნ. კაპარა.
- ცაღარსი, ცალკე ერთეული.
- ცაღვანი, ნ. ცალპირი
- ცაღვნით ნ. ერთ მხარეს.
- ცაღვნიით ნ. ცალპირი.
- ცაღღირე ხიდი ნ. ხიდი.
- ცაღთვალა, ბრუტიანი, ბრუტიანი, ქორია, ტრიხი.

ქართველი კაცი ამბობს: კოჭლისა და ბრუტიანისაგან არის ქვეყანა ამოვარდნილი. ნ. ლომ.

- 1. ცალი ნ. თანაბარი.
- 2. ცალი (ცალი ჩექმა, ცალი ხელთათმანი და სხვ.), კენტი, კიკო (კიკოსავით მარტო დარჩა), იაქე, იაქი (იაქესავით შეაბერდა წუთისოფელს), მოჭუფთე (წყვილის ცალი), ცალფა, უცალო, უბოლო, უწყვილო, უჭუფთო, ცალცალი (ცალ-ცალი. სხვადასხვა წინდა). (ნიცა) დარჩა კვლავ ისევ მარტოცა და კენტად დაიარება. შ. მღვ.

3. ცალი (შვიდი ცალი აბრეშუმი), თოფი (ერთი თოფი ჩითი), ნაჭერი (ხუთი ნაჭერი საპონი. ქსოვილი და სხვ.), დანა (ექვსი დანა. ვერცხლის კოვზი), ფრთა (ასი ფრთა ქათამი, ერთი ფრთა ყავარი და სხვ.), სული (ასი სული ხარი, ძროხა და სხვ.), ღერი (ორი ღერი შეშა), ერთი აგება (ძაფი), ერთი ამოხვევა (აბრეშუმი), ფურცელი (რკინა, ყავარი).

- 4. ცალი ნ. ტომარა.
- 5. ცალი ნ. 15. თავი.

ცალი თვლის გადაჯერიო ნ. სახელ-
დახლოდ.

ცალი ფეხი სამარეში უღვას ნ. მო-
მავლავი.

ცალი ფული ნ. გროში.

ცალი ხელი მისყენ აქვს ნ. ხელის შე-
წყობა.

1. ცალკე ნ. განსაკუთრებით.

2. ცალკე, თავისთვის, განმარტობით,
განკერძობით, დამოუკიდებლად (მუშა-
ობს, ცხოვრობს და სხვ.), (განმარტო-
ებული ხე) ოლე.

მარტო ხე. ოლე. გ. ლეონ.

ცალკე ერთეული ნ. ცალარსი.

ცალკეული ნ. კერძო.

ცალკეცო ნ. ცალპირი.

ცალმაგი ნ. ცალპირი.

ცალმოგვი ნ. ცალქალამანი.

ცალ მხარეს ნ. ერთ მხარეს.

ცალპირი, ცალგანი, ცალგნითი, ერთში-
რი, ცალკეცო, ცალმაგი, ერთმხარე.

ცალ ფულად ღირებული ნ. იაფი.

ცალქალამანი, ცალმოგვი, მდამიო აზ-
ნური.

1. ცალფა ნ. 2. ცალი.

2. ცალფა ნ. ცალპირი.

ცალ-ცალკე ნ. გაფანტვით.

ცალ-ცალი ნ. 2. ცალი.

ცამდე აუვანა ნ. ქება.

ცამდე აწევა ნ. ქება.

ცამეტორი (ცამეტური) ნ. ბაღრი
მთვარე.

ცამ მოიკამარა ნ. გამოდარება.

ცამ მოიწმინდა ნ. გამოდარება

ცამ ღრუბლები გადაიყარა ნ. გამოლა-
რება.

ცამ ღრუბლები მოიბურა ნ. მოღრუ-
ბვლა.

ცანდი ნ. ჭაქვი.

ცანცალი ნ. სიარული.

ცანცარა ნ. ქარაფშუტა.

ცანცარი (დაცანცარებს) ნ. სიარული.

ცანკუდელი ნ. ლუწი და კენტი.

1. ცარვა ნ. მარგვლა.

2. ცარვა ნ. ძახვი.

ცარიელზე დატოვება ნ. ტყავის გაქ-
რობა.

1. ცარიელი, ღრუ, (საზამთრო) ფუყა,
(ხე) გამოფუტურებული, ფუტურო, ფე-
ლურო, გამოფულრული, ცაკალი, თხი-
ლი) ფუქი, (თავთავე) ბეიტი, (ღერო)
ქრუვი. ნ. აგრეთვე 4. უნაყოფო.

2. ცარიელი (ეგ ცარიელი სიტყვებია,
საქმე კი არსად ჩანს), მარტო, პიტალო.

3. ცარიელი, უშენი (აღვლი).

წინ უღვა ტაბლა-ბონჩითა
პიტალო ნაღველ-ჭამისა. ვ ა ე ა

4. ცარიელი ნ. თავისუფალი.

5. ცარიელი, გაფხეცილი (ჭიბე).

ცარიელი კუქია ნ. ანჩლი.

ცარიელ პურზეა გადამღრძვალი ნ. ლა-
რიბი.

1. ცარიელ-ტარიელი ნ. უშხითო.

2. ცარიელ-ტარიელი ნ. ღარიბი.

ცას შეაბერდა ნ. ღლეგრძელი.

ცაიო ნ. საცეცი.

ცაიო, ლაყონა, ლაჩკია, ჩალიკია,
ტყვია.

ცახე ნ. 1. მტკერი.

ცახი ნ. ნაყავი.

ცახცახი ნ. აყანკალუბა.

ცხიერი, მზაკვარი, ეშმაკი, ვირეშმაკი,
მანქანიერი, თალითი, კუდამელა, ხიმან-
კალი, ოინბაზი, ფლიდი, თვალთმაქცი,
მელაკულა, მელა, მელაქუა, ვაქნილი, მიძ-
ვრება-მოძვრება, გველაქუა, ლალუცი
კომბლე, გაძრომ-გამძრომა. ნ. აგრეთვე
მლიქენელი, მატრაბაზი.

მოვიდეს და აწ მიაბოს,
შემოვიდეს იგი ფლიდი. შ ო თ ა.

საქმით მგელო, ხაშმით გველო,
კულა-მელა, კულისრია. ა კ ა კ ი.

პირისახის გამომეტყველება „ვირეშ-
მაკური“. ა. ყ ა ზ ბ.

1. ცლა ნ. ლოდინი.

2. ცლა (ცლის), ვაპოცლა, შემოწმება,
განინჯვა.

3. ცლა, ცლიობს, ლამობა (ლამობს),
ძალვა, სინჯვა, შეცალება (შეცალა), ჩა-

ლირობა, მეცადინეობს, დარილი (უღა-
რილებს, რომ ყველაფერი ხელში ჩაიგ-
დოს), ყოველი ღონე იხმარა (იღონა).

შეტყუებასა ლაშობულეს
ყმანი არაბთა თანანი. შ. ოთა.

თვალის კაკლები ბუღიდან გადმოვარ-
დნას ჰლაშობდა. შ. არა გვ.

გონს ვერ მოღვივდი, თუ რა საშუა-
ლება შელონა. შ. არა გვ.

4. ცლა 5. სიმაჰაყე.

1. ცდილობს ნ. 3. ცლა.

2. ცდილობს ნ. ბეჭითი.

ცევა, სამა, როკვა, ფენდრუცი, ფენის
გამლა, თულო, შუშპარი, თამაში, ჩა-
მოვლა (ქართული ჩამოვარა), დავლა
(კინტოერი, ბალდადური დაუარა), ბუქ-
ნით ცევა, ფერხული (ფერხულის ღამ-
მა, ფერხულის ჩამმა, ფერხულის თამა-
ში). ფერხისი, მოძვ. კოტი („ცევაა
ბქნასავით“ — ს ა ბ ა), ბასტი („ცევა
არს ფერხის ცემითა“ — ს ა ბ ა), გოგმანი
(„სანდომი: ჩქარი როკვა“ — ს ა ბ ა), დავ-
ლური, ხენტრუცი. ნ. აგრეთვე ქართული
ეროვნული ცეკვები.

საერთო ფერხულს ჩავაბამთ,
ჩავახმატებილებთ არესა. შ. მღვ.

წისკველიც მთი აპყოლი,
ცეკვავს ზა უღლის ბუქნასა.

რ. ე რ ი ს თ.

როგორ გშვენიის ეგ დავლური,
მილაყები და ხტუნეო. ა კ ა ი.

მწვანედ გადაშლილს ზეებსაც შტოები
გაუშვირათ და ერთმანეთში ისე გადა-
ხლართულაყვენ, თითქოს საერთო ფერ-
ხული დაუბამთ. ა. ყ ა ზ ბ.

აღბათ, თავისი ხნისათვის შეუფერებ-
ლად მიაჩნია „ხუნტრუცი“. ო. ზ უ რ ა ბ.

ცელვა ნ: თიბვა.

ცელი, ქალვი.

ცელქი ნ. მოუსვენარი.

ცელქობა ნ. ეშპეოკობა.

1. ცემა, ბუზნა (ბუზნის), გვემა, ბეც-
ვა, გაბეგვა, მიბეგვა, შემოკვრა, გარტყა,
ტყება, გატყება. შიტყება (არამყითხე
შომამბეო, შიტყუე და შიაგდო.—
ან დაზა). ცემა-ტყება, ბეცვა, ქვე-
ვა, ზაპუნი, ქაპუნი. ზაპაზუპი, ლებვა
(ცემით ტანის გალურჯება), ჩაფარება
(თავში ჩაფარა). ჩაბეცვა, მიბეცვა, აქ-
რელება (გველოვით ავაკრელებ), ზურგის
აქრელება, ჩალურჯება, ტანის ალილავე-
ბა, ტანის აქრელება, ყურების აწევა,
ყურების ასრესა, გალახვა, გასახერა, გა-
წყველა, მიწყველა. წიხლქვეშ გაგდე-
ბა, მიჯოხვა; მიჩეჩქვა, გაჯოხვა, გაროხ-
გვა, შიტორვა (ქვეშ ამოიღო და კარ-
გად შიტორა), თავში ბარტყუნი (ენამ რა
მყოდ და თავში ბარტყუნიო), ბაყაბუ-
ყი (ქობინასავით ბაყაბუყი გააქვს),
ფახქვეშ წაგდება, გაჯოხვა, გამოლ-
ტვა (ისე გაგშოლტავ, რომ ბული
აგდიოდეს), გამთრახება, მთრახი გადა-
უქირა, მთრახი გადააწნა, მთრახი გადა-
უშუხილა, ცემით გასავთება, ცემით გა-
ხეთქვა, ცემით მიმკვდარება, ცემით
სიყვილის. პირამდე მიყვანა, ცემით
დაოსება, ღდინისა გაგდებინება, სილის
გარტყმა, სილის შემოკვრა, სილა გააწნა,
სილა უთავაზა, სილის თხლეშა, წა-
თხლეშა, უთავაზა (ლაზათიანად უთა-
ვაზა, მაგარი-მაგარი უთავაზა), თხლა-
შანი გააღინა, ლაწანი გააღინა, ლე-
წვა (ლეწა სახეში), გასილაქება, თაქე-
ბა (უთაქა), მოცხება (ლაზათიანად მოს-
ცხეს), ცხუნება (უცხუნა), მოხვედრება
(ზორბად მოახვედრეს), თხლეშა, ღრუხ-
ვა, მიყოლება, მიეყვება, დაკვრება, ხეთქა
(სახეში ხეთქა), კბილებში ჩაცხება, გა-
ცხება, გაჩეჩქვა; დათეთქვა, ჩაბასილება,
გვერდების დახელა, კისრის დახელა,
გვერდების ჩამტკრევა, თავში ჩაკვრა,
თავში ჩარტყმა, თავში ჩაფაჩუნება, თავ-
ში ჩაფარება, თავში წატილაება (წაუტი-
ალა), თავში ჩაკაყუნება, თავში წათაქება,
თავპირის დამტკრევა, ცხვირპირის დამ-
ტკრევა, კინწის კვრა, პანდურის კვრა,
ქისტის (ქისტის) კვრა, კინცრიხთში წა-

მოუსეა, ჯლიქის კერა, ჰუჭლუგუნის წა-
ვრა. წატიალაბა, წაქიპინჯება. წამოკერა,
ბუწუწუებით თრევა (ბუწუწუებით დაით-
რია), თმებით დათრევა, გაპენტვა (ბამ-
ბასავით გაპენტეს), ჩაბუზენა (ჩაბუზენა
ერთმანეთი), ნიორწყალივით გახდა, ნი-
ორწყალად აქცია, გაბერტევა, შიტორტვა.
პარტყაპურტყა (ხელების პარტყაპურ-
ტყი).

შეეშვებოდა ბაეშეს თუ არა, უცხუ-
ნებლა და უცხუნებლა. აკაკი.

თუშკ ერახელ პეტკა... შიტორა,
გვერდში „მუსტები“ შემოქრა,
კარგა გალანძლა, შიჯორა. ვაჟა.

კაი ჯონების მიყოლებით უავადღეთ
კარხედა (ძალი). ნ. ლოშ.

ეკლამეს ბრაზი მოვედილოდა ხოლმე.
რომ საბუთს არაფერს ვაძლევდი გაროზ-
გისას. ვაჟა.

დაკა შავას, თავში ჩაუფარუნე.
რ. ერისთ.

შე... შავას ერთი კარგა მიეჯობავდი.
რომ(შ) გორს აქეთ აღარცვი გადმოხედა.
ვაჟა.

(ტენმმა) ჩაგდო ფეხქვეშ და ისე მი-
ჩეჩქვა, რომ სეფისკვერამეს კიდევ შრა-
ვალს: არტაშანი დასკირდა.

2. ჭავახ.

ერთი ისეთი გადმომკრა ი თახახუნე-
ბულმა ზურგში, თვალუბიდან წინწყლები
წამომცივიდა. შ. არაგვი.

ოფიერმა ერთ ბიჭს პათრაზი გალაუ-
ქირა. რ. ქორჭ.

შ. ცემა (ეცემა თვალში), ეჩხირება,
ხვდება.

სახლში რომ შესულიყავით, თვალში
გეცემოდათ სიფუჩიზე. ილია.

- 8. ცემა ნ. შივარჯნა.
- 4. ცემა ნ. ჩხუბი.
- 5. ცემა ნ. ფეთქვა.
- 8. ცემა ნ. ცვერა.
- ცემა-ტყემა ნ. 1. ცემა

ცემით გასავითება. ნ. 1. ცემა.
ცემით გახეთქვა ნ. 1. ცემა.
ცემით დაოსება ნ. 1. ცემა.
ცემით მიმკედარება ნ. 1. ცემა.
ცემისგან დაღურებული ნ. 2.

ლაზარი.

ცერა ნ. აღმაკერი.
ცერად ნ. ვეზად.
ცერად ურება ნ. ელმეი ცემა.
ცერიზე ღვომა ნ. ფეხის თითქმის
ღვომა.

ცერეო ნ. ანსჯლა.
ცერი, ვოჯი.
ცეროდენა ნ. ქუჩა.
ცერცება ნ. ქარაფშუტა.
ცერცვა ნ. მუხულო.
1. ცეტი ნ. ქარაფშუტა.
2. ცეტი ნ. შტერი.
1. ცეცება ნ. სიარული.
2. ცეცება ნ. 2. ძებნა.
3. ცეცება ნ. ცქერა.
ცეცხლაპირა ნ. 2. კერა.
ცეცხლად გეღინოს ნ. რამე იცო.
ცეცხლად ნ. ქამა.
ცეცხლზე ნავთის დასხმა ნ. 1. შეგუ-
ლიანება.

1. ცეცხლი, (დიდი ცეცხლი) უენა.
შიწა: გამისკდეს. ჩამულაპოს.
ტანზე მოშელოს გენია... ვაჟა

სხვას რომ ხელი ეხლო, სულ ვენა
მომეკიდებოდა ხოლმე. ა. ყაზბ.

2. ცეცხლი, ხანძარი. წითელი შა-
ლის აფრენა...

ხალხის შესაშინებლად წითელი შაქა-
ლი აფრენით. დ. კლდ.

3. ცეცხლი, ნადგერვალი. ნაყვერ-
ხალი, ნაყვერცხალი, დაღარი.

4. ცეცხლი ნ. აღურთოვანება.
ცეცხლით განადგურება ნ. ამბებუვა.
ცეცხლი რომ წაუკიდო, ნატისუსალი
არ აუვა ნ. ლარბი.

ცეცხლის გაჩენა ნ. 3. ანთება.
ცეცხლის დაურა ნ. 2. წყრება.
ცეცხლის ტენება ნ. აღი.

1. ცეცხლის კიდება ა. ნთება.
 2. ცეცხლის კიდება ნ. სიძვირე.
 ცეცხლის მიცემა ნ. დაწვა.
 1. ცეცხლის მოღება ნ. აღფრთოვნება.
 2. ცეცხლის მოღება ნ. ნთება.
 ცეცხლის მოკიდება ნ. აღფრთოვნება.
 ცეცხლისფერი ნ. წითელი.
 ცეცხლის წაიდება. ნ. დაწვა.
 1. ცეცხლმოკიდებული ნ. აალებული.
 2. ცეცხლმოღებული ნ. მოწყენილი.
 ცეცხლის მიცემა. ნ. დაწვა.
 2. ცეცხლმოკიდებული ნ. 2. ავზნებულა.
 ცეცხლფარეში, მეცეცხლური.
 ცეცხლში ამოხუცვა ნ. ამოხოცვა.
 ცეხვა, ფშენა, ძეგვა.
 შ. დ. რ. ლეწვა.
 ცვალებადი ნ. გაუტანელი.
 1. ცვარი, ნამი, ცვარ-ნამი, ზრიმლი. ნიუ, ლევი, (ქარის მიერ ფოთლებიდან ჩამოყრილი ცვარი) ლეშხი, ლეშხერი, ევაი, ეავი.
 2. ცვარი ნ. წვეთი.
 ცვარ-ნამი ნ. ცვარი.
 ცველანი ნ. მკველანი.
 ცვიანა (ცვიანა), ვარდნა (ვარდება), ყრა (ყვრება), ცემა (ეცემა), ფენა (ეფინება).
 2. ცვიანა ნ. ქუცვა.
 1. ცვილი ნ. სანთელი.
 2. ცვილი ნ. ფიჭა.
 ცვილვა ნ. გაფისვა.
 ცვლა ნ. 1. შეცვლა.
 ცვრა ნ. 3. წვეთა.
 ცვრვა ნ. პკურება.
 1. ცვრიანი, ნამიანი, დანამული. მწვანედ ბიბინებს მინდორი, მოლი და ველი ცვრიანი. შ. მ. დ. ვ.
 2. ცვრიანი ნ. 1. მსუქანი.
 ცთომილი, ეტლი, ვარსკვლავი, შუქურ-ვარსკვლავი.
 მუნდა ცნეს ეტლი მთვარისა.
 რომე არ დაბრუნდებოდა. შ. ო. თ. ა.

1. ცოუნება. ნ. 2. მოტყუება.
 2. ცოუნება ნ. ცოდვის ჩადენილება.
 3. ცოუნება, საცთური, ჯადო, ხიბლი, გრძნებით შეკერა.
 ციაგი ნ. ბრწყინვა.
 1. ციალი ნ. ბრწყინვა.
 2. ციალი ნ. 2. ციპცაძი.
 ციბა ნ. 1. ლეკვი.
 ციბაკი ნ. 1. ლეკვი.
 ციბრუტი ნ. ბურლი.
 ციგა, ჰარხილი, მანჯიცი, ჩანა, ლეკ-მარხილა, ლეკმარხილი, ნალო.
 ხეთისოს ხარები ება უღელში, მარხილით ან მანჯიცით საქონლის საკმელს ეზიდებოდა. ვ. ა. ე. ა.
 ციგანი, ბოში.
 ციგლიგი ნ. ბრწყინვა.
 ციგურაობა, ცურვა, სლიკინი.
 ჰა, ბიქებო, მოლიბ, მომყეთ, ყველა თქვენნი ციგითაო, მალღობიდან დაბლობისკენ ვისლიკინით რიგითაო. შ. მ. დ. ვ.
 ციგურა, საგლინავი, სასრიალებქლი.
 ცილა ნ. მტკაველი.
 ცილაშუვანა ნ. სოკო.
 ცილაშტკაველა ნ. ჭუჭა.
 ციება, ციებ-ცხელება, ცხრო.
 ციერი ნ. ზეციერი.
 1. ცივად (ცივად მოხარშული ცხერის, ღორის, ქათმისა და სხვ. ხორცი), თათარიხანად მოხარშული, მშრალად მოხარშული (ხორცი).
 2. ცივად ნ. უხევირპიროდ დახვედრა.
 1. ცივი, გამყინავი, მყინავი, მყინელოვანი, ყინულიანი, მსუსხავი, სუსხიანი, მშუშხავი. ნ. აგრეთვე გაყინული. (ბავშვები) არ დასდევენ მსუსხავ ყინვას, იცინიან, მარდად ხტიან. შ. მ. დ. ვ.
 2. ცივი, გრილი.
 ცივი წყლის გადასხმა ნ. გაწვილება.
 1. ციკანი, თიკანი, ვაციკი, ქოში, ქოშკი, ჩეფინი, ნალო.
 2. ციკანი, ნ. ჩვილი ცხოველი.

1. ცილი ნ. მზაკრობა.

2. ცილი, ცილისწამება, ნაცილი (ნაცილი გამოუგლო), შარი, წილთახი. ნ. აგრეთვე კორი და გამონაგონი.

ცილისწამება ნ. 1. ცილი.

ცილობა ნ. 1. დაეა.

ციმბირი აქეთ დარჩა ნ. დაპატიმრება.

ციმბირში გადასახლება ნ. დაპატიმრება.

ციმფია ნ. ღორბეცელა.

ციმციმად ნ. 2. ფრთხილად.

1. ციმციმი ნ. ბრწყინვა.

2. ციმციმი, ციალი, კამკამი. ბეუტვა (სინათლე ბეუტავს). ეუქლეა (იეუქლეაბა), ზდინეა, იფერფლება.

ზღვა კამკამებს, ზღვა ირწყეა.

აქორჩილა ქაფი ზღვისა. ი. გრიშ.

კერაზე... ორი მუგუზალი ჩუმად იფერფლება. ექ. გ. ა. ბ.

ცინგლი ნ. წვინტლი.

1. ცინგლიანი ნ. ლაწირაკი.

2. ცინგლიანი ნ. წვინტლიანი.

ცინლალი ნ. კნუტი.

ცირციელი, წორო (ხე), კნავი.

(ცირცელს) მგარად ჩაეყარა თავისი ფესვები სალის კლდისათვის. თ. რაზიკ.

ცინცხალი ნ. ახალი.

ცისად-ცისადი ნ. მთვარეული.

ცისანაბარად მყოფი ნ. უბინაო.

ცისარტყელა, ირისე, ცის მშვილდი.

ცის გუმბათი ნ. ცის კამარა.

ცის თალი ნ. ცის კამარა.

ცისიერი ნ. ზეცური.

ცის იკანკლელი ნ. ხარის ნავალი.

ცის კაბადონი ნ. ცის კამარა.

ცის კამარა, ცის გუმბათი, ცის თალი, ცის ტატნობი, ცის კაბადონი.

ცისკარი ნ. განთიადი.

ცისკროვანი ნ. ბრწყინვალე.

ცისმშვილდი ნ. ცისარტყელა.

ცის ტატნობი ნ. ცის კამარა.

ციხფერი, მტრედისფერი, ლია (ბაცი) ლეოჯი, ლევეარდოვანი. (თვლები), ლევეარდი (ზღვა, ცა).

ბროლი და ლალი გათლილი ლევეარდად გარდიქეთლდა. შ. ო. თ. ა.

ციური იშპერია ნ. ჩინეთი.

ცილვი ნ. დანა.

ციყვი, სინჯაფა, თრია, თრითინა, ღეღოფლა.

ხან თრითინას მეძახიან და ხან კიდევ დედოფალაა, ვერა ნახვთ ჩემისთანა ავაზაკს და მაწანწალას. შ. მ. დ. ვ.

1. ციცაბი ნ. აღმართი.

2. ციცაბი ნ. კლდე.

ციცინათელა ნ. ელვანა.

ციცო ნ. კატა.

ციცუნია ნ. კატა.

1. ციცუნა ნ. დაქუცმაცება.

2. ციცუნა ნ. პატარა.

ციცხვი, ჩამჩა, კუტალი, თასყაშული, სახაბელა, („დიდი ციცხვი“ — საბა) ლაპოტი.

1. ციხე ნ. საპატიპრო.

2. ციხე ნ. სიმაგრე.

ციხე-სიმაგრე ნ. სიმაგრე.

ციხეში ნაქლოში ნ. ნატუსადარი.

ციხეში თავი ამოაყოფინებს ნ. დაპატიმრება.

ციხეში ჩასმა ნ. დაპატიმრება.

1. ცლა (თოფისა, ზარბაზნისა და სხე.). დაცლა, ვანმუხტვა, სროლა. გასროლა, დახლა (დაახლა), ტყეცა (ტყეცა მუბლში სტეიცა), გეჟარდნა (თოფი გავარდა), დაცემა (რეკოლევიო დასცა), გრიალი (ზარბაზანმა იგრიალა), დამენა, ბააქაბუთქი (ბათქაბუთქი აყენეს), შილინგი (რამდენიმე იარაღის ერთად გასროლა), ტყორცნა, ჰექა (თოფმა იქექა), თოფმა იგრიალა, თოფმა გაიელვა, თოფის გაღება (თოფც გაულო),

ტყვრომა (ტყვრებიდა), გატყვრცნა (იბროსა).

გამოსტყვრა ჰეცალის თოფი, ტყვია ჩქამს იხამს მქისესა... ვაჟა.

და გატყვრცნა იბროს წვერი, მოხდენილად, უდარდელად. ი. გ. რ. ი. შ.

2. ცლა (პინისა, შენობ-სა და სხე.). დატლა. განთავისუფლება, განტყვრთვა.

3. ცლა (ვატორ), დატლა (დავატლი). დროება (ვატრობე, ვვადროთი). მოცლა. მოცდვენება.

4. ცლა (მკალია), ნოკლილი ვარ, დროს მკაქს, მოცლა (მოკიცლი), დროს ეპოპო, დროს გამოვანაჟა.

5. ცლა (ვატლი კანს, ქერქსა და სხე.), მოცლა, ართმევა (ავართმევე), მოშორება (მოვამორება). ნ. აგრეთვე 2. აურა და გაქურჩანა.

6. ცლა (ფეცლები). გაცლა (გავეცლება). მოშორება (მოვშორდება). თაქს დავანებებ, ხელს ავიღებ, დატოვება.

7. ცლა, გაცლა, გამოცარიელება. ნ. აგრეთვე გაონება.

8. ცლა, დატლა, დ-წრებტა (სისხლის-განი).

ცმელი ნ. ცხიში.

ცმუცვა ნ. სტომა.

1. ცმუცია ნ. მოუ-ვეწარი.

2. ცმუცია ნ. ცუდღუტი.

ცმუტვა ნ. ტორტმანი.

ცნევა ნ. დარბება.

1. ცნობა (ცნობა დაეყარება). გონი, (გონს მოვიდა), ცნობერება, გონება (გონების მიხდა), გონს მოეკო.

2. ცნობა, მონაცემი.

3. ცნობა, საცნაურობა, ცოდნა.

4. ცნობა ნ. 3. უწყება.

5. ცნობა ნ. 2. აღიარება.

ცნობამიხდილი ნ. 1. უკონო.

ცნობარი ნ. უწყისი.

ცნობება ნ. 2. უწყება.

ცნობების მიმწოდებელი ნ. შემტყო-ბინებელი.

ცნობების უკონელი ნ. 2. უკონიან-რო.

ცნობების შეკრება, ნ. 1. გაგება.

ცნობლი, გამოჩენილი, საჩინო, სახელოვანი, დიდად სახელოვანი, ნაქებო. სანაქებო. განთქმული, დეაწმობილი, სახელგანთქმული, სახელმძობრქმული, სახელმოსხვექლი. შარავანდელით მოსილი, საქომანები, შესანიშნავი, ღირსი, ღირს-შესანიშნავი, დიდადული (ჩვენი ქვეყნის ღირსეულა შვილი), ღირსპატივისცემი, ღირსსახსოვარი, ღირსსაცნობი, საყოველთაოდ ცნობილი, საყოველთაოდ აღიარებულ, სასიკადალო, საამაყო, მისი სახელი მთელ ქვეყანაზე ჰქუხდა, მისი სახელი განთქმული იყო, სახელი ჰქონდა გაყარდნილი, დიდება (მისი სახელი დიდდება), ითვლება (მცოდნე კაცად ითვლება), წოდება (ყოველთვის პატიოსან კაცად იწოდება), პატიოსანი კაცის სახელი ჰქონდა, დიდება (პატიოსანებით დიდდება). ნ. აგრეთვე სახელის გათქმა.

საქვე ექვენ საქოქმანება. შოთა.

მამაჩემის სახელი დაღესტნამდე იყო გაყარდნილი. ილ. ი. ა.

ცნობის დაყარება ნ. გულის წასვლა. ცნობისმოყვარე, ცოდნისმოყვარე, ცოდნისმოყვარული, მაძიებელი, მხსრეველი. ცობოლა ნ. საცობი.

ცოდვა ნ. ბრაღი.

ცოდვა დატრიალდა ნ. უცუქურება.

ცოდვა მიუძღვის ნ. 2. დაშავება.

ცოდვამ კისერში დაჰკირა ნ. 2. მიხ-ღვა.

ცოდვამ უწია ნ. 2. მიხღვა.

ცოდვაში გარევა ნ. ცოდვას ჩადენი-ნება.

1. ცოდვაში გახვევა ნ. 2. მოტყუება.

2. ცოდვაში გახვევა ნ. ცოდვის ჩადენიება.

ცოდვაში ფეხის ჩადგმა ნ. 2. დაშა-ვება.

ცოდვაში ჩავარდნა ნ. 2. დაშავება.

ცოდვების გამოხსნა ნ. დინაშაულის
გაქოსიციდა.

ცოდვიანი ნ. ცოდვილი.

ცოდვით სავსე ნ. ცოდვილი.

ცოდვილი, ცოდვიანი, შემკოდე, ცოდ-
ვით სავსე (შე ჩემი ცოდვით სავსე,
ეს რა ჩაიღინე?).

ცოდვილია მის წინაშე ნ. 2. დაშვე-
ბა.

ცოდვილობს ნ. აფუსფუსება.

ცოდვია შვილი ნ. ნაბიჭვარი.

ცოდვის ჩაღვნიება (ცოდვა ჩაადე-
ნინა), ცოდვაში გარევა, ცოდვაში გახ-
ვევა, შეცდენა, ცოუნება, ხათაბალაში
გაბმა (გააბა), ხათაბალაში გარევა (გა-
რიეს). უბედურებაში გახვევა.

ოქვენს ცოდვაში ნუ გახვევით!

ა. ყ ა ზ ბ.

ცოდნა ნ. ცნობა.

ცოდნისმოყვარული ნ. ცნობისმოყვა-
რი.

ცოდნისმოყვარე ნ. ცნობისმოყვარე.

ცოდო-ბრალი ნ. უბედურება.

ცოთი ნ. 2. აბრა.

ცოლად გააყოლა ნ. გათხოვება.

ცოლად გატანება ნ. გათხოვება.

ცოლად შერთვის მსურველი ნ. 1.
მათხოვარი.

ცოლგაყრილი ნ. ცოლგაშვებულა.

ცოლგაშვებულა, ცოლგაყრილი, გან-
ქორწინებული.

ცოლი, მეუღლე სახლობა, ოჯახობა

ცოლის შერთვა, დაქორწინება, შეუ-
ღლება, ოჯახს მოეცა, დაცოლშილ-
და დაახსკარება (დასახსკარდა), დაო-
ჯახება, დაბინავება.

ჭერ, ვაჟო, შური ჭერი დახურე, დაო-
ჯახებაზე ზერე. იფიჭრე. ილია.

ცოლისძმა, სიმამრის შვილი, მოყვარე.

ცოლჭმრობა, მეუღლეობა.

ცოლ-შვილი ნ. ოჯახი.

ცოტა ნ. 1. უზნიშვნელო.

ცოტა გაწუდა ნ. თითქმის.

ცოტა დააყლდა ნ. თითქმის,

ცოტად ნ. ოდნე.

ცოტათი მაინც ნ. ოდნე მაინც.

ცოტათიც არის ნ. ოდნე მოიტ.

ცოტა რამ ნ. 1. უზნიშვნელო.

1. ცოტცოტაობით, გამოზოგვით, ნამ-
ცეც-ნამცეცად.

2. ცოტცოტაობით ნ. თანდათან.

ცოფების მორევა ნ. გაშმაგება.

ცოფის ყრა ნ. გაშმაგება.

ცოტა ხანს ნ. მოკლე ხანს.

ცოტა ხნით ნ. მოკლე ხანს.

ცოცვა, ღოფვა, ხობვა, ჩირვა, ბობ-
ღვა, ბორღვა, მიჩირვა, ძრომა (მიძვ-
რება), ლოღვა.

1. ცოცხალი ნ. ახალი.

2. ცოცხალი, უენებელი, საღბალამა-
თი.

3. ცოცხალი ნ. ცქცტი.

4. ცოცხალი (ცოცხალ ტუფილში და-
ვიქირე), ცხალი, აშკარა.

5. ცოცხალი ნ. 2. ცხოველი.

ცოცხალი თევზი ნ. წელი თევზი.

1. ცოცხალ-შეცდარი ნ. გარინდებუ-
ლი.

2. ცოცხალ-შეცდარი ნ. 2. უგონო.

ცოცხი, საგველი, (ფოთლების ცოც-
ხი) ლოგარი.

ცოცხით მოხვეტილება ნ. 2. ბრბო.

ცოხნა ნ. ლეკვა.

1. ცრა ნ. გატრა.

2. ცრა ნ. წვიმა.

3. ცრა, ეჩნევა.

ცრემლად დაღვრა ნ. ტირილი.

ცრემლებით იხრჩობს თავს ნ. ტრა-
ლა.

ცრემლები კუფხა-კუფხად სცვივა ნ.
ტირილი.

ცრემლებისგან ყიყვები ყელში ტრ-
რება ნ. ტირილი.

ცრემლების დაღვრა ნ. ტირილი.

ცრემლად დასლა ნ. ტირილი.

სრემლების დენა ნ. ტირილი.
 სრემლების გაღმორა ნ. ტირილი.
 სრემლების მოგვრელი ნ. გვრძნობიარე.
 სრემლების მორევა ნ. ტირილი.
 სრემლების ფრქვევა ნ. ტირილი.
 სრემლები დააღუბით სციოდა ნ. ტირილი.

სრემლები წასკდა ნ. ტირილი.
 სრემლის ლული ნ. ტირილი.
 სრემვლა ნ. ტირილი.
 სრემლი, კერხალი, მღელარე (მღელარის გაღმორფრქვევა, მღელარე გაღმორღის).

სხელნი სრემლნი მოიწურნა. შ რ თ ა.

სრემლომორეული ნ. ასრემლებელი.
 სრიაგდება ნ. ფერწასული.
 სრიატი დღე ნ. ღრუბლიანი.
 სრიანტელა ნ. სურღო.
 სრუ ნ. სრუენტელა.
 სრუ აზრი ნ. წანაზრახვა.

სრუობა (სრუობს), ტყუება (ტყუის), ტყუილის თქმა, ტყუილის ჩმახვა, მიკობ-მიკობვა, ტყუილის გამოცნობა, ტყუილბში შეტოხვა, შეთხზვა, ტყუილების დახეტქება, ისეთი ტყუილების დახეტქება. იცის, რომ მკვდარს ფეხებს გააქნევიანებს. მტკნარი სიცრუე, ცოცხალი ტყუილი, მიქარვა (მიქარავს), რახენი, როტვა, რომევა, წისქვილივით რღშავს, მოვონება (მოვონა), გამოვონება (გამოვონა), მოკორვა, შეთხზვა, ეგ ტყუილი (ნაქმაზი შენს ქათმებს დაუყარი), ბლანდვა, ნათქვამს სიმართლეს არ შეეფრება, ნათქვამი სიმართლეს დაშორებელია, სიმართლეს გადაუხვია, ცდება, ამეტებს, აქარბებს. ნ. აგრეთვე უმართლობა.

სრუენტელა, სრუ, სრუტუნა, ტყუილები გუდა, ტყუილების ბოხნა (გახსნა თავისი ტყუილების ბოხნა), კორების ბოხნა, კორების გუდა, ქოსატყუილა, თაღლითი, მატყუარა, ყალთაბანდი, მიმეობ-მომეობელი.

გატენიღენ კორის ბოხნას და დაიწყებღენ იქით-აქეთ წანწალს. აკაკი.
 სრუტუნა ნ. სრუენტელა.

სუგა ნ. 1. ლეკვი.
 სუგრუმელა ნ. პატარა.
 სულა ნ. ამაო.

სულად იქცევა ნ. სულად უქირავს თავი.

სულაკი ნ. ამაო.
 სულა ნ. ამაო.
 სულამშრალა ნ. ცულლუტი.

სულაობა, სულმავალი, სულმადობა, უსაქმურობა, უსაქმოდ ხეტიალს, უსაქმოდ ყილი, უსაქმოდ წანწალი, გულხელდაკრეფით ქლომა, ცუნტრუკი, ცუნდრუკი, უქნარა. ს. ს. თითს არ განძრევეს.

სულადელა ნ. უბინაო.
 სული, უხეირო, ავი, უვარგისი, უწე-სრიგო, უთავო, მოუქნელი (მოუქნელი ენა, სტილი), ნაბოლოვარი, უგვანო, მღარე, გლახა, ძვირი, უხამსი, გადასაყრელი, უკეთური, ბეღითი, ფინთი, ბეღასლი, ბელეშა (ძალიან ბელეშა ქალია — უხეირო, უმნო, უსუფთაო). აუგი, აუგთ აუგი, საძაგელი, ანამი, არაფრად ვარგა, გლახა (გლახა მუშას შემოდგომას მოუქვედება თავიო — ან და ზ ა), ხელიდან წასული, ჩათლახი, ჩირთიფურთები, წუპაკი, წუნჯალი, წითელი კოკი (ვიცი, რა წითელი კოკიც ბრძანდება!). ს. ს. ნაყლები. ს. ა. ბ. ხიხია.

ბეღითი ბნელა, სიკვდილი რა ვაქაცობა გგონია? შ რ თ ა.

დღევანდელ ჩირთიფურთებსა დაარქვით ქვეა და გონება. ვ ა ე ა.

ნაბოლოვარი არ ვაყავ და თვალტანადად არაფერი მივირდა. ი ლ ი ა.

ისეთი ბედასლი ამინდი დაიჭირა, რომ გარეთ ძალი ვერ გადიოდა.

ბ. ჩხ.

გიორგი ერისთავმა, ცოტა არ იყოს, მძიმე და მოუქნელი ენით გაღმორთარგნა მიცყევისს, შიღერის, ვიქტორ

პიუგოს, პეტრარკას, ბერანეეს, პუშკინი-
სა და ლერმონტოვის რამდენიმე ლექსი.
გ. ქიქ.

(მეფეს) ხლაც თელწინ უდგას მამან-
დელი აუგთ-აუგი და მძიმეზე მძიმე
ვითარება. ლ. გოთ.

- ცული ამინდი ნ. ავდარი.
- ცული არ არის ნ. 4. კარგი.
- ცული გემოსი ნ. უგემური.
- ცული დარი ნ. ავდარი.
- ცული თვლით ყურება ნ. ბღვერა.
- ცული თვლით ცქერა ნ. ბღვერა.
- ცული მოხავალი. ნ. მოუსავლობა.
- ცული ხუნი ნ. სამყარაღე.
- ცული ფეხის მოტანა ნ. გათვალვა.
- ცულმადი ნ. კონკი.
- ცულმადობა ნ. ცულაობა.
- ცულმავალი ნ. ცულაობა.
- ცუკია ნ. 2. კოპწია.

ცული. ნაჭახი, წალდი, (მცირე ზო-
მის ცული) წილდუნა, ხელცული, სა-
თული, ეჩო, ხელეჩო.

კაცი უნდა ხერხი იყოს,
გაპქონდეს. დი გამოპქონდეს,
განა კაცი ეჩო არის,
სულ თავისკენ მიითლიდეს. ხ. ბ. ბ.

- 1. ცუნდრუჟი ნ. მახეზღარი.
- 2. ცუნდრუჟი ნ. ცულაობა.
- ცუნცრუჟა ნ. ხტუნია.
- 1. ცუნცრუჟი ნ. ცულაობა.
- 2. ცუნცრუჟი ნ. ატროკება.
- 1. ცუნცული ნ. 1. რბენა.
- 2. ცუნცული ნ. მთარული.
- ცურვა ნ. ტივტივი.
- ცურვება ნ. ხსლერტა.
- ცურხ, ჩიქანი,

გაძლები, განიბინდები,
ჩიქანს გაივსებ რძითაო. •კ•კ•კ•

ცურცლი ნ. განივალი.
ცუცუნავი ნ. მოუსვენარი.

ცუცუნი ნ. სიარული.
ცუცკით ჯღომა ნ. ჩაქღომა.
ცუცკილი ნ. ჩაქღომა.
ცულღობი, გულდაუღებელი, და-
უღეჯარი, ცუცკია, ცულამშრალა, ლაინ-
ტარა, ტრახუცა, ტრბუ, არდასაყლე-
ბელი, ყურუშხალი, ივარა. ნ. აგრეთვე
ზარმაიო.

ცუცხუნი ნ. სიარული.
ცუჭვა ნ. ლაპარაკი.
1. ცუჭი ნ. ცუჭიტი.
2. ცუჭი ნ. წუნწკლები.
ცქერა, მზერა, შემზერა, ყურება,
კვრეტა, კვირობა, ვლება (თვლისა),
თვლის მიპყრობა, გამოხედვა, თვლის
გამომბა, ნახვა, ხედვა, შეხედვა, დაკე-
რება, გასინჯვა, მოსინჯვა, ხილვა, ათ-
ვალიერ-ჩათვლიერება, დათვლიერება,
მუშტრის თვლით დათვლიერება, მუშ-
ტრის თვლით გასინჯვა, ახედ-დახედვა,
თვლის მოუშორებლობა (თვალს არ
აშორებს), მიშტერება, მიციცება, თვა-
ლების მიციცება, თვლის მიშტერება,
თვალეზის კეცტა, ცეცება, თვალეზის
გადმოკარკება, თვალეზის ცეცება (შე-
შინებული ან გაოცებული თვალეზს
აქეთ-იქით აციცებს), თვალი თვალში
გაუყარა, თვალეზის შიპყრობა, კირკი-
ტა (უკირკიტებს), თვალის მოკერა,
თვალის შესწრება, თვალის გასწორება,
თვალის თვალში გაყრა, თვალის გაყო-
ლება (თვალი ვაყოლა), თვალის გა-
ტანა (თვალი გაატანა). შემართვა
(თვალეზისა), ღირღატი (დაფინებით
კქერა), ჩიღირღიტება, უთვლითვალეზს,
ნ. აგრეთვე 1. თვალის გადავლება, და-
ხედვა. 1. შენიშვნა.

თვალი ამაღ დავაციცი. შოთა.
ნახეს და ნახვი მოუნდათ
უცხოსა სანახავისა. შოთა.

გიმზერ და მზერა კვლავ სწყურია
თვალს. •ლი•ა

უნდოდა თვალი გადაივლო არავეის
კიდევებისათვის. შ. აბაგვ.

თავისი შიშნაქამი თვალები (ლუარ-საბა) გვისავით შეაქციტა ჯარეჩანს.

ო ლ ი ა.

გლუხებმა მუშტრის თვლით დაუწყეს უცნობ მგზავრს სინჯვა და თეა-ლიერება.

ს. მ გ ა ლ.

ცქვიტა, ცოცხალი, მარდი, ცქაფი, მკვირცხლი, მალი, გულმარდი, ფეხმალი, ფეხმარდი, მუხლადი, ჯომარდი, ჩასპანდი, ყოჩადი, მალხაზი, კისკისი, შორჯვე, ნიჭერებულა, ცოცხალი, ყოჩაღანა, სანთიანი, ყასტიანი, სწრაფი, მუხლმავარი, წვიმავარი, მუხლი უკრის, მუხლი ვრჩის, ჩქარი, ჩაუქი, მუიხი, სადოცხლით სავსე, (ცხენი) ფთიანი, ფრთიანი.

შვიან ჩაებტემა კისკასად, ვეცემი მსგავსად ქარისა. შ ო თ ა.

ორთავეს გვზიდავს მუხლადი ეს ჩემი შავრა ცხენია. ვ ა უ ა.

ქისტებს წაუსხამთ ცხენები ილუღიანიც ფთიანი. ვ ა ჟ ა.

შისზე ჰზის ივერიელი კაბუჯი ვინმე ჩაუქი. ო ლ ი ა.

ცქვინი ნ. თარი.

ცქვინი ნ. ტარაღანა.

ცქრაღა ნ. კობტა.

ცქრაღი ნ. მოსვლა.

ცხადა, აშკარად, ნათლად, გარკვევით, გარკვეულად, საჩინოდ, თელსაჩინოდ, თვალდათვალ, დასანახავად, საგრძნობლად, კაფიეტად, მკაფიოდ, თვალსანახად, საჭაროდ, სათემოდ, საქვეყნოდ, სახალხოდ, დღისით-მზისით, დაუფარავად, ხელ-შეხახებად.

დღისით-მზისით ვმეკობრობდით.

ღამეთაცა ვიყვნით თვეით. შ ო თ ა.

ნათენობამ სათემოდ ძიძიამ მომავი-ლი მის სინდისს. და მხრუენელობას ჩა-ებარა. ა. ჟ ა ზ ბ.

1. ცხადი ნ. გასაგები.
2. ცხადი ნ. ღია.
3. ცხადი ნ. 4. ცოცხალი.
4. ცხადი, აშკარა, გამოაშკარაებულ-ლი, გამჟღავნებული, გამხელილი, გა-ნაცხადი.

არ გავახარებთ სამოყვროდ მოსულს და განაცხად მტერს. ა კ ა კ ი.

1. ცხადია ნ. ეტყობა.
 2. ცხადია ნ. 2. უდავო.
 3. ცხადია ნ. რასაკვირველია.
- ცხადზე უცხადესია ნ. რასაკვირვე-ლია.

ცხადყოფა ნ. გამოვლინება.
 ცხავი, ცხრილი.
 1. ცხარი, მწვავე, წმახე, მსუსხავი, მწველი, ფიცხი.

ცრუ და მუხთალი სოფელი მიწყვიტ ავისა მქმნელია. შ ო თ ა.

ათი წელი, მწარედ მწველი. ა კ ა კ ი.

2. ცხარე ნ. ფიცხი.
 3. ცხარე ნ. ცხელი.
 4. ცხარე ნ. 2. ცხოველი.
 5. ცხარე ნ. 7. მწვავე.
 6. ცხარე ნ. მღულარე.
- ცხებულა ნ. მეფე.
 1. ცხედარი ნ. მკვდარი.
 2. ცხედარი ნ. ქვეშავები.
 ცხელ გულზე ნ. წინდაუხედავად.
 ცხელიება ნ. თობა.

ცხელი, ცხელ-ცხელი (ცხელ-ცხელი ხაზაულები), გაცხელლებული, ალხიანი, ხორშკიანი, ფიცხი (ფიცხი თონე), გა-ხურებული, მხურვალე (მხურვალე სა-ლაში), თაქარა, გავარვარებული (გავარ-ვარებული რკინა), მცხუნვარე (მცხუნ-ვარე მზე), მრუჭავი, ცხარე, მწვავე, (წყალი) მღულარე, ქაფქაფა, (ნაცარი) ღვეღვი, თუთქი.

გავარვარებული მზე თაქარას აფრ-ქვევდა. რ. გ ვ ე ტ.

1. ცხელ-ცხელი ნ. ახალი.

2. ცხელ-ცხელი ნ. ცხელი.

ცხელა ნ. ბარბაჟა.

ცხენდაცხენ ნ. კვალაკვალ.

ცხენზე შეჯდომა ნ. ამხედრება.

ცხენთა ფეხის ხმა, თქარათქერი,

თქაფათქუფი, ღვარი. ღვერი, ღვრილი, თქრილი, თქერა, თქარუნი, ზათქი, რიალი, ჭლაყუნი.

საით მისდინართ, ფშავლებო, ცხენტ ხეთით, რიალითაო? ვ ა ე ა.

მედიამოსა სძრავს ცხენთა კიხვინი. რახტ-უხანგისა და ტოტთა თქერა.

ვ ა ე ა.

ცხენი, (ჩიშინი ცხენი) ჰუნე, უნე, მერანი, რაში, ბეღური, ტაჰი, (გაუხედნავი) ურა, უხედნი, (დაუყოღავი) ულაჰი, (დაყოღილი) იაბო, (დეღალი ცხენი) ფაშატი, ჰაკი. (მუხლმაგარა) სინიბი, მაშტაკა, ჩიშბირი, ჯაფფერი, (ურჩი) გულარდო, ოჩანი, გაჰირი, (სათადარიგო) მაჰქაჟა, ჩინიბი, (მძიმე სამუშაოთა ცხენი) საფორანე, საჯოგავი, (ბარგის საზიდავი) სასაპლენე, (საქლოში) საფერხე, (ჩვეულებრივი სამგზავრო) სატალახო, (თქროსფერი, ჩალისფერი) ჩალა, ზერდაგი, (თეთრი ღერისა შავი ან წითელი წინწკლებით) აბრაში, (ლურჯი) სისეი, ლეგნა, ლურჯა, ნისლა, ტრედანა, (მოლურჯო) ლუში, (წითელი) ჯერა, ქურანი, შვინდა, წაბლა, ქარცი, რახსი, ხხედი, (ბაცი წითელი) სარია, თაფლა, ალათი, ქარცუღალი, (ქრელი. წითელი ლაქებით თულებსა და ნესტოებთან) აბლაჰი, აპლაჰი, (შავი) შერა. (თეთრშებლიან-) სლრა. საღარი, ნიშა, (უხეირო) ჯავლაჰი, ლაფშა, ჯახრაჟა, ჯაგჯავა, ჩაქჩაჟა, ბახ. საბ. აჩუ.

ნურც დაანახვებ შენს ქურან ცხენსა. თორემ ის ბიჭი განანებს ბევრსა. ილიპ.

და შეუპოვრად მას ჰუნე თვისი შავი ბედის წინ გამოუქროლდეს. ნ. ბარათ.

ცხენი სადი გვაგ, მიტრე, ი შენი ცხენი — ხალარი. ვ ა ე ა.

შატილს მინდაც მოიღა ზერდავით რვალიანთა. ვ ა ე ა.

ცხენი გააქანა ნ. ქენება. ცხენიდან ჩამოსვლა, ცხენიდან ჩამობტომა, ჩამოქვეითება, დაქვეითება (ცხენოსანი ჯარი დაქვეითდა). ცხენიდან ჩამობტომა ნ. ცხენიდან ჩამოსვლა.

ცხენივით რახ ზვიზინეზი ნ. სიცილი. ცხენის გაქროლება ნ. ქენება. ცხენს თავი მისცა ნ. ქენება. ცხენს მოახტა ნ. 2. ამხედრება. ცხენს მოაქდა ნ. 2. ამხედრება.

ცხენოსანი ნ. მხედარი. 1. ცხვარი, (დეღალი) ნერბი, შაჰი, შიშავი, უგი, თოხლი, აზმანი, (წლის კრავი და მცირედ ნაკლები — ნაბა) ზუწი. შ დ რ. 2. ვერძი.

აგერ ცელქად დანავარდობენ მსუქან ბუწი და შიშაჰი. ს. ქ ე ა რ.

2. ცხვარი ნ. საკლავი. ცხვირა, გრძელცხვირა, გრძელცხვირიანი.

ცხვირაბზვეილი ნ. ამაჰი. ცხვირი ნ. 3. წვერი.

1. ცხვირიდან ძმარი აღინა ნ. დაყვერება. 2. ცხვირიდან ძმარი აღინა ნ. დატუქსეა.

1 ცხვირის აბზეჟა ნ. ბღინძეა. 2. ცხვირის აბზეჟა ნ. თაკილი. ცხვირის აწვეა ნ. ბღინძეა. ცხვირის დაცემინება, ფრუტუნე (აფრუსტუნებს), ფრუტუნე, ცხიკვი (აცხიკვებს).

ცხვირ-პირის დამტკრევა ნ. 1. ცემა. 1. ცხვირ-პირის ჩამოშვება ნ. გაბუტვა.

2. ცხვირ-პირის ჩამოშვება ნ. მოლუშვა. ცხვირპირჩამოშვებული ნ. ეუშტი.

ცხვირსახოცი, ხელმანდილი, ხელსახოცი, ჩითმერდინი.

ხელთა ჰქონდა ხელმანდილი, პირსა მითა იფარვიდა. შოთა

გოგოც ჩემია და ჩითმერდინიც, მაგრამ გოგოს ჩითმერდინის თავზედ შემოკვრა კი სწორედ თავლაფის დასხპაა.

ილია.

ცხვირში ამოკვრა ნ. სინანული.

ცხვირში ამოჰკრა ნ. ჩაჩუმბა.

ცხვირში შოლაპარაკე ნ. დუღღუნა.

ცხვირში სინათლე გასდის ნ. გამხდარი.

ცხვირჩამოშვებული ნ. კუმბი.

ცხვირჩაჰყლებილი ნ. ჰაჰუა.

ცხვირწინ ნ. ახლო.

ცხიკვი ნ. ცხვირის დაცემინება.

ცხიმეული ნ. ცხიმი.

ცხიმი, ცხიმეული, ქონი, სიმსუქნე. საცხები, საპოხი, (გაღუმდნარი ცხიმი) ცელი, (თევზის ცხიმი) თევზის ქონი, ზიპი, (ფრინველთა კურტუმის ცხიმი) ზანღაროზი, (ცხვირის ცხიმი) დუშა, სუთი, (ღორისა) ღორის ქონი, გლეშერძი. (ძროხისა და ფურკამეჩის რძიდან მიღებული ცხიმი) კარაქი, (გაღუმდნარი კარაქი) ერბო, ჩხილხო (მცირედი სიმსუქნე, პირზე მოგდებული — საბა). (ფერდის ქონი, მუცლის ქონი) ნაფერდალი, (მცენარეულობიდან გამოხდილი ცხიმი) ზეთი.

ცხიმიანა ნ. 1. მსუქანი.

ცხამოვანი ნ. 1. მსუქანი.

ცხიმწასმული ნ. 1. ქონიანი.

ცხოპაში მომატება ნ. 1. გადიდება.

1. ცხოველი ნ. არსება.

2. ცხოველი (ცხოველი ბაასი, კამათი და სხვ.), გაცხოველებული, ცოცხალი, ცხარე, გაცხარებული.

3. ცხოველი ნ. საქონელი.

4. ცხოველი, ცხოველმოყველი, მაცოცხლებელი, მასულდგმულებელი, გამაცოცხლებელი, გაცხოველებული, გამამხნეებელი.

ცხოველმოსილი, ცხოველუნარიანი, გამძლე, აძტანა.

ცხოველმოყვებობა ნ. 2. ძალა.

ცხოველუნარიანი ნ. ცხოველმოსილი.

1. ცხოვრება ნ. არსებობა.

2. ცხოვრება ნ. 1. სიცოცხლე.

ცხოვრებას აჩანჩალებს ნ. ღარიბი.

ცხოვება, საუკუნო ნეტარება.

ცხოვებული ნ. განსვენებული.

ცხრათვალა შუე ნ. ბრწყინვალე.

ცხრა თოქში გამოვლილი ნ. მატარაზი.

ცხრაკიტიულში დამალული (შენახული) ნ. დაკეტილი.

ცხრაპატარძალა ნ. ასფურცელა.

ცხრაჩული ადამიანი ნ. 4. თრპირი.

ცხრატყუა ნ. ჩიბუხა.

ცხრაფხა, ყურბელა.

ცხრაფურცელა (ღვეზელი) ნ. ფენად-ფენადი.

1. ცხრილი ნ. ტაბულა.

2. ცხრილი ნ. ცხავე.

ცხრო ნ. ციება.

ცხრომა ნ. ბადრი მთვარე.

1. ცხუნება ნ. 4. წვა.

2. ცხუნება ნ. ცემა.

ქ

ძაბვა ნ. კიშვა.

ძაბრი, (წისქვილის ძაბრი) ხეივრი.

1. ძაბუნი ნ. გამზღარი.

2. ძაბუნი ნ. ლაჩარი.

1. ძაგება, გმობა, ძრახვა, გინება, კილვა, კილში ჩადგომა.

ანდრია ავეყაშვილი ერთის შეხედვით შროიანი კაცია... ხოლო თუ კილში ჩავეულგებოძო, მოსაწონი არა აქვს რა.

ე. ეკალ.

2. ძაგება ნ. დაწუნება.

3. ძაგება ნ. სიძულვილი.

4. ძაგება ნ. შერცხვენა.

5. ძაგება ნ. 1. კენა.

ძაგვრა ნ. ჭიკვა.

• ძაგრი ნ. კვანძი.

ძაგძაგი ნ. აკანკალება.

• 1. ძალა, ღონე, ძალ-ღონე, საფანელი, არაქოთი, ილაჭი, ჭანი (ჭანი გაადგებიან), სიჭა, სავატობა, გნაცო (გნაცო გამოეცალა), ქანცი (ქანცი გაუწყდა). ჰოესილა (ჰოესილა გამოელია).

თქმა უნდა და ილაჭი აღარა აქვს.

ილია.

ისე დავიქანცებოდი, რომ სავატობა აღარ გვეონდა.

გ. ყიფუ.

2. ძალა, ძალოვანობა, ძალუმობა, სიძლიერე, სიმაგრე, სიმტკიცე, სიმყარე, სისადე, უდრეცობა, ურყევეობა, ცხოველმყოფელობა, ძირმაგრობა.

როგელმან შექმნა სამყარო

ძალითა მით ძლიერითა. შოთა.

3. ძალა ნ. უფლება.

ძალად, ძალით, ძალისძალობით, ნაძალადევაჲ, იძულებით, ძალდატანებით, ძალაუნებურად, სურვილის წინააღმდეგ მიმძალავრებით, მიძალებით (მიძალებული ლექსა ძალღმაც არ შეემათ — ან დ ა ზ ა).

ძალადობა ნ. იძულება.

ძალაუნებურად ნ. ძალად.

ძალაუნებური ნ. უნებური.

1. ძალაუფლება ნ. ბატონობა.

2. ძალაუფლება ნ. უფლება.

ძალაუფლებისა და სიშლიდრის მქონებელი ნ. ძლიერი.

ძალაუნი ნ. 4. საჩუხი.

ძალახიდი ნ. ზიკიანტრე.

ძალაგამოცლილი ნ. უღონო

ძალდატანება ნ. იძულება.

1. ძალდატანებით ნ. უგუნებოდ.

2. ძალდატანებით ნ. ძალად.

ძალდაუტანებლად ნ. ხალსისანად.

1. ძალდაუტანებელი ნ. 2. ბუნებრივი.

2. ძალდაუტანებელი ნ. 5. თვისუფალი.

ძალდება ნ. 2. შეძლება.

ძალფა ნ. 3. ცდა.

ძალზე ნ. ფრად.

ძალთა გავრთიანება ნ. დარაზმეა.

1. ძალი ნ. სიმა.

2. ძალი ნ. 1. ძალა.

ძალიან ნ. ფრად.

ძალიან რომ ვავაწვიადოთ (გავვიმთ)... ნ. ბევრი-ბევრი.

ძალით ნ. ძალად.

ძალით ჩადება ნ. ჩაჩრა.

ძალისძალად ნ. ძალად.

ძალის დატანება ნ. იძულება.

ძალმომრეობით მითვისება ნ. ძარცვა.

ძალოვანი ნ. ღონიერი.

ძალოვანობა ნ. 2. ძალა.

ძალოსანი ნ. ღონიერი.

ძალუა, ბიძის ცოლი, ბიკოლა.

ძალუმად ნ. 1. ძლიერ.

ძალუმი ნ. ღონიერი.

ძალუმობა ნ. 2. ძალა.

ძალ-ღონე ნ. 1. ძალა.

ძალ-ღონეგამოცლილი ნ. უღონო.

ძანჭაყო ნ. ავღარი.

ძარი ნ. პეღელი.

ძარღვებაშლილი ნ. აღლეცებული.

ძარღვები ნ. ნერვები.

ძარღვაგარი ნ. ძარღვიანი.

ძარღვიანი, ძარღვაგარი, კენთიანი, ჩასხმული, ჯმუხი, ნ. აგრეთვე ჭანსალი.

ჯმუხი და ძარღვიანი ვაკეცი დაღვა.

ილია.

ძარცვა, ძარცვა-გლეჯა, წართმევა, ტაცება, გატაცება (გაიტაცეს), მიმძალავრება, ყაჩაღობა, კრება, თარეში, ძალმომრეობით მითვისება, მტაცება (დამპყრობელთა მიერ ტერიტორიის მიტაცება).

ძარცვა-გლეჯა ნ. ძარცვა.

ძარძაყი ნ. 2. ქარშოვი.

ძაუჯი ნ. კაკევი.

ძაფებად (ბოქკოებად) დაშლილი ნ. დაქნმული.

1. ძაფი, მკედი, (ოქროს) ოქრო-მკედი, ზუზი, სირმა, ზარქაში, მუყა-ში, სხებლა, (მატელისა) შითი, ღაზლა.

პოსონი (აბრეშვიტისებრი მოყვითალო ძაფი).

2. ძაფი ნ. სომი.

ძალი ნ. შაბაშანი.

1. ძალღთან დაბმა ნ. გინება.

2. ძალღთან დაბმა ნ. ლატქესვა.

ძალღთევზა, სელაპი, ლუქანი, ზოვის თევზი.

ძალღი, ეზოს ძალღი, მეძებარი, მწე-
ვარი, ნაგაზი, ქოფაჟი, ბოღვერა, ბოთ-
ვერა, თართი („დიდი ძალღი საცხვა-
რე“ — საბაბ), მეღუმლე („ძალღი, რო-
მელი ჩუმაღ, მიპარვით ჰჭენს ადა-
მანს“ — ე ა ე ა), შურა (რუხ-წითელი,
შაე-წითელი ძალღი), შურა (საერთოდ
ფართოდ გავრცელებული ძალღის სა-
ხელი). ნ. აგრეთვე გობზა.

...მეღუმლე ძალღია... ვ ა ე ა.

მეღუმე კარგად იცოდა. რომ... სოფ-
ლის ქოფაჟი ძალღები ადვილად დაჭ-
ლევდნენ მას. ი. გ. ო. გ. გ. ბ.

ფარხხე ცოტა მოშორებით... ბოთვე-
რა — ყლჩანგლიანი ძალღი უღარღე-
ლად წამოწოლილიყო. შ. ა. რ. ა. გ. ე.

ჩვენმა მურამ ვილასაც ყეფა დაუ-
წყო. ვ ა ე ა.

ძალღი დააბი და ეგ აუფვი ნ. ლაქ-
ლაქი.

ძალღით ჩაკვდა ნ. მოკვდა.

ძალღის ბედი აქვს ნ. ბედნიერი.

ძალღის ყბას გამოიბაშს ნ. ლაქლაქა.

ძალღუშადურად ცხოვრობს ნ. ღარი-
ბი.

1. ძაძა ნ. ლტაქი.

2. ძაძა ნ. სამგლოვიარო ტანსაცმე-
ლი.

ძახვა, ცარვა, ხევეა, გრება (ძაფისა,
თოქისა, წნელისა, ბაწრისა და სხვ.).

ბებერს არ მოსწყინდა გრება და
ტარს-კი აბა რა დაღლის? თ. რ. ა. ბ.

1. ძახილი ნ. ყვირილი.

2. ძახილი ნ. ხმა.

ძგერა ნ. 2. ფეთქვა.

ძგერება ნ. მივარდნა.

ძგიბვა ნ. 8. წევა.

ძგიღე ნ. ტახარი.

1. ძენარვა ნ. 2. ღრღნა.

2. ძენარვა ნ. კამა.

ძგიფი ნ. მოყინული.

ძე, ჯეი, ვეიშვილი, წული, ბაღრა.

ძე არ ესვა მეფესა და
ღეღოფალსა მზისა დარსა, შოთა.

შენ ვისი ბაღლი ხარ? ა. ყ. ა. ბ. ბ.

1. ძებნა ნ. დევნა.

2. ძებნა, მოძებნა. მონახვა (კარგად
მონახვა): ცეცება, მოფათურება (ჭიბე-
ზე ხელი მოფათურა). ფათური, სინჯ-
ვა, მოსინჯვა, ხელის ცაცუნი, ხელის
ფათური, გალაქოთება (იქაურობა გა-
დავაქოთე), მთელი ქვეყანა შევძარი,
მოკითხვა, მოკითხულობა, კითხვა (კით-
ხვა-კითხვით მოვძებნე, მოვნახე, მიე-
გენი, ვიპოვე), გამოძებნა, გამონახვა.

ძეგვა ნ. ცეხვა.

ძეგლი, მატური, ქანდაკება.

(თორნიკემ) ოცდაათუმნინაი ღამაზი
მატური შეუკვთა... (ქვრივის) საფლა-
ვისათვის. ნ. ლ. ო. მ.

ძეგლის 'აგება ნ. ძეგლის დაღება.

ძეგლის აღმართვა ნ. ძეგლის დაღება.

ძეგლის დაღება, ძეგლის აღმართვა,

ძეგლის აგება.

ძელი, მორი, დირე, ლატანი („წერი-
ლი და გრძელი ძელი“ — საბაბ), (ოთხ-
კუთხა და ბრტყელი ძელი) ლარტყა,
ლარტყი.

ორგული! აღმოიღე პირველად დიბე
თულისაგან შენისა და მაშინ იხილო
აღმოდნად წუელი თულისაგან მშისა
შენისა. ო. თ. ო.

ძელქორი, ძერაბატი, თეთრი, ძერა.

ძელყოფე ნ. ღობე.

ძენძენი ნ. აედარი.

ძენძევა ნ. 28. შლა.

ძენძი, ნ. ძენძი, ანაძენძი, ნაჩეჩი, ანა-
ჩეჩი, ნაწეწი, ანაწეწი. ანაგული, ჩლა,
ჩენჩო.

ძეობა, საშობელი.

საშობელი გააყარა.

ზრდა დაგვიწყეს მე და ქალსა. შოთა

ძერა, ყურბი, ბორა, ბარი.

ძერაბოტი ნ. ძელქორი.

ძერწი ნ. ქანდაკება.

ძეძვი ნ. ბუჩქი.

ძეძვიანი ნ. შამბი.

ძეწკვი, შიბი, ჭინჯილი.

ძეწნა ნ. ტირიფი.

ძეხორციელი ნ. აღამიანი.

ძვალი (აღამიანისა, ცხოველსა, ფრინ-
ველისა), ფხა (თევზისა).

ძვალ-რბილში გამჭლარი ნ. დამკვიდ-
რებული.

ძვალ-რბილში შემღწევი ნ. გამკვილა-
ვი.

ძველად ნ. უწინ.

ძველ დროში ნ. უწინ.

ძველებური. ნ. წინანდელი.

ძველთაგან, დიდი ხანია, დიდი ხნი-
დან, უხსოვარი დროიდან, ათადან-ბაბა-
დან, ოდითგან, ოდიდან, ოდითვე.

ოდითგან ვეძებ ამბავთა.

ესრე არვისგან მსმენია. შოთა.

ძველთა ძველი ნ. ძველი.

1. ძველი, ძველის ძველი, ძველთა
ძველი, ძველი დროისა, უხსოვარდროი-
ნდელი, ბენძლი, წარღვნისდროინდელი.
წარღვნის წინადროისა, წინადროინდე-
ლი, წარღვნამდელი, აღამის დროისა,
აღამის ეამისა, აღამისდროინდელი, და-
საბამითი, წინარე წარსული, კიი ხნისა,
დიდი ხნისა, ოდინდელი, მრავალხნისანი.
ნ. აგრეთვე წინანდელი, მრავალწლოვანი.

2. ძველი, ჩამორჩენილი, დაძველე-
ბული.

ძველი დროისა ნ. ძველი.

1. ძველი კაცი ნ. გამოცდილი.

2. ძველი კაცი ნ. მოხუცი.

ძველი, შავი წარსულის მოხარჩლე ნ.
ბნელეთის მოცაქული.

ძველი ხურჩინივით გაღამევიდა ნ.
2. ჩაცეება.

ძველმანი ნ. ძველი.

ძველ-ძველი ნ. კონჭი.

ძვინება ნ. გაშმაკება.

ძვირად ნ. იშვიათად.

ძვირად თუ ნ. იშვიათად.

1. ძვირი ნ. ავი.

2. ძვირი ნ. იშვიათი.

3. ძვირი, ძვირფასი, ხელმიუწვდო-
მელი, ამის შეძლება არა აქვს, ამას ვერ
შესწვდება. ნ. აგრეთვე სიძვირე.

4. ძვირი ნ. ტუნწი.

5. ძვირი ნ. ცუდი.

ძვირია ნ. სიძვირე.

1. ძვირის თქმა ნ. ვინება.

2. ძვირის თქმა ნ. ძრახვა.

ძვირის მოკმედი ნ. ავაზავი.

ძვირუხსენებელი ნ. წუნდაუღებელი.

ძვირობა ნ. სიძვირე.

1. ძვირფასი ნ. 1. საყვარელი.

2. ძვირფასი ნ. 3. ძვირი.

ძვირფასი ქვა ნ. თვალი პატრონისი.

ძვლისშემამელი, მკამელი (ავადყოფო-
ფობა).

ძიგძივი ნ. აყანკალება.

1. ძიება ნ. საჩივარი.

2. ძიება ნ. ძებნა.

1. ძილი, (მსუბუქი ძილი) ბურანი,
(ღრმა ძილი) ძილქუში.

ერთხელ მხოლოდ. ისიც ძილში,

ქართულ ქალთა ვნახე კრება.

იკაკი.
რა ძილქუში დაგაწევა. რაი მოვიფიქრა?
ა. ყაზბ.

2. ძილი (სძინავს, აძინებს), დაძინება,
(დაძინა, დაძინა). მოსვენება (მოისვენ-
ნა, მოასვენა). მიძინება (მიძინა, მია-
ძინა), ძილ ეკიდება, ძილ მოსდის,
ძილს მისცა თავი, ძილმა თავი მოსჭრა,
სწრაფად, ღრმად ჩაეძინა, ძილს გამო-
ცხობა, ძილის გამოკიშვა, საბავშვო. ნანა.
საძილედ შტებავს კისერი. ა. ყაზბ.

ძილით გაძლონ ნ. გამოძინება.

ძილით გულის მოჭერება ნ. გამოძი-
ნება

ძლით თვალების დასივება ნ. გამოძინება.

ძლით მოსდის ნ. 2. ძილი.

ძლით თვალების დაღუღუღება ნ. გამოძინება.

ძილის გაკრთობა (ძილი გაუკრთა), ძილის გაფრთხობა.

ძილის გამოცხობა ნ. 2. ძილი.

ძილის გამოკიშვა ნ. ძილი.

ძილის გაფრთხობა ნ. ძილის გაკრთობა.

1. ძილისგულა ნ. ზარმაცი.

2. ძილისგულა ნ. ზინარა.

1. ძილის მორევა ნ. თვლემა.

2. ძილის მორევა (ძილი მერევა), მეძინება, ძილი მომეკიდა.

ძილს მისცა თავი ნ. 2. ძილი.

ძილს მიცემული ნ. მიხნარე.

ძილისპირი ნ. ბინდი.

ძილისპირული (სიმღერა), აკვნური.

აკვნისპირული, იავნანა, იავნანური.

ძილქუში ნ. 1. ძილი.

ძილმა თავი მოსტრა ნ. 2. ძილი.

ძილ-ღვიძილი ნ. თვლემა.

ძირგადგმული ნ. დამკვიდრებული.

ძირვა ნ. დალქვა.

1. ძირეული ნ. ზეინი.

2. ძირეული ნ. ძირითადი.

3. ძირეული ნ. ქვემო.

1. ძირი ნ. დასაწყისი.

2. ძირი ნ. ზეინი.

3. ძირი ნ. ლანა.

4. ძირი ნ. ფესვი.

5. ძირი, ფსკერი, ძრო.

6. ძირი ნ. ფონი.

7. ძირი ნ. ფუძე.

8. ძირი ნ. ჩამომავლობა.

ძირიანად ნ. მთლად.

ძირიანად აღმოფხვრა ნ. გაოხრება.

1. ძირიან-ფესვიანად ნ. მთლად.

2. ძირიან-ფესვიანად ნ. საფუძვლიანად.

ძირიან-ფესვიანად ამოგდება ნ. აღმოფხვრა.

ძირიან-ფესვიანად აღმოფხვრა ნ. 2.

აღმოფხვრა

ძირი აღმა უყო ნ. 2. გასინჯვა.

ძირითადად ნ. 1. უმეტესად.

1. ძირითადი ნ. უმთავრესი.

2. ძირითადი. ძირეული, საკვანძო, არსებითი, მთავარი, ფუძისეული.

ძირითადი ტექსტი ნ. 2. ღედანი.

ძირითადი თანხა, თავნი.

ძირის გამოთხრა ნ. მზაყვრობა.

ძირკვი ნ. 1. კუნძი.

1. ძირმაგარა ნ. მუწუცი.

2. ძირმაგარა ნ. ჩანსალი.

ძირმაგრობა ნ. 2. ძალა.

ძირნაყარი ნ. ნაქარკვი.

ძირნაყოფა, ძირხვეწეული

ძირს ნ. დაბლა.

ძირტკილა, სატკებურა, თათლიბი.

ძირფოჩიანად ნ. მთლად.

ძირში ნ. ქვეშ.

1. ძირშია ნ. ანლი.

2. ძირშია ნ. მუწუცი.

ძირხვეწეული ნ. ძირნაყოფა.

იძა, ღედამძძძე, გაღაა, გამღელი,

მომვლელი.

ძიძგილობა ნ. ჩხუბი.

ძიძიბი ნ. მუწუცი.

ძიძიბები ნ. ნასიციბი.

ძიძის შვილი ნ. ძუძუმტე.

ძლევა ნ. ჯობნა.

ძლევა მოსილება ნ. ჯობნა.

ძლევა მოსილი ნ. გამარჯვებული.

1. ძლიერ, ძლიერად, მაგრად, მძალურად, ღონიერად, ძალუმაღ.

2. ძლიერ ნ. ფრიად.

ძლიერად ნ. ძლიერ.

ძლიერ ახლოს ნ. მკიდროდ.

1. ძლიერი, მორკმული (ძლევა მოსილი და ბედნიერების, ძალაუფლებისა და სიმდიდრის მქონებელი), მბრძანებელი, მფლობელი, ყოველის მპყრობელი, ნ. იგრეთვე შემძლე და ღონიერი.

ყოველი იმღერს და სხვა მორკმული გმირი ამ მღერით დაიბადება. ილია.

2. ძლიერი ნ. ღონიერი.

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ძლივს, ძლივსძლივობით, ვაივაგლანით, ვაინარობით, ჩანჩალით, დიდი

ხათაბალის შვიდეგ. რის ეთიკაღიხიოთ.
რის ყოფით: როგორც იყო (დავითან-
ხმე. ვაებადღიწე, მოვახერხე). წიქოთ
და დაგეით. ტანჯვა-წიქალებით. გქორ-
ვებით.

როგორც იყო. ძლიესძლიეობით
აღახნა პირი შ. არა გე.

და დიქის ვაინაჩრობით
სმა მიწედინა შემფგომა. ვაეა.

ძლიეს გამოცემა ნ. გამოღწევა.
ძლიესძლიეობით ნ. ძლიეს.
ძლიესძლიეობით არსებობა ნ. ბოფ-
ნი.

ძლიევი ნ. 4. ანკარა.

ძმაბიქი ნ. მეგობარი.

ძმად ვაფიფვა ნ. ძმადნაფიფვა.

ძმადი ნ. მაყარა.

ძმადნაფიფი, ძმობილი. ოხჩუმი.

ძმადნაფიფობა, მორღუნაობა. ძმძე-
მტეობა, ძმობალობა, დამეგობრება. და-
ძმობილება.

ძმად შუზრდილი ნ. მეგობარი.

ძმავაცი ნ. მეგობარი.

ძმისწული, ძმისწული.

ძმობა ნ. შენმა მზემ.

ძმობილი ნ. ძმადნაფიფი.

ძმობის ვატება ნ. 4. ვაცემა.

ძნა, ხელუფთი, მქელუფთი (ფეტვისა),
ჩერგლი, მელუფთი. ნ. აგრეთვე ზეინი.

ძნელად ასაღები ნ. მიუვალი.

ძნელად დასანგრევი ნ. მიუვალი.

ძნელი, საქნელი, სამძიმი, მიძიმი, თავ-
სამტერევი, თავსატეხი, ეს აღვილი საქმე
არაა. ეს ჩემს ძალღონეს აღემატება, მიძ-
ნელდება, მიჭირს, მიძიძის, ეს აღა-
ალო როდია, ეს სახუმარო საქმე არ არის.
შრომატევადი. ნ. აგრეთვე დამქანცევი
და შუეძლებელი.

გააგრძელეს ნაღიზობა,
სმა შეიქმნა მეტად ძნელი. შოთა.

ძნული ნ. ზეინი.

ძნობა ნ. 1. ვალობა.

ძოვა (ბოქსი). წიქია, კორტანა (ტკა-
რი ბალახს წიქნის. კორტანი). გწმ-
ლა (გოლოაღებთ დაწმყო ძოვა მთა-
ღნება.

ცხვარი სობი (ღობს მარხვილობს და
წიქალებს შემდეგ აკწმადი მთაღ და
წიქიერ ბაღსზე. ა. ყაზბ.

1. ძოვება (აქონღისა), ვაბღაღა.

2. ძოვება ნ. მწიქნა.

ძონძეში ვახვეული ნ. 1. ვაბღაღი.

ძონძი ნ. კონკი.

ძონძროხი ნ. ზორზობი.

1. ძოწული ნ. წითელი.

2. ძოწული, სამეფო მანტა, მძონი.

ძოწი ნ. მარჯანი.

ძოწისფერი ნ. წითელი.

ძორობა ნ. მოძრობა.

1. ძრახვა ნ. დწუნება.

2. ძრახვა, დძრახვა ვანქიჭება. გლობა,

ვაკიყხვა, აუგის თქმა, ძვირის თქმა,

ვაკიღვა. კურკურ-ჩურჩული.

3. ძრახვა ნ. ძაგება.

4. ძრახვა ნ. ჭორი.

ძრო ნ. ძირი.

1. ძრომა ნ. სიარული.

2. ძრომა ნ. ცოცვა.

1. ძრწოლა ნ. ანაქალება.

2. ძრწოლა ნ. 2. ზარი.

ძუ დათვი, ბრანკვი.

ძუ ნ. დედალი ცხოველი.

ძუა ნ. ბალანი.

ძუნა ნ. დედალი ცხოველი.

ძუნევა ნ. 2. სიძულელი.

1. ძუნძული ნ. 1. რბენა.

2. ძუნძული ნ. სიარული.

ძუნძულით ნ. სწრაფად.

ძუნწი, კრივანგი, პურადძვირო. წუნწე-
რაქი, წაწარაქი, წუნწი, მკვახერევი, ქვა-
ხარშია. ქვაწივა, ქანჯალი, დამწარი, ძვი-
რი, ხელმოქერილი, მქისე მასპინძელი,
(ძუნწი მასპინძელი) მეც ვაქმეს და —
ჩემი სტუმარიცო. სას. ზეთი.

ასეთი ხელმოქერილი რამ ვაა რომ
პურს არავის აქმევს, თუ არას გამო-
ჩაო. ილია.

ძუძგი ნ. ნავგი.
 ძუძუთა ბავშვი ნ. ჩვილი.
 ძუძუსთავი, კერტი, ღვრილი.
 ძუძუმტე. ძიძის შვილი.
 ძუძუმტეობა ნ. ძმადნაღიციობა.
 ძუძუმწოვარი ნ. ჩვილი.
 ძუძუმწოველი (ცხოველი), მწოველი.
 ძღარბი ნ. ზღარბი.
 ძღვინი ნ. საჩუქარი.
 ძღვნად მინარომევი ნ. ნაჩუქარი.
 ძღვნად მიტანილი ნ. ნაჩუქარი.
 ძღოლა ნ. 2. ხლება.
 ძღომა ნ. კვა.
 ძღომაზე ნ. მაძღრისად.

წ

წაბარბაცება ნ. ბარბაცი.
 წაბაძვა ნ. მიბაძვა.
 1. წაბილწვა. ნ. ნამუსის ახდა.
 2. წაბილწვა, წამურტლა. შერყვნა, შებღალვა, გაუწმინდურება, შევივნება, შებილწვა, შემწვაცლა.

ხატებს, მამათა სალოცავსა
 წამურტლავს და შეგვიგინებს. ილია.

1. წაბიძგება ნ. წახალისება.
 2. წაბიძგება ნ. ხელის კვრა.
 წაბიძება. ფეხის წადგმა, წაფგომა.
 წაბლა ნ. ცხენი.
 წაბლისფერი, ზუქი თაფლისფერი, ყავისფერი. მიხაკისფერი (მიხაკისფერი ხობა), მრეში, გრემა, მურა (მურა ძაღლი. მურა ნახშირი), ინგუშა, შავწითელი, ზანგელა, (წაბლისფერი მელა) ჯოღლაო, წიჭარა, ნ. აგრეთვე ცხენი.

წაბოლება ნ. დაყუდრება.
 წაბნელება ნ. წასვლა.
 წაბორძიება ნ. ბორძივი.
 წაბრძანება ნ. წასვლა.
 წაბურვა, წაბურვა.
 წაბურტყუნება ნ. 2. წარმოთქმა.
 წაბურტუტება ნ. 2. წარმოთქმა.
 1. წაჯდება ნ. 4. დახურვა.
 2. წაჯდება ნ. შეტევის მოგერიება.
 1. წაგება ნ. ზიანი.

2. წაგება ნ. 2. წაყვანა.
 წაგერება ნ. 1. მოვარღნა.
 წაგვრა ნ. წაყვანა.
 წაგლესა ნ. წასმა.
 1. წაგლეჯა ნ. 3. ტყავის გაძრობა,
 2. წაგლეჯა ნ. წართმევა.
 წაგოზვა ნ. 2. წასმა.
 წაგრძელება (ენისა) ნ. წამორთმევა.
 წაღგმა ნ. ჩაცმა.
 1. წაღგომა ნ. აბიჯება.
 2. წაღგომა ნ. წასწრება.
 წადი და უყარე კაქალი ნ. ჩაალურას
 წყალი დალია.

წადილი ნ. სურვილი.
 წადუღუნება ნ. 2. წარმოთქმა.
 წაფთფრა ნ. გამოსარსლება.
 წაფშაყება ნ. ეშაყობა.
 წაწარღნა (სისხლისა, ოფლისა, სივილისა და სხვ.) წასკოდომა, წამოცვივნა (ცრემლები წასკდა, წამოსცვივდა).
 წაწი ნ. თახვი.

წავლება ნ. 4. ელება.
 წათაქება ნ. 1. ცემა.
 წათვლება ნ. თვლება.
 წათი ნ. კომბალი.
 წათრევა ნ. წასვლა.
 წათხი ნ. მაჩილწყალი.
 წათხლება ნ. ცემა.
 წაიქურდებს ნ. ქურდი.
 წაკალვა ნ. მოშხამვა.
 წაკეცა ნ. ანგარიში ჩათვლა.
 წაკვრა ნ. გამოვლება.
 წაკვრა-წამოკვრა, მრბლა-მონხლა, მცაზებტ-მოკაზება. ქვლეთა, სრესა, ქვეყა ჯგლეთა, ჯველება. ქაპანწყვეტა, ზედახოცვა.

1. წაკილება ნ. 3. ანთება.
 2. წაკილება ნ. ჩხუბი.
 წაკინკლავება ნ. ჩხუბი.
 წაკუზვა ნ. ნობრა.
 წაკუზული ნ. კუზიანი.
 1. წაკულაი ნ. მკვახე.
 2. წაკულაი ნ. ნუში.
 წალა ნ. 1. ჩირქი.
 წალამი ნ. კალამი.

- წალპარაკება ნ. ჩხუბი.
- წალასლასება ნ. წასვლა.
- წალდი ნ. ცელი.
- წალდუნა ნ. ცელი.
- წალღები ნ. თოკი.

წალეკვა, წარეცხა (საგუბარი წყალში წარეცხა). ჯალარეცხა, წაღება (ნათესები ნიაღვარში წაიღო). მორეგვა (სეტყევამ ვენახი მორეგვა), წახდენა.

მოსპობს, წალეკიეს, გაატალღებს,
ი. გ რ ი ზ.

ოპ რად არ ძალშიძს მთლად ცრემლად ვიქცე.

ვიქცე მდინარედ აღქაფებულს,
და გადაერეცხო რაც ქვეყანაზე
ბოროტებაა დამყარებული. დ. მე გ რ.

- წალი ნ. ციკანი.
- წალია ნ. თოკი.
- წალიყად ნ. ზედიზედ.
- წალყატი ნ. წერაქვი.
- წალყოტი ნ. ბალი.
- წალო, ნიში, მანღური.
- წალულღულღება ნ. 2. წარმოთქმა.
- 1. წამალი ნ. თოვის წამალი.
- 2. წამალი ნ. შხამი.
- წამახვა ნ. გალესვა.
- 1. წამახვილებული ნ. გამოშვერილი.
- 2. წამახვილებული, წაწვეტილი, წაწვეტებული, გათლილი (ღანქარი).

- წამდაუწუმ ნ. მალაქალე.
- 1. წამება ნ. რწმენა.
- 2. წამება ნ. 2. ტანჯვა.
- 1. წამებული ნ. მოწამე.
- 2. წამებული ნ. ტანჯული.
- წამზე ნ. ანახდად.
- 1. წამი, მეუი.
- 2. წამი, წამწამი.
- წამიერი ნ. წარმავალი.

წამლად დაღება ნ. თავდაღება.
წამლობა, მკურნალობა, ექიმობა (ექიმობის, უექიმობა) დოსტაქარობა, საღბუნება, ექიმი თავს ადგას, ექიმები თავს დაახვიეს, ხელის დაღება (ექიმმა ავადმყოფს მოსარჩენად ხელი არ დაადო).

- წამოატყვინა ნ. დასმა.
- წამობურვა ნ. 2. მოსხმა.
- 1. წამოგდება ნ. 2. მოსხმა.
- 2. წამოგდება ნ. წამოყენება.
- 3. წამოგდება ნ. წამოყოფა.
- 4. წამოგდება ნ. წოლა.
- 1. წამოგება ნ. 3. აგება.
- 2. წამოგება, წამოდება, წამოყვრა.
- 3. წამოგება ნ. მოტყუება.

- წამოგორება ნ. წოლა.
- წამოდგომა ნ. წამოწევა.
- 1. წამოდება ნ. გამოღება.
- 2. წამოდება ნ. 3. დახურვა.
- 3. წამოდება ნ. 2. წამოგება.
- წამოდღარაძვა ნ. 1. წოლა.
- წამოვარდნა ნ. წამობტომა.
- 1. წამოზეზეება. წამოქრა, წამოდგომა.
- 2. წამოზეზეება ნ. წამოწევა.

წამოზრდა, მოჩიტება (ძუძუთა ბავშვი მოჩიტდა), ტანის აყრა, დაფრთიანება, (მართვე ფრინველის დასაფრენად მზად ყოფნა) დაჩრისვა.

- წამოკერებული ნ. აბურცებული.
- 1. წამოყვრა ნ. 2. წამოგება.
- 2. წამოყვრა ნ. ცემა.
- 3. წამოყვრა ნ. გამოღება.
- წამომწყები ნ. მოთავე.
- წამონაზარდი (ბალახი), აქვრი.
- წამონთხევა ნ. გულის რევა.
- წამოიპრქევაგება ნ. 3. დამზობა.

წამორიშვა, წამორიშვა, წამოყრანტალება, წამოცდენა. მოუფიქრებლად ლაპარაკი, პირზე მომდგარის თქმა. ლაქლაქი, ლაშლაში, დაყავა, გადმოყავა, ლაზღანდარობა, როტვა, როშვა, ლაზბობა, (ენისა) ქაქინა, ტარტარი. რატრატრი, ენიღან მოწყდომი, უნებურად თქმა, ბლანდვა, ბლოყინი, ტყაქუნი, მოჩმახვა, წავრძელება (ენისა). ამოსვლა (რმის პირიდან კარგი არაფერი ამოვა). კარტალი (სისულელისა). ნ. აგრეთვე ლაქლაქი და ლაპარაკი, დაქვია.

ლუარსაბი გაიწურა: ეს რა წამოცროხეო, — თქვა გულში. ილია.

წამორიხვა ნ. წამორიხვა.

წამოსადეგი ნ. ზორბა.

წამოსასხამი, მოსასხამი, მიწრა, ხირ-
ლა, დასახურაეი, აბა, საეუხე, ღართი,
ტოლომა, მოლი, საწეიშარი. (ბერების
წამოსასხამი) პალეკარტი, პოდორი, (ქა-
ლისა) ლაბადა, ლაბაღანი.

მან გრძნელმა მული რამე
წამოსხა ზედა ტანსა. მთა.

- 1. წამოსკუება ნ. დასმა.
- 2. წამოსკუება ნ. წამოჯდომა.
- 3. წამოსკუება ნ. 1. დაჯდომა.

- 1. წამოსხმა ნ. 2. მოსხმა.
- 2. წამოსხმა ნ. 5. მოსხმა.

წამოტირება ნ. ტირილი.

წამოტირება ნ. ცემა.

წამოფარება ნ. 2. მოსხმა.

წამოფრენა ნ. წამოხტომა.

- 1. წამოქროლება ნ. 2. მივარდნა.
- 2. წამოქროლება ნ. წამოღვომა.

წამოღება, მოტანა. მორბენინება, სირ-
ბილით მოტანა, სწრაფად მოტანა, ნ. აგ-
რეთე 5. მოსხმა.

წამოღებული ნ. აღმაცერი.

1. წამოუენება. წამოღება (ლოგინი-
დან წამოაგლო), წამოღვომა. წამოჭვრინ-
ვა (ბაეში აკენიდან რისთვის წამოაქ-
ვრინე?), ფეხზე დაყენება.

2. წამოუენება, წარდგენა, მირთმევა
(მოთხოვნისა, საბუთებისა და სხვ.).

- 3. წამოუენება ნ. 13 წევა.

წამოუევდრება ნ. დაყვედრება.

წამოუყირება ნ. ყვირილი.

წამოყოფა, წამოვლება, წამოშვება.

- 1. წამოყრანტალება ნ. წამორიხვა.
- 2. წამოყრანტალება ნ. წარმოთქმა.

წამოშვება ნ. წამოყოფა.

წამოყდენა ნ. წამორიხვა.

წამოცვარება ნ. წამოწვიმა.

- 1. წამოცვივანა ნ. წავარდნა.
- 2. წამოცვივანა ნ. წამოხტომა.
- 3. წამოცვივანა ნ. ტირილი.

- 1. წამოცმა ნ. 2. მოსხმა.
- 2. წამოცმა ნ. 1. ასხმა.

1. წამომახება ნ. დაყვედრება.

2. წამომახება ნ. 3. თქმა.

წამოწვეთა ნ. წამოწვიმა.

წამოწვევა, წამოღვომა.

წამოწვიმა. წამოწვეთა, წამოცვარება.

წამოწინწყვლა, წამოყონა, ნ. აგრეთე
ეინეღვლა.

წამოწითლება, წამოკარხლება.

ნუნუ ქვეშაგებში იწვა და ლოყები
წამოსკარხლებოდა სიცხისაგან. ა. ყ ა ზ ბ.

წამოწინწყვლა ნ. წამოწვიმა.

წამოწოლა ნ. წოლა.

- 1. წამოწყება ნ. 1. დაწყება.
- 2. წამოწყება ნ. თოსნობა.
- 3. წამოწყება ნ. საწარმო.

წამოკარხლება ნ. წამოწითლება.

წამოჭვრინება ნ. წამოყენება.

წამოჭვივა ნ. წამოჯდომა.

- 1. წამოჭრა ნ. წამოწვიმა.
- 2. წამოჭრა ნ. წამოხტომა.
- 3. წამოჭრა ნ. წარმოქმნა.

წამოჭუქვა ნ. 2. მოსხმა.

წამოხტომა, წამოჭრა, წამოყარდნა, წა-
მოფრენა, წამოქროლება, წამოცვივა. (წა-
მოცივიდენენ), ფეხზე აქრა.

თათარყანმა დაიკენესა და ფეხზე აქ-
რა. ა. ყ ა ზ ბ.

რაკი ბატონი კენინა თვალს გაქ-
ყეტლა. შავარდენიით გადმოფრინდ-
ბოდა ტახტიდან. ილია.

წამოხურვა ნ. 2. მოსხმა.

წამოჯდომა, წამოჭვივა, წამოსკუება.

ნ. აგრეთე 1. დაჯდომა და ჩაჯდომა,
წამს ნ. ანახლად.

წამსვლელი, წასასვლელად გამზად-
ბული, გასამგზავრებლად გამზადებული,
სამგზავროდ გამზადებული.

წამსვლელ-მომსვლელი ნ. სტუმარი.

წამურტვლა ნ. წაბილწვა.

წამუჭლოგუნება ნ. ხელის კვრა.

წამყვანი ნ. უმთავრესი.

1. წამძღვარება (წინასიტყვაობისა წიგ-
ნისთვის).

2. წამძღვარება, წინ წაიმძღვარა, გა-
იგლო, გაუშვა, წარიმძღვარა, წარმარ-
თება (წარუშარბა).

მარწმუნებდნენ, რომ წარმოუთქმელად ეუწყარდი იმათ. ა. ყ ა ზ ბ.

წარმოუსადგი ნ. ულამაზო.

წარმოქმნა, წარმოშობა, წარმომავლობა. აღმოცენება, აღძვრა, გაჩენა, წამოქრა (საკითხისა), გამოწვევა (გამოწვია).

წარმოქმნილი ნ. გამოწვეული.

1. წარმოშობა ნ. წარმოქმნა.

2. წარმოშობა ნ. 3. წოდება.

1. წარმოშობილი ნ. გამოწვეული.

2. წარმოშობილი ნ. ჩამომავლობა.

წარმოსახვა ნ. 2. წარმოდგენა.

წარმატადი ნ. მოხიბლადი.

წარსული ნ. ვანელილი.

წარსულს ჩაბარდა ნ. 7. მოსპობა.

წარსულში ნ. უწინ.

წარსულ წელს ნ. შარშან.

წარტაცება ნ. მოხიბვლა.

წარუშართებლობა ნ. 3. მარცხი.

წარუმატებელი ნ. ამაო.

წარუმატებლობა ნ. 3. მარცხი.

1. წარუხიცილი ნ. დაუეციყარი.

2. წარუხიცილი ნ. მოუსპობელი.

წარღვნა ნ. წყალიდობა.

წარღვნამდელი ნ. ძველი.

წარღვნისდროინდელი ნ. ძველი.

წარღვნის წინა დროინდელი ნ. ძველი.

წარღვნის წინა დროისა ნ. ძველი.

1. წარჩინება ნ. 3. გამოჩენა.

2. წარჩინება ნ. წარმატება.

1. წარჩინებული ნ. დიდგვარი.

2. წარჩინებული, სახელოვანი, სახელგანთქმული, სახელდებული.

თუ ასე არის, ნეტა მას, დედასა სახელდებულსა. ი ლ ი ა.

მ. წარჩინებული, ფრიადოსანი.

4. წარჩინებული ნ. წუნდაუდებელი.

წარჩინებულება ნ. უპირატესობა.

წარწერა, წანაწერი, ზედწარწერილი.

წამკითხველო, შენლობა გეპობათეთ, — ამბობს ქვის წანაწერი. ი ლ ი ა.

წასარჩლება ნ. ხელის შეშვება.

წარხოცვა ნ. 2. წაშლა.

წასავალი ნ. გზა.

წასასვლელად გამზადებული ნ. წამსვლელი.

წასასმელი, საცხი, საცხებელი, საპოხი, ხიხი, სავოხავი.

წასაუშვება, საუზნობა, დანაყრება (დანაყრდა), პირის გასველება, პირის გახსნა, დახეჭება, დილის ლუქმა.

დილის ლუქმა ცოლის მზითვეს სჯობაო. ა ნ დ ა ზ ა.

ლოცვის შემდეგი პირს გავისველებდი, ე. ი. ცოტა ვისაუზნებდი.

კ ა კ ი.

წასახალისებელი, მისაბაძველი, მისაბაძვე, გასამხნეებელი, სანიმუშო, სსახელო, მისააღმებელი, ნ. აგრეთვე 1. წახალისება.

წასვენება ნ. 1. გამოტანა.

წასვლა. ადგილის დატოვება, აყრა (მთელი სოფელი აიყრა), გამგზავრება, წარტეხვა (წარტეხინა), გახვეტა (მთელი სოფელი გაიხვეტა), გადგომა (გზას გაუღდა), გამართვა (გზად გაემართა), გაბაწერა (ურგები ქალაქისკენ გაიბაწერენ), წაბრანება, გაბიჯება, ვალაჭება, ბიჯის გადაღმა, წაშაეება (წაშაედა), წათრევა (წათრა), წაბნელება (წაბნელდა მოუსველეთში), წახირება (წახეხირა), წაპლაყუნება, წაჩანჩალება, წალასლასება, წაჩერჩეტება, გალაყუნება (გაალაყუნა), ლაყუნი (მთელ დღეს დაალაყუნეს), წაშლაპუნება, აბარგება, გულანაბადის აყრა, გულანაბადის აყრეფა, აბარგანის ამოკჭრა (სადაც იყო, რა უჭირდა, იქიდან აბარგანი რად ამოიკრა?), გახანწვლა (გაიხანწლა), გზიურ წასვლა (დანაწნული ადგილისაგან პირდაპირ გეზის აღება), გაწევა (ქალაქისაკენ გასწია), მოსმა (სოფლისკენ მოუსვა), გაქანება (გაქანდა), თვის ამოყოფა (ქალაქში თავი ამოკყო), მოხვედრა (აქ როგორ მოხვიდო?), გაჩენა (საიდან გაჩნდი?), მოტყევა (სოფლის ბოლოს მოეჭვა), ხლება (ახლავს ეახლა).

დავეკრი ფეხი და ვაჩაღად გავვეკრი. ი ლ ი ა.

ახლა დედასთან მიღო, იახელი. აკაკი.

ამაზეც წამოაელო ცელს, ხელი და
გასწია ეერხვის მოსაქრელად. ვაჟა.

გზიურ გამოსწია იმისაკენ, რომ რი-
თიმე ენუგეშებინა. ა. ყაზბ.

შენ წისქვილში წაბრძანდი. მე ქორ-
წილში წავეთრევა. ხალხ.

წასვლა-წამოსვლა ნ. 4. შლა.

წასისინება ნ. შეგულიანება.

1. წახკლომა ნ. მოვარდნა.

2. წახკლომა ნ. წაეარდნა.

1. წახმა ნ. გახახუნება.

2. წახმა, სმა (უსვამს), წაგლესა, გაბ-
ლესა, წაცხება, მოცხება, გაპოხვა, გა-
გოხვა, წაგოხვა, ხიხვა.

სოფელში გაიმართა... საწნახელებს
ხიხვა და წმენდა. ილია.

შვილები ბათურისა თაიანთ მამას
ხმალს სწმენდნენ, ჰფერავდნენ, ღუპას
უსვამდნენ. ვაჟა.

1. წახწრება, წადგომა, თავზე წად-
გომა.

2. წახწრება ნ. დაწინაურება.

წახხმა ნ. წაყვანა.

წატანება ნ. მიწვდომა.

წატიანება ნ. 1. ცემა.

წატარუსული, ნატარუსი, ნატრესალი,
ალანძელი, შემომწვარი, გარუჯული,
დაბრუჯული, აღდაკრული.

უგრძნობო-ქმნილი ტარიელ
ძეს მსგავსად ნატუსალისად. შოთა.

წაუგებელი ნ. უხარალო.

წაუშლილი ნ. დაუეაწყარი.

წაფენა ნ. დაფარება.

წაფვა ნ. გაწრთუნა.

წაფორხილება ნ. ბორძიკი.

1. წაქეზება ნ. 1. შეგულიანება.

2. წაქეზება ნ. წახალისება.

3. წაქეზება ნ. ხელის შეშვება.

წაქეზებული ნ. 2. აგზნებული.

წაქი ნ. შრატო.

წაქიმიწება ნ. 1. ცემა.

წაქიმაგება ნ. ხელის შეშვება.

1. წაქცევა ნ. დაკარდნა.

2. წაქცევა ნ. დანარცხება.

1. წაღება ნ. შიტანა.

2. წაღება ნ. 1. გამოტანა.

3. წაღება ნ. წალეკვა.

წაღები, ჩექმები.

წაღებ-წამოღება ნ. ქურდობა.

წაღინილება ნ. წასვლა.

წაღმა-უკუღმა ნ. პირიქით.

1. წაყვანა ნ. გამოკვანა.

2. წაყვანა, გამოყვანა, წახხმა, წაგერა,
გალაღვა, მილაღვა, მისხმა, შირეკვა, ფი-
რეკვა, რეკვა (ერეკება), შიგერა (პატ-
რონს მიჰგვარა), შინ წაგდება (შინ წა-
იგდო), გაგდება (ჭოგისა, ფარისა, სა-
ქონლისა და სხვ.).

წაყილება ნ. წასვლა.

წაყინვა ნ. თრთვილი.

1. წაყრა ნ. 2. გაყრა.

2. წაყრა ნ. 1. მოყრა.

3. წაყრა ნ. 1. მოვარდნა.

4. წაყრა ნ. 1. მოხსნა.

5. წაყრა ნ. 1. ნების მიცემა.

6. წაყრა ნ. ჩხულტა.

წაყრა ხელისა ნ. დახელოვნება.

წაყრუება ნ. დაიწყება.

წაშაყება ნ. წასვლა.

1. წაშლა ნ. 12 შლა.

2. წაშლა, წარბოცვა.

წაშლაპუნება ნ. წასვლა.

წაჩანჩალება ნ. წასვლა.

წაჩერჩეტება ნ. წასვლა.

წაჩრა ნ. გარეკვა.

წაჩხუბობა ნ. 1. ჩხუბი.

1. წაცხება ნ. წასმა.

2. წაცხება ნ. 3. მოსმა.

1. წაძახება ნ. დაყუდრება.

2. წაძახება ნ. 2. პირდაპირ თქმა.

წაძინება ნ. თელემა.

წაძრობა ნ. 2. მოხსნა.

წაძლოლა ნ. 3. ხლება.

წაწევა ნ. გადანაცვლება.

წაწვდომა ნ. 4. ელება.

წაწვეტილებული ნ. ბასრი.

წაწვეტილი ნ. ბასრი.

1. წაწვედომა ნ. დაჯახება.

2. წაწვედომა ნ. 2. შეხვედრა.

წაწვეტა ნ. 1. მოწვეტა.

წაქვერა ნ. 4. ელება.

1. წახალისება, გამხმევება, გულის გაკეთება, გაგვლოვნება, გულის მიცემა, გულის გამოვრება, გაბედვინება, წაქეზება, წახიმკება, აგულონება, შეტულიანება, შეყვარება (შეყვარა); სულს ჩადგმა, გაყოჩაღება, ნ. აგრეთვე განხილვება.

2. წახალისება ნ. ხელის შეშვება.

წახანხალება ნ. წასვლა.

1. წახდენა ნ. გარყვნა.

2. წახდენა ნ. გაფუტება.

3. წახდენა ნ. აქრა.

წახდომა ნ. გარყვნა.

წახედვა ნ. მიბაძვა.

წახედულობა ნ. მიბაძვა.

წახირება ნ. წასვლა.

წახანაგება ნ. ამტკრა.

წახანაგი ნ. კადე.

წახრა, წალუნება, წონ გადახრა. ნ. აგრეთვე 3. გადახრა.

წახრაკვა ნ. მიწვა.

წახრილი ნ. კუზიანი.

წახურვა ნ. წაბურვა.

წელში წახრილი ნ. კუზიანი.

წაჭკვლევა ნ. ხელის კება.

წაჭემ-უაუჭემობას ეწვევა ნ. უმდგარი.

წებო, ქალბანა.

წებოვანი ნ. 3. ბლანტი.

წებოვანი ხითხე ნ. ნერწყვი.

1. წევა (გულს წაიღოს ეწვია), მოწვევა, მიწვედომა, მწვეთომა, მოპოვება, თავისის ვატანა (თავისი გაიტანა). თავისის მიღწევა (თავისას მიაღწია) შესრულება, განხორციელება (მიზნისა, ჩინაფიქრისა).

2. წევა ნ. 2. დაყვება.

3. წევა ნ. დამართება.

4. წევა (ეწვევა გატყუებს), დაწვევა (დაეწვი და გატყურო), მოწვევა (მოიწვია).

კვლა სხვანი დიდი ლაშქარნი.

უკანა მომწვეოლეს. მოთა.

5. წევა, თრევა, ვათრევა, გაჩენება, ზილევა, ფორიალი (კაბის ბოლოს ატაკზე მიაფორიალებდა).

6. წევა, მიწვევა, განზე მიდგომა (განზე მიდგა ადგილის დასათმობად).

7. წევა (ჩიბუხისა, თუთუნისა), მოწვევა, სურტვა, ლევა, დალევა, აბოლება, გაბოლება.

დამმვიდებით და განცხრომით აბოლებდა ჩიბუხს. ილია.

დინჯად ჩიბუხსა სურტკვდა. 1 ვაჟა.

8. წევა, გაწვევა. ქიშკა, მოქიშკა, დაქიშკა, განზე გაბზევა, ფუმევა, დაძაგვრა, ბრევა, ვაკიშკვა, შარტვა. მოწვევა (მოცევა ალერს), მოღრევა (ცხენისა სადავით), გამძებვა, გურაწელება, გაწვლევა (ოწვლება).

ცხენი მოღრიჯა, გასწია ქეთანი გაყევა კვალად. ვაჟა.

ჩაფიქრდა. გაჩუმდა. და კისტია იხე გაძაბა, თითქოს ვილატას ყურს უდგებოდა. ა. ყაზბ.

9. წევა ნ. კეთება.

10. წევა, მიწვევა, გაწვევა, ხელის აღება (საცემად, მოსაკლავად), წამოკრება, შექილება.

და მამაჩემსა მოხუცსა, ძმოს, წამოეკიდენ მისივ მოძმენი. ილია.

11. წევა, აწევა, ახდა (ფარდისა).

12. წევა (ეწვევა), მიწვევა, მოწვევა (თავისკენ მოსწია), მიღება (მიიღება), მოღება, მოზიღვა, მიზიღვა (მიზიღდა და გულში ჩაიკრა). მოთრევა, დაზიღვა, ჯაჭგური (ეჯაჭგურება).

13. წევა, აწევა, აღება; აყენა, ატაკება. აყენება, წამოყვანება, ფუტებზე დაყენება, (ფუტებისა) აშვერა; ალაკვა, აფუმევა, (ცხვირისა) აბზევა.

14. წევა, მოზიღვა; დაზიღვა, სხირაპა (მშვილდისა).

15. წევა, აწევა, (მხრებისა) აწერვა, აჩეჩვა, აძმეძმენა.

პასუხის საკუთრად მხრები-ლა ავიჩეჩე.
შ. ა რ ა გ ვ.

უცხად მხრები აეწურა. ლ. ქ ი ა რ.

16. წევა, აწევა, აღება (თავისა).

თავი ვერ აიღო და შიშით გონება და-
ფანტოდა. ა. ყ ა ზ ბ.

17. წევა ნ. გაღაწევა.

წეგო ნ. თამბაქო.

წელაღვერა ნ. ვამბლარი.

წელეები ნ. ნაწლავები.

წელეების დაყრევინება ნ. მოკვლა.

წელზე ფეხების დაღმა ნ. 2. ქიშკა.

წელთაღრიცხვა, ქორონიკონი.

1. წელი, ნაწლავი.

გვეგონებოდათ ხანჯალი დაუციათ და
წელეები გადმოუყრევინებიათო. ვ ა ჟ ა.

2. წელი, წელიწადი.

3. წელი ნ. შეძლება.

წელი არ მოსდევს ნ. ღარიბი.

წელი მოსწულა (შიშისაგან) ნ. 2. ხა-
რი.

წელის ათრევინება ნ. ჩაგვრა.

1. წელის მოწვევება ნ. ჩაგვრა.

2. წელის მოწვევება ნ. ქიშკა.

წელიწადი ნ. 2. წელი.

წელს აწვევებინებს ნ. ჩაგვრა.

წელში გაღამწულარი ნ. დაღლილი.

წელში გატეხილი ნ. უღონო.

წელში გაწვევება ნ. 2. ქიშკა.

წელში გაწვევებილი ნ. დაღლილი.

წელში მოკაევა ნ. კრუნჩხვა.

წელში მოხრა ნ. კრუნჩხვა.

წელმრავალი ნ. მრავალწლიანი.

1. წენგო ნ. მკეახე.

2. წენგო, ნაქი.

3. წენგო ნ. 7. ბუდე.

კაკალიც კი ნაქში დახეთქილიყო.
ა. ყ ა ზ ბ.

წენგოსფერი, იწეანე.

წერა ნ. იუდი.

წერა-კითხვა, წიგნი.

ბოლოს წიგნის სწავლებაც დაშიწყო
ი ლ ი ა.

წერაქვი, წალკატა.

1. წერილი ნ. სიგელი.

2. წერილი, უსტარი, ავთრათი, ბარა-
თი, მოკითხვის წიგნი, წიგნი, გბისტოლე.

რა უთქვამს. რა მოუჩმბახეს,

რა წიგნი მოუწერია? შ ო თ ა.

ბიქი თავისუფლად სწერდა წიგნს.

ი ლ ი ა.

3. წერილი ნ. ნაწერი.

წერილი წაიღო (დაწერა) ნ. მოკვდა.

წერილისკულა ნ. მინაწერი.

წერო, ფარანდა, ლამოყლაპია.

კარგი ვაქეკინა გირმგლი, ლამოყლა-
პიას რომ არ წაგავდეს ცოტა.

კ. გა მ ს ა ხ.

მისცა წიგნი ზაიქსა ფარანდასა და
გაგზავნა შაპროს თანა. ე ის რ.

წერტილის დახმა ნ. დამთურება.

წერწება ნ. ტანალი.

წესად დაღება ნ. 2. დაღვენა.

წესად შემოღება ნ. 2. დაღვენა.

წესად შემოღებული ნ. 2. ჩეუღლებ-
რივი.

წესდება, დებულება.

1. წესი ნ. კანონი.

2. წესი, რიგა. წესრიგი, განწესობება,
განაწილება, დალაგება, მართებულობა,
კეთილსინდისიერება, კეთილმოწყობა,

3. წესი ნ. საშუალება.

1. წესიერი, რიგიანი, კეთილზინიანი,
კეთილი ყოფაქცევისა.

2. წესიერი ნ. 5. სწორი.

1. წესის აგება ნ. ანდერძის აგება.

2. წესის აგება ნ. მოკვლა.

წესის შესრულება ნ. 3. გაპატონება.

წესრიგი ნ. 2. წესი.

წესრიგში მოყვანა ნ. მოწესრიგება.

წესრიგში მოსაყვანი ნ. მოსაგვარეი-
ლა.

წესწყობილება (სახელმწიფოსი), წყო-
ბა, მართლწესრიგი, უფლებრივი წყო-
ბილება.

წელან, ამ ცოტა-ხნის წინ, ახლო წარ-
სტელში.

1. წეწვა, (თმებისა), ბურძგნა, გაბურ-
ძგნა, აშლა, არევა, არეჩა.

2. წეწვა ნ. შეწუხება.

3. წეწვა, პენტვა, გაპენტვა, ჩინა,
(ბაშბისა, შატყლისა) გაბუება.

წეწელა ნ. გუთანნი.

წეწონი ნ. გამონაწერი.

1. წვა ნ. ალანძვა.

2. წვა ნ. ნთება.

3. წვა ნ. 1. სუსხვა.

4. წვა ნ. 2. ტანჯვა.

5. წვა (მზე მწვავს), ცხუნება (აცხუ-
ნებს), დაგვა (დავავს), დაქერა (მზემ
სხივები დააქირა), ბუგვა (მბუგავს), პო-
ბუგვა, ჩაბუგვა (ცეცხლი მთლად ჩაიბუ-
გა), წვა და ბუგვა.

აობრება ტყეებისა და მინდვრებისა,
წვა და ბუგვა სოფლებისა, დაწიოკება
ხალხისა.

ი ლ ი ა.

რომ არ აცალეთ ურდოებს
ჩვენი მიწიდან აღგვანი,
კელარბევა, დაძალადება,
იავარ დაწვა, დაგვანი. გ. ლ ე ო ნ.

6. წვა, ხრავა, ხალვა (ყავისა, ნუში-
სა და სხვ.), მომუშვა (ფქვილისა, ფა-
ლუსტაისა, ქემელისა და სხვ.).

მომუშეს ქატო, დააყარეს (ქრილობა-
ზე) და ძონძებით შეუხვიეს. ს. შ ა ნ შ.

7. წვა ნ. აღფრთოვანება.

1. წვალება (აწვალებს) გაწვალება (გა-
იწვალა, გაეწვალა), დატანჯვა, ტანჯვა,
გაწაბება, დამწუხრება, შეწუხება, შევიწ-
როება, ქანცის გაწყვეტა, კიბის ოფლს
ასხამს, (დამნაშავის ტანჯვა) ჭაჭა, ნ. აგ-
რეთვე ჩაკვრა.

2. წვალება ნ. 2. ტანჯვა.

1. წვევა ნ. დაძახება.

2. წვევა ნ. 3. ნახვა.

3. წვევა ნ. სტუმრობა.

1. წვეთა, ნ. 1. დაქვევა.

2. წვეთა, ეონვა, (სახურავიდან წყა-
ლი წვეთს, ეონავს).

3. წვეთა, ნიევა, ცრა, (ხის ფოთლები-
დან ჩამონადენი წვეთები) ლუმბი, ჟგავი.

წვეთი, ცვარი, ღვარი, ღვეთი, ნაღ-
ვეთი, ნიეი, წურწური, ნ. აგრეთვე ოფ-
ლი.

ღამეს ცვარი გაეგლო და აგრილებუ-
ლიყო. ა. ყ ა ზ ბ.

წვეთის დაცემა ნ. დადამბლავება.

1. წვენი (ძროხის ხორცისა, დედლიაა
და სხვ.), წვენიანი, წვენიანი საქმელი, საზ-
ერეპი, სახვრეტელი, ლაფა, იახნი, თა-
თარიახნი, (ცხვრის ხორცის წვენი) ბოზ-
ბაში, (ბრინჯის წვენი) შირა, ლაბა, სას.
ფიფთა.

ბოზბაში—წვენიანების მეფეა, როგორც
თართი — თევზებისა. ი ლ ი ა.

იქით და აქათ მომისხდეს,
მანჯრეტეს სახვრეტელია.

შ ო თ ა.

2. წვენი, შანარი (ნელი ხილის გა-
მონაწერი), წო, წუა, წოწოქა (ყერკის
ან ჩირის გამონაწერი), ლოპო (ხის ქერ-
ქის გამონაწერი), მურაკი (მეავე გამონა-
წერი). ნ. აგრეთვე შართი.

3. წვენი ნ. საწებელი.

წვერა ნ. 2. მურწა.

წვერულვაშაშლილი, წვერულვაშაშე-
ღერებელი, წვერდაწამებელი.

ახალგაზრდა კაცია, „წვერდაწამებუ-
ლი“. კ ა ე ა.

ულვაშ-აშლილი, წვერ-გამო. შ ო თ ა.

1. წვერი, წვეტი, კუმტული, ბოლო,
კიდური, კიდე, ნაპირი, ზრო (ისრის
წვეტი), ქარქაშის ბოლო) ბუნი.

კოპალას ისრის წვერი, ანუ ხრო, გაუ-
ფუტდა და იმის გასაკეთებლად წავიდა
მკედელ პირქვეშასთან. ვაჟა.

- 2. წვერი. ნ. მწვერვალი.
- 3. წვერი, ცხვირი, კვინტი (ფეხსაც-
მლისა).
- 4. წვერი ნ. გამონაშვერი.
წვერის გაკრება ნ. 1. კრეკა.
წვერის დაუენება ნ. წვერის მოშვება.
წვერის მოშვება, წვერის დაუენება.

ღარბა: ქვრივად საწყალი ლეარსაბი.
წვერი დაუენა, შაუები ჩაიცვა.

ი ლ ი ა.

წვერმოცვეთილი, ბლაგწვერანის, ბო-
კოწვერიანის.

წვერო ნ. მწვერვალი.
წვეტი (ლესულისა), პირი, ნაპირი, ა-
მომწვერილი, გამოწვეტილი, წამახვილე-
ბული (ნაწილი).

წვეულება ნ. ლხინი.
წვივი, კანკი, გაზა.
წვივმაგარი ნ. მუხლმაგარი.
წვივსაკრავი ნ. ლეკვერთხი.
წვითა და დაგვით მონაპოვარი ნ. ნა-
ამაგარი.

წვიმა (წვიმს), გაწვიმდა. წვიმა მო-
ღის, ცრა (წვიმა ცრის). (წვილი წვიმა)
თქორი, ეინელი, (თქორზე მსხვილი)
თქეში, (ნისლიანი თქეში) ფრეტო, (თქეშ-
ზე მსხვილი და ნისლიანი) ემერტი, (ხან-
გრძლივი წვიმა) ეუქენა, დეღვა, (თხე-
ლი წვიმა) ფოფოში, წვიმა-ტალახი,
წვიმა-სეტყვა, წვიმა-ქარიშხალი, წვიმა-
შხება, წვიმა-ქყაი, წვიმიან-თოვლიანი,
კოცისპირული წვიმა, შ დ რ. თავსხმა.

წვიმა ღვა-ღვათ ჩამოდიოდა დედა-
მიწაზე. ს. მ გ ა ლ.

წვიმა მოღის ნ. წვიმა.
წვიმა-წუნწუხი ნ. ავდარი.
წვიმიანი ტაროსი ნ. ავდარი.
წვინტლი, ელინტო, ჟვინტი, (სქელი
წვინტლი) ბოტოტე (ცხუარი ბოტოტე-
ბითა აქვს გამოკვლილი. (თხელი წვინ-
ტლი) ცინგლი (ცინგლები ჩამოსღის).

- 1. წვინტლიანი ნ. ლაწიჩაკი.
- 2. წვინტლიანი, ცინგლიანი.
წვლა. ნ. შიგენა
წვლილი ნ. 1. შენატანი.
1. წვნა ნ. ქსოვა.
2. წვნა ნ. 4. გრება.
წვნიანი ნ. 1. წვენი.
წვნიანი ხაქმელი ნ. 1. წვენი.
წვნიკი ნ. 2. წვრილი.
წვრთნა ნ. გაწვრთნა.
1. წვრილი ნ. პატარა.
2 წვრილი. წმინდა (წვრილი ლურსმა-
ნი, წმინდა ნემსი და ძაფი და სხვ.),
ხვრიში, წვნაიკი.

ხვრიში, წვნიკი თოვლი განუწვეტლად
მოქროდა... ა. ყ ა ხ ბ.

- წვრილი რამ. ნ. წვრილმანი.
- წვრილიანი ნ. ტუე
- წვრილი თევზი ნ. 2. ქიყინა.
- წვრილი ფული ნ. ხუარა.
- წვრილი წვიმა, თქორი, თქეში, ფრუ-
ტი. ნ. აგრეთვე წვიმა.
- წვრილმანების გამოკიდება ნ. დაწვრი-
ლებით გამოკვლევა.
- წვრილმანი, წვრილი რამ, უბრალო
რამ, წვიბიწო (წვიბიწო საქმე), წი-
კომაკო, უმნიშვნელო
- წვრილმანი სავაქრო ნ. ფართალი.
- წვრილმანა ნ. ტუე.
- წვრილფეხა აზნაური ნ. ლარიბი.
- წვრილფეხა საქონელი ნ. საქონელი.
- წვრილფეხობა, ექვლბუქული, აკალ-
ბუქული, ქულფათობა.

ცოლს არ ირთავი... გინდა შენი ქმა
სოსიას აკვლბუქულები გაახარო
ვ ბ ა რ ნ.

- წვრილშვილის დახვევა ნ. დაწვრილ-
შვილება.
- წიალი ნ. მუმლი.
- წიალი ნ. ყუარილი.
- 1. წიალი ნ. ბინა.
- 2. წიალი, კალთა, უბე.
- ბუნების წიაღში წარმოდგენები იმარ-
თება-მეთქი. ვაჟა.

ჩვენს დალოცვილ ქვეყანაში... ქრისტიანულ-მშობლივან თაყვისი უხვი კალთა დაუბერტყია. ილია.

- 8. წიადი ნ. კალკოტი.
- 4. წიადი ნ. 1. საშო.
- წიანია წახული ნ. 1. გაცვეთილი.
- წიბო ნ. კუთხე.
- წიგნაწიგნა ნ. 1. ასფურცელა.
- წიგნარა ნ. ასფურცელა.
- 1. წიგნი ნ. წერა-კითხვა.
- 2. წიგნი ნ. 2. წერილი.
- 3. წიგნი, სახელმძღვანელო.
- წიგნა ხაჭიშვილი ნ. კარაბადინი.
- წიგნის კაცი ნ. მწიგნობარი.
- 1. წიდა ნ. ლეტი.
- 2. წიდა ნ. ნაშვი.
- წიღვანა ნ. გაღანერგვა.
- წიღოვნება ნ. თვიური.
- წივა ნ. განაჯალი.
- წივილი ნ. ყვირილი.
- წივილ-კივილი ნ. ყვირილი.
- წითელარშითი ნ. მეომარი.
- წითელი ღვინო ნ. შილა.

წითელი, ალისფერი, ყივნიანი, დაქლაქა. დაქლაქო, დაქლაქი, ცუცხლისფერი, მოწითალო, მუქი წითელი, ჯივრისფერი, მუწათლი, მუქარსლელი, მუბრანელი, ვაჭარბლელი, თეთრყივნიანი, ბროლბადანში, ბროლბადანსშეული, ბროლბადანსშოსანი, ჰიფერი, მარწყვისფერი (მარწყვისფერი ტუტები), ძოწისფერი, ძოწეული, გვერდწითელი, (გვერდწითელი მსხალი), ლოყაწითელი, დაწვადანში, წითელი ლოყები, (მუქი წითელი) ლალისფერი, წიქარა (წითელი ზრახი) — საბა).

აწ საწუთროსა გამყარა

პირმან ბრელ-ბადანსშეულმან. შოთა.

წითელი თურამაული გამლივით ხაშხაშა ლოყები. ილია.

- წითელი დიკა ნ. ხორბალი.
- წითელი კოტი ნ. ცუდი.
- წითელი მამლის აფრენა ნ. 2. ცუცხლი.
- წითელი ქარი (აგადმყოფობა), ჩარანდელი.

წითელკაბა ნ. სოკო.
წითელლოყა, ლოყაწითელი, დაქლაქა.
წითელ-ყვითელი ნ. კრელი.
წითელწყარო, დედოფლის წყარო, თექერშია.

- წიკიბიწო ნ. წერილმანი.
- წიქწიქი, ტაქტეკი (საათისა).
- წილ ნ. ნაცვალ.
- წილაღება ნ. რგუნება.
- წილადი ნ. ნაწილაკი.
- წილად ხვდომა ნ. რგება.
- წილზე ქერა ნ. საზიარო.
- 1. წილი ნ. ბელი.
- 2. წილი ნ. კენჭი.
- 3. წილი (ნორცეში), სხილი, კრელი.
- 4. წილი ნ. უკვლეობა.
- 5. წილი ნ. შენატანი.
- 6. წილი ნ. 2. ხვედრი.
- 7. წილი, ტილის კვერცხი.
- წილის გლემა ნ. წილის ყრა.
- წილის დაღება ნ. რგუნება.
- წილის მიცემა ნ. რგუნება.
- წილის ყრა, წილის გლემა, კენჭის ყრა, კენჭის ამოღება:

- წილკვი ნ. ანკესი.
- წილმობა ნ. ჩამომავლობა.
- წილჩავატი ნ. ჯიბლიბო.
- წილში შეუვანა ნ. რგუნება.
- წილხლომილი ნ. 2. ხვედრა.
- ...წინ, ...წინაშე, ...წინარე.
- წინა ნ. 2. მოწინავე.
- წინააღმდეგ ნ. 3. პირიქით.

1. წინააღმდეგობა, წინააღმდეგ სვლა, წინააღმდეგობის გაწევა, წინალობა, გაძლიანება, უკუქმედობა, იერიშის აცოლება, გამაგრება (მტერს გაუმაგრად), ყალყზე დადგომა, ნ. აგრეთვე შტეტევის მოგერიება.

2. წინააღმდეგობა, წინაუკმობა. წინააღმდეგობას წააწყდა. ნ. შტეტევის მოგერიება.

წინააღმდეგობის გაწევა ნ. შტეტევის მოგერიება და 1. წინააღმდეგობა. წინააღმდეგობის უკუგლემა ნ. შტეტევის მოგერიება.

წინააღმდეგ სვლა ნ. 1. წინააღმდეგობა.

წინაგარძნობა, გულმა მივარძნო, გულმა მოთხრა, გული შემომევენესოდა.

წინადადებით მიმართვა ნ. მიცემა.

წინადადების მიცემა ნ. მოწოდება.

წინა დროისა ნ. წინანდელი.

წინა დღეს ნ. გუშინ.

1. წინაზრახვა ნ. მიღვამოლობა.

2. წინაზრახვა, წინარწმენა, ცრუ აზრი, უქელმართი რწმენა, წინასწარ შეგონება, წინასწარ აკვირებულის აზრი.

წინათ ნ. 2. უწინ.

წინათქმა ნ. შესავალი.

წინაშასწარა ნ. მებრძოლი.

1. წინაშო ნ. კულუღი.

2. წინაშო, მალა, პირი, წინა მხარე (შენობისა).

1. წინაშდვარი ნ. ბელადი.

2. წინაშდვარი ნ. მღვდელი.

წინაშდლოი ნ. ბელადი.

წინაშდლოლობა ნ. ხლება.

წინა მხარე ნ. 2. წინაშო.

წინანდებუთად ნ. კლავინდებურად.

წინანდებური ნ. წინანდელი.

წინანდელი, აღრინდელი, ძველებური, დრომოქმული, დაძველებული, მოძველებული, დროგადასული, დათბებული, დახვსებელი, დამყაყებელი, უწინდელი, წინანდებური, წინა დროისა, ნ. აგრეთვე ძველი და მრავალწლოვანი.

წინაპარი, პაპის პაპა, ულუპაპა, მამა-მთავარი, შდრ. მამანი.

წინაპირველად ნ. უწინარეს ყოვლითა.

1. წინაპარი ნ. 5. პირი.

2. წინაპარი ნ. 2. წინაშო.

წინაპირობა ნ. წინაშდვარი.

წინარეუკანასკნელი, უკანასკნელის წინა, ბოლოდან მეორე.

წინარეწარსული ნ. ძველი.

წინა რწმენა ნ. 2. წინაზრახვა.

წინასიტყვაობა ნ. 2. შესავალი.

წინასწარ, წინაწინ, უწინ, აღრევე, აღრიანად, დიდი ხნით ადრე.

წინასწარ აკვირებულის აზრი ნ. 2. წინაზრახვა.

წინასწარ აკვირებულის აზრით ნ. 2. განზრახვა.

წინასწარ გათვალისწინება ნ. ანგარიში.

წინასწარ განზრახვით ნ. 2. განზრახ.

წინასწარ განზრახულად ნ. 2. განზრახ.

წინასწარ გამოცხადება ნ. გათვალისწინება.

წინასწარ განკუთვანა ნ. წინასწარ დანიშვნა.

წინასწარ განწყობილება ნ. 2. მოდრეკილება.

წინასწარ გულწება ნ. წინასწარ დანიშვნა.

წინასწარ დანიშვნა, წინასწარ განკუთვანა, წინასწარ გულწება.

წინასწარ თხრობა ნ. გათვალისწინება.

წინასწარმეტყველება ნ. გათვალისწინება.

წინასწარ მოფიქრება ნ. ანგარიში.

წინასწარ შეგონება ნ. 2. წინაზრახვა.

წინასწარ შეცნობით ნ. 2. განზრახ.

წინასწარ კვრეტა ნ. გათვალისწინება.

წინასწარ ხედვა ნ. გათვალისწინება.

წინასწარ ხილვა ნ. გათვალისწინება.

წინასწარ ხილვა ნ. 2. პირიქით.

წინასწარ ხილვა ნ. 2. წინააღმდეგობა.

წინა ღამისა ნ. ნალაშვი.

წინაწვერი ნ. არაყი.

წინაღობა ნ. 1. წინააღმდეგობა.

...წინაშე ნ. წინ.

წინ გაგდება ნ. წყევანა.

წინა, ყელიანი წინა, (ნაყრი წინა) ჯორაბი, (ნაქსოვი ფეხსაცმელი — ს ა ბ ა) კარაქინი.

წინადასჯად, მოუაზრებლად, მოუფიქრებლად, განუსჯელად, თავადებით, ხელადებით, ბრძალ, უაზროდ, სიფიცხით, ცხელ გულზე.

მე გავეგრძელე გაწყვეტილი ღამიარაკი და ვუთხარი ალექსანდრეს განუსჯელად, რაც პირველი მომივიდა თავში.

წინდაუხედავი, შორსუკვრეტი, კვუა-
მოკლე, კვუაგაუგნებელი.

წინდაუხედაობა ნ. 1. შეცდომა.

წინდაწინ ნ. წინასწარ.

1. წინდახედული ნ. 1. საზრიანი.

2. წინდახედული ნ. 1. ფრთხილი.

3. წინდახედული ნ. 1. ფხიზელი.

წინდაუხედავი ნ. გაუფრთხილებლა.

წინდვა ნ. 4. დანიშნვა.

წინდი ნ. გირაო.

წინამძღვარი, წინამძღვარი, წინაპირო-
ბა.

წინსაფარი ნ. ფეშტამალი.

1. წინ წაგდება ნ. შეტყვის მოგერაუ-
ბა.

2. წინ წაგდება ნ. წაყვანა.

2. წინ წაგდება საქმისა ნ. 2. დაჩქა-
რება.

წინწანაჭარი ნ. არაყი.

წინ წაქცევა ნ. წაყვანა.

წინწყალი ნ. ნაპერწყალი.

წინწყარი ნ. 2. ტოტი.

წინწყარების სროლა ნ. აჩქეფება.

1. წინწყვლა ნ. დანიშნვა.

2. წინწყვლა ნ. ეინელვლა.

3. წინწყვლა, პეურება.

წიპწა, ყურძნის კურკა.

წიპწიბი ნ. ქამარი.

წირვა, ლიტურგია.

1. წირვის გამოყვანა ნ. მოკვდა.

2. წირვის გამოყვანა ნ. დამთავრება.

წირთხლი ნ. კარის აპეოლი.

1. წირი ნ. 1: ლანდი.

2. წირი ნ. ბაზი.

წირწყობალი ნ. ლურსმანი.

წირპვლა ნ. ტირილი.

წირპლი ნ. ჩირქი.

წირპლიანი, თვალწათხებიანი.

წირული, ხაზოვანი, წრფოვანი.

წისქვილი, საფქვილი.

წისქვილივით როშვა ნ. ცრუობა.

წისქვილივით ფქვავს ნ. ლაქლაქა.

წისქვილის სარეკელა ნ. ლაქლაქა.

წისქვილის ქვა ნ. 3. დოლაბი.

წიტა ნ. ინთილა.

წიტვა ნ. ფურთხება.

წითიანი ნ. ლაწირაკი.

წიფლნარი ნ. ტყე.

წიფორა ნ. ჩუტყუვილა.

წიფხი ნ. 3. ისარი.

1. წიქარა ნ. წაბლისფერი.

2. წიქარა ნ. წითელი.

წიქარი ნ. დედალი ცხოველი.

წიწაწა, დარუპილპილი.

წიწვი ნ. ეკალი.

წიწიბო, წიფლის ნაყოფი.

წიწები ნ. ფიჩხი.

წიწინი ნ. ყვირალი.

1. წიწენა ნ. ბღღენა.

2. წიწენა ნ. 3. კორტნა.

3. წიწენა ნ. 1. სუსხე.

4. წიწენა ნ. 2. ტენა.

5. წიწენა ნ. ძოვა.

6. წიწენა ნ. ჯიჯნა.

წიწლაწა ნ. მოჩხუბარი.

წიწლიწა ნ. ლაწირაკი.

წიწნული ნ. მორცხვი.

წიხვლა, ტლინევა, წიხლების კვრა,
ტლინეების სროლა (ტლინეებს ისვრის),
ტლინეების ყრა (ტლინეები აყრა).

ცხენებმა... ტყუბ-ტყუბი ტლინეებ
აყარეს. ი ლ ი ა.

წიხლის კვრა ნ. წიხელა.

წიხლ ქვეშ გაგდება ნ. 1. ცემა.

1. წიავწყავი ნ. ყვირილი.

2. წიავწყავი ნ. წემეტენი.

წიკალა ნ. კიბე.

წიკანწყარი ნ. 2. რაკრაკი.

წიკაუნი ნ. წუნწყლები.

წიკარაწყური ნ. ეღარუნი.

წიკარიწყური ნ. ეღარუნი.

წიკარუნა ნ. ეღარუნა.

1. წიკარუნი ნ. ეღარუნი.

2. წიკარუნი ნ. ეღერა.

1. წიკენა ნ. 2. ტენა.

2. წიკენა ნ. ჩქმეტა.

წიკენტი ნ. 2. აგური.

1. წიკებლა ნ. წიწელი.

2. წიკებლა, ხურთი, ს ა ს. როზგა.

როტაში არ უნდებოდა იმდენი წევრ-
ლა, რაც თვითვე კლასში. აკაკი.

- 1. წევარამი, ბნელი ღამე, უკუნეთა..
- 2. წევარამი ნ. ჩახრამული ადგილი.

- 1. წკირა ნ. ლურსმანი.
- 2. წკირა ნ. ბალთის ენა.

- 1. წკირი ნ. ფიჩხი.
- 2. წკირი ნ. ჩხირი.

წკლაპუნი, წკლაპუნი (ენისა), კაპუნი
(ყბებისა), ტკაცუნი, ტკაცატკაცი, (თი-
თებისა) კკანტი.

წკმული ნ. 2. წკმუტუნი.

- 1. წკმუტუნი ნ. ყვირილი.
- 2. წკმუტუნი, წკაეწკაევი, წკმული, კკეკევი (ლევკი მთელ ღამეს კკეკეებდა).

წკრიალა ნ. ეღერადი.

- 1. წკრიალი ნ. ბგერა.
- 2. წკრიალი, წკარუნი. ეღერა.

წკლაპუნი ნ. წკლაპუნი.

წლოვანება, ხნოვანება, ისაკი, ხანი (რა
ხნისა თქვენი ბავშვი?).

წმახე ნ. ცხარე.

წმახა ნ. მუავე.

წმახა ნ. არშეიობა.

წმინდა ნ. გაწმინდა.

წმინდა (რე ლ.). წმინდანთა შორის
ჩარჩხული, წმინდანი, ღირსი, ნეტარი,
მართალი, უცოდველი. ნ. აგრეთვე მო-
წამე.

წმინდად არაფერი მიაჩნია ნ. უსირ-
ცხვილი.

წმინდა სანთელი ნ. სანთელი.

წმინდანთა შორის ჩარჩხული ნ.
წმინდა.

წმინდათა წმინდა ნ. საყვარელი.

წმინდანი ნ. წმინდა.

წმინდა რამ ნ. 4. საყვარელი.

1. წმინდა ნ. 3. ნამღვილი.

2. წმინდა ნ. სუფთა

3. წმინდა ნ. 2. წვრილი.

წმინდა ხისხიხა ნ. 3. ნამღვილი.

წმინდა წულის ნ. 3. ნამღვილი.

წმინდის გულით ნ. ხალისიანად.

წნევა. წოლა (აწევა).

წნელმოგირი ნ. მოგირი.

წნელი, წქელა, რტო, მარნა, დღლერ-

ვი. ჩხირი, კინთი (კინთით ბამბის პენ-
ტეა).

ბახვას მამას ერგო... ერთი კარდალა...
ერთი კინთი. გ. წერეთ.

წნეხა, ქაქვა, წურვა (ყურძინისა).

წნეხი ნ. საწნეხი.

წნოი ნ. ტირიფი.

წნული ნ. ლასტი.

წნულღობე ნ. ღობე.

წო ნ. 2. წვენი.

1. წოდება ნ. დარქმევა.

2. წოდება ნ. ღირსება.

3. წოდება (მოძე. წოდებით — გლე-
ხი, ახნაური, თვადი და სხვ.), წარმოშო-
ბა, სოციალურა წარმოშობა.

წოდებული ნ. ზემოსხენებელი.

წოვა ნ. სრტევა.

წოვანა ნ. სოკო.

წოვება ნ. კევა.

1. წოლა. დაწოლა, წამოწოლა. დება,
გდება (გღია) გადასვენება, გაწოლა, გა-
წურთხება, გართხმა, გამორტეა, გატულარ-
ქვა (გატულარქველა), გამწლართვა (გაშ-
ხლართულა), წამოგორება (ლოგინზე
რას წამოგორებულხარ?). წამოგდება
(რას წამოგდებულხარ?) გღია. წა-
მოდლლარქვა, პირქვე დამხობა (დაემ-
ხო), ლოგინში ჩაგორება. მოძე. ინახს
დადება, ინახის დგმა (შხართეძოზე წო-
ლა). ნ. აგრეთვე 1. გამწლართვა.

ინახ-იღვა (იესო) თორქეტა მოწაუე-
თა თანა. ოთხ.

შავი ღრუბელი ცაზე გაჩერთხა და
გაიშალა. ილია.

ეგებ გდინხარ ბრძოლის ველზე.

გულს გასვია მტრის ისარი.

და რომ წყლული შეგხეიოს.

დღღა-შენი არსად არის. აკაკი.

თამარი ბალიშზე იყო გადასვენებული.

შ. არაკე.

კობა ისევე გაიძრო და ლოგინში ჩაგორ-
და. შ. არაკე.

2. წოლა ნ. წნევა.

წონამეტო, წონამეტობა, მეტნაწონი, კარბანაწონი, გაღწობა, გადაძლევა (სასწორისა).

წონამეტობა ნ. წონამეტო.

წონანაყოლი, ნაყლნაწონი, ნაყოლიანი.

წონანსწორობას მოკლებული ნ. აუღავმავო.

წონანსწორობა, ზომიერება. სიღრმე. სიღარბაისლე, სიფინიერე, თავდაპირველობა. თავშეკეცებულობა, მართებულობა.

წონანსწორობიდან გამოსვლა ნ. გაშმაგება

წონანსწორობის დაქარგვა ნ. გაშმაგება.

წონაში მატება ნ. გადიდება.

წონაწონა ნ. წონაწონა.

წონო ნ. ცირცელი.

წოქი ნ. ფიჩხი.

წოქო ნ. თხლო კეერცხი.

წოწიალი ნ. ხეტალი.

წოწლოკინა ნ. წოწოლა.

წოწოლა, წოწოლა, წოწოლიკინა.

თავის წოწოლიკინა გუდიტ წინ მიუძღვებოდა. ვ ა ე ა.

წოწოქა ნ. 2. წვენი.

1. წრე (წრის შემოხაზვა), არე. ალყა. 8. აგრეთვე რკალი.

მშვენიერ დაცემულ მინდორზე... მოხანდა ალყად შემორტყმული ურმები.

ა. ყ ა ზ ბ.

2. წრე ნ. გარემო.

წრედ ნ. ირგვლივ.

წრეს გადასვლა ნ. გახვიადება.

1. წრესგადასული ნ. თავშეკეცებელი.

2. წრესგადასული ნ. ჰეტი.

წრება. წურვა, ეურვა.

წრეწირი, წრეხაზი.

1. წრთობა ნ. ბრძმედობა.

2. წრთობა ნ. გამაგრება.

1. წრიალა ნ. წრიალიანი.

2. წრიალა ნ. კივკვაი.

წრიალი ნ. აურხაუტრი.

1. წრიაპი ნ. თხილამური.

2. წრიაპი ნ. 1. ვარია.

წრიაპი ნ. პატარა.

წრიაპინა, წრიალა. მწივანი, წრიაპი (ხმა).

დაუყენებია ჩემ კარზე წინ ვილაც გასივებული მახახვი წიწინა ხმით.

გ. ყ ა ე უ.

1. წრიაპი ნ. ყვირილი.

2. წრიაპი ნ. კრაქუნა.

წრიაული, ირგვლივი, წრისა.

წრიაპი ნ. კოტა.

წრიაპა ნ. შესმა.

1. წრიაწუნა ნ. თავუნა.

2. წრიაწუნა ნ. ჩვილი ცხოველი.

წრიაწუნი ნ. ყვირილი.

1. წრიაფელი ნ. გულბრყვილი.

2. წრიაფელი ნ. პატარასანი.

3. წრიაფელი ნ. გლუ.

წრიაფვანი ნ. წარული.

წრიაწა ნ. 2. ტეხა.

წრია ნ. წვენი.

წრიათიკი ნ. წარმავალი.

წრიათისოფელგაარმებული ნ. უიღბლო.

წრიათისოფელგაცუდნებული ნ. უიღბლო.

წრიათისოფელი, საწურთრო, საქაო, ქვეყანა. სოფელი.

ვაპ. სოფელი. რა შიგან ხარ!.. შოთია.

აწ საწურთროსა გამყარა

პირმან ბროლ-ბაღასშეულმან. შოთია.

ორი სიამოვნებლა დარჩა ლუარსაპს ამ ტრიალ ქვეყანაზე... ილია

წრიათის-სოფელი იმითმ კრკმევი, რომ ყველაფერი წრიათობითა სცოდნია, უბედურობის მეტი. ილია.

წრიათისოფელი მოჭამა ნ. მოკვდა.

წრიათისოფლისა ნ. მიწიერი.

წრიათისოფელმა ამოიჭამა ნ. მოკვდა.

წრიათისოფელს მოსწყდა ნ. მოკვდა.

წრიათისოფლის ჩაშმაგება ნ. ხავერა.

წრიათი ნ. ჩირქი.

წრიალი ნ. ტე.

1. წრიაპე ნ. გუბე.

2. წრიაპე ნ. ტალახი.

წრიაწუნა ნ. ისანიო.

წუნდაუდებელი, უხადო, გაუციცხავი, გაუცილავე, უნაკლო, უძრახველი, ძვირუხსენებელი, სანიმუშო, სმაგალითო, სრული, სრულქმნილი, სრულყოფილი, წარჩინებული, მშვენიერი, დაუძრახავი, დაუსაკლისი, უხიანო, უჯვედრებელი. ნ. აგრეთვე 4. თავი.

წუნდება ნ. დაწუნება.

წუნდებული, დაწუნებული, წენის მქონე, უხარისხო, უვარგისი, უმაქნისი.

წუნი, ზადი, ზიანი, მანვი, ხინჯი, (გულში ხინჯად აქვს), კეკო, კილი (კილი გამოსდო), ნაკლი, ნაკლოვანება, წანახედი, წანახდენი, ბრძვილი, აიბი, (ცხენის ნაკლი, წუნი) შურთობა, (ღვინისა) ხელი, (ზნეობრივი მანკი) ბიწი, მწიკველი.

ცუდად მაშვრალნი მოვიდეს, მათსავე გულსა ზადია. შოთა.

სიწმინდე თვისი არ შეუბღალავს არც ერთი მოქმედებითა, თუმცა ბიწი, მწიკველი გარს ეხვია. ილია.

მის სულს ზადი არ დასტყობია. ა. ყ ა ზ ბ.

ცხენები ისეთია, რომ წუნი არ დაედებათ. გ. ყ ი ფ შ.

ახალგაზრდა ნოქარს ორი მანკი აღმოაჩნდა: პირველი — ნადარევი ღორმუტულობა, ხოლო მეორე — კოქის თამაშით თავდავიწყებამდე გატაცება. ბ. ჩ ხ.

1. წუნი ნ. წუნწკლები.

2. წუნი ნ. კუქუცი.

წუწიანი ნ. ბინძური.

წუნია ნ. გულაზიზი.

წუნის დადება ნ. დაწუნება.

1. წუნკალი ნ. 1. ბინძური.

2. წუნკალი ნ. ცუდი.

1. წუნკელა ნ. თხუზნია.

2. წუნკელა ნ. 1. ბინძური.

წუნკი ნ. 1. ბინძური.

წუნწკლები, შხეფი, წუწი, წყაპუნი, ცქაფი.

34. ა. ნეიმანი. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი.

ცქაფნი მისნი კვლა მეცქაფნეს. შოთა.

წუნწუხი ნ. ტალახი.

წუპაი ნ. ცუდი.

1. წურვა ნ. წნება.

2. წურვა ნ. წრეტა.

წურწურა ნ. სარწყული.

წურწური ნ. წვეთი.

წულა, ჩუსტი, (მალისა) ჩითი.

წუნწები გადასდის ნ. ბინძური.

1. წუნწი ნ. არშეი.

2. წუნწი ნ. მსუნავი.

3. წუნწი ნ. ძუნწი.

4. წუნწი ნ. სიხარბე.

წუნწობა ნ. სიხარბე.

წუნწა ნ. სრუტეა.

წუნწუნი, ჩივილი (უსამართლობას უჩივის), ღრტყინვა, შეტირება (შესტირის), მღურვა (ბედს ემღურის), ვიშვიში, ბუზღუნი, მოთქმა, სამღურავი, სამღურავის თქმა, უკმაყოფილება.

რას წუნწუნებს ეს პატარა შურია, ხომ არ შია და ხომ არა სწყურია.

იკაკი.

ზოგი ჩუმდა ვიშვიშებს,

ზოგიც ხმამალა ტირისა. ვაჟა.

ხმაურობდა ტყე, ღრტყინავდა... გუდუნი გაჰქონდა. თ. რაზიჯ.

წუნწურაჰი ნ. ძუნწი.

წუნწანდელი ნ. ნალამევი.

წუნწელ ნ. გუშინ.

წუნწელის ნ. გუშინ.

წუნწილი ნ. დარდი.

1. წუნწვა ნ. დარდი.

2. წუნწვა ნ. ხუქვა.

წუნწამბარი, წუნწამუნწევალი.

წუნწაგუმბარი, წუნწამუნწევალი,

წუნწაგუვალი, უღბობი.

წუნწამყოფი, წუნწავასყარი.

წუნწაგუვალი ნ. წუნწაგუმბარი.

წუნწავასყარი ნ. წუნწამყოფი.

წუნწამძლეობა ნ. ტენგამძლეობა.

წყაღდდღობა, წყლის მოვარდნა, წყლის აღიდება, დიდროა, წარღვნა, ღვარცოფი.

1. წყალი ნ. მდინარე.

2. წყალი, (ნაქურთხი წყალი, რელიგ.) აიაზში, (მლაშე წყალი) მტენარი, (ბინძური, კუჭყიანი წყალი) დურდო.

მღვდელი თან ჭვარს სახვედა ხალხს და თან წმინდა აიაზმის წყალს ახსურებდა. დ. კ ლ დ.

იამ ნაზმა კელს ახსურა აიაზმა.

ი. გ რ ი შ.

1. წყალკვინტელა ნ. 3. თხელი.

2. წყალკვინტელა (ღვინო) ნ. ღვინო.

წყალკურთხევა ნ. ნათლიება.

წყალმცენარე, ალგა.

წყალნარევი ნ. 3. თხელი.

1. წყალობა ნ. 2. ბოძება.

2. წყალობა (სწყალობს), მოწყალებობა (მოწყალებობს), მოწყალე თვალთ ცქერა (ყურება), მზარველობა, პატივში ყოლა.

ამას თუ ღირს ვარ. ვერ ვიტყვი, მაკლია ღმრთისა წყალობა. შ ო თ ა.

3. წყალობა ნ. სიყვითე.

4. წყალობა ნ. საჩუქარი.

წყალობით ნ. გამო.

წყალობით ავსება ნ. 2. ბოძება.

წყალწმინდა ნ. 1. ნამღვილი.

წყალსათავეს ნ. 2. აუზი.

წყალსატევი ნ. 2. აუზი.

წყალსაცავი ნ. 2. აუზი.

წყალსაცემი ნ. ჩანჩქერი.

წყალშეუღწევადი ნ. წყალგაუვლი.

წყალში გაღაურა ნ. 4. გაფუქება.

წყალში ჩაურა ნ. გაუქმება.

წყალწაღებული ნ. უმაქნისი.

1. წყალ-წყალა ნ. ბზეწვია.

2. წყალ-წყალა ნ. 3. თხელი.

წყალ-წყალა მწერადი ნ. მწერლუკა.

წყალუკრავი ნ. 3. ნამღვილი.

წყალხმელეთა, ორცხოველა.

1. წყარო ნ. დასაწყისი.

2. წყარო, ნაკადი; ნაკადული. ბინული, რუ, ფშანი, ფშა.

ამ ფშანში ბევრი თევზი ბუღობს. ი. გ ო გ ე ბ.

რუ... ყოველ ამ დროს პატარავდება. ნ. ლ ო მ.

დავიღვრები ბინულის ნაკადივით სიცილაღ. ლ. ა ს ა თ.

2. წყარო (ლიტერატურული წყარო), მასალა, საბუთი.

4. წყარო ნ. საშუალება.

წყდობა ნ. ხეთქება.

1. წყება ნ. 3. რიგი.

2. წყება ნ. 5. ხელი.

3. წყება ნ. დასი.

წყევა ნ. წყევლა.

წყეალა, წყევა, საწყევარი, ანათემა, დაკრულეა, კრულეა, წყევლა-კრულეა, დაშამთება, ჩვენება, შეჩვენება, ქოქით ამოღება, დაქოლვა, ქოქოლა, ქოქოლიმ მიყრა, ქოქოლის დაყრა, დალახვრა, ვალალის დაყრა (ვალალას აყრის). ხატზე გადაცემა, მიჯოჯონეთება, შერისხვა, შეკვრა. ნ. აგრეთვე წყეული.

დასწყველიდა, დაქოლავდა, დასტუქსავდა (დარეჯანი)... თუ გოგო დაუზღუდობოდა, ვერ მოითმენდა, ერთი მუჯღუგუნი კიდე არ ეთავაზებინა, „მეხი კი დაგეცასაც“ ზედ დაატანდა. ი ლ ი ა.

შეუღგენ იმათ „შეკვრას“, ვინც მათ შორის მოღალატე გამოვიდოდა...

ი. ყ ა ზ ბ.

ყველასა და ყველაფერს ჯანდაბამდის გზა დაულოცავს. დ. კ ლ დ.

წყევლა-კრულვა ნ. წყევლა.

1. წყენა ნ. თაკილი.

2. წყენა ნ. უსიამოვნება.

1. წყიული-ნ. გველი.

2. წყიული, ღვთის პირისგან წყეული, ღვთის პირიდან გადაეარდნილი, შეჩვენებული, წყეულ-შეჩვენებული, დაწყევლილი, დაშამთებული, დაკრულელი,

კრული, დაღაზრული, იუდას კერძი (შე იუდას კერძი), უკუღმართი, სულკრული, სულდაწყველილი, შავი და უკუღმართი დღე. ნ. აგრეთვე წყევლა-

კრულ იყოს მისი სახელი,
ინც მთა გაცვალის ბარზედა.

აკაკი.

მამა სადა გყავს სულკრული,
ქალს რადა გვზაენის ომშია?

ეაეა.

წყეულ-შეგენებული ნ. წყეული.
წყვა, ზომეა (თვალით ზომეა), სინჯვა (ღონის მოსინჯვა).

1. წყვლიაი ნ. ბნელი.
2. წყვლიაი ნ. სიბნელე.
1. წყვება ნ. ამოხოცვა.
2. წყვება ნ. 3. გადაწყვეტა.
3. წყვება ნ. 2. დანარცხება.
4. წყვება ნ. ხევა.

წყვებითი (წყვებითი სუნთქვა), მეყსეული (მეყსეული სროლა).

1. წყვლი, ლუწი, ტუჟ-ტუჟი, (ერთად დაბადებული წყვილი ბავშვი) მარჩბი, (ორი ერთად დაბადებული პირტუტევი) ტუჟი, ტუჟი, (წყვილი თანამებრძოლი ნაყოფი კაცლისა, თხილისა და სხვ.) ტუჟი. (წყვილი ხარკამჩი) უღელი, უღლუღა, (ორი უღელი) ყევარი.

მუნ ვარდას შუა შეენოღეს
ძოწ-მარგალიტნი ტუჟანი. შოთა.

ცხენებმა ყოველ დავერაზე ტუჟ-ტუჟი ტლინკები აყარეს. ილია.

2. წყვილი ნ. 6. ხელი.
- წყვილის გამოსხმა ნ. დასაქურცება.
- წყვილგამოსხმული ნ. 1. დაყოღობ.
- წყვილპარკი ნ. კანქალი.
- წყლიანი თვალემა ნ. 2. მიბნედილი.
- წყლის აღიდება ნ. წყალდიდობა.
- წყლის ამღერვა ნ. მუღლის დათესვა.

2ა.

წყლის მიგდება ნ. მორწყვა.
წყლის მიშვება ნ. მორწყვა.
წყლის მოვარდნა ნ. წყალდიდობა.

წყლის ნაყვა, ქვის კოღვა.
წყლის საღინარი ნ. მილი.
წყლის საღინებელი ნ. მილი.
წყლული ნ. კრილობა.

- წყლუბ ნ. გლუ.
1. წყნარად ნ. მუოგრეო.
 2. წყნარად ნ. 2. ფრთხილად.
 1. წყნარი ნ. დანჯი.
 2. წყნარი ნ. მუოღრო.
 3. წყნარი, ჩუმი.

1. წყობა ნ. 1. აგებულება.
2. წყობა ნ. წესწყობილება.
3. წყობა ნ. 2. ღება.
4. წყობა ნ. ყაოა.

- წყობიერი ნ. 2. მწყობრი.
1. წყობილება ნ. 1. აგებულება.
 2. წყობილება ნ. 3. რიგი.
 3. წყობილება ნ. ყაოა.
 4. წყობილება ნ. წესწყობაღება.

წყობილი ნ. აზრანა.
წყრთილი ნ. კარის ამყოლი.

1. წყრომა ნ. გაბუტვა.
2. წყრომა; გულსწყრომა, რისხვა, მრისხანება. ჯავრი, ჯავრობა, ვაგულსება. ცეცხლის დაყრა (ცეცხლი დაყარა). წყურვა ნ. სურვილი.

1. წყურვილი, მოწყურება (წყლისა), წყურტა, მწყურვალება.
2. წყურვილი ნ. სურვილი.
- წყურტი, ქურტა.

3

კაბაკი ნ. თასი.
კაბუკი, ახალგაზრდა, ჯეგლი (ჯეილი), მოყმე, ვაჟა, ვაჟი, ვაჟაკა, კაი ყმა (ეაეა).

ნახეს უცხო მოყმე ენებე.
ჯდა მტრალა წყლისა პირსა. შოთა.
რამუნებზე ჯეღმა აღტეხეს ჩხუბი. ეაეა.

იოზეაც მოღუს ვაჟასა
მთიური სისხლი მკერდშია. ეაეა.
კადარი ნ. ჩინარი.

პავი ნ. დედალი ცხოველი.

1. პავლი ნ. 1. დედალი.

2. პავლი ნ. ბრწყინვა.

3. პავლი ნ. რხევა.

1. პავი ნ. დედალი ცხოველი.

2. პავი ნ. ცხენი.

ქალა ნ. ტყე.

ქალი, ურის მანა, ანწალა, დგარი, როკი.

1. ქამა (ქამა). მირთმევა (მიირთმევს). ხლება (გეასლება). შექცევა (სადღს შექცევა), ილუმება. პურმარილის გატეხა, ილუმება, მუცლის ამოხორცვა. თქველფა. თქლათქლფი, ქანქლა, ტყერომა (ტყერება), სანსელა (სანსლავს), შესანსელა, ლონა. ლოღვა, შექმა, კნახვა (მცირე ქამა), გაცნახვა, შექნქვა, შეთოხხლა, შეთქველფა, სვლეპა. ტორგა (მთელი ქამი ლობიო მოტორა), მოსვლევა, ჩახრამუნება (მგელმა ბატკანი ჩახრამუნა), ძგნარვა, მოხოხნა (ცოტა მოთოხნა, ბერი მოხოხნა), ცეცხლა (ცეცხლავს). ჩაეცხლება (ჩაეცხლა). ჩაბრაზვა (ჩაბრაზა), ხეთქვა. სვლომა (ჩასვლა), ძლომა (მიძლა). დამღევა (წლევანდელი მოსავლის ყურძენი ჭერ არ დამიძლევა), შეტანება, მიტანება (ჩაის პური და ყველი მიატანა), მოლოკვა, მოლოხნა, ჩანთქმა, ჩაკერება, შეხანხლა. (მაღიანი ქამა) ბუსენა (უმთავრესად ბავშვზე იტყვიან), (პატარ-პატარა ლუქმებით ქამა) ეყენა, (ხარბად ქამა). ლოშლოში (ლოშლოშით შესანსლა), თქლათქლფი. რეღ. ტრაპეზობა.

თუ იაგო მესტუმრა, პური და მარილი გატეხა ჩემთან. იმას ვეღარ ელაღატების. ა. ყაზბ.

შენი ჩაკერება რომ მნებაეს, მიზეზად ისიც კმარაო. აკაკი.

ვახის ძირში მიმჭარბა ღოღნა და იწყო. შ. არაგვი.

დათვი თავის ძუნძულს თამაშობას უძახის და მგელი თავის თქლათქლფულს — ქამასაო. ანდ.

ქამადი ნ. სანოვავე.

ქამად უფარგისი, სკმელად გამოუყადეგარი, უსურმაგი.

...თქვენს მტერს გულსა ხედეს ლახეარი და ჩაეყაროს უსურმაგს ბოროტს თვალბში ნაცარი. ვაჟა.

ქამა-ხმა ნ. კეება.

ქამით გული იჭერა ნ. გაძღომა.

ქამის იშტაზე არ არის ნ. უმადო.

ქანგი ნ. ბრწყალი.

ქანდარი ნ. ჩინარი.

ქანები ნ. ლაზები.

1. ქანი ნ. ახმახი.

2. ქანი ნ. გამხდარი.

ქანცი ნ. შეევე.

ქანჭლო, წყვილპარკი.

ქანჭიკი, ჭინჭილაკი, ჭილობი.

ქანჭრობი ნ. ჭაობი.

ქანჭური ნ. ქლიავი.

ქანჭყარი ნ. ნჯღრევა.

ქაობი, ქანჭობი, ლია, ლამპალი, ოლე, საფლობი. ბლანტი, ჭყანტობი, ჭყანტი, უყე.

აღავე ძველ ჭყანტობის გუბიდან.

გ. გრიშ.

ქაპანი ნ. თოკი.

1. ქაპანწყვეტა ნ. უბედურება.

2. ქაპანწყვეტა ნ. წაყვრა-წაპოყვრა.

ქაპანწყვეტაშია ნ. 2. კიშვა.

1. ქარბად ნ. უხეად.

2. ქარბად ნ. ფრიალ.

ქარბი ნ. მტრი.

ქარბანწონი ნ. წონამეტი.

ქარბობა ნ. უპირატესობა.

ქარიკი ნ. საღიენე.

ქარმაგი ნ. მხნე.

ქარმალი ნ. ქალარა.

ქარო ნ. თეზიყლაპია.

ქარტალი ნ. ლაქლაქი.

ქარხალივით გაწოთლდა ნ. გაწოთლდა ქაქანი ნ. ქახანი.

ქალარა, ქარმაგი, გაქარმაგებული, მხეცე (მხეცით მოსილი თავი), ნასერი (თმა).

მაღე ვებრდებით, ნასერიც
მაღე გვერევა თმაშია. ვ ა ე ა.

ქალარანარევი, ქალარაშერეული, შექა-
ლარავებული, უაფირა, თეთრთმიანი, თმა-
თეთრი, თმაქალარა, თმაშევერცხლილი,
ქალარაშერთული, მცხეშერეული, ქალა-
როსანი.

ქალარაშერეული ნ. ქალარანარევი.

ქალარაშერთული ნ. ქალარანარევი.

ქალვი ნ. ცელი.

ქალი, ხომლი, ქორკანდელი.

ქაშნიკი ნ. სინჯი.

1. ქაჰა ნ. გამონაწერი.

2. ქაჰა ნ. თირკმელები.

3. ქაჰა ნ. სიჩუმე.

ქაჰანება ნ. სიჩუმე.

ქაჰანებს ნ. ბოგინი.

1. ქაჰვა ნ. ბლინძვა.

2. ქაჰვა ნ. კიშვა.

ქაჰვი ნ. მტუა.

ქაჰი ნ. ქვა.

ქაჰიჰუჰი ნ. კრაჰუნი.

ქახანი (ქახანი გადინა), ქაჰანი, ტა-
ციანი, ტყრციალი, ქახაჰუხი, ჰეჰა (თო-
ღისა და სხვ.).

შეიქმნა ბუჰთა ტყრციალი. შოთა.

ქახაჰუხი ნ. ქახანი.

ქახრაჰი, გირაგი.

1. ქახჰახი ნ. 1. მტყრევა.

2. ქახჰახი ნ. ყვირილი.

1. ქდე ნ. დაჰრილი.

2. ქდე ნ. ნიშანი.

ქდეებიანი, ნაწიბურებიანი, დანაწიბუ-
რებული.

ქდევა, კეჰნა, სერვა, ბალთვა, კენ-
წვლა, ააწერა.

ქესს ომობანა დაფდაფ-დოლებით.

კენწვლა, გამოცლა ხმლის და ჩანისა.

ა. მირკხ.

ქელა ნ. 4. კრა.

1. ქელვა, კვერვა, კვერში გამოყვანა,
გამოჰედვა, მოჰედვა.

2. ქელვა ნ. სიეწროვე.

1. ქელილა ნ. დაკოლილი.

2. ქელილა ნ. ვერძი.

ქეფლი ნ. 1. ნაკალი.

ქენება, გაქენება (ცენისა), ნავარლი,
რბენა, რბევა, რაოთხება, ცენის გაქ-
როლება, ცენს თავი მისცა, ცენნი გა-
აქანა, ქირაიო, გულევა (ლაღად ჰენე-
ბა), ქიროლა (ქარის სისწრაფით წაყვანა),
ქორებულ ტარება, გაქესვლა, ჩორთათ
სიარული, ქეჰეჰევი (ცენის მიქუსლ-მო-
ქესლვა — ს ა ბ ა).

ეთა ცენსა შარა გრძელი

და გამოსცდის დიდი რბევა. შოთა.

(ბეღაური) კენტრუმ-ჰიხენით მონა-
ვარლობს. აკაკი.

ქენებით ნ. სწრაფად.

1. ქენჭი ნ. გამონაწერი.

2. ქენჭი, ლორწო, ლორწოვანი, ლორ-
წოსებური.

ქიო ნ. კლდე.

1. ქერა ნ. დაჰატიმრება.

2. ქერა ნ. 2. დაჰერა.

3. ქერა, დაჰერა, ხელში ჩაგდება.

4. ქერა ნ. ფლობა.

ქერმა ნ. კრელა.

ქერი, (ფიცარშიჰედლი ქერი) ლამფა.
ქერის კოჰი, არწუვეი, გასაყარი, გა-
დასაკილი.

1. ქეჰა ნ. რახახი.

2. ქეჰა ნ. ქუხილი.

3. ქეჰა ნ. ქახანი.

ქეჰა-ჰუხილი ნ. ქეჰა.

ქეშმარიტად ნ. მართლა.

ქეშმარიტება ნ. სიშართლე.

ქეშმარიტების გზაზე გადაცდენა ნ. 2.
მორტყუება.

ქეშმარიტი ნ. 1. ნამწვლი.

1. ქეჰყვა ნ. რეცხვა.

2. ქეჰყვა ნ. ცყვტა.

ქვაჰი ნ. სეღა.

ქვარტვლა, პოღე, კვამელა, კვამლინ
აუნა (კვამლი ასლის).

ქვარტლი ნ. შერი.

ქვილითი ნ. ბაღე.

ქვინტა ნ. ბზეწუა.

კვინტი ნ. ვ. წვერი.
 კვირობა ნ. ცქერა.
 კვრეთა ნ. ამოქრა.
 კვრეტა ნ. ცქერა.
 1. კვრიტი ნ. ელამი.
 2. კვრიტი ნ. ხერეთილი.
 კიაკოკონა ნ. კოკონი.
 კიამააა ნ. მარიამკია.
 1. კიანაჰამი. კიანი, დარკილული, და-
 ჩრხილული, მატლიანი, დამატლიანებუ-
 ლი. დახრული, დაქმული, დაღრღნილი.
 2. კიანაჰამი ნ. 2. ფულდურო.
 კიანი ა. 1. კიანაჰამი.
 კიანტური, ქამანჩა.
 კიანჰველა, კიანჰველი, ჩინჰველი.
 კიაფური ნ. წითელი.
 კიბონი ნ. გუდასტვირი.
 კიდაობა. კიდილი, დაჭიდება, რკენა.
 ბლარაქენი: (ხართა რქებით კიდილი)
 ბულრაობა, ბრეშა, (ყოჩებისა) ყოჩაობა.
 კიდილი ნ. კიდაობა.
 კივილი ნ. ყვირილი.
 1. კივქავი ნ. ბელურა.
 2. კივქავი, მთიანობა, წრილა, ეივ-
 ევა.
 კივქივი ნ. ყვირილი.
 კიკარტული ნ. ლურსმანი.
 კიკვა ნ. კილყევი.
 კიკვარა ნ. ხვინჯა.
 კიკვივი ნ. ყვირილი.
 კილიბი ნ. კანჭიკი.
 კილივი ნ. ურქო.
 კილობა ნ. ჩიხობი.
 კილუფავი, კიკვა.
 1. კიშვა ნ. ბლინძვა.
 2. კიშვა, დაქიშვა (ძარღვების დაქიშ-
 ვა), ძაბვი, დაძაბვა, ძაგვრა, გაქინტვა,
 კინტვა, კიფხვა, კაქვა, (იჭაქვა), გა-
 კაქვა (ყვირილით გაიჭაქა), წელის მო-
 წყვეტა, წელში გაწყვეტა, წელზე ფეხე-
 ბის დაღება, ტყავში გაძრომა, თავს არ
 იზოგავს, კაპანწყვეტამია, არაფერს ზო-
 გაგას, ძალიან ცდილობს. ნ. აგრეთვე
 3. ცდა.

ტყუილად იჭაქებიან ზოგერთი გაზე-
 თები. ი ლ ი ა.
 3. კიშვა ნ. 8. წვეა.
 კიმი ი. აღვარი.
 კიომონი ნ. გუდასტვირი.
 კინთვა ნ. ბლინძვა.
 კინკა ნ. ეშმაკის ფეხი.
 კინტვა ნ. 2. კიშვა.
 კინქარა, კინქრის ღედა, ფერჩემელა,
 (თეთრი კინქარი) უტუსუნა.
 კინკო ნ. ჩვარი
 კინკილა ნ. საღვივი.
 კინკილაკი ნ. კანჭიკი.
 1. კინკულიანი ნ. ანჩხლი.
 2. კინკულიანი ნ. მოჩხუბარი.
 კინკულით მიმლაფრება ნ. შარიანობა.
 კინკრაქა ნ. ლობემჭერალა.
 კიოტა მარგალიტი ნ. მარგალიტი.
 კიპა ნ. დოში.
 კიპზე გასკდომან. გაშმაგება.
 კიპზე გახეთქა ნ. გაშმაგება.
 კიპლარი, აური.
 კირად ნ. სამწუხაროდ.
 კირება (აქერს), დაქირება (დააქირა),
 დაწოლა (დაწვა), დაბჭენა.
 კირვა ნ. ავადმყოფობა.
 კირ-ვარამი ნ. დარდი.
 კირვება ნ. ავადმყოფობა.
 კირვეული ნ. ანჩხლი.
 კირვეულობა ნ. ჩიუტობა.
 1. კირი ნ. ავადმყოფობა.
 2. კირი ნ. დარდი.
 3. კირი, შავი კირი, ეამი, ეამიანობა,
 ეამობა, მომსრველი სენი, მოარული, ნ.
 აგრეთვე ავადმყოფობა.
 4. კირი ნ. უბედურება.
 კირიანი ნ. ავადმყოფი.
 კირიანობა ნ. ეამთა სიყვე.
 1. კირი მოგკამა ნ. ჩაილურის წყალი
 დალია.
 2. კირი მოგკამა ნ. დამთავრება.
 კირიმე ნ. გენაცუალე.
 კირის გადატანა ნ. სიმწრის გამოვლა.
 კირის ოფლს ასხამს ნ. 2. ზარი.
 კირის პური ნ. ქელეხი.

მლექი, თიადორა, საყმაცვილო, კატა-
ჯვარა.

მლექის გამჩენი წ. აბეზარი.

მლიბუხა ნ. კოკლა.

მლიქი, ფოლი, (მთლიანი) ქაჩაჩი,
ჩლიქი, (დაწყვილებელი) ფლოქეი.

მმახი ნ. მეავე.

მმევა ნ. კეება.

მმეული ნ. ნასუქი.

მმეული ხაყლავი ნ. 2. სასუქი.

მმუნვა ნ. დარდი.

1. მმუნვა, ბლუნძვა.

2. მმუნვა ნ. 2. ეეევა.

1. მმუნხა ნ. ღმეკა.

2. მმუნხა, შეკვრა (წარბებისა).

1. მნავი. ნ. ცისარტყელა.

2. მნავი ნ. გამხდარი.

1. მოგრი ნ. გამხდარი.

2. მოგრი ნ. ღურბინდი.

3. მოგრი ნ. ქანდარა.

მოგრიტი-ნ. ღურბინდი.

მოთი ნ. 6. ხამი.

მოლოკი ნ. კომბალი.

მომახი ნ. მეავე.

მონი, მექულე.

მოპოხანი ნ. ქლიბი.

მორვა ნ. 1. კორი.

1. კორი, დანაყბელი, მ-თქმა-მოთქმა.
უნაობა, ძრახვა, კილვა, კორვა. ნ. აგ-
რეთეე გამონაგონი, ცილი.

2. კორი ნ. სიცრუე.

კორიკანა, მეკორე. კორხაბარა, მო-
კორხაბარე, ენის მიმტანი, ენაპარტალა,
ენატლიკინა, კორის გულა, ატყაქუნა.
დაკორიკანობს (დადის მეზობლებში და
დაკორიკანობს).

კორომი, დაჩქერი.

კოროლი ნ. 1. ჩხირი.

კოროხი ნ. ნარიყი.

კორფლი, ფერისმქმეულა.

კორხაბარა ნ. კორიკანა.

კოტი ნ. გარეკანი.

1. კოპი ნ. გუბე.

2. კოპი ნ. თათი.

3. კოპი ნ. კოპინა.

კოპინა, კოპი, ხოკოპი, გორგომი-
ქელა.

1. კოკმანი ნ. 1. სახელი.

2. კოკმანი ნ. ყოყმანი.

1. კრა ნ. 2. გაკრა.

2. კრა, გამოკრა, დანის (მაკრატლის)
დაგდება, თარგვა (კაბისა, პერანგისა და
მისთი), (უხეიროდ კრა) ბალთვა, კორტნა.

3. კრა. ნ. დაქუსმაცება.

4. კრა, ქედვა (ფულისა), სიქის და-
კრა (ფულზე).

5. კრა ნ. გერემა.

კრა-კერვა, ხელსაქმე.

კრაქი ნ. ბაზმა.

კრაპაპრუპი ნ. კრაქუნი.

კრაქუნი (ფეხსაცმლისა), კრაპაპრუპი,
კაქიქუქი, (ურმისა) კრიალი, (ყალმისა)
წრიპინი.

კრელთვალება ნ. 1. კრელი.

კრელა, კრული, ვეენა, ცნჯარა, ქყა-
რა, ქერემა, (ქათამი ან ცხვარი) ტილურა.
ნ. აგრეთვე 1. კრელი.

1. კრელი, კრელ-კრელი, აგრელებუ-
ლი, აქიყენილი, კრელკრული, წითელ-
ყვითელი, ფერადი, კრომახი, ნაირფერო-
ვანი, ფერად-ფერადი, ზოლ-ზოლი, ზო-
ლიანი, დაწინწყლული, ნაყშიანი, სახი-
ანი, სახეებიანი, (ცხოველი) ფესანვი,
(ცხენი) აპლაყი, (მატყლი, ძაფი) სრე-
ლა, (თვალედი) კროლა, მარჩხი, კროლა-
თვალეებიანი, (კროლა თუთა) ალაჯა, ნ.
აგრეთვე ფერად-ფერადი.

2. კრელი ნ. მრავალგვარი.

3. კრელი ნ. ნაირფერი.

კრელი გულის პატრონი ნ. 4. ორპი-
რი.

1. კრელ-კრელი ნ. მრავალგვარი.

2. კრელ-კრელი ნ. 1. კრელი.

3. კრელ-კრელი ნ. ნაირფერი.

კრელკრული ნ. 1. კრელი.

1. კრიალი ნ. კრაქუნი.

2. კრიალი ნ. კრაქუნი.

კრიატელი ნ. შექმანდი.

კრიახი ნ. ყვირილი.

1. კრილი ნ. დოლაბი.

2. კრილი ნ. 2. ღარი.

1. კრილობა, იარა, შალაშო, ბრძვილა, წყლული, (მცირე კრილობა) დაკოდლობა, გეში, გერში, ეპწილი, ნაპრევე.

ერის წყლული მაჩნდეს წყლულად.
ილია.

2. კრილობა, გამოკრილობა, ყაოდა (ტანსაცემლისა).

კრილობას კილი დაესხა ნ. შენორცე-ბა.

კრილობის მიყენება ნ. 1. დაქრა.

კრიკინა, კიკნობელი.

კრიკინი ნ. ყვირილი.

კროკინი ნ. ყვირილი.

კრომა ნ. კრელი.

კრომახი ნ. 1. კრელი.

კროლა ნ. კრელი.

კროლათვალეზიანი ნ. კრელი.

კრუვი ნ. ცარიელი.

კრული ნ. კრელი.

კრუი ნ. მართვე.

კრუპუვი ნ. ყვირილი.

კრუა-კრუა ნ. ბანაობა.

კურვილი ნ. შეიარაღებული.

კურვი ნ. მუხტი.

კური ნ. ქვევრი.

კურში მყოფი ნ. 2. უცოდინარი.

კუტვა ნ. ხუკვა.

კუპუხი ნ. ბუბუხი.

კუპრუტანა ნ. ხვრტილი.

კუპული ნ. მართვე.

კუპუხი, ტურტლი, მწვირე („მყარალი ლაფი“—საბა), ყუყული, უწმინდურება, მწიკელი, უსუფთაობა, ზინზლი (გამჭდარი ოფლისა და ცხიმის სუნი), წუწი, ჩა-ლაბულა, ბუჩო, ლობი.

ბევრი კარგი ნახულა ამ ბუჩოზედა.
ილია.

ნახა ფოლორცმი მწვირე დგას და შიგ საპყარი ავდია.
საბა.

იირია წუშე. ტალახი, ლეჩი და მწიკ-ელი.
ი რ. ეკ დ.

მეტად მძიმე პავრა: ოფლი, ამონა-სუნთქის, ზინზლის, ხახვის... დამძალი კომპოსტოს სუნი ერთმანეთში არეული.
ი. გ ე ლ ე ვ ა ნ.

- კუპუიანი ნ. ბინძური.
- კუპუხი ნ. ბუნდუნი.
- კუპუხური ნ. ბუბუხი.
- კუანტი ნ. კაობი
- კუანტობი ნ. კაობი,
- კუაპარტა ლენო ნ. მუავე.
- კუაპი ნ. თოელი.
- კუაპუნა ნ. ოენა.
- კუარა ნ. კრელი.
- კუბტა ნ. ცქერა.
- კუვრტინი ნ. ყვირილი.
- კუვირილი ნ. ყვირილი,
- კუვილი ნ. ყვირილი.
- კუვრუვი ნ. ყვირილი.
- კუინტი ნ. ახალი.
- კუივა ნ. შესმა.

- 1. კულტა ნ. ზელა.
- 2. კულტა ნ. წაკრა-წამოკრა.
- 3. კულტა, კეკუვა, სრესა, ბევა (იბე-ეება, ხის ყუთი ატამს ადვილად ბევაეს), ეევა (იეეეება, ეეეეავს). კუქუნა.
- კყორვილი ნ. ოჩხი.
- კყუმალაობა ნ. ბანაობა.
- კყურტი ნ. მალა.

ბ

ხაზაზი, მეკურე, მცხობელი. პურს-მცხობელი, მეთორნე, მეფურნე.

გაღებული კარდან მკაფიოდ მოინ-მოლა მკადის მცხობლის ხელების პარ-ტაურტყი. დ. კ ლ დ.

- ნაბაი ნ. ბარტი.
- 1. ნაბახუბა ნ. კონკი.
- 2. ნაბახუბა ნ. ნარჩენი.
- ნაბახუბაკი ნ. ბარტი.

1. ნაბარდაი გზა! განი! მომეცაი მო-მეცალე! ჩამოდექეი გზა მიტიე!

ხარაბუხა ფეტყარს შეხვდა.
მიადხა: „გზა მომეო!“ ი კ ა კ ი.

ხაზარდა — ყვიროდა მეეტლე — ხაზარდა, შე სატილოვ! თ. რაზ.

2. ხაზარდა (ხაზარდიანი კაბა), კრონლინი.

- ხაზარი ნ. უწყება.
- ხაზოჯანი ნ. ხაქაპური.
- ხაბურჯაი ნ. საზამთრო.
- ხალილი ნ. ლხინი.
- ხალილობა ნ. ლხინი.
- ხაღუმი ნ. მხევალი.
- ხვარი ნ. სიმსივნე.
- ხვარტა ნ. ხავსი.
- ხვილი ნ. ყვირილი.
- ხვიწა, ფასალი.

ნათლიდელამ დამპატიეთა, გამიკეთა ხვიწიო, კოქლი გოგო ათამაშა, იმის ცოდვით დაგიწიო. ხალხ.

ხავსი, ხვარტა, ხაზახა, მოწვერა, ფუტქერი, ხვიფლი, ლიქენი, ხის ხავსი, ხის მუშვი, (ქვის ხავსი) ქარაგოზა.

ჯარდი შექმნილა ზაფრანად, ლალი მართ ვითა ხავსია. შოთა

ხავსმოკიდებული ნ. დაობებული ხაზაზი ნ. ყაზაზი. ხაზახა ნ. ხავსი.

- 1. ხაზი, ზოლი, წირი, ეტი.
- 2. ხაზი ნ. სარტყელი.
- ხაზილი ნ. სისამური.
- ხაზინა, სავანძური, საკურკლე, სალარო, სიუნჯე.

უბრაქანა: „მოღით, გახსენით, რაცა სად საკურკლენია“. შოთა.

ხაზინადარი ნ. მოლარე. ხაზის ვადასმა ნ. 12 შლა. ხაზო ნ. ხორბალი. ხაზოვანი ნ. წირული. ხათა ნ. ბრაილი.

- 1. ხათაბალა ნ. აურზაური.
- 2. ხათაბალა ნ. საშისრობა.
- 3. ხათაბალა ნ. უბედურება.
- 4. ხათაბალა ნ. სადარდებელი.

ხათაბალაში გაბმა ნ. ცოდვის ჩადენილება.

ხათაბალაში გარევა ნ. ცოდვის ჩადენილება.

ხათაბალაში ჩავარდნა, მახეში გაბმა, მარცხის მოსვლა, შარს ვადაევილა; შარს ვადაეყარა. ნ. აგრეთვე 2. ჩარევა.

ხათაბანდი, მეჩქეტართმე. ხატაეთური ნ. ხატური. ხათაია ნ. აბრეშუმი. ხატაური, ხატაეთური, ხატაეთასა, ჩინური.

- ხათრი ნ. 2. პატივი.
- 1. ხათრიანი ნ. ზრდილობიანი.
- 2. ხათრიანი ნ. შორჩილი.
- 3. ხათრიანი ნ. შშვიდი.
- ხათრიითი ნ. ზედადგარი.
- ხათრის ვაწვევა ნ. დათმობა.
- ხათრის შენახვა ნ. დათმობა.
- ხათრობა ნ. დათმობა.
- ხათჯახუთქი ნ. რახარახი.
- ხათუთა ნ. 2. ქალი.

ხაკა ნ. მტვერი. ხაკანი ნ. მუვე. ქ. ხალა ნ. კეტი. 2. ხალა ნ. ქანდაკა. ხალამბარი ნ. ბელელი. ხალანი ნ. ქილა.

- 1. ხალასი ნ. 3. ნამდელი.
- 2. ხალასი ნ. სუფთა.
- ხალე ნ. ანძა.
- 1. ხალვა ნ. მარტოობა.
- 2. ხალვა ნ. 3. წეა.
- ხალვათი ნ. ფართო.
- ხალვათობა (აბანოში ხალვათობა იყო), სიხალვათე, თავისუფლება.

ხალვათი ნ. ფართო. ხალვათობა (აბანოში ხალვათობა იყო), სიხალვათე, თავისუფლება. ხალთა ნ. ჩანთა.

- ხალთა-გულა ნ. ჩანთა.
- 1. ხალი ნ. 2. ლაქა.
- 2. ხალი ნ. სახაზავი.
- 3. ხალი ნ. ხალიჩა.
- ხალიჩვი ნ. 1. ჩხირი.
- 1. ხალისი ნ. 3. მიღრეკილება.
- 2. ხალისი ნ. სურვილი.
- ხალისის დაკარგვა, ხალისის წახდენა, გულის გიტეხა, გულის გაფუქება (გულო

გაუფუქდა). გუნების შეცვლა (გუნება-შეცვლა), ყურებზე ჩამოყრა, განხიზველა, თითქოს ცივი წყალი გადაასხესო.

ხალისიანად, ხალისით, გულიანად, გულით და სულით, ძალდაუტანებლად, წმინდის გულით, გულთადად შეხედურა, ფიანდაზად გაშლა (ფიანდაზად გაშლება).

ხალისის წახდენა ნ. ხალისის დაკარგვა.

ხალისსმოკლებული ნ. გულკრილი.

ხალიფაჟა ნ. პარისა.

ხალიჩა, ხალი, საფენი, ნოხი, ორხოვა, ფარდაგი (კედლის ხალიჩა), ხალიჩა-ფუჩი, ჭეჭიმი, ზინდარი, (დიდი ხალიჩა). ორხო, (ძვირფასი საფენი) სნატი, ნატი, სუზანი, (ბოქვოიანი ხალიჩა) ქუნთა.

მწყემსიც იქვე წეცს,
მოლი აქვს ნოხად, სუფრად.
რ. ე რ ი ს თ.

ხალიჩა-ფუჩი ნ. ხალიჩა.

1. ხალხა ნ. კეტი.

2. ხალხა ნ. ქანდარა.

1. ხალხი ნ. აღამიანები.

2. ხალხი ნ. ერი.

3. ხალხი ნ. საზოგადოება.

4. ხალხი ნ. ბრბო.

ხალხი ბუზივით ირევა ნ. უამრავი.

ხალხური ენა ნ. მდაბიოსიტყვაობა.

ხალხური შეტყუვლება ნ. მდაბიოსიტყვაობა.

ხალხს რა პირით ეჩვენოს ნ. 1. შერცხვენა.

ხალხში თავი როგორღა გამოხეოს ნ.

1. შერცხვენა.

ხაშანწაკი ნ. ნიჟარა.

ხაშანწკა ნ. ნიჟარა.

ხაშარი ნ. მიკიტანი.

1. ხამი, გამოუტყდელი, უცადი, უჩვევი, ხელგაუტეხელი, დაუხელოვნებელი, გაუწვრთნელი, უწვრთნელი, გაუწაფავი, გაუჩვეველი, უნახავი. (უნახავმა რა ნახაო, ცხრა მთა გადალახაო), გაუხუნდელი (ცხენი), მოუქნელი (ხარი). ნას. ახალბედა.

წეჭეკეველს ნუ შეაჩვენა,
შეჭეველს ნუ გადაჩვეუო. ან დ.

2. ხამი ნ. 1. შაკარი.

3. ხამი, ნელღეღობა, ნელღეღი (სამრეწველო ნელღეღი).

4. ხამი ნ. ტლანკი.

5. ხამი ნ. ქსოვილი.

6. ხამი, კოთი.

7. ხამი ნ. დაუმუშავებელი.

ხამი აბრეშუმი ნ. აბრეშუმის პარი.

ხამი მიწა ნ. გაუტყუელი მიწა.

ხამლი ნ. ფეხსაცმელი.

ხამს ნ. ქმართება.

ხამსვა ნ. ფხაქნა.

ხამუშ-ხამუშ ნ. ზოგჯერ.

ხამხამი ნ. ხეკვა.

ხან ნ. ზოგჯერ.

ხანა, სტროფი, კუპლეტი.

ხანაგი ნ. 3. თავშესაფარი.

ხანგალი ნ. შულო.

ხანგრძლივი ნ. დიდხანს.

ხანგრძლივად ნ. დიდხანს.

ხანგრძლივი ნ. დიდგვრდი.

1. ხანდაზმული ნ. დაძველებული.

2. ხანდაზმული ნ. მოხუცი.

ხანდაზმულობა (ხანდაზმულობის გამო სარჩელზე უარი ეთქვა), დროგადასტულობა, ეამგადასტულობა. ნ. აგრეთვე დახანება.

ფიცხლა მოვიდეს, არ ექმნა
მთ შინა ხანდაზმულობა. შთთთ.

ხანდაგი ნ. სანდარი.

ხანდაკი ნ. სანდარი.

1. ხანდახან ნ. ზოგჯერ.

1. ხანი ნ. დრო.

2. ხანი ნ. მეფე.

3. ხანი ნ. წლოვანება.

ხანიერ ნ. დიდხანს.

ხანიერი ნ. დაძველებული.

ხანმოკლე ნ. წარმავალი.

ხანმოკლედ ნ. მცირე ხანს.

ხანს გამოიყვანს ნ. დახანება.

ხანში შესვლა ნ. დაბერება.

ხანში შესული ნ. მოხუცი.

ხანული ნ. ვალება.

ხანძარი ნ. 2. ცეცხლი.
 ხანხალი ნ. მოსვლა.
 ხანჯალი, სატევარი, ყელე, ორპირა,
 ორღესული.

ტრფობა გვექონდა გულში აბჯრად
 და სატევრად — ხმალი ხელში. ი ლ ი ა.

შენი პირიმე, ხანჯალო,
 რკინაო ზეარისნისაო. ი კ ი კ ი.

1. ხანხალი ნ. აკანკალება.
2. ხანხალი ნ. სიარული.
- ხანხვლა ნ. დაწვა.
- ხანჯლისშვილა ნ. დანა.
- ხანჯლების ტრაალი ნ. 1. ჩხუბი.
- ხანჯლობია ნ. 1. ჩხუბი.
- ხაო ნ. ბოქვო.
- ხაოიანი, შქისი, ხორკლიანი, ბოქვო-
 იანი, ხეშეში.

- ხაპი ნ. გოგრა.
1. ხარა ნ. აბრეშუმი.
2. ხარა ნ. ეკალო.
- ხარაზანი ნ. მიჯნა.
- ხარაზი ნ. შერეჰე.
- ხარახხა ნ. ყანწი.
- ხარატება, შიბაქად თლა.
- ხარაჩოებე, ფიცარნავი.
1. ხარახურა ნ. ბარგი.
2. ხარახურა ნ. 2. დომხალი.
3. ხარახურა ნ. კონკი.
- ხარახურა ხალხი ნ. 2. ბრბო.
- ხარაჩა ნ. გადასახდელი.
- ხარბად ნ. შადრისად.
1. ხარბი ნ. ლორშუტელა.
- 2 ხარბი ნ. შურიანი.
- ხარბი თვალი ნ. შურიანი.
- ხარბუხა ნ. ხველა.
- ხარგა ნ. ალაჩუხი.
- ხარდალი, მდოგვი.

გაქუნდეს თუ სარწმუნებად მდოგეს
 მარტულად ოდენ. ი თ ხ.

- ხარდანი ნ. პალო.
- ხარება ნ. გართობა.
- ხარევეზი ნ. ზოლი.
- ხართუთა ნ. თუთა.
- ხარი ნ. მამალი ცხოველი.

ხარის ნავალი, ირმის ნანტომი, ცის
 იკანკლუდი, დათვისფეხა.
 ხარისფაშვა ნ. სოკო.
 1. ხარისხა, ღირსება. რანგი, აკვარგო-
 ანობა.

2. ხარისხი ნ. 2. საფეხური.
- ხარისხის აურა ნ. ჩამოკვეითება.
- ხარისხის ჩამორთმევა ნ. ჩამოკვეითება.
- ხარისხობრივი ნ. თვისებრივი.
- ხარისხა ნ. ქანდარა.
- ხარკი ნ. გადასახდელი.
- ხარო ნ. ორმო.
- ხარტი ნ. სალესი.
- ხარშვა, გამობარშვა, (ლუღისა) დუ-
 ლება (ილუდი ედულა წიქასა — ვაჟა),
 მონელება (საქმლისა კუქის მიერ), (არა-
 ყისა) გამობდა, გბობა (აბრეშუმისა).

- ხარვა ნ. კურო.
- ხარხარი ნ. სიცილი.
- ხარჩების გაღება ნ. ხარჩვა.
- ხარჩების გაწევა ნ. ხარჩვა.
- ხარჩვა (ხარჩავს, ეხარჩება), დხარჩვა,
 გადახდა (ფული გადაიხდა), გაღება (ასი
 მანეთი გაიღო), ხარჯი გასდის (მე შენ
 გითხრა, ხარჯი გასდის), ხარჩების გა-
 წევა, ფულის გაღება, თანხების გაღება.
1. ხარჯი, გასავალი, დანახარჯი, განა-
 ცემი.

2. ხარჯი ნ. ბურღო.
- ხარჯი გასდის ნ. ხარჩვა.
- ხარჯის შეწერა ნ. დაბეგერა.
- ხარჯიხვი ნ. არჩვი.
- ხასა ნ. 3. კურო.
- ხასავიანი ნ. ამალი.
1. ხასი ნ. აბრეშუმი.
2. ხასი ნ. გულადი.
3. ხასი ნ. 3. ნამღვარი.
4. ხასი ნ. სუფთა.
1. ხასიათი ნ. გუნება.
2. ხასიათი ნ. ზნე.
3. ხასიათი ნ. განხრა.
- ხასიათშეუწყობელი ნ. ეთავსი,
- ხასილა ნ. ვარსი.
- ხასხასა ნ. პრწყინველე.
- ხატაეთი ნ. ჩინეთი.
- ხატაურა ნ. კატა.

- 1. ხატაური ნ. აბრეშუმეი.
- 2. ხატაური ნ. ხათაერი.
- ხატზე გადაცემა ნ. წყეკლა.
- ხატი ნ. ყვარი.
- ხატობა ნ. ობა.
- ხაფად ნ. სწრაფად.
- ხაფანგი ნ. 2. მახე.
- ხაფი ნ. იერიში.
- 1. ხაფხაფი ნ. ბუბუყუ.
- 2. ხაფხაფი ნ. დულილი.
- ხალანი ნ. მეფე.
- ხაშარი ნ. ბოქინტი.
- ხაშა ნ. 2. დედა.
- ხაშიში ნ. ბანგი.
- ხაშლამა ნ. მოხარშული.
- ხაშხაში ნ. ყაყარო.
- ხაქაქალა ნ. გელა.
- ხაქაქაური, ხაბიზგინი, ხაბიძგინი.

ქ თ ბ კეცეული.
 გაუკრეს ხაბიზგინები და...
 ა. ყ ა ზ ბ.

- ხაქო, დელამოტი, დელამა.
- 1. ხახა ნ. 9. პირი.
- 2. ხახა ნ. ყელი.
- ხახალი ნ. ლასტი.
- ხახამი, რაბინი, რები.
- ხახამშრალი ნ. შშრალზე დარჩენილი.
- ხახვი, თალიში ხახვი, (უთავო ხახვი)

- ქლაკეი.
- ხახუნა ნ. კოქლი.
- ხახუნი, გლუსუნი, (ეგლუსუნება), სრესა, ხრეშა.
- 1. ხახუტი ნ. 1. დანერგტილი.
- 2. ხახუტი ნ. ფაშარი.
- 1. ხხო, საბაგ, ფუჩინა.
- 2. ხხო ნ. ჩილი უხოველი.
- ხხალი ნ. დედალი უხოველი.
- ხე, (მომცრო ხე) შიმელა, (უფრო ზე-ტარა) ბაყილა, ბაყილო.

დაკარავდა კოდალა თავის სატეხსავით
 მაგარ ნისკარტს საღ შიმელას.
 თ. რ ა ზ.

- ხელვა ნ. ცქერა.
- ხელვაკრული ნ. ბრმა.
- ხელი ნ. გადასახელი.

- ხელნა ნ. გაწრთენი.
- ხევა, გლეჯა, წყვეტა, ფლეჯა, ფა-ტინად ქცევა, ფარა-ფარად ქცევა (აე-ცია), ნაეწწ-ნაეწწად ქცევა, ფხრეწი, მიფხრეწ-მოფხრეწილი.
- ხევი, ხევახევი, ხრამი, დლევი, დ-რტა-ფი.

- ხენარი ნ. ტყიანი ადგილი.
- 1. ხევრია ნ. გაგრია.
- 2. ხევრია ნ. ლობი.
- 3. ხევრია ნ. 2. შტერი.
- ხევხურეთი, ფხოვი (ფხოვეთი).
- ხევხუვი ნ. ხევი.
- ხეზი ნ. ბაწარი.
- 1. ხეთქა ნ. დარტყმა.
- 2. ხეთქა ნ. სკომუჟ
- 3. ხეთქა ნ. 1. ცემა.

ხეთქება (ეხეთქება). წყდობა (აწყდობა), შფოთვა (შფოთავს), ხლა (ეხლება), ბორგვა (ავადმყოფი ბორგავს), დგაფუნი (ტალღებანი).

ყოფა არ არის... შენი შფოთვა და ფოთვა!

ილი.

ილარ შფოთობენ საფლავში
 გმირთ ოფლის მღვრელი ძელები.
 ვაჟა.

- ხეშქვა ნ. ქამა.
- ხეიბარი ნ. კუტი.
- ხეივანი, შუაგი.
- ხეირი ნ. სარდა.
- ხეირი არ დაუარება, ვერ გადარჩება, თავშელი ვერ გადარჩება, შვიი დღე დაადგება.

- ხეაკუნა ნ. კოდალა.
- ხეკოლა ნ. კოდალა.
- ხელნა, რელი.
- ...ხელ (ერთხელ, ორხელ და სხვ.), ...გზის (ორგზის და სხვ.), ...ჭერ (სამ-ჭერ და სხვ.).

- 1. ხელად ნ. ანაზად.
- 2. ხელად ნ. სახელდახლოდ.
- 3. ხელად ნ. ეხლა.
- 1. ხელადა ნ. ლიტრა.

- 2. ხელადა ნ. საღეინე.
- 3. ხელადა ნ. ჩარეკა.
- ხელადსახმარი ნ. ადელი.
- ხელამბარი ნ. ბედელი.
- ხელაუღებელი ნ. აბეზარი.
- 1. ხელაღებით ნ. წინდაუხედავად.
- 2. ხელაღებით ნ. თუოყმანოდ.
- 1. ხელახლა ნ. თუიანან.
- 2. ხელახლა ნ. კლაე.
- ხელახლა შექმნა ნ. აღდგენა.
- ხელბადე ნ. 1. ბადე.
- ხელბანდი ნ. ბორკილი.
- ხელბარგი ნ. ბარგი.
- ხელბორკილი ნ. ბორკილი.
- ხელგამკრავი ნ. ქურდი.
- ხელგამომავალი ნ. მარჯვე.
- ხელგამოუვალი ნ. 1. ლონი.
- ხელგაუტეხელი ნ. 1. ხამი.
- ხელგაშვირილი კარდაქარ სიარული
- ნ. გლახობა.
- ხელგაშლილად ცხოვრება ნ. კეთილდღეობა.
- ხელგაშლილად ნ. უხეად.
- ხელგაშლილი ნ. გულუხვი.
- ხელგობა ნ. გეკა.
- ხელდასხმა (რ ე.), კურთხევა.
- 1. ხელდახელ ნ. ანაზღად.
- 2. ხელდახელ ნ. სახელდახელოდ.
- 3. ხელდახელ ნ. სწრაფად.
- ხელდახელ შებმა ნ. ხელჩართული ბრძოლა.
- ხელები აწყდება ნ. დაღლილი.
- ხელების გახავსავება ნ. უარის თქმა.
- ხელების დაწმენდა ნ. დაბრალება.
- ხელების პარტუპურტი ნ. 1. ცემა.
- ხელები შორსი ნ. ხელი უშვი.
- ხელეული ნ. ძნა.
- ხელეური ნ. ნაკრავი.
- ხელეჩო ნ. ცული.
- ხელეწილი, ხეშტეული, ფარხნი.
- ხელვა ნ. მარგვა.
- ხელზე აქვს ნ. აქვს:
- 1. ხელზე დახვევა ნ. დაბრალება.
- 2. ხელზე დახვევა ნ. მომიზეზება.
- 3. ხელზე დახვევა ნ. მოტყუება.
- 4. ხელზე დახვევა ნ. დახსოვება.

- ხელზე მოსამსახურე ნ. მოსამსახურე.
- ხელთათმანი, თათმანი, (უთითო ხელთათმანი) ხელჯაგი, საფუხარი.
- ხელდასხმა ნ. 2. კურთხევა.
- ხელდასხმული ნ. ნაკურთხი.
- ხელთუპყარი ნ. ზარმაცი.
- ხელთუქმნელი, ხელუქმნარი.
- ხელები შორსი ხელი უშვი!
- 1. ხელი, მკლავი, (ბაეშვის ხელი) ფაცი. საბ. თათო.

ხელთა ნაკედი მათრახი
 კქონდა უსხოსი მკლავისა. შოთა.

- 2. ხელი ნ. უგუნური.
- 3. ხელი ნ. წუნი.
- 4. ხელი ნ. ხელისუფლება.
- 5. ხელი, ყერი, თალი, პირი (ერთი პირი მოიტირა), გზა (ხუთი გზა წყალი მოიტანა).
- 6. ხელი (ერთი ხელი საცვალი), წყება (ორი წყება სამოსელი), წყვილი ფეხსაცმელი და სხვ.), ტანი (ტანსაცმლის შესაკერად ერთი ტანი მხოვლი).
- 7. ხელი, მარჯვენა.
- ხელიდან გამოგლეჯა ნ. წართმევა.
- ხელიდან გამოტაცება ნ. წართმევა.
- ხელიდან გამოცლა ნ. მოკვლა.
- 1. ხელიდან გაშვება ნ. გამოპარება.
- 2. ხელიდან გაშვება ნ. 1. ზიანი.
- ხელიდან გასხლტომა ნ. 2. განთავისუფლება.

ხელიდან უველაფერი გამოუღის ნ. ოსტატი.

- ხელიდან წაგლეჯა ნ. წართმევა.
- ხელიდან წახვლა ნ. გაქსუება.
- 1. ხელიდან წახული ნ. დაღუპული.
- 2. ხელიდან წახული ნ. უსირცხვილო.
- ხელიდან წახულია ნ. ცუდი.
- ხელით დაცემა, ჩუწრობა.
- ხელით ტარება ნ. განებვირება.
- ხელი მოიცარა ნ. 8. შლა.
- 1. ხელის ამართვა ნ. ხელის შეწყობა.
- 2. ხელის ამართვა ნ. 2. წართმევა.
- 1. ხელის ადგმა ნ. 2. აღკვეთა.
- 2. ხელის აღება ნ. გადაჩვევა.
- 3. ხელის აღება ნ. მიტოვება.

- 4. ხელის აღება ნ. 2. გაყრა.
- 5. ხელის აღება ნ. უარის თქმა.
- 6. ხელის აღება ნ. 10. წევა.
- 7. ხელის აღება ნ. ზიანი.

1. ხელის აღებიანება ნ. გადაჩვევა.

2. ხელის აღებიანება ნ. 5. შლა.

ხელის აღაყრობა ნ. ხელის შეწყობა.

1. ხელის გამართვა ნ. ვალება.

2. ხელის გამართვა ნ. ხელის შეწყობა.

ხელის გამოღება ნ. 1. შრომა.

ხელის გატეხა ნ. ვარჯიში.

ხელის გაყალბება ნ. ხელის მიმსგავსება.

1. ხელის გაჩვევა ნ. დახელოვნება.

2. ხელის გაჩვევა ნ. ვარჯიში.

1. ხელის გაწოდება ნ. 1. ხელის შეწყობა.

2. ხელის გაწოდება ნ. ხელის მიცემა.

ხელის გულზე ვაჭრდილი ნ. აზიზი.

ხელის გულზე ტარება ნ. განებიერება.

ხელის გული მოუპოხა ნ. მოსყიდვა.

1. ხელის დაბანა ნ. მიტოვება.

2. ხელის დაბანა ნ. 2. მოტყუება.

3. ხელის დაბანა (პილატესაჲთ) ნ. 1. აცილება.

1. ხელის დადება ნ. გამხელა.

2. ხელის დადება ნ. დაბრალება.

3. ხელის დადება ნ. დაუფლება.

4. ხელის დადება ნ. 2. კურთხევა.

5. ხელის დადება ნ. ხელის შეწყობა.

6. ხელის დადება ნ. წამლობა.

ხელის დაფარება ნ. ხელის შეშვება.

ხელის დაცარება ნ. 8. შლა.

ხელის ცკრა, ბიძგება (უბიძგა), ბიძგის ცკრა (ბიძგი ჰკრა), წაბიძგება, წამუჭლგუნება, წაჭგვლემა, ჯგვლემა, ქურჯნა, ბლიქნა.

ხელის მაგარად ჩაქიდება ნ. ალაგვია.

ხელის მიმსგავსება, ხელის გაყალბება.

ხელის მიყოფა ნ. დაწყება.

ხელის მიცემა, ხელის გამოწოდება,

ხელის ჩამორთმევა.

1. ხელის მოყიდება ნ. დაწყება.

2. ხელის მოყიდება ნ. 4. ვლება.

ხელის მომართვა ნ. ხელის შეწყობა.

ხელის მონაცვლება ნ. ვლება.

ხელის მოსაღები ნ. სახელური.

ხელის მოსაღები ნ. სახელური.

ხელის მოსათობი ნ. სარფა.

ხელის მოსაქიდებელი ნ. სახელური.

ხელის მოსაქიდი ნ. სახელური.

ხელისმურელი ნ. დამხმარე.

1. ხელის ტაცება ნ. ბლუჯვა.

2. ხელის ტაცება ნ. 4. ვლება.

ხელისუფალი ნ. ბატონი.

ხელისუფლება, ხელმწიფება, ხელა.

ხელის ფათური ნ. ძეგნა.

ხელის შემართვა ნ. ხელყოფა.

ხელის შეშვება, ხელის დაფარება,

თაეზე ხელის გადასმა. ქომავობა (ცქომავება), წაქეზება. (წაქეზა), მფარველობა, გათამაშება (ვათამაშა), კალთის დაფარება, კარგი თვალთ ყურება, მინებება, ნების მიცემა. ნებაზე მოშვება,

ეფაფრება (ყველაფერში ეფაფრება), წაქომავება, წასარჩლება (წავსარჩლა),

ესარჩლება. ნ. აგრეთვე გამოსარჩლება.

ხელის შეშლა ნ. 8. შლა.

1. ხელის შეწყობა, დახმარება, მოხმარება. სამსახურას გაწევა (სამსახური გაწევა), შველა, მიშველება, შეშველება,

შეწევა, შემწეობა. ხელს ახმარებს, ცალი ხელი მიჰყენ აქეს, მოწყალეობის

კალთის გადაფარება, ხელის დადება, ხელის ამართვა, ხელის მომართვა, ხელის აღაყრობა, ხელის გამართვა. შარში

ამოღვობა. მხარის მიცემა, გატანა (როგორმე გაჰიტანე), ზურგის მიცემა, მეოხება, ზურგის გამაგრება. შესაწირავი (ფულადი დახმარება ქირისუფლებს აღმოსავლეთ საქართველოში), გადასახურავი (იგივე დახმარება დასავლეთ საქართველოში), ოჩხარბი. გაჰორევიდონ გამოყვანა, გაჰორევიდონ დახსნი, გზად და ხიდად დადება (გზად და ხიდად დაწვდებით), მხარა მხარს მიუცეთ, ვვერდზე

ამოღვობა. გა და ტ. მანანა.

ასი მანეთი ახლა ციდან ჩამოვარდნილი მანანა იქნება. ნ. ნაკიშ.

გიორგი ერისთავის მეოხებით პირველად გაიშართა... ქართული წარმოადგენები.

ა. ც. ა. გ.

2. ხელის შეწყობა, ფარეზი, მოფრთხილება (კამა-სამაში).

ხელის ცეცება ნ. 4. ვლება.

ხელის ჩავლება ნ. ბლუჯვა.

ხელის ჩამორთმევა ნ. ხელის მიცემა.

ხელის ჩაქერა ნ. ბლუჯვა.

1. ხელის ჩაპიდება ნ. 4. ვლება.

2. ხელს ჩაპიდება ნ. ბლუჯვა.

ხელის ჩაპირება ნ. ბლუჯვა.

1. ხელის ცაცუნა ნ. 4. ვლება.

2. ხელის ცაცუნა ნ. ძებნა.

ხელის წავლება ნ. 4. ვლება.

ხელის წაპოტინება ნ. მიწვდომა.

ხელის ჰუჰუი ნ. 2. ფული.

ხელიხელსაგოგმანხელი ნ. ოსტატური.

ხელის შეხება ნ. 4. ვლება.

ხელი უშვი ხელები შორს! ხელი ხალთას!

ხელი შემივა ნ. უფლება.

ხელი ხალთასი ნ. ხელი უშვი

ხელიხელგაყრილი სიარული ნ. მკლავ-გაყრილი სიარული.

ხელკეტი ნ. კომბალი.

ხელმანდილი ნ. ცხვირსახოცი.

ხელმანკი ნ. მოუსვენარი.

ხელმარტო ნ. მარტო.

ხელმარცხნივ ნ. მარცხნივ.

ხელმარცხოვა ნ. ეშმაკობა.

ხელმარჯვე ნ. ოსტატი.

ხელმარჯვნივ ნ. მარჯვნივ.

ხელმასწარა ნ. ოსტატი.

1. ხელმეორედ ნ. თავიდან.

2. ხელმეორედ ნ. მეორედ.

ხელმიმყოფლობა ნ. 3. სარისტა.

1. ხელმისაწვდომი ნ. იაფი.

2. ხელმისაწვდომი ნ. მისადგომი.

ხელმიუყოფელი ნ. 2. მთელი.

1. ხელმიუწვდომელი ნ. 2. მიუწვდომელი.

2. ხელმიუწვდომელი ნ. ძვირი.

ხელმოკლე ნ. ღარიბი.

ხელმოკლეობა ნ. გაჭირვება.

ხელმოცარული ნ. უმაქნისი.

ხელმოშპირნი ნ. ყაირათიანი.

1. ხელმოშპირი ნ. ყაირათიანი.

2. ხელმოშპირი ნ. ძენწი.

ხელმრუდი ნ. ჰური.

ხელმქმნელი ნ. საყვირკელი.

1. ხელმძღვანელი ნ. ბელადი.

2. ხელმძღვანელი ნ. მასწავლებელი.

3. ხელმძღვანელი ნ. 2. მოწინავე.

ხელმწიფე ნ. მეფე.

ხელმწიფება ნ. ხელისუფლება.

1. ხელოვანი, მხატვარი.

2. ხელოვანი, ნ. ოსტატი.

ხელოვნური ნ. არაბუნებრივი.

ხელოსანი ნ. ოსტატი.

ხელსაბამი ნ. სამაჯური.

ხელსაბანი, ალთაფა, ლუღინი, წურწუმა, (ხელსაბანი ტაშტით ერთად) ტაშტ-წურწუმა.

სტუმრად რომ მიხვიდე... ლუღინს მოგიტანენ, ჯერ ხელებს დაგაბანინებენ, მერე მოგესალმებიან. ი. გ რ ი შ.

იქვე იდგა ტახტი და ალთაფა ცივად წყლით. ა. ყ ა ზ ბ.

ხელს არ აყენებს ნ. მოუსვენარი.

ხელს არ გაანძრევს ნ. ზარმატი.

ხელს არ მძღვეს ნ. უსარფო.

ხელსაქნარი ნ. 1. ხელსაქმე.

1. ხელსაქმე, ხელსაქნარი, ხელსაქმარი.

2. ხელსაქმე ნ. კრა-კერვა.

ხელსაქმარი ნ. 1. ხელსაქმე.

1. ხელსაყრელი ნ. ვარგისი.

2. ხელსაყრელი ნ. იაფი.

3. ხელსაყრელი ნ. სახიერი.

4. ხელსაყრელი, ხელშემწყობი, მოხერხებელი, მისამხარი, შესაფერისი, მარჯვე (პირობები, დრო და სხვ.).

გვადის საზრუნავი ახლა ის იყო, რომ ხურჯინი სადმე მოხერხებულ იდგილას დაემალა. ლ. ქ ი ა ჩ.

ხელსაწყუ ნ. იარაღი.

ხელსახოცი ნ. ცხვირსახოცი.

ხელსწრაფი ნ. 4: მარჯვე.

ხელტარი ნ. სახელური.

ხელუქარება ნ. ზარმატი.

ხელუმაჩვეი ნ. 1. ღობი.

ხელუქმარი ნ. ხელუქმნელი.
 ხელუურელი ნ. უმაქნისი.
 1. ხელუხლებელი ნ. მთელი.
 2. ხელუხლებელი ნ. ხელშეუვალი.
 1. ხელფასი ნ. გასამრჩელი.
 2. ხელფასი, ჯამაგირი, მოძე. რო-
 კიკი ნ. აგრეთვე გასამრჩელი.
 ხელ-ფიხი გაეხსნა ნ. 2. განთავი-
 სუფლება.

ხელ-ფიხის შეკრა ნ. 3. შლა.
 ხელფურჩი ნ. ოსტატი.
 ხელქვეითი ნ. დაქვემდებარებული.
 ხელქოთანა ნ. 2. ქილა.
 ხელქვეშეთი ნ. დაქვემდებარებული.
 1. ხელყოფა ნ. დაწყება.
 2. ხელყოფა, ხელის შემართვა,
 ხელშეკრულება ნ. 2. გარიგება.
 ხელშეკრულების დადება ნ. 2. გარი-
 გება.

1. ხელშემწყობი ნ. დამხმარე.
 2. ხელშემწყობი ნ. 4. ხელსაყრელი.
 ხელშესახებად ნ. ცხადად.
 ხელშესახები ნ. 2. მნიშვნელოვანი.
 1. ხელშეუვალი ნ. საკუთარი.
 2. ხელშეუვალი, შეუვალი, ხელუხლე-
 ბელი, შეუხებელი.

ხელშეუხებელი, აკრძალული, ნებადა-
 ურთველი, ყაღდაღადღებული, (ტყე) ნაქ-
 რძალი, უკაფი.

ატყდა ბუკის ცემა მეფის ნაკრძალში.
 კ. გ ა მ ს.

ხელში გახხლტომა ნ. გამოპარება.
 ხელში მოგდება ნ. 4. ელება.
 ხელში უკვდება ნ. მღიქვენელი.
 ხელში უჭირავს ნ. აქვს.
 ხელში შემუურებილი, ხელში შემხედ-
 ვარი.

ხელში შემხედვარი ნ. ხელში შემყუ-
 რებელი.

1. ხელში ჩაგდება ნ. დაუფლება.
 2. ხელში ჩაგდება ნ. მოხელთება.
 3. ხელში ჩაგდება ნ. 1. მოხელთება.
 ხელში ჩადება (ძალით) ნ. შეჩჩება.
 ხელში ჩაჩრა ნ. შეჩჩება.
 1. ხელში ჩაჭერა ნ. 1. მოდრეკა.

2. ხელში ჩაჭერა ნ. ჩაგრა.
 ხელშუბი ნ. შუბი.
 ხელჩართული ბრძოლა, შეხელდახე-
 ლება, ხელდახელი შებმა.

ხელჩაფი ნ. ლიტრა.
 ხელცარიელად დატოვება ნ. მოტყუ-
 ება.

1. ხელცარიელი ნ. შშრალზე დარჩენი-
 ლი.

2. ხელცარიელი ნ. უბარგოდ.
 1. ხელცული ნ. ტაბარი.

2. ხელცული ნ. ცული.
 ხელძარი ნ. კალთა.

ხელწაყრავი ნ. ქურდი.
 1. ხელწერილი ნ. თამასტქი.

2. ხელწერილი ნ. სიგელი.
 ხელხვავიანი ნ. დალოცვილი.

ხელხუნდი ნ. ბორკილი.
 ხელხუნდიანი ნ. პატომარი.

ხელჯაგი ნ. ხელთათმანი.
 ხეში, ქამანი, იანი ნ. აგრეთვე პატარა.

ხეშება ნ. გემება.
 ხეში ნ. პატარა.

ხეში არ ჩასვლია ნ. უზმად.
 ხეწეში ნ. ავი.

ხენცილი (ხენცილა) ნ. ნამგალი.
 1. ხენჯი ნ. ლეკი.

2. ხენჯი ნ. ნამწვი.
 ხეობა, ვიწრო ხეობა, ვიწრო (მთის
 ვიწრონი), ვიწროები.

დარიელის ვიწროებში, სადაც ეხლა
 მშენიერი გზატკეცილი მიდის... უწინ
 მხოლოდ ბილიები იყო. ი. ყ ა ზ ბ.

1. ხეპრე ნ. ბრიყვი.
 2. ხეპრე ნ. უეიცი.

ხერგი ნ. საგუბარი.
 ხერგული ნ. საგუბარი.

ხერტყი ნ. ტყე.
 ხერხეშლში გადატება ნ. გაობრება.

1. ხერხი ნ. შუაქრობა.
 2. ხერხი, საშუალება, სახსარი, წესი,

ფანდი, ლინგი, ხდინგი, ილეთი, გზა (სხვა
 გზა, სხვა საშუალება არა მქონდა), ჩარა,
 ღონისძიება, ზომა (სხვა ზომებს შორის)

თა), რა წამალი (რა წამალი დავადო ამ გასაქირს?).

მეტი რა ჩარა იყო, (რომ) არ ამეს-
რულდინა იმის თხოვნა. ა. ყ ა ზ ბ

3. ხერხი, სისოსხრხი, ჩარჩოხერხი,
ბირღაბირი, მელისკულღ ბეწვახერხი.

1. ხერხიანი ნ. 2. საზრიანი.

2. ხერხიანი ნ. 4. მარჯვე.

1. ხეტი ნ. 1. მოუახრებელი.

2. ხეტი ნ. 2. შტერი.

ხეტიალი, თრევა, წანწალი, დაწრწას,
დაძრწის (ტყე-ტყე დაძრწის), ბორიალი,
ბოღიალი (რას დაბოღიალობ?), ყიალი,
უგზო-უველოდ სიარული, ტანტალი,
ტუნტუხი, ლაყუნი, ლაყუნი, (დალა-
ყუნებს), ტუნტული (მთელ დღეს და-
ტუნტულებს), ალთაბალთას სვლა, ქუჩე-
ბის ტყენა, წოწიალი, წიალ-წიალი, ღო-
ლიალი, ლაყლაყი (რას დალაყლაყებ?),
ილახმალაჰ სიარული, ხირება (სად და-
ვხირებ?).

ხეკეული ნ. ხელწილი.

1. ხეშეში ნ. მაგარი.

2. ხეშეში ნ. ტლანჭი.

3. ხეშეში ნ. ხაოიანი.

ხეჩაალი ნ. ბაღი.

ხეკვი ნ. გარეკანი.

ხეპეკი ნ. გარეკანი.

ხეპო ნ. გარეკანი.

1. ხეხვა, ფხეკა.

2. ხეხვა ნ. 2. ლესვა.

ხეხო ნ. ჯახი.

ხვადი ნ. მამალი ცხოველი.

1. ხვაი ნ. ზეინი.

2. ხვაი ნ. 4. გროვა.

ხვავრიელად ნ. უხვად.

ხვავრიელი ნ. დალოცვილი.

1. ხვავრიელობა ნ. ბარაქა.

2. ხვავრიელობა ნ. გამოსაელიანიობა.

3. ხვავრიელობა ნ. სიმდიდრე.

ხვალზევით ნ. ზეგ.

1. ხვანჯი ნ. კვანჯი.

2. ხვანჯი ნ. მზაკრობა.

ხვარტი ნ. სიციხე.

ხვარშავი ნ. სიციხე.

ხვასტაგი ნ. საქონელი.

ხვატი ნ. სიციხე.

ხვაშიადი ნ. 2. საიდუმლო.

ხვდება ნ. 2. ცემა.

ხვედა ნ. ურო.

ხვედნა ნ. დაყვედრება.

1. ხვედრი ნ. ბელი.

2. ხვედრი, კეთნელი, წილი, წილ-
ხდომილი, ნაწილი, ნარგები, ნაწილაღე-
ბი, კერძი, განაყოფი, ნადელი (მოწას
ნაკვეთი).

დედავ ღვთისაო, ეს ქვეყანა შენი ხვე-
დრია. ილია.

3. ხვედრი ნ. უღუფა.

1. ხვევა (ბავშვს საბანში ხვევს, ნაბად-
ში ეხვევა), გახვევა, ფუთვა (ფუთნის,
იფუთნება), ბლარდნა (ბლარდნის, იბ-
ლარდნება).

2. ხვევა (თავს ბუზი ეხვევა), დახე-
ვა (დაესა), დადება (დაედო).

3. ხვევა ნ. 2. მოსხმა.

ხვევან ნ. ჩახუტება.

ხვეზა ნ. ფიკი.

ხველა, ხველება, ხველა-სურდო. (დაძ-
ველებული ხველა) ქოში, ქუში, (ძლიერი
ხველა) ხარბუხა.

ხველა-ხურდო ნ. ხველა.

ხველება ნ. ხველა.

ხვეტი ნ. ტლანჭი.

ხვეტა, ფოცხვა.

1. ხვეული ნ. დაყლაკნილი.

2. ხვეული ნ. ფენად-ფენადო.

3. ხვეული ნ. ხუჭუჭი.

4. ხვეული ნ. ნალსნი.

ხვეწა ნ. ამოღარვა.

1. ხვეწი ნ. საკვეთი.

2. ხვეწი, ჩქუთი.

ხვეწნა, შეხვეწნა, მუღარა, ვედრება,
სავედრებელი, შევედრება, ფეხებში ჩა-
ვარდნა, მუხლებზე დავარდნა, ობა,
ლოცვა, ხვეწნა-მუღარა, სახვეწარი, შე-
სახვეწარი, ლოცვა-ღალადი, ხვეწნა-ვედ-
რება, ნუკვა, თხოვნა, აჯა, სათხოვარი,
სათხოვენელი, ღალადი, ქენება, სააჯო,
საოხი, დჯინი, ღრიცინი (ჩაციებით

სხოვნა), კალთების დაგლეჯა (კალთები დააგლეჯა), ფეხებში ჩაეარდნა, დავეარდლი მის წინ მუხლებზე, რე ლ. ლოცვად ღგომა. მოძე. შევრდომა.

შეუეარდა ფერქთა მისთა. ოთხ.

ერთსა ვიაჟი, მიაჟეთ სააჯო არსაყრძალავი. შოთა.

არსაც მნუჟავ, აღვისრულდებ. ილია.

მისმინე აჯა, მისმინე, გტყვარო! ა. კავკ.

• ხევწნა-ვედრება ნ. ხევწნა.
ხევწნა-მულარა ნ. ხევწნა.
ხევწნა-მულარით გამოოთმევა ნ. გამოთხოვნა.

ხვიანდავი ნ. თასმა.
ხვიბერი ნ. ნატუხი.
ხვივილი ნ. ყვირილი.
1. ხვითქი ნ. ნიანგი.
2. ხვითქი ნ. ოფლი.
ხვიმენი ნ. სკვალი.
ხვიშირი ნ. კრიკი.
ხვინკა ნ. ქვა.

ხვიური ნ. ნატუხი.
ხვირთქლი ნ. ოფლი.
ხვითი ნ. მურკი.
ხვიფლი ნ. ხავსი.
ხვიშირ-ხვიშირ ნ. ზოლ-ზოლად.
1. ხვიხვინი ნ. კიბინი.

2. ხვიხვინი ნ. ყვირილი.
ხვლიკე, ჯოჯო, მსვენი, (ტრელი ხელი-კი) ბოსტანა.

ხვნა, მოხვნა, ოშვა.
1. ხვნეშა ნ. ქშენა.
2. ხვნეშა ნ. ამოხხვრა.
1. ხვრელი ნ. ბუნავი.
2. ხვრელი ნ. გვირაბი.
3. ხვრელი ნ. ხვრეტილი.
ხვრება ნ. შესმა.

ხვრეტა, ბურღვა, ამოკვრეტა, ამოტეხა, ღრუტნა, ჩვრეტა.
ხვრეტლი, ხვრეტი, ნახვრეტი, ნაკ-

ვრეტი. ნაჩრეტი, ქვეკრეტანა, კერიტი, ღრული, ხერელი, ნაპრალი, ფარილიტი, პირი (ორმოს პირი, ქვეკრის პირი), შუკენი (იკელში დატარებულს ხვრელს ეძახიან. ამ ხვრელში შედის ურდული დ. იკეტება კარები — ყახბ.).

გველსა ხვრელით ამოიყვანს ენა ტკბილად მოებარი. შოთა.

აშკარა იყო, ურდულის გასამაგრებელს შეუენში კარების დაშვებს კელის ბოლოში ქვა ჩაეკვდა. ა. ყახბ.

ხვრინვა, ხრიალი.

ლუარსაბი ვადატრიალდა და პატარა ხანს უკან ერთი მადლიანი თავისებური ხვრინვა ამოეშვა. ილია.

ხვრინში ნ. 2. წვრილი.

ხზელი ნ. ცხენი.

ხიაწი ნ. ნამკერი.

ხიბლი ნ. ცთუნება.

ხილი, ბონდი, ბელდარი, (ტიტივიზა ხილი) ნაეტკი, ცალიდრე ხილი, (საცალფეხო ხილი) ეპორქი, (ხადად გადებული ცალი ძელი) წანწალა. ნ. აგრეთვე ბოგირი.

გაიარეს ცალიდრე ხილი. ა. ყახბ.

ხივილი ნ. ყვირილი.

ხიჯანი ნ. ახალმოსახლე.

ხიჯა ნ. წასმა.

ხიჯი ნ. წასასმელი.

ხიჯილალა, (უმი ხიჯილალა) ქვირითი.

ხიჯშუნი ნ. ავადმყოფობა.

ხიჯშუნიანი ავადმყოფი ნ. ავადმყოფი.

ხიჯხითი ნ. 1. სიცილი.

ხილაბანდი ნ. თავსაფარი.

ხილვა ნ. ცქერა.

ხილვალი ნ. 1. ხილული.

ხილვა ნ. 2. ბუღე.

1. ხილული, ხილვალი.

2. ხილული ნ. ნახული.

ხილური ნ. არაყი.

ხილნარი ნ. ზალი.

ხიმაწკალი ნ. ციხერი.

- 1. ბიძანკლობა ნ. მხაკერობა.
- 2. ბიძანკლობა ნ. 2. მოტყუება.
- ბიძარი ნ. 3. კული.

- ბიძი ნ. ლობე.
- ბინდახორი ნ. 1. ბაგა.
- ბინხალი ნ. სიარული.
- ბინჯი ნ. წუნი.
- ბინჯო ნ. თუშფალანგი.
- ბირება ნ. ხეტიალი.
- ბირიმი ნ. 1. თოფი.

- ბირდა ნ. წამოსასხამი.
- ბირხალი ნ. ლობე.
- ბირხიტო ნ. საწებელა.
- ბის მუშვი ნ. ხავსი.
- ბისტი ნ. 1. მაგარი.

- ბის წებო ნ. გუმფისი.
- 1. ბიფათი ნ. საშიშროება.
- 2. ბიფათი ნ. უბედურება.

- 1. ბიშტაკი ნ. უბე.
- 2. ბიშტაკი ნ. ჩანადგამი.
- 3. ბიშტაკი ნ. აზღუდი.
- ბიჩაობა ნ. ლუტენი.
- ბიჩი-ბიჩი ნ. დაკვლა.
- ბიჩინი ნ. ლუტენი.
- ბიციანი ნ. ლუტენი.
- ბიჩური ნ. გონჯი.

- ბიწვი, ფხაური, ნაცხენტალი, ბიქვი.
- ბიჭვი ნ. ბიწვი.
- ბიჭი ნ. ღორღი.
- ბიხია ნ. ცული.

- ბიხინი (ფილტვების ბიხინი), ბრინჭი.
- 1. ბლა ნ. დაჭახება.
- 2. ბლა ნ. მიცემა.
- 3 ბლა ნ. სამგლოვიარო ტანსაცმელი.
- 4. ბლა ნ. ხეთქება.

- ბლათი ნ. მზაკვარი.
- ბლართვა ნ. ქსოვა.
- ბლართი ნ. კვანძი.
- ბლათორთი ნ. 1. შრომა.

- 1. ბლები ნ. გაცილება.
- 2. ბლები ნ. 4. ვლები.
- 3. ბლები (ახლაეს), თანხლება (თან ხლავს), თანყოლა, (თანა ჰყავს), თან მიყოლა, მისდევს, მიჰყვება, გაძლოლა, ძლოლა (უძღვის), წაძლოლა, წინაძლოლობა.

შენცა გინდა, მეცა მინდა
განუწყვეტლივ შენი ხლება. შოთა.

დიდია ხალხი, როს ეს კრძნობა
წინ წარუძღვება. ილია.

ოთხი ათას სულს, სულ ახალგაზრდებს,
თავგამეტებულს, წინ წაუძეხი.
აკაკი.

- 4. ხლება ნ. კამა.
- 5. ხლება ნ. შეძლოლა.
- ხლებუხა ნ. ენძელა.
- ხლები ნ. დაქუტუხაცება.
- ხლინჯი ნ. 2. ხერხი.
- ხმლების ტრიალი ნ. 1. ჩხუბი.
- 1. ხმა ნ. 2. კილო.
- 2. ხმა ნ. 3. უწყება.
- 3. ხმა, ძახილი, ხმობა, მოწოდება.

არსიდან ხმა, არსით ძახილი.
ილია.

- ხმაპოულებელი ნ. უსიტყვო.
- ხმაპოულებლივ ნ. ჩემად.
- ხმა არ ამოულია ნ. 1. დუმილი.
- ხმაგაქმენდილი ნ. 3. დაყურსული.
- ხმა გაყმინდეი ნ. გაჩემდი
- ხმაგაუქმენდელი ნ. დაუჩემებელი.
- 1. ხმადაბლა ნ. 3. ნელი.
- 2. ხმადაბლა, ნელი ჩმით.
- ხმადაბალი ნ. 3. წყნარი.

- ხმალდახმალ შეხმა ნ. ხმალში გაწვევა.
- ხმალი ნ. 2. მახვილი.
- ხმალში გაწვევა, ხმალდახმალ შეხმა,
ორთა ბრძოლა, ბრძოლაში გაწვევა, ხელ-
თათმანის გადაგდება, დაეღური.

ნეტამც შემედლოს ახლაც დაეღურმა,
რომ გამოვიხმო თქვენის სიცოცხლით.
აკაკი.

ხმამალაი, შოგუგუნე, მგრგვინავი,
მქუხარე, მქეკარე. ნ. აგრეთვე რიხიანი,
შეივანა.

- ხმამალა, ვასავონად (კითხვა წიგნისა,
წერილისა და სხვ.).
- ხმამალა ძახილი ნ. გახადება.
- 1. ხმარება (მოხმარება) ნ. გამოყენება.

2. ხმარება ნ. ჩაცმა.

ხმარებიდან ამოღება ნ. ხმარებიდან გადავარდნა.

ხმარებიდან გადავარდნა, ხმარებიდან ამოღება, ხმარებიდან განდევნა, მიმოქცევიდან გამორიცხვა, მიმოქცევიდან გამოსმა. ნ. აგრეთვე დაძველებული.

ხმარებიდან გადავარდნილი ნ. დაძველებული.

ხმარებიდან განდევნა ნ. ხმარებიდან გადავარდნა.

ხმაური ნ. ყვირილი.

ხმაურობა ნ. ყვირილი.

ხმაუფუფობელი ნ. შეუწყობელი.

ხმაუფუფობილი, შეწყობილი, შესმატებილებული, შედასებული.

და შეერთებით, ხმაუფუფობილად კვალობდნენ ტებილსა საგალობელსა. აკაკი.

ხმაჩავარდნილი ნ. 3. დაყურსული.

ხმა ჩაიწყვიტვი ნ. გაჩემდი!

ხმაჩამორთმეული ნ. უფლებაყრილი.

ხმაჩაუწყვიტელი ნ. დაუჩემებელი.

ხმაჩაწყვიტილი ნ. 3. დაყურსული.

ხმაჩახლეჩილი ნ. ხრინწიანი.

ხმაწასული ნ. ხრინწიანი.

ხმელეთი ნ. 5. მიწა.

ხმების დაყრა ნ. 2. გახმაურება.

ხმების შეწყობა ნ. 4. შეხმატებილება.

ხმების შეხამება ნ. 4. შეხმატებილება.

ხმელი, ვაჰხმარი, გახმობალი, გაფიტული, ყანდი, (პური) დაფაშრული. (ხილი) ჩირი, (შენიდი, ალუბალი) კერკი.

გამხმარი და ყანდი ტრტი დაიმსხვრეს და დამღვწოს. შ. მღვ.

ხმელ პურზე გადადის ნ. ღარიბი.

ხმელ-ხმელი ნ. ვაჰხდარი.

ხმეული ნ. მთვრალი.

ხმიანობა ნ. ყვირილი.

ხმიადი ნ. ლავაზი.

ხმიერა ნ. ეღეროვანი,

ხმიეთ (მოთქმით) ტირილი ნ. ტირილი

ხმიდული მცენარე ნ. ბალჩეული,

ხმიღვა ნ. თვალის დაქერა.

ხმილი ნ. მარწყვი.

1. ხმის აშაღლება ნ. გახაუება.

2. ხმის აშაღლება ნ. ყვირილი.

ხმის ამოღებლობა ნ. ღუმილი.

ხმის ამოღება ნ. 3. თქმა.

ხმის ახამაღლებელი ნ. 3. მახელი.

ხმის აწევა ნ. ყვირილი.

ხმის გაგდება ნ. 2. გახმაურება.

ხმის გავრცელება ნ. 2. გახმაურება.

ხმის გაქმენლა ნ. ღუმილი.

ხმის გაქმენლინება ნ. ჩაქმება.

ხმის გამოღები ნ. ეღეროვანი.

ხმის გამოცემა ნ. ეღეროვანი.

ხმის გამოღება ნ. 1. ბგერა.

ხმის გამოცემა ნ. ბგერა.

ხმის დაგდება ნ. 2. გახმაურება.

ხმის გაწევა ნ. ღუმილი.

ხმის გაცემა ნ. მარტოობა.

ხმის დავარდნა ნ. 2. გახმაურება.

ხმის ღარხევა ნ. 2. გახმაურება.

ხმის დაყრა ნ. 2. გახმაურება.

ხმის შიეება ნ. არჩენები.

ხმის მიწვდნა ნ. 3. გაგონება.

ხმის მოღება ნ. 2. გახმაურება.

ხმის მოფენა ნ. 2. გახმაურება.

ხმის ჩაწევა ნ. ღუმილი.

ხმის ჩაწევტინება ნ. ჩაქმება.

ხმის ჩახლეჩა ნ. ხმის წასვლა.

ხმის წასვლა, ხმის ჩახლეჩა, გახრინწიანება.

1. ხმობა ნ. დამახება.

2. ხმობა ნ. 3. ხმა.

3. ხმობა. ნ. კუნობა.

1. ხმორდლო ნ. ნათხარი.

2. ხმორდლო ნ. ფლატე.

1. ხნარცვი ნ. ორმო.

2. ხნარცვი ნ. ჩახრამული იდგილი.

ხნიანი ნ. მოხუცი.

ხნოვანება ნ. წლოვანება.

ხნული ნ. ნახნავი.

1. ხოდამხუნი ნ. 1. მიწა.

2. ხოდამხუნი ნ. ნახნავი.

ხოკა ნ. ფხაკა.

ხოკერი ნ. კოლოფი.

ხოკი ნ. კოლოფი.

ხოლოზნა ნ. საღესი.

ხოლიხი ნ. 1. ბაღე.

ხოლო ნ. 1. მაგრამ.

ხომ (შენ ხომ არაფერი იცი?). აცი (აცი მითხარ!), განა (განა სულ ამას არ გაიძახხოდნი?).

ხომალდი ნ. ვემი.

1. ხომი ნ. 2. კოკი.

2. ხომი ნ. 3. გროვა.

1. ხომლი ნ. ქალი.

2. ხომლი ნ. 3. ჭგუფი.

ხონთქარი ნ. მეფე.

ხონჩა ნ. სინი.

ხონძი ნ. ტახტრევენდი.

ხონჯარი ნ. ქამარი.

ხოპი ნ. ნიჩაბი.

1. ხორა ნ. ზეინი.

2. ხორა ნ. ქეცი.

ხორა-ხორა ნ. ზეინი.

ხორაგეულობა ნ. სანოვაგე.

ხორაგი ნ. სანოვაგე.

ხორბალი, ზანდური, გეცახანდური, ჩანთახანდური, მახა, ჩალთამახა, ხულუგი, ხოზო, ხოტორა, დოლი, თეთრი დოლი, პროშოლა, შეფხა, დოლის პური, იქელი (შემოდგომაზე ნათესი), ახალთესლი, დიკა (დიკა-ფქელი), წითელი დიკა, (მაგარი ხორბალი) თავთუხი, პური („ბიქო პური შემოსულა...“).

ხორგი ნ. ყინული.

ხორგო ნ. საწნეხელი.

ხორკლი ნ. ბურცი.

ხორკლიანი ნ. ხაოიანი.

1. ხორო ნ. გუნდი.

2. ხორო ნ. ზეინი.

ხორომი ნ. ზეინი.

ხორშაკი ნ. 1. სიცხე.

ხორშაკიანი ნ. ცხელი.

ხორცდაყრილი ნ. გამზდარი.

ხორცდაცვიფნული ნ. გამზდარი.

ხორცი, ლეწი, საბავშ. ჩინია, ჯიჯია.

ბალღებს ალაღებს მარტო ჯიჯია.

ვაჟა.

შენ გინდა ჩინია და ბაბა.

ა. ცაგარ.

ხორცმეტე ნ. სიმსივნე.

ხორცშესხმა ნ. განსახიერება.

ხორხი ნ. ქეიანი მიწა.

ხორხორი ნ. აურხაური.

ხორხომელი ნ. სეტყვა.

ხორხომი ნ. სეტყვა.

ხოტბა ნ. ქება.

ხოტორა ნ. ხორბალი.

ხოფი ნ. ნიჩაბი.

ხოში ნ. 2. სურვილი.

ხოშის მოსვლა ნ. 2. სურვილი.

ხოცვა ნ. ამოხოცვა.

ხოცვა-ულეტა ნ. ომი.

ხოკვა ნ. შუშხვა.

ხოკიკვი ნ. ხონოზიკი.

1. ხოკი ნ. 1. ბადე.

2. ხოკი ნ. ნაყარი.

1. ხოკიკვი ნ. აყვანი.

2. ხოკიკვი ნ. კოკინა.

1. ხოხვა ნ. 4. გაგება.

2. ხოხვა ნ. ცოცვა.

ხოხოზი, (მთის ხოხოზი) როკო.

გაეგოთ მთის მცხოვრებ ფრთოსანთ; კაკებს, შურთებს, როკოებს, შამშებს, ჩხართებს, კოდლებს... თ. რა ახ.

ხოხნოტა ნ. 2. პირშუშხა.

ხოხოზიკი, ხოკიკვი, ნახიკო.

1. ხოჯა ნ. ვეპარი.

2. ხოჯა ნ. მასწავლებელი.

3. ხოჯა ნ. საპურისი.

4. ხოჯა ნ. მოლა.

ხოჯის აბანო ნ. აურხაური.

1. ხრა ნ. ზნექა.

2. ხრა ნ. ღრღნა.

ხრაგუნი ნ. 4. გრუხუნი.

ხრაკვა ნ. 3. წევა.

ხრაკი ნ. ტრუსი.

ხრაკის გემო ნ. ტრუსი.

ხრაკის სუნი ნ. ტრუსი.

1. ხრალი ნ. გარეკანი.

2. ხრალი, ნექა, მაწაწური, საქელი,

ტუავეკორა, ოფიკო.

ხრამების გაჩენა, დახრამვა, დასერვა, დაღარვა (მიწისა წყლის მიერ), დაღრანტვა, დაღრანოღრანობა.

უცნაურად დაეხრამა ადგილება.

ა. ყ ა ზ ბ.

ბრამი ნ. ხეი.

ბრამუნი, ბრაშუნი, ღრაქენი, ბრამა-
ბრუმი, ღრაპალრუქი, ნ. აგრეთვე 2. კნა-
ტუნი.

ბრასტვა ნ. ფურთხება.

ბრასტი ნ. ნახველი.

1. ბრასტუქი ნ. აღვირი.

2. ბრასტუქი ნ. რკალი.

ბრაშახრუში ნ. ხრამუნი.

1. ბრაშუნი ნ. ქრახუნი.

2. ბრაშუნი ნ. ხრამუნი.

ბრაწი ნ. ბოლო.

ბრდალი ნ. დედალი ცხოველი.

ბრდალი ვირი ნ. ვირი.

ბრეშა ნ. ხახუნი.

ბრეში ნ. ქვა.

1. ბრიალი ნ. ჭლარუნი.

2. ბრიალი ნ. ხერხეული.

3. ბრიალი (მომავლადვისა), ბრტიალი,
ბრტინვა.

4. ბრიალი, გრუხუნი (ზარბაზნების
გრუხუნი), ბრაგუნი.

ბრიგინი ნ. 2. რახარბი.

1. ბრიკი ნ. ღუგმა.

2. ბრიკი ნ. კვანძი.

3. ბრიკი ნ. მზაკვრობა.

ბრიკიანი ნ. 1. ყალთაბანდობა.

ბრიკიანობა ნ. მზაკვრობა.

ბრილი, ტყვიკორა (დოლაბზე გარე-
მოღებულ რიოში).

ბრინწი ნ. ხინინი.

ბრინწიანი, ხმაწასული, ხმაწახლეჩილი.

1. ბრიოკი ნ. უკატური.

2. ბრიოკი ნ. მწირი.

1. ბრო ნ. ბრბო.

2. ბრო ნ. 3. გროვა.

ბროობა ნ. 3. გროვა.

ბრობი ნ. ახმახი.

ბრტიალი ნ. ბრიალი.

ბრტინვა ნ. ბრიალი.

ბრტილი ნ. კენატელი.

1. ბრუკვა ნ. ილანძვა.

2. ბრუკვა ნ. არმიყობა.

1. ბრუტუნი ნ. კრეტენი.

2. ბრუტუნი ნ. ყვირილი.

ბრჩის ნ. ბეტრეა.

ბრჩოლავს ნ. ბეტრეა.

ბრჩოლა ნ. ბოლვა.

ბრჩობა ნ. დაბრჩობა.

1. ბრწნა ნ. დაპობა.

2. ბრწნა ნ. ნამუსის ახლა.

ხელი ნ. ცხენი.

1. ხსენება ნ. ხსოვნა.

2. ხსენება ნ. დასაბელება.

ხსენი ნ. რქე.

ხსენებული ნ. აღნიშნული.

1. ხსნა, გამოსხნა, ვადარჩენა, შევლა,
საშველი, თავის შევლა, თავის დახსნა,
სამშვიდობოს ვასვლა.

2 ხსნა ნ. გა(ნ)თავისუფლება.

ხსნარი, შენაზავი, (ვირისა) დეღაბი.

1. ხსოვნა ნ. დახსოვება.

2. ხსოვნა, ხსენება, სახსენებელი, მო-
გონება, ვასავისი, (მიცეალებულთა მო-
გონება) აღაპი.

1. ხტობა, ტოკვა, თამაში (თვლისა).

2. ხტობა, ხტუნვა, ხტუნობა, კუნტ-
რუმი, ცმუკვა, ბეკნა (ცალფეხზე ხტუ-
ნობა) ასკინეილობა, კინეილი.

გეწადა, კიდეც მოკერგო

სოფელში ცხენათ კინეილი. კ ა ე ა

ხტუნობა ნ. ხტობა.

ხტუნვა ნ. ხტობა.

ხტუნია, კუნტრემა, ცნცირეკა

ხტუნია, ღევა ქრახინა

მთელი ზაფხული გალობდა. ბ კ ა კ ი.

1. ხუვილი ნ. 2. ბერვა.

2. ხუვილი ნ. თვეთავი.

3. ხუვილი ნ. 1. მამდინარეობა.

4. ხუვილი ნ. 2. მადარღნა.

5. ხუვილი ნ. მისელა.

ხუთი კაპიკი ნ. შუერი.

ხუთოცი ნ. ასი.

ხუზარა, ჭილხი.

ხუთკურა ნ. ზღმარტლი.

ხუილი ნ. მიმდინარეობა.

1. ხულა ნ. ილანძვი.

2. ხულა ხ. დუკასი.

3. ხულა ნ. ქობი.

ხული ნ. 1. მაგარი.

ხულუგი ნ. ხორბალი.

ხუმარა, მოხუმარი, ენამახვილი, ოხუნჯი, ენაკეიმატი, ენასხარტი, ენამოსწრებული, ქილიკი, შემაქცევაო, ენაფხიანი, მაკვილაკი, ენამაკვილაკი, ენამარჯვე, მახიბთელი, მახვილაკი, მოლაღე, მასხარა, ლაზღანდარა, (უშვერად მოხუმარი) ლიზღი.

დღეს მეზიზღები როგორც ფლიდი, ტლანქი და ლიზღი. ი. გ რ ი შ.

ენაფხიანი, მოუწყინარი მოსაუბრე იყო ის დალოცვილი ნ. ლ ო რ თ ქ.

ხუმრობის გარეშე ნ. მართლა.

ხუმრობა! მოსწრებული სიტყვა, მახვალ სიტყვა, მარილიანი სიტყვა, ოხუნჯობა, ნაყვესი, ენამახვილობა, ორღესულად თქმა, (უხეირო ხუმრობა) დღაბუცო, ლაზღანდარობა.

ეუბნება ორღესულად. ი კ ა კ ი.

ბატონის სასახლეში, აუარებელ მსახურთა შორის, გაიოზი ლაზღანდარობის მეტს არაფერს ეჩვეოდა. ნ. ლ ო რ თ ქ.

ხუნღებგაყრილი ნ. პატარა.

1. ხუნღი ნ. ბორკილი.

2. ხუნღი ნ. მართვე.

ხუნება ნ. გაზღება.

ხუნტრუცი ნ. ცეკვა.

ხუნწი ნ. მოცხარი.

ხურაობა ნ. აღრევა.

1. ხურღა, ნაშალი, წერილი ფული.

შეკროს 4 მანეთი და 30 კაპ. მეტად დიდად მოეჩვენა, მაგრამ ნაწილი მიანიც მსახურს დაუტოვა საჩუქრად.

ნ. ლ ო რ თ ქ.

2. ხურღა ნ. ღორღი.

ხურღამურღა, ნარჩენი.

ხურება ნ. თბობა.

ხურვა ნ. ბურვა.

ხურთი ნ. 2. წეკლა.

ხურჩინი ნ. აბგა.

ხუსტი ნ. ეინი.

ხუსტური ნ. ეინი.

1. ხუსტურიანი ნ. ანახლი.

2. ხუსტურიანი ნ. უცნაური.

3. ხუსტურიანი ნ. ფიცხი.

ხუფი, სახურავი, თავსახურავი, თალუჯი (მინის თალუჯი), დასახურავი, სარქველი, თავსარქველი, კფანი, ზარფუში, ასახდელი, (ხის სახურავი ქვევრისა) როგო, (ორმოს სახურავი) ბაღიმი.

ხუფხუფი ნ. ბუცბუცი.

ხუშტარა ნ. რანდა.

ხუშტურიანი ნ. ეინიანი.

ხუშური ნ. ნაფოტი.

ხუცესი ნ. მღვდელი.

1. ხუწუწი ნ. 2. ლაქი.

2. ხუწუწი ნ. მუწუცი.

ხუცვა (თვალებისა), ბლატენი (იბლატენებს), ფახური, ფახვა, ქუტვა, მოქუტვა, კოფა, წუხვა, კრუტვა, (ქუთუთებისა) ხამხამი, პარპალი (აპარპალებს), ნაბავს.

გაიხედ-გამოიხედა ლამაზის თვალების ნაბევით. შ. შ ლ ვ.

ხუჭუმალაობა ნ. თვალხუჭუნა.

ხუჭუმა, თმახუჭუმა, ხუჭუჭუმანი.

ხუჭუჭუმანი ნ. ხუჭუმა.

ხუჭუმი, დახუჭუმიებული, ხეული, დახეული, გრუზა, დაგრეხილი, დაქულულებული (თმები).

1. ხუხვა ნ. 1. შესმა.

2. ხუხვა, თბობა (ღუმელთან თბება), ფიცება (ეფიცებოდა).

სიცვიისაგან დაკრუნჩხულ ხელ-ფეხნი ვითობდი და ცეცხლს ვეფიცებოდი.

ვ ა შ ა.

ხუხულა ნ. ქობი.

ხშირად ნ. მალ-მალ.

1. ხშირი ნ. ბალახმოღებული.

2. ხშირი ნ. ტყე.

ხშირფოთლოვანი ნ. ფოთლოვანი.

ხშობა ნ. ჩაგვრა.

ჯ

ქაბაჯი ნ. თასი.
 ქაბანი ნ. ლაჩარი.
 ქაბაყულა ნ. 2. ქარსიკი.
 ქაბახანა ნ. თოფხანი.
 ქაბვნი ნ. ჩაგვრა.
 ქაბრი ნ. ქიშპი.
 ქაგანი ნ. ნაკრაევი.
 ქაგარი ნ. ბალანი.
 ქაგვა ნ. გაწერტენა.
 ქაგი ნ. ბუჩქი.
 ქაგლაგი ნ. ცხენი.
 ქაგნარი ნ. ბუჩქნარი.
 ქაგჭაგა ნ. ცხენი.
 ქაგჭაგი ნ. ჩაქჩაქი.
 ქადაგო ნ. კონკი.
 1. ქაღო ნ. ავეგაროზი.
 2. ქაღო ნ. ცუენებ.
 ქაღობაზი ნ. ქაღოქარი.
 ქაღოსანი ნ. ქაღოქარი.
 ქაღოქმნილი ნ. 2. მოქაღობული.
 1. ქაღოთი შეყვრა ნ. 2. შელოცვა.
 2. ქაღოთი შეყვრა ნ. 11. შეყვრა.
 ქაღოთი შეყრული ნ. 1. მოქაღობუ-
 ლი.
 ქაღოთი შებოქილი ნ. 1. მოქაღობუ-
 ლი.
 ქაღოქარი, ქაღოსანი, ქაღობაზი,
 გრძნეული, მაჩხიბი, თვალთმაქცი, კუ-
 ლიანი, მისანი. მოძვ. ბუბლი.
 მომგვარე, ქაჭეთს გავგზავნოთ
 იგივე მონა გრძნეული.
 შოთა
 ქაღოქრობა ნ. მკითხობა.
 ქაღოქრული ნ. მისნური.
 ჩავაირჩხი ნ. ოქრომქედელი.
 ჩავარდენი, ფოლადის მასხალი.
 ჩავარი ნ. მარგალიტი.
 ჩავზი, ხეზო.
 ჩავრება ნ. 2. სიძულელი.
 ჩავრზე გახკლომა ნ. გაშმაგება.
 ჩავრზე ვახეთქა ნ. გაშმაგება.
 ჩავრზე მოსვლა ნ. გაშმაგება.
 1. ჩავრი ნ. დარდი.
 2. ჩავრი ნ. წყრომა.

ჩავრიანი ნ. მოწვენილი.
 ჩავრის ამოყრა, გულის მოფხანა, გუ-
 ლის მოხონება, გულის მოჭყერება, ობტში
 მოსვლა, სამაგიეროს მიგება, სამაგიერო
 მიღებლო, არ შეარჩინა, სისხლის დაღეკა.
 ნ. აგრეთვე ზღვევა და შერისძიება.
 ჩავრობა ნ. წყრომა.
 ჩავშანი, ჩაქვეურტაკი, აღმაგი, ალ-
 მაგი, თორნი, ბექთარი, (ყუს ჩავშანი)
 ბაკანი.

მომირთმევეია, კოპალავ,
 ძღვენად ფარი და ხმალი...
 ხმალშეუვლი ბექთარი,
 გაუტეხვი რვალია.

გ ა ე ი.

მეფეს თორნი მიართვეს და საბარკუ-
 ლი. გ. ლეონ.

ქავშნოსანი ნ. შეიარაღებული.

ქაზირი ნ. თოფი.

ქაზვალი ნ. სახაზავი.

ქალაბი ნ. სახლეულობა.

ქალაბობა ნ. ოჯახი.

ქალათი ნ. ქონდაქარი.

ქალამბერი ნ. საყაცე.

ქალაში ნ. ლეჩაქი.

ქალდა ნ. ქარგა.

ქალდანი ნ. ტომარა.

ქალდა ნ. ქატო.

ქალქი ნ. ნაკრაევი.

ქალჭი ნ. ნაკრაევი.

ქამა ნ. დედალა ცხოველი.

ქამათი ნ. ბრბო.

ქამაგირი, ხელფასი.

ქამაზი ნ. აქლემი.

ქამბაზი, მუშაითი, ქანდირბაზი.

ქამბარა ნ. ქამარი.

ქამე ნ. მეჩეთი.

ქამთასი ნ. ქამი.

1. ქამი, თანხა (ეს დიდ თანხას დაიქ-
 ერს).

2. ქამი ნ. თასი.

3. ქამი ნ. შენაქამი.

4. ქამი ნ. მეჩეთი.

1. ქამლოკია ნ. ლოკია.

2. ქამლოკია ნ. მუქთახორა.

ქამტაბაჯი ნ. სინი.
 ჯამფილა ნ. თასი.
 ჯამში ჩაიტირება ნ. ღორმუცელა.
 ჯანი ბარაქელა
 ჯანაბა ნ. ჯოჯოსეთი.
 ჯანაოზი ნ. ექიმი.
 ჯანგატეხილი ნ. უღონო.
 1. ჯანგაცილი ნ. გამბდარი.
 2. ჯანგაცილი ნ. უღონო.
 ჯანგულოვანი ნ. გულადი.
 ჯანგულოვნობა ნ. სიმამაცე.
 ჯანდაგი ნ. უღონო.
 ჯანდარაში გატარება ნ. დატუქსვა.
 ჯანზე მოსვლა ნ. განუქრნება.
 1. ჯანი ნ. 1. ძალა.
 2. ჯანი ნ. ჯანმრთელობა.
 ჯანიანი ნ. ჯანსალი.
 ჯანიანობა ნ. ჯანმრთელობა.
 ჯანი გავარდესი ნ. თავში ქვა იცეს!
 ჯანი და ხული გავარდეს! ნ. თავში
 ქვა იცეს!

ჯანით ხავხე ნ. ხალი.
 ჯანის გავლებინება ნ. ჩაგვრა.
 ჯანმრთელი ნ. ჯანსალი.
 ჯანმრთელობა, ჯანსალობა, ჯანი, ჯანი-
 ანობა, სისალე, სიმრთელე.
 ჯანოვანი ნ. ღონიერი.
 ჯანსალი, სალი, ჯანმრთელი, ჯანიანი,
 ჯანით საესე, უავადო, სალ(ი)სალამათი,
 სალ-სალამათი, მაგარი აგებულებისა, უტ-
 კივარი, თავის დღეში ფრჩხილი არ წა-
 მოსტკივებოა, ჯირკუტანა, ჩასხმული,
 ჩაფსევნილი, სას. ძირმაგარა (ევა
 ძირმაგარაანთ გვარისაა!). ნ. აგრეთვე
 ძარღვიანი.

რძლები ახალგაზრდები იყვნენ, ჯანით
 საესენი. ა. ყ ა ზ ბ.

ჯანსალი ნ. მხენი.
 ჯანსალობა ნ. ჯანმრთელობა.
 ჯანლი ნ. ნისლი.
 ჯანლიანი დღე ნ. მოღრუბლული.
 ჯანყი ნ. ამბობება.
 1. ჯანჯალი ნ. ზარმაცი.
 2. ჯანჯალი ნ. შეეპურება.
 3. ჯანჯალი ნ. ნული.

4. ჯანჯალი ნ. ძუნწი.
 5. ჯანჯალი ნ. სიარული.
 ჯანჯაფილი ნ. კოკა.
 ჯანჯლობა ნ. სიზარმაცე.
 ჯარა, საშულოვე, ტარაბუა, მანჯანი-
 კი, (პარკიდან აბრეშუმის ძაფის ამომხვე-
 ვი ჯარა) სართველი, სასთველი.
 ჯარაქიმი ნ. ექიმი.
 ჯარასტარი ნ. თითისტარი.
 ჯარბი ნ. გველი.
 ჯარების უფროსი ნ. სარდალი.
 1. ჯარი ნ. 1. ბრბო.
 2. ჯარი, ლაშქარი, მხედრობა, სპა,
 ურდო.

დავკახმეთ ნავი, კატარღა
 და რიცხვი სპათა ჯარისა.
 შ ო თ ა.

ერთ დღიას... მთიულეების ურდოში
 შევიღა... ვიღაც წვევრიანი კაცო.
 ა. ყ ა ზ ბ.

ჯარიანობა ნ. ომი.
 ჯარიმა ნ. პირგასამტეხლო.
 ჯარისკაცო ნ. მეომარი.
 ჯარობა ნ. ობა.
 1. ჯარჩი ნ. 2. მხედარი.
 2. ჯარჩი ნ. შიკრიკი.
 ჯაურა ნ. ზვინი.
 ჯაფა ნ. 1. შრომა.
 ჯაფარა ნ. ჩხიკვი.
 ჯაფიერი ნ. ცხენი.
 ჯაჟვა ნ. დანა.
 1. ჯაუჭაუ ნ. 1. ნძრევა.
 2. ჯაუჭაუ ნ. ლაპარაკი.
 1. ჯაშუში ნ. მამე ზღარა.

2. ჯაშუში, მსტოვარი, მზვერავი, მზი-
 რი, აეშავი, მოენე, მეთვალყურე, მოყუ-
 რიადე, თვალყურის მდევნებელი, ჩასაფ-
 რებულე.

ვეკაცნი მოყურადეს
 როდის ამჩნევდნენ ახლოსა.
 ვ ა ე ო.

მე გამომგზავნეს საჩქაროდ
 ფშავს და ხევსურეთს მზირადა.
 ვ ა ე ა.

1. ჭაქვი, (ჭაბახია) საყიდელი, ცანდო, ოკინჯალი.

2. ჭაქვი ნ. ბორცილი.
ჭაქვეურტაკი ნ. ჭაქშანი.
ჭახანი ნ. ჭახაჭუხი.

ჭახანი გადინა ნ. დაჭახება.
ჭახაჭუხი, ბრავუნნი, ჯახუნნი, ბრახახბრუხი, რახუნნი, რახარუხი, ჭახიჭუხი, ჭახანი, ჭახჯახი, ნ. ავრეთვე რახრახი.

1. ჭახი ნ. შეტაეება.
2. ჭახი ნ. 1. ჩხუბი.
ჭახირი ნ. აფუსფუსება.

ჭახრაკა ნ. ცხენი.
ჭახუნნი ნ. ჭახაჭუხი.
ჭახჯახი ნ. ჭახაჭუხი.

ჭაჭა ნ. 1. წეალება.
ჭაჭგური ნ. 12. წევა.

1. ჭგვლემა ნ. წაკერა-წამოყერა.
2. ჭგვლემა ნ. ხელის კერა.
ჭგიბი ნ. ტკიპი.

ჭგლეთა ნ. წაკერა-წამოყერა.
ჭგლითი ნ. სივიწროვე.

ჭგრო ნ. 3. გროვა.

1. ჭგუფი ნ. 3. გროვა.

2. ჭგუფი ნ. 4. დასი.

3. ჭგუფი ნ. 2. კრებული.

1. ჭღომა (ზოს). სხღომა (სხედან).

2. ჭღომა ნ. 1. დაჭღომა.

ჭღოში, ტუირპის დაკვრა (მედ).

ჭეზირი ნ. საეუბარი.

ჭეელი (ჭეილი) ნ. ჭაბუკი.

ჭევარდენი ნ. 2. მახელი.

ჭეირანი ნ. არჩვი.

ჭელგი ნ. ზენი.

ჭენჯო ნ. ჩვარი.

...ჭერ ნ. ხელ.

1. ჭერ, ჭერეთ, მერე, შემდეგ.

2. ჭერ ნ. უწინარეს ყოვლისა.

3. ჭერ, ჭერჭერობით, ჭერხანად.

ჭერ არ მსმენია ნ. პირველი გაგონება.

ჭერ არს ნ. ჰმართებს.

1. ჭერება ნ. დაკმაყოფილება.

2. ჭერება ნ. რწმუნება.

ჭერეთ ნ. 1. ჭერ.

ჭერეულობა ნ. მორიყეობა.

ჭერ თავად ნ. უწინარეს ყოვლისა.

1. ჭერი ნ. 6. რიგი.

2. ჭერი, საქმელი, კერძი, (შინაურ ცხოველთა საქმელი) სალაფაეი, (ფრინველთა) საყენეი.

მაშისთვის კალოზე ჭერი მიჰქონდა.

ილია.

3. ჭერი ნ. 3. ხელი.

ჭე(რ)კმა ნ. 1. ფენა.

ჭეროვნად ნ. რივიანად.

ჭეროვანი ნ. სათანადო.

ჭერ პირში ლუკმა არ ჩამსვლია ნ. უზმად.

ჭერჩინება ნ. 2. აღიარება.

ჭერჭერობით ნ. 3. ჭერ.

ჭერხანად ნ. 3. ჭერ.

ჭეჭკვა ნ. ნაყუა.

ჭეჭვა ნ. 2. ტყეპა.

ჭეჭში ნ. ხალიჩა.

ჭვარელი ნ. განივი.

ჭვარდინი ნ. განივი.

ჭეჩილი ნ. აღმონაცენი.

ჭვარი, ხატი, სალოცაეი.

ხატსა, თუ ჭვარს, ყველა სალოცაეებს... თაეს აძულებდა. ა. ყაზბ.

ჭვარი სწერია ნ. ლმერთმა ნუ ქანს. - ჭვარობა ნ. ობა.

ჭვარისწერა ნ. დაქორწინება.

ჩიბგირი ნ. ქერლი.

ჩიბე ნ. უბე.

ჩიბეგაფხეკილი ნ. უფულო.

ჩიბეგახერეტილი ნ. უფულო.

ჩიბესქელი ნ. მღაღარი.

ჩიბეში ჩასმა ნ. ჯობნა.

ჩიბეცარიელი ნ. უფულო.

ჩიბიდან გავარდნილო ნ. მატრბაზი.

ჩიბის გატენა (გაბხება) ნ. გამდიდრება.

ჩიბის დანა ნ. დანა.

ჩიბლიბო (ქუთუთოს აედმყოფობა), ინჯილიკი, ინჯილივი, წილჩაკატი, ქუქუ, ზინზიბი, ბმო.

ამ კაცის გვამთა შივა პირდაქცეული
ბმუ აბია. საბა.

ჯიბრზე ნ. 3. პირიქით.

1. ჯიბრი ნ. შურისძიება.

2. ჯიბრი ნ. ქიშპობა.

ჯიბრში დგომა ნ. ჯიბრტობა.

ჯიბრუი ნ. ლერსმანი.

1. ჯიგარი, გულ-ღვიძლი, ფივე-გულ-
ღვიძლი, ფაშე-ნაწლავ-გულღვიძლი, შიგ-
ნეული, შიგანი, ფაშე-ფუშეი, ფაღანგი,
გუჯაბი, წიგნარა, ჩიუიპიეები (ხაში ექაჟე
თავისი ჩიუიპიეებით), (ფრინგლისა, საკ-
ლავისა) შიგნეულობა, კუჭქაჟი.

ირემი გაატყავეს, გამოშიგნეს, ამოიღეს
გულმუცელი, აქუჭქაჟეები და სამწვადე-
ები“. ა. უ ა ზ ბ.

2. ჯიგარი ნ. ნათესავი.

ჯიგრიანად ნ. ყოჩაღურად.

ჯიგრისფერი ნ. წითელი.

ჯიგჯიგა ნ. ცხენი.

ჯიღა ნ. ხიშტი.

ჯიღაო ნ. 1. კეფა.

ჯიღაუვი. ღანძილი, ხანძილი.

აღე ამირან, რას გძინავ?

ცხენს დაუყარე ხანძილი.

ხ ა ლ ბ.

ჯიღავი ნ. ჩამომავლობა.

ჯიღავდარი, ზინდარი.

ჯიღავი ნ. 3. რკალი.

ჯიღლო ნ. საჩქარარი.

ჯიღე ნ. ფლატე.

ჯიღეხი ნ. ხუზარა.

ჯიღლა ნ. გუთანნი.

ჯიღლი ნ. ქატო.

ჯიშპირი ნ. ცხენი.

ჯიშლა ნ. სოკო.

ჯინჯიმი ნ. სატყრცილო.

ჯინაზე ნ. 3. პირიქით.

1. ჯინი ნ. ბელელი.

2. ჯინი ნ. კალათა.

3. ჯინი ნ. სოკო.

4. ჯინი ნ. ქაშვი.

ჯინიბი ნ. ცხენი.

ჯინხვი ნ. ღაჟო.

ჯინჯითი ნ. ჩვარი.

ჯიღლო ნ. წაბლისფერი.

ჯინჯილი ნ. ძეწკვი.

ჯინჯიხი ნ. ნელთბილი.

ჯირაყვა ნ. საწნახელი.

ჯირგინი ნ. სასაღენი.

1. ჯირითი, დოლი, მარულა.

ჯირითში თუ შვილდისარში;

არვინ ჰყავდა ბადალი.

ი ლ ი ა.

2. ჯირითი ნ. ქენება.

ჯირიმი ნ. სამკერდელი.

ჯირკვა ნ. ტანდაბალი.

ჯირკვალი ნ. სიმსიენე.

1. ჯირკვი (ჯირკი) ნ. კუნძი.

2. ჯირკვი ნ. ნუერი.

ჯირკუტანა ნ. ჭანსალი.

ჯიროლა ნ. ბეღელი.

ჯირლა ნ. გუთანნი.

1. ჯირჯვი ნ. ნუერი.

2. ჯირჯვი ნ. სიმსიენე.

ჯიუტად ნ. დაეინებით.

ჯიუტობა, გაჯიუტება, სიჯიუტე, გაჯი-
უტება, გაქრობა, ჰირვეულობა, ოჩნობა,
ლაოჩნება (ხარებმა დაოჩნეს), გაყერ-
პება, სიყერპე, კერაობა, მიღეგაობა, შე-
უპოვებლობა, უტებობა, უარშობა, ატე-
ხა (ნუ აგიტეხია!), უჩჩობა, უმორჩილე-
ობა, ვაჟგონრობა, ეშმაკის ცხენზე შეჭ-
დომა. უჯიათობის ცხენზე შეჭდა, ახირე-
ბა, აჩეშება. დაეინება, ეჩინანობა, და-
ეინებით მოთხოვნა, თავისი ნათქვამის
გატანა, თავისის გატანა, თავისის გაყუ-
ანა (თავისი გაიყუანა), თავნებობა, ეჩი-
ანობა, ფეხის დაჭერა (ფეხს აჭერს), გა-
უტეხაობა, თავისის ძახილი, თავისის არ
იშლის, თვითრჯულობა, ნათქვამზე და-
მა, აჯამობა, უდიერობა, ინადობა, ინა-
დის გაწევა, ჯიბრის გაწევა. ჯიბრზე
დგომა. ყალყზე დგომა, ქვა შეაგდო და
თავი შეუშვირა, დაბეჯითებოთ მოთხო-
ვნა, ვერ მოტეხ, ვერ დაიყოლიებ, თავ-
წევა, თავის ნათქვამი, მიბრჯნილობა,
გაარშვიება, უცილობლობა. ჯორივით
დადგომა. სას. ტაბიკის მტკრევა (ტა-
ბიკს ამტკრევეს) ნ. აგრეთვე უჩჩი.

მგრა უტყვის: „ჩემი სჯობსო“,
უცილობლობს ვითა ჯორი. შოთა.

თუ... ეშმაკის ცხენზე არ შექდები და
ჩემს სიტყვას დაიჭერებ, მაშინ ბედნი-
ერი... იქნები. დ. შ ა ჩ ხ.

დაჰყარით მგრა, დაჰყარით,
ნუ დააოჩნეთ ხაოები.

ე ა ე ა.

ბეკინა გაჩუბტებაში ართმევდა შვილს
მის საქციელს და არ იშლიდა თავის გან-
ზრახულებას. დ. ძ ლ დ.

ჩიქა ნ. 2. თავქვე.

ჩიქანი ნ. ცური.

ჩიქი ნ. ვეფხი.

1. ჩიქურ ნ. თვედათავე.

2. ჩიქურ ნ. 1. პირდაპირ.

ჩიქურ მისვლა ნ. 2. მიეარდნა.

ჩილჩილა ნ. კილიტა.

ჩილჩილი ნ. აურზაური.

ჩიში ნ. ჩამომავლობა.

ჩიშიანი, ურუხიანი.

ჩიშკვილა ნ. დანძილი.

1. ჩიხვი ნ. არჩვი.

2. ჩიხვი ნ. ყანწი.

1. ჩიხური ნ. ბელელი.

2. ჩიხური ნ. საღარაჯო.

ჩიჭგინი ნ. ლაპარაკი.

ჩიჭგნა, გლეჯა, წიწგნა, ჩაწიწგნა.

ჩიჭინი ნ. ლაპარაკი.

ჩიჭია ნ. ხორცი.

ჩიჭლიბო ნ. ბიბილო.

1. ჩლაუშნი ნ. ლაპარაკი.

2. ჩლაუშნი ნ. ცხენთა ფეხის ხმა.

ჩლუხა ნ. დეზის კვრა.

ჩლიქვი ნ. ბლიკვი.

ჩლიხვი ნ. რქენა.

1. ჩლოყინი ნ. გაურკვეველად ლაპა-
რაკი.

2. ჩლოყინი ნ. სლოყინი.

ჩმუხი ნ. ძარღვიანი.

ჩონხა, მორევა, რევა (ერევა), ძლევა-
მოსილება, ძლევა, დაძლევა, გადაძლევა,
გადაძალვა, დაძალვა, გამარჯვება. გა-
მარჯვების მოპოვება, დამარცხება (და-

ამარცხა), დამარცხება ავემა ჰტერს, სას-
ტიკი დამარცხება, ზურგზე ბოლს აღენს,
დაჩოქება (დააჩოქა), ქედის მოზრევივნება
(ქელი მოზარევიანა), ჩიხეში ჩასმა, ია-
რალის დაურევივნება, იარალის დაჯდები-
ნება, კუდით ქვის სროლა (კუდით ქვა
ასროლინა), განიალება (მტერი გათანა-
ვეთ). განადგურება, თავის ვართმევა
(საქმეს თავი გაერთიეთ). უკან მითრე-
ვა (უკან ჰოიტიოვა). ნ. აგრეთვე 2. და-
მორჩილება.

1. ქოგი ნ. ნახირი.

2. ქოგი, რემა (ცხენთა).

3. ქოგი, არკე (თხათა).

ქოლდომოდლო ხალხი ნ. 2. ბაბო.

ქომარლი ნ. გულადი.

ქომარდობა ნ. სიმამაკე.

1. ქონგა ნ. მამალი ცხოველი.

2. ქონგა ნ. გმირი.

ქონჯოლი, კაპარი.

ქორა ნ. ზიკიპონტრე.

ქორაბი ნ. წინდა.

ქორი, ქორცხენა, ყათარი, კერძო ვა-
რი (ერთი წლის ჯორი).

და ამბარს კეთალსა უყოფდეს მის ვა-
მთ: და იყო მისი ცხოვარი და ზროხა,
და ეირი, და მონა და მხეველი, და კერ-
ძო ვირი, და აქლემი. დაბადა.

ქორცხენა ნ. ჯორი.

1. ქოყარი ნ. ბალახი.

2. ქოყარი ნ. 2. ღერი.

1. ქოხი ნ. კომპალი.

2. ქოხი, სხალტი, სილა.

სხალტა — ქოხია, რომელსაც გვერ-
დებზე დაწვილებული ტოტები აჩუ-
ყმწვილები ამას მწვერაობის დროს ხმა-
რობენ. შ. არ აგვ

ქოხის გადატყდომა (ქოხი ჰასზე
გადატყდა) ნ. დაბრალება.

1. ქოჭო ნ. ხელიკი.

2. ქოჭო ნ. გონჯი.

1. ქოჭოხეთი ნ. აურზაური.

2. ქოჭოხეთი ნ. 2. ტანჯვა.

3. ქოჭოხეთი. ჩანაბა, ჩანდაბა. მოუ-
საელით, დონხანა, ქვესკელი, შავით,

ბნელეთი, ბნელ-უყუნეთი. მოძე. გეჰე-
ნია ცეცხლისა, გენია, გენია, სალხინო-
ბელი, ნ. აგრეთვე საიჭიო.

არა ყოველი გემანი შენი შთაქრლო-
მალ გეჰენიასა ცეცხლისა.

ოთხთ

შაეეთს წაუძღვა შავი აჩრდილი.

გ. აბაშ.

მოკესაყლეთში დაიკარგა.

ი. გრიშ.

ჭოჭოხეთის მამხალა ნ. გონჯი.

ჭოჭოხეთის მუგუზალი ნ. გონჯი.

ჭოჭოხეთს მუგუზალს დაურთავს ნ. 1.
შეგულიანება.

1. ჭუბა, კაბა, ქათიბი. წამოსახამი.

ტანზე ჩაეცმოსტ ჭუბები. ვაჟა.

ღამით თურმე ჩაიცვამდა
ღებრლო კაბა-ჭუბასა. ილია.

2. ჭუბა ნ. ჰერანგი.

ჭუბაჩა ნ. ტყაპუკი.

ჭუბაჩობა ნ. ვაჭრობა.

ჭუგამი ნ. დაყუდრება.

ჭულაბი ნ. სასაქმებელი.

ჭუმლი ნ. 2. ჯამი.

ჭურდანი ნ. ქისა.

1. ჭური ნ. სახე.

2. ჭური ნ. ყაიდა.

1. ჭურღმული ნ. ორმო.

2. ჭურღმული ნ. უკაცური.

ჭუფთად ნ. 2. ერთად.

ჭუფთი ნ. თანაბარი.

ჭუჭა. ბაჭაჭუნა, ქონდრის კაცი, ცე-
როიენა. ციდა-შტაყელა, ჩია, კობიქა.
ბაშტი, კუსპარა, გოჩუნა, კორჩიოტა,
ჩიკრიველა, ირონ. კრუხის პალო. ნ.
აგრეთვე ტანდაბალი.

ჭუჭულა ნ. ქათამი.

ჭუჭლუნა ნ. დუღლუნა.

1. ჭუჭლუნი ნ. 1. ბუზღენი.

2. ჭუჭლუნი ნ. ლაპარაკი.

ჭლაბეა ნ. ბლაჯნა.

ჭლაბნა ნ. ბლაჯნა.

ჭლაბნია ნ. მწერლუჯა.

ჭლანვა ნ. დაკერება.

ჭლანი ნ. კონკი.

ჭლანმანი ნ. კონკი.

ჭლრდენ ნ. გროვა.

ჭლუნა ნ. დუღლუნა.

3

ჭაი-ჭაი ნ. პო!

ჭაი გილი ნ. აფსუსი

ჭაილა ნ. გასწი აქედან!

ჭაერის ვაწმუნდა ნ. გამზულრება.

ჭავის ართმევა ნ. 1. ვაფუქება.

ჭაწირ ნ. უპირატესი.

ჭაიასტანი ნ. სომხეთი.

1. ჭაიპარად ნ. სახელთახელოდ.

2. ჭაიპარად ნ. სწრაფად.

ჭალვა ნ. ალვა.

ჭამბალი ნ. მეკურტენე.

ჭანგი ნ. კილო.

ჭარისა, გიშრადეთი, ფაფა, ხალიფაფა,
ორგა, საბაბე. ფია.

ისე დანაყე, რომ ძვალი და რბილი ჰა-
რისსავეთ აერიოს! ა. ცაგარ.

ჭახსა ნ. აცხა!

ჭაშაქრობა ნ. სიტყვის გატეხა.

ჭაშის ევრა ნ. უარის თქმა.

ჭგონია ნ. 2. აღიარება.

ჭიენა ნ. 2. აფთარი.

ჭე, ეენაცვალე ღმერთსა ნ. იშის ვება.

ჭეა შავას ნ. იერიში.

ჭმართებს, შეპტერის, შეეფერება, ხამს.
ჭერ არს, ევალება, უნდა. შეშვენის.

ხამს მოყვარე მოყვრისათვის,
თავი ქარსა არ დამრადად. შოთა.

ჭფერობს. შეესაბამება, ეყადრება.

მე არ შეფერობს ჩემი თავის
არც გინება და არც ქება. აკაკი.

ჭოი ჰოლოდე, ღიახ. განა. კი. ღღონდაც.
ბალი (ბალი დაუკრა), ჰაი-ჰაი!

ყენიმა „ბალი“ დაუკრა.
გროვაც აღარა სტარისა. ვაჟა.

ოღონდაც დატეხსული უნდა გვეყვან-
დეს...

ოღონდაც გაქირ ვირსავით შედგება.

ილია.

ჰოოდე! გუშინ იძახდა, ხარებში უნდა
წავიდეთ. თ. რ ა ზ.

ჰაი-ჰაი, რომ მოხევე ვარ! ა. ყ ი ზ ბ.

განა, გოგლა, სულ ბალები მუშაობენ
შ. ა რ ა გ ვ.

პოესილა ნ. 1. ძალა

პოესილაგაწვეტილი ნ. დაღლილი.

პოროლი ნ. შუბი.

პოტროველა ნ. 1. ბრყევი.

პუნე ნ. ცხენი.

პფერობს ნ. კმართებს.

პფლობს ნ. აქვს.

პქეია ნ. დარქმევა.

პყავს ნ. აქვს.

პშენის, შეშენის, შეპფერის, უხდე-
ბა, ამშენებს (ყაბა ამშენებს).

პყავს ნ. აქვს.

Александр Павлович Нейман

СЛОВАРЬ ГРУЗИНСКИХ СИНОНИМОВ

ИБ № 262

რედაქტორი ი. რ. არაბული
გამომცემლობის რედაქტორი მ. ბასიშვილი
მხატვრული რედაქტორი თ. კარბელაშვილი
ტექნიკური რედაქტორი ზ. შახარაშვილი
უფროსი კორექტორი ნ. ნადარაია
კორექტორი მ. კებულაძე
გამომწვევები თ. მაქავეარიანი

გადაეცა ასაწყობად 29/VII-77 წ. ხელმოწერილი და-
საბეჭდად 25/II-78 წ. ქალაქის ზომა 60 X 90^{1/16}.
საბეჭდი ქალაქი № 2. ნაბეჭდი თაბახი 35. სააღრი-
ცხვო საგამომცემლო თაბახი 40,43.

ტირაჟი 40.000. შეკვ. № 543.

ფასი 2 მან. 80 კამ.

გამომცემლობა „განათლება“, თბილისი, მარჯანიშვილ-
ლის ქ. 5.

Издательство «Ганатлеба», Тбилиси, ул. Марджанишвили, 5.
1978

საქართველოს სსრ გამსახკომის საგამომცემლო-პოლი-
გრაფიული გაერთიანება „განათლების“ კომბინატი,
თბილისი, მარჯანიშვილის ქ. № 5.
Комбинат издательско-полиграфического объеди-
нения «Ганатлеба» Госкомиздата Грузинской ССР,
Тбилиси, ул. Марджанишвили № 5.